

سەرجه می بهرهمه وه رگیت در اوه کانی

شاکر فه تاح

کتیبی پینجه م

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنی ئیمتیا: شهوکت شیخ یه زدین

سهرنووسهر: بهدران شههمه هه ییب

ناونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولتیر

سەرجه می به رهه مه وه رگێردراوه کانی

شاكر فهتاح

کتیپی پینجه م

رێکخستن و لیکۆلینه وهی

ئهحمهد سهید عهلی بهرنجی

ناوی کتیب: سەرجه می به رهه مه وه رگێردراوه کانی شاكر فهتاح - کتیبی پینجه م

دانانی: شاكر فهتاح

رێکخستن و لیکۆلینه وهی: ئهحمهد سهید عهلی بهرنجی

بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۵۱۴

دهرهینانی هونه ریی ناوه وه و بهرگ: ئاراس ئه کره م

هه له گری: دلشاد مسته فا

سه ربه رشتیبی چاپ: ئاوپه حمانی حاجی مه حموود

چاپی به که م، هه ولیر- ۲۰۰۶

له کتیبخانه ی گشتیبی هه ولیر ژماره (۷۵۸) ی سالی ۲۰۰۵ ی دراوه تی

ژياني هونه رښه نډان

هه‌ریه‌می هه‌جده‌لی

نووسه‌ری: فرانک سلوتره‌ر میژووناسی به‌ناوبانگ

ده‌نگی‌کی خۆش «یوسف» کیش ئەکات!...

لاوه‌که، له‌ناو کۆلانه‌کانی (ته‌به‌ریه) (١) دا له‌چوارپیتکه‌ی خۆی ئەخوړی که زوو بگاته جێ له‌په‌ر به‌هۆی کزه‌بای ئیوارێ و ه‌ که له‌ گۆمه‌که‌وه ئەهات، ده‌نگی‌کی به‌رگۆی که‌وت، ئەمه‌نده به‌لایه‌وه خۆش بوو، کاری لێ کرد چوارپیتکه‌ی وه‌ستاند، بۆ ئەمه‌ی گۆیتی لێ بگرێ ده‌نگه‌که‌هی کچیک بوو به‌زمانی یۆنانی گۆرانیی ئەگوت هۆنراوه‌کانیش له‌بابه‌ت دلدارییه‌وه بوون... ده‌نگه‌که‌شیرین بوو، ناسک و نهرم بوو، راست و په‌وان ئەهات، زرنگانه‌وه‌یه‌کی تایه‌تیی ناوازه‌یشی هه‌بوو لاهه‌که‌ی مه‌ست کرد!...

(یوسف) له‌ته‌مه‌نی بیست و یه‌ک سالیدا بوو به‌ژنو و بالایه‌کی که‌له‌گه‌ت و باریکی هه‌بوو چاوه‌کانی په‌ش بوون نه‌خشه‌کانی ده‌موچاوشی، به‌راستی بیروباوه‌ره‌کانی ناو دلی، دهر ئەپه‌رین کوره‌که‌ ژیری و مه‌ندییه‌کی وایشی هه‌بوو، که له‌ته‌مه‌نی خۆی پیشکه‌وتبوون جا له‌به‌ر ئەمه‌ی که له‌گه‌ل دایکه‌که‌ی خۆیدا، له‌ناو شاری (مه‌جده‌ل) دا ئەژیا، له‌نزیك گۆمی (ته‌به‌ریه) وه، بۆ خویندن خۆی له‌ناو زانستگۆی (ته‌به‌ریه) دا ناو‌نووس کرد.

که ئەوکاته له‌هه‌موولایه‌که‌وه شاگردان روویان تی ئەکرد، بۆ خویندن پزیشکایه‌تی و ئەو زانستانه‌ی که راستی په‌رسته‌کان یۆنان تو‌ماریان کردبوون.

جا له‌وکاته‌دا که خه‌ریکی خویندن پزیشکایه‌تی بوو، ناچار بووبوو که خۆی به‌پیشه‌یه‌کی پچوکه‌وه خه‌ریک بکات تا نان بۆ خۆی و دایکی په‌یدا بکات... ئەچوو، به‌کۆشکه‌ رازاوه‌که‌نه‌وه ئەگه‌را که به‌ملاوه‌ولای گۆمی (ته‌به‌ریه) (١) دا دامه‌زراوون، چاره‌ی رۆماییه‌ ده‌سه‌لاتداره‌کانی به‌زه‌روو ئەکرد، که خۆینه‌ پیسه‌کانی له‌شیان ئەمژین.

(١) ته‌به‌ریه: شاریکه‌ له‌ فه‌له‌ستین له‌سه‌ر ده‌ریاچه‌یه‌ک هه‌ر به‌م ناوه‌وه، ٢٥ هه‌زارێکی تیا‌داده‌نیش، مه‌ل‌به‌ندیکی رۆشنی‌ری کۆنی جووله‌که‌که‌نه‌ له‌ دوا‌ی کاولکردنی ئورشه‌لیم له‌لایه‌ن نه‌بوکه‌دناسه‌وه‌وه، پایته‌ختی میرنشینی جه‌لیلی سه‌لیبییه‌کان بووه له ١٠٩٩ز. دا، هه‌ر له‌ نیزیکیه‌وه، له‌ ناست (حه‌تتین) دا سه‌لاحه‌ددینی کورد به‌سه‌ر سه‌لیبییه‌کاندا له ١١٨٧ز. دا زال‌بووه.

ته‌نانه‌ت، هه‌ندی جاریش (یوسف) بانگ ئەکرا بۆ تیمارکردنی (بیلاتسی به‌نتی) که سه‌رداری خاکی جووله‌که‌کان بوو، به‌لام خۆی رۆماییی بوو، جا ئەم سه‌رداره هه‌ر بۆ ئەوه هاتووچۆی (ته‌به‌ریه) ی ئەکرد که ته‌ماشای جوانییه‌که‌ی بکات، هه‌روه‌ها بۆ ئەوه‌یش ئەهاته‌وه‌ی که ئاگای له‌کرده‌وه‌وکاری (هه‌یرو‌دس ئەنیتاس) بچ که سه‌رداری (جه‌لیل) بوو و، پیاویکی فرۆفیل‌بازیش بوو که له‌ باپیری خۆبه‌وه توندیی توورپه‌یی وه‌رگرتبوو. که‌چی ژیری و تیگه‌یشتنه‌که‌ی لێوه‌ فێرنه‌بووبوو!...

ده‌نگی که‌چه‌که‌ ئەمه‌نده خۆش بوو، هه‌ر به‌چه‌شنی موگناتیس که ئاسن کیش ئەکات، ئەویش (یوسف) ی کیش کرد بۆ لای خۆی.

(یوسف) ییش به‌ده‌نگه‌وه‌ چوو تا گه‌یشته‌ بناوانه‌که‌ی کاتیکی زانی خۆی له‌به‌ر پانتاییه‌که‌ی شاردا دی، که به‌جوانی رازابوووه کۆمه‌لێکی گه‌وره‌یشی له‌ مرۆف چاوپیتکه‌وت که له‌ کچه‌ گۆرانی بیژه‌که‌ کۆبووبوونه‌وه (یوسف) ییش به‌پایه‌یه‌ک له‌و پایانه‌دا هه‌ل‌گه‌را که له‌ناو ئەو پانتایییه‌دا دامه‌زراوون و په‌یکه‌ری بازه‌ رۆماییه‌کانیان به‌سه‌روه‌وه دانرابوو که گه‌یشته‌ پۆپه‌ی پایه‌که‌ چاوی به‌که‌لاتی کۆشکه‌ گه‌وره‌که‌ی خونکار که‌وت که به‌سه‌ر گردی (ئه‌کرۆپۆل) (١) وه‌ دروست کرابوو، به‌شه‌نگو شوخییه‌که‌وه به‌رزبووبوووه به‌ئاسماندا، به‌دریژایی لێواری گۆمه‌که‌یش کشابوو، بۆ ئەمه‌ی بیسته‌ نیشانه‌یه‌کی هه‌تزه‌ه‌په‌تی سه‌ری‌بازه‌کان و گه‌وره‌یی خونکار!... جا له‌و کاته‌دا، کچه‌ گۆرانی بیژه‌که‌ له‌سه‌رخۆ دانیشتبوو، هه‌ر وه‌ک له‌ مالتی خۆیدا دانیشتیبی و بوو، تارێکی به‌سنگی خۆبه‌وه‌ گرتبوو ئەوانیش که له‌وێ دابوون له‌ شپۆه‌که‌مه‌ره‌یه‌که‌دا دانیشتبوون، کچه‌که‌ که‌وتبووه‌ ناوه‌راستیان‌وه، زۆریه‌ی ئەو که‌سانه‌یش تیکه‌ل بوون له‌ یۆنانییه‌کان و رۆماییه‌کان خاوه‌نی ده‌نگه‌ که‌یش کچیک پچوک بوو، ته‌مه‌نی له‌ هه‌ژده‌ سالان تپه‌په‌ری نه‌کردبوو، به‌ژن و بالاجوان، له‌ش باریک، ده‌موچاویکی جوان و شه‌نگو شوخی پتوه‌ بوو، دلی پیاوی کیش ئەکرد، سه‌ری خۆیشی به‌پارچه‌ سیپالیک

(١) (طه‌ریه) یان: ده‌ریاچه‌ی جه‌لیل، جه‌نناسه‌ر: ده‌ریاچه‌یه‌کی سوێراوه‌ له‌ فه‌له‌ستین له‌ ده‌قه‌ری جه‌لیدا، له‌ نزمایی (الغور) دا له‌سه‌ر سنوری ولاتی سوریا، رووباری ئه‌رده‌نی پیا‌ده‌روات، ١٧٥کم؛ درێژی ٢٠کم و پانی ١٠کم نزمایی ٣٠٠ مه‌تره‌ له‌ ژیر ناستی ده‌ریاوه.

(٢) ئەکرۆپۆل: له‌ راستیدا ئەم ناوه‌ به‌و قه‌لاسه‌خته‌ ده‌وتری که وا به‌سه‌رگرديکی به‌ردینه‌وه‌ له‌ نیزیکی ئەسینای کۆن له‌ ولاتی یۆنان، به‌رزی گرده‌که (١٠٠م) ده‌بێ له‌ رووی ده‌ریاوه، قه‌لاکه‌ په‌ر له‌ په‌یکه‌ری ناوازه‌ و هونه‌ری به‌رزوجوان؛ گرنگه‌کانیان (پارسینۆن و ئه‌رخسیۆن) نن.

داپۆشیبوو، به شیبوهی جووله که کان به لām... سیپال کهی پیتی کراوه جوانی و ناوازهیی بشاریتته وه؟!...

سه رو شیبوهیشی تیکه ل بوو له سه ر و شیبوهی یۆنانییه کان و عیبرانییه کان، خروپریی ده موچاوه کهی و نووک تیری لوتته کهی نیشانهی ئه وه بوون که کچه که زیره کییه کی بلیمه تانهی هه بوو، که پرشنگی ئه و زیره کییه له ههردوو چاوه کانیدا دیار بوو، که به قوولی ته ماشایان نه کرد و به لای رهنگی بنه وشه بییشدا ئه یان نواری پیسته کهی له شیشی ناسک و نه رمونۆل و لووس و په رنگ گهش بوو کاتیکیش به رامبه ر به چه پلته ریزانی سهیر که ره کان دهستی کرد به زه رده خه نه کردن، له ناو روویدا په نگیکی سووری کهم پرشنگیدا!...

(یوسف) یش که به چاوه تیزه کانی خۆی له کچه که وردبووه وه، بۆی ده رکهوت که خوتنه کانی یۆنانی و عیبرانیی ناو له شی بوو بوون به هۆی ئه وهی که وا بی باکانه گۆرانیی دلداریی له بهردهم کۆمه لیککی وا دا بلتی... به تایبه تی له شاریکی وایشدا که جووله که کان جیتیوارانیان نه کرد، له بهر ئه وهی که بوو بووه ناوچه یه کی رۆماییه داگیر که ره کان!...

ئه و چوار که سه یش که له گه ل کچه که دا بوون و ساز و ئاوازیان بۆلی ئه دا، جل و بهرگه کانیان پان و پۆر بوون، هه ر له هی ئه وان به یان نه کرد که له ناوچه کانی رۆژه لاتی (ئه ردهن) و (زرتی مردوو) دا دانه نیشتن... سه رۆکی تیپه که یش- که له هه موویان که له گهت تریوو، سه روچاویکی سهیری پتوه بوو، که سه رنجی پیاوی را ئه کیشا، ریشه کهی ماش و برنج بوو، تاریکی گه وره یشی به هه ر دوو دهستی خۆیه وه گرتیوو به کیکی تریشیان دوو زه له یه کی میسیری به دهسته وه بوو سییه میشیان بۆریه یه کی به دهسته وه بوو که له مس دروست کرابوو چواره میشیان چه نه ی به دهسته کانی خۆیه وه بهستیوو به هه ر دوو پیته کانیسی له چه ند ته خته داریکی ئه دا، که له رینه وه کانیان له گه ل ئاوازه کانی سازه کانداریک ئه که وتن!...

له راستیدا تیپتیکی سه رسوریهینه ربوو زۆرتتر له و تیپه ساز و ئاوازه بزێوانه ی ئه کرد که ئافره ته سه ما که ره کان له گه ل خۆیاندا ئه یان گیران، نه ک تیپتیکی وا که له گه ل ئافره تیککی گۆرانی بیژدا بی!...

سه مایه کی وای کرد که ناگری به ردا یه گیان!

(یوسف) هه رگیز به بیریا نه ئه هات که ده نگیکی خوشی وه ک ده نگی ئه م کچه گۆرانی بیژیه بیستی له ژبانی کچه که هه ر له گو له زه نه قیقی ئه کرد که که وتبیته ناو درکانه وه!

لاوه که یش رووی کرده رۆماییه کی قه له و، لیبی پرسی:

ئه و کچه کییه؟!... کارایش له لاهه که مۆر بووه وه، چونکه ئه وساکه، ئه وه به بی شه رمی دانه نرا که جووله که یکی بۆره پیاو رۆماییه کی پایه بلند بخاته گفتوگۆ وه!... گوتی: (ئه و کچه مه ریه می مه جده لیبیه... ئه مه شتیکی زۆرسه یه که تو ئه م کچه نانسیت بۆچ کهس هه یه له مه جده لدا که ئه م ئافره ته سۆزانییه نه ناسیت؟!...).

به لām به لای (یوسف) وه، (مه ریه می مه جده لی) له و ئافره ته سووکانه نه بوو که شه قامه کانی ئه م شاره جوانه تازه یه یان پر کردبوو له خۆیان!... (مه ریه م) ده موچاوی خۆی سووراو و سپیاو نه ئه کرد، قه ره کانی خۆشی به خه نه ی (کلپۆ پاترا) ی میسری رهنگ نه ئه کرد!... جوانییه که ی له وان بوو که پیاو، بخاته سه ر ئه و بیه ی که رهنگه به راستی ئافره تیککی داوین پیس بی، که چی له ره وشت و خووه کانی، مرۆقی سه رسام نه کرد... چونکه مه نگ و سه نگینه، به بیته نگییه که وه، دانه نیشتن و تاره که ی نه گرت به دهسته یه وه و په سه ندکردنی گوینگر و سهیر که ره کانی زنگانه وه رام ئه دایه وه جا دیمه نه که ی (مه ریه م) وای پیشان ئه دا که له ئافره ته کانی تر ناکات! جا له هه موو شتیکی سه رسوریهینه رتر بۆ ئه و ئه وه بوو، که گۆرانییه کانی (مه ریه م) بریتی بوون له هۆنراوه په سه ند و بلنده کانی زمانی یۆنانی. (یوسف) یش له دلێ خۆیدا پرسی: (ئه م کچه چۆن ئه م هۆنراوه ریکویپیکه کۆنه ی بۆ له بهر کراوه؟!... له کویش تارلیدان فیر بووه که وا به م جو ره هونه ری تیا نه نوینتی؟!...» پاش ئه وه سه رنجیدا له وان ه ی که له و ئی دا بوون که ته ماشای کرد چه ند که سیکی نه بی جووله که یان تیا نه بوو... چونکه (هیرۆس) به ته نگ ئه وه وه بوو که گه نگه پیاوانی شاره کانی تر کیش بکات بۆ ئاوه دانکردنه وه ی ئه م شاره تازه یه ئه وانیش چاویان بریوه زۆره که ی، بۆیه کا هاتبوونه ئه و ئی سا ئایا له رینگای دزینه وه بی، یاخود له رینگای فرمانی پاکه وه بی بۆ رۆماییه کان، پارهیان چنگ که و ئی سا له بهر ئه مه بوو که جووله که کان ه زیان له چاره ی ئه و شاره نه ئه کرد!...

(یوسف) که ته ماشای کرد، تا چاوی بری ئه کرد خانوه ده شته کییه کانی رۆماییه کانی

به چاو نه كهوت كه له ته نشت ليواره كاني گۆمه كه وه دامه زرابوون، هه موويان چوارلايان چيمه ن و لاله زار و و ديواري بلند بلنديبوو، كه له و ديويانه وه هه موو بابه تيكي خوش رابواردنيان تيا تاماده كرابوو له م خانوانه له هه موويان كه وهره تر، خانووي (بيلاتسي به نتي) بوو، كه سه رداري خاكي [(جووله كه كان) بوو! ...

ته ماشاكردنه كاني ئه وانهي كه له كچه گۆراني بيژه كه كۆبوو بوونه وه پريوون له هه ست و تاسه و ئاره زووي بلتيسه دار هه رچه نده، هه ريه كه شيان، له روويه كه وه گه شكه داربوو بوون هه نديكيان به خوشي دهنگه كه ي و به ناوازيه يي ئاوازه ئه نديشه بزوينه كه ي گه شكه داربوو بوون هه نديكيان گرفتاري جواني له ش و لاري كچه گۆراني بيژه كه و، جادووي هه رزه كارويه كه ي بوون، به لام چند كه سيكي شيان له لايه كي تره وه چاويان تي پريوو ئاره زوويان هه ستا بوو و ئه يانويست به گوشيني له ش و لاري كچه كه خويان شادمان بكن جا له ناو ئه و كه سانه دا كه ئاره زووي ئه و له شه باره كه ي (مه ريه م) يان نه كرد، ئه فسهر پيكي رۆمايي بوو، كه به رگيكي ئه ر خه وانبي له به ردا بوو، وه ك به رگي پياوه فه رمانداره كان (يوسف) زاني كه ئه وه ناوي (جاويوس فلاكوس) بوو، كه خوشكه زاي (بيلاتس) بوو، كه زۆر له پيش بوو لاي فه رمانداري لالوي خوي و، سه ركرده ي ياساوله تا بيه تيبه كانيشي بوو، (جه ليل) يش پريوو له چيروكي دلره قبي ئه م رۆمايي له گه ل ئه وانده ا كه له به دبه ختي خويان ئه كه وتنه به رده ستى و ئازاري ئه دان، پياوه كه، كه له گه ت بوو، به ژن و بالا يه كي ريكوپيكي پيوه بوو، جوانييه كي وايشي پيوه بوو كه هه ر له جواني ئافره تي نه كرد! ...

كا برا ناوي به وه ده ركردبوو كه خووي دابوو مه ي خواردنه وه و، مي بازيي كردن و، خوش رابواردنيش له ناو ئه و ئه هه نكه پريه زموو ره زموو بي شه رميانه دا كه له ناو كووشي لالوي دا ئه كران.

پاش ئه وه ي گۆرانبييه كان پرانه وه، ساز و ئاواز لي ده ركه كان ده ستيان كرد به ئاوازيكي سه ما و هه لپه ركي لي دانتيكي گه رمو گوپ كه خوينيان ئه هيتايه جوش ئه م ئاوازه له و ئاوازه بوو كه له و سه رده مه دا باو بوون له ناو دانيشتواني ناوچه كاني چياو ده شته كاني چوارلاي (ئه رده ن) و گوئ (زربي مردوو) دا (مه ريه م) يش تاره كه ي خوي به جي هيشت و راست بووه وه سه رپي، له سه ر نووكي په نجه كاني خوي راوه ستا باله كاني خوي به رزكرده وه هه روه ك په رستني خوي بو شتيكي نه بينراو بنوي تي و ابوو پاش ئه وه ده ستى

كرد به له نجه ولار و له ش نوشتاننده وه هه روه ك ئاوازه كان خوتووكه ي له شي بده ن و ابوو! ... بزوتنه وه كانيشي، له گه ل ئاوازه كه دا گورج ئه بوونه وه هه رچي له وي دا بوو و سه يري نه كرد له سه رسورماندا هه ناسه ي لي برا زوري پي نه چوو سه رپوشه كه ي سه ري كه وته خواره وه پري و ئه گرجه و قزه زيرينه كه ي، كه پرسنگيان ئه دا له جوانيدا، به و چروپرييه وه كه هه بوون كشانه خواره وه سه ر شانكاني^(۱) و به سه رياندا په خشان بوون كچه كه كه ئه سوورايه وه، هه ر له شاپليسته يه كي نه كرد كه پيچ بخوات به خويه وه پاش ئه وه قزه كاني ئه گه شاننه وه و ئه كرانه وه، هه روه ك گر ه ئاگريكيان نه نواند! ... سه ركه ره كان له هه موولا يه كه وه ده نكي دل پياچوون و په سه نكردي خويان به رزكرده وه ... به لام (جاويوس كوس)، ئاره زوويه كي ره گه ز بازيي ئاشكرا له چاوه كانيا هه لگيرسا كچه كه ي (مه جده ل) يش له كاتي سه ماكردنه كه يا پي ئه كه ني پاشان خوي شوپكرده وه بو ئه فسهره رۆمايي كه، به ئاره زوو ئه ييبزو اند، به لام به چاويكي تيز پي كرنيشه وه سه يري نه كرد! ... (مه ريه م) تا ئه هات زووتر ئه سوورايه وه زۆرتر خوي با ئه دا، هه ر كه سيكيش ده ستى بو بكي شايه به شيرينييه كه وه خوي له ده ستى راته پسكاند.

كاتيكيش ئاوازه كه ته واو بوو، به ليشا و پاره ي به سه ردا رزا (مه ريه م) يش به سه ريه نجه كاني خويه وه وه ستا، مه مكه كانيشي له گه ل به رزبوونه وه و نرم بوونه وه ي سنگيان ئه له رينه وه هه ر ئه تگوت په يكه ري (ئه فروديت)^(۲) وه به زيندوي تي راوه ستا وه ... چاوه كاني گه شاننه وه و ئه بريسكانه وه روومه ته كانيشي سوور هه لگه ران.

كه چي له پي ره نك به روويه وه نه ما به جوړيكي وايش زه رد هه لگه را هه ر ئه تگوت ره نكي به رده مه ريه ره له شي سست بوو پاش ئه وه كۆمايه وه و ره تيكي برد، ويستي له نكه ري له شي خوي رابگري له وكاته دا (يوسف) زاني چي رووئه دات خوي كوتا بۆلاي (مه ريه م) به لام سه ير كه ره كان ئه مه نده چروپر دانيشتبوون ريگاي نه بوو بيگاتي به لام (جاويوس فلاكوس) خوي گه يانده (مه ريه م) و گرتيه وه به ده ست، نه يه يشت بكه ويت چونكه (مه ريه م) گيژ و ويژبوو بوو، هوشي به خوي نه ما بوو، ئه گه ر ئه و نه يگرتايه ئه كه وت به ده مه وه.^(۳)

(۱) وه يان: رژانه سه ر شانوملي.

(۲) ئه فروديت: خواهندي جواني و خوشه ويستي له لاي ئه گريكه كان، يان ئيرؤس، كه له لاي رۆمانه كان فينؤسه و له لاي فينكبييه كان بوته ئه شته روت، عه ره بيش (زه ره) يان هه يه ... بو ئه مه!

(۳) يان: به ده مه دا ئه كه وت.

تەسەي توندونىز ئەبىتتە ھۆي دۇستايەتسى!...

ئەوانەي لەويدا دانىشتىبون سەرسام بوون، واقيان وپما ئەفسەرە رۇمىيەكەيش كچەكەي دانايە سەر زەوي كەچى لە پر دەنگىك قىرىشكاندى و گوتى (بلاو بەكەن، ئەو ئافرەتە جنۇكەي لەناو لەشدايە!) ئەوانەي لەوي ئىشدايون، ھەموويان بلاويان لى كرد وليى سلەمىنەو ھەچونكە ئەوساكە ئەم باوەرە باوبو كە شەيتان ئەچىتە ناو ھەندى لەشەو، ھەروەھا لەويشەو ئەچىتە ناو لەشى ئەوكەسانەيشەو كە لەو كەسە نزيك ئەبنەو!...

لەبەر ئەو كەس لەوي دانەمايەو (يوسف) و (جايوس فلاكوس) نەي، كە يوسف ئەيناسىيەو، بەبۇنەي ئەو ھەو كە زۆر ھاتوچۆي كۆشكى (بىلاس) ئەكرد بۆ چاككردنەو، (يوسف) لە تەنشت كچەكەو ھەل توتتا، مەچەكى گرت بزانتى: لىدانى دەمارەكەي چۆنە لەوكاتەدا كچەكە لەشى ھاتبوو لەرزىن، دەمارەكانى و ئەندامەكانى ناو بەناو لە خۇيانەو پتيان ئەدا و ئەبزووتنەو بەدەمىش وپنەي ئەكرد، جار بەجارىكىش ھاواري ئازارى ئەكرد كچەكە، ھەك مار گەستىيى دەستى كرد بەگىنگلە دان، لە تاو ئازار خۆي ئەپىچايەو ھەر ھەك داركارىي بكرى ئاوا لە تاو ئىشى لەشى ئەتلايەو پاشان لەشە تەنكە ناسكەكەي (مەريەم) بارى ئازارى سووك بوو فى گرتنەكەيشى^(۱) كزىبو، خاوبو ھەو ئنجا رۇمىيەكەي كە پرسى: (تۆ بلىي ئەم ئافرتە تووشى نەخۆشىي پىرۇز بووي؟!)... كەسانى ئەو سەردەمەيش ئەم ناو ھەيان نابو لە نەخۆشىي فى گرتن كە بەم جۆرەي چونكە باو ھەيان وابو، كە ئەو نەخۆشىيە لەو ھەو پەيدا ئەي كە گيانى شەيتانەكان ياخود گيانى فرىشتەكان ئەچنە ناو لەشى مرقۇفەو^(۲) (يوسف) يش دوو دل بو لەو ھەي كە بىروباو ھەي خۆي لەم روو ھەو دەربىر چونكە ئەو ھەي تووشى ئافرتەكە ھاتبو نىشانەي واى پتو ھەبو كە لەھىي فى گرتن بكات.

(جايوس) يش ئەمجارە بەتوندوتىزىيەكەو ھەرسەكەي خۆي كرددەو بەلام لەو كاتەدا، كچەكە توند پۇمى (يوسف) داچلەكاند ئنجا بەرۇمىيەكەي گوت: (بىرو ناكەم

(۱) فى لىھاتنەكەيشى...

(۲) ئەو ھەي جىي سەرنجە لەناو كوردەواري خۇشماندا بەنەخۆشى (سوورپۇشە) وا دەلەين، منالېك ئەگەر واين، داىكى دەلەين: (لە موبارەكەكەي گرتو) جا لەو ھەچن ھەر لەترسەو ھەي بەمجۆرە ناوى دەبەن چونكە لە كۇندا ئەم نەخۆشىيە كوشندەبوو، لەترسدا ئاوا ناويان دەبرد.

نەخۆشىي پىرۇزىي رەنگە ھەر بربتى بى لە گىژووتىي و لە ھۆش خۆ چوونىك كە لە خۇماندووكردنەو پەيدا بووي لە سەماكردنەكەيدا... بۇيشى ھەيە كە گيانىكى پيس چوويتە لەشەو!...)... بەلام يوسف پەيى بەو نەبرد بو، كە كچەكە ھاتبوو ھەو ھۆش خۆي و، گوتى لە گىتوگوتى ھەردووكيان ئەگرت، لەبەر ئەو بەقسەكەي يوسف قىنى ھەلسا و دەموچاوى سوور ھەلگەرا بەلام (جايوس) بەروويەكى خۆشەو پتى گوت:

(كەس قسەي خراپى دەريارەي تۆ نەكردو... كەسش لىرە نىيە من و پزىشك نەين...)... كچەكەيش بەدەنگىكى بەرزەو قىژاندى گوتى: (پزىشكى چى؟!... يوسفى جەللى ھەر ئەو ئەزانى كە (زەرو) بەر بداتە لەشى ئەم ئەو خوتىيان بگرى!...)... قسەكانى ئافرتە سەماكەرەكە، رەق بوون بۆ دللى يوسف^(۱) كاربان تى كرد بەلام زۆرى پى نەچو ئافرتەكە قىنەكەي نىشتەو، توورەيەكەي بەدەموچاو ھە نەما دەستى كرد بەزەردەخەنە و سوپاس كردن بەلام بۆ جوولەكەكە نا، كە كراسىكى ھەژارانەي لەبەردا بو بۆ رۇمىيەكەي جلوبەرگە رازاوەكە!... رۇمىيەكەيش پتى گوت: (تۆ ئەگەر ھىشتا كز و بى ھىزىت كۆشكەكەي لالۆم لىرەو نزيكە ئەتەمە ئەوي!...)...

بەلام كچەكە سوپاسى كرددەو و پتى گوت ھەر ئەيى بچمەو بۆ (مەجدەل) خۆي كىشايەو رابووستى. لەو كاتەدا رووي كرددە يوسف و پتى گوت: ئەم جۆرە لە ھۆش خۆ چوونەم جار بەجارىك تووش دى، بەلام لە پاش سەماكردن جا لەو كاتەدا رەتتىكى برد، ئەو ھەندەي نەمابو بكەوئ بەدەمەو بەلام يوسف فرىاي كەوتو گرتىەو نەيھىشت بكەوئ.

ھەستى كرد لەشىكى نەرمونۇلى پتو، لەناو باو ھەشيا دللى زۆرتر لىيدا پتى گوت: ئەو چوارپىكەي منە سواري بى، منىش ئەچمەو بۆ (مەجدەل).

سەماكەرەكە ئامۇزگارىيەكى يوسف ئەكات!

جا لەسەر بەردىك كە ئەپروانى بەسەر گۆمى (تەبەرىە)دا، كچەكە دانىشت تا گوتى درىژەكە پشووېك بدات ئنجا رووي كرددە يوسف و پتى گوت: (ئىمىر چووبويىتە لاي كى چاكى بكەيتەو!...)... (يوسف) يش ئەو شووشەيەي بلند كرددەو كە زەرووكانى تىادانا بو گوتى: (زەرووكانم ناو سكيان پرە لە خوتىنى بىلاتس!)... كچەكە دەستى

(۱) قسەكانى ئافرتە سەماكەرەكە لەبەر دللى يوسف دا رەقبوون.

کرده و به قسه کردن گوتی: (له مه جده لدا ئەلین خوینی «داود» له ناو دهماره کانی تۆدا ئەگه پڕی که واته بۆچ خۆت بهم پیشه یه وه خه ریک کردوه، زه روو به ریده یته له شی کهسانی تر و خوینیان لێ بگریته؟!...)... لێرهدا یوسف گوتی: (نه خۆشه کانم مزی باشم ئەدەنێ بیجگه له وه له سه ر دهستی (ئه لیکسه نده ر لیماخس) ی پزیشکی به ناو بانگی جووله که دا زانست فیر ئەم)... کچه که ییش به تیز پێ کردنی که وه له چی لێ هه ل قورتان و به بێ شه رمانه پیتی گوت: (من بروا ناکه م فرمانه که ی تۆ به وه زیانی بێ بگات، که هه موو که س به وه بزانیته که ده وله مه نده رین بازرگانی (ئورشه لیم)، که ناوی (یوسف ئه ریمایثیا) یه ئاپۆی تۆی؟!...)... لاوه که ییش رهنگی سوور هه لگه را چونکه له راستیدا به هۆی ئامۆژگاری به کانی ئاپۆیه وه بووبوو که سه ردار که وتیوه ناو نه خۆشه کانی به وه!... ئەوه نده هه بوو، له داویدا به کچه که ی گوت: (هه ر ئەوه نده پارهبه کی باشم بۆ کو بیته وه ده مو ده ست کۆچ ئەکه م بۆ ئەسه ک نده ریه به تا له وێ بچمه به ر خویندن، پزیشکایه تی بخوینم!...)...

ئەوه نده ی پێ نه چوو له گه ل یه کتردا کرانه وه (مه ربه م) ییش له بابته خۆیه وه قسه ی بۆ کرد گوتی: (من له ته مه نی دوانزه سالی مه وه که و ته ده ست (دیه تریوس) ئەو پیتی خویندم و فیری کردم بۆ هه موو جیگا یه کی بر دم له گه ل خۆیدا... له به ر ئەوه زۆر شتی لیه فیربووم... بیجگه له وه هه ر نووسراوی کیشم ده ست بکه وێ ئە یخوینمه وه!...)...

لاوه که ییش لێی پرسی: (دیه تریوس) کییه؟!... کچه که ییش گوتی: (ئوه تا له شه قامی یۆنانیه کاندایه تار دروست ئەکات... منیش له گه ل ئەودا ئەژیم!...) یوسف له م قسه یه سه لیه یه وه، که مه ربه م گوتی له گه ل پیاوی کدا ئەژیم و پیاوه که ییش یۆنانیه!... دووباره ده ستیان کرده وه به گف تو گو کردن له بابته ئەسه ک نده ریه وه... له ئەنجامدا وا ده رکه وت، که ئەوه ی کچه که ئەیزانی زۆر تر بوو له وه ی که یوسف ئەیزانی چونکه له (دیه تریوس) وه زۆری له و بابته وه بیستبوو... کچه که ییش گوتی: (ئهمه بۆ تۆ ئەبیته جیی شانازی که بلێی له ئەسه ک نده ریه به دا پزیشکایه تیم خوینده و فیربووم!...)... جا ئەمه ییش قسه یه کی راست بوو چونکه ئەو ده مه شاری ئەسه ک نده ریه به بووبوو سه رچا وه ی خویندن بۆ ئەو که سانه ی که ئەیانویست له زانست و هونه ری پزیشکایه تیدا قال بن هه ر بابته تیکی پزیشکایه تیش دا به اتایه بۆ تازه کردنه وه ی ئەو زانست و هونه ره له ویدا په یدا ئەبوو.

دووباره کچه که که وته وه قسه کردن له بابته ئەسه ک نده ریه به گوتی: من به م زووانه

کۆچ ئەکه م بۆ ئەوێ، بۆ ئەمه ی له سه ر ته ختی به زمگا هه کانی ئەوێ سه ما بکه م و گۆرانی بلیم و پاره په یدا بکه م (یوسف) ییش گوتی: (به لام ئافره تی جووله که مافی ئەوه ی نییه که له ناو به زمگا هاندا خۆی ده ربخات!...)... کچه که ییش گوتی: (من خوینی یۆنانیم له له شدا یه... هه تا له گه ل (دیه تریوس) ییشدا ده ستم نه کرد به ژین، چیشکه ی کامه رانییم نه کرد... ئیستا که ییش وه ک یۆنانیه کان ئەژیم!...)... ئەو ییش گوتی: (ئهم کاره به ره و رووی خۆت ئەبیته وه!)... دوا ی ئەوه به زه رده خه نه یه که وه پیتی گوت: (ئهی ئەوه نییه له نووسراوی پیرۆزدا له بابته ئافره ته وه گوتراوه: که ده می خۆی به قسه ی تیگه یشتوانه وه ئەکاته وه!)... (مه ربه م) ییش به م تیز پینکردنه ی (یوسف) ه په ست بوو، سه ری خۆی داخست پاش ئەوه ده ستیان کرده وه به گه رانه وه بۆ (مه جده ل) به لام ئەوه نده ی پێ نه چوو، کچه که، ئەو بێده نگیه ی پچری گوتی:

(ئهو پۆماییه کێ بوو، که له کاتی له هۆش خۆجووندا یارمه تیی دام؟!...)... ئەو ییش گوتی: (جایوس فلاکوس) بوو که خوشکه زای (بیلاتسی به نتی) یه کچه که گوتی: (به راستی پیاوی کی جوانه!...)... ئەو ییش گوتی: (هه روه ها زۆر به د خویشه!)... پاش ئەوه، کچه که له بابته سه ردار و کۆشکه که یه وه پرسی لێ کرد، گوتی: (ئهمه راسته سه ردار که نیزه کی وای هه یه که به رووتیه وه سه مای بۆ ئەکات؟!...)... (یوسف) ییش رهنگی سوور هه لگه را و گوتی: (کچیتکی پچکۆله ی وه ک تۆ، ره وا نییه بیر له م جوۆر شتانه بکاته وه، یاخود لێیان وه بدوێ!...)...

کچه که ییش گوتی: (من ته مه نم گه یشتو ته هه ژده سالی، له به ر ئەوه ئازادم، هه ر شتی کم بوێ ئەیکه م!...)...

ئەو ییش گوتی: (به لام تۆ که وات کرد سه ر ئیشه بۆ باوک و دایکی خۆت په یدا ئەکه یته... بیری خۆتی بخه ره وه، که نووسراو ئەفه رمووێ: ریز له باوک و دایکی خۆت بگره و باشه بۆیان، تا له سه ر زه ویدا زۆر بمینیتته وه!)...

ئیتتر ئەو ده مه کچه که، گۆرانیکی سه یری به سه ردا هات رهنگی تیک چوو لێوی خۆیسی ئەمه نده گه ست زۆری نه ما بوو که برینداری بکات پاش ئەوه قیژاندی گوتی: (ئه گه ر ئەته وێ بیسته دۆستی من، ناوی باوک و دایکم له لا مه به!)... پاش ئەوه دووباره، له ناکا و ره وشت و سه ر و شیه ی گۆررایه وه تا ئەندازه یه ک چووه وه سه ر ئەو باره ی که هه یبوو له کاتی سه ما کردنه که یا له ناو شه قامه کانی (ته به ربه) دا.

ئنجا گوتى: (تۆنابى ئەمەندە وشك بىت لەكردەو و رەوشته پاك و راستەكانى خۆتا چونكە تۆ هېشتا لە تەمەنى بىست و دوو سالى تىپەرت نەكردوو جا ئەگەر بىتو هەندى بەزمورەزم بۆ خۆت نەدۆزىتەو، كە خۆشيبان لى بچىژىت، بى ئەمەى لە خۆشيبى ژيان تى بگەيت، زوو بەزوو پىر ئەبىت و تەمەنى خۆت لە دەست ئەدەيت!...)...

(مەريەم) بەچەشنى پىرەكان خۆى گرژ و مۆن كرد (يوسف) يش خۆى پىر نەگىرا، داىه پرمەى پىكەن... جا بەم جۆرە بوو كە هەردووكان چوونە ناو شارى (مەجدەل) هەو!...

(مەريەم) نەبەشت (يوسف) بچى لەگەلىا تا مالى خۆيان، كە گەيشتنە بەر دەروازەى شارەكە لە گوى درىژەكە خۆى هاويشتە خوارەو و سوياسى (يوسف) ي كرد وليى جىابوو هەو.

(يوسف) يش وەستا و دەستى كرد بەسەيرکردنى (مەريەم) كە لەش سووكانە و رىكوپىك و پشت بەخۆبەستانە، ئەرۆيشت بەرپىگادا، تا لە چا و ن بوو ئنجا مى نا بۆ مالى يەكىك لە نەخۆشەكان خۆى كە دەمىك بوو نەچووبوو لەى بۆ تىمارکردنى لەوى بىانووى بۆ نەخۆشەكە هېنايەو كە لەبەرچى دوا كەوتوو گوتى: من خەرىكى چاككردنەو سەما كەرىك بووم كە لەناو شەقامەكانى (تەبەرىه) دا تووشى گىژى و لە هۆش خۆ چوون بووبو ژنى نەخۆشەكەيش كە ئەوەى لى بىست هەلى داىى گوتى: (رەنگە ئەو سەماكەرە مەريەمى مەجدەلى بوى؟!... ئاى چ كچىكى جانانەيه!... باوەر بەهېچ قسەيهكى ناكرى!... چونكە لە هېچ شەرم ناكات!...)... نەخۆشەكەيش گوتى: (راشيل ئاگات لە دەمى خۆت بى!...)... بەلام ژنەكە گوتى: (تەنانەت بەپى باوهرى جىو لەكەكان بەگوناھبار دائەنرى چونكە ئەو چا و لەبت پەرسەكانى يۆنانىيەكان و رۆمايىيەكان ئەكات لە ژىندا تۆ بالى بت پەرسىي بەئەستۆزەيه!...)... (يوسف) پەي بەو بەرد كە لە رىساكردنى ژنەكەدا، بەشى خۆيشى تىا بوو چونكە ئەو لە زانستكۆى يۆنانىيەكانى (تەبەرىه) دا ئەيخوتىند جا هەروەك ژنەكە هەستى بەدەموچا و تىكچوونى (يوسف) كردى و ابو، دەمودەست گوتى: (دوور نىيە كە ئەم لاوە گرفتارى جوانى مەريەمى مەجدەلى بووى، لەگەل ئەو گيانە خراپانەدا كە زال بوون بەسەريا... بەلام هەر ئەم نىيە كە گرفتارى ئەو كچە بووى!...)...

لە راستىدا، كە يوسف چووە ناو پىخەفەكە بەو، هەستى بەخۆى كرد كە بەتەواوەتى گرفتارى دلدارى مەريەم بوو چ لە خەودا، چ لە بىدارىيدا، هەر ئەو ئەهاتەو بەرچاوى. بۆ بەيانى رۆژى دوو، پرارىدا مالى (دیمە تریۆس) بدۆزیتەو بەلام

كارەسات و اھاتە پىشەو كە لە دەست دۆزىنەو فروفىل بۆ ئەوكارە رزگارى بى چونكە لەناكاو، لە كاتى ناشتاكردنىا، يەكىك لە ساز لى دەرەكان ھاتە لای و پى گوت دواى كەوى بۆ مالى (دیمە تریۆس) لەسەر شەقامى يۆنانىيەكان، تا نەخۆشيبەكى ھەيە چاكى بكاتەو، داىكى (يوسف) يش بەسەر سورمانىكەو سەيرى يوسفى ئەكرد چونكە سەيرى كرد لە ئەندازە بەدەر خۆى ئەرازىتەو پى گوت: (كە تۆ ئەچىتە مالى سەردار ئەمەندە خۆت نازىتەو... بۆچ لەو مالەدا كە بۆى ئەچىت كچ ھەيە؟!...)... كە يوسف دەموچاوى سوور ھەلگەرا، داىكەكەى لە گومانەكەى خۆى دلنابوو كە راستە... گوتى: (تۆ بلىى كى بى؟!... چ كاتىكيش بتوانم بچم بىينم و بۆتى بخوازم؟!...)... يوسف پەي بەو بەرد كە داىكى بەپەرۆشى ئەو وەيە كە ژنى بۆ بەپىنى، تا بەبۆنەى ژن ھىنانەكەيەو واز لە چوونە ئەسكەندەرىيە بەپىنى!...

ئەو سەماكەرەى يارمەتیی ھەزارانى ئەدا!

مالى تار دروست كەرەكە گەورەبوو ھەر ئەوئەندە يوسف لى نرىك بوو، ئاوازى نەرم نەرم ئەهاتنە بەرگوتى، يەكىك لە وانەى كە تازە فىترى ساز لى دان ئەبوون مەشقى ئەكرد كاتىك براىە ناو باخچەكەى كە پرى بوو لە گول و چنور ھىچ نىشانەيەكى مەريەمى بەرچا و نەكەوت لە پر دەنگى يەكىكى كەوتە بەرگوى، پى گوت: (وەرە ئىرە!)... كە ئاوورى داىو، پىاوئىكى يۆنانىي قەلەوى دى لە تەمەنى شەست سالان دابوو لەسەر تەختىك دانىشتبوو لە نرىك لىواری كەلە بەردىكى گەورە و بلندەو لەناو باخچەكەدا خەرىكى سازكردنى ژىيەكانى تارىكى گەورەبوو چاوەكانىشى كە چووبوون بەناو دەموچاوە خەرەكەيدا، پرپوون لە زىرەكى و دل خۆشى دەمودەست يوسف ھەستى بەخۆى كرد ئەو كابر قەلەوى بەدلدا ئەچى كەچى ئەمەندەيش مەيى خواردبوو ھەو بۆنى لىو ئەھات يوسف بەشیرىيەكەو گوتى: (پىيان گوتم دیمە تریۆس ئەپەوى بىينى) ... پىاو كەيش گوتى: (منم دیمە تریۆس) ... ئنجا يوسف گوتى: (بەلام مەريەم گوتى من لەگەل ئەوا ئەژىم...) يوسف ھىشتا قسەكەى خۆى تەواو نەكردبوو، دەموچاوى سوور ھەلگەرا و شلەژا و زمانى وەستا... پىاو كەيش گوتى: (بۆچ لەمەدا كەموكوورپى ھەيە كە لەگەل مندا بژى؟!... تۆش وەك ھەموو كەسپىك، ئەبى ئەو تە بەدلدا بىت، كە بى مەبەس نىيە، كچىكى جوان لەگەل پىاوئىك دا بژى... بەلام تۆ كە ئەم بىنىت ئەو تە دىتە بەرچا و من پىاوئىكى بەدخووبم و داوئىنى كچى بچووك پىس بكەم؟!...)... ئەوەى گوت و دەستى كرد بەپىكەن بەدەنگىكى بەرزەو دەستى

گرتبوو به زگیه وه نه وهک بته قتی پاشان به چمکی کراسه که ی چاوه کانی خۆی سړی ئنجا گوتی: (داخه که م بۆ خۆم!... ته نانهت ته گهر ئاره زووی ژنیش بکه م، هیچ ژنیک نییه ئاره زووی قه له ویتکی وهک من بکات!...)...

(یوسف) یش ته کانی دایه خۆی په شیمان بوونه وهی خۆی له قسه که ی خۆی بۆ پیشان بدات به لّام کابرا دهستی کرده وه به قسه که ی خۆی گوتی: (ببگومان تۆ به ندوباوی نه موئه وت بیستوتته وه... به لّام راستیه که ی نه وه تا که نه و ئافره تانه چا و به مهربه م هلّ نه هیتن (ههر له بهر نه وهی که پیاوانی دلکیش کرده و چاویان تی پرپوه جا ههر نه و که سانه یشن که پیتی نه لّین سۆزانی و داوین پیس بۆ نه مه ی پاکانه بۆ خۆیان بکه ن، که بۆچ ئاره زووی له شی نه که ن!...)...

ئنجا یوسف به دلّ پیا چوونیکه وه پیتی گوت: (وام دیتته پیش چا و که راستی په رست بیت!...) (۱)

کابرایش گوتی: (نه، من پیاویتی مه ی خۆم!... من پیاوانم زۆر تا قی کردۆته وه وایشم بۆ دهرکه وتوه که زۆربه یان دهروونیان پره له به دیی و ناپاکی...

من باوهرم به و خوایه نییه که بێ به ریم بکات له خۆش رابواردن به لّام چاکه ی من له وه دایه که له خۆم به ولاره زیان به که سی تر ناگه یینم!... به راستی من وام پێ خوشه که که سانی تریش له خۆشی و کامه رانیدا ببینم جا له بهر نه مه یه که ماوه نه دهم به مهربه م گۆزانی بلتی و سه مایش بکات، تا نه وان خۆشی له بینینی جوانیه که ی و کرده وه په نگینه کانی ببینن نه مه یش به لای خۆمه وه، دووره له کاری شه یتانه وه... نه ی جووله که!...)...

پاش نه وه یوسفی بانگ کرده لای خۆیه وه دابنیشی ئنجا له بابته فییه که ی مهربه مه وه پرسى لى کرد، که رۆژی پیشوو تووشی هاتبوو (یوسف) یش گوتی: (من پروا ناکه م نه وه نه خۆشیی پیرۆزیی... چونکه زۆرکچی وام دیوه که تووشی نه م جووره فییه نه بوون... که چی زۆریشیان که گه یشتون نه ته ته مه نه ی پیگه یشتن چاک بوونه ته وه!...)... کاتێ که یوسف پیتی گوت: هاواری وای نه کرد، وهک دارکاری کرایی واپوو، کابرای یۆنانی هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: (من به هیوای نه وه بووم مهربه م نه وهی له بیر چووبیتته وه چونکه نه و کاته ی مهربه م هینایه لای خۆم په روه رده ی بکه م

(۱) راستی په رست: واته (فه یله سوف).

ته مه نی دوانزه سالان بوو باوکه که ی کۆتر باز بوو، راوی کۆتری نه کرد دزیتکی به دخویش بوو هه موو جاریک لیتی نه دا... ته نانهت نه وه نه دی نه ما بوو که بیفرۆشی به کابرایه کی رۆماییی به لّام من نرخیتکی گرانترم پیدا و به ئاشکرایش کردم به کچی خۆم له سه ر دهستی فه رمانه ر واییدا... هه رجییه کیشم نه زانی له ساز و ئاواز و راستی په رستی و هونه ره کان فیتم کرد... له راستیدا مهربه م له گۆزانی گوتن و سه ماکردندا ته واو قالّ بووه و شماره زا بووه... جا له بهر نه مه یه که که سانی تر به ده ست بلا و ییه که وه به خششی نه ده نی!...)...

یوسف یش که لیتی پرسى: (تا یا لیتی ناترسی هیچی به سه ر بێ؟)

گوتی: (پشتم به تیپی ساز لى دهره کان به ستوه که ئاگیان لیتی بێ، هیچی به سه ر نه بێ)... پاشان گوتی: (له راستیدا مهربه م له وانیه، نه گهر بیه وئ، دلّی خونکاره کان کیش بکات به لّام هه رچی منم کامه رانیی نه و له سه روو هه موو شتیکه وه دانه نیم جا ههر له بهر نه مه یشه که نامه وئ دووری بخه مه وه له (مه جدل)... نه ی نه گهر تۆ له جیتی من بوویتایه چیت نه کرد؟!...) (یوسف) یش شماره گه وره کان و خراپه ی ناو شماره گه وره کانی بیرکه وته وه وای هاته پیش چا و، که بۆ (مهربه م) ودها چاکتره که شوو به لاویتی چاکی له سه رخۆ و مه ند و سه نگین بکات، که ئاگای لیتی بیت و خه می بخوات و کامه رانی و خۆش گوزه رانیشی بۆ پیتک به یتنی کاتیک نه وه یشی به بیردا هات که چی نه بێ نه گهر نه و لاوه پزیشکیتکی سه رکه وتووبی له کاره که ی خۆیدا؟... دلّی که وته لیتدان به لّام وایشی هاته پیش چا و که ئاواته کانی (مهربه م) له ئاواته کانی خۆی که مترنن دواپی گوتی: (لای نه ته وه که ی خۆم واته یه ک هه یه نه لى: مرۆف بریتیه له و وینه به رزانه ی که دلّی خۆی ئاواتی بۆ نه خوازى، جا له بهر نه وه گومانم هه یه له وه دا که نه گهر مهربه م دوور بخریتته وه له گۆزانی و سه ماکردن، به کامه رانییه وه بمیتیتته وه!...)... کابرایش گوتی:

(تای له م هۆشه به هیزه ت که له م له شه پچوکه تایه!...)...

کاتیک نه وان له م گفتوگۆیه دا بوون، له و دیو دهرگا که وه ده نگه ده نگیک هات پاشان (مهربه م) په یدا بوو. سه رپۆشه که ی سه ری خۆی لادا، بێ نه مه ی بزانی (یوسف) له ویتیه یان نا ئنجا گوتی: (سه معان تووشی کاره ساتیک بووه وا هیناومه له گه لّ خۆمدا)... ئنجا له و کاته دا هه ندی که س هاتنه ژووره وه (هادجا) ی سه رۆکی تیپی ساز لى دهره کان بیان له ناودا بوو یاریده ی یه کتیک له راوه ماسی که ره کانی نه دا، که پرستی برابوو.

(مهریه) یش که پیتی زانی (یوسف) له ویتیه، به زه زده خه نه یه که وه گوتی: (تاویک له مهو پیتش له مائی ئیوه بووم دایکت پیتی گوتم که هه تا ئیوارئ یش ناگه ریتیه وه)... (دیمه تریوس) یش پیتی گوت: من خۆم ناردوومه به شوینیا، بیتنه ئیره، تا سوپاسی خۆمی پیتشکهش بکه م له سهر ئه وهی که دویتنی یارمه تیبی توئی داوه و پیتته وه خه ربیک بووه (یوسف) یش چوو ته نیشته ماسی گره برینداره که وه، به چیچکانه وه دانیشته له دواییدا بوئی ده رکهوت که ئیسکه کانی بالئ له جئ چوون دهستی کرد به سرکردنی له شی ماسی گره که، هه ندئ گیا و مهیی تیکه ل کرد و دایئ پاشان ئیسکه له جئ چوو کانی بالئ خسته وه جیتی خویان ئیجا له شیتوه یه کی هونه رمه ندانه دا باله که ی به سته وه به چه ند پارچه ته خته یه که وه که (دیمه تریوس) ئه وهی لئ دبی، سهری سورما و خۆی پئ نه گیرا دهستی کرد به پیا هه لدانئ...

شو ناکات به یوسف!

بۆ به یانیی رۆژی دووم (یوسف) چوو له لای (سه معان) سهیری نه خوشییه که ی بکاته وه ههر ئه وه نده گه یشته ده رکی باخچه که ی (دیمه تریوس) وه ستا، نه وه ک ئه و چاو ئه ندازه جوانه ی که که وتبووه به رچاوی، تیکی بدات!...

چونکه وینه یه کی زیندوو بوو بۆ دلنیا بی و کامه رانی که ته ماشای کرد (سه معان) له سهر ته ختیک دانیشتبوو، له گوئ ئاوی گوومه که وه (مهریه) یش له خوار پیتیه وه دانیشتبوو، تاره که ی خۆی لئ ئه دا و ئه و گۆرانیه شی ئه گوت که (سوله یمانی تیگه یشتوو^(۱)) له نووسراوی (گۆرانیی گۆرانیان)^(۲) دا ئه و گۆرانییه ی گوتبوو... به لام (یوسف) ی لاو، له پاش تاویک خۆی پئ نه گیرا، خۆی ئاشکرا نه کات، به ده نگیکی

(۱) سله یمانی حه کیم: له ده روه به ری ۹۷۰-۹۳۵ پ. زدا مه لیک ئیسرا ئیلیه کان بووه کوری داوود پیتغه مبه ره له (بتشایع) ی ژنی که به نار ه و داگیری کردو ماره ی کرد، له سه رده مه که یدا ولات گه یشته ئه و په ری گه شه کردن و ههر ئه ویشه که هه یکه لی ئورشه لیمی بنیاتنا؛ له مه دا له گه ل (حیرام) ی پاشای (صور) هاو په یمانبون و هه رچی کرێکار و شاره زا و ته خته ی دار ئوروزه بۆ ینارد سلیمان زانا و حه کیم و پیتغه مبه رتکی خواش بووه، له قورنانی پیرو زدا باسی لئوه کراوه.

(۲) گۆرانی گۆرانییان: (نشید الانشاد) و اتا سرودی سروده کان که مه به ست له و سروده یه که له کلێتسادا به ده نکه وه ده وتراو هی داوود پیتغه مبه ر بووه که جگه له هیز و توانا و جوانی ده نگیشی هه یجگار خۆشبووه، ئه گین سله یمان خۆی سرودی نه بووه، له ته وراتدا به (مه زامیر) ناو ده برین و ئه مه یه کینه که له وان.

به زه وه ئافه رینی لئ کرد... (سه معان) یش گوتی: (خوین گره که، مافی هه یه واکات!... ئای ئه و روزه م چه ند پئ خۆش بوو که له چه قی رینگای کفر ناخوومدا تووشت هاتم و تو م ئه دبی ئه گریایت؟!...)... کچه که که ئه وهی لئ بیست داچله کی و گوتی: (یوسف) که من تووشی ئه و به سه رهاته سه خته هاتم، ته مه نم له دوانزه سالان تیپه ری نه کردبوو... هه تا ئه یان توانی لئیان ئه دام له به رگو پووشه نییش رووتیان ئه کردمه وه به پروتی پيشانی که سانی تریان ئه دام... تا له بابته کرینی منه وه سه ودا بکه ن... ئه م سه معانه یش یه که م که س بوو به زه یی پیا ما هات بیتته وه له ژیا نا... ئیتر سه رسورمانی پئ ئه وئ که من ئه و و (دیمه تریوس) م له هه موو که س زۆرتر خۆش بوئ له جیهاندا؟!...)... یوسف دهستی کرد به پشکنینی بالئ سه معان^(۱) پاش ئه وه کچه که رووی کرده وه یوسف و دهستی کرد به پیا هه لدان به سه ریا، و سوپاسی ئه کرد، له سه ر ئه وهی که ئه و هونه رمه ندیه ی پيشان دا بوو له گرتنه وهی باله که ی سه معاندا... دوایی یوسف ناچار بوو لئیان جیا بووه وه تا بگات به نه خوشه کانی خۆیدا به لام تا پۆی (مهریه) له میتشیکی جوئ نه ئه بووه وه.

مهریه م و ئه هاته پيش چاوی یوسف، که منالیکه و به زه رده خه نه یه ک کامه ران ئه بی و، به مۆنی و گرژیه کیش ئه که ویتته گریان!... هه رچه نده یوسف له مائی (دیمه تریوس) دا روو که شتیک له روو که شه کانی ده و له مه ندیی و خۆش گوزه رانیی چاو پئ نه ئه که وت، به لام شتی وایشی تیا ئه دبی که ماله ده و له مه نده کان له سه ری دامابوون... ئه وهی ئه دبی که کامه رانییه ک هه یه له ناو ئه و خانووه دا، دلئ هه موو ئه ندامانی ئه و خیزانه ی پیتکه وه نووساندوووه.

ئه و کامه رانییه یش له و خوشه و یستیه راسته قینه و ئاشکرایه دا ده رئه که وئ که له ناوه ندیاندا یه که نه پیتچو په نای تیا یه و نه ئه یش شارریتته وه!... کاتئ که یوسفی لاو، له بانگی شتواندا گه رایه وه مائی، بوئی ماسیی سووره وه کراوی هات به لووتدا ده می پرپوو له ئا و بۆ خواردنی، رووی کرده جیتی چیتش لئ نانه که یان که ته ماشای کرد ئه و (مهریه) به ته نشت دایکییه وه دانیشتبوو مهریه م ماسییه کی گه وری به دیاری هینابوو بۆ دایکی یوسف دایکیشی به زۆر گلی دا بووه وه لای خویان نانی شتویان له گه لدا بخوات!... (یوسف) یش پیتی گوت: (تۆ بلئیی له پاش شتو خواردنه که یش، سه ما کردنی کمان له سایه ی تووه ده ستگیر بی؟!...)...

(۱) راستتر: به ته ماشا کردنی بالئ... که (معاینه) ده گرتته وه نه ک (تفتیش).

مەریەمیش ھەردوو بالی خۆی بەرزکردووە و خۆی وا پیشاندا کە ئەوێ پێ ناخۆشە، گوتی: (ئەتەوئ دراوسێکانت پیت بلین لە مائی خۆتا لەگەڵ کچیکێ سۆزانیدا را ئەبویریت؟!...)

جا لەوکاتەدا کە دایکی یوسف خەریکی ئامادەکردنی چیشتی شیوان بوو لاوەکە مەریەمی لەگەڵ خۆیدا برد بۆنا و ئەو نەخۆشخانەییە کە ھەژارەکانی ناو شاری تیا چاک ئەکردهو، دوای ئەو لە پاش شیو خواردنیش لەگەڵیا چوو و بە مائی خۆیان لەو کاتەیشدا کە خەریک بوون لەیەکتەر جوئ ببنەو، مەریەم گوتی: (بەراستی یوسف، دلم بەدایکتاچوو... تۆیش ھەروەھا کردووە و رەوشتی شیرینت ھەییە!...) پاش ئەو بەسەر نووکی پەنجەکانیەو خۆی بەرزکردووە و ماچیکێ کولمی یوسفی کرد!... کاتیک یوسف گەرایەو لە لای دایکی کامەرانیی پتوہ دیاربوو، دایکە کەیش قسەیی لەگەڵیا کردووە کە ئەو کچەیی بۆ بخوازی و ماری بکات لە بابەت سەماکردنە کەیشییەو ئەیگوت (پیتغەمبەر داوود) خۆیشی، کە ھەستی ئایینی تینی ئەسەند، دەستی ئەکرد بەسەماکردن لە بەردەم ئارامگای خودادا، لەناو پەیکەرگاکەدا!... بەلام کە لاوەکە بەمەریەمی گوت شووی پێ بکات، مەریەم گوتی: (لە تۆ ناوہشیتەو کە من ماری بکەیت!..)

بەلام کە یوسف نووچی لەسەر گرت، گوتی: ئاواتی من ئەوہییە بیمە لاسایی کەرەوہییەکی^(۱) بەناوبانگ، تا بەھۆی ئەوہوہ سامان و خۆش رابواردنیکێ وا برژی بەسەر (دیمەتریۆس)دا، کە تۆلەیی ئەرک و نازاری ژبانی خۆی بۆ بکاتەوہ!...

بانگ کرا بۆ سەماکردن لە کۆشکی بیلاتسی بەنتیدا

مەریەم، بەتەنیا، لەناو باخچەکەدا دانیشتبوو، لەسەر ئاوازیکی تازە مەشقی ئەکرد لە پر راسپیتراویک ھاتەلای، کە لەلایەن (بیلاتسی بەنتی)یەوہ نییرابوو پیاوہکە لە رووی ریتزگرتنەوہ بۆی چەمییەوہ و پیتی گوت سەرداری گەورە، بانگی ئەکات بۆ نانی شیو خواردن لە کۆشکی خۆیدا، کە لە (تەبەریە)دایە، ئەبەوئ گۆرانی بلن و سەمایش بکات بۆ میوانەکانی!...

کچە ئەمەندە گەشکەدار بوو بەم بانگکردنە، ئەوہی لە بیسەرچووہ کە یوسف چاوی پیتی ئەترساند، یاخود ئەو کردوہ نەنگانەیی لەبیر چووہ کە بیستتبووہ لەناو

(۱) لاسایی کەرەوہ: ئەکتەر (ممثل).

کۆشکەکانی رۆمایییەکاندا ئەکران ئەو ھەر بییری لەوہ ئەکردهو کە پارەییەکی ئەمەندە زۆری دەست ئەکەوئ، کە (دیمەتریۆس) بتوانئ پیتی بروات بۆ ئەسکەندەرییە. پیاوہ راسپیتراوہکە لیتی پرسی مائی یوسف لە کوئییە؟ چونکە لەو کاتەدا ژنی سەردار پیتوہستی بەچاککردنەوہ ھەبوو مەریەمیش رینگای پیشاندا بۆ مالا کە بەلام ئەوہیشی پێ گوت، کە نەھیلن یوسف بەوہ بزانتی، کە بۆ کۆشکی سەردار بانگ کراوہ (دیمەتریۆس)یش ئەمەندەیی پێ خۆش بوو کە (مەریەم) بۆ کۆشکی سەردار بانگ کراوہ، لە خۆشیاندا گوتی: (زۆری پێ ناچئ، ئیتەر بانگ ئەکرتیت بۆ سەماکردن لە کۆشکی گەورە پیاوہکاندا.

ئەمەیش بۆ ئەوہ باشە کە ھەر کاتئ چوئتە لای کارگێری جینگای لاسایی کردنەوہی ئەسکەندەرییە بەئاسانی وەرت بگرت!...) پاش ئەوہیش گوتی: (ئەوہندە ھەییە لەوہ ئەترسم کە لەناو ئەو کۆشکەدا شتیکت بەسەری!...) کەچی (مەریەم) تئ کۆشا ترسی لە دل دەربکات، بەوہ دلنای کرد کە تیپی ساز لئ دەرەکان ئاگیان لیتی ئەبئ... بەلام ھەر ئەوہندەیی خۆش بوو تا گەیشتە کۆشکەکە ھەر ئەو ئیوارەیی جیاپان کردوہ لە تیپی ساز لئ دەرەکان و ئەویان گەیانە ژووریکێ تاییەتی زۆری پێ نەچوو، کچیک ھاتە لای و پیتی گوت: (بۆچ بەرگی سەماکردن لەبەر ناکەیت؟) کاتئ کە مەریەمیش پیتی گوت: وا رھا تووم کە بەجلوہرگی ئاساییەوہ سەما بکەم کچەکە تیزی پێ کرد دەموودەست کراسیکێ تەنکی وای بۆ ھینا و لەبەری کرد کە شوئینە جوانەکانی لەشی بەتەواوەتی دەرخواست پاش ئەوہ لیتوہکانیشی بۆ سوورکرد (مەریەم) لە کچەکەوہ زانی، کە نیزەکە و ناویشی (ئیتس)ە ئنجا لیتی پرسی: (بۆچ تۆیش کە سەما ئەکەیت ھەر ئەم جۆرە کراسە تەنکانە لەبەر ئەکەیت؟)...

بەلن و ئەکەم... کاتئ کە پیاوہکان سەرخۆش ئەبن، ئەوہیان پێ خۆشە کە کراسەکە رابکیشن ئەمیش وا دروست کراوہ ھەر کە راکیشرا بکرتتەوہ و بکەوئتە خواروہ!...

مەریەمیش بەسەر سورمانیکەوہ پیتی گوت: (بۆچ تۆ بەرووتیبەوہ سەما ئەکەیت؟) کەنیزە کە کەیش گوتی: (بەلن... بۆچ کەس تۆی بەرووتیبەوہ نەدیوہ؟)...

مەریەمیش گوتی: (کەس بەرووتیبەوہ منی نەدیوہ... تەنانت ئەو دیمەتریۆسەیش کە کردوومی بەکچی خۆی، ھیشتا بەرووتیبەوہ نەیدیوم!...) کەنیزە کە کەیش بەدەنگیکێ بەرزوہ گوتی: (کەواتە تۆ ھیشتا بوخچەیی نەکراوہیت؟!...) کەواتە بگەرێرەوہ (مەجدەل) ... باشترە بۆ تۆ کە شوو بەلاوئیکێ جوولەکەیی باش بکەیت... چونکە ئەم

جیگایه پریه تی له داوین پیسی و بهدخوویی... رویشتن چاکتره له وهی که خوئیتییی خونکار (هیرۆدوس) بیینی... تابلیتی ئەم پیاوه گوشتنه پیس و نهگریسه... کهس له دهستی رزگار نابێ...!

لهوکاته دا ساز و ئاواز لیدرا (ئیتس) یش دەرگاکی کردوه و رویشته دهره وه (مهریه م) له داخانا هاته له رزین، بهدل ئه یویست له و جیگایه را بکات که چی له گه ل ئه وه یشدا سه رجلی کاریکی وای پی کرد که ئه وه دەرگایه که نیزه که که لیبی چوه دهره وه، دووباره بیکاته وه که ته ماشای کرد ئه واهو لیبکی یه جگار گه وه ری له بهرده مدایه، ئەمهنده رازینراوه ته وه دلای پیو کیش ئەکات سه رین و پشتی و تهخت له سووچیکه وه دانراون له ویدا پیاوئیک دانیشتبوو، به لایه وه ابوو خونکار (هیرۆدوس) ئه و بێ، پیوانی گه وه گه وه له ملا و له ولایه وه دانیشتبوو، گه شترین و جوانترین جلویه رگیان له بهردا بوو خوان له بهرده می هه موویاندا دانراوو.

وادیاروو مه ی کاری کردبوو، هه موو سه رخۆش بوو بون، ته نیا (جایوس فلاکۆس) نه بێ، له گه ل پیاوئیکی ئیسک گراندا، که چاوی بریوو بوو له ئالۆش و خرۆشی په گه زیازی له دلای خویدا گوئی په نگه ئەمه یش (بیلاتس) بێ له و په ری هۆله که یشه وه (ئیتس) خه ریکی سه ماکردن بوو له سه ر چه ند ئاوازی که ساز لی دهره کانیان له بهرچا و شارر ابوونه وه.

که نیزه که که یش خوئی و نزی که ئەخسته وه له میوانه کان، ئەکه وته بهرچنگیان ده ست بازی و گه مه ی له گه لدا ئەکردن کاتی که ئەیشیان ویست بیگرن، خوئی له ده ستیان پاته پسکاند!...

(جایوس) یش چاوی بریبوه سه ماکه ره که به لام لیبی وه رس بوو بوو (مهریه م) یش گرفتاری جوانیی بوو بوو کاتی که که نیزه که که لیبی نزی که بوو وه، چمکی کراسه که ی راکیشا کراس که وته خواره وه ئه ویش به پروتی دهستی کرد به سه ماکردن ته نیا پارچه سیپالئیک نه بێ که ئەملا و ئەولای سمته شار دبووه وه هیچی له بهردا نه ما بوو^(۱)

(۱) له راستیدا ئەم (پارچه سیپال) مامۆستا له بهر لاپه ره که وه له ئاستیدا نووسیویه (زنار؟) و دیاره ماناکه ی بۆ ساغ نه بوته وه، جا زنار به و پشتینه دهوتری که ناموسولمانه کان ده بانه ست بۆ جیاکردنه وه یان، زۆرتر له قایش یان چه رم بوو، که به شلی له که مه ردا ده به سترا دیه نی ئافره تی جوان ده کرد له پێش و پاشه وه له (المنجد) دا هاتوه: (البسه الزنار، شد الزنار علی وسطه والزنار ما یشد علی الوسط).

پیاوه کان به ده نگیکی به رزه وه گوئیان: (ئه و سیپال هیه ش لاده... ئه و سیپال هیه ش لاده... ئه و سیپال هیه ش لاده...!)... له چاویاندا ئالۆش و خرۆشیکی درنانه ی و دیار بوو، که ترس و له رزی خسته بووه دلای (مهریه م) وه مه ریه م ئه یویست خوئی دهر باز بکات!... (ئیتس) یش دهر پیکه ی دا که ند و خوئی نزی که خسته وه له (جایوس) دهستی بۆ کیشا و دهر پیکه ی فری دایه به رده می به لام لاه که خوئی تی نه گه یان!... (هیرۆدوس) یش خوئی کیش کرد و دهر پیکه ی گرت به ده سه ته وه و قیژاندى گوئی:

(ئیمشه و ئەم کچه بۆ منه!...)... ئیتر ئه وساکه که نیزه که که کشایه دوا وه بۆ ئه و جیگایه ی (مهریه م) ی تیا بوو، که له داخانا گری گرتبوو ئنجا به مه ریه می گوئ: (ئه زانی جایوس فلاکوس بۆچ دهر پیکه ی رانه کیشام؟... ئه وه له بهر ئه وه بوو که توئی ئه و بێ!)... مه ریه می ش قیژاندى گوئی: (ئه مه هه رگیز سه ر ناگرئ! من هه ر بۆ ئه وه هاتومه ته ئیتره که سه ما بکه م و هیچی تر!...)... ئیتر له و ده مه دا گوئی له ساز و ئاوازی تیه که ی خوئی بوو، هه ندیک به وه دلنیا بووه وه، زال بووه وه به سه ر ترس و له رزه که ی خویدا ئنجا هاته ناو هۆله که وه!...

هه له ی یه که م

هه ر ئه وه نده سه ر پۆشه که له له شی (مهریه م) که وته خواره وه، یه کێک له رۆما بیه کان دهستی کرد به پیکه نین مه ریه می ش که ئەم پیکه نینه ی گوئی لی بوو، هه موو ئەندامه کانی له شی گرز بوون.

چونکه قسه ی که نیزه که که ی بیر که وته وه به لام ساز و ئاوازه کان هه ست و تاسه کانی ئه ویان وه رده گرتوو و کاریان تی کردن، کاتیکی به خوئی زانی سه ماکردنه که هه موو دلته نگیه کی له بیر برده وه... به لام سه ماکردنه که ی، سه ماکردنیکی پر هونه ر نه بوو، ئالۆش و خرۆشی که ی نه ئه بزواند له راستیدا هه ر له و وینه زیندوانه ی ئەکرد که جوانی و دلکیش کردنیان پیشان ئەدا، له خاکی (جه لیل) دا. هه رچی له ویدا دانیشتبوو، سه رسام ما له ناوازی و جوانیی ئه و سه ماکردنه (هیرۆدوس) سه ری به رز کرده وه و به وردییه که وه سه رنجی له (مهریه م) ئەدا راستیه که ی بۆی گه شکه دار بوو بوو (بیلاتس) یش چاوتیبرینه وشکه کانی له ناودا دانه مان به لام (جایوس فلاکوس) هه ر چاوه پروانی ئه وه بوو که زوو سه ماکردنه که ته واو بێ، وه رس بوو بوو له درێزه ی پی دانی سه ماکردنه که!... کاتی که سه ماکردنه که برایه وه، هه موو لایه ک ده ستیان کرد به ئافه رین

کردن و چه پله ریزان مهربه‌میش له شیوه‌یه‌کی ناسک و شیرین و گه‌وره‌یه‌کی خانمانه‌دا له‌بهردهم سهرداردا کرنووشی نه‌وازشی کیشا سهرداریش پر تووره‌که‌یه‌ک پاره‌ی بۆ هه‌لدا وه‌ری گری، مهربه‌م له زرنه‌گی پاره‌کانه‌وه زانی که له هه‌زار دیناری زۆرت‌تر تیا به مهربه‌م تووره‌که‌کی هه‌لگرت و رۆیشت بۆ نه‌وپه‌ری هۆله‌که، له‌ویه‌ سه‌یریکی پیاوه‌کانی تیپه ساز و ناوازه‌کی خۆی کرد و تووره‌که‌کی هه‌لدا بۆ (هادجا) که سهرکرده‌ی تیپه‌که بوو پاش نه‌وه ده‌موده‌ست چوو بۆ نه‌و ژووره‌ی که لیوه‌ی هاتبووه ده‌روه وه‌ستا و سه‌یریکی له‌شه جوانه خروپ‌ر و نه‌رمو نۆله‌که‌ی خۆی کرد ئنجا له ناوینه درێژه‌که‌ی ناو ژووره‌که‌وه سه‌یریکی ده‌موچاوه ناسک و شیرینه دلکیش که‌ره‌که‌ی خۆبشی کرد تا ته‌هات له خۆی ورد نه‌بووه‌هه بی‌ری به‌خۆیه‌وه خه‌ریک بووبوو، ناگای له خۆی نه‌بوو که (جایۆس فلاکوس) ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه کاتێ که چاوی به‌و که‌وت داچله‌کی به‌لام (جایۆس) دلنیا‌ی کرد له‌وه‌ی که هیچی لێ ناکات، ترسی نیشته‌وه تووره‌که‌یه‌کی تریشی پاره پی به‌خشی و ده‌ستیشی کرد به‌پیاوه‌لانی سه‌ماکرده‌که‌ی و کارتێ کردنی نه‌وه سه‌ماکرده‌هه له دلی هه‌مووان... پاش نه‌وه رووی لێ نا که بچیت له‌گه‌لئا و هه‌ندی چیشت بخوات له جی‌گایه‌کی وا دا که دووری له‌ خوانه‌کانی سه‌رخۆشه‌کانه‌وه... به‌لام که‌ردیی مهربه‌م هیشتا نیشانه‌ی ترس و له‌رزی پیوه‌ دیا‌ره، رووی تێ کرد و گوتی: (کچۆله‌که‌ی خۆم هیشتا هه‌ر لیم نه‌ترسیت؟! مهربه‌میش بیانوی وا بۆ هینایه‌وه، که نه‌بی زوو پرواته‌وه بۆ مالتی، چونکه (دی‌ه‌تریۆس) چاوه‌روانیی ته‌کات (جایۆس) یش پیتی گوت: (بی‌گومان نه‌و تووره‌که‌ پاره‌یه‌ ترس و مرسی له دل ته‌باته ده‌روه! بی‌جگه له‌وه چوار یاسا‌ل‌یشت هه‌یه، هه‌موویان خاوه‌ن هیتز و بازووی خۆیان!...) کاتیک (مهربه‌م) به‌ته‌نیشت (جایۆس) هه‌هه‌ رۆیشت به‌ناو پاره‌وه درێژه‌که‌ی ناو کۆشکه‌که‌دا، هه‌ستی کرد به‌خۆی که به‌هه‌له‌دا چوه‌ نه‌مه‌نده له خۆی نه‌ترسی... ته‌نا‌هت خوتوو‌که‌ی دلی ته‌هات و خۆشی به‌له‌شی ته‌گه‌یشت، که نه‌ییبینی کورپکی لاوی جوانی خاوه‌ن پایه و ده‌سه‌لاتی وه‌ک (جایۆس) له‌گه‌ل‌یابن و به‌ده‌ستی خۆی میوانداری بکات.

کاتیکیش هه‌ستی کرد به‌بالی (جایۆس) باوه‌شی پیا ته‌کات و کراس و به‌رگه ناو‌ریشمه‌ لووسه‌کانیشی له له‌شی ته‌که‌وئ، دل خرۆشانی خۆی بۆ به‌ر‌به‌ست نه‌کرا... کاتیکیان زانی گه‌یشتنه ژوورپکی به‌جگار گه‌وره و جوان و رازاوه.

مهربه‌میش به‌سه‌رسامیه‌که‌وه لیتی پرسی: (ئه‌مه‌یه ژووری نوستنه‌که‌ت؟!...) ... (جایۆس) یش وه‌رامی دا‌یه‌وه گوتی: (به‌لێ نه‌مه‌یه... به‌لام پیویست ناکات لیتی

بترسیت!...) جا بۆ نه‌مه‌ی نیاز پاکیی خۆی بۆ بنوینن ده‌موده‌ست ده‌ستی کرد به‌داگیرساندن مۆمه‌کان... له سووچیکی ژووره‌که‌یشه‌وه خوانیکی نان خواردنی بچووک ناماده‌کرا بوو هه‌ر شتی خۆش بێ و چاک بێ بۆ خواردن له‌سه‌ری دانرابوو... لاوه‌که هه‌ر خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌کی پيشکه‌ش به‌مهربه‌م نه‌کرد، لیتی وه‌رته‌گرت به‌راستی برسیه‌تی په‌ریشانی کردبوو.

کاتیک (جایۆس) له‌مهربه‌م هاته پيشه‌وه و له‌شی به‌له‌شیه‌وه نووساند، مهربه‌م تێ کۆشا خۆی لێ دووربخاته‌وه به‌لام هیتزکی شاراره له‌له‌شیا، پالی پیوه نه‌نا، خۆی خا و بکاته‌وه و خۆی بدات به‌ده‌سته‌یه‌وه... کاتێ که لاوه‌که‌یش به‌دل‌یکی پر له خۆشه‌ویسته‌یه‌وه باوه‌شی پیا کرد و ده‌می نا به‌ده‌میه‌وه، ماچی بکات، مهربه‌م ماچه‌که‌ی پی خۆش بوو که‌چی له‌پر نه‌رم و شیرینی و جوانیه‌که‌ی (جایۆس) له نارادا نه‌مان و، درنده‌یه‌تیبه‌کی به‌گرۆکلپه‌وه له ده‌مو چاویا ده‌رکه‌وت!... مهربه‌میش ده‌ستی کرد به‌قیژاندن و هاوار کردن و په‌لاماردان تا خۆی له ده‌ستی رزگار بکات، به‌لام له پاشدا سه‌ری گیتزبوو پرستی برا دوا‌یی ته‌کانی دا‌یه‌ خۆی، خۆی رزگار بکات، چونکه هه‌ستی به‌لاوه‌که کرد خستۆتیبه‌ سه‌ر باله‌کانی خۆی و هه‌لیگرتوو به‌لام له‌وکاته‌دا سه‌ره‌تای له هۆش خۆ چوون لیتی دیاردییدا زۆری پی نه‌چوو که‌وته بێ هۆشییه‌کی قووله‌وه!...

رۆم‌ایه‌کان کچه‌ جووله‌که‌ ماره‌ ناکه‌ن!

(یوسف) نه‌و ئیواره‌یه، دره‌نگ گه‌یشته کۆشکه‌کی سهردار به‌ده‌م هاواری ژنه‌که‌یه‌وه هاتبوو (کلۆدیا‌بر و کیۆلا) یش که ژنی سهرداربوو، خانگیکی ناسک و نازداربوو، جوانیه‌کی ناوازه‌ی هه‌بوو، خۆینی شاهه‌نشا‌ه‌کانی رۆما له‌ناو ده‌ماره‌کانی له‌شیا بوو. که‌چی له‌گه‌ل نه‌وه‌یشا له دل ره‌قیدا له‌وانی نه‌ئه‌کرد به‌پێچه‌وانه‌ی ته‌م قسه‌به‌ تابلتی ئافره‌تیکێ نه‌رمونیان و شیرین خوو بوو جا نه‌وه له‌وه‌دا سکالای له ده‌ست ئیشی بالی ته‌کرد، که ئاوسابوو، له‌شیشی گه‌رم دا‌هاتبوو، به‌هۆی دوومه‌لیکه‌وه که لیتی هاتبوو یوسفیش ده‌موده‌ست، هونه‌رمه‌ندی خۆی نوواند و دوومه‌له‌که‌ی بۆ هه‌لدیری پاشان بۆی پاک کرده‌وه و هه‌ندی ده‌رمانیشیدا به‌خانم که ئیشه‌که‌ی بشکێ... (کلۆریا) یش پر تووره‌که‌یه‌ک پاره‌ی زیری پی به‌خشی.

هه‌روه‌ها خوانیکی پر خوارده‌مه‌نیی هه‌مه‌ ره‌نگیشی خسته به‌رده‌می دره‌نگه‌ شه‌ویک

(یوسف) له کۆشکه که هاته دهروه بهلام ههر ئهوهنده چهند ههنگاوێکی لێ دوور کهوتهوه، نرکه نرکیکی نهرمی هاته بهرگوێ بهدهم دهنگه کهوه چوو که تهماشای کرد ئهوا (هادجا) ی سههر کردهی تپپی ساز و ئاوازه کهی (مهريهم) ه فری دراوه ته ناو چالیکه وه، له شیشی بریندار کراوه (یوسف) یش دهمودهست، دهستی کرد بهدهرمان کردنی ئیتر ههر ئهوهنده بیستی لهو که (مهريهم) لهو کۆشکه دا ماوه تهوه و، له سههر ئهوه یش سهربازه کان خهنجهریان لێ داوه که نووچی گرتبوو له سههر ئهوهی بی (مهريهم) نه پراوتهوه، دهمودهست (یوسف) گهراپهوه ناو کۆشکه که، به بیانووی ئهوه یش هه وه هندی داووده رمانی لهوئ بهجی ماوه، یاسا و له کان پریاندا بچیتته ژووره وه ئهوه یش پیتوبستی بهوه نه بوو که بیرکی زۆر لهوه بکاتهوه، راسته و راست خوئی کوتا بو ژووری (جایۆس فلاکوس) که تهماشای کرد لاوه که ژووره کهی خوئی بهجی ئه هیلێ، به دزیبه کهوه خوئی خسته ناو ژووره کهوه؛ که تهماشای کرد ئهوا (مهريهم) له هۆش خوئی چوو و جلویهرگه کانیسی له بهر داکه ندراره ههر به دیمه نیا دیار بوو که ئهفسه ره که ئابرووی شکان دیو له گه ل ئه وه یشدا گه لیک جیگای له شی شین بوو بووه وه که به لگه بوو بو ئه مهی کچه که په له قازایی کردبوو، تا خوئی له دهست ئهفسه ره که رزگار بکات!... (یوسف) یش هیچ نه وهستا دهمودهست کچه کهی به دهسته کانی خوئی هه لگرت و به دزیبه وه گه یان دیه ئه و جیگایه ی که (هادجا) چاوه روانیی ئه کرد دوایی هه ردووکیان له سههر ئه وه بریاریان دا که خویمان لهو رپگایه لابدهن که ئه چی بو مائی (دیمه تریۆس)، تا کاروبار دیتته وه سه رخوئی له بهر ئه وه کچه که یان هه لگرت و بردیان بو مائی (سه معان) له شاری (کفر ناحووم) دا که چی (مهريهم) یش که ههر له سههر خوئی چوو بوو، هیشتا نه هاتبووه هۆش خوئی!...

(مهريهم) له بهر به یانی دوا ییدا هاته وه هۆش خوئی که تهماشای کرد و (یوسف) به ته نیشتیه وه دانیشته وه یوسف یش ئه وی رووی دابوو بوئی گپراهه وه مهريهم یش ههر ئه وهنده کارساته کهی خوئی بیرکه وته وه، له یوسف هه لگه راپه وه و دهستی کرد به گله یی لێ کردنی که نه یه یشتتوو بمری لهو جیگایه دا، که که تنه کهی تیادیوو پاشان دهستی کرد به شیوهن و گریان بو به ختی ره شی خوئی که وای به سههر هینابوو دوا ئه وه له گه شی و روو خویشیه کهی خوئی کهوت و خویدا به دهست خه موخه فهت و ماتی و مۆنییه وه.

(دیمه تریۆس) یش، که (یوسف) لهو کهینه و بهینه یه ی ئاگا هدار کرد و زانیی (مهريهم) له پیناوی چاکه دانه وهی ئه ودا تووشی ئه و که تنه هاتوو، دل و دهروونی پرپوو له خه مو

و، له داخاند ئه ینالاند!... (دیمه تریۆس) ی خه مگین به (یوسفی) ی گوت: (خۆزگه مهريهم ته خواست و مارهت ئه کرد به راستی تو لایوکی بی هاوتایت ئه ویش خوئی ئه ویت!...)... یوسف یش پیتی گوت: (راست ئه کهیت خوئی ئه ویم به لام منی ئه وهنده ی ئه سکه نده ربیه خوئی ناوی!...)... ئنجا (یوسف) چوو به لای (کلۆریا برۆکیولا) وه له بهر نه خویشیه کهی سهری لێ بدات ههر ئه وهنده له کهینه و بهینه کهی مهريهمی ئاگادار کرد و به سهرهاته کهی بو گپراهه وه، خائمه که گوتی: (پیتوبسته مپرده کهم تو له یه کی گه وره بو ئه م کچه بکاته وه پاره یه کی زۆری بداتی، تو ئه یناسیت؟!...)... (یوسف) یش که خانی تینگه یاند، رۆژتیک له رۆژان له (مهريهم) ی خواستوو شووی پی بکات، خانم ئه مه نده دلی ره نجا، له داخاند گریا گوتی: (چیت ئه وی بۆت بکه م!...)... (یوسف) یش ئه مه ی به هه لزانێ که به خانم بلێ، ئه ترسی له وهی که (جایۆس) سه ربازه کانی خوئی بنیتری به شوین کچه که دا بیدۆزنه وه، خافیش گوتی: (ناتوانی ئازاری ئه و کچه بدات... چونکه شاهه نشاهی رۆما بانگی کردۆته لای خوئی پیتوبسته له پاش چهند رۆژتیک بچی بو لای!)... کاتی یوسف له خانم جیابوو وه، له ناو باخچه ی کۆشکه که دا چاوی به (جایۆس) کهوت ئهفسه ره که یش لیبی پرسی: له باهت (مهريهم) وه چی ئه زانی؟!... (یوسف) یش پیتی گوت: (له دیمه تریۆس پیرسه!)... ئه ویش گوتی: (بهلام دیمه تریۆس هه یچی پی نه گوت... من ئه مه ندهم خوئی زۆری نه ماوه بوئی شیت بيم!... ته نانهت خویشه و یستیه کهی ئه و چۆته خوینمه وه... تازه له دلّم نابیتته وه).

یوسف یش گوتی: (که واته هه ز ئه کهیت ماره ی بکه ی؟! جالیره دا ئهفسه ره که هه للی دایه، گوتی: (ماره کردن؟!... چۆن ئه بی رۆماییه کی خانه دان، کچیتکی جووله که ماره بکات نه خواهه لا که له شۆره سوارانی شاهه نشاهیش بی؟! تو خویشت ئه وه ئه زانیت که یاسا ریتی ئه وه نادات!...) (یوسف) یش به سههر بلندیبه که وه پیتی گوت: (ته نانهت نایینی ئیمه یش ری نادات به کچیتکی جووله که که شوو به بت په رستیک بکات، چونکه ئه وه به وه پیس ئه بی!...) که ئهفسه ره که ئه وهی له یوسف بیست، دهستی خوئی به رز کرده وه لیبی بدات به لام لهو کاته دا (کلۆدیا) یان دی به ره و باخچه که ته هات له بهر ئه وه دهستی لێ نه وه شاندا ئنجا دووباره (جایۆس)، پیتوبسته ی خانم بگاته ئه وی لیبی پرسیه وه: (ئیتستایش ههر له سههر قسه ی خوئیت که هه یچ شتیک له باهت ئه م کچه وه نازانیت؟! (یوسف) یش به دهنگیتکی به رزه وه پیتی گوت: (من ههر ئه وهنده ئه زانم که دیمه تریۆس له شیتوه یه کی یاسا ییدا کردویتی به کچی خوئی جا له بهر ئه وه یش که ئه و

هاونیشتمانیکی رۆماییه، له توانایدا ههیه که له شاهه‌نشاھ خۆی، داوای پاراستنی ئەو کچه بکات!... ئەم هه‌ره‌شه‌کردنه، کاری له دلتی ئەفسه‌ره‌که کرد ئەویش لیتی راپه‌ربیی، گوتی: (بۆچ تۆیش خۆت به‌هاونیشتمانیکی رۆماییه داننیت؟!)... ئنجا که یوسف پیتی گوت: نه... ئەفسه‌ره‌که به‌ته‌وسیکه‌وه پیتی گوت: (که‌واته ئەگه‌ر له‌مه‌و دوا گفستگۆت له‌گه‌ڵ به‌کتیکدا کرد، که له خۆت گه‌وره‌تر بێ، زمانی خۆت بگه‌ر، نه‌وه‌ک ئافره‌تیکه‌ی وات دەس نه‌که‌وێ که بتپارێزی ئەوه‌ی گوتو به‌چاوتیکه‌ی پر مه‌به‌سه‌وه، سه‌یریکه‌ی (کلۆدیا) ی کرد!...

(مه‌ریه‌م) هه‌ر له‌به‌ر تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ ژیا!

رۆژتیکیان یوسف گه‌راپه‌وه نه‌خۆشخانه‌که‌ی خۆی، که ته‌ماشای کرد (مه‌ریه‌م)، بێ هۆش که‌وتوو به‌سه‌ر زه‌ویدا ئاگای له خۆی نه‌ماوه!... له دوا‌ییدا بۆی ده‌رکه‌وت، که مه‌ریه‌م هه‌ندیک له‌و ده‌رمانه‌ سه‌رکه‌ره‌ی خوارده‌بووه‌وه، که بۆ کینه‌وه‌بینه‌ی نه‌شته‌رکاری هه‌لیگرتبوو به‌ومه‌به‌سه‌یش خوارده‌بوویه‌وه که ئەو زۆله‌ی، به‌هۆی که‌تنه‌که‌ی (جایۆس) هه‌و له‌ناو سکیا په‌یدا بووبوو، فریتی بدات (یوسف) یش ده‌موده‌ست، ده‌ستی کرد به‌ده‌رمان کردنی، مناله‌که‌ی پێ فرێدا.

(مه‌ریه‌م) یش که‌رزاری بوو له ده‌ست مردن، سه‌رسورمانی پێ نه‌ویست لاوه‌که ده‌ست به‌جێ زۆله‌که‌ی له‌ناو باخچه‌که‌دا ناشت هه‌یج شوێنیکه‌ی نه‌و کاره‌ساته‌یشی نه‌هه‌شته‌وه، هه‌مووی لا‌برد که‌چی که‌که‌ له‌به‌ره‌به‌یاندا هاته‌وه هۆش خۆی و خه‌به‌ری بووه‌وه گله‌یی لێ کرد، که‌رزاری کردبوو له ده‌ست مردن چونکه‌ به‌هه‌یابوو بوو بمریت به‌لام یوسف له‌وه دلتیای کرد، که نه‌هه‌شته‌وه که‌س به‌و سه‌ر شوێنیه‌ی بزانی، ته‌نانه‌ت دایکی خۆیشی!... پێش ئەمه‌ی ئیوارێ به‌سه‌ر دابی، هه‌ندێ له‌ش خۆشیی پێ گه‌یشتبوو، یوسف به‌کچه‌که‌ی گوت پێوه‌یه‌ بچی بۆ (ئورشه‌لیم)، ئەیه‌وێ له‌ پزیشکایه‌تیدا تا‌قی بکریته‌وه سوێندیشیدا که‌ تا ئەگه‌رپێته‌وه، خه‌ریکی خۆکوشتن نه‌بێ هه‌مووی هه‌فته‌به‌کیشی پێ نه‌چێ، ئەگه‌رپێته‌وه لای کچه‌که‌یش له‌ چاویه‌وه دیاربوو که‌ بریاریکه‌ی پر به‌دلتی دابوو له‌ دلتی خۆیدا، گوتی: (من جاریکی تر خه‌ریکی خۆکوشتن نابم چونکه‌ ئامانجیکم بۆ خۆم داناهه‌ که‌ له‌پێناوی ئەوه‌دا ئەژیم!...)... لاوه‌که‌یش دلتی ده‌ستی کرد به‌لێدان وایزانی ئاواته‌که‌ی خه‌ریکه‌ دێته‌دی به‌لام قسه‌کانی دوابی کچه‌که‌، هه‌موو هه‌یوایه‌کی له‌ دل ده‌رکرد چونکه‌ مه‌ریه‌م گوتی: (له‌به‌رده‌م خودادا سوێند

ئه‌خۆم که‌ نه‌سه‌روم تا (جایۆس فلاکوس) ئەکوژم و تۆله‌ی خۆمی لێ ئەکه‌مه‌وه!... (یوسف) هه‌رچه‌ندی کرد کچه‌که‌ی بۆ په‌یشمان نه‌کرایه‌وه (به‌زه‌یی) پیا ئەهاته‌وه که‌ به‌وخه‌باته‌ی له‌ ناوبچێ ته‌نانه‌ت تا ئەهات شتیرگیرتر نه‌بوو له‌سه‌ر قسه‌که‌ی خۆی... سه‌روشتی مه‌ریه‌م به‌جاریکی گۆررا... گیانیکی خراب چوو له‌ شیه‌وه... ئەو پالی پێوه ئەنا بۆ به‌دکاری... جۆره‌ گیانیکی پشم و قین چوو له‌شیه‌وه و سه‌روه‌تی لێ بارکرد... ئیتر ئامانجی نه‌ما له‌ ژياندا ئەوه نه‌بێ که ئەو پیاوه بکوژی، که ئابرووی بردوو!...

(یوسف) له تا‌قی کردنه‌وه‌که‌یدا به‌باشی سه‌رکه‌وت به‌هۆی ده‌سه‌لاتی ئاپۆشیه‌وه که‌ بازگانیکی ده‌وله‌مه‌ند بوو توانی بپی به‌پزیشکی په‌یکه‌رگای گه‌وره له ئورشه‌لیمدا ئنجا که له‌وه دلتیابوو، که‌ ده‌رگای گه‌وره‌یی لێ کرایه‌وه، گه‌راپه‌وه (مه‌جده‌ل)، هه‌ر به‌و هه‌یوایه‌ی که (مه‌ریه‌م) بخاته سه‌ر ئەوه‌ی شووی پێ بکات به‌لام له‌ناکا و پێیان گوت که (مه‌ریه‌م) و (دیمه‌تریۆس) و هاو‌پێکانیان، هه‌موویان کۆچیان کردوه بۆ ئەسکه‌نده‌رییه!... (یوسف) سه‌ری سورما له‌م کاره له‌ دلتی خۆیدا ئەیگوت: ئەبێ له‌ کوێ پارهیان ده‌ست که‌وتبێ بۆ ئەم کۆچ کردنه‌؟... خۆ ئەو دوو تووره‌که‌ پارهییه‌ی ده‌ست (مه‌ریه‌م) که‌وت، هه‌ر له‌وشه‌وه نه‌گه‌رسه‌دا که ئەو کاره‌ساتانه‌ی تیا قه‌وما، له‌ناوچوون و دزان که‌چی که‌ سه‌رنجیدا هه‌ر پارهیه‌کی هه‌بووبوو و له‌ناو نه‌خۆشخانه‌که‌ی خۆیدا داینا‌بوو، کچه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی دزیبوی و بردبوی له‌گه‌ڵ خۆیدا!... به‌راستی ئەم که‌تنه‌ بۆ یوسف له‌ هه‌موو که‌تنه‌کانی تر گرانتر بوو!... چونکه‌ ئەو وای رانه‌ نه‌په‌رموو له‌ مه‌ریه‌م که‌ چاکه‌ی وا بداته‌وه!... یاخود که‌تنی وای، بۆ هه‌یج که‌سیک له‌ ده‌ست بوه‌شیتته‌وه!...

۲

مه‌ریه‌می مه‌جده‌لی له ئەسکه‌نده‌رییه‌دا!...

(یوسف) بۆی نه‌کرا بچیت بۆ ئەسکه‌نده‌رییه، تا پینج سالی تر له‌ ماوه‌ی ئەم پینج سه‌له‌یشدا ناوبانگ و سامانیکی باشی ده‌سکه‌وتبوو ئەو نه‌ک هه‌ر له (خاکی جووله‌که‌کاندا)، یاخود له‌ شاری (جه‌لیل)دا، ته‌نانه‌ت له‌ناو خاکی (سورییه)یشدا ناوی ده‌رکردبوو جا ئەم سه‌رکه‌وتنه (یوسفی)ی له‌ ئاواته‌که‌ی پێشووی وه‌رگیرابوو که‌ بچیتته‌ ئەسکه‌نده‌رییه و پسپۆری خۆی له‌ پزیشکایه‌تیدا، له‌وێ، ته‌واو بکات به‌لام له‌ناکا و پیاوتیکه‌ی ده‌وله‌مه‌ند له‌ ئەسکه‌نده‌رییه‌وه هاته‌ لای و، پر تووره‌که‌یه‌کیش پارهی

زیری دایه دهستی پاره که هیئندهی ئه و پارهیه بوو که له کاتی خۆیدا له سنوقی پاره کۆکردنه وه که ی دزراوو بیججگه له وه مزی یاساییشی خرابوو سه ر که ههروهک به دهستی و لییان وه رگرتیی و بۆیان ناردییته وه و ابو دیاره ئه ویش ههستی به وه کرد که پاره که له (مه ریه م) ه وه بۆی ئه راره که چی پیا وه ده وه له مه نده که، نه ی توانی ته و او شار ه زای که ی نه وه به ی نه و کاروباری که چه که ی بکات له به ر ئه وه (یوسف) که ته وه سه ر فاکوفیکی ته وه ی که جار یکی تریش (مه ریه م) بیهیته وه و، بۆ ئه مه ی شوویشی پی بکات خه بات بکاته وه!...

کاتی که له سه ر پشتی ئه و که شتییه بوو که ئه ییردن بۆ شاری ئه سکهنده ریه چاوی به پزیشکی هیندی که وت، ئه ویش هه ر ئه چوو بۆ ئه و ئی، بۆ خویندن پزیشکایه تی، جا له و پزیشکه هیندییه وه فیتری ئه وه بوو، که له جیاتی ئه وه ی بی هۆش داروو^(۱) به کار به ی پی له کاتی نه شته ر کاریدا، نوواندن مۆگناتیسی به کار به ی پی!...

ئه مه یش شیه وه یه کی چاک کردنه وه بوو، له هیندستاندا، هه زار سا ل ئه بوو به کار هیترابوو میسریش له زۆر کۆنه وه ئه م شیه وه یه به کار ئه هیئا.

(یوسف) له که شیشیکی (ئورشه لیم) ه وه نامه یه کی هیئا بۆ سه ره وکی هه موو که شیشه کانی ئه سکهنده ریه، ههروه ها له (کلۆدیا) ی شه وه نامه یه کی هیئا بۆ (جوستوس) که سه رداری ئه سکهنده ریه بوو به لām وای پی با شتر بوو که یارمه تییا ن لی داوا نه کات، تا ناچار ئه بی به وه.

که شتییه که له ئه سکهنده ریه نزیک بووه وه مناره گه وه که ی ئه سکهنده ریه ی بۆ ده رکه وت، که به یه کییک له بابه ته هه ره سهیره کانی جیهان ئه ژمی رری پاش ئه وه کۆشکی خونکار و په رستگای (ئیزیس) ی لی ده رکه وت به نده ره که یش پر بوو بوو له که شتی به ی جهنگی و بازرگانیه وه... چونکه ئه و سه رده مه شاری ئه سکهنده ریه بوو بوو بکه یه کی بازرگانی و گرنترین ئیستگه بۆ گه یشتن به هه موو لایه کی خا که کانی شاهه نشا هیتی پی رۆما وه... هه موو جو ره که سیکیشی تیا کۆبوو وه، له هه موو ئایین و ره گه زیک... به لām ئه وه ی (یوسف) سه ری زۆر تر پی سور ئه ما ئه وه بوو که ئافره تانی ئه سکهنده ریه ی به و جو ره چاوی ئه که وت... هه رچی ئافره ته کانی نیشتمانه که ی خۆی بوون، شه رمیان هه بوو، خۆیان دا ئه پۆشی، هه ر له ناو ما له که ی خۆیاندا ئه مانه وه... که چی ئافره ته کانی شاری

(۱) داروو: ده رمان

ئه سکهنده ریه، تیکه ل به پیا وان ئه بوون، خۆیان ئه رازانده وه، سوورا و سپیاویان ئه کرد، جلوه رگی جوانیان له به ر ئه کرد، خۆیان ئه نوواند، به سه ر به سته ی شه وه رایان ئه بوارد!...

کاتی که له که شتییه که دابه زین، خۆی و پزیشکه هیندییه که (بانا جیقا کا) وایان به باش زانی، که به پی بچه میوانخانه که تا به یینی ناو شاره که دلّی خۆیان خۆش بکه ن که یوسف ئه و شاره گه وه ره یه ها ته پیش چا و زانی که ژماره سه ری دانیشته وه کانی خۆی له نیو ملیۆن که س ئه دات، ده مه ده ست ئه وه ها ته می شکیه وه که دۆزینه وه ی (مه ریه م)، بۆ ئه و زۆر سته مه دلّیشی زۆر تر ره نجا، که بۆ رۆژی دوایی، هه ر چند گه را به شوین کارگه یی ته ماشا گای ئه سکهنده ریه دا بۆی نه دۆزرایه وه، که به وه یشی زانی ئه و جی ی لاسایی کردنه وه یه، رۆژیک له رۆژان (مه ریه می مه جده لی) ی به خۆ به وه نه دیوه!... له به ر ئه وه ناچار بوو په نا به ریت بۆ سه ره وکی که شیشه جو له که کان... نامه که ی که شیشی (ئورشه لیم) ی پیشکه ش کرد... ئه و پیا وه یش میواندارییه کی باشی (یوسف) ی کرد به لām هه رچه ندی کرد نه ی توانی جیگا و ریگای مه ریه می بۆ بدۆزیته وه به لām ئامۆزگاری کرد که له گه ره کی چینه نزمه کاندا، له (ئه لیوسز) دا بگه ری به دوایدا... جا له و کاته دا که یوسف ئه چوو بۆ ئه و گه ره که، پیاویکی ئامۆزگاری کاری دی، و تاری ئه دا له ناو کۆمه له یه ک که ساندا، بانگی ئه کردن بۆ په شیمان بوونه وه له کرده وه ی خراپی خۆیان، موژده یشی ئه دانی که (مه سیح) پیغه مبه ر به م زووانه ده رته که وئ ههروه ها پیاویکیشی چا و پی که وت ناوی (شالوم ماتات) بوو، هه ر که دی له یوسفی پرسی: (تۆ پزیشکه که ی ئورشه لیم نیت؟... من جاریک له مه و پیش تۆم دیوه ره نگه تۆ نه م ناسیته وه!...)... (یوسف) یش زۆر به په رۆشه وه بوو که دۆستیکی بۆ په یدا ببی له به ر ئه وه سوپاسی خوا ی به جی هیئا که ئه م دۆسته ی بۆ ره خساند که له گه ره کی (ئه لیوسز) دا بازرگانی ئه کات یوسف له گه ل ئه و پیا وه دا رۆیشت تا گه یشتنه دوکانه که ی له وئ له بابه ت (مه ریه می مه جده لی) یه وه پرسی لی کرد به لām پیا وه که پی گوت: (ئه و کچه نه ی که له م ته ماشا گایه دا یاری ئه که ن، که سی وایان تیا نییه که ئه م نا وه ی پیوه بی... به هه موو ره نگ من و بانگت ئه که م که له هه فته ی داها تودا بی ی ت له گه ل ما بۆ ئه و به زمگایه تا گه وه ترین کچی سه ما که ری شاهه نشا هیتی پی رۆمات پیشان بده م، که ناوی «فلامن» ه!...)...

له پاش چند رۆژیک (ماتات) ی بازرگان به نده یه کی نارد به شوین (یوسف) دا که

بیته لای کاتی که یوسف چووه لای، بازرگانه جووله که که بر دیه جیگایه ک هر وه کونیک وا بوو ئەمەندە شیبی تهریبی هه بوو، له بهر بۆنه که ی پیاو هه ناسه ی سوار نه بوو به ناو نه و کونهدا (یوسف) ی برده ژووره وه که گه یشتنه بهر دهرگاکه دوو جاری لیدا پاش نه وه دوو جاری تریشی لی دایه وه کونیک ی پچووک کرایه وه پیاویک له و کونهد وه سه یریک ی کرد ژوری پێ نه چوو دهرگاکه ی کرده وه و دهستی کرد به سه ر زه نشت کردنی (ماتات) و توانجی تی نه گرت پیتی گوت: (ئیمه خو مان بخه ی نه ته نگو چه له مه وه و تو پاره ت ده ست که و ی!...)... بازرگانه که یش پیتی گوت: (من نه گه ر با به تی دزیتیه که ی ئیوه نه فرۆشم، چیتان پێ نه کری؟...)...

که یوسف هاته ژووره وه کۆمه لیک ی دی له ملاوله ولای ناگردانی که وه دانیشتبون، که مه نجه لیک ی به سه ره وه دانرابوو! له ژووریک ی تریشدا پیاویکی پیری نه خوشی دی، پاکشاوو کچیک ی روو شیرینیش به ته نشتی وه دانیشتبوو، ناوی (ئه لبینا) بوو هه ر نه وه نده کچه که زانی (یوسف) پزیشکه به ره و پیری چوو و به ده میه وه پێ که نی و خوش هاتنی لی کرد له ژووره که دا یه کیک قیزان دی گوتی: (ئه وه جووله که یه کی پر فروقیله، پشتی پێ نا به سترئ!...)... نه خوشه که یش به (یوسف) ی گوت: (تکا نه کم له کوره کم ببوو ره، کورپکی سه ر چه وته!)... (یوسف) بۆی دهر که وت که پیاوه پیره که نه خوشی سنگی هه یه له ناوه وه سوور بوته وه پتوبسته نه شته رکار بیه کی ده موده ستیی تیا بکری، تا هه ر ئاویک له ناو سییه که دا کۆتته وه فری بدرتته دهر وه، کوره که به ره نگاری کرد به لام پیاوه پیره که نووچی گرت له سه ر نه وه ی که پزیشکه که هه رچی یه ک به باش نه زانی ت بیکات (یوسف) یش شار ه زایانه، له شیتوه یه کی هونه ر مه ندانه دا نه شته رکار بیه که ی ته واو کرد و سه ری هه موولایه کی هینایه سه ر سوورمان کچه که یش که سه ما که ریک بوو له و سه ما که رانه ی که له به زمگای نه سه که نده ربیه دا یاری نه کرد، یارمه تیی (یوسف) ی نه دا یوسف، پاره ی لی وه ر نه گرتن، له رووی ریزگرتنی (ماتات) ی هاو رپیه وه به لام پیره که له کۆلی نه بووه وه تا دهنکه مروار بیه کی به نرخی پزیشکه ش کرد یوسفیش ناچار بوو لپی وه رگرت هه ستیشی به خو ی نه کرد، که کوره که ی پیاوه پیره که به چاویکی پر له دوژمنایه تیه وه سه یری نه کات ژوری پێ نه چوو، بۆی دهر که وت که کوره که له دزه کل له چاو فرینه کانی شاری نه سه که نده ربیه یه!...

مه ربه م له سه ر نه ختی به زمگای نه سه که نده ربیه یاری نه کرد!

هه رچه نده (یوسف) نه ی توانی (مه ربه م) بدوژیتته وه، به لام له خویندن و کار کردنه که یدا له بهر دهستی ماموستا کانی پزیشکایه تیدا، که لکیکی ژوری وه رگرت. (ماتات) یش به لینی خو ی به جی هینا یوسفی له گه ل خویدا برد بۆ به زمگای نه سه که نده ربیه پزیشکه لاره که سه ری سوورما له وه ی که نه وه به زمگایه به وه هه موو گه وره و فراوانییه وه که هه ببوو، به شی سه یر که رانی نه نه کرد.

له راستیدا (فلامن) ی سه ما که ر، له لایه ن کۆمه لانی نه ته وه وه نه په رسترا، نه مه نده خوشیان نه ویست!... (ماتات) به (یوسف) ی هاو رپتی گوت: هه رچه نده (مه ربه م) له کچانی به زمگاهه که به داوین پیسی به ناوبانگن، به لام هیشتا کچه و بوخچه ی نه کراوه یشه هه رچه ند پیاوان خو یانی تی هه ل نه سوون، نه وه هه ر دووریان نه خاته وه له خو ی که چی له گه ل نه وه یشدا نه وان هه ر خه ریک ی نه وه ن دل ی کیش بکه ن و پاره ی پزیشکه ش بکه ن!... (یوسف) یش گوتی: (که مه ربه م ده ست به روویانه وه بنی، چون نه وان لپی دینه پیشه وه!...)... پیاوه که یش پیکه نی و گوتی: (تویش که پزیشکیکی، وای هه ل نه گرت که له سه روشتی مرۆقایه تی شار ه زایی... تا ئافره ت ده ست به رووی پیاوه وه بنی نه و ژورتر لپی دیتته پیشه وه که چی که ئافره ته که خو ی بدا به ده ستیه وه، نه و زوو لپی وه رس نه بی!... سا ئایا (فلامن) داوین پیس بی یان به کچی مایته وه، له راستیدا کچیک ی جوان و شه نگ و شوخه سه روشتیک ی ساردیشی هه یه... نه وه هه ر نه وه نده به ته نگ پیاوانه وه یه، که پاره ی پزیشکه ش بکه ن!...) یه ک له دوای یه ک، سه ما کردنه کان ده ستیان پیکرد.

پاش تاویک (ماتات) گوتی: (وا فلامنیش خه ریکه بیته دهر وه، سه ما بکات)... یوسفیش له خو ی پرسی: (ئه بی نه م ئافره ته چی بکات تا نه وه نده سه یر که ران گرفتاری بن؟... دوور نییه بۆیه کا له کچه کانی هاو رپتی خوشه ویستتر بی، که به شه جوانه کانی له شی خو ی باشتر دهر بخات!)... بازرگانه که یش گوتی: (به پپچه وانیه نه وه، تیکرا هیچ به شیک ی له شی خو ی دهر ناخات که چی له گه ل نه وه یشدا، که شه رمی هه یه به خو ی و خو ی نه پۆشی، نه مه نده سه ما کردنه که ی جوان و ناوازه یه، دل ی هه مووان کیش نه کات!...)... ئیتر هه ر نه و تاوه بوو، له پر په رده یان هه ل دایه وه و، چاو نه ندازی باخچه یه کی ره نگین دهر که وت پاش نه وه له ناو گو له کانه وه ئافره تیک خو ی دهر خست، نه مه نده جوان بوو هه ر

ئه تگوت فریشتە ی بههشته!... کراسیکی سپیی پاک و بی گەردی له بهر کردبوو، که له ناوه راستا هاتبوووه یهک و له ناستی که مەری و تەنشت مەمکه کانیه وه به پەتی زیوین به سترابوو قژیکی زێرینیشی به سه ره وه بوو، چەند گەوهه ریکی پیتوه ئەچریسکایه وه... تاریکیشی گرتیوو به دهسته وه... له ناو چراکانی ناو به زمگا که دا، ئەویش وهک چراپهک هه لگیرسابوو، پرشنگی ئەدا!... دهستی بزواند و تاره که ی لی دا، دهستی شی کرد به خوتینده وهی هونراوه یه کی دلداریی... (یوسف) داماو و بیدەنگ بوو دلپیشی دهستی کرد به لیدان چونکه دهنگه که ی ناسیبه وه، که له وه پیش پیتوهی راهاتبوو.

ئه مه هەر ئەو دهنگه بوو که له یه کیتک له شه قامه کانی (ته به ریه) دا گویتی لی بوو بوو!... کچه که (مه ریه) خۆی بوو زۆرتر پیتگه یشتبوو، شهنگو شوخی و جوانیبه که ی زۆرتر گه شه یان کردبوو به رووی پیاویکه وه پیتکه نی، که یه کیتک بوو له پیاوه گه وره کانی فه رمانداریی له و شارهدا پیاوه که ناوی (بلوتینۆس بوو) پاش ئەوه بو سه یر که ره کان خۆی چه مانده وه، به ناوی ریزگر تیانده وه.

که ئەوانیش به چه پلنه ریزان ئەو کۆشکه یان هینابوو له رزین (ماتات) یش له یوسفی پرسی گوتی: (کچه که ناوازه نیه؟) یوسفیش گوتی: (به لی، ناوازه یه به راستی ناوازه تریشه له وهی که پینج سال له مه و پیش دیومه!...) ...

(ماتات) یش له پر گوتی: (پینج سال؟! مه به ست ئەوه یه که...؟) یوسفیش گوتی: (ئه م کچه ی که له ناو ئەسکه نده ریبه دا به ناوی (فلامن) وه به ناویانگه، هەر ئەو کچه یه که من به دوایدا ئەگه ریم، هەر (مه ریه) خۆیه تی وا دهرئه که وی ناوی خۆی بویه کا گۆریوه تا نه یناسنه وه که جووله که یه!...) (ماتات) یش گوتی: (ئه مه یش له ژیریبه تی که وای کردوه له راستیدا، جووله که کانی ئیمه خۆشه ویست نین ته نانه ت له ئەسکه نده ریبه یشدا خۆشیان ناویین که له هه موو ره گه زه کانی تر زۆرترین بیجگه له وه ئەگه ر بشزانن جووله که یه، هیچ رۆماییه ک ماره ی ناکات!...) ...

کاتی که سه یر که ره کان بیدەنگ بوونه وه، ساز و ناوازه کان جارێکی تر دهنگیان به رز بووه وه ناوازه کانیان خۆش بوون، مرۆقی ئەبزواند مه ریه میش دهستی کرد به له نجوه لار کردنیکی وه ها که تاره زووی هه موو که سیکێ ئەبزواند!... (یوسف) که ناووری دایه وه ته ماشای کرد (بلوتینۆس) به چاویکی وا سه یری بزوتنه وه نهرمو نۆله کانی له شی (مه ریه) ئەکات که ئالۆش و خرۆشیان تیا دیاره و تاره زووی پیتگه یشتنی ئەکات ئنجا

له وه وه تی گه یشت که کابرا هینشتا به کامی خۆی نه گه یشتوو وه (مه ریه) یشی به ده ست نه گرتوو وه!...

یوسف له دلی خۆیدا به دۆزینه وه ی ئەم راستیبه خۆشیی پی گه یشت کاتی که سه ما کردنه که ی مه ریه م ته وا بوو و کچه که به زمگا که ی به جی هینشت، یوسف تاره زووی خۆی ده بریی که بجی و چاوی پیتی بکه وی. (ماتات) یش له گه لیا رۆیشت بو ژوو ری (فلامن) که له پشت جیگای دانیشتنه کانه وه بوو به لام سه ربازیک ریتی پی گرتن، گوتی (بلوتینۆس) فه رمانی داوه نا بی که س (مه ریه) بیینی^(۱) (یوسف) یش ویستی ده مه قالیی له گه لدا بکات که چی له پر دهنگیکی گر له پشتیبه وه هات و گوتی: (گویت لی نه بوو چی پی گویت، جووله که؟!...)... یوسف خه ربیک بوو له سه ر قسه ی خۆی پروات کابرا که یش، که هەر (بلوتینۆس) خۆی بوو گوتی: (فلامن دۆستایه تی له گه ل هیچ جووله که یه ک دا ناکات!...)... ئنجا یوسف گوتی: (ئیمه هه ردوو کمان له میژوه دۆستی یه کترین من له شاری جه لیله وه ئەیناسم) رۆماییه خاوه ن ده سه لاته که یش به سه ریا قیژاند، گوتی: (به س چه نه بده، جووله که ی سه گ!... فلامن به خۆته وه گلاو مه که... چونکه ئەو هه رگیز نیشتمانه پیسه که ی تو ی نه دیوه!...)...

جا پیش ئەمه ی یوسف ئاوړ له خۆی بداته وه، ئاسنیکی قورسیان کوتا به سه ریا، پیستی سه ریان پارچه پارچه کرد ده موده ست له هۆش خۆی چوو که وت به ده ما!... کاتی که یوسف هاته وه هۆش خۆی، خۆی له ناو ژوو ریکدا دیی، که پرپو بوو له بۆنی خۆش به که لویه له کانی ناویا دیاریوو که جیگای نوستنی ئافره تیک بوو راستیبه که یشی ئافره تیک له وی دابوو، وای زانی (فلامن) ه که چی له پاشدا بۆی دهرکه وت (ئه لبینا) ده رچوو کچه که یش ئامۆزگاریی کرد، بو ئەوه تی نه کۆشی که (فلامن) بیینی ته وه له به زمگا دا.

چونکه ئەو رۆماییه یه جگار به چنگ و که لله ره قه پاشان پیتی گوت: (منیش ئەوه ئەزانم که مه ریه م نیوه جووله که یه هەر له وساو وه که هاتۆته ئەسکه نده ریبه به وه م زانیوه یه که م سه ما که ری ئیره من بووم ئەویشم خسته تیپه که ی خۆمه وه. که چی پیش من که وت له سه ما کرندا!...) ...

(یوسف) یش دهستی کرد به گفتگۆکردن له گه لیا و قسه ی لی دهرئه هینا، پیتی گوت:

(۱) نووسه ر توشی غه فله تگی ریبه ک بووه، ئەگین (مه ریه) لیره ناوی (فلامن) ه و پاسه وانه که ش هەر به نام ناوه ده یناسی.

(کهواته ئه بێ تو مهربه مت خوڤ نهوئ!...) کچه کهیش به گهرمیکه وه گوتی: (ئه بێ کێ هه بێ بتوانی (فلامن) ی خوڤ نهوئ؟... چونکه خواکان کرده وه و هونه رمه ندی بی ناوازه یان پێ به خشیوه!... مه گهر له وه قینم لپی هه لسی که کچیکی بی دلله!... ئافرهت بو ئه وه دروست کراوه که پیاو له باخه لیان ماندویتی به سه سیتته وه و ئه رک و نازاری فرمانی رۆژانه ی خوئی له بېر بچیتته وه... که چی ئه م ئافره ته هه رئه وه ئه زانی که ئالۆشی پیاوان به ییتته جوڤ بی ئه مه ی ئه و ئالۆشه یان دایرکینیتته وه ته نانه ت ئه و ئه مه بو به کا ئه کات که پوول و پارهیان به ده سه ته وه نه هیلتی!...) (یوسف) یش به دلێکی گهرمه وه گوتی: (کهواته ئه و به راستی خوئی نادان به ده سه ت ئه وان وه که گرفتاری جوانی بوون؟!...) که (ئه لبینا) سه رنجی دا ده موچاوی یوسف تیک چوو، به زهی پیاها ته وه و پیتی گوت: «کهواته تو یش هه زی لی ئه که بیت؟!...» (یوسف) یش گوتی: (له پیتیج ساڵ له مه و پیتسه وه دل م پیتدا چوو به لām نه ک وه ک سه ما که ریک ته نیا له بهر ئه وه ی که کچیکی پچکو له ی داوین پاک بوو!)... (ئه لبینا) یش با وه پری به وه نه ئه کرد که (فلامن) رۆژیک له رۆژان کچیکی به سه زمانی داوین پاک بوئی (یوسف) یش به ته وا وه تی ئه وه ی بو درخست که (فلامن) هه ر له بهر ئه وه یاری به هۆشی پیاوان ئه کات که تۆله ی ئاپرووی خوئی بکاته وه، که به هۆی زۆرداری سه ربا زیکی رۆماییه وه له دهستی چوو!... (ئه لبینا) یش به دلێکی گهرمه وه پیتی گوت: (ئیتستا تی گه یتم که فلامن بوچ رقی له هه موو رۆماییه ک ئه ییتته وه... که چی تۆ له گه ل ئه م که ته یشا که به سه ریا ها تو وه، هه ر خوڤت ئه وئ؟!...) (یوسف) یش له (تهورات) وه ئه مه ی گپراهه وه که: (دۆست خوڤه ویستی نابریته وه برایش بو ئه وه له دایک بو وه که له ته نگانه دا دهستی برای خوئی بگری!...)...

کچه که یش برین پیتچه که ی بو چاک کرده وه و پیتی گوت: (من جووله که ی زۆرم نه ناسیوه له ژیا نی خو مدا به لām هه ر ئه وه نده م له ده ست دئ که بلیم وادیاره تو پیاویتی بی هاوتایت، یوسف ئه مه یش بو من ئاسان نییه که بلیم (فلامن) له گه ل تو یشدا ههروه ها ئه جوولیتته وه، که له گه ل پیاوانی تر دا ئه جوولیتته وه به لām من به وه کامه ران ئه ب م که شووت پێ بکه م و منالانت بو به ره م به یتم، ههروه ها باری سه ر شانیشت سووک بکه م!... ئه مه راسته که منیش سه ما که ریکم به لām ههروه ک که سانی تر ئه لین، من داوین پیس نیم ته نانه ت سویندیشت بو ئه خو م که هه رگیز له ژیا نی خو مدا داوین پیسیم نه کرده!...)

ئه وه نده هه بوو (یوسف)، دلێ خوئی به ده سه ت خو به وه نه بوو!... جا له بهر ئه وه کچه که جیگای (فلامن) ی بو درخست، که له سه ر که ناری گو می (مه ربوت) ه، ئنجا گوتی: (ئه وه نده هه یه ده رگای خانووه که ی (فلامن) دوو سه ربازی یاسا ولی به سه ره وه دانرا وه (بلۆتینۆس) یش فه رمانی وادا وه. کهواته وا چاکه به دزی به وه له ناو گو مه که وه خو ت بها و ییته ناو باخچه ی ما له که وه ئه ویش ئه بێ له ده رگایه کی پشت خانووه که وه بچیتته ناوی!...)...

ماچیک له تاریکیدا!

له پاش نیوه رۆیه کی رۆژانی زستاندا یوسف خوئی گه یانده خانووی (مه ربه م) ئه ویش کاتی که بوو که به ته وا وه تی چاک بوو بو وه ئه و کۆشکانه یش که له ملا و له ولای که ناری گو می (مه ربوت) دا په خشان بوو بوون، له کۆشکه هه ره گه وره و ناوازه کانی شاره که بوون... (یوسف) له ده رگای پشت کۆشکه که وه، به دزی به وه خوئی کرد به ما له که دا به ناو دره خته کاندای دهستی کرد به رۆیشتن له نا کا و ههستی کرد به دوو ده ست ئالان له ملیه وه ده نگیکی ناسرا و پێ راها تو ویشی گوئی لی بوو گوتی: (کێ تۆی گه یانده ئه م جیگایه که هه ر که سی هات بیتیته ناوی، سه ری تیا چوو ه؟!...) (خوا وه نی ئه و ده ست و ده نگه (هادجا) ی سه ر کرده ی تیپی ساز و ئاوازه که ی (مه ربه م) بوو!...

کابرای ساز لی ده ر، دهستی کرد به گپراهه وه ی به سه رها تی مه ربه م، که چۆن ئه وه نده ی له دهستی هات بێ تۆله ی له رۆماییه کان کردۆته وه و، پوول و پارهی یش به ده سه ته وه نه هیشتوون ئنجا له گه ل خویدا بر دیه لای تیه په که ی (دی مه تریۆس) که ته ماشای کرد یۆنانیه قه له وه که په رده به ک به سه ر چا وه کانی ها تو وه به لām به ها تنی یوسف گه لیک شادمان بوو هه رئه وه نده بیستی که لا وه که (بلۆتینۆس) نازاری دا وه، به گه رمی به که وه گوتی: (من گه لیک له و پیا وه ئه ترسم که نازاری (فلامن) بدات ههروه ها له (مه ربه م) یش گه لیک ئه ترسم که ههستی تۆله کردنه وه که تنی خراپی پێ بکات!... من هه رچه نده له رووی خو رشت و خو اردنه وه وه که مو کوو ریم نییه، به لām وا هه ست ئه که م که رۆژانی کامه رانی به سه رچوون هیشتا خو زگه به ژیا نی (مه جدل) ئه خو از م!...) (یوسف) یش له چا وه کانی (دی مه تریۆس) ورد بو وه وه که ته ماشای کرد هیوا یه که هه یه بو چاک کردنه وه یان که بیین به لām ئه وه یش پیتیستی به نه شته رکاری هه یه له و کاته یشا مه ربه م ها ت کراسیتی که له به ردا بوو، جوانی به کانی له شی ده ر خستی بوو که چاوی به یوسف

كهوت خوښى و چلونيى له گهڼ كړد پاش نه وه باوهشى كړد به كا برابى پيره ميږد دا و له خوښياندا دهستى كړد به گريان كه يوسف چاوه كانى چاك نه كاته وه... كه چوونه ناو باخچه كه، يوسف كه ينه و به ينه كه ي خوږى و بلوتينوسى بؤ گيترايه وه دهستيشى كړد به گلې ي كړدن له مهربم كه ره گه زى خوږى گوتږيوه نه وپش گوتى: (من هه ر نه و ندهم كړدوه كه رازى جووله كه يى خوږم بشارمه وه!)... پاش نه وه دهستى كړد به پاكانه كړدن بؤ كړد وه كه يى خوږى نه وه پيشاندا كه روماييه كان چهنه قينيان له جووله كه نه بيته وه هه روه ها دهر گاي سه ركه وتنيشيان له روويدا دا نه خست، نه گه ر بيان زاناييه جووله كه يه!... دوايى له يوسفى پرسى: هوږى هاتنى چييه بؤ نه سكه نده ريبه... نه وپش گوتى: (من خوښه ويستى تۆ هيناومى بؤ ئيره ويستيشم بزائم ثايا تۆ له سه ر خوښه ويستيبه كه ي خوږت ما ويته وه؟)

كه چى مهربم واى پښ گوت: (بؤ تۆ وا چا كتره كه منت خوښ نه وئ... چونكه خوښه ويستى من بؤ تۆ نه بيته سه رگه ردانى... بگه ر پيره وه بؤ ئور شه ليم... هه روه ها نه وپش له بېر خوږت بېه روه كه كچيكت ناسيوه و ناوى مهربمى مه جده لى بووه!) (يوسف) يش له ناو تاريكيى باخچه كه دا دهستى مهربمى گرت و رووى وه رگيترايه لاي خوږى، ئنجا پتي گوت: (نه گه ر تۆ سويندم بؤ بخوږت كه خوښت ناوږم، هه ر ئيستاكه نه گه ر پتمه وه جتي خوږم!)... مهربميش سه رى خسته سه ر سنگى يوسف و دهستى كړد به گريان!... ئنجا يوسف مهربمى گوشى به خوږه وه ليتوى له سه ر ليتوى داناو ماچيكي ته واوى كړد كه زوړى پيچوو... ئنجا پتي گوته وه: (كچى چاكبه له گه لئا وه روه بؤ ئور شه ليم، نه تكه م به ژنى خوږم!)... مهربميش گوتى: (پتم ناكړئ وه ك ژنيك له گه لئا بيمه وه چونكه هه تا دلتم پرې له پشم و قين به رامبه ر جايوس فلاكوس و سويندى خوږم نه به م سه ر كه به دهستى خوږم بيكوژم، هه لئا گرم خوښه ويستى له گه ل تودا بكه م!... له راستيدا نه م نده رقم له م پياوږيه و له هه مو روماييه كيشه، ليم بووه به نه خوښى، جا هه تا نه يكوژم له م نه خوښييه م چاك نا به وه!)... يوسف تتيگه يشت كه مهربم هه ر له سه ر پي ر ه ويى خوږى نه ووات به رتپوه دوستايه تيبه كه يشى له گه ل (بلوتينوس) دا هه ر بؤ نه وږيه، كه نه و بكات به هوږبه ك و دهستى بگاته دوزمنه كه ي خوږى، توله لى بكات ته ته نانه ت هه ر وايش روويدا بلوتينوس، به هوږى نه و هيز و دهسه لات ه وه كه هه بيو، توانى به شاهه نشا فه رمانيك دهر بكات كه (جايوس فلاكوس) بؤ نه سكه نده ريبه بنيرئ. يوسف هه رچه ندى كړد (مهربم) ي بؤ پاشگه ز نه كرايه وه له وه ي

كه توله له دوزمنه كه يى خوږى بكات ه وه و بيكوژئ چونكه پشم و قين دلى به جاريك دا گير كړد بوو!...

يوسف به هوږى پزيشكه هيندييه كه ي دؤستى خوږه وه، (جيفاك)، توانى رووناكى بيه خشيت ه وه به چاوه كانى (ديمه تريوس)، مهربميش، نه و نده ي نه مابوو كه له خوښياندا شيت بېى دهستى كړد به دهست له مل كړدى يوسف و ماچ كړدى لاوه كه، بؤ جاريكي تريش توانى له ناو باخچه كه دا بيبي نيت ه وه تاريكه شه و بوو هه ر هه ر دوو كيان بوون به ته نيا مبه سى نه وه بوو جاريكي تريش له گه ليا خه ريك بيته وه به لكو واز له توله سه نده نه وه يى خوږى به ينى دهستى كړد به گفستوگو له گه ل كړدى پتي گوت (ناموزگار بيه كانى پيغه مبه ر ه كانى نه ته وه كه مانته له بېر چوته وه?)... له گه ل خوږت خه ريك به پشم و قين له دلى خوږت دهر به ينى... چونكه كوشتنى جايوس فلاكوس و له ناو بردى روماييه كان، به ناوى توله ي نه وه كه خوښيان ويستويت و ئاره زوى لنگ بازيان له گه لدا كړدويت، وه ك خوږت نه يه ينيته به رچاوى خوږت، وا دهر ناچئ كه كامه رانى و ئارامى دلته پي بيه خشن... چونكه خوښى دل و ئارامى گيان له هيچ رتيگايه كه وه دهست ناكه ون له رتيگاي چاوپوشينه وه نه بئ... كه واته چا له گونا هى جايوس فلاكوس پيوشه... نه وپش له بېر نه چئ كه شاهه نشا نه وى خوښ نه وئ بيتجگه له وه خوشكه زاي (بيالاتس) يشه... توش ناتوانيت روماييه كى وا ناسراو بكوژيت و به زبندويتى بمنيته وه به سه ر جيهانه وه!)... مهربميش پتي گوت: (ته نانه ت نه گه ر ياسايش ريم بدات نه وه بكه م، هه ر واى لئ دئ؟) نه وپش لئى پرسى: (چ ياسايه ك هه يه ريت بدات كوشتن بكه يت؟) مهربميش گوتى: (ثاينى جووله كه نه لئ: (نه گه ر يه كيك كچيكي دى له كينلگه يه كدا، كه دهر گيرانى پياويك بئ و، به زور ئا برووى برابئ، نه و كه سه ي نه و به دكار بيه ي له گه ل كړدوه سزاكه ي كوشتنه!)... ياسايش نه لئ ژيانى پياوه زورداره كه نه چيته ژير چنگى نه و كه سه وه كه نه و كچه دهر گيرانيه تى جا له به ر نه مبه ي كه توگيانى جايوس فلاكوس له به رنه برى، من نه ودم خسته سه ر نه ستوى خوږم كه گيانى نه و دهر بكيشم!)... (يوسف) يش خه ريك بوو ده مه قاليى له گه ل بكات ئنجا (مهربم) به توور بيه كه وه قيژاندى گوتى: (چونكه نه و رومايى بوو، نه ت ويرا بيكوژيت... به لام من دهر به ستى نه و نه نايه م!)... مهربم به توور به بونه كه ي جواتترى لئ هات.

ناوازه تر دهر نه كهوت (يوسف) يش بېرى له وه نه كړد وه كه رتيگايه ك بدوزيت ه وه، (جايوس) له و كوشتنه رزگار بكات، هه روه ها (مهربم) يش له لئ پرسينه وه ي نه و

کوشتنه رزگار بکات به لّام ئەو کاتیک ئەو هی بۆ ئەکرا، که بزانی (مەریەم) چۆن و لە چ رێگە یەکیشەو کوشتنە کە ی (جایۆس) جیبە جی ئەکات ئەو نەندە هەبوو، (مەریەم) هیچ رازیکێ بۆ ئەو دەرە خست... ئەو هەر ئەو نەندە ی بە یوسف گوت: (کە شاری ئەسکە نەدریبە، لە کاتیکێ دیاردی کرادا ناگای لە تۆلە کردنە وەکەم ئەبێ. جایۆس گوێزراوە تەو بۆ ئەسکە نەدریبە لە پاش چەند هەفتە یەکیش ئەگاتە ئێرە... لێرەیش ئەبیتە سەر کردە ی هەموو لەشکرە رۆماییەکان!...)...

ئەو مامۆستایە ی که موزدە ی بەزە یی پیا هاتنەو و چاوپۆشین ئەدات!

ئێوارە یەکیان یوسف لە گەل دیمە تریۆس دا چوو بۆ بەزمگاکە، لاو کە، که مەریەمی دی، سەمایەکی و ناوازه ئەکات کە هەرگیز لەو پێش نە ی دیو، بە جاریک گەشکە داربوو... یوسف ناگای لە تیلاییەکانی چاوی مەریەم بوو، کە روو بۆ کوێو ئەکات کە تەماشای کرد رووی کردۆتە شانە شینی سەرداری شارە کە یوسف کە چاوی هەلبریی و (جایۆس فلاکوس) ی دی، بە هەموو جوانی و شەنگ و شوخییە کە یەو، دلی دا خورپا!... لە پاش تەواو بوونی سەما کردنە کە، دەمو دەست یوسف و پیاو پیرە کە روویان کردە ژووری کچە کە پیاو پیرە کە باو هشی بە مەریەمدا کرد و بە گەرمییە کە و پتی گوت: (بەرستی یارییە کە ت جوان راپەراند سەمایەکی ناوازه ت کرد هونەرت تیانواند ئیتر هیچ کچیک نەمایەو کە لە توو باشتر سەما بکات... کە لە سەما کردندا پەنجە لە پەنجە ت بدات... هەرچی ئاوات بوو هاتە دی!...)...

مەریەمیش گوتی: (وانیە... هیشتا هەموو ئاواتیکم نە هاتۆتە دی... بە لّام بەم زوانە بە هەموو ئاواتیکم ئەگەم!...)...

ئنجا پەردە ی دەرگای ژوورە کە لادرا (جایۆس فلاکوس) یش هاتە ژوورە و دەستی کرد بە خۆپێ ناسینی خۆی بە (مەریەم) و پیا هەلدانی ئنجا لە مەریم وردبوو و گوتی: (تۆلێتی تۆ ئەو کچە بیت کە لە (تەبەرە) دا دیم سەمای ئەکرد هەرگیز برۆا ناکەم جوانی و شەنگ و شوخییە کە ت گەشە یان کردوو ئەستاکە دل زۆرتر کیش ئەکەیت کە واتە سەر سورمانی پێ ناوی کە ئەلین هەموو پیاوانی ئەسکە نەدریبە خۆبان هاویشتۆتە بەر پیت!...)... هەر وەها (یوسف) و (دیمە تریۆس) یشی ناسییە و... مەریەمیش لیتی پرسی: (ئە ی تۆ چۆن ئەبیت؟) (جایۆس) یش بە زەردە خەنە یە کە و دەستی ماچ کرد و گوتی: (بێگومان منیش وەک ئەوانم لێ دئ!...)...

ئیتەر لەو ساکە وە (دیمە تریۆس) لەشی تیک چوو نەخۆشیی سک باکردنی تووش بوو، لە گەل نەخۆشیی تەو و ژمی خۆیندا.

نەخۆشییەکانی بە تەواو تە کزیان کردبوو، رۆژیک لە رۆژان یوسف چوو لە لای تەماشای نەخۆشییەکانی بکات. پیاو پیرە کە یش وای پێ خۆش بوو، کە بیهێلێتە وە لە لای خۆی و نووچ گرتنی (مەریەم) ی بۆ بگێرێتە وە لە سەر ئەو ی کە تۆلە ی خۆی لە (جایۆس فلاکوس) ئەکاتە وە پیاو پیرە کە گوتی: (مەریەم بە هیچ کلزجیک واز لەم بریارە ی خۆی ناهێنێ... جا لە بەر ئەو هە یچم لە تۆ ناوی ئەو نەبێ، کە لە پاش کوشتنە کە، مەریەم دەر باز بکەیت لە گەل خۆتدا بۆ جیگایەکی دوور، تا لە دەست مردن رزگاری بکەیت لە گەل خۆتدا بیهەرە و بۆ (ئورشە لیم)، یاخو بیهە بۆ (هیندستان) یاخو بۆ هەر شاریکێ تر کە خۆت ئەتەوی هەرچی منم، مەرگم لێ نزیک بۆتە وە زۆرم نەماو بژیم... منیش هەر بە ئاواتی ئەو وەم کە مەریەم بیینم لە پەنای پیاویکی باش دایە و لە پاش مردنی من خەمی ئەخوات!... بە لّام، تۆ ئیستاکە بریاری هیچ مەدە... جارێ لە پێشدا بیری لێ بکەرە وە دووریش بیری لێ بکەرە وە!...)... (یوسف) یش کە و تە پەژارە و، هەر ئەو ی لە خۆی ئەپرسی: (ئایا ئەمە نەندە مەریەمی بە راستی خۆش ئەوی، کە هەل بگرێ لە پیناوی ئەو واز لە بیرویا وەرەکانی خۆی بهیێنێ و، لەم کە تنە دا یارمە تیی بدات؟!...) ئایا خۆشە ویستییە کە ی مەریەم ئەو ئەهێنێ کە لە پیناوی ئەو دا، نیشتمان و سامان و ناوبانگە کە ی خۆی بخاتە ژیر پتو و بیفرینێ بۆ جیگایەکی دوور لە خاکی شاهەنشاهی تیی رۆما؟!... ئە ی ئەگەر ئەمە ی لە پیناوی مەریەمدا نەکرد چی روو ئەدات؟!... بۆچ بێ مەریەم ژبان نرخێ هە یە؟!... ئەو نەندە هە یە ئایینی جوولە کە رتی ئەو ی داو بە دەزگی رانی کچە ئابروو براو کە، کە تۆلە ی خۆی لە ئابروو بەرە کە بکاتە وە.

یوسف لە گەل سەرۆکی کە شیشە جوولە کە کاند، لە ئەسکە نەدریبە دا، گفتوگۆی لە سەر ئەمە کرد: پتی گوت: (بە لّام من لە بەر هەر هۆبە ک بێ، ماو نادم بە خۆم کە هیچ مرۆقیک بکوژم!...)... سەر کە شیشە کە یش پتی گوت: (قسە ت دروستە بە هەلە دا نەچویت راست ئەکەیت تۆیش هەر وە ک لە سەر قسە ی ئەو مامۆستایە برۆیت بە رتو وایە، کە لە دانیشتوانی (ناسیرە) یە و پتی ئەلین: (یەسوع) و ئیستاکە یش لە شارەکانی ناوچە ی (جەلیل) دا موزدە بلاو ئەکاتە وە.

چونکە ئەم مامۆستایە هانە ی نەتەو نادات بچن بە گژ (رۆما) دا ئەو هەر ئەو یان فییر

ئەكەت كە بەرگەى نازار بگرن، كە خۆيان رابگرن، كە خۆشەويستى و بەزەبى پياھاتنەو و چا و پۆشى بنۆين!... ئەم مامۆستاي (ناسيرە) يە، بەتەمەن پچووگە، كەسبش نازانچ كە ئەم ھەموو ژيرى و تىگەيشتنە لە كۆتوھە فيرپووە!... (ئەشعيا) ي پىغەمبەر لە كاتى خۆيدا پيش بىنبى نواندوو، كە پياويك پەيدا ئەبى، ئەمەندە گيانى سووك ئەبى، ئەمەندە لى بورده ئەبى، خۆى لە پىناوى گوناھباراندا بەخت ئەكات و لەبەر ئەوانبش ھەموو ئەرك و نازاريك ئەچپۆي!...

تۆلە كەردنەوھەكى سامناك... بەلام!...

نەخۆشيبەكانى (دیمە تریۆس) كاریان لى كەرد دوايى كاتى مردن ھات نامۆژگارىي يوسفى كەرد كە ئاگای لە مەريەم بى و چاوديرى بكات... لە پاش تۆلەسەندەوھەكەيشى، دەمودەست ماری بكات!... مەريەميش لەداخاندەستى كەرد بەگريان ئەوھى ئەھيتايە پيش چاوى خۆى كە يوسف بەھۆى ئەوھە چەند تووشى دەردى سەرى ديت.

(دیمە تریۆس) يش بیدەنگ و سەنگ بۆ خۆى چاوى ليك ناو مرد!... زستان بەسەردا رابرد لە برانەوھى مانگى نەورۆز (ماری) دا شارى ئەسكەندەريە خۆى نامادەكەرد بۆ ئاھەنگى جەژنى (ديونيسيا) ئەمەيش جەژنى (ديونيس)ى خوا بوو، كە بەلای زۆر ئاينەو بەگەورە و پيرۆز دائەنرا جا لەبەر ئەو جەژنەكە بووبوھە ھۆى ئەوھى كە گەليك ئاھەنگى نەتەوھى تيا بگري كە سى شەوو سى رۆژى پى ئەچوو لەو ماوھەيشدا، ھەموو كەسيك پى بەخۆى ئەدا كە بەئارەزووى خۆى سەرخوش بى و مى بازى يش بكات!... جا لە شەوى دوايى جەژنەكەدا، لەناو پياواندا يەكيكيان ھەل ئەبژارد، كە ببیتە نوینەرى (ديونيس) لەناو ئافرەتانیشتا يەكيكيان ھەل ئەبژارد، كە ببیتە نوینەرى (ئەفرۆدیت) ژن و ميترديەكى سەر زارى يان لە ناوھند ھەردوو كياندا پىك ئەھينا پاشان ژنەكە خۆى وا ئەنواند كە ميتردەكەى خۆى بكۆژى ميتردەكە ئەمرد بەلام زۆرى پى نەچوو زیندوو ئەبووھە ئەمەيش ئەوھى پيشان ئەدا كە تۆ، كە بنچينەى ژيانە، پاش ئەمەى لەناو زویدا نيژرا، دووبارە ژيانى تيا پەيدا ئەبیتەوھە و سەردەر ئەكاتەوھە، تا پى بگا و بەردات!...

ئىجا (فلامن) يان ھەلبژارد كە كاری (ئەفرۆدیت)^(۱) پيشان بدات... كاری (ديونيس) يش خرايە ئەستۆي (جايۆس فلاكوس) كە ئەو بينۆينى!... ئيتەر ئەو كاتە بۆ

(۱) خواوھندى جوانى و خۆشەويستى لەلای گريكەكانى.

(يوسف) دەرکەوت، كە (مەريەم) چ رى و شوينىكى داناوھ بۆ تۆلەسەندەوھى خۆى لە (جايۆس فلاكوس). تەنانەت، يوسف، پەبى بەوھيش برد كە ئەفسەرە رۆمايبەكە، ھەر بەپەنجەى (مەريەم) بۆ ئەوكارە ھەلبژيراروھ!... جا لە دوورەوھ (يوسف) و (جيفاكاي) پزىشكە ھىنديبەكە و (ماتات) و ھەستابوون، تەماشاي ئەو ديمەنيان ئەكەرد... ھەرچى ھونەريكى ئەسكەندەريە ھەبوو لە پىك ھينانى ئەو ئاھەنگەدا بەكارھينرابوو كاتى كە ژن و ميتردەكە چوونە ناو ئەوپىخەفەوھە كە لەسەر تەختى بەزمگاگە بۆيان ئامادە كرابوو، سەيركەرەكان بەپەرۆشەوھە سەبرى بزووتنەوھەكانى ھەردوو كيان ئەكەردن كە لەو ديو پەردە تەنكەكانەوھە دياربوون!... (يوسف) پى بەدل ئەيوست بقىزىتى و (جايۆس فلاكوس) ئاگادار بكات لە خۆى كە نە كۆژى... بەلام... ھاواری ئەو لەناو ئەو ھەموو دەنگە دەنگەدا چۆن ئەگەيشتە بەرگوتى (جايۆس فلاكوس)؟ ژن و ميتردەكە چوونە باخەلى يەكتەر و دەستيان لە ملي يەكتريش كەرد... كە سەرنج درا ئەو ھەموو دەنگە دەنگە نىشتەوھە. ھەرچى لەوئى دابوو دەنگى لە خۆى پرى، ھەناسەيشى نەتەھات كەچى لە پى ھاواريك لە (ديونيس) ھەوھەستا... نەتەوھەكە وشك بوو^(۱) ھىشتا بەناوازەبى لاسايى كەردنەوھەكە بەگەشكەداريبەوھە مابووھە بەلام كە ديبان (فلامن) خەريكە خۆى دەرياز بكات، ھۆشيان ھاتەوھە سەرخۆيان، وريا بوونەوھە پەردەى ئەو خەوانەى كە لاسايى كەردنەوھەكە ھيتابووى بەسەر چاوياندا، لاچوو... كە تەماشايان كەرد ئەو خەنجەريكى راستەقىنە لە سنگى (جايۆس) چەقىوھ!... ھەروھە خوينىكى راستەقىنەيش لە سنگيەوھە دپتە دەرى!...

(يوسف) يش خۆى گەياندە ئەو جيگايەى كە مەريەم خۆى بۆ كوتا، خۆى تيا پەنا بدات كە تەماشاي كەرد ئەو بەخەنجەريكى تريبش لە خۆى ئەدا بەلام زوو بەزوو بۆى دەرکەوت كە برينەكەى قوول نەبوو ھەرچەنديشى كەرد مەريەمى بۆ نەخرايە سەر ئەوھى كە خۆى دەرياز بكات، ئەو ھەر لەسەر ئەوھە نووچى گرتبوو كە خۆى بكۆژى بەلام باش بوو (جيفاكاي) كەوت بەفريايا، دەمودەست بەھۆى نوواندى موگناتيسيبەوھە چا بەستى كەرد و وازى ھينا لە كوشتنى خۆى^(۲) ھەر لەوكاتەيشدا (جايۆس) دەرمان كرا ئەوھيش

(۱) راستەر: خەلكەكە وشك بوو.

(۲) ئەمە جيگاي سەرنج و تى رامانە، چونكە ئەو جۆرە نواندە پىبوستى بەھينانەكايەى باردۆخىكى تايبەتەوھە كە لەو حالەتە پى لە تەنگرە و شپىزەبىيەى ئەو ساتەوھەختەى نووسەر خولقاندوبە نايەتەدى، وھيان زۆر زەحمەتە بپتەدى... ئەمە خالىكى ھەرە لاوازە بەم بەرھەمەوھە.

دەرکەوت که (مەریەم) لە تاو شپەرزەیی خۆی نەیتوانیبوو خەنجەرەکه بەتەواوەتی بەسنگیان بکات بەلام (بلۆتینۆس) یەجگار بەم کارەساتە تێک چوو بوو خۆی و (جایۆس) بەیاساوە کانیانەوه، دەستیان کرد بەگەران بەدوای (مەریەم) دا که تەماشایان کرد، ئەوا کەوتوو بەسەر زەویدا، بریندارە، نووزە تیانەماوە، نابزویتەوه نوواندنی پەزیشکەکه کاری لێ کرد بوو (یوسف) یش هیچ لەوه کۆی نەکردەوه که بەناشکرا بە (بلۆتینۆس) بلێ: کچەکه بۆیەکا وای کرد که تۆلە خۆی بکاتەوه له (جایۆس) که لەوه پیش ئاپرووی بردبوو.

بەلام (بلۆتینۆس) قیژاندی گوتی: (بەلام ئایینی جوولەکه ئیمە ی رۆمای ی ناگریتەوه... ئیمە ئەو بەپیاو کوژ دانه نین!...)...

پاشان فەرمانیدا بەسەربازەکانی خۆی که لەناو گۆرستانی تاوانباراندا بینن!...

مەریەم لەبەرچاوە نەتەوهی ئەسکەندەرییەدا بەرپووتی سەما ئەکات

هەر ئەوشەوه، مەریەم، لەناو گۆرستانی تاوانباراندا نیترا پاش ئەوه سەربازێکی چەکداربشی بەسەرەوه دانرا گۆرەکهی بیاریزی (یوسف و جیفاکا و هادجا) تا ماوەیەکی تەواو لە نزیک گۆرستانەکهوه مانەوه هەر بیریان لەوه ئەکردەوه که ڕیگایەک بدۆزنەوه و لاشەکهی (مەریەم) داگیر بکەن.^(۱)

ئەوهنده هەبوو، زۆر بەو پەژارەیهوه نەمان چونکه هەر ئەوهنده تاریکه شهوهکه پەرهی سەند و سەرماکه زۆربوو، یوسف لەسەربازەکه نزیک بووهوه و بیری خستەوه که لەناو شاردا چراخان هەیه و بەزمورەزمو مە ی و مێ بازی... تکاشی لێ کرد که ڕپی بدات ئەو شهوگاره بەشیوهن و گریان بباتە سەر لەسەر گۆری دەزگیرانەکهی خۆی هەندێ پارە ی زێڕی دایە که پیتی رابووتی بۆ خۆی!... بەم ڕەنگە بەهەرستیکیان لاشەکهی (مەریەم) یان دزیی و بردیان بۆ مائی (ئەلبینا) که لەوئ بەولاه جیگای تریان نەدۆزیهوه ئەم مائەیش، لە راستیدا، مائی باوکی ئەو کچە بوو، که ناوی (ئەخیلاس) بوو... کابرا، ئەو پیاو پیره دزه بوو، که (یوسف) لەسەرەتای هاتنیا بۆ ئەسکەندەرییه چاکی کردەوه له نەخۆشییهکهی ئیتر لەویدا (یوسف و جیفاکا)، هەر دووکیان پێکەوه یارمەتی یەکترباندا، له وریا کردنەوهی (مەریەم) دا، لەو خەوهی که بەهۆی پزیشکە هیندییهکهوه لیتی کەوتبوو هەروەها برینەکهی سنگیشیان دەرمان کرد که مەریەم خۆی

(۱) راستتر: لاشەکهی مەریەمیان دەستکەوتەوه، دەستگیرکەنەوه، یان دەری بهیننەوه.

خەنجەری لێ دابوو که مەریەم ئاوری دایهوه بەم لاو بەو لای خۆیدا تەماشای کرد کامەرانی بەدەموچاوی هەر چوار پیاوکهوه دیاره: یوسف و جیفاکا و هادجا و ئەخیلاس... بەلام ڕوویەکی تری چاوی پێ کەوت که پشم و قینی لێ ئەتکا و خەریک بوو کامەرانی چوار کهسەکه و هەمووان تێک بدات... ئەوهیش ڕووی (مائینو) بوو که کۆری خاوەن مائەکه بوو ئەمیش هەر ئەو لاوه بوو، که هەر له یەکهەم چاوی کەوتنیهوه دۆژمنایه تیبی خۆی بەرامبەر یوسف نوواند... هۆی ئەو دۆژمنایه تیبیهی ئەوه بوو، که یوسف (ئەخیلاس) ی لە دەست مردن ڕزگار کرد، که بەهۆی ئەوهوه ئەو هەلە ی لە دەست چوو که ببی بەسەر داری ئەو کۆمەلە دزانە ی که (ماتات) که لوبەله دزراوه کانی دەستی ئەوانی ئەفرۆشتهوه!... زۆری پێ نەچوو (یوسف)، (هادجا) ی نارد بۆ لای (ماتات)، که ئەو پارەیهی له لای داناوو بۆی بنیتریتەوه هەروەها ڕووی لێ نا له مائی (مەریەم) دا هەر جلوبەرگو گەوههریک هەیه کۆی بکاتەوه، ئنجا کهشتیه کیش بەکری بگری که پیتی دەریاز بین بەلام (هادجا) له پاش چەند کاتییک بەخەمباریهوه گەرايهوه چونکه بۆی دەرکەوتبوو که (بلۆتینۆس) ئەمە ی بەهەل زانیوو که (مەریەم) دەست درێژی کردبوو بۆ سەر (جایۆس)، بەبیانوی ئەوهوه دەستی کردبوو بەنازاردانی هەموو جوولەکهکان، نەتەوهیشی لێ هان دابوو چونکه لەبەرئەمە ی دەستیای جوولەکه سوو خۆرەکانی یەجگار بەسەرەوهبوو، لەناو بردنی ئەوانه ئەبوو بەهۆی ڕزگار بوونی خۆی لهو دەستیوانه!...

جا لهو کاتەدا که ئەوان بیریان لەوه ئەکردەوه که چۆن خۆیان ڕزگار بکەن، (ماتات) گەیشته لایان (ئەلبینا) یشی لهگەلدا بوو هەردووکیان دەستیان کرد بەگتیرانەوهی هورۆژی رۆماییهکان بۆ سەر جوولەکهکانی ناو شارەکه که چۆن هانە ی نەتەوه یان لێ ئەدەن و مائەکانیان کاول ئەکەن و دوکانەکانیان ئەشکینن و تالانیشیان ئەکەن و هەرچی کردەوهی نەنگ و بەپەنگیشه ئەوه ئەکەن!...

بەلام مەترسییه که سەخت تری لێ هات، که ئەوانه بیریان کەوتەوه (مائینو) بۆیەکا بەدزیهوه چۆتە دەرەوه، تا که یهه و بەینه ی (مەریەم) له رۆماییهکان بگه یین، که (مەریەم) هیشتا زیندوو و نەمردوو!... (یوسف) یش وای هاتە پیش چاوی، که ڕزگار کردنی (مەریەم) و جوولەکهکانی ئەسکەندەرییه، تەنیا لەسەر دەستی خۆیدا پێک دێ نوستنی کچەکه ی بەهەل زانی و ئامۆژگاری هاورپێکانی خۆی کرد که ئاگیان لیتی بی ئنجا خۆی دەریاز کرد بچیتە دەرەوه (ئەلبینا) یش بەدلێکی گەرمهوه لیتی پاراپهوه،

گوتی: (یوسف! نه که یت برۆیتته دهروه له دهستیان دهر ناچیت نه تکوژن چونکه نه ته وه وروژاوه ههر جووله که یه کی دهست که وئ پارچه پارچه ی نه کات!...) به لآم (یوسف) گوتی نه دایه ته نگوچه له مه، به هه له داوان خۆی گه یانده به زمگا که، که له ویدا رۆماییه کان سه رۆکی پیاوه ئایینییه کانیه جووله که کان و پیاوه گه وره کانیه ئه وانیهان کۆکردبووه، بۆ ئه مه ی نازاریان بدهن!...

(یوسف) یش که س نه بوو یارمه تیی بدات، دهروونی نه بچ و خوا ناسییه که ی!... له کانگای دهروونی (یوسف) دا، دهنگی که به چرپه پیتی نه گوت: (برۆ، مه ترسه من له گه لتام... بی باک به، من خوای گه وره ی تۆم... پشتت نه گرم و هیزت نه ده می، به دهستی راستیشم نه تگرم!)... ئه م فه رموودانه هی خوابوون که له سه ر زمانیه (ئه شعیا) پیغه مبه ر گوترا بوون... که ته ماشای کرد به زمگا که پر بوو بوو له کۆمه لانی نه ته وه هه موویان سه ریهان گه رم بوو بوو. وروژا بوون گریان سه ندبوو له هه موولایه که وه ئه م قسه یه یان دووباره نه کرده وه و دهنگی نه دایه وه له ناو هۆلی به زمگا که دا: (مه رگ بۆ جووله که!) له ناو نه و کۆمه له چر و پریشدا که له به ر ده میا بوو دهنگی که به ر بووه وه گوتی: (مبه ن بۆ لای بلۆتینۆس له بابه ت فلانمه وه قسه م پیه...!) زوو به زوو گه یاندرایه سه ر جیگایه کی به رز له به ر سنگی^(۱) به زمگا که دا، که سه رۆکی پیاوه ئایینییه کانیه جووله که و پیاوه گه وره کانیهان له پیش ده م (بلۆتینۆس) دا وه ستا بوون (بلۆتینۆس) یش ناگری به ر نه دایه هه ست و تاسه ی کۆمه لانی نه ته وه، که له ویدا کۆبوو بوونه وه ئنجا (بلۆتینۆس) قیژاندى به سه ر گه وره ی جووله که کاند، که یاسا وه رۆماییه کان تیروپر لییان نه دا، پیتی گوت: (ده ی پئ له گونا هه کانیه خۆت بنی!) گه وره ی جووله که کانیه هاته پیشه وه و پیتی گوت: (ئایا دادپه روه ریه ی رۆماییه، له ناو نه سه کهنده ریه ده هه لگیروه؟!...) (بلۆتینۆس) یش به پشتی دهستی خۆی مالیی به سه رۆکی جووله که کاند ئنجا دهستی کرد به به دنا و کردنی هه موو جووله که کان، که نه وان (فلان) یان فراندوه... پیاوه ئایینییه که یش گوتی: (که فلان پیاو کورجی، کورژاوه که کییه؟!... ئه مه یه کورژاوه که؟!...) نه وه ی گوت و په نجه ی کیشا بۆ (جایۆس) که به ته نشت رۆماییه وروژاوه که وه دانیشته بوو!... نه ته وه یش دهستی کرد به پیکه نین... دووباره پیاوه ئایینییه که پیتی گوته وه: (بۆچ راستی له نه ته وه نه شاربه ته وه؟!... بلئی من له جووله که کان

چهنه کۆمه له پاربه یه کی گه وره م وه رگرتوه، که به دهستیایو لیم سه ندون هه موویانم بۆ میبازی و شیتو ویتی و جه ربه زه یی^(۱) و گه روگیچه ل به خت کردوه تۆیش بۆیه کا نه ته وئ جووله که کان له ناو ببه یت تا له وه دهستیایاوه خۆت رزگار بکه یت!...) (بلۆتینۆس) ته کانی دایه خۆی که له پیاوه ئایینییه پیره که بدات، به لآم (یوسف) خۆی گه یانده ناوه راستیانه وه، نه به یشته لئی بدات ئنجا قیژاندى گوتی: (هه رمم که له شارده وه ی فلان، هه لبرگم لیم پیرسرتیه وه هه یچ که سیک له جووله که کان ناگایان له خۆشارده وه ی فلان نییه!...)... پاش نه وه (یوسف) رووی وه رگی پرايه نه ته وه و په نجه ی بۆ (جایۆس) درپژکرد، گوتی: (ئیه وه له جایۆس فلاکۆس پیرسن نه و ئافره تانه ی که ئیه پیتی نه لئین فلان و که چی له راستیدا ناوی (مه ربه می مه جده لی) یه، بۆچ دهستی دایه کوشتنی؟!...)... (جایۆس) په شوکا و ترسی لئ نیشت چونکه نه وه زۆر ئاسان بوو که هه ست و تاسه ی نه و کۆمه له وروژاوانه ی که درنده یه تییهان بزوتبووه وه و خواخوا ی نه وه یان بوو که نیچیرتیکیان ده ست بکه وئ و پارچه پارچه ی بکه ن، هه ل بگیژرتیه وه!... ئنجا له پیش نه مه دا (بلۆتینۆس) و یاسا وه کانیه قسه ی پئ بیرن، (یوسف) به دهنگی که به رزه وه قسه ی بۆ کردن مه به سیشی نه وه بوو که یۆنانیه کان بخاته پال خۆی و هاو رپیکانی، تا له گه ل جووله که کاند زۆریه ی نه ته وه بکه ن به یه ک گوتی: (خۆینه کانیه یۆنانی و جووله که کان له ناو ده ماره کانیه فلاندا نه گه رپن... (بلۆتینۆس) یش هه ر له به ر نه وه قینی له (فلان) هه لگرتوه، که نه یتوانیه به و پارانه ی که له جووله که کانیه وه رگرتوه، به دهستیایو، فلان له خسته به ری و بیکرئ!... (بلۆتینۆس) نه یتوانی نه و کچه بکرئ، که (جایۆس فلاکوس) ئا برووی شکاند و داوینی پیس کرد، له ته مه نی منالییدا کچه که یش ویستی ئا برووی خۆی بکرپته وه و تۆله ی سه ربه رزی خۆی بکاته وه، به پیتی نه و ئاینه ی که جووله که کان له سه رین... یۆنانیه کانیه که کاروباریک که لکی خۆیانی تیایی، دادپه روه ریه ی به گۆرانییه وه نه لئین... نه ی یۆنانیه کان!... ئیه وه نه هیلن رۆماییه ک، بچ تاوان و بچ گونا هان بکوژیت، هه ر له به ر نه مه ی که له دهستیایه کانیه خۆی رزگاری ببیت؟!)

نه مجاره نه ته وه، بۆ (یوسف) دهنگیدا به لآم بلۆتینۆس (یوسف) ی پال پتوه نا بۆ لاوه پاش نه وه دهستی کرده وه به هانه دانی نه ته وه بۆ سه ر جووله که کان جاریکی تریش هه ست و تاسه ی به د و نه گریس به رامبه ر جووله که کان وروژایه وه هه ندیک له وانه به ته نشت

(۱) له به رده م، له پیش؛ ئه مه ئاوابوه: (علی مکان مرتفع فی صدر المسرح).

(۱) جه ربه زه یی: (مغامرة)

تهختی به زمگا که دا هه لگه رانه سه ره وه، بۆ ئەمە ی سه رهۆکه جووله که کان له توپهت بکه ن، له بهردهم یاساوه کاندای که لییان کۆبوو بوونه وه!...

جیهان له بهرچاوی (یوسف) تاریک بوو له وهیش ته گه یشت که کار له کار ترازاوه و هیچی تری له دهست نایهت بیکات ره نجه رۆیی دلی داگیرکرد به لام له نا کاو، بزوو تنه وه یه کی سه رسور هینه ر که وته ناو نه ته وه وه ئیتر کاتی که زانرا که ئەو هه موو دهنگه دهنگه گۆررا و بوو به ییده نگی که ته ماشایان کرد، ئەوا هه موو که سییک به په رهۆشه وه چاوی پر یوه ته تهختی به زمگا که (یوسف) که ناو وری دایه وه، ته ماشای کرد په رده که کرایه وه له پر دهنگی تاریک هات، که (یوسف) ئەیتوانی به ئاسانی له ناو هه زاران تاردا دهنگی جوئ بکاته وه.. پاش ئەوه ئافره تیک ده رکه وت، کراسیکی تهنگی له بهر دابوو، له بهر تیشکی چراکان له شه خروپه نه رمو نۆله که ی ئەبریسکایه وه قژه زێرینه کانی شی شوپ بوو بوونه وه به سه ر شانه کانی هه ر ئەتگوت پارچه یه ک ناگره و هه لگیرسا وه... نه ته وه هه موو دهنگیان هه لبریی: (فلامنه... ئەفرو دیت) که چه که هاته پی شه وه ناو تهخته که دهستی کرد به خوتندنه وه ی هۆنراوه یه کی دل داری به گۆرانییه وه... سه مایه کی وایشی کرد، له نجه و لاریکی وایشی پیشاندا، که هه رگیز شاری ئەسکه نده ربیه ئەوه ی به خۆیه وه نه دیبوو... ته نانه ت، (مه ربه م) خۆشی، جاریک نه بێ، ئەو سه ما کردنه ناوازه ی به خۆیه وه نه دیبوو... ئەویش ئەوجاره بوو، که (ئیتس) ی که نیزه کی چاوپێ که وت، له کۆشکی (بیلاتس) دا سه مای ئەکرد... به راستی (مه ربه م) سه ما و له نجه و لاریکی و جوان و ناوازه ی پیشاندا، که هه موو ئالۆش و خرو شیتیکی پیای ئەبزواند!... ئنجا (مه ربه م) دهستی کرد به دا که ندنی به رگه کانی یه ک له دوا ی یه ک، پارچه کانی به رگه کانی، له له شی خۆی ئەکرده وه ئیتر هیچ به له شییه وه نه ما، ده ربییه کی کولی زێرین نه بێ که سمته کانی ئەشارده وه!... مه ربه م به رووتییه کی نیوه ته وا وه سه مای ئەکرد، له نجه ولاری ئەکرد!...

مه ربه م سه ربه ستی خۆی ئەبه خشی له پیناوی رزگار کردنی یوسف دا!

جا هه ره که نه ته وه که، به راستی چاوبه ستیکی به هیز کرابن ساز و ناوازه که ی مه ربه م و سه ما و له نجه ولاره که ی و جوانی و شهنگو شوخییه که ی هه موو هه ست و هۆشیکیان لێ داگیرکردن!... (یوسف) ییش په یی به وه برد، که هه لیان بۆ هه لکه وتوووه خۆیان رزگار بکه ن ده مو ده ست، چرپان دی به گوتی نزیک ترین به ندی جووله که دا پیتی گوت: (هه مووتان

به دزییه وه بچه ده ره وه له هه ر شوپنیکی جووله که تان دی، بیخه نه سه ر شوپش کردن چه که کانتان هه لگر له ناو خانوو کانیشتاندا خۆتان قایم بکه ن!...)... (یوسف) ئەوه ی ئەزانی که ئەگه ر وایان کرد، (بلۆتینۆس)، رینگای بۆ نامینیته وه نازاریان بدات مه گه ر سه ربازه چه ک داره کان به کار به ینی شاهه نشاهیش، هه رگیز له کاری وا خۆش نابێ، هه ر پیایکی تاوانی وا بکات که م هه ل ئەکه وی که بیبه خشی!.

که (فلامن) له سه ما کردنه که ی خۆی بووه وه، ئەمه نده چه پله ریزانی بۆکرا، به زمگا که ئەله رایه وه (ئه لبینا) ییش له پشته وه هات، له ش پۆشیکی دا به سه ر له شه رووته که یا، دایبۆی (مه ربه م) ییش سوپاس و شه و باشیی پیشکه شی سه ر که ران کرد، پاش ئەوه هه رای کرد بۆ لای (یوسف) و خۆی فری دایه سه رسنگی پاش ئەوه به چریه پیتی گوت: کاتی له خه و راپه ریم ته گه یشتم که چ مه به سیکی به رز و بلند و خۆیه خت کردنیکی به نرخ و گرنگت نوواندوو بۆ رزگار کردنی جووله که کانی شاره که ئیستا که ییش من بۆیه کا هاتومه ته ئیره که تو رزگار بکه م!...

(یوسف) ییش، بی باکانه ماچی کرد و گوتی نه دایه، هیچ که سییک و هیچ شتیکی که له ناویاندا بوو!... نه ته وه ییش ده ستیان کرد به ده ننگ به رزکردنه وه، ئەیانگوت: (فلامن!... فلامن!...)... (جایۆس) ییش که چاوی بریبوووه ئەو له شولاره جوان و ریکوپینک و دلکیش که ره، له جیتی خۆی وشک بوو!...

ته نیا که سییک هه بوو، له ناو ئەوانه دا، هه موویان، که تیگه یشتی له وه ی که له دوا ی ئەم جو ره چاوبه ست کردنه وه چی رووی داوه... (بلۆتینۆس) بۆی ده رکه وت که جووله ک به ندییه کان هیچیان له ویدا نه ماون و خۆیان شار دۆته وه... ئنجا رووی کرده (یوسف) و ئەوه ی لێ پرسی، لاوه که ییش درۆی له گه لدا نه کرد پیتی گوت: بۆیه کا رۆیشتوون، خۆیان له ناو خانوو کانی خۆیاندا قایم بکه ن!...

رۆماییه که ییش هه لی کیشایه شیره که ی و به سه ریا قیزاند گوتی: (که واته هه ردووکتان به ده ستی خۆم ئەکوژم!...)... له وکاته دا یارمه تی له لایه ن (جایۆس فلاکۆس) وه هات چونکه توند دهستی هاواریکی خۆی گرت و پیتی گوت: (نه که ییت ئەمه بکه ییت!... ئەمه تی نه گه یشتووی پتی ئەلین... چونکه ئەگه ر تو ده ست له فلامن بدیت، که نه ته وه ئەبییه رستی، ئەمه نده خۆشی ئەوی له قیناندا له توو په تت ئەکات!... به لام ئەگه ر ئەته وی پیاهه که بکوژه، باکت نه بێ!...)... (مه ربه م) ییش به گه رموگورپییه که وه گوتی: (هه رچی

رووی داوه ئۆبالی به ئهستۆی منه... گوناھ گوناھی منه گوناھی کهسی تر نییه!...)

بهلام (بلۆتینۆس) قیژاندی به سهر (یوسف) دا و گوتی: (ملت دانه ویتنه له بهردهما ههر ئیستا که لهت ته په رینم!...)

(یوسف) یش بیتی نه هات ملی بۆ دانه ویتنی، ههر به پیتوه مایه وه، ره پ راوه ستابوو به سهر به رزیبه که وه تیی ئه نواری به لام دوو سه ربازی رۆماییی ناچاران کرد نوشتایه وه (مه ریه م) یش به هه ناسه ساردیبه که وه، بۆ یه کتیک ته گه را که رزگاری بکات له ده ست کوشتن له پر چاوی به (جایۆس) که وت ده موده ست میتشکی که وته کار و له (جایۆس) نزیک بووه وه به دلێکی پر له کلپه و سۆزه وه پیتی گوت: (یوسف رزگار بکه تا ئه میتنم ته بم به کاره کرت!...) (جایۆس) یش دوو دل بوو له و کاره... دوو باره (مه ریه م) به دلێکی گه رمه وه پیتی گوته وه: (ههر سامانیکم هه یه ئه یده م به تو و به بلۆتینۆس، به مه رجی یوسفم بۆ رزگار بکه ن!...)... قسه کانی مه ریه م کاریان کرده دلی رۆماییه پوول په رسته که به لام (یوسف) دهنگی هه ل بری و پارایه وه له (مه ریه م) که له و خو به خت کردنه ی خوئی پاشگه ز بیته وه که چی (مه ریه م) گوتی: (ئۆ بالی که تنه که، ههر به ئهستۆی خو م!...)... به م رهنگه له سه ره ئه وه ریک که وتن!... ئیتر (بلۆتینۆس) فه رمانیدا به سه ربازه کانی خوئی که (یوسف) له گه ل یه که م که شتییدا که له ئه سکه نده ریبه وه بروات، ره وانه بکه ن!... دوا چاوه ئه ندازیکیش که (یوسف) چاوی پتی که وت ته وه بوو، که (مه ریه م) ی دیی له ناوه ند هه ردوو پیاوه که دا سه ری دانه واندوو و نوشتا وه ته وه هه ردوو بالیشی بۆ رووی ئه و را کیشا وه، به خوا ی ئه سپیژی ئا به م رهنگه، (مه ریه م) خوئی فرۆشت به و رۆماییه و، خوئی کرد به که نیزه ک بۆ (جایۆس)، تا (یوسف) ی ده زگیرانی خوئی نازاد بکات!...

که چه ناوانباره که دوا ی بیروباوه ری یه سوع نه که وێ!

پایزتیکی تازه هات به سهر (ئورشه لیم) دا رۆماییه کان تا ته هات زه بر و زهنگیان زۆرتر نه نواند به سه ره ئه و خاکه دا تا ته هات نازاری جووله که کانیان زۆرتر ته دا... ئه و جووله کانه یش هه یج جیگایه کبان بۆ نه ما بووه وه په نای بۆ به رن (په یکه ر گا) نه بی!... که ته مه یش ته و په رستگایه بوو، جووله که کان به رده مه که یان کرد بوو به بازار که له وه یشه وه گیانی بازگانی گه وه هری خوا په رستی ی ورد و خاش کرد بوو.

زرنکه ی زپیش، ریزی بۆ ئایین نه هیتستبووه وه!... به یانی یه کیان (یوسف) له ناو

باخچه که ی مالی خو یاندا وه ستابوو، له ناو چیمه ن و لاله زاره که ی ئه و باخچه یه دا دیه نی باخچه یه کی تری ته هینایه وه یادی خوئی، که ته ویش له شاری (مه جدهل) دابوو وای ته هاته پیش چاوه، که تارمایی کچیک له ناو گو له کانی ئه و باخچه یه دا دیاره، قژیکی زپینی پیتوه یه که وه ک زپیر ته بریسکیته وه و پرشنگ ته دات.

هه روه ها کچه که دهنگیکی خو ش و جوانبشی پیتوه یه .

ئه وه تی (یوسف) له باوه شی (مه ریه م) دوو ر خرابووه وه، شه ش مانگ و نیوی پتی چو بوو، که ههر رۆژدی به سه د سا ل لیتی ته رۆشت!... (یوسف) په یی به وه یش ته برد، که (مه ریه م) لیتی نزیک بوته وه. چونکه (جایۆس) گوتیزابووه وه بۆ (سه فوره) که پایته ختی ناوچه ی (جه لیل) بوو کرابوو سه ر کرده ی له شکره رۆماییه کانی ئه و ئه وه نده هه بوو یوسف دلی بروایی نه ته دا که خوئی بگه ینیته خو شه ویسته که ی خوئی نه وه ک ته و کرده وه یه ی بیته هوی ئه وه ی که سه رگه ردانیی خوئی و هه ناسه ساردی یی (مه ریه م) په ره بسین!... خوئی ههر به وه وه دلنیا ته کرد که چاوه روانیی دهنگی به سه ره اتی (مه ریه م) بکات!...

(مه ریه م) یش وه ک یاریک له گه ل (جایۆس) دا ته ژیا جووله که کانی نه ته وه ی خویشی، ته ویان به ئافره تیکی داوین پیس دانه نا به لام په ییان به وه نه ته برد که (مه ریه م) له پیتاوی چ مه به سیکی جوامیرانه دا ژبانی خوئی به خت ته کات!... کابرای رۆماییش له ته ندازه به دهر، (مه ریه م) ی ته شکاند و ریسوا ی ته کرد و سه ری پتی شوژ ته کرد به لام سه ری له وه سو رما بوو، که (مه ریه م) له و شتیه جوانه دا ئارامی ته گرت و، خه مو پیشی ته خوارده وه!... (یوسف) یش له (جایۆس) زۆرتر سه ری سو رما بوو.

له ههر لایه که وه دهنگی که یه وه به یه نی (مه ریه م) ته هات هه موویان له سه ره ئه وه یه کیان ته گرت، که (مه ریه م) ته مه نده مه ند و زرنکه له خو راکرتندا، له ئارام و به رگه گرتندا، به رامبه ر ته و که سه ی که خستوو تیه به ندیخانه وه، هه یج پشم و قینیک پیشان نادات... ههر له و به یانیبه دا یه کتیک هاتبووه سه ردانی (یوسف)، ته یگوت: (ئه و کرده وه جوانانه ی که (مه ریه م) خووی پتیه گرتوون وه ک: ئارام و له سه ر خوئی و گیان سووکی و چاوپۆشین، ههر ته و بیروباوه رانه یه سوعی ناسیری هاواریان بۆ ته کات و بلاویان ته کاته وه!... په یتا په یتا کۆمه لانی نه ته وه دین و ته چنه ژپیر ئالای ته م مامۆستا لاه وه!... (یوسف) یش لیتی پرسی: (تۆ خو ت گوتی لیتی بووه؟!...!)... میوانه که یش پیتی گوت: (به لئی... خویشم گویم لیتی بووه، ته بگوت: خو ش لاه وانه ی که به سه زمان

چونکه ئەوانه ئاسمان جینگه یانه... خۆشی له خۆتان، ئەگەر توانج و پلاریان تێ گرتن و دەریان کردن و هه‌موو ناوو ناتۆره‌یه‌کی خراپ‌بشیان له‌سه‌ر من دهرباره‌ کردن به‌ناوه‌یایی... که‌واته‌ دل‌خۆش بن، شادمان بن چونکه‌ مزى ئێوه‌ گه‌وره‌یه‌ له‌ ئاسماندا!...

میوانه‌که‌یش که‌ له‌ پیاوه‌ گه‌وره‌کانی ئایین بوو، ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌قسه‌کردن گوتی: (ئهم لاهه، ئەمه‌نده‌ کاری کردۆته‌ دلێ هه‌مووان، وای لێ کردوون، که‌ له‌ ژێره‌وه‌ به‌چرپه‌ به‌یه‌کتر ئه‌لێن: که‌ ئەگه‌ر بێتو فه‌رمان بدات به‌جوله‌که‌کان، له‌وانه‌ن که‌ هه‌موویان، ده‌موده‌ست، بکه‌ونه‌ یه‌ک و خه‌بات بکه‌ن بۆ پرژگاربوونی خۆیان له‌ ده‌ست داگیرکه‌ریی پۆما و زۆر و سته‌مه‌کانی!... منیش کۆری پیاوه‌ ئاینیه‌کانم کۆکرده‌وه‌ بۆ ئەمه‌ی له‌ بابه‌ت ئەم پیاوه‌وه‌ قسه‌یان بۆ بکه‌م. من هه‌رگیز گوێم له‌وه‌ نه‌بووه‌، هانه‌ی نه‌ته‌وه‌ بدات بۆ شۆرش بیروباوه‌رپه‌کانیشی که‌ بلاوه‌یان ئەکاته‌وه‌ به‌ناو نه‌ته‌وه‌دا، و له‌ پیاو ئەگه‌تێنی که‌ یه‌کێک بێ له‌ پێغه‌مبه‌ره‌ چاکه‌کان، دووریش نییه‌ که‌ ئەو (مه‌سیا) یاخود (مه‌سیح)ه‌ بێ که‌ چاوه‌روانی ئەکه‌ین ده‌رکه‌وی!...).

دوژمه‌کانی خۆتان خۆش بوو...

بۆ ئەوانه‌یش بپارێنه‌وه‌ که‌ خراپه‌تان له‌گه‌ڵ ئەکه‌ن!

له‌ پاش هه‌فته‌یه‌ک، له‌ناکا و (هادجا) گه‌بشته‌ لای (یوسف) له‌لایه‌ن (مه‌ریه‌م)ه‌وه‌ نێرابطو بۆ ئەوه‌ی بگاته‌ سه‌ر (جایۆس فلاکۆس) که‌ له‌ نه‌خۆشی چاکی بکاته‌وه‌. له‌ خانووی نه‌خۆشه‌که‌دا، (یوسف) به‌ببینیی (کلۆدیا بدۆکیولا)ی ژنی (بیلانس) دل‌خۆش بوو ئەو پیتی گوت که‌ (جایۆس) له‌ ئەسه‌په‌که‌ی که‌وتۆته‌ خواره‌وه‌ و، گوێی نه‌داوه‌ته‌ برینه‌که‌ی، وای ئیستایش ئەو برینه‌ ته‌شه‌نه‌ی کردووه‌. (یوسف) له‌مه‌ سه‌ری زۆر سوپما که‌زانی (مه‌ریه‌م) ئازار ده‌رکه‌ی خۆی به‌خشیه‌وه‌ له‌ گوناهه‌کان. ی (کلۆدیا)یش گوتی: (وا ده‌ر ئەکه‌وی که‌ ئامۆزگارییه‌کانی یه‌سوع له‌ توانایاندا هه‌یه‌ که‌ سروشتی مرۆفایه‌تی بگۆرن!...).

له‌مه‌یش زۆرتر سه‌ری سوپما که‌زانی (مه‌ریه‌م) و (کلۆدیا) خۆشی، بوونه‌ته‌ ده‌سته‌ی مامۆستا لاهه‌که‌! له‌ ژووری نه‌خۆشه‌که‌دا، یوسف چاوی به‌ئافه‌تێک که‌وت، له‌ په‌نایه‌ک نوشتابوووه‌، رووی کردبووه‌ خواو لێی ئەپارایه‌وه‌ خه‌مو خه‌فه‌تیش شه‌نگ و شوخییه‌کی دابوو به‌ده‌موچاوه‌ زه‌رد هه‌لگه‌راوه‌که‌ی، ئەوه‌نده‌ی تر جوانی کردبوو هه‌ر ئەوه‌نده‌

ئافه‌ته‌که‌ هه‌ستی پێ کرد هاتوو، ده‌موده‌ست چووه‌لایه‌وه‌ و ماچیکێ له‌ روومه‌تی کرد و ده‌ستی گۆشی و تاویکیش خۆی لێ نزیك خسته‌وه‌ چاوه‌کانی گه‌شانه‌وه‌یه‌کی وایان تێ که‌وت، له‌ خۆشیاندا ئەچرسیکانه‌وه‌ یوسف له‌وه‌وه‌ تێ گه‌یشت که‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌ی ئەوی هێشتا له‌ دلدا ماوه‌ ئنجا که‌ یوسف سه‌رسورمانی خۆی له‌وه‌ پیشاندا که‌ (مه‌ریه‌م) بۆ زۆرداره‌که‌ی خۆی ئەپارێته‌وه‌ له‌ خوا، (مه‌ریه‌م) پیتی گوت: (یه‌سوع گوتی: دوژمنانی خۆتان خۆش بوو پیرۆزبایی له‌وانه‌ بکه‌ن که‌ جنیوتان پێ ئەده‌ن و توانج و پلاراتان تێ ئەگرن چاکه‌ بکه‌ن له‌گه‌ڵ ئەوانه‌دا که‌ ئێوه‌یان خۆش ناوی بۆ ئەو که‌سانه‌یش بپارێنه‌وه‌ که‌ خراپه‌تان له‌گه‌ڵدا ئەکه‌ن و زۆر و سته‌متان لێ ئەکه‌ن!)

یوسف پۆماییه‌ نه‌خۆشه‌که‌ی ده‌رمان کرد هه‌ر له‌ناو ئەو خانووه‌یشدا نانی شتیوانی خوارد به‌لام له‌وه‌ سه‌ری زۆر سوپما که‌ (مه‌ریه‌م)ی دیی، وه‌ک که‌بیانوویه‌کی مالتی ریزی لێ ئەگیرێ که‌چی خۆشی که‌ نیه‌کیکه‌ و وه‌ک به‌نده‌یش وایه‌، دانیشتیوانی خانووه‌که‌ هه‌موو خۆشیان ئەویست هه‌موو ریزیان لێ ئەگرت (مه‌ریه‌م) ئەوه‌ی بۆ گێرپایه‌وه‌، که‌ له‌وه‌تی (مه‌سیا) ئەو گیانه‌ خراپانه‌ی له‌ له‌شی ده‌ره‌یتناوه‌، که‌ زāl بووبوون به‌سه‌ر ده‌روونیا، دلنیایی پێ گه‌یشتوووه‌ و ده‌روونیشی پرپوه‌ له‌ ئارام و ئاسایش ئیتر له‌و ساکه‌وه‌ وای لێ هاتوو هه‌یچ گوێ ناداته‌ توانج و پلاری ئەمو ئەو، ریسواکردنیشی له‌لایه‌ن (جایۆس)ه‌وه‌ کار له‌ دلێ ناکات چونکه‌ دلێ پرپوه‌ له‌ چاوپۆشی، پرپوه‌ له‌ ئارام!...

(جایۆس) ئەو شه‌وه‌ ئیش و ئازاری زۆر بوو (یوسف) هه‌رچه‌ندی کرد ئەوی بۆ رزگار نه‌کرا که‌بوو به‌به‌ره‌به‌یان ده‌موده‌ست مرد لاشه‌که‌یان له‌ شپوه‌یه‌کی سه‌ربازانه‌دا ناشت (مه‌ریه‌م) له‌گه‌ڵ شیوه‌ن که‌ره‌کاندا، له‌ ناوه‌راستی به‌نده‌ و نوکه‌ره‌کاندا ئەرۆشت. کراسیتکی ره‌شی له‌به‌رکردبوو، جوانیه‌که‌ی ده‌ره‌خست نه‌ته‌وه‌ی (جه‌لیل)یش ئەو کۆمه‌له‌یان به‌چاویکی پرپشم و قین و دل پێ خۆش بوونه‌وه‌ سه‌یر ئەکرد کاتی که‌ (مه‌ریه‌م) به‌لایاندا تێپه‌ری، ژنێک تفی لێ کرد و ئەم وشه‌یه‌ی لێ دووباره‌ ئەکرده‌وه‌: (سۆزانی!... سۆزانی!...) ئەمه‌ به‌لای (یوسف)ه‌وه‌ زۆر ناخۆش بوو که‌ (مه‌ریه‌م) به‌و جۆره‌ ببینی له‌ ریسواکردنی (جایۆس) رزگاری بووی، که‌چی به‌ره‌نگاری پشم و قین و ئازاردانی نه‌ته‌وه‌ ببی، که‌ ئەو خۆی له‌ پیتناوی رزگارکردنی جووله‌که‌کانی ئەسه‌که‌نده‌رییه‌دا به‌خت کرد!...

کى ههيه له ئيوه که بى گوناھ بى؟!...

که له ناشتنى جايووس بوونهوه، يوسف بهدواى مهربه مدا گهرا که ته ماشاي کرد، و له باخچهى ماله کهدا که وتوووه ته مه نده ماندوو بووه، په کى که وتوووه کاتى که مهربه م زانى يوسف له وپييه، به دهه ميه وه پيکه نى و خوى فرى دايه باوه شيه وه، پيى گوت: (ژيان بى تو چه ند ناخوشه!... به راستى پيشيمان بوومه ته وه له وهى که گويم له ناموزگار بيه کانى مه جدلت نه گرت!...)... (يوسف) ييش پيى گوت که له گه ليا بگه رپيته وه بو (نورشه ليم) (مهربه م) ييش گوتى: (جارى بام خوم پاک بکه مه وه. چونکه به پيى تايينى جووله که نه بى واکه م!... ته مه وى له ناو خانوووه کونه که ماندا ته م زستانه به سهر ببه م به هوى نويزکردن و گويزگرتن له ناموزگار بيه کانى (مهسيا) وه خوم پاک ته که مه وه له گوناھ پاش ته وه له سهره تاي به هاردا ته بيه زن و ميتردى به کترى!...) .

(يوسف) ييش له وه دلنيا بوو، که (هادجا) ناگاي لى بوو، خه مخورى ته کرد له بهر ته وه نه يو بست به رپه رچى بداته وه ده موده ست کوچى کرد بو گوندى (کفر ناحوم) چونکه (بيلا تس) ته وه فرمانه ي دابوو به سهر دا، که له وه دننگه بکو لپيته وه که گوايا (يه سوع) به کيک له کچانى ته وه گونده ي زيندوو کرد ته وه!...

کاتى له گوندى (کفر ناحوم) گه رايه وه، سه رى کى له مالى (مهربه م) دا که ته ماشاي کرد چوارلاى خانوووه که پر بوو بوو له مرؤف پاشان زانى که نه ته وه (مهربه م) ي گرتوووه بو ته مه ي وه که ئافره تى کى داو پين پيس سزاي بدات و به رده بارانى بکات (يوسف) ييش به دلپيکى پر کلپه و زامه وه قبيزاندى گوتى: (مهربه م)!... بزيه کا ئيمرو نازاد بویت له ده ست به نده يى، تابيسته نيچيرى ک و بکه ويته ده ست ته وشيت و ويتانه وه!...)... به ناو ته و کومه لانه دا ريگاي خوى کرده وه و تبيپه راند، که ته ماشاي کرد ته و (مهربه م) به پيويه و پالى داوه ته وه به ده رگاي خانوووه که خويانه وه (هادجا) ييش به ته نشتيه وه وه ستاوه (مهربه م) هيچ ترسيکى پيوه ديار نه بوو بى باکانه وه ستابوو، ده ربه ست به که س نه بوو به لام ههر ته ماشاي (مهسيا) ي ته کرد که له ناوه راستى ته و کومه لانه دا وه ستابوو (فهريسى)^(۱) به کان له (مهسيا) يان پرسى: (ماموستا ته م ئافره ته داو پين پيسه به پيى تايينى موساي ته بى به رده باران بکرى ته فه رموويت چى؟!...)... به لام له راستيدا ته وانه، ته يانويست قسه ي لى ده ربه يتن... ته گهر برپاريدا به رده باران بکرى،

ته وه ته گه پيى که هانه يان ته دا به رده بارانى بکه ن... خو ته گهر فه رمويشى وازى لى به يتن ته واه ناموزگار بيه که ي خوى ده ستورى تايينه که ته شکيى!...

به لام (مهسيا) ده موده ست وه رامى نه دانه وه... ته و ههر ته وه نده ي کرد، نوشتايه وه و به په نجه له سهر زه وييه که ته پينوسى... پاشان سه رى به رز کرده وه و به نه رمونيانى و شيرين بيه که وه پيى گوتن: (ههر کاميکتان بى گوناھه بام له پيشدا به رديکى تى بگرى!...)... دووباره ده ستى کرده وه به نووسين له سهر زه وييه که کاتى که نه ته وه ته وه يان بو دهر که وت که چيى له سهر گلله که نووسيوه، کزومات بوون و، له جى خويان وشک بوون ته ماشايان کرد هه له کانيان و گوناھه کانيان، هه موويان له سهر ته وگلله نووسراون ئيتر خويان له خويان ته ريق بوونه وه هه ستيان به نه گى و سه رشورپى خويان ته کرد پاش ته وه يه ک له دواى يه ک جيگا که يان به جيته شت! ئيتر که س له ويدا نه مايه وه (مهربه م) و (هادجا) و (يوسف) و (مهسيا) نه بى ئنجا (مهسيا) رووى کرده (مهربه م) و پيى گوت: (برو، جارپيکى تر گوناھه که!)...

ئيتر له وشه وه دا، ماله که ي (مهربه م) گه يشته وه دوخى جاران ژيانه که ي پيشووى هاته وه ناو. جا له و کاته دا که (مهربه م)، له ناو باخچه که دا، له باوه شى (يوسف) دا بوو، يوسف به مهربه مى گوت: (ته ترسم له وهى به جيت به يلم و نه ته وه هه لمه تت بباته سه ر!...)... مهربه م ييش گوتى: (مهسيا ته توانى رزگارم بکات له ده ستيان... من به يانى دواى ته که وم تا (ناسيره)، بو ته مه ي بچمه ژير ئالا که ي ته وه وه!...)...

(يوسف) ييش به به زه يى پياها تنه وه ديه که وه پيى گوت: (مه به ست ته وه تا کاره که ي من و تو هه ل ته وه شپيته وه؟!...)... (مهربه م) ييش گوتى: (شتى واهه يه که له ئاره زوواتى (۱) مرؤفايه تى به رزتر و پيرؤزتره... ته گهر بيت و ژيانى خومان له پيناو (يه سوع) دا به خت بکه ين، له ته نجامدا کامه رانترمان لى دى... چونکه بيگومان ته و، ته و (مهسيا) که چاوه روانبى ته کرى!...) (يوسف) ييش تى گه يشت که مه به سى (مهربه م) چييه... په ييشى به وه برد که بزيه کا مهربه مى ده ست که وتوته وه، تا دووباره له ده ستى ده ربه يته وه!...

(۱) راستتر: ئاره زووه کانى...

(۱) فهريسى: جووله که تونده وه ده مار تونده کان.

گهله کۆمهکی گهوره!

بۆ رۆژی دوایی، (یوسف) له گهله (مهريهه) دا چوو بۆ (ناسیره) پاشان چوو بۆ (ئورشهليم) بیرهوهریی ئه و رۆژانه ییشی ئه هاتهوه یاد، که به کامه رانییه وه له ناو (جهليل) دا رای ئه بوارد ههستی به خۆی کرد که سایه و پایه و سامان، به هه موویان، نه یان توانی جیگای ئه و کامه رانییه پر بکه نه وه که له ده می لای نییدا هه بیوو، له و کاته دا که هه ر پزیشکیکی هه ژاری بی ناوونیشان بوو، چوار پیکه ی خۆی له ناو کۆلانه کانی (ته به ریه) دا لێ ئه خویری!... ژیا نه که ی (ئورشه لیم) ی تال و ناخۆش بوو بوو، لیشی وه پس بوو بوو.

له هه موولایه که وه دهنگی بلا بوو نه وه ی بیروبا وه ره کانی (مهسیا) و ده رکه وتنی شاکاره کانی ئه و، که له ده ست کهس نه ئه هاتن، ئه هات و ئه که وته به رگوتی (یوسف)... ته نانه ت رۆژ پیکیان به وه ییشی زانی که (هیرۆدۆس) ی خونکار و پیاوه ئاینیه کانی جووله که کان داو ئه نینه وه بۆ (مهسیا) که بیکوژن ئه ویش ده موده ست چوه لای (مهريهه)، تا له و که ی نه وه یه یه وریای بکاته وه (١) ده سته ی (مهسیا) ییشی له ولای گوندی (بیت سهیدا) وه دۆزییه وه (مهريهه) ی له رازی گه له کۆمه کی که ناگادار کرد و، خۆیشی گه راپیه وه بۆ (ئورشه لیم).

یوسف له زستاندا، خۆی به نه خۆشه کانی خۆیه وه خه ربک کرد. تپک چوونی بیروبا وه ره کانی ئاین و ره وشت و خووی به چاوی خۆی ئه دیی خۆ له ناو پیاوه ئاینیه کانی جووله که، و کار به ده ستانی په یکه ر گاکه دا، ئه و ئاین و ره وشت و خووانه، هه ر به جار پک نه ما بوون!... له بهر ئه وه، (یوسف)، له کانگای دل به وه حه زی ئه کرد (ئورشه لیم) و سایه و پایه که ی خۆی به جی به یلی، هه ر بۆ ئه مه ی که له گه له (مهريهه) دا له (مه جدله) دا بژین!... به لām مه رج ئه وه بوو (مهريهه) بیته سه ر رێ!... جا (یوسف) له م باره دا بوو، تا رۆژ پیکیان زانی که (مهسیا) ی گه وره، که وتۆته ر پگا و روویشی کردۆته (ئورشه لیم)... یوسف ههستی کرد، که (مهسیا) و شاگرده کانی که وتوونه ته ته نگوچه له مه یه کی گه وره وه... چونکه دانیش توانی شاره که سه ر به رۆماییه کان بوون له بهر ئه وه ده موده ست رۆیشه ده رێ، تا له ر پگادا به (مهسیا) و کۆمه له که ی بگات و هوشیاریان بکاته وه له و داوه ی که بۆیان ناونه ته وه!... یوسف

(١) یان: ناگاداری بکات.

کۆمه له که ی له ناو دۆلیکی قولدا چاوپێ که وت (مهريهه) ییشی که ئه وی چاوپێ که وت دلی کرایه وه و شادمان بوو... کۆلی یوسفی ماچ کرد... یوسف ییش مه به سی هاته که ی خۆی تی گه یاند... به لām (مهسیا) له ناو نامۆژگار ییه کانی خۆیدا ئه وه ی گوتیوو، که بۆیه کا ئه چپته ناو شاری (ئورشه لیم) وه تا بکه ویتته ده ست پیاوه ئاینیه کانی جووله که وه، ئازاری بگات و بمێ!... له بهر ئه وه (یوسف) و (مهريهه) په بیان به وه برد که پتویست به ترس و له رز ناکات!...

(مهسیا) له (ئورشه لیم) دا پتیشوازییه کی یه جگار ناوازه کرا هۆگر یوونی که سانیش به وه وه، بوو بووه هۆی هانه دانی پیاوه ئاینیه کان که زۆر تر خه ربکی ئاماده کردنی داوه که یان بن ئنجا که جه رنی (..... فصیح) (١) نزیک بووه وه و به هار دهستی پێ کرد، جووله که کان خه ربکی خۆ ئاماده کردن بوون بۆ ئه و جه رنه... پتیش ئه مه ی جه رن ده ست پت بکات، به حه فته یه ک، ئه وانیه ی بۆ خوا په رستی و سه ر لێ دانی (ئورشه لیم) له جیی خۆیان بزوتبوون، هه موویان گه یشتنه ئه وی ئه و رۆژه ییش که پیاوه ئاینیه کانی جووله که و سه رۆکه کانی نه ته وه (یه سوخ) یان گرت، به بیانوی ئه وه وه که له ژیره وه گه له کۆمه کی له ده سه لاتی شاهه نشاهی رۆما ئه کات، بۆ ئه مه ی خۆی بیته سه ر ته ختی شاهیی جووله کان... ئه و رۆژه دوایی ژیا نی (مهسیا) نزیک بووه وه!... له رۆژ پیکه ی هه ینی دا (مهسیا) یان له ناوه ند دوو دزدا، کرد به داردا... هه تا پتیشیان کرا، لیتیاندا و سووک ریسواشیان کرد... که چی (مهسیا) ییش هه ر ئه م پارانه وه یه ی دووباره ئه کرده وه: (ئه ی باوکی هه مووان! بیان به خشه! چونکه خۆشیشیان نازانن چی ئه که ن!...)... (مهريهه) و (یوسف) ییش به ته نیش ت داری هه لئواسینه که ی (مهسیا) وه دانیش تبون به جییان نه ئه هیشت... کاتێ که (مهسیا) گیانی پاکی به خاک سپارد (یوسف) به هۆی ئه و نازه وه که هه بیوو له لای (بیلاتس)، تپ کۆشا، تارپتی درا، لاشه که ی (مهسیا) وه ربرگری... ئنجا (یوسف) له گۆر پکی تازه دا، (مهسیا) ی ناشته وه... که چی له گه له ئه وه ییشدا (مهريهه) هه ر وازی له و قسه یه نه ئه هیئا که (مهسیا) ی گه وره، زۆری پت

(١) مامۆستا له ده سنووسه که دا بۆ شایی به رامبه ر (فصیح) داناوه که دیاره مه به ستهی مانا کوردیه که یه تی و له به م به رامبه ر لاپه ره که ش هه مان وشه و نیشانه ی (?) داناوه، به لām له کتیبی (ژیا نی مه سیح) دا بۆ ئه مه وشه ی (په سخ) ی داناوه که نازانم چۆن ئه مه ی هه لپه ژاردوه هه ر چۆنی بی ئه مه ئه و جه رنه یه که جووله که کان به رابه ر پتی عیسا پیغه مبه ر له ئوی نیل به سه لامه تی په رینه وه، رزگار یانبوو له ده ست فیره ون.

ناچی له گۆره‌که‌ی خۆی دیته دهره‌وه و زیندوو ئه‌بیته‌وه، که خۆبشی ههر وای گوتوو!...^(۱)

له زیندوو بوونه‌وه‌ی مه‌سیا دوو کهس ناگای لێ بووه! .

له پۆژی یه‌کشه‌مه‌ی دوا‌ییدا، (یوسف) چوو بۆ کربنی که‌ره‌سته‌ی خۆش کردنی لاشه‌که‌ی (مه‌سیا) مه‌ریه‌می به‌ته‌نشت گۆره‌که‌وه به‌جێ هیتشت کاتێ که‌ پرایه‌وه، سه‌رنجیدا ده‌موچاوی (مه‌ریه‌م) گه‌ش بوو بووه‌وه و پڕبوو بوو له‌ مزگیتی. (مه‌ریه‌م) که‌ سه‌یری کردبوو، به‌ردی گۆره‌که‌ له‌ جیتی خۆی نه‌ما بوو ده‌سی کردبوو به‌ گریان، ترسا بوو له‌ وه‌ی که‌ (بیلاتس) لاشه‌که‌ی دزیبێ... کاتێ که‌ ئاوو‌ری دا‌یه‌وه، له‌ پڕ یه‌کیکی بینی، به‌ته‌نشتیه‌وه وه‌ستاوه، پیتی ئه‌لێ: (مه‌ریه‌م! ههر ئیسته‌ پڕۆ به‌شا‌گرده‌کانم و به‌که‌سانی تریش بلێ که‌ من له‌ناو مردوو‌ندا راست بوومه‌ته‌وه!)... (یوسف) ییش ترسا له‌ وه‌ی که‌ سه‌رۆکه‌کانی جووله‌که‌کان ئازاری (مه‌ریه‌م) بدن، ده‌موده‌ست (مه‌ریه‌م) ی نارد بۆ (عه‌م‌واس) ئیواره‌ی ئه‌و پۆژه‌ییش، خۆبشی پۆیششت تا پیتی بگات. لایکی‌کشی له‌ گه‌لدا بوو که‌ ههر به‌ناو ئه‌و رێگایه‌دا ئه‌رۆیششت له‌ کاتی کۆچ کردنه‌که‌ یاندا، یه‌کیکی تریشیان هاته‌سه‌ر، که‌ هیچیان نه‌یان ئه‌ناسی.

کاتێ گه‌یشتنه‌ ئه‌و خانوه‌ی که‌ (مه‌ریه‌م) تیا‌بوو، (یوسف) هه‌ردوو هاو‌رپه‌که‌ی خۆی بانگ کرده‌ سه‌ر ناخواردنی ئیوارێ کاتێ که‌ شپۆ هاته‌ پێشه‌وه و ههر سێکیان ده‌ستیان کرد به‌ نوێژکردن (یوسف) و هاو‌رپه‌که‌ی جیگای بزما‌ریان به‌هه‌ردوو ده‌ستی پیاوه

(۱) بۆ زیاتر روونکردنه‌وه‌ی ئه‌م کۆتاییه‌ تراژیدیایه‌مه‌یه‌ی هه‌زره‌تی مه‌سیح، ده‌بێ په‌نا‌به‌رینه‌ به‌ر قورئانی پیرۆز و خه‌به‌ری راستیی له‌وه‌وه ده‌ستگیرکه‌ین: «... له‌به‌ر پیتی خوا لادان و ئه‌و بوختانه‌ گه‌وره‌ بۆ مه‌ریه‌میان هه‌لبه‌ست، له‌به‌ر ئه‌وه‌ش که‌ ده‌یانگوت: ئیسه‌ عیسا‌ی کوری مه‌ریه‌م له‌ناو‌برد - که‌ پێغه‌مبه‌ری خودا بوو - که‌چی نه‌ ئه‌وان کوشتیان، نه‌ توانیان له‌ قه‌ناره‌ی ده‌ن؛ به‌لام سه‌ریان لێ تێکچوو بوو، نه‌یان ناسی و ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌رباره‌ی ئه‌م له‌ناو خۆدا کیشه‌یان، له‌ رایه‌که‌یان دوو‌دلن له‌و باره‌وه و ههر په‌یره‌وانی گومانان و بێگومان نه‌یان کوشتوووه. به‌لکو خوا به‌ره‌و خۆی هه‌لکێشایه‌وه. خوا هه‌میشه‌ خاوه‌نی ده‌سه‌لات بووه و له‌ کارزانه‌ (جزمی شه‌شم - سوره‌ی نیسا، ۱۵۶-۱۵۸ - قورئانی پیرۆز، وه‌رگێڕاوی مامۆستا هه‌ژار. چاپی تاران. نشر احسان.

هه‌روه‌ها بۆ زیاتر له‌م باسه‌وه‌ به‌روانه: ته‌فسیری نامی بۆ قورئانی پیرۆز، مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس به‌رگی دوو ۱۹۸۰ به‌غدا، ل ۶۶۴-۶۶۹.

نه‌ناسراوه‌که‌وه‌ دی، که‌ به‌سه‌رداری چه‌لیپا‌که‌وه‌ لێیان درابوون... جا له‌وه‌وه‌ تێ گه‌یشتن که‌ ئه‌و پیاوه‌ ئه‌بێ (مه‌سیا) بێ!... (یوسف) ییش ده‌موده‌ست چوووه‌ ژوو‌ره‌که‌ی ته‌نیشتیان، موژده‌ی به‌ (مه‌ریه‌م) دا... که‌چی که‌ هه‌ردووکیان هاته‌نه‌وه‌ ژوو‌ره‌که‌، ته‌ماشایان کرد له‌وێ نه‌ماوه‌!... ئیتر له‌و کاته‌وه‌، هه‌ردووکیان چوووه‌ دلپانه‌وه‌، که‌ (یه‌سوع) ههر ئه‌و (مه‌سیا) یه‌ بووه‌ که‌ (ته‌ورات) موژده‌ی هاتنی داوه‌... جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ (مه‌ریه‌م) پێش‌نیازی کرد بۆ (یوسف)، که‌ هه‌ردووکیان بینه‌ ناگاداره‌کان^(۱) به‌سه‌ر ئه‌وه‌وه‌ که‌ (مه‌سیا) له‌ناو مردوو‌ندا راست بو‌ته‌وه‌!... به‌م ره‌نگه‌، کاره‌سات وای هینا، که‌ (یوسف) و (مه‌ریه‌م) له‌ دوا‌ییدا یه‌ک بگره‌وه‌... که‌ خۆشه‌ویستی هه‌ردووکیان پێکه‌وه‌ بیه‌ستێته‌وه‌... ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌، ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌ له‌و خۆشه‌ویستیانه‌ نه‌بوو که‌ دلێ مرۆقاییه‌تی پێوه‌ راهاتوووه‌ ئه‌وه‌ خۆشه‌ویستییه‌کی واپوو، که‌ له‌و خۆشه‌ویستییه‌ پاکتر و به‌رز و پیرۆزتر بوو... چونکه‌ هه‌ردووکیان له‌سه‌ر خۆشه‌ویستی خوا یه‌کیان گرتبوو!...

ته‌وا‌بوو

۱۹۶۶ / ۴ / ۳.

(۱) ناگاداره‌کان: شایه‌ده‌کان.

مۆزار

نووسینی: هەنری تۆماس

ئەم نووسراوە

جیى داخە کە جیھان ھەر وا بوو: ھەج زانا و ھونەرمەند و وێژەوانیکی گەورە و بلیمەتی تیدا ھەلکەوتی، لە جیاتی ئەمەى دەستی بگىری و یارمەتیى بدری و ژبان گوزەرانى بۆ ئاسان بکری و پایەى بلندی پى بدری، لە لایەن نەتەوەکەى خۆیەو، بە پێچەوانەو، ئازار دراو و، زیانی پى گەبیتراو و، تەفروتونا کراو و کەمتەرخەمىی لە گەلدا کراو، تا لەناو ھەژاری و پەنجەرۆبى ریسوايیدا سەرى ناو تە خاکەو.

(مۆزار)ى بەسەزمانیش کە ساز و ئاواز لێدەرێکی ئەلمانىی زۆر گەورە و شارەزا و بلیمەت بوو لە ھونەرەکەى خۆیدا، ھەر لە تەمەنى پێنج سالییەو جیھانى ھێنا بوو سەر سوپمان.

بەرھەمەکانیشى تا دواى تەمەنى کە تەنیا (۳۵) سال بوو، ھەر لە گەشەکردن و برەودابوون، تا ھەموو خاکی ئەوروپای گەشکەدار کرد و، ئەوپەرى پێز و پەسەندکردنیا بۆ خواو نەکیان پچری.

کە چى مۆزارى بەسەزمان، کە لەو تەمەنە بچووکەیدا گىانی پاکى بەخاک سپارد، لە ژبانىکی تال و ناخۆشدا، لەوپەرى ھەژاری و ھەناسەساردى و پەنجەرۆبیدا مرد.

جا ئەم نووسراوە ناوازیە، (مۆزار)، کە ھى مېژوونوسى بەناوبانگى ئینگلیز، (ھەنرى تۆماس)ە، بەدوووردی پیرۆکی ژبانى ئەم پیاو گەورەى لە شێوھەکی رەند و رەنگیندا دەر دەخات، کە بەزەبى پیاو دەبزویتی و بۆ ئەو جوانەمەرگە بەنرخەیش، کە ھىچ خۆشییەکی وای لە ژبانى خۆى نەچیشت، فرمیسکی دەرژینى منیش کە ژبانى (مۆزار)، پێشکەشى (خوتنەوارانى کورد) دەکەم، ژبانى سەدان زانا و ھونەرمەند و وێژەوانانى بەکەلک و بەنرخى کوردەوارىیان دەخەمەو یاد، کە ھەتا لە ژباندا بوون، لەناو ئازار و خەم و پەژارە و سەرگەردانى و ھەژاریدا تالونەو، بەھۆى ناشیتى و بەدکردارى و زۆردارىی خۆمانەو!...

لە راستیدا سەر بەرزى و سەر بەستى و سەر ئەفرازی، تەنیا، بەو گەلە دەبێ، کە نرخ بەزانا و ھونەرمەند و وێژەوانانى خۆى دەدا و، دەست گىرۆبیا دەکا و، کاروبارى گشتىی

خۆبشى دەداتە دەستیان خۆش بەختانە، ئەم سەردەمە، جیھان، لەم روووە کەمێک گۆرراو و، رووى کردۆتە باشى لە گەلێک خاکی پێشکەوتوى سەر زەمیندا، ئەم پێزگرتن و، پشترگرتن و دەستگرتنى زانا و ھونەرمەند و وێژەوانانە دەبینن تەنانت خاکی وایان تیدا، ھەک (سوید)، پێز و یارمەتى و پاداش بەزانا و ھونەرمەند و وێژەوانانى ھەموو جیھانىش دەبەخشی، بێجگە لە ھینەکانى خۆى^(۱) جا تۆ بلێی ئیمەیش لە خەوى کۆلى ھوشیار ببینەو و بەزەبیمان بەخاکەماندا بێتەو و، ئیتر لەمە بەدواو پێز لە زانا و ھونەرمەند و وێژەوانەکانمان بگرن و پشتمان بگرن و، دەستیشیان بگرن، تا لەگەل کاروانى جیھاندا پێشکەوین؟!... ئەمە ئاواتىکی مەزنى گشتیمانە.

لە خودام دەوى بێتە دى!...! (*).

شاكارىكى بن وینە

«ئاواز گىانى سازە... ھەر لە ئەسپێكى رەسەنى لەش رېكۆپىک دەکات کە بەناو رېگا فراوانەکانى دەنگدا تاو بدات.

جا لەو تاوانەدا گۆرانى پەیدا دەبیت... تۆ ھەرچەند دەکەیت ناتوانیت فېرى بیت... چونکە ھەرچەند لە ساز بکۆلێتەو، دەستکەوتت کەمترى لى دى... ئەو نەو نەو ھەبە ھەستى پى دەکەیت و تاسەیش پى دیتە جۆش!...»

جا لە بنچینەى ئەم راستیە سەرەتایانەو بوو، کە مېشكى (ولفگانگ) لە مندالیدا کرایەو... کاتى کە باوکى بەپەرۆشیکەو پى دەگوت «دەى بام ساز و ئاوازىک لى بدەین!»، (ولفگانگ) ھەستى بەو راستیانە دەکرد و، پەیشى پى دەبردن...

(لېو پۆمۆزار)ى باوک، ساز و ئاواز لێدەرێکی فەرمانبەر بوو^(۱) لە کلێسای

(۱) مەبەستى لە پاداشتى (نۆیل)ە کە لە سوید ھەموو سالتیک لە لایەن (ئەلفرد نۆیل)ەو ۱۸۳۳- ۱۸۹۶ کە زانایەکی کیمیاگەرى ئەو ولاتە بوو لە ۱۸۶۶ دینامیتى دۆزەو، جا لەسەر ھەستى خۆى سامانەکەى تەرخان کرا بۆ پێنج ھەلکەوتوو لە بواردەکانى: ئەدەب، فیزیا، کیمیا، پزىشكى و ناشتى لە ولاتانى جیھاندا نەک تەنیا سوید.

(*) : خۆش بەختانە، لای ئیمەیش ئەم ئاوانە لە سالى ۱۹۶۸ بەدواو دەستى بەھاتنە دى کرد (وەرگێر).

(۱) باشتەر و ابوو: فەرمانبەرێکی شاز و ئاواز لێدەر بوو...

(سالیزبۆرگ)دا... ژنه که یشی له هه موو ئافره ته کانی شاره که جوانتر بوو... کوره که یشیان که ناوی (ولفگانگ) بوو هه ر له مندالییه وه^(۱) له (پیانۆ) لیداندا گه یشته ئه و په یری هونه رمه ندی ئه وانه ی ناسیا ویشیان بوون ده یانگوت: گوپچکه کانی ئه م منداله له ئه ندازه به دهر ناسکن، له وزه به دهر هه ست به دهنگ ده کهن و، دهنگ کاربان تی ده کات ته نانه ت ئه وهنده زیره ک بوو، له هه ر ئامیتریکی ساز و ئاوازه وه دهنگیک دهر بچوايه، ده یزانی ئه و دهنگه به کام ئامیتر لیدراوه و، له په یژه ی ساز و ئاوازه ییدا له چ پله یه کدا وه ستاوه که چی هیشتا فییری نووسین و خویندنه وه ی پسته کان و ژماره کانیش نه بوو بوو!...

ئه وهنده ی گوپچکه کانی ئه و منداله یش ناسک بوون و، زوو هه ستیان به دهنگ ده کرد، ئه وهنده یش چاوه کانی گه ش و فراوان بوون و پرپوون له زیندویتی!... چاوه کانی له چاو ده موچاوه بچکۆله که یدا گه وره دهرده که وتن دانیشتوانی (سالیز بۆرگ) یش له باوکی (ولفگانگ) یان دهر پرسی: «توخودا لیۆیلدی باوک، پیمان بلتی ئه و چاوه کانی و لفگانگ چی ده بین؟»... باوکه که یش رووی ده کرده کوره بچکۆله که ی خۆی و له چاوه کانی ورد ده بووه وه، تا وای لێ ده هات چاوه به ست ده بوو... له و دوو چاوه دا بریسکه یه کی سه یر و سه رسوریه ینه ر هه بوو... بریسکه ی بلیمه تی و تیشکی پیگه یشتووی... بلیمه تی ساز و ئاواز... هه روه ک گیانی (ولفگانگ) له و چاوه کانه به گه رمیکه وه بلتی: «من ناتوانم هۆنراوه بنووسم... نایشتوانم وینه بکیشم... به لām ده توانم ساز و ئاواز لێ بدهم... بابه گیان من له خوداییه وه فییری ساز و ئاواز بووم!».

وا ده هاته پیش چاوی باوکی... ئه م منداله بچووه، (ولفگانگ)، چهند سه یر بوو!... هیچ رۆژیک نه بوو سه د جار ده ست نه کاته ملی باوک و دایکی و لیبیان نه پرسیت: ئایا خۆشیا ن ده ویت یان نا؟

جاری وا هه بوو باوکی چه زی ده کرد بیدوینی و، بیبزوینی له به ر ئه وه پیتی ده گوت: نه ء خۆشم ناویتی... که چی زۆری پێ نه ده جوو منداله که چاوه کانی داده گیرسان و پریش ده بوون له فرمیسک... لیوه کانیشی ده ستیان ده کرد به له رزین... به لتی، وولفگانگ، تا ئه م

(۱) له راستیدا (ولفگانگ ئه مادیۆس مۆتسارت) که به (خۆشه ویستی خوا) ش ناوده برا، له ۲۷ ی کانوونی دووه می ۱۷۵۶دا له دایکبووه، به ر له مه یش به پینچ سال (ماریا ئانا) ی خوشکی له دایکبوو، ئه م دووانه پاش چه وت منالی تره اتن که هیچیان بۆ دایک و باوکیان نه ماپوونه وه. ماریای خوشکیشی هه روه ک مۆتسارت له بواری هونه ری مۆسیقادا لیزان و هه لکه وتوو بووه به لām له بلیمه تیدا نه ده گه یشته ئه و.

ئه ندازه یه دلێ ناسک بوو زوو هه ستی به شت ده کرد... شت زوو کاری له دلێ ده کرد... هه رچه ندی ده کرد خۆی پێ چاره نه ده کرا... هه ر ئه وه نده گوپی له ئاوازیک بووايه، که له که ره نایه که وه به اتایه دهر وه، ده ستبه چی دلێ داده خوریا!...

هه ر له مندالییه وه دیار بوو که ژبان بۆ وولفگانگ سه خت ده بێ چونکه هه ستی وا ناسک به هه ر که سپیکه وه بێ، به زه بی به خاوه نه که ی خۆیدا نایه ته وه، تووشی خه فته و ئازاری ده کات... به لām... هه رچۆنیک رۆژگار ده یه وێ، بام بیکات... پیتی ناوی خۆی به خه موخه فته وه بتلیینیته وه، هه ر له به ر ئه مه ی که ژبانی به سه خت لێ دهر وا!؟... ئه و که مندالیکی هه لکه وتوو بێ، که مندالیکی بلیمه ت و پیگه یشتوو بێ، به سیه تی... که واته بام خه ربکی ساز و ئاوازه که ی خۆی بێ... له گه ل بلیمه تیبه که ی خۆشیدا هه ل بکات!...

ساز و ئاواز بۆ خونکاران و شاهه نشاهان لێ ده دات!...

«مۆزار»، که گه یشته ته مه نی چوار سالان، ده ستی کرد به هه لبه ستنی پارچه ی ساز و ئاواز که له سه ر (پیانۆ) لێ دهران... ئه و پارچانه تا ئیمپرۆکه یش ماونه ته وه!^(۱) که ته مه نی گه یشته پینچ سالان پارچه ساز و ئاوازیکی وا گرانی دانا که پیانۆ لیده ریکی ئاسایی پیتی نه ده کرا لیبی بدات که چی خۆی دانهره بچکۆله ی مندال، ده یتوانی لیبی بدات!... بلیمه تیبه که ی موزار بلیمه ت نه بوو، هه موو که سی ده هینایه سه رسورمان!...

به باوکه که یان گوت: «ئه م منداله ی تۆ گه ئجینه یه کی به نرخه! به قسه ی ئیمه ده که یت کوره که ت هه لکه و له گه ل خۆتدا و برۆ بۆ گه شتیکی، بگه ری به ناو کۆری خونکاره گه وره کانی ئه و پوپادا.

(۱) زۆریه ی ئه و زانیاریانه ی دهر یاره ی مۆتسارت ده نووسرین له پیتی ئه و نامه و یاداشته وه ن که کاتی خۆی ئه وانه ی ناسیویانه له باره یانه وه نووسیوه له نامه ی که سپیکی مۆسیقازانی ناو کۆشکی شاهانه ی نه مسسا بۆ خوشکه که ی مۆتسارتی ناردوه - دوا ی مردنی - ده لێ: رۆژیک له گه ل باوکیدا چووینه ماله وه، که روانیمان مۆتسارت له سه ر کورسیه که و خه ربکی نووسینه، ته مه نی چوار سال بوو، که دیقه تمان دا خه ربکی نووسینی نۆته ی پارچه مۆسیقایه که، سه ر سامبووین له نووسینه که و له قورس و گرانی نۆته که، پیمان گوت: ئه مه کاریکی چاکه به لām هینده قورسه لیدان و دهره ینانی به مۆسیقا زۆر گرانه، که س نایزان، وه لاهه که ی ئه ویش ئه وه بوو، چوه سه ر پیانۆکه و ده ستی به لیدانی کرد و وتی: راسته، گرانه، به لām ئه مه وای لێ ده کات ببیته (کۆنشرتۆ) - یانی دابلۆگیکی له نیوان ته نیا ناله تیکی مۆسیقا و هه موو ئوکیستراکه - هه روا جه ختی له سه ر ئه وه ده کرد که ته نیا مه شق کردنیکی ورد و به رده وام وا له پیاو ده کات لیبی بزانی و تیاشاره زا بێ... جا ئه وکاته ئاسان ده بی.

مۆتسارت

له تهمهنی شهس سالاندا - ۱۷۱۲

بهم رهنگه مۆزازی مندال، بووبوه ههشتهمین سهرسوریهتیری جیهان!... نرخانیتکی ساز و ئاوازی ئینگلیز له بابته مۆزارهوه گوتبوی: (گهلیک له ساز لیدهرهکانی کۆشکی شاههنشاهی بهریتانیا مردوون کهچی ئهوهندهی مندالیی مۆزار له ساز و ئاوازا شارهزا نهبوون!).

پهککو که سههریشی جوان بوو بهقره لولهکهیهوه!...

ههرچهنده سههری زل بوو، بهلام ناوازه ههلهکوتبوو له راستیدا سههری مۆزار ئهوهنده گهوره بوو، وای دهنواند که ئهوه له شه پچکۆلهیهی ئهوه بۆ راناگیرئ!... ئهوه کهلهیه

پر بوو له تیکهیشتهوی تهنا ته دۆستهکانی خیزانهکهی، که بهچریه له ناو خۆباندای قسهیان دهکرد، دهیانگوت: (بهزهییمان بهلهشی ئهوه منداله دیتهوه که ههرچی سوتهمهنبیهکی تیدا بێ و پیشکهشی ئهوه کهلهیهی بکات، گری بلتسهداری زیرهکیهکهی بیسووتینئ... لهشی مۆزار بچووک، ناسکیشه، دهترسین لهوهی که بهرگهی ئهوه بلیمهتیهی ئهوه، ئهوه کهله و میتسهکی ئهوه نهگری!...

گهشتهکی ئیتالیای گهشه بهزیردکیه بئ نهاندازهکهی دهادات!

که منداله که کهمیک گهوره بوو، گهشتیکی کرد بۆ ئیتالیا، که لهو کاته دا خاکی ئاوازی ناوازه و، سرووشی هونهر و، ئاسمانی رازاوه بوو لهو سهردهمه دا ئیتالیا چاکترین خاکتیک بوو که بۆ گهشه پیکردنی زیرهکی و بلیمهتیی (ولفگانگ) دهست بدات، که بۆ هینانهدی ئاواتهکانی ئهوه بهکار بیت چونکه ئهوه ئاواتی دهخواست که (لاسابیکردنهوهی بهگۆرانی و ساز و ئاوازهوه دابنئ).

= (شهس سال) و کچ (۱۱ سال)، له یهنایردا بۆ میونخ، لهسیتهمبهر بۆ قهنا و برسبورگ، له ینایری ۱۷۶۳ چونه سالیسبورگ، له یۆنیوی ۱۷۶۳ بۆ خواروی ئهلمانیا و بهلیکا و دوایی بۆ پاریس... وه گهلی شارانی دی.

کچه بچکۆله که یشت، ههروهها له گهله خۆتدا بیه... چونکه ئهوهیش بلیمهتیکه وه که «مۆزار»... ئهوهندهی پێ ناچی پارهت بهلیشاو دهست دهکهوئ... بئ گومان ههر کهسی بیانبینئ، پهبانهوه گهشکه دار دهبئ... له ههموو لایه کیشهوه دیاری و شیرینی و ماچ کردنیان به سهردا دهڕژئ!...». لیو پۆلیدی باوکیش یهک و دووی لئ نهکرد، بهقسههی دۆستهکانی خۆی کرد... ههر دوو منداله کور و کچه کهی خۆی له گهله خۆیدا برد بۆ شاری (میونخ)، تا له پیتش دهم «ماریاتریزا» ی شارنئ «نهمسه» دا ساز و ئاواز لئ بدهن!

له شاری «هیدل بیگر» دا، پهنجهکانی «ولفگانگ» ه بچکۆله کشان (۱) بهسههر (ئه رغه نوون) دا ئه مهنده زیرهکی و چستوچالاککی نوواند، ئهوانهی له ویدا بوون، گهشکه دار بوون، سهریان سورما و، واقیان و پرما!... له شاری (فرانکفورت) دا کوره پچکۆله و خوشکه بچکۆله کهی، که بلیمهتیک بوون بۆ خۆیان، چاویان کهوت به بوئی مهزن «گوته»... له فهره نسه یشدا، ئه مهنده دهست رهنگینیان نوواند گهوره و خانه دانهکانی ژیر دهستی (مادام پومپادور) یان گهشکه دار کرد و چاوبهستیان کردن... پاش ئهوه چوونه ئینگیلتهره و هۆلهندهیش!... «مۆزار» به درئیایی گهشته که، تیکه یشتووی و بلیمهتیی خۆی ده نواند.

هونه رمه ندیی له ئه ندازه تپه راندبوو... شارنه کان هۆگری بوو بوون، ماچیان ده کرد... خونکاره کان چه پله ریزانیان بۆ ده کرد... رۆژتکیان پتی هه لئه نگوت، که وته سه ر زهوی، ئه و کاته له بهرده م شازاده «ماری ئه نتوانیت» دا بوو، که له وه پاش بووه شارنئ فهره نسه... شازادهی کچ، هه لساو خۆی گه یانده «مۆزار» و بهرزی کردهوه... منداله که یشت گوتی: «سو یاست ده که م... کاتئ که گه و ره بووم ماره ت ده که م!...». (۲)

(۱) پهنجههی بچکۆلهکانی (ولفگانگ)....

(۲) که باوکی ههستی به به ره و توانای مناله بلیمه ته کهی کرد، ویستی ئیدی سنورئ بۆ نه بوونی نه دارایی خۆی و خیزانه کهی دانئ، جا بریاری دا که ئه و کورهی و کچه کهی به شاران و ولاتانی ئه وروپادا بگپئ تا له ئاههنگهکانی شانۆ و سالونهکانی پاشا و ئه میر و دهوله مه نداندا پاره یان پئ پهیدا بکات... هه مه ش شتیکی تازه نه بوو له ناو خانه وادهی ئه و جوړه که سانه دا، بۆ نمونه: له میژووی مۆسیقای ئه وروپادا شتی وا زۆره؛ باوکی (بیته فون) ی بلیمه تیش ویستی ئه و کاسبیه به کوره که یه وه بکات به لام ئه و (به پیتی ته مه نی هه لکشای) ملی بۆ ئه وه نه دا تا مۆسیقا بۆ سه رخۆشهکانی مه یخانه کان لئ دات و هونه رکه ی هه رزانفرو ش بکات، جا له باوکی یاخی بوو و خۆی و به ره وه هونه رکه ی قوتار کرد. به لام مۆتسارتی کلۆل له ته مه نیکدا بوو که یاخی بوونی نه ده زانی و وه که به رخ به دی باوکیدا ملی دهنه. له ۱۷۶۲ دا زنجیره یه گه شتی پاره په یاکردنیان ده ستدایه؛ باوک و کور =

واتا (تۆپرا) هه‌لبه‌ستنی به‌هيوای ئه‌وه بوو که ساز و ئاوازه‌کانی ئاسمانی لاسایی خانه‌کان^(۱) به‌زمگه‌هه به‌پێژه‌کان بگرنه‌وه. ناوبانگ و ناوونیشانیشی به‌هه‌موو لایه‌کی جیهاندا بلأو بکاته‌وه.

(مۆزار) هه‌شتا له‌گرتی دووه‌می ته‌مه‌نی تپه‌ری نه‌کرد بوو، که ئه‌م هه‌موو هه‌یوا و ئاواته‌گه‌ورانه‌ی هه‌بوو!... ئاخۆ به‌کیک ئه‌م جووره‌هه‌یوا و ئاواته‌گه‌ورانه‌ی هه‌بێ، به‌په‌چووک داده‌نرێ؟! نه‌ هه‌رگه‌یز به‌په‌چووک دانانرێ!... چونکه هه‌لبه‌ستنی ساز و ئاواز و گۆزانی لاسایی‌کردنه‌وه (تۆپرا) بۆ ئه‌و شتیکی گران نه‌بوو ئه‌و (مۆزار) بوو که توانی سه‌رکرده‌یی ده‌سته‌یه‌ک له‌ ساز لێده‌ران بکات، له‌ ئاهه‌نگیکی ئایینی به‌سامدا، که ئه‌و نوێژکه‌رانه‌ی له‌ویدا بوون^(۲) له‌به‌ر په‌چووکی له‌شی، هه‌رچه‌ندیان ده‌کرد نه‌یانده‌توانی بیبین!

هه‌رگه‌یز دانانی ساز و ئاواز و گۆزانی لاسایی‌کردنه‌وه بۆ ئه‌و گران نه‌بوو، که ئه‌مه‌نده بیره‌وه‌ری تپه‌ری بوو، ئه‌مه‌نده زیره‌کیه‌که‌ی له‌ ئه‌ندازه‌به‌ده‌ر بوو، هه‌موو ئاوازیکی گۆزانی ئایینی له‌به‌ر ده‌کرد، که له‌ کلێسای (په‌ترۆسی په‌رۆز) دا ده‌گوترا، که چی گۆزانییه‌که هه‌شتا تۆماریش نه‌کرا‌بوو!... «مۆزار» ئه‌م گۆزانییه‌ ئه‌مه‌نده کاری لێ کرد، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا که هه‌ر جارێک بوو گوتی لێ بوو‌بوو، هه‌ر له‌سه‌ر بیره‌وه‌رییه‌که‌ی خۆی، بێ که‌می و خه‌ستنه‌ سه‌ری، به‌ته‌واوی و وردی، هه‌ر به‌چه‌شنی خۆی، ئه‌و گۆزانییه‌ی تۆمارکرد!... (پاپا) هه‌چی بۆ نه‌مايه‌وه ئه‌وه نه‌بێ، که به‌دله‌خۆشیه‌که‌وه په‌رۆزیایی له‌ (مۆزار) کرد هه‌روه‌ها کردیشی به‌ئه‌ندامێک له‌ ده‌زگای (سوار چاکانی خاوه‌ن پاژنه‌ زێ) دا. که چی هه‌شتا (مۆزار) له‌ چواره‌ سه‌لان تپه‌ری نه‌کرد بوو!... ئیتر له‌و کاته‌وه (مۆزار) یان ناو نا: (مۆزاری سوار چاک).

هه‌روه‌ها (کۆمه‌لی ساز و ئاوازی خاوه‌ن ژێ) ی (پۆلۆنیا) ش، ئه‌ندامی تپه‌یه‌کی خۆیان بێ به‌خشی!...

(۱) مه‌به‌ستی (شانۆ) یه.

(۲) له‌م کاته‌دا مۆتسارت به‌چاکی فێری لێدان و به‌کارهێنانی ئاله‌تی پیاو و قیسار و که‌مان بوو، بگه‌ر له‌ عازفه‌ کۆنه‌کانیش باشتر، هه‌روا ده‌ستی کرد بوو دانانی ئاوازی (مینۆت) که بریتیه‌یه له‌ چه‌ند ئاوازیکی له‌سه‌رخۆ و به‌ویقار که بۆ ئه‌و سه‌مایانه لێده‌دران که هه‌ر به‌و ناوه‌وه بوو؛ له‌ سالۆنه‌کانی ئه‌و رۆژگا‌ره.

یه‌که‌م ساز و ئاواز و گۆزانی لاسایی‌کردنه‌وه، که مۆزار داینا له‌ بابته‌ که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌که‌ی خۆنکار (میشیدا تیس) هه‌وه بوو.

مۆزار له‌م هه‌لبه‌سته‌یدا ئه‌مه‌نده سه‌رکه‌وت، گوێگر و ته‌ماشاکه‌ره‌کانی لاسایی خانه‌که، پاش ته‌واو‌بوونی ئه‌و به‌زمه‌ له‌ خۆشیاندا پێیان ده‌دا به‌زه‌ویدا و به‌ده‌نگیکی به‌رزه‌وه و، به‌هه‌ستیکی گه‌رمه‌وه، ده‌یانگوت: (بژی مایه‌ستروێ په‌چووک)... یه‌کیک له‌ نر‌خانه‌کانی ساز و ئاواز به‌م بۆنه‌یه‌وه نووسی بوو: (دانهری به‌جکۆله، مۆزار، له‌پێشدا له‌ جوانیی سه‌روشت ورد ده‌بیته‌وه، ده‌کۆلێته‌وه، تپه‌ ده‌گات، پاش ئه‌وه‌یش ئه‌و جوانیه‌مان له‌ ساز و ئاوازیکی ناوازه و بێ هاوتادا، به‌شۆخه‌نگیه‌که‌وه پێشان ده‌دات!...).

ساز و ئاواز لێده‌ر و خاوه‌ن هه‌لبه‌سته ساز و ئاوازه‌کانیش له‌به‌ر خۆبانه‌وه ورته‌ ورتیان ده‌کرد و ده‌یانبۆلاند، ده‌یانگوت: (ئه‌م ساز و ئاواز لێ ده‌ره تازه‌قه‌لایه‌ زۆری پێ ناچێ ئیتمه‌ له‌بیر هه‌مووان ده‌باته‌وه!...).

له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا چه‌رۆکه‌که‌ به‌ره‌نگیکی وای لێ هات که خه‌فه‌ت و سزا به‌خشی به‌مه‌رۆف تپه‌ری ئه‌مه‌یش له‌ هه‌موو که‌سه‌یک روو ده‌دات زۆری وا هه‌یه له‌ سه‌ره‌تای لاوتییدا ناوبانگ ده‌رده‌کات که چی که به‌سالدا ده‌چێ، جیهان وازی لێ ده‌هێنێ، وه‌ک مندالێکی سه‌یریش سه‌یری ناکات یاخود وه‌ک بابته‌تیکی ناوازه و بێ هاوتا یان وه‌ک شاکاریکی له‌ ئه‌ندازه‌به‌ده‌ر تپه‌ی ناوانی.

له‌ راستیدا ئه‌مه‌یش له‌ مۆزاری به‌سه‌رمان قه‌وما چه‌پله‌پێزان و هه‌رێزی کۆمه‌لانی نه‌ته‌وه ده‌ستیان کرد به‌کزی‌بوون!... مۆزاریش له‌ پاش ماوه‌یه‌ک هه‌ستی به‌وه کرد ئه‌و ده‌مه‌ مۆزار بوو‌بووه لاو.

په‌شیکی په‌یدا کرد بوو، به‌خۆی ده‌نازی پشته‌ی به‌خۆی ده‌به‌ست له‌ پاش ئه‌مه‌ی چه‌ند سالێکیشی به‌خت کرد بوو به‌خوێندن و لیکۆلێنه‌وه‌یه‌کی بێ په‌شوه‌وه، له‌ سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی بلیمه‌تیه‌که‌یه‌وه، ته‌واو له‌ خۆی دلنیا بوو‌بوو هه‌موو جارێک به‌دۆسته‌کانی خۆی ده‌گوت: (پروام بێ بکه‌ن، دۆسته‌ خۆشه‌و‌یسته‌کانم، که‌س ئه‌وه‌ندی من به‌ته‌نگ لیکۆلێنه‌وه و باه‌خ پێدانی رووه‌ هونه‌رییه‌کانی هه‌لبه‌ستی ساز و ئاوازه‌وه نه‌بووه. هه‌یج مامۆستا‌یه‌کی هونه‌رمه‌ندی گه‌وره‌یش نییه، که من هه‌لبه‌سته‌راوه‌کانم، چه‌ند جارێک، نه‌خوێند بپه‌وه و، لیکۆلێنه‌وه‌یشم تپه‌دا نه‌کرد بێ و، تپه‌شیا نه‌گه‌یشتم).

رهنه رۆیسی!

بهلام کاتێ گه‌یشته تافی پیاوه‌تی، زۆری پێ نه‌چوو، له‌وه تێگه‌یشت که مرۆف، زۆر که‌م، نرخێ راسته‌قینه به‌کرده‌وه‌ی یه‌کتر ده‌ده‌ن زۆر که‌م چاکه و هونه‌ری یه‌کتری په‌سه‌ند ده‌کهن.

ئه‌و رۆژانه‌ی که له تافی مندالیدا بوو، که له هه‌موو لایه‌که‌وه تافه‌ربین ده‌کرا و چه‌پله‌پێزانی بۆ ده‌کرا... ئه‌و رۆژانه به‌سه‌رچوون... هه‌روه‌ک له‌بیر که‌سیشدا نه‌ما‌بنه‌وه و بوو... ته‌نانه‌ت (مۆزار) هاواریشی بوو له‌ده‌ست ئه‌و ناوچه‌یه‌ی که ناچار بوو بوو تێیدا ده‌ژیا... چونکه کرا بوو به‌سه‌رۆکی تێپێکی ساز و ئاواز له‌شاره‌که‌ی خۆیدا فرمانی بۆ کلتیسا یه‌ک ده‌کرد.

که‌چی مانگانه‌که‌ی له (٢٥) مارک زۆرتر نه‌بوو!... گه‌وره‌ی کلتیسا که، بایه‌خیتکی دادپه‌روه‌رانه‌ی نه‌ده‌دا به (مۆزار) به‌چاوتیکی که‌مه‌وه ته‌ماشای ده‌کرد تیزی به‌شاره‌زاییه‌که‌ی ده‌کرد له ساز و ئاوازیلیدا: ده‌میتک به‌بیانوی بچووکیی ته‌مه‌نیه‌وه ده‌میتکیش به‌بیانوی نه‌خویندنیه‌وه له په‌یمانگای ساز و ئاوازا، تا له پێته‌وییه‌کانیان شاره‌زا بێ... هه‌موو جارێک ئه‌و ئامۆژگاریه‌ی ده‌کرد که تی بکۆشی ساز و ئاواز له شیتویه‌کی دروستدا بخوینێ و فیتر بێ... ئیتیر (مۆزار) یش له‌وه وزه‌یدا نه‌ما... نه‌یده‌توانی له‌مه‌نده زۆرتر به‌رگه‌ی ئه‌و ریسواکردنه بگرێ... له‌به‌ر ئه‌وه ناچار ما بریاری دا شاری (سالیز بۆرگ) به‌جێ به‌یلتی.

(مۆزار) به‌هیوای ئه‌وه بوو که جیهان ئه‌وی له‌بیر نه‌چوو بێته‌وه؛ که ئه‌و کوپه بوو له ته‌مه‌نی پانزه‌ سالییدا پارچه ساز و ئاواز و گۆزانیی لاساییکردنه‌وه‌ی هه‌لده‌به‌ست که پیش ته‌مه‌ی بێشگاته ته‌مه‌نی بیست سالی ناوبانگی ده‌کرد باوکبشی که په‌وانه‌ی کرد، چاوه‌کانی پر بوو بون له فرمیتسک، پیتی گوت: «له‌گه‌ل خودادا به‌وه هه‌رگیز لێی جیا مه‌به‌ره‌وه چونکه له‌م کۆمه‌لی مرۆفایه‌تییه‌وه، زۆر راستیی تال و ناخۆشت بۆ ده‌رده‌که‌وی!».

له راستیشدا هه‌ر وای لێ ده‌رچوو چونکه چاره‌نووسی مۆزار وای بوو که هه‌ر له سه‌ره‌تاوه هه‌ست به‌ره‌نجه‌رۆیی خۆی بکات کاتێ که چووه شاری (میونخ)، سه‌رده‌ره‌که‌ی شار، به‌ساردیکه‌وه ته‌ماشای مۆزاری کرد که داوای فرمانیشی لێ کرد، گوتی: فرمانم لای نییه بتنده‌می... ئه‌م سه‌رده‌ره‌یش هه‌ر ئه‌و پیاوه بوو، که کاتێ (مۆزار) به‌مندالی هاته لای و

ساز و ئاوازی بۆ لێدا، ئه‌مه‌نده به‌دلیدا چوو، وه‌ک پیاوتیکی گه‌وره و پایه‌بلند، چوو به‌لای مۆزاره‌وه، ماچی کرد و کاره‌که‌ی په‌سه‌ند کرد و، سوپاسی خودایشی کرد که بلیمه‌تیککی وه‌ک ئه‌وی دروست کردوه!... له هه‌مووی ناخۆشتریش بۆ مۆزار ئه‌وه بوو، که سه‌رده‌ره‌که ئامۆژگاری کرد: چهند سالییک ساز و ئاواز بخوینێ له په‌یمانگای ساز و ئاوازه‌که‌دا!.. (مۆزاری) لاو رووی کرده شاری «ئۆگسبیرگ» ئه‌و له دلی خۆیدا ئاواتی ئه‌وه‌ی ده‌خواست، که ئه‌و که‌سانه‌ی به‌هیوای یارمه‌تیان بوو، هه‌رچی شاره‌زا و هونه‌رمه‌نده گه‌وره‌کانی ساز و ئاواز هه‌یه له ئیتالیا و ئه‌لمانیا و فه‌رنسه و ئیسپانیا و ئینگلتسه‌ره‌دا، بانگیان بکه‌نه به‌رده‌می گره‌ویان له‌گه‌لدا بکات!... به‌لام ئه‌و هه‌رچه‌ندی ده‌کرد چاره‌ی ئه‌وه‌ی پێ نه‌ده‌کرا نه‌یده‌زانی چی بکات بۆ خۆی بۆ خۆی مه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌وه‌ندی پێ بکرایه، هونه‌ره‌که‌ی خۆی بکرایه به‌هۆیه‌ک بۆ کلکه‌له‌قی بۆ بۆره‌ پیاوان و، له شیتویه‌کی هونه‌ریی فرۆفیلبازانه‌دا دلی کیش بکردنایه و سه‌رنجی رابکێشانایه، تا پارهیان لێ بپچرێ!...

به‌لام زۆری پێ نه‌چوو بیریکی به‌که‌له‌دا هات ئه‌ویش ئه‌وه بوو که بۆچ ساز و ئاواز فیتری که‌سانی تر نه‌کات?... ناخۆ چهند که‌س له کێزانی ده‌وله‌مه‌ند و خاوه‌ن سایه و پایه‌گرفتاری چاوه‌کانی بوو بون?... یاخود چهند که‌س جوانیی قه‌ژلووله‌که‌ی چاوه‌ستی کرد بون؟ بێ گومان زۆر کچ له‌وانه دینه‌ لای، ساز و ئاوازیان بۆ لێ بدات و فیتریان بکات.

هه‌روه‌ها هه‌موو کچیکیان له ناوه‌ند وانا (ده‌رس)ه‌کاندا هه‌لی بۆ هه‌لده‌که‌ویت، که سه‌مای له‌گه‌لدا بکات، تا له‌گه‌لیدا له بزووتنه‌وه سووک و چستوچالاکه ناوازه‌کانیدا هاوبه‌ش بێ... به‌م ره‌نگه مۆزار دلی خۆی ده‌دا یه‌وه که سامانی ده‌ست ده‌که‌ویت هه‌رچه‌نده ئه‌و ئه‌و پێشه‌یه‌یشی پێ خۆش نه‌بوو، به‌لام به‌وه قسانه نارامی به‌گیانی خۆی ده‌دا چونکه ئه‌و له راستیدا هه‌ر بۆ ئه‌وه دروست کرا بوو، که ئاواز بۆ گۆزانی گوتن دابنێ، که سه‌رکرده‌یی تێپێکی ساز و ئاواز بکات!.. ئه‌وه‌ندی پێ نه‌چوو هه‌لیکی بۆ هه‌لکه‌وت: له لایه‌ن پیاوتیکی ده‌وله‌مه‌ندی ده‌سه‌لاتداره‌وه بانگ کرایه شاری (میونخ)، بۆ ئه‌مه‌ی یارمه‌تیان بدات له دانانی ساز و ئاواز و گۆزانیی لاساییکردنه‌وه‌یه‌کی ئه‌لمانیدا... ئه‌مه‌یش هه‌لیکی دلکیشکه‌ر بوو... له‌وانه بوو که ته‌ماشاهیتکی نه‌ته‌وه‌یی ئه‌لمانیی لێ په‌یدا بێ...

مۆزاریش ده‌مورده‌ست چوو به‌ده‌م ئه‌و بانگه‌وازه، تا ئه‌و هه‌له له ده‌ست خۆی نه‌دات...

چونکه هیوا و ناواته کانی دلی سهرله نوی زیندوو بوونه و ماوهیه کیشی رابوارد به ووه ده و نه و ناواتانه یی ده چیتته سهر له بهر نه و ده وده می به خوشییه و رابوارد... که چی پیاه ده و له مه نده که هر چه نندی کرد نه و نده هونه رهنندی بۆ کو نه کرایه ووه که بتوان یارمه تیی (مؤزار) ی لاو بدن له بهدی هینانی نه و ناواته ییدا... له بهر نه ووه نه و کاره باشه ییش سهری نه گرت!...

له م دلداریه ووه بازی ددها بۆ نه و دلداری!

(مؤزار) ناچار بوو جار تیکی تریش بگه ریتته ووه سهر وانا گوتنه ووه... له شاری (ئوگسبیر) دا، هر چه نده ده ستکورتیی پیته دیار بوو، به للام ژیانیکی مام ناوه نندی رابوارد، که به خراب دانه نده ترا... چونکه له و شاره دا خرمیکی ثافه تی خوی تووش هات، که په ریشان بوو بۆ دلداری، هر گیز تیری لی نه ده خوارد کچه که تیروپر دلداریی له گه ل مؤزاردا کرد... هر دوولا پیکه ووه خوشیان راده بوارد... کاتتی که مؤزار کوچی کرد بۆ (مانه ایم) بیره وهریه کی پر له باوه ش گرتنی خوش و ماچومو وچیک کی پر له جوشی له گه ل خویدا برد... جا نه و بیره وهریه ناسک و نازدارانه بوون که له شاری (مانه ایم) دا دلیان دده ایه ووه، نه و نده هه ست به ئه رک و نازاری هه ژاری نه کات که له ویدا تووشی ده هاتن... (مانه ایم) خاکیکی ئاو و با سازگار^(۱) بوو له کزه با فیتکه ناسکه کانیدا ئاواز و ژیانیی تیدا هه ست ده کرا... جا له م جوړه ناوچه یه دا (مؤزار) نه و نده یی نه چوو، کچه که یی خرمی له بیر چوه ووه هر خهریکی ده ستبازی بوو له گه ل نه و کچانه دا که ساز و ئاوازی فیر ده کاردن له گه ل نه و گولانه یی کومه لایه تیدا خهریک بوو که ساز و ئاوازه ناوکه یی کیشی ده کاردن... جا له ناو نه م پوله کچانه دا مؤزار، یه کیکانی هه لبارد ده روونی خوی پیشکه ش کرد هه موو هه ست و تاسه یه کی خوشی دل سوژانه به ره و روو کرده ووه... نه و کچه ناوی (رؤزا کانیش) بوو کچی یه کیک بوو له ساز و ئاواز لیده ره گه و ره کان... کچه که، بۆ مؤزار وا ده رکه وت، که کچه خودایه که و هه لده گری کرنووشی نه وازشی بۆ بکیشی هه لده گری بیپه رستی و نیازی بیرى بلند و هه ستی پاک و به هیزی لی وهریگری هه لده گری پارچه ساز و ئاوازه کانی خوی و هه لیه ستی که ره وشت و کرده وه کانی کچه که و سروشته که یی نه و دربخات، که له گه ل قسه کانی کچه که دا له ئاسمانی دلخوشی و کامه رانیدا گه شت بکات...

(۱) ئاو و هه و سازگار...

به للام مؤزار گلارایی یی که وتبوو... دلی ته نگ بوو بوو.

نه یده توانی به ته نیا دلداریه که ووه دایم کتی نه یده توانی له سهر خوشه و یستیه کی دامه زرا و مینیتته ووه له بهر نه ووه زۆری یی نه چوو دلی له سهر نه و کچه لاچوو به تاییه تی له پاش نه ووه ی که کچیکی چاو پیکه وت، دهنگی وه ک زیتر ده زرن گایه ووه نه م کچه ییش ناوی (ئه لویشیا و بیر) بوو له خیزانیکی هه ژار بوو.

له سامانی ساز و ئاواز کچه که ییش (ساز و ئاواز و گۆزانیی لاسایی کردنه ووه) ی ده خوتند و فیر ده بوو (مؤزار) ییش به ره و پیری چوو که ته ختی شاهه نشاهی دلی خوشی پیشکه ش کرد، ئاهه نگیکی گپرا، به و بۆنه یه ووه ئاوازی گۆزانییه کی هه لبه ست و، به دیاری به کچه که یی پیشکه ش کرد!...

ئیسر له و ساکه ووه، مؤزار سره وتی لی برا هه موو ده میک بیرى له و کچه ده کرده ووه هه موو کاتتی هوشی به ووه ووه خهریک ما بوو!...

(ئه لویشیا) ییش بیرى له ووه ده کرده ووه که کوچ بکات بۆ ئیتالیا تا خوتندن و فیر بوونه که یی خوی ته واک بکات مؤزار ییش که به ووه زانی، بریاریدا، کچه که بۆ هه ر کوئییه ک بچی، دوا ی بکه وئی، تا هه تا دهمری له نزیکیه ووه بی!... مؤزار ییش له خه و و ئاواتی خوی خه به ری نه بووه ووه، تا باوکی به ووه زانی و، به هه لده داوان خوی گه یاندی و پیتی گوت: (چون ده بی دوا ی کچییک بکه ویت بۆ ئیتالیا و هه ر له ژیر فه رمانی نه ودا بیت؟... بۆچ تو نوکهری نه ویت؟... نه ی دواروژی خوت چی لی ده که ییت؟... پیت خوشه ماره ی بکه ییت و هه ردو و کیشتان له هه ژاری و نابووتیدا بژین و، مندالتان بیی و به هه ژارییه ووه بتلینه ووه؟... نه... نایی نه مه بکه ییت.

پتیوسته به بی ژن مینیتته ووه، تا نازاد بیت له خه باتکردنتدا بۆ دواروژی خوت!... باوکی ئاموژگاریی کرد یچیت بۆ (پاریس) تا له وئی له سهر ده ستی ماموستانیانی ساز و ئاوازا فیر بیی و انای ساز و ئاوازی بلتته ووه به شاگرده سهره تاییه کان، تا به هوی می نه وانه ووه گوزهران بکات... هه موو مه به ستیکی باوکیشی نه ووه بوو که دلنیا بی له ووه ی (مؤزار) له سهر خه باتی خوی پروات که یینه و به یینه ی هه زه کارییش له کار و فرمانی خوی نه خات باه تی به زموره زمی ره گه زیابزییش ته گه ره له خه باته که یی نه دات... نه گه ر به زموره زمی ره گه زیابزییشی هه بی، ده ره ست نایی، به للام به مه رجی: هه ر له شی خوی پیشکه ش بکات، نه ک گیانی!... ناشی گیانی خوی بخاته کوته و زنجیره ووه و تا سهر له

زیندانا بیهتلیته وه!... له بهر ئه وه باوکی (مۆزار) بریاری دا که سره وتی تایبه تیی خۆی له پیناو پیتگه یاندنی ئه ودا بهخت بکات بریاریدا دایکی (ولفگانگ) له گه ل کوره کهیدا، مۆزار، بچیت بۆ (پاریس)، بۆ ئه مه ی له وئ خه می سره وت و پیتگه یاندنی بخوات...

له پاریسدا وانای ساز و ئاواز فیتری کچان دهکات!

بهم رهنگه مۆزار له گه ل دایکیدا چوو بۆ (پاریس) له ویدا تووشی ئه رک و ئازاریکی زۆر بوو به دهست فیترکردنی ئه و کچانه وه، که له راستیدا ساز و ئاواز فیتریوونیان لئ نه ده وه شایه وه، که له کانی دلشیشانه وه ئاره زوی ساز و ئاوازیان نه بوو ئه وانه له و جوړه کچانه بوون که به و چاوه وه سه یری ساز و ئاوازیان ده کرد که خۆبانی پئ برازیننه وه، که خۆبانی پتوه ده ریخن له بهر ئه وه وانا گوته وه کانی ئه و بهر یکی وایان نه دا که ئاواتی بۆ ده خواست... مۆزار نووسی بۆ باوکی: (کچه پاریسیه کان هه موویان پر و پوچ و بئ میتشکن له کوپری ساز و ئاواز فیتریووندا... هه رچه ند ده ست ده کن به ساز و ئاواز لیدان، هه ر خه می ئه وه یانه که په نه چه کانیان به چستوچا لاکیبه که وه ده ریکه ون، به ناسکی و جوانیبه وه که چی گوئ ناده نه راستی و دروستیی ئاوازه کان بایه خیش ناده ن به پیتویستی ساز و ئاواز لیدان!...). بهم رهنگه مۆزار ئه مه نده وه رس بوو بوو له ده ست ژبانی ناو پاریس که ناوی نابوو (شاری ئیستران).

ئه گه ر جه ره زه یبه میبازیبه کانی نه بووایه و، گره وه کانی یاری بلیاردۆ خه ریکیان نه کردایه، له داخندا شه قی ده برد!...

له و سه رده مه دا خه ریکی هه لبه ستنی (سیمفونی) به کانی بوو.

به لام گوئی نه ده دایه ئه وه ی که ئه و (سیمفونی) یانه له لایه ن فه رنسییه کانه وه په سه ند ده کرتین یان نا چونکه ئه و ئه وانی به (ئیستر) داده نا، به پیتویستی نه ده زانی گوئ بداته بیروباوه رپیان!

ته نانه ت ئاواتی بۆ ئه وه ده خواست که پاریس به جئ بهیلتی!... زوو به زوو. رۆژگاریش دوو کاره ساتی بۆ هینایه پیتشه وه که په له په لیان له م کوچ کردنه ی کرد: به کتیکیان ئه وه بوو: دایکی مرد... به کتیکیشیان ئه وه بوو که جیتگای سه رۆکی تیپتیکی ساز و ئاواز له (سالیزبۆرگ) دا بئ که س مایه وه باوکیشی بۆی نووسی و هانهیدا که ئه و جیتگایه پر بکاته وه مۆزاریش ئه وه نده له پاریس دلئ شکابوو ده یوبست لئی جیا بیته وه یه ک و دووی لئ نه کرد، ئه و جیتگایه ی وه رگرت به لام ئه و ئه وه ی له ناچاریبه وه بوو.

چونکه هه ر ئه وه نده له شاری (سالیزبۆرگ) دا دامه زرا، سه رنجیدا: ئه و شوینه بۆ ئه و ده ست نادات و، زبهرکی و بیلمه تیی له ناو ده بات و، گیانیشی تازار ده دات ته نانه ت پاریس به هه موو که موکووریبه کیه وه که هه بیوو، له چاو (سالیزبۆرگ) دا، به لای مۆزاره وه، وه ک به هه شت و ابوو!.

ئه م جاره له شاری (میونخ) وه کۆمه کی کرا دیسانه وه بۆ ئه وئ بانگیان کرده وه له وئ که پارچه گۆرانی و ساز و ئاوازی لاساییکردنه وه یان بۆ بنووسیتنه وه ئه مجاره سه رداره که خۆی بانگی کردبوو مۆزاریش گه یشته ئه وئ ده ستی کرد به دانانی پارچه گۆرانی و ساز و ئاوازیکی لاساییکردنه وه، به ناوی (ئیدۆ مینیۆ) وه، که چیرۆکه که ی له سه ر بنچینه ی چیرۆکیکی ئه فسانه ی شاری (کریت) وه دامه زرابوو... سه رله نوئ ئاواته کانی گه شاننه وه له بابه ت ناوازه یی ساز و ئاوازه که ی و پایه بلندییه که یه وه بۆ باوکی نووسی... به لام باوکی، شاره زابوو له ژبان، پیاویکی تیگه یشتوو بوو هه موو دم ئامۆژکاری مۆزاری ده کرد که خۆی بیاریزی له بابه تی ئه ندیشه و خه و و ئاواتی بئ جئ ئه وه نده ماوه به و شتانه نه دات که هه له ی پئ بکه ن پتویسته هه ر بییر له (گرفتاری ساز و ئاواز و گۆرانی) نه کاته وه هه روه ها بییر له بۆره پیاوانیش بکاته وه، که ئه وه نده له بابه تی ساز و ئاواز و گۆرانی تی ناگه ن ده بئ گۆرانییه کانی و ساز و ئاوازه کانی به دلئ ئه وانیش بن مۆزاریش بهم جوړه وه رامی باوکی ده دایه وه، ده یگوت: (مه ترسه له وه چونکه ئه و پارچه یه ی دایده نیم به شی هه موو چینیک ساز و ئاواز و گۆرانی تیدایه!). مۆزار خۆی له ناو ئاوازه کانیدا ده وتانده وه تازه بریاری دابوو: ئه و پارچه ساز و ئاواز و گۆرانییه ی بۆ لاساییکردنه وه دایده نت، ده بئ بگاته پۆپه ی سه رکه وتن!...

جیهان پایه ی هه لکه وتوووه کان بلند دهکاته وه که چی نانی شه ویشیان ناداتی!

که چی پارچه ساز و ئاواز و گۆرانییه که ی که هی لاساییکردنه وه بوو سه ری نه گرت... ناچاربوو گه راپه وه (سالیزبۆرگ)، که له ژبیر ده ستی که شیش (هیرونیمس) دا فرمان بکات... بۆ دل و ده روونی و لفاکانگ ئه م ده مه، له هه موو ده میتک ناخوشتربوو.

ئه گه ر له وه نه ترسایه که باوکی دلئ لئی ده شکئ، بئ لیکدانه وه، شه قتیکی له م فرمانه هه لده داو ریسوایشی ده کرد!. چونکه مۆزار و که شیشه که ناوه ندیان زۆر ناخوشت بوو بوو هه ردوولا حزبان له یه کتر نه ده کرد ته نانه ت که شیشه که بۆ ئه مه ی مۆزار ته نگه تاو بکات، رتی نه ده دا: ئاههنگی گشتی له سه ر ئه رکی خۆی بکات. مۆزار هه ر کارتیکی له ملاو

لهولاوه پهسه نند بکرایه و، هر ریتزیکي له کهسانی ترهوه بگیریه، که شیشه که نهوهی بههلیک دادنا، بۆ تمهه سهرزه نشتی بکات و تنگ و چه له مهی بۆ دروست بکات! باری مۆزار بهم جوړه بوو، تا چاره نووس هلیکی دهست ساز و ئاوازیدهری لاهو خست. نهوهیش له سایه نووکه شه قیکه وه پیک هات! له بن دهستی که شیشه که دا فرمانبه ریتکی پایه بلند هه بوو. لووتی نهویش وهک لووتی خانه دانه دهسه لاتداره کان بلندبوو.

رۆژتیکیان رقی له ساز و ئاوازیدهری لاهو هه لسا، شهرمی نه کرد له خوئی، شه قیکي پیادا و فری دایه دهروه بۆ جیهانهی که پایهی فرمان، مۆزاری لهو بئ بهش هیشته بووه!...

له پاش ئه م کاره ساته نهنگه، ساز و ئاوازیدهری لاهو کوچی کرد بۆ (قییننا). نهو کاته تمه نهی بیست و پینج سال بوو له بلیمه تیدا پیکه یشتبوو به لاهو و ایشی لئ هاتبوو مرۆفایه تی و جیهانی ریسوا دههاته پیش چاو... تیزی پئ دهکردن... به چاوی سووک سهیری دهکردن... له گه ل تمه یشدا هه موو دم چاوه کانی بریسک و هوورپان دههات، پرپوون له پیکه نین به دل و گیانیس باوه ری بهو دواړوژه بوو که ئاواتی بۆ دهخواست بیجگه له مه دهستی کردبوو به دانانی هه ندی پارچه ی ساز و ئاوازی نه ته وه بی، که دووباره ناوه که ی خسته وه سهر زمانی هه مووان که ناوبانگی پئ سنده وه! نه مه یش بوو به هو یه کی تری نهو هیواداری به ی! لهو کاته دا، به ریکه وت، تووشی نهو کچه بوو که به ره ژشه وه بوو له هه لگه رانه وهی بهخت و باوه رکردن به خویدا هاو به شیی بکات... لهو با به ته وه بۆ باوکی نووسی: (بئ گومان نه م کچه نه لویشیا و بهر نیه چونکه نه لویشیا چوه بۆ ئیتالیا... تو بلتی نه مه یس یه کیک بیت له خوشکه کانی نهو؟... به لئ با به، وایه... دامه چله کئ له م کاره ته گه ره یشی تیمه ده... نه م کچه (کونستاترا) ی ناوه خوشکه پچکوله ی نه لویشیا به... نه م کچه به پیچه وانه ی خوشکه که ی، جوانی به کی نهو توئی نه بوو به لاهو دوو چاوی پیوه بوو، که دهیان نواری به مرۆف کاریان له کانگای دلی ده کرد به ژن و بالایشی شوو شه یی و ریکوپیک بوو نه دامه کانیسی له گه ل یه کتردا به جوانی ریک که وتبوون... بیجگه له مانه دهروونیکي به هیتز و هرهت و گیانیکي باشیشی هه بوو... جا بۆ تمهه ی هه ردوو خوشه ویسته که له ته گه ره لیدانی خیزانه کانیان به دوورین خوینان ده رباز کرد!... سهیر نه وه یه (مۆزار) له م ده ربازبوونه نیازی نووسینی پارچه ساز و ئاوازیکی هاته دلوه ده موده ست پارچه ساز و ئاوازی (هه لاتن له سیراجیلو) ی دانا و نووسیه وه زوو به زوو بهخت به پیریه وه هات نهو ئاواتانه یس که به درتزیای تمه نهی خوئی چاوه روانی نه وه بوو بیتنه دی، هاتنه دی:

ناوونیشانی به باشی ده رچوو ناوبانگی ده رکرد کۆمه لانی گوئی گران و ته ماشاکه رانیس پر به دل چه پله ریزانیان بۆ نه م پارچه ساز و ئاوازی ده کرد به کولی دلوه په سه ندیان ده کرد له هه موو لایه که وه سه ربان سورما بوو له زیره کی و بلیمه تیی مۆزار و شاکاره نایا به که ی... مۆزار به هوئی نه م سه رکه و تنه یه وه سامانیکي باشی ده ستکه وت.

به لاهو سامانیکي ریزلئ گرتن و په سه ندرکن بوو هیچی تر، هیچ پوول و پارچه یه کی ده ست نه که وت! لهو سهرده مه یشدا مافی پارچه دانان و هه لبه ستن هیشته له لایه ن یاسا وه ددانی پیدا نه نرابوو له بهر نه وه کارگیتری ته ماشاخانه که ده ستکه و ته که ی، هه مووی، بۆ خوئی برد!...

نهو پارچه ساز و ئاوازی دانه ره یس که نه یزانیایه چۆن بیتته پیای خاوه ن کاروبار، هر نه وه نده ی بۆ ده مایه وه که له ناوه ند چه پله ریزانی ته ماشاکه راندا له پرسدا بمرئ!... نهو کاته جیهان و ابوو: هه لکه و تووان و تیگه یشتووانی ده خسته سهر پایه ی گه وره یی، ریزی لئ ده گرتن، به لاهو باکی نه بوو له وهی که له پرسدا بیانکوژی ده ست قووچاو بوو له ئاستیاندان، نانی شه ویشی پئ رهوا نه ده دین!...

به رهنگاری هه زاری و به دگویی چاوپیسانی ده کرد!

مۆزار به ره و دوای نهو سه رکه و تنه ی- نه گه ر به سه رکه و تن دابنرئ- سه رکه و تنیکي تری هینایه ناوه وه پارچه ی (ژن هینانی فیگارو) تو ماری نهو سه رکه و تنه ی کرد نه م پارچه ساز و ئاوازه، پارچه ساز و ئاوازی (سهرتاشی ئیشی بلیه) ی ته واو ده کرد نه ته وه له (پراگ) دا به جوړتیکي و ریزی له دانهری نهو پارچه ساز و ئاوازه ده گرت، که هه تا ژیا له بییری نه چوه وه نهو ته ماشاکه رانه هه موویان له سه ر ئاوازی (فیگارو) سه مایان ده کرد و هه لده په رین. هه رچه ند گفتوگۆیان ده کرد هه ر له با بهت (فیگارو) وه بوو.

هه رچه ند له ساز و ئاوازی ده دوان ناوی (فیگارو) یان ده هینا هه رچه ند ناوی گورانیان ده هینا (فیگارو) یان ده که و ته وه یاد هیچ نه بوو له ئارادا، (فیگارو) نه بئ (فیگارو) بوو بووه قسه ی سهر زمانی هه موو که سیک، قسه ی هه موو ده میک (مۆزار) خویشی له سه ر نهو ئاوازه سه مای ده کرد. به یانی به کیان هاو رتیه کی هاته لای و له ناکاو دای به سه ربدا که ته ماشای کرد مۆزار وهک شیتی لئ هاتوه، به ناو ژووره که ی خویدا سه ماده کات و سوورده خوات نه مه نده به په رۆشه له سه ماو سوور خوار دنه که یدا ناگای له خوئی نه ماوه!...

هه لکه و تووی لایس که چاوی به هاو رتیکه ی که وت، به زه رده خه نه و شه رمیکه وه پیی

گوت: (ئەمە رېنگەيەكى ئابورېبە بۆ خۆ گەرم كۆرەنەو خۆت دەيزانیت سەرماكەى توند و تېژە و ئېمەيش سووتەمەنيمان نيه!...).

ئەوئەندە ھەبوو ھەر ھەژارى نەبوو كە بوويىتتە بەرھەلست لە رېنگاى (مۆزار)دا و خەباتى كۆرەي بەرھەنگارى بىكات و لە ناوى بىبات.

ساز و ئاواز لېدەرەكانى (قېيىنا)يش لەبەر سەرگەوتنەكەى چاويان پى ھەلھيتناو قېيىنان لى ھەلگرت لەبەرئەو دەستيان كۆر بەتوانج و پلار تى گرتنى: دەيانويست بەخۆرايى بەدناوى بگەن تەنانەت بۆ ئەوئەيش تىكۆشان كە دللى شاهەنشاهى نەمسەى لى بىشكيتن!.

مۆزاريش ئەوئەندەى سەر راست و دەروون پاك بوو، ئەوئەندە دووربوو لە فرۆفيلتبازي و زىنگ كارىبەو لە جىياتىي ئەمەى ھورۆمى چاوي پى ھەلھيتنەرەكانى خۆى، بەھورۆمى خۆى بەرھەنگارى بىكات، دەچوو خەم و خەفەت و ئاوازەكانى دللى خۆى دەخستە شىوئەى ساز و ئاوازەو ئاوازەترىن پارچە ساز و ئاوازي خۆى لەو كاتەدا نووسىبەو ئەو پارچە ساز و ئاوازەيش ناوى (دۆن جىوئانى) بوو: چىرۆكى (دۆن جوان)، ئەو لاوہ ئازا و بەجەرگەى كە خۆى فرى دابووە ھەزار جەرەزەيى دلدارىبەو.

بەلام لە پاش ئەوئەى گەيشتېو ھەزار و يەكھەمى جەرەزەيىبەكەى - كە ئەوئەيش گرتى چىرۆكە كەيە - بوو بەپىاويكى بەدخوو.

زۆرى پى نەچوو باوكى يەككە لە دۆستە كچەكانى خۆى كوشت، بۆ ئەمەى ھەل پى لەگەلدا كەچى زۆرى پى نەچوو لە كچەكە جوئ بووئەو چوو بەلاى كچىكى ترەو!...

بەلام ھەرچەندى دەكرد لە ئەنجامى كۆرەوئەكەى خۆى رزگارى نەدەبوو بەسەرھاتى رابوردووى ھەر بەدوايەو بوو، واژى لى نەدەھيتنا لە ناكاو ئەو پىاوەى كوشتېوئەى لە گۆرەكەى ھاتەدەرەو تا تۆلەى لى بىكاتەو!...

نووسەرى ئەم چىرۆكە پر ساز و ئاوازەيش ھەر لەو دلدارەى دەكرد كە تووشى ئەم مەرگەساتە بووبوو! گوناھى (مۆزار) ھەر ئەو بوو كە گرفتارى ساز و ئاواز بووبوو!...

بەلام زۆرىش دوور بوو لە پالەوانى چىرۆكەكەى: چونكە ئەم خراپەى لەگەل كەسدا نەكۆرەبوو كەچى لەگەل ئەوئەيشدا كەسانى وا ھەبوون دەيانويست سەر ئەنگرتى بگەن!...

ئەوئەتى ھەبوو، مۆزار، ساز و ئاواز و گۆرانىيەكانى، ئەوئەندەى ئەم پارچەبەى پر ئاوانەى دلگير و سازى شىرىن نەبووبوون ساز و ئاوازەكەى مۆزار لە چىرۆكى (دۆنجىوئانى)دا، جوانىي تىشكى مانگى شوخ و شەنگى دەنوواند كە لە درەختى ئەرخەوان دەدات لە گۆرستانەكاندا!...

كاتى كە چىرۆكى (دۆن جىوئانى) بۆ يەكەم جار لەسەر تەختى تەماشاخانە پىشاندرأ، تىپى ساز و ئاوازەكە بەقىژەى بۆرى كانيان پىشوازىيان كۆر ھەرۆك مۆزاربان بەشاهەنشاهىك دانايى وابوو!...

دانىشتووانىش بەيەك دەنگ گوتيان: (ھەرپى مۆزار).

مۆزاريش بەزەرەخەنەيەكى لاوانەو، خوش ھاتنەكەى بۆ سەندنەو بەلام بەداختىكى دەروونىبەو دەستى كۆر بەوورتەوورت كۆر لەبەر خۆبەو گوتى: «ئەمانە دەيانەوئ چى بلين?... من ھەر وامدىنە پىش چاوي كە دەلین: بام مۆزار لە برسدا بمرئ!...». لەو كاتەدا ناويانگ و ناويشانى گەيشتېو ئەوپەرى جىهان... تەنانەت شاهەنشاهىش ھىچى بۆ نەمابووئە ئەو نەبى كە دان بەگەرەيى و سەرگەوتنى (مۆزار)دا بنى ئەوئەيش دەستى خوشەويستى بۆ درىژ كۆر فرمانىكى پچووكىشى بۆ دۆزىبەو لە كۆشكى شاهەنشاهى بەلام بۆ ئەمەى ساز و ئاواز لېدەرەكانى تر دللىان نەشكى، زۆر بەتەنگ ئەوئەبوو كە ئەوپايەيەى بەمۆزارى دابوو، نەرخىكى ھەبى، نە دەسلات!... مۆزاريش بەوئە دللى زۆر رەنجا چونكە ھەستى پى كۆر، شاهەنشاه بۆيە ئەو پايەيەى دابووئە كە لە دەست برسىتى رزگارى بىكات، كە خۆبىشى لە دەست گەيى كۆرئە نەتەو پىارتىزى، كە خۆبىشى بەپىاويكى چاك و بەخشندە پىشان بدات!... مۆزارى بەسەزمانىش، ناچارما، سەرەزبەكەى خۆى قووت بداتەو، ئەو پىاوەتیبەى بۆ شاهەنشا پەسەند كۆر!...

بەلام چەند كەسىكى دەروون پاكىش لە سەريان كۆرەو، لەبەر ئەو كۆرديانەھەرا لە شارى (سالزىوگ)دا كە زۆر دوورىش بوو لە (قېيىنا)و، پىاويكى پىرى پەك كەوتە، بەكزى و سستىبەكەو، خۆى گەيانە (لېوئۆلد مۆزار)ى باوكى، فرمىسك بەچاوەكانىدا دەھاتە خوارەو، كە چرىاندى بەگوتچكەيدا پىي گوت: (بەسەرى خۆم و بەسەرى خودا سوئند دەخۆم: ئەوئەتى جىهان ھەيە ساز و ئاواز لېدەر و ساز و ئاواز دانەرى گەرەو وەك كۆرەكەى تۆى نەديو!). بەلام ئەو كاتە قسەكانى ئەم پىاوە كارى نەدەكۆر نرخیان پى نەدەدرا... چونكە نە شاهەنشا بوو. نە دەولەمەندىكى دەسلاتدار بوو ھەر ئەوئەندە بوو كە ھادەردىكى (مۆزار) بوو كە بەدەست سىلەيى مرقۆشەو دەتلايەو ئەو پىاوەيش ناوى (جۆزىف ھايدن) بوو كە لەوئەپاش پىي گوترا: (باوكى سىمفونى)!...

ناوبانگيكي بئ سامان!

دلى مۆزار تووشى نازارتيكى بئ ئەندازە بوو ئەو پايەيەيى كە ھەر بەرۋوكەش پايە بوو، دلى زۆر رەنجاند... ئەگەر مۆزار پىزى لى خۆي نەگرتايە، نەيدەتوانى گوزەران بىكات!... ئەوئەندە ھەبوو ماوئەيەكى دوور و درىزى پىن نەچوو، كە ئەو فرمانيەشى لى دەست چوو چونكە شاھەنشامرد جارىكى تىش مۆزار كەوتەو دەستكورتى و ھەژاربيەو ھىچى بۆ نەمابوو ھە (ساز و ئاوازەكەي و پىزگرتنى خۆي نەبئ!...) . بۆ باوكى نووسى: (ئەگەر جلوبەرگەكانم تەواو شىرۋىر نەبوونايە، منىش ھەك ھەموو بئ كارتيكى تر دەمتوانى بەناو شەقامەكانى قىيىننادا بسوورپىمەو. بىروايش ناكەم ھىچ نۆكەرىك كراسەكەي لى كراسەكەي من شىرۋىر تر بئ... ئاخ!... ئەمەيش سەختە بۆ پىياويك كە ھەست بەرپىز و سەررەزىي خۆي بىكات!...).

جارىكى تىش دەستى كەدەو بەوانا گوتتەوئەي ساز و ئاواز. بەلام ھەرچەندى كەدەو شاگردىكى دەست كەوت!... بئ گومان لى توانايىدا ھەبوو كە شاگردى زۆرى دەست بىكەوئ، ئەگەر بەھاتايە ئەركى پىن خوتىندەكەي كەم بىكردايەو بەلام چونكە ناوبانگى بەشارەزايى و ھونەر مەندى دەرچووبو، نەيدەتوانى لى ھەددا كەم تەرخەمى بنوتىنئ مۆزار وئ لى ھاتىبوو گىتروپىز دەسوورپايەو بەناو شارەكەدا، ھەرۋەك بەدەم خەويكى ناخۆشەو ېروات بەرپتو ھەبوو پاش ئەو ئەكەيشى نەخۆش كەوت ناچاربوو بەتەنىشت پىخەفەكەيەو دابىشىش دەستى كەد بەھەلبەستنى پارچە ساز و ئاوازەكان، بۆ ئەمەي پىيانەو ھە پىپتوئ و خۆي لى دەست ھەرس بوونى زۆر دانىشتن رىگار بىكات پىش ئەمەي دەست بىكات بەنووسىنەوئەي نىشانە ساز و ئاوازەكان، ھەموو بىرگە ساز و ئاوازەكەي لى مېشكى خۆيدا دەكىشا!... دانانى پارچە ساز و ئاوازەكانى مۆزار بەم رەنگە بوون بۆ وئەنە لى پارچەي دۆن جىوئانى)دا، سەردەتاي پارچەكەي ھىشتەو، داي نەنا، تا شەويك پىش پىشاندانى، ئنجا دانىشت و دەستى كەد بەنووسىنەوئەي، ھەر لى وكتەدا كە گوتى لى ئەكەي بوو، ھەندى چىرۆكى ئەفسانەي پىكەنن ھىنەرى بۆ دەگىپرايەو، ھەك (علاءالدين و چراكەي) و (سەندىرللا)... گەلىك سىمفونى و پارچە ساز و ئاوازي تىشى ھەر لى ناومىشكى خۆيدا دەنووسىيەو ھەر لى ناو بىرەوئەي خۆيدا دەپىشتەو ھە دەپىراستىن، بۆ ئەمەي ئاگرى خۆشەويستىي خۆي بەرامبەر ساز و ئاواز خۆش بىكات مۆزار ھەرگىز ئەوانەي نەنووسىيەو بۆ ئەو جىھانەي كە خراب تىي گەيشتەبوو!...

ھەموو بەيانىيەك كە لى خەو ھەلدەسا، لى پىخەفى ئەنە خۆشەكەي دەھاتەدەرەو، بۆ

ئەمەي بەسەرىشتى ئەسپەكەيەو گەشتىك بىكات ئەوئەيشى كاتىك دەست پىكرد كە پىشكەكان بەناو شارەكەدا ھەرۋەك بەدەم خەويكى ناخۆشەو ېروات بەرپتو ھە رىبان كەدەو لى ھەي كە تەندروستىي لى تىكچووندايە بەلام پىش ئەمەي بىچىتە دەرەو، پارچە نامەيەكى بەم واتايەو دادەنا، لى سەر سەرىنى ئەكەي: (رۆژت باش ئەنە خنجىلانە خۆشەويستەكەم... ھىوادارم كە خەويكى خۆش لى كەوتىن. ورياي خۆتە سەرما لىت نەدا دوور ناكەومەو ھەر بەم زووانە دەگەپىمەو لات!). وارىك كەوت ئەكەي چاك بوو ھە. بەلام يەگەر كزولوازي لى ھات بوو مۆزارىش يەگەر پىپتوئەي بەپارە ھەبوو تىك كەد لى شاھەنشامى نوئ، كە (لىپۆلد)ى ناو بوو، بىكات بەماموستا، وئانى ساز و ئاواز بەمنداكەي بلىن. بەلام ھەرچەندى كەد ھەرامىكى دەست نەكەوتەو!... دووبارە دەستىكەدەو بەخۆكوتان بۆ ئەمەي چەند شاگردىك بدۆزىتەو بۆ خۆي كاتى كە زانى شاھەنشام خەرىكى ئەوئەي بۆ شارى (فرانكفورت)، تا لى ھەي شا كلاوى بىكرتەسەر، بىبارىدا بگاتە ئەوئ و ساز و ئاوازەكانى خۆي لى بدات بۆ كۆمەلانى نەتەو، تا ھەندى پارەي دەست بىكەوئ لى بەرئەو ھە ناچاربوو ھەندى كەلوپەلى خۆي بەبارمە دانا، بۆ ئەمەي پارەي كۆچەكەي دەست بىكەوئ.

چونكە ھەرچى لى گەل دەستەي شاھنشام نەبووايە، بئ پارە، نەدەگوتىرايەو ئەوشارە!... ھەرچىيەكى پىن ماوو لى ميوانخانە و خواردندا رۆيشت ھەرچىيەكىشى لى وئىدا دەست كەوت بوو ھەر بەشى ئەو دووانەي كەد كاتى كە وىستىشى (فرانكفورت) بەجى بەپىلئ پارەي لى گىرفاندا نەمابوو ھە لى بەرئەو ھە ناچارما خۆي بىخاتە بارمەتەو!... خۆي لى سوخۆرىك بارمەتە كەد لى بىرتىي ھەزار (فلۆرىن)!... بەو پارەيە خۆي گەياندە شارى (مىنزا). لىرەيشدا بەختەكەي نەيكرىد!... ئىتر دەستىا و ھەرگرتنى لى ئەندازە دەرچوو پاشان نووسى بۆ ئەكەي: (... بەم رەنگە ھەك دەمىنى جارىكى تىش دەستكورت و نابوت بوومەتەو لى كاتى نووسىنى ئەم نامەيەدا ھە تا بلىتت گىرام. ئىستا، ئەنە خنجىلانەكەم، لى پى دەستەكانت بىكەرەو ھە چونكە ماچەكانم ھەك بارانى رەھىلە بەسەر سەرتدا دەبارىن...). بەلام ئاخو، مۆزار، بەھەلەدا نەچووبو كە ئەمەندە پارەي بەدەستىا و ھەرگرت!... (من چۆن دەزانم نىخى پارە چىيە؟... بۆچ ھىچ رۆژىك بوو كۆمەلەيەكى گەورەم دەستگىر بووى؟ ئاي دەستم شىك بۆتو، گەورەترىن ئافرەت و خۆشەويست ترىن ژن لى بەر چاومدا داخى بەجەرگم بۆتو ئەنە بىكۆلەكەم دوابى بۆت دەرەكەوئ كە گالتە بەھەمووبان دەكەم و، گومانەكانىشيان بەدرۆ دەخەمەو!...).

له کاتی هه ره خه م و خه فته و ناخوشیی دلشیدا ئه وهی له بییر نه ده چوه وه که گالته و گه پ له گه ل ژنه که ی خۆیدا بکات: (ئه گهر پیت بلیم چی له وینه که ت ده که م، ئه ی ئه وژنه ی که له هه موو ژنیک جوانتریت، بی گومان به کولی دلته وه ده ده یته قاقای پی که نین کاتی که له به ندینخانه که ی ده به یتمه ده ره وه ده لیم: (خودا لیتی پیروز بکات ئه ی «ستانزل»... خودا لیت پیروز بکات، سه رکیشسه بچکوله که م، خانمی لووت باریک) کاتیکیش که وینه که ت ده خه مه وه په ناکه ی خۆی، به هیواشی و له سه رخۆ، له جیی خۆی دایده نیمه وه ئنجا پیی ده لیم: (هۆ خانم... هۆ... ئیوارته باش مشکه بچکوله که م خودا بکات به خۆشییه وه بنوویت!...). ژنه خۆشه ویسته خنجیلانه که م گه لیک تکام هه یه گوپیان لی بگره له پیش هه موو شتی کدا تکات لی ده که م: هه رگیز خۆت دلته نگ نه که یه ت پاش ئه وه ییش خه می له شی خۆت زۆر بخۆیت له کزه بای به هاریش دلته نه بیت!...).

مردن دۆستیکی راسته قینه ی چاکه له بهر چاوه

زۆری پی نه چوه مۆزار گه رایه وه (قیینا) نووسی بو ئه ندامه کانی شاره وانیی ئه وی تکای لی کردن: (له بهر ئه وه ی وه ک ساز و ئواز ناسیتک توانایی و شاره زاییم هه یه، له بهر ئه وه ی پارچه ساز و ئوازه کانم، که دامنان، له خاکه کانی ده ره وه دا ناوبانگیان ده رکردوه، له بهر ئه وه ی به رتزه وه ناو ده بریم و کار و کرده وه کانم په سه ند ده کرین، تکا ده که م دامبمه زرتین و بمکه نه به (یارمه تی ده رتیکی بچووک له ژیر دهستی سه روکی ساز و ئواز لیده ره کانی کللیسای پییر ئیستیفاندا)...

ئه ندامه کان که ئه م خواسته بچکوله یه یان چاوپیی که وت سه ریان سووما ده موده ست له و فرمانه دا دایانمه زرانده لām وه ک ئه ندامتیکی شانازی، که مانگانه ی نه بی! مۆزار به ره به ره به ره و تیکچوون ده چوه ئه ندیشیه ی تاریک و نووته کیش به ناو میشکیدا ده هات و ده چوه بییرکردنه وه ی مه رگ میشکی داگیر کردبوو ته نانه ت وای لی هات بوو که بنووسی: (له راستیدا مردن، ته نیا ئامانجیکی به نرخه له م ژیا نه دا هه ر ئه ویشه که دۆستیکی راسته قینه و چاکه ده ره وه بی!). پاش ئه وه چوه ناو دهستی (مرۆقه ئازاده کان) وه نه ک هه ر له بهر ئه وه ی که بیروباوه ره کانیا ن له سه ر بنچینه ی مرۆقایه تی دامه زراوه و خۆیان له بییر خۆیان ده به نه وه، دیسانه وه له بهر ئه ویش که باوه رتیکی ته وایان هه یه به پیروزی و به رزیی مردن! هاورپییه کی وه ک خۆشی هه بوو ناوی (شیکاندر) بوو ئه م پیاره کارگرتیکی ته ماشاگا بوو پاشان نابووت بوو به لām له بیروباوه ردا نابووت نه بوو بوو ئه مییش به ناوی (برایه تی پیروز) وه تکای له مۆزار کرد که پارچه ساز و ئوازیکی (جادووانه) ی بو دابنی، که

خۆی نووسیویه تیه وه (مۆزار) سه لمیه وه به لām کابرا وازی لی نه هینا: مۆزاری دلته کرا، هانه یدا، ئاواتی ده روونیشی تیدا زیندوو کرده وه. کابراکه له وزه به دره پیاویتیکی خاوه ن هیواو ئاوات بوو!... جا بو ئه مه ی دلته یایی له وه ی که مۆزار دل ده داته کارو فرمانه تازه که ی خۆی، له باخچه ی ته ماشاگا که یدا خانویه کی بچکوله ی بو دروست کرد، هه ر بابه تیتیکی ژیان و گوزه رانی پیویست بوو بو ئی ئاماده کرد بیجگه له وه تیروپر مه ی و پیاهه لدان و زمان لووسی یشی پیشکه ش کرد له بهر ئه وه (مۆزار) ییش دهستی کرد به کوکرنه وه ی بییر و هۆش و ههستی په شیواو و بلاوی خۆی.

تینی دایه خۆی و هه رچی توانایی و بلیمه تی و هونه رتیکی هه بوو له (که مانچه ی جادوو) دا به ختی کرد له و کاته دا که خۆی ته رخان کردبوو بو پیتک هینانی ئه م شاکاره، پیاویتیکی نه ناسراوی هاته به رده م ئه و به رگیکی ره نگ تاریکی له بهر کرد بوو کابرا نامه یه کی دایه خاوه نی نامه که ئه وه ی لی داوا کرد بوو که ئاوازیکی دابنی له کاتی ئاههنگیکی ئایینیدا لی بدری، بو شادکردنی گیانی مردوویه ک... (مۆزار) هه رچه ندی کرد ناوی خاوه ن نامه که ی نه زانی پیاره نه ناسراوه که ناوی ئه وی پی نه گوت ئه و هه ر ئه وه ندی لی تیگه یشت که خاوه ن نامه که پیاویتیکی ده له مه ندی و زۆریش هه ز له ساز و ئواز ده کات وایش راهاتوه که هه رچه ند یه کیکی له ساز و ئواز دانهره گه وره کانی چاوپیی ده که وئی، داوای دانانی ئاوازیکی لی ده کات ناوی خۆی له سه ر دابنی پیاره پاسپیتراره که ییش هه ر ده هاته لای مۆزار و هانه ی ده دا، که ئه و ئاوازه ی لیبی داواکراوه دابینی به لām مۆزاری ساز و ئوازه رست، هه موو هیز و تواناییه کی خۆی خستبووه سه ر دانانی (که مانچه ی جادوو)، تا ئه وی ته وانه کرد دهستی لی هه لته گرت که ته ماشای کرد پارچه که سه رکه وتنیکی گه وره ی ده ستکه وت.

کاتیک که مۆزار خه ریکی ئه وه بوو ئاوازی ئاههنگه ئایینییه پیروزه که دابنی بو شادکردنی گیانی مردووه که، ته ماشاگا که په یتا په یتا پر ده بوو له ته ماشاکه ران، تا گه یشته راده یه کی وه ها که پارچه ساز و ئوازه تازه که، (که مانچه ی جادوو)، دوو سه د جار له سه ر یه ک پیشان درایه وه!... که چی مۆزار یه ک فلسی له و ئاههنگه گه ورانه ده ست نه که وت!... به پیچه وانه وه چوه گیرفانی (شیکاندر) ی هاورپییه وه!... که چی (شیکاندر) ی ناپاکیش خۆی وا هه لده کیشا له ناو که سانی تردا که هه رچی کراوه له سایه ی هونه رمه ندیی خۆیه وه بووه! مۆزاری به سه زمانیش هه ر ئه وه ندی لی تی ده گه یشت که ئه و هه ر بریتییبه له (یارمه تی ده ر) یک و به هۆی ساز و ئوازه که ی خۆیه وه یارمه تی داوه!... (مۆزار) ییش

بەنابووتى دەمرى... بەپارەى خۆشەويستىكى ساز و ئاوازەكەيشى دەنيزرى!

مۆزار بەرەنگىتىكى زەرد ھەلگەراوۋە بەسەر گازى پشتىدا راکشا، بەلام ئەمەى لە خەموخەفەتوۋە نەبوو لە دلئىيى و ئارامى گىيانەوۋە بوو. تايەكى سەخت و كاريگەرى لى ھات بوو، ژيانى لەبەر برى بوو. ھىشتا تەمەنىشى نەگەيشتەبوۋە سى و پىنچ سالان ھىشتا لە ئاوازە خەمگىنە كەيشى نەبوو بوۋە داينى!... ھەرچىيەكەيشى لە پاش بەجى مابوو، نرەكەى لە پانزە دىنار تىپەرى نەدەكرد!... دۆستىكى دەولەمەندى ھەبوو، ئەو ئەركى ناشتەكەى خستە ئەستۆى خۆى ئەو پىاۋە لە خۆشەويستە گەورەكانى ساز و ئاواز بوو. بەلام كابرادەست بلو نەبوو نەيويست لە وەندە بەولاولو پارە بەخت بىكات، كە لەشى دۆستەكەى بگەيىنەتە گۆرستانى ھەژارە نابووتەكان دوايى چەند كەسكى كەم لاشەكەيان گواستەوۋە گۆرستانەكە لەو كاتەدا بارەشكى سارد ھەلى كەرد و چو بەگۆر دەموچاوياندا... پاش ئەو باراننى بەرەھىلە لە ئاسمانەوۋە ھاتە خوارەوۋە پىاۋەكان ناچار بوون مليوانى پالتوكانىيان بەرز كەردەو، پىش دەمى كلاۋە كانىشيان نزم كەردەو؛ بەو مەبەسەى لە باران و با خۆيان بپارتىن پاش ئەو، يەك لە دواى يەك بەدزىيەوۋە چوونەوۋە مالى خۆيان، بۆ ئەمەى بەزوۋىيى خۆيان گەرم بگەنەوۋە كاتى كە لاشەكەى مۆزار گەيشتە گۆرستانەكە، تەنيا يەك كەسى زىندوۋى بەديارەوۋە بوو ئەوئىش گۆرەلەكەنەكە بوو!...^(۱)

(۱) لەيەكى لە ژمارەكانى گۆقارى (الدستور)دا (شفيق مكار) لە وتارىكىدا (لا: ۵۲-۵۴) باسى مردنەكەى وا دەكات گوايە: ئەوۋى بەدواى ژيانى ئەم ھونەرمەندە مەزلومەدا بچى، بۆى دەردەكەوئى كە ھەمووان دۆى بوون و زولمىيان لىكرد؛ ھەر لە باوكىيەوۋە تا كۆمەلە سېلەكەى و ئەو چلكاوخۆرانەى خۆيان بەھونەردا ھەلسپاردبوو و پىي دەژيان، وەك مۆسقىيى ئىتالى بەدناو (سالىيرى) كە ھەسودى بەو ھونەرمەندە لاۋە دەبرد كە چووبوۋە ناو مەحفەلى ماسۆنيەوۋە و لە رىگاي ھەندى ئاوازەكانىيەوۋە ھەندى نەيتى ئەو كۆمەلەيە ئاشكرا كەرد بوو (كە ئەمەش تاوانىكە خاۋەنەكەى دووچارى كوشتن دەكات لەلايەن كۆمەلەكەوۋە)!!، بۆيە نووسەر دەپرسى: (جا كەواتە كى مۆتسارتى كوشت؟، ئەو باوكە چاۋچنۆكە پۈولەكەيە؟ ئەو كۆمەلە پارەدارە سەرخۆشە روو لە رابواردنە؟ يا ئەو كابرانى مۆسقىقازانى ئىتالى داخ لە دلە... وەيا تىرۆر كەردنەكەى بەدەستى كەسكى ناديار بوو؟!).

تېبىنى: گۆقارەكە تا ئىستاش لەلام پارتىراۋە، بەلام بەداخەوۋە بەرگەكەى پىتوۋە نەماۋە، بۆيە ژمارە و بەروارى پىتوۋەنىيە، بەمەزەندە ھى سالى ۱۹۸۰-۱۹۸۱ دەپى. جا ئەوۋە بوو لە ۱۷۹۱دا گىيانى سپارد. (ئەحمەد)

ھىچى بۆ نەمايەوۋە ئەوۋە نەبى كە بەداخەوۋە سەر بنىتە سەر سەرىن و بىر لە خەموخەفەت و ئازارى خۆى بىكاتەوۋە بەھەموو ھىز و ھەرەتتىكىيەوۋە خۆى خەرىك كەرد بەئاوازە ناسۆرەكەيەوۋە وەتا ئەو ئاوازە خەمگىنەى كەلىنى داوا كرابوو بۆ ئاھەنگە ئايىنىيەكەى ئامادە بىكات بەرچاۋى تارىك بووبوو رەنجەپۆيى دلى داگىر كەرد بوو.

ھەناسە ساردى دەرونى پىر كەرد بوو نەگوتى دەدايە خۆراك. نە گوتىشى دەدايە قسەكانى ژنەكەى كە پىي دەگوت: (وا جىھانى ساز و ئاواز دوايى، دانى نا بەتودا، كە ئاوازدانەر و باوداھىتەرىكى ساز و ئاوازي گەورەبىت كە خانەدانە دەسلەتدارەكانى (مەجەرى) ىش بۆيان نووسىبوۋى سالانەيەكى ھەزار فلورىنت پىشكەش دەكەن كە دەولەمەندەكانى ئىنگىلتەيش نووسىبوۋانە بۆت داوايان لى كەردوۋىت و تىكىشت لى دەكەن كە خاكى ئىنگىلىز بىكەبىت بەنىشتمان و جىي كار و فرمانى خۆت كە دانىشتوۋانى خاكى ھۆلەندەيش بەچەشنى ئىنگىلىزەكان ئاۋاتە خوازي ئەوۋەن و تىكات لى دەكەن بچىتە ناويانەوۋە، لەوئى داھەزىت...).

(مۆزار) ھىچ بايەخىكى بەوانە نەدەدا چونكە ھەستى بەخۆى كەرد بوو كە كاتى ئەوۋە ھاتوۋە ئەم جىھانە بەجى بەيلى... كەچى لەگەل ئەوۋەيشدا كە سەركەوتنى ھاتبوۋەدى و، پشتىوانى سەركەوتنەكەيشى دەكرا... دوايى پەيى بەو رازە برد كە ئەو پىاۋە نەناسراۋە بۆچ ھاتبوۋە لاي و؟ بۆچ لە جلوبەرگى شىوۋەندا بووبوو و؟ بۆچ داواى ئەو ئاوازە خەمگىنەى لى كەرد بوو كە لە ئاھانگى مەرگدا لى بدرى... شەوتىكىيان وەرامل و داياۋە بەخۆى: (كە ئەم ئاوازە بۆ خوم دادەنىم!...). ئىترچ پىبوسىتىيەكى بەجىھانى زىندوۋ ھەيە، چەپلەى بۆلى بدن، كە ئەو گوتى لە جىھانى مردوۋ بىي چەپلە رىزانى بۆ بىكەن؟!... مردوۋەكان بەپەرۋشىكەوۋە پىشوازي دەكەن بەچرپە پىي دەلئىن: (ئافەرىن ماىسترو... بۆى ئاواز ھەلبەستى مەزن!...).

واى دەھاتە بەرچاۋ كە ئىسكى مردوۋەكان چەپلەرىزانىيان بۆ دەكەرد بەدەمىش دەيانقىزاندا، دەيانگوت: دووبارەى بىكەرەوۋە).^(۱)

(۱) لە نامەيەكى باوكىدا بۆى، كە بەروارى ۱۶ فېبرىرى ۱۷۷۸ى پىتوۋە، پىي دەلئى: منالى تۆ زۆر ناناسايى بوو، كە دەستدەدايە ئالەتتىكى مۆسقىقا، دەروپىشتەكەت ناچار دەكرد بىدەنگ و ئەبلەق بىن، جائە و بىقار و بەھرە مەزەت بەو زوۋىيە... واى لە زۆر لە شارەزايانى ئەو سەردەمە كەرد بوو، لە شارەكانى ئەورۇپا، پىشىبىنى ئەوۋە بىكەن كە تۆ زۆر لەم دىنبايەدا نامىنەتەوۋە!! كە مۆتسارت ئەم نامەيەى بەدەست گەيشت ھىشتا بىست و دوو سال بوو.

مایه وه سهه (کۆنستاترا) ی ژنی مۆزار ئه ویش له ژتیر چاودتیری پزیشکدا بوو ده رمان ده کرا زۆری پێ نه چوو پاش چهند رۆژتیک خۆی له پێخه فه که ی هینایه ده ره وه به دزییه که وه خۆی گه یانده گۆرستانه که! ... له بهر کزی و بی هتیزی خۆی، ناچار بوو به ئه سپایی پروات به رپتوه، به هتوایشی گه لیک جار له ناوه ند گۆره کانداه لده ئه نگوت ده گه را به دوای گۆری مێرده که یدا به لام هه رچه ندی کرد نیشانه یه کی به سهه گۆره که یه وه نه دۆزییه وه تا بیناسیتته وه به هه ناسه برکتی وه، به برست براوییه که وه، هتوایش هتوایش رۆیشت، تا خۆی گه یانده کۆلتی یاساولی گۆرستانه که به ده نگیتی کز و له رزۆکه وه له یاساوله که ی پرسی: (گه وه ی خۆم نافه رموویت پێم بلتیت گۆری مێرده که م له کوییه؟ ... مێرده که م ناوی مۆزاره!...)». یاساوله که به سهه سورمانیکه وه ناوه که ی (مۆزار) ی دووباره ده کرده وه! پاشان گوتی: (مۆزار؟ ... هه رگیز ئه م ناوه م گوی لێ نه بووه! ...).

میکیل نهنجیلۆ

چیروکی ژبان و خباتی هونرمه‌ندی هه‌ره گه‌وره‌ی ئیتالیا، میکیل نهنجیلۆ

نوسه‌ری: هه‌نری تۆماس

ئهم نووسراوه

(میکیل نهنجیلۆ) هونرمه‌ندیکی گه‌وره‌ی ئیتالیا، له ساڵی ۱۹۷۵دا له شاری (فلۆرنسه)دا له دایک بووه. به به‌ره‌مه هونرییه‌کانی خۆی له وینه‌کیشان و په‌یکه‌رتاشی و نه‌خش و نیگار هه‌لکه‌ندن و په‌یکه‌ر داریشتندا که‌لکیکی گه‌وره‌ی به‌خشیوه به‌هاونیشتمان‌ه‌کانی خۆی و هه‌موو جیهان. له چروچاو و سه‌ر و پۆته‌لاک و به‌ژنوبالا و جلوه‌رگدا خه‌والتوو و پنتی و ناشیرین و که‌مته‌رخه‌م بووه، دلێشی یه‌گجار ناسک بووه. به‌لام گرفتاری جوانی و راستی و دروستی بووه. له پیناو نه‌وانه‌یشدا هه‌موو گیان و سامانیکی خۆی به‌خت کردووه.

به‌لام نه‌خیزانه‌کی به‌دل بووه، نه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کی، نه‌ رفته‌اری نه‌ته‌وه‌کی. چونکه‌ پر بوون له زۆرداری و نه‌خوینده‌واری و به‌دکرداری. توندوتیژ په‌روه‌رده‌ کراوه: دلێ به‌رگه‌ی تیروتوانج و، به‌ربه‌ره‌کانی و، چاو پێ هه‌له‌هینان و، به‌دگۆبی و، زه‌بره‌نگ و، نا هه‌موواری و، ژبان به‌خشی و، ناشیتی و نه‌زانی و، به‌دخوویی ناوچه‌کی خۆی نه‌گرتووه! پێیاندا هه‌لشاخاوه و، چۆته‌وه به‌گژیاندا و، تۆله‌یشی لێ کردوونه‌ته‌وه! له‌به‌ر نه‌وه (میکیل نهنجیلۆ) تا ما دلێ له‌ مرۆف ره‌ش بووبوو. لێی به‌نازار بوو، هه‌رگیز چاک نه‌ده‌بووه‌وه. به‌زه‌بی به‌خویدا ده‌هاته‌وه. چونکه‌ تیکرا ژبانیتکی ته‌نیایی و، بێ دۆست و یاری و، بێ که‌سوکاری پر دلته‌نگی و خه‌موخه‌ته‌ی راده‌بوارد. نه‌ ئه‌و سامانه‌ گه‌وره‌یه‌ی که‌ بۆی کۆبوو بووه‌وه، نه‌ ئه‌و ناوبانگه‌ و پایه‌ گه‌وره‌یه‌ی که‌ له‌ هونره‌کانیدا ده‌ستی که‌وتبوون، نه‌وانه‌ هیچیان نه‌یانده‌توانی له‌و دلته‌نگی و خه‌مباریه‌ی رزگاری بکه‌ن. که‌چی له‌ سه‌رێکی تریشه‌وه ئه‌و گه‌نجینه‌ی به‌ره‌مه‌ی هونرییه‌ی که‌ پێشکه‌شی ئیتالیا و جیهانی کرد، سه‌ری هه‌موو که‌سیکی هینابووه سه‌رسورمان. دلێ هه‌موو هۆشمه‌ندیکی پر له‌ شادمانی کرد بوو.

(نه‌نجیلۆ) هونرمه‌ندیکی تاقانه‌ بوو. هه‌ر له‌ ته‌مه‌نی چوارده‌ ساڵیه‌وه بلیمه‌تی

ده‌رکه‌وتبوو. ئه‌و به‌ره‌مه‌ی هونره‌کانی خۆی له‌سه‌ر بنچینه‌ی بیروباوه‌ره‌کانی خۆی داده‌مه‌زراند. نه‌کی هێ ئه‌م و ئه‌و. ئه‌و بایه‌خی به‌راستی په‌رستی و زانستی ده‌روون و کرده‌وی بلند ده‌دا له‌ به‌ره‌مه‌کانیدا. نه‌ هێزی ده‌سه‌لاتداران و نه‌ پارهی ده‌وله‌مه‌ندان کاریان له‌ برباره‌کانی نه‌ده‌کرد. بۆ راستی و دروستی و دادپه‌روه‌ری نه‌بێ، سه‌ری بۆ هیچ هێزیک دانده‌نه‌واند. جارتیکیان کابرایه‌ک چاوی پێ هه‌له‌هینا و به‌دگۆبی بۆ کرد لای پاپا، تا پاپای له‌ به‌لینه‌که‌ی خۆی، به‌رامبه‌ر نه‌نجیلۆ، په‌شیمان کرده‌وه. به‌لام نه‌نجیلۆ نه‌مه‌نده سه‌ربه‌رز بوو، به‌ره‌نگاری پاپای کرد، تا سه‌ری پێ دانه‌واند!... پاپا ناچار ما ناشتی کرده‌وه و تۆله‌ی شکاندنی به‌لینه‌که‌ی خۆشی بۆ کرده‌وه!... باوکیشی که‌ زه‌بر و زه‌نگیتکی زۆری لێ ده‌کرد، که‌ بیکات به‌بازرگان، له‌گه‌لیدا تیکچوو، لێی هه‌لگه‌رایه‌وه.

وه‌ک خۆی ویستی (هونه‌ر)ی کرد به‌پیشه‌ بۆ خۆی، نه‌ک بازرگانی! که‌چی له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو شاهکاره‌ گه‌وره‌یه‌کانی که‌ بۆ کله‌ساکانی رۆما و فلۆرنسه‌ی کرد، که‌ هه‌تا ئیستاش نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆی شانازیان پێوه‌ ده‌کات و، هونرمه‌نده‌کانی ئه‌وسای جیهانیش چاویان پێ هه‌لده‌هینا، نه‌نجیلۆ له‌سه‌ره‌ مرگدا داخی دلێ خۆی بۆ که‌سوکاری خۆی و هه‌لده‌پشت ده‌یگوت: «داخه‌که‌م و ده‌مرم و نه‌گه‌یشتم به‌کامی خۆم، که‌ له‌ هونه‌ردا ته‌واو قال بێم!». ئه‌و ده‌مه‌ی پیری هونرمه‌ند ئه‌م قسانه‌ی ده‌کرد ته‌مه‌نی ۸۹ ساڵ تێپه‌ری کرد بوو. واته‌ له‌ ساڵی ۱۵۶۴دا گیانی پاکێ به‌خاک سپارد. به‌لێ له‌ میژوویدا هه‌ر وای رووی داوه: هه‌موو ده‌م پیاوی هونرمه‌ند له‌ چینه‌که‌ی خۆیدا تووشی پیاوانی به‌دگۆ و چاو پێه‌له‌هینهر و نامه‌رد و ناپاک هاتوووه و، بوونه‌ته‌ هۆی ئازاردان و زیانی. به‌لام له‌ نه‌جمادا هه‌ر هونرمه‌نده‌که‌ سه‌رکه‌وتوو به‌سه‌ر نه‌واندا. واته‌ بیروباوه‌ره‌کانی هونرمه‌نده‌که‌ په‌سند کراوه، کرده‌وه و کاره‌کانی دۆژمنه‌کانیشی ریسوا کراون.

میکیل نه‌نجیلۆ ئه‌و پیاوه‌ گه‌وره‌یه‌یه‌ که‌ هونره‌کانی خۆی گه‌یانده‌ ئه‌وپه‌ری جوانی و پاکێ و چاکێ که‌ پایه‌ی هونرمه‌ندی نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆی پێ به‌رز کرده‌وه. هه‌رچه‌نده‌ دۆژمنه‌کانی ئازاریکی زۆریاندا و زیانیکی زۆریشیان پێگه‌یاندا. به‌لام ئه‌وان به‌به‌دناوییه‌وه له‌ناوچوون و ئه‌میش به‌سه‌رکه‌وتوو و سه‌ربه‌رزی چاکیه‌وه ناوی ما. ئیمه‌یش بۆیه‌کا پێوستیمان به‌خویندنه‌وه‌ی میژووی ژبانی ئه‌م جوهر هونرمه‌ندان هه‌یه، که‌ وایان به‌سه‌ر هاتوووه، تا له‌ خه‌باتکردن بۆ که‌لکی نیشتمان‌ه‌که‌مان وه‌رس نه‌بین.

جا به‌م نیازوه‌ منیش نووسراوی (میکیل نه‌نجیلۆ) که‌ به‌ده‌ستی میژووناس و راستی په‌رستی (هه‌نری تۆماس) دانراوه، پێشکه‌ش ده‌که‌م. هیوادارم به‌خودا که‌ خوینده‌واره

به پێژه‌کانی کورد، به تایبه‌تی هونه‌رمه‌نده‌کامان، که لکتیکی ته‌واو و خوشییه‌کی زۆری لێ وهریگرن. هه‌روه‌ها ئاواته‌خوازیشم که وینه‌ی (ئه‌نجیلۆ) یان زۆر تێدا هه‌لبکه‌وی بۆ بلند کردنه‌وی سه‌ری نه‌ته‌وه‌که‌مان.

شاگرد فەتاح

«خاوه‌نی پرۆژه‌ی خوێنده‌واری کورد»

سلیمانی: ۲۰-۲-۱۹۶۶

شاگرد به‌سه‌ر مامۆستادا سه‌رده‌که‌وی!

(لیۆناردۆ داڤینشی)^(۱) به‌ناو کۆری «دیلا ترینتیا» دا ده‌رۆیشت له‌ شاری فلۆرنسه‌دا. به‌په‌روه‌گه‌شه‌ ریکوپیته‌که‌ی خۆیه‌وه‌ و، به‌زه‌رده‌خه‌نه‌ دلکیتشکه‌ره‌که‌یه‌وه‌ ده‌نازی. له‌و کاته‌دا چاوی به‌کۆمه‌لیک له‌ هاو‌نیشتمانه‌ ناسراوه‌کانی خۆی که‌وت، له‌سه‌ر ته‌ختیکی ناو کۆزه‌که‌دا دانیشتبوون، له‌ باب‌ه‌ت پارچه‌ هۆنراوه‌یه‌کی بوێژه‌ گه‌وره‌که‌یا نه‌وه، (دانته‌) قسه‌یان ده‌کرد، له‌و کاته‌دا به‌کیکیان سه‌ری هه‌لبه‌ری و چاوی به‌و که‌وت نه‌ویش به‌گه‌رمیته‌که‌وه‌ پیتی گوته‌ن: «گه‌وره‌کان... ئا ئه‌م پیاوه‌یه‌ به‌توانی ناویژی بکات و تووێژه‌که‌مان به‌پێتیه‌وه‌!». له‌و کاته‌دا له‌و په‌ری کۆزه‌که‌وه‌ لاوتیک ده‌رکه‌وت. به‌لووته‌ فشه‌ شکاوه‌که‌ی و ده‌موجاوه‌که‌یدا دیاربوو که‌ دلی پر بووبوو له‌ پشم و قین به‌رامبه‌ر هه‌موو جیهان!... قژه‌ بژه‌ کورته‌که‌ی سه‌ری به‌ناوێکیه‌که‌یه‌که‌وه‌ به‌سه‌ر ناوچه‌وانیدا هاتبووه‌ خواره‌وه‌. جلوهره‌گه‌کانی شروپریوون، ناوێکیه‌که‌یه‌که‌وه‌ بوون، که‌مه‌ته‌رخه‌میان پێوه‌ دیاربوو. پێلاوه‌کانی‌شی وشک و ره‌قبوون، به‌نینه‌که‌کانی‌شه‌یه‌وه‌ هێشتا ورده‌ ده‌رمان ما‌بوو. (لیۆناردۆ داڤینشی) یه‌ش په‌نجه‌ی بۆ ئه‌و لاوه‌ کێشاو به‌هاو‌رپیکانی خۆی گوته‌: «گه‌وره‌کانی، ئه‌وا میکیل ئه‌نجیلۆ هات... ئه‌و له‌ هه‌موو که‌س چاکتره‌ که‌ هۆنراوه‌ی (دانته‌) تان بۆ لێک بداته‌وه‌!».

به‌لام ئه‌نجیلۆ که‌ هه‌موو ده‌م دلی ناسک بوو و، زوو هه‌ستیشی به‌ریسو‌اکردن ده‌کرد،

(۱) لیۆناردۆ داڤینشی ۱۴۵۲-۱۵۱۹: له‌ بلیمه‌ته‌کانی سه‌رده‌می رینسانس بووه، له‌ قینینسی ئیتالیا له‌ دایک بووه، له‌ توێکاری و ئه‌ندازه‌ و ئه‌ده‌ب و مۆسیقا و هه‌لکۆلین و وینه‌کێشاندا هه‌لکه‌وتوو سه‌رده‌می خۆیو، له‌ شاره‌کانی فلۆرنسه‌، میلانۆ و فه‌رنسا کاری کردوو، شاره‌زایه‌کی وریا و لێزان بووه‌ له‌ رووناکی و پیکه‌ینه‌ی سێبه‌ردا له‌سه‌ر تابلۆکانی... (ژیۆ کۆندا و خوانی نه‌پیتی) به‌ناویانگترین تابلۆیه‌تی.

یاخود زوو قسه‌ی به‌خراب هه‌لده‌گێرايه‌وه‌ سه‌ر خۆی، قسه‌کانی لیۆناردۆی به‌هوروژمیکی راسته‌وخۆ دانا بۆ سه‌ر خۆی. له‌به‌ر ئه‌وه‌ به‌تیزپێ کردنیته‌وه‌ قیژاندی به‌سه‌ریدا و گوته‌: «نه‌ء. من بۆیان لێک ناده‌مه‌وه‌. تو پێویسته‌ ئه‌و هه‌لبه‌سته‌یان بۆ لێک بدیه‌ته‌وه‌!... چونکه‌ تو هه‌موو شتیکت لێ ده‌هه‌شیتته‌وه‌. ئه‌ی ئه‌وه‌ نه‌بوو فوونه‌ ئه‌سه‌پتکت دروست کرد و خۆت لێ کێشایه‌وه‌، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ ده‌سه‌لاتی ئه‌وه‌ت نه‌بوو دایه‌رپێت له‌ پارچه‌ زه‌ردیکدا؟!». پاش ئه‌مه‌ی میکیل ئه‌نجیلۆ داخی دلی خۆی رشت که‌ ئه‌مه‌نده‌ به‌خت ره‌ش بوو له‌ ژياندا، ملی پێی خۆی گرت و رۆیشت. ئه‌وسا که‌ هێشتا لاوتیکی نه‌ناسراوی ددان پیانه‌راو بوو، له‌ چاو لیۆناردۆدا، که‌ بیست ساڵ به‌ته‌مه‌ن له‌و گه‌وره‌تر بوو... بێجگه‌ له‌وه‌ له‌ ریزی شاره‌زایانی هونه‌ری ئه‌و سه‌رده‌مه‌یش ده‌ژمیتررا. به‌لام ئه‌و کاته‌ به‌بیر ئه‌نجیلۆ دا نه‌ده‌هات، که‌ رۆژتیک دێ و له‌و به‌ربه‌ره‌کانی‌که‌ره‌ی خۆی ده‌وله‌مه‌ندتری لێ دێ و گه‌وره‌تریش ده‌بێ!...

زیانی وا هه‌یه‌ که‌ لکی لێ په‌یدا ده‌بێ!

باوکی میکیل ئه‌نجیلۆ که‌ ناوی (لۆردۆ فیکۆ دی لیۆناردۆ بیوناروتی) بوو، کوته‌خای «کابریز» بوو. کوپه‌که‌ له‌ناو خه‌یزانی‌کدا گه‌وره‌ بووبوو که‌ هه‌موویان نێرینه‌بوون. چونکه‌ میکیل هه‌ر چوار برای هه‌بوو. ته‌نانه‌ت که‌ دایکی‌شی مرد، ئه‌و ته‌مه‌نی شه‌ش ساڵان بوو. هه‌رچی باوکی بوو، هه‌رچه‌نده‌ خانه‌دان بوو، به‌لام ده‌ستکورت بوو. زۆر رۆژ بێ کارو‌فرمان ده‌مایه‌وه‌. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ توندوتیژی لێ هاتبوو^(۱).

له‌گه‌ڵ منداڵه‌کانیدا به‌زه‌هه‌رزه‌نگ بوو، زāl بوو به‌سه‌ریاندا، سه‌ختیی ده‌نوواند. به‌تایبه‌تی له‌ هه‌یج زۆر تووره‌ نه‌ده‌بوو له‌وه‌ نه‌بێ که‌ میکیل ئه‌نجیلۆی کوری هه‌ر ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه‌: «ده‌مه‌وی بێم به‌هونه‌رمه‌ند!» چونکه‌ (لۆدۆ) وای بریار دا‌بوو که‌ نه‌هێلتی که‌س له‌ خه‌یزانی «بیوناردتی» بێ بی‌ری ئه‌و^(۲) به‌کار و فرماني پرۆپوچه‌وه‌ خۆی خه‌ریک بکات، وه‌ک: وینه‌کێشان به‌رۆنی ره‌نگاو‌ره‌نگ و فلچه‌ و به‌ردتاشین به‌چه‌کوشه‌وه‌. داینا بوو هه‌ر پێنج کوپه‌که‌ی خه‌ریکی کاروباری بازرگانی و پاره‌گۆرینه‌وه‌ بن. ئه‌وانیش وه‌ک کوپانی خه‌یزانه‌ گه‌وره‌کانی فلۆرنسه‌ گوزه‌ران بکه‌ن. به‌م ره‌نگه‌ باوکه‌که‌ ده‌یویست کوپه‌

(۱) توندوتیژی: (عصبی)، تووره‌وتیژی.

(۲) راستتر: بێ پرس‌ی ئه‌و، بێ را و بۆجونی ئه‌و، به‌بێ ناگای ئه‌و.

خه والوهه که ی خۆی به زهه پروزه ننگه وه رابهیتنی. ده بویست گیانه که ی خۆی بکات به به ریدا که
حه زلی له کاروبار هه لسه و پارانندن ده کرد!. به لām باوکی هه ره نجیکی له گه لدا، به باچوو.

هه ره چهنه لیبی ده دا و هه ره شه ی لی ده کرد و لیبی تووره ده بووم، ئەم هه ره له سه ره قسه ی
خۆی ده رۆشیت. هه ره ده بویست ببی به «هونه رمه ند»! که کار گه یشته ئەم راده یه، ئیتر له وه
به ولاره باوکی سه ری نه کرده سه ری. ناچار خسته ی «په یمانگای هونه ری شه رلانداگو» وه.
ئیتتر ده ستی لی شت!. (میکیل) یش ئەو کاته له سیانزه سالان تیپه ری نه کرد بوو. له و
کاته یشدا «شه رلانداگو» خه ریکی وینه کیشان بوو، له سه ره دیواره کانی کلتیسه ی
(سانتاماریا). ئەو یش ئەوه ی سپارد به شاگرده تازه که ی: (میکیل)، که داووه ره مان ی
ره ننگه کانی به ارپتته وه و، هه ندی وینه یش له نمونه ی ورده کانیان بگویتتته وه سه ره
دیواره که، که وه ستا که ی له وه پیته ناماده ی کرد بوون.

وینه کانی شاگرده که ئەمه نده جوان و ریکو پیک ده چوو بوون، له وینه کانی مامۆستا که
ناو از تر بوون، که میکیل له وانه وه گویتزا بوونیه وه، «شه رلانداگو» ئەم هونه رمه نیسه ی
میکیلی زۆر پی ناخۆش بوو. چاوی پی هه لده هینا^(۱).

له به ره ئەوه له شیوه یه کی زۆر ته نگ و ناشیریندا ته نگه تاوی کرد!. شاگرده
دلنا سه که به یش هه ستی به دلره شیبه مامۆستا که ی خۆی کرد، که چ جو ره هه ستی کی نا که س
به چانه ی له دلدا یه به رامبه ری. هه ره ها کرده وه پر زۆر و سه ته مه کانی باوکی شه ی
بیرکه وته وه، که چۆن له وه پیته ده ینالاند به ده ستیه وه... ئەو به دخووی و زۆر دار بیانه
کار یکی وایان له دل ی کرد، میکیل تا گه وه بوو و پیگه یشت، ورده ورده باوه ری
خۆشه ویستی مرۆقایه تی نه ما... جا ئەم دوو دل بیه ی له خۆشه ویستی مرۆف له کۆل
نه بووه وه. له گه لیدا مایه وه، تا ما له ژیاندا!...

له راستیدا ئەمه بو «میکیل ئەنجیلۆ» به چاکه گه را، که مامۆستا که ی له م شیوه یه دا دل ی
ره نجاند و له کۆل خۆی کرده وه. نارده کن مامۆستا «به رکۆلده ی هاو ریتی. ئەم
مامۆستا یه یش پیاو یکی پیر بوو. شاگرده کانی خۆی فیتری پیشه وه هونه ری به ردتاشین
ده کرد، له سه ره نمونه ی ئەو په یکه ره جی ماوانه ی که تازه له «باخچه ی میدیچی» دا
دۆزرا بوون وه. جا ئەو جیگایه به لای میکیل ئەنجیلۆ وه که «به هه شتی عه دن» وا بوو.
چونکه له ویدا فیتری ئەو هونه ره بوو که خودا ده سه ته کانی ئەوی هه ره بو ئەوه دروست کرد

(۱) چاوی پی هه لده هینا: ئیره ی پی ده برد، هه سوودی پی ده برد.

بوو. هه ره له ویشدا بوو که گه یشت به و پیاو ه ی که خسته ی ناو جیهانی خۆینده واری و
هونه ره و ساز و تاواز و جوانی و قسه ی نه سه ته قه وه. که خسته ی ناو ئەو با به تانه وه که
گیانه لاره که ی ناو اته خوازیان بوو!.

رۆژتیکیان میکیل ئەنجیلۆ له باخچه که ی «لۆرنۆ دی میدیچی» دا به ردتاشی ده کرد.
خه ریکی هه لکۆلینی ده مرچاوی پیاو یکی پیر بوو. به ریکه وت (لۆرنۆ) ی به ناویانگ
خۆی له و باخچه یه دا گه شتی ده کرد. لۆرنۆ وه ستا و تاویک له و په یکه ره بچکۆله یه ورد
بووه وه. پاشان رووی کرده په یکه ره تاشه لاره که و پیی گوت: «کوری خۆم... تو ئەوه
نازانیت که پیاو ی پیر چهنه ددان یکی هه ره ده بی که وتبی؟». که ئەوه ی بیست ده موده ست
لاره که چه کوشه که ی گرت به ده سه ته وه و ددان یکی په یکه ره که ی شکاند.

ئینجا رووی کرده لۆرنۆ و لیبی پرس ی: «ئاوات ده وی؟»... لۆرنۆ یش پیته که نی و پیی
گوت: «به لی ده بی وا بی!...».

جیهان روو ده کاته میکیل!

لۆرنۆ ئەو کوره هه لکه وتوه ی به دلدا چوو. سه ری سو رما له وه ی که ئەو له و ته مه نی
چوارده سال بییدا ئەمه نده کار ره نگین بی. ده موده ست له گه ل خۆیدا برده ماله وه و ریشیدا
که له سه ره خوانه که ی خۆی نان بخوات و له گه ل منداله کانی خۆشیدا یاری بکات... بیجگه
له وه پالتویه کی ره نگ بنه وشه ی شه ی به دیاری پیته که ش کرد. ئینجا مانگانه یه کی شه ی بو
بریه وه که گه یشتبوو په نجا ریال. چاوه کانی کوره که ی شه ی کرده وه که له گه وره یی جیهانی
بتپه رستی تیبگات، ئەو جیهانه ی که له ناویدا ده ژیا. ئەنجیلۆ له ویدا چیشکه ی جوانی
کرد. له ویدا ژیری و تیگه یشتووی فیتر بوو. چونکه هه رچی راستی په رست و بویتز و
نوسه ره ناو ازه کانی سه رزه وی هه بوون روویان ده کرده کۆشکه که ی میدیچی و هاتوچۆیان
ده کرد، له ملا و له ولای خوانه که ی میدیچی به وه که هه وارگه ی پیته که وتووی ئەو سه رده مه
بوو، (ئه پۆللی) ی خودای هۆنراوه و (ئه فلان تون) ی پیته که مبه ری زانیاری بوو بوونه با به تی
گفتوگۆی ئەو جو ره پیاو انه. جا به هۆی کار تی کردنی ئەم ناوچه بتپه رستی به وه که میکیل
تییدا ده ژیا، ئەنجیلۆ تیر بوو بووه سه ره دروست کردنی یه که م به ره مه ی هونه ری خۆی، که
بریتی بوو له وینه یه کی به ره سه ته، شه روشو ری ناو هند مرۆف و گیانله به ری پیشان ده دا.
به شیوه ی (گریک) بیه کان جوانی له ش رووتانی تییدا ده رختبوو.

رۆژتیکیان ئەنجیلۆ تووشی سه ره گه ردانییه ک هات، که هه تا له ژیاندا بوو کاری له

دهروون و ژبانی کرد. ئەو هیش له وهوه رووی دا که قسه به کی له دەم هاته دهره وه بهرامبەر هاوڕێیه کی خۆی که شاگرد بوو له پهیمانگاکه دا، له بابەت هه‌لسه‌نگاندنی هونه‌ره که به وه کرد بووی. ئەم کورده‌یش به هه‌یتز و هه‌رەت بوو. به‌لام زوو تووره ده‌بوو، مشتتیکه ماله‌ی به‌ده‌موچاویدا. ئیسه‌کی لووتی شکاند و گۆشته‌که‌ی هه‌لدری. ئەنجیلۆ له هۆش خۆی چوو. ئەوه‌نده‌یش نازاری په‌نگه‌یشتبوو، وه‌ک مرده‌ووی لی هاتبوو. له‌به‌رته‌وه هه‌لیانگرت و بردیانه ماله‌وه. کاتێ که برینه‌که‌ی چاکبووه‌وه. کورده‌که‌ی سه‌یریکه‌ی ده‌موچاوی خۆی کرد له ئاوینه‌دا، که ته‌ماشای کرد جیتی برینه‌که‌ی ده‌موچاوی ناشیرینی کردوه‌وه!... ئیتر له‌و پۆژه‌وه تووشی سه‌رکزی هات. هه‌ر بیری له‌ خۆی ده‌کرده‌وه.

په‌گه‌زی مرۆفیشی به‌دلێکی پر له‌ قین و چاویکی خه‌مگینه‌وه سه‌یر ده‌کرد. ئەنجیلۆیش هه‌رگیز دلێ پاک نه‌ده‌بووه‌وه به‌رامبەر به‌مرۆفایه‌تی. چونکه‌ ئەو تیکچوونه‌ی تیکچوو بوو له‌ش و ده‌رووندا به‌هۆی ئەو کاره‌ساته‌ ته‌نگ و ناخۆشه‌وه هه‌رگیز له‌ بیری نه‌ده‌چوووه.

له‌و سه‌رده‌مه‌دا بانگ ر‌اه‌یشتنی چاکه‌خواری ئایینی و زرنگاری (ساقۆنارولا) ی به‌رگۆی ده‌که‌وت که هه‌لمه‌تی ده‌برده‌ سه‌ر ئەو تیکچوون و ئازاوه و د‌ر‌ندیه‌ی که سه‌رده‌ره نه‌په‌نیه‌کانی شاره‌که‌ی د‌یاننوواند و له‌ ده‌ستیان ده‌وه‌شایه‌وه. جا ئەم هاواره‌ کارێکی گه‌وره‌ی کرده‌ سه‌ر ده‌روونی میکیل، ل‌اوی دل‌ناسک، که به‌تۆزه رووداویک ده‌روونی ده‌رووژا. ته‌نانه‌ت برایه‌کی میکیل به‌هۆی ئەو ده‌نگ و هاواره‌وه خۆی فری دایه‌ په‌رستگاکه‌وه، که له‌ویدا بژی. ئەنجیلۆ خۆشی بیری له‌وه ده‌کرده‌وه، که وه‌ک بر‌اکه‌ی خۆی بکات: واز له‌ هونه‌ره‌که‌ی و جیهانه‌که‌ی خۆی به‌په‌نێ و، به‌چه‌شنی بر‌اکه‌ی خۆی به‌هاو‌په‌نیه‌ته ناو په‌رستگایه‌که‌وه، تا ده‌ژی تیه‌یدا به‌په‌نیه‌وه‌وه!... چونکه‌ له‌ ناخی ده‌روونیدا شه‌روشه‌په‌نیه‌کی یه‌جگار توندوتیژ په‌یدا بووبوو له‌ ناوه‌ند خودانه‌ناسین و خوداناسیندا، له‌ ناوه‌ند جوانی و فه‌رمانی سه‌رشاندا، له‌ ناوه‌ند بیروباوه‌ری جیهانی کۆن و وینه‌ی بی هاوتای جیهانی نویدا. به‌لام زۆری پێ نه‌چوو ئەو شه‌روشه‌په‌نیه‌ نه‌مان. هونه‌ر و مرۆفایه‌تی له‌مه‌دا به‌خته‌وه‌ربوون، که میکیل ئەنجیلۆ توانی ئەو هه‌ردوو لایه‌ یه‌ک بخات و ر‌یک بخات. که هونه‌ره‌که‌ی به‌کار به‌په‌نێ بۆ که‌لکی مه‌سه‌حیه‌تی و ته‌په‌رستی. یاخود هه‌روه‌ک خۆی ده‌بگوت: ئەو دوو لایه‌ له‌ یه‌کتر ماره‌ بکات. به‌رزی و په‌رۆزی ج‌وانیش له‌گه‌ل جوانی به‌رزی په‌رۆزیدا یه‌ک بخات!... میکیل به‌هۆی ئەم بیروباوه‌ریشی تا ژیا زال بوو به‌سه‌ر هه‌موو شاهکار و ده‌ستکرده‌ ناوازه‌کانیدا. له‌و ده‌مه‌دا سه‌رداری شار، لۆرنۆ مرد. ئەم په‌یاوه‌ پشته‌یوانی هونه‌ر و هونه‌رمه‌ندان بوو، که ئەنجیلۆیش یه‌کیک بوو له‌وان. پاش

ئ‌وه بوو، که له‌ ده‌می فه‌رمانداری (بیرو دی میدیچی) ی کورێ لۆرنۆدا (ساقۆ نارۆلا) ی چاکه‌خواز توانی نه‌ته‌وه له‌ فه‌رمانه‌وه‌ی ب‌وروژیتنی و بیکات به‌گژ له‌خۆبایه‌بوون و به‌ره‌للایی ئەو سه‌رده‌ره‌دا. زۆری پێ نه‌چوو، له‌شکره‌کانی (شارل) ی خونکاری فه‌ره‌نسه به‌ره‌و رووی شاره‌که‌ کشان.

چهند که‌سه‌تیکه‌ می‌شک و شکیش له‌ په‌یاوانی ئایین ده‌ستیان کرد به‌له‌ناو‌بردنی ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ وینه و په‌یکه‌ره جوانه‌کان له‌ گشت لای فلۆره‌نسه‌دا. گه‌نجینه‌ی هونه‌ری، پارچه‌ پارچه‌ کراو و، ورد و خاش بوو، که به‌ره‌می سه‌دان سالان بوو، له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مه‌دا، له‌ ناوچه‌قی ر‌یگاکاندا که‌له‌که‌ کرا!... میکیلی ل‌اویش که ئەم گه‌ژه‌لوکه‌یه‌ی هات به‌گژدا، ناچار بوو خۆی ده‌ریاز بکات له‌ شار و هه‌ل بی بۆ جیهانه‌کی دوورا!...

چا و پیه‌ه‌ه‌ینان و به‌ره‌ره‌کانی ته‌نگی پێ هه‌ل‌ده‌چن!

له‌په‌ش هه‌موو جیه‌که‌دا ئەنجیلۆ په‌نا‌ی برده‌ به‌ر شاری (پۆلۆنیا)؛ که له‌ویدا سه‌ره‌په‌رشته‌یه‌که‌ره‌کانی کلێسه‌که‌ی، دروستکردنی په‌یکه‌رێکیان پێ سپارد، که له‌ شپوه‌ی «فریشته» یه‌کی وا دایه‌ی که یه‌کته‌ی جیهانی کۆن و جیهانی نوێ بنوینێ. به‌لام جارێکی تریش میکیل به‌سه‌زمان تووشی ته‌نگه‌تاوکردنی هاو‌په‌ی هونه‌رمه‌نده‌کانی خۆی بووه‌وه، که ئەمه‌نده‌ سه‌روشت. نه‌نگبوون، چاویان پێ هه‌ل‌ده‌هینا و به‌ره‌ره‌کانی پێان له‌گه‌ل‌دا ده‌کرد. وایان ده‌زانی ئەو به‌ره‌ره‌کانیان له‌گه‌ل‌دا ده‌کات و ده‌په‌وی به‌سه‌ریاندا زال بی و نانیشیان بپه‌ی! ئەنجیلۆی هه‌رزه‌کاری له‌ به‌رامبەر ئەم ته‌نگ پێ هه‌ل‌چینه‌ی ئەو هونه‌رمه‌ندانه‌دا ناچار بوو شاری «پۆلۆنیا» به‌جێ به‌په‌نێ و بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ فلۆره‌نسه. به‌لام له‌جیتی له‌ دایکبوونی خۆیدا ئەمه‌نده‌ نه‌مایه‌وه، خۆی کۆکرده‌وه و رووی کرده‌ شاری (پۆما) تا چاره‌یه‌کی به‌خت ره‌شیی خۆی بکات. کاتێ که‌ پیتی نایه‌ ناو شاری (فاتیکان) وه‌خواه‌نی ر‌ابردوویه‌کی شوخ و شه‌نگ بوو. که‌چی ته‌مه‌نیشی له‌ ۲۱ ساله‌ ته‌په‌ری نه‌کرد بوو. به‌لام یاساوه‌کانی ئایین و سه‌ره‌رشته‌ی کاره‌کانی خوداناسی، له‌گه‌ل فرماتی سه‌رشانی خۆیاندا ناپاکیان ده‌نوواند. چونکه‌ میکیل ئەنجیلۆ که له‌ سالێ ۱۵۱۴ گه‌یشه‌ته‌ ئەو. رۆمای وا هاته‌ پێش چا و که‌ بووبوه‌ شاریکی به‌زموره‌زم و ساز و ئاواز و که‌تن کردن!... شاریکی زانست و جوانی و به‌دخوویی و ئازاوه و پشپویی! شاریکی سه‌ما و هه‌له‌په‌رکێ و ناوخوان و ئاهه‌نگ و هۆنراوه و ژه‌هر ده‌رخواردان!... شاریکی پر په‌رستگای ر‌ازاوه و زیندانی

ناخوش و پر نازار! شاریکی پر خوداپه‌رستی له ماله هم‌ژاره‌کاندا و، پر ئالۆش و خرۆشی ره‌گه‌زبازی له ماله ده‌وله‌مه‌نده‌کاندا!... له‌به‌ر ئه‌وه تا دوو سالی‌ش ئه‌نجیلۆ وه‌ک بێگان‌ه‌یه‌کی نه‌ناسراو ده‌ژیا له‌م ناوچه‌یه‌دا.

رۆمای هه‌روه‌ک نازاریکی ناساز ده‌هاته پێش چاو له‌ هه‌موو کۆرپکی جیهاندا!... میکیل له‌ کانگای دلیدا ده‌یگوت: «من که‌س دۆستم نییه‌. له‌سه‌ر دۆستیش په‌کم نه‌که‌وتوه‌. دۆستیشم هه‌ر نابێ!...». ئه‌وه‌نده هه‌بوو له‌پاش تیپه‌رپوونی دوو ساڵه‌که‌، هه‌ستی پێ کرد ددان به‌هونه‌ره‌که‌یدا ده‌نرێ. ته‌نانه‌ت شاری خۆپه‌رستی و به‌ره‌ره‌کانی درندانه‌یش ددانی به‌هونه‌ری ئه‌ودا ده‌نا. میکیل چووه‌ ناو گه‌روه‌ی دروستکردنی په‌یکه‌ریکه‌وه که‌ ده‌یانویست بۆ (مه‌سیح و مه‌ریه‌می دایکی مه‌سیح)ی دروست بکه‌ن.

تا له‌ کلێسای (پیتیر په‌ترۆس)دا^(١) دایمه‌زین. له‌مه‌ر جنامه‌ی پرۆژه‌که‌دا ئه‌مه‌ی نووسی: «په‌یکه‌ره‌که‌ وا دروست ده‌که‌م که‌ ببیته‌ ناوازه‌ترین به‌ره‌می هونه‌رمه‌نده‌کانی ئه‌م چه‌رخه‌!». له‌ گه‌روه‌که‌دا ئه‌و برديه‌وه. پرۆژه‌که‌ به‌و درا بیکات، میکیل په‌یکه‌ره‌که‌ی دروست کرد. دانیشتوانی رۆمایش به‌هه‌له‌داوان خۆیان گه‌یاند به‌یکه‌ره‌که‌، ته‌ماشای بکه‌ن. که‌ ته‌ماشایان کرد مه‌سیحی مردوو له‌ کۆشی ئافره‌تیکی شه‌نگ و شوخ و جواندا راکشاهه‌، به‌لام ئافره‌ته‌که‌ له‌ ته‌مه‌ندا له‌ مه‌سیح بچووکتی بوو!. ته‌ماشاکه‌ره‌کان ئه‌م به‌ره‌مه‌ پر هونه‌ره‌یان زۆر به‌دلدا چوو. زۆر په‌سندیان کرد، به‌لام سه‌رمان سوپه‌مابوو له‌ جیاوازی ته‌مه‌نی دایک و کوره‌که‌ی، که‌ به‌پێچه‌وانه‌وه پێشاندرابوو.

له‌ په‌یکه‌ر تاشی لایان پرسی: «بۆچ دایکه‌که‌ی بچووکتی پێشان دراوه له‌ ته‌مه‌ندا؟». ئه‌نجیلۆش پێی گوتن: «ئهی ئیوه ئه‌وه نازان که‌ هه‌موو ئافره‌تیکی داوین پاک تا ته‌مه‌نیکی دوورودرێژ شیوه‌ی هه‌ره‌کارایی خۆی زۆرتر ده‌پاریزی له‌ ئافره‌تیکی تر؟... که‌واته، ده‌بێ کچیکی وه‌ک (مه‌ریه‌م) تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک شیوه‌ی هه‌ره‌کارایی خۆی پاراستبێ، که‌ هه‌تا ژیاوه رۆژتیک نه‌بووه خۆی بدات به‌ده‌ست ئالۆش و خرۆشی مرۆفیکه‌وه، نه‌هی په‌سند و نه‌هی ناپه‌سندا!».

په‌یکه‌ریکی زه‌لام!

ئه‌نجیلۆ تا ما وینه‌ی ده‌کیشا و وینه‌ی هه‌لده‌که‌ند و په‌یکه‌ری ده‌تاشی له‌سه‌ر ئاره‌زووی راستی په‌رستانه‌ی خۆی، نه‌ک له‌سه‌ر بیروباوه‌ری سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی. ئه‌ویش، په‌کیک بوو له‌و چهند هونه‌رمه‌نده تازه هه‌لکه‌وتوانه‌ی که‌ له‌ پێش هه‌موو که‌سیکدا (زانستی ده‌روون)یان به‌کار ده‌هینا له‌ به‌ره‌می هونه‌ره‌که‌یاندا! کاتێ که‌ له‌ دروستکردنی ئه‌و په‌یکه‌ره بووه‌وه، بۆ په‌که‌م جار له‌ ژبانی خۆیدا، له‌ خۆیاییبوون به‌سه‌ریدا زال بوو. شه‌ویکی به‌وه‌وه رابوارد که‌ به‌ته‌نیا له‌ناو کلێساکه‌دا، بێ ئه‌مه‌ی که‌سیکی به‌دیاره‌وه بێ، ناوی خۆی و شاره‌که‌ی له‌ بنکی په‌یکه‌ره‌که‌دا هه‌لکه‌ند، که‌ به‌به‌ره‌میکی هونه‌رمه‌ندانه‌ی په‌جگار گه‌وره داده‌نرا!... ئه‌ویش په‌که‌م جار و دوایی جار بوو که‌ ناوی خۆی له‌سه‌ر کاره‌ پر هونه‌ره‌که‌ی ده‌ستکردی خۆی هه‌لبه‌که‌نی!... چونکه‌ هه‌روه‌ک دار و دره‌خته‌کان و شاخه‌کان شیوه‌ی سروشت پێشان ده‌دن، ئاوه‌هایش شاکاره‌کانی میکیل ئه‌نجیلۆ و ده‌ستکرده‌ ناوازه‌کانی پتوبستیایان به‌وه نه‌بوو که‌ ناوی خۆی له‌ سه‌ریان بنووسێ، هه‌ر له‌ خۆپانه‌وه دیاربوون که‌ هی ئه‌ون!...

که‌ ته‌مه‌نی گه‌یشته ٢٦ ساڵی. ئه‌نجیلۆ گه‌رپه‌وه‌ فلوپه‌نسه. کاتێ که‌ به‌ناو کلێسا گه‌وره‌که‌ی شاره‌که‌دا تێده‌په‌ری، چاوی به‌که‌له‌به‌ردیکی^(١) مه‌رپه‌ری گه‌وره‌که‌وت، فری درا بوو له‌ گۆره‌پانی ساختمانه‌که‌دا، ٤٦ ساڵ بوو که‌س لێی نه‌پرسیبووه‌وه!... ئه‌ویش پێشینیاری کرد بۆ کاربه‌ده‌ستانی کلێساکه‌ که‌رپتی بدەن له‌و که‌له‌به‌رده‌شتیکی جوان و ناوازه‌ دروست بکات. ئه‌وانیش قسه‌که‌یان په‌سند کرد. له ٢/٨/١٥٠٢ دا ده‌ستی کرد به‌فه‌رمانکردن. له‌ په‌که‌م مانگی ساڵی ٤/١٥٠٤ دا په‌یکه‌ری خونکار «داوود»ی گه‌وره‌ی به‌ناویانگی له‌و به‌رده‌ دروست کرد!...

په‌یکه‌ره‌که‌ زۆر گه‌وره و زه‌لام بوو. بۆیه‌کا دانیشتوانی شاره‌که‌ پێیان ده‌گوت: «په‌یکه‌ره زه‌لامه‌که!»! په‌یکه‌ره‌که‌ ئه‌وه‌نده ناوی ده‌رکرد، ئیتالیاییه‌کانی به‌جۆرپکی تیکرایی، به‌بۆنه‌ی دروستکردنی ئه‌وه‌وه میژوویان بۆ کاره‌سات داده‌نا.

ده‌یانگوت: «له‌و ساڵه‌دا که‌ په‌یکه‌ره زه‌لامه‌که‌ دروست کرا». ئیمپه‌رۆکه‌یش هه‌ر که‌سی بچیتته‌ زانستگای فلوپه‌نسه که‌ بۆ هونه‌ره‌جوانه‌کان دامه‌زراره‌وه، ئه‌م په‌یکه‌ره زه‌لامه‌ ده‌بینی: به‌پێوه دامه‌زراره‌وه، زه‌ه‌روه‌نگ و سامی لێ ده‌ه‌شیتته‌وه. له‌شیکێ پر هیتز و هه‌ره‌تی

(١) راستتر: گا به‌ردیک، تاویریک.

(١) واتا: (القديس بطرس).

بهه گۆی له کۆل نهدهبووه!

ئهنجیلۆ چوو بۆ (کارارا). لهوێ بهدهیان تن بهرده مهرمه پری ناوازی ههلبژارد. ههر ئهوهنده ئهم کهله بهردانه که ئهوهندهی شاخیک کهله که بووبون بهسهه یه کدا گه یشتنه گۆره پانی بهردهمی ساختمانی کلێسای (پیتیر په ترۆس)، ئهنجیلۆ دهستی کرد به تاشین و رێکخستنیان. جوانی دروست کردبوون. ههر دهتگوت گیانی کردوون به بهردا.

بهلام دووباره چاو پیتیه لهیتان و بهریه رهکانی کردن پهیدا بوونهوه و گهله کۆمه کتیبان کرد له هونه رمه ندی سه ره که وتوووه تا په کی رهنج و تیکۆشانی بخهن و، ته گه ره ییش له ته و او بوونی شاکاره که ی بدهن. زوو به زوو پاپا کاری تی کرا. ئه و پاره یه ی که خۆی و ئهنجیلۆ رێککه وتبوون له سه ری به ره به ره دهستی لی کیشایه وه. وا ده رکه وت که له بنج و بنا وندا بهریه رهکانیکه رێکی ئهنجیلۆ، که ناوی «برامانت» بو، کاری له میشکی پاپا کرد بو، که دروستکردنی گۆر له سه ردهمی ژبانی خاوه نه که یدا بریتیه له ره شیبیه که که ئهنجامی باش ده رناچی. پیاوه که وای پیشنیاز کرد بو بۆ پاپا که خۆی ریشووتنیک بۆ دروست کردنه وهی ساختمانی کلێسای «پیتیر په ترۆس» دابنی، جوانی دروست بکات که بیهته نمونه یه کی رازاوه و نایاب بۆ هه موو چه رخیک!... پاپاش چووبوه سه ر قسه ی ئه و پیاوه به دگۆیه. کاتی که ئهنجیلۆ چووبوه لای پاپا هه ندی پاره ی لی وه رگری، یاساوه له کان ریبیان نه دابوو به چیه ته ژووره وه، پیبیان گوتبوو به یانی بیهته وه.

ههر رۆژیک ئهنجیلۆ بچووايه بۆ لای پاپا یاساوه له کان، ریبیان نه ده دا به چیه ته ژووری، پیبیان ده گوت: «به یانی وه ره وه». ئهم گفتم و به لینه درۆیانه ییش به فه رمانی پاپا نه بی نه ده کران! ته نه ات رۆژیکیان یاساوه له کان پیتی گوتبوو: «من فه رمانم پی دراوه که نه هیلتم به چیه ته ژووره وه!...». ئهنجیلۆ ییش له داخندا تووره بووبو، به یاساوه له که ی گوتبوو: «که واته به پاپا بلتی: ئه گه ره له دوا رۆژدا منی ویست، بام خۆی بیهته لام!...».

ئهنجامی ئه مه ییش به وه گه یشت که ئهنجیلۆ هه رای کرد و رۆمای به جیه یشت!... کاتی گه رایه وه فلۆره نسه دلی له مرۆقایه تی به ته واده تی ره ش بووبو!. ئهنجیلۆ ههستی وا ده کرد جیهان هه مووی به گژیدا ده چی. هه موو جارێ به خو پاراستنیکه وه جی فه رمانه که ی خۆی داده خست، ده ترسا له وه ی یه کی که له بهریه رهکانی که ره کان، خۆی فری بداته کۆگا که یه وه و بیس و پرۆژه کانی بدزی. ئه وهنده له نیازی که سانی تر دوو دل بووبو، ئه گه ره به اتایه به رگدرووه که ی له دوورینی کۆجه (چاکه ت) که یدا که موکو ریبیه کی ده ریکه وتایه ئهنجیلۆ

وه رزشکارانه ی پیه یه. سه ره که ی بچووه. که مه ره که ی باریکه. باله کانی لاوازن. به لام دهسته کانی به هیز و هه ره ته وه ده رده که ون. ده ماره کانیان پیه دیاره. به دهستی چه پی قۆچه قانییه که ی له سه ر شانی خۆی هه لگرتوه. به دهستی راستیشیه وه به ردیکی هه لگرتوه، ئاماده یه بۆ ئه مه ی بیگریته دوژمنه گه وه و به چنگه که ی که ناوی (جولیات) بو!... ئه وهنده هه یه جوانترین پارچه ی په یکه ره که ده موچاویه تی! که نی شانیه مه ردا یه تیه کی ته وای تیدا دیاره، له گه ل بریاریکی تا سه ر و، (۱) سووک ته ماشا کردنیک بۆ دوژمنه کانی (۲). له راستیدا ئهم شیه یه ییش شیه ی ئهنجیلۆ خۆی بو.

چونکه هونه رمه ندی فلۆره نسه و پیغه مبه ر و خونکاری جووله که هه ربه ک له ده روونیان هه بوون: (ده روونی هونه رمه ند و جه نگا وه ر!...).

په یکه ره گه وه ره که ی «داوود» ئه مه نده ناوبانگی ده رکرد له «رۆما» وه ناردیانه شوین ئهنجیلۆ، چونکه پاپای تازه. (یولیوسی دووهم) به په رۆشی ئه وه وه بوو که گۆرێک بۆ خۆی دروست بکات، که وینه ی له جیهاندا نه بووبی!... جا له ئهنجیلۆ به ولاوه کن هه بوو بتوانی ئه و گۆره گه وه ره یه ی بۆ دروست بکات؟!... به م ره نگه پاپا په نای برده به ر ئهنجیلۆ که ئه و ئاواته ی بۆ به یته ته دی. به هه ر دوو لاری و شویتیکیان بۆ کردنی ئه و گۆره ناوازیه دانا. بریاریان دا چل یاسا و ل له به ژنوبالای مرۆقی ئاساییدا بتاشرین له به رد. چوار لای لاشه ی پاپا بگرن له گۆره که دا. ئه و په یکه رانه ییش هه ی پیاوه هه ره گه وه ره کانی پیشیان بن له بیره پیروژ و به رزه کان و له پاله وانه کان و له پیغه مبه ره کان.

پاپا له ئهنجیلۆی پرسی: «دروستکردنی ئهم گۆره به هه موو با به تیکیه وه چه ندی تی ده چی؟!...». هونه رمه نده که ییش، له کن خۆی زۆریشی دانا بو، گوتی: «سه د هه زار رپال» پاپایش پیتی گوت: «ده لیتی چی بیکه یین به دووسه د هه زار رپال؟!...» پیش ئه مه ی ئهنجیلۆ بیهته وه سه رخۆی، پاپا به گه رمیکه وه پیتی گوت و به جیه ی هیش: «کو ری باش! ئه وهنده مه وه سه ته چاو بیه رته ئاسمان... پرۆ ده ست بکه به فرمان!...».

(۱) (مع تصمیم نهائی). مامۆستا مه بهستی له مه یه.

(۲) (واستخفاف بأعدائه). ئه سللی رسته که ئه مه بووه.

دلی لئ کرمی ده کرد. وای ده زانی بهرگدوروه که بۆ مه به سستیگ وای له کلۆجه که ی کردوه، تاقینی هه لیبستیته... هه چهند یه کتیک دلی بشکاندایه سه ری خۆی کز ده کرد. به لām بهرزی راده گرت. نه یده هیشته که س لیتی نزیگ بیته وه!...

پاشه جار پاپا چهند جار پک له سه ر یه ک ناردیه وه به شوینیدا. به لām نه نجیلۆ، فه رمانی نه وی به جی نه هینا! ئینجا پاپا یه کتیک ناردده لای پیی گوت: «پاپا تکات لئ ده کات به جیته لای!». ئەم جار هه نجیلۆ دلی نه رم بوو، پریری دا به جیته لای پاپا، به لām به مه رجیک که هه ر دووکیان له نیوه ی ریگادا به یه کتر بگهن! ده بی نه وی جیگایه بیش (بۆلۆنیا) بی، نه ک رۆما!... پاپا که دی، پیی گوت: «کارا! تو پییویکی سه ریری. له جیاتی نه وه ی تو بیته لای ئیمه، چاوه روانیت کرد تا ئیمه گه یشتینه لات!».

- چونکه ئیوه که تنیکی خراپتان به من کرد!

- به لām من تۆله ی نه وه ت بۆ ده که مه وه... به لپنت ده ده می...

له و کاته دا هونه رمه نده که به نه ژنۆدا هات، له بهر پیی پاپادا... پاپایش ده سستی به سه ریدا هینا و دلی دایه وه!... به لām پاپا هیشته هه ر ده ترسا که له سه رده می ژبانی خۆیدا گۆر بۆ خۆی دروست بکات. له بهر نه وه وازی له و بیر هینا، له جیاتی نه وه فه رمانیکی تری بۆ نه نجیلۆ دۆزبیه وه. فه رمانه که بیش نه وه بوو له بنمیچی کلیساکه ی (سسین) دا، له جی هه واری (فاتیکان) دا وینه کاری بکات... نه نجیلۆ بیش نه وه فه رمانه ی زۆر به جوانی و ناوازیبیه وه راپه راند. چوار سالی خشت به درتژیایی رۆژ، به سه ر گازی پشتدا، له سه ر جۆلانه یه کی^(۱) ته خته به ند. راده کشا و، وینه ی ده کیشا و، رهنگی ده کرد، تا نه وه فه رمانه ی ته واو کرد! نه نجیلۆ وا به و باره وه رها تبه و که له وه فه رمانه ی بیش بووه وه، تا چهند مانگیک نه یده توانی وه ک جارن نووسراو بخوینیتته وه، تا نامه یاخود نووسراوه که ی له ژوور سه ری خۆبه وه دانه نایه و له ژیره وه سه ریری نه کردایه بۆی نه ده خویندرایه وه!...

ده ست و په نه ی رهنگین!

کاتن که نه نجیلۆ له وینه کاری نه و بنمیچه بووه وه که وینه ی دوانزه پیغه مبه ر و پیری تیدا کیشابوو... پاپا چوه نه وی سه ریری بکات. که سه رنجی دا جلویه رگه کانی پیغه مبه ره کان که له پیشه وه وینه یان کیشرابوو، به زه ر که فت و نه خشونیگار رازینرابوونه وه. که چی جلویه رگی نه وانیتتر وا رهنگ نه کرابوون. کاتن که له نه نجیلۆی پرسی: «هوی نه وه چییه؟». نه نجیلۆ گوتی: «له سه رده می نه مانه ی ترده نه ته وه هه ژاربوون. به لām سه ر راستبوون. هه رچه نده پارهیان نه بوو، به لām خودا ناسیان له دلدا هه بوو!».

نه وانه ی که به «شکسپیر» یاندا هه لداوه گوتویانه: «خودا که شکسپیری دروست کرد، جیهانی دوو نه وه نده لئ کرد!...». ئەم قسه یه هه لده گری له بابته میکیل نه نجیلۆی شه وه بکری. چونکه بن میچی کلیسای «سسین» بریتیه له جیهانیگ، که سه رله نوێ دروست کراوه ته وه! چونکه میکیل نه نجیلۆ هه موو هه نگاوه کانی دروست کردنی جیهانی تیدا وینه کیشاوه. هه نگاوی دروست کردنه کانی، یه ک له دوا ی یه ک دین. له پیشدا وینه ی تاریکی و نووته کی جیهانی کیشاوه که درنده یی و سامناکی تیدا یه. پاش نه وه نه و تاوه ی پیشان داوه که پیش له دایکبونی جیهان که وتوه. نه و تاوه بیش پرته ی له بابته ی چاو تیپین و چاوه روانی. پاش نه وه فریشته کان ده بینن، که وه ک په له هه ور وان به ئاسمانه وه. دوا ی نه وه نه نجیلۆی وینه کیش رووناکی له تاریکی جوئ کردۆته وه. ئینجا وینه ی مانگ و رۆژی کیشاوه. ئاویشی له زه وی جوئ کردۆته وه. ئینجا په نه یه کی کیشاوه به «ئاده م» دا و گیانی کردوه به به ریدا.

پاش نه وه له په راسوبه کی ئاده م، (حه وای) دروست کردوه. دار و درخته کانی باخچه که و میوه ی به ره برست کراویشی له به رده م حه وادا داناوه. پاش نه وه فریشته یه کیشی ناردۆته سه ر ئاده م و حه وای ده ریان بکات له به هشت. فریشته که له ویدا شیرتیکی به ده سته وه یه گری ئاگری لئ ده بیته وه. پاش نه وه لافاوی تووریه ی خۆی به ره لالا کردۆته سه ر مرۆقایه تی تاوانبار. به هه ر چوار لای ئەم وینه یه وه که له ناوه راستدایه پیغه مبه ره کان و راسپیراوه کان و پیره کان دانیشتون، سه رنج ده دن و، بیه ر ده که نه وه و، ورد ده بنه وه و، ده پارینه وه له خودا. هه ریه که یان خه ریکی فه رمانیکی تایبه تی خۆیه تی. هه موو مه به سیکیشیان نه وه یه که بکه ونه ناوه ند خودا و مرۆقه وه، ریکیان بخهن! پاپا

(۱) له راستیدا (جۆلانه یه کی) زیاده، بۆ ئەم ده رپه نه ته نیا و شه که ی دوا یی (ته خته به ندیک) شیاو تره.

(یولیوسی دووهم) مرد. نهوهکانی داویان له ئهنجیلۆ کرد ئه و گۆره تهواو بکات که له سهردهمی ژبانی پاپا خۆیدا دهستی پێ کرد بوو. کهچی ئه و دهمه ئیتالیا کهوتبووه ناو شهڕ و نازاوهوه: دهرد و نهخۆشی داگیری کرد بوو.

ساختمانهاکانیان دهرووخاند. وینهکانیان دهسووتاند. پهیکه ره مسهکان (که هه ندیکیان دهستکردی ئهنجیلۆ خۆی بوون) دهتوینرانهوه و دهخرانه ناو دهمی تۆپه کانهوه. هه رچهنده ئه و دهمه وا بوو، بهلام هونه رمه ندی گه و ره، باکی له و شتانهی نه بوو، هه ر به فه رمانی خۆیه وه خه ریک بوو! دوا ی ئه وه چه ند پاپا یه ک، یه ک له دوا ی یه ک هاتن و له ناوچوون، هه موویان به هه لئێژدن دههاتنه سه ر تهخت. هه موویان فه رمانداریان کرد و پاشان مردن. بهلام ئهنجیلۆی هونه رمه ند هه شتا هه ر له کاردا بوو، له فه رمانه که ی خۆی نه بوو بووه!... بیجگه له وه، په یتا په یتا تووشی دهرد و نهخۆشی ده بوو.

تووشی دهردی سه ری ده بوو. دوژمنهکانی داویان بۆ دهنایه وه. کهچی دهست و په نجه رهنگینهکانی ئه و که خودا هه ر بۆ ئه وهی دروست کرد بوون جوانی بهیننه به رهه م، هه ر له شاکاره ناوازهکانی خۆیاندا دهجوولانهوه! ئه وانه یه ک که چاویان پێ هه لدههیتنا به دناویان دهکرد به ته مه لێ و خۆپه رستی و سه رچه وتیه وه. دهیانگوت به رتیلی وهرگرتوه له خاوه ن کانه به ردهکانی (کارارا)، تا گۆرستانه که به به ردی ئه وان تهواو بکات و به ردی که سی تر کار نه کات!...

هه رچهنده تاوانهکان خۆ هه لبه سه ست بوون و فه ریان به راستیه وه نه بوو، بهلام کار به دهستهکان به گوپیاندا چوو، ئهنجیلۆیان ناچار کرد جوژه به رده مه رمه ریکی تر به کار به ینین، که له هی پێشوو باشت نه بوو، خراپتر بوو!... له گه ل ئه وه یه ک گوتی نه دایه ئه و کرده وه پڕو پوچانه.

دهستی له فه رمان هه لته گرت، هه ر له سه ر کار و فه رمانه که ی خۆی رویشت تا تهواوی کرد. جاروبار تیکیش سکا لای دلی خۆی بۆ ئه و به رده مه رمه ره بێ زمانانه ده کرد، به جوړتیکی وایشی دروست ده کردن وهک هاتبیتته زمان وا بوو!.

ئهنجیلۆ له و کاته دا گه یشتبووه ته مه نی چل و حه وت سالی. کاتێ که له خۆی ده دو ی، وینه یه کی وردی که سه ایه تی خۆمان له و سه رده مه دا پێشان ده دات، دلێ: «قژی سه ری کورت و لوول بوو بوو. ناوچه وانی له به ر کاره ساتی رۆژگار چرچ و لۆچ بوو بوو».

چاوهکانی پڕ بوو بوون له بیر کردنه وه، تیژ دهیانروانی، بهلام گیتۆیژ بوو بوون.

لچهکانی^(۱) هاتبوونه وه یه ک، بچووک بوو بوونه وه، برباردان و سنگ هیتانه پێشه وه یان تیدا دیار بوو بۆ به رهنگار بکردن. ریشیکی ره شی کور تیشی پێشه بوو. لووته فشه شکا وه که یه شی زالی بوو بوو به سه ر هه موو ده موچا ویدا. ئه م شتیه یه شتیه ی پیاویکه که له گه ل خه م و خه فه تدا ناسیاوی هه بێ. که له گه ل سه رکیشی و تیز پیکردن و جوانی و که له ره قی و خۆ به ده سه ته وه اندا ئاشنایه تی هه بێ. ئه م شتیه یه، شتیه ی پیاویکی بیه ر پڕو پوچ و خودا ناسیکه!...».

بیست و سێ سالی خشت به تاشینی گۆرنگه وه خه ریک ده بی

تا ئه و گۆره ی تهواو کرد بیست و سێ سالی پێ چوو. له و ماوه یه دا دهردی پشانه وه داکه وت. برا که ی به و دهرده چوو. ئه وه نده ی نه ما بوو خۆیشی هه ر به و دهرده بچێ! بهلام ته نانه ت له و سه رده مه سهخت و پڕ ته نگوچه له مه به شدا هونه رمه ندی گه و ره توانی ناگر به ریداته ئه و به رده مه رمه ره! دوا یی که ته مه نی ئهنجیلۆ گه یشته حه فتا سالی، ئه و فه رمانه ی بۆ تهواو کرا. یه کی که له چل یاسا و له که ی چوار لای گۆره که «مووسا» ی دهنوواند. په یکه ره که ی مووسا وینه یه کی هه ره بالا بوو له هونه ری به رد کۆلینی تازه!... چونکه نیوه ی په یکه ره که له شتیه ی خودا دا بوو. نیوه که ی تریشی له شتیه ی مرۆقه دا بوو.

مه به سی ئهنجیلۆیش له وه ئه وه بوو که بتپه رستی و مه سیحیتی پێشان بدات. له ناوچه وانه ته سه که یه شیدا دوو شاخی دروست کرد بوو. مووسای وا پێشان دا بوو که دانیشتوو و، ریشه درێژه که یه شی شوڕ بۆته وه تا گه یشتوته سه ر ئه ژنۆکانی. هه ردوو باله رووته کانیسی به م ته نشت و به و ته نیشتییدا شوڕ بوونه ته وه. به دهستی راستیه ی به هیز و هه ره تیکه وه ته له به رده که ی (یاسای مووسا) ی گرتوه به ده سه تیه وه. بهلام جووله ی پتیهکانی ئه وه پێشان ده دات که خه ریکه راست بیه تته وه سه ر پێ و قسه بۆ نه ته وه سه رکیشه که ی خۆی بکات. له چاوه تیژه کانیسییدا هه ره شه و گوړه شه دیاره. له لیتی خواروویشیدا تووره یی و چاوترساندنێ ئاشکرایه. به کورتی په یکه ره که پتیه مه رمه ریکی به سامی راسپارده پێشان ده دات که له لایه ن خودایه کی تووره وه نیرراوه بۆ سه ر نه ته وه که ی. هه روه ها ئه وه یه پێشان ده دات که مرۆقیکی هه ره بلند مرۆقه وارییه کی^(۲) ناشی و تینه گه یشتووی درنده، به توند و تیزیه که وه گونا هه بار ده کات!...

(۱) راستتر: لچ و لیتی....

(۲) مرۆقه واری له سه ر کیشی (کورده واری)!... دیاره (مرۆقابه تی) راستتر و شیاوتره.

دلداریه تاکانه‌کھی

له شه‌وی چه‌ژنی له‌دایکبوونی عیسادا ئەنجیلۆ له‌ وینه‌کھی «پوژی راستبوونه‌وه»^(۱) بووه‌وه‌ئو کاته‌ سالی ۱۵۴۱ بوو. ئەمیش‌ئو‌ده‌مه‌گه‌یشتبووه‌ئو په‌ری‌ئاواتی‌خۆی‌له‌ سامان‌و‌ناوبانگدا. هه‌رچی‌هونه‌رمه‌نده‌کانی‌جیهان‌هه‌یه‌چاویان‌پێ‌هه‌لده‌هیتنا^(۲).

به‌لام‌له‌هه‌موو‌که‌س‌دوورتر‌بوو‌له‌کامه‌رانیه‌وه. له‌هه‌موو‌کاتی‌تری‌ژیا‌نیشی‌له‌ هه‌ناسه‌ساردی‌و‌دلته‌نگیه‌وه‌نزیکتر‌بوو!. به‌دریژایی‌ژیا‌نی‌خۆی،‌زیانی‌لی‌ده‌که‌وت: یه‌که‌له‌دوای‌یه‌که‌دۆسته‌کانی‌له‌ده‌ست‌چوو‌بوون. له‌و‌دۆستانه‌سیانیانی‌له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا‌له‌ده‌ست‌چوو‌بوو. یه‌کی‌که‌له‌وانه‌کو‌پتک‌بوو‌له‌ته‌مه‌نی‌پانزه‌سالی‌دا،‌که‌هونه‌رمه‌ندی‌کی‌تازه‌پێ‌گه‌یشتوو‌بوو. ئەنجیلۆ‌بی‌من‌دا‌له‌و‌ه‌ک‌کو‌ری‌خۆی‌خۆشی‌ده‌ویست! یه‌کی‌کی‌تری‌شیان‌ئاپۆ‌ئو‌کو‌په‌بوو،‌که‌له‌هه‌موو‌که‌س‌ئەنجیلۆ‌زۆرت‌به‌دلدا‌چوو‌بوو. زۆرت‌ری‌ش‌هونه‌ره‌کھی‌ئو‌ی‌به‌لاوه‌په‌سند‌بوو. زۆرت‌ری‌ش‌بۆ‌دل‌سۆزه‌بوو. سی‌پیه‌م‌که‌سی‌شیان‌ئافه‌رتی‌کی‌جوانی‌زیره‌ک‌بوو‌ناوی «قیستۆریا‌کولونا»‌بوو. له‌هه‌موو‌که‌س‌زۆرت‌ر،‌له‌ناو‌چوونه‌کھی‌تیری‌له‌جهرگی‌ئەنجیلۆ‌دا. ئەم‌ئافه‌ته‌له‌هه‌موو‌ئافه‌رتی‌ک‌زۆرت‌ر‌کاری‌ئەنجیلۆ‌په‌سند‌کرد‌بوو. به‌دریژایی‌سالان‌خۆشه‌ویستی‌یه‌شاراوه‌کھی‌خۆیان‌له‌گه‌ل‌یه‌کتر‌دا‌ده‌گۆری‌یه‌وه. ئەو‌کۆمه‌له‌نامه‌و‌چامانه‌ی‌که‌له‌ناوه‌ندیان‌دا‌ده‌هاتن‌و‌ده‌چوون،‌له‌م‌رۆژه‌دا‌به‌گه‌وره‌ترین‌گه‌نجی^(۳)‌و‌یژه‌یی‌ئیتالیا‌دا‌ده‌نرین! کاتی‌که‌مه‌رگ‌له‌ناکا‌و‌ئو‌ئافه‌ته‌ی‌له‌ده‌ست‌ئەنجیلۆ‌هه‌ل‌پ‌چور‌کاندا،‌ئو‌ئاواته‌تاکانه‌یه‌ی‌له‌کۆری‌دلداریه‌هه‌یبوو،‌له‌دل‌یدا‌کو‌ژرایه‌وه. ئەنجیلۆ‌سه‌رگه‌ردان‌و‌کلۆ‌له‌هه‌ر‌ئوه‌نده‌ی‌بۆ‌مایه‌وه‌که‌له‌ته‌نش‌ت‌لاش‌ه‌ی‌ئافه‌ته‌که‌وه‌وه‌ستا. تا‌ئو‌سا‌که‌ه‌یشتا‌له‌گه‌ل‌ئوه‌یشتا‌که‌ده‌پیه‌رست. جار‌یک‌ئو‌ئافه‌ته‌ی‌نه‌گرت‌بووه‌باوه‌ش،‌ده‌ستی‌کی‌برد‌بۆ‌ده‌سته‌سارده‌کھی‌ئافه‌ته‌خۆشه‌ویسته‌کھی‌و‌ماچی‌کرد. پاشه‌جار‌بۆ‌یه‌کی‌که‌له‌دل‌سۆزه‌کانی‌خۆی. دل‌ی‌خۆی‌کرد‌بووه‌وه،‌گرت‌بوی: «ئوه‌م‌له‌هه‌موو‌شتی‌ک‌پێ‌ناخۆش‌تره،‌که‌من‌ته‌نانه‌ت‌له‌کاتی‌مردن‌یش‌یدا‌هه‌ر‌ئوه‌نده‌م‌و‌تیرا‌که‌ده‌ستی‌ماچ‌بکه‌م،‌نه‌مو‌تیرا‌ماچی‌کی‌لی‌وه‌کانیشی‌بکه‌م!».

(۱) (یوم القیامة).

(۲) ئیبریه‌یان‌پێ‌ده‌برد،‌حه‌سوودیان‌پێ‌ده‌برد.

(۳) گه‌نج: سامان،‌شتی‌به‌نرخ‌و‌به‌هادار.

جا‌له‌و‌سه‌رده‌مه‌دا‌میکی‌له‌ئەنجیلۆ‌خۆیشی،‌به‌چه‌ش‌نی‌مووسا‌له‌کانگای‌دل‌یه‌وه‌مرۆقه‌واری‌تاوانبار‌ده‌کرد. ئەم‌تاوانبار‌کردنه‌یشی‌کاتی‌ده‌رخست‌له‌به‌ره‌می‌هونه‌ره‌که‌یدا. که‌گه‌رایه‌وه‌سه‌ر‌و‌ینه‌کی‌شان‌له‌سه‌ر‌دیواره‌کانی‌کلیسای‌سستین. چه‌ند‌و‌ینه‌یه‌کی‌تری‌شی‌بۆ‌ته‌واو‌کردنیان،‌له‌ناو‌داکی‌شا،‌که‌(پوژی‌چه‌ند‌و‌چوون‌کردنی‌دوایی‌ی)^(۱)‌پیشان‌ده‌دا. وینه‌ی‌زۆری‌مرۆقه‌کانی‌به‌له‌شی‌رووت‌ه‌وه‌کی‌ش‌ابوو.

پیاوی‌کی‌ئایینی‌گه‌وره‌له‌م‌با‌به‌ته‌وه‌وا‌دوا: «که‌ئەم‌و‌ینه‌یه‌له‌مه‌یخانه‌یه‌که‌زۆرت‌ده‌وه‌شیت‌ه‌وه‌تا‌کلیسایه‌که‌!» کاتی‌کیش‌پایا‌دا‌وای‌له‌ئەنجیلۆ‌کرد‌ئو‌له‌شه‌رووتانه‌دا‌پوشتی،‌هونه‌رمه‌نده‌که‌مان‌به‌تو‌په‌یه‌که‌وه‌پێ‌گوت: «بام‌خاوه‌ن‌پایه‌ی‌پیرۆز‌خه‌می‌گیانه‌گا‌وره‌کانی‌ژێره‌ده‌ستی‌خۆی‌بخوات،‌به‌لام‌واز‌له‌من‌یش‌به‌هیت‌ی‌که‌خه‌می‌له‌شه‌کانیان‌بخۆم!».

وینه‌که‌کۆمه‌ل‌ئی‌کی‌گه‌وره‌ی‌مرۆق‌پیشان‌ده‌دات‌که‌له‌(مه‌سیح)‌کۆبوونه‌ته‌وه،‌به‌لام‌مه‌سیح‌ئەم‌جاره‌وه‌که‌خودایه‌کی‌خۆشه‌ویستی‌ده‌رنه‌که‌وتوو. وه‌که‌خودایه‌کی‌تۆله‌سینه‌وه‌ده‌رکه‌وتوو! کاتی‌که‌هاته‌جیهانه‌وه‌بۆ‌ئوه‌هات‌که‌جیهان‌بخاته‌سه‌ر‌رێگای‌چاکه‌کردن. که‌چی‌جیهان‌که‌نه‌فتیان‌کرد!. به‌لام‌ئەم‌جاره‌بۆ‌یه‌که‌هات‌تۆته‌وه‌جیهان،‌که‌چه‌ند‌و‌چوون‌له‌گه‌ل‌جیهان‌دا‌بکات. له‌م‌چه‌ند‌و‌چوون‌کردنه‌یش‌دا‌هیچ‌نیشانه‌یه‌کی‌خۆشه‌ویستی‌و‌به‌زه‌بی‌هاتنه‌وه‌ی‌تیدا‌نییه. له‌جیاتی‌ئوه‌داد‌په‌روه‌ریه‌ی‌کی‌تون‌دوتی‌ژی‌تیدا‌یه،‌له‌گه‌ل‌گه‌وره‌یه‌یه‌کی‌به‌سام‌و‌هه‌یز‌و‌هه‌ره‌تی‌کی‌بی‌ئەندازه‌دا... (مه‌ریه‌می‌کچ)‌پیش‌له‌پشت‌عیسای‌کو‌ریه‌وه‌وه‌ستاوه،‌خه‌موخه‌فت‌له‌ده‌مو‌چا‌و‌یدا‌دیاره،‌خه‌ری‌کی‌روو‌وه‌رگه‌رانه‌له‌(مه‌سیح)،‌که‌خه‌ری‌کی‌ره‌وانه‌کردنی‌ئو‌کۆمه‌له‌گه‌وره‌یه‌یه‌بۆ‌هه‌وارگه‌ی‌دواییان،‌تا‌سزای‌خۆیان‌ب‌چیتن؛‌زۆریه‌یان‌به‌ره‌و‌خوار‌ره‌وانه‌ده‌کات‌که‌ئاگرستانه‌!. چه‌ند‌که‌سی‌کی‌که‌میشیان‌ره‌وانه‌ده‌کات‌بۆ‌به‌ره‌و‌ژوور‌که‌به‌هه‌شتی‌لییه‌!. به‌م‌ره‌نگه‌و‌ینه‌که‌زۆران‌بازیه‌کی‌تا‌سه‌ر‌پیشان‌ده‌دات‌له‌ناوه‌ند‌ئاگرستان‌ی‌دۆزه‌خ‌و‌گولزاری‌به‌هه‌شتدا. له‌شبه‌یه‌کی‌کو‌رت‌کراوه‌یش‌دا‌میترووی‌ره‌گه‌زی‌مرۆق‌به‌و‌ینه‌پیشان‌ده‌دات،‌که‌په‌نج‌ده‌کیشی‌بۆ‌دوارۆژی‌مرۆق!

(۱) یان: رۆژی‌زین‌دو‌بوونه‌وه،‌رۆژی‌قیامه‌ت.

که نافرده ته که مرد، هونه رمه ندى گه وره، له تاقانه ههل و دوامین هه لی کامه رانی جیهانی خۆی بیههش مایه وه. ئەو مهرگه ساته یش کاریکی وای له ئەنجیلۆ کرد: به جارێک له شی تیکچوو. چەند حەفته یه کیش به نه خۆشییه وه مایه وه له جیگادا. له ناوه ند ژیان و مردندا هاتوچۆی ده کرد. ده تگوت ها ئیستا بمری ها تاویکی تر! به لام باش بوو له نه خۆشییه که ی چاک بووه وه. چونکه نامه جیهانییه که ی هیشتا به ته واوه تی به جی نه گه یاند بوو. ئەوه ی له سه ر مابووه وه که دیارییه کی هونه رمه ندانه ی تازه پیشکه شی جیهان بکات، که هه ندی که س ئەو شاکاره ی به گه وره ترین شاکار داده نین! کاتی که پاپا پی گوت نه خسه ی گومه زیکی تازه دابنی بۆ کلیسای (پیتر په ترۆس) ئەنجیلۆ له ته مه نی حه فتا و سی سالییدا بوو. ئەنجیلۆ بیانوی بۆ هینایه وه وازی لی بهی نی، سه باره ت که پیر بوو بوو، توانایی کاریکی وا گه وره ی نه مابوو، که ماوه یه کی زۆری ده خایاند. به لام پاپا ئەوه ندە تکای لی کرد و، ئەوه ندە سه ری کرده سه ری، ناچار ما. دواپی بی دلێ نه کرد، خواسته که ی گرتە ته ستۆی خۆی. له وه ندە زۆتر هیوای نه بوو به خۆی که له چەند مانگیک به ولاره بتوانی کاری تیدا بکات. به لام ئەو پایایه ی ئەو کاره ی خسته ته ستۆی ئەنجیلۆ مرد. له دوا ی ئەو یش چوار پایای تریش یه ک له دوا ی یه ک هاتنه سه رته خت و، مردن.

که چی هونه رمه ندى پیر هه ر له ژياندا بوو. به فه رمانه که ی خۆیه وه خه ریک بوو!... ئەو شاکاره یشی له ماوه ی شانزه سالدات ته واو کرد. له و ماوه یه دا نه هیزه کانی له شی نه هیزه کانی هۆشی له کار نه که وتبوون. دواپی له ته مه نیکی هه شتا و نو سالییدا له و ئەرک و کاره پر هونه ر و ناوازه یه ی بووه وه. به سایه وه. به لام پاش هه سانه وه که ی کاریکی تازه ی گرتە ته ستۆی خۆی. چونکه مانگه کانی دواپی ژيانی خۆی به وه وه رابوارد که نه خسه ی چوار په یکه ری کیشا بوو بۆ گۆره که ی خۆی. به ده ستی خۆی هه لیده که نن و ده يتاشین. له رۆژی ۱۲/۲/۱۵۶۴ دا به درێژایی ئەو رۆژه وه ستا بوو به پیتوه، چه کوشکاری به رده مه رمه ره که ی ده کرد. له پاش دوو رۆژ له کاتی باران و ره هیلله یه کدا، به سواری ئەسپه که ی چووه ده ره وه. چوار رۆژی تری پین چوو، گیانی دا به ده سته وه! له کاتی گیانه لاودا، به ته واوه تی ئاگای له خۆی بوو! چەند تاویک پیش مردنه که ی، بۆ که شیشه که ی خۆی، داخی دلێ خۆی ده ربری.

به لام نه ک له به ر مردنه که ی خۆی. به لکو له به ر ئەوه ی که ده مرد و هیشتا له هونه ره که ی خویدا. به ته واوه تی قال نه بوو بوو!....

عومەر خەيام

چېرۆکتیکە لە ژيان و دلداریبه‌کان و جهره‌زه‌بیه‌کانی بوژی و راستی په‌رستی به‌ناوبانگی ئی‌ران عومەر خەيام ئەدوێ

نوسینی: مانوێل کومروف - نووسەری سینەمایێ ئەمەریکایی

ئەم نووسراوه

عومەر خەيام

ئەوانە (عومەر خەيام) لە چوار خشته‌کیه‌کانییه‌وه ئەناسن به‌لایانه‌وه وایه‌ که پیاویکی مێ باز و، مه‌ی باز و ساز و ئاواز باز بووه و. هه‌موو ژبانی خوێشی هه‌ر به‌جهره‌زه‌بیه‌ی و به‌زموره‌زمه‌وه پابواردوو. بێجگه‌ له‌و باب‌ه‌تانه‌ فیری به‌سه‌ر هه‌یج شتیکی تره‌وه نه‌بووه!...

که‌چی له‌ راستیدا، له‌ سه‌رده‌می خویدا به‌زانیه‌کی گه‌وره و به‌بوژیکی خوێش ئاواز و، به‌راستی په‌رستیکی کارامه‌وه ناوی ده‌کردوو.

(عومەر خەيام) حه‌فده‌ به‌ره‌می وا گه‌وره گه‌وره و گرنگی پێشکه‌ش به‌مرۆڤایه‌تی کردوو، که هه‌ر یه‌که‌یان له‌ کۆرپکی زانست وێژه و مێژوو و راستی په‌رستی و هونه‌ردا جیگای خوێ له‌ناو نووسراوخانه‌کانی جیهان دا کردۆته‌وه. له‌ زانستگاکانی^(١) سروشت (طبیعت) و ژمیرکاری (ریاضیات) و ئەستێره‌ناسی (تنجیم) و راستی په‌رستی (فەلسەفە) و وێژه و مێژوودا، چ به‌زمانی فارسی، چ به‌زمانی عه‌ره‌بی، (عومەر خەيام) نووسراوانی به‌نرخ و گرنگی پێشکه‌شی شارستانیتی (ئیران) کردوو ته‌نانه‌ت له‌ باب‌ه‌ت (جه‌زنی نه‌ورۆز) یشه‌وه نووسراویکی به‌نرخ هه‌یه. رۆژمێر (تقویم) ی ئیرانی‌ش به‌سایه‌ی کۆششی زانیانه‌ی ئەوه‌وه راست کرایه‌وه.

چوارینه‌کانی خەيام

به‌لام (عومەر خەيام)، زۆرتر به‌هۆی چوارینه (رباعی) یه‌کانییه‌وه ناوبانگی ده‌کردوه له‌ جیهاندا، که هه‌یج زمانیکی زیندووی جیهانی نه‌ماوه ئەو (١٧٨) چوارینه‌ی ئەوی پێ په‌رچقه (ترجمه) نه‌کرای به‌زمانی کوردیی خوێشمان، ئەم چوارینه‌، به‌شێوه‌ی کرمانجی و به‌شێوه‌ی موکریانی، به‌هه‌ردوو شێوه‌که‌ کراون به‌کوردی. جارتیکیان له‌لایه‌ن وێژه‌وانی پایه‌ بلند و خه‌باتکار (دوکتۆر کامه‌ران عالی به‌درخان).

وه، جارتیکیان له‌لایه‌ن بوژی خوێشوو (شیخ سه‌لام) هه‌وه که هه‌ردووکیان له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می ئەم چه‌رخه‌دا گۆریویانه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی^(١).

پێگه‌یشتنی خەيام

(عومەر خەيام) له‌کاتی خوێ دا به‌م ناوونیشانه‌وه ناوی ده‌کردوو:

«حه‌کیم ئەبو ئەلفه‌تح غیاث الدین عومەر کورپی ئیبراهیمی خەيام». له‌ سالی (٤٠٧) ی کۆچی دا له‌ شاری (نیشاپور) له‌ دایک بووه هه‌ر له‌م شاره‌بیشدا له‌ سالی (٥١٧) ی کۆچی دا گیانی پاکی به‌خاک سپاردوو، (عومەر خەيام) له‌سه‌ر ده‌ستی پێشسه‌وا (مؤفه‌ق) ی نه‌یساپوری دا، له‌گه‌ڵ (نظام الملک) و (حه‌سه‌ن ئەلسه‌باح) دا خویندنی زانستکۆی ته‌واوکردوو له‌ وتاره‌کانی زانی به‌ناوبانگی (أبو علی سینا)^(٢) گه‌لگی وه‌رگرتوو. هه‌ر له‌و ساکه‌وه (عومەر خەيام) زه‌ره‌کی و بلیمه‌تی پێوه دیاربووه. چه‌ند جارتیک بو‌خاکه‌کانی (به‌لخ) و (هه‌رات) و (ئیسپه‌هان) و (حیجاز) یش کۆچی کردوو. که هاتوویشه‌ته‌ کۆری ژبانه‌وه وه‌ک خواناسیکی خه‌باتکار و، زانیه‌کی رۆشنبیر

(١) جگه‌ له‌و دووانه، له‌ شاعیران و رۆشنبیرانی کورد زۆر که‌س ته‌قه‌للای گۆرینی ئەو چوارینه‌یان داوه، هه‌ریه‌که‌ش تا ئاستیک تیایدا سه‌رکه‌وتوو بوون، به‌لام دیارترین و سه‌رکه‌وتوتریان مامۆستا هه‌ژاری موکریانی به‌هه‌شتیه‌به‌سه‌لیقه‌ جوان و زمانه‌ پاراوه ره‌وانه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کی ئەو چوارینه‌ی کردۆته‌ کوردی.

(٢) ئین سینا (ئهبوعه‌لی) ٩٨٠-١٠٣٧ له‌ نزیک بوخارا له‌ دایک بووه و له‌ هه‌مه‌دان کۆچی دوایی کردوو، له‌ دیارترین و گه‌وره‌ فەیلەسوف و پزیشکه‌ به‌توانا‌کانه، له‌ ئه‌رستۆ و ئەفلاتوندا قوڵبو‌ته‌وه، به‌وانه‌وه سه‌رسام بووه. مه‌یلی سۆفیگه‌رتیشی بووه؛ ئەمه‌شی له‌ (الحکمه‌ الشرقیه) یدا پێشانداده. له‌ به‌ره‌مه‌کانی: (قانون له‌ پزیشکایه‌تیدا، شیفا، النجاه، الاشارات والتنبیها‌ت له‌ مه‌نتیقدا... وه زۆر ده‌ستنووسی دی که چاپ نه‌کراون).

(١) یان راسته‌: له‌ زانسته‌کان...

و، بوئیچی دلتهر و دهررون نازاد ژباوه؛ خوی دور راکرتوه له رووکش و ککش و فشی جیهانییهوه. خوی له کاربهدهستان هه‌لنه‌سووه. خوی به‌زانست و هونه‌ر و ویتزه و راستی په‌رستیییهوه خه‌ریک کردوه. هه‌روه‌ها به‌تنگ ژبانیکی خۆشی پر کامه‌رانی تاییه‌تی خۆبشیییهوه بووه. له‌بهر ئه‌وه له‌ناو دلته‌وه‌دا و، له‌ناو دلته‌وه‌دا (جه‌لاله‌دینی سه‌لجوقی) دا و، له‌ناو دلته‌وه‌کی کاربه‌دهستان (نظام الملک) دا جیگایه‌کی په‌سندی بو ته‌رخان کرابوو^(۱).

خه‌باتی خه‌یام

به‌لام چوارینه‌کانی (عومه‌ر خه‌یام)، چونکه پر بوون له راستی په‌رستیییه‌کی مه‌ردانه و نازایانه و خۆبشی. به‌گژ خراپه‌کاری و زۆرداری و به‌دخوی و ژبانی چه‌وت و چه‌ویلی کومه‌لایه‌تیدا چوو، هه‌موو دهم عومه‌ر خه‌یام له هه‌موو لایه‌کی ئیترانه‌وه دوژمنانی توندوتیژی بو په‌یدا بووه. که له پاش مردنیشی رزگاری نه‌بووه له دهم و زمانیان. له گه‌ل ئه‌مه‌یشدا مرۆف دۆستی (عومه‌ر خه‌یام) و نیشتمانپه‌روه‌رییه‌که‌ی و گیانه سووکه پاکه پر به‌زموره‌زمه‌که‌ی هه‌موو دهم پالیان پیتوه ناوه، که هه‌موو دهم کرده‌وه‌ی چاکه خوازانه بنویته له گه‌ل گه‌ل و نیشتمان‌که‌ی خوی دا و له گه‌ل مرۆفایه‌تیدا. هه‌روه‌ها له ژبانی تاییه‌تی خۆبشی دا پر به‌دلته‌وه‌ی خۆی دلته‌وه‌رانه به‌تاهه‌نگ و زه‌ماوه‌نده‌وه رابووێتی. جا هه‌ر له‌بهر ئه‌م هیژ و توانا و کرده‌وه په‌سندانه و په‌وشت و خووه به‌رزانه‌ی بووه که (عومه‌ر خه‌یام) چ له سه‌رده‌می خۆیداو چ له پاش مردنی خۆبشی، هه‌موو دهم خۆشه‌ویست و نازداری نازادی خوازانی جیهان بووه.

دلداریی خه‌یام

ئهم چیرۆکه‌یش که پیشکه‌شی خوتنده‌وارانی کوردی به‌پیزی ئه‌که‌م هی نووسه‌ری سینه‌مایه به‌ناوبانگی ئه‌مه‌ریکایی (مانویل کۆمرۆف) ه که له شیوه‌یه‌کی زۆر خۆش و ته‌ر و تازه‌دا هه‌لی به‌ستووه. بیگومان هه‌ر چه‌نده هونه‌ری خوی تیا‌نوواندوه، هه‌ر چه‌نده ده‌ستکاری خوی تیا کردوه، به‌لام له‌سه‌ر چاوانی سه‌ر گروشته‌کانی ئیترانه‌وه که‌ره‌سته‌ی چیرۆکه‌کی خوی وه‌رگرتوه. ئه‌مه‌یش شایانی گیترا‌نه‌وه‌یه: که من خۆم ئهم چیرۆکه‌م له فیلمیکی شوخ و شه‌نگ و په‌نگا‌وره‌نگ دا دیبوه له سینه‌مادا^(۱)...

چیرۆکه‌که هه‌ردوو رووی ژبانی (عومه‌ر خه‌یام) به‌جوانی پیشان ئه‌دات. رووی ژبانی تاییه‌تی، که پر له جهره‌زه‌یی و دلداریی و به‌زموره‌زم. رووی ژبانی گشتیشی که پر له مرۆف په‌روه‌ری و نیشتمان دۆستی و راستی په‌رستی و دادخوایی، که له شیوه‌یه‌کی ژبیرانه و مه‌ردانه و گیان سووکانه‌دا به‌کرده‌وه ئه‌ینویته.

خه‌یام، سه‌لاحه‌دین مان بیر ئه‌خاته‌وه جا له‌م چیرۆکه‌دا که (عومه‌ر خه‌یام) به‌نگ کیشه نه‌پین گره‌کان و (بیزانتی) یه داگییرکه‌ره‌کان و دوژمنه تاوانباره‌کانی ناوختی، به‌راویژ و ئامۆزگارییه نایابه‌کانی خوی، که پیشکه‌شی شاه‌ی ئیترانی کرده‌وه، له‌ناو بر دووه و ته‌فرو توونا کرده‌وه، خه‌بات و شاه‌کاره‌کانی (سه‌لاحه‌دینی ئه‌بویی) شاه‌ه‌نشاهی کوردمان بیر ئه‌خاته‌وه، که ئه‌ویش هه‌ر به‌م جۆره. به‌لام له‌شیوه‌یه‌کی گه‌وره‌تر و فراوانتر و گرنگتر دا گوئی له زانایان و رۆشنییران و راستی په‌رستانی سه‌رده‌می خۆی ئه‌گرت، راویژی ئه‌وان و ژیری و زرنگی و شاره‌زایی خۆبشی تیکه‌ل ئه‌کرد توانی به‌نگ کیشه نه‌پین گره‌کانی^(۲)

(۱) له راستیدا فلیمی (عومه‌ر خه‌یام) کۆمپانیای (بارامۆنت) به‌ره‌می هیناوه، دانه‌ری فلیمه‌که (لیندن) ه که سالیکی ته‌واو به‌نوسینه‌وه‌ی خه‌ریکبووه، جا له‌و سه‌رچاوانه‌ی که که‌لکی لێ دیوه له ده‌ره‌پانی چیرۆکه‌که‌یدا، کتیبه‌که‌ی (ماینۆیل کۆمۆرن) ه به‌ناوی (قه‌لای المۆت) که ئیشاره‌ی پێ دده‌ری.

(۲) واته: الحشاشون: کۆمه‌لیک بوون له ئیسماعیلییه‌کان (ئیسماعیلیه‌کان: یا الشیعیه‌)، تایه‌فه‌یه‌ک بوون له ئه‌هلی شیعیه؛ خۆیان وا داناهه که سه‌ر به‌ (ئیسماعیلی کوری ئیمام جه‌عفه‌ری صادق) ن که شه‌شه‌م ئیمامه له دووانزه‌که. ده‌لێن (نه‌فس و ئه‌قلى) ته‌واو له ئیمامه‌که‌یاندا که‌وا له هینده و نازناوی (ئاغاخان) ی هه‌لگرتوه، ئه‌مانه له ولاتی فارس و له شام (ناوچه‌ی حه‌ما) هه‌ن. بو زیاتر پروه‌نه: عمر أبو النصر- قلعه الموت، منشورات مکتب عمر أبو النصر للتالیف والترجمه- بیروت. به‌بێ سالی چاپکردن.) ئهم ناوه‌یان له به‌نگ کیشانه‌وه به‌سه‌ردا دا‌پراوه، به‌فیدائییه‌کانیش=

(۱) سه‌لجوقیکان تورکی تورکستان بوون، له ۱۰۲۹-۱۰۷۳ به‌سه‌ر بوخارا و سه‌مه‌رقه‌نددا هاتن و ده‌وله‌تی غه‌زنه‌و بیان رووخان تا ۱۰۳۸ که شاری (نيسابور) ی پایته‌ختی خۆراسانیان گرت و له ۱۰۴۱-ز، ده‌سه‌لاتی فارسیان نه‌هیشت و خه‌لیفه‌ی به‌غداش (قائم بامرالله) به‌بێ ته‌قه له ۱۰۵۵ ئه‌سلیمی (أرطغرل) بوو، که ئه‌م له ۱۰۶۳-دا مرد، ئالپ ئه‌رسه‌لانی ئامۆزای هاته جیتی و نظام الملک بووه وه‌زیر له ده‌وله‌تی سه‌لجوقیدا، که ئه‌رسه‌لان له ۱۰۷۳-دا کوژرا، کوره‌که‌ی که (مه‌لیکشا) بوو هاته جیتی و (نظام الملک) ی به‌وه‌زیری هیشته‌وه، ئه‌م مه‌لیکشایه له ۱۰۹۲-دا دای کوژرانی نظام الملک به‌مانگی مرد و چوار کوره‌کانی دای ئه‌و ولاتیان به‌شکرد و گیتراوی نه‌هامه‌تی رووی تیکردن. نا له‌و سه‌رده‌می باسکرا خه‌یام و نظام و حه‌سه‌ن سه‌باح ژباون.

(سوریه) و، گاوه داگیبرکه ره کانی ئه وروپا و، سه رۆکه ناپاکه کانی ئیسلام له ناو بیات و تهروتوونایشیان بکات!...

چیرۆکه که گیانمان زۆر شاد ئەکات

به راستی ئەم چیرۆکه گیانمان زۆر شاد ئەکات. چونکه له ئەنجام دا چاکی و پاکی و راستی و دادپهروهری سه ره ئەکه ون. خۆشه زانا و راستی په رست و بوژ، زانست و راستی په رستی و بوژیه که ی خۆی له پینا و که لکی گشتیدا به خت بکات. ههروه ها خۆشیشه که کاربه ده ست و سه رۆکان، گوێ له پیاوانی زانا و راستی په رست و وێژه وانان بگرن و، به راویژی ئه وانیش بچێ به رپوه. ئەنجامی ئەمهیش ههروه ک له م چیرۆکه دا ده ره ئەکه وێ به سه ر خراپی داو، دادپهروه ری زال ئەبێ به سه ر زۆرداری داو، نیشتمان رزگاری ئەبێ له ده ست وێرانی و، نه ته وه ییش رزگاری ئەبێ له ده ست سه ر گهردانی، بێجکه له وه نه ته وه ییش به ئازادیه وه و، نیشتمانیش به ئاوه دانیه وه کامه ران ئەبن.

نیازی منیش له پێشکه شکردنی ئەم چیرۆکه به خۆتنده وارانێ کورد پێشان دانی ئەم ئاواتانه یه، که هه بوادارم ئیتمه ییش به زوویه کی زوو پێیان بگه یین!

سلیمانی- ۱۹۷۲
شاگر فه تاح

= ناو ده بران، کۆمه لێکی نه پێنی بوون که کوێرانه ملکه چی فه رمانه کانی پێشه واکانیان بوون. رێباز و شیوازی تیرۆریان گرتبوو له مامه له کردن له گه ل ناچه زانیاندا؛ به شیویه به وونه ده وله تێکی به هیز و جه ره زه ی نه پێنی وا هه ناوی دوژمنانی داده خست.

سه ره تای په یدا بوونیان به داگیبرکردنی قه لای (الموت) بوو له لایه ن (حه سه ن بن ئەله سه باح) ده وه له ۱۰۹۱ز، ئیتر گه لێ قه لای شاخاوی تریان داگیبرکرد؛ سه ره تا له ولاتی فارس و دواتر له شام، که لیره سه رکرده که یان پێی ده و ترا (شیخ الجیل) و به ناویانگه ترینیان (رشیدالدین سنان) بوو.

له گه ل ئەو هه موو زه بر و توندو تیه یی سه ولتانه کانی سه لجوقی به رامبه ریان ده نواندن به لام سوودی نه بوو، هه تا له ناسیاوه شه پۆلی مه غۆله کان هات و هه رچی بنکه و باره گا و قه لایان بوو رایانمالین، هه روا (بیرس) ی سه ولتانی مه مالیکه کان ۱۲۷۲ز، گورزکی گورچکبری گه یاندنێ و ته واوی کردن.

هه لسه له خه و... وا رۆز گزنگی دا

«به هۆی ئەو تیشکانه یه وه که پرشنگ ئەده ن، به یانی دێته ده ره وه و مه ییش دلخۆشیی ئا و ئەداته وه.» «هه لسه له خه و!»...

هۆنراوه یه کی خۆش بوو، له ناو دلێ لاوه که دا ده نگی ئەدایه وه، پاشان ئەگه ییشته سه ر لێوه کانی و ئەشه کایه وه لاوه که له به ره به یاندا خه به ری بوو بووه وه و به چستوچالاکییه وه که وتبووه ری. به پروویه کی خۆشه وه به ره و پیری رۆژ ئەچوو. به په له په ل خۆی ئەکو تا بۆ باخچه ی دۆسته خۆشه و یسته که ی خۆی، بۆلای یاره که ی. ئەتگوت تیسکه ی تفه نکه و به ناو تاریکی و پرووناکی رۆژ و شه وی تیک ئالاودا ئەچوو، له به ره به یانی ئاسمانه پاک و خاوینه که ی ئێران دا.

«هه لسه له خه و!» لاوه که، به هه له داوان ئەرۆیشت به رپێگاوه و ئەم هۆنراوه یه ی ئەخوینده وه. ئەمه نده دلخۆش و کامه رانیش بوو بوو، هه رچییه کی ئەدی وای ئەزانی ئەوانیش وه ک خۆی شاد و کامه رانن و هه ل ئەپه رن!... جیهانیشی وا ئەهاته پێش چاو، که بێجگه له خۆشی و جوانیه که ی خۆی، دلخۆشی و کامه رانییه که ی خۆشی به سه ردا په خشان بوو بوو... ئەوه نده ی تریش شه نگوشۆخی کرد بوو. هه ر شتیکی ئەدی له ملا و له ولای خۆی دا به جوانی ئەهاته پێش چاو وه ک ئەو دوکانانه ی که له به ره به یاندا ئەکرانه و بیان ئەو رێبوارانه ی که به گورجی ئەچوون بۆ سه رکار و فه رمانی خۆیان، یاخود ئەو (زانستکۆی سینا) یه ی که گومه زه کاتی به رزبوو بوونه وه به ئاسماندا و له شاری (نه ی سابور) دا دامه زرابوون که جیگای له دایکبونی (عومه ر خه یام) خۆی بووه جا له م زانستکۆیه دا بوو که خه یامی بوژمان، سه روو هه موو هاو رپێکانی خۆی که وتبوو، له هۆنراوه و زانستی شکاندنه وه (جه بر و زانستی ئاسمانناسین- فه له ک) دا ته نانه ت رووشیان لێ نا که هه ر له م زانستکۆیه دا وانه بلێتته وه. جا وانه کانی (عومه ر خه یام) ئەمه نده خۆش و به که لک بوون له هه موو خا که بێگانه کانه وه شاگردانیان کیش ئەکرد بۆ ئەوی. هه ر که سه یکیش ئاره زووی خوینده واری بکر دایه سه ری لێ ئەدا، که له پێش هه موویان دا گه و ره کانی ئێران ئەچوونه لای!

به لام هه یج شتییک له وانه نه یان توانی هانه ی بده ن که له فه رمانه زانستییه که ی خۆی دا بپنیتته وه. له به ره ئەوه زۆری پێ نه چوو، وازی له (زانستی شکاندنه وه) و له

(ژمیرکاری) هینا و دهستی کرد به تنی بینی و بیرکردنهوه لهژیرکاری جیهان و پازی بوونی جیهان و، ناوهوهی دهروونی مرۆفایه تی دا. له پاش ماوهیهک، وای لی هات، ههر هۆیهکی راستی په‌رستی نوواندنی دهست بکهوتایه نه‌یخسته ناو نه‌ندیسه‌یهکی خنجیلانه و شپوهیهکی شیرینی واوه، که نه‌چوه ریزه‌ی هۆنراوه‌یهکی دلگییر و ناوازه‌وه، که له‌پیش نه‌مه‌ی پیاو به‌چاو بیخوینیتته‌وه و تیی بگات به‌دل چیشکه‌ی نه‌کرد!

«هه‌لسه له‌خه‌و!... له‌ئاسمانه‌وه رۆشنایی دهرکه‌وت!» «عومه‌ر خه‌یام» به‌هه‌له‌داوان نه‌رۆیشت به‌رپێگادا، تاگه‌بیشته گولزاری خوشه‌ویسته‌که‌ی خۆی... به‌چه‌شنی پلنگییک به‌سووکی سه‌رکه‌وت به‌سه‌ر دیواره‌ به‌رزه‌که‌ی باخچه‌که‌دا، که گه‌بیشته سه‌ر سه‌ربانی دیواره‌که، خۆی گه‌یاند ه‌لق و پۆیی دره‌ختیکی پییر، که پیاایاندا شو‌ر بووه‌وه تا گه‌بیشته سه‌ر چیمه‌نه‌که. ئنجا به‌ناو دره‌خته سیتبه‌رداره‌کانی باخچه‌که و گولگه‌شاده‌کانیا پێ دزکه‌ی کرد، تاخۆی گه‌یاند نه‌ستیرکیکی مه‌له‌کردن، که نه‌مه‌نده رهنگی ئاوه‌که‌ی ناوی شیین بوو، به‌ر به‌ره‌کانی له‌گه‌ل رهنکه شیینه پاکه‌که‌ی ئاسماندا نه‌کرد... به‌لام ئاوه‌که‌ی ناوی، وه‌ک جارێن مه‌نگ و بێ ده‌نگ نه‌بوو!

(عومه‌ر) که چاوی که‌وت به‌یاره شو‌خوشه‌نگه‌که‌ی له‌ناو ئاوی نه‌ستیرکه‌که‌دا مه‌له نه‌کات، ههر به‌جاریک گه‌شکه‌داربوو، چونکه له‌ش و لاره سپییه‌که‌ی، که ههر نه‌تگوت دانی فییله له‌سپیتی دا، ئاوه‌که‌ی نه‌بزواند و پریشکی لی نه‌بووه‌وه، که به‌چه‌شنی ده‌نکه مرواری نه‌بریسکایه‌وه! که نه‌یزه‌که‌که‌بیشی، که نه‌و پیاوه نه‌ناسراوه‌ی چاوی که‌وت به‌سه‌رسورماوییه‌که‌وه سه‌رنج له‌له‌شه جوانه‌که‌ی خانمه‌که‌ی نه‌دات. وای ورمای. له‌به‌ر نه‌وه کۆلوانه ئاوریشمه‌که‌ی خۆی هه‌لبێری و کردی به‌په‌رده بۆ نه‌مه‌ی نه‌و له‌ش و لاره ناسک و نازداره، له‌و دوو چاوه چلپێسه بشاریتته‌وه!...

به‌لام نه‌وه‌نده‌ی پێ نه‌چوو. ده‌نگی پێکه‌نینی خانمه‌که‌ی ده‌نگی دایه‌وه پاشان ئافره‌ته شه‌نگوشۆخه‌که بێ باکانه له‌ئاوه‌که‌هاته دهره‌وه، بێ نه‌مه‌ی له‌و سه‌ر لی دانه کوتوپر و ناکاوه تۆزیک بشله‌ژێ. ده‌موده‌ست کۆلوانه ئاوریشمه‌که‌ی له‌خۆیه‌وه پێچا. که کۆلوانه که به‌له‌شه ته‌روپه‌که‌یه‌وه نووسا نه‌وه‌نده‌ی تر شوینه جوانه‌کانی دهرخست، ئنجا وه‌ک یاریکی ئاواته خوازی بینی له (عومه‌ر) نزیک بووه‌وه و به‌پیره‌وه چوو!

پاشان خۆیان خسته په‌نایه‌که‌وه که به‌گول رازابوه‌وه، ئنجا له‌شپوهیه‌کی دلدارانه‌دا

ده‌ستیان کرد به‌گفتۆگۆیه‌کی چریه و نه‌سپایی. ئافره‌ته‌که ههر نه‌وه‌نده هه‌ستی به (عومه‌ر) کرد که له‌ژیانی ناو شار وهرس بووه ده‌موده‌ست پیتی گوت: (ناوبانگی تۆ هه‌موو لایه‌کی گرتۆته‌وه. بێگومان شاه‌به‌وه زۆر دلخۆش نه‌بی که تۆ سه‌ری لی بده‌یت و له‌کۆبوونه‌وه‌کانیدا دابنیشیت).

(عومه‌ر) یش گوتی: (سه‌ر لی دانی شاه‌به‌من چی...؟ بۆچ دیمه‌نه‌که‌ی من بۆ نه‌وه نه‌شی که بێمه‌ کۆری ده‌سه‌لاتدارانه‌وه؟! من پیاویکم ههر بۆ زانست و راستی په‌رستی به‌که‌لک دیم و ده‌ست نه‌ده‌م.

ته‌نانه‌ت باوکیشت نه‌وه نه‌زانێ که من زیره‌کترین شاگردی بووم له‌زانستکۆدا بێجگه له‌وه، نه‌مه‌نده هه‌ست و تاسه‌یش له‌دلمايه و بیروباوه‌ر له‌میشکمدايه، که دهر به‌ست نیم له‌وه‌ی که تیکه‌ل به‌زهر به‌ده‌ستان بيم.

چونکه نیشتمانه‌که‌ی خۆم له‌ناو دلمايه. نه‌م نیشتمانه‌یش نه‌مه‌نده گه‌وره و فراوانه، که که‌م هه‌ل نه‌که‌وی، سه‌رداریک بتوانی خاکی وابه‌ینیتته به‌رچاوی خۆی، بام (خاکه‌که‌ی ژیر ده‌ستی خۆشی گه‌وره و فراوان بێ!). جا کاتێ نه‌وان له‌و باره‌دا وه‌ستابوون، گوتیان له‌ده‌نگییک بوو بانگی نه‌کرد: (شیرین، شیرین). باوکی که‌چه‌که بوو بانگی نه‌کرد بۆ لای خۆی. که‌چه‌که په‌شوکا. چونکه نه‌وه‌ی به‌بیردا نه‌هات تاخۆ به‌چ نه‌نجامییک نه‌گات، نه‌گه‌ر باوکی به‌و جوژه بینی، به‌ته‌نشت پیاویکی نه‌ناسراوه‌وه، له‌و شوینه‌دا... هه‌روه‌ها له‌و جوژه به‌رگه‌یشدا؟! که ههر بریتی بوو له‌کۆلوانه‌یه‌کی ئاوریشم، که به‌شی زۆری له‌شی دهرخستبوو، که‌متری پوشیبوو!؟.

(شیرین) شله‌ژا. له‌پر له‌جیگه‌ی خۆی راست بووه‌وه. به‌لام (عومه‌ر) گوشیی به‌خۆیه‌وه، تاکه ماچیکیشی لی پچیری، ئنجا به‌گورجی و ئاسانی، به‌دیواره‌که‌دا هه‌لگه‌رایه‌وه، ئیتر ههر نه‌وه‌نده‌ی هه‌ناسه‌یه‌کی پێ چوو، سه‌ره‌له‌نوێ گه‌بیشته‌وه سه‌رشه‌قامه‌که... هۆنراوه‌کان له‌ناو دلما هه‌ل نه‌قوولان. پاشان له‌ریتگای لپوه‌کانیه‌وه نه‌هاتنه دهره‌وه!

که‌چه‌که گه‌بیشته‌وه لای باوکی که ته‌ماشای کرد کرژ و مۆن بووه و دلته‌نگی یش داگییری کردوه. باوکی ده‌موده‌ست پیتی گوت (شا منی بانگ کردوه، بۆ لای خۆی، بچم بیبینم، نازانم چی له‌من نه‌وی؟ خوزگه لیم نه‌گه‌را!) که‌چه‌که یش گوتی: (ئیستا که‌شی کۆبوونه‌وه‌کانی شایه. بێگومان نه‌ویش بۆیه‌کا تۆی بانگ کردۆته نه‌وی تارپزت لی بگری.

چونکه تۆ به سەر راستییبه که وه زانستکۆی خاکه که ی ئه وت راگرتوه و پیتشت خستوه!...
پیاوه پیره کیهش وه رامی دایه وه گوتی: (پروا ناکه م بانگ کردنه که ی ئه و بۆ کۆبوننه وه دیه کی
تایبه تی بی. بۆ ریز لێ گرتنم بی. ههر چهنده ئه کم نازانم مه به سی چیه!...)
به لام باوکی کچه که، هیچی له دهست نه نه هات ئه وه نه بی که فرمانی شا به جی بهی بی!

(عومه خه یام)، له گه رانه وه دا، به ناو بازاره که دا رۆیشت، که پر بوو له هه موو جوړه
که سیک، له هه موو دهنکه دهنگ و قاروقیژیک که گه ییشته بهر ده رگای شاره که
کومه له یه کی گه وه که سانی دی، ئه سپیکه په سه نیشی چا و پێ که وت. سواریکی
که له گه تی گه نم رهنگی به سه ره وه بوو به سه روچاویا دیار بوو که پیاویکی سامدار و خاوه ن
ده سه لات بوو. دوو حوشت له دوایه وه ئه رۆیشتن، که هه ریه که یان که ژاوه یه کی به سه ره وه
بوو. له دوای ئه سپه که و دوو حوشت ره که یسه وه، هه شت سواری چه که به ده ست ئه رۆیشتن
به رپێگادا. کاروانه که نزیک بووه وه. (عومه ر) له سواریه که وردبووه وه، پاشان قییژاندی
گوتی:

«حه سه ن ئه وه تۆی؟! له ده میکه وه نه مدیوی ئه وه له کوئ بووی» شوژه سواریه که ییش
ئاواری دایه وه. موژده ی خووش به ده موچاویه وه دیار بوو. گورج له ئه سپه که ی دابه زی و
دهستی کرد به ئه مللاو ئه ولا ماچکردنی (عومه ر). ئنجا پێی گوت: «من له ده میکه وه
ئاواته خوازی بینینی تۆم... عومه ر من ئه مه ده ساله نه مدیویت، که چی تۆ هیچ
نه گوراویت. ته نانه ت کراسه کۆنه که ییشت هه ر نه گوراوه»

ئه مه نه سێ هاواری بوون له زانستکۆی (سینا) دا. (عومه ر خه یام) و (حه سه ن
ئه لسه باح) و (نظام الدین)، هه ر سێ هاواری دلایان پر بوو له هیوا و ئاواتی گه وه
گه وه. هه ر سیکیان په یمانیان به یه کتر دابوو، که ئه گه ر به کیکیان پایه یه کی بلندی ده ست
بکه وئ، یارمه تیی دوو هاواریکه ی تری خوئی بدات، تا ئه یانگه تینیته به جی!... دوای ئه و
په یمانه هه ر که سه یان به لایه ک دا رۆیشتبوو. جا (عومه ر خه یام) هه ر به خوینده واری
خۆیه وه خه ربیک بوو، به دوای هونراوه دا ئه گه را. وازی له جیهان و ده سه لاتداری هینابوو.
تائه و رۆژه هاته پیتسه وه، که له دوای ئه مه ی له باره خووشه ویسته که ی خوئی جیا بووه وه،
تووشی هاواری کۆنه که ی خوئی هات که ناوی (حه سه ن ئه لسه باح) بوو، له نزیک ده روازی
شاره که وه که هه ر له وه ئه چوو، بۆ ئه وه چوو بیته ده ره وه که پیشوازی بکات، نه ک
به رپیکه وت پێی بگات!

(حه سه ن) قۆلی کرد به قۆلی (عومه ر) دا و رۆیشتن به رپێگادا، کاروانه که ییش له دوایان
وه بوو. ده ستیان کرد به قسه کردن. (عومه ر) گوتی:

«به سه روشیوه تا وادیاره که ئه وه له بابته تۆوه بیستومه راست بی.

که تۆ له ژبانی خۆتا، به شی خۆت سه رکه وتن و کامه رانیت ده ست که وتوه.

که تۆ له (سیرو) دا ژیاویت. بۆ ئه وه ییش هه لبرێژاویت که سه ره رشتیی کاروباری
سه رداری گیلان بکه ییت... (حه سه ن) ییش وه رامی دایه وه گوتی: «به لێ وایه... منیش
ئیمرۆ بۆیه هاووم که چاوم به شا بکه وئ و ئه م دیاربیانه ییشی پیتسه که ی بکه م. چونکه
دیاری له وانه یه کاروباری پیاو راهی بکات. دوو دیاریم له ناو ئه م دوو که ژاوه یه دا بۆ
هیناوه بیگومان چاوه کانی شا پیتیان ئه گه شیتسه وه. ئه وه نده هه یه هاتنه که ی من له بهر
هۆیه کی تریشه. ئه ویش ئه وه تا که من و تۆ و نظام الدین جاریکی تریش یه ک بگریتسه وه.
نظام الدین ئیستا لای شا کاربه ده سه ته. بیگومان ئه بی تۆ هه موده م چاوت!..»

- نه و وانیه. من هه رگیز چاوم پیتی ناکه وئ. چونکه کۆشکی شا پر له هه ل بازه کان و
ئه وانه ی بۆ سایه و سامان خۆیان ئه کوتن. منیش له ناو ئه و جوړه که سانه دا ناتوانم هه ل
بکه م!

- نه و وابلێ، که گیانی هونراوه بازی هینشتا زاله به سه رتا، وه ره بام پیکه وه برۆین،
بۆ کۆشکی شا. تا سه رله نوئ هه ر سیکمان چاومان به یه کتر بکه ویتسه وه. ئه و په یمانه ییش که
ده ساله مه وه پیتش داومانه به خۆمان جیه جیی بکه یین!

«حه سه ن» چوو به لای ئه سپه که ی خۆیه وه. قوتوو یه کی له پاشکۆکه ی ده ره یینا و کردیه وه،
گه ردانه یه کی زیری له ناو دابوو که به گه وه هه ر رازینرا بووه وه. له قوتوو وه که ی ده ره یینا و
به «عومه ر» ی گوت: «ئه مه م بۆ تۆ هیناوه. ئه مه بۆ ئه وه ده ست ئه دات که بکریته گه ردی
کچیکی شوخه ننگ و جوان. یاخود بکریته بالی پیاویک پیتی برازینریتسه وه!...»

که ئه وه ی گوت، گه ردانه که ی کرده بالی (عومه ر)... عومه ریش دهنگی هه لبری و گوتی:
«نه ئاره زووی خو رازاندنه وه ئه کم. نه دلشیم به شاه و به که لک ئارایی نظام الدین دا
ئه چی... وازم لێ بهین، ئه م باره ی من تبادام پیم ناخۆش نییه!...»

- من پیم نه گوتیت: هینشتا ده ماری بوئیت تیا ماوه؟!... ده تۆ وه ره له گه لم، ئه گه ر
هه ر بۆ ئه مه ییش بی، که سه رله نوئ کۆبوننه وه یه کمان بی ده ره ست نایه م!...

جا له و کاته دا که ههردوو هاوړی که، به تهنشتیه که وه نه پښتن به ریگادا، چاوه کانی (حسه ن) که وت به شتیک، دهموده ست وشک بوون!...

شاه که لله خویناوی به سی داره که وه هلواسرابوون. له تهنشت نه وانیشه وه دوو سه ریچی سوور، له شپوه یه کی پر گومان دا هلواسرابوون به هوئی دوو خه نجه ری سووره وه له داره که چه سپینرابوون! (حسه ن) گوتی: «نمه چه په؟»... عومهریش گوتی: «نه وانه دزن!» «حسه ن» گوتی: «مه به سم نه وانه یه. مه به سم» (سه ریچه کانه!)... عومهریش گوتی: «نه و دوو سه ریچه هی دوو که سن له به ننگ کیشه کان دوینتی بوو له ناویان بردن!» (حسه ن) یش به سه ر سورمانیکه وه گوتی: «به ننگ کیشه کان!...»

- نایب تو هیچت له بابت نه وانه وه نه بیستیی. چونکه که س نییه که له خه نجه ره کانی نه وانه نه ترسی. له راستی دا نه وانه له هه موو که س میتشک وشک تر و که لله ره ق تر و دهمار توند ترن!...

(حسن) یش به په له په لیکه وه پیتی گوت: «وهره بام برۆین بام خویمان له م دییمه نه ناشیرینه دوور بخه ینه وه. ئیستا که نه چین بو کوشکی شا!» «عومهر» هه رچه ندی کرد خوی له دهستی رزگار بکات و فریوی بدات که وازی لی بیتی، که لکی نه بوو. «حسه ن» به بول ه بولیکه وه پیتی وت: «من تکات لی نه که م... بهیله بام برۆین بولای نظام الدین کاروباری نه م خاکه، ئیمرو به ده ست نه وه وه یه.

نه زانیت چ ئه رکیکي به سه ر شانه وه یه؟!... جاریکي تریش وشه ی «چ ئه رکیکي به سه ر شانه وه یه» ی بو دووباره کرده و... پاشان گوتی:

«له ترسی چاو برسیتی کوری ئاپوی که خه ریکه له شکریک پیکه وه بنی. بو نه مه ی خاکه که ی له ده ست بسیتی؟ یا خود له ترسی بیزانییه کان که له سه ر سنووری ئیران خویمان نامه ده کرده و؟ و دیاره تهننگ و چه له مه چوار لای لی گرتووه. نه ویش به تهنیا که وتوته ناو هه ل بازانه وه. ئایا پیواپکی و له سه ر نه وه دانه ماوه که چه ند که سیکی دل سوژی نیشتمانی وه ک ئیمه یارمه تی بدات؟. نه مه باریکي گه وره یه به سه ر شانی (نظام الدین) خو یه وه!»...

نجا له کوشکی شادا، هه ر سی هاوړی که یه کیان گرت. (نظام الدین) یش هه ردوو هاوړی که ی خوی له ناو دهنگه دهنگی پیواوه کانی شاهه وه هینایه دهره وه و بردنیسه په نایه کی دوور له کوشکه که دا. تا به بی دهنگ و سه نگی بیروه ری روزه کانی رابووردوی خو یان به یته وه یاد...

کاتی بیر کرد نه وه کانی رابوردو میتشکی ماندوو کردن، نظام الدین دهستی کرد به سکا لا کردن له وه ی که کوشکی شاه ی پرپوه له پیوانی ناپاک. هه روه ها نه وه یشی تیگه یان دن که چون خونکار تهنیا و بیکه س ماوه ته وه له ناو هه موویاندا، که سیسی پیوه نه ماوه دل سوژی بی، خوی نه بی، ئینجا پیتی گوتن: «له راستیدا من پیوستیم به چه ند هاوړیه کی دل سوژ هیه. و انیوه یش گه ییش تو نه ته لام، برا دل سوژه کان. تویش نه ی عومهری دوستم، هیچی بی ناوی بیکه یه نه وه نه بی که چ پایه یه کت به دل ه پیم بلتیت، تا داتیمه زرتیم له کوشکه که دا»...

عومهریش گوتی: «نه ء من هیچم ناوی... من هه ر بو نه وه هاتوومه ته لات که بتیبینم، له کوشکیدا نامه وی فرمان بکه م. مه گه خوت روتیک له روتان له سه ر من په کت بکه وی!...»

(نظام الدین) یش هاته وه رام دانه وه، پیتی گوت: «وا ئیستا که من له سه ر تو په کم که وتووه. که واته ده ی... بام برۆین بو کوری شا... پیتش نه مه ی بلا وه ی لی بکه ن!...».

هول که زور گه وره و فراوان بوو. پر بوو بوو له هه موو جوړه که سیک که له هه موو لایه که وه هاتبونه نه وی. پر بوو بوو له خاوه ن کاره کان، له سه ر داره کان، له بازرگانه کان، له ده س و پیوه نده خو ییا هه لسو وه کان، هه روه ها له وانه یش که دیاری یان هینابوو بو شا... (نظام الدین) یش له گه ل هه ردوو هاوړی که ی خویدا ریگای کرده وه و خوی گه یانده کوری شا... به لام که میک وه ستا. چونکه شازاده «نه حمه د» ی کوره گه وره ی شاه ی چاو پی که وت له به رده م باوکیا وه ستابوو، دیاری خوی پیشکه ش به شا نه کرد...

دیاری به که یش بریتی بوو له شییریک که به گه وه هر نه خشینرابوو...

(نظام الدین) یش گوتی: ئای چه ند نه م شازاده یه دل ره شه... هیچ کاتی نییه به ربه ره کانی له گه ل برا پچکوله که ی خوی دا نه کات هه ر بو نه وه ی که خوی له باوکی نریک بخاته وه... نه مه دهر دیکه له دایکیه وه تووشی بووه، که قبینی له شازاده (مالک) هه لگرتووه چونکه دایکی (مالک) هه رچه نده چواره م ژنی بوو به لام لای شا له ژنه کانی تری خو شه ویست تربوو. عومهر خه یام «چاوی به شازاده (مالک) که وت.

خوی پی ناسیبه وه. چونکه له تافی لاوتیبیدا شازده لای نه و خویندبووی!

کاتی که شازاده (نه حمه د) له پیشکه شکردنی شیر که بووه وه، (نظام الدین) چوه

پیش دهم و خونکار. له پیتشدا «حهسه نهلسه باح» ی پیتشکه ش کرد. ئنجا «عومهر خه یام»
ئه وئنده ی نه مابوو خونکار، بۆله بۆل کردنی خۆی پیتشان بدات، له وهی که بوئیتکی تریشی
پیتشکه ش کردوه. چونکه له ناو پیاوه کانی: کۆمه لیک بوئیه بوون، له دهستیان وهرس
بووبوو. بهلام خۆی راگرت، هیچ بۆله بۆلیکی پیتشان نه دا.

به (عومهر خه یام) یشی گوت که چهند هۆنراوه به کی خۆی بۆ بخوینیتته وه.

(عومهر) یش گوتی:

«دهرگایه کم چاو پیتکه وت... دامام له سه ر داوا کردنی کلله که ی به لام نه مکرده وه...»

«کۆلوانه به کیشم دی، ته واو لیتی وردبوومه وه، ههر چهن دیکم کرد گری که ییم بۆ
نه دۆزرایه وه!»

«ههر چهند قسه به کیش بوو که به ئاسانی له ناوهند من و تۆدا کرا...»

«بۆ... ههر شتی بوو، له ناو دانه ما... هیچی تریش رووی نه دایه وه!»

«ناخۆ تهو هیوای جیهانییه ت بۆ دیتته دی؟... که هه موو که س به دل ئاواتی بۆ
ئه خوازیت؟...»

«ههرچی هیوایه ههر تاوئیک پرشنگ ته دات. به لام

«له پاش دا ئاوا نه بی... هیچیشی لئ نامینیتته وه!...»

ناخۆ مه به سی بوئیه که چی بووبی؟... تۆ بلئی مه به سنی له وه هۆنراوه به تهو بوو بی، که
ههر شه له شا بکات، که جیهانی بۆ نامینیتته وه؟

ئه وانه ی له ویدا بوون دهستیان به بۆله بۆل کردن. شیره لگره که یش شیره که ی دهستی
به رز کرده وه، چاوه روانی تهو بوو شا فرمان بدا و که لله ی عومهری پی به پینتی... شازاده
ئه حمه دیش، چرپاندی به گوتی باوکیا، داخی خۆی بۆ هه ل پشت... تهو نده هه بوو دهنگیکی
خۆشه و بیستانه دای به گوتی هه مووان دا، له ئاوازی قین هه لساوه کانی نه ته کرد. تهو
دهنگه یش، دهنگی شازاده (الملک) بوو که گوتی: «بابه گیان چاوی لی بیوشه... بوئیه که
مه به سی خراپی له دلدا نییه... چونکه تهو هه مووو دهم، له بابته ژیانه وه، راستی
په رستی خۆی وه ها دهرئه خات!...»

به لام شاهزاده قیین له دلکه جاریکی تریش به شاهی گوته وه «نه. تهو وا هه ل ته گری،
که له سه ر تهو زمانه به ده ی خۆی، سزا بدری!»...

له هه موو لایه که وه دهنگه دهنگ دهستی پی کرده وه... خونکاریش دهستی هه ل بری،

فرمانی دا هه موو که س بی دهنگ بی... پاشان گوتی:

«وهرامی من بۆ ئیوه ته مه تا... شازاده ته حمه د گوتی لی بی چی ته لیم... به م زووانه
هه مووتان تی ته گهن که راستگۆ چۆن پاداشی ته ده مه وه...»

بۆچ راستگۆیی له کۆشکی شاهان دا، له گه وه هر که متر نییه؟...

له راستی دا باوکم سی شتی فیر کرده وم... منیش ته مه وی تهو شتانه فیری کوره که ی
خۆم بکه م: بیه به پیاویکی شۆره سوار. راست تیسیر بگره وه نیشان. هه موو ده میکیش
راستگۆیه!...»... شا ته مه ی گوتو رووی کرده (عومهر خه یام). ئنجا پیتی گوت: «ته نیا
تۆی که ویرات بابته ی و امان بیر بخه بته وه، که ته بوو خۆمان بیرمان بکه و تنایه وه. منیش
له سه ر تهو بنچینه به بریاری خۆم ته دهم به سه ر که سیک دا، که دلی پاک بی ته گینا بایه خ
به دیاری تاده م!...». پاشان شا پرسى: کی هه به پشتیوانی قسه کانی «عومهر خه یام»
بکات؟... ته وئنده ی نه مابوو که شازاده (مالک) پشتیوانی قسه که ی تهو بکات، له پر
«پیشه وا موفق» که گه وه ی زانستگۆ نه یساپور» و باوکی «شیرین» بوو، گه یشته جی و
ده موده ست دهنگی هه لبری، گوتی: «گه وه ی خۆم! له راستی دا ته وانه ی له به رده مته
وه ستا وون، هه رسیکیان دۆستی به کترن، هه رسیکیشیان شاگردی خۆم بوون له
زانستگۆدا. هه ر کامیکیشیان بگریت بلیمه تیکه له بابته ی خۆی دا... ته وانه (نظام
الدین) و (حه سه ن ته لسه باح) و (عومهر خه یام) ن. «ته مه ی دوا بیشیان، بیجگه له وه ی
که دهستی هۆنراوه هه لسه ستنی هه به، به که م که سیکیشه که له ناو زاناکانی
نیشتمانه که تدا، ته واو قال بووبی له زانستی شکانده وه (جه بر) و ئاسمان ناسیین دا...
عومهر خه یام شاره زای ته ستیره کانه، هه روه ها شاره زای جیی سوورانه وه و
هه لگه رانه وه کانیشیانه!...». شا له م زاناییه ی عومهر خه یام سه ری سوورما. پاشان له
عه مری پرسى گوتی: «که واته تۆ له جوولانه وه ی ته ستیره کان و ده ستکارییان له ژیانى
مرۆف دا، شاره زایت و، ته یشتوانیت دوا رۆژی هه موو که سیک بخوینیتته وه!» عومهریش
وهرامی دایه وه گوتی:

«نه. من ته وه ناکه م چونکه ته وه بابته ی تهو که سانه یه که به شتی پرپوچ بره ته که ن.
له راستی دا ته ستیره کان فریان به سه ر چاره نووسی که سه وه نییه. ته وانه هه ر ته ویدان له
ده ست دی که به شه و ریگا پیتشانی ریبوار بدن، له بیابان دا. هه روه ها رۆژ و مانگ و
ساله کانیش دیاردی بکه ن.»

ئىمەيش كە رۆژ نامە^(۱) دائەنى يىن، لەوانەو كەلەك وەر ئەگرىن. منىش بەراستى بۆت دەرتەخەم كە لە رۆژنامە كەمان دا ھەلەيەك لە ژماردن دا ھەيە چونكە ئىمە ھەرچەند ئاھەنگ بەبۆنەى جەژنى لەدايك بوونى تۆو ئەگىرپىن تىو ھەفتەى «بەسەردا تىپەريپوھ!». كە دەست بەرۆژوو گرتنىش ئەكەين مانگى رۆژوو بەسەرچووھ!... ئىمە ژيانى دوينى ئەژبين، كەچى بەھى سبەينى مان داناوھ!..» .

خونكارىش گوتى: «باشە. كەواتە ھەر لە ئىستاوھ ئەم فرمانە بەتۆ ئەسپىرم، كە خەريكي رۆژژمىرەكەمان بىت، راستى بەكەيتەوھ. بەلام چونكە (پىشەوا مۆفەق) و (نظام الدين)ى كار بەدەستم پشتىوانىت ئەكەن منىش وام پى خۆشە كە لىت بپرسم: چ زانىاربىھەكى ھەرە راست و دروست لەلا ھەيە پىمى بلئ!...»

(عومەر) ىش تاويك كەوتە بىر كەردنەوھو، پاشان گوتى: «گەورەى خۆم! راستىت ئەوئ: مردن ھەموو دەمىك لەمۆفەوھ نىبەكە. لەبەرئەوھ ھەر كامىكمان بگريت، ترسى ئەوھى ھەيە كە ژيانى خۆى لە دەست بچى... بەلام لە ھەموو شتىك راست تر و دروست تر لە جىھان دا ئەوھى، كە مۆف پى بەپرى تەمەنى خۆى بڑى، نەھىلتى ھىچ تاويكى لى بروت، بى ئەمەى بەخۆشيبەوھ رابوئرى!» خونكارىش كە ئەمەى لى بىست، دەمودەست (عومەر خەيام)ى بەدللاچوو، بەلام سەرسامىش ما لە زىرەكى و تىگەبىشتووبى ئەو... بە (عومەر)ى گوت، كام كار بەدەستى (وہزارەت)ى پى خۆشە، داى بەزىنتى لەسەرى، نەبوست خۆى بخاتە ژىر بارى پىاوھتى ئەوھو چونكە دلئ بەھىچ رووكە شتىك لە رووكە شەكانى زەبروزەنگ و دەسەلاتدارى دا نەئەچوو. بەلام (نظام الدين) پىشنىازى وا پىشان دا كە ژووئىكى لە بالاخانەكەى كوئى شادا بۆ تەرخان بگري، تا لەو پوھ سەرنج لە ئەستىرەكان بدات، بەو مەبەسەى كە رۆژژمىرەكە راست بكاتەوھ...

لە سەر ئەو پىشنىازە خونكارىش فەرمانى دا: ھەرچىبەكى ئەوئ بۆى جىبەجى بگري. لەوھ دوایش پى بگوتري: «راويژكارى كوئى ش!»...

ئەوھندەى نەمابوو كە شا بلاوھ بەكو بوونەوھكە بكات، كەينەوھەينەى (حەسەن ئەلسەباح) بۆ كوئىنەوھەكى تر دانىت. بەلام (حەسەن) پىاوئىكى ئازاو بى باك بوو. ترسنۆك و دوو دل نەبوو. لەبەر ئەوھ لە خونكار ھاتە پىشەوھ و بەدەنگىكى گەورەوھ دياربىھەكانى خۆى لى ئاشكرا كرد...

(۱) مەبەستى لە: رۆژژمىر-تقويم-ه

دياربىھەكەى (حەسەن) برىبى بوو لە ئافرەتتىكى (مصرى سەماكەر)، كە يەجگار جوان و شەنگوشوخ بوو. لە شىوھەيكى زۆر رىكوپىك دا ئەندامەكانى لەشى بارىك و ئەستور بوو بوونەوھ... پىستە نەرمو نۆلەكەيشى كە رەنگى ھەر لە رەنگى مەئىكى رۆشنى ئەكرد، سەرنجى پىاوى رانەكيشاو، دلئ مۆفئى كىش ئەكرد. شا كە ئەوئافرەتە نازەينەى چاو پىكەوت، خۆى راست كەردەوھ لە ناو تەختە كەى خۆى داو، گەشايبەوھ و، ھەر وەرس بوونىكىشى ھەبوو، لە دلئ دەرچوو... پاش ئەوھ كەنيزەكىكى ترىشى پىشكەشى شا كرد، كە لە رۆژھەلاتى ئەو پەروھەنرا بوو. ئەمىش ئەمەندە جوان و شىرىن بوو، كەس ھىشتا لەم ئافرەتەى جوانتر چاو پى نەكەوتبوو... خونكارىش دلئ بەم پىاوه زۆر خۆش بوو، زۆرىش دلئ پىاچوو كە بى ئەمەى رى دابى لى بىتە پىشەوھ، بەم جۆرە خۆى پىشكەش بكاو گوتى نەداتە ھىچ جۆرە دەستورىكى ھەلسان و دانىشتنى ناو كوئى شە... كاتى شاھ لەم جۆرە بىر كەردنەوھە دابوو، لە پى (حەسەن ئەلسەباح) شا كارىكى ترى بۆ نوواند فەرمانى دا ھەردوو سنووقە لە زەرد دروست كراوھەكان ھىنايە پىشەوھ ئنجا حەسەن گوتى:

- «ئەو دوو دياربىھەى پىشكەشم كردن، ئەوھندە بايەخىان نىبە بەلام من دياربىھەكى ترم بۆ خاوەن شكۆ ھىتاوھ، كە ھەر بۆ ئەوھ ئەش پىشكەش بە پايبە بلندىكى وەك خۆى بگري... ئىوھ دوو دوژمنان ھەيە ھەرەشە لەبى دەنگ و سەنگى و ئاسايشى خاكى شاھەنشايىبەكەتان ئەكەن: يەكئىكان: (سلىمان)ى ئاموزاتانە، كە ئەوھندەى نەماوھ پەلامارى تەختەكەتان بدات... يەكئىكشىان (بوندارى) ناپاكە!...

ئای كە پىم خۆشە گەورەم كەللەى ھەردوو دوژمنەكەتان پىشكەش بكەم!...

پىاوهكە سەرى ھەردوو سنووقەكەى ھەلدايەوھ. ھەر سنووقەى كەللەى دوژمنىكى شايى تىا دەر كەوت... ئىتر شا خۆى پى نەگىرا، بەسەرسورمانىكەوھ دەنگى ھەلپىرى، گوتى: «بەراستى ئەم پىاوه پىاوئىكى ئازايە... توانى بەدەست وەشاندىك نىوھى دوژمنەكانى نىشتمانەكەمان بۆ پىشكىنى. كەواتە كەس نەماوھتەوھ لەبەردەم مان دا (بىزانى) يەكان و دەستەى بەنگ كىشەكان نەبى «لەگەل خەنجەرە شارراوھەكانياندا، كە كەس لە دەستيان رىگار نابىت!...» .

جا ھىشتا كوئىنەوھەكە بلاوھى پى نەكراوو، كە «حەسەن ئەلسەباح» مۆرەكانى شايى پى سپىرا تا ھەلىان بگري... پاش ئەوھ شا فەرمانى دا، كۆرەكە بلاوھى پى كرا... ئنجا

په نجهی کیتشا بۆ پیری خاوهن ریبیش، که (پیشه‌وا موفق) بوو. باوکی «شیرین». ههستا و بردی له گه‌ل خۆی دا، بۆ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی تاییه‌تی!...

(عومه‌ر خه‌یام) و (حه‌سه‌ن ئەلسه‌باح) و (نظام الدین) و (شا زاد مالک) و (توتوش) ی برای خونکار، هه‌ر پینجیان له‌ملا و له‌ولای خوانیکه‌وه کۆبوونه‌وه... (عومه‌ر خه‌یام) دهستی برد بۆ گۆزه‌ی مه‌به‌که، مه‌یه‌که‌ی به‌سه‌ردا دابه‌ش کردن هه‌موویان که‌وتبوونه دلخۆشییه‌وه ته‌نیا یه‌ک شت، جار به‌جاریک، دلێ ته‌نگ ته‌کردن ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو که جار به‌جاریک رووی «توتوش» تاریک نه‌بوو. چونکه به‌نگ کیشه‌کان هه‌ره‌شیه‌یان لێ کردبوو بیکوژن! شازاده مالک سه‌ری سوپه‌بوو له‌وه، ئه‌یگوت: «که‌ینه‌وه‌یه‌نی ئه‌و به‌نگ کیشانه سه‌ری پیاو ئه‌هینیتته سوپه‌مان... هه‌ر کامیکیان بگریته که ده‌ست ئه‌وه شینیت، خه‌نجه‌ر له‌ دلێ نیچیره‌که‌ی خۆی ئه‌دات، پاش ئه‌وه به‌ ته‌نشتیه‌وه ئه‌وه‌ستێ و چاوه‌روانی ئه‌کات، تا هاو‌رپیکانی دین و ده‌ست ئه‌که‌ن به‌کوشتی!...

به‌لام زۆری پێ نه‌چوو، دلخۆشی باری کرد له‌ کۆره‌که‌یان و جاریکی تریش نه‌گه‌رپه‌وه ناویان. چونکه شازاده ئه‌حمه‌د به‌رووه ره‌شه‌که‌ی هاته‌وه. هاته‌ ناوباته‌وه و دانیشته‌ بێ ئه‌مه‌ی شه‌وه‌ باشی له‌ که‌سه‌تیکیان بکات ئه‌بو‌ست دلخۆشی براکه‌ی خۆی بگۆژی به‌ناخۆشی. گوتی:

شا بریاری دا ئافره‌تیکێ تر ماره‌ بکات له‌ جیاتی ژنه‌که‌ی چواره‌می... ده‌موچاوی شازاده (مالک) داگیرسا. چونکه ئه‌و بریاری واپوو که له‌ توانای هه‌یچ ئافره‌تیکێ تر دا نییه‌ که جیگای دایکی پر بکاته‌وه. ئه‌وانیش له‌ شازاده ئه‌حمه‌دیان پرسی: ئه‌و ئافره‌ته‌ کیه‌ که شا ماره‌ی ئه‌کات؟. ئه‌ویش گوتی: «ئه‌ی نه‌تان‌دی چۆن به‌ته‌نیا له‌ گه‌ل پیشه‌وا موفق دا کۆبوونه‌وه‌؟. شاه بریاری داوه «شیرین» ی کچی ئه‌و ماره‌ بکات، که یه‌جوانتیرین کچ دانه‌نریت له‌ نه‌یساپوردا!...»

(عومه‌ر خه‌یام) که ئه‌وه‌ی بیست دلێ داخو‌ریا. وه‌ک هه‌وره‌ تریشقه‌یه‌ک لێی دابێ واپوو. هه‌ر وه‌ک شینیت لێ هات. ده‌ماری بزووت و له‌شی ده‌ستی کرد به‌له‌رزین. به‌شۆریشیکه‌وه هه‌ستایه سه‌ر پێ و گوتی: «ئه‌ ئه‌مه‌ نابێ سه‌ر بگری... شیرین دلخۆزی منه، ژبانێ منه!... که‌س ناتوانی له‌ ده‌ست منی ده‌ره‌یه‌تی... به‌هه‌یچ کلۆجیکیش نا‌هه‌یلم ئه‌مه‌ روو بدات!...» (عومه‌ر خه‌یام) ئه‌مه‌ی گوت و وه‌ک پاله‌وانیکێ نازا چووه‌ ده‌ره‌وه

هه‌ر ئه‌تگوت تیره و له‌ که‌وانه‌که‌ی ترازاو... ده‌مده‌ست خۆی هاویشته سه‌ر ئه‌سه‌پیک که هی خۆی نه‌بوو... له‌ پر دایه‌ غار و رووی کرده‌ باخچه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی!...

کانی گه‌ییشه‌ باخچه‌که، خۆی هاویشته سه‌ر دیواره‌که‌ی. ئنجا خۆی هاویشته خواره‌وه سه‌ر زه‌وی ناو باخچه‌که. هه‌رچه‌ندیک بانگی کرد که‌س نه‌بوو وه‌رامی بداته‌وه... هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پشویه‌کی پێ چوو له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌وه (حه‌سه‌ن) و (نظام الدین) به‌هه‌له‌داوان گه‌ییشه‌تی لای. گه‌لیک له‌ گه‌لیا خه‌ریک بوون که له‌ نیازه‌که‌ی خۆی په‌شیمانی بکه‌نه‌وه و ازی پێ به‌یتن له‌و بیریه‌ی که (شیرین) به‌فرین. هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وه‌شیه‌یان لێ کرد که ئه‌گه‌ر بیتو ده‌ست بۆ «شیرین» بیات، شا له‌ ناوی ئه‌بات!...

(عومه‌ر) یش له‌وانه نه‌بوو که له‌ بریاری خۆی په‌شیمان ببیته‌وه. به‌لام گوتی لێ بوو ده‌نگی پێی ئه‌سه‌په‌کانی یاسا‌له‌کانی شا ئه‌هات که بۆ پاراستنی کۆشکه‌که که هاتبوونه ئه‌وی... له‌به‌ر ئه‌وه له‌ گه‌ل هه‌ردوو هاو‌رپیکه‌ی خۆی دا چووه‌ ده‌ره‌وه. به‌لام له‌ ناو ده‌روونیا هه‌ستیکێ نه‌یتیبی شاراو ده‌ستی کرد به‌بزووتنه‌وه... که پرپوو له‌ هه‌ناسه‌ ساردی و ره‌نجه‌رۆبی: ته‌نگه‌تاوی و خه‌موخه‌فته‌ و دلته‌نگی!... ئیتر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ تۆزیک له‌وی دوورکه‌وته‌وه، ناگری دل‌داری و به‌دییدار شادبوونی شیرین له‌ دلایا گری گرت... به‌زه‌بی به‌خۆی دا ئه‌هاته‌وه... بیاری رۆژه‌ خۆشه‌کانی خۆی و شیرینی ئه‌کرده‌وه... ناو‌رپیک له‌ کۆشکه‌که و باخچه‌که‌ی مالی شیرین دایه‌وه... ئه‌مه‌ دوامین سه‌رنج دانی بوو له‌و دیمه‌نه... مه‌به‌سی ئه‌وه‌بوو که تا له‌ ژباندا ئه‌میتیته‌وه، به‌و یادوه‌ بژی... چونکه هه‌ر لێره‌دابوو، جیگای یاده‌ خۆشه‌کانی و، جیبی هیوا و جیبی هه‌ناسه‌ ساردیه‌که‌ی!.

۲

«شیرین» گه‌ییشه‌ کۆشکی شا. به‌لام به‌دلێکی ته‌نگ و خه‌فه‌تباره‌وه فرمیسک به‌سه‌ر روومه‌ته‌کانیا، گه‌رم و سوپه‌ر ئه‌هاتنه‌ خواره‌وه، هه‌ر ئه‌تگوت پشکۆی ناگرن و پیا‌یاندان ئه‌چرین ته‌نانه‌ت هه‌ر سه‌ر روو‌پۆشه‌کانی شیرینیش به‌و فرمیسکانه‌ ته‌ریبون... پاشان گه‌ییشه‌ ناو هۆله‌ گه‌وره‌که، که ئه‌مه‌نده‌ به‌چراخان رازتیرابۆوه‌وه، ئه‌مه‌نده‌یش پر بوو له‌سه‌ر داران و راسپه‌راوان و کۆمه‌له‌ی خونکار و، ژنه‌کانی ئه‌وانه هه‌موویان، که بۆ ئه‌و ئه‌هه‌نگه‌ له‌وی دا کۆبوو‌بوونه‌وه، به‌جاریک سه‌رسام بوو!...

«شیرین» هه‌ر به‌ملا و به‌ولای خۆی دا ناو‌ری ئه‌دایه‌وه، تا له‌ کونی ئه‌و روو‌پۆشه‌ سفتانه‌وه که به‌سه‌ر رووی دا درابوون، سه‌یریکێ ئه‌وانه‌ بکات که له‌وی دا کۆبوو‌بوونه‌وه،

به لکو ئه مه خواجه رووی ئه و كه سه بيبینی كه دلئی گرفتاری دلداریی بوو بوو... (شیرین) له كانی دلیه وه ئاواته خوازی ئه و بوو، كه له و هه موو روو كه ش و كه شوفش و خۆنوواندانه رزگاری ببوایه و، به ته نشت (عومه ر خه یام) ی دۆستیه وه بژایه ته نانه ت له گه ل له ناو دۆلئیکی چۆلوهۆلی و وشك و برنگی دووریشدا بژایانه هه ر پیتی خۆشتربوو!... ته نانه ت له ناو ئه و هه موو سایه و پایه و خۆش رابواردنه رواله تیبیه یشدا، هه ر هه ناسه ساردیبیه كه ی تری له و ژایانه پتی خۆشتربوو!... (شیرین) كه سه رنجی دا، ئه و ده موچاوه ی چا و پتی نه كه وت، كه به ئاواتیه وه بوو بیبینی!، له به ر ئه وه به دلشكاو بییه كه وه رووی وه رگێراییه وه لای خۆی!...

«شیرین» به ناو هۆله كه دا كشا، تا گه بیشته ئه و جیگایه ی كه خونکاری لی دانیشتبوو. چاوه كانی گێژ بوو بوون. هه ر هه نگا و پێك ئه رۆشیت به ر پێگاوه، هیوا ی دلئی كه متر ئه بوه وه. پاشان به رامبه ر به شا راوه ستا. پیاویکی تاییینی له لایه كیه وه وه ستا، كه نیه كێكیش له لایه كه ی تریه وه وه ستا... ئنجا پیاوه تاییینییه كه لیبی پرسی: «ئایا شاهی گه وری خۆمان و، سه ردار ی رۆژه لات و رۆژئاوات پتی خۆشه بیتی به میردت؟».

كه نیه كه كه تیی گه یاند كه نابێ وهرام بداته وه!... له ناو هۆله كه دا دهنگه دهنگێك بلاو بوه وه. له و كاته دا كه نیه كه كه یه كه م روو پۆشی له رووی «شیرین» لادا... ئنجا (شیرین) دوو هه نگاوی تریش هاته پێشه وه... دیسانه وه چاوه كانی گێژبوونه وه... له پر دلئی دهستی كرد به لی دان... كاتیکی زانی، له داخانا، هه موو ئه ندامه كانی هاتبوونه له رزیین... چونكه دوا یی (عومه ر) ی به رچا و كه وت... كه ته ماشای كرد ئه وا دلداره كه ی خۆی له ناو هه ر دوو راویژكاره كاندا وه ستا وه! جا ئه گه ر خۆی پتی نه گیرایه، هه ر ئه و ده مه هاواری ئه برد بۆ ئه و، كه له ده ست ئه وانه رزگاری بكات و له گه ل خۆی دابییفرینتی بۆ جیگایه کی دوور!... دووباره پیاوه تاییینییه كه پرسه كه ی له (شیرین) كرده وه، گوتی:

«ئایا شاهی گه وری خۆمان و سه ردار ی رۆژه لات و رۆژئاوات پتی خۆشه بیتی به میردت؟...»

(شیرین) ئه مجاره یش ورته ی له ده مه وه نه هات كه نیه كه كه روو پۆشه كه ی دووه می له سه ر رووی (شیرین) لادا... ئنجا (شیرین) هه نگا و پێکی تریش چوه پێشه وه... ئیتر چاوی له كه س نه بوو، له رووی خۆشه و یسته كه ی خۆی نه بێ...

بۆ جاری سییه میش، پیاوه تاییینییه كه، ئه و پرسه ی لی كرده وه، به لām ئه مجاره «شیرین» گوتی:

«پیتم خۆشه!...»

له خۆشیاندا ده ست كرا به ته پل لی دان، بۆریه كان به ره للابوون، ئه وانیش بۆ هه موو لایه كیان ئاشكرا كرد كه (شیرین) له شا ماره كرا. ئنجا (نظام الدین) لیبی نزیک بوه وه و كلاوی شازنی له سه ر نا!...

(عومه ر خه یام) یش وای لی هات كه به رچاوی، كه سی نه ئه بیبینی... جیهان له به رچاویا تاریك بوو بوو... هه رچه ندی ئه كرد خۆی پتی نه ئه گیرا... زۆری نه ما بوو، له هۆش خۆی بچی و بكه وی به ده مدا... ئه ویش ترسا له وه ی كه ئه و كه سانه ی له وی دان به كه ی نه وه یه كه ی بزانی، خه ریک بوو بچیتته ده ره وه. به لām (نظام الدین) ویستی بیخاته سه ر ئه وه ی كه له وی بمینیتته وه. نه وه ك شا لیبی تووره ببی. به لām هه ر چه ندیکی كرد خۆی پتی نه گیرا له وی بمینیتته وه. به په له خۆی كوتا بچیتته ده ره وه.

ئه وانیه ی له وی شدا بوون، روویان كرده ئه و ناوه بۆ ئه مه ی بزانی چی روو ئه دا... شا له مه سه ری سوپما. (نظام الدین) ویستی چاره ی ئه م ته نگوچه له مه یه بكات. چرپاندی به گوتی (شیرین) دا كه بچیتته پێشتره وه و ده ست بخاته ناو دهستی خونکاری چاوه روان كه ره وه!...

«شیرین» یش چوه پێشتره وه، بیتی ئه مه ی هیچ ئاگای له خۆی بی.

چونكه بیری چوبوو به لایه کی تر دا، نه ئاگای له و كه سانه بوو كه له وی دا كۆبوو بوونه وه، نه ئاگای له خونكار بوو. نه ئاگایشی له خۆی بوو كه چی ئه كات!... دهستی خسته ناو دهستی شاهه... به لām هه ر وهك بچیتته ناو گۆزه وه وابوو!...

(عومه ر) یش به هه له داوان خۆی گه یانده جیگای ته ماشا كرنی ئه ستیره كان، كه بۆ خۆی ته رخان كرابوو... تا بتوانی له تاریكایی شه ودا خه موخه فه ته كه ی خۆی بشاریته وه... هه ر وهك دلر قی و زۆرداری مرۆف وای لی كرده یی كه په نا به ریتته به ر ئاسمان وابوو. له ناو باله خانه كه دا خۆی خه ریک كرد به سه رنج دان و خۆینده وه و لیكۆلییینه وه وه. هه ره و كه تووشی تاو له رز بووی و ابوو... دهستی كرد به تۆمار كرنی ئه نجامی سه رنج دانه كانی خۆی... یهك له سه ر یهك گه لیك لاپه رهی ره ش كرده وه... كه ئه وانه زۆر به كاری ئه وه ی ئه هاتن كه رۆژمێره تازه كه ی رێك بخت. خه موخه فه ته كانی خۆی له ناو مه ی و هۆنراوه و ئاسمان ناسین دا ئه توانده وه... كه چی هه تا ئه هات خه موخه فه ته كانی په رهیان ئه سه ند و

پتريان لى ئەھات... نەخۆبىشى لە دەستيان رزگارى ئەبوو، نە لە مەى خواردەنەوھىش رزگارى ئەبوو!...

(عومەر خەيام) خۆى لەناو بەئەخانەكەدا خەرىك ئەكرد بەئاسمانەوھەرەكە وىستىبىتى پەيوەندى خۆى لە ھەموو مەوقايەتى بېچىرى واپوو.

بەلام (نظام الدين) وىستى لەو چۆلەوانىيەى بەھىننىتە دەرەوھە. چووھ خوارەوھ بۆ ناو بازارى كەنيزەك فرۆشان كەنيزەكىكى جوانى شوخوشەنگى دلکيشكەرى كرى و پيشكەش بەھاورى خەمبارەكەى خۆى كرد پاش ئەوھىش، ھەر لە گەلىيا خەرىك بوو، تا خستىيە سەر ئەوھى كە واز لەو تەنيايى و چۆل پەرسىيەى خۆى بەھىننى و جارىكى ترىش بىتەوھە ناو جىھانەوھ... بەلام (عومەر) لەناو خەم و پەژارەيەكى وادا بوو كە بەھۆى بىرەوھرى رابردووى خۆى و، دوا رۆژى تارىكى خۆيەوھەرگىز جىھان و بابەتى جىھانى بىر نەئەكەوتەوھ!...

جا لەو كاتەدا كە بەنگ كيشەكان دايان نابوو بۆ كوشتنى سازادە (توتوش)ى براى خونكار، (نظام الدين) ھاتە لای و لىيى خواست كە كاترەمىرىكى ئاويى بداتى بۆ چەند ماوھەيك، تا بەھۆى ئەوھەوھە ئاگای لە كاتەكە بى. چونكە ئەوان نىوھ شەويان دانابوو بۆ كوشتنى ئەو. لەوكاتەدا كۆشكەكە بى دەنگ و سەنگى داگىرى كردبوو، ھەموو كەسپىك كشمات بوويوو. دلتنەنگى ھەموو لايەكى گرتبەوھە... فەرمان درا دەرگاناكان داخران دالان و پارەوھەكانىش ياساوتىكى زۆريان بەسەرەوھە دانرا... (توتوش) ىش چووھ ژورەكەى خۆى دانىشت.

ھەردوو ياساوتەكەى خۆبىشى لەملاو لەو لايەوھە راوھەستان. دلئسوزانە شىرەكانى خۆيان ھەلگىشابوو، ئامادە بوون بۆ جەنگ. لەملاو لەو لايىشىيەوھە ھەموو پىياوھەكانى ناو كۆشكى شا و (عومەر خەيام) و (حەسەن ئەلسەباح) وھەستابوون، كە ئەمى دوايىيان بەدەمى شىيرەكەى خۆى دوو كەللەى لە كەللە دۆزمنەكانى نىشتمانەكەى خۆى پەرانەبوو!...

كە بوو بەكاتى دوانزەھەم رەنگى (توتوش) پەرى. ئەوانەى لەوتىشدا بوون كەوتنە شلەژان و پەشوكانەوھە. دەستيان برد بۆ چەكەكانى خۆيان. چاويان بربىيە دەرگاناكان تا بزائن ئەو بى باكە كى بە، كە ئەو كۆرەپان لى تىك ئەدات!... بەلام كەس لە دەرەوھە نەھاتە ژوروى. كەچى ھەر ئەو تاوھ بوو، لەپەر نەرەپەكى دىندانەيان ھاتە بەرگوى... يەكپىك لە

ياساوتەكان خۆيان سەرپىچەكەى خۆى لادا، كە تەماشىيان كرد، لەژىر ئەو سەرپىچەدا سەرپىچىكى سوورى بەنگ كيشەكانى بەسەرەوھە بوو. ھەلمەتى بردە سەر (توتوش) و خەنجەرە دەسك سوورە رەنگ خۆينىنەكەى خۆى كرد بەدلىيا!... ئەوانەى لەوتىشدا بوون، تا ماوھەيك بەحەپەساوى مانەوھە. ھىچ كانىكىيان شتىكى لە دەست نەھات بىكات. ھەموو بەجارتىك سەريان لى تىك چوووبوو، نەيان ئەزانى چى بكن. ھەر وەك ھەموويان بەجارتىك، ترىشقە لىيى دابن و پەكيان كەوتبى واپوو. بەلام (حەسەن ئەلسەباح) زوو ھاتەوھۆش خۆى. ھەلمەتى بردە سەر ياساوتەكە و دەمودەست كوشتى ئنجا يارمەتىدان لە ھەلگرتنى (توتوش)دا... بەلام ھەرچى دەرمانىكىيان كرد، كەلكىكى نەبەخشى... بربىنەكەى قوول بوو.

كارىگەرەش بوو. كوشتى!.

وايش دەرئەكەوى، كە دەرد و سەرگەردانى، يەك لەدواى يەك روو نادەن. ھەموويان بەجارتىك روو ئەكەنە پىياو. چونكە زۆرى پى نەچوو كابرەيك ھات و تىي گەياندن كە (بىزانى) يەكان لە سنوورى خاكى ئىران تىپەريان كرد و ھاتنە ناوھە. لەشكرىكى بى شورمارىشيان پىيە، كە چوار ئەوھەندەى لەشكرى شا ئەبى... كۆرى راوئىژكار كۆبووھەو. بەلام ھەموويان دەميان بەسترايوو نەيان ئەزانى چى بلين.

دوايى شا پەناى بردە بەر (عومەر خەيام). ئەوھىش رووى كردە شا و پىي گوت:

«ھەمووتان لەسەر ئەوھە رىككەوتن كە ئىمە لەسەر لەشكر داماوین جا ھەتا لەشكرمان بۆ كۆنەبىتەوھ، سەرگەوتنمان دەست ناكەويت.

ئەوھەندە ھەيە گەلىك چەكى ترى وايش ھەن، كە لەوانەن بەسەر لەشكردا سەر بكنون... بۆ وىنە: رىوشوئىيىكى وا بۆ خۆمان دابننن، كە لەناكاو بدەين بەسەر دۆزمندا، بەجۆرىكى وا كە ئاگای لە ئىمە نەبى و، چاوپروانى ئەوھىش نەبى كە بدەين بەسەريا. تۆش ھەر ئەوھەندەت لەسەرە كە لە شوئىيىكى واوھ سەرنجىيان لى بدەيت كە ئەوان ئاگايان لە خۆيان نەبى. ئنجا بەشەوى مانگەشەو پەلامارىكى گورج و گۆلانەيان بدەيت پاشان لەبەرەبەياندا بکشىتە دواوھ و خۆتبان لى دوور بخەيتەوھ و سەرەوت بەخۆت و لەشكرەكەت بدەيت ئنجا كە شەويك دوو شەويك بەسەر ئەوھەدا تىپەرى، لەپەر پەلامارىيان بدەيتەوھ. بى ئەمەى ئاگايان لە خۆيان بى. ئەوساكە ھەر مەبەستىك ھەبى. ئەتوانىت پىيان جىبەجى بەكەيت «ئەوھىشت لەبىر نەچى كە لەشكرەكەى ئەوان لە سەربازانى مووچەخۆر

که نيزه که که دلای چوو بوو به «عومەر خه یام» ی گه وره ی خویدا.

پر به دلّ خویشی ئه ویست. هەر چند «عومەر خه یام» ی بدیایه به دلته نگیبیه وه ئه ویش دلای تنگ ئه بوو. هەر چیبیه کی له دهست بهاتایه، ئه یکرد، هەر بۆ ئه مه ی (عومەر خه یام) دلای بکرتیه وه... رۆژتیک له رۆژان، دهنگیک کی دا به گوتی عومهردا وای زانی دلای پیتی خوش ئه بی... گوتی: «به راست ئه ته وی، هه ندیک له که ینه و به ینه ی (به نگیبیه) هکان شارهزا بیست، که له پاش دوور که و تنه وه ی «له شکر، که تنه کانیا ن هه موو لایه کی نیشتمان که مهانی گرتوته وه؟» ئه م پرسه (عومهر) ی له بیر کردنه وه و گیترو ویتزی هوشیار کرده وه. ئه ویش لیتی پرسی چی ئه زانیت له م رووه وه پیم بلتی. که نيزه که که ییش گوتی:

«من ئاگام له که نيزه که کیکه و ئه یناسم، حه زی له پیاویک کردوه، که له ناو ئه شکه و تیکدا ئه ژی، دوور له هه مووان. ئه م پیاوه رۆژتیک له رۆژان له گه لّ به نگ کیشه کاندایا وه و کاری کردوه. به لام له دوایی دا لیبیان جیا بوته وه.

بۆیه کاخویشی له ناو ئه و ئه شکه و ته دا په نا داوه که نه یکوژن. جا ئه گه ر حه ز ئه که ییت، من ئه توانم ئافره ته که وای بکه م، که له گه لّ خویشی دا بماناته لای ئه و پیاوه!»...

(عومهر خه یام) ییش که ئه وه ی له که نيزه که که بیست. ده موچاوی گه شایه وه چونکه زۆر به په رۆشه وه بوو که ئه وه بزانی، چون ئه و خوین ریتانه ئه م کرده وانه ئه نوین و له کوپه دین، تا ئه م که تنانه بکه ن، که هەر له گه لّ پیاوانی زرنگکار و فه رمانداردا نه بی نایکه ن!... که شه وی دوایی هات، (عومهر خه یام) له گه لّ که نيزه که که ی خویشی دا چوه دهر وه بۆ ئه و جیگایه ی که (له یلا) ی هاوړتی که نيزه که که ی لیتی بوو. (له یلا) ییش که و ته به ناو چه ند ریتگایه کی ته نگ و ته سک و چۆلوه و لّ دا بردنی که به ناو شاخه کاندایا ئه رۆیشتن. دوایی گه یشتنه ئه شکه و تیک کی تاریک و نووته ک. له ویدا پیاویکیان دی، پیستی وشک هه لّ هاتبوو رهنگی گۆرابوو. ئیسکه کانی دهر په ریبوو. (عومهر خه یام) ییش به سه رهاتی خویشی لیتی پرسی. پیاوه که ییش گوتی:

«منیش یه کیک بووم له به نگ کیشه کان. به لام له پاشدا لیبیان جیا بوومه وه. وای ئیستا که ییش به دهر به دهری لیره دا ئه مبینی. نامه وی خۆم دهر به خه م، نه وه ک بکوژن... به نگ کیشه کان تیره کن، بیروباوه ره کانی خویشان دهر ناخه ن، ئه یانشار نه وه. لاوه کانیش به وه فریو ئه دن: به نگیان ئه دهنی بیکیشن، ئه وه یشیان ئه خه نه میشکه وه که له دوای مردن

پیکهاتوون. هەر ئه وه نده گه وره که یان بکوژتی، ده موده ست بلاوی لیتی ئه که ن. چونکه که سی وایان بۆ نامینیتیه وه که مانگانه کانیا ن بداتی!...».

خونکاریش له راویتی «عومهر خه یام» دلّ خویشوو و په سندی کرد له بهر ئه وه ده موده ست، راپه ری تا خویشی بۆ کوشتار ئاماده بکات...

ئه وه ییش پیویست بوو که یه کیک له کوپه کانی خویشی، له گه لّ خویدا بیات بۆ کوپه جه نگ به لام کوپه کانی ئه و له سه ر سه ره رزی و گه وره یی به ره ره کانیا ن ئه کرد. ئیتر هەر ئه وه نده بوو. شازاده (ئه حمه د)، شازاده (مالک) ی برای بانگ کرده کوپه جه نگه وه. به و هیوایه ی که ئه گه ر به سه ریا زال بوو، زۆرتر هه لّ بگری له و که بیسته هاوړتی خونکار. هه ردوو برا که و تنه زۆران بازبیه کی توندوتیژه وه به تایبته تی هەر له بهر ئه وه ی که ئه و یان بۆ دهر که و تبوو که هەر کامیکیان سه ره که و ته بیجگه له وه ی که له گه لّ شادا ئه چی بۆ جه نگ، ته ختی شایش بۆ ئه و که سه ئه مینیتیه وه... چونکه ئه وی له م زۆران بازبیه دا بشکی، ئیتر ناوړتی له پاش ئه و شکانه داوای ته ختی شای بکات، به بیچه وانه وه جیگا که ی خویشی به چی ئه هیلتی بۆ له خویشی به هیتر!...

شازاده ئه حمه د، ویستی برا که ی خویشی بکوژتی. که چی ئه م له پر به رزی کرده وه و دای به زه وی دا. که لله ی به جوړتیک ی وای بهر زه وی به که و ته و نازاری پیتی گه یشت، که له دوایی دا هەر چه ندتیک ی کرد خویشی پیتی راست نه کرایه وه! نه ته وه بلاو یان لیتی کرد و له شاه زاده ی سه ره که و تووه کوپه ونه وه. شازنی قین له دلّیش که ناوی (زارادا) بوو هەر به ته نشت کوپه که ی خویشی به مایه وه، دلّته نگی و خه موخه فه ت به جوړتیک ی واکاری لیتی کردبوو، پشم و قین ئه مه نده دلای داگیر کردبوو، هوشی به خویشی نه ما بوو که چی بکات و چون بچوولیتیه وه، هەر به جار تیک به رچاوی تاریک بوو بوو!... به لام (حه سه ن ئه لسه باح) هات به لایه وه و پیتی گوت «بۆچ شازن، تۆ له ده ستچوونی خا که که ت ئه ترسیت?... تۆ له راستیدا شازنی (خه زه ر) ییت، خاوه ن مافیشیت له م خا که دا. وای ئه و به ره له ستی دوایی به ی که له ریتگاتا بوو، نه ما... (توتوش) مرد. هەر ئه ویشوو که چه قی ئه و ریتگایه ی له تۆ گرتبوو. که واته خه فه ت مه خو. به لام «هەر چیت پیتی ئه لیم به گویم بکه. چونکه ئه گه ر وای بکه ییت زۆوی پیتی ناچی، پشتیوانه کانی من ئه تکه ن به شازنی ته وای!»...

به م ره نگه «حه سه ن ئه لسه باح» په رده ی له رووی که سایه تیبیه شار راوه وه که ی خویشی لادا... ئه وه ییشی دهر خست که سه روکی (به نگ کیشه کان) خویشی تی. به لام ئه مه ی هەر بۆ شازنی دلّ پر له قین ئاشکرا کرد!...

خوشبیه کی زور دیته ریبیان. بابه تی وایشیان بۆ ئه گپرنه وه، که ئه و لاوه دل پاکانه ئه خه نه
سه ر ئه و باوه رهی، که سه رۆکی تیره که هه موو شتیکی له ده ست دی بی کات. هه ر
که سیکی ش فرمائی ئه و به جی به یینی، به هه شتی پی ئه دردی جاکه لاوه که باوه ری به مانه،
هه موویان، هیئا، ئاراسته ی ئه که ن بۆ ئه و شوینه ی ئه یانه وئی.

ئو ویش هه ر چیه کی پی ئه لاین ئه ی کات. کویرانه به قسه یان ئه کات.

هه ر خوا خوی ئه وه یه تی زوو بری نا ئه و خوشبیه به جی پی ئه لاین پی دراوه!...»

(عومهر خه یام) یش جیگای ئه وانه ی لی پرسی... ئو ویش تی گه یاند، که به نگ
کی شه کان هه واربان زوره. هه ندیکیان له (سوری یه) دان، هه ندیکیشیان له
(کوردستان) دان، ئه وانی تریشیان بلا و بونه ته وه به هه ندی لای تر دا. به لام بنکه ی
سه رکرده یه تی به که یان، که له هه موو بنه که یان به گه وره تر دائه نری، که لاتی که له ناو
دۆلکی کدا، که که وتۆته ژوو روی خاکی فارسه کانه وه. به لام که لاته ئه لاین: «که لاتی
مه رگ!»...

(عومهر خه یام) له ناو ژووری بالاخانه که ی خوی دا، که له ناو کۆشکی شادا بوو،
دانیشت و ده ستی کرد به خۆ ئاماده کردن بۆ ئه وه ی که بروات بۆ بنکه ی به نگ کی شه کان، تا
له رازیان تی بگات... «بافا» ی که نیه رکی ش به ته نشتی به وه دانیشت، فرمی سک به چاوه کانی
ئه هاته خواره وه لیتی پارایه وه که بۆ ئه وئ نه پروات نه وه که نه توانی بگه ریتسه وه... پاش
ئه وه ی لیتی پارایه وه که له گه ل خوی دا بیبات، تا له ریگادا یارمه تی بدات و هاو به شیشی
بکات له خۆشی و ناخۆشی دا... به لام (عومهر) به گوئی نه کرد. فه رمائی پی دا که
می نیتسه وه له وئ تا ئه گه ریتسه وه... کاتی ئه وان له و قسانه دا بوون، گوئیان له دهنگی ده رگاکه
بوو، یه کیک لیتی ئه دا. پاشان که نیه رکی ک هاته ژوو ره وه... ئیتر هه ر ئه مه نده (عومهر)
چاوی به و که نیه رکه که وت، دلی داخو ریا، په لو پۆی که وته له رزیب به په رۆشیکه وه لیتی
پرسی: چی ئه وئ!؟

ئه و ئافره ته. که نیه رکه که ی «شیرین» ی دل په رستی بوو. بۆ بابه تیکی وا هاتبوو پی
بلتی، که عومهر هه ر به خه ویش نه ی ئه بینی گوتی: «خانم ئه لئ ئه چه وه مائی باو کم له وئ
شیو ئه خۆم. به لام پینش ئه مه ی بگه ریمه وه کۆشکی شا تاو یک له ناو باخچه که دا
ئه مینمه وه!...».

... ناخۆ ئه زانیت، که سی نوقمی ئا و بووی و خه ریک بی بخنکی چی ئه کات، ئه گه ر

بی تو به ری که وت ده ستی له که مه ره یه کی رزگار بوون بکه ویت، کاتی که په له قازی
ئه کات؟!... جا هه ستی ئه و پی اوه نوقم بووه که له و کاته دا هیوای رزگاری هاتیته دلیه وه،
به هیچ ناژمی ری له چا و ئه و خۆشی و شادمانی به دا که به هه موو ئه ندامه کانی (عومهر
خه یام) گه ییشت، له کاتی بیستنی ئه م راسپارده یه دا (عومهر خه یام) که ئه وه ی
له که نیه رکه که بیست، ده مو ده ست خۆی گه یانده ریگا و بانه کان.

به هه له داوان، به ناویاندا تی په ری کرد. دلی ئه مه نده خۆش بوو به و موژده یه، که
هه موو جیهان شادمانی ئه و ی تیا جی ئه ئه بووه وه...

هه رچی دمه نیکی ئه هاته پینش چا و، وه ک له به زمو ره زه مدابن و هه لپه رین بکه ن و ابوو.
هه ستی دلی وروژ ابوو، هۆنراوه ی تیا هه ل ئه قولا، ئه رژانه ناو زمانی به وه... کاتی
بووه کاتی به لینه که، سه رکه وته سه ر دیواره که و خۆی هاویشته ناو باخچه که وه. چوو له ناو
ئه و گولزاره دا دانیشت، که هه موو جار یک له ویدا به دیداری خۆشه ویسته که ی خوی شاد
ئه بوو. ئنجا ده ستی کرد به چاوه پروانی. ئه مه نده چاوی بری به ریگا که زوری نه ما که
گلینه کانی له چا و کانی بی نه ده ره وه، تا له پینش خۆی دا، پینشوازی دلخوازه که ی بکه ن!...
هه مووی ماوه یه کی که می پی چوو. که چی به لای ئه وه وه وه ک چه ند سالیکی پی چووی
و ابوو... ئه وه نده ی پی نه چوو (شیرین) په یدا بوو هه ر وه ک خۆی ما بووه وه، هیچ
نه گۆر ابوو، نه له رۆشتنی نه له به ژن و بالا ری کوی پیکه که ی دا! نه له جوانی به دلکی ش
که ره که ی دا نه له گیانه پاکه سوو که که ی شدا!...

(عومهر خه یام) یش له جیتی خۆی هه لبه زی به وه، ئه مه نده به په رۆش بوو بۆ بی بی نیی رووی
(شیرین)، دلی گری سه ند بوو خۆی پی ئه ئه گیرا... باوه شی کرد به (شیرین) داو به خۆیه وه
گوشی... لی به کانی خسته سه ر لی به کانی ئه و. ما چه که یان ئه مه نده ی پی چوو، نا گایان له
خۆیان نه ما و جیهانی شیان له بی رچوو وه... له ناو جیهانیکی پر هه ست و تاسه و دل داری
به رامبه ری دا نوقم بوون و مه ست بوون و له خۆیان و نبوون تاو یک پیکه وه مانه وه، هه ر
ئه تگوت خه وه و ئه بی بن!...

به لام هه موو خه و پیکیش برانه وه ی هه یه. چونکه پی یست بوو شیرین بگه ریتسه وه بۆ
کۆشکی شا. له به ر ئه وه به داخ و خه فه ته وه له یه ک جیا بوونه وه ئه و چا و پی که وتنه ی شیان،
ئه وه نده ی تر، گری راستی تی به ردان... و اتا ئه و راستی به ی که بریاری به سه ردا دا بوون.
دوو ره یه که تر برین!...

ئىتر كاتى ئەو ھەش ھات كە (عومەر خەيام) خۆى بکوتى بۆ (كەلاتى بەنگ كيشەكان)... چەند رۆژىك بەرې دا رۆيشت تا گەيشتە ئەوى... جى ھەوارەكەيان برىتى بوو لە كەلاتىك كە بەسەر بەرزايىبەكەو ە دوست كرابوو. پىاو نەى ئەتوانى بىگاتى، مەگەر بەچەند رېگايەكى سەخت و تەنگەبەردا پرۆبىشتايە، كە پريان بوو لە كەللەسەرى مرۆقى كوژا و... دياربوو ئەوانەى كە كوژرابوون، لەو كەسانە بوون، كە ئەوانىش وەك (عومەر خەيام) خۆى، بەدلئاندا ھاتبوو چاويان بەو كەلاتە بکەوئى كە برىتى بوو لەجىگەى پىاو كوژان! (عومەر خەيام) بەبىرىدا ھات بگەرتتەو. بەلام تازە كار لەكار ترازابوو. چونكە زۆرى پى نەچوو، چاوى بەچەند كەسەىك كەوت، لە كەلاتەكەو ە دەستيان بۆ ئەكيشا. لەسەر دىواری كەلانەكەو ە خوښ ھاتيان لى كرد... تۆ بلىتى ناسىبىتتەنەو؟... ياخود ئەمە ھەر فرىودانىك بووبى، بۆ ئەمەى كيشى بکەنە ئەوى، تا بىخەنە سەرە رېگاي مەرگەو؟...

(عومەر) ھەر ئەو ەندە گەيشتە جى ھەوارەكەيان، دەرگاكانى بۆ كرانەو ە پىاويكى پىر بەپىرەو ە چوو، پىشوازيبەكى تەواوى كرد. كابرا كە ھەر ئەمەى ئەدا بەگوئى دا: «خوښ ھاتى عومەر خەيامى بەرېزا!... ئىمە بۆ يەكا خوښ ھاتى لە تۆ ئەكەين، چونكە تۆ «پىاويكى بى وەبىت. خۆ ئىمە ئەو ەيش ئەزانين كە تۆ ھەر بۆ سەرنجدان و لىكۆلئىنەو ەى ئاسمان و ئەستىرەكان ھاتووتتە ئىرە. ھەر چىبەكت ئەوى ئامادەين بۆتى بکەين!...» (عومەر) ىش گوتى: «بەراستى ئەمە شتىكى سەيرە كە ئىو ەم ھاتنەى منتان زانئىبوو.

ئىو ە ئەمەتان لە كوئى زانى؟ بىگومان ئىو ە لە ھەموو جىگايەكدا سەرنج دەرئىكتان داناو ە تا لە ھەموو كەينەو ەبەينە و كارەساتىك كە روو ئەدەن ئاگادارتان بکەن... منىش لە بابەت ئىو ەو ە ھەروام بىستوو!...» پىاو ەكە (عومەر) ى برد لەگەل خۆى داو گىپراى بەناو كەلاتەكەدا، ھەموو كەلوقوژبىنىكى ژيانى ناو كەلاتەكەى پىشان دا: دانىشتوانى ناو كەلاتەكە چۆن ئەژىن؟ ھىز و ھەرەتيان تا چ ئەندازەبەكە؟. يارمەتى دەرەكانى خوښيان چۆن پەرورەدە ئەكەن، تا ھىچ جوژە سەركىشىبەكەيان تىا نەمىنى و ھەرچى (جىنشىين) پىيان ئەلى، كە سەرۆكى تىرەكەبە، جىبەجىبى بکەن؟!.

عومەر لىتى پرسى (جىنشىين) ە كەى ئىو ە ناوى چىبە... بەلام ھەر چەندى كرد و ەرامىكى بۆ ئەم پرسە و ەرنەگرتەو ە... ھەر ئەو ەندەى لى تىگەيشت كە ئەو «جىنشىين» ە لە دەرەو ەى كەلاتەكەدا، لە شوپنىك دايە!.

جا ھەر لەو شەو ەدا، لەناكاو شتىكى گەورە، لە (عومەر) رووى دا ئەو ەيش ئەو ەبوو كە ئافرەتىكى روو داپۆشراو ھاتەلاى، پى يان گوت ئەمىش لە يارمەتى دەرانى بەنگ كيشەكانە!... كاتى كە ئافرەتەكە، روو پۆشەكەى لەسەر رووى خۆى ھەلمالى، (عومەر) سەرسام ما... چونكە ئەو ئافرەتەى ھاتبەو سەردانى «زارادا»ى ژنى شا و دايكى شاهزادە ئەحمەدى كورى شابوو!...

شا ژنىش پىتى گوت: «سەرت سورنەمىنى لەمن، منىش تۆزىك لە پىش پىتى تۆدا ھاتوومەتە ئىرە!... ئەى تۆ بۆچ نابىتە يارىدەدەرى ئىمە؟. ئەو رىوشوئىنەى تۆ بۆ خونكار تانا، واى پىشان دا كە تۆ خاوەنى ھۆشكى گەورەيت. ئەى بۆچ نايەبىتە سەر دەستەى ئىمەو بشىبىتە رايژ كارمان؟.

«... زۆرى پى ناچى ئەم خاكە دەست ئىمە ئەكەوئى. من خۆم شاژنى (خەزەر)م... بەنگ كيشەكانىش لەم مەبەسەمدا يارمەتىم ئەدەن... تۆبىش لەگەل ئىمەدا خاوەن ساىو ە پاىە ئەبىت!...» (عومەر) ىش سەرسام ماوو، نەى ئەزانى چى بلى. ھەر چەندىكى ئەكرد، نەى ئەتوانى قسەكانى شاژن بەرپەج بداتەو ە، ھەرودەها نەيشى ئەتوانى قسەكانى پەسند بكات. ھىچى بۆ نەمايەو ە ئەو ەبى كە سەر بەرز بكاتەو ە بۆ ئاسمان و بەسەرسورمان و دامايىبەكەو ە سەبرى بكات!...

٤

(عومەر خەيام) ھەر لەسەرسورمان و دامايى خۆى دا مايەو ە... بەخۆى نەئەزانى كە كات چۆن تىپەر ئەكات. بەلام كە ھاتەو ە ھۆش خۆى، تەماشاي كرد لەناو كەلاتەكەدا بزوتتەو ە و دەنگە دەنگىك پەيدا بوو. كە پرسى چى قەوماو ە پى يان گوت: سەرۆكى ھەرگەورەمان گەيشتوتتە جى.

ھەر ئىستا بانگت ئەكاتە لاي خۆى!... پاشان برديان بۆ ھۆلە گەورەكەى كەلاتەكە كە تەماشاي كرد ھۆلئىكى يەجگار فراوانە، پرە لەكۆمەلئىكى گەورە لە «بەنگ كيشەكان» كە ھەموويان بەرگى سووريان پۆشئىبوو... لەسەر رووى ھۆلەكەيشەو ە سەرۆكە ھەرە گەورەكەيان دانىشتبوو، بەبەرگى سىبىبەو ە.

شاژن (زارادا) ىش لە تەنشتىو ە وەستابوو.

(عومەر خەيام) ىش لە سەرۆك نرىك بوو ەو ە. كە سەرنجى لى داو لىتى ورد بۆو ەو ە، كىش و مات بوو. داچلەكى!... پاش ئەو ە جارئىكى ترىش سەبرى سەرۆكى كردەو ە، نەو ەك

بههله دا چووبی!... بهلام ئەمجاره‌یش بۆی دەرکه‌وته‌وه که سه‌رۆکی بالا‌که نییه (حه‌سه‌ن ئەلسه‌باح) نه‌بی!...

(حه‌سه‌ن) پیتی گوت: «سه‌رچاو هاتییته‌ی هاویری خوشه‌ویسته‌که‌م بۆ ناو که‌لاته‌که‌مان... له راستی دا ئیمه‌ داماو یارمه‌تی تۆین... هه‌رچیسه‌کت پتییست بی له که‌لوپه‌لی لیکۆلیینه‌وه و راستی دۆزینی‌وه بۆتی په‌یدا ئەکه‌ین...»

بام تۆیش لیره‌ بمینیته‌وه و ببینه‌ راوێژکاری من... تۆیش به‌رگی سپی ئەپۆشییت وه‌ک من... له‌ نه‌نشته‌ی خوشمه‌وه‌ رانه‌وستییته‌. پر به‌دل هه‌زم ئەکرد، که (نظام‌الدین) یش، لیره‌دا، له‌گه‌لماندا بوویه. بۆ ئەمه‌ی هاوده‌مییه‌که‌مان ته‌واو ببویه و خوشتر ریمان ببواردایه. به‌لام ئەوه‌نده‌ دلسۆزی نوواند بۆ شا، سه‌رگه‌ردانی به‌سه‌ر خۆی دا هینا!... دوا‌یی مرد!...»

(عومه‌ر خه‌یام) که ئەمه‌ی لی بیست، ده‌مده‌ست ئیش به‌دلی گه‌بیشته‌.

ده‌ماری توند بوو، توو‌په‌بوو، ده‌ستی کرد به‌هه‌ره‌شه‌کردن. ئنجا دلسۆزی خوشی بۆ شا نوواند. ویستیشی رپی بدات، که‌لاته‌که به‌جی به‌یلتی.

تا بگاته‌وه کۆشکی شا... (حه‌سه‌ن) یش پیتی گوت: «من نامه‌وی به‌زۆر هیچت پی بکه‌م. بۆ کوی ئەچیت بچۆ. به‌لام تۆ به‌وه خۆت له‌ناو نه‌به‌یت. چونکه ئەوه‌نده‌ی پی ناچی کۆری جه‌نگ شا و پشتیوانه‌کانیشی ئەگرته‌وه. چونکه هه‌رچه‌نده ئەوه‌سه‌ر (بیزانتی) په‌کاندا سه‌رکه‌وتوو، به‌لام نییه‌ی له‌شکره‌که‌یشی له‌ناوچه‌ی بیجگه‌ له‌وه خۆشی و کوره‌که‌یشی بریندار بوون!...» جا له‌ پاش ئەمه‌ی (حه‌سه‌ن) لپی ناشکرا کرد، که په‌یمانی دۆستایه‌تی له‌ناو هه‌ردووکیان دا پچراو نه‌ما، (عومه‌ر خه‌یام) به‌توو‌په‌ییبه‌که، به‌جی هیشته‌ وه‌ چوو‌ه ده‌ره‌وه!...

ئیتتر هه‌ر ئەوه‌نده (عومه‌ر خه‌یام) به‌بی وه‌ی، له (که‌لاتی مه‌رگ) رزگاری بوو، ده‌مده‌ست رووی کرده‌ باره‌کای له‌شکری شاه‌ی. خونکاره‌ برینداره‌که‌یش، له‌ شتیوه‌یه‌کی گه‌رموگوردا، خوش هاتی لی کرد و چاک و چلۆنی له‌ گه‌لدا کرد!... چونکه پیتی له‌وه ئەنا که سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی له‌ جه‌نگه‌که‌دا به‌سایه‌ی راوێژی (عومه‌ر) وه‌ بوو! جا له‌ کاته‌دا که ئه‌ویش له‌ گه‌ل پزیشکه‌کاندا له‌ ژیر خێوه‌تی خونکاردا بوو، یه‌کیک هات پیتی گوتن:

که شازاده (ئه‌حمه‌د) به‌خۆی و کۆمه‌لیک له‌ یاریده‌ده‌ره‌کانییه‌وه رووی کردۆته‌ شاری

(نه‌ی ساپوور) ئەیه‌وی کۆشکی شا داگیر بکات... که ئەوه‌یان بیست خونکار و سه‌رکرده‌کانی هه‌ناسه‌ ساردی داگیرتن به‌لام شازاده (مالک) که‌میک ده‌ماری بزوت، به‌باوکی گوت: «هه‌ندی سه‌ریازم له‌ یاساوه‌ تایبه‌تیبه‌کانی خۆت بده‌ری، هه‌ر ئیستا ئەچم بۆ سه‌ری، فیری شه‌رمی ئەکه‌م!...»

به‌لام شا به‌وقسانه، بایه‌خی نه‌دا. رووی کرده (عومه‌ر خه‌یام) و راوێژی له‌و خواست. ئەمیش ئەو به‌سه‌ره‌هاته‌ی، ئەو باره‌ی، بۆ هه‌مووان رۆشن کرده‌وه. گوتی:

«ئەم کاره هه‌ر له‌ شازاده (ئه‌حمه‌د) خۆیه‌وه روونادات. که‌سانی تریش هه‌ن له‌ دوا‌یه‌وه، پالی پتیه‌ ئەنێن که‌وا بکات... ئەگه‌ر هه‌ر خۆی بوویه، نه‌ی ئەوێرا، به‌ته‌نیا، «هه‌ل بکو‌تیتته سه‌رکۆشکی شاه‌ی... به‌لام من له‌م دوا‌یه‌دا زانییم که «به‌نگ‌کیشه‌کان» یش یاریده‌ی ئەده‌ن، مه‌به‌سیان ئەوه‌یه که خۆی و دایکی بخه‌نه‌سه‌ر ته‌خت!...» هه‌موو لایه‌ک له‌م قسانه‌ی سه‌رسام مان. ئنجا (عومه‌ر) ده‌ستی کرد به‌رۆشن کردنه‌وه‌ی قسه‌کانی خۆی. گوتی:

«من ئیستاکه له (که‌لاتی مه‌رگ) وه‌ ئەگه‌رتیمه‌وه، که بریته‌یه‌ له‌ هه‌وارگه‌ی به‌نگ کیشه‌کان. له‌وێ دا چاوم به‌ «زارادا» ی شازن که‌وت که ئەویش هاریکاری ئەکردن له‌م کاره‌دا. جا ئەگه‌ر بمانه‌وی سه‌ر که‌وتنمان چنگ که‌وی، پتییسته له‌ پتیشدا ئەم تیره‌یه له‌ ناو به‌هین. ئەگینا له‌ ده‌ست به‌دکرداری ئەوانه‌ رزگارمان نابێ، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر شاه‌زاده (ئه‌حمه‌د) یش له‌ ناو به‌هین هه‌ر له‌ ده‌ست ئەو به‌نگ کیشه‌نه‌ رزگارمان نابێ...»

هه‌ندی له‌ سه‌رکرده‌کانیش پرسییان، گوتیان:

«جا ئیمه که به‌م جۆره‌ ماندوو و شپه‌زه‌ بووبین، چۆن پیمان ئەکری به‌رامبه‌ری یان بکه‌ین، سه‌ره‌رای ئەمه‌یش که هیتی شازاده (ئه‌حمه‌د) له‌م لاوه به‌رامبه‌رمان وه‌ستایی؟ (عومه‌ر خه‌یام) یش وه‌رامی دانه‌وه گوتی:

«جاری بام شازاده (مالک) ده‌ست پتیشکه‌ری بکات: بچیتته سه‌رکۆشکی خونکار و ژنان و منالانی «لی دهره‌هینتی و بیانیات بۆ ئەو دۆله‌ی که دراوستی (که‌لاتی مه‌رگ) ه. ئەمه‌یش بۆ ئەوه‌یه که ئەگه‌ر شازاده (ئه‌حمه‌د) گه‌یشته‌ کۆشکه‌که، هیچی له‌ ده‌ست نه‌ی بیات. ئەوساکه‌یش، بیگومان ئەو روو ئەکاته (که‌لاتی مه‌رگ)، که له‌وێ دا به‌هه‌موو هیتیکمانه‌وه به‌ره‌ و پیری ئەچین!... ئەمینیته‌وه جه‌نگی (که‌لات) ه که ئەویش ئاسانه.

من خۆم له‌وێ بووم. وام بۆ دهرکه‌وت که که‌لاته‌که ئەوه‌نده‌ کۆنه، ته‌مه‌نی ئەگه‌رتیمه‌وه بۆ

به لّام شا پەرتشان بوو بوو برینه که ی کاربگه ربوو، هه راسی پی سەندبوو.

پرستی پرابوو. مردن گه بیشتبوو ناو هه موو ئەندامه کانیهه وه... له بهر ئەوه ناردی به شوین شازاده (مالک) ی کورپی دا. هات. خونکاریش دەستی کرد به نامۆژگاری کردنی یهک جاری. دوایی پیتی گوت:

«پتوبسته عومەر خه یام» هه رچییه کی پی گوتیت، له قسه ی نه چیته دەر وه چونکه ئەو دلّسۆزییه کی وای نوواندووو بۆ ئیمه، که هاوتای کهم دەست ئەکه ویتته وه» (شا) ئەوه ی گوت و گیانی به خوا سپارد!...

ئالاکان هینرانه خواره وه. ته پلّه کان لی دران. دهنگه کان بیان هه ر له ئاوازی ئەو دلّه خه فه تبارانه یان ئەکرد که گیانی شایان ره وانه ئەکرد بۆ جیگای دوایی خۆی!...

دانیشتووانی (که لاتتی مهرگ) ئەم دهنگانه یان گوئی لی بوو. چاوتیشیان له ئالاکان بوو، ئەهینرانه خواره وه. په ییان به وه برد که له شکر گاهی دوزمنه کانیان چییان به سه رهاتوه. له بهر ئەوه شادمانیی خویان ئاشکرا کرد... شازنیش خۆی گه یانده لای «یافا» که له ناو بالاخانه که ی که لاتته که دا خرابوو به ندیخانه وه. ئەو دهنگه ی بۆ گپرایه وه. ئنجا پیتی گوت:

«ئەوه هیتستا هه ر به دلّسۆزی ماوینته وه؟! خۆنکار مرد. (عومەر) یش خۆی ئەخاته وه پال «شیرین» ی خۆشه و بیستی. که واته جیگای تۆ له کوئی ئەبیتته وه؟ بۆچ تۆ له وه پیشبیش جیگات بووه له دلّیا؟! بۆچ نازانیت که (عومەر) چیی له گه ل «شیرین» دا «ئەکرد له کاتی کۆچی شا و نه خۆشبییه که ی دا؟!». (حه سه ن) یش هات و کۆتریککی له بالاخانه که دا گرت و هینایه دەر وه. ئنجا نامه یه کی پیتوه به ست و به ره لّالی کرد بچی بۆ لای شاهزاده (ئهممه د)، تا ئاگای له مردنی شا بی. ئنجا له گه ل شازندا گه رانه وه و سه ره له نوئی دهرگای ژوو ره که یان له «یافا» ی که نیزه ک داخسته وه!... که نیزه که به سه زمانه که به ته نیایی و دلّشکاو بییه وه مایه وه له ناو ئەو به ندیخانه یه دا. به چاوی خۆی ئەیدی دای داویان ئەنا یه وه بۆ دلّخوازه که ی خۆی که تووشی سه ر گه ر دانییه کی بکه ن، که چی هه ر چه ندی ئەکرد ریگای نه بوو یارمه تیبیه کی بدات، بۆ رزگار کردنی. به لّام ئەو به سه زمانه، له ناو ئەو به ندیخانه یه دا چیی بۆ ئەکرا؟. «یافا» له پر دهنگی چهن د پاچیککی هاته بهر گوئی، که به رده که یان پی هه لّ ئەکۆلی.

گوئی گرت له وده نگانه. پاشان له سه روو بالاخانه که وه سه یریککی خواره وه ی کرد. که

سه رده می رۆماییه کان. به لّام شتیکی سه یرم تیا دی، سه رنجی راکیشام. که ته ماشام کرد دیواره کانی ژوو ره کانی خواره وه ی، تک تک نه وتیان لی دیتته دەر وه... ئەم دلّوپه نه وتانه یش له ناو ئەستیرکی بچووک بچووک دا کۆ ئەبنه وه، که که وتوونه ته ناو ئەشکه وته کانی خواروو وه.

«بهنگ کیش» هکانیش لهو نه وته هه لّ ئەگرن و ئەبییه بۆ سه ره وه، بۆچرا داگیرساندن به کاری ئەهین... جا ئەگه ر ئیمه بتوانین ریبازیک به ناو به رده کاندای بکۆلین، که نه رمو خاویشن، له لایه که وه، ئەتوانین ئەونه وته گر تی بهر بده یین. ئیتر ئەمه نده ئەبیت به چه ره دوو که لّ که (بهنگ کیش) هکان له ناویا به چه شنی مشک ئەخنکین! ئیتر ئەوساکه شازاده (ئهممه د) سویند خواره کانی خۆی له ده ست ئەچی و ئەترسێ له وه ی شه رمان له گه لّدا بکات... خۆ ئەگه ر هاتوو شه ریشی له گه لّدا کردین، ئەتوانین زۆر به ئاسانی پیشکینین!»...

که خونکار و سه رکرده کانی ئەم رتوشوین دانانه یان له (عومەر خه یام) بیست، ئەمه نده به لایانه وه دروست و ناوازه بوو، هه موویان دلّخۆش بوون و پیتی گه شان وه. ئنجا ده موده ست، ده ستیان کرد به جیهینانی. هه رچی شاهزاده (مالک) بوو، خۆی گه یانده کۆشکی شاو هه رچی ئافره ت و منالیک له وئ دا بوون گوێزانییه وه... کاتی که کاروانه که یان گه ییشت گیانی شا و گیانی سه رکرده کانی شادمان بوون. به لّام (عومەر) به دوای ئافره تیک دا ئەگه ر له ناویاندا، که ئەویش: (شیرین) نه بوو... پرسی: «یافا» ی که نیزه ک کوا؟! کاتی که زانی «یافا» له ناویاندا نه ماوه، خه مو په ژاره هاتنه دلّیه وه، و دلّخۆشبییه که ی لی گوێراو بوو به دلّته نگی. چونکه پی یان گوت: حه سه ن ئەلسه باح» کۆچی کردبوو بۆ (که لاتتی مهرگ)، ئەویشی له گه لّ خۆی دا بردبوو بۆ ئەوئ... به لّی، ئەبی به زۆر بردبیتی له گه لّ خۆی بۆ ئەوئ. چونکه (عومەر) له وه دلّنیابوو، که که نیزه که که ئەمه نده دلّسۆزی بوو، له وانه نه بوو دلّی بگۆزی... دووباره خه مو په ژاره دلّی (عومەر) ی داگرته وه... چونکه ئەوه ی یه جگار پی ناخۆش بوو که ئەو کچه دلّسۆزه یش وه ک دانیشتووانی ناو که لاتته که ی به سه ربی!... واتا بسوتتی!...

که چی له گه لّ ئەمه یشدا ده ست به ردار ی جیه جیکردنی پیره و بییه که ی خۆی نه بوو!... زوو به زوو فه رمانی دا، به ندییه (بیزانتی) یه کان کۆکرانه وه، ده موده ست، ده ستیان کرد به هه لّ کۆلینی ریگایه ک به ناو که لّه به رده کاندای، بۆ ئەمه ی بگه نه کانه نه وته کان!...

تەماشای کرد ئەوا کۆمەڵیک پیاو خەریکی ھەلکۆلینی بەردەکەن.

(عومەر خەيام) یش بەسەریانەووە وەستاو، سەرپەرشتیان ئەکات... بەواتایەکی تر، چاوی بەدبیداری دلخوازەکی خۆی کەوت!... بەلام ھەر ئەو دەنەبوو، کە گوتی لە دەنگی ئەو پاچانە بوو... (حەسەن ئەلسەباح) یش گوتی لیتیان بوو... لەبەر ئەو ھاتە ناو بالاخانە کەو، سەیر بکات، بزانی چی لە گۆرئ دایە... کە سەیری کردن، دەستی کرد بە پێ کەین... بەدوژمنەکانی خۆی پێ ئەکەنی... لە دلی خۆی دا ئەیگوت ئەم شیتانە چی یان بەدەستەوویە؟... ئەیانەوئ تەشوی لەبەرد بەدن؟!... بەلام (یافا) ویستی شتیک بکات؛ بیری کردەو... لە پاشا لە دلی خۆی دا گوتی:

من بۆچ ئەم کۆترانە بەر نەدەم؟... تا نەتوانن هیچ نامەیکە بۆ دەروە بەنیرن!... بەلێ ئەمەیش بیری ئەو بوو!... بەدزیبەووە چوو ژووری کۆترەکانەو... ھەموویانی بەرەللا کرد!... ئەوانیش دەمۆدەست فرینە ئاسمان!... بەلام (حەسەن) چاوی لەم کەینەو بەینەو بوو... زۆری پێ نەچوو خۆی و چەند پیاویکی ھاتنە سەری. پشم و قین بیروھۆشی لێ بەر بەست کرد بوون... «یافا» ی بەسەزمانیان گرت و لەسەریانی بالاخانە کەو بەریان دایە خوارەو... کەوتە بەر پیتی خۆشەویستەکی... «یافا» ھەر وەک لەو پیتیش دلی خۆی دا بوو دەست، ئەمجارەیش گیانی خۆی خستە بەر دەستی!... بەلێ سەر ئەنجامی ئەم ئافرەتە کلۆلە بەم ڕەنگە لێ ھات!...

کە (عومەر خەيام) ئەم مەرگە ساتە ھاتە پیتیش دەم، بەجاریک خەموپەژارە دلی داگییر کرد... ئیشی دلی بەجگار بێ ئەندازە بوو... بەلام ئەم گریبە دلی، زوو بەزوو گۆراو بوو بەپیریکی پۆلایی لە دەروونیا... دەستی کرد بە ھانەدانی بەندیبەکان تا گورج و گۆلانە ئەو ریگایە بەناو بەردە کە دا بەکەنەو... لەوکاتەیشدا شازادە (ئەحمەد) بەخۆی و لەشکرە کە یەو کەشایە نزییکەو... (عومەر) ھیچ بایەختی پێ نەدا. ئەوی بەجیتیشت بۆ شازادە (مالک). بێ باکانە خۆی و پیاوکانی ھەموو ھیزی خۆیان خستە کۆلینی بەردە کە. دوا بێ بەردە کە کونیتیکی تی بوو...

ھەر وەک (عمر)، خۆی لەو پیتیش دایناو، وا ھاتە دی... زوو بەزوو پشکو ئاگریکی تی فری دا... دەمۆدەست ناگر بەر بوو نەوتە کە. یەک لەدوا یەک، ئاگرە کە ھەموو دیوارەکانی گرتەو. دوو کەلێ نەوتە کە بەرز بوووە تا ئەھات پەنگی ئەخوار دەو و ئەبوو بەچەرە دوو کەل و ئەچوو بەگژ ئەشکەوتەکان و کون و قوژنەکانی کەلاتە کە دا!...

کە شازادە (ئەحمەد) سەرنجیدا، (کەلاتی مەرگ) ھەلگیسار بوو بوو بوو یەک پارچە ناگر لەبەر ئەو پیتی نەکرا خۆی بگری و بەرگە ی شەر بگری. بەخۆی و ئەسپە کە یەو پستی کردە دوژمنەکانی خۆی و ھەلات!

پیاوکانیشی بەدوایەو، وەک ئەو ھەلاتن... بەلام پیاوکانی شازادە (مالک) وازیان لێ نەھێنان، دوایان کەوتن و دەستیان کرد بەکوشتار لێ کردنیان!...

پەوشت و خوری ئەو سەردەمەیش وابوو، کە شا بمر دایە نەئەبوو، لە پاش خۆی، ژنەکانی شو بکەن. بەلام شازادە مالک، «شیرین» ی باوژنی خۆی، لەم دەستوورە ئازاد کرد. پاشان پرووی کردە (عومەر خەيام) و پیتی گوت: «شیرین» ئیستا ئازاد بوو. بچۆرە لای مائی باوکیایە. ڕەنگە ئەویش ئیستا چاوەروانی تۆ بکات!...»

(عومەر خەيام) یش کە ئەو ی لە شازادە مالک بیست نەیکردە نامەردی دەمۆدەست سواری ئەسپە کە ی خۆی بوو غاری دا بەتاو، تا خۆی گەیانە باخچە کە. ئنجا لەوئ دا وەستاو بەدیوارە کە دا ھەلگەرا پاشان بەھۆی لق و پۆپی درەختە پیرە کە وەدا گەراپە خوارەو و ناو باخچە کە.

کە تەماشای کرد ئەوا دلخوازە شەنگوشۆخە جوانە کە ی، ھەر لە جیتگاکە ی جارانی ھەردووکیان را وەستاو چاوەروانی ئەکات!... کە یەکیان گرت و بەیە کگە یشتن، ھیچ رابوردوو و بەسەرھاتیکی کۆنیان لەبیر نەما.

وایان ئەھاتە پیتیش چاو کە ھیچ پرووی نەداو!... ھەر وەک دوینێ لەو شوتنە دا کۆ ئەبوو نەو، وا ئیمرویش ھەر لەوئ دا بەیە کگە یشتو نەو... واتا بەو ڕۆژە گە یشت کە ڕۆژ سەرلەنوئ گزنگی دایەو ئیتر ھەر ئەو نەو بوو، باوھشی کرد بە «شیرین» دا و تیر و پر گۆشی بەخۆیەو!...^(۱)

تەواو بوو

(۱) بەلام (عمر أبو النصر) لە زمانی (أحمد حامد الصراف) دوه له (في المقارنة بين الحكيمين) دا دەلتی: (وأما الخيام فقد عاش عازباً بأجماع المؤرخين، ولا رأي له في ربايعاته في الزواج والمرأة والنسل). - عمر ابو النصر: قلعة أموت... ص (۴۰)

فۆلتیر

نووسەر و راستی پهرستی ههره به ناوبانگی فهره نسه

دانالی و توماس

ئهم نووسراوه

(فۆلتیر) له سالی ۱۶۹۴دا له دایک بوو. له سالی ۱۷۷۸دا گیانی پاکى به خاک سپارد. به لام به ژيانى خۆى، ميژووى نه وروپاي سهراپا گۆرى. چونكه نه وروپاي له خووى لايهنگيرى ناييبييه وه گۆرپيه سهر خووى دهررون فراوانى و چاوپۆشى تاييبي. ههره ها له بنده بي بير و هۆشيشه وه گۆرپيه سهر تازادى بير و هۆش. (فۆلتير) تا ما ئهم دوو وشه يه به سهر زمانه وه بوو: (خوا) و (سهر به ستي) هه موو ژيانى گشتى خۆيشى ته رخان كرد بۆ ته وهى نه ته وهى فهره نسه و نه ته وه كاني ترى نه وروپا بخاته سهر (خواناسى) و (ره وشت پاكى) و (تازادى خوازى). (فۆلتير) له پيناو پرواندى دره ختى (ديموكراتى) دا خه باتى كى مهردانه ي كرد. نه بوست فهرماندارى به دهست (گهل) خۆيه وه بي، نه ك به دهست خونكاران و پياوانى تاييبي و زهويداران وه، كه ههر سى لايان يه كيان گرتبوو نه ته وهى فهره نسه يان خستبووه بارى هه ژارى و نه خۆينده وارى و نه خۆشى و ناله بارپيه وه. (فۆلتير) چوو به گژ زۆرداره كاني نه و چهرخه دا له خونكاران و پياوانى تاييبي و فهرمانداره زهويدار (اقطاعى) هكان، كه بوو بوونه هۆى نه و سهرگهردانيبييه نه ته وهى فهره نسه تيبى كه وتبوو هه موو ده فرى داماوان و لى قه و ماوان و هه ژاران نه كه وت كه هاواريان بۆ نه هينا. يا خود كه خۆى هه ستي به سهرگهردانيبيان نه كرد. (فۆلتير) پيش (شۆرشى گه و رهى فهره نسه) به يانزه سال له ناو چوو. هه رچه نده نه و داواى هه لگيرساندى نه و شۆرشه ي نه كرد. به لام يه كيك بوو له و سى چوار نووسه ره خه باتكارانه ي كه ميشكى نه ته وه يان روشن كرده وه، و ريگايان ته خت كرد بۆ هه لگيرساندى نه و شۆرشه. (شۆرشى گه و رهى فهره نسه) يش نه و شۆرشه بوو كه ته خت و تاراجى خونكار نوشيني خاوه ن زۆردارى و ياساى بنده گه رى زهويدارى و، ده سه لاته كوترا نه ي نار په واى پساوه تاييبييه كاني له بن و بيخ هه لگه ند، (شۆرشى گه و رهى فهره نسه) يش نه و شۆرشه بوو، كه له هه موو جيهاندا دهنگى دا په وه و بيروبا وه ره كانيشى تا ئيمرۆ بوونه ته سه رچا وهى هه موو شۆرشى كى (ديموكراتى) و، هه موو گۆرانيكى كۆمه لايه تى و زرنگكارى و تاييبي بۆ

هه موو جيهان. له نه نجامى نه م شۆرشه دا بوو كه نه وروپا فيترى نه وه بوو، ده سه لاته جيهانى له چنگى كلتيسا دهر به ينى و بيداته ده ست نه ته وه، كه هۆش له ژوو هه موو با به تيكه وه دابنى، كه سه ره به ستييه ديموكراتيه كان وه ك سه ره به ستي دهر برى بيروبا وه ر و نووسين و بلاو كرده وه و كۆبوونه وه و وتار دان و هه لپه ژار دانه كاني زرنگكارى له ژير چنگى خونكار و فهرمانداره زۆرداره كان دهر به ينى و بيانداته ده ست نه ته وه، بيگومان له شۆرشى گه و رهى فهره نسه دا، گه ليك خوين ريترا، گه ليك مال تالان كرا، گه ليك خيزان سه رگه ردان بوو. كه نه مانه يش چاك و خراب و تاوانبار و بي تاوانيشيان گرته وه!... به لام نه گه ر به اتايه خونكاره كاني فهره نسه به گوئى (فۆلتير) يان بكر دا په و فهرماندار بيان بدا په ته ده ست نه ته وه، وه ك له (ئينگله تره) دا نه م ياسا ده ستوورپيه دامه زرا بوو، بيگومان نه نه م شۆرشه نه قه وما، نه نه م سه رگه ردانيبييه يش له فهره نسه دا رووى نه دا.

(فۆلتير) بو ژيرى كى دهررون تازاد و، ويژه وانى كى به چنگ و توانا و راستى په رستى كى زانا و خواناس بوو، له پيناو تامانجه كانيا، كه پرپوون له مرۆ قپه روه رى و نيشتمان په رستى و داد په روه رى تووشى گه ليك ته نگوچه له مه و تازار و زبان بوو به لام تا ما كۆلى نه دا و، وره يشى بهر نه دا. تا توانى به هۆى هۆنراوه و وتار و چيرۆك و نووسراوه به نرخه كاني خۆيه وه، هه روه ها به هۆى رهنج و تيكۆشان و به ختكردى سامانى خۆيه وه بيروبا وه رى هه موو جيهانى نه وروپاي گۆرى و پاليشى نا به نه ته وهى فهره نسه و هه موو نه ته وه كاني نه وروپا وه. بۆ ده سته كه وتنى جوژه فهرمانره واييه كى (ديموكراتى) ي وه ها. كه ريز له مرۆ قايه تى بگرئ و خه مى نه ته وه بخوات و تازادى و كامه رانى و خۆشگوزه رانييشى بۆ پيك به ينى. (فۆلتير) بووه وينه يه ك بۆ ويژه وانانى خه باتكار و هونه رمه ند كه به گيان و سامانه وه خويان به خت بكه ن له پيناو پيشكه وتنى كۆمه لايه تيدا، بۆ ده سته كه وتنى مافه گرنگه كان بۆ نه ته وه، وه ك سه ره به ستي و تازادى و يه كسانى و برايه تى و داد په روه رى كه له ژير سي به رى ياسا يه كى ديموكراتيدا نه بي پيك نايه ن.

منيش كه نه م نووسراوه پيشكه شى خوينده واره به ريزه كاني كورد نه كه م، هيوادارم كه له ناو زانا و نووسه ره كاماندا وينه ي (فۆلتير) يان زۆر تيا هه لبه كه وي و نه وانيش وه ك (فۆلتير) بينه چرايه كى پرشنگذار و چه كيكى گيانى به هيتز و خه باتكارى كى مه زن بۆ تازادى نه ته وه كه مان و ناوه دانى نيشتمانه كه مان، هه روه ها بۆ هى هه موو جيهان.

سليمانى - ۱۹۷۰

شاکر فه تاح

به‌نیوه مردووایی له دایکبوو، که چی ۸۴ سال ژیا!

پزیشکه‌کان کۆبوونوه، له بابته کهینه‌وبه‌ینهی ئه‌و مناله له دایکبووه سه‌یره‌وه راویژیان به‌یه‌کتری ئه‌کرد... جا چونکه به‌نیوه مردووایی له دایکبوو بوو گفتوگۆبه‌کی زۆربان کرد له بابته ئه‌وه‌وه که چۆن له مردن رزگاری بکه‌ن!.. هیچ کامیکیشیان به‌هيوای ئه‌وه نه‌بوو که ژيانی ئه‌و مناله تا چهند سالیک یاخود تا چهند مانگیک بپارێژێ. ئه‌وان مه‌به‌سیان هه‌ر ئه‌وه‌نده بوو ئه‌وه‌نده‌ی پێیان ئه‌کری چهند رۆژیک به‌زیندوویتی بیهیتنه‌وه... ئه‌وه‌نده هه‌بوو که له گفتوگۆی خۆیان بوونوه، هه‌موویان هاتنه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی: که مناله‌که له چوار رۆژی تر پتر ناژی!.. به‌لام مناله‌که تیبیزی^(۱) به‌و هه‌موو پزیشکانه کرد چونکه تا ۸۴ سالی خشت ئه‌ژیا گیانی خۆی نه‌دا به‌ده‌سته‌وه! له راستیشدا ئه‌و هه‌ر به‌و پزیشکانه پێنه‌که‌نی، به‌هه‌موو که‌سیکیش پێکه‌نی، ته‌نانه‌ت، به‌دریژایی ئه‌م ته‌مه‌نه‌ی خۆی به‌هه‌موو جیهان پێکه‌نی! له راستیدا تیبیز پێ کردن ژيانی ئه‌وی به‌جاریک رهنگ کرد بوو، ته‌نانه‌ت، کاتی که گه‌یشته‌شه سه‌ره‌مه‌رگ، هه‌ستی کرد به‌و که‌شیشه‌ی^(۲) که بۆیان هینا بووه ئه‌وی، تا دوا قسه‌ی دان پێنانی ئه‌و وه‌ربگرێ، کاتیکیان زانی تینی دایه‌ خۆی و خۆبشی زال کرد به‌سه‌ر سه‌ره‌مه‌رگدا، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی گالته‌یه‌ک له‌گه‌ل ئه‌و که‌شیشه‌دا بکات. به‌ده‌نگیک شپه‌زه‌ی گه‌ره‌وه له که‌شیشه‌که‌ی پرسى، گوتی: (باوکی گه‌وره‌م، کێ تۆی نارده‌ته ئێره؟)... که‌شیشه‌که‌یش گوتی: (خوا نارده‌وومی بۆ لای تو!...)... ئنجا (قۆلتێر) یش پێی گوت: (باشه، گه‌وره‌م، بام وا بێ... ئه‌ی نامه‌ی راسپاردنه‌که‌ت کوا!؟)..

(قۆلتێر) تا ما زمانه تیزه‌که‌ی له کاردا بوو به‌رامبه‌ر هه‌موو جیهان. به‌و و به‌پێکه‌نینه کاریگه‌ره‌کانیشی سه‌روگوپلاکی ئه‌کوتاندنه‌وه. هۆی ئه‌مه‌یش ئه‌وه بوو، که (قۆلتێر) له ده‌ست دوورووایی و خۆنواندنی که‌سانی ئه‌و سه‌رده‌مه ته‌نگه‌تاو بوو بوو، وه‌رس بوو بوو. له‌به‌ر ئه‌وه له دلی خۆیدا بریاری دا‌بوو که په‌رده‌ی فرۆفیتلبازی له‌سه‌ر رووی ئه‌و یاسای کۆمه‌لایه‌تی و زرنه‌گاری‌بانه‌ی که له سه‌رده‌می خۆیدا هه‌بوون، لایبات ره‌نجی دا و تیکۆشا، که به‌و هه‌موو تالی و ناخۆشیه‌وه که هه‌یانبوو راستیه‌که‌کان ده‌ریخات. هه‌مووده‌میکیش ئه‌یگوت: (من بۆیه‌کا پێته‌که‌نم تا له ده‌ست شیت بوون خۆم رزگار بکه‌م!..)

(۱) تیبیز: گالته، شوخی، ته‌شقه‌له.

(۲) که‌شیش: قه‌شه، پیاوی ئایینی کلێسا، (قسيس).

به‌رامبه‌ر جووله‌که نه‌بی هه‌ز له لایه‌نگیری ناکات

جا ئه‌گه‌ر له ژيانی (قۆلتێر) دا با‌به‌تیکى وا هه‌بێ که سه‌ر لێی سوڤ بمینێ، سه‌رسوڤمانی ته‌واو له‌وه دایه که ئافه‌ره‌ته‌کانی فه‌رهنسه چۆن وا هۆگری (قۆلتێر) بوو بوون!.. چونکه (قۆلتێر) ئه‌مه‌نده کاری تیکردبوون، هۆش و ئاوتیانی لێ سه‌ند بوون. ته‌نانه‌ت وای لێهاتبوو، که له هه‌موو که‌سیکی سه‌رده‌می خۆی، له لای ژنان خۆشه‌و‌یستتر بوو!.. ئافه‌ره‌ته‌کانی فه‌رهنسه کردبوویان به‌ئموونه‌یه‌ک بۆ ئه‌و پیاوانه‌ی که دلی ئافه‌ره‌ت چه‌زبان لێ ته‌کات! جا له‌مه‌دایه که پیاو سه‌ری سوڤ ئه‌مینێ. چونکه (قۆلتێر) پیاویکی له‌رولاواز بوو، هه‌ر ئه‌تگوت چیلکه‌یه‌که و گیانی له‌به‌ردایه. لووتیکى درێژ، دوو چاوی ته‌نگ و ته‌سکی پێتوه بوو. ئه‌مانه‌یشی له ده‌موچاویکی وادا کۆکردبووه‌وه که له هه‌موو شاری (پاریس) دا ناشیرینیکی وه‌ک ئه‌وی تیا نه‌بوو. به‌لێ ئه‌و که‌سه‌ی که ئافه‌ره‌تانی فه‌رهنسه ئه‌یانپه‌رست ئه‌مه سه‌ر و شپه‌وه و به‌ژن و بالایی بوو! جا پیاو مافی نییه که له که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی ئافه‌ره‌ت سه‌ری سوڤ بمینێ!؟

(قۆلتێر) که له دایکبوو، له شپه‌به‌کی پێچه‌وانه‌بیدا له دایکبوو، ئه‌ویش هه‌ر به‌جو‌ره له ژیانیکدا رینگای بۆ خۆی کرده‌وه، که پری بوو له پێچه‌وانه‌ی!.. قۆلتێر، له دلی خۆیدا به‌چاویکی سووکه‌وه سه‌یری ره‌گه‌زی مرۆفی ئه‌کرد، که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا هه‌مووده‌م به‌په‌رۆشی ئه‌وه‌وه بوو که له‌ناو که‌سانی تر دا بژی... له لایه‌که‌وه گالته‌ی به‌کلێسا ئه‌کرد که‌چی له لایه‌کی تریشه‌وه یه‌کیک له نووسراوه‌کانی خۆی پێشکه‌ش به‌ (پاپا) ئه‌کرد!..

قسه‌ی نه‌سته‌قی له‌سه‌ر شاهیتتی ئه‌هینایه‌وه. که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشا ئه‌وه‌ی پێ خۆش بوو که له په‌نا‌ی خونه‌کار (فریدریکی گه‌وره) دا بژی!.. چه‌زی له خۆپه‌رستی نه‌ئه‌کرد. له هیچ شتی‌کا: نه‌یته‌و‌یست گیر بێ یاخود که‌لله‌ره‌قی بنوینێ. که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا له هه‌موو که‌س زۆتر گه‌یری ئه‌نواند له‌گه‌ل جووله‌که‌کاندا... هه‌موو جارێ هورۆمی توندوتیژی ئه‌برده سه‌ر خاوه‌ن سامان و ده‌وله‌مه‌نده‌کان. که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا خۆی پێ نه‌گیرا له‌وه‌ی که سامانیکی زۆر کۆیکاته‌وه بۆ خۆی، له رینگایانی واوه که دووربوون له سه‌ره‌رزیه‌وه!.. ئه‌و له لایه‌که‌وه خاوه‌ن‌ناس بوو، که‌چی له لایه‌کی تریشه‌وه به‌دریژایی ته‌مه‌نی خۆی، خۆی هاو‌یشتبووه به‌رده‌رگانه‌کانی خوا، ئه‌گه‌را به‌دوویدا بیدۆزیته‌وه!..

جا (قۆلتێر) به‌بێ زۆر و که‌م، یاخود دوورکه‌وته‌وه له راستی، به‌مجۆره بوو... هه‌تا بلیی دلی فراوان و چاویۆش بوو. که‌چی که تووره ئه‌بوو، وه‌ک پلنگیک دل‌ره‌قی و درنده‌یی

ئەنئەنىۋىي پاش نىشتىنە ۋە ۋەقە كەسى، زۆرى پىن ئەنئەنىۋىي گۆرۈپ ئۇچۇر بەكۆتۈرۈپ بەسەزما. لە پىناۋ دەستگرتنى زۆرلىكراۋىكدا لە ئەندازەى خۆى پتر خۆى ماندوو ئەكرد. ئەك ھەر ژىبانى، بىروباۋەرەكان و سەر و شىۋە و، ژىبانى خىزانىشى ھەموودەم پىوون لەم جۆرە پىچەوانەبىيانە!... لە راستىدا باۋكى (قۆلتىر) سەر بەتيرەى (يانس) بىيەكان بوو. ئەم تيرەبەش بىروباۋەرەكانيان لە يەكتر جۆى جۆىن و پىچەوانەى يەكترن. بىروباۋەرى پۈتتەن تىبەكانىشى تىبايە و بىروباۋەرەكانى كاتۆلىكىيەكانىشى تىبايە. بەلام بۆ ئەۋە ھاۋار ئەكات كە لە دلرەقى بىروباۋەرەكانى كلىسا. خۆيان رزگار بكنە و، مرقىش بىتتە سەردارى خۆى لە دروستى كاروبارەكانى خۆىدا... كەچى ھەر لەۋكاتەيشدا، چەشنى (پىورىتان) ھەكانى ئىنگلەتەرە رەفتار ئەكات. چونكە خاۋەنەكانى ئەم ئايىنە، ۋەك ئەۋان بەچاۋى سوۋكەۋە سەبرى خۆشپىيەكانى جىھان ئەكەن، لە ھەموو كەسكىش ئەۋە ئەخۋازن كە باۋەر بەجىھانى پاش مردن بكات!...

ۋىزەش رىگايەكە بۆ مردن بەھۆى برىتسىيەۋە!

جا ئەمە بۆ ئەۋ ناۋچەيەى كە (فرانسوا مارى ئەروى) تىبا گەۋرە بوو... ئەم ناۋەش ناۋى راستەقىنەى خۆى بوو، چونكە ناۋى (قۆلتىر)، ناۋىكى خۆھەلبەست بوو، بۆ ئەۋەى ھەلبۇراد بوو كە لەسەر نووسراۋەكانى خۆى دابنى. كە داىكى مرد (قۆلتىر) منال بوو... لەبەرئەۋە بەتەنىبايى لەگەل باۋكى خۆىدا ژىبا و گەۋرە بوو... ئەمەش شتىكى ئاشكرا بوو كە ئەۋىش بچىتتە سەر ئەۋ باۋەرەى (يانس) يەى كە باۋكى لەسەرى بوو... بەلام ئەۋ لەۋانە نەبوو كە بەكارى سروسى دەستبەردار بىى. ياخود پىۋەى رابى، قۆلتىر ھەزى لەسەر كىشى ئەكرد... لە راستىدا قۆلتىر ئەۋ ئايىنەى خۆش نەئەۋىست. بەپىچەۋانەى ئەۋەۋە كە لىي چاۋەرۋان ئەكرا تا ئەھات قىنى لى ھەل ئەگرت. كەچى لەگەل ئەۋەيشدا، ھەر لەسەر ئەۋ ئايىنە شۆرشى ئەنايەۋە!... لە راستىدا قۆلتىر قىنى لەۋ زەبرۋەنگە كۆپرانەيە بوو كە دوزمانانى ئەۋ ئايىنە بەسەر خاۋەنەكانى ئەۋ ئايىنەياندا ئەنۋاندا!... ئەمەش لە خۆىدا سروسىتەكە. قۆلتىر لە ھەر كۆپىيەكدا زەبرۋەنگ نوۋاندىن و كەللەرەقى بدىبايە قىنى لى ھەل ئەگرتن. چونكە بەلاى ئەۋەۋە، مەبەست نىبە كە يەككىق قىنى لە ئايىنىك بى و بەچاۋى سوۋكىشەۋە سەبرى بكات. بەلام ئەگەر بىتتو ئەۋ كەسە لە ئەندازە بترازى و دەست بكات بەئازاردان و تەنگ پى ھەلچىن بەرامبەر ئەۋ كەسانەى كە داۋى ئەۋ ئايىنە كەۋتوون، ئەۋە بابەتتىكى ترە!... كاتى كە (لويسى چۈرەدەھەم) فەرمانى دا (پەيمانگى

يانسىيەكان) لە (پور رويال)دا بروخىتىن و جووتىش بەسەر پاشماۋەى گۆرەكانى مردوۋەكانىاندا بگىتىن، (قۆلتىر) لە تەمەنى پانزە سالاندا بوو ئەم كارەساتە نەنگە بوو بەھۆى ئەۋەى كە قۆلتىر پشم و قىن لە ھەموو خونكارەكان ھەلبىگرتى چونكە ھەرچەندە ئەۋ ھەزى لە (يانسى) يەكان نەئەكرد بەلام ھەرۋەھا ئەۋ تاۋانبارانەيشى خۆش نەئەۋىست كە خراپەيان دەربارەى ئەۋان ئەكرد.

باۋكى قۆلتىر بەئاۋاتى ئەۋەۋە بوو كە كۆرەكەى بى بەپشتىۋان ۋەك خۆى، لەبەرئەۋە ھەرچەندە دەستى بگەبىشتايە تۋانج و پلارى لە نووسىن و ۋىژە ئەگرت بۆ ئەمەى قۆلتىر لەسەر ئەۋ بىرانە لاپبات. ھەموو جارى ئەيگوت: (نرخى ۋىژەكارى مەگەر ئەمەندە بى كە ھەرچى پىۋەى خەرىك بوو لە برساندا بىكۆژى!...)... لەبەرئەۋە، كە قۆلتىر لە زانستگى (لويسى ھەرە گەۋرەى جزويتى) دەرچوو، دەموودەست باۋكى نارديە بەر خۆتىندىن لە خۆتىندىگى ماف)دا، ئەۋ كاتە قۆلتىر لە تەمەنى شانزە سالاندا بوو.

دېۋ لەناۋ خۆتىنەكەيدا نەگەر!

بەلام خۆتىندى ياسا بەكەلكى ئەۋ نەئەھات، چونكە دللى پىۋە نەبوو، ھەرۋەھا ئەۋەيشى بۆ نەئەچۈۋە سەر!... لەبەرئەۋە قۆلتىر لە خۆتىندەكەيدا سەرنەكەوت. زۆرى پى نەچۈۋە خورۋى دايە ھۆنراۋە ھەلبەستىن و يارىي بەپارەكردن و مېتېبازى! داۋىي سروسىتە سەركىشەكەى خۆى بەسەرىا زال بوو، ھەر چەندى ئەكرد خۆى پى نەئەگىرا. رەنگە بۆ پىشاندانى كردهۋە و رەۋشتى ئەۋ، لە ھەموو قسەيەك چاكتىر قسەى (سانت بوف) بى كە پىي گوتوۋە: (دېۋ «شەيتان» چۆتە خۆتىنى قۆلتىرەۋە، تىبا ئەگەرئى!). جارپىكيان ۋەستا بوو، سەرنجى لەۋ گەلەكردنە ئەدا كە لە بابەت چىرۆكە لاسايىيەكەى ئەۋەۋە^(۱)، (مىروپ) ئەكرا، ئىتر ۋازى لە كچە لاسايىيەكەرەۋەكەى يەكەم نەئەھىنا ھەر ئەۋەى لى ئەخواست كە گورجى بزۋوتنەۋەكانى خۆى زۆرتىر لى بكات. كچەكەيش كە ۋەرس بوو لە دەستى و تەنگەتاۋ بوو لەۋ خواستە گرانەى ئەۋ كە ھەرگىز بۆى نەئەچۈۋە سەر، گوتى: (من ناتۋانم ئەۋەى تۆ ئەتەۋى بىبەمە سەر، مەگەر دېۋ (شەيتان) بچىتتە لەشمەۋە!). قۆلتىرىش دەموودەست پىي گوت: (منىش ھەر ئەۋەم ئەۋى... چونكە ئەگەر بتەۋى لە ھەر ھونەرىكدا بىي و سەرىكەۋىت، پىۋىستە دېۋ (شەيتان) بچىتتە لەشتەۋە) جا ھەر ۋەك بەلاى ئەۋەۋە دېۋ (شەيتان) ھاۋتاي ھونەر بوو بى ۋا بوو!.

(۱) گەلەكردن: مەشكردن، پىرۆقەكردن.

کاتی که باو کیشی ره نجه رۆ بوو له پین خویندنه کهی فۆلتیر، له لای (مه رکیز دی سان نینج) فرمانیکی بۆ دۆزییه وه ئهم پیاوه ییش زرننگاریکی شارهزا بوو، له پاز و نهینیه کانی کۆشکی شاهانه و خونکار خۆیدا له رووی تایبه تییه وه بوو بچیان له پرووی گشتیه وه، گه لیک بابته تی نه زانی، که گتوگۆشکی ئه کرد ئه و بابته تانه ی بۆ خۆه لکیشان ئه گتیرایه وه فۆلتیریش به تهننگ ئه وه بوو که هرچی له و ئه بیست لای خۆی توواری ئه کرد. تا ئه وه نده له و بابته تانه ی له لا کۆبووه وه که له دوارۆژدا کردی به بنچینه یه ک بۆ نووسراوه میژووییه کهی خۆی له بابته (لوبسی چواره هم) وه (مه رکیز) گه لیک جار ئامۆژگاری فۆلتیری ئه کرد، که ئه ویش وه ک خۆی بکات، تا به چاوی خۆی ببینی که چۆن رینگای خۆی ئه کاته وه به ناو کۆشکی شاهانه دا، که هه موو ئاواتی زل زلیان هه یه و به ربه رکانیش خه ریکه جه رگیان بسوو تینی. (مه رکیز) له دلای خۆیدا پریری دابوو که فۆلتیر له هه موو ته نگوچه له مه یه کی دهره وه بپاریزی. به لام هه رچه ندپکی ئه کرد ئه وه ی پین نه ئه کرا. هه روه ها هه یچ که سیکیش ئه وه ی پین نه ئه کرا که له شتی ک ببیاریزی... که ئه ویش زمانه تیژه که ی بوو!... له و کاته یشدا که به ر سالی (۱۷۱۵) ئه که وت، لوبسی چواره هم مرد. له دوا ی ئه و (فیلیپ) هاته سه ر ته خت، که به ر توانج و پلاری ئه م و ئه و ئه که وت که له سه رده مه دوو رو دزیژه که ی لوبسی چواره همدا په نگیان خوارد بووه وه له دلای ئه وانه دا. فۆلتیریش ویستی له گه ل ئه و که سانه دا مه له بکات، چامه یه کی هه لبه ست، هورژمی تیا بردبووه سه ر خونکاری نوئی. له ئه نجامدا خۆی به و سزایه گه یاند که یانزه مانگ له ناو به ندیخانه ی (باستیل) دا میوانداریان کرد!

نوخشی به ره مه کانی له به ندیخانه دا بوو

به لام بۆ ئه و بووه به ندیخانه یه کی وه ها، که هه موو که س ئاواتی بۆ ته خواست. چونکه بلیمه تی (فۆلتیر) له ویدا دهر که وت بۆ یه که مجار، پینووسی گرت به دهسته وه له ناو دیواره ئه ستوره کانی ئه و به ندیخانه یه دا، دهستی کرد به نووسین له سه ر به رگی یه که م به ره مه می ویزه یی خۆی، ناوه خواستراوه که ی خۆی: (فۆلتیر) ی دانا... نووسراوه که ی بریتی بوو له کۆمه لیک هۆنراوانی چیرۆکی، له بابته ژبانی (هه نری دی ناقار) ی خونکاره وه!... وا دهرئه که وئ که (سزادانه که) کاریکی هونه رمه ندانه ی کردبووه دهر وونی (فۆلتیر) چونکه هه ر ئه وه نده له به ندیخانه هاته دهره وه، له شاری (پاریس) دوو ریان خسته وه... چونکه له ویدا، که ئاواره کرا بوو له شاره خۆشه ویسته که ی خۆی، ئه مه نده به ئاواتیه وه بوو ببینیته وه، ناچار بۆ جاریکی تریش دهستی دایه وه پینووسه که ی خۆی. پینووسه که ی

خۆیشی به ره لالا نه کرد تا چیرۆکی لاسایی (ئۆدیب) ی لئ به ره هم هینا!... جا هه ر وه ک (سزادانه که) کاریکی هونه رمه ندانه ی کردبووه دهر وونی فۆلتیر، خۆیشی کاری کرده (سزادانه که)!... چونکه زۆری پین نه چوو (فیلیپ) فۆلتیری به خشی. بیجگه له وه نیشانیکیشی دایه به ناوی ئه وه که له نووسراودانانی چیرۆکی لاساییدا هونه ری نوواندوه. (فۆلتیر) ییش سوپاسگوزاری خۆی بۆ نوواند تکایشی لئ کرد که ئیتر له مه به ولاوه گۆی نه داته که ی نه وه به ینه ی خانووه که ی. چونکه وای لیها تووه له گه ل ئه وه یشدا که (سه روتی تیا نابینی)، له (باستیل) ی پین باشته ره، له گه ل ئه و هه موو (سه روت و میواندارییه باشه یشدا که تیادی!) له پاش (ئۆدیب) ییش چند چیرۆکیکی مه رگه ساتی سه رکه وتووی هینایه به ره هم، به هۆی ئه وانه وه سامانیکی وای ده ست که وت، مه گه ر هه ر دزه شاره زا و خاوه ن به خته کان سامانی وایان ده ست که وتین. پاش ئه وه چیرۆکی لاسایی کردنه وه ی تریشی به ره هم هینا، تا ئه هات تیا یاندا سه ر ئه که وت، سامانیشی په ری ئه سه ند. به لام له ناو خۆی له به ندیخانه ی (باستیل) دا چاوپیکه وته وه!...

وا ریک که وت ئیواره به کیان له به ندیخانه (ساختمانی ئوپیرا) دا بوو به پیر چند میوانیکی خۆیه وه ئه چوو، که چی له پر پیاویکی به دهسه لاتی لووت به رزی لئ په یدا بوو دهستی کرد به سووک کردنی، پیتی گوت: (تاروی توو... یاخود فۆلتیر؟! ناوی راسته قینه ی خۆتم پین نالییت!...)... قسه که ره که (شیقالیه دی روهان) بوو که ناویکی وای هه لگرتبوو، له ناوه هه ره نه ژاده کانی ناو فه رهنسه بوو، که چی له گه ل ئه وه یشدا هه یچ کرده وه یه کی وای نه نوواند بوو که هه لگرتی ئه و ناوه به خۆیه وه بنووسینی... فۆلتیریش تاویک لئی مۆر بووه وه و ئنجا رووی لئ وه رگتیرا. پاشان دهستی کرده وه به چاکی و چلۆنی له گه ل میوانه کانی، به لام هه یچ وه رامیکی کابرای نه دایه وه!...

به لام (روهان) ییش له و پیاوانه نه بوو، که به مچۆره که مسته رخه می له گه لدا بنوینری. له به ره ئه و زۆری پینه چوو تیتی خوری پیتی گوت: (گویت لئ نه بوو چیم لئ پرسیت؟!... من ئه مه وئ ناوی خۆتم پین بلییت!...)... ئیتر ئه مجاره فۆلتیر به توانجه وه وه رامی دایه وه، پیتی گوت: (ناوه که ی من؟ ئه ی پیاوی گه وره، له و ناوانه نییه که ناویانگی دهر کرد بچ، به لام هه رچۆنیک بچ ئه وه نده م له ده ست هاتوه که ناوه که ی خۆم به رز بکه مه وه!...)... قسه کانی فۆلتیر ئه مه نده به هیتز بوون، له شه پازلله هه ره تونده کان ئازاریان زۆرتر بوو. (شیقالیه) ییش هه یچی بۆ نه مایه وه، ئه وه نه بچ که ته ربق بیته وه و بگه ریتته وه بۆ جیتی خۆی!....

به شکسپیری گوتووه پیاویکی درندهیه!!

هه ره ئه وهنده (قۆلتییر) گه یشته شهوی دواپی، تووشی هوروزمیتک هات له لایهن پیاوه کانی (روهان) هوه که ئه یانویست نازاری بدن. وهرامی (قۆلتییر) یش ئه وه بوو که (بئی باکانه) له (شیقالیییه دی روهان) ی خواست که بیته کۆر هوه و جهنگی له گه لدا بکات. به للام (شیقالیییه) ترسا له وهی که شیریی نووسه ره که یش وه ک زمانه که ی تیژ بی. له بهر ئه وه به هه لدا وان خۆی گه یانده بالبازانه لای کارگیره که ی، لیتی خواست که بیپاریژی. ئه م کارگیره یش کوری ئاپۆی خۆی بوو... ئه مییش بی ئه ملا و ئه ولاکردن، ده موده ست (قۆلتییر) ی گرت و فریتی دایه وه به ندیخانه ی (باستیل) هوه، به و ناوه وه که (توانج و پلاری گرتو ته روهان و یاسایشی شکانده وه!!...).

(قۆلتییر) یش وای بۆ هات، که له سالی (۱۷۲۶) دا به ندیخانه که ی به جی بهیلتی. به للام ئه و، ئه و نازاد بوونه ی پی خۆش نه بوو، که له سایه ی یاسایه کی و او دهستی بکه وی که ماوه ی دا به گرتنی و خستنه ناو زیندانه وهی، بی ئه مه ی تاوانیکی هه بو بی، ئه وه نه بی که له سه ر سه ره رزی خۆی کرد بو وه!. چونکه ئه م به سه ره اته وای لی کرد که شاری (پاریس) یشی له به رچاو بکه وی، به هه موو ناوونیشان و به به خشینه کانی و گه له کۆمه کی کردنه کانییه وه. ته نانه ت وایشی لی کرد که قینی له هه موو خاکی فه ره نسه یش هه لسی. له بهر ئه وه ده موده ست ئه وی به جیهیشت و ملی پیوه نا بۆ ئینگلته ره.

که گه یشته ئینگلته ره چاوه نندا زکی سه یری تووش هات... وای ریک کهوت که له رۆژی جه زنی له دایکبوونی خونکاردا گه یشته ئه وی... چاوی کهوت به که شتییه کان، له شتیوه یه کی زۆر دلگیردا، به ناو روه باری (تایز) دا گه شتیان ئه کرد... قۆلتییر، ئه و دیمه نه کاری زۆر لیکرد... وای لیته ات خۆی وای بیته پیتش چاو، که کهوتو ته ناو دوورگه یه کی سه ر ئاو کهوتو وه وه، به سه ر گه له خاکیکی ژیر چنگ کهوتو دا!... به هۆی ئه وه وه که کهوتبو وه ناو ناوچه یه کی تازه وه، له خاکی ئینگلته ره دا، میتشکی کهوته سه ره ته وه.

زوو به زوو، به ئاسانی فیتری زمانی ئینگلیزی بوو، هه روه ها له هه موو وێژه کانی زمانی ئینگلیزی شدا قالی بوو، ئه مانه یشی هه موو له ماوه ی سالی کدا بۆ چوه سه ر!... هه ر ته نیا (شکسپیر) مایه وه، که هیچی لی ده ستگیر نه بوو! ئه مه یش سه به ارته به وه بوو که راستی په رسته فه ره نسییه کان له توانایاندا نه بوو، له بییر و هۆشی ئینگلیزه کان تیبه گن، ته نانه ت له شتیوه ی هه ره چاکیشیا. که ئه مه یش ئه وساکه له نووسراوه کانی (شکسپیر) دا

دهرئه کهوت. هه روه ها راستی په رسته ئینگلیزه کانیش له توانایاندا نه بوو که له بییر و هۆشی فه ره نسییه کان تیبه گن ته نانه ت له شتیوه ی هه ره چاکیشیا. جا به مه دا دهرئه که وی هه ردوو لا وه ک یه ک له یه کتری تیبه نه گه یشتن! جا هه ر له م روه وه بوو که (قۆلتییر) به (شکسپیر) ی ئه گوت: (پیاویکی درنده یه!). جا ئه م قسه سووکه تا ماوه ی سه د سالیکی ته واو، له میتشکی ئینگلیزه کاندا مایه وه دهرنه چوه تا (کارلایل) په یدا بوو. که ئه مییش به ره په رچی ئه و قسه یه ی دایه وه: گوتی: (قۆلتییر پیاویکی شیت بووه!).

ژیانی ئینگلته ره و قۆلتییر

(قۆلتییر) هه رچه نده وێژه ی (شکسپیر) ی به دل نه بوو، به للام تا ته هات ژیا نی ناو ئینگلته ره ی به دلدا ئه چوو!. ئه و له وه دا نه ته وه ی ئینگلیزی به دلدا چوو بوو که له بییر کردنه وه دا سه ره به ست و نازاد بوو، که بی باکانه بیروبا وه ری خۆشی دهرئه بری!. که چی ئه م دوو کرده وه یه له بییر و هۆشی فه ره نسییه کان وه یه جگار دوور بوون. هۆی ئه مه یش ئه وه بوو، که نه ته وه ی فه ره نسه زۆرداری ریسوا ی کرد بوو، ترساند بووی، چاوی شکاند بوو! رۆژیکیان نامه یه کی نارد بۆ هاوړپیه کی خۆی له شاری (پاریس) دا ئه مه ی تیا نووسی بوو: (له م خاکی ئینگلیزه دا، پیاو ئه توانی به سه ره به ستی بییر له هه موو شتییک بکاته وه، بی ئه مه ی بترسی له وه ی که روه شکینه ی بکه ن و ریسوا ی بکه ن. جا ئه گه ر بۆم بلوایه که دوا ی ئاره زووی خۆم بکه وم، لیته دا ئه مامه وه بام مانه وه که یشم هه ر له بهر ئه وه بووایه که فیتری ئه وه بیم چۆن بییر بکه مه وه!..).

له راستیدا (قۆلتییر) بییر و هۆشی ئینگلیزی به ته وا وه تی کاری تیکرد بوو ئه ویش دهستی کرد بوو به بییر کردنه وه، له سه ر شتیوه ی ئه وان یاسا کانی زانسته سروشتیه کانی خوتندبو وه وه، بۆ ئه مه ی بیانکات به پالپشتیک بۆ لی وردبوونه وه کانی راستی په رستی خۆی، جا پاش ئه مه ی هۆشی گه شه ی کرد و ته واو پیگه یشت دهستی کرد به نووسین به نیازی ئه مه ی که یاسا کانی فه ره نسه تا ئه ندا زه یه کی چاک راست بکاته وه! کار تیکردنی گه شته که ی ئینگلته ره ی له کۆمه له نامه یه کبا دهرئه که وی که له بابه ت ئینگلیزه کان وه دووا وه. قۆلتییر له و نامانه دا خه ریکی ئه وه بوو که به راوردیک بکات له ناوه ند سه ره به ستی ئینگلیزه کان و به نده یی فه ره نسییه کاندا ئه وه نده هه بوو نیازی خۆی به ئاشکرا و راست و ره وان دهرنه ته خست. ئه و هه ر ئه وه نده ی ئه کرد که بیروبا وه ره کانی خۆی له شتیوه یه کی پیکه نین هیته ر و پر به زمدا بلاو ئه کرده وه بی ئه مه ی په نجه بکیشتی به ئاشکرا بۆ ئه و

ناهه مواریبانهی که له یاسای فرمانداریی فەرهنسهدا ئەیبینی، یاخود ئەو چاکیبانهی که له یاسای فرمانداری ئینگلیزدا ئەیبینی بەتایبهتی ئەوهی هاتبووه پیش چاو که خونکار له ئینگلتهردهدا سەر به سستییهکی تهواوی ههبوو: چاکه بکات بهلام دەستی به سترابووهوه: هیچ خراپهیهکی دهبارهی نهتهوه کهی خۆی پێ نهئهکرا. یاسای باج کۆکردنهوهی ئینگلتهرهیشی زۆر بهدلا چوو بوو، لهگهڵ ئەو دادپهروهربهیهدا که ههبوو له بهرزبوونهوهی نرخهکانیاندا بهپیتی بارستایی دهستکهوتی مرۆف که بههۆی ئەوهوه جووتیارکی ئینگلیز ماوهی ههبوو ژینیکی خۆشتر و پر کامه رانی تر رابووێری له جووتیاره هه ناسه سارده فەرهنسه بیههکهی هاو پیتی.

له ناوهند بهدلاچوون و ههلسهنگاندنا

ئهوهنده ههبوو، قۆلتیتر ئەمهنده بهپهروشهوه نهبوو که ههه کۆمه لایهتی ئینگلیزی^(۱) بهدلا بچێ... ته نانهت له کاتی ههلسهنگاندنیشدا، چاوی لێ نهپۆشی... بهلام له ههلسهنگاندنه کهیشیا وهک بهدلاچوونهکی، وهک پیاویکی خاوهن دهروون و رۆشنبیر خۆی نوواند... قۆلتیتر مه بهسی لهوه هورورژم بردن نهبوو مه بهسی ئەوه بوو که بههۆی نرخ دانانه که یهوه رێگایهک بکاتهوه بۆ لیکۆلینهوه و بیرکردنهوه.

قۆلتیتر که گهیشته ئینگلتهره زۆر بهپهروشی ئەوهوه بوو که یهکێک لهو تیره ئایینییه سهیره بدۆزیتتهوه و گفتوگۆی لهگهڵدا بکات، که بیروباوهرێهکانیان بهههموو خاکی ئینگلتهردهدا بلاو بوو بووهوه و تپهپهیشی کرد بوو بۆ خاکهکانی تر. ته نانهت که هیشتا له فەرهنسهیشدا بوو ناوبانگی ئەو تیرهیهی گهیشتهوه بهرگۆی.

ئهو شتانهیش که له بابته ئەو تیرهیهوه بۆیان گیرا بووهوه ئەمهنده گومانیان خستبووه دلاییهوه، پر بهدل ئەیویست لێیان بکۆلتیتتهوه تا له راستی نامه کهیان تیبگات. جا ئەمه چهند ههلیکی خۆش بوو بۆ قۆلتیتر که خۆی له ناو خاکی ئینگلیزدا ئەیبینی، که بوو بووه نیشتمانی ئەو تیره سهرسوریهتهره که (کوبکهرز) یان پێ ئەلین...!

جا قۆلتیتر له بارهی ئەم تیرهیهوه نووسراویکی یه جگار ناوازهی نووسی، له شتیوهیهکی شیرین و دهبرینیکی ورد و، بیرکردنهوهیهکی قوول و پر تهوس و توانج و پلاردا، که ههموو کهسیکی خۆیندهوار بهخۆیندنهوهی دلشاد ئەبێ!... قۆلتیتر له پیشهکی نووسراوه که یدا ئەلێ:

(۱) ئەمه دهبوو وا بێ: کۆمه لایی ئینگلیزی...

(من له بیروباوهر و میترووی ئەم تیرهیه کهوتبوومه گومان و سهرسورمانهوه، منیش ئەمه بهههله زانی، که له ئینگلتهردهدا بووم، خۆم بگه بیتمه یهکێک له پیاوه ههه به ناوبانگهکانیان... ئەمیش پیاویکی بوو بهبازرگانییهوه سی سالی خایاند بوو کهچی هیشتا ههه لهسهه ئەم باوهرێ خۆی ماوو که خۆی له ژبان دوور خستبووهوه و له شوتینیکی چۆلوهۆل و پهنادا نارامی بهخۆی داوو.

منیش خۆم گه یانده لای که له (بهندیخانهی خۆی) دا بوو. ئەمیش بریتی بوو له خانویهکی بچووک، که رازاندنهوه کهی ههه بریتی بوو لهوهی که پاک و خاوتینییهکی ئاشکرای پتوه دیاربوو... پیاوه که سهه و شتیوهیهکی نهژادانهی ههبوو - کراسیکی پانوپۆری له بهردا بوو، که هیچ دوگمه ی پتوه نهبوو. کلاویکی خری فراوانیشی بهسههروه بوو که ئەملا و ئەولاکانی بهسهه دهموچاویا شوپر بوو بووهوه. پۆشه نییه کهی پۆشه نی باوی (کوبکهرز) هکان بوو. کابراکه بهپیرمهوه هات و چاکوچلۆنی لهگهڵدا کردم، کلاوه کهی خۆی دانه کهند، خۆیشی بۆ نهنووشتانهوه و اتا له روودا دانما که شتی نابه دللم بۆ بکات. وهک ئیمه له فەرهنسهدا ئەو رواله تییه ئەنوین!... ئیتر ههه ئەوهنده بهوهی زانی که بۆ ناسینی باوهرپیه کهی ئەو هاتومه ته لای، دهمودهست پیتی گوتم:

(ئهو فەرهنسه بیبانهی که وهک تۆن، ئەمهنده خۆشی و چلۆنی سهه لێ تیکدهر ئەنوین، کاروبار تیک ئەدهن... کهواته واز لهم جۆره بابتهی رواله تییه بههینه فهرموو نان بخۆ لهگهڵما تا پیکه وه گفتوگۆ بکهین!...).

بهلام ههه چهن دیکم کرد بۆم نهکرا له ودهمه دا که پیکه وه بووین واز له (چاکوچلۆنییه سهه لێ تیکدهرهکان) ی خۆم بهینم!... کاتی که له ناخواردن بوینهوه، ئەوه لێ پرسی که (کوبکهرز) هکان چۆن هه ندێ کاروباری ئایینی خۆیان بهجێ ئەهین؟. ئەویش گوتی: (نه. ئیمه ئەو جۆره کار و فرمانه ئایینییه مان نییه له راستیدا ئاشنایهتی خۆمان له ناو خۆماندا و، ئاشنایهتی ئیمه ییش لهگهڵ خوادا، ههه لهسهه ئەو بنچینهیه دامهزراوه که له کانگای دلماندا باوهرمان ههیه و دلسۆزین!).

پاشان کابرا دهستی کرد به لیکدانهوهی ناوه رۆکی باوهر کهی خۆی. گوتی: (ئیهوه وا ئەزانن ئیمه بهچاویکی سووکه وه سهیری کهسانی تر ئەکهین. بهلام له راستیدا ئیمه بهلامانه وه هیچ کهسیک لهگهڵ کهسیکی تر دا جیاوازی نییه... بۆ وینه: ئیمه که گفتوگۆ لهگهڵ یهکیکدا ئەکهین، گه وهی ناکهین، پیتی بلتین (ئیهوه) پیتی ئەلین: (تۆ) جا ئەو

کهسه هه‌رچه‌ندیکیش گه‌وره بی هه‌ر به‌وجۆره گفتوگۆی له‌گه‌لدا نه‌که‌ین... بیگومان خۆبشت نه‌وه نه‌زانیت که (مه‌سیح) یش به‌که‌سی نه‌ئه‌گوت (ئێوه). که‌چی له‌دوای نه‌وه، گاوره‌کان ده‌روونیان کز بوو، سه‌ره‌به‌زبیاان پێوه نه‌ما، هه‌موو جۆره ناویکی سه‌هیر سه‌هیران داهیتنا. له‌به‌رئه‌وه کاتیکمان زانی نه‌وه ناوانه، پیزگرتن و دلّسوژی قوولیان له‌ دلّدا نه‌هیتشت. هه‌موو کاریکیش وای لێهات، بوو به‌وشه‌ی فش و بۆش له‌ رووکه‌شدا رێزبان پێوه بوو، که‌چی له‌ ژێره‌وه پر بوون له‌ سووک کردن و پيسواکردن. جا بۆت ده‌رکه‌وت که ئیمه‌ نین به‌چاوی سووک سه‌هیری که‌سانی تر بکه‌ین؟... له‌ راستیدا ئێوه‌ وانه‌که‌!... هه‌روه‌ها ئیمه‌ هه‌رگیز سویندیش ناخۆین. چونکه‌ رێز له‌ کرده‌وه چاکی (راستی) نه‌گرین. هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی به‌سه‌ که‌ یه‌ک‌یکمان بلّی: (ئا) یان (نا). ئیتر نه‌وه له‌جیاتیی هه‌موو سویندیکه‌. چونکه‌ نه‌گه‌ر پیاو باوه‌ری به‌خۆی نه‌میتنی، به‌قسه‌ی خۆی نه‌میتنی، سویند هه‌رچه‌ندیک گه‌وره بی، نه‌وه باوه‌رپێکردنه‌ی بۆ ناگێریتته‌ دواوه‌. جا باوه‌ری ئیمه‌ نه‌مه‌تا: رێزگرتنیکی ده‌روونی به‌رامبه‌ر به‌خوا، به‌رامبه‌ر به‌که‌سانی تر، له‌گه‌ل خۆشه‌ویستی و دلّسوژییدا... جا هه‌ر ئیمه‌ بین گاوری راسته‌قینه‌ نه‌ بار نه‌خه‌ینه‌ سه‌ر که‌س. نه‌ زۆر له‌ که‌س نه‌که‌ین، نه‌ زۆرداریمان تیا به‌، نه‌ پيسواکردنی که‌سانی تر... ئیمه‌ هه‌ر نه‌وه‌نده‌مان نه‌وی برايه‌ تیبه‌کی جوان رابگرین و هه‌یچی تر!).

(له‌ رۆژی یه‌کشه‌مه‌ی دواییدا پیاوه‌ که‌ برده‌ی له‌گه‌ل خۆیدا بۆ کلّیساکه‌یان، منیش له‌ هه‌یچ سه‌رم سوو نه‌ما و سه‌رسام نه‌بووم له‌وه نه‌بێت که‌ نزیکه‌ی چوار سه‌د ئافره‌تم تیا دی... هه‌موویان به‌بێ دهنگی و سه‌نگیه‌کی ته‌واوه‌وه دانیشتبوون. ئافره‌ته‌کان ده‌موچاوی خۆیان داپۆشبوو. پیاوه‌کانیش به‌خۆیان و کلاوه‌ فراوانه‌کانیا نه‌وه سه‌هیران دانه‌واند بوو. تا چاره‌که‌ کاتیکیش هه‌ر به‌بێ دهنگی مانه‌وه پاش نه‌وه یه‌ک‌یکیان هه‌لسایه‌ سه‌ر پێ و کلاوه‌که‌ی خۆی له‌سه‌ری خۆی داگرت. کۆکی و خۆبشی کیشایه‌وه. ئنجا له‌ شێوه‌ی خواناسیه‌کی ده‌ستکرده‌دا، ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن. نیوه‌ی قسه‌کانی له‌ ده‌مییه‌وه، نیوه‌ی شیی له‌ لووتیه‌وه ده‌رئه‌هیتنا... چه‌ند ئامۆژگاریه‌کی له‌ ده‌م هاته‌ ده‌ره‌وه. وای نه‌زانی، یاخود وا نه‌هاته‌ پێش چاوی که‌ هی (ئینجیل) بوون. که‌چی هه‌یچ کامیان فریاان به‌سه‌ر ئنجیله‌وه نه‌بوو!! جا هه‌ر نه‌وه‌نده‌ نه‌وه (لاساویه‌که‌ره‌وه) یه‌، که‌ بزوتنه‌وه‌ی نه‌واند و ئاوازی ده‌رئه‌په‌راند، له‌ گفتوگۆکه‌ی خۆی بووه‌وه، هه‌رچی له‌ویدا بوو هه‌میسان له‌ شێوه‌ی خواناسیه‌کی رواله‌تدا هه‌لسانه‌ سه‌رپێ و گه‌رانه‌وه بۆ مالتی خۆیان. منیش له‌ هاوڕیکه‌ی خۆم پرسى: (تایا ئێوه‌ که‌شیشتان نییه‌؟).

گوتی: (نه‌ه). چونکه‌ که‌شیشه‌کان فریاان به‌سه‌ر ئایینه‌وه نییه‌، له‌ راستیدا هه‌ر که‌سی دلّسوژی خوا بی، له‌ توانایدا هه‌یه‌ که‌ نیازی خوا بی راست له‌ ئاسمانه‌وه وه‌ربگرێ، بی ئه‌مه‌ی که‌ پێوستی به‌که‌سیک هه‌بێ، که‌ بکه‌ویته‌ ناوه‌ند خوا و خۆیه‌وه!). پاش نه‌وه له‌ پیاوه‌که‌ جیا بوومه‌وه. منیش له‌ راستیدا سه‌رم سووما بۆ له‌م تیره‌یه‌ که‌ بابه‌تانی راستی و بابه‌تانی چه‌وتی تیا کۆبوونه‌ته‌وه و خۆبشی نازانی چۆن سه‌هیران لێ ده‌ریکات!. ئا به‌م ره‌نگه‌ بۆژیانی (فۆلتیر) له‌ ئینگلته‌ره‌دا. به‌دریژی ئه‌وه‌مه‌ که‌ له‌ویدا مایه‌وه، هه‌ر شتی هه‌لته‌سه‌نگاند، به‌لام قسه‌کانیشی ئه‌چوونه‌ دلّوه‌... له‌ راستیدا (فۆلتیر) هه‌رچی به‌کی ئه‌دی راست و ره‌وان نه‌یگێرایه‌وه، هه‌یچی لێ نه‌ئه‌شارده‌وه. که‌چی جار به‌جاریکیش تیریکه‌ ژه‌هراوی ئه‌گرته‌ دلّی نه‌وه که‌سانه‌ی که‌ هه‌لی ئه‌سه‌نگاندن. هه‌لسه‌نگاندنه‌کانی ئه‌ویش به‌رامبه‌ر پیاوانی کلّیسا و پیاوانی زرنگاریی ئه‌مه‌نده‌ زۆرن له‌ نه‌ندازه‌ نایه‌!.

له‌ بالباز ده‌ریاز نه‌بی و خۆی نه‌هاوێژیتته‌ باوه‌شی خاتوونیکه‌ ده‌سه‌لاتاره‌وه فۆلتیر هه‌رچه‌نده‌ ژیاانی ئینگلیزه‌کانی یه‌جگار پێ خۆش بوو به‌لام که‌ زانی به‌ره‌هه‌ست نه‌ماوه له‌ به‌رده‌میا که‌ بگه‌ریتته‌وه بۆ نیشتمانکه‌ی خۆی، خۆی پێ نه‌گیرا له‌وه زۆرتر مینیتته‌وه له‌وی، ده‌مده‌ست گه‌رایه‌وه بۆ فه‌ره‌نسه‌. هه‌تا گه‌یشته‌ نه‌وه‌ی پرواته‌وه، چونکه‌ سه‌رمای ئینگلته‌ره‌ ئیسکه‌کانی فۆلتیری وشک هه‌لته‌ینا بوو، یاخود نزیکه‌ وشک هه‌لته‌ینانی کرد بووه‌وه... کاتیکیش ده‌ستی کرد به‌گه‌رانه‌وه له‌ کانگای دلّیه‌وه ئه‌بگوت: (من ئینگلته‌ره‌م خۆش نه‌وی به‌لام کۆژراوی ئه‌وه‌م که‌ له‌ پاريسدا بژیم!).

به‌لام هه‌ر نه‌وه‌نده‌ پیتی نایه‌ فه‌ره‌نسه‌وه که‌ سێ سالی خشت بوو لیتی دوور که‌وتبووه، خۆی له‌ناو گێژاوی سه‌رگه‌ردانییه‌کی گه‌وره‌دا دی، چونکه‌ یه‌ک‌یک له‌ نووسراوه‌ له‌ چاپده‌ره‌کان⁽¹⁾ هه‌ر له‌ خۆیه‌وه ده‌ستی کرد بوو به‌بلاوکردنه‌وه‌ی نه‌وه نامانه‌ی که‌ له‌ ئینگلته‌ره‌وه فۆلتیر ناردبوونی بۆ هاوڕیکانی خۆی. به‌هه‌یج کلۆجیک فۆلتیر ئاگای له‌وه نه‌بوو بوو. جا ئه‌وه نووسراوه‌ی که‌ ئه‌م نامانه‌ی تیا بوو، چاره‌نوسه‌ی وا بوو که‌ که‌وتبووه به‌رده‌ستی خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌کانی فه‌ره‌نسه‌وه. فه‌رمانه‌ی وای فه‌ره‌نسه‌یش نه‌وه نامانه‌ی وا هاته‌ پێش چاوه‌ که‌ کۆمه‌له‌یه‌کن له‌ بیروباوه‌ره‌ ئاگرینه‌کان، به‌لام له‌ژێر په‌رده‌ی قسه‌ی نه‌سته‌ق و گالته‌وه‌گه‌پدا خۆیان شارده‌ته‌وه... ئه‌مه‌یش له‌ وه‌ی نه‌وه فه‌رمانه‌ی وایه‌دا نه‌بوو که‌ خۆی لێ بێ دهنگ بکات. له‌به‌رئه‌وه بریاری دا که‌ فۆلتیر بگیری... به‌لام فۆلتیر نه‌یویست بگه‌ریتته‌وه بۆ (باستیل). چونکه‌ جاره‌کانی پێشوی ئه‌وتی له‌بیر نه‌چوو بووه‌وه،

له بهرتهوه خوئی له دهست بالبازهكان پزگار كرد و خوئی هاویشته باوهشی (دی شاتیلیه) خاتوونهوه!!...

نهم ئافره تهپش كه پایه ی (ماركيز)ی هه بوو، مېرردار بوو. له مېررده كه پيشی سځ منالی هه بوو، جا له بهرتهوه هېشتا هه رزه كار بوو تا ماوه بهك خوئی له دايكيتی خوئی چيشتبوو. بهلام زوری پېته چوو بوو كه له ژيانی ژن و مېرديبی تېری خوارد بوو. ههروهه له تاره زووی دايكيتيش تېری خوارد بوو، ئیتر به دووی شتيكی ترده ئه گهرا، له مېردي بهولاوه، له منال بهولاوه... بۆ دلداريک ئه گهرا كه تیماری دهردی دلای بکات!... ئه و نه ده هه بوو خاتوون به هه موو پیاویک شاد نه ئه بوو كه بېکات به دلداري خوئی ئه و ئه و هی به پېویست ئه زانی، كه یه كېك له ناو ئه وانه دا هه لېبېترې كه خاوهنی زانست و وېژه بن. چونكه خاتوون، خویشی له خېزانی زانست و وېژه بوو. شهوگاری به وه رۆژ ئه كرده وه، به دووربېن سه پیری ئه سستیره كانی ئه كرد. كاتيكيش دهستی بېه رزایه، خهريكی نووسراویکی زانستی ئه بوو بېگۆرېته سه ر زمانی فه ره نسېیه ی یاخود خهريكی لېكۆلېنه وه و تېگه یشتنی كۆمه له هۆنراوه یه ك ئه بوو. بېجگه له وه بېش ئافره تېکی شوخوشه نگ بوو، دلای پیاوی كیش ئه كرد بۆ خوئی، ته نانه ت له زۆریه ی ئافره ته كانی سه رده می خویشی به جوانتر دانه ترا جا تېگه لیبی ئه و له گه ل قۆلتیردا به باه تېکی بهر ئاوه ژوو دانه ترا... چونكه چی له وه پېچه وانه تر بوو كه جوانترین ئافره ت و ناشیرینترین پیاو دلداری بکهن؟! ئه و نه ده هه بوو تېگه یشتووی و پېگه یشتووی هه ردووکیان به س بوو بۆ ئه و هی كه پتکیان به پینی!....

خۆشه‌ویستی و هه‌ی باه‌تی ناوازه‌یان ئه‌هینایه مێشک‌یه‌وه

قۆلتیریش ئه و هی به هه ل زانی كه مېرده كه ی لیبی دوور كه وتبووه وه. خوئی كرد به گه و ره ی ئافره ته كه و ماله كه پيشی!... ئه و كۆشكه پيش كه له (میرای) دا بوو، تیا ئه ژیان، بوو بووه باه تی گفتموگۆی كۆمه لایه تیبیه كانی ئه و سه رده مه. چونكه ره وشت و خوویان له ناو ئه و كۆشكه دا یه جگار سه یر بوو!... خوئیان وا راهینا بوو كه هه ردووکیان زوو له خه و هه لئه سان. هه ر كه سه یان خه ريكی خویندنه وه و لېكۆلېنه وه ی خوئی ئه بوو، كه كاتیش خوئی ئه دا له ده و نیو، ژه مېك نانیان ئه خوارد، دوای ئه وه قۆلتیر هاوړپكانی خوئی بانگ ئه كرده جئ نووسینه كه ی خوئی. تا ماوه یه ك گفتموگۆیان ئه كرد. له پاشا قۆلتیر ئه وانی به جئ ئه هیشته. ئه وانیس خه ريكی خویش را بواردن و كات كوشتن ئه بوون هه تا ئه گه یشتنه

(١) لێره‌دا مامۆستا مه‌به‌ستی له‌مه‌یه: (احد الناشرین).

كاتی نۆهه می ئیواری، ئه ودهمه خوانی شیوان ئه پرازیترایه وه. جا له و کاتانه‌دا كه قۆلتیر خه ريكی خویندنه وه ی نووسراوه كانی و لېكۆلېنه وه كانی خوئی ئه بوو له ژووری نووسینه كه یدا. كه س له و میوانانه، رایه ی نه ئه كه وت سه ره وتی لئ تېك بدات، یاخود ته نگه تاوی بکات. ئه گینا له كۆشكه كه دهرته كرا!... ئنجا قۆلتیر و مارکیزی خاتوون له گه ل میوانه كاندا دانه نیشته سه ر خاوه كه. دهستیان ئه كرد به گفتموگۆکردن. تا پېیان ئه كرا مه ییان ئه خوارد وه. كاتئ كه بلاوه یشیان لئ ئه كرد، هېچ له كه لله یاندا نه ئه ما، نووستن نه بئ!... جا له ناو ئه م ژيانه سه رسوړه ینه رده دا، قۆلتیر نووسراوه ناوازه كانی خوئی داناوه، وه ك: (جیهان به و چه شنه ی ئه گه رئ)، (راستگۆ) (شاگردی سروشت) (كچه شای بابل)، (لویسی چوارده هه م) (وتاریک له باهت ره وشت و خووه وه).

هیندییه‌ك له پارێسدا

ره نگه نووسراوی (شاگردی سروشت) له هه موو نووسراوه كانی تری بیروباوه ره كانی قۆلتیری زۆرتر دهرپری بئ. چونكه له ویدا قۆلتیر لاویك له هیندییه سووره كان پېشان ئه دات كه له ئه مه ريكاهه كۆچی كردوه بۆ فه ره نسه. كاتیک ئه زانی زۆرانبازییه کی توندوتیژ روو ئه دات له ناوه ند خوئی و كرده وه و ره وشته كانی كۆمه لایه تی فه ره نسه دا له گه ل ئه و دوورووی و پشی پشی كردنانه دا كه له ناو ئه و كۆمه لایه تیبیه دا په رهیان ئه سه ند چ له ناو پیاوانی جیهانی و چ له ناو پیاوانی ئایینیدا... جا چونكه هیندییه كه بیروباوه ره كانی ئایین راسته وخۆ له ئینجیله وه وه رته گری، كاتئ ئه یه وئ خوئی بخاته ئاوه وه، ئه چیته ناو رووباره كه وه، له شی خوئی ئه خاته ناو ئاوه كه وه تا ئه گاته گه ردنی. به لام پیاوه ئایینییه وشكه كان، وای تی ئه گه یینن كه له ئاوه به خو داگردندا ئیستاکه ئه و شیویه به كار ناهینری!.

ئنجا هیندییه كه له رووباره كه دیتته دهره وه. روو ئه كاته كلېسا، تا له ویدا، دان به گوناهاه كانی خوئی دابئ. پاش ئه مه ی له وه ئه پیتته وه، ناکاته نامه ردیی، كه شیشه كه له جیگا كه ی خوئی ئه هینیتته دهره وه، بۆ ئه مه ی خوئی بچیتته جیگای ئه و. ئه ویش له كه شیشه كه ئه خوازئ، كه راز و نه پینی خوئی بۆ بگپرتته وه و دان به گوناهاه ی خویشیا بنئ، له به رده میا. پیتی ئه لئ له راستیدا ئینجیل ئه لئ: (گوناھ و راز و نه پینی دلای خووتان بۆ یه كتر بگپرنه وه و دانیان پیا بنین). لاه ساكاره كیش، سه رسام ئه بئ. له و شیوه هه لئه یه كه شارسناییه كان باوه ر و بیری ئایین و كرده وه و ره وشتی پاکی پئ تی ئه گهن.

ئەنجامى ئەمىش ھەر بەۋە ئەگات، كە قۇلتىر خۇي پىي گەشتىبوو. ھىندىيەكانى وا ئەھاتە پىش چاۋ، كە ھەرچەندە بەدرندە دائەنرەن، بەلام لە فەرەنسىيەكان ھەر چاكترن. چونكە ئەوانە خوتىرەن، فرۇفېلبازن!. رەنگە ھەر تەنیا ھۆبەكىش ھەبى بۆ ئەۋەدى كە قۇلتىر لەناۋ ھەموو پىاۋەكانى كلىسادا، ھەر دللى بە (پاپا ئەسكەندەرى سىيەم) دا چوو بوو. ئىتر ھەرچى سەر بەكلىسا بوۋايە لەو پىاۋانە ھەزى لە چارەى نەئەكرد. ھۆبەكەش ئەۋەبە كە ئەم سەرەكە ئايىنىيە (ۋەك گەورە خاۋەن كۆشكەكان نەبوو... ئەبوست بەندەكان ئازاد بكات، نەك ئازادەكان بكات بەبەندە!... ئەيشىگوت: دەنگى نەتەۋەكان، دەنگى خوان!... ھەر مرۇقتىكىش بىھەوى ژيانىكى پاك و پوختە رابوتىر، تا سەر، پىويستە ھۆشى خۆى بەكار بەيتى. چونكە خوا بۆبەكا ھۆشى بەخشىۋە بەمرۇت، كە خۆى پى پبارتىر، ۋەك پەر كە داۋبەتە بەبەلەۋەر و، خورى كە داۋبەتە بەگىانلەبەر!...).

قۇلتىر لە ناۋەند خوا و كلىسادا

جا ھەر لىرەدايە كە قۇلتىرمان ۋەك پىاۋىكى خواناسى، خاۋەن ئايىن دىتە پىش چاۋ. ئەۋەندە ھەيە خواناسىنەكەى ئەۋ لەو جۆرە خوا ناسىنە بوو كە ھەموو رۇشنىرەكان ھەيانە، لە ھۆشەۋە ھەلئەقوۋلا و، ئەرژايە ناۋ دلئەۋە... جا لەبەر ئەمە بوو كە قۇلتىر بەچاۋىكى ھۆشمەندانەۋە سەبىرى راستىيەكانى ئايىنى ئەكرد ھەرچى لەگەل بىرى دروستدا رىك بىكەوتايە پەسندى ئەكرد ھەرچىيەكىش پىچەۋانەى ھۆش بوۋايە بەرپەرچى ئەدايەۋە... گىروگفتى گىرنگ بۆ قۇلتىر ئەمە بوو: (تۆ بلىيى خوا ھەبى؟) لە راستىدا لاي قۇلتىر ھىچ گومانىك نەما بوۋەۋە كە چاۋدېرى كىرەنىكى خاۋىي لە ئارادايە و ئامانجىكىشى ھەيە بۆى تى ئەكۆشى. كە ھەر ئەۋە ئەم جىھانە رىكۆپىك و پىر ۋەدەكارىيەى دروست كىرەۋە. بەلگەيشى ئەۋە بوو (كە ئەۋ ئەستىرانە ھەربەكەيان لە شىۋەبەكى رىكۆپىكدا بەرپىگاي خۆيدا ئەسورپىتەۋە. ھەموۋىشىيان چەند ياسايەكى رىكۆپىك ئەيانبات بەرپىتە... جا ھەرۋەك (كاتىمىر) بەلگەيە بۆ ئەۋەدى كە (دروستكارى كاتىمىر) ھەيە. ھەرۋەھا جىھانەكەى ئىمەبىش بەلگەيە بۆ ئەۋەدى كە دروستكارىكى ھەيە... بەم جۆرەبىش قۇلتىر ۋەرامى ئەۋانەى ئەدايەۋە كە ئەيانگوت جىھان بەرپىكەۋت پەيدا بوۋە، ئەيگوت: (ئەم بىرە تەۋاۋ بى ھېزە. چونكە بوۋنى ھۆش، بەتەنبا، بەسە بۆ ئەۋەدى كە بىچەسپىتەتە دلئەۋە، كە ھۆبەكى تر ھەيە بۆ بوۋنى جىھان، نەك رىكەۋتى پروت.

چونكە لە تواناي رىكەۋتى تەۋاۋدا نىيە كە ھۆشى خاۋەن بىر دروست بكات. ئەمەبىش

ھەر لەۋە ئەگات كە ئەۋ خەرەكەى ئەگەرى لە توانايدا نىيە ئەۋ كرىكارە دروست بكات، كە ئەيخاتە گەر. جىھانىش برىتىيە لە خەرەكىكى گەرە. بوۋنى خەرەكىش بەتەنبا بوۋنى كرىكارىكى پى ئەۋى كە بىخاتە گەر لىرەبىشدا كرىكار برىتىيە لەۋ مرۇقەى كە بوۋنى پىويستە، بۆ ھەلسوۋراندنى كاروبارى جىھان!... ئەمەبىش گوترا: كە ئەۋ جىھانەى بەلاى قۇلتىرەۋە ۋايە كە جىھانىكى رىكۆپىكى پىر ۋەدەكارىيە و لە ھۆبەكى خاۋەن ئامانجەۋە پەيدا بوۋە، تەنبا برىتىيە لە جىگايەكى پىر كەموكۆپى و ئازاۋە و تىكچوۋن... چونكە بلاۋبوۋنەۋەى كەموكۆپى و بەدخوبى لە جىھاندا، بەلگەيە بۆ ئەمەى ھەرچى قۇلتىر گوتوۋبەتى پىچەۋانەى راستىيە. ئەۋەتا مرۇقى ھەزار توشى گەلىك سەرگەردانى دى بەھزى نەخۆشىيە گران و كارىگەرەكانەۋە كە توشى دىن... ھەرۋەھا توشى بوۋمەلەرزە دى، ۋەك (بوۋمەلەرزەى لىشېۋنە) كە ھەزارانى كوشت، بىجگە لەۋانە توشى دەرد و شەروشۋىر و تاۋانىش دى. ئەى ئەمانە ھەموۋيان بەلگەنەن بۆ ئەۋەدى كە جىھان كەس دروستى نەكردوۋە؟! بۆچ ئەمە ئەچىتە مىشكەۋە كە دروستكارىكى ژىر و باۋكىكى دلئۆز، جىھانىكى وا دروست بكات كە ئەمەندە پىر بى لەم ھەموو دەردىسەرى و ناخۆشى و كەموكۆپىيانە؟! بەلام قۇلتىر بەرپەرچى ئەم قسەبەبىش وا ئەداتەۋە، كە ئەللى: (نەء وا نىيە. چونكە خوا ياسايانى وا دروست ئەكات كە ھەموو بەگنەۋە، تا ھەموو جىھان بەپىي ئەۋ ياسايانە پروت بەرپىتە. ئەۋ لەمەدا تەماشاي كەرت و پارچەكان ناكات، گوى ناداتە بابەتى ۋرەدە.

بۆ ۋىنە: ئەم پىاۋە ئەمرى، بۆ ئەمەى يەكىكى تر لە داىك بىي. جا لەمەۋەبە كە جىھان بەجۆرپىكى وا ئەپرات بەرپىتە، كە ھەموۋدەم تازە و جوان و بەھىز بنوتى. ھەرچەندە ئەۋ تازەبوۋنەۋەبە بەكەللىكى (گشت) جىھان دى، بەلام دللى ھەندى كەسبىش برىندار ئەكات... ئەۋەندە ھەيە، باۋەرىيەكى وايش لە ئارادايە، كە بارى ئەم ناخۆشى و سەرگەردانىيە تاكوتەرايىيانە سووك ئەكات. چونكە خاۋى ژىر و تىگەبىشتوۋ زۆرى پىناچى پاداشى مرۇقە چاكەكان ئەداتەۋە. تۆلەبىش بۆ زىان لىكەۋتوۋەكانى جىھان ئەكاتەۋە. بەم رەنگە ياسا فەرماندارى خۆى ئەكات و دادپەرۋەرىيىش جىيى خۆى ئەگرت. لە جىھانىشدا ھىچ شتىك نىيە ئەۋەندەى بەند و باۋى خاۋانەناسىن زىانبەخش بى. چونكە مرۇقى خاۋانەناس بەئەندازەبەكى وا بەدخوۋ ئەبى، ئەگەر دەستى ھاۋرىكەى خۆى بگوشى ياخود خەنجەر بدات لە دللى، بەلاى ئەۋەۋە ھىچ جىاۋازىيەكى نىيە... ئەۋ ھەر ئەۋەندە لەۋە دلنىيا بى كە كەس چاۋى لىيى نىيە ھەرچى كەتنىك ئارەزوۋ بكات ئەيكات. ئەمەبىش دىپارە كە واى لى

دئ. چونکه ئەو باوەری نییە بەوەی که خوا چاوی له کردەووەیەتی یان خوا سزای ئەدات، یان پاداشی ئەداتەوه. جا ئەگەر (خوانناسین) بەمجۆرە نەنگ و ناپەسەند بێ، (وشکیش له خوانناسیندا) لەمەندە زۆرتر نەنگ و ناپەسەندە. جا لەبەر ئەوه رێگای هەرە باش ئەوویە که وتبێتە ناوەند خوانناسین و خوانناسینی بێ هۆشانه و وشکەوه!...) بەم رەنگە فۆلتیڕمان له هەموودەمدا وا چاوی بێ ئەکەوێ: بەرپەچی خوانناسین ئەداتەوه و، باوەر بەخوا ئەهێنێ بەلام نە باوەر بەکلتیسا ئەکات نە بەپیاوانی ئایین. که گفتوگۆیش ئەکات، هەرگیز لەوه واز ناهێنیت که جار لەسەر جار توانج و پلاریان تێبگرێ... ئەوانە بەلای فۆلتیڕهوه، ئەو خواناسە مێشک و شکانەن، که خۆیان ئەکەن بەرپاوەر له ناوەند خوا و مەزقەدا. بۆچ خوا پێویستی بەکەس هەیه لێی بپارێتەوه، تا بەخشنەویی و میهرهانی خۆی له گەڵ دەستکردهکانی خۆیدا بنوینێ؟!...

خەفەت هێرش بۆ دلی راستی پەرست ئەهینێ

له گەڵ ئەمانەیشدا، هەمووی (فۆلتیڕ) چ له تەماشاکردنی ژياندا، چ له رەوشت و کردەوهکانیدا له ژياندا هەر وهک منالیک مایهوه... چونکه هیشتا تووشی خەموخەفەت نەهاتبوو. هیچ راستی پەرستیکیش ناتوانی کەینهوبەینه و گێروگرفتهکان بەدلسۆزی و وردبیینیە کهوه چاره بکات، هەتا له پێشدا هۆشی له ناو بۆتەوی خەموخەفەتدا نەتوایتەوه. چونکه هەر بەهۆی خەموخەفەتەوه پێ ئەگات و لهنگەری خۆی رانهگرت!

فۆلتیڕ وهک منالیک مایهوه له بیرکردنەوهی ئەوروپاییدا، که بەنازداریی ژیا بێ، تا دلدارهکەوی و چاودێریکه رهکەوی، (دئ شاتیلییه) خاتوون مرد و چوو له ناو خاکهوه. ئەوکاتە سالی ۱۷۴۹ بوو. ئەمە یهکەم سەرگەردانی ژيانی بوو، که بەسەریا هاتبێ... فۆلتیڕ له ناو له خەوی کامەرانی راپهیری، که تەماشای کرد: ئەوا ژانیک بەدلی گەبشتووه؛ که هەرگیز لەوه پێش نەبیدیوه بەخۆیهوه. خەموخەفەت دلی داگیر کرد و گوشی. بەلام وریایشی کردەوه!... دوايي، فێری ئەوهیشتی کرد که ژيان هەر بریتی نییە له بەزم و پێکەنین و گالتهکردن بەم و بهو. له راستیدا گەلیک بابەتی تریشتی تیا به؟. بابەتی وایشی تیا به، که زۆر پێویستی به چارهکردن هەیه، چونکه ئازارهکانی مەزقەفیه تی لهوانه نین که بخهزێنه پشتگوێ. هەر وهها لهوانهیش نین که به ئاسانی چاره بکری. ئەوانه، له راستیدا پێویستییان بە دەستی پیاوچاکان هەیه که دایانمەزقێتەوه!

جا لهو کاتەدا که ئەو کهوتبووه ناو گێژاوی ئەم سەرگەردانییه تازیهوه و، ئەم

تاقیکردنەوه تازیهوه، له پەر له فەرەنسە دووریان خستەوه. ئەمەیش کاریکی شارەزایانەوی چاره نووس بوو، که ئەویست ئەم هۆشه خاوەن تیزکردنە، به جاریک له هەموو خۆشهویستیکی دلی خۆی بێ بەش بهیلتیتهوه جا له پاش ئەمە فۆلتیڕ تووشی ئەو هەموو دەرد و ئازاره دەروونیانه هات و خەفەت و سزای بێ ئەندازەوی چێشت، فێری ئەوه بوو و توانی له دەرد و ئازاری کهسانی تریشت تیبگات. له بەر ئەوه که کارهساتی بومەله رزه کهی (لیشبونە) ی بەرگوێ کهوت، له سالی ۱۷۵۵، که به هۆی ئەوهوه سی هەزار کەس له ناوچوو بوو، (فۆلتیڕ) دەستی کرد به بیرکردنەوه لهوه: که ئەبێ چەند دلدار مردبێ؟، چەند خۆشهویست به هۆی له ناوچوونی خۆشهویسته کهیهوه سەرگەردان بوو بێ؟ چەند دایک بێ منال مایتهوه؟، چەند باوک خێزانی له ناوچوو بێ؟ چەند منالیش بێ باوک و دایک مایتهوه؟. فۆلتیڕ که بیری له مانە ئەکردهوه، به جاریک هەناوی ئەکەوتە خوارهوه!. فۆلتیڕ که له وه پێش هەر بریتی بوو له نووسه ریکی پێکەنین هێنەر، به هۆی ئەم کارهساتانەوه که روویان ئەدا له خۆی و له کهسانی تر بووه راستی پەرست. له بەر ئەوه هەرچی قینیکی له دلا هەبوو به کلتیسی رشت... ئە. به کلتیسی نەرشت، به کار به دهستانی کلتیسی رشت، ئەوانه ی که باش له گیانی چاوپوشانهی^(۱) ئایینی تێنه گەبشتن، دەسه لاته گیانییه کهی خۆشبان هەر بۆ که لکی خۆیان به کار ئەهینا، له بەر ئەوه دهستیان دا بووه سەرکێشی له ئایین و له خوا و وشکی له ئاییندا. فۆلتیڕ ئەیگوت: (بام ئەو کهسانه ی، که به دبی ئەکەن^(۲)) له گەڵ ئاییندا، له ناو بیهین، بام لهو کهسانه ریز بگرین که به گژ ئەو مەزقە خراپانه دا ئەچن!..).

فۆلتیڕیش هیچ رۆژتیک له رۆژان نە یگوتوه خوا نییە به پێچهوانه ی ئەوه باوەرێکی تهواوی به خوا هەبوو... هەموو جاریک ئەیگوت: (تەنانەت ئەگەر خوایش له ئارادا نەبێ، پێویسته بۆ ئەو (بوون) یک (دابەهین)!)... ئەوهنده هەبوو، ئەو خوایه ی که (فۆلتیڕ) باوەری پێ هینا بوو، ئەو خوایه به چنگه به زههرو زهنگه نەبوو، که ئەمەنده دلی رهق بێ، پیاو زنده قی لێی بچی وهک پیاوانی ئاین پیشانی مەزقیان ئەدا... له راستیدا خوایه کهی فۆلتیڕ، بریتی بوو له (بیرکردنەوهی هەرە بلندی جیهانی). باوکیکی دادپهروەر بوو. نه نه تهوهیه کی پیش نه تهوهیه کی تر ئەخست، نه نیشتمانیکیشی پیش نیشتمانیکی تر

(۱) گیانی چاوپوشانه: روح التسامح.

(۲) یان: که به دکاری دهکەن.

ئەخست، نە پەرستگاھىكىشى ئەخستە سەرۋى پەرستگاھكانى ترەوہ!...

بەم رەنگە (قۇلتىر) رەنجىكى زۆرى ئەدا لە پىناو ئەو دەدا كە چاوپۆشىنى ئايىنى لە ناو جىھاندا بلاو بكا تەوہ. قۇلتىر كە دوروشمە كەى لەو پىشى ئەمە بوو: (پىبىكەنە و كەسانى تىرش بەيئەنرە پىكەنەن)، وای لىھات كە دوروشمە كەى بەم رەنگە لى بى: (بىر بکەرەوہ و، كەسانى تىرش بخەرە سەر بىر كەردنەوہ!...). ئا بەم رەنگە (قۇلتىر) بووہ راستىپەرستىكى راستە قىنە!...

نەپوئىست بەر تەقائىك دابىرى

جا (قۇلتىر) كە كەوتبووہ ناو ئەم شۆرشى ھۆشەوہ، لە ناو خانوويە كدا دائەنىشت كە لە شارى (قىرىنى) دا بوو، لە ناو خاكى (سويسرە) دا، لە نرىك سنورى فەرەنسەوہ. بەلام (فرىدرىكى ھەرە گەرە) كە ئەو دەمە خونكارى (پروسىا) بوو، بانگى كرده لای خۆى، كە لە گەل خۆيدا بىئىتەوہ، تا وەك راوئىزكارىكى خوتىندەوارى كەلكى لىئوہر بگرى. (قۇلتىر) یش گوتىزايەوہ بۆ لای (فرىدرىك)، ماوہىكە لە سايە و، پەناى ئەودا ھەسايەوہ. لەو دەمەدا زىرەكىيە تىزەكەى (فرىدرىك) ى بەلددا چوو بوو. تا لە پر لە ناكاو بەكەك لە پىاوەكانى (فرىدرىك) ھاتە لای و پىى گوت خونكار، لە سالىك زۆرتەر چاوەروان نابى كە ئەو لە ناو ئەو كۆشكەدا بىئىتەوہ... خونكار بەلايەوہ وا بوو، كە ئەو ماوہىكە بەسە بۆ ئەمەى ھەرچى زانىارىيەكى بوى لە (قۇلتىر) ھوہ فبىرى بىى... چونكە ئەوہ بەمىش كدا ناچى كە (پىا و ئاوى پرتەقائىكى مژى، توپكەكەى بەدەستى خۆيەوہ بەيلىتەوہ...). (قۇلتىر) یش وىستى ئەو ئارەزووہ لە خونكار بشىوتىنى، لە بەرئەوہ گورجوگۇلانە لىبى جوئ بووہوہ... (پىش ئەمەى پرتەقالەكە بژىت، وىستەم خۆم لە دەستت رزگار بكەم!). ئىتر (قۇلتىر) گەرەپاوە سەر راستىپەرستىيەكەى خۆى، خۆى ھاويشتە ناو كەمەرەى (دیدیرو) (۱) و (دالامپىر) (۲) و (كوندرسىيە) ھەر چوارىشيان دەستيان كەرد

(۱) دىدرو Diderot: ۱۷۱۳-۱۷۸۴ فەيلەسوفىكى فەرەنسى بوو، سەرەتاكانى بى باوہرى و فەلسەفەى عەقلىنى لە چەرخى ھەزەدا بلاو كردهوہ. ئەنسكلۆپىدىيە دامەزراند و سەرپەرشتى دەرچوونىشى كەرد.

(۲) دالامبىر D'Alembert: ۱۷۱۷-۱۷۸۳ نووسەر و فەيلەسوف و حىسابگرىكى فەرەنسى بوو، لە دانەرانى (دانرە المعارف) ى فەرەنسى و ئەنسكلۆپىدىيە، لەوانە بوو كە بەگومان بوون لە ئايىن و فەلسەفە.

بە بلاو كەردنەوہى بىروباوہرەكانى خۆيان بۆ ئەمەى رىگايەك بکەنەوہ بۆ شۆرشى گەرەى فەرەنسە ھەرەوہا بوونە ھاوكارى يەكتر لە دامەزراندنى نووسراوى (كۆمەلە زانىارى بىرى سەرەست) دا... جا ھەرچى خاوەنەكانى نووسراوى (كۆمەلە زانىارى) يەكە بوون، قۇلتىريان بەمەسىحىتىيەوہ (بەدناو) ئەكەرد. كەچى مەسىحىيەكانىش ئەويان بەخاوەناسىيەوہ بەدناو ئەكەرد!.

كلىسايەك بۆ خوا و كارخانەيەكىش بۆ كۆمەلەيەتى!

لە شىئوہىكى فراوانتردا گەرەپاوە سەر ژيانى بىروباوہرەكانى پىشوى خۆى. دەستى كەرد بەدانانى چىرۆك و چىرۆكى لاسايى مەرگەسات و نووسراوانى مىژوو... بىجگە لەوہ خۆيشى خەرىك كەردبوو بەئامادەكەردنى فەرەنگىكى راستى پەرستىيەوہ جا لە گەل ئەمەيشدا كە ئەم ئەركە گەرەپاوە بەسەر شانەوہ بوو، دەستبەردارى ئەو ەيش نەبوو كە ھەموودەم بچى بەگژ زۆردارى و سەركىشىدا، لە ھەموو شىئوہىكىندا... بەلام ئەو لە سنورى ئەو ەيش چووہ دەرەوہ، كە ھەر بەقسە لەسەر زۆرلىكران بكا تەوہ، دەستى كەرد بەيارمە تىدانىكى راستە قىنەيش... ھىئەى كارخانەيەكى كەردەوہ بۆ كاتۆمىر دروستكەردن. ھەر بەو مەبەسەى كە بى كار و فرمانەكانى شارى (قىرىنى) ى پى بخاتە كار. تا ئەھات لە يارمە تىدانىندا چىستوچالەكى ئەواند، تەنانەت وای لىھات خۆيشى لە فرۆشتنى بەرھەمەكانى ئەم كارخانەيدا كارى ئەكەرد، ھەرچىيەكىشى لى دەست بکەوتايە، لە پاش گىرەنەوہى دەست ماىەكەى، ھەموو دا بەش ئەكەرد بەسەر ئەو كەسانەدا كە لەو كارخانەيدا كارىان ئەكەرد! جا لەبەر ئەوہى (قۇلتىر) باوہرى بەوہ ھەبوو كە ئەبى ھەموو كەس لە پەرستندا سەرەست بى، كلىسايەكى دروست كەرد پىشكەش بەخوای كەرد، بۆ ئەمەى رى بدات بەھەموو كەس كە خۆشى لەم سەرەستىيە بىين، لە تۆلەى ئەو دەدا كە ئەو كەسانەيش لە لايەن خۆيانەوہ رى ئەو سەرەستىيەى بەدەنى كە كەس نەپەرستى!...

بەكورتى، (قۇلتىر)؛ پىغەمبەرىك بوو بۆ وريا كەردنەوہى تەنەوہكەى خۆى، تەنانەت (سانت بوف) (۱) بەمچۆرە قۇلتىرى پىشانداوہ، گوتوويەتى: (لە ھەموو لا بەكەوہ مەرۆف ئەھاتنە لای راوئىشان پى ئەكەرد بۆ چارەكەردنى گىروگرفتەكانى خۆيان يارمە تىشان لى

(۱) سانت بوف Sainte - Beuv: ۱۸۰۴-۱۸۶۹ نووسەر و رەخنەگرىكى فەرەنسى، برادەرى ئىكەتور ھۆگۆ و ئەلفرىد دى قىنى بوو، لە بەرھەمەكانى: وىئەى ئافرەتان، رازەكانى دووشەمە و بۆر رۆيال.

دلئی له زپړ دروستکراوه!...) (بنیامین) یش زوری له (ځولتیر) کرد که پیروزیایی له کوره که ی بکات. که له گه ل خویدا هینا بویه لای بو چاوپیکه وتنی. (ځولتیر) یش دستیکه هینا به سهری مناله که دا و گوتی: (خوا و سهر به ستی)!... هم دوو وشه یه یش، هر نه وانه بوون، که به درپژایی ته مهنی خوی، کرد بوونیه ناوهر وکی راستی په رستییبه که ی خوی!....

ته او بوو

نه خواست)... هیچ روظیکیش نه وه رووی نه داوه که (ځولتیر) دهستی نابی به رووی که سیکه وه و ریگای پیشان نه دا بی، یا خود یارمه تی نه دا بی... که چی له گه ل نه ویشدا تیره یه که هه بوون له ناو مرؤقا یه تیدا، ځولتیر به زبیه پیایاندا نه نه هاته وه... هر گیز ری پی به که سیشیان نه نه دا بیته لای بو چاوپیکه وتن... نه و تیره یه یش راوکه ره کان بوون!

وا ری که که ووت، جاریک یه کیچک له و راوکه رانه هاته ماله وه بو لای. تکایه کی زوری کرد که چاوی پی پی بکه وئ. (ځولتیر) یش به به رده سته که ی خوی گوت: (پی بلئی نه خو شم، نزیک بوومه ته وه له مردن). به لام راوکه ره که نووچی گرت له سهر چاوپیکه وتنی. نه مجاره یش ځولتیر به به رده سته که ی خوی گوته وه (که واته پی پی بلئی مردووم) به لام به رده سته که هاته وه لای ځولتیر، تکای نیچیره وانه که ی بو گتیرایه وه که نه یه وئ هر لاشه که ی بیینی، تا ری زگرتنی خوی پیشکه ش بکات. ځولتیر یش هیچی بو نه مایه وه پی پی بلئی نه و نه بیچ که به به رده سته که ی خوی گوت: پی پی بلئی تازه نیمه ناشتومانه و پراو ته وه، دا ومانه ته دست دیو، جا نه گهر هر ویستی بیینی، نه و پی پی بلئی بام بیچ بو دوزخ!).

خوا و سهر به ستی و دلنیکش له زپړ

که ته مهنی (ځولتیر) گه بیشته هه شتا و سی سالی، خه موخه فته و دلته نگي گه بیشته نه و یه ری!... ننجا که هه ستی به وه کرد خه ری که له ش بنیته گله وه، سهر یکی له شاری (پاریس) دا بو مالتا وایی کردن. نه و خوشی و چلو نیبه ش که له ویدا له گه لیا کرا نه وه بوو که لاساییکردنه وه ی یه کیچک له چیر وکه کانی خوی به دیی کرد... به لام نه و نه دده دروونی پی پی ورووژا برستی برا، پی پی نه کرا به رگه بگری. ئیتر نه وه دوا جاری بوو که بتوانی له ناو کویونه وه یه کی گشتیدا خوی دهریخات. (ځولتیر) له ناو جیگا که یدا که ووت. کز و لاواز بوو، نه خو ش که و تپوو. له پیش مردنیا به ماوه یه که (بنیامین فرانکلین) (۱) راستی په رستی به ناویانگی نه مریکا، که له و دهمه دا بوو بووه راسپیتر اوی خاکه که ی خوی له فهره نسه دا، روظیکیان هاته لای بیینی... (ځولتیر) له و کاته دا له جیگا که یدا که و تپوو... سکالای دلئی خوی بو کرد، گوتی: (من هه روا هه ست نه که م به خو م که په یکه ریچم و دوو پیچ بو کراوه له قوری تازه دا!!) (بنیامین) یش ورامی دایه وه گوتی: (به لئی وایه. به لام

(۱) بنیامین فرانکلین Franklin: ۱۷۰۶-۱۷۹۰ زانا و سیاسه تمه داری نه مریکایی، له دامه زرتنه رانی سهر به خوی ولاته که ی، شیشی هه وره بروسکه ی داهینا.

زانستى خۇناسىن

هونهری سرهوت به خودان

ئه گهر چه زده که بیت زۆرترا نازا و بی باک بیت، مهند و زرنگ بیت، خۆت رابگری، پشت به خۆت ببهستی، به هیز و توانییت له فرمان و یاریکردندا، زۆرترا به هیوا و دم به پیکه نین بیت... ئەوا ئەم نووسراوه، بخویننه رهوه، راسته و راست ده تگه بیینی به و نامانجانە...

نوسه ری: دیلفرید نۆرتفیلد

پیشه کی

پهیتا پهیتا، ههر شتی دووباره کرایه وه، ئەنجامی سهیر سهیری لی پهیدا ده بی. ئەوهم له و کاته دا بۆ ده رکهوت که خه ریکی تهن دروستیی خۆم بووم. خه ریکی کاریک بووم پۆژانی به سه ردا تیپه ری، هیچ گۆرانیکم له خۆمدا نه دی. به لām ئەمه وهی به رنه دام. ههر له سه ره ئەو ریگه یه رۆیشتم که گرتبووم. پاش ماوه یه ک، کوتوپر، هه ستم کرد به پیشکه وتتیکی کهم له تهن دروستیما. ئەم پیشکه وتنه کهمه بۆی ده رخستم که ئەو ریگایه ی گرتبووم راسته و راست ده مبا بۆ سه رکهوتن.

که واته ده بی ئەو نامۆژگاریبانه ی له م نووسراوه دان، سه رتاپا، به جییان به یینی. بۆی هه یه، جاری و رووبدات، تا ماوه یه کی دوور له تاریکیدا فرمان بکه یه ت.

به لām مه وهسته. له سه ری برۆ! ههر ئەوه نده ی تۆزیک هه ست به پیشکه وتن بکه ی هه ست به کامه رانی ده که یه ت. که هه ستت به کامه رانی کرد، ئیتر خۆت له خۆته وه، هه ول و ته قه للات تازه ده که یته وه تا ده که یه ت به نامانجی خۆت. سه یر ده که یه ت پیشکه وتنه که ت خیراتری لی هاتوه. ره نگه ئەوه یش زۆری له سه ره ئەوه بی که هیوا و، خۆشبینی له دلندا په یدا بوون؛ له خۆمدا تاقیم کردۆته وه: کۆمه له ده ماره میتشکییه کان که له ئارامدان، تا ئەندازه یه کی گه وه خۆشی له ژیان ده بییری.

به چاوی خۆم گه لیک که سم دیوه، له ئەنجامی په یره ی کردنی نامۆژگارییه کانی ناو ئەم نووسراوه وه، له ژیانیکی پرکویره وه ری و شپه زه بییه وه، ده ربا زبوون بۆ ژیانیکی پر نارام و کامه رانی. له کۆری پزیشکایه تییدا هه موو دم بروام به وته ی (ئیسپۆکرات) بووه که

گوتوویه تی: «سروشت خۆی نه خۆشی چاک ده کاته وه ئیمه یش هه رچییه کمان له ده ست بیت، بیکه ین بۆ رزگار بوون له ده ست نه خۆشی ئە گه ر سروشت خۆی نه خۆشییه که چاک نه کاته وه، چاره ی نه خۆشییه که به ئیمه ناکری. تا چاره کردنه که ی ئیمه بۆ نه خۆشییه که. سروشتی تر بیت. سروشت پتر یارمه تیمان ده دات له چاک کردنه وه ی نه خۆشییه که دا. له ش خۆی رووه و دروستیی و چاکی ده جوو لیتته وه. ههر ئەوه نده، ناسازییه ک له له شدا رووبدا، له ش خۆی ده ست ده کاته وه. به چاک کردنه وه ی خۆی کۆمه له ده ماره میتشکییه کانیش ههر به م جووره ره فتار ده کهن. ئەو ئازاره ی که له ده میتکه وه گه یاندووته به ده ماره میتشکییه کانت، لای به ره، سروشت خۆی ده ماره میتشکییه کانت چاک ده کاته وه و ده یانخاته وه سه ر دۆخی جارن. له راستیدا: تۆ هه ره ئەوه نده ت له سه ره بیکه یه ت، سروشت به ره لالا بکه یه ت کاری خۆی بکات. که وای لیتها ت فه رمانی سه رشانی تۆ، تا ئەندازه یه کی گه وره سووک و ئاسان بوو. ئەوه نده هه یه پیویسته بروات به سروشت زۆر هه بی. چونکه سروشت. کاری دروسته هه رگیز هه له ناکات.

هه ناسه دان

وام به باش زانی، له سه ره تا وه له (هه ناسه دان) بدویم. ئەوه یش سه باره ت به دوو هۆبه. هۆی یه که م ئەوه یه: که (هه ناسه بریتیییه له ژین). چونکه هه رده می هه ناسه ی خۆمان گرت، له ش ده ست ده کات به تیکچوون و له ناوچوون. له راستیدا، هه ناسه دان له سه ره تای بنیاتمانه وه په یدا بووه. له به ره ئەوه پیویسته زۆر بایه خی پی بدین، به تاییه تی له وکاتانه دا، که له گیروگرتی تهن دروستیی تاکوته را و کۆمه له وه ده دویتین. هۆی دوو هه یش ئەوه یه: که په یوه ندییه کی گرنگ هه یه له ناوه ند (کۆته ندای هه ناسه دان) و (کۆته ندای ده ماره میتشکییه کان) دا. کۆته ندای ده ماره میتشکییه کانی تۆ، هه موو دم له وانن تووشی نازار و زبان بن، ته نیا له وکاتانه دا نه بی، که هه ناسه دانه کانت پر به پر و دروست بن. بۆ ئەوه یش، ته نیا یه ک ریگای راست و دروست هه یه، که هه ناسه دانیکی ناسایی تهن دروستانه ی پی جیبه جی بی. ئەوه یش ئەوه یه که له ریگای لووته وه، هه م باهه ل بژین، هه م هه ناسه ده ره پانن له شپه یه کی قوول و له نگه رداردا جیبه جی بی. ئەگه ر کونه لووته کان به ربان گیرایی، له توانییدا نییه که هه ناسه دانیکی ناسایی به که لکمان ده ست بکه وی. لای گه لان، ئیمه که گه لی ئینگلیزین، وا به ناوبانگین، که له ده مه وه هه ناسه ده دین. خۆیشم بروام وایه که ئەمه راست بی.

زۆرچاری وام بۆ ھەلکەوتوو، ھەندیکیان خەویان لێ کەوتوو ھەناو کورسییەکی دوو بالدا. لە خرپەیی خەودا دەمیان کردۆتەو. بۆچی؟ چونکە ھەناسەدانەکانیان بەھۆی کۆئەندامی دەمارە لەسەر خۆکانیانەو پەپەر و ئاسایی دەبێ، بایش لەو رینگایەو دەیت و دەچێ کە ئاسانتر بێ.

بەلام پیاویکی ئاسایی دروست ناچاری ئەم جۆرە ھەناسەدانە نابێ، چونکە پێچەوانەیی یاسای سروشتە. ھەرچەند پیتوانەیی راستەقینەم لانییە، بەلام وا تێدەگەم کە لەھەر دە کەسێک، شەش تا حەوت کەسیان کونە لووتیان وەک خۆی نەبێ. ئەو زۆرچار لە ھەلامەتەو ڕوو دەدات. ھەر جارە پەنجەبەنی بەکونەلووتیکتدا تا دای دەخەیت. ئینجا بزانی دەتوانیت بەکونەلووتەکە ی تر ھەناسەبەکی پەپەری قوولتی لەسەر خۆ بەدەیت. ئەگەر توانیت ئەو بەکەیت دەریەستی ھیچ مەبە. بەلام ئەگەر بەری ھەناسەدانەت، لەھەر کونەلووتیکتدا پێ گێرابێ، ئیتر پیتویستە دەستبەجێ چارە بەکەیت. بەلێ تۆ دەتوانیت بەرپێچکەبەکی نیو گێراوی لووت دەمیکێ دووردرێژ ھەناسە بەدەیت. بەلام ئەگەر بەو رەنگە ھەناسە بەدەیت، ناتوانیت بەخۆشیی و نەرمونیانییەو ژیان بەسەر بەریت. ھەموو دەم پیتویستە پەرس بەپزیشکیکی شارەزا بکری. بۆ لایردنی ئەو بەرھەڵستە ی کە لەبەر کونەلووتتدا پەیدا بوو. بەلام ئەگەر لووت گێرانەکە لە ھەلامەتەو پەیدا بوو، خۆبشت دەتوانیت وای چارەبەکەیت: وەک خۆی و دووم کاربۆناتی سۆدا و بۆرەک Borax تیکەڵ بکە.

کەوچکیکی چا لەم دەرمانە بخەرە ناو پەرداخیک ئاوی گەرمەو. رۆژی، دووجار یان سێ جار پەرداخیک لەم دەرمانە ھەلەمژە بەکونەلووتەکانت، یەک لەدوای یەک. ئەگەر لووت گێرانەکە بەستەمتر بوو، وچاکە، ھەموو بەیانیا تیک لەپاش خەو، دووسێ دلۆپیک لە دەرمانی (ئەفیدرین) بەکار بەیتێری. بەلام نابێ ئەو بکری تا پەرس بەپزیشک نەکری. ئەوئەدە ی لە خۆم ڕووی داو، پەروای پێ کردووم کە کەلکی ئەم جۆرە چارەکردنە، لە ھیچ چارەکردنیکێ تر کەمتر نییە. تا ئەم رۆژەیش کە تیتیداین، ھەر سروشتە، کە نەخۆشیی چاک دەکاتەو، پزیشکی گەورە ھەر ئەو. پاک کردنەو ی لووت بۆ بەرھەڵلا دەکات، تا دەگاتە پەردە ی ناوسنگ. جا ئەم (دانە بەر با) یەبە کە لە راستیدا، کەلک و فەر دەبەخشی بەلەش. بۆبەکا ئەم ئامۆژگارییەم پیتشان دا، تا بزانی ھەناسەدانە دروست، بنچینەبە کە بۆ ھەموو رینگایەک کە ئامانجی، (سەرەو بەخۆدان) بێ. ئینجا لە پاش خەمخواردنی تەندروستی کۆئەندامی ھەناسەدان پیتویستە خەمی چۆنییە ھەناسەدان

بخۆیت. ھەناسەدان، زۆرتەر، بریتیە لە خوو. لە ژبانی ئاسایی پەکار و ھەرماندا کە لە شوپتیکی کراویدا بێ، سیبەکان تا لە توانایییاندا بێ، پە دەبن لە با. تەنانەت لە کاتی سەرەوتیشدا سیبەکانە، دەتوانن لەو جۆرە با وەرگرتنە فراوانە سەر بەست و ئاسانە خۆشی ببینن. بەلام لەو شاراندا کە پەرن لە دانیشستوان کریکارانی بێ کار و ھەرمان، چونکە ناجوولتین، بەشیکێ گەورە لە سیبەکان بەکار ناھینرین. ئەمەیش لە ڕووی تەندروستییەو ھەرچەندە وا بەجگەر خراپە. زۆر جاری وا ھەبە. نەخۆشیی سیل لەو ھەو پەیدا دەبێ. ھەرچەندە وا بەناشکرا کاریگەری ئەمە لە دەمارە میتشکییەکاندا دیار نییە، بەلام ھیچ گومان نییە کە لە میتشکدا کاری خراپیی خۆی ھەر دەکات. سیبەکان تا ئەندازەبەک لە ئەندازەکانی تری لەش ناکەن. ئەمەیش لەو ڕووەو بە کە ئیمە دەتوانن تا ئەندازەبەک بزووتنەو ھەیان دەردەست بکەین. ئەو بەئیمەیش پیتویستە، ھەر ئەو تا کە خۆمان رابھینین بەو دەردەست کردنەو. لە راستیدا بەھۆی ژبانی شارستانی و ناو کارخانەکانەو، سیبەکان فیری خووبەکی ناشرین بوون، ئەمەیش ئەو تا کە بەنیوچلێ ھەرمان دەکەن. کەواتە پیتویستە بیانخەینەو ھەر سروشتی پیتشویان تا ھەرمانی تەواوی خۆیان بەجێ بەیتن. بەلام ئەمەیش بەبێ تیکۆشانیکێ وریایانە پیک نایەت. ھەرچەندە ھەناسەدان ھەرمانیکێ خۆبەخۆیە، بەلام ئەو ناگەییی کە ناتوانی چارە بکری. دەبێ لەو بەش دلتیانین، کە ئەگەر بەھۆی مەشقی پەیتا پەیتا ھەناسەدانە کافمان فراوانتر و قوولتر کردەو، زۆری پێ ناچێ سیبەکانمان خوو دەگرن بەھەناسەدانێ درێژ و قوولەو. بەواتایەکی تر: ئیمە تەنانەت لە کاتی سەرەوتیشدا، ھەناسەکانمان قوولتر و تەواوتریان لێ دێ ئەمە راستە کە ھەناسەدانێ کاتی سەرەوتمان وەک ھەناسەدانێ کاتی مەشق کردمان نابن. بەلام بێ گومان لە ھی پیتشومان گەلێک قوولتر دەبن، جگە لەو شتیکێ گرنگتر ھەبە کە دەبێ بیزانین. ھەناسە لە کاتی پشوو دەمارە میتشکییەکاندا، واتا لە کاتی وروژانی دل و دەرووندا کورت دەبێ. ھەناسە لە کاتی دلتەنگیدا، کەمەکی دەکوولت، بەلام لە کاتی ترسدا کورت و تەنگ دەبێ. جا دلتەنگی و ترس، دوو خوو بەدن، تووشی زۆر کەس دین.

ئینجا لیترەدا ئەو زنجیرە دەدۆزینەو کە بەناشکرا (لەش) و (ھۆش)، پیتکەو دەبەستیتەو. دلتەنگی وایە. ھەناسە کورت دەکاتەو. بەلام ئەگەر توانیمان ئەو ھەناسە کورتە تۆزیک درێژ بکەینەو، بێگومان ھەنگاوێک دەھاوێژین بۆ رزگار بوون لە دەست دلتەنگی. لەمەیشەو تێدەگەین کە مەروقی ھەناسە درێژ و تەواو، کەمتر تووشی دلتەنگی دەبن، بەلام تۆ دەپرسیت: «کە دەبێ مەشقی ھەناسەدان قوول بکەم؟ دەبێ چەند

جاریش ئەو مەشقه بکەم؟». وەرەم ئەوویە: «هەموو رۆژتیک چەندت پێ دەکری ئەو مەشقه بکە!» . رەنگە بۆ ئەمە کاتی پێش ناشتا لە هەموو کاتی چاکترین. مەشقی تایبەتی خۆم ئەمە: کە بە یانیان زوو لەش بشۆری لە پاش خۆشتن. هەوریکی سارد بە لەشدا بپهنری. تا خۆ وشک کردنەویش تەواو دەبێ هەناسە هەر بدری. پاش ئەویش تا چەند تاویک هەمیسان هەناسە هەر دەدەم. لەوکاتەیشدا بە هەردوو دەستم، لە تەوقی سەر مەوێ تا کە لە موسیقی پێم لەشم دەسوومەو. ئەم فەرمانە بچکۆلەیه ئەوێندە سەرەوتت پێ دەبەخشێ، سەرت لێی سوور دەمیتێ، هەر وەک جادوویەک لەش گرانی بە یانیانت لە کۆڵ دەخات. لە هەموو شتیکی باشتر ئەوویە، کە لە کاتی هەناسەدانی قوولدا بزوتنەوویەکی لەش هەبێ، پێم وایە ئەمەیش شتیکی گەرم بێ. چونکە لە هەندیکیانم بیستووێ کە ئەگەر بەوێستانەو، یاخود بەدانیشتنەو هەناسە قوول بەدەن تووشی سەرگێژی دەبن. ئینجا ئەگەر تۆیش وەک ئەوانە بیت، یان نەبیت، من هینشتا پروام وایە هەناسەدانی قوول کە بە شپۆیەکی وریایانە بکری، ئەگەر لەگەڵ لەش بزواندنیکیدا بێ، چاکترە هەناسەدانهکە بەهزی ئەو بزوتنەکەمەو، زۆرتر دەبن لە کاتی بزوتنەوێکەدا، پێویستییان بە فراوانییەکی تر هەبێ لە سببەکاندا، بۆ ئەمە تیرۆپر با بژن و خورشتی پێویست بەدەن بە لەش. بەلام ئەگەر لەوانە بیت کە خویان بەخۆشتنی شەووە گرتوو، دەتوانیت هەناسەدانه قوولە کانت لە بە یانیان زوودا مەشق بکەیت لەگەڵ چەند وەرزیکی ئاساندا. هەردوو دەست لەسەر کە لە کە کانت دابنێ. پێبە کانت جووت بکە و بوەستە بە پێتو. قاچی راستت بەرز بکەرەو، تا وای لێ دێ کە راست بەرامبەری زوی بوەستێ. لەم کاتەدا هەناسەبەکی درێژ هەل بژێ تا ئەو پەری توانییت. ئینجا هیواش هیواش هەناسەکەت بەرەللا بکەرەو تا قاچەکەت دەخەیتەو جیبی خۆی. ئەم مەشقه بە قاچی چەپیش بکە. کە ئەم مەشقهت دوانزە جار دووبارە کردو، بوەستە بە پێتو. بەلام ئەمجارە پێبە کانت بلامب.

بالە کانت لەم تەنشت و لەو تەنشتەوین. هەناسەبەکی قوول هەل بژێ و، لەگەڵ ئەویشدا هەردوو بالت بەند بکەرەو تا لە ژوور سەر تەوێ راست دەبنەو. پاشان بالە کانت خوار بکەرەو تا راست دەبنەو لەگەڵ شانە کانتدا بەلای چەپ و راستەو. لەسەر خۆ هەناسەکەت فری دەره دەره و لەگەڵ ئەویشدا بالە کانت سەرەو خوار بکەرەو تا لەملا و لەولاتەو دەوێستەو ئەم مەشقهیش وەک مەشقهکە پێشوو دوانزە جار دووبارە بکەرەو. هەردوو مەشقهکە یەجگار ئاسان. لە راستیشدا پێویست ناکات بە مەشقی لەمانە

گرانتر. پێویست ناکات بلێم کە ئەو بایە هەلیدەمژێ دەبێ پاکژی. وا باشە مەشقه کانت لەبەر پەنجەرەبە کەدا بکەیت کە کرابیتەو، بەو مەرجە بایەکە یەجگار سارد نەبێ. هەناسەدانی ئاسایی قوول ئەوێتا کە لە سەرەو پێشانم دا. جا بۆ ئەمە ئەم هەناسەدانه و سەرەو بەخۆدانه پێکەو بەستێ، پێویستە لە دوا تاوی هەناسە فریداندا هەست بەخۆت بکەیت کە خاوبونەوویەک هەموو لەشت دەگرتەو. نەکی خۆت گێف بکەیت. پشوو بکە بە. ئینجا دەست بکە بە هەناسەدانیکی تر. لەم تاوێ تایبەتییه دا هەست بەسەرەوتیک دەکەیت. ئەمەمان دانا بۆ بە یانیانی زوو. بەلام پێویستە تۆ لە رۆژیشدا هەر هەلیکت بۆ هەلکەوت، دەجار، دوانزە جاری تر لە هەناسەدانی و تەواو کەلک وەر بگری. یەکیک لەو هەلانە، کاتی ناخوارنە، کاتی هاتوچۆبە لەم دەزگای کار و فەرمانەو بۆ ئەو دەزگا... وا باشە لە هیچ مەشقیکیدا خۆت ماندوو نەکەیت. بەتایبەتی لەم مەشقانەدا. زۆر خۆت ماندوو مەکە. ئەگەر لە کاتی هەناسە هەل مژیندا ژمارە بکەیت، دەبینی: ژمارەکە، بەرەبەرە لە خۆیوێ بەند دەبیتەو. هەر وەها وا باشە کە بەزۆر سنگت فراوان نەکەیت مەهیلە ماندوو بێ. ئەمە دیارە دەبێ رەپ رابووستیت بە پێتو. بەلام پێویستە وەستانەکەت خۆش و ئاسان بێ. پرواناکەم لە پاش هەناسە هەل مژین، هەناسە گرتن بۆ دەمیتکی درێژ کەلکی هەبێ. زۆر کەسی وام دیو، لە هەناسە گرتندا دەموچاویان شین هەل دەگەری. ئەو کاریکی ئاسایی نییە. دل ماندوو دەکات. لە ناوێند هەناسە هەل مژین و هەناسە فریداندا، نابێ وچان هەبێ. تۆ لەسەر کورسیش بیت دەتوانیت مەشقی هەناسەدانی و بکەیت. بەلام چاکتر ئەوویە، رەپ دابنیشیت، هەناسەکەیش وەک هەناسەبە پێتو، یاخود هەناسە ناو مەشق کردنەو قوول نەبیت. لە کاتی وادا دەتوانیت هۆشت بەخەیتە سەر ئەوێ کە لەشت لە دوا تاوی هەناسە فریداندا، جار لە دوا جار باشتر خاوبیتەو. وا خۆت بەیتەرە پێش چاوی خۆت کە خەریکیت لە کورسییه کەتدا نوقووم ببیت. چەند حەفتهیهکی پێ ناچێ، هەست بە کەلکی ئەم خووە تازیهت دەکەیت کە گرتووتە. ئەگەر لەوانە بیت کە لە پێش هەمووشتیکدا بەتەنگ کەلوپەلی هەناسەدانهو بیت، سەیر دەکەیت ئەم هەناسەدانه قوولە ئاساییه یارمەتیت دەدات. بەکارنەهینان کزی و نەخۆشی تووشی ئەندامی خەم نەخوراوەکات. ئەندامی هەناسەدانی ئەگەر خەمی نەخوری و بەکار نەهینری تووشی کزی و نەخۆشی دیت. بەلام ئەگەر تێکۆشانی وریایانەت بگاتە ئەو رادەیهی هەناسەدانت بگەیییتە ئەوپەری چاکی و تەواوی، لە هەموو باریکدا بەپاداشی خۆت دەگەیت. بەتایبەتی پاداشی خۆت لەوکاتەدا دەست دەکەوی کە خەریکی

فهرمانیکی هۆش بیت و پتویستیت بهووردبوونهوه و لیکۆلینهوه و نووج گرتن بی. له م کاتانهدا هه ناسه یه جگار کورت ده بی. ئەمەیش دەبیته هۆی ماندوو بوونی می شک. له ناوه ند (هه ناسه ی کورت) و (خوین په نگ خواردنه وه) دا، ئینجا (سه رقورسی) دا هیچی وانامییتیه وه. ئیتر له وپه بهر کردنه وه زۆر گران ده بی. فه رمانه که بیش تا دی گرانتری لی دی. له ئەنجامیشدا خەم دەبیته بار به سه ر دلته وه. فه رمانی هۆش له خویدا می شک ماندوو ناکات به ته واوی، تا وای لی نه بی که بی به خەم. تی کۆشه له کاتی فه رمانی هۆشدا هه ناسه کانت له سه رخوین، پر به پر و قوول بن. هه تا گیروگرفتت زۆر تری و توند تری، پتویسته هه ناسه ی قوولتر ده بیت. زۆر جاری وا هه به که ده ست ده که یه به فه رمانی دهستی بچووک، وه رس ده یه یه. ئەمەیش له بهر ئەوه به که هه ناسه ی خو مان ده گرین. ئەمەیش خوویه کی بلاوه له ناو ماندا، له و کاتانه دا ده رده که وئ که کۆلی گران. هه لده گرین، یاخود به هۆی فه رمانی که وه دنوشتی نه وه. لپه ردا تو هه ر ئەوه ندەت له سه ره که هه ناسه ی ئاسایی ده بیت و نه یگریت. هه رگیز مه هیله فه رمانی کی سه روشتی وه ک هه ناسه دان به ره ست بکری. ئەگینا تووشی ئەنجامی ناسروشتی دپیت، هه روه ها پتویسته، له کاتی ترس و دلته نگیتدا هه ناسه کانت قوول و پر به پر ی سنگت بن. زۆر جاری وا هه به، چاوپیکه وتنی پیاوی گه و ره یاخود پزیشک یان دان ساز، ترس ده خه نه دلی پیاوه وه له و کاتانه دا ده ماری له ش گرژ ده بی. هه ناسه ی کورت و بچووک ده بی. خو ئەگه ر نه بیشتوانین ترس و دلته نگی له ره گورپشه یانه وه ده ره یین، هه ر هیچ نه بی ده توانین له کاری گه ربیان که م بکه یه وه. تی کرا هه ناسه دانی درێژ ری له گرژبوون ده با ته به ست. له بهر ئەوه دلشکاو ی و زیبوون کز تر ده بن. که م زیانتر ده بن. له م سه رده مه چرو پره دا، زۆری وامان هه به ناپیه رژی تیرو پر هه ناسه بدات. ئەم قسه یه مان له زۆریان بیستوه... هه روه ک خو یانی پتوه هه لیکیشتن وایه. ئەگه ر پیت بلیم ئەوانه مه رد نین پروام پی بکه. ئەوانه دوور نیسه می شکی باشیان هه بی بو فه رمانی بازگانی. به لām هه رگیز ناتوانن په ی به رن به سه روشتی فه رمانی هۆش و له شی خو یان. وریابه تویش تووشی ئەوه له یه نه بیت. هه موو ده م تی بکۆشه ماوه ی باش ده بیت به خو ت بو هه ناسه دان. به لām هه ناسه دانه که بیش دروست بی. ئەگه ر ناچار بوویت له پی ره ویی فه رمانه که ت که م بکه یته وه، ده ره ست مه به. بام له سوو که وه، ده ست پی بکه یه ت. جاری وا هه بووه، هه ندی که سم دیوه، له سه ر کاروباره پر کارگوزاریه که ی خو بشیا نه وه، بی ئەمه ی زۆر پتویست بو بی، خو یان خه ریک کردوه به کاروباری لپژنه و فه رمانی چاکه به خشییه وه.

کرده وه ی ئەوانه مه ردا نه یه. جیگای ری ز و په سند کردنه. به لām ئەوانه له گه ل خو یاندا دادپه روه رنین. ده بی هه ر هیچ نه بی پشوویه ک به خو یان بدن، تا هه ناسه ی تیدا بدن. من زۆر دل نیام که ئەگه ر تو که می ت که به ته نگ ئەم هه ناسه دانه وه بیت. هه ست ده که تی به گرنگی هه ناسه دان له ژیاندا. ئەوسا که وه ک ئیستا به چاوی کی که مه تره مییه وه سه ری هه ناسه دان ناکه یه ت. لایشت په سند نابی که هه ناسه دان هه ر چو نی ت که ت که وت به که لک دیت. پروایشم وایه که ئەگه ر تا چه ند مانگی ت که به وریا ییه وه خو ت رام بکه یه ت به هه ناسه دانی قوولته وه، تا له ژیاندا بیت که لکی لی وه رده گریه ت. ئەوسا که وریا و به هیز ده بیت، نه ک (نیوه زیندوو). ئەوسا که مه ندوی خەم ده بیت، نه ک تو ره و ترۆ.

خۆگرتن

ئەوی گرژده ماری هه بی، پتویسته پروای وای، ئەگه ر توانی ماسولکه کانی خو ی خا و بکاته وه، هۆشی خو ی له خو یه وه خا وده بیته وه. ئەم پروایه سه دی سه د راسته. جار له سه ر جار، له تا قی کردنه وه کانی خو مه وه، راستی ئەم قسه یه م بو دهرده که وئ. هه روه ها پزیشکه کانیش به تا قی کردنه وه کانی خو یان، زۆر به شاره زا بی ئەمه یان چه سپاندوه بو هه مووان. چاک وایه مرۆف په ی به راستی ئەم با وه ره به ری و پر به دل پروایشی پی بکات. چونکه به هۆی ئەم پروایه وه، یارمه تی سه که ی گه و ره مان ده ست ده که وئ بو به ره مه یینانی ئارامی هۆش. ده مارتوندی سامناک له هۆشدا، زۆر جار به گران تی تی ده گه یه. ئیمه تا دل ره قانه به گرژیدا بچین، ئەو زۆر تر سه رکیشی ده کا و لیمان یاخی ده بی. ئەو له راستیدا بو به کا شیر گیرو یاخی ده بی چونکه ده چین به گژیدا. یاخود به واتایه کی تر توندییه که ی ئەوه ندی تر توند تر ده که یه. له م که یه وه یه یه، بکو له ره وه. له راستیدا هۆی ئەم له ش گرژبوونه یه، که له شیتوه یه کی به ره پر چدانه وه دا ئەم هه موو خه موخه فه ت و دلته نگی و شته ناخوشانه هه ست پی ده که یه. ده توانیت له گه ل مندا، له وه دوور تریش برۆیت. ده توانیت بلپیت: ئەگه ر له شگرژی روو نه دات، ده مارگرژی روو نادات. راستی ئەوه تا: گرژی له ش و گرژی ده مار، زۆر به ئاسانی، به ته نشت یه که وه ده رۆن. ئەم پروایه، راستییه کی بنچینه ییه هه رچه نده ناتوانیت باش به یینیته پیش چاوت، به لām زۆر شت له سه ری به نده ئەوی پتویسته له سه رت ئیسته بیکه یه ئەوه یه که دووباره خو ت رابه یینیته وه به جوولته ی دروستی ماسولکه کانت ه وه، هه روه ک له وه پیش خو ت راهینا به هه ناسه دانی دروسته وه. ئەم جوولته ی ماسولکه نه ئەگه ر به دروستی جیبه جی ئەکرین. تو

هەر به دهمارگرژی و دلتهنگییهوه دەمینیتهوه. له مهولا بۆت دهرکهوی که ئەم مەشقرکرنه، جوولەکانی لهشت. دهخاتهوه سەر دۆخی جارن. بهواتایهکی تر بهنرمونیانییهکی واوه دهجوولنیتهوه، که سروشت له بنچینهدا پهسندی کردوه. ته نیا پشکهوتنی شارستانیتهی و ژبانی پر له پهلهپهلمانن که مرۆفیان له مرۆفایهتی خستوه و کردوویانه بهبابهتی یاریی مندالان.

خۆت وابهینهره پیش چاوی خۆت که مندالیککی ساوا بوویت وهک مندالان. سهیر دهکهیت بهسەرگازی پشتتدا پالکهوتوویت، قاچهکانت بهرز کردۆتهوه، دهیانجولنیته، شەق له با ههڵدههیت، له مالا و لهولایشتهوه دهستهکانت دهبزوتیت. لهشی ئەو سهردهمهت، له کاتی تووپی مندالانهدا نهبووی، گرژی نهزانیوه. ئەو لهشخاوییه که ئەوسابووه و ئیستا له دهستت چووه، پتویسته له ژبانه پیگه یشتوهی ئیستاتادا دهستی بخهیتهوه، ئەم فهرمانیکی سسته دهی بهشینهی بکری. له سالانی رابردووتدا، ههموو جوهره گرژییهکی لهشت تووش بووه و تیدا کۆتۆتهوه. ناش بهبیرتدا بیت که بهچهند رۆژیک ئەو ههموو گرژییه لهناویچن. بهلام ئەگەر لهسەر ئەم مەشقه رۆشیتیت، دلنیا به، که ئەنجام بهدلی خۆت دهی. ئیمه له ژبانهدا بهچاویکی کولهوه دهسوپینهوه. تا وامان لێ دێ ههڵدهئهنگوتین و دهکوهین بهدهمدا. بهلام ههروهک چارههشی ههندی جار خاوهنهکی خۆی دهگهیین به بهرهممی شیرین، ههروهها دوورنییه که ماوهیهکی دهمارگرژی و دلتهنگی، ئیمهیش، بگهیین بهو چاکه و فهیهی که دلمان دهیهوی. دهی ئهوهیش بزاین، که ههروهها بهناسانی، ناتوانین بۆ پشتهوه سهرمهقولات بدهین و بچینهوه سەر رهوشته کۆنهکامان، که له خۆمانهوه ههناسهی ئاسایی پر بهپری بێ پروامان ددها و لهشی خۆشمان له خوشی و خاویدا دههیشهوه، بێ ئەمهی بهیلین تۆزیک گرژیبی. ئەو دووشته ههناسهی قوول و گرژنهبوونی لهش- دوو هۆی گرنگن بۆ ئارام و سهروت و دلخۆشیمان. که دهست دهکهن بهچاککردنهوی شتییک، چاک وایه بزاین بۆچی خراب بووه. له بهرئهوه پتویسته لهپیش ههموو شتییکدا و لهخۆت بکهیت، که ئەگەر دهمارگرژی دهستی پێ کرد له شتدا، ههستی پێ بکهیت. ئەگەر بآلت بۆ پشسهوه درێژ بکهیت و بههیتوایی پهنجکانت بهدروستی بنوشتینیتهوه ههست بهسرییهکی سووک دهکهیت لهناو بالتهوه تیدهپری تا دهگاته شانت. ئەم سرییه دهمارگرژییه. هەر بهمهندی هۆشت بخهیته سهری، دهتوانیت ئیسته، ههست بهو سرییه بکهیت. ئینجا بزانه رۆژی وایه بهدهیان جار ئەم دهمار گرژبووانه روودهدهن کهچی تۆ ناگات لێیان نییه. داخهکهم هیچ پتویستیی نییه

که ئەم دهمار گرژیانه، ئەمهنده بهم زۆرییه رووبدن. ئەمه خوویهکی خراپه هیتوایش هیتوایش تووشی بووین. لهوه بهولاره هیچی تر نییه. ههروهها خوویهکی وایشه که بهگران له سهرمان دهوستی. چونکه بێ ئەمهی شتییک بهرهم بهیتهی لهخۆیهوه ماندوومان دهکات. گهرانی خۆین له لهشماندا بهرهلست دهکات.

بهناو ههموو ئەندامهکانی لهشماندا سستی بلاودهکاتهوه. که ئەمانهیش روویاندا گومان لهوهدا نییه که کار له هۆشیشمان دهکات. لێرهدا ههز دهکهم بلیم که تیکۆشانی پچرپچر زۆر کهم بهکهکی ئەوهمان دێ که فیڕی هونهری خۆخاوهکردهوه و سهروت بهخۆدان بین. ئەم مەشقه دهی تا ماوهیهکی دیاریکراو بهباشی درێژهی پێ بدری. چاک ئەوهیه که هەر رۆژه له کاتیکی دیاری کراودا ئەم مەشقانه جیبهجی بکری. رهنکه له ههموو کاتییک باشتر ئهوکاتانه بێ که لهپیش نیوه رۆدا، لهپاش ناخواردنیکی سووک دهبن. بهلام ئەگەر ئەوه دهستی نهدا هەر کاتیکی تر بێ مەبهست نییه. بهو مهرحهی ههموو رۆژ له یهک کاتدا مەشق بکری. ماوهی مەشقه کهیش له نیو ساتهوه تا ساتیکی تهواو بێ بهسه. پتویسته له شوینیکی بێ دهنگ و سهنگدا مەشق بکهیت. دووری له ههموو جوهره تهنگهتاوییهک. فهرمانی دهستکهوتنی لهش خاوهبوونهوه بهشینهی جیبهجی دهی ئەگەر هاتوو شتییک رووی دا و فهرمانهکی وهستاند، بهوه تیک دهچن. دهی دووباره سهرلهنوێ دهستی پێ بکریتهوه. من وای دادهنیم که تۆ لهم گيروگرفتانه خۆت پاراستوه. دهبا دهست بکهین بهمهشقهکان:

لهسەر پشخهفیک یاخود کورسییهکی لێژی بالدار به پشتدا رابکشی. تا له توانا بیتدا هیه بالهکان و لنگهکانت بهخاوییهوه لهسەر شتییک دابنی. بههیتوایی یهکی له بالهکانت بهرزبکهروه. ههول بده لهوکاتهدا دهمارگرژی بهینیته پیش چاوی خۆت. پاشان بههیتوایی نزمی بکهروه تا دهگاتهوه جیبه جیبه خۆی. که ئەوه تهواو بوو، بزانه هیشتا گرژی له لهشتدا ماوه یان نا. دوور نییه، تۆزه گرژییهک ههست پێ بکهیت. ئەگەر وابوو بالهکهت بهتهواوهتی خاوه نهبوتهوه. ههندییک خاوه بوتهوه. بهلام بهتهواوهتی خاوه نهبوتهوه. جا له بهر ئەمهیه که دهی مەشق زۆر بکهیت، بۆ ئەمهی دهمار گرژییه کهت رۆژ بهرۆژ که متر بکهیتهوه، تا وای لێ دێ هیچی وای نامینیتهوه که ترسی لێ بکری. چونکه، دوایانی دهمارگرژی هەر وای ئاسان نییه، شارهزایی بکه. پشویهک بده. ئینجا یهک له دوا یهک لنگهکانیشت بههیتوایی بلند بکهروه، سهرنج له دهمارگرژی بده. سهرلهنوێ تا ماوهیهکی باش پشوو بده. که مرۆف خهریک بوو هونهریک فیڕیبی، لهسهرخۆ. ههنگاو بهههنگاو،

پروات به پړتیه، به دروستی و ته‌واوی. خوځاوکردنه‌ویش، یاخود سره‌وت به‌خوځدان، نه‌گهر به‌ته‌واوی بېرته‌سەر، هونه‌ریکه بۆ خوځی. نه‌و‌نده‌ی تا ئیستا بۆم گپراو‌یت‌ه‌وه، به‌ش‌ت‌یک‌ی ته‌واوه له‌م هونه‌ره. که له وهرز‌شی بال و لنگ بو‌یت‌ه‌وه، به‌ه‌ی‌م‌نی راب‌کش‌ی به‌پ‌ش‌ت‌دا. نو‌وج بده له‌سەر وات‌ای سره‌وت له‌م نه‌ندامانه‌دا. به‌جو‌ری‌کی وا که هه‌ر‌به‌که‌یان به‌شی ته‌واوی، خو‌یان حه‌سانه‌وه و ئارام‌یک‌ی ته‌مه‌لانه وهر‌ب‌گرن. ده‌سته‌کانت بکه‌ره‌وه په‌ن‌جه‌کانت له شپ‌وه‌یه‌کی که‌وانه‌ییدا به‌ی‌له‌ره‌وه، دوور‌بن له‌گر‌ژی و توند‌یبه‌وه. پ‌ی‌و‌ی‌سته‌ چاوه‌کانت نی‌وه قو‌و‌چاوب‌ن. به‌لام له‌گه‌ل له‌ش خا‌بو‌ونه‌ودا، به‌ره به‌ره دایان‌بخه تا به‌ته‌واوه‌تی ده قو‌و‌چ‌ین. له‌ب‌یرت نه‌چ‌چ، هه‌ناسه‌کانت، هه‌موو ده‌م قو‌و‌ل بن، له‌سەر خو‌بن. پ‌ی‌و‌ی‌سته له‌کاتی خو‌خا‌و‌کردنه‌ودا، ه‌ی‌چ جو‌وله‌یه‌ک نه‌که‌یت. نه‌گینا له‌ئامان‌ج دوور ده‌که‌و‌یت‌ه‌وه. گو‌ی مه‌ده‌ره‌ه‌و ب‌ی‌رو‌با‌وه‌رانه که به‌که‌ل‌له‌ت دا تی ده‌ره‌پ‌رن.

هه‌موو د‌لت بده‌ره سەر وات‌ای خو‌خا‌و‌کردنه‌وه و حه‌سانه‌وه له‌په‌لو‌پ‌و‌دا. جاری وا هه‌یه حه‌ز ده‌که‌یت راست ب‌ی‌سته‌وه. به‌لام له‌ب‌یرت نه‌چ‌چ ته‌مه‌یش رو‌ویه‌که له‌رو‌وه‌کانی نه‌و ده‌رده‌ی تو‌وش‌ت بو‌وه و ده‌ته‌و‌ی له‌ده‌ستی ر‌ز‌گار ب‌ی‌ت. نه‌که‌یت به‌ئاره‌زو‌وی د‌لت بکه‌یت و راست ب‌ی‌سته‌وه. نه‌گینا چاک بو‌ونه‌ود ته‌له‌خ‌وش‌یبه‌که‌ت دوا ده‌خ‌یت. مات‌ی و ب‌ی‌ ده‌نگ‌ی و نه‌جو‌ولانی خو‌ت ب‌پار‌ت‌زه. نه‌م ئاره‌زو‌وی راست بو‌ونه‌ویه به‌ره به‌ره ک‌زده‌ب‌ی نه‌گینا که جار‌ت‌یک راست بو‌ویت‌ه‌وه، ل‌یت ده‌ب‌ی به‌خو، هه‌موو جار‌ت‌یک راست ده‌ب‌ی‌سته‌وه. تا چه‌ند ر‌و‌ژت‌یک له‌سەر مه‌شقی بال و لنگ پ‌ر‌و. مه‌شقه‌که ئاسانه. پاش نه‌وه ده‌ست بده‌ره مه‌شقی دو‌وه‌م که بر‌یت‌یبه‌ له‌بزوان‌دی ماسول‌که‌کانی پاشما‌وه‌ی له‌ش. وا چاکه‌سه‌ر له‌سەر ش‌ت‌یک‌ی باش دامه‌زراو داب‌ن‌ری. نه‌گهر و‌ی‌ستت مه‌شقه‌که له‌ناو پ‌ی‌خه‌فدا بکه‌یت، ش‌ت‌یک‌ی ر‌ه‌ق‌تر له‌سه‌ر‌ینه‌که له‌ژوور سه‌رت‌دا داب‌ن‌ی. مه‌به‌س ته‌مه‌یه، سه‌ر به‌خا‌ویبه‌وه به‌م لاو به‌ولادا وهر‌ب‌گ‌پ‌ر‌یت. وا بزانه‌که‌ل‌له‌ت تو‌پ‌ت‌یکه و به‌په‌ت‌یک‌ی لوول درا‌وه‌وه به‌سه‌تراوه به‌له‌شته‌وه. نه‌گهر تو‌ان‌یت به‌م جو‌ره‌که‌ل‌له‌ت به‌ی‌ن‌ی‌سته‌ پ‌ی‌ش چاوت. ئ‌ی‌تر هه‌ست ناکه‌یت به‌ه‌ی‌چ گر‌ژیبه‌که له‌ماسول‌که‌کانی مل‌ت‌دا. پاش ته‌مه‌ی چه‌ند جار‌ت‌یک به‌م جو‌ره، که‌له‌ی خو‌ت وهر‌گ‌پ‌را، ل‌ی‌ی بگه‌ر‌ی. بام له‌ج‌ی گ‌یر‌سانه‌وه‌ی خو‌ی به‌ه‌ی‌وا‌شی، به‌سه‌ی‌سته‌وه. جو‌ولانه‌وه‌ی له‌ش یه‌جگار ئاسانه. چونکه بر‌یت‌یبه‌ له‌ش به‌رز‌کردنه‌وه و نزم‌کردنه‌وه‌ی به‌ه‌ی‌وا‌شی. وا بزانه له‌شت هه‌مانه‌یه‌که و پ‌ره له‌ئارد، یاخود په‌تاته.

وا‌ی ل‌ی بکه‌ه‌و ده‌ر‌یکه‌و‌ی: نه‌مه‌نده‌ گرانه‌که به‌ره‌ل‌لات کرد کو‌توپ‌ر بکه‌و‌یت‌ه‌وه سەر ته‌خت یاخود پ‌ی‌خه‌فه‌که. که له‌م دوو مه‌شقه‌دا قال بو‌ویت، ف‌ی‌ر ده‌ب‌یت چو‌ن هه‌ست به‌گر‌ژی بکه‌یت

له‌زۆریه‌ی له‌ش‌ت‌دا. پاشان ف‌ی‌ر ده‌ب‌یت چو‌ن، که‌م و زۆر، هه‌موو له‌شت خا‌وب‌که‌یت‌ه‌وه. مه‌شقی س‌ی‌یه‌م نه‌وه‌تا هه‌موو له‌شت به‌جار‌ت‌یک خا‌وب‌که‌یت‌ه‌وه. بۆ ته‌مه‌یش پ‌ی‌و‌ی‌سته‌ه‌ی‌چ جو‌وله‌یه‌که نه‌که‌یت، وهر‌گه‌راند‌نی سه‌ر نه‌ب‌ی وه‌ک له‌وه پ‌ی‌ش پ‌ی‌ش‌انمان دا. به‌لام بال‌ه‌کان و لنگه‌کان و له‌ش، ناب‌ی بیان‌جو‌ول‌ت‌ینی، ته‌نیا وا ب‌ی‌ه‌ی‌ت‌ن‌ره پ‌ی‌ش چاوت که ده‌ته‌و‌ی به‌رزبان بکه‌یت‌ه‌وه، به‌لام نه‌و‌نده‌ قور‌سن ناب‌ز‌و‌ی‌ن‌ر‌ین. ر‌ه‌نگه‌ بزووتنه‌وه‌یه‌کی زۆر که‌م ب‌ز‌و‌ونه‌وه. به‌لام به‌ره به‌ره ته‌ند‌یشه‌ وات ل‌ی ده‌کات که واز له‌و بزووتنه‌وه زۆر که‌مه‌یش به‌ی‌نی. وا ب‌ی‌به‌ره د‌ل‌ته‌وه که له‌شت یه‌جگار گرانه، ناب‌ز‌و‌ی‌ن‌ری، گرانب‌ی خو‌ی ده‌دا له‌ته‌ن‌یک. یاخود که‌له پارچه‌یه‌که له‌مز. پاش نه‌وه‌ی چه‌ند تاو‌ت‌یک ب‌یرت نو‌وج‌ی گرت له‌سه‌ر نه‌م با‌وه‌ر‌ه چه‌ند تاو‌ت‌یک‌ی ت‌ر‌یش ب‌ی‌ت‌ن‌ره‌وه به‌م هه‌سته‌وه که له‌شت گرانه و گرانب‌یبه‌که‌یشی له‌و دانگه‌دایه‌که‌له‌وه پ‌ی‌ش پ‌ی‌ش‌انماندا - هه‌ردوو چاوت بقو‌و‌چ‌ینه و تا پ‌ی‌ت ده‌کر‌ی به‌له‌ش خا‌ویبه‌کی ته‌واوه‌وه خو‌ت به‌ی‌له‌ره‌وه. نه‌گهر ب‌ی‌تو نه‌م س‌ی مه‌شقه‌به‌ته‌واوه‌تی بکه‌یت، هه‌ر‌چ‌ی پ‌ی‌و‌ی‌ست ب‌ی بۆ زان‌ب‌نی خو‌خا‌و‌کردنه‌وه ف‌ی‌ری ده‌ب‌یت. ده‌توانم زۆر به‌ئاسانی ر‌ی‌گ‌ای گر‌یدار ت‌ر‌ی‌شت پ‌ی‌شان بده‌م. به‌لام نه‌وه به‌که‌ل‌کی من و تو‌نایه‌ت. له‌وه‌پ‌ی‌ش گوتم (خو‌خا‌و‌کردنه‌وه) یش هونه‌ریکه. له‌به‌رته‌وه پ‌ی‌و‌ی‌سته مه‌شقی له‌سه‌ر ب‌کر‌ی. که وات ل‌ی هات ت‌ی‌ب‌یدا قال ب‌ی‌ی ئ‌ی‌تر مه‌شقت نا‌و‌ی. هه‌ر نه‌وه‌نده‌ت به‌سه‌که ر‌و‌ژ به‌ر‌و‌ژ خو‌ت خا‌وب‌که‌یت‌ه‌وه، نه‌ی ف‌ی‌رو‌ونی پ‌یان‌و‌یش هه‌روان‌یبه‌؟ تو له‌پ‌ی‌ش‌دا مه‌شق به‌په‌ن‌جه‌کانت ده‌که‌یت به‌لام که پ‌یان‌و ف‌ی‌رو‌ویت، پ‌ی‌و‌ی‌ست‌یت به‌مه‌شقی په‌ن‌جه‌نام‌ی‌ن‌ی، بۆ ته‌مه‌ی پارچه‌یه‌کی ساز ل‌ی بده‌یت. به‌واتایه‌کی تر، پاش قال بو‌ون له‌م س‌ی مه‌شقه‌دا پ‌ی‌و‌ی‌سته راب‌کش‌ی‌ی یان داب‌ن‌یش‌یت و به‌ئاسانی و یه‌ک جار‌ی هه‌موو له‌شت خا‌وب‌که‌یت‌ه‌وه. پ‌ی‌و‌ی‌ست نیبه له‌پ‌ی‌ش‌دا خو‌ت گر‌ژ بکه‌یت. یاخود هه‌ر ب‌ی‌ر‌یش له‌گر‌ژبو‌ون بکه‌یت‌ه‌وه.

له‌راست‌یدا تا ب‌یر که‌م‌تر بکه‌یت‌ه‌وه له‌گر‌ژبو‌ون، با‌ش‌تر و به‌که‌ل‌ک‌تره. ل‌یره‌دا ش‌ت‌یک هه‌یه پ‌ی‌و‌ی‌سته ب‌ی‌ل‌ی‌ن. هه‌ر ش‌ت‌یک‌مان پ‌ی‌ خو‌ش‌تر ب‌ی، زووتر و ئاسان‌تر ج‌ی‌به‌ج‌ی ده‌که‌ین. نه‌و که‌سه‌ی خو‌شی له‌فه‌رمانه‌که‌ی خو‌ی ده‌ب‌ی‌ن‌ی، به‌نده‌نیبه و نایش‌ب‌ی به‌نده. هه‌تا بتوان‌ین (خو‌خا‌و‌کردنه‌وه) بکه‌ین به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی خو‌شی بۆ خو‌مان تاده‌یگه‌ب‌ی‌ن‌ینه راده‌ی فه‌رمان به‌ج‌ی ه‌ی‌نان، بۆ خو‌مان چاک‌تر و به‌که‌ل‌ک‌تره. چونکه خو‌خا‌و‌کردنه‌وه، له‌بار‌یدا هه‌یه، هه‌مو‌ده‌م هه‌ستی ئارام و سه‌روه‌وت و د‌ل‌خ‌وش‌ی‌مان بخاته‌ د‌له‌وه. له‌ده‌م‌یکه‌وه ته‌مه‌م بۆ ده‌ر‌که‌وتووه. له‌پ‌ی‌ش‌دا به‌نا‌وی پ‌ی‌و‌ی‌ست‌یبه‌یه‌کی رو‌وداوه‌وه، ده‌ستم دایه‌ خو‌خا‌و‌کردنه‌وه و سه‌روه‌وت به‌خوځدان.

لهنگەر و ساز بوون

هممو شتییک له سروشتدا به پیتی یاسای لهنگه رگرتن و سازبوون، دهرپا به پتیه، نهگه لهمه تی نهگه یشتییت، وا دهرده که وی، که هیزی سرنجذانت نه بی! گه لا دهرکردنی درخت و گه لاریزانی، نیشتنه وهی ناوی زریه و هه لسانی، دهرکه وتنی رۆژ و ئاوابوونی، نه مانه و هه زاران شتی تر. نه و ساز بوونه بی دهنگ و سهنگه ی هممو دهمه پیشان دهنه، که مرۆف به هوی شتییکه وه، له دستنی چوه له ژیانیدا. زۆر تراوه که «مام ناوهندی له هممو شتییکدا» کلیلی تهندروستی و دلخوشییه. «مام ناوهندی» واتای «لهنگه رگرتن» دهرگرتنه وه. لهنگه رگرتنیش ده بیته هوی سازبوون و گونجاندن له گه ل یه کدا. ژینی مرۆف بریتییه له دوو بهشی گه وره: (چالاکي) و (سرهوت). نهگه هر دوو کیان باش به یه که وه بیه سترین، نه نجام به تهندروستی دهگات. بهلام به زوری، نه م لهنگه ر و سازبوونه، له ژیاناندا پتیک ناهینین. لایه کی دستدریژی بو لایه که ی تری دهگات. لای چاکي، زۆر بو لای سرهوت دههینن. مه به سمان له سرهوت نه وه نییه که بی فه رمانی زۆر بی. زۆر که سی وا هه یه، هه تا بلتی بی فه رمانه. که چی له گه ل نه ویشدا هه موو دم هاواریتی له دست ماندویتی. چونکه نازانی نه و کاته بی فه رمانییه ی خوی، باش به کار بهینن. وهرس بوون له بهر بی فه رمانی په لویوی مرۆف زووتر له که لک دهخات، وه که له فه رمان زۆری. نه و پیاهوی زۆرتر له توانایی خوی، فه رمان ببینن، ده توانن به هوی خوخاوکردنه وه وه پشوو یه که به خوی بدات.

بهلام پیاهوی وهرس بوو له دست بی فه رمانی نه وه به کاری دی. که ماوه ی فه رمانکردنی خوی فراوان بکات. هه موو شتییک لیته دا بریتییه له لهنگه رگرتن و هیچی تر.

نهگه رۆژتیک له رۆژان نه م لهنگه رگرتنه تیکچوو، له پیشدا به ئاسانی ناخرتیه وه سه ر دۆخی جارن. هه روه که پیاهوی برست براو. له بهر زۆر فه رمانی، به گران دیته پیش چاوی که خوی خاو بکاته وه، و سرهوت به خوی بدا. هه روه ها پیاهوی وهرس بوویش له دست بی فه رمانی. به گران دیته پیش چاوی، که خووبداته چالاکي و کارگوزاری. بهلام هه ر دوو کیان پیویسته کۆل نه دن. هه ر له کۆششدابن، تا نه و لهنگه ره یان دست ده که ویتنه وه. بهلام تا نه و لهنگه ره دست نه که ویتنه وه، هیچ پیاهویکیان سرهوتی راسته قینه یان له ژیاندا دست ناکه ویتنه وه بروام وایه، که زۆرتر ئوبال به نه ستوی چالاکي بیت، نه که ته مه لی چونکه هه لپه بردن بو هیز و ده سه لات و تیرنه خواردن له کۆکردنه وه ی ساماندا و، خۆبه ختکردن له

له راستیدا به ناچاری نه وه م ده کرد. بهلام ئیمیرۆ به ناوی خۆشرا بواردنه وه دست ده ده مه خوخاوکردنه وه. چاوم له وه نییه که که لکی هه بی بو له ش و هۆش یان نه بی. مرۆف که ده گاته نه وه ی ته واو خاو بیته وه، هه ست به سه رهوتیکی پرشنگدار ده کات. نه و هه سته به زمان ناگپرتیه وه. بهلام، نه نجامه کانی و تیکه یشتیم: که له گه ل نه و سرهوته دا که ده بیه خشی به له ش، خوتنیش به سه ره سستی له ده ماره کاندایه گه ری، هه ست ده که م به مه سستییه کی خۆش له پتیه کانم و په نجکه کاندایه. نه ویش له به ره وه یه که گه رانی خوتن به هوی ده مارگرتیه وه نه بی گیرنابی. که راست بووینه وه، سه رپتکی نه ملا و نه ولای خوت بکه. بو ت دهرده که وی که هه موو شت گۆراوه. راستی مرۆفیش با شتر دیاره. روودانی شتی و دروسته. چونکه تو که ده ماره کانت له جیتی خویاندابن و گرتنه بووین. هه موو شتییک وه که خوی دیته پیش چاوت. که توانیت فیتری هونه ری خوخاوکردنه وه بیت، ده توانیت نه و هیزی له وه دست ده که وی با به فیروزی نه دهیت، به کاری بهیت له فه رمانی رۆژانه تدا بو نه مه ی که لکی لی وهریگری.

ده توانیت سه ره ستر برۆت به ریگادا. پتیه کانت به سووکی و جوانی، بجوولیتیت، نه که وه که نه وانیه له مرۆفی ده ستر ده کن: وه که قاچه کانیان له ته خته دروستکرا بی و به هیزی نه له کترییک بزوین و ده جوولیتنه وه. ده توانیت با شتر و له سه ر خوتر قسه بکه یه، نه که وه که نه وانیه بیت که له بهر گلاروی و هه ناسه سواری خویان زمانیان ته ته له ده کات. ده توانیت به ئاسووده بییه وه لای میزه که ته وه دانیشی. پیویستیت به قاچ نوشتاندنه وه، نه بی. پیویسته نه وانیه هه موو تاقی بکه یته وه، تا بو ت دهر بکه وی که نه و ده مارگرتیه ی به هوی سی مه شقه که ی سه ره وه له کۆلت که وتوه، جاریکی تر له فه رمان و بزوتنه وه دا. له له شتدا چاوت پیی ناکه ویتنه وه. به مه رجی تیتی بگه یه، راگرتنی نه مه ئاسانه. به هوی خۆرا هینانیشه وه نه م خۆرا گرتنه به هیزتر ده بی. دوورنییه جار به جاریک له کاتی فه رمان و چالاکیدا، که مه کی ده مارگرتیت توش بیته وه. بهلام پیویسته ده مارگرتیه که زۆر به هیز و به نازار نه بی. نه گه ر زانیت هیز و نازاری تیدایه، گورج چاره ی خوت بکه. ده مو ده ست واز له فه رمان یا خود بزوتنه که ت بهینن. بو چه ند تاویک پشوی قول بده و خویشت خاو بکه ره وه. به ره نگاری هه ست کردن به ده مارگرتیت پی ناکری. نه گه ر پاله وانیش بیت، ده مارگرتی، له وانیه زال بی به سه رتدا، له هه موو ده می کدا. نه گه ر ده ته وی هه موو ده م له ش خۆش و تهندروست بیت. پیویسته یاساکانی سروشت به جی بهینن. زۆر جاری و هه یه یه کی له یاساکانی سروشت ده شکینن. له م به شه ی داوایدا له وه یشت ده وین.

پیناو زالبون به سهر هاوکاراندا ئەم بابەتە نەنگانە، هەموو، پالمان پتووە دەتین کە زۆرتر لە ئەندازەى خۆمان، خۆمان ماندوو بکەین. پروامان وایە کە نامانپەرژى پشوو بەدەین بسەرەوین. بەلامانەو وایە کە کاتى پشوو دان و سەرەوت بەفیرۆ دەبرین بەلام لە راستیدا، نرخى کارگوزاریمان بەستراوە بەچۆنتیتى، بەکارهێنانى کاتى بى فەرمانیمانەو. دەبى لە کاتى بى فەرمانیماندا، سەرچاوەى هیز و توانایى دەمارەکامان بحەسپینەو، بووژپینەو، تا لە کاتى فەرمان و چالاکیماندا بەکاربان بهینین. تى ناگەم چۆن شتیک بەخت دەکەین، کە هیشتا دەستمان نەکەوتبى؟ ئەو هەرگیز نەبوو و نابى. کە وای لى هات، کاتى بى فەرمانیمان گرنگ و بايەخدارە. بەلکو ئەو لە کاتى فەرمان و چالاکیمان گرنگترە. دەتوانیت بەهۆى هونەرى هەناسەدانەو، وەک لە وەپیش پیناشماندا کە لە ئەنجامدا بگاتە خۆخاوەردنەو و سەرەوت بەخۆدان هیزى گەورە بۆ دەمارەکانت پتیک بهینیت. ئەوساکە دەتوانیت بزانیست کە ئەو لەنگەرەى گرتووتە لە ناوەند فەرمان و سەرەوتدا تەواوە یان تەواو نییە. گەلێک پیاوی وام دیو، بەهۆى کار و فەرمانى کى لە ئەندازە بەدەر و ناکاوە، کە لە وەپیش خۆیان نامادەنەکردووە بۆ پروادای ناکا. ژيان چۆنى بردن و چوون بەپتووە. بەدریژایى سالى کار و فەرمانیان کردووە، خەمى و چان و سەرەوتى خۆیان نەخواردووە. پاشان کە لى بان قەوماوە. پاشەکەوتى هیزى دەمارى وایان نەبوو، بەرگەى ئازارى ئەو لێقەومانە بگرى. وایان بەسەر هاتووە. ئەو فەرمانەى کە لەو پتیش لەبەر چاویان دا هەموو ژيانى دەهینا. لىبان بوو بوو بەرکى گران، لە ژیریدا نرکەیان هاتووە. لە پرووى زانستى خۆناسینەو، وادەرانە قەلەم کە ژيانىان بریتى بوو لە دەست و دەمیان. بۆیکە ئەو ژینەیان پى خۆش بوو. چونکە کاروبار لە پتى خۆیانەو بەئاسانى جیبەجى بوون. بەلام ئەم جۆرە ژینە. کورت بینى زۆر تیدا، دوورە لە زرنگییەو. ئەگەر پتوویست بى بۆ سامان کۆکردنەو و بژیم کە ژینم بکەوێتە ناوەند دەستم و دەمەو، دەبى چاوم لە دواڕۆژیش بى، هەر لە ئیستاو لەنگەرەى بگرم لە نىوان فەرمانکردن و سەرەوتدا، تا لە کاتى خاویونەو ناکاودا بەرگەى تەنگوچەلەمە و ئازار بگرم. هەرەو هەم ئەم دەستورەیش راستە لە کۆرى سەرچاوەى هیز و توانایى دەمارەکاندا، بەلکو باشتر تیدا درەدەو. گرنگترین هۆى خۆش رابواردنى کى لەسەرەو، ئەو یە کە ئامانجى کى ئاشکرا و دیارت هەبى لە ژياندا، زرنگانە و مەندانە بۆى بچى تا جیبەجیبى بکەى، کە ئەو پرپارەت دا، دلەسۆزانە تیبکۆشە و بکەوەرە فەرمانکردن کە هەستت بەماندووتى کرد. بحەسپەرەو بەو جۆرەى کە لە هونەرى سەرەوت بەخۆدان و خۆخاوەردنەو دا

پیناشمان دايت. ئەوساکە تى دەگەیت: کاتى بى فەرمانیت، لە کاتى بەفەرمانیت. (۱) کەلکى کەمتر نییە. ئینجا وات لى دى کە خۆشى لە کاتى بى فەرمانیش نابینى چونکە کەلکى لى دەبینى. هەر کەس بى نامانج بى لە ژياندا. گلارایى پى دەکەو، نارامى نابى. چونکە هیز و هەرەتى خۆى لە پتى خۆبەو بەخت ناکات و بەکار ناهینى. لە ماندووتیدا تەندروستى و کامەرانبى دەست ناکەو. لەو کاتەدا کە بەدواى سەرەوتدا دەگەر، هەست دەکات بەدەر وونى، پتى دەلێ: ئیمیرۆ هیچى وات دەست نەکەوت. تەنانەت لە کاتى سەرەوتى ناچاریشیدا، ئامانجى کى نییە سەیرى بکات تا هەست بەسەرەوتە کەى بکات. لەبەر ئەو دەورنییە کە رۆژ بەرۆژ گلارایى و بى نارامیە کەى زۆرتر بى. ئەگەر بەگەر مەییەو دەست بەدریتە فەرمان، هیز و توانایى لە خۆیانەو دینە کایەو. ئەگەر هیز و توانایى بەباشى بەکار بهینرتن، خۆخاوەردنەو ئاسانتر پتیک دى. بەلێ لەنگەر و رادەگیرى ئەگەر مەرۆف لەسەر پتیکایە کى راست و دروست پروات بەپتووە، لە ژياندا، لێرەدا وای بەباش دەزانم کە بلیم: خۆخاوەردنەو لە ئەندازە بەدەر لە فەرمانکردنى لە ئەندازە بەدەر کەم زیاتر نییە. پتوویستە لەنگەر رابگریت. هەر سەیرى ماسولکە بەک بەکەیت لە ماسولکەکانت و لى ورد ببیتەو، راستى ئەم قسە بەت بۆ درەدەو. ئەو ماسولکە یەى شەو و رۆژ لە فەرمان و گرزبووندا، زۆرى پى ناچى دەرزى و لەناو دەچیت. هەرەو هەم ئەو ماسولکە یەیش کە هەموو دەم لە خاویونەو دا بیت، زۆرى پى ناچى کز و بى هیز دەبى، لەبەر بەکارنەهینانى.

هەموو هیزى کى تری لەشیش هەر بەو جۆرە یە. لەنگەریش و رادەگیرى: کە جارىک فەرمان بگرى. جارىکیش خۆخاوەردنەو. جارى وایە کە لەنگەر تیکچوو، دەم دەست خۆخاوەردنەو بەگران بۆ دینە دەست. بەلام تۆ نابى کۆل بەدەیت هەر تۆزى کى خاویونەو، فەرمان کردنەو رۆ دەکاتە دروستى و ئاسایى ئەمیش دەبیتە هۆى ئەو یە کە خۆخاوەردنەو دەو دەم جارت باشتر سەر بگرى. بەم رەنگە وردە وردە لەنگەرە کەت دەست دەکەوێتەو. هەتا خۆخاوەردنەو زۆرتر پتوویست بى، خۆخاوەردنەو گرانتر پتیک دى. ئەمە هەرچە نە جیگای داخ، بەلام مەرۆف راستى بزانی چاکترە. ئەمە باش نییە کە وای بزانیست خۆخاوەردنەو لە دەست نایەت، وای نییە، تۆ دەتوانیت خۆت خاویونەو یەو. هەرەو هەم ماسولکە یەیش کە سیک دەتوانیت خۆى خاویونەو. دەورنییە هەندى شتى ناخۆش و

(۱) راستر: کاتى ئیشکردنت...

نه ناسراو به بیرتدا بیت. وا بکات خوځاوکردنه و هکته گرانتری لی بیت. ئەمه به سهه خویشمدا هاتوو. به لام پروام پی بکه، که ئەم ههسته نه ناسراو و ناخوشانه، په کی خوځاوکردنه و ناخه. هه چیه کیان له دهست دی بام بیکه. گوئ مه ده ری. دهست بکه به خوځاوکردنه و. پتویسته خوځاو بکه یته و. له دهستیش دی که خوځاو بکه یته و. دواپی هه خاو ده بیته و. ئەو ههسته نه ناسراو و ناخوشانه هه چوئیک بن هه ئەو پیشان ددهن که له نگر به ته و او ته تی تیکچوو. ئەوانیش نیشانه یه کن بو وریا کردنه و له لایه ن سروشته و جارئ له و هه ستانه بی دنگ به. به لام دهست به جی، بکه و ره خوځ، ئەو نده ی پتویست بی له نگره که راست بکه یته و. کهم ته رخه می، به که لک نایه ت. زیان به لکو زیانکی گه و ره ی له دوا دیت. به بۆنه ی له نگره و، خو پتویست نیسه که زور دوو باره ی بکه مه و، که هه موو که سی، پتویسته با به تیکی دل خوځکردن بو خوئی هه لیبزیری تا له کاتی بی فه رمانیدا پر به دلئ خوئی پیوه ی خه ربک بی. بو ئەمه ی ئەو کاته ی به شادمانییه و ره پویری. پتویسته ئەو با به ته زور به ووردییه و هه لیبزیری، تا با شتر به که لک بیت، ئەو به یه کا ده لیم، چونکه زور کهس ده ناسم به هوی هه لیبزاردنی ئەو با به تی رابواردانه و، خوئیان له سه رگره دانی و شپزه بی رزگار کردوو. خه م وای لی هاتبو په کی فه رمانی هوشی خستبوون. ئەوانیش با به تیکی به که لکی له شیی وایان له به رده ستدا نه بوو که په نای بو به رن. به نا چاری له خهسته خانه و ئەوانه بان گواسته و بو سپووری لیکدانه و. وایان لی هات چه ند مانگیک به گیتروویژی ماندوو، نه ئامانجیکی دیاری کرا وایان هه بوو رووی تی بکه، نه گه رم و گورپیسه کیش له خوئیناندا بوو که بیان خاته گه ر بو هه ول و تیکوشان له پینا و خو رزگار کردندا له و درده ی که تووشیان بوو بوو. جاری وات به سه ردا دی که هه ر بتوانیت هوش به کار به ییت، نه ک له ش. جاری وایش به سه ردا دی که هه ر گیز نه توانیت هوش به کار به ییت، له شت به کار ده ییت. به م په نکه به پی پیویست ده بی خه می به کاره یینانی هوش یاخود له ش بخوین. پتویسته له سه ر ئەوانه ی که فه رمانیان دانیشتنی زور تیدایه، پر به دل شتیک بو خوئیان بدوزنه و هه ربکیان بکات له کاتی بی فه رمانیدا. هه روه ها ئاموژگاری کریکاری دهستی ده که م، که شتیک و بدوزنه و بو خوئیته و خه ربک کردن که خوئی به هوشی بکه ییت. ئا به م په نکه له نگره راده گیری. ئەگه ر هاتوو شتیک نا کاویش رووی دا، مرؤف شتیک وای بو ماوه ته و که پشتی پی ببه ستی بو به رگه گرتنی ته نگوچه له مه که و ئیش و نازاری روودا و هه که. تی بکوشه له نگره ی خوځ رابگریت له هه موو باریکی ژیانندا به کار و

فه رمانی زور برستی خوځ مه به ره. ئەگه ر خوځ له په لوپو خست نابی به پاله وان به لکو ده بیست به شتیک که هاتای نه بی. له کاتی بی فه رمانی دا، هیز و توانای خوځ به فیرو ده ده. له جیاتی ئەوه، خوځاوکردنه و په کی وای بکه که له ش و هوش ببووژینه و هه گه شه بکه. بام ئامانجی نا شکر و دیارت هه بی. رپی خوځ بگره و به ری مه ده تا ده یگه یتی.

هانه دان

هانه دان به هیترین هویه که ده ماری برست براوی پی ببووژینه و هه گه شه بکا و بسره وئ. وه ک زانیومه له رووسیادا خه ربکیان فلیمی په سند پشانانی ده مار نه خوشه کان^(۱) ددهن، بو ئەمه ی بزانیان چ کاریک له ده مار ده کهن. له ئەنجامدا، ده رکه وت شتیک زور به که لکن به تابه تی بو ئەوانه ی که زوو هه لده چن، یاخود فی ده یانگری. ئەمه م بو په کا ده رخست، که هیزی هانه دانت پیشان بده م نه وه ک له و که سانه بیست که لپی دوو دل بیت. تیکرا ئیمه له هه موو کاتیک ئا گاداری ژیاناندا، هانه دانی ئەم و ئەو کارمان لی ده کات. هه ندی کهس زورتر کاریان لی ده کات. ده مارگره کان له و که سانه ن. له به رئه وه پتویسته له سه ربان، به رهن گاری کار تیکردنی ئەو هانه دانی ئەم و ئەوه بکه ن. ئەویش به وه پیک دی که مه شقیکی هه موو ده می بکه ن له سه ر هانه دانی خوئی. ئەمه به سه، که ئیمه له سه رده می په له په لکردن و هه ست وروژاندن و قه ره ق و پشیویدا ده ژین، بو ئەمه ی ده مارگر و توند و تووره بین، توژه شتیک بمانکات به گژ ئەم و ئەودا. پیاو مه گه ر زور ئاسوو ده و به ئارام بی، ئەگینا خوئی پی ناگیری ده بزویتری. ماوه یه ک له مه و پش نامه یه کم و ره گرت له لاییکه وه. به هوی نه خوشییه کی له شیه وه که و تبوو له جیگادا. له گه ل ئەمه ی شیدا که ئەولاوه په یوه ندییه کی زوری نه مابوو به ژیانانی ئەمرۆوه، هیشتا له ده ماره کانیدا هه ستی به نازاری ئەو ژینه ده کرد. جاری وای هه بوو توند و تووره ده بوو. دلنیا بووم که ئەو روودا وانه له نه خوشییه که خویه وه په یدا نه بوو بوون. زور جاری وای هه بوو ده ترسام له وه ی روژنامه کانی به یانینی بکاته وه، نه وه ک له رپی هاندانه وه خه موخه فه تی پی بکه ییت. ئەم پشیوی و په شوکاوییه ی که له هه موو شوئیک ده بیین، ئەوه پشان ددها که له جیهاندا نه خوشییه کی ده ماری جیهانی هه یه. به لام ئیمه ییش پتویسته له سه رمان که ماوه نه ده بین به خویمان به شدار بین له دروستکردنی ئەو پشیوی و په شوکاوییه دا. ئەگه ر وریا نه بین، خویشان ده که وینه ئەو گیتراوه وه هه موو ده م ده بی وای به خویمان بلتین: «جیهان به تیژی

(۱) واتا: (مرضى الأعصاب).

دەروا. لىي دەگەپىم بام تىژ بىروا. زۆرىي مەرۆڭ بەدوۋى شتى وادا دەگەپىن كە بىيانزويىنى بام من بەدوۋى شتى ناسايىدا بگەپىم. بۆرەپىياوان حەز بەپشپىوى و دەنگەدەنگ دەكەن. بەلام من لە رابواردنى ھىمانە، بەخوشىي سادەو وازناھىتم». ئەگەر ئىمە ئەم تەرەحە واتانەمان بۆ خۆمان دووبارە كەردەو زۆرتەر لەبارماندا دەپى كە لە ژيانى ئەم سەردەمە لە لەش و ھۆشماندا كەم بگەينەو. پشپىوي دەمارەكان بەستراو بەپشپىوي بىرەو. كەواتە ھىشتا بەتەو او دەتى نەمانتوانىو پەي بەو بەرىن كە تا چ ئەندازەيەك دەتوانىن زال بىين بەسەر ژيانى ھۆشماندا. تا لەسەر ئەم زالپوونە مەشق بگەين، ھىز و كەلكى زۆرتەر دەپى. بىي ئەمەي خۆمان تووشى ئەركى ئەو خۆچاك كەردنەو بەيە بگەين كە لەمەو پىش پىشمانان دا، بىي ئەمەي پارە بەخت بگەين، دەتوانىن ئەو فىلمەي كە پىتوستان بىت لە ئەندىشەماندا بىھىتەن پىش چاومان. لەسەر كورسىيەكى نەرمونۆڭ دابىشە. تەواو خۆت خاوبكەرەو. ھەرەكو لە بەستەكەدا دەلى:

«ھەردو چاوت بنوقىتە. ئەوى ئاواتى بۆ دەخوازىت، ئەوى ئارەزووى دەكەيت، بىيانھىنەرە پىش چاوت!».

كە دەستت بىەرژى، وچانىك بەدەيت، خۆت دەزانىت چ شتىك حەز لى دەكەيت و ئاواتى بۆ دەخوازىت. ئايا ئەمانە نىيە: چاوتەندازە جوانەكانى سەروشت گۆڭ و گۆلزار، دار و درەخت بەو كزەبايەو كە دەيانشەكەنپىتەو، زىيە^(۱) كە شەپۆل دەدا، رووبار كە خورە دەكات، ئاسمان كە شىن دەكاتەو، ئەمستىران كە دەجرىوتەو؟^(۲)

دەتوانىت لە جىھانى ئەندىشەتدا، خۆشى لەم ھەموو شتەنە بىينىت، ئەگەر حەز بگەيت. لە راستىدا ھەرچەند لەمەدا مەند و زىنگ بىت، تا قوولتەر بىرى لى بگەيتەو، ئەمەندە لە سەرخۆ و دلخۆش دەبىت لە ژياندا. وا ھەل دەگرى كە وتىتت بەخۆت،^(۳) جىھان پرى لە جوانى و خوشىيە، ئەم پشپىويە ئاودامانىش كە گرتوتىيەو، ئەگەر خۆمان بمانەو، ناتوانى لەو جوانى و خوشىيە بى بەشمان بگات. ھەرەھا دەتوانىن قسەي نەستەق و گالتەوگەپىش بگەين بەدەرمانىك بۆ چاكبوونەو لە نەخوشىي دەلتەنگىي گشتىي. دەتوانىت ھەوای بالى خۆت بەدەيت و ھەستى پەنگخواردووى ناو دەروونت دەپرى بەوەي

(۱) زەريا، دەريا.

(۲) يان: دەجرىوتەن. دەجرىسكىتەو.

(۳) كە بەخۆتت وتى.

لەسەر كورسىيەكى درىژ رابكشىيەت و، بىر لەو شتە پىكەننەپتەرانە بگەيتەو كە دىوتن يان بىستوتەن. زۆر جارى وا ھەيە بەگرژى و مۆنىيەو بەتەنيادا دەنىشيت، كەچى لەپىر شتىكى بەزم ھىنەر دىت بەبىرتدا، بەزۆر دەتەپتە پىكەننەن. تەنيا زەردەخەنەيەك بەسە بۆ ئەمەي خۆپىن لە رەگەكانى لەشتدا بىزويىنى، پاشان ھەستت پى بكا بەسەرەوت و خاوبوونەو و دلخۆشى. بىر لە قسەي نەستەق و گالتەوگەپەكانى تىش بگەرەو. زۆرى پى ناچى، دەگۆرىي، دەپتە كەسىكى تر. ئەگەر قسەي خۆش و گەپت زۆر لەبەر نەپى، دەتوانىت لە ھەندى گۆڭار و رۆژنامەي پىكەننەن ھىنەرەو، دەريان بەپىت. دوور نىيە، پىكەننەن، چاكترىن دەرمان بى، بۆ چاك كەردنەو نەخوشىي دەمارگرژى. بروام وايە كە زۆر پىياو بەھىچ پرگارىيان نەبوو لە دەست خۆكوشتن، بەچەند پىكەننەن كە لە كانى دلەو ھاتوونەتە دەرى. نەھىلت خۆپاراستن لەو دەت بى بەش بگات كە نىخ بەدەيت بەرووى پىكەننەن ژيان. كە تەنيا مائتەو لەگەل خۆتدا، ئەم گالتەو گەپانە سەرلەنوئى لە كەللەتدا بىوژىنەرەو. تى بگۆشە ھەموودەم تىكەلى ئەوانە بىي كە دلىان پىرە لە خوشىي ژيان - ئەوانەي خۆش بىين، كامەرانن. گرىنۆك و رەش بىنە رىژگاۋەكان، دەمارەكانت دەورووژتىن، رووناكى ژىن لە دلەتدا ناھىلتن. ئەوانەي كامەرانن، حەزناكەن گوى لە چىرۆكە دلەنگەكەرەكانى تۆ بگرن. بۆتۆ وچاكترە كە واز لە گىرپانەو دە چىرۆكەكەت بەپىت، لاي ئەم و ئەو، لەجىياتى ئەو بەگەپت بۆ ئەو دۆستە كۆنانەي كە دل و دەروونىان پىت دەسووتى. تەنانەت ئەوانىش بۆيەكا گوى لە چىرۆكەكەت دەگرن چونكە خوشىيەكى ئاۋەرويان پىن دەگات لەو ئازار و دەردەسەرىيە كە تووشى تۆ ھاتوون. (كەتۆ بەو دەردەو دەبىين، خۆيان لە تۆگەورەتر دىتە پىش چاۋ، بۆيەكا دلخۆش دەبن!). ھەرچەندى دەمار گرژىت، ئازارى خۆت بەگوىي ھىچ كەسىكدا مەدە. تەنانەت ئەگەر لىشيان پىسىت چۆنى؟

بام دلەنگىش بىت، پىيان بلى: «ئەو! ھەرچەندە ئىستە ئەوئەندە بەگور و ھىزىم، بەلام تا ساتى دوو ساتى تر چاك دەبم». تۆ بەو وەرەمە خەمى ھانەدانى خراپت بۆ خۆت، لەكۆل خۆت كەردەو، كە بلىي باش نىم. ھەرەھا ھانەي خۆتت دا كە زۆرى پى ناچى تەواو چاك دەپتەو. تالەو بەر بگەيتەو تى دەگەيت بەناشكرابى، كە ئەم و ئەو تى گەياندن لە چۆنىتەي دەمارەكانت. كەردەو بەيەكى خراپ و بەدئەنجامە. بەلام ئەگەر پىياۋىك ھەبى خاۋەن زانست و توانا، بتوانى يارمەت بىت بەدات لە چاكبوونەو دەمارەكانتدا، قەي ناكات بچۆ ھەموو شتىكى بۆ بگىرەو. بەلام لەبىرت نەچى كە لە سەد كەسدا يەككى

وات دهست دهکوهی، که خاوه‌نی زانست بی یان توانایی، یاخود خاوه‌نی هردووکیان بی. وشه‌ی چاپکراو، به‌چاک بی یان خراب، کاریکی گه‌وره دهکات. رۆژنامه‌نووسه‌کان، له هه‌موو کس زۆرتر ئەمه ده‌زانن. چەندم ناوات خواستوو که ئەو نووسینانه‌ی پیشکەشی خۆینده‌وارانی ده‌کەن، شتی باش بن، ده‌ماره‌کانیان نه‌ورووژین. بزواندن هه‌ست یان ورووژاندنی زیانیکێ زۆر گه‌وره ده‌دا له ده‌مارگره‌کان. پێویسته زۆر به‌ژیری رۆژنامه و گوڤار و نووسراوان هه‌ل‌ببژی بۆ خۆیندنه‌وه‌ت. خۆت دووربخه‌ره‌وه له خۆیندنه‌وه‌ی کاره‌ساتی کوشتن و خۆکوشتن و شه‌پوشۆر و ناخۆشی. خۆیندنه‌وه‌ی ئەم باب‌ه‌تانه، ئەگەر باش بیری لێ بکه‌یته‌وه به‌کاری تۆ نایه‌ت. له هه‌موو رۆژنامه‌که‌یدا تێکرا زۆر باب‌ه‌تی به‌که‌لک و گه‌شه پێ دهره‌یه. ته‌نیا ئەوانه بخۆینده‌وه‌وه. بۆ ئەمه‌ی هۆشت تارام بگری. ئەوه چاکتره له‌وه‌ی به‌باب‌ه‌تی بی هۆشکهره‌ی هه‌ست و مێشکی خۆت تێک به‌ده‌یت و دلێ خۆت ته‌نگ بکه‌یت. دوو رێگا هه‌یه بۆ به‌کاره‌ینانی وشه‌ی چاپکراو بۆ ئەمه‌ی هانه‌ت به‌ده‌ن بۆ چاکێ. یه‌که‌م: له ده‌فته‌رێکدا وته‌هه‌ل‌بژارده‌کانت کۆیکه‌یته‌وه. دووهم: ئەو قسه نه‌سته‌ق و په‌ندی پیشیان و ته‌باشانه‌ی که به‌کاری ژبان دین دیاریان پێ پرازیسته‌وه. رۆژ نییه له کاتی خۆیندنه‌وه‌دا، چاوت به‌زۆر وته‌ی به‌نرخ و په‌ندی نایاب نه‌که‌وه‌ی که بی خۆماندووکردن به‌بیرکردنه‌وه‌وه، تێ ده‌گه‌یت په‌سند و به‌که‌لکن. خۆت رابه‌یتنه‌ به‌وه‌وه، که‌ده‌فته‌ریکی بچووک، هه‌موو‌ده‌م له‌گیرفانتدا هه‌لب‌گریت، بۆ ئەمه‌ی ئەم جو‌ره‌ وتانه‌ی تێدا بنووسیته‌وه، نه‌وه‌ک له‌بیرت بچنه‌وه. هه‌ر ده‌میک، وچانیکی کورت‌ده‌ست که‌وت، ده‌توانیت گه‌شت‌تیک بکه‌یت به‌ناو گه‌نجینه‌کانی ئەو وته‌هه‌لب‌بژیراوانه‌تدا. زۆری پێ ناچێ، تێ ده‌گه‌یت که به‌هۆی زۆر خۆیندنه‌وه‌وه ئەو وتانه‌ت چۆته‌به‌ر^(١) وله‌بیرت ناچنه‌وه. ئەوساکه‌ باشتر به‌که‌لک دین. چونکه‌ هه‌روه‌ک وتوویانه: ئەو بیره‌ باشه‌ی له‌که‌له‌دایه، دوو ئەوه‌نده‌ی هی ناو نووسراو نرخی هه‌یه.

به‌لام ئەو په‌ندی پیشیان و قسه‌ی ژیرانه‌ که ده‌ته‌وه‌ی له‌ ژووری نووسینندا، یاخود هی نووسنتندا هه‌لیان بواسی ئامۆژگاریت ده‌که‌م له‌وانه‌ بن که به‌که‌لکی خۆخواکردنه‌وه‌ بیتن. ئەگەر پیت ناکرێن، خۆت دروستیان بکه.

ده‌توانیت له‌سه‌ر ته‌خته‌یه‌کی سی تویی وته‌کان بنووسیته‌وه. پاشان به‌پارچه‌ ئاسنیکێ سووره‌وه‌کراو پیته‌کان بسووتینیت. بی گومان ئەمه‌ رێگایه‌کی باش و به‌که‌لکه‌ بۆ خۆش

رهبازدن له‌ شه‌وانی ساردوسپی زستاندا. هه‌ز ده‌که‌م ئەم وتانه‌ بکه‌م به‌پیشنیاز: «له‌رێی خۆته‌وه‌ پڕۆ، له‌ کاتی خۆیدا ده‌گه‌یته‌ ئامانج». «بۆیه‌کا په‌له‌ ده‌که‌یت که کاتت ده‌ست بکه‌وه‌؟ چی له‌ کات ده‌که‌یت ئەگەر ده‌ستت که‌وت؟». «له‌سه‌رخۆیه‌. ئەگەر سه‌رت له‌ ده‌ستچوو، هه‌یچت بۆ نامینیته‌وه‌ ماندویتی و سه‌رگه‌ردانی نه‌بی».

هه‌رچی له‌م باب‌ه‌ته‌ نووسینانه‌ بیت باش و به‌که‌لکه‌. ئەو ئامۆژگاریانه‌ی به‌دلتن له‌ سه‌روو پێخه‌ف یاخود جێ نووسینه‌که‌ته‌وه‌ هه‌لیان بواسه‌. پێش ئەمه‌ی دوایی به‌که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی (هانه‌دان) به‌یتنم، ده‌مه‌وه‌ی بیرت بخه‌مه‌وه‌ که‌کاتی (هاندانی خۆبی)ی هه‌ره‌ باش دووانه‌: یه‌کیکیان پاش نوستن. یه‌کیکیشیان پێش نوستن. رهنگه‌ ئەمه‌ بزانیته‌. به‌لام ئایا له‌م زانیته‌ که‌لک و ده‌رگرتوه‌؟

پێویسته‌ که‌لکی لێ وه‌رگری. له‌ کاتی له‌خه‌وه‌ هه‌ستاندا، ئەوبیرانه‌ی له‌پێشدا به‌میشکدا دین به‌زۆری دل‌خۆش ناکه‌ن. گیروگرتی کاروفه‌رمان هه‌یه، ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ هه‌یه‌ چاوه‌روانیت ده‌کەن. هه‌ر هه‌یچ نه‌بی سه‌ر گرانیته‌ هه‌یه‌ ئەم بیرانه‌ هه‌موو فری ده‌ له‌ مێشکت ده‌ریان بکه‌ره‌ ده‌ره‌وه. له‌ په‌نجه‌ره‌وه‌ ته‌ماشای داروده‌خت و گوڵ و گوڵزار بکه‌ ته‌ماشای په‌له‌وه‌ر بکه‌. تۆزی خۆت بکێشه‌ره‌وه. ئنجا هه‌له‌سه‌ره‌ سه‌رپێ و هه‌ندی هه‌ناسه‌ی قوول به‌.

به‌خۆت بلێ: «ژین به‌راستی خۆشه‌». پاشان ده‌ست بکه‌ به‌فیکه‌کێشان و گوژانی گوتن. بریاریده، له‌ کاتی ده‌م و چاوشتن و ریش تاشین و خۆ پۆشته‌ کردنه‌وه‌دا دل‌خۆش و ده‌م به‌ پێکه‌نین بیت. بیرت بخه‌ره‌ سه‌رئه‌وه‌ که‌ خۆشی له‌ ناشتای به‌یانیان بیینی تا که‌خراپه‌ به‌ر ده‌مت به‌ته‌واوی خۆشیی لێ بیینی. سه‌رت سوور ده‌میینی که‌ بزانیته‌ زۆر به‌ئاسانی ئەم په‌وشته‌ت لێ ده‌بی به‌خوو. هه‌ریه‌م جو‌ره‌ کاتی خه‌وتنانیشت به‌ئاسانی لێ ده‌بی به‌خوو. خه‌م هه‌موو ده‌م ئاماده‌یه‌ که‌ له‌گه‌لتدا بیته‌ پێخه‌فه‌که‌ته‌وه‌. ده‌ریان په‌رینه‌ له‌ که‌لله‌ت. نووچ بگره‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ چاو ئەندازانی شه‌نگ و گه‌ش به‌یتنه‌ پێش چاوی خۆت، وه‌ک ئەو فیلمه‌ خۆشه‌ی که‌ له‌ ئەندیشه‌تدا دروستت کردوو. له‌بیرت نه‌چێ که‌تۆ له‌یه‌ک کاتدا ناتوانی بیر له‌ دووشت بکه‌یته‌وه‌.

پێویسته‌ یه‌کێ له‌م دوو جو‌ره‌ بیرانه‌ هه‌لب‌بژیریت: ئەو بیرانه‌ی کامه‌رانیته‌ پێ ده‌به‌خشن. ئەو بیرانه‌ی دل‌ته‌نگیت پێ ده‌به‌خشن. ئەم توانایییه‌ له‌ خۆتدا پێ بگه‌یتنه، تا به‌ته‌واوه‌تی زāl ده‌بی به‌سه‌ر بیرتدا.

(١) یان: ئەو وتانه‌ت له‌به‌ر کردوو...

دەنگە دەنگ (۱)

دەنگە دەنگ كە بەراوردی بکەیت لە گەڵ خۆخاوەردنە و دەبیتە بابەتییکی خۆشی راستەقینە. زۆرمان وا دەزانین دەنگە دەنگ ھۆبە کە لە ھۆبانە کە ناھیلن خۆخاوەردنە و سەرھوت بەخۆدان سەربگرن. بەلام بەلای منەو دەنگە دەنگ نازاریکی گەورە وای ئارامی دەمارە کائمان نادا ئەگەر بیتوژنیکی دروست بژین و بەتەواوەتی لەسەر یاسای سروشت بڕۆین بەرپۆشە. کەچی خەم و ترس و دلتنەنگی، ھەر کامیکیان بگری، دەتوانی دەمارە کائمان کزوپەریشان بکات. لەبەرئەو وە وام دیتە پیش چاوە ترسی دەنگە دەنگ و دەمارتیکچوون بەھۆی ئەو وە، پوویە ک بن لە پوویەکانی دەمارگرژی، نەک ھۆبە ک بن لە ھۆبەکانی دەمارگرژی. ئنجا کە پروات بەو کرد، ترسی دەنگە دەنگ پوویە کە لە پوویەکانی دەمارگرژی، ھیچ لە ئارادا نامینێ ئەو نەبێ کە ھەول بەدەیت، بەو جۆرە لەو پێش پێشانم دایت، دەمارگرژییە کە تەم بەکەیتەو. زۆرتر لەو باوەردام کە تۆ تەندروست نەبیت.

ئەگینا دەبوو تائەندازەبەکی باش بەرگە ی دەنگە دەنگت بگرتایە و پیتی تیک نەچوویتایە. جیھان ھەرگیز لە دەنگە دەنگ و قەرەقەری خۆی کەم ناکاتەو.

بەلکو بەپێچەوانەو بەلای ئەو دەدا دەچێ کە پۆژ بە پۆژ لیتی زۆرتر بکات، ئایا ئیتر تۆبش ھەر لەسەر توورەبێ خۆت دەمیتیتەو کە تووشی دەنگە دەنگ یاخود قەرە قەریک ببیت؟ یاخود خۆت لە دەست ئەم زۆردارە بەسامە رزگار دەکەیت؟ دەنگە دەنگ ناتوانی زبائمان پێ ببەخشێ، تا خۆمان ریگای نەدەین، تا دەمارە کائمان گرژتری لێ بێ ماوەی زۆرتر دەدەین بە دەنگە دەنگ کە ئازارمان بدات. ئازارمان بدات. ئەگەر بەتەواوی لەخاوەبوونەو دەبێ، ھیچ دەنگتیک نییە بتوانی دات بچلە کینێ، یاخود بت ترسینێ، مەگەر گرمەبەکی یە جگەر زل بێ. بەلام ئەگەر دەمارە کائمان، ھەموو دەم، وروژا و بن ھیچ ناپەرموویتەو لەو دەی کە جینیو بەویشیلە بەسە زمانە بەدەیت کە بەناو ھەوارە کە تدا دەسووریتەو. بەلای منەو ئەو ژیری نییە کە مرۆف لە دەنگە دەنگ ھەرا بکات. لە رووی ویتزەبەبەو ئەو بیریکی خراپە. چونکە خۆت لای خۆت سووک دەکەیت. وایش لەخۆت دەکەیت کە بزائیت مرۆقتیکی ناتەواوی. ھەروەھا کارە کە. لە رووی ئابوورییەو خراپە چونکە دەنگە دەنگ لە ھەرکۆی یە ک بێ. لەویدا سامان دەست دەکەوت. ئیتمەیش ھەموو پتوبستیمان بەو نەدە ھەبە کە پیتی بژین. بەلام ئەگەر تۆ بە جگەر شپرزەیت بە دەست

دەمار وروژاویبەو، و اباشە جینگایەکی بێ دەنگو سەنگ بۆ خۆت بدۆزیتەو، تاماویبەکی باش تیتیدا بسەرەویت. ھەر تەنیا چەند حەفتەبە ک لە لادیدا رابووتی و مەشقەکانی خۆخاوەردنەو و ھەناسەدان بکەیت، وات لێ دێ کە زوو بەزوو بچیتەو سەر دۆخی جارن. ھیچ گومانیکم نییە لەو دەی کە لە دانیشتووانی شارەکان، ئەوانە ی کە خاوەنی کار و فەرمانن، باشتر کە لک لە وچانەکانی سالیان (۱) وەر دەگرن، ئەگەر بیتو پەنا بەرنە بەر ئاسایش و بێ دەنگی لادێ، لەجیاتی دەنگە دەنگ و بگرە و بەردە ی بەزمگاکانی ناوشارەکان. بەھەموو رەنگ، ئەگەر لە شویتیکدا بیت کە پر بێ لە دەنگە دەنگ، وچاکترە بچیتە جینگایەکی بێ دەنگ و سەنگ، کە لەوێ مەشقە کائمان بکەیت. پاش ئەو دەتوانیت بزائیت تا چەند بووژاویتەو ئەگەر سەرنج لە چۆنیتیی دەمار وروژانت بەدەیت، لە کاتی پەیدا بوونی قەرەقەر و دەنگە دەنگتیکدا. ھەموو دەم لە دەنگە دەنگ ھەرمامە کە. چونکە بەرئەو دەی خەریکی ئەو دەیت دەمارە کائمان خاوتر بکەیتەو، دلنیا بە پۆژ بە پۆژ، دەنگە دەنگ کە متر کارت لێ دەکات. رەنگە سەرت سوورمیتنی کە بلیم وات لێ دێ، خۆت لەخۆتەو حەز لە ھەندێ دەنگە دەنگ زۆرتر دەکەیت تا بێ دەنگی مردووانە. ئەو ساکە زۆرتر لە مرۆقتیکی تەواو دەکەیت.

رەنگ

بەتاقیقکردنەو دەمارە کەوت کە (رەنگ) کاریکی گەورە دەکات لە دەمار. تەنانەت شیتوبەبەکی دەمار چاک کردنەو دەیان داھیناوە، ناویان ناوە (چاک کردنەو بەرەنگ). خۆت دەبزانێ، کە لە پۆژتیک رۆوناکی پرخۆردا، دلێ خۆت، خۆشتر دەبینی. پۆژگاری ساردوسر دل تەنگ دەکەن. لیرەیشدا ومان چاوە پێ دەکەوێ کە مرۆقی دەمار گرژ، پتر ئەو دوو جۆرە پۆژە کاریان لێ دەکات. کەچی مرۆقی خاوەن دەماری بەھیز و لە سەرخۆ ئەم جۆرە ئەو نەدە کاری تێ ناکات. ھەر چۆنیک بێ، ماوە بەرەللا یە بۆتو، تابتەوئ لەم دەستوورە کە لک وەر بگری. ژینی ئیمیرۆ با یەخ بەرەنگ زۆرتر دەدات لە جارن. تەنانەت کەل و پەلە سادەکانی ناومالیش وایان لێ کراوە، کە رەنگە کائمان گەش و جوان بن و دل کیش بکەن. کەچی لەو پێش رەنگە کائمان تاریک و دلتنەنگە رەبوون. ئەویش گۆرانیکی بێگومان بەرەو چاکترمان دەبات. چونکە رەنگی گەش دل دەبزویتنی، نرخ دەدا بەھەموو شتیکی، تەنانەت بەشتی پر و پووچیش. ھەر چۆنیک بێ، ئەو کەسە ی

(۱) راستتر: مۆلەتەکانی سالانەیان (العطلات السنوية).

دهماری له تیکچووندا بڼې، پټیوښته، خه می رهنګ بخوات و بایه خیتیکی وای پښ بدات که له ئەندازە (گهش) و (تاریک) یشه وه بهولاره تر بڼې. ئەگەر دهماره کانت گرژ بووبن، پټیوښته پټت بلتیم: گه لیک رهنګ ههن، ده توانن زۆر گرژبان بکن، ئەگەر ماوه یه کی زۆر بهیلتی کارت تڼی بکن. نرخي ئەمه زۆرتر دهرده که وځی، له وهدا، که بزاینن باوی ئیستا ئەو هتا چرای ئەله کتربیک به کلاوی رهنگا و رهنگه وه به کار دههینرئ. له رۆژگاری درتڼی زستاناندا^(۱)، ناچار ده بین زۆر کاتمان له بهر رووناکیبی دهستکرددا به سه ر بهین. له بهرته وه پټیوښته له هه لبرژاردنی رهنگی رووناکیدا زۆر ژیری و شاره زایي بڼوتین. رهنگی سوور دهمار دهورووژتڼی. جیتی داخه که هه مووکه س زۆرتر کلاوی سوور هه لده بڼترین بو چراکانبان... هوی ئەمه بهش ئەوه یه که کلاوه سووره کان، وادینه پیش چاو که گهرم و گورین و لهش گهرم بکه نه وه. رهنگی زهردیش وهک رهنگی سوور وایه، دهمار دهورووژتڼی، دل دهبزوینئ.

سهوز و شین- به تایبه تی شین - دهمار خاو ده که نه وه، ئایا جیتگای سه رنجدان نییه که له هه موو رۆژتڼی هاویندا، تیکرا له دوو رهنگه بهولاره هیچ رهنگیکی ترمان چاو پښ ناکه وځی؟ جا چونکه ئەو کلاوی چرایانه له ئیواراندا به کار دههینرئ، ههروهها له بهرته وهی له پیش خهوتناندا پټیوښتمان به هیمنی هه یه، واپه سنده که رهنگی سهوز یاخود شینمان بو هه لبرژترین. نهک رهنگی سوور و زهرده. به لای منه وه شین چاکتره له سهوز. ئەم دهستوره پټیوښته له سه ر رهنگی ژووری نوستن و هه موو ژووره کانی تریش به جڼ بهینرئ. به لام که به یانبان هه لساين له خه و، پټیوښته که لک له رهنگه وریاکه ره وه کان وهرگرین. پیشنیازی من ئەوه یه که رهنگی دیواره کانی ژووری نوستنت زهردیکی کال بڼې. ئەگەر ریم هه بڼ له بابته رازاندنه وهی ژووره که ته وه قسه بکه م، پیشنیازم ئەوه یه که وینه هونه ریبه کان رهنگیان سهوزتڼی وهک رهنگی سیووا بڼې. چونکه ئەم رهنگه له رهنگی دیواره زهرده باوه کانی تر ده وه شیتته وه و، یه جگار دل کیش ده کات. رهنگی زهرده، ته نیا هه ر وریاکه ره وه نییه. تیشکی رۆژیشمان دههینینه وه یاد، که هه ز ده که یه هه موو به یانبان تیک بیینن و که چی به دانسقه چاومان پتی ده که وځی، جگه له رهنگی بۆر و رهنگی خۆله میشی، که که م و زۆر کاریگه ربیان له دهماردا به لای ناسازیدا ده چی، چوار رهنگه که ی تر که له وه پیش لییان دوام، له هه موو رهنگه کانی تر باوتر و بلاوترن. که واته له بیرت نه چی: که رهنگی

(۱) له زستاندا شهوگار درتڼه نهک رۆژگار. دهبو بوترایه: (له رۆژه کانی زستاندا).

شین و سهوز به که لکی دهمار خاو کردنه وه و هیمنی دڼن. رهنگی سوور و زهردیش به که لکی وریا کردنه وه دڼن. یهک دوو که یه وه بهینه یهک ماوه له بابته رووناکي و سببه ره وه پټیوښته لییان بدوین. کاتی مه شقکردن له سه ر خۆخاو کردنه وه، وچاکتره، ژووره که رووناکیبی زۆر نه بڼې. په رده کان داده ره وه. به لام تا ئەندازه یه کی وانه بڼ که ژووره که تاریک و نووتهک بکات و بپتته هوی دلته نگي. ههروهها و اباشتره که پشتت بکه بته په نجه ره که. چونکه ئەگەر چاویشت بقسووچینئ، هه ندیک له رووناکیبی به هیتز هه ر ده چیته گلپنه کانتته وه، هه ز ده که یه ئەمه تاقی بکه ره وه له هاویندا که تیشکی رۆژ زۆر به هیتز ده بڼ، وچاکه چاویلکه به کی تاریک بکه یته چاوت. چونکه په یوه ندیبه کی زۆر هه یه له ناوه ند چاو ماندووکردن و دهمار گرژبیدا. بڼجگه له کارتیکردنی رووناکیبه که، دهمار گرژبیه که بيش، زۆری پښ ناچی هه ردوو چاوه کان و ناوه ندیان دههینته ژان. به رامبه ر ئەوه ئەو ژانه ی رووناکیبی به هیتزه وه په ییدا بوو بڼ، له باریدا هه یه دهمار بورووژتڼی و پیاو تووشی توندی و توورپه یی بکات. بام خوینده وارن، ریم بدن، چهند وشه یه کی تریش له بابته رهنگه وه بلتیم. گه شیی رهنگ له بهرگ و پۆشه نییدا، دلئ خاوه ن بهرگ و دلئ ئەوانه ی ده بیینن وریا ده کاته وه، له بیرت نه چی که ده توانن بهرگ و پۆشه نییمان گهش و پرشنگدار بکه یه بڼ ئەمه ی به رهنگی زهرقی و ناساز و نیگاری نا په سند پری بکه یه وه. وهک ده بیینم: دلته نگه کان، هه موو ده م، بهرگ و پۆشی رهنگ تاریک له بهر ده که ن. وادیاره ئەو بهرگانه ده پۆشن که له گه ل دلئاندا ریک ده که وځی. ناچن، به هوی بهرگ و پۆشه نییه وه ههستی دل و دهورو نیان بلند بکه نه وه. ئەمانه هه رچه نده ورده بابه تن. به لام له کۆری دهمار چاک - کردنه وهدا، دهمه وځی هه موو ده م بایه خیان پښ بدرئ. تنۆکه ئاو تیک، رهنگه به کاری هیچ نه یه ت و، هه رگیز نه ییتته بهرچاو. به لام به سی هه زار تنۆکه ئاوی وهها ده توانیت تینوتیتیت بشکینئ. که واته له مرۆوه رهنگ بخه ره ناو پتیره ویی تازه ته وه، ژیرانه و وه ستایانه به کاری بهیتنه، رهنگه ئەنجامه باشه کانی زوو به زوو دهرده که ون. به لام ئەو کاری خۆی هه ر ده کات تا ده گات به ئەنجام.

خۆرشت

خەمى ئەو دەم نىبىيە كە بەم دەم و دەستە لە بابەت خۆرشتەو، بەدرىژى، بدوئىم. بەلام يەك دوو كە يەنە بە يەنە خۆرشت ھەن، پىتووستە باش لىيان بدوئىم. چونكە پەيوەندىيان ھەيە بە بابەتەى خۆخا و كوردنەو و سرەوت بە خۆدانەو. پىش ھەموو شتتەك دەلیم: ئەوانەى تووشى دەمارگرژى بوون ھەست بە خۆيان دەكەن نىشانەى لەشيان سەنگى (چوار لىبەرە). دوو سەنگى كە مەكردووە. ئەگەر لەو پىش مەرقىتىكى تەواو بوون لە كىشانەى لەشدا، بى گومان پى بەدل دەيانەوئ ئەو كىشانە كە مەيەيان پىكەنەو. ھەموو دەم گوتوومە پىتووستە پارىز لە پۆن بكرى. بەلام زۆر لە دەمارگرژەكان تائەندازەيەكى گەورە لەر و لاوازن. وا ديارە دەمار كەلك لەو دەبىنئ كە گۆشت بە باشى دەور و پشتى بگرئ. ئەمە لەوئ بوەستئ. كىشانەيەكى پەسند. وا لەدل دەكات كە ھەست بە دامەزراوى و لەنگەرەيك بكات. كىشانەى لەش - لەناو دەمار گرژەكاندا - بەندىيە بەكەم و زۆرى خۆرشتەو، ئەوئەندەى بەندە بە چۆنئىتى خۆرشت خوارنەكەيانەو. مەرقىتك نىو ئەوئەندەى خۆرشتتەيكى ديارى كراو لەسەر خۆ بە ھىمنى بخوات، پارووەكان يەك بە يەك باش بچوئت. يە جگار لەوە چاكترە كە ھەموو خۆرشتەكە بە پەلە پەل بكات بە قورگىدا و قووتى بدات. خۆم تا قىم كەردۆتەو، دەيزانم كە لە كاتى دەمار گرژىدا مەرقىت چۆن پارووەكان قووت دەدات. وەك ژيانى چەند ھەناسە يەكى مابئ و ھەا پەلە پەل دەكات. خوارنئى كە بەم جۆرە بخورئ. كەلكتەيكى زۆر كەمى دەبئ ئەمە لەوئ بوەستئ. ئەوئەندەى نەماو بەلئىم: ھىچ شتتەك لەوە خراپتر نىبە بۆ دەمارگرژى، كە خوارن بە پەلە پەل. بخەرتە و رگەو. ئەو ناسازى لەشەى كە لەووە پەيدا دەبئ. دەور نىبە درىژە بەخۆى بدات تا دەمى ژەمى دووم دىتە پىشەو. پىتووستە، بە خوارنئى لەسەر خۆو خۆت رابەيتئى. بەخۆرايى مەلئى ناتوانم خۆم رابەينم. چونكە لە راستىدا دەتوانئت. ھەتا خۆت بەم خوو وە رادەھىنئت، خەرىك بە لە كاتى نان خوارنندا، سووكە و تار لە رۆژنامەكە تدا بخوئتەو. بۆ ھەموو ژەمەيك كاتتەيكى ديارى كراو دابئئ. خۆت وا رابەيتە كە ئەوكاتە ھەمووى لەسەر خوانەكە رابوئىرى. تئى بكوئشە خۆشى لە خوارنەكەت بىينئى. نوچ گرتن لەسەر ئەمە دەتخاتە سەر ئەوئەى كە لەسەر خۆ خوارنەكەت بخۆئت و ھۆشت لە بىرەو رى ناخۆش رزگار بكەيت. ئەو لاوازىيەى كە دەمارگرژەكان ھەستى پئ دەكەن. بەو چارەناكرئ كە كۆمەلە يەكى گەورە خوار دەمەنىيە چەورنەرم بخۆن، بەو چارە دەكرئ كە خوارنئىكى سووك لە شىوئەيەكى ھىمنى و ئارامدا

بخۆن. خوارنئى سووك ھۆش بە پاكييەو رادەگرئ، لەشيش بەو رابىيەو بەلام زۆر خۆرى، بەنيازى قەلەو بوون، بە پىچەوانەى ئارەزوو، زبان دەبەخشئى بە لەش و ھۆش چونكە دەبىتە ھۆى سستى بۆ خۆئىن گەران و ئاوسانى رەگەكان لە زۆرىيە ئەندامەكانى لەشدا. بەھەموو رەنگ ئەو قەلەو بىيەى كە زۆر بە خىرايى دەست كەوتئى، كەلكتەيكى ئەوتوئى نابئ، چونكە بە تۆزە و رووژاندىكى دەمار لەناو دەچئ. بۆ تۆھروا باشترە، كە خەرىك بىت لەشت بەرە بەرە بە ھىواشى دابىرئت. ئەوئەى بەو پىك دئ كە خۆرشتتەيكى ناياب و پەسند لە شىوئەيەكى بەئەندازەدا ھەموو رۆژ بخۆئت. من لەوانەم كە پىروا بەكەلكى شىر و ئەو خۆرشتانە دەكەن كە لە شىر دروستيان دەكەين. ھىچ نىوەرەوانتەك نىبە كاسە يەك فرنى لەسەر خوانەكەم دانەئىم. ئەم خووەيشم لەوساوە گرتووە كە پەيم بەنرخى ئەم خۆرشتە بردووە. كەچى لەو پىش پئ نەدەكرا چاوم بە كاسە يەك فرنى بكەوئ. تەنانەت ئىستەيش بە پارچە يەك مەيوە نەبئ فرنىم بۆ ناخوئى. ديارە كە مەيوە و فرنى، ياخود مەيوە و شىرى بەشەكر شىرىن كراو، خۆرشتتەيكى ناوازە پىك دەھتئن بەلای زانستى تەندروستىيەو. والتەر پىتكەن Waltor Pitrn لە نووسراوەكەدا: (كاروبار بەئاسانى چارە بكە = Taks = it easy) زۆر بايەخ بە گرنگى خۆرشتى شىر دەدات.

پىرواى وا يە كە كالىسيۆم زۆر بەكەلكى دەمار خا و كوردنەو و سرەوت پىدانئى دئ، تەنانەت لەخۆشيدا تا قىيى كەردۆتەو. ئەو رۆژانەى شىرنەخوات، ھەست بەكەم و كوورپىيەك دەكات لە دەمارەكانىدا. لەخوارندا دەبئ دوو شت بخەرتە بەرچاو. يەكەم: نەھىلئى ترشايى بكەوئتە خۆتەو. دووم: جگەر بە تەندروستى بەئىلئتەو تا بەدروستى فەرمانى خۆى بىينئ. جا ھىچ شتتەك وەك ترشايى نىبە، كەكەوتە خۆتەو، دەم و دەست دەمارەكان دەور و رۆژتئى. بلاو بوونەوئى ئەم دەردەيش بەو دەدا دەزانئ كە كۆمەلە يەكى گەورە لە تۆزى ئەلكەلاين (Alwdero Powdaro) و بابەتەى وەك ئەو، ھەموو دەم دەفرۆشئىن لە دەرمانخانەكاندا. گۆشت، ئەگەر ھەر رۆژ، بۆ تەنيا ژەمەيك بخورئ، زۆر كەلكى دەبئ، دەتوانئت لەبىرئى گۆشت، ماسى و پەنىر و ھىلكە بخۆئت. بەشئىكى تەواو سەوزە (زەلاتە) بخۆ. ئەگەر ھاوئىن بوو سەوزەى كاھو، ئەگەر زستان بوو سەوزى گەرەووز. لەخوار دەمەنىيە شەكر و بابەتەى ھەوئىر كارى و كولىجەى خۆمالى، كەم بكەو. شەكرى بۆر كەمتر ترشايى لە خۆئندا دروست دەكات، زۆرتر كەلكى ھەيە بۆ تەندروستىيە گشتى. زۆر لە دەمارگرژەكان. بۆلەبۆل لە جەرگيان دەكەن. ئەوئەى لەبەر ئەوئەى كە دەمارى ماندوو بوو، كەم خۆ خا و كوردنەو كارىكى خراپ لەجگەر دەكەن. خوى ھەرە گەرەى تىش ئەوئەى

که له ناو بای پاکدا مه شق ناکهن، که به لای پزیشکه کانه وه گه وره ترین پشتیوانی جهرگه . هه موو دهیزانین که خورشتی رۆندار، وهک که رهو سه رتوتیث یا (کریم)، گه شه به ده مار ده کهن. به لām لیره یشدا نابیی له ئەندازه دهریچی ئەگینا به پیچه وانهی ئاره زوو ته وه زبان به ده مارت ده گات. چونگه جهرگ به سه ریدا زال نابیی. ئەو ساکه یش به ته وای نابیی به خورشت، نابیی به خوین، یانی گوشتی پی ناگیرئ. به لکو رهنگت زهرده لده گه ریئ. له شیشت تووشی نه خووشی ده بیت. که واته پیوسته له خواردنی خورشتی رۆندار یش کهم بکه یته وه، وهک هی گوشت و شیرینی. ئەگه ره له وانه بی که ترست له جهرگت هه بی و دلّت لپی کرمی بی، خویشم له وه پیش و بووم، به لām ئیسته وانیم چاکترین شت ئە وه به، هه ره هه لپکت ده سته کووت، ئاوی لیموی ترشی پوخته بخوینته وه. له راستیدا، که لکی ئەمه زۆر جار دم و ده ست دهرده که ویئ، له وه دا گومانم نه ماوه، که هیچ داو و دهرمانیک، له که لکدا به ئاوی لیموی ترش ناگات. داو و دهرمان ئەگه ره کاریش بکاته نه خووشیه که، له لایه کی تره وه زیان به له ش ده گه ینئ. به لām ئاوی لیموی ترش زیان به له ش ناگه ینئ. چونکه دهرمانیکی سروشتیه. ئیتر له مه به ولاوه، له بابته خورشته وه قسه ناکه م. چونکه بروام به که لکی ئەوه نیبه که یاسایه کی دیاری کراو بۆ خورشت دا برئ. ئەگه ره خۆت رابه یینی به خواردنیکه ژیرانه وه، که له سه ره بنچینه ی خورشتی ساده دا به زری، له نیوه ی خه باتتدا سه ره ده که وی، که له پیناوی ده ست که وتنی ده ماری ته ندروست و ته و او و پاراستنیدا ده یکه ی.

جا ئەم ئامۆزگاریه ت له بیر نه چی، له کاتی کردنه وه ی دهرگای ژوو ری نان خواردندا، به مه به سی نان خواردن.

سامانیک بۆ دابه شکر دن

نووسینی: قاش یۆنگ

ئەمە چیرۆکی ژبانی پیاویکە، لە پێشدا بۆرە پیاویکی ناشی بوو لە ناو گێژاوی شەرم و ترس و سەرنەگەوتنی پەیتاپەیتادا خولی خواردوو پاشان وای لێ هاتوو، بوو تە پیاویکی بە ناوبانگ. بە هەزاران لە دەوری کۆبوونەتەوە؛ گوێ لە قسە ی بگرن، بە زۆریش دەستبازی کردوو. جا لەم نووسراوە پر لە زانستی خۆناسینەدا، خۆی بە دەمی خۆی ئەم چیرۆکە ی خۆیت، بە درێژی بۆ دە گێریتەو (

پێشەکی

چەند سالتیک لە مەو پیتش لاویک لەم لاو دەچوو بۆ ئەولا، بۆ ئەمە ی ئەم و ئەو هان بداتە سەر جار دان لە یەکنی لە گۆقارە گەورەکاندا^(۱).

لە پر شتیک هات بە کەللەیدا. لەو بارەو گۆریبە سەرباریکی تر، لە سووچینکی نوپووە چاوی بریبوو خۆی و ئەو کەسانە ی لە گەلێاندا دەژیا. لە پر هەستی بە چالاک ی و هیز و تواناییە ک کرد لە خۆیدا کە لەو پیتش بە خۆیەو نەیدیوون. دەستبەجێ، وازی لە فەرمانە کە ی خۆی هینا. چوو کۆرپکی تازەو، کە ئەو نەندە فراوان بوو لە باریدا هەبوو هەر چی پیتی بکری تیبدا بە نیتەدی، بۆ کە لکی هەمووان. لەم کۆرە تازەیدا تا ئەندازە یەکی گەورە سەرکەوتن بوو بە یاری. لەم چیرۆکە دا کە لە بابەت خۆیەو دە یگێریتەو، ئەو رێگایانەت پیشان دەدا کە بوون بە هۆی گەشتنی بە نامانجی خۆی. چیرۆکە کە ی پرە لە جادوو گەریبەکی وەها کە کەم چیرۆکی مەرفا یەتی و سەرکەوتوو هەبە بیگاتی. هیچ شتیک وەک وینە ی بێ هاوتا کار لە مەرفا ناکات. (قاش یۆنگ) بە وینە ی بێ هاوتای خۆیەو ژبانی بە سەربرد، لەو هیش دوورتر رۆشیت، چوو بە سەر هاتی ژبانی خۆی لەم چیرۆکە بزۆینەدا نووسیبەو کە پرە لە پەند و نامۆزگاریی خۆش و بە کە لک. دەرمانی دەردی ئابوورمانی تیدا دەر خستوو. لە راستیدا، لەو تە میژووی پێشە سازمان دەستی

(۱) ئەم لاو نوپنەری یەکنی لە گۆقارە گەورەکان بوو، بۆ کۆکردنەو ی ناگاداری (اعلانات) تا تیبدا بلاو کريتەو.

پێ کردوو، هیچ رۆژیک وەک ئیمرو، پیتو سستیما بە بیرکردنەو ی ژیرانە و زرنگانە نەبوو. لە بەر ئەو ئەم نووسراوە پچکۆلە یە شایستە ی ئەو یە کە دەست و هۆشی ملیۆنان بێ کار و فەرمانان و بۆلە بۆلە کەران لە ژبانیان بیقۆزیتەو. تاکە رێگایە ک ئە گەر هەبێ، بۆ شارەزابوونی جیهان ئەو یە کە پیاو لە پیتشدا خۆی بناسێ. (قاش یۆنگ) وای کرد. ئەنجامیشی بەو گە یشت، کە دەمو دەست، خۆی دی: لە جیهان یکی تر دا دەژی و فەرمان دەبینێ، کە لە هەموو سەریکەو لە جیهانە کە ی پیتشووی ناکات.

ئەرنست کولکینز

سەرەتای ژینیک

۱

من یە کیکم لەوانە ی کە خودا پێداون و سامانیک ی زۆریان بۆ بە جیماو، لە پاش سالانیک ی دوور و درێژ کە لە هەژاری و هەناسە ساردی و ژبانی بێ پەروایانە دا رام دەبوارد، ئەم سامانەم بۆ بە جی ما لە یە کیکەو، کە بە مردنی خەموخە فەت نەچوو دڵمەو. منیش وای بەرەو دەزانم کە هەمووان هاو بەشی ئەم سامانەم لە گەلدا بکەن. بە لایشمەو وایە، کە ئەم سامانە ئەمە ندە زۆر و بێ شومارە، بەشی گەورە ترین ژمارە ی کە سان دەکات. بە مەر جی هەر کە سە یشیان بە شیک ی تەواو وەر بگری چونکە ئەو سامانە لەو جۆرە سامانانە نییە کە نابووتی بانکە کان لە ناوی بەر ی، یا خود کەم بوونەو ی نرخی کە لوپەل پایە مالی بکات. یان گێرو گرفت و تەنگوچە لە مە ی ئابووری و بازرگانی پەرش و بلاوی بکاتەو و تە فروتو نای بکات.

بەرستی سامانیک ی وەها یە، کە هەر چە ندە بە سەر هاتی گەورە گەورە ی بە سەر هاتوو و توشی زۆر تەنگوچە لە مە ی بە هیزبوو و گە لیک جاریش کەرت کەرت کراو و لیتی براو، بەلام ئیمرو ی لە هەموو رۆژیک ی تری زۆر تر و گەورە تر. ئەو پیاو ی ئەم سامانە گەورە ی بۆ بە جی هیشتم، لە هەموو روویە کەو لە خۆمی دە کرد. ناو کە ی وەک هی خۆم و ابو. باوک و دایکی ئەو باوک و دایکی خۆشم بوون. مندالی خۆم و تافی پیاو تیشی تافی پیاو تە خۆم بوو. چی بێ لە تۆ نە یینی بێ هەر خۆمی یە کەم بوو! لە پاش نەخۆشی یەکی پر تازاری دوور و درێژ، خۆمی یە کەم وازی لە بەرەنگاریبە کانی هینا چونکە بە هیچ ئەنجام یک نە گە یشت، کەوتە سەر مەرگ و مرد. کە لەشیان یە کاللا کردەو، بۆیان دەرکەوت کە هۆی مردنی ئەمانە بوو: خۆپەرستی، دلپێسی، رەشبینی، ترس، خەم،

دوودلی، په شیمانی بچ سهروشوین، سهرلیشویاوی له کاروباری بازگانی دا، زو هه لچوون، چاوپیس، ناروزوی بچ جی و، درۆ و، گهلج شتی تر. بهلام (قاش یونگ) ی کون له هه موو شتیکیدا خراب نه بوو. که له پووریکي گوره ی بۆ به جی هیشتم که پر بوو له: چاک بینی و نازایه تی و کار په سندی و زالسون به سهر خه موخه فه تی بازگانی و ژبانی رۆژانه دا، له گهل نارام و پرزگاری له دهست ناروزوی ناپه سندن. بهم که له پووره هه هاتمه کۆری ژبانی رۆژنامه وه. به هۆی نه وه وه تا نه دازه به کی گوره سهرکه وتم له زۆریه ی ناو اته کانی ژباندا. منیش دهستم کرد به به شینه وه ی به سهر هم و نه ودا ده موده ست تیگه یشتم که هه تا بیبه شمه وه، سامانه کم زۆرتر ده بچ. هه روه ها تا دیت پیاوه گوره کانی کار و فرمان رووم تی ده کن، بۆ نه مه ی بازگانیم له گهلدا بکن. زۆر جاری و اهیه پیاوه هه لپه ی پاره په یداکردن بکات، درهنگتر به دهستی ده که وی. که چی که روو ده کاته ئامانجیکي تری باشتر، پاره له هه موو لایه که وه رووی تی ده کات، بۆ نه مه ی بزانی له چ جوړه پیاویکه.

فهرمانی (قاش یونگ) ی کون نه وه بوو، هم و نه وی هان دده بۆ جارپان له یه کن له گوڅاره کاند. بهلام سهرکه وتنیکی نه وتوی تیدا دهست نه که وت.

بهلام که مرد، جینشینه که ی، خوی له فهرمانیکي وادا دی که پر بوو له به ربه رکه کانی و رقه به ری، نه له وه پیش پیوه ی خه ربک بوو بوو، نه شاره زاییشی تیدا هه بوو نه ویش بریتی بوو له فرۆشتنی قه وال له بۆ نه و هابو به شیه انه ی که پاراستنی ژبانیان گرتوته نه ستوی خو بان^(۱). یه کن له ناسیاوه کانه. که نه مه ی بیستبوو:

من له فهرمانه که ی پیشووم وازم هیناوه به و مووچه دیاردی کراوه وه که هه موو مانگی وهرم ده گرت، پاشان له فهرمانه نوئییم ته نیا نه وه م دهست ده که وی که جاروبار له نه رکي فرۆشتنی قه وال له ی هابو به شیه کانه وه بهرم ده که وی، خه م و په ژاره دلای داگیر کردبوو. زۆرتر به وه خه مبار بوو بوو که دهیزانی من له سامانی جیهان ته نیا سه د دۆلارم له گیرفاندا بوو. ژبانندن و خه مواردنی کاروباری ژنیک و کچیکي ساوایشم به گهر دنه وه بوو. پیتی گوتم: «کاریکی باشت نه کرد له وانه نیت که س چاوت پی هه ل بهینتی». راستی کرد. به پروواله ت له وانه نه بووم که س چاوم پی هه ل بهینتی. بهلام له دلدا کامه رانی ناو به هه شت بووم.

(۱) یان: بۆته نوینه ری کۆمپانیایه کی (دلنیایی له ژبان - التأمین علی الحیاء) و فرۆمه کانی دابه ش کردوو به سهر نه وانه ی ژبانیان ته من ده کن.

چونکه بیرکردنه وه ی لایه لاییم هینایه کۆری زۆر نابزییه وه. ده بوو یان بژیم یان نه میتم. بهلام له هه لمه تی یه که مدا سهرکه وتم. ده توانم به کولی دلوه بلیم: له ژباندا هیچ هه ستیک له وه هه سته خوشتتر نییه که پیاوه به سهر خویدا زال بی. پیاوه نه وه ی پی خوشه که به رامبه ر هه شه بایه کی توند به رگه بگری و بچیته پیشه وه و هه ر بړوا به رپوه. بهلام هه زار نه ونده پیتی خوشتتر ده بچ نه گهر بتوانی له کۆری ده روونیدا بگاته ئامانجی خوی و نه و دوزمنه نه یینیانه ی ناو ده روونی رامالی له ریگای خویدا. له رۆژیکي ساردی سامالدا، به فره خلیسکیم زۆر پی خوشه. ده زانم نه وه ویش چند خوشه به لای یاریکه ریکی گۆلفه وه که بگاته ئامانجی خوی بچ نه مه ی به ره له ستی بیینی و ریگای لی بگیری. نه وه ویش ده زانم که خواردنی پاش گهرانی دوور چند خوشه. نه مانه هه موو خویشی راسته قینه ی به که لکن که به دلای پیاوه ده گهن. بهلام نه مانه هه موویان پیکه وه ناگهن به و خویشی و به زمه ی که له رزگار بوونته وه له (ترس) پیت ده گات!...

جا نه و به یانییه ی که «خوی» یه که مم ناشت، خوم بچ فرمان هاته پیش چاو. له سامانی جیهان نه وه ی هم بوو، به شی دوو سی هه فته ی ئینجا بکرده مایه.

بیرم که و نه وه که ئوبالی ژنه نازاکه م و کچه که م به نه ستوی خومه. پیویسته به ته نگ گوزهران و کامه رانییانه وه بم. دانیشتم بیر بکه مه وه چاره سه ریکی خوم بکه م. وام بۆ ده رکه وت که ده بوو یه کیکی له م دوو ریگایه بگرم: یان ده بوو بلیم نه و سامانه ی بوم به جی ما بوو شتیکی به ده ست گیراونه بوو^(۱)، به لکو شتیکی نه بیینراو بوو، به بی نرخ بوو. یاخود ده بوو داوای نه و سامانه بکه م، تاقیشی بکه مه وه بۆ نه مه ی بزانه به کاری گۆرینه وه و کرین و فرۆشتن دیت یان نایه ت. پاشه جار دووم ریگام گرت. بوم ده رکه وت که سامانه که م له توانا پیدا هه یه که هه موو کامه رانییه کم به ده ست بخات.

خو شبینیکي وام لی په یدا بوو، که له هه موو جیهاندا یه کیکی وه ک منی تیدا نه بوو، نه مه نده خو شباوه ر بی و به قسه ی هم نه و چه واشه بی و، هه رچی بلین له بابته چاکی ژبانوه باوه ری پی بکات. نه ونده هه بوو ده بوو بۆ نه مه ی به مه به سی خوم بگه م، ئیتر بیر له خوم نه که مه وه. راپوردوو له بیر خوم بیه مه وه و، خه می پاشه رۆژیش نه خوم. ته نیا خه می رۆژانه م بخوم.

(۱) به واتای (به رجسته) یان: ماددی نه بوو.

پهیم بهوه برد، بهمهندی، که هه موو دهه جیگایه کمان بووه تییدا هه ساوینه ته وه، خۆرشتیکمان بووه خوار دوو مانه. بهرگ و پۆشه نییه کیشمان بووه له بهرمان کردووه.

که هاتوو له م سۆ پتووستییه بهولاه، پتووستمان بههیچی تر نه بی، بۆ ههر سۆ پتووستییه که بیهش وا نه مینین، ئیتر بۆج بترسین له وهی که پۆژتیک له پۆژان ئه وه پتووستییه مان دهست نه که وهی... خه ریک بوو دوو دلێ کارم تی بکا. بهلام هه رچه نده بیرتکی ناسازی وابهاتایه به که لله مدا، بهرهنگاری ده بووم، تا له میشکی خۆم ده رده په راند و، له جی ئه وه بیرم له شتیکی باش ده کرده وه. ئه مه ییش ره وشتیکی هه ر که سی بیه وی خوی پتوه ده گری. تویش هیچ نه بی جارێکی تا قی بکه ره وه!...

هه رچه نده له سه ره تادا بیری به د وهک ترس و بی نارامی و بابه تی وهک خۆیان زۆرانبازی و بهرهنگاری پیاو ده که ن، بهلام ئه وه نده به هیز نین زۆر بهرگه بگرن. ئه وه نده یی ناچی شه ر ده دۆرین. ئه وانه هیجیان له که لله تدا مه هیله ره وه، ده ریان په رینه. له بریتی ئه وان بیر له شتی جوان بکه ره وه.

به بۆنه ی هه ندی شته وه وام به باشزانی که له گه ل بیره کانی خۆمدا به ده نگی بهرزه وه قسه بکه م. فه رمانم ده دا به سه ر خراپه کانیاندا که لاچن له بهر چاوم. ئه گه ر یه کتیک گوپی له گه فتوگۆبه ک له و گه فتوگۆیانه ببوایه، به شیتی داده نام. بهلام من باکم نییه له م و له و. چۆن منیان دیته پیش چا و، بام بیت. ئه وه ی به ته نگیه وه بم ئه وه یه که خۆم پرگار بکه م له ده ست ئه و بییر و هه ست بزوتتانه ی که کزم ده که ن و زبانه یی ده گه یینن. پروام وایه که به سه ر کاروباری تایبه تی هۆشما به م جوړه سه رکه و تووم. که چی سه رده میکی دوو درتیزم رابوارد، به ته نگ ئه وه وه نه بووم بکه ومه جه نگیکی راسته قینه وه به رامبه ر دوو دلێ و ترس و رقه به ری و ئه و جرو جانه وه ری ناو هۆشانه ی که ده بن به هۆی خه م و خه فه ت و ترس له ژیاندا.

جارێکیان هه ولتم دا کرپاریک به خه مه سه ره وه ی قه واله یه کی نرخ گرانم لی بکری. زۆری نه مابوو قه واله یه کم لی بکری به چواریه که ملیۆن دۆلاریک. زۆری نه مابوو له وه سوو دیکی گه وه رم ده ست بکه وی. بهلام ئه و قه واله یه ی له جینشینیکی تر کری. پۆژتیکیان له چیشته خانه که چاوم پتی که وت، زۆر به شه رمی و شله ژاوییه وه ئه وه ی بۆ گتیرامه وه. ئه م سه رنه که وتنه تاوێک له که لله ی دام. زۆری نه مابوو له گیتراوی رقه به ری و بۆله بۆلدا، نووقوم بم، له داخی ئه و جینشینه ی که له باتی من ئه و سوو ده ی ده ست که وتبوو.

بهلام توانیم زوو به سه ر خۆمدا زال بم. له بریتی رقه به ری و بۆل بۆل، دلخۆشی و پیروزیاییم پیشان دا، به رامبه ر ئه وه ی که ئه و پیاوه وازی نه هینا تا توانی ئه و قه واله گه وه ریه ی ده ستگیریبی. پیم گوت شتیکی وا باشی کردووه که له دوو پۆژدا پارێزگاری خۆی و خیزانی بکات له هه ژاری و نه بوونی. ئه مه ییش به لگه یه کی ئاشکرابوو که من به سه ر سه رنه که وتنه که مدا زال بووم. دوو ر نییه ئه و کارانه ی تییدا سه رده که وم له رووی گرتنی ئه م ره وشته مه وه بی. ده شتوانم بلیم له چه ند سالیکه وه تا ئیستا یه کتیکم له و سه د که سه ی قه واله ی پاراستنی ژیان ده فرۆشن له هه موو خاکی ئه مه ریکادا که ناوبانگیکی گه وه ریان هه بی. گه وه رترین قه واله ی ئه و قه واله ییش من بووم فرۆشتم بی ئه مه ی که سیک یارمه تیم بدات، یاخود به پارانه وه و پی چه سپاندن، هه ولێ فرۆشتنی بده م. گوێ بگره بام به درتیزی باسیت بۆ بکه م:

پۆژتیک له پۆژان هاو رتیه کم پتی گوتم دایکی ژنه که ی مردووه. هه رچییه کیشی له ده ست هاتوو کردوویه تی بۆ ئه وه ی دلێ ژنه که ی له خه موخه فه ت پرگار بکات. بهلام نه گه یشتوو به ئه نجام. پاشان لیتی ئه پرسیم: ئایا ده توانم له گه لیدا بچمه ماله وه و به سه ر ژنه که یدا بیم، به لکو به ئه نجامتیک بگه م: نارام و بی باکی به خه مه وه دلێ و، له ده ست خه م و په ژاره رزگاری بکه م. بی چه ندوچوون پیم گوت: باشه له گه لتدا هه ول ده دم. ئه وه ییش له به ر ئه وه بوو که یه کتی له شیرته کانی (خۆ) ی یه که مم به جی به ینم، که به پتووستی ده زانی، ده مو ده ست خۆم بکوتم بۆ یاریده دانی هه ناسه سارد و دلره نجوان، بی ئه مه ی چاوم له که لکی تایبه تی خۆمه وه وه بی. که گه یشتینه مالی سه رگه ردانه که له پاش ئه مه ی تکام لی کرد هۆشی خۆی زال بکات به سه ر هه موو کرده وه و فه رمانیکیدا، پتی لینا که پتووسته کاره ساته پر نازاره که به سنگیکی فراوان و دلیکی شیرانه وه به رامبه ری بکات. ئیتر هه ر ئه وه نده توانی بییری خۆی بخاته سه ر شتی به ری و جی و، خۆی دوو ر بخاته وه له بییری ناپه سند، هه سستی به هیز و هه ره تی خۆی کرده وه و، له و ره نگه وه که تییدا بوو په ربیه ره نگیکی تر.

پاش ئه وه به چه ند پۆژتیک پیاویکی نه ناسراو بانگی کردم له لای خۆی. که دیم تیی گه یاندم که برای ئه و ئافره ته یه که له وه پیتش چوو بوومه لای. پاش تاوێک دانیشتن ده ستی کرد به سوپاس کردنم به رامبه ر ئه و کرده وه یه ی که له گه ل خوشکه که یدا نوواندبووم. پاشان لیتی پرسیم: «ئایا به رامبه ر ئه م کرده وانه ت مز وه رده گرت؟!». گوتم: «به لێ مز وه رده گرم. بهلام زپه رنه ناگرم. مزیک و وه رده گرم که له زپه رگه لپیک به نرختر بی». زۆری

پێ نه چوو ئاشکرای کرد که دهیهوی مزه کهم زیر بی! پاشان داوای لی کردم رپوشوینیتیکی پیشان بدهم بۆ ئەمە ی ژیانای کوره لاوه کهی خۆی بپاریزی. پێم گوت قهواله کهی بو دانهیم به بیست و چوار ههزار دۆلار. به لām له پاشا نهوهی باش لیبی وردبووه گوتی: بام نرخه قهواله که بپێ به دوو سهد و په نجا ههزار دۆلار!

له دووه م به یانیدا کوره کهی لای پزیشک تاقی کردهوه. له نه نجامدا ده رکهوت: به جگار ته ندرسته. به لām باوکی کوره به مەیش وازی نه هینا. پێش نهوی کاره که ته وایی لیبی پرسیم: تا ئیستا قهواله ی پاراستنی ژیانای کورپیک گه بشتووه ته چ نرخیک؟ منیش له پاشا پرسیم: ته و او بۆم ده رکهوت که (جاکای کووگان) ژیانای پارێزرا بوو به قهواله کهی چوار سهد و په نجا ههزار دۆلاری. ئینجا هاو پیتی نویم پیتی گوتم که نرخه قهواله که بگه یینمه نیو ملیۆن دۆلار!... چهند رۆژیکه پێ چوو، باوکه که دوو جار نرخه قهواله کهی بلتد کردهوه. جاریکیان نرخه کهی گه یانده سه چاره که ملیۆن. جاریکه تریش نرخه کهی گه یانده ملیۆنیک و شهست و پینچ ههزار دۆلار!...

له وساکه وه که به چاویکی تر سهیری ژیانم ده کرد، کاروبار زۆر به خیرایی تیده په پری. پێش ئەمە ی سامانی له پاشا به جتی ماوم دهست بکهوئ، که سیکی نه ناسراو بووم. به لām پاشا نهوه زۆری پێ نه چوو، بووم به هه ره به ناوبانگ فرۆشباری قهواله ی پاراستنی ژیان له نه مریکادا. پاشا نهوه کرباره کانم، دهستیان کرد به تاهه نگانای شهو له هه ره گه وه مینوخانانی نیویۆرکدا، بۆ من و به یادی منه وه. ئینجا چیرۆکی منیان له رۆژنامه و گوژاره کاندایا کرده وه. گه لیک جاریش بانگ ده کرام بۆ کووونه وه گشتیه کان که قسه یان بۆ بکه م. له سه ره خواستی ده زگا بازگانییه کان. له رۆژه لات و رۆژئاوای نه مریکادا وتارم دا. وا دیار بوو گفتوگو کانم باش کاری له دلای گوینگره کان ده کرد. چونکه له وساو تا ئیستا به هه زاران نامه یان بۆ ناردووم: داوای په راوی نهو وتارانه م لی ده کهن بۆیان بنیرم. به راستی نه م جوژه په سندکردنه م له لا سهیره. چونکه من نه له ده رچووانی زانستگا بووم، نه له ده رچووانی خویندنگای دوو مین. ته نانه ت خویندنگای سه ره تاییشم ته و او نه کردووه!... هه ره نه وه نده ده توانم بلیم: بۆره پیاویکم له بۆره پیاوانی گه ل.

سامانیکی وایشم دۆزیه ته وه که له توانایی هه موو که سیکی هه یه بیدۆزیته وه له جیهاندا. بروایشم وایه: که ساکارییه نه ندازه که م و پیره ییه زرنکه که م بووبن ژیانمان وا هینابیته پێش چاو که زۆر کهس به شتیکی گرنگی تی بگه ن.

بام بلتین تو به رهنگاری ژیانم کرد. ئایا نه مه به که لکی تو دی که کاره کهی سه متری لی بکه ییت و، به ره له لست بکه یته به ر رتگای توانایی هۆشت و به هۆی ترسه وه و خه مه وه په کی بکه ییت له کارگوزاری... کهس نییه بتوانی، به هۆی خه موخه فه ته وه، به ک دۆلار کو بکاته وه و بیخاته سه ر پاشه که وه ته که ی له بانگدا. نه گه ر وا نه بووایه ده بوو ئیستا له م خا که دا ملیۆن دارانی بی شو مار ده ریکه وتایه. چونکه له سالی ۱۹۲۲ دا نرخه هه موو شتیکی هاتبوو خواره وه. بۆچ له سالی ۱۹۲۲ دا چی قه ما؟ وه رامی ته و او ئاشکرا لای منه. ده توانم به کورتی پیت بلیم: نهو خووه ی هه مووان هه یان بوو که شت به وشکی و قسه ره قییه وه ده ست بکه ن، ته گه ره ی لی درا. نه مه ییش به که م جار نه بوو که نه هیلری نه م و نهو له سه ره نهو خووه ی خو یان برۆن. له راستیدا نه م خووه هه ره له سه ره تایی ژیان وه تووشی نه م جوژه ته گه ره لیدانه بووه، هه روایش ده میتینته وه تا سه ر. له سالی ۱۹۲۸ دا زۆر له سه رکرده کافان ده یانگوت: له توانایی هه موو که سیکی هه یه، پاره نه وه نده بۆ خۆی په یدا بکات که له هه ژاری رزگاری بکات. به لām کهس بیری له وه نه ده کرده وه که چۆن به خشی. پاره به ده ست بکه و به ختی بکه! نهو فه رمانی رۆژانه بوو.

چاره ییش نه بوو، ده بوو بگه یینه نه نجامیک. چونکه نه گه ر کهس به تو له یه کی مام نا وه ندی واز نه هینتی، یا خود چاو بپیتته ده ستکه وتیکی ملیۆنیک پاره، بچ نه مه ی خۆی تو زتیک ماندوو بکات، هیچ نامیتینته وه روو بدات، نهو نه بی که رووی داوه. چهند حه فته یه کی پێ نه چوو، نرخه پاره به نه ندازه یه کی وا شکستی هینا، که خا وه ن ملیۆنه کانی له خه و راپه راند و ده یان مالی به سه ری خو یاندا ده یانگوت: «نه ی هاوار مالمان کاوول بوو!...». نهو ییش شتیکی ئاسان نه بوو که نهو مرۆفانه له خو شبینیه کی بی ری و جی و خو ش با وه ریه ک به رۆژگار وه، وا گورج بگوینته وه ناو سه ره گه ردانییه کی وا گه وه ره و سه خته وه. تا سالیکی ته و اویش سه رکرده کان هه ره ده یانگوت: هه موو شتیکی باشه و به جیهیه. نهو ییش له به ره نهو بوو که خووی وه رگرتن له دلدا بنجی داکوتابوو. به گران ریشه کییش ده کرا. بام بلتین خودای بازرگانی له سه ره تایی سه ره گه ردانییه که وه نهو بانگه ی راهیتش تابه که نهو بوو له پاشا دوو سال رابه یشت. ئایا نه ده گونجا که که مته ره لهو ته نگانه یه دا میتنه وه؟ که واته گوئی بگره له وه ی که ده بوو بیلتی: «هیچی وا رووی نه داوه که پتیوست به خه موخه فه ت و شپه زه یی بکات. ئیمه سه د و بیست ملیۆن که سین. له خاکیکی ده وله مه ند و پر پیتدا ده ژین. نیوه ی زپری جیهان لای ئیمه کویته وه. هه ره ها نیوه ی مه کینه کانی. له باریشماندایه که به سه ر گه رو گرتی ژیانماندا سه ر بکه وین. باوهر

به خو کردن و یارمه تیدانتان بۆ یه کتری په سندن ده که یین. تا تینمان تیدا بچ تیدده کوشین گه وره ترین ناواتتان له دهستکه وتی سامانه که نتاندا بهیننه دی. ناماده یین له مه ولا که لویه لیککی چاکتر و کاریککی باشترتان به نرخیککی که متر پینشکه ش بکه یین. ههست به وه ده که یین که گه لیککی گه وگرفت هه به دپته به رده متان، به لام ئیمه ناماده یین یارمه تیتان بده یین له لایر دنیا نندا».

دلسۆزتان:

خودای بازرگانی له خاکه یه که گرتوه کانی ئەمه ریکادا

هه رچی له م بانگه دا درابوو هاته دی. خو ش گوزهرانی جیتی گرانی و تهنگانه ی گرتوه. خووی (به خشین) یش جیگای پچرینی گرتوه. من نه وه نده، سه رم له یاساکانی ئابووری ده رناچی. به لام هه موو دهم وام بۆ ده رکه وتوه که نه وه که سه ی زۆرتر ده به خشی له و پارهییه ی که وه ریده گری، له هه موو که س زۆرتر که لکی پی ده بری. تا نه ندازه یه کی گه وره خووی (به خشین) له خووی (پچرین) بۆ که لک و سوودی مروث چاکتره. ئەم یاسایه له بازرگانیشدا ههروه هایه به لکو چاکتر و راستتر ده رده که وی.

کارخانه ی پروپووج

۲

زۆریه ی که سان به تاسوقه وه ناوی تافی مندالی خو یان ده یین. ده لپین: «له تافی مندالی خو شتر نییه!» هه ورپییه کم بۆی گه یامه وه گوتی: «به سه دان پیساوانم چاوپیکه وتوه، بۆ ئەمه ی گه فستوگۆبان له گه ل بکه م بۆ رۆژنامه کان. که سه رنجم داوه چاکترین پتیگا بۆ ئەوه ی زمانیان به ره لالا بیی و به پاراوی قسه بکه ن، ئەوه یه که کاره ساتیککی تافی مندالی خو یانیا ن بیره خه مه وه. یاخود چاوه ندا زتیکی وا که له و ته مه نه دا دیوانه. که قسه کانیا ن خسته سه ر باسی کاره ساتی رابواردوویان، ئەوان به گه رمیه که وه باسی زۆرانبازیه کانی ژیا نی تافی پیاهوتی خو یان ت بۆ ده که ن.

بپگومان له زۆر کاتدا ئەمه وایه. خو زگه بۆ خو شیم وا ده بوو. له راستیدا تافی مندالییم زۆر دوور بوو له و ژیا نه ی که ناواتی بۆ بخوازی. گه لیک جار له مندالیما سووک و ریسواکرام و شکیتیرام و ئابرووم برا. جاریکیان شه روا لیککی درپژم له پی کرد و چوومه ئاهه نگیکی هه لپه رین. دهستی که چیکم گرت له گه لی هه لپه ریم. زۆری پی نه چوو پیتم له

پیتم گیبا و که وتمه سه ر زه وی. شه رمه زاریم نه وه نده زۆر بوو؛ هه یچم بۆ نه مایه وه نه وه نه بی. هه لسامه سه ری و به هه راکردن جیگه که م به جیه ی شت. که چه به سه زمانه که م به واق ورمایه وه هه شته وه. ئەویش بۆ نه وه ده گه را که له نزیکترین رتیگاوه بگاته وه مالی خو یان!...

جارتیکی تریش به به رمالی که چیککی هه ورپیما تپیه ریم. ئەسپه که م سه له مییه وه. که وتمه خوا ره وه سه ر زه وی. پر تووره که یه کیش شه کرم پی بوو. ئەویش له گه لدا که وته خوا ره وه. هه ر ده نکه ی به لایه کدا بلا و بووه (۱).

منیش هه یچم بۆ نه مایه وه نه وه نه بی، رام کرد و شو تینیکم دۆزییه وه خو م تیدا شارده وه، بۆ ئەمه ی خو م له ده ست شه رمه زاری رزگار بکه م! فه رمانی یه که م، که له ته مه نی پانزه سالاندا، به ناچار ی گرتبوومه ئەستۆی خو م، یارمه تیدانی میوه فرو شیک بوو. هه ر نه وه نده م خو ش بوو تا که چیککی بچکۆله به ته وسه وه پیی گوتم: «ئیمه هه رگیز له گه ل میوه دابه شکه راندا کرین و فرو شتن ناکه یین!» ئیتر نه وه نده شه رم گرتی، ناچار بووم، وازم له فه رمانه که م هینا. پاش ئەوه بووم به شاگردی به رگدروویه ک. رۆژیک له رۆژان وتوه که م له سه ر چاکه تیک زۆر دانا. سووتا. ئەنجامم به سووک بوون و ریسواکردن و ده رکردن گه یشت. سه رده میکیش ده رمانم دابه ش ده کرد. شووشه یه کی پر له ده رمانم لی که وته خوا ره وه سه ر شو سه که. بالبازه که زۆری لی کردم شو سه که پاک بکه مه وه. رپیواریش وه ستابوون سه یریا ن ده کردم و پیتم پی ده که نین. ئەمه بۆ من زۆر بوو تووشم بییت. له شه رماندا ئەمجاره یش وازم له فه رمانه که م هینا. شه ررم له گه یژوو پیژی خو م و ناشیتیم ده کرد.

ئەم هه موو به سه ره اتانه له گه ل ئەو هه ژاری و نه بوونییه دا که تپیدا بووم، وایان لی کردم که سه ره تایی ژیا ن به هه ستیککی پر له که موکو ری گه وره ی وا وه ده ست پییکه م که هه یچ لاییک له پییش منه وه تووشی نه بووی. وام لیها تبه وو پروا بکه م که به که لکی هه یچ فرماتیک نایه م. پاشان نه نکیشم مرد، ئەو له دوا ی دایکم له هه موو که س زۆرتر به دلّم بوو، وام لیها ت ئیتر دلّم پروایی نه دده دا له وه به ولاره له شاری (سو لت لاک) دا بپنمه وه، ده مویست له و ژینه خو م ده ربا ز بکه م، که جاروبار نه بی کامه رانییم به خو مه وه تیدا نه دیبوو.

(۱) دیاره شه کری کتۆبووه.

چووم بۆ (شیکاکۆ) لای باوکم و براگه وره کهم که لهوی دهژیان، لهوی فرمانیتکم دست کهوت له گۆقاریکی ناییدا که ناوی (موژده بهخشانی نایینی بهناو هه موو جیهاندا) بوو. فرمانی من نهو بوو: ئەم و ئەو هانبدەم جاری تیندا بدن، کهس نازانی کارگێرانی ئەم گۆقاره بۆ چ منیان پهسند کرد بۆ ئەم فرمانه؛ چیبی له تو نهینی بی، نه یانده توانی کهس له من ناسازتر و نهشارهزاتر بدۆزنهوه بۆ (جاری) دهستکهوتن. چونکه من له هه موو شتییک دهترسام، له سیبهری خۆم، لهم و لهو، له هه له کردن دهترسام. بیجگه لهوه بهجگار دلم ناسک بوو؛ بهکه مترین قسهی بهرز و نزم دلم دهه نجا. بهلام خودا وراستان کارگێری بهشی جاری بلاو کردنهوهی گۆقاره که لهگه لمددا باشبوو، بهزهیی پیمدا دههاتهوه، هه موو جاری له بابهت جاری دهست کهوتنهوه، شارهزای دهکردم و په ند و ئامۆژگاریی پی ده دام. زۆری پی نه چوو ئاماده بووم، هوروزمی به کهم بهینم.

له پاش ئەمهی له دلی خۆمدا قسه کانم رهوان کرد، چوومه دهسگای کپاره که، که به رهو روو پیی بلیم. بهلام تا کاتیکی تهواو بهسه ر دانیشتنمدا نه زۆریش له ژوو ره کهیدا، نه متوانی چاوم پیی بکهوی. له دلی خۆمدا هه ر ده مگوت: «ناوم یۆنگه... نوپنه ری گۆقاری موژده پهخشانی ئایینیم بهناو هه موو جیهاندا»... پاشان چه ند قسه به کی له بهر کراویشم دهخسته سه ر، ده مگوت به لکو ئەمه خودایه کابرا بیته سه ر قسه م و جارم بداتی له گۆقاره که دا بۆی بلاو بکه مه وه... دواپی بردیامه به رده می کابرا. دهستم کرد به قسه کانم ئانیشکم دادا بووه سه ر میزتییک.

بهلام ناوی خۆم نه بی، هیچی ترم بیر نه کهوته وه!... کابرا به سه ر سو رمانیتکه وه هه ردوو چاوی تی بریم. پاشان نیشانه ی روو خۆشی و به زه یی هاتنه وه له دم و چاویدا ده رکهوت. ئینجا دهستی کرد به یاریده دانم له دۆزینه وه ی ناوی ئەو گۆقاره دا که خۆم نوپنه ری بووم. له گه ل ئەوه یشدا گیرو گرتنه کانم هیشتا زۆریان ما بوون. چونکه لپی پرسیم: گۆقاره که چه ندی لی ده فرۆشتری... نه مزانی وه رامی بده مه وه. ته نانه ت نه مزانی بلیم که ی ده رده چی! یا خود پیی بلیم رۆژانه یه، یان هه فته بییه، یا خود مانگ به مانگ ده رده چی!... کپاره که به روو خۆشی به که وه. پیی گوتم: «کوری خۆم، نه ده بوو تو ئەوه نده شاره زاییت له بابهت گۆقاره که تانه وه بوایه، تا ئەمه نده کاتم به فیرو نه روات؟ من ئامۆژگاریت ده کهم تا شتییک له بابهت فه رمانه که ته وه فی رنه بییت، مه یه بۆ چاوی بکه وتنی خاوه ن کاران».

به جارییک له گیتۆیژیه یی خۆم هۆشیار بوومه وه. ئیتر هه ر ئەوه ندهم پی کرا به شه رمیتکه وه سه رم داخست و سو یاسی ئەو دۆسته نه ناسیا وه م کرد بۆ خۆی و شیره تی و، له به رده میدا پیم نا له هه له ی خۆم و به لیم دایه که ئیتر جاریکی تر هه له ی وا نه که مه وه!... له راستیدا ئەم به لیم زۆر تر به خۆم دا نه ک به و. شتیکی وای فی رکردم که هیشتا له بیرم نه چۆته وه. ئەو له مه دوور تریش رۆیشت. فه رمانی دا خواسته کهم به جی بهین. پاشان زانیم که له بابهت گۆقاره که مانه وه زۆر شارهزا بووه. بهلام بۆ به کا ئەو پرسانه ی لی کردووم که بزانی چه ند له گۆقاره که شارهزام.

به زۆری نازانم که بلیم جوامی ریه که ی ئەو بوو بوو به هۆی ئەوه ی که له یه کهم چاوی بکه وتنمدا له هه موو روویه که وه سه ر بکه وم. له وسا وه تیگه یشتم که پیای ئاسایی ره وشتی زۆر باشه له گه ل ئەو لاوانه دا که تازه دهست به کاروباری ژیان ده کن.

باشی ئەو له گه لمددا وای لی کردم که له وه پاش هه زار جار له گه ل ئەم و ئەودا به شیرینی بجوولیمه وه. له راستیدا ئەو سه رچلی به یی که له لای ئەو کردم، خستمیه سه ربارتیکی تازه له ژیان تازمه دا. پاش ئەوه، خووم دایه فی ربوون و لی کۆلینه وه. به هه موو هیز و هه ره تی که مه وه په لاماری فه رمانه که مم دا. به ره به ره له فه رمانه که مدا سه رکه وتم و کپاره کانم خسته سه ر جاری بلاو کردنه وه له گۆقاره که دا. بهلام هیشتا دوور بووم له کامه رانی به وه. نه شمده زانی چۆن بگه م به کامه رانی. له راستیدا خه ربیک بووم له خراپترین رتگا وه دهست پی بکه م. ئەو کاته زۆر جاری وا هه بوو فرۆشیاره کان، چ له مه دا چ له شتی تردا هه ولیان ده دا به هۆی مه ی پیشکه ش کردنه وه کاروباریان، به نه سه ر. منیش به دل ئەو شیوه یه م تا قی کرده وه. بهلام دواپی تیگه یشتم که ئەوی به هۆی مه یه وه کپار چه واشه بکات بۆ کپینی قه واله، مرۆقیکی ناشی و بی هۆشه. ئەمه راسته که به هۆی مه ی پیشکه ش کردنه وه، زۆر جار فرۆشیار به مه به سی خۆی ده گات. بهلام له سه رتیکی تره وه، ده بیته هۆی سه ر ئانگ ری بوونی خۆی. منیش له وانه نیم که رتگای سه رگه ردانی پيشانی که س بدم.

به لئ ده زانم که زۆر کهس هه ن، به که مێک خوار دنه وه، زیانیکی زۆریان پی ناگات. بهلام سه رخۆش کردن رتگایه کی په سند نییه بۆ فرۆشیاری. هیچ گومانم له وه یشدا نییه که هه ر که له یه ل و بیرو با وه رتیک به هۆی سه رخۆش کردنه وه فرۆشتن و جیبه جی بوونی سه ر بگری، چرووک و هیچ و پووچه. راستیت ده وی ئەو رۆژانه ی په نام ده رده به ر مه ی پیشکه ش کردن له راپه راندن فه رمانه که م دا، خراپترین کاتی ژیانم بوون. ئەو کاتانه هه ر به دوا ی کامه رانیدا ده گه رام، هه ر چاوم له سوود دهستکه وتن بوو. که چی کامه رانی و

سەرکەوتن تا دەهاتن گورژیان لێ دەکردم. وەک دوژمنایه تییه کی کۆن هه بووی له ناوه ند من و ئەواندا وا بوو. ئاخ چەند گێژوێژ و ناشی بووم! تاویک نه وه ستام بێر له کرده وه کانی خۆم بکه مه وه. گه لێک سالانم به فیرو به خت کرد، که ده متوانی وه ک ئەم ده ساله ی دوا یی ژبانم به کامه رانییه وه رایان بوێرم. روژتیک وام لێ هات وره م به ردا. ترسنوکی دایگرتم. که وتمه گێژاوی هه ناسه ساردییه وه.

ویستم چاویک بخشینم به ژبان هه کی ئەو سه ردا. چونکه بروام وا نه بوو که له ژبانی ئەم جیهانه خراپتر بێ. به لام شتیکی رووی دا. منی له و نیازه گێر ایه وه. خویشم نه مده زانی بوچ ده بوو نیازی وام بێ، که له راستیدا ئەو هه موو سه رگه ردانی و خه فه تبارییه م هۆی په یدابوونیان خۆم بووم. هه ر خویشم به یی یارمه تی ئەم و ئەو له بارمدا هه بوو چاریان بکه م. له (شیکاگو) وه گوێزامه وه بو (نیویۆرک). له وێ، ئەو نانه ی پیوست بێ بو ژبانم ده ستم که وت. به لام ژبانم ده ست نه که وت. له نیویۆرکدا بوومه کارگێری به شی جار بلاو کرد نه وه له گو فارتیکدا له ویدا ماوه یه ک له شپزه یی و سه رگه ردانییدا مامه وه. پاشان تیشکیکی چرای هیوام بو ده رکه وت.

تیشکه که له پێشدا کز بوو. بریتی بوو له تروسکه یه ک. ئەویش له بهر ئەوه بوو که من له سه رچاوه که یه وه دوور بووم. ئەوسا که به بیرمدا نه ده هات که هۆی سه رگه ردانییم شیتی و ناشیتیی خۆم بوو. هیشتا وام نه هاتبوو که تی بگه م به ختیاری و سه رگه ردانی تا ئەندازه یه کی دوور به ده ست مرۆف خۆیه تی. به لام له پاش ئەوه ی ده ستم کرد به سه رنجدان و لیکۆلینه وه له خۆم، هه ستم پێ کرد خه ریکم چاک بێم. روژتیکیان ئەم بیرم به میتشکدا هات: «ئه گه ر بووته خاوه ن کارخانه یه ک، ئایا که لویه لی لێ دا دروست ده که یت که به دلّت نه یی و پیوستت پیتی نه یی و نه یشتوانی به کاری به یینی؟ ئە ی حه ز ده که یت کاروباری کارخانه که ت وا هه لیسوو پتینیت که بو ت بییته سه رچاوه ی ئازار و زیان؟ باشه که وای لیهات بام بلێین تو کارخانه یه کی راسته قینه ت هه یه، کارخانه یه کی بیر کرد نه وه.

ئەم کارخانه یه له ناو له شی تو دا دامه زراوه. تو ی خاوه نی کارخانه که و کارگێری کارخانه که و پاسه وانی شه وی کارخانه که. هه موو شتیکی ناو کارخانه که به ده ست خۆته وه یه. بێ ئاره زووی تو هیه چ کاروباریکی تیدا نابینرێ. ئەگه ر تو رێ نه ده یت، هیه چ که ره سه یاخود که لویه لیککی خاوی تی ناخرێ. ئەو شتانه ییش نه بیت که خۆت تیییدا دروست ده که یت، هیه چ که لویه لیککی تری لێ نابریته ده ره وه...». ئەوه ده مه به خۆم گو ت: «کارخانه ی بیر کرد نه وه! ئە ی فاش یۆنگ ئە مه له ناو له شی تو دا دامه زراوه. که چی تو

کردو ته به کارخانه ی کاروباری پرو پوچ و با به تی بی فه ر. سه رنجیک له که لویه له کانت بده. چی ده بیینی؟... ترس و خه م و بێ نارامی و تووره یی نییه... ئایا به م که لویه لانه ته وه ده نازی؟ ئە ی بروا ده که یت که س حه زیان لێ بکات و داوایان بکات؟ نه. نه به سه ری تو! کارخانه که ت له خراپه به ولاره هیه چی تری لێ ناوه شیتته وه. زیان له خۆت ده دا و ئەم و ئەویش ده خاته ته نگوچه له مه وه».

له ژبانی شیتی و ناشیتی وه یس بووم

۳

ئەو بیردی که له با به ت (کارخانه ی بیر) وه، رایکی شام بو جیهانیکی پر له چاکی. به لام به ته نیا نه یده توانی سه رنه نگرێ بوونه کانت بگوێرێ به سه رکه وتن. له بهر ئەوه هیشتا له سه رگه ردانییه کی زۆر خراپدا، زۆر تاریک و نووته کدا خۆم ده بیینی. هیشتا هه ر هه ولی ئەوه م بوو که له ژبان به شتیکی گه وره تر بپچرم. که چی نه مده ویست هیه چ شتیکی تازه ی پیتشکه ش بکه م. به لام ئەنجامی ئەم ره وشته م زۆر سزانا ک بوو. دلّم یه جگار په ریشان بو بوو. له گلار او ییه کی زۆر ناخۆشدا بووم. یه جگار شپزه بوو بووم. کو تو کو تیرانه هه نگاوم ده نا.

ئەویش له بهر ئەوه بوو که زۆریه ی هیز و تواناییم له دروستکردنی خه موخه فه ت خواردن بو خۆم دا به خت ده کرد. له راستیدا گوێرینی. به ره مه ی کارخانه له شتیکی خراپه وه بو شتیکی چاک هه روا ئاسان نه بوو، شاره زایی و سامان و ره نجیکی زۆری ده ویست. (هه نری فۆرد)^(۱) به ملیۆن پاره ی به خت کرد، ئینجا توانی به ره مه مه کانی کارخانه کانی وا بگوێرێ که له بریتی ئوتۆمۆبیلی (ت) ئوتۆمۆبیلی (ا) دروست بکه ن. به لام ئەو گوێرینی به ره مه ی که ده بوو من بیکه م له کارخانه که مدا، له هی فۆرد گه وره تر و فراوانتر بوو. که چی سامانیکی وام له به رده ستدا نه بوو که بتوانم له م ته نگانه یه خۆمی پێ رزگار بکه م. له م گوێزانه وه یه مدا ده ستم ده کرد به گله یی کردن له خۆم و، به توندییه که وه سه رزه مشتتی خۆم ده کرد.

(۱) فۆرد (هه نری) ۱۸۶۳-۱۹۴۷: یه کیک بوو له پیتشه گه ره سه رکه وتو وه کانی که رتی پیتشه سازی ئوتۆمۆبیل له ئەمریکا، کۆله که یه کی به ره وه پیتشه چوونی ئەم جو ره پیتشه سازیه بوو و کاریکی وایکرد زۆریه بتوانن بینه خاوه ن ئوتۆمۆبیلی خۆیان.

به لّام هممو جارتيك شتيكي وام دهاته بيره وه كه لهسه راستي و دلّسوژي، بو خوم، دووري دهخستمه وه و به لاي خومدا دامده تاشي. پياو كه بيهوي لهسه ر خوي بكاته وه و پاكانه بو خوي بكات، زور به ناساني بوي سهرده گري به لّام خوي دهخاته بارتيكي سامناكتره وه. شهر له ناو دهرووندا گري سه ند. تا دههات رور به رور بلّيسه كه ي بهر زترده بو وه. ئه مه و ابوو تا له شكري خه وم و ته م دهستي كرد به شكاندين و خو به دهسته وه دان. بوم دهركه وت، نه وي به من پتيويست بوو نه وه بوو كه زال بيم به سه ر خومدا، به سه ر هه ست و بيري تاييه تي خومدا. زال بوون!... نه م وشه يه له كه لله مدا جيگير بوو. بوو به بزويته ري بيره وه ريم. له راستيدا زور پتيويستيم به زال بوون هه بوو به سه ر خومدا.

ده توانم بلّيم: له هه موو كه س زورتر من پتيويستيم به زال بوون هه بوو به سه ر خومدا. به لّام چون دهستم بكه وتايه ؟... گيرو گرفته كه له ويذا بوو!... به ره مي كارخانه كه م دهستي كرد به چاك بوون. به لّام هيتستا واي لي نه هاتبوو به دلي من بي و، نه م و نه ويش لايان په سنبوي. دهستم كرد به بير كردنه وه و، ليكوليئه وه ي دريژ. سه رنجم دا له كارساتي ژياني پيشووم و ليم كوليه وه. كه ش به كه ش شيم ده كردنه وه و ديسانه وه به شي كردنه وه كه يدا ده چومسه وه. په نام برده به ر خويندنه وه. نووسراويك نه ما بزائم كه لكي بوم هه يه و نه مخوينديتته وه.

په يم به وه بر دبوو كه ته نگانه يه كي گه وه له پيشمه وه يه، ده بي خومي لي ده رياز بكه م. ئيتر له و كاته وه خوم له به رده م دوو شتدا ده دي. ناچار بووم به كيكيان لي جييه به جي بكه م. يان ده بوو وازم له خوم به يتيه تا به ته واوه تي تيك ده چوم و داده رزام. ياخود ده بوو دهستم بكر دايه وه به ژيانيكي نوي كه شايسته ي خوم بي. شه ويكيان چاوم كه وت به چه ند ديترك له «نووسراوي پيرور» كه ده يفه رموو: «باره گاي خودايي له دهروونتاندايه». به واتايه كي تر ده يفه رموو: «باره گا ئاسمانيه كان له دهروونتاندان». سه ير نه وه بوو له سي سال پتر بوو كه نه و ديترانه م ده خوينده وه، كه چي سه رنجيان رانه ده كيشام.

نه و شه وه وشه كاني نووسراوي پيرورم وا دههاته پيش چاو كه به تيشكي روونايي نووسرابنه وه. واتا كه يم به ناوازيه كه وه بو دهركه وت. به خوم گوت: «سه ير نه مه يه كه نه م وشانه وه ك ئاراسته ي من كر اين وان. وا ده گه يتيان كه باره گا ئاسمانيه كان له دهرووني خومدان!»... نه ي له وه پيش بوچ له مه تينه گه يه شتم؟

راستي ده رخراو هه موو ده م زور به ناشكرا و ساده يي ده رده كه وي. به جورتيكي وا خويشمان له خومان سه رمان سورده ميتي كه بوچ وا درهنگ تبي گه يه شتويين. ئينجا بوم دهركه وت كه كارخانه كه م له باريدا هه يه له كه ره سه ي خامي شاره زايي و ئايين و باوه ر و خوشه ويستي و ره وش و خووه چا كه كاني تر به ره مه ميكي په سندي وا پيك به يتي كه ئافه رين بكري.

دووم هه نكام نه وه بوو، رسته يه ك بنوسمه وه ناوي هه موو كرده وه چا كه نه مره كاني تيذا دابنيم. نه و كرده وانهي كه بنچينه ن بو ژيانيكي هه موو ده مي. كه نه گه ر نه وانه نه بوونايه تا ئيستا ده ميك بوو ژيان له سه ر نه م زه وييه دا نه ما بوو. له جيي نه و سه رگه ر داني و هه ناسه ساردي جيهاني داگير كر دبوو. نه و وشانه ي كه هه لئارده بوون و به شايسته ي رسته كه ي خوم داده نان نه مانه بوون:

«خوشه ويستي، نازايه تي، رووخوشي، چالايي، دلنه رمي، دوستايه تي، دهس بلاوي، كارناساني و دادپه روه ري». برتي بوون له نو وشه ي چاوبه ستانه! دوور نييه رازي نه و باره گا ئاسمانيه يان تيذا بي، كه به هه موو كولي دلنه وه بويان ده گه رام و خوم بو ده كوتان. شه و له دواي شه و، به تاقى ته نيا بيرم له م وشانه ده كرده وه و، له ميتشكمددا جيگيرم ده كردن و بيرم له وه ده كرده وه كه چون به كاريان به ييم. دوايي بريارم دا ره فتاريان بي بكه م. هه موويان به كه لكن. هه موويان له پيچه وانه كاني خويان بيتگومان به هيترن. چونكه نه گه ر وا نه بوونايه ژيان پيش نه ده كه وت. هه ربه كه يان كرده وه يه ك پيشان ده دات كه به شي هه بووه له پيشخستني ژياني كومه لايه تيذا.

ليروهه بوم دهركه وت كه هه ر نه م كرده وانه خويان له وانن يه كيكيش له تاكه كاني كومه لايه تي رزگار بكه ن. ئيتر له وه به دواوه ريگا كه م ناشكرا بوو، هه رچه نده پيدارويشتني ئاسان نه بوو. به م كرده وانه وه خوو بگره! نه وه ريگا كه ي من بوو، كه گرتم، له وه هه موو تاريك و نووته كييه و قورچلپاوه كه تيذا بووم رزگاري كردم. به لّام له پيش هه موو شتيكدا پتيويست بوو له كه لويه له خراپه زبانه خشه كاني به ره مه مي كوني كارخانه كه م خوم رزگار بكه م.

هه ر له وه شه وه دا وازم له فه رمانه كه م هينا. هه ر له وه شه وه يشدا بوو كه (قاش يونگ) ي كون مرد و، نه م كه له پوره ي بو به جي هيشتم، كه ئيستا قسه ي ليه ده كه م.

له پيش هه موو شتيكدا بپيارم دا له خووانه خۆم رزگار بكهه كه به خراپم داده نان، يان له چاكی و خراپي يان دل كرمي بووم. به راستی زال بوونم به سهر نهو خووانه دا سهركه و نتيكي گه وره بوو. له وكاتهوه كه زال بووم به سهرياندا، ههستم به سهرويه كي سه پيري كزه بای سه ره به سستی كرد. سه ره له نوئي ژيانم دهست پي كرده وه قه واله كانی پاراستنی ژيانم دهفرۆشت. به لām هيشتا هه ره له جهنگی خووه خراپه كانی له شم دابووم. له بهر نهوه به لām هه سهير نه بوو كه له فرمانه كه مه وه سهو ديكي كه مم چنگ ده كه وت. كاتيكيش تپيه پري خۆم و خپزانه كه له تهنگانه و دهست كورتيدا ده ژيانين. له گه ل نهوه يشدا زۆر خۆمان به كامه ران ده زانی. له راستيدا له هه موو كاتيكي ترمان كامه رانتر بووین؛ چونكه له كۆري جهنگدا په يتا په يتا سه رده كه وتين. په كتيكيان نهوه بوو: خۆمان رزگار بكه يان له (بیر له خۆكردنه وه). هه رچهند ههستم به وه ده كرد كه بپير له خۆم ده كه مه وه. به خۆم ده گوت: «ئيبستا كاتی نهوه يه بپير له يه كتيكي تر بكه مه وه. هه ر كه سيك بي بام بيی. به مه رجی خۆم نه بی».

كاتيكي وام لي هاته پيشه وه، پتيوستيبه كي زۆرم به پاره هه بوو. دهستكورتی و پرووی تی كردبووین، به جارتيك هه ناسه ساردی كردبووین. نهوه ندهی نه مابوو بچمه وه سه ره وشته كۆنه كانی جارنم، كه به هه موو ته مه نی رۆژگار هه خوويه كي يه جگار خراپم پتوه گرتبوون. له وكاته دا شه ره كه ی ناپليۆنم هاته وه ياد، كه له ئيبستاليدا تووشی بوو بوو؛ دوژمن ناگربارانی ده كرد. به هه زاران گولله ی تی ده گرت. له پر يه كی له سه ركردنه كانی ژيتر دهستی به سواری گه يشته لای و پتي گوت: «زۆرتر به لām هه وايه نه شه ره ژيتر دهستی ده دۆرتين». به لām ناپليۆن به توندييه وه وه رامي دايه وه گوتی: «زۆرتر به لām هه وايه نه شه ره ده به يينه وه». راست بۆی چوو. ناپليۆن شه ره كه ی برده وه. به لām من له كوئی و ناپليۆن له كوئی، من هيچ نه به ردی و بليمه تيه كم تيدانه بوو. له هيچ بۆره پياوتيكيش گه وره تر نه بووم. ديسانه وه جوړه هه ناسه ساردييه كم پي گه يشته وه. ناچار مام به توندييه كه وه سه رزه نشتی خۆم بكه م. گوتم: «كه زۆر هه ستت به بوونی تايبه تبي خۆت كرد، هه سته بچۆره كۆره وه، بۆ كه سيكي تر فه رمان بكه. نه گه ر نه مه نه كه يت، تا ئيبستا هه ر چيت دهست كه وتوو له دهستت ده چي». نه مه م به قسه يه كي گيانی راست و دروست هاته پيش چاو چوومه پيشه وه بۆ تاقی كردنه وه ی.

له رۆژه لاتنی شاری نپوۆرك دا خه سته خانه يه كي مندالانی په ك كه وتوو هه بوو. رووم تی كرد. داوام له سه ره پشتيكه ره كه ی كرد ريم بدات. مندالنه كان به ينمه پي كه نين. دهستم كرد به چپوۆك گيانه وه بۆيان. به لايانه وه په شم بوو. پاشان دهستم كرد به خوينده نه وه.

نهو يشيان لا هيچو پوچ بوو. وام لي هات لهو نيازهم بكه ومه گومانه وه. چونكه هه ر چيم كرد بۆ به كه لك هاتنی نه م و نهو به فيرو چوو. نه م سه رنه كه وتنه ی من كاری له مندالنه كان نه ده كرد. به لām، به ش به باری خۆم سه رگه ردانى و نوشوستيبه كي گه وره بوو بۆ من. له بهر نهوه به هه ناسه ساردييه كه وه بپيارم دا له جارى دووه مدا گۆزانييان بۆ بلیم. چي بي له تو نه يتي بي، دهنگی من نهوه نده خووش نييه كه دلی نه م و نهو كيش بكات.

له گه ل نهوه يشدا مندالنه كان گۆزانييه كه ی منيان پي خووش بوو. به م رهنگه ساليكي ته ووام برده سه ر، هه موو يه كشه مووانی سه ريكي نهو خه سته خانه يه م ده دا و گۆزانييم بۆ نهو مندالانه ده گوت. جا له بهر نهوه ی له ساز و ناواز شه رزا نه بووم، چهند قه وانتيك په يدا كرد و له ماله وه گويم لي ده گرتن بۆ نه مه ی فيري گۆزانييه كانيان بيم. كه دهستم به وه كرد، پارم نهوه نده نه بوو به شی كرينی نهو قه وانانه بكات. به لām كه نيازى خۆم به خاوه ن قه واننه كان گه ياند، په نجا قه وانى گۆزانيي مندالانی پي به خسيم. له كولانه كه ی خۆمدا، له پاش مه شتيكي زۆر فيريان بووم. به لām پيش برانه وه ی سال، پارم نهوه نده ده سته كه وت كه قه وان و گه لي شتی تری پي بكرم. ئيبتر كه وام لي هات، پايه ی هه ره بلند بۆ سامان دانه نييم، خۆم واهاته پيش چاو كه بۆ ژيان پتيره وييه كي سه ركه وتوووم ده سته كه وتوو. مه به سيشم له سهوود كامه رانييه.

چهند ساليك ده بي بپيارم داوه كه خۆم تووشی جه ره به زييه كي بازرگانی و بكه م كه بزنام به هوی تيدا سه رنه كه وتنه وه تو زقاليك كامه رانييم له دهست بچي. جارتيكيان خه ريكي ناماده كردنی قه واله يه كي پاراستنی زۆر نرخ گران بووم. تا نه مه م بۆ چوو سه ر گه ليك كات و سامانم به خت كرد. له وده مه يشدا هيشتا ده سته كورت بووم. به لām نه م كه يينه و به يينه له وانه بوو تا ده ميك بمبا به رپيگای ده له مه ننيدا. نهو به يانيه كه پتيوستبوو دوايی به رپيك كه وتنه كه مان به يتم هات و رووم كرده ده سگای پياوه كه. نه م هه له بۆ من زۆر گرينگ بوو. ته نانته له كاتی چووندا بۆ لای، خۆم خزانده په نايه كي بي دهنگه وه، به له ش و هوش تاويك وه ستام و سه رنجم دا، تا له خۆم دلنيابم كه له م فرمانه مدا ره نجه رۆ نام.

له خۆم پرسى: «نه گه ر هات و نه م پياوه نه هات ناخۆ خه م و ته م دل م دادگري؟». وه رامه كه زۆر روون نه بوو. له بهر نهوه بپيارم دا خۆم به او پتيمه ناو نهو جه ره به زييه وه، نه وه ك نهو شه ري له گه ل خۆمدا ده مگرد بيدورينم.

دههر ئەم برباره بوو که شه‌ره‌که‌ی بۆ بردمه‌وه. هه‌روه‌ها ئازادیشی کردم که بتوانم به‌پیتی ئەو رهنگرێژییه‌ی که دامنابوو بۆم به‌ریتوه. پیاوه‌که له‌گه‌ڵ پیتگه‌یشتنی سه‌ره‌په‌ری ناوه‌که‌م. ده‌سته‌به‌جی بانگی کردمە ژووره‌وه بۆ چاوپێکه‌وتنی. ده‌ستمان کرد به‌گفتوگۆکردن. به‌لام وام هاته پێش چاو، ده‌په‌وی خۆی له‌بابه‌تی گفتوگۆکه‌مان که (پاراستنی ژیان) بوو دوور بخاته‌وه. ده‌م‌وده‌ست هه‌ستم پێ کرد که هه‌ر رهنجیتکم داوه له‌ پێناوی ئاماده‌کردنی قه‌واله‌که‌دا و هه‌ر پاره‌به‌کیشم به‌خت کردوه به‌فیرۆ چووه. کابراکه ده‌ستی کرد به‌پارانه‌وه بۆ لێ خۆش بوونم. گوتی: «بمبه‌خشه، زۆرم پێ ناخۆشه که به‌هیچ کلۆجی قه‌واله‌که‌ت ناتوانم لێ بکرم. تۆیش که بروات وابوو من قه‌واله‌که‌ت لێ ده‌کرم به‌هه‌له‌دا نه‌چووبوویت. چونکه هه‌ر چیت له‌ده‌ست هات له‌ به‌ختکردنی کات و پاره‌کردت بۆ ئەم‌ه‌ی بمخه‌يته سه‌ر کړینی ئەو قه‌واله‌یه...». منیش قسه‌که‌م پێ بری، پێم گوت: «تکام وایه به‌ته‌نگ منه‌وه نه‌بیت که له‌ پێناو ئاماده‌کردنی قه‌واله‌که‌دا رهنجم داوه و به‌با چووه. من نه‌هاتومه‌ته لات بۆ ئەم‌ه‌ی بمه‌ هۆی خه‌م و خه‌فه‌ت بۆ تۆ. به‌لکو بۆ ئەوه هاتووم که ئەگه‌ر فه‌رمانیتکم له‌ده‌ست بێ بۆتی بکه‌م. بێجگه له‌وه من ئەوه‌نده به‌ته‌نگ ئەوه‌وه نیم که قه‌واله‌که‌م لێ نه‌کړیت. من ده‌مه‌وی تۆ به‌هۆی منه‌وه تووشی دل ته‌نگی نه‌په‌یت.

به‌هۆی ئەم گفتوگۆیه‌وه که له‌گه‌ڵ ئێوه‌دا کردم کارێکی خۆشم رابووارد لایشم وایه که که‌لک و خۆشیی ئەم رابوواردنه‌مان له‌ که‌لک و خۆشی فرۆشتنی قه‌واله‌که‌ زۆرتر بێ. هیواداریشم که جارێکی تر به‌ئه‌ندیشه‌ی ئەم که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌یه‌وه خه‌فه‌ت نه‌ده‌یت به‌خۆت...» که له‌ ده‌سگای پیاوه‌که چوممه‌ ده‌روه، هه‌ستم کرد وره‌م له‌ وره‌ی پێش هاتنه‌ ژووره‌وه‌م بۆ ده‌سگای له‌ بلندتر و به‌هێزتره. به‌م رهنگه‌ جارێکی تریش به‌سه‌ر سه‌رنه‌که‌وتنمدا زال بوومه‌وه.

چهند حه‌فته‌یه‌کی پێچوو، له‌ کابراکه‌وه نامه‌یه‌کم بۆ هات. بانگی ده‌کردم ببینم. چووم پیتی گوتم: «هێشتا له‌و وزه‌مدا نبیه قه‌واله‌که‌ت لێ بکرم. به‌لام بۆیه‌کا بانگم کردیت که لیت پیرسم ئایا ده‌توانی که‌لکێک وه‌رگریت له‌وه‌ی که نامه‌ت بده‌می بۆ سه‌د که‌س له‌ گه‌وره‌پیاوانی نیویۆرک بۆ ئەم‌ه‌ی ناسیابووبیان له‌گه‌لدا په‌یدا بکه‌یت?... ئەوه‌نده رووخۆش و زمان شیریمن هاتیه‌ پێش چاو حه‌زم کرد تۆله‌ی ئەوه‌ت بۆ بکه‌مه‌وه که له‌ ده‌ستت چوو. بێجگه له‌وه ئەو قه‌واله‌ فرۆشانه‌ی که زۆره‌ ملی له‌ کپاره‌کانیان ده‌که‌ن بۆ قه‌واله‌کړین په‌جگار که‌من، ئەمه‌یش بووه هۆی ئەوه‌ی که حه‌زم کرد هه‌ندی له‌ هاورپێکانم بتبینن.» سه‌د

نامه‌ی تایبه‌تی له‌ پیاویکی گه‌وره‌ی خاوه‌ن کاره‌وه ره‌وانه‌ بکړی بۆ سه‌د که‌س، له‌ هاورپێ گه‌وره‌کانی هواتای خۆی! هیچ گومانیکێ تیدا هه‌یه که ده‌توانی که‌لکیان لێ وه‌ربرگرم؟، نه‌!... ئەم گه‌وره‌ پیاوه ئەو هه‌موو نامه‌ی به‌ده‌ستی خۆی بۆ نووسیم، که تا سالیکی ته‌واو به‌کار و فه‌رمانه‌وه خه‌ریکیان کردم. به‌هۆی ئەوانه‌وه توانیم گه‌لیتک جاری وا (قه‌واله‌ی پاراستنی ژیان) بفرۆشم. که هه‌رگیز پێم نه‌ده‌کرا به‌و تاقه‌ کپاره‌ی بکرم. جارێکی تریش بۆم ده‌رکه‌وته‌وه که ئەو سامانه‌ی بۆم به‌جی ما‌بوو له‌ جیهانی کاروفه‌رمان و بازرگانی دا جینگایه‌کی بۆ خۆی کردبووه‌وه.

سبه‌ینتی نسییه

وام لێ هاتبوو که له‌ هه‌موو ژيانمدا له‌ (سبه‌ینتی) بترسم. تا رۆژێکیان پیرام دا باوهر به‌م‌رۆ بکه‌م و ئازایانه‌یش تیبدا بژیم. «ئیم‌رۆ ئەو سبه‌ینتییه‌ی دوینتی لێی ده‌ترسایت. که‌چی هیچی وایشی تیدا روو نه‌دا که بتخاته‌ ترسه‌وه».

به‌م شتیویه‌ بوو که یه‌کیکیان ئەوه‌ی له‌ دل‌مدا هه‌ستم پێ ده‌کرد. له‌ بابته‌ ئیم‌رۆ و سبه‌ینتیوه، ده‌ری بری. هه‌رچی سه‌ر به‌دوینتی بێ، هیچم ده‌رباره‌ی پێ نا‌کړی. سبه‌ینتی یش، هه‌رگیز، نایه‌ت. که‌واته ته‌نیا ئوبالی ئیم‌رۆ به‌ئه‌ستۆمه. ئەمه‌ راستی په‌رستییه‌ منه‌ له‌ بابته‌ رۆژگار‌ه‌وه. به‌هۆ ئەو‌یشه‌وه، توانیم له‌گه‌لیتک ته‌نگانه‌ سه‌ر ده‌ر‌به‌ینم.

تارمایی و ئەندیشه

٤

که‌س نه‌بووه وه‌کو من تووشی به‌ره‌نگاریی ترس بووبی. به‌و شتیوه سه‌خته‌ی که ناچار بووم تووشی بيم. زۆریه‌ی که‌سان ته‌نیا له‌ شتیک ترسیان هه‌یه. به‌لام من، تیکرا، له‌ هه‌موو شتیک ده‌ترسام، ته‌نانه‌ت له‌ مشکیش!...

به‌شه‌وان سه‌رم له‌ پیتخه‌فه‌که‌مدا ده‌شارده‌وه. بۆ ئەم‌ه‌ی ده‌نگی سامناکی تریشق و هووری هه‌ور و بروسکه له‌ گویم دوور بخه‌مه‌وه. هه‌روه‌ها ته‌ماشاکای چیرۆکانیش^(١) ده‌بوونه هۆی ترساندن و ئازاردانم. وای هه‌ل‌ده‌گرت منیش له‌و چیرۆکانه‌دا که له‌سه‌ر ته‌ختی ته‌ماشاکای خویندنگامان لاساییمان ده‌کردنه‌وه به‌زم‌وره‌زم‌یک ببینم. که‌چی به‌پیتچه‌وانه‌وه له

(١) ته‌ماشاکا: شانۆ.

ببینیاندا خه و خهفه تم تووش ده بوو. لهو پرژانه دا که ده که وتنه پيش شه وانی گهوره ی لاسایی کردنه وهی چیرۆکه کانه وه، به ته و او هتی ههستم به ئازاریکی ناو سکم ده کرد، که له گیانی خۆم وه پرسی ده کردم. تا ده مینم نه وه له بیر ناچیتته وه، که له چیرۆکیکیدا ده بوو لاسایی چیرۆکیکی بکه مه وه. ههروه ها ده بوو: به ده نگیکی زۆر به رزه وه گۆرانی یه ک بلیم. له کاتی مه شقدا ده متوانی به باشی: لاسایی کردنه وه که جیبه جی بکه له گه ل گۆرانییه ده نگ بلنده که. به لام که کاتی لاسایی کردنه وه که ده هات بۆ پيشاندانی دانیشتومان. شپزه ده بووم و له سه رخۆم ده چووم و ناچار ده بووم له ته ماشاگا که رابکه م... ئەمه بۆ من شتیکی زۆر نه بوو. چونکه من ترسنۆکیکی بچکۆله بووم. رینگام دابوو به ترس له ژياندا گه شه بکات و. هیز و هه رت بسینتی و به سه ریشمدا زال ببی.

لهو شه وه نه گریسه دا دهستم کرد به لاسایی کردنه وه. به جوانی جی به جیم کرد. به لام هیشتا دهستم نه کردبوو به و گۆرانییه سامناکه که ده بوو به ده نگیکی به رز، بیلیم، له رزم لئ هات و ده نگم به ته و او هتی نووسا. هیچم بۆ نه مایه وه ئەوه نه بی که له ته ماشاگا که هه را بکه م. مامۆستاکان و هاوړیکانم دلیان ده دامه وه، بۆ ئەمه ی بگه ریمه وه سه ر ته ماشاگا که، تا لاسایی کردنه وه که ته و او بکه م. به لام هه چ رهنجیکیان له گه ل دا به باچوو. ئەو که تنه ی که کردم ئەمه نده لام ناشیرین بوو، خۆم له به ر چاوی خۆم سووک بووم. وایشم لئ هات که له و کاته وه تا چند پرژیکیش ژبانم به باریکی گران ده هاته پيش چاو. له هه مووی خراپتر ئەوه بوو که خۆشه و بست ترین کچ و نزیکنینیان به دلیم که له هه موو کچیک پایه ی بلندر بوو لام. لهو چیرۆکه دا له گه ل مندا لاسایی ده کرده وه. له پاش ئەو شکسته ناشیرین و نه نگه م، به ئاشکرا پیتی گوتم که ئیتر تا سه ر لیم جیابوه وه و، نزیکم ناکه ویتته وه. وام لئ هات: تا پیم بکرایه، به ناو شه قامه کانداهاتوچۆم نه ده کرد. که به ناچار به شه قامیکیدا برۆیشتمایه و امده زانی هه موو که سه ی به چاوی سووکه وه سه یرم ده که ن و تیزم پی ده که ن. که گویم له پیکه نینی یه کییک ببوایه و امده زانی که پیکه نینه که ی له گه ل منه و گالته م پی ده کات. له رزم لئ ده هات و له شه رماندا رووم سوور هه لده گه را و، ئەوه نده هیش ئازارم پی ده که یشت مه گه ر هه ر کوریک وای لئ به اتایه هه ر چی بکات که سه په سندی نه کات و هابوهووی لئ بکیشن. له گه ل ئەمه ی شیدا که سیکم نه دی خه میکم بخوات. یاخود خه ریک بیت له گه لیم به هیز بکات و، بمخاته وه سه ر دۆخی جارن. به گشتی و امده زانی ئەم ترسانه شتیکی ئاساییه له مندا، لیم جیانا بنه وه.

ئەم ترسانه له تافی کورینیشمدا لیم جیانه بوونه وه. که چاوم به یه کیکی خاوه ن فه رمان ده که وت، ده نگم کزده بوو، ئەژنۆکانم ده له رزین، به گران پیم ده کرا به پیتوه بوهستم. که ئەو سه رده مانم بیرده که ویتته وه، له وه دا گومانم نامینتی که ئەم ترس و له رزانم بوو، بوو بوونه هۆی ئەوه ی خووبده مه خوارده وه ی مه ی ئەوه ییش له ناشیتتی خوومه وه بوو که ده مکرد، بۆ ئەمه ی چند تاویک له ده ست خۆم. خۆم رزگار بکه م. ئیستایش له بیرمه که زۆر جار ئاواتم ده خواست و له خودا ده پارامه وه که کریاره کان له ده سگاکانیادا نه بن، بۆ ئەمه ی دوو چاری چاوی که وتینان نه یم!... ههروه ها گه لیک جارم له بیره، که له کۆبوونه وه کانی قه واله فرۆشتندا، به ترس و له رزیکه وه داده نیشتم. نه وه ک پرستیکم لئ بکری، یاخود لئ دووانیکم لئ داوا بکری!... گه لیک جاریش که چاوم به چاوی سه رۆکه که م ده که وت، دلگه کوتیی و ام پی ده گه یشت، ئەونده ی نه ده ما دلیم له که له که مه وه ده رپه ری. دلشیم وا ته نگ ده بوو، پیم نه ده کرا به بی شله ژان و سه ر لئ شیوان ورته یه ک بکه م!... به هۆی ترس و له رزه وه، له هه رته ی کورینیشمدا، باشترین هه لم له ده ستچوو. پیاویکی پیر که ره نگه ئەوه ییش له تافی کورینیشمدا وه ک من تووشی داوی ترس و له رز بووی به ته نگ منه وه بوو. به خۆی زانیوو که زال بووه به سه ر خۆیدا، وایزانی که ده توانی منیش وای بکات که زال بیم به سه رخۆمدا. هه رچی چۆنیک بی، دای به گویتما که ده یه وی بکات به هاوکاری خزی، به مه رجی مووچه یه کی زۆر که مم بداتی. به لام له کاتی فرۆشتندا مزیکه گه وره م بداتی. پیم گوتم: باشه. به لام هیشتا رۆژناوا نه بوو بوو، که دلیم لیبی کرمی بوو! ده مگوت به خۆم، چیم له ده ستدی، ئەگه ر تووشی نه خۆشییبه ک بووم، یان هیچم بۆ نه فرۆشرا!... چیم پی ده کری ئەگه ر کاروبار به دللی خۆم هه لئه سوورا و بازار بکه ویتته کزی!... ئەی چی بکه م ئەگه ر هاوکاره پیره که م له پيش سه رگرتنی فه رمانه که مدا بمری!... ئەمانه به شتیکی که م بوون لهو پرس و دوو دلییانه ی که که وتنه سه روو دلمه وه. دوایی ناچار بووم وازم له به لینه که م هینا. که چی به چاوی خۆم دیم به کیکی تر خۆی بۆ ئەو فه رمانه کوتا. زۆری پی نه چووس بووه یه کتی له ده وله مه نده گه وره کان.

له پاش ئەمه ی چند سالیکی به ره نگاریی ترسم کرد له خۆمدا، دهستم کرد به بیرکردنه وه له کارخانه ی بیرکردنه وه ی خۆم. بۆچ ده هیلیم ئەمه نده ترسم بۆ دروست بکات!... من به ره مه ی و ام نه ویستوه. که سیش داوای شتی وای لئ نه کردووم. ئەی ئەو کارخانه یه هی خۆم نییه؟!... ئەی خۆم سه رۆکی نیم؟!... چاودیری نیم؟!... هه موو شتیکی به ده ست خۆم

نییه؟... ئەی کهواته، بۆج شتیکی وام بهرهم نههیناوه که بهینتی کات و رهنجی تیدا بهخت بکری؟...

لهوکاته دا گه یشتیومه ئه وپهیری سه رگهردانی له ژیاندا. بهلام خۆش بهختانه، بهناشکرا ئەم راستییە ناسازەم بۆ دەرکهوتیوو. ئەی چی بکەم؟ بریارم دا: له پێش هه موو شتیکیدا زال بيم بهسەر ترسدا و دەری بپهڕینم له دلم، تیگه یشتم که زۆر لهوه دهرترسام سه رنه کهوم. فرمانم له دهست دهریچی، زیان له سامانم بکهوئ. ههروهها گه لیک دهرد و نازاری تریشم توش بیی که له نابوو تییه وه پهیدا دهبن. جا له بهر ئه وهی ترس لهو شتانه له هه موو شتیکی گه وره تریوو که من توشی بوو بووم. بریارم دا که ئه وشته ی ده توانم بیکه م، ئه وه یه که سه رنه کهوم، واز له فه رمانه که م بهینم، به بی کار و فه رمان بسو و پیمه وه به ناو شه قامه کاندان. واتا ئه و شتانه بکه م که ده ترسام رۆژیک له رۆژان توشم بهن!! له راستیدا ئه وه دهرمانیکی به هیزی تال بوو. بهلام من پیتو یستیم به دهرمانیکی به هیزی تالی وابوو. ئاماده یش بووم که بینۆشم.

پیتو یست بوو ترسه کانم بدهم بهزه ویدا. نه یشم ده توانی بیانده م بهزه ویدا، ئه گه ر له تاقه باب ته یکه وه سستی م بنو و اندایه. له بهر ئه وه، هه ر له خۆمه وه، خۆم خسته ئه و باره وه، که له هه موو شتیکی زۆر تر لیتی ده ترسام. که چی هه ستم به هیج ترسیک نه ده کرد له دلما. به لکو به پێچه وانه وه، هه ستم به سه ر بلندی و خۆشی و کامه رانی یه ک ده کرد، که له ژیا نی نوئمدا ده ستم پێ کردوو. له گه ل ئه وه یشدا پیتو یست بوو ده میکی دوور دڕیژ له سه ری برۆم تا خوو بگرم به سه ر که و تنه وه به سه ر خۆمدا. هه ره کو له وه پێش تیم گه یان دیت، رۆژان و چه فتان و مانگانم به ئه رک و نازاریکی زۆره وه به سه ر برد، ئینجا گه یشتم به ئامانج. چونکه دل ناسکی بی ئه ندازه و، ره وش و خووی بی ر کردنه وه ی پر له نازار، له شه و رۆژیکدا لانه ده چوون. پیتو یست بوو راوه دوویان بنیم و بیانشکیتم. بهلام ئه وان به ره نگارییان کردم و تیگۆشان پایه مالم بکه ن، له و کاته وه که خۆم ئاماده فه رمانی کۆم بهینم و ده ست بکه م به فه رمانی تازه م. باب ته ی ترس لای من له هه موو باب ته ی تیک چاکتره و له دلمه وه نزیکتره. ترس له هه موو دوژمنی کم ناحه زتر بوو. به لای شه مه وه وایه که دوژمنی هه ره ناحه زی زۆر که سی تریش. چونکه هه موو هاو رپیکانم، هه ر یه که یان، شتیکی له ده ست چوو بوو. ئه گه ر کامه رانی نه بووی، له ویش گه وره تر بووه. ئه وه یش هه مووی به هۆی ترسه وه له ده ست بیان چوو بوو. له م رۆژانه ی دوا یی دا، له بیست پیاوم خواست که ترسی هه ره گه وره ی خۆیانم پیشان بدهن. وه رامه کانیان به م رهنگه بوو: پینچ که سیان یه جگار له هه ژاری ده ترسان.

سی که سیان له که موکو ری و نهنگی و جوژه کانیان ده ترسان. یه کیکیان ده ترسا له جیگا به رزه کان. یه کیکیان له ناگر. دوانیان له نه خۆشی یه کیکیان له پزیشک و تاقی کردنه وه ی له شی. یه کیکیان له و تاردان بۆ کۆمه لیک له گو یگران. یه کیکیان ده ترسا له تاریکی دووانیان ده ترسان له ناو. یه کیکیان ده ترسا له ئۆتۆمۆبیل له یه کدان. یه کیکیکیان ده ترسا له مار ترسی هیج که سیک له و بیست پیاوه له بهر هۆبه کی په سند نه بوو. ئه و پیاوانه له راستیدا ریبیان دابوو به ترسی بی جی کامه رانییان لێ بار بکات و، کارگوزارییان لێ په ک بخت. له راستیدا، بۆ زال بوون به سه ر سه رنه که وتن و هه ژاریدا هیچی وای پێ ناوی ئه وه نه بی که توژیک پارێزگاری بکری له گه ل فه رمان کردنیکی به دل و چالا کانه دا. به لام ترس له وانه، به کاری هیج نایهت!.

که س زال نابی به سه ر ترسدا ئه گه ر له ترس بترسی. ئه وی نه هیلتی هه ژاری روو بدات ترس نییه. به لکو فه رمان کردن و پاره کو کردنه وه و باوه ر به خۆکردن و نازایه تییه. به لام ترس له شوورهی و نهنگی، له لایه ن ئه و که سه انه وه که راست و دروسان، به شیتی نه بی به هیچی تر دانانری. چونکه نهنگی و شوورهی له خۆیانه وه توشیان نایه ن، ئه گه ر به خۆیان نه یان هیننه سه ر خۆیان.

سه رنه گرتنی کار و فه رمانیکی پاک و راست، بیگومان نابیته نهنگی. که سی وایش نییه که به شتیکی نهنگی بزانی، ئه و که سه کلۆ له نه بی، که کاتی له فریانه که یدا ره نجهرۆ ده بیست. پێ ددها به دلی خۆی که به خۆپایی خۆی به به ده بخت و سه رگه ردان بزانی. ئه و که سه انه ی بی تاوان له سه ر نه گرتنی کاروباره کانیاندا، گه وره پیاوان به چاوی سووکه وه سه یریان ناکه ن. به لکو دلایان پیبیان ده سووتی و خۆشه ویستییان به رامبه ر ده نوین. دیسانه وه ده بلتیمه وه، که ترس له م جیهانه دا هیج نییه ئه وه نه بی که پیاوی ترسنۆک ده هیلتی هه سستی نابه جی بیته دلپه وه و سه ری لێ بشیوینتی. رۆژیک له رۆژان بچۆره ناو نووسراو خانه که ته وه، چاو یکیش بخشینه به و رسته درێزه ی نووسراوانه دا که له باب ته (ترس) وه نووسراونه ته وه. به سه ره اتی گه وره پیاوان بخوینه ره وه. سه یر ده که ییت زۆریه یان که وتوونه ته شه ره وه له گه ل (ترس) دا، که له ئه نجامدا به سه ریدا سه رکه وتوون. چونکه له راستیدا زۆریه ی ئه و گه وره پیاوانه، له وانه ن که به سه ر ئه م جوژه هه ستانه دا سه رکه وتوون و، له ژیا نی خۆیان ده ریانه پهراندوون له بریتی ئه وانه شتی وایان خستۆته دلی خۆیانه وه، که له باریاندا هه بی؛ که لک و فه ر بۆ خۆیان و بۆ که سانی تریش پیک بهین.

له پاشماوهی سامانی نوقوم بوو که لک وهر بگره

۵

هه موو شاره زایی یهک ده توارئ بکری بهشتیکی نرخدار. مه به سم نه وه نییبه که هه موو شاره زایی یهک ده بیته سوو دیکي پوخته ی گیانی یا خود سامانی، به لام مه به سم نه وه یه که ده توارئ شتتیکي لئ هه ل بکری نری. نه م سوو ده، هاوتای نه و ره نجیه که له پیناوی شاره زایی به که دا دراه؛ له یه کن له دیهاته کانی نریک شاری نیو پورکدا نافرته تیک هه بوو، له ده می که وه ده ژیا و ژیانیشی بوو بووه به خشینیکي خوایی بو زور که سی نه و ناوه. نه و نافرته له ته مه نی پانزه سالی که متردا شووی کردبوو. خوئی و میترده که ی پیره ویی یاسایه کی وایان ده کرد له ژیانیندا که هه موو هو به کی به ختیار بیان بو ناماده بوو بوو. به لام ژیان تاییه تی خوئی، زورتر له ژیان ناو چیرۆک و سه رگورشته کانی ده کرد. که جاروبار ده یان خوینینه وه. به کومهل خوشه ویستانی بو خوئی په یدا کردبوو: له کاتی مندالییدا، له تافی ژیان ناو زانستگایدا، له ژیان ژن و میتردییدا... به لام میترده که ی جیگایه کی ناوازی له یه کیک له هاو به شیبه کاند(۱) بو خوئی داگیر کردبوو، که سه رۆکه کانی له پاش ده میکی کورت له فه رمان بینینیدا پیمان ره وا بینیبوو. له بهر کارگوزاری و کرده وه په سندی.

ژیان هه ردوکیان، ماندویتی تیدانه بوو. ته م و خه م ناسمانی ژیانانی داگیر نه کردبوو. نه م ژیانیه یان وه ها بو مابووه وه تا هه و ره چلکنیکي ره شی مردن که وتبووه ناوه ندیانه وه و نه م به ختیار بیه ی لئ تیک دابوون.

نه م یه کیتیبه ناوازیه ییش کاتیک تیکچوو له ناوه ندیاند که میترده که به ده رگیتی ناکاو و کوتوپر مردبوو، پیش نه مه ی بووک و زاوا، خودا مندالیکیان پئ به خشئ. به م ره نگه بیوژنی تازه ته من، تووشی نه م سه رگه رانداییه بوو، که نه وه ندی نه مابوو ژیان سه ره و ژیر بکات. سال له دواي سال تپه ری به سه ر مردنی میترده که یدا تا گه یشته بیست سالی ره به ق، هیشتا نه م نافرته جار تیک به بییریدا نه هات شوو بکاته وه. نه مه راسته که دل سوژی خوئی به رامبه ری میترده که ی تیک نه دا، به لام نه وه ندییش نازا و به نارام بوو که نه یو بیست ماوه ی ژیان له خه م و سزایه کی پئ هوو ده دا به خت بکات. بریاری دا، تا له

(۱) هاو به شی: کومپانیا، (شرکه).

له مندالییدا ده مدی: جووتیاره کان بوو که بارانه یان له ناو کیتلگه کانیان دا داده مه زراندا، بو نه مه ی بالدار و په له وه رانی پئ بترسین و ده ریکه ن. زور له بالداره ترسنو که کان، هه ر که چاویان به شه روالیکي کون ده که وت، له گه ل کلاو و فه ره نجیه کدا به سه ر دوو داری راست و چه پدا هه لو اسراون، له ترساندا دا ده چله کین و فرکه یان ده کرد بو دوور. به لام جاروباریکیش بالدار و هه له سه رخو و زرنگ ده هاتنه خواره وه، به پیچه وانیه هاو ره گه زه که ی خو یان، سلیمان له و بوو که بارانانه نه ده کرد. به لکو تیزیان به خو یان و خاوه نه کانیان ده کرد. پئ باکانه چه ندیان بو یستایه له کیتلگه که دا چینیه یان ده کرد و دانیان ده خوارد... له و کاتانه دا که بیرم له واتای نه و جو ره دیمه نانه ده کرده وه. به لام که وه رس بووم له ده ست شیتی و ناشیتیم، تیکه ییستم که ترسه کانی ناو ژیانیش له و بوو که بارانانه پترین!... له راستیدا په ی بردنم به م راستیبه، نو به ره ی نه و سامانه بوو که بو م به جی مابوو.

منیش وام پئ باشته که نه م سامانه ت له گه لدا دابه ش بکه م. نه ک به ته نیا بیه پیلمه وه بو خو م و به شی که سی تری لئ نه ده م.

به دخوویی مرؤفا!

هه ندی جار دئ به بیرمدا ده لیم: نه گه ر نه و دره خته به ناو بانگه ی که له به هه شتی عه دن دایه له سه ری بنو سراپه «سیتیک بکه ره وه»، میژووی ره گزی مرؤفایه تی ده بوو بگو راپه. هه ندی جاریش به بیرمدا دئ ده لیم:

نه گه ر فه رمان ره وایی بیگوتایه ده بی هه موو که سی مه ی. بخواته وه، ئیستا ژماره ی سه رخوشان له ناوماندا زور که م ده بوو. نه مه ییش له به ر نه وه یه که سه روشتی مرؤفایه تی سه ری پیماوی لئ سوورده میتنی. زور جاری وا هه یه، له فه رمانی کردن و نه کردن هه لده گه رپته وه. له به ره وه پروام وایه: نه گه ر ده سه لاتداریک فه رمانمان به سه ردا بدات پیمان بلئ بن به شیت، بیگومان زور به مان، گوئی ناده ینه فه رمانه که ی. دووریش نییبه له رقی نه و زرنکارانه و ژیرانه له ره وشت و کردارمان دا بجوولئ ینه وه!...

توانايدا بېي كاروباري چاكي وا بكات، كه نه گهر ميړده كه بېشي بمابه له ژياندا هره
نه وانه ي ده كړد.

له پاش پرانه وه ي نه و مانگانه ي كه يو پرسه تهرخان كرابوون، دهستي كړد به دوزينه وه ي
نه و فرمانانه ي كه پتي ده كړي بيانكات. هرچه نده دهرامه تي كزبوو به لام ده بتواني
ژيانتيكي ناو نجي پيوه رابوتري. هرچه نده بېبهش مابووه وه له داياكيه تي، به هوي مردني
ناسوري ميړده كه يه وه، به لام به وه دلخوشي خوي ده ايه وه كه بېته داينه مندالاني
نافره تاني تر. پيش هم مو كه س چوه لاي زاويه كي خويان، كه ژنه كه ي تازه مردبوو و،
مندالتيكي زوري له كور و كچ به سردا به جي هيشتتبوو. به هم مو خوشه ويستي و
دلسوژيه كيه وه به دهورو پشتياندا دهات و، له هم مو كه س چاكثر په روه رده ي ده كړدن، تا
واي لي هات گه وره بوون و پي گه يشتن به ته واوي. خيزانتيكي تريس په ناي يو برد.
نه يكرده نامه ردي، وهك خيزاني پيشوو و به كه لكي نه مانيش هات. له م جارهبشدا
به ته واوه تي سه ركه وت. به لام له بهر نه وه ي نه ركي نه مان نه وه نده زور بوو، كه دهستي
بپه رزايه له خيزانه وه دچوو يو نه و خيزان، به پتي پيوست، يارمه تي هم مو ياني ده دا.
چاودتري نه خوشاني ده كړد. مندالاني به خپوده كړد تا باوك و داياكيان له وچانه كاني
خويان ده بوونه وه و ده گه رانه وه گونده كاني خويان يو ماله وه. له برتي داياكه كان كار و
فرماني مالتي ده بېني تا له نه خوشيه كانيان چاك ده بوونه وه. هيچ كه سيك نه ما له
گونه كه دا شاهزاي چاكي نه م نافره ته نه بووي. هر كاميكيشيانت بگرتايه، ههستي به وه
ده كړد كه هر كاتييك داواي لي بكات ناماده يه يارمه تي بدات. نه مهنده يش سه ربلند
بووه كرتي له كه س ودرنه ده گرت، له توله ي نه و نه ركانه يدا كه بوي ده كيشان.

زور كه س كه تيكوشان كرتيان لي وهرگرې. به لام هم مو ده م ده ايه وه به سه رياندا.
زوريه ي نه و كه سانه يش كه كه لكيان لي ودره گرت، ده ست كورت نه بوون، پشتيان به وه
نه ده يه شا كه كرتي بده ني. نېنجا كه زوريان يو ده ينا كرتيكانيان لي وهرگرې، پيشنيزاي
وا يو ده كړدن كه كرتيكانيان پيشكه شي كومه لي كليساكه ي بكن. هيچ مانگييك،
مووچه كه ي له په نجا دولا زورتر نه ده بوو. به لام هم مو ده م ده يگوت نه و پارويه به سيه تي
به شي ده كات.

هرچه نده ئيستنه و پير بووه، به لام هيشتا هره كه جارن، له م ماله وه به دوايدا
ده نييري يو نه و مال، وهك ياربه ده رتيكي كاتي ته نگانه يش پيشوازي ده كړي. نه و ژيانه ي
كه ژياوه له ناوچه وانيدا دياره. به ناوچه وانتيكي به ختيار ده ژمييري. نه م راسته كه نه و

ژيانه ي ژياوه توله يه كي ته واوي له ده ستچووني ميړده كه ي يو نه گردوته وه. نايي ئيمه يش
نه وه نده ناشي بېن كه نه زانين نه م وايه، به لام نه وه ي گوماني تيدا يه نه وديه، كه نه م نافره ته
رووسوره تواني له و به سه رها ته كلولا نه يه ي خوي كه لك وهرگرې.

نه ويش به هوي نه و رهوشته په سند بلنده يه وه كه واي له هم مو ناسياويكي كړدبوو،
هرچه نده ناوي بېته پيشه وه، سه ري نه وازش و خوشه ويستي يو بنوشتيينه وه.

هاورتيه كي كامهران و به ختيارم هه بوو، به سه ر فرمانه كه ي خويدا زالبوو. رووخوش بوو
له گه ل هم مو كه سيكدا. هيشتا هره زه كار بوو، ژني نه هينا بوو. له هاوبه شيه كدا فرماني
ده بېني. مووچه كه ي له چاو به خت كړدنه كه يدا^(۱) زور بوو. ده يوست به زووترين كات
سامان پتېكه وه بنې. ده يه ينا نه و پارانه ي كوي ده كړده وه، له كرين و فروشتنې قه واله دا^(۲)
به ختي ده كړد له بانكه كاندا.

ساله كه ي سالي ۱۹۲۸ بوو. هاورې كه م بي باك بوو. له هيچ كزي نه ده كړده وه نه ك
ته نيا نه وه نده ي كه هه بيوو خستبوويه كايه وه، پاره يشي له م و له و به ده ستياو ده سه ند يو
نه م ي نه و كرين و فروشتنانه ي پي بكات. كه مانگي مشتاخان (نه يلوول) ي سالي
۱۹۲۹ هات، بايي دوو سه د هزار دولا رشتوومه كي كړبوو، كه هه مويشي نخي له
به رزبوننه وده بوو. وزي له فرماني ناو هاوبه شيه كه ي نه هينا. هه رتيدا مايه وه.
كارگوزاري تيدا دنوواند. به لام چالاكي و تيكوشينيكي وا گه وره ي تيدا پيشان نه دا.
چونكه وايدنه زاني سامان به هوي بانكه وه زور زووتر كو ده بېته وه. ده بتواني چاره يه كي سي
چوار هزار دولا ري پاشه كه وت بكات يو خوي. به لام لاويكي سه رچلي بي نارام بوو.
نه ويش يه كييك بوو وهك نه و كه سانه ي كه به كلور ده ژمييري. زوري پي نه چوو مالتو يراني
رووي له هاورې هره زه كار كه م كړد. كاتييك به خوي زاني، بيست و هشت هزار دولا ري
نه م و نه وي به سه روه ماوه، كه چي خوشي تاكه دولا ريكي به ده سته وه نه ماوه!. هرچه نده
چل هزار دولا ريكي يو مابووه وه^(۳) و، بايي دوو سه د هزار دولا ريش كه لويه لي لامابوو،
به لام له نابوتيه كي يه جگار ناخوش و هه ناسه ساردييه كي ته واودا سه رگردان بوو بوو.

(۱) به ختكردن: خزمه تكردن، كار كړدن. يان خه رجكړدن (مه سرف).

(۲) قه واله: چهك، (صك)

(۳) نه م رسته يه، له رووي ماناوه، له گه ل نه وه ي پيشوتريدا پتېچه وانه يه.

چیی پی دهکرا بیگات؟... دوو ریگای له بهرده مدا بوو بیانگری، نهک سی. یه که میان نه و هبوو که سهرگره داناییه که ی خوی خراپتر لی بکات. به هوی خه موخه فته خواردن و شله ژان و ترس و لهرز و مهی خوار دنه و هوه، له گهل بیانوو دوزینه و هوه بو نه مهی تا پیی بکری خوی له دهست دهستیواو دانه و هوه به بانکه کان و ژیر دهسته کانیاں رزگار بکات. ریگای دوو همیشه نه و هبوو که له کانگای دلپه و هوه و چاکترین کرده و هی خوی بخاته گهر.

ئینجا به سنگی کی فراوان و دل و دهر و ونیکی دادپه و هوه و کاردر و ستانه و هوه، مهردانه، روو به پرووی نه و سهرگره داناییه بوهستی. به دلپش تیبکوشی، بو نه مهی ریگایه کی رزگاری بو خوی بدودیتته و هوه. زوری پی نه چوو، پریاری دا ریگای دوو هم بگریته بهر. ئینجا دهستی کرد به دانه و هی دهستیوا و هوه... زور به گورجی. تا دوو سالی ته و اویش جلوه رگی بو خوی نه کپی. به لام تا خوی ناشکرای نه کردایه که س به مهی نه ده زانی. چونکه هیشتا نه و پو شه نییانه ی مابوو، که له کاتی دهوله مهندی به دروزه نه که یدا بن باکانه، تا توانی بووی کری بوونی. هیشتا، به مهیش وازی نه هیتا. له خورشیدا پاشه که وتی ده کرد. به جاریک وازی له به زموره زم هیتا. وای لی هات له پاشه که وت کردندا، نه گهر زور پی بوست نه بو وایه، پوولیکیشی به فیرو بهخت نه ده کرد. هه موو مانگیک سی سه د د لاری دهستیوا و ده دایه و هوه. نه وی بویشی ده مایه و هوه، به شی نه و هی ده کرد که به ناسو و ده بییه و هوه پی بزی. له گهل نه و هیشتا، وهک خوی هه موو جاری دیگوت، زور جاری و هه بوو له گیرفانیدا پوولیک نه ده ما.

پیش نه مهی نه م به شه بنووسم، هه ستام چووم بو لای بیبیم. مه به سیشم، نه و هبوو که چهند پرسیکی لی بکه م. پیم گوت: «نازارت چهند بوو که له و به هه شته دروزه نه ی له میشکتدا دروستت کردبوو، کرایته دهره و هوه؟».

- گوتی: «نه م دهر کردنه م زور به که لک هات! خوم ده زانم چی ده لیم!».

- «چهند تلايته و هوه به و خه م و په ژاره یه و هوه که له پایزی سالی ۱۹۲۹ دا دللی داگیر کردبویت؟».

- «ههر له پاش رژیکیک رو شناییم لی دهر که وت، نه و رو شنایه بی رژی به رژی زورتر پرشنگی ده دا». پاشان گوتی: «له مه و لا به گورجی، سهرده که وم له فه رمانه که مدا. رژیکیک دیت، ده مینی یه کیکم له سهر کرده کانی ها و به شیه که. نه مهیش پرووی نه ده دا، نه گهر له

بازاردا سامانه که م نه دوزراندایه. خو تو باشم ده ناسیت. ره فتارم و ابوو که دهست بلا و خو تری و شیتته په تهری بووم. توژه سامانیک بو من بهس بوو که وام لی بکات وهک کابرایه کی بی خه م و خو تری به ناو شه قامه کانی شاردا بسووریمه و هوه بی مه بهس و بی نامانج. به لام ئیستا گوروم. به هیوا ی نه و هم تیبکوشم رژیکیک له رژیان بیمه ها ونیشتمانیکی به نرخ». نه مه دیه نی دهره و هی چیرۆکه که یه تی. ده یگوت: «نه و کاره ساتی به سهرم هات، بوو به هوی نه و هی سامانیک گه و ره ی دهر و نیم دهست بکه و ی. نه م به سهر هاته فیری کردم که سامانی پاره و ماره هیچ پی بوست نییه. ئیستا که نه و نه دی به شم بکات هه مه. به لکو ده وله مه ندی ئیستا که م له هی پی شووم که متر نییه، مه گهر نه و سامانه ی لی دهر چی که دوزراندوو مه و به هیچ کلۆجی به که لکم نه هاتوه.

به لای تویشه و هوه وایه: که نه گهر پی او یک خا و نه ی ملیونیک دۆلار بیت له بانکدا به خوی نازانیت که له دهستی چوه- ته نانه ت نه گهر له دهستی شی چوو بیت تا یه کیکی پی نه لی له دهستی چوه؛ له راستیدا هه تا و ابزانی که ملیونیک دۆلاری هه یه، به ده وله مند خوی دیتته پیش چاو...!، له مه و هوه بووم دهر که وتوه: که ده وله مه ندی بریتیه له هه ست کردن به ده وله مه ندی، نهک ده وله مه ندیه که خوی. هه روها هه موو که سیکی له توانا ییدا هه یه که خوی و لی بکات هه ست به ده وله مه ندی بکات. ئیستا که منیش نارده زوو ده که م وام لی بی. تیبش ده کوشم که وام لی بی. ده توانم به سهری خو بشم سویتندت بو بخوم که ئیستا که کامه رانم به و نابووتیه و هوه که تووشم هاتوه. چونکه نه و هی دهستم که وتوه له خو پیگه یانندن و نامانجی راسته قینه له ژیاندا که لیک گه لیک له و سامانه ی له دهستم چوه زورتره». پروام وایه، نه مهیش نمونه یه کی تره له نمونه ی رزگار کردنی سامانی له دهستچوو، به هوی که لک و هه رگرتن له پاشه رو که کانیه و هوه. گه لیک پیوا ی و هه بووه، که زانیوبانه سامانیان له دهستچوه، خو یان کوشتوه. که چی هی وایش هه بووه. هه ر به هوی نه و سهرگره دانیه خویه و هوه، له (هوش) دا ده وله مه ندیان ده سته که وتوه.

جاریکیان پی او یک کی دلته نگ و خه مبار، که تووشی ریسوایی و نازار بو بوو، لی پی پرسیم: «تو پروات به نوژ و پارانه و هه یه؟». پیم گوت: «به لی پروام پییان هه یه! نه ی تو پروات پییان نییه؟». گوتی: «جاران پروام پییان هه بوو. ئیستایش له تیبکوشیندام نه و پروایه م ده ست بکه ویتته و هوه! به لام وهک بووم دهر که وتوه، نوژ و پارانه و هوه که ناراسته ده کرتن بو نامانجی خو یان، له ریگادا، له شو تینیکدا ون ده بن. به لام به زوری نازانم که ناگادارت بکه م، هیچ کامیک له و پارانه و هوه و نزیانم تا ئیستا گیرا نه بوون!».

قسه‌کانی ئەو پیاوێ شایانی پێزگرتن و پەسند کردن بوون. چونکە لە دڵ و دەروونی پیاویکی راستگۆ و سەربلندەوه دەهاتنە دەرەوه. دیارە منیش نەمدەتوانی. بەراستی، تیی بەگەیبێنم کە بۆچ پارانەوه و نوێژەکانی گوێبان نادرتی.

لەگەڵ ئەوێشدا لەو بابەتەوه بیروباوەریکم هەبوو. لێم پرسی: «کە لە نوێژ دڵ دەوهستی لە چی بێردەگەیتەوه؟». گوتی: «بیر لە تەنگانە و سەرگەردانی خۆم دەگەمەوه». پەنگە ئەمە رازی ئەوه پیشان بدات کە بۆچ پارانەوه و نوێژەکانی سەریان نەگرتوو. هۆشی پر بووبوو لە خەم و خەفەت و دلتەنگی. ئەوێش دیارە کە خەموخەفەت، دلتەنگی لە کردەوه‌کانی خوداوه دوورن. من وام بۆ دەرەکه‌وئ، ئەگەر بمانه‌وئ بەگەین بەخودا، پێویستە لە پێش هەموو شتێکدا تا لە تواناماندا، خۆمان وەک ئەو لێ بکەین. پێویستە، بزانی کە ترس و خەموخەفەت و لەو بابەتانە، لە کردەوه‌ی خودا ناکەن. بەلکو خۆشەویستی و نازایەتی و هیوا لەو بابەتانە لە کردەوه‌ی خودای پاک بێ هاوتا دەکەن. ئەم کردەوه باشانە کە فەرمان‌پەرایی بەسەر جیهاندا دەکەن. من تیناگەم، یەکیک پێچەوانە‌ی ئەم کردەوانە‌ی هەبێ، چۆن بەهێوای ئەوه دەبێ، کە هەر ئەو دەمه، لە خودا بەولاوه، لە لایەکی تره‌وه، هیچ یارمەتی و کەلکیکی دەستگیر بێ. شتێک هەیه، هەموو کەسێک لەسەری پرپار دەدات. ئەوێش بەکورتی، ئەوه‌یه کە خوداناسی شتێکە پێویستە بژی. هەر وه‌ها پێویستیشە کە لە هەموو کردەوه و هەست و بزوو تێکی پۆژانە‌یشماندا دەر بکەوئ. بێ گیره و کێشه، بەهەشت بەم پەروێشانە دەست دەکەوئ: «خۆشەویستی، خۆبەخت کردن، ئارام، دلتەرمی، دادپەر وه‌ری، زبهرکی، توانایی، چاوپۆشین، چاکه‌کردن، ناشتی و پرووخۆشی». ئایا بەبوونی شتی وا دلتیا دەبین؟ ئەگەر به‌وه دلتیا ببین، ئەوا دەتوانین هەر لەم زەمینه‌دا بچینه بەهەشته‌وه، بەمەرجێ ئەو کردەوانە‌مان هەبێ، خۆ ئەگەر ئەو کردەوانە‌مان نەبێ، هەرگیز خۆمان نازانین کە لە بەهەشت داین. بەلام ئەوێش پەيوه‌ندی بەخۆمه‌وه هەیه، من ئیستایا لە بەهەشتدا ده‌ژیم. ئەو بەهەشته‌یش لەبەر ده‌ستی هەمووماندا، ئەگەر بمانه‌وئ هەستی پێ بکەین کە تێیدا ده‌ژین.

جا ئەم راستییانە کە لە پاش ئەو هەموو گەشته بۆم دەرکەوتوون، ئەو سامانە‌یه کە دەمه‌وئ بەشی هەموو کەسێکی لێ بدهم، بەمەرجێ خۆی بیه‌وئ هاوبه‌ش بێ لەگە‌لمدا».

چۆن دەنوویت؟

نووسەری: ویلفرد نۆرتفیلد
کوردی نووسی لە ساڵی ۱۹۶۴

دەتەوێ:

* زال! ببیت بەسەر خۆت تا بتوانیت بە ئاسانی بنوویت؟
* لە خەودا هەرگیز خەبەرت نەبیتەوه؟
* کە لە خەو راست بوویتەوه، لەش سووک و پڕ چالاکی بیت؟
* تا دەمبیت نە خەوت لێ بزێ، نە ترسی خەو لێ نەکەوتنت لێ بنیشی؟
ئەم نووسراوه، یارمەتیت دەدا بۆ هێنانە دی ئەو ئاواتانەت. هەر وەها، لە بابەت
کە یەنە و یەنە خەویشەوه، بە دروستی شارەزات دەکات، کە زۆر کەسی واهە هەبێچی
لێ نازانی.

پێشەکی

لەبەر زۆر هۆ، پێم خۆشە، ئەم نووسراوه بچووکە، لە بابەت خەوتنەوه دەنووسمەوه.
لەپێش هەموو شتێک، واکاوتەرە پیاو دەرباره خەوتن، هەموو شتێک بەوردی لەسەر
بنچینە ییروباوەریک تێبگات. چونکە کە وای کرد پروای بەخۆی دەبێ، بە ئاسانی
قەسە ی خۆی دەردەبێ. وام دیتە پێش چاوەند کەسیکی کەم لە بابەت خەوتن و خەو
زێرانەوه لە من زۆرتر بزانی ئەمەیشم بەتاقیکردنەوه بۆ دەرکەوتوو. من دەزانم لەسەر گازی
پشت راکشان و ئەمدیو و ئەودیکردن لەسەر پێخەف، لەبەر خەو زێران چیبە و چی نییە؟
هەر وەها من دەزانم کە بێ بەشی لە خۆشی خەو، تا چ ئەندازەیک و تا چەند هەفته کاری
خراب لە لەش و گیانی پیاو ئەکات!
بەلام ئەوانە هەموویان دەمیان بەسەر چوو، چونکە ئەمە چەند سالتیکە تووشی ئەم
نەخۆشییە نەبوومەتەوه.

ئەمەیش هۆیەکی تری ئەوەیە کە بۆج خۆشی لە نووسینی ئەم نووسراوه دەبینم. چونکە لە
هەموو گێروگرفتێکی وادا هۆی تاییه تی، جینگایەکی گەرنگ دەگێرێ. ئەمەیش لە
تاقیکردنەوه ی تاییه تی خۆمەوه دەزانم و لەو قاقەزانه ی شەوه کە لە خۆتێندەوارەکانی خۆمەوه

بۆم دین. هۆی تاییه تی، تەنیا هۆیە کە هیوا دەبەخشی. چونکە ئامۆزگاری رووت
زۆرجاری واهەیه بەکەلکی ئەم کارە نایەت.

وام بۆهات، کە دەمێکی دووردریژ بەبێ خەویبەکی زۆر ناخۆشەوه بەسەر بێم، ئنجا
لەم دەردە گەورەیه بەتەواوەتی رزگارم بێ. لەگەڵ ئەوەیشا، پەنام نەبرده بەر هێج
چارەکردنێکی جادووگەرانه. ئایا بەلاتەوه ئەمە شتێکی هیوا بەخش نییە؟ چۆن نییە؟
چونکە ئەو شتە ی بەهێکێک بکری، بەکەسیکی تریش دەکری ئەمەیشت لەبیر نەچیتەوه!
جا بۆ ئەمە ی ئەم هۆی تاییه تیبە ی خۆم باشتر دەریخەم، واهەز ئەکەم بیهێنمە پێش چاوی
خۆم کە تۆم لەگەڵ دای و پێکەوه گفتوگو ئەم بابەتەوه دەکەین. لەبەر ئەمە چاوت پێ
ئەکەوێ کە من وەک لای نووسەرەکان باوه نووسراوه کەم بەش بەش ناووسمەوه. لەبەر ئەوه
وا دانراوه کە قەسە ی یەکەم تۆ بیکەیت و کۆمەڵە پرسیا ریکیشم لێ بکەیت. لە راستیدا
تۆم واهاتیتە پێش چاوە، ئەو پرسیا رانەم لێ ئەکەیت و منیش وەرانی یەک بەهێکیان
دەدەمەوه، پاش ئەوه ئامۆزگاریبەکی گشت لایم نووسیوه، لە بابەت ئەو شتانەوه کە تۆ لە
بیرت چوو لێم پیرسیت. ئەویش بۆ ئەمە ی نووسراوه کەم تەواو بکەم بەبابەتێک دەرباره ی
(پێشبینییەکی دروستەوه) بەرامبەر خەوتن. باری تۆ هەرچەندی خراب بێ، لە توانا
هەیه بگەیتە گوێ ئاوی تەندروستی و ئاسایش. دوور نییە تا ئەگەیتە ئەو ئامانجەت
ماوەیەکت پێ بچێ، لەبەر ئەوه پێویستە ئارام بەدەیت بەخۆت. چونکە رەوشت و خوری
تاییه تیبی لەش واهە لەش ئەکات، ناتوانی دەمۆدەست لە شەوانی بێ خەویبەوه
بگۆتێتەوه بۆ شەوانی خەوی راستەقینە. جا ئەم کارە دەبێ بەشینە یی پیک بیت.

لەگەڵ ئەوەیشا حەز ئەکەم هەر لە ئیستاه پیت بلێم کاتی کە بەهۆی بەکارهێنانی ئەم
دەستورانهوه کە پیشانتي دەدەم، رزگارت ئەبێ لە نەخۆشی خەو لێ نەکەوتن، بۆی هەیه
دوو باره بگەریتەوه سەر نەخۆشییە کەت. ئنجا ئەگەر هەستت بەشتێکی واکرد، پێویستە
تۆیش دوو باره دەست بکەیتەوه بەبەکارهێنانی ئەو دەستورانه، تا دوو باره لەو نەخۆشییە
رزگارت دەبیتەوه بۆیکە ئەوهم گوت خۆیشم ئەوهم بەسەرھاتوو و بەو جۆرەم چاره کردوو.

جا لەبەر ئەوه ی خۆیشم شارەزای ئەرک و نازاری خەو زێران و گەرنگی زیندەگانی خەوی
تەواو بووم، زۆر خۆم بە بەختیار دەزانم، ئەگەر ئەم نووسراوه بتوانی هەندێ لە
خۆتێندەوارەکانی خۆی رابکێشی بۆ سەر بەرەبە یانێکی پڕ هیوا ی نوێ، پاش ئەوەیش
بە ئامانجی خۆیان بگەیینی کە بریتییە لە خەویکی خۆشی بێ خەم.

ویلفرد نۆرتفیلد

تۆھەز دەگەيت بزانييت

۱

تۆ ئەگەر ئەو دەت ئەوئى كە بزانييت لە كاتى نوستندا چ جۆرە كرده وە و كارپىك لە لەشدا بە راستى پروو دەدات، من ترسم لەو ھەيە كە نەتوانم ئەو ئارەزووت بەجى بەيتم. پروايشم واىە كە تەنانەت زاناكان و پزىشكە پسپۆرەكانىش نەتوانن ئەو ئارەزووت بەجى بەيتم. ئەوانە ئەزانن كە ھەندى چىنى مېشك بەھۆى جۆرە كەم خويىبەكەو ھاخود بەھۆى نزمبونەو ھى پالەپەستۆى خويىنەو، لە كار دەوستان بەلام لەو بەولاولە شتىكى وا نازانن.

جگە لەمە پرووى كرده وە و كارى ئەم بابەتەيش ئەو ھەندە بەلامانەو ھەنگ نىيە. ھەنگە تا لەم پروو ھە نەشارەزا بىن، بۆ ئىمە چاكتەر بى بەلام ئەو ھەندە پەى پى دەبەين كە خەو بەلای كەستىكى ئاسايىبەو ھە تەنيا شتو ھەكە كە سەرەتى تەواو پيشان بەدات.

لە راستيدا لە كاتى سەرەتدا لەش رزگارى دەبى لەو ژەھرانەى كە بەھۆى ماندوويتى فرمان بىنەنەو ھە تىيدا كوئوتەو ئەم ژەھرانە، ماسولكەكان فرپيان دەدەنە ناو خويىنەو ھە تىيدا بلاو دەبنەو ھە ئنجا كە لەش كەوتە بارى خەوتنەو ماسولكەكان خاود دەبنەو ھە ئوساكەيش خويىنەو واى لى دى كە بتوانى دەست بكات بەكار و فرمانى پاكتردنەو ھى خۆى بەجۆرىكى تەواو. پاش ئەو لە خەو ھەلدەسەين چ لەش، چ ھوشمان بووژاوتەو ھە ماسولكەكانىشمان ئامادەبوون بۆ دەستكردنەو بەكار و فرمان.

لېرەدا دەمەوئى شتىكى بنچىنەبى دايمە زرىتم: ئەو ھى ئەو ھەيە كە مېشك خۆى لە خۆيدا پارچەيەكە لە لەش بۆيەكا ئەو دەلېم، چونكە ئىمە زۆرجارى وا ھەيە، بەلای ئەو ھەدا دەچىن كە مېشك شتىكى (ئەثيرى) يە. كە واى لىھات لە بىرت بى كە مېشك ئەندامىكە وەك ئەندامەكانى ترى لەشى مەوژ.

ئەو ھەندەى پەيوەندى بەگرنكى نوستنەو ھەيە، ئەو تاقىكردنەو ھەيە لەسەر گيانلەبەران كراون، دەريانخستوو ھە كە نوستن لە خواردن بايەخدارترە بۆژيان. لە راستيدا زانايەكى پرووسى تاقىكردنەو ھەيەكى زۆرى كەردبوو لەسەر توتكەسەگاندا، پاشان بۆى دەرکەوتبوو ئەو توتكەسەگانە ئەتوانن ھەر پىنچ رۆژ بژىن بەبى نوستن كەچى بەشى خويان خواردنیشيان درابو ھە. كەچى كۆمەلە توتكەسەگىكى تر تونىبوويان بىن خواردن، بەلام بەنوستنەو ھە تا بىست رۆژى تەواو بژىن.

ئەو ھە بەلگەيەكى ئاشكرايە بۆ گرنكى خەو ئنجا كە نوستن بەم ئەندازەيە گرنكى بى بۆ

گيانلەبەر لە بابەت ژيانىبەو ھە، بى گومان لەو زۆرتەر گرنكى ئەبى بۆژيانى مەوژ. چونكە مېشكى مەوژ و كەلوپەلى دەمارەكانى زۆرتەر ھەست بەشت دەكەن، زۆرتەيش گەشە ئەكەن و دەنالىزىن چونكە سەگ، لىي ناو ھىتەو ھە ئەو نەخوشىبەى پى بگات، كە ئىمە پى دەلېن نەخوشى دلتنەنگى، لەو كاتانەدا كە بى خەو دەمىنپتەو ھە. جا ئەم نەخوشى دەمارەيە، كە لە ھەموو شتىكى زۆرتەر سامناكى خەو لى خەوزەبوون و ئەرك و ئازارەكانى كە تووشى مەوژ دىن لىو ھى پەيدا دەبى.

نوستن پىويستى بەچەند كات ھەيە؟

ژمارەى كاتەكانى نوستن كە پىويستن بۆ مەوژ، بەپىي كەسەكان دەگۆرپىن، ئەو ھى بە تاقىكردنەو ھە نەبى نازىرى ئەوانەى سەريان گەرمە، بەجۆرىكى تىكرابى زۆر پىويستيان بەنوستن ھەيە لەوانەى كە سەر ساردن. ھەرو ھا ئەوانەى كە فرمانيان بەئەركە، بەتايبەتى ئەگەر ئەو فرمانانە بابەتى نووسىن بن (واتا پىويستيان بەدانىشتنىكى درىژ ھەبى)، لە كەسانى تر زۆرتەر پىويستيان بەنوستن ھەيە.

دەتوانىن بەجۆرىكى تىكرابى بلىن، ئەو ھى كەستىكى ئاسايى پىويستى بى لە نوستن، مام ناو ھەندىبەكەى ھەشت كاتە. بەلام مندالان لەو ھە زۆرتەر پىويستيان بەنوستن ھەيە. كەچى پىرەكان، لە كەسە ئاسايىبەكان كەمتر نوستن پىويستە.

لەگەل ئەو ھىشا، بەھەموو ھەنگ بايەخ بەچەندىتى نوستن نادرى، بەلكو بەچۆنىتى نوستن دەدرى. من، خۆم وام پى باشترە كە شەش كات نوستنىكى خۆش و بووژىنەو ھە بنووم، نەو ھە ھەشت كات نوستنىكى پچر پچر و پى خەم. لە راستيدا جۆرى نوستنمان تا بەئەندازەيەكى گەورە بەستراو ھە توندى دەمارەكانمانەو ھە، كە پىيەو ھە راھاتو ھە. بەلام ئەو كەسانەى ئارەزوو ئەكەن لە توندى دەمار بكوئەنەو ھە تەتوانن ئەو نووسراو ھە بخويىنەو ھە بەم ناو ھە نووسىومەتەو ھە.

لە راستيدا، ئەگەر تۆ بەشى خۆت نوستنىكى باش نوستىت، دەبى وا بىت كە بەيانيان لە خەو ھەلسايت ھەست بەخۆت بكەيت، كە دەتوانىت لە جىگاكەتەو ھە باز بەدەيت و بەكسەر ھەست بەچالاکى و ھىز و گورى خۆت بكەيت. بەلام ئەگەر پىويستىت بەچەند كاتىكى تر بوو بۆ نوستن، بۆ ئەمەى خەبەر بوونەو ھەيەكى دروست خەبەر بىتەو ھە، ئەو ئەو ھە بەخەشى كە لە ئەندامەكاندا كەموكوپىبەك ھەيە. لە راستيدا دەيشتوانى سستى و گىژوو پىزى بەدوو كاتىك نوستنى تر چارە بكى.

خەو لى نەكەوتن چە زىيانىك دەبەخشى؟

زىيانى ھەرە گەورەدى خەو لى نەكەوتن، لە مېشك و لە چنراوھەكانى دەمار ئەكەوى كە لە دروستبوونىياندا وردەكارىبەكى زۆر ھەيە، ئەو ھەيش دەمەدەست لەو دەدا دەرئەكەوى كە پىياو تووشى لەش خاوى و گىژووويژى و بى ئارامى دى. جگە لەو ھەرچى فرمائىك ھەيە لە لەشدا، كەم و زۆر، بى خەوى كارى تىئەكا. ھەر خويئەكە خۆى تووشى گۆرپىنىك دى، لە (گرانى جۆرەكەى) و ژمارەى ئەو خرىلانەدا كە لەناويدايە. ھەر ھەا بارستايى گەرمى لەشپىش لە خۆى كەمترى لى دى.

ناشى ئەو شتەنە ھەموو روو بەدەن و كزى نەگەيئەن بە لەش سووكى و ھەست پىكرەنت بە تەندروستى. بەلام لەو كاتانەدا كە كەمىك خەو لە دەست چوو بى، دوور نىبە كە ھىچ ھەستىك بە لەش ناخوشىبانە نەكەيت. مەگەر كەمىك ماندووويئى نەبى، كە زۆرى بى ناچى، لە پاش ناشتاكردن لەناو ئەچى.

لەگەل ئەمەيشدا كە خەويكى كەمت لە دەست چوو، ناچار دەبىت تۆزىك زۆرتر خۆت ماندوو بەكەيت، بۆ ئەمەى فرمانەكانى بەيانىانت رابپەرئىت. بۆ ھەيە وا بنويئىت كە چاكتر لە جاران ئەو فرمانانەت رادەپەرئىت، بەلام ئەو تۆزە خۆ ماندووكردە تازەيەت كە رەنگە ھەستىشى بى نەكرى، ئەبى بە ھەر شىئەيەك بى تۆلەى بۆ بكرتتەو، كە واى لىھات نەكەيت خۆت چەواشە بەكەيت، وا بزانيئ ئەگەر چەند رۆژىك توانىت بەكەمترىن خەو رابوئى، دەتوانىت تا سەر بەو جۆرە بەكەم خەويبەو ھەيئەتەو. لە راستىدا ئەگەر ماندووويئىبە كە ھەمووى بەتەواوئەتى رۆژ بەرۆژ لائەبرى، پاشان ئەو دەرئەكەوى لىئەو پەيدا دەبن بەجۆرئىكى وا كەلەكە دەبن لەسەرت، ئەو ھەندەى بى ناچى دەتدەن بەزەويدا و نەخۆشت دەخەن. زۆر نوسان گەلئىك چاكترە لە كەم نوسان. لەبەر ئەو چەندت بى ئەكرى ئەو ھەندە لەسەر ئەم رىگايە برۆ لەبەر پاراستنى تەندروستى خۆت.

ئاخۇ زوو خەوتن كەلئى زۆرترە؟

ھەندى كەس گەمە بەم قەسەيە ئەكا، كە ئەلئى: (نوستنى كاتى پىش نىئەشەو، بەكەلئىكترە لە دوو كات نوستنى پاش نىئەشەو) منىش ھەرچەندە قەسەكەم سەرتاپا لا پەسند نىبە، بەلام لەو دەدا ھىچ گومانم نىبە كە راستىبەكى زۆرى تىدايە.

لە چەند كاتىكى دانراودا، مەرف ھىز و گورى لە ھەلچووندايە ئەگەر ھاتوو ئەو كاتانە

تۆزىك تىكچوون، لەو بەولاولە سەرئەنجامىان يەكتر ناگرئىتەو. ديارە كە رۆژى پر ئەرك و ماندووويئى بەسەرچوو، ئارەزووى خەوتن لە كاتەكانى سەرەتايى شەودا بەھىزتر دەبى. بەلام تا شەوگار زۆرتر بەسەر بچى، ئەو ئارەزووى خەوتنە كزتر دەبى.

پروام بەو ھەيە، كە زۆر زوو چوونە سەر سەرىن باش بى. بەلام كاتى دەھەم دەبى ئەوپەرى دەست بەخەوتنكردى ئەو كەسانە بى كە تووشى نەخۆشى بى خەوى بوون. لەگەل ئەمەيشدا كە من ئەو نەخۆشىبەم نىبە، دەبىنم خەو لە ناوئەند كاتى دەھەم و كاتى يانزەھەمدا گەلئىك ئاسانتر دىتە چاومەو، لەو كاتانەى كە خەو پاش دەخەم بۆ پاش نىئەشەو، وەك ھەندىك جار كە گوى لە رادىو دەگرم.

لەبەر ئەو ئەگەر پىش نىئەشەو بەكاتىك يان دوو كات دەست بكرى بەنوسان، چاكترە بۆ پاراستنى تەندروستى و لەش سووكى. ئەو ھەيش لەبەر ئەو ھەيە كە توانايى نوسان لەو كاتانەدا بەھىزترە لە ھى ھەموو كاتىكى تر.

ئەوانەى تووشى نەخۆشى بى خەوى دەبن، بۆئەكە زوو ناچە سەر سەرىن، دەترسن لەو ھەيە زۆرتر لە جىگادا بىئەنەو بى خەو لە راستىدا ئەم كارەيان بى جىبە، چونكە دەرئەكەيان كارىگەرتر ئەكات، بەھۆى ئەو ھەيە كە ترسى نەنوسان دەخەنە دلئى خۆيانەو، ھەر ھەا بەھۆى ئەو ھەيشەو كە ماو نادەن بە لەش لەسەر رەوشتى ئاسايى خۆى پروات بەرئەو.

ئاخۇ نوستنى نىئەروان باشە؟

بى گومان، پاش خواردى نانى نىئەرو، نوسان بەكەلئىكە بەتايبەتى بۆ ئەو كەسانەى كە لە تەمەنى كورپنى تىپەريان كرددو. تەنانەت نوستنىكى واى دە وردىلەيى و بىست وردىلەيىش ھەر بەكەلئىكە. بروايش ناكەم كەسى وا ھەبى، ژيانى رۆژانەكەى ئەم تۆزە سەرەتەى بى رەوا نەبىنى.

ئىمە شىئەن، ئەگەر وا بزانيئ، چەند كاتىكى دانراومان ھەيە بۆ نوسان، دەتوانىن چۆمان بوى بەكارى بەيئەن. واتا: ئەگەر پاش نىئەرو يەك كات نوستنى، نوستنى شەومان يەك كات كەم دەبىتەو. لەگەل ئەمەيشا ئەم ھەلئەيە تا بلىئى باو لەناو ئەم و ئەودا، وەك باوبوونى ئا و با. نوستنىكى كورتى پاش چىشئەنگا، يارمەتى ئەو دەدا، كە بارى توندى دەمار سووك بى، لەو كاتانەدا كە ئەرك و ئازارى رۆژ دەگاتە ئەوپەرى. خەوتنى دروستىش بەتەواوئەتى بەستراو بەكرئىبوونى ئاسايى دەمارەو. جگە لەمە، خوى نوستنى

پاش نیوه پروان کرده و هیه کی به که لکه. چونکه و امان لی ئەکات هەر کاتیک بمانه وی بتوانین بنوین. تۆبش ئەگەر هیشتا فیری خهوتنی پاش نیوه پروان نه بویت. تا پتوهی را دیت چهند هفتیه یهکت دهوی. خو ئەگەر به مهندی و شینه بییه وه تیبکوشیت خۆت بهو نوستنه وه رابهیتیت، بی گومان ئەگهیت به نامانجی خۆت.

ئایا پتویسته مرۆف به تهنیا بنوی؟

وا چاکتره مرۆف به تهنیا بنوی. چونکه سه رنج دراوه، هه موو نوستویه ک شهوی سی چل جار باری خۆی دهگۆرێ. دوور نییه یهک جار لهو جارانهی که هه وسه رینه کهت خه ریک ده بی باری نوستنه که ی بگۆرێ له خه و خه به رت بکاته وه. یاخود رهنگه وه رگه رانیکت به دم خه وه بتدا لهو که سه ی که له گه لتدا نوستوه، بهس بی بو ئەوهی له خه وت بکا و له نا کاو راپه رپتی له خه و.

جگه له وه، ئەو که سه ی تووشی نه خۆشی خه و لی نه که وتن هاتی، له کاتی وادا ده ترسی له وهی هه ورپیکه ی له خه وه خۆشه که ی بی به شی بکات. جا ئەم ترسه خۆی زیانی زۆر لی پهیدا ده بی بو خه و نه که ی، چونکه ده ماره کانی زۆر تر توند ده کات.

ئایا ده توانم هۆی خه و لی نه که وتنی خۆم له تاریکیدا بزاتم؟

بو خه و لی نه که وتنی شه و دوو هۆی گه وره هه یه:

یه کتیکان بی سه روتی ورگ، ئەو بتریشیان خه موخه فته. بام بلتین تو له نا وه ند کاتی ده یه م نیودا ده چپته سه ر سه رین. جا ئەگەر نوستیت و پاشان له دوای نیوه شه و خه به رت بو وه، زۆر نزیکه ئەو له خه و راپه رینه ت له بی سه روتی ورگته وه بی. منبش که ئەلیم بی سه روتی ورگ، مه به سم له و تیبکچونه یه که تووشی هه ر به شیک دیت له ئەندامه کانی خواردن سازکردن له نا و له شدا.

به لām ئەگەر خه وت لی خه وزه بی، له کاتی دوو و نیو، یان سیتی شه ودا، زۆر تر با وه ر به ودا ئەچی که هۆیه که ی له خه موخه فته وه بی.

وام لی قه و ما وه، که هه رچه ند خه وم لی خه وزه بی، هۆیه که ی یه کتیک له و دووانه یه. له بهر ئەوه ئەو پتیش بییه ی که له سه ر بنچینه ی کات دامه زرترا وه، له م باره وه، له زۆر روویه وه به راست هاته پتیش چاوم. بی گومان مه به س له م پتیش بییه ئەوه یه که ببیته به لگه یه کی تیکرایی. ئەگه یه به هه له دا ده چین، ئەگه ر بلتین هه له ناکات. هه رچۆنیک بی،

زۆر هۆی وایش هه یه که خه و له پیاو خه وزه ده کات، ئەوه ندە ئاشکرایه پتویستی به به لگه نییه، وه ک تیش و ژان. جا لیره دا: ده توانم بلیم، بی سه روتی ورگ، یاخود ده س گرانی ورگ له سازکردنی خۆرشته کاند، له وانه یه که خه و نه که ی خۆی له خه و خه به ر بکاته وه، ئەگه ر نوستی، یاخود نه هیلتی بنوی، ئەگه ر هوشیار بی. ئەمبش له و کاتانه دایه، که خه و نه که ی هه ستی بی نه کات، که هه یه له نا و له شیدا.

ده بی تا ج ئەندازه یه ک خۆمان له نوستندا داپۆشین؟

ئەگه ر له رووی ته ندروستییه وه قسه بکه ی، ئەلین: هه رچه ند پۆشه نی خه و و پتخه ف سووک بی ئەوه ندە چاکتر و به که لکتره. به لām خۆم له تاقیکردنه وه دا بو م ده رکه وتوه که پۆشه نی خه و و پتخه فی گران زووتر خه و ده هینتی له هی سووک چونکه وه کو ده رده که وی ئەم سه رباره که گرانی ئەبه خشی به پتخه فه که و پۆشه نییه که، پیاو ئەخاته سه ر ئەوه ی که هه ست به خۆی بکات زۆر تر دلنیا و دامه زرا وه. له گه ل ئەوه ی شدا پتویسته له م رو وه له ئەندازه ده رنه چین، ئەگه یه که به یانی خه به رت بو وه هه ست به مان دوو تیبیه کی زۆر ئەکه ی، به هۆی ئەو باره گرانه وه که داوته به سه ر له شتا، له و شه و گاره درتیه دا.

سه رمایش له وانه یه که خه و له پیاو خه وزه بکات، ته نانه ت له سه رمایشدا پتخه فه که ت به جگار گران مه که. له جیاتی ئەوه و چاکتره که به رگتکی ئەستوری واکه یته به رت که له شت گه رم بکاته وه.

ئهی سه رینه کان چۆن بن؟

لیره ی شدا واکه یه که میک خۆمان لاده ی له وه ی که چاکترین رینگایه بو پاراستنی ته ندروستی. چونکه ته ندروستی لیمانی ده وی سه رین به کار نه هینین یان به لای که مه وه سه رینتکی یه جگار ته نک به کار به یین که چی به تاقیکردنه وه دا بو م ده رکه وتوه هه رچه ندە خه وم لی خه وزه بی، دوو سه رین یان سی سه رین به کار به یین به که لکتره. واکه یه که وی به هۆی ئەم سه رینه انه پال په ستوی خۆین له سه ر سه ر که م ده بیته وه.

زۆرجاری واکه یه که خه و لی نه که وتن نیشانه یه که له نیشانه کانی بلن دوونه وه ی پال په ستوی خۆین ئنجا ئەوانه ی که ئەم نه خۆشیه یان پت ئەگات، ئامۆزگاری واکه یه که سه ری خۆیان به رز رابگرن به هۆی سه رینه وه بی ئەمه ی ته ماشای که یه وه یه یه ی خه و بکری یان نا.

ئاخۇ دەبىي ژور چەند گەرم بى؟

ئابى بى ژورنى نوستىنەكەت زۆر گەرم ياخود زۆر سارد بى ئەگەر بتوانىت گەرمىيەكەي
 ۋا لى بىكەيت كە بىيىتە پەلە شەستەمىن لە تەرازوۋى فەرنهائىتدا، ئەو يەجگار باشە.
 ئەو ژورەي كە دەرگاكانى داخرا بى، لە پىشدا خەو ئەهينى بەلام زۆرتەر باۋەر ۋايە كە
 پاش چەند كاتىك نوستوۋەكە بى سەرەت بىكەت.
 ئەمە لە لايەكەۋە. لە لايەكى تىشەۋە باي سارد ۋەك باي گەرم خەو لە پىياۋ ناخات.

ئاخۇ پىۋىستە ژورەكە بى دەنگ بى؟

ۋا چاكتەرە تا بگونجى ژورنى نوستىن بى دەنگوسەنگ بى بەلام ئەمە ئەو ناكە بىيىنى كە
 خۇمان ۋا رابەيىن ھەر دەنگە دەنگىكەمان گوى لى بو تەنەت ھى بچوۋكەش بى، بى
 سەرەتقان بىكەت ۋە خەومان لى خەۋزە بىكەت زۆرجارى ۋا ھەيە خەو لى نەكەۋەتنى خۇمان
 دەخەينە ئۇۋالى ئەستوى ھەر گەرمە گەرمىك بى كە بەرپەكەۋەت بەر گوىمان بىكەۋى كەچى
 ۋايش نىيە لە راستىدا ئىمە بۇيەك گوىمان لە دەنگە دەنگ ئەبى لەو كاتەدا كە گوىمان
 لىي بوۋە بەخەبەر بوۋىن.

ۋام بۇ دەركەۋەتوۋە ھىچ شىتەك دەمار توند ناكات ئەۋەندەي ئەۋەي كە پىياۋ خەرىك بى
 بنوى ۋە نەشتوانى بنوى. لە راستىدا ئەۋە ۋا لە پىياۋ ئەكات شىت بىي لەم بارەدا دەنگىكى
 ھەرە بچوۋك بەھۆي بى دەنگوسەنگى شەۋەۋە ۋا لە پىياۋ ئەكات ھەراسان بىي لە گىيانى
 خۆي. لەبەر ئەۋە لەسەرخۆي ۋە بەئارامى زۆر پىۋىستە بۇ ئەۋانەي ئەيانەۋى ۋا يان لى
 بىتەۋە كە بتوان بنوون. بەلام بۇ ئەۋە كەسانە ۋا چاكتەرە تا بۇ ئەم ئامانجە تى ئەكۆش
 خۇبان ۋا رابەيىن تا ئەندازەيەكى ناچارى بەدەنگە دەنگ سەرەتقان لى تىك نەچى.

ئايا خۇيىندەۋەي ناۋ جىگا زىانى ھەيە؟

لە راستىدا خۇيىندەۋەي دىرئى ناۋ جىگا كارتىكى بى فەرە. رەنگە خۇيىندەۋەي
 ۋىژەيەكى ھىمانە بۇ ماۋەيەكى دە دوانزە وردىلەيى زىانى نەبى. بەلام زۆر خۇيىندەۋە لە
 نووسراۋىكدا بۇ چەند كاتىكى يەك لەسەر يەك، دەبىتە ھۆي راھاتن بەخوۋيەكى خرابى
 ۋاۋە كە لە دوارۋۇژدا بەگران لە كۆل بىيىتەۋە.

دەبى ۋا نەكەين، كە ناچار بىن لەناۋ پىخەفدا بخۇيىنەۋە تەنەت ئەۋە ماندىۋىتەيەي

كە بەچاۋ ئەگات لە ئەنجامى ئەۋ خۇيىندە زۆرەۋە، ھەر خۆي بەتەنيا بەشى ئەۋە ئەكات كە
 پەكى خاۋبوۋنەۋەي پىۋىست بىخات بۇ خەۋ لىكەۋەتن جگە لەۋە نووسراۋ گەرتن
 بەدەستىشەۋە دەبىتە ھۆيەكى تر كە خاۋبوۋنەۋەي پىش نوستىنەكە سەر نەگرى. ئىجا ئەگەر
 لەسەرۋە ئەم دوو ھۆيەيشەۋە ئەۋە بەيىتە بەرچاۋ كە ھۆشى ئاگادار ھىشتا لە پاراستى
 چالاكى خۇيىدەيە، بى گومان پەي بەۋە دەبەيت كە ئەم جۆرە خۇيىندەۋەيە تا چ ئەندازەيەك
 زىان دەبەخشى بەپىياۋ، لە بارەي نوستىن ۋە خەۋ لى نەكەۋەتتەۋە.

من خۇم لە جىگادا ھەرگىز شت ناخۇيىنەۋە ھەر لەۋە پىشەش نەمىستەۋە بەم جۆرە
 بخۇيىنەۋە گوىگرتىكى نىۋى كاتى لە ساز ۋ ئاۋازىكى نەرم ۋ ناسك كە لە رادىۋيەكەۋە
 ۋەرىگىرى چاكتىرەن رىگايە بۇ بەرەستكىدىن ھەموۋ لادانىكى ھۆش بۇ بىر كەندەۋە لە
 شتى ناخۇش ۋ سەرەت تىكەدەر. ئەمە رىگاي تايىتەي خۇمە ۋايش ھەل ئەگرى كە پىشانى
 شاگردان بدرى، ۋەك رىگايەكى بەئامانج گەيىنەر تا ئەندازەيەكى گەۋرە.

ئايا دەرمان بەكەلگى خەۋ لىكەۋەتن دى؟

دەرمان بەبى چەندوچوون يەجگار زىانبەخشە، بى گومانم لەۋەيش كە زۆرەي مەرۋف
 پەناي دەبەنە بەر تا ئەندازەيەكى زۆر. بەلام بەھەرچى چۇنىك رىك بەكەۋى دەبى خۆي لى
 دوور بخۇيىتەۋە.

ئەۋ خۇراكانەي مەرۋف دەخەنە خەۋ، لە ھەر رەنگىك بن فرمانىكى دوستيان بۇ ناپرىتە
 سەر. ناشى بەكار بەيىرەن، تا زۆر ناچارى نەيەتە پىشەۋە، كە ئەۋەيش كەم روۋ دەدا.
 دەبى ئەۋەيش بزانىن كە خەۋىك بەداۋودەرمان ھىنرايىتە كايەۋە، ھىز ۋ ھەرەتى مەرۋف
 تازە ناكاتەۋە. ئەۋ كەسەي بەداۋودەرمانىش خەۋ لى كەۋەتەي، كە ھەلسا لە خەۋ ھەست
 بەرەنگ زەردىيەكى مردوۋانە ئەكات.

ھەر بەمەيش رىزگارت ناپى، چۈنكە لەپاش راھاتن بەخۇراكى خەۋ لى خەرەۋە، ناچار
 دەبىت ناۋ بەناۋ خۇراكەكە زۆرتەر بىكەيت، ئەگىنا كارت لى ناكات. لەپىشدا كە رەنگە
 قومىك دەرمان بتخاتە خەۋ، پاش سى مانگ ۋەھات لى دى نىۋ شوشە دەرمان بەشت
 نەكات بۇ تاقە خەۋىك.

تاقە دەرمانىك كە بەيىلم بەكارى بەيىت برىتەيە لە دوو دەنك (ئەسپىرەن). ئەۋەيش
 دەبى لەۋ كاتانەدا بەكارى بەيىت كە دەمارەكانت توند بوۋ بن ۋ ھەستىش بىكەيت بەبى
 ئارامىيەكى سوۋك. ئەۋ دوو دەنك ئەسپىرەن لە بارىاندا ھەيە دەمارەكانت خاۋ بىكەنەۋە ۋ

ئارامىكى وايشت پىن بېخىشنى كە بتخەنە سەر پىنگاى نوستىتىكى ئاسايى بەئاسانى. بىن گومان ئەمە جىبايە لەوہى دەرمانى خەو لىن خەرە بەكار بەيىت.

قەسەبەكى تىرىشم ماوہ لە بابەت داوودەرمانى وەھاوہ پىت بلېم تۆ لە تواناتا ھەبە بەشپوہى ئاسايى جىلەوى خەو لىكەوتن بىخەپتەوہ دەست خۆت، جا لەم پىناوہدا پىتوئىستىت بەھىزى وىستەن و خۆراگرتن ھەبە، داوودەرمان نۆشېن جگە لەوہى كە بەكەلكت ناپەت دەشپىتە ھۆى كزکردنى ھىزى وىستەن و خۆراگرتنت كە تۆ لەسەريان داماوى.

ئەو شتانەى پىتوئىستە خۆتيان لىن بىپارىزىت

۲

لەم بەشەدا خەرىك ئەبم ئەو شتانەت پىشان بەدەم كە تۆ پىتوئىستە خۆتيان لىن بىپارىزىت بۆ ئەمەى بەئارەزووى خۆت شەوئىكى بىن خەم رابىپىرت.

ھەرەك بۆت دەرئەكەوئى ئەو شتانە لە روويەكەوہ لەبەك ئەچن: ئەوانە ھەموويان ھوروزم دەبەنە سەر ھۆش، ماندووى بگەن و بىوروزىن لە راستىدا ئەگەر پىنگا بۆ ئەو ھەموو شتانە بەرەللا بگرئى كە لە دەمەوئىوارىدا كەلەكە دەبن لەناو مېشكماندا لە بارىاندا ھەبە ئەو لەنگەرە ئاسايىبەى لە ناوہند ھىزەكانى لەشماندا ھەبە تىكىيان بەدەن.

دەمەوئى ھەر لە ئىستاوہ پىت بلېم ئەو شپوہەبەى كە شەوى پىن رۆژ ئەكەپتەوہ، بەندە بەو شپوہەبەى كە رۆژگارى پىن بەسەر دەبەت.

ئەوہ بوو لە نووسراوئىكى ترمدا، بۆ نمونە ئەو پىساوہ ھىنا بووہوہ كە خەو لىن نەكەوتنەكەى خۆى ھەر بەوہ چارە كەردبوو، كە ھەموو فرمانەكانى خۆى لە شپوہەبەكى مەندى و نەرمونىانيدا جىبەجىن كەردبوو. ئەمەيش ئەوہ دەگەيىنئى: بۆ ئەمەى شەوہكانان بەخەوئىكى بىن خەمەوہ بەسەر بىبەن پىتوئىستە لە كاتى ھوشيارىماندا تا پىتمان دەكرئى خۆمان لە پەلە پەلەكردن و قاووقىزكردن دوور بىخەينەوہ. پىتوئىستە دلىيا بىن لەوہيش كە راکرتنى جوولانەوہكانان تا بمانەوئى ئاسانە بەلام بەمەرجى كە خۆمان ماندوو بگەين بەخۆراھىنان بەو خۆراگرتنەوہ. ئەوہيش فرمانىكە ھەل ئەگرئى كە خۆمانى بۆ ماندوو بگەين، نەك تەنىيا لەبەر خەو لىكەوتن، بەلكو بۆ ئەمەى بىپتە يارىدەدەرمان لە پىكەيىنانى سەر سووكى و ئارامى دەمارەكانىشماندا. كە ھاتىنە سەر ئەوہى لە كار و فرمانى رۆژانە بدويىن من واى بەچاكتەر دەزانم كە بلېم خۆ زۆر ماندووكردن جاروبار دەبىتە

ھۆى خەو لىن نەكەوتن. زۆرجارى وا ھەبە، مرفوف سەريان سوپ دەمىنئى لەوہى كە خەويان باش نىبە و كەچى بەرۆژ وەرزشىكى بەجگار ماندووكرىان كەردوہ. لە راستىدا بۆ ئەمە ھەر بەك لىكەانەوہ ھەبە. ئەوئىش ئەوہبە كە ھەرەك دەرئەكەوئى لە وزە بەدەر لەشى خۆيان ماندوو كەردوہ، بۆبەكار بىستىيان پراوہ و پەكيان كەوتوہ. ھىچ لەوہيشدا گومان نىبە، كە وەرزىن لەناو بايەكى خاوتىندا بەراستى بەكەلكە بۆ لەش و ھۆش و، يارمەتى خەو لىكەوتنىش دەدا. بەلام كوتوپر خۆ فرىدانە ناو وەرزشەوہ بىن راکرتنى ئەندازەبەك لە خۆماندووكرندا، كارتىكى تىگەيشتووانە نىبە. ھەر كاتى وەرزىنەكەت گەيشتە ئەندازەبەكى وەھا كە تۆزىك ھەست بەماندووئىتى بەكەيت، بەخۆشپىبەكەوہ دەستى لىن ھەلگەرە. پىتوئىستى تۆ، بەوەرزىن ھەر ئەوہندەبە كەواتە بەرۆژ دەبى خۆت لەم دوو شتە گەورەبە بىپارىزى:

بەكەم: لەش زۆر ماندووكردن.

دووہم: مېشكى خۆ تىكدان.

بەلام لە شەودا: شتى وا زۆر ھەبە كە پىتوئىست بىن خۆمانى لىن بىپارىزىن، بۆ ئەمەى نوستنەكەمان لىن تىك نەدا. ھەر لە ئىستاوہ دەبلىم: جىبەجىكردىنى ھىچ فرمانىكى مېشك كە قوولكردەوہى بوئى، لە نىوہشەودا باش نىبە. لە راستىدا شاگردانى خوتىندنگاگان بۆبەكار تووشى نەخۆشى خەو لىن نەكەوتن دىن، ئەم خوەديان گرتوہ ھەرەھا شەرەزاي گەلېك كەسىشم لە خاوەن كار و پىشەى نازاد، ھەر بەمەوہ خوويان گرتوہ. ئەوانە بەزۆر مېشكى ماندووى خۆيان كىش ئەكەن بۆ سەر فرمان بىن، ياخود بەھۆى خواردەمەنى ورياكەرەوہ، خۆيان تىژ دەكەنە سەر كاركردن، كەچى لە دەمىكەوہ گوئىيان لە زەنگى سروشت بوو بەھۆى ماندووئىتپىبەوہ تىيگەياندوون كە لە تەنگانەدان و خەرىكن لەناو بچن. جا ئەم جوڑە كەردەوانە سەر ناگرن، بىن ئەمەى سروشت جەزەبە بەخاوەنەكانيان بگەيىنئى و تۆلەيان لىن بكاتەوہ. كە بىبىنە سەر لىدوانى كار و فرمانى ھۆشمان دەلېم: پىتوئىستە بەپىيى ياساى سروشتى ئەندازەگىرى و سازبون بەرپوہ بچىن. لە سەرەتاي رۆژدا، چەندمان لە توانايىدا بىن، بام ھۆشمان بەكار بەيىن. بەلام كە شەو داھات و ھۆشمان نىوہ ماندووى لىتھات، پىتوئىستە لەسەرمان بەرەللاى بگەين بەئارەزووى خۆى ھەموو جوڑە بەزمىكى سووك و خۆش بكات. ئەوساكە ئەوئىش كە كاتى خەوتن دئ، ئامادە دەبئى خۆى فرى بداتە باوہشى خاوبونەوہبەكى بىن دەنگوسەنگ و بوورئىنەرەوہوہ.

ئەنجا ئىمەيش خەۋىكى خۆش و ئاسوودەمان لى ئەكەۋى بى ئەمەى بۆ كىشكردى خەۋ ناچارى ئەرك و نازار ياخود ھەموو جۆرە پشى پشيبەك بىن بۆى بكەين.

خواردنى خۆزشتىكى گران، لەپىش خەۋدا دەبىتە ھۆى خەۋ لى نەكەۋتن پىۋىستە ماۋەبەكى دوو سى كاتى بكەۋىتە ناۋەند شىۋخواردن و نوستنەۋە. بەختياربىبە بۆ تۆ ئەگەر بتوانىت لەپاش شىۋخواردنىكى تەۋاو گورج خەۋت لى بكەۋى بەلام زۆرتىر پروام واپە كە لە شەۋىكى زۆرخۆرىيى واتدا گەلنىك جار رابىپەرپىت لە خەۋ جگە لەۋە خەۋىكى پاش خواردنىكى وا نە زۆر خۆش دەبى، نە ئاسوودە.

زۆرىبەى ئەۋ مۆتەكانەى سوارى ھەندى پىۋا دەبن لە خەۋدا لەۋەۋە پەيدا دەبن، كە لەپىش نوستندا، ورگيان پر لە خواردن ئەكەن لىرەدا دەتوانم بلتىم: ئەم خەۋ لى نەكەۋتنە، پىۋىست نىبە بەھۆى ساز نەبوونى خواردنىكى درەنگى شەۋ پەيدا بوو بى. دوور نىبە كە بەھۆى ساز نەبوونى خواردنى نىۋەرۆ ياخود پاش نىۋەرۆ يان ھى بەيانىبەۋە لە ورگدا پەيدا بوو بى.

ئىنجا ئەگەر دەتەۋى خەۋىكى باش بىخەۋى پىۋىستە لەسەرت خۆت پىۋىزىت لە گران سازبوونى خواردن لە ورگتدا. لە راستىدا پەيوەندىبەكى بەھىز ھەبە لە ناۋەند ورگ و مىشكدا. ئىنجا ئەگەر ھاتوو ورگ كەۋتە ماندوۋىتى و شلەژان و بى سەرۋىتسىبەۋە، مىشكىش چەشنى ئەۋ بەۋ دەردانە دەتلىتەۋە.

لىرەدا من خەمى ئەۋە ناخۆم، كە لە بابەت سازكردى خواردنەۋە لە ورگدا بەدرىزى قسە بكەم. بەلام ھەز ئەكەم بلتىم: كە لە تواناى ھەموو كەسىكماندا ھەبە - بۆ ئەمەى لە خراپەكانى ساز نەكردى خواردن لەناو ورگدا، خۆى پىۋىزى - بەخۆشى و شىنەبىبەۋە نانىكى وا بخوات، كە لە ئەندازەدا بى و سازكردى لە ورگدا ئاسان بى و زۆر باش و پوختە بى. لە راستىدا، ئەگەر تۆ تۋوشى ھەردوو دەردە گرانەكە بوو: خەۋ لى نەكەۋتن و گران سازكردى خواردن لە ورگتدا، ھىچ مەكە ئەۋە نەبى چارى گران سازكردى خواردنەكە بكە لە ورگتدا، بۆ ئەمەى لە دەست دەردەكەى تر رىزگارت بى و خەۋىش لە خۆبەۋە بىتە ناۋ چاۋەكانتەۋە، لە كاتى خۆيدا.

لەۋەپىش گوتم كاتەكانى داۋى شەۋ دەبى بەيارى و بەزمى بوۋزىتەنەرەۋە بەخت بكرىن. وا دەردەكەۋى ھەر كەسە بەجۆرىك لەم قسەبە تى ئەگات. ھەندىكىيان يارى (برىج) و جۆرەكانى ترى يارى (قاقەز)، بەچاكتىر شت دادەنن بۆ رابواردن. لەگەل ئەمەبىشدا لەۋ كەسانە زۆرى وا دەناسم كە چەند كاتىك لەناو جىگاكانياندا بەسەر دەبن،

ئىنجا خەۋ دەچىتە چاۋيان. ئەۋەيش لەبەر ئەۋەبە كە لە كاتى يارىكرندا، رىگيان داۋە بەخۆيان دەماريان كرژ بى. (قاقەز)ەكان لەپىش چاۋياندا ھەل دەپەرن، مىشكىيان ناچار دەبى بەۋ گىروگرفتەنەۋە خۆى خەرىك بكات كە ئەۋ سەماكەرە بەدخوۋانە دروستىيان دەكەن.

ئەگەر بەم جۆرە تۋوش بوو بىت، ھەر وا باشە كە ئەۋ يارىبانەى پىۋىستىيان بەگرەۋىكى توند و گران ھەبە، ياخود خاۋەنى گىروگرفتىكى زۆر گرانن، خۆتبان لى پىۋىزىت. رەنگە تۆ زۆر گرفتارى يارى (برىج) بىت، بەلام ئەمە ھەرچەندە گران بىت بەلاتەۋە، ھەرگىز ھاۋتاي خەۋتن و گرنگى خەۋتن ناكات، تا لەبەر ئەۋ خەۋەكەتى لە پىناۋدا بەخت بكەيت.

بەلام ئەگەر تۆ پىت نەكرىۋازى لى بەتىنى، ھەر ھىچ نەبى لە درەنگانىكى شەۋدا ئەۋ يارىبە مەكە. پىش ئەمەى بچىتە سەر جىگا نىو كاتىك خۆت بچەسىتەنەرەۋە. بۆبەكا بەتايبەتى لە يارى (برىج) دووام، چونكە لە ھەموو يارىبەكى تر پتر لەناو مالاندا باۋى سەندوۋە. بەلام ئەۋەى لە سەرۋە گوتم، پىۋىستە لە ھەموو يارىبەكى گرەۋبازىبىتردا پىۋەۋى بكرى.

زۆر كەسى وايش ھەن، ھەز ئەكەن كاتى ئىۋارانى خۆيان بەگفتوگۆۋە بەخت بكەن. ئەۋە لە راستىدا تا ئەندازەبەكى گەۋرە خۆ تامادەكردىكى باشە بۆ نوستن. بەلام ئەۋەندە ھەبە پىۋىستە خۆيان لەۋ چەقە چەق و بەربەرەكانىبەنە پىۋىزىن، كە دەمار توندىيان لى دەۋەشىتەۋە و رىگا دەدەن بەدوۋبەرەكى پر لە شاتە شات. بەۋىتە، وا چاكتەرە گفتوگۆكەرەكان خۆيان دوور بىخەنەۋە لەۋ بابەتەۋە كە سەر بەئان ياخود بەزىنگارى (سىياست)ن. چونكە زۆر كەسى وا ھەن، بىروباۋەرى دامەزراۋيان ھەبە لەۋ بابەتەۋەدا. ھى وايش ھەن گرفتارى ئەۋ بىروباۋەرەنەن و گەرمن لەسەر پاراستىيان. لەبەر ئەۋە، زۆر بەئاسانى ئەۋ جۆرە كەسانە تىككەچن، ياخود دللى يەكتر دەشكىن بەخۆرابى.

لەۋ بابەتەۋە گفتوگۆ بكە كە ھەموو كەس ھەزبان لى ئەكەن بۆ ۋىنە: ۋەزىن، گەشتوگوزار، سەرکەۋتەكانى مروف. دەنگوباسى ناۋازە، ئەمانە ھەموۋىيان تا ئەندازەبەكى گەۋرە بابەتى خۆش. لەبىرت نەچى ھەموودەم دەسەلاتت ھەبە، چى بلتىت و چى گوى لى بگرىت. ئەم دەسەلاتتە بەكار بەتەنە. ئەگەر ھەستت پى كرىد، يەكپەك ھەبە و دەبەۋى بەدەم ھورۆمىت بباتە سەر، خۆت رابگرە، بى دەنگ بە. بەلام ئەگەر دوو كەسى تر دەستىيان كرى بەم شەرە قسەبە، تۆ ناچارىت دەبى لىيان جىا بىتەۋە.

له راستیدا، بۆ تو و چاکتره که بئی دهنگ و بهسه زمان بیت له و کاتانهدا که ههست دهکهیت بهچهقه چهقیکی گهرم خهریکه بقهومی له درهنگه کاتیکی شهودا. گفتوگۆی به نارام و بئی وهی، بئی گومان شتیکی باشه. بهلام چهقه چهقکردن له ههرچیبهک بئی پووچ و بئی فهیره. بهلام نهگهر پیتش نوستن بئی نهوه ههر به جاریک بئی فهیره و کوشندهیه.

چونه سهر جیگایش له کاتی پشم و قین و تووره بیدا، بهستراوه بهم کهینه و بهینه بهوه. ئنجا نهگهر هینامانه پیتش چاومان که تووره بوون تا نه اندازه بهکی له سهده په نجا، تهوژمی خوین بلند دهکاتهوه، بۆمان دهرده کهوئ که تووره بوون چ کاریکی خراب دهکا له دهروون و دلئی نوسته که. نهوه فه زمانه ی که له نووسراوی پیرۆزدا ههیه و دهلی: (نهکهیت بهیلتیت تووره بیبه کهت بگاته بانگی شتوان)، نهوه پیشان دهدا، که هه ندی کاتی واههیه، مرۆف تووره ده بئی بهلام شیت نهوه کهسهیه که بهو تووره بیبه وه بچیتته ناو جیگای نوستنه کهیهوه.

ژیری نهوئا، له دهمه و ئیواراندا خۆت له تووره بوون بیاریزیت. بهلام نهگهر بهریکهوت له پر تووشی رق و تووره بیبه کی توند بوویت، ئیتر تویش پیتوسته بههه مو رهنگی خۆتی لی رزگار بکهیت پیتش نه مه ی بنوویت. بۆ نه مه ی بکهیت بهو ئامانجهت، چاکترین ریگا نهوئا خۆت خهریک بکهیت به له ش بزواندنی کهوه.

جا له بهر نه مه ی گهره یی نرخه نه م بیروبا وه رهم بۆ دهرکه و تووه، هه موو ده م خهریکی نهوهم که ئیواران زوو به کاری بهینم. نهگهر ئیواره یه ک ههستم پی کرد که تووشی دل ناخۆشی ده بم، ده مو ده ست ده ست ده که م به گهرانیکی دووردریژ و گورجوگۆلانه، هه ناسه ی پر به سنگ و قوولی له گه لدا بۆ ده دم. به م جووره نهو هیز و هه ره ته ی که له له شمدا کو ده بیته وه به جوانی به کاری ده هینم. نه گینا له پیناوی تووره بیبه کی پر و پووچدا به کار ده هات. ههروه ها به م جووره سه ره له نوئی چ له گه ل خۆم، چ له گه ل هه موو لایه کدا ئاشت ده به وه و ده سازتیمه وه.

ههروه ک گه لیک جار له شه و گاره دریژه کانی زستاندا روو ده دات که زۆر ده مینینه وه له مالد، یاخود له شوینانی ترده به بی گفتوگۆ و گه مه و یاری، پشم و قین به ئاسانی دل مان داگیر ده کات. جا که وای لی ههات بام له شتی و خۆمان بیاریزین، به تایبه تی له و ئیوارانه دا که رۆژگاریکی پر کار و فرمان و نه رک و ئازارمان رابواردووه.

گه لیک که س خویندنه وه ی نووسراوان له کاتی بئی فرمانیدا، به رابواردنیکی باش داده نین. منیش لام وایه نه گهر بیته خوینهر بتوانی نووسراوی باش هه لبیژیری بۆ خویندنه وه ی خۆی، ئیتر هه یج له وه چاکتر نیبه بۆ ئاماده کردنی هۆش بۆ خه و لیکه وتن.

به لام زۆر پیتوسته خۆی بیاریزی له و بابه تانه ی دلئی بریندار ده که ن. ههروه ها له و چیرۆکه پر تاوانانه و سه رگوروشته پر نه ندیشه سامناکانه ی سه ر له پیاو ده شیوتن و ئازاوه ده خه نه دلئی به وه.

به لام من هه یج به زه بیبه کم به و که سانه دا نایه ته وه که موته که سواربان ده بی و، که چی پیتش نه مه ی بنوون، می شکیان پر ده که ن له بابه تی خراب و پر ئاراهه. نه گهر نه م جووره و یژه یه کاری خراپ لی نه کات، گوئی مه ده ری له سه ر رهوشتی خۆت برۆ، بیخوینهره وه.

به لام نهو هیش ده زانم که زۆر که سی واهه یه، ناشی بیخوینیتته وه جگه له وه به سه دان نووسراوی واهه ن هه م خۆشن و هه م به که لکیشن. کاریکی په سند له هۆش ده که ن و ده یخه نه سه ره و ت و ئارامه وه. لی ره دا مه به سم له و نووسراوانه یه که له بابه ت ژبانی گه وره پیاوان و گه شتوگوزار و بابه تانی هه مه ره نگه وه ده وئ.

یه کی له و خووانه ی که ده بی هه لبگیری، خواردنه وه ی نهو خوارکانه یه که مرۆف وریا ده که نه وه، له کاتی پیتش نوستندا نه م خووه زۆر که سی تووشی خه و لی نه که وتنیکی کاریگهر کردوه. چای پر رهنگ و قاوه ی رهش، ده بی کاتی بخرین که سی کاتی مایی بۆ نوستن. هه ر کامیکیان بگریت وریا که ره وه یه کی به هیزه. هه ردوو کیشیان له بارباندا هه یه که ناو ورگ تیک بدن. به لام چای زۆر سووک، یاخود قاوه یه ک که شیریکی زۆری تی کرا بی، به هه موو رهنگ زیان نابه خشن. ههروه ها چاکتره پیاو خۆشی له جگه ره کیشانی زۆر بیاریزی به تایبه تی له کاته کانی ئیواریدا. خه وتن کاریکی سه روشتیه بۆ نه وانه ی که پیچه وانه ی ده ستووری ئاسایی ژبان ناجوولینه وه، به ئاسانی پیتک دی. هه ندی جار نهو ده ستوورانه له ژبانی ئیمرۆدا زۆر به ئاسانی ده شکینرین بئی نه مه ی هه ستیان پی بکری. زۆرجاری وایش هه یه خه و لی نه که وتن یاخود خه و ی ناشی و پاشی، سه ره تای گیژوویتی و شیتبوومان ده رده خات.

نه گهر ئیمه خووه کاغان به خه یه ژیر باری تاقیکردنه وه وه، ده مو ده ست هه له کانی خۆمان بۆ ئاشکرا ده بی. ئنجا نه گهر توژیک ژیر بین، پیتوسته زۆر به وریایی و له سه رخو بیبه وه خۆمان له و هه لانه مان دوور به خه یه وه. خۆ چه واشه کردن، که یه وه یه نه که، پر گیرو گرتتر ده کات. چونکه خه و لی نه که وتن به د کرداره، هه ر تاکه جاریک سه ری ده رخست، خۆی گه شه به خۆی ده کات و به زوویی گه وره ده بی.

که واته پیتوسته ئاگادار بیت، له دهرکه وتنی نیشانه کانی نه م نه خو شیبه. مه ترسی و خه فته سه رت تی نه کات. چونکه خه و لی نه که وتن، که هیشتا له سه ره تایدای بی، جیی

ترس نییه و چاره‌کردنی‌شی گران نییه. تو هرچند به‌نازایه‌تییه‌وه به‌رامبه‌ری بکه‌یت،
ئه‌ونده به‌ناسانی لپی رزگار ده‌بیت. خه و لی نه‌که‌وتنه‌که‌ت، به‌هه‌ر پله‌یه‌ک گه‌یشتی، من
به‌دل پیت ده‌لیم پتی ناوی خوت هه‌ناسه سارد بکه‌یت و بی هیوا خوت به‌یلتیه‌وه له‌وه‌ی
که به‌دلی خوت چاک ده‌بیته‌وه.

نامۆزگاری

۳

ئه‌مه‌وئ له‌م به‌شه‌دا، چن‌ده‌ پیتش‌نیازتیک به‌خه‌مه به‌رچاو بو زالبوون به‌سه‌ر خه و لیکه‌وتن
و ناسان‌کردنیدا.

ئه‌م پیتش‌نیازانه، پتیوستن بو ئه‌وانه‌ی خه و لی نه‌که‌وتن په‌ریشانی کردوون. هه‌روه‌ها
پتیوستیش‌ن بو ئه‌وانه‌ی تووشی نوستنیکی ده‌مه‌ده‌می یاخیبوون ده‌بن. به‌لام ئه‌گه‌ر
نه‌خوشییه‌که سووک بی پتیوست به‌هیچ ناکات، به‌خو‌پاراستن نه‌بی له‌و شتانه‌ی که له
به‌شی پتیشوودا ناومان بردن.

پیاو ده‌توانی نووسراویکی زۆر گه‌وره‌ دابنی له‌ باب‌ت ئه‌و نامۆزگارییه‌ خو‌پایبانه‌وه‌ که
هه‌موو رۆژ ده‌درین به‌گویتی خاوه‌ن نه‌خوشی خه و لی نه‌که‌وتنی به‌سه‌زماندا. بو وینه، ئیمه
هه‌موو ریتگایه‌کی (به‌رخ ژماردن) ده‌زانین جگه‌ له‌وه‌ زۆر ریتگای تریش هه‌یه‌ وه‌ک ئه‌و.
ئه‌وسایش و ئیستایش ئه‌و ریتگایانه‌ به‌بی که‌لک داده‌نیم. ئه‌و ریتگایانه‌ که‌س نایان گری،
ئه‌وانه‌ نه‌بن که ناتوانن هوشیان دوور بخه‌نه‌وه‌ له‌ گیروگرفت و بیرکردنه‌وه‌ی پر خه‌م. له
پاستیدا له‌ ریتگای (به‌رخ ژماردن) و وینه‌ی ئه‌و، ریتگای باشت‌ه‌ن که‌ بمانگه‌پیتن به‌م
نامانجه‌مان.

ئه‌و بیره‌ سه‌رانسه‌ر خراپه‌، چونکه‌ دووره‌ له‌ سروشته‌وه‌. تو که‌ به‌کاری به‌ینی، فرمانیک
ده‌ده‌یت به‌سه‌ر هوشتدا که‌ نه‌ به‌لایه‌وه‌ په‌سند، نه‌ به‌که‌لکیشی دی. جگه‌ له‌وه‌ تو
هه‌مووده‌م گومان ده‌به‌یت له‌ سه‌رکه‌وتنی بیره‌که‌. ئه‌وه‌یش ئه‌وه‌ ده‌گه‌پیتن که‌ سه‌رناکه‌وی.
به‌واتایه‌کی تر: ئه‌م ریتگایه‌ ناراسته‌، چونکه‌ به‌جو‌رێکی وا به‌کار ده‌هینری که‌ پیاو له
ده‌روونی خو‌ی زۆرتر له‌ پتیوست ناگادار ده‌بی و هه‌ستی پین ده‌کات. هه‌روه‌ک له‌مه‌ودوا
بو‌مان ده‌رده‌که‌وی، خه‌وتن نه‌ ده‌رده‌په‌پتیری، نه‌ ده‌شکینری به‌لام زۆرجاری وا هه‌یه
ده‌توانری چوار لای بگیری، ئه‌ویش به‌هۆی جووله‌یه‌کی پتچاوپتچه‌وه‌...

بو ئه‌وه‌ی بی‌ری ناخوش نه‌پیتته‌ میتشکه‌وه‌، چاکترین فیل ئه‌وه‌یه‌ که‌ هوش بخرتیه‌ سه‌ر
چاوئه‌نداز و کاره‌ساتی خوش له‌ ژبانی هه‌مووماندا، بیره‌وه‌ری خوش هه‌ن که‌ له‌ هوشی
شارراوه‌دا کو‌بوونه‌وه‌. هه‌ر کاتی بمانه‌وی ئه‌م بیره‌وه‌رییه‌ وردانه‌ هه‌لکیشینه‌ سه‌روه‌ه‌ و
ده‌ریان بخه‌ین، ده‌توانین بیکه‌ین. هه‌رچی له‌وه‌ پیتش دلی خوش کردین، ئیستیشه‌یش
ده‌توانی دل‌مان خوش بکات، ئه‌گه‌ر به‌پیتنه‌وه‌ پیتش چاومان.

منیش زۆر باش ده‌زانم، که‌ گه‌لیک که‌س توانیویه‌ خه‌وی یاخی به‌م شیوه‌ ناسانه‌ جل‌ه‌و
کیش بکه‌ن. ئه‌م شیوه‌یه‌ له‌ شیوه‌ی (به‌رخ ژماردن) که‌ چاکتره‌، چونکه‌ گه‌شی و
خوشییه‌ک ده‌دا به‌دل.

به‌پتیوستی نازانم که‌ پیت بلیم چی بخه‌یتته‌ پیتش چاوت هه‌رچی له‌وه‌ پیتش دلی خوش
کرد بیت، به‌کاری ئه‌مه‌ دی. نایا چ شتییک له‌وه‌ خوشتره‌ و نارام زۆرتر به‌دل ده‌دات له‌وه‌ی
که‌ چاوئه‌ندازی زریه‌کی شه‌پۆل هاو‌پژ. یاخود چاوئه‌ندازی لادتییه‌ک له‌ هاویندا، یان هه‌ر
چاوئه‌ندازیکی تری سروشتی جوان بیت، به‌پیتیه‌وه‌ پیتش چاو؟

له‌م جو‌ره‌ فیلاله‌، زۆرم تاقیکردۆته‌وه‌ به‌لام له‌ یه‌کیکیاندا سه‌رنه‌که‌وتم. له‌به‌ر ئه‌وه‌،
پروام وایه‌ که‌ چاکتر ئه‌وه‌یه‌، پیاو بی‌ری خو‌ی زۆرتر به‌به‌شی له‌شه‌وه‌ خه‌ریک بکات. لیره‌دا
چاو زۆر به‌کار دی. له‌ کاتی خه‌ و لی نه‌که‌وتندا هه‌مووده‌م بۆم ده‌رده‌که‌وت که‌ بایه‌خ به‌چاو
زۆرتر ده‌دری. له‌ چاو‌ه‌کاندا وا ده‌رده‌که‌وت که‌ هه‌رچی ئازاری میتشک هه‌یه‌ و له‌ خه‌ و لی
نه‌که‌وتن په‌یدا بووه‌، له‌و دوو ئه‌ندامه‌ی له‌شه‌دا کو‌بووه‌ته‌وه‌. هه‌رچه‌نده‌ هه‌ر دوو چاو‌ه‌کان
له‌ ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ر ماندوو ده‌بوون، به‌لام له‌ ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ریش ناگادار و وریا ده‌مانه‌وه‌ به‌هۆی
ئه‌و خه‌ و لی نه‌که‌وتنه‌وه‌.

دیاره‌ چاو به‌زۆری له‌ ماسولکه‌ دروست بووه‌، ئه‌گه‌ر هاتوو له‌شی چاو‌ه‌که‌مان ماندوو کرد
زۆری پین ناچی ده‌سه‌رووی و ده‌قووچی. بو ئه‌مه‌ی بگه‌یت به‌م نامانجه‌ هیچی پین ناوی ئه‌وه
نه‌بیت که‌ گلینه‌کانت به‌لای راست و چه‌پدا بسوورپیتیه‌وه‌ پاشان چاو‌ه‌کانت بقووچیینه
به‌لام له‌پیتش ئه‌مه‌دا ئه‌وه‌ بکه‌یت گلینه‌کانت داخزینه‌ خواره‌وه‌، ئنجا سه‌یری بنکی لووتت
بکه‌. ئه‌م که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌یه‌ ده‌توانیت دووباره‌ بکه‌یتسه‌وه‌، تا ده‌گه‌یت به‌نامانجه‌ی خوت له
پاستیدا ئه‌م فیلاله‌ که‌لکیتیکی سین لکییان هه‌یه‌ که‌ تو گلینه‌کانت ده‌سوورپیتیه‌وه‌، یاخود
سه‌ر به‌ره‌و خوار سه‌یری سه‌ر لووتت ده‌که‌یت، وات لی دی به‌گران نه‌بی ناتوانیت بیر له
هیچ شتییک بکه‌یتسه‌وه‌. خوت شاره‌زایت که‌ ئه‌گه‌ر مرۆف بکه‌ویتته‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌کی

قوللوه، ههر دوو چاوه کانی ته ماشای پیتشه وه بیان ده کهن. ئنجا که چاوه کانی خوت وهرگیرا، ههر له خوتوه واز له بیرکردنه وهی قولل ده هینیت.

دووم که لکیشی له وه دایه، که به هژی گلینه سوورانده وه که ماسوولکه کانی چاو ماندوو ده بن.

به لام که لکی سییه م، ههروه که درده که وئ له وه دایه که گلینه کان سهر به ره و خوار ده بنه وه تاریکاییه کی قوللتر ده که ویتته سهر چاوه قوو چاوه کان. چاکتر ئه وه یه که له سهر ئه م کهینه و بهینه یه نوچ بگریت، وایش بهینیتته پیتش چاوت که ته ماشای بوشاییه کی ره شی پان ده که یته.

بۆ پیتشان دانی ئه م مه شقه، ناچار بووم چهند دیرتیک بنووسمه وه. به لام زور به ئاسانی جیبه جی ده کړی و ههرچی چۆنیکیش بی له وزه تدا هه یه بیکه یته. من نالیم ئه مه چاره کردنیکی بی هه له ده بی. یاخود چاره کردنیکی وایه که له وه چاکتر ده ست ناکه وئ. به لام من وام هاته پیتش چاو که به که لک بی. که واته هه لده کړی به کار بهینری و تاقیبش بکریته وه.

جوړه که م خوتنییه کی میتشک هه یه، له گه ل نوستندا پهیدا ده بی ئه وه بو له سهره تایی ئه م نووسراوه دا له مه دواین. که واته ههر جوړه مه شقییک له ته وژمی خوتن که م بکاته وه بۆ سهر میتشک، به که لکی ئه م نه خوشیی خه و لی نه که وتنه دئ.

سا ههر له بهر ئه مه یه که پیاو له پیتش ئه مه ی بچیتته جیگاوه، شتیکی گهرم بنوشی، چاکتره. ئه و خوار دنه وه گهرمه خوتن کیش ده کات بۆ ورگ، به هژی ئه وه وه خوتن له میتشکدا سووک ده بی. له راستیدا هه موو خوار دنه وه یه کی سووک بۆ ئه م مه به سه به که لکه. جگه له وه گه لیک خوار دنه وه ی ناسراوی باش هه یه به که لکی خه و لی خستن دئ، به لام له هه موویان چاکتر شیریی خاوتینه. ئه گهر شیره که بۆ تو گران بوو، بۆ سازبوون له ورگتدا که میتیک خوتی تی بکه.

ئه وه ییش باشه، ئه گهر له ته نشت پیخه فه که ته وه، هه ندئ شیریی گهرم له شووشه یه کی گهرمی پارتیزه دا دابنیتی. تا ئه گهر به شه و له خه و خه بهرت بووه و به دل ویستت زوو بخه ویتته وه به شینه یی ئه و شیره بخوتته وه و که م که مه تا دوو پارچه بسکو پیتیکی له گه لدا بخوتت. سه رنج بده، ده لیم (به شینه یی) و (که م که مه)، که واته پیتویسته هه ست به خوشی و (سه ر ئاسووده یی) بکه یته، له باره ی له ش و هوشته وه.

جگه له وه، ریگه یه کی ئاسانی تریش هه یه، که خوتن له سهره وه کیش ده کاته خواره وه. ئه ویش ئه وه تا که شووشه یه ک ئاوی گهرم به کار بهینیت. چونکه پیت که سر بوو به سه رماوه، له وانیه نه هیلتی خه و بچیتته چاوی مرؤف. جا ئه گهر له وه که سانه یته که هه ز ناکهن شووشه ئاوی گهرم به کار بهینن، هه یچ نه بی گۆزه و بییه کی خوری ئه ستووری ناو پیخه ف له پی بکه.

جگه له وه مه شقیکی تریش هه یه بۆ کیش کردنی خوتن بۆ پییه کان. قاچه کانت باش رابکیشه، په نجه کانی پیت بخه ره پیتشه وه پاشان په نجه کانت بشکینه به پاشه وه، پاژنه کانیش پال پتوه بنی بۆ پیتشه وه. ئه م جوولیه چه ند جاریک دوو باره بکه ره وه. هه تا وات لی دئ هه ست به گهرانی خوتن ده که یته له پییه کانتدا. واتا هه تا پییه کانت گهرم دادین پاشان بۆت درده که وئ ئه م فیله یه جگار به که لکه.

له راستیدا، ئه م پیتش نیازانه ی من که مه کتی وریایی و ئه رکی ده وئ. دووور نییه ئه مه نده ت به س بی ئه گهر بارت زور گران نه بی. جاروباری وایش هه بووه، که پیتویست بووه، له مانه زورتر بکه م. به م ره نگه گه یشتمه ئه م تاقیکردنه وه یه ییش که پییه کانم به (خه رته له) گهرم بکه مه وه. به هه موو دلیم که وه ده لیم که ئه م جوړه گهرماوه به که لکه. ره نگه ئه مه له وانئ تر زورتر ئه رکت بخاته سهر، به لام چونکه به که لکه، ئه و ئه رکه ده هینتی بۆی بخرتته سهر شان. بۆ ئه م گهرماوه، پیتویستیت به هه یچ نییه، به هه ندیک ئاوی له کول نه بیته، له گه ل که میتیک تووی خه رته له دا. ته نانه ت خه رته له ی په رنده و گیانله به رانی مالییش وه ک خه رته له ی ئاسایی، بۆ ئه م بابه ته به که لک دئ، بیجگه له وه زور هه رزانتزیشه.

نزیکه ی دوو که وچکی چیتشت خوار دن، بکه ره ناو ته شتیکی پانه وه، که بارستایی شه ش گری (ئینج) ئاوی له کولی تیدا بی. دابنیشه و هه ردوو پیت بخه ره ناو ته شته که وه. هه رچه ند زانیت ئاوی ناو ته شته که خه ریکه سارد بیته وه، هه ندیک تر ئاوی له کولی بکه ره سهر.

ئه وه نده ی پی ناچیت، پاش پینج یاخود ده وردیله (دقیقه) یه ک، خه و ده چیتته چاوه کانتته وه. به لام ئه گهر سه ریریکی پییه کانت بکه یته بۆت درده که وئ ده ماره کانت ئه ستووریون و به رزیش بوونه ته وه. ئه مه ییش ئه وه ئه گه یینی که خوتن گه ی کردوو به بۆ پییه کانت. به لام وا چاکتره له سهر ئه م کاره برؤیت تا ماوه یه کی که م پاش ئه وه ی هه ستت کرد به وه نه وزدان.

دیته‌وه بیرم، که من جاریک دوو جار له کاتی به کارهینانی ئەم جوړه گه‌رم‌اوه‌دا ئەوه‌نده‌ی ئەما بوو خەوم لێ بکه‌وئ. کهچی له‌وه‌سه‌رده‌مه‌یشدا بوو، که زۆر به‌گران خەوم لێ ده‌که‌وت. ئە‌ی ئە‌گه‌ر وام لێ نه‌هاتایه، چۆن به‌رگه‌ی ناخۆشیی گه‌رم‌اوی خه‌رت‌ه‌له‌م ده‌گرت؟

له‌ راستیدا، بۆ ئەم جوړه گه‌رم‌اوه، ده‌بێ له‌ پانزه‌ بیست وردیله به‌ولاوه به‌خت نه‌کرئ. ده‌بوو پێم بگوتیتایه له‌پاش به‌کارهینانی ئەم گه‌رم‌اوه، ده‌م‌وده‌ست بجیتته ناو جیگاوه. وا چاکتره، هه‌تا پیت ده‌کرئ که‌متر خۆت هوشیار بکه‌یته‌وه له‌ وه‌ه‌وزه‌که‌ت، بۆ ئە‌مه‌ی به‌خاوییه‌کی ته‌واوه‌وه، خۆت فری بده‌یتته ناو جیگاگه‌ته‌وه هه‌روه‌ها تا پیتشت ده‌کرئ بێ ده‌نگ‌وسه‌نگ بیت.

ئنجایه گه‌ر به‌وه زوو خه‌وت لێ نه‌که‌وت و، خه‌وه‌که‌یشت چهند کاتیکی پێ نه‌چوو، ئە‌وه ده‌مه‌ منیش مافم هه‌یه، هه‌تا پێم ده‌کریت سه‌رم له‌ کارت سوور بمی‌نی. ته‌نانه‌ت گه‌رم‌اوی ئاسایییش بۆ زۆر که‌س به‌کار دئ بۆ خه‌وه لێ خستنیان. چونکه له‌ باریدا هه‌یه خۆتین بلاو بکاته‌وه بۆ سه‌ر پیتست و، ته‌ووژمی خۆتینیش له‌ سه‌ردا سووک بکات. له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌یشدا هه‌ندیکی وا هه‌یه له‌م گه‌رم‌اوه ئە‌م که‌ڵکانه نابینی. له‌ راستیدا منیش یه‌کیکم له‌وانه.

له‌به‌ر ئە‌وه وام پێ باش بوو، هه‌م‌وو رۆژتیک به‌یانیان زوو خۆم بشۆم. که‌واته له‌م بابته‌وه شاره‌زای خۆت بیه. ئە‌گه‌ر زانیت سه‌رشتن به‌ئاوی گه‌رم به‌کارت دئ بۆ له‌ش خاوبونه‌وه‌ت و سه‌ر سووکیت، ئە‌وا هه‌م‌وو جاریک له‌ نزیک کاتی خه‌وتتندا به‌ئاوی گه‌رم خۆت بشۆ.

له‌ هه‌ندی باری خه‌وه لێ نه‌که‌وتندا، ئە‌گه‌ر ژوو‌ره‌که به‌ته‌واوه‌تی تاریک نه‌بێ، به‌ئاسانی راوی خه‌وه ده‌کرئ. ئە‌وه‌یش ره‌نگه له‌به‌ر ئە‌وه بێ، که له‌به‌ر رووناکی کزدا هۆش خاوه‌ و خلیچکانه خۆی به‌که‌لوپه‌لی نزیکه‌وه خه‌ریک ده‌کات. له‌ کاتی وادا زۆر به‌خۆیه‌وه خه‌ریک نابێ. له‌به‌ر ئە‌وه که‌متر خۆی نزیکه‌ی بیه‌رک‌ده‌وه‌ی قوول ده‌کات. له‌ راستیدا چرایه‌کی کاره‌بایی کز که به‌په‌رده‌یه‌کی شین یان سه‌وز داپۆشرا بێ، بۆ ئە‌م مه‌به‌سه‌ی ئیتمه زۆر به‌کار دئ. ئیستیش وام پێ باشه، که ئیتر له‌مه به‌ولاوه، پێشنیازی توت پێشکه‌ش نه‌که‌م، نه‌وه‌ک سه‌رت لێ بشیوئ. به‌هه‌م‌وو ره‌نگ، هه‌یچ گومانی تیدا نییه، که پێشنیازیکی به‌که‌ڵکی وا که به‌ئاسانی جیبه‌جی بکری، گه‌لێک چاکتره له‌ بیست پێشنیازی وا که پڕوپوچ بێ. ئە‌وه پێشنیازانه‌ی له‌ سه‌ره‌وه ناوم بردن، ده‌رکه‌وت که بۆ من به‌که‌ڵک بوون، هه‌روه‌ها بۆ زۆر که‌سی تریش که تاقیبیان کردبوونه‌وه به‌که‌ڵکبوون.

به‌لام له‌و کاتانه‌دا که که‌م روو ده‌ده‌ن و منیش تووشی نه‌خۆشی خه‌وه لێ نه‌که‌وتن دیم، خۆم ده‌زانم، که چی پێویسته بیکه‌م. ئە‌وسا که ناچار ده‌بم گه‌رم‌اویکی له‌ کۆل به‌خه‌رت‌ه‌له‌وه به‌پێیه‌کانم بکه‌م، پاش ئە‌وه گه‌نجینه‌ی ته‌ختی نوسته‌نه‌که‌یشم هه‌ندی شیریی گه‌رم و بسکویتی تی بکه‌م. ئامۆژگاریت ده‌که‌م که پێش هه‌م‌وو شتیکی ئە‌وه دوانه تاقی بکه‌یته‌وه.

ئنجایه گه‌ر بۆت ده‌رکه‌وت ئە‌وانه به‌که‌ڵک نایه‌ن، ئە‌وسا که خۆت ده‌توانیت چاره‌ی تری بۆ بدۆزیته‌وه. مرۆف، هه‌م‌وو وه‌ک یه‌ک نین. چ له‌ رووی له‌شه‌وه چ له‌ رووی هۆشه‌وه له‌ یه‌ک جیاوازن. جا هه‌ر که‌سه، پێویسته له‌ سه‌ری که چی به‌که‌ڵکی دئ ئە‌وه به‌کار به‌ی‌نی. هه‌رچهند چاره‌یه‌ک ده‌دۆزیته‌وه بۆ خه‌وه لیکه‌وتن، خه‌ریک به‌ تا پیت ده‌کرئ، به‌شپۆیه‌کی خۆبی و سه‌روشتی به‌کاری به‌ی‌نی. خه‌ریک به‌، هۆشت نه‌چیتته سه‌ر ئە‌وه ئامانجه‌ی که بۆی تی ده‌کوشت. واتا بیری لێ نه‌که‌یته‌وه. ئە‌مه‌ شتیکی زۆر گرنگه، که پێره‌ویی بکه‌یت.

خۆت وا پێشان بده که لێی که‌مته‌رخه‌میت. هه‌رچنده له‌ راستیدا زۆر به‌ته‌نگیه‌وه‌یت. به‌ددرژیی ئە‌وه‌ده‌مه، خاوبونه‌وه‌که‌ی خۆت بپاریزه. ده‌ره‌ست مه‌به، هه‌یچت لێ نایه، ئە‌گه‌ر چه‌زت کرد و ورته ورتیکت له‌به‌ر خۆته‌وه کرد، بۆ ئە‌مه‌ی خۆت وا بنوی‌نی که یه‌جگار ماندوو بوویت و له‌ تواناتدا نه‌ماوه قسه‌ی ئاسایی بکه‌یت، بچ گومان، ئە‌وه به‌کارت دئ و له‌ رێگه‌یه‌کی لا به‌لاوه یارمه‌تیت ده‌دا، به‌سایه‌ی ئە‌وه نیاز به‌خشینه‌وه که لێی ده‌وه‌شیته‌وه.

به‌لام، من هه‌تا ئیستا چاکترین چاره‌ی ئە‌م نه‌خۆشییه‌م بۆ ده‌رنه‌خستوویت. ئە‌وه‌یش بریتییه له‌ (له‌ش خاوه‌کرده‌وه) یاخود (سه‌روت دان به‌خۆ).

به‌لام ئە‌مه‌ بابته‌تیکه‌ی تاییه‌تیی سه‌ره‌خۆیه. له‌ نووسراویکی ترمدا به‌ددرژیی لێی دووام. گرنگی ئە‌وه له‌و راستیه‌دا ده‌رده‌که‌وئ، که ده‌لی: ئە‌گه‌ر مرۆف له‌شی به‌ته‌واوه‌تی خاوبوه‌وه، بچ گومان خه‌وتن له‌ خۆیه‌وه روو ده‌دا.

له‌ به‌شی دوایی ئە‌م نووسراوه‌دا، له‌ بابته‌ت خۆ خاوه‌کرده‌وه‌وه، ئە‌وه‌نده ده‌دویم که په‌یوه‌ندیی به‌نوستنه‌وه بێ. به‌لام، تیگه‌یشتنی ئە‌م بابته‌ به‌جۆریکی فراوانتر بۆ ئە‌وانه پێویسته که به‌دوای هۆشیکه‌ی له‌سه‌رخۆدا ئە‌گه‌رپتن، بۆ ئە‌مه‌ی بچ گه‌روگرفت خه‌ویان ده‌ست بکه‌وئ.

پیشبینییه کی دروست

۴

ئیمه که لهش خووش و تهن دروست بین سهدی سهد خووه که مان له خوویه ده دئ. که دهچینه جیگاوه و، چرا ده کوژینینه وه، هیچ ههست به خوومان ناکهین، له پرتکدا خهومان لئ ده که وئ. له راستیدا هیچ بیرتک له خهوتن ناکهینه وه و دهشنوین... ئه ویش له بهر ئه وهیه که هوشی ئاگادار به هوشی کار و فرمانی رۆژه وه ماندوو ده بئ، ههروه ها له شیش ماندوو ده بئ. جا ههردوو لایان، ئه وه ده کهن که سروشت بوی دیاردی کردوون. واتا ههردووکیان واز له کارکردن و بزوتن، به ته واره تی دههینن. ئه وساکه هوشی شارراوه کار ده گرتته دهست خوئی، هوشی ئاگادار و له شیش له ناو سرهوت و حهسانه وه دا ده هیلتیه وه.

ئهم کاره ساته هه مووی وه ک خوویه کی سروشتی خوئی له خوویه پتیک دئ. ئه گهر شتیکی لئ روو نه دا په کی بخت، بئ گومان ههروه ک خوئی ههیه، وا بهر پتیه دهچئ و شایانی ئه وهیشه که باوه ری پئ بکری و پشتی پئ به سترئ. ناشئ خوینده وار ئه مه ی له بیر بچئ، که ئه گهر مرۆف، خوویه کی خوئی چهند جار تیک تیکدا، دوایی وای لئ دئ ئه و خووه ی به جار تیک بهر ده دا. ئه و له پیشدا خووه که ی خوئی توژی کز دهکات، پاشان که ماوه یه کی زۆر خوئی لئ لادا زۆری پئ ناچئ خووه که ی تیکده چئ و له ناو دهچئ.

له راستیدا، خوو شکاندنیکی (یه ک) جاری، زۆر کار ناکات. به پتیه وانه وه، چونکه بهر په رچ ده درتیه وه رهنگه بئ که لک نه بئ.

ئهم دهستوره له خه و لیکه و تیشدا وه هایه رهنگه له تیگه بشتنیدا له خه میکی زۆر زۆر رزگارت بئ. جا بۆ ئه مه ی له خوویه ک لابه دیت، پتیه سته گه لیک جار پتیه وانه ی ئه و خووه بجوولتیه ته وه. جا نوسان بووه ته خوویه ک به گران لاده چئ. چونکه له لایه که وه پتیه سته یه کی سروشتیه یه. له لایه کی تریشه وه هه ر له تافی مندالییه وه هه تا تافی کوپتی، باش بنج بهست بووه و دامه زراوه، له ناو لهش و هوشی مرۆفدا.

ئه گهر شه ویک له شه وان، نوستنه کهت له دهست چوو، هه ر له خوئه وه ده ته وئ له شه و ی پاشتردا نوسنتیکی پاشتر بنوویت. به لام، ئه مه له ده جاردا، نو جار روونادات. ئه ویش هه ر له بهر ئه وه یه که په نجه ده خه یته کاروباری ئه م خووه سروشتیه یه وه. به واتایه کی تر، هوشی ئاگادار خوئی به فرمانیکه وه خه ریک دهکات، که له راستیدا ده بئ هوشی شارراوه خوئی پتیه خه ریک بکات.

پوخته ی ئه م قسه یه یه یه یه ئه وه یه که ئه گهر تو خه وه ناته واره که ی شه و ی پتیه سوت بتوانی به ته واره تی له بیر خوئ ببه یته وه، بئ گومان خه و ی شه و ی داها توت هیچی لئ نایه ت. له گه ل ئه مه یشدا، زۆر که سی ده مار کزی وا هه یه به تاکه شه ویک ی بئ خه و ی وایان لئ دئ که بترسن له وه ی تووشی لهش تیکچوونیک ی گه وره بهن. جا هه ر ئه م ترسه یانه که ده رده که یان لئ دهکات به راست و گه وره یی دهکات.

ئه مه به کیکه له و بیروبا واره ی که ده بی بزانی له بابه ت نوستنه وه. ئنجا ئه گهر تو له وانه بیت که تاکه شه ویک بکه یه ت به چهند شه ویک، پتیه سته بزانیته که خووه که ی سه ره تاییه ت هیشتا ماوه و ئاماده یه که دهست بکاته وه به فرمان بینین، ئه گهر خوئ ماوه ی بده یه ت.

من هه ندئ پتیه سته یه کی به کارم پتیه سته یه کی کردیت بۆ خه و لیکه و تن. ههروه ها له وه یه شم ئاگادار کردیت که له چی خوئ بپاریزی به لام له مه به دوا وه ئه وه ت پئ ده لیم که پتیه سته پتیه سته یه کی دروست له بابه ت خه و لیکه و تنه وه بۆ خوئ پتیک به ینی. تو ئه گهر ئه مه جیبه جئ بکه یه ت، خه و لئ نه که و تنه که ت ده بیته شتیکی رابردوو، ههروه هایه یه ده بی به لاته وه هه تا سه ر.

پتیه سته هوشی ئاگادار دوور بئ له بیرو خه و لیکه و تنه که خوئی. ئه مه ده ستووریکه ده بیته بنچینه ی هه موو پتیه سته یه کی دروست. له وه دا له که س مه پرسه له شارده زا به ک نه بئ که تافی کرد بیته وه! چونکه من هیشتا ئه وه م له بیر نه چۆته وه. که سه رده میکی وه هام به سه ردا رۆیشت، به شه و و بهرۆژ بیرم له وه ده کرده وه، که سه رینه که م چۆن به و شه و گاره درێژانه سه ری ماندوو می له سه ر دابنیم...

ئای له و سه رده مه دا چ شتییکم لئ په یدا بوو بوو! له راستیدا، هه م ریزگاری بوو، هه م ده رده داری بوو بۆ من که کاتی نوسان یا خود نزیک به کاتی نوسان هه موو ناخوشیه که م چاوه روان ده کرد.

هوشی شارراوه، پشتیوانی ترسی خه و لئ نه که و تن و ترسی ئه نجامی خه و لئ نه که و تن دهکات. کاتیکیش که مرۆف واز له فرمان و له بزوتن دههینئ، هیچ شتیک له م ترسه، زۆرتر سه ره و تی دل تیک نادات و له ناکاویش گه شه ناکات.

له گه ل ئه وه یشدا، هیچ له گوژیدا نییه، که پتیه سته بئ ترسی لئ بکری. ئیمه له توانا ییماندا هه یه، زۆر کات به ئاگادارییه وه به خت بکهین، شه و له وای شه و، بئ ئه مه ی

ههست به ئه نجامیکی خراب بکهین، ته نیا به مه رجی بزاین چون له شمان به خاوی دههیلینهوه و چون هوشیشمان له سره وتدا ده پارێزین. ئه و پشیتی و بی نارامییهی ترس دروستیان دهکات، زبانهان پی دهگه بیین، نهک شتی تر.

هوشی ئاگادار خه ریکی ئه وه ده بی که خه و راو بنی به لام خه و راو ناری. هه رچه ند بانه وی بیگرین خه وه که رادهکات بو دوور، پیمان پیده که نی و تیزمان پی دهکا. که چی له گه ل ئه وه یشدا ئه گه ر وازمان لی هیئا خوی له خویه وه به ئاسانی دیته وه لامان.

به لای منیشه وه وایه ئه گه ر په ی بیهیت به م س بیروباوه ره، (پیشبینیه کی دروست) ت له بابهت خه و لیکنه وتنه وه بو پیک دیت. جا له بهر ئه وه ی که ئه م بیروباوه رانه تا ئه ندازه یه کی گه وره گرنگن، و له خواره وه به کورتی پیشانیان ده ده مه وه:

ا- رابواردنی شه ویکی ناخوشی خه و لی نه که وتن، نابی بیته پیشه نگی گه لیک شه وی ناخوش.

ب- له خه و لی نه که وتنی ساده دا، هه رگیز مه ترسی نییه.

ج- به هیچ کلوجی خه و راوه دوو ناری.

ئه م هه موو بیروباوه رانه یه ک ده ستور پیشانیان ده دا که ئه لی:

(هوشی ئاگادار دوور بخه ره وه له بیرکرده وه له خه و، له هه موو کاتیکی ناو جیگا و ده ره وه ی جیگادا دووری بخه ره وه).

رووداویکی تریش ماوه، پیوسته له م کوره دا، لی بدوین. ئه ویش ئه وه یه که ئه و خه وه ی ده ستمان ده که وی، یه جگار زۆتره له وه ی که ده یه نیینه پیش چاومان. منیش به ته واوه تی له وه ئاگادارم، که چه ند که سیکی نه خوشی خه سته خانه کان، که له ژیر چاودیرییه کی ورددا دانرابوون، هه موویان سویندی گرانیان خوارد، که هه موو شه وه که یان به بی خه و رابواردوه. ته نانهت که نه خوشیار (مرضه) که یشیان پی گوتن هه ره که یان شه ش کاتی ته واو یان پتر نوستوه، له باوه ره که ی خویان په شیمان نه بوونه وه. ئه مه شتیکی سهیره، له گه ل ئه وه یشدا راسته.

به لی، شتیکی ته واو راسته. چونکه خوشم یه کیکی بووم له و نه خوشانه!...

وا نیستا پیشبینیه کی دروستت له بابهت نوستنه وه بو پیک هات. ئیتر ئیمه ییش ده توانین، چاکترین ریگا بدۆزینه وه، که به کاری هه موو باریک بیت، بو پیشوازی کردنی.

تو ئه گه ر خۆت پاریزیت له و شتانه ی که له به شی دووه می ئه م نووسراوه دا ناوم بردوون،

بی گومان هه ر کاتیکی بچیتته ناو ژووری نوستنه که ته وه به هوشیکی بی ده نگوسه نگی ته واوه ده چیت. به م ره نگه، به رگه کانت به ئه سپایی ده گۆریت و، به هیواشی ده چیتته ناو جیگا که ته وه بو سره وت و نارام.

بی گومان له بیرت نه چۆته وه، که پیتم گویتت، هه موو که سیکی له نوستندا له شه وی کدا چه ند جاریک ئه مدیو و ئه و دیو دهکات. ئه وه ییش شتیکی له ده سه لاتی تو دا نییه.

به لام تو ده سه لاتی ئه وه ت هه یه که له پیش نوستندا چه ند بجوولییته وه. هه رچه ندیک له م جوولانه وانته که م بکه یته وه بو خۆت چاکتره.

هه ر کاتی له ش به ته واوه تی خا و بووه وه، نوستن له خویه وه په یدا ده بی. به لام هه ر جووله یه ک په یدا بی، بام زۆر بجووکبش بیت، له وانیه ده ساره کانی له شی نیوه خا و بووه وه، دووباره توند بکاته وه.

ره نگه پیوست به وه بکات که پیاو هه ندیک ئه مدیو و ئه و دیو بکات له ناو جیگا که یدا بو ئه مه ی باش بسره وی. به لام به هه موو ره نگ له وه به ولاوه نابی بیکات.

پیشنیازی منیش وایه: کاتی که ده چیتته ناو جیگا وه، تا نزیکه ی ده وردیله یه ک به لای چه یدا رابکشی، پاشان تا ده وردیله کی تر به سه ر گازی پشتتدا رابکشی و لنگیکت له سه ر لنگه که ی ترت دابنی. پاشان وه رگه ری به سه ر ته نشتی راستندا و چه ندت پی کرا ئه و بارهت مه گۆره. ئیتر نابیت هیچ جووله یه ک بکه یته. وایش چاکتره که هه ردوو جووله که ی پیشین به شینه بی و بی ده نگیه که وه بکه یته، هه ره وک به گرانییه که وه بیانکه یته و بی.

هه ر له بهر ئه وه ییش وه رگه ران به سه ر لای راستندا، خرایه دوایی، چونکه له م باره دا، له هه موو باریک که متر هه ست به لیدانی دل ده کری. هه ره ها ئارامگرتن به سه ر لای راستندا، ماوه ی ئه وه ییش ده دات که گرانی له ش به سه ر ئه ندامه کانی ناو له شدا باشتر دابه ش بی.

ئه وه دیاره ئه م جووره ئارامگرتنه، بو هه ندی که س به گران پیک دی. به لام من به تاقیکردنه وه ی خۆمدا بو م ده رکه وتوه، که هیزی ویستن (قوة الأرادة)، له باریدا هه یه به رگه ی ئاره زووی هه ره به هیز و هه ره دریتژ دادری جوولانه وه بگری. ئه گه ر دلته دهستی کرد به لیدان، لی گه ری بام لی بدات. به لکو سوپاسی خوا بکه که لی ده دا.

هه ره ها ئه گه ر سه رت دهستی کرد به له رزین، لی گه ری بام به لرزی. تو ئه گه ر به بی ده نگیه وه راکشایت و هیچ جووله یه کت نه کرد، بو ت ده رده که وی ئه م جووره هه سته

نهنگه ویستانه، بهره بهره له ناو دهچن... پیتویسته بزانیته: جوولانهوه، هیچی لئ پی پیدا نای، نهوه نه بی که تم جوړه هست پی کردنانه بهره پی بدات. له راستیدا تم جوړه هست پی کردنانه، به هیچ رهنگی نابنه نیشانهی روودانی شتی سامناک. نهوه پش ناشکرایه که نارامگرتن بو پینج وردیله، له سهر شتیکی ناخوش زور چاکتره له وهی که سهر چلیبک بکری و شهوگاریکی درپژ خومان له دست بچی.

نهگه هاتوو هستت به گهرمیسه کی زور کرد له له شتدا، نه که بیت هم مو جله کانت دابکه نی، یاخود بهیلتی خه مباری سهرت تی بکات. منیش سهرده میک وام ده کرد، پاشان که تیگه یشتم نهوه هستکردن به گهرمیسه، فری نیسه به سهر گهرمیسه راسته قینهوه، وازم له و خووه هینا. پاشان وام لیتهات خویشم نهوه هسته دروزنم چه واشه ده کرد. دهمهینا لیفه کم ده کیشا به سهر خویدا تا ملم، تنجا تم نیازم به خویم ده به خشی: که شه وه که ی سهر ماوسوله یه و وا چاکه خویم باش بیچمه وه، بو نه مهی له وهی به دوور بم. رهنکه له وه سهرت سوپر بیچی، که بیت بلیم، هم مو جاریک فیله کم، سهری ده گرت.

نهگه بهاتایه لیفه کم فری بدایه، هستم به گهرمی ده کرد، بهره بهره له له شمدای گری ده سهند. جا ههروهک چاوت پی کهوت، کهینه و بهینه که بابه تی می شکه. ده توانی ماوه بدیهت چه واشه بکریته. دهیشتوانی ماوه نه دهیت چه واشه بکریته. چیت پی باشه نهوه بکه.

بابه تیکی تریش هیه، وا چاکه لئی بدوین. نهویش هه ناسه دانه. هه ناسه دان پیتویسته له سهر خو و بی وچان بی. من هه رگیز له گه له نهوانه نیم، که له ناو جیگادا هه ناسه ی قوول ده دن. چونکه هه ناسه دانی قوول، ده ماره کانی خوین ده وروژینی، له وه دا وهک ده رمانیکی هیز پی ده ری لئ دی، که چی له راستیدا دماوی ده رمانیکی نارام پی دهرن، نهک وریاکه ره وه... له کاتی نوستندا، هه که سیک سهر بکهیت، ده بینی با هه لمزینه که ی درپژتر و به نارامتره له با فریدانه وه که ی. له دواي هم مو با هه لمزینی که وه، جوړه نیستیکی هیه. له راستیدا نه مه تا نهوه هه ناسه دانه ی پیتویسته خووی پیوه بگریته. ته نانهت نهوه پر خه پر خه ییش که دووی نهوه هه ناسه دانه ده که وئ، یه جگار به که لکه، چونکه نیاز ده به خشی بو نوستن.

وا نیستا له باریکی ناسووه دا، له جیگاکه تدا نارامت گرتوو ههروه ها دستت کردوو هه به و هه ناسه دانه ی له سهر وه پیشانم دایت. نیتر هیچ نه ماوه بی که بیت نهوه نه بی: به له ش و هوشه وه خو ت خاو بکه یته وه.

خوت وا بهینه ره پیش چاو، که گرانیی هم مو له شت له ناو جیگاکه تدا نوقوم بووه. بیریش هه ره له سهر و تی رووت بکه ره وه.

نه بیر له نوستن بکه ره وه، نه له وشه ی (نوستن). تو بو به له ناو جیگاکه تدا ی، که خو شی له سهر و تی ناو جیگا و ناو زه یی ناوی جیگا بیینی. تایا بو سهر و ت، هیچ شتیکی له جیگا باشتر هه یه؟ جیگا، چونکه له قره قر و دهنگه دهنگی دهره وه ی مال و ناژاوه کانی به دووره، له باریدا هیه و پیتویسته بیته به هه شتی نارام و ناسووه بی. به لام نهویش وهک هم مو شته باشه کان، پیتویسته پیش نه مه ی هست به خو شیه کانی بکریته و چیشکه یشیان بکریته، له چاویکی وریاوه نرخی خو ی بدریته.

جا نهگه بیتو بتوانیته، بیتر بخه یته سهر هستکردن بهم سهر و ت و خو شیه، نیتر خو ت رزگار ده که بیت له تهنگوچه له مه ی بی رکردنه وه ی قوول له کهینه و بهینه و گیروگرفتی کار و فرمان و خه م و خه فته تی تر.

نهوه پش له بهره نه وه یه، که هوش پی ناکری، له یهک کاتدا دوو بیر بکاته وه.

که واته، بی رکردنه وه له خو ش رابواردن، تا ده توانیته به هیز بکه. که وای لیتهات، نیتر هیچ بی ریکی تر ناتوانی به ناسانی له می شکتی بکاته دهره وه.

جوړی راکشانیش له سهر جیگا نرخی خو ی هیه. وام بو دهرکه وتوو ه کم که سی واهه یه له باری هه ره باشدا له نوستندا راکشا بی. به راستی زور پیتویسته، له کاتی نوستندا دروست رابکشین. نهگه خومان به راکشانی دروسته وه راهینا، زوری پی ناچی لیمان ده بیته خو، واتا هه ره له خومان وه له باریکی دروستدا دهنوین. نهژنوکان نای و بنووشتی رینه وه که بگه نه بن چه ناگه. باله کانی نای بخرینه سهر سنگ. تا پیت ده کری، له راکشاندا خو ت درپژ بکه، نهژنوکانت که میک بنووشتی رینه وه، په نجه کانی پییش سهر بهره خو ار بکه.

زورتر له پیتویسته، قاچی چه پت له سهر قاچی راستت دامه نی، له و کاته دا که له سهر لای راست دهنویتی ده بی نهژنوی چه پت و نهوه به شیش که له ژیرایه، به نریک قاچی راستته وه بکه ونه سهر جیگاکه. رهنکه نه مانه به شتیکی هیچو پوچ دابنرین، به لام له راستیدا ده بنه هوی خوین گه رانیکی نازاد له له شدا و، روونه دانی پاله په ستو و گرژبوون و توندبوون له ماسولکه کانی له شدا. باله کانیشت له پیش ده مه ته وه درپژ بکه، به جوړیکی واکه بکه ونه سهر جیگاکه. په نجه کانیشت که مه کی بنووشتی رینه وه، به لام به هیچ رهنگی به توندییه وه

دهستت مهقووچینه. خه ربک به سه رنج بدهیته ئه و سه گه ی که له گوئ ناگردانه که نوستوه له توانایدا هه یه زۆر به ئاسانی هه ردوو قاچی پیشه وهی بکیشیتته وه نزیک له شی، به لام ئه و ئه وه ناکات. چونکه ئه و باره باریکی ئاسایی نییه، بگوئجی له گه ل سه روتی ته واودا.

له وه بيش بی گومانم که نه گهر هه ردوو لنگ و هه ردوو بالته به و بارانه دا دانا که له سه ره وه پیشانم دایت، پاشان هه ست پئ کرد که گرانیی له شت هه مووی که وتوته سه ر پیخه فه که ت... ده لئیم نه گهر نه وانته بۆ جیبه جئ کرا، ده موده ست هه ست ده که یته به سه ره وت و خاویونه وه. بییر له و کاته بکه ره وه که هه ست به م سه ره وته ده که یته، هه ره ها هه ست به گه رانی خوئین ده که یته له ده سته کان و پییه کانتدا، له راستیدا خۆم هه رچه ند نه م باره خاوییه ی له سه ره وه پیشانم دا، بۆم هه لده که وت، هه ستم ده کرد به خوئین، به سه ره سستی و ئازادییه وه ده گه را به له شمددا. زۆر جاری و هه بوو که ده چومه جیگاوه، ده سته کانم وه ک سه هوئ ساردبوون، که چی هه یج ده وردیله یه کی پئ نه ده چوو، له گه رمیدا گریان ده سه ند. جا نه مه یه ده سه لاتنی خاویونه وهی ته واو. نه وه بيش زۆر گرنگه، که چاوه کانیش به خاویونه وه خوئییان پئ بگات. به زۆر مه یانقووچینه. وا چاکتره، پیله وه کانی چاوه کانت، به ره لئا بکه یته، بۆ خوئین سیس بین، بۆ نه مه ی گرانییه که ی خوئین بیانخاته قووچان. به یته چاوه کانت جاره و جار به شینه یی بکرتنه وه و سه یرتیکی که لویه لی ناو ژووره که ت بکه ن. نه و کاته ی ده یشقووچین، وای به یته ره پیش چاوت که سه یری بنکی لووت ده که یته، وه ک له به شی پیشوودا پیشانم دایت.

جا بۆ نه مه ی که میک له بییر کردنه وهی قوول خۆت بیاریزیت زمانت و چه ناگه ی خوارووت خاوی بکه ره وه. چونکه تو، که بییر ده که یته وه، نه م دوو نه دانه هه مووده م له توندیدا ده میننه وه.

هه ره ک خوئین ناماده بکه ن بۆ ده ربینی بییره کانت وایه. ئنجا که هاتیت نه وانته خاوی کرده وه، ماوه ده ده یته به هوئ: چۆنت بوئ خاوی بیته وه.

له مه ولا بوئشت ده ره که وهی، که کردنی نه مانه هه موویان ئاسانه. هه ره نه وه ندی ده وی که ده ست پئ بکه یته. له جاری یه که م و دووهدا، تۆزه ماندوو بوونتیکی وریایانه ی پئ ده وی. به لام له وه دوا، هه ره له خوئیه وه جیبه جئ ده بی. نه وه ی له پیش هه موو شتی کدا ده بی خه می بخۆیت، نه وه یه، که هه ست به وه بکه یته که خاویونه وه که به هه موو له شتدا بلاو بوته وه، هه ره ها بییر له و کاته بکه یته وه که سه ره وت و دل خوئینی له نه نجامی نه و خاویونه وه یه وه ده سته گیرت ده بین.

ره نگه هه ست به سه ره وتیکی واکه یته، که به فیروئ بزانیته بنوویت، نه وه ک له و سه ره وته بی به ش بمینیتته وه. به لام، نه م جووره هه سته کردن به سه ره وته، هه ره خوئینی نیشانه ی نه وه یه که زوو به زوو خه وت لی بکه وی. رۆژتیک دی، توئیش وه ک من سه رت سوور ده مینتی له وه ی، که نه و شته ی راوه دووت ده نا بیگری هه ره خوئینی له خوئیه وه هه ل ده هات هه ره له به ره نه وه ی که خۆت هه موو شتیکت وای بۆ ناماده کردبوو، که هه لئیی. که واته بۆچ هه ستت به وه نه کرد بوو؟ نه و بارانه ی پئکت هینابوون به و ره نگه، نه گهر رتیک بکه وتنایه له گه ل نه و شته ی که ده توئیسیت بیته ناو ده ستت، شته که له خوئیه وه ده هاته ناو ده ستته وه به چه شنی کیشانی برشتی ئاسن به ره و موگناتیس خۆم خه ربک کرد به وه وه که هه رچی له م بابه ته وه هه ست پئ ده که م، بوئتی لیک بده مه وه. به لام، جاری و هه یه پیاو به گران ده توانی هه سستی خوئینی و ده ربیری له چند وشه یه کدا، که که سانی تر ته واو هه سستی پئ بکه ن. من خۆم، له تواناییمدا هه یه، زۆر به پروونی نه و هه ستانه بیینم. لام وایه توئیش له مه ودوا، ده توانیته نه و هه ستانه بیینیت، به مه رجی په ی به هه لئیی ره وشتی پیشووت به یته.

نه و نامۆزگاریبانه ی که پیتم گوئی پییه وییان بکه یته له کاتی چوونه ناو پیخه فدا، دیسانه وه ده توانیته به کاریان به یینیت له و کاتانه دا که به شه و خه به رت ده بیته وه زۆر جاری وایه هه یه که خه به رت ده بیته وه، دلته پره له خه موخه فته و ناخۆشی. ئنجا که سه رنجت دایه نه م هه ستانه، خه وت لی ناکه ویته وه، تا چند کاتیک به بی ده نگی و ئارامی ته واوه وه، خۆت رابگره بۆ چند تاویک، زۆری پئ ناچی نه و هه سته ناخۆشانه ت له کۆل ده که وی. یه ک په نجه مه جوولتی، تا ده توانیته خۆت خاوی بکه ره وه. نووچ بگره، له بییرتدا له بابه ت سه ره وتی ناو نوئینه که ته وه، وه ک جاری پیشوو. به زانیته ده م و کاته وه، خۆت خه ربک مه که. که به یانی هات که س خه می نه وه ناخوات بزانیته چند کات له شه ودا خه وت لی خه وزه بووه. له راستیدا، جیاوازی پییه له ناوه ند نه وه دا که له کاتی دوو، یاخود له کاتی پیته جدا خه به رت بوویته وه؟ هه ره گه رانه که ت به دوا ی ده م و کاتدا، به لگه یه بۆ نه وه ی که خه میک له دلته ها هه یه و په نگی خواردۆته وه. نه وه بيش باریکه، هه تا پیته ده کړی ده بی خوئینی لی بیاریزیت. هه ندی که سی وایش هه ن، به لایانه وه وایه، نه گهر به ره به یان خه به ریان بووه وه، ده توانن جاریکی تریش بنوونه وه. دوور نییه، نه وه له ناوه راستی هاویندا روو بدات، له کاتی پیته ی به یانیدا. به وه نزیکه ی سی کات نوستنیان له ده ست ده چی. به هه موو ره نگ نه و بییره، بییریکی بۆش و بی که لکه.

دیاره توئیش نه گهر خه سته دلته وه که پیته ناکړی به خه ویته وه، ئیتر بۆ جاریکی تریش

خەو لیکەوتنەووت بۆ ناچیتە سەر. بەبێ دەنگییەکی تەواو، خۆت رابگر، لە هیچ شتیکیش بێر زۆر مەکەرەو، تەنانەت لە بەرەبەیانیش هەر بێر زۆر مەکەرەو. لە منەو دەلنیا بە کە دووبارە خەوت لێ دەکەوتتەو.

من خۆم وا راھێناوە بەھونەری خەو لیکەوتنەو، ئەگەر لە کاتی خەوت و چارەکیکدا خەبەرم بێتەو و بمەوێ تا کاتی خەوت و نیو خەبەرم نەبێتەو، دەتوانم دووبارە لەو چارەکە کاتەدا بنوومەو. تۆیش لە تواناتدا ھەیە، ئەمە لێ من بکەیت بەمەرجی (پیشبینییەکی دروست) ت لە بابەت خەو و بۆ پێک بێ و ھیزی ویستنیشت باش بەکار بەیتنی.

لەپاش ئەم ھەموو بابەتانەیش کە بۆم نووسیویتەو، ھێشتا گویم لیتە دەلیی: (ئەو دەریارە ئێو بێرە وەرپس کارانە چی بکەم کە لە کاتی ھاتنە ناو جیگا، دینە کەلەمەو؟). لە راستیدا تۆ ناتوانیت ھیچیان لێ بکەیت. ھەر رەنجیکیش بدەیت لە پێناو دەریارە پاندنیاندا لە مێشکت، بەبا دەچی. کەواتە لێیان بگەرێ، بام تاویک لەناو ھۆشتدا خول بخۆنەو. بەلام ھەر لەو کاتەیشدا، بیری خۆت بخەرە سەر ئەو ئامانجەکی کە بەکورتی پێم گوئی.

بەھیلە لەشت تا دەتوانی خاوی بێتەو. پاشان وردە وردە ھۆشت بەبێرەو، خۆشتەر و گەشتەر چاوی بەست بکە. منیش، بروام وایە کە ئەگەر تۆ لەشت بەتەواوتی خاوی کردەو، ھەرچەند ئێمە مێشکت پر بێی لەبیری ناخۆش و ماندوو کەر، دەستبەجی خەوت لێ دەکەوێ. ئەو راستە کە خەمییکی زۆر بەھێز و گەورە دەتوانی لە چاوی پیاویکی ھەرە پالەوان خەو بزێنی. بەلام ئەو جۆرە خەوزرانە زۆر کەم ڕوو دەدەن. چونکە ئەو جۆرە ھۆبە گەورانەیش زۆر کەم پەیدا دەبن.

چەند وشەییەکی تریش ماو، پێویستە ئەم نووسراوەی پێ تەواو بکەین. ئەو ی من ئارەزووی دەکەم، بیکەیت. ئەو یە کە خۆت ئەو ئامۆزگار بیانی لەم بەشەدا پێم گوئی، تاقیبیان بکەیتەو. بەلام، تاقیکردنەو کانت دادپەرەرانە بێ. تەنیا لە چەند شەویکی کەمدا مەیانکە. ئەگەر ھاتوو سەرکەوتنیکی باشت دەست نەکەوت، بەشی دووھمی ئەم نووسراوە جاریکی تریش بخوینەرەو. دوور نییە لە ھەند ئێ جییدا، بەھەلە تیگەیشیتنی.

ئەگەر بەویشەو، ھەر بەئامانجی خۆت نەگەیشیت، ئەو دەست بکە بەتاقیکردنەو یەک دووانێک لەو پیشنیازانەکی کە لە بەشی سێھەمی ئەم نووسراوەدا پیشکەشم

کردوویت... دیارە من زۆرتر دل خۆش دەبم بەو ی کە بزائم ناچاری تاقیکردنەو ی دووھم نەبوویت. چونکە ئەو بەو ڕۆژ پێ دەکات بەو ی کە (پیشبینییەکی دروست) ت لە بابەت خەو و بۆ پێکھاتوو. چونکە، ئەگەر بەراووردکردن بێتەو پیششەو، ئەمە لە ھەموو بابەتەکانی تر بەکەلکترە.

تا دەتوانیت لەسەر خۆ بە، دل پر لە ھیوا، بەگەشی و ڕوو خۆشییەو سەیری کاروباری جیھان بکە. ئەو نە بە پەرۆش مەبە بۆ زانیی ئەنجام. چونکە نوستن، ھەر قینی لە ڕاوەدوونان نییە، حەز لە چاوی تیبری نیش ناکات. ھێج شتیک لە نوستن زووتر نابیتە دوستی ئەوانە ی ڕویان خۆش و دەمیان بە پێکە نینە. ھەر ھە ھیج شتیکیش لە نوستن زووتر نابیتە دوستی ئەوانە ی کە بە دەسوچاویکی مۆن و گرزەو دینە ناو جیگا. ھەرچەند دیتە ناو جیگا تەو، پێبکەنە. ئەگەر سەرنج بدەیت تەماشای دەکەیت ئەو پێکە نینەت ھەر لەویدا ماو تەو. کە بەیانی لە خەو ھەل دەستیت، ھاتو تەو سەر دەمت، ئەنجا بە چالاکییە کەو لە جیگا کەت دیتە دەرو، بۆ ئەمە ی خۆشی ڕۆژی تازە بە دل بقۆزیتەو....

برایەو

۱۹۶۴/۱۰/۴

رینگای سهرکهوتن

نوسه‌ری: والتهر ب. په‌تکین

* زورجاری وا هه‌یه مروّف، سهرکهوتنی سامانی، له پیریدا نه‌بی ده‌ست ناکه‌وی.
* ئیمه به‌دریژی بیست سال رهنج ده‌ده‌بین بوّ نه‌وهی دواروژتیک بوّ خوّمان و خیزانمان پیک به‌یتن...

* ئایا ناکری ئم ماوه‌یه کهم بکرتته‌وه؟

پیشه‌کی

جیهان ئیمرو له‌سهر یاسایه‌ک به‌رتوه ده‌چچ که ژیان ده‌کات به‌سی به‌شه‌وه: له‌پیشدا گه‌وره ده‌بین تا ده‌بین به‌هه‌ره‌کار. پاشان له‌پیناو په‌یداکردنی نان و دامه‌زاندندا تپده‌کوشین. ئنجا له‌پاش نه‌وه ده‌ست ده‌که‌بین به‌ژیان و که‌لک له‌وه رهنج و پاشه‌کوت کردن و خو‌رتیک‌خستنه‌ی پیشوومان و هه‌رده‌گرین.

که‌واته ئیمه - به‌پیتی ره‌وشتی ئیمرو جیهان - نزیکه‌ی بیست سالی‌ک له‌گه‌شه‌کردن و گه‌وره‌بو‌ندا به‌خت ده‌که‌ین. به‌لای که‌مه‌وه نزیکه‌ی بیست سالی تریش به‌وه‌وه به‌خت ده‌که‌ین که فرمان بکه‌ین و پاشه‌کوت بکه‌ین و خوّمان دابه‌زرتین له‌ناو کوّمه‌لایه‌تیماندا، بوّ نه‌وهی خوّمان ساز بکه‌ین بوّ ژیان. به‌لام ژماره‌ی نه‌وه سالانه‌ی که له‌دوای ته‌مه‌نی چل سالییه‌وه ده‌ژین، هه‌روه‌ها شتیه‌ی ژیانمان له‌وه سالانه‌دا، تا نه‌دازه‌یه‌کی گه‌وره به‌نده به‌ته‌ندروس‌تیمان‌وه، به‌پاشماوه‌ی هیژ و تواناییمان‌وه. هه‌روه‌ها به‌ندره‌خوراگر‌تیمان‌وه.

ئم نوسراوه‌یش چاری به‌شی دووه‌می ته‌مه‌مان ده‌کات. واتا نه‌وه به‌شه‌ی که ره‌نجی تپدا ده‌ده‌بین و ده‌ست و بازوومانی تپدا ده‌کوتین له‌پیناو دروست‌کردنی جیگای کوّمه‌لایه‌تیماندا.

تویش نه‌گه‌ر بیتو نه‌وه‌ی له‌هه‌ندی به‌شیدا نوسراوه‌ته‌وه، باش تیگه‌یت و باش پیپه‌ویی بکه‌یت له‌ژیانندا، بئگومان زووتر له‌که‌سیکی تر سه‌رده‌که‌ویت. نه‌وساکه‌یش پیش نه‌وه‌ی له‌تافی کورینیت تپه‌ر بکه‌یت، ده‌که‌ویته‌ ژیانیکی ئاسووده و خو‌شه‌وه. چونکه نه‌وه‌ی له‌م به‌شانه‌دا نوسراوه‌ته‌وه، تین ده‌ده‌ن به‌گیانت و ژیانیش پر پیت ده‌که‌ن، به‌جو‌رتیکی وا که به‌زووترین کات گه‌شه‌بکات و به‌ر بدات.

سێ دهرده‌که

۱

نه‌گه‌ر ته‌مه‌نت له‌ژووړ چل و پینج سالییه‌وه نه‌بیت، تویش یه‌کیکی له‌وه دوو ملیون که‌سه‌ی که تووشی یه‌کیک له‌م سێ دهرده‌ بوون یه‌که‌م: دهردی فرمانی ئاسان. دووه‌م: دهردی فرمانی ناساز. سێیه‌م: دهردی بی فرمانی نابه‌جی. تویش نه‌گه‌ر له‌وانه‌ بیت که له‌ ژور که‌سانی ده‌وروشتت زیره‌کتر بیت و، به‌شیکی ژورت له‌چالاک‌ی هه‌بیت، نه‌وا بئگومان چه‌زه‌که‌یت، تا پیت ده‌کرت، له‌هیز و توانایی خو‌ت که‌لک وه‌برگرت. جا له‌به‌رته‌مه‌ی هیشتا له‌هه‌ره‌تی جوانی دایت، بوّ سه‌رکه‌وتنی راسته‌قینه‌ت له‌ژیانندا، ماوه‌ فراوانه‌. بئگومان تو چه‌زه‌له‌ دامووی و په‌ک که‌وته‌یی ناکه‌یت. هه‌روه‌ها نیشته‌ ده‌وی له‌رتی راسته‌وه نه‌بی هیژ و توانایی به‌کار به‌یتن، یاخود بیست به‌بار به‌سه‌ر هاو‌رتیکانه‌وه. هه‌لبه‌ت تویش فرمانیکت به‌ده‌سته‌وه هه‌یه بکه‌یت. یاخود کاریک هه‌یه پتوه‌ی خه‌ریک بیست. ژورت به‌لای نه‌وه‌یشدا ده‌چچ که فرمانه‌که‌ت یاخود کاره‌که‌ت، له‌نیوه‌ی هیژ و توانایی به‌ولاه‌وه کار ناکات. هه‌روه‌ها پر به‌پری توانایی هوشیشته‌ نییه‌. بئگومان له‌کاتی بیداریت، له‌نیوه‌ی به‌ولاه‌وه نابرتیته‌وه. فرمانه‌که‌ت له‌نه‌دازه‌ به‌ده‌ر ئاسانه‌. کاره‌که‌ت له‌وزه‌ به‌ده‌ر سوکه‌. دوور نییه‌ فرمانه‌که‌ی یه‌که‌مت واز لی به‌یتنیت. هۆگری فرمانیکی تری وایش بیست که به‌لاته‌وه باشتر و به‌که‌لکتر بیت. که‌چی له‌پاش ماوه‌یه‌ک بو‌ت ده‌رکه‌وی که نه‌م فرمانه‌یش له‌هی پیشوو بی فه‌رته‌. چونکه پتویستی شاره‌زایی و توانایی وا هه‌یه که نیته‌. یان پتویستی به‌تیکه‌لبوونی کوّمه‌ل و که‌لوپه‌لی وا هه‌یه که ته‌نگه‌تاوت ده‌کات و تازاری دلته‌ ددات یاخود له‌خو‌یه‌وه وات لی ده‌کات که له‌هاو‌رتیکانت دوور بکه‌ویته‌وه. دیاره‌ تو بو‌ نه‌وه فرمانه‌ دروست نه‌کراویت. فرمانیکی ناسازه‌ بو‌ تو. به‌کارت نایه‌ت.

دوور نییه‌ کاته‌کانی بی فرمانیت له‌کاته‌کانی ناو کار و فرمانت، بو‌ تو ناخو‌شتر بن. نه‌وه‌ی تپیدا ده‌ژیت، شاریکی نمونه‌یییه‌. ته‌نیا سێ سینه‌مای تپدایه‌. روژی دووشه‌مه‌ ده‌چیته‌ سینه‌مای یه‌که‌میان. روژی سێ شه‌مه‌ ده‌چیته‌ سینه‌مای دووه‌میان. روژی چوارشه‌مه‌یش ده‌چیته‌ سینه‌مای سێیه‌میان.

نه‌مه‌یش ده‌بی به‌هۆی نه‌وه‌ی که روژی پینج شه‌مه‌ دابنیت بو‌ نو‌ت‌کردن له‌کل‌یسا و، روژی هه‌ینیش دابنیت بو‌ چاو‌پیکه‌وتنی خاوه‌ن کاره‌کان... ده‌مینیتته‌وه دوا روژی حه‌فته‌. نه‌ی نه‌وه‌ روژه‌ چو‌ن راده‌بو‌رتیت؟

پهنگه ئەمەندە گەرابیت بەناو شارەکه و لادیکانیدا هەر پێگایە بەدەیان جار، دوور و نزیک پێیاندا رویشتیبیت. ئیتر هیچی وایان تیدا نەماوە تەووە که نەتدییبی و بتەوی بییبینی. ئە یاری تۆپ تۆپین؟... ئەمەندەت کردوو لێی وەرپس بوویت! بەلام ئەو یاریانە بەتۆپ دەکرین، هەر مانگە یاریک بیانکەیت، بەستە. کاتیکی بێ فرمانی ناشیابنەیه. لە راستیدا کاتیکی بێ فرمانی ناشیابنەیه!...

هیچ کەموکورییەک لە خۆتدا دەبینی؟ سەیرکە! هاورپیکانت بیینه، چۆن لە فرمانکردندا! بەم خۆشییە سادانە یاریانە وە چۆن کەوتوو تە بەزمورەزمەوه! هەر قەسە نەستە قێک دەکەن، دلێان پێی دەگەشتەوه. کەچی تۆ ئەو قسانەت پرۆپوچ دیتە پێش چاو... ئەوان کاتیکی زۆر بە یاریکردنی پۆکەر و پیناکلەوه رادەبووین، دوایی نایەت. هەر جارە دوو کەلافە سیبە مایی سەیر دەکەن، وەرپس نابن. لەویش بەو لاه، هەموو پاش نیوهرۆی شەمووانییک لەسەر سووچی شەقامەکان دەوستان تا تاریک دایەت. بەلام لەو شەوانەدا کە باران دەبارێ و جار بە جارێک مانگ لەناو جەرگی هەورەوه سەر دەر دەکات، نوستنیکی وا دەکەن، کە بەداستان نەگێریتەوه.

دەبێ هۆی چی بێ کە تۆ وەک ئەوان خۆشی لە ژبانت نابینی؟... ئاخۆ هیچ کەموکورییەکت تیدا هەیه؟... بەلێ! هەر دەبێ لە روویەکەوه کەموکورییەکت تیدا هەبێ!... تۆبش یەکیکی لەو دوو ملیۆن کەسە ی کە لە سەرەوه ناومان بردن. ئەو یە دەر دەکەت: دەر دێکی وا کاریگەریشە، کە تا دەژیت لێی چاک نابیتەوه.

بەلام ئەو دوو ملیۆن کەسانە کێن؟ ئەوانە بە کارترین لای کور و کچی ئەمەریکان کە لە هەمووان باشتر مەشقیان دیو و پەرورده کراون. ئەوانە کە پێش ئەمە ی نیو ی تەمەنیان تەواو بکەن، خۆتندن گایان بە جێ هێشتوو. ئەوانەن کە تەمەنیان تێکرا لە ناو دەند بیست سالی و چل و پینج سالیایە.

ئەم دوو ملیۆن کەسە، دەستیان گرتوو بەسەر کاروباری ئەمەریکا دا. تەمەن زۆرە کانیان، جێی خۆیان گرتوو لە پیشە و دەستکرد و بازگانی و فەرمانرەواییدا. هیچ دە سالیکی تری پێ ناچێ، ئەم دوو ملیۆن کەسە، بریاری هەموو گیروگرفت و کەینه و بەینه یەک دەخەنە دەست خۆیان. دواڕۆژی نەتە وەیش لەسەر شانی ئەوان دەبێ. لە دوانزە سال لەمە و پێشەوه دەستم کرد بە لێکۆڵینهوه لە بابەت ئەم چینهوه. چیم بۆ دەرکەوت؟

لەم دوو ملیۆن کەسە تەنیا (۷۵۰,۰۰۰) کەسیان فرمانی بەدلی خۆیان هەیه. واتە فرمانی ئەوانی تر، هەموو هێزیکیان کار پێ ناکات، هەموو کارگوزارییەکیان ناخاتە گەر، هانەیشیان نادات بۆ فرمان کردن. هەندێ لەم فرمانانە یە جگەر ئاسان هەندیکیشیان بۆ فرمانکەرەکان دەست نادەن. لەبەر ئەو دەشی پێیان بگوتی بێ کاریکی وەک ئەمەرسۆن. (۱) ئە ی ئەمەرسۆن نەبوو کە دەبگوت: (بێ کار ئەو کەسە یە کە فرمانی باشتی پێ دەکرێ لەو فرمانە ی کە دەیکات).

هۆش هێز و هەرەتییکی کەم بەخت دەکات. توورە کە یەکی بچووک کە پێ بێ لە (فستقی نۆکەران) (۲) لە تواناییدا هەیه کە هۆشیکی مام ناوەندی بە کەینه و بەینه ی ژمیروە خەریک بکات تا حەفتە یەک. ئەگینا ئەگەر وا نەبێ، چۆن هۆی و امان بۆ دەدۆزیتەوه، کە ئەرک و نازار، لە کۆل خاوەن کارانی هۆش بخاتەوه؟ باشە. جیهان پێویستی بە گورجی و وردی هەیه. دیارە، کە ماکینه ییش دەتوانی ئەم دوو پێویستی بەمان لە هۆش باشتەر دەست بخات. بۆیە کە ئیمروە ماکینه ی و امان هەیه ژمارە کۆدە کاتەوه. هی وایشمان هەیه ژمارە لە یەک دەدات. هی وایشمان هەیه ژمارە شی دەکاتەوه دەیکات بەلا (ضلع). داهێنراوانی وایش هەن کە گرانتیرین کەینه و بەینه ی ژمیرو، پەنج ئەو نەدی شارەزاتیرین ژمارە ناسان، زووتر هەلدەهێنن. بۆرە پیاویش ئەگەر بەرەللا بکری، تا فرمانی رۆژانە ی خۆی تەواو دەکات کاتیکی زۆر بە فیرۆ دەدات. ئەو کریکارە ی کە خشت ریز دەکات، نیو ی کاتە کە ی بەزوتنەوه ی بێ کەلکەوه بەخت دەکات. مامۆستا کانییش لە زانستگاکانیاندا هەروەهان. هەروەها فرمان بەرەکانی ناو شوینە بازگانییە کانییش و ئەوانە ییش کە لە دانگی ئەواندان هەروەهان. ئایا دەبیتە شتیکی سەیر ئەگەر چەند پەسپۆریک لە ناوماندا راست بینەوه و سەرکردە یی بژار و لە بیژنگ دانی زۆریە ی کار و فرمانی مرۆفایە تی بکەن، بۆ ئەمە ی هەر تەنیا پاک و پوخته کانیان بێنەوه؟

تەنانەت پزیشکی خیزانییش وای لێها توه کە لە بەیانییە کدا بەچەندان ئەو نەدی فرمانی پێشوی بیینی. دوور نییە کە بیستبیتت: شارەزایانی کاروباری خۆتندەواری بێ

(۱) ئەمەرسۆن راستی پێویستی ئەمەریکایی بوو لە سالی ۱۸۸۲دا مردوو. (ش. ف)

(۲) مامۆستا مەبەستی لەم (فستقی نۆکەران) ه (فستق العبید) ه کە لای خۆمان لەم (سەردەمەدا) بە (عەلی بابا) ناودەبرێ.

پېچوپه نا ئاشکرای ده کهن دلین: ئەو ههشت سالی که بۆ پهروه ده کردنی بنچینه یی دهسه پینری به سهر شاگرد هکانی خویندنگا کاند، له تواناییدا ههیه که کورت بکریته وه و بکریته به چوار یان به پینج سال، به نه نجامیکی باشتريشه وه، به مه رجی ئەو پیره و بیه خوینده واریبه نوپانه به کار به پینری که چاکه و فه ریان به تاقیکردنه وهی جوړ جوړ و به ک له دوا ی به کدا ده رکه وتوه.

له کریکاری دهستی هندی ئەرک بگیره وه، له خویه وه هیز و چالاکي فره تر ده بی و پروناکیه کی به ختیاریش ده که ویتته دلپه وه. به لام له گه ل ئەو پیاوانه دا که فرمانه کانیان وا هه لده گرن بیری زوریان لی بکریته وه، یاخود له گه ل ئەو خاوه ن زیره کی و بلیمه تانه دا که دلپان به وه خو ش ده بی شتی تازه دابه یتن و فرمانی نوی به جی به یتن، له گه ل ئەو که سانه دا ئەمه نابج بکری. ئەو ئەرکه ی که له کریکاره دهستی به که ده گپریته وه زور و زبه ندهیه له چا و هیزی مرۆفدا. به لام ئەو ئەرکه ی که له کابرای زیره ک و بلیمه ته که ده گپریته وه، زور کم، له چا و نایه ت. به لام هه ره ئەوه نیبه که هه ردوکیان له به کتر جو ی ده کاته وه. هوش هه رگیز ماندوو نابج. تا به کار به پینری گه شه زورتر ده کات. به هوی کارکردنیکی هه موو ده میبه وه ده گاته ئەوپه ری پینگیشتن و ته وای. جا لیره دایه که ده ردی فرمانی به کجار ئاسان خوی ده شاریته وه. ئەم ده ردهیه که ته نیا چینی دوو ملیون که سه که ی ناومان بردن، له ناو هه موو گه له که دا تازار ده دات. ئەو پیاو و ژنانه ی که خاوه ن کارگوزاری بلندن تازاریان زورتر ده دات له وانی تر. ئەوانه ی که خاوه ن ئاوات و خواستی گه وره گه ورن، له ئەندازه زورتر نیاز و ئاره زوویان ده شکینتی.

ده توانم به ده یان نووسراوانی گه وره گه وره پر بکه مه وه به نووسینی چیرۆکی مه رگه ساتی ئەو ژن و پیاوانه ی که ته ووشی ده ردی فرمانی هه ل و ناساز بوون. هه یج له وه شیدا گومانم نیبه که هه موو خوینده واریکی ئەم نووسراوه، به لای که مه وه بیست ژن و پیاویکی چه شنی ئەوانه ده ناسی. به لام من سه دانپان لی ده ناسم. ئەندازیاری شاره زای وا ده ناسم، که هه شتا له سه ره تای ژنیانپان دان. که چی به فرمانی زورانبازیبه وه به ریوه ده چن. پشتبوانیکی^(۱) زیره ک ده ناسم، هه موو ده رانه تیکی بیست دۆلاره له حه فته به کدا، به لام

(۱) پشتبوان: (محامی): پارێزر. (ش. ف)

به فرمانی راوه ماسیبه وه ده ژی. ته نانه ت مامۆستایه کی فیزی ده ناسم بۆ کابرایه کی بازرگان ژمیریاری ده کات، به و فرمانه وه ده ژی... بیجگه له وانه ئافره تیکی شاره زا ده ناسم، له تواناییدا هه یه بیته کارگپری خویندنگایه کی کچان، که چی ژبانی له سه ره ئەوهیه رۆژی هه شت کات به خت بکات له کاروبار هه لسووراندنی چیتخانه یه کی پيسدا. هه ره ها هه ر هه یج نه بی دوانزه پیاوی رۆژنامه گه ری به ناوبانگ ده ناسم ته مه نی خویان ده بریننه وه و دلی خویان ماندوو ده کهن به و کار و فرمانی بچووکانه وه که له دانگی ئەوانه دان که له وه پيش ناومان بردن.

که ینه وه یه نی نه خۆشی (شیرپه نجه)، رۆژ به رۆژ گه وره تری لی دی و زورتر بلاو ده بیته وه به ناو مرۆفدا. له سه ره ئەو هه موو ره نج و کۆششه گه وره گه ورا نه دا که پسپۆره کان داویانه له پیناو تیگه یشتنی و چوینتی به ره نگاری کردنیدا، هه شتا پزیشکایه تی له م با به ته وه شتیکی ئەوتۆ پيش نه که وتوه. له پاش ئەمه ی توانیمان زال بین به سه ره نه خۆشی یا په ری (نیمۆنا) دا، نه خۆشی شیرپه نجه لیمان راست بووه وه، به جوړیکی وا که ده رده کانی تر له چا و ئەمدا هه ر نانوتین. شیرپه نجه له هه موویان سامناکتره، له هه موویان به مردن خزمتره. به لام بی کاری ناشیانه ییش بریتیه له نه خۆشیبه کی شیرپه نجه ی هوش... جاری تۆ خه می ئەوانه ت نه بی که هه ژار و هه ناسه ساردن. بیه ره وانه ییش مه که ره وه که کاروباری زور سه ری گپز کردوون. به لام بیه ره و چینه مرۆقه بکه ره وه که له وانه زورتر له خۆشی دان. ئەوانه ژماره یان ده گاته پانزه بیست ملیون. هه ره یه کێ له م چینه بیجگه له کاتی فرمان و نوستن و هاتوچۆ و هی تر، دوو هه زار کاتی بی فرمانی بۆ ده مینیتته وه!... ئایا بۆره پیاویک ئەم هه موو کاته ی خوی چۆن به خت ده کات؟ دیاره ده چیتته سه ردان بۆ لای دۆسته کانی. هه ره وه ها له مالی خۆشیدا میواندارییان ده کات. دیاره که سه رگوروشته و رۆژنامانی به یانیان و ئیوارانیش ده خوینیتته وه و ده یشچی بۆ وه رزشگاگان بۆ سه برکردنی گره وی تۆپی پی و تۆپی سه به ته. دیاره که گویش ده گری له هه ندی پیره وی رادیو. پاشان ده ست ده کات به تۆتۆمۆبیل لی خویرین به ناو شه قامه کانی نزیک شاردا، به مه به سی وه رزش و خۆنوواندن. له راستیدا ئەم شه ش کرده وه یه، نزیکه ی هه موو کاته کانی، به ده ریژیایی سال پر ده کاته وه.

به لام له م هه موو کاتانه، شتیکی به جگار که م نه بی، به که لکی ناهینیت له پیناو لی کۆلپه وه ی با به تی گرن گدا به هوی خویندنه وه ی نووسراوانه وه، یاخود به هوی مه شق کردن

سەر دەمیکی نووی، نرخیکی نووی

۲

ئەگەر دەتەوئى لە فرمانى ناپەسند خۆت رزگار بکەیت، پتویستە لەپیش ھەموو شتتیکدا بزانییت بۆچ ئەو فرمانە لەگەڵتدا ناگونجی. دوور نییە فرمانەکەت، لەپیشدا ھەموو ھونەرمانەندى و شارەزایییەکی کار کرد بى بەلام لەپاشدا وای لیتھاتوو، لەبەر سووکی و ئاسانى، ھەر کورپیک بگرت، دەتوانی جیبەجیبى بکات. تۆیش، خو ھەر بەکوری نەماویتەو. دیارە گەورە بوویت، بەلام دیارە فرمانەکەت، لە بەرچاوتدا، بچووک بۆتەو و پوچ بۆتەو. وا مەزانە کە ھەر تۆ وایت، ئەوئى لە تۆقەوماو لە ھەزاران ژن و پیاو قەوماو، بەھۆی پەیدا بوونی مەکیئە تازەکانەو کە لە ھەر کویبەکدا بوو بن فرمانیان ئاسان کردوو.

ئىستە زۆر کەس لە پارەژمىرەکان، ھىچ ناکەن ئەو نەبى کە دەست بەدوگمە یەک لە دوگمەکانى ئەو مەکیئەدا بنیئە کە لەبەر دەستیئاندا. ھەر وھا داخەکەم، ھەندى ئەندازىارانی کارەبايشمان لى پەیدا بوون - ئەگەر داوايان لى بکرى، دەتوانن بئەکە یەک داہمە زرىئە بۆ بەرھەمەئىئانی ھىزى کارەبايى - کە ھىچ فرمانىکیان نییە بیکەن، ئەو نەبى بچنە ئەو بئەکە ی کارەبا دروستکەرە، بۆ ئەمە ی چاویک بختیئە بەھەندى ئەندازەدا، پاش ئەو بەگەرپنەو ناو دەسگاگانیان، تا بەخویندەنەوئى یەکیک لە رۆژنامەکانەو کاتى خوێان بەسەر ببن.^(۱)

رەنگە فرمانەکە ی تۆیش وای بەسەر ھاتبى، بەلام بەرەو گىروگرفت چو بى، نەک بەرەو سووکی و ئاسانى. رەنگ بى پتویستى بەھونەرمانەندى تازە ھەبى، کە باش دەزانىت، لە توانا بىتدا نییە بىنوئى. ئەندازىارى شەمەندەفەرى کۆن، بوو بوو گەورە ھەلەم. بەلام ئىمىرۆ کە شەمەندەفەرى کارەبا داھاتوو، ئەو گەورە بىبە ی لە دەست چوو. دوور نییە لە توانا بىیدا نەبى، کە بەچەشنى ھەلەم، شارەزایی لە زانستى کارەبا دا پەیدا بکات.

بۆی ھە یە فرمانەکە ت بۆیەکا بۆت دەست نەدات، چونکە وا زل بوو کە بارت گران دەکات. لە تەنگوچەلەمە ی (۱۹۳۰) بىبەو، گەلیک خاوەن - فرمان ناچار بوون فرمانى فەرمانبەرەکانیان دوو چەندان بکەن. ئەو پیاوئى کە فرمانەکە ی ھەر برىتى بوو لە

(۱) یان راستتر: خوێان خەرىک بکەن.

لە یەکى لەو پىشانەدا کە پتویستىیان بەھونەرمانەندى ھە یە. (ئەدوارد تۆرندایک) لە لىکۆلینەوئە یەکی تازەیدا گەیشتە سەر ئەو باوەرە، کە زۆرە ی مرۆف لە ھەر سەد کاتىکی بى فرمانى، لە چوار کات بەولاو بەخت ناکەن لە فرمانى ھۆشدا. ئایا تىدەگەیت لەمە چى پىشان دەدات؟ ئەو پىشان دەدات کە ھەموو ھاوئىشتمانىک لەو ھاوئىشتمانانە، کاتى فرمان بىننىیانى لى دەربەکە ی، لە ھەر چوار رۆژ و نىوێکدا، لە کاتىک بەولاو ھۆشیان بەکار نەھىئەن. تۆیش لە ھەموو کەس شارەزاترى کە تا چ ئەندازە یەک خاوەن فرمانەکان، بەجۆرکى تىکرایى بىرى ورد بەکار دەھىئەن لە کار و فرمان و پىشەکانیاندا. چونکە زۆرە ی ئەم کاروبارانە، خوویان پتوہ گرتوو، تەنیا خوو دەیانبات بەرپتوہ.

بەلئى! لە ھەر حەفتا و دوو کاتىک، تەنیا یەک کات، لە کاتەکانى بىئدارى تەرخان دەکرى بۆ وەرزشىکی راستەقینە ی ھۆش! ئىتر سەرسورمانى پى دەوئى، کە لەبەر چى ھۆشى ھاوړىکانمان لە کەلک دەکەوئى و پىشنىازبشيان چۆر پ دەبى؟ تەنیا دە سالیک، پیاو، لەم ھۆش بەکار نەھىئەن دا بڑى، بىگومان، وای لى دئى، کە دوور بکەوئىتەو لە بىرکردنەوئە ی کى قوولئى دروستى زرنگانە.

ئەمانە کاریان سەرناگرئ

- تەمەلەکان.
- ئەوانە ی پالیان داو بەکەسانى ترەو.
- ترسنۆکەکان.
- دوودلەکان.
- ناشىبەکان.
- کەم زانىنەکان.
- کەمتەر خەمەکان.
- جىهان نەدیوہکان.
- پنتىبەکان کە گوئى نادەنە خوړىکخستن.
- ئەوانە ی کە لە گىروگرفت دەسلەمىنەو.
- ئەوانە ی نامەردن.
- ئەوانە ی پروایان وایە کە گەشەکردن بەھۆش، خەم خواردنى پتویست نییە.

پاره‌ژمیری، له‌دوای ئه‌و ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌وه بۆی کرا به (پاره‌ژمیری)^(۱) و (رازنوسی).^(۲) ئه‌وه‌بیش به‌هۆی دهردی پاشه‌که‌وتکرده‌وه په‌یدا بوو.

جاری وا هه‌یه فرمانه‌که، خۆی له‌خۆیه‌وه گران دیتسه پێش چاوه‌که له‌هه‌زاران مامۆستایان روو ده‌دات. ئه‌ی ئه‌وه چی له‌ده‌که‌یت ئه‌گه‌ر ژووهره‌کان پر بن له‌شاگرد! هه‌چ له‌وه‌دا گومان نییه، که زالبوون به‌سه‌ر سی شاگردا له‌ژووهره‌کاندا کارتیکی ئاسانه. به‌لام زالبوون به‌سه‌ر شه‌ست شاگردا باریکی گرانه. به‌لکو سه‌رگه‌ردانییه‌که تاکی نه‌بێ! ره‌نگه هۆیه‌که‌ی ئه‌وه بێ، که فرمانه‌که‌ت ناچارت بکات به‌چاوه‌پێکه‌وتنی که‌سانی وه‌ها که‌هه‌ز له‌چاره‌یان ناکه‌یت، یاخود ناچارت بکات به‌کردنی کاروباری وه‌ها که‌لییان بێزار بیت. یاخود هۆیه‌که‌ی ئه‌وه بێ که فرمانه‌که‌ت تووشی لێپرسینه‌وه‌یه‌کی له‌وزه‌به‌ده‌رت بکات. من فه‌رمانه‌بهرتیکی بچووک ده‌ناسم له‌هاوبه‌شیه‌کی^(۳) کیمیایدا کاری ده‌کرد. له‌پاش ئه‌وه‌ی به‌رز کرایه‌وه بۆ سه‌ره‌وکه‌یه‌تی به‌کێک له‌لقه‌کانی هاوبه‌شیه‌که‌سه‌ی مانگ له‌سه‌ر یه‌ک نه‌خۆش که‌وت. که‌چه‌وه‌هه‌م بێج و بناوانی هۆی نه‌خۆشیه‌که‌یه‌وه، بۆم ده‌رکه‌وت که‌ ئه‌م پیاوه له‌توانا‌ییدا هه‌بوو هه‌موو شتیکی بکات، ئه‌وه نه‌بێ که‌ به‌یار له‌سه‌ر ئه‌و که‌ینه‌وه‌بینه‌مانه‌ بدات که‌ نه‌رخیان له‌چه‌ند سه‌د دۆلاریکی تێپه‌ر بکات. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ستی کرد به‌وه‌ی که‌ ناچاره‌ یان بلێ: (ئا)، یان بلێ: (نا)، که‌ هه‌ر وشه‌یه‌ک له‌وه‌ دوو وشانه‌ له‌باریدا هه‌بوو یان هه‌زار دۆلار ده‌ست بخات، یان هه‌زار دۆلار له‌ده‌ست بدات، وازی هه‌تیا و تووشی نه‌خۆشی هات. که‌چی که‌ گه‌ی‌رایانه‌وه شوینه‌که‌ی پێشوو، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که‌ مووچه‌که‌ی که‌م بوو، هه‌تیه‌ هاته‌وه به‌ر و، ره‌نگ و پرووی گه‌شایه‌وه و، له‌چاوه‌کانیدا چه‌رسکه‌ی کامه‌رانی ده‌رکه‌وت. به‌هه‌زاران پیاوی وا هه‌ن که‌ له‌وه‌ پیاوه‌ ده‌که‌ن. هه‌چ شتیکی نییه وه‌ک (لێپرسینه‌وه) بیانترسینه‌ی. بۆ تا که‌ کاتیک له‌گه‌ڵ خۆتدا به، ئه‌و دهردی تووش بوو به‌دۆزه‌ده‌وه. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌رده‌که‌ت بۆ دۆزرایه‌وه، ئیتر ده‌توانیت، زۆر به‌ئاسانی، بیده‌یت به‌ر ته‌کان و ده‌ری بکه‌یت به‌ده‌وه.

بۆ ئه‌مه‌ی فرمانیکی نوێ بگرته‌ به‌ر، پێویسته له‌پێش هه‌موو شتیکی که‌ له‌سه‌رخۆ، به‌سنگیکی فراوان و میتشکیکی رو‌شنه‌وه‌ لێی بکۆلێته‌وه. واز له‌ دوینی به‌یتنه، له‌بیر

(۱) پاره‌ژمیری: محاسب.
(۲) رازنوسی: سکر تاریه.
(۳) هاوبه‌شی: شرکه. (ش. ف)

خۆتی به‌ره‌وه. دوینی به‌کاری ئه‌وه نایه‌ت که هه‌لیکت ده‌ست بخات. ته‌نیا په‌ندیک، که روژی دوینی پێی ده‌کری پیت بدات، ئه‌وه‌تا که پێویسته مرو‌ف دوینی خۆی له‌بیر خۆی بباته‌وه و به‌ر بکاته‌وه له‌سبه‌ینیی.

هه‌ر کار و پێشه‌یه‌ک به‌بیرتدا دیت، بیه‌خه‌ره سه‌ر کاغه‌ز. له‌وه‌ دلت نه‌ره‌نجی که‌ زۆریه‌ی ئه‌و کار و پێشانه، ئه‌مسال وه‌ک پار، ماوه‌ت ناده‌نی که‌ که‌لکیان لێ وه‌رگریت. چونکه ئه‌وانه‌ی به‌دوای کار و پێشه‌دا ده‌گه‌رین به‌جگار زۆر بوون. له‌به‌ر ئه‌وه‌ کار و پێشه‌یش به‌تاسوق ده‌ست ده‌که‌ون!...

ئیمرو تۆ له‌هه‌موو روژیکی زۆتر پێویستیت به‌هۆشیکی رو‌شنی فراوانی کراوه هه‌یه پێویسته واز له‌وه‌ بیره که‌له‌پووریانه به‌یتنی، که‌ له‌بابه‌ت چاکی و پاکی و په‌سندی ناو کۆمه‌لایه‌تیه‌وه ده‌دوی... که‌ سه‌رنج ده‌ده‌یت له‌کو‌ریکی له‌کو‌ره‌کانی کار و فرمان به‌یاریکی دروست بده، لایه‌ن مه‌گره. سه‌یری وا بکه، که‌ یه‌کێکه له‌و کارانه‌ی که‌ به‌ده‌یان ده‌ژمیرین و دوور نییه له‌گه‌ڵ کارگزاریتدا ریک بکه‌ون.

هه‌رچی ئه‌م و ئه‌و پێی گوتوی له‌بابه‌ت ئه‌و کاره‌وه، له‌بیر خۆتی به‌ره‌وه. وا بزانه کاریکی تازه‌یه و هه‌شتا تا قیبت نه‌کردۆته‌وه.

دوور نییه ئه‌وه‌ی دوینی به‌شتیکی ناوازه‌ت زانیوه، سبه‌ینێ بیه‌ته شتیکی هه‌چو بوو. چونکه ده‌میکی تازه ده‌ستی پێ کردوه، له‌گه‌ڵ هه‌موو ده‌میکی تازه‌یشدا نه‌خی هه‌موو شتیکی ده‌گۆری.

ره‌نگه نه‌رم تا ده‌بینم پزیشکه‌کانی ددان له‌مامۆستاکانی زمانی فه‌ره‌نسی پایه‌بلندتر بن. له‌راستیدا ئه‌و پزیشکانه شایسته‌ی ئه‌وه‌ن که هه‌زار په‌له‌ی کۆمه‌لایه‌تی پێش مامۆستاکانی زمانی فه‌ره‌نسی بکه‌ون. هه‌روه‌ها لای من ئافره‌ته‌باشه‌کانی ناو خه‌سته‌خانه که‌ ده‌دی نه‌خۆشه‌کان چاره‌ده‌که‌ن شایسته‌ی ئه‌وه‌ن که سه‌د په‌له‌ پێش پێشاندهر (ده‌لال)ه‌کانی کاروباری بازرگانی بکه‌ون. به‌لام ئه‌و کاته‌ی ئه‌م گۆرینه‌ی تێدا په‌یدا ده‌بێ که‌س نییه بیزانی.

ئێسته کاتی ئه‌وه‌یه واز له‌خه‌وبازی کار و فرمان و پێشه به‌یتنی. جیهان پیره‌تی له‌و فرمانانه‌ی که‌ له‌گه‌ڵ زه‌ره‌کی و چالاکی تۆدا بسازین. پشتیوانی (محامه‌ة) هه‌موو شتیکی نییه. هه‌روه‌ها نه‌پزیشکایه‌تی، نه‌فرۆکه‌وانی، نه‌رادیکه‌ری هه‌موو شتیکن. ته‌نانه‌ت هه‌چ شتیکی له‌جیهاندا نییه که‌ پێی بگوتری هه‌موو شتیکیه.

ئەگەر بۆت رېتىك كەوت ژىبانت بەفرمانىتىكى بەدلى خۆتەو دەست پى بەكەيت، ئەو بەلام ئەگەرھاتوو فرمانەكەت لەگەل ئاواتەكانتدا رېتىك نەكەوت، ئاموژگاريت دەكەم، نەكەيت ماو بەدەيت بەئاواتەكانت پەكى فرمانت بەخن. بگەرپى بەدواى فرمانى بەدلى خۆتدا. بگەرپى. بگەرپى. بەلام خەوى پىتو مەبىنە. پەنايش مەبەرە بەر مەتەل ھەلھىتان و نىيازگرتتەو. ھەرۋەھا گوپىش مەدەرە واتەى ئەم و ئەو. چونكە لەدواى ھەموو ھەلىكەو كە بۆت ھەلدەكەوئى، بەسەدان رېنگاى فراوان ھەيە پەرژىنىتىكى گىيا لىتى دەشارىتتەو.

كچىك بوو تا بلتى لىش سووك و چالاک بوو. كە بەراوردىكى كرد لە ناوئەند كارگوزارى خۆى و فرمانە بچووكە كەيدا كە لە نووسىنگەكە^(۱) لە نووسىنگەكانى ھاوبەشىيەك دەبىيىنى، دواپۇژى خۆى زۆر بەتارىكى دەھاتە پىش چاو. گەرا بەدواى فرمانىتىكى تردا چاكتىر بى لە ھىنەكەى خۆى، بۆ ئەمەى سەرلەنوئى ژىبانى خۆى دەست پى بىكاتەو. بەلام پەلە پەلى پى كەوت... بەمەندى لىتى نەكۆلىيەو. ھەر دەبىست بەزووبى لە فرمانە بى فەرەكەى خۆى رىزگارى بى. لە ئەنجامدا ئەو پەندەى پى پرا كە لەو پىش پىتى گوترا بوو: (پەلە پەل كەردن كەردەو شەيتانە). كارگىرى پەيمانگاىكى^(۲) (لەش سوونەو)، بەزمانە لووسەكەى خۆى خستبوو بەسەر ئەو بىرەى كە ئەگەر فىتى لەش سوونەو بەكات لە پەيمانگاىكى خۆيدا، پاشەجار واى لى دىت كە بەھۆى (لەش سوونەو) ۋە مووچەيەكى نىبابى دەست دەكەوئى، كە ھەر حەفتەى بگاتە پەنجا، سەد دۆلارېتىك. كچەكە باوهرى پى كەرد و چوو پەيمانگاىكىيەو. دەستى كەرد بەخوتىندى پىرەويىبەكانى، شەو و پۇژ پىتو خەرىك بوو، بۆ ئەمەى بەئاواتى (ئاگانامە)^(۳) ۋەرگرتن بگات و دوايى بىتە ناو جىھانەو و، بەسەر كەوتووبى تىپىدا گوزەران بەكات. بەلام كەسىك داواى لەش سوونەو لى نەكەرد. ھەرۋەھا ھىچ دامەزراوېتىكى^(۴) لەش سوونەو ھىش پىتو بىستى بەفەرمانبەرىكى نوئى نەبوو. ھىچى بۆ نەمايەو ئەو نەبى كە روو بىكاتە شوپتەكانى لەش جوانكەردن و رازاندنەو، دەپارايەو و دەلالايەو بەفرمانىتىك، خۆى شەرمەزار دەكەرد و رەنجى بۆ دەدا، بەلام ھەموو بەفىرۆ چو. رۆژىك لە رۆژان

(۱) نووسىنگە: مەكتەب.

(۲) پەيمانگا: مەھد.

(۳) ئاگانامە: شەھادە.

(۴) دامەزراو: مۇسسە. (ش. ف)

كارگوزارىتىكى يەكە لە شوتىنانە پىتى گوت: (بچۆرە لاي يەكىك لە پزىشكەكان چونكە تا پزىشك پىمان نەلەيت، لەش سوونەو بەكار ناھىيىن. ۋەك دەبىنى ئەو ھىش بۆ ئىمە چاكتەر!). پاشان ھەلىكوتايە سەر يەكىك لە پزىشكە خاوەن ناوھەكان. كەينەوبەينەى خۆى تىگەياندا. پزىشكەكە لىتى راست بوو ۋە پىتى گوت: (بۆ فرمانىتىكى وا كە بۆ نەخۆشەكانى بەكەيت، پەنجا دۆلار داوا دەكەيت؟). پاش ئەو لە پىتكەنىندا كولا. پاشان دەستى كەردەو بەقسەكەردن، پىتى گوت: (ئەمەى بۆ چىيە؟ دەتوانم بەيەكجارى نەخۆشيارىتىكى^(۱) ياساىى بەيىنم كە بتوانى يارمەتىم بەدات و كاروبارى نووسىنگەكەم بۆ بەرپتو بەسات، ژمىرى پاره بەخت كەردنم بۆ رابگرى. ھەرۋەھا ھەندى فرمانى لەش سوونەو ھىش بىيىنى بۆ ئەو نەخۆشانەم ئەگەر پىتو بىستىيان بوو. شارى نىبوپۇرك پىرەتى لەو جۆرە نەخۆشيارانە، كە لە توانايىندا ھەيە ئەو ھەموو فرمانانە بىيىن. بەلام بەچ نرختى؟ بەبىست ياخود بەبىست و پىتچ دۆلار لە حەفتەيەكدا! ئافەتە كۆلەكە دايە پىرەمى گىبان و گوتى: (بەلام من وازم لە فرمانىتىكى چل دۆلارى ھىتا، لە پىتاوى لەش سوونەو دەدا!... ئىستەكە چىم پى دەكرى؟).

پزىشكەكە گوتى: (ئەگەر باش بىرت لە كەينەوبەينەكەت بەكردايەو، دەتزانى كە لاي پزىشكەكان فرمانت دەست ناكەوئى. لە راستىدا ئىمە پىتو بىستىمان بەپارە كۆكەرەو ۋە رىبا و چالاک ھەيە، دەستىاۋەكانمان بۆ كۆ بىكاتەو. چونكە ئاشناكانمان، ئەگەر پارەيشمان بەدەنى، زۆر بەسستى دەيدەن. من لەمىرۋە تۆم پەسند كەرد كە بىيىتە يارىدەدەرم، بەلام بەمەرجى كە فرمانەكەت ئەو بە مەزەكانم لە نەخۆشەكانم بۆ كۆبەيىتەو. پارە كۆكەرەو ۋە ئاساىى بەكەلكى ئىمە نايەت. زىبانى زۆرتەرە لە فەرى. ئىمە پىتو بىستىمان بەو خاوەن ئاگانامانە ھەيە كە بەسەر دەستىاۋەكانماندا زال بىن، بى ئەمەى توورەيان بەكەن. نازانم بۆ چ شتى وا لەناوماندا بى. بەلام ئەو دەزانم كە لە چوار سال لەمەوپىشەو تا ئىمىر، ئەو دەستم كەوتو، لە نىوہى دەستىاۋەكانم تىپەر ناكات. ئنجا خۆت چۆن بەباشى دەزانىت وا بەكە!).

ھىشتا كچەكە لە بىر كەردنەو و لىكۆلىنەو و رىتوشوتىن داناندايە. بەلام نەك لەسەر ئەو شىوہىيە كە لە فىرەبونى لەش سوونەو دەپىرەو دەكەرد. لە ھەلەى پىتو بىستىمان پەشيمان بوو ۋە. جارىكى تر ھەلەى وا ناكاتەو. نەك تووشى ئازارى وا بى.

(۱) نەخۆشيار: مۇسسە. (ش. ف)

گوتراوه: (ئەگەر لە شوێنی خۆتدا ستایش کرایت باشە. ئەگەر نەکرایت پالێ لێ بدەرەوه!). مەبەس لێرە، لە شوێن، لە نیشتمانه. هەرچەند ئەم واتەیه هەموو دەم راست دەرنەچێ. بەلام بەلای ئەمەوه لە شەش جاردا پێنج جاری راست دەردەچێ.

دەتەوێ ڕەو بکەیت بۆ (شیلی)، کە لە دۆلێکی نەناسراوی بەپیتدا سەرلەنوێ ژبانت داڕمەزێنیتەوه؟ باشە. تۆزێ خۆت بگرە لە نیشتمانه کەتدا. تێ بکۆشە لەو شوێنە تێیدا ئێ فرمانێک ببینی، پێش ئەمە ی بچیتە ئەوپەری جیهان. ئەو فرمانانە کە لە بەرچاوتدان، یەکیکی وایان لێ هەلبێژێرە کە بۆت دەست بدات. ئەگەر هیچ فرمانێک لە بەرچاوتدا نەبوو، گەزێک لە جیبی خۆت دوور بکەرەوه و بۆی بگەرێ. ئەگەر لەوێش نەتدۆزبێهەوه بۆی بچۆرە ناو شەقامەوه، ئنجا بچۆرە ئەوپەری شارەوه. بەلام هەموو دەم لە ناووه دەست پێ بکە، پاشان بچۆرە دەرەوه.

شارەزاییانی ئاوارەهەوارەکان^(۱) جیهانی ئیمپرویان لە هی دوینێ سەختتر دیتە پێش چاو. ئیتر لە توانایاندا نەماوه، باریکەن و روو بکەنە نیشتمانی تازە، کە کاتێک تەنگانەیان دیتە بەر لە نیشتمانه کە خۆیاندا. تەواو تێگەشتوون کە لە خاکی بیتگانەدا، هیوای سەرکەوتن کز بوو. زەمین وای لێهاتوو، تەنگ بوو بەدانیشتوان. تۆش ئارەزووی خۆتە دەتوانی بۆ هەموو شوێنێک بچیت. بەلام هەر شوێنێک دەچیت، تەماشای دەکەیت بەهەزاران کەس پێشت کەوتوون. کەچی تۆ واتدەزانی کەسی تێدا نابینیت. بەلام ئەگەر هاتوو شوێنێکی وات دەست کەوت، کەسی وا زۆری تێدا کۆنەبووبوو، دەبێ پروات وا بێ کە ئەو شوێنە کەم بەختە لە ساماندا، بۆیە کەس خۆی بۆ نەکو تاوه.

بۆ چ سەرنەخراوه بۆ فرمانێکی بڵندتر؟

- چونکە هەر سەیری کاتژمێرە کە خۆی دەکرد.
- چونکە هەر بۆلە بۆلی بوو.
- چونکە هەر دوا دەکەوت لە فرمانە کەیدا.
- چونکە حەزی بەفرمانکردنی چاک دەکرد، بەلام لە شوێنی خۆیدا دانەمەزرا بوو.
- چونکە بروای بەخۆی نەبوو.
- چونکە یەجگار پرسی دەکرد.

(۱) ئاوارەهەوار: مەجر. (ش.ف)

- چونکە هەر بیانوی ئەوه بوو کە بلێ: (لەبیرم چوو).
- چونکە ئامادە نەبوو، دوو هەنگاویش بنی.
- چونکە بەدڵ فرمانی نەدەبینی.
- چونکە لە هەلەکانی خۆی پەندی وەر نەدەگرت.
- چونکە هەستی وا دەکرد کە فرمانە کە بۆ ئەو ناشی.
- چونکە هاوڕێکانی لە دانگی خۆیدا نەبوون، کەمتر بوون لە ریز و کارگوزاریدا.
- چونکە بەوه وازی هینا بوو، کە پیاویک بێ، لە دوو پلەدا بێ.

ئەو پیشەییە هەڵدەبێژی

۳

وام دیتە پێش چاو کە هەموو کەسێک لەو (چینه دوو ملیۆن) دە کە لەوه پێش لێی دوواین، ون بوو لەناو هۆی حەسانەوه و بەزمورەزمی وا چروپرەدا، کە ژبانی لێ تێکداوه. بۆ ئەو جۆرە کەسانە، لە راستیدا، کات بەزێر دادەنرێ. کەواتە بام گوی بگرن لە ئامۆژگاری ئەو پیاوانە کە خۆیان تەرخان کردوو بۆ لیکۆلینەوهی گێروگرفتی بێ فرمانی ناشی بەلکو لەوهوه کە لیکێکیان دەست بکەوێ.

ئاخۆ ئەوانە چ ئامۆژگاریبەکت دەکەن؟

ئەوانە ئامۆژگاریت دەکەن بچیتە دەرەوه بۆ یاری بەفرەخلیسکی. کە هاوبەشی دیدەوانان و هاوتای ئەوان بکەیت لە هەوارەکانیاندا. ئەوانە ئامۆژگاریت دەکەن مەکیهەیک بکریت بۆ وینەگرتن. کە خۆت خەریک بکەیت بەبەختوکردنی سەگانهوه. بەپەروردهکردنی ماسییەوه. ڕەنگە سەرت سوڕ بێت کە ئەوانە ئاراستە شوێنێکت دەکەن کە بەبیرتدا نەهاتبێ. گوايه بۆچ خۆشی لەوه نەبێت کە فێری چێشت لێنان بیت و بیستە چێشتکەرێکی شارەزا؟ پوولی پۆستە و خۆ پێوه خەریک کردنی، دڵخواستیکی باوه، دەتوانی کەلک و خوشیت پێ ببەخشێ. دوور نییه حەز لە پەروردهکردنی مەل و پەلەوهانی جوان بکەیت، فێری گۆرانی یاخود قسەکردنیان بکەیت، دانیا پێ بدەیت و خوشەویستییان لەگەڵ بنوێتی. کەواتە بۆچ هەر لە ئیستاه خۆت بەم بەزمەوه خەریک ناکەیت؟ بێجگە لەمە دەتوانی خوشییەکی زۆر وەرگریت لە دارتاشی هەمە ڕەنگەدا، لە یاری (بریج)دا، لە نووسینی چیرۆکی بچووک بچووکدا.

ئەمانە ئەو ئەو ئەو تىگەشتىتوانە پىت دەلەن بۆ چارەکردنى بى فرمانى ناشى... دەشتوانىت ئەوئەندەى تر بابەتى رابواردن بخەيتە سەر ئەوانەى ئەوان ناويان بردوون. بەلام من پروام وايە، كە ئەو دوو مىليون لاوانەمان - تىكرا - شتىكىيان دەوى كە لەوانە سەختەر و بەكەلكتر بىت. ناخۆ ئەو چى بى؟ ئاواتى مرۆقايەتى لەسەر بنچىنەى سەرەستى و سەرەت و خوڭ رابواردن دامەزراوە. لەو كەمتر بەهيج شتىك دلەمان دانامركى. واتا ئىمە تەنبا سەرەستىمان ناوى، بەبى سەرەت، ياخود لەگەل چىن جوئى كەردنەودا. ھەرەھا تەنبا سەرەتسىمان ناوى، لەگەل بەندەبى ياخود چىن جوئى كەردنەودا. بىجگە لەو ئەوئەشمان ناوى كە بەندەبى لەگەل بى سەرەتيدا بلاو بىتەو... .

ئەو ئاواتىكى ھەرە بلەمانە بەھەر سى لکەكەبەو. ئىمەيش كە ئەمەرىكايىن، خو دەزانين كە دەگونجى ئەو ئاواتە بىتە دى، ھەر ھىچ نەبى لە نىشتمانى ئىمەدا ئەوئەيش دەزانين كە ھىنانە دى ئەو ئاواتە، پارەمان زۆر پى بەخت دەكات. ئەو ئاواتە، ھى پىاويكى دەستكورتى ھەزار نىبە. بىجگە لەوئەيش ئەوى دەبەوى بىھىتە دى پىويستى بەزىرەكبەكى بى ھاوتا و مەردايەتبىەكى بلەد ھەبە. بەلام لە خاكەكەماندا ھەزاري ھەبە و دەستكورتى. كەواتە چۆن ئەم ئاواتى مرۆقدارىبە دەھىتە دى؟ رىگاي ئەو، ئەوئەبە، كە ھەموومان فىر بىن ژيانىكى باشتەر بژين، بەلام بەو مەرجەى كەمترى تىدا بەخت بەكەين.

لە خاكى ئىمەدا، لە ئەمەرىكا، بەمىليون دەست و پى ھەبە، كرىپاران و خاوەن كاران پىويستىيان پىيان نىبە. لەوئەدا پىش ھەموو جىھان كەوتووين، كە دەست و پىي و امان بەرھەم ھىناو، كە بەكارى خاوەنەكانيان نەبى، بەكارى كەسى تر نايەن. ئىمە مەكەنەى وا دروست دەكەين، كە فرمانى دەست و پى بەجى دەھىتە، بەشيوەبەكى چاكتر و ھەرزانتەر. بەم پەنگە بەمىليون كەس جاران تىدەكوڭشان دەست و پىيان بەكرى بەن، ئىستە ناچاربوون شتىكى تریان بفرۆشن. ھەر تەنبا چەند كەسىك دەتوانن سەرکەون لەو رىبەو كە لە رىگەى ئاواتى ھەرە بلەندەكەى لەو پىش ناومان برد لارى بەكەن. بەلام زۆرى نەتەو، پىويستە ئەو ئاواتە ھەموو دەم بەخەنە پىش چاويان، بۆ ئەمەى سەرکەوتىيان دەست بەكەوى.

پىويستە ھەموو كەسىك، لەم زۆرى نەتەوئەبە، رەنجىك بەدات بۆ بابەتى سەرەستى، ياخود يارمەتى ئەم و ئەو بەدات كە باشتەر بژين بەنرخىكى كەمتر. چاويك بەكاروبارى دەورپشتتدا بخشىنە. لە ھەندى كەينەوبەينەى فرمان بەكۆلەروە. كام فرمان لەو فرمانانە

ھەلى ناوازەتر و ئەركى كەمتر دەبەخشى؟ كاميان دوارۆژتىكى شەنگترت گەت پى دەدات؟ باشە! زۆرى پىسپۆرەكان لەسەر ئەو باوئەن كە ئەم فرمانانەى خوارەو و ايان لىھاتووە رۆژ بەرۆژ ھەلى كەمتر و دوورتر لە سەرکەوتن دەبەخشن بەوانەى كە پىيانەو خەرىكن:

- ۱- دەستكردى پۆشەنى.
- ۲- دەستكردى كراس.
- ۳- كشتوكالى گشتى.
- ۴- رىگاي ئاسن.
- ۵- وئەبى بژىو.

باش سەرنج لەم دەستكردانە بەدە، دەبىنى لە ھەمووياندا: يەك كەموكورى ھەبە ئەو كەموكورىبە كامەتا؟ ھەر كەمىك خوڭ ماندوو بەكەيت و، ئەوئەبە كەوا پىت دەلەم پۆت دەردەكەوى: ھىچ دەستكردىك لەم دەستكردانە، لەم دە سالەى رابردوودا يارمەتى ئاشناكانى خوئى نەداو، كە ژىنىكى باشتەر بژين، بەنرخىكى كەمتر ھىچيان ئەوئەديان لە دەست نەھاتووە، كە ژمارەبەكى ديارىكراو لە ئاشنايانى خوئان، بەشىكى زۆرتريان لە خوڭگوزەرانى و سەرەستى دەست بەكەوى ئىستەيش چاويك بخشىنە بەم دەستكردانەدا كە ھەرەك پىم گوتى، گەتتى دوارۆژتىكى رىووناك دەدەن:

- ۱- پىشەسازى باگۆزىن.
- ۲- پىشەسازى فرۆكەبازى.
- ۳- پىشەسازى ئەندازەى كىمىايى.
- ۴- پىشەسازى كشتوكالى تايبەتى.
- ۵- پىشەسازى تەلەفۆن.

ھەر مەكەنەبەكى بەكار بەئىنى يا - بام خراپىش بى - دەتوانى بەكەلكى تەندروستىمان بىت و ژيانمان زۆرتەر بۆ خوڭ بەكات. فرۆكەبىش ھۆبەكى گەلىك گەنگە لە پاشەكەوت كەردنى كات و سامان و توانا بىدا. من ئىمرو دەتوانم بەچوار كات لە شارى نىبوئەوئە بفرم بۆ شارى شىكاگو، لە رۆژتىكدا ئەوئەندە كاروبار تەواو بەكەم، كە ئەگەر جارن بووايە - كە ھاتوچۆ بەشەمەندەفەر بوو - چوار رۆژى تەواوى دەخاياندا. لام وايە دەيزانىت كە ئەندازىارى كىمىايى - بەمەرجى ھەموو كاتى خوئى تەرخان كەرد بى بۆ بەكەيك لە پىشەسازىبە گەورەكان - چەند لە توانا بىدا ھەبە تىبكوڭشى بۆ كەمكردنەوئە نرخی بەرھەم

و چاک کردنی. له راستیدا، له ویشی تیپه راندووه بو دروستکردنی که لویه لی نوی و، پیشه سازی نوی، که پیوستی و ناره زووی زور کهس جیبه چی ده کهن، که له وه پیش لینی بهش بر او بوون. بیجگه له وه، زورتر له سهد که لویه لی وای دوزیبه وه که تندرستی پی پیاویری. بهم رهنکه ژیان، له سایه ی نه دازیاری کیمیا بییه وه له جارن چاکتری لیتهات.

نه و خاوه ن کشتوکاله یش که تیده کوشی له نریکه وه ناسباوه کانی خوی بیینی و به هوی به ره مه تاییه تیبه کانی خوی وه که پیشکه شیان ده کات خورشتیکی ته و تازه و پوخته یان به نرخیکی که متر ده داتی، نه ویش بیگومان، یه کیکه له رهنجه ره کانی مرؤقاه تی. نه ویش یارمه تی خوشگوزهرانی و پاشه که وت کردن ده دات له ناو نه زه ویبه دا. نه و خاوه ن کشتوکاله یش وه که نه وایه، که خوی، ته نیا، به جوری که کشتوکاله وه خه ربیک ده کات، بو نه مه ی به هوی لیکو لینه وه به کی ته و او وه که تییدا ده کات، بتوانی له پارچه زه ویبه کدا پتر له ها و تاکانی خوی به ره مه پی بگه بیینی.

ته له فونیش له کوری پیشکه وتندا نه مه نده ی ریگا بریوه، کهس بو ی نه پراوه. هر بیست سال له مه ویش به یینه ره وه بیرت نه وساکه گفتوگوییکی ته له فونی دوور به چهند له سهرت ده که وت؟ پیش بیست سال ده توانی له گه ل چهند که سدا، له خانوه که کی خوته وه، گفتوگو به ته له فون بکه یه ت؟ نه ی نیمرو له گه ل چهند که سدا ده توانیت نه و ته له فون بکه یه ت؟ چهند گه وره یه نه و پیشکه وتنه ی نه م ده سگایه دهستی که وتوو له بابه ت ژماره ی ته له فون و چونی تی ته له فون کردنه وه که مه به سه کانی ناسایی و شیرینی و ریکویتیکی ده گریته وه!

له راستیدا هر چی پیشه سازی و بازرگانی و ده سگایه ک یارمه تیمان ده دات له به جیه یانی ناو اته کانی مرؤقه واریدا، که له مه ویش ناومان بردن، له نه دازه به دهر له سه رکه وتندان. که چی نه و پیشه سازی بیانه ی نه و یارمه تی بیانه یان له باردا نییه، تا دین کز دهن و به ره و نه مان ده رؤن. که واته بزانه چی هله ده بریری!

نه ی تافره ت؟ ناخو نه وان چو ن بن له گه ل نه م ناو اته گرنگه دا؟ ناخو چو ن ده توانن فرمانی به که لک و، بی فرمانی به که لک، له م چوارچیوه دیار بکراوه دا بدوزنه وه؟ له راستیدا که میان هه تا نیستا توانی بیانه، له گه ل نه م ناو اته تازه یه دا بسازین. که واته ده توانن بلین نه م ناو اته هینده ی نه ماوه که هر بو پیاو بمیینه وه، نه ک بو تافره ت. نه وه یش و لیک ده دریتته وه که تافره ت زورتر به لای ملکه چیدا ده چن له ره وشت و کردار و ژیان ی ده روونیاندا، نه ک به لای زالبوندا. نه وه یش بیگومان ده چیتته وه سه ر ناسته یی تاییه تی

ره گه زه یان که هه موو ژیانیکی تافره ت ده گریته وه، که وای لی کردوون توانایی ده سه لاتداریان نه بی به سه ر که سدا، وه ک پیاو هه یه تی. هه روه ها وای لی کردوون که له پیاو که م ده سه لاتتر و بی هیزتر بن. بو نه مه ی بتوانیت کاروبار هه لیسووریتیت و مرؤف به یه ت به رتوه، پیوسته به چالاکي و گورجوگولییبه کی ته و او وه بجو لیتیته وه. تافره ت له مه دا کزن. بو نه مه ی بیه یینه وه: تافره ت له توتومو ییل لی خوریندا قال نین. نه وه نده ی نه وان توتومو ییل ده دن به دار و به رد و مرؤفا له هه زار میلیک رژیستندا، پیاوان یه جگار که متر.

نه وه یش له به ر نه وه یه که تافره ت چاوه ن داز و دهنک زورتر کاریان لی ده کات. نه و زو وه ست پی کرده ده یان خاته شله ژانیکی وه هاوه، که پیاو لینی به دووره. جا له به ر نه وه ی - به پیچه وانه ی پیاوان - زورتر له پیوست کاروباری بچووک سه رنجیان راده کیشی زور گرانه بو یان، که بیری به هیز له شتی گرنگتر و سامناکتر بکه نه وه.

نه دنامه کانی سک و زای تافره ت، نه ک هر گه وره تر و گرنگترن له هی پیاو، به لکو له گه لیک ریگاوه به هه موو له شیان وه به ستراون. به م رهنکه باری تافره تی، کار له بیر و هوشی تافره ت زورتر ده کات، له باری پیاوی تی که له بیر و هوشی پیاوی ده کات.

بیگومان که سه رنج ده ده یته نه وه نده ی تافره ت بیر ده کاته وه له پیاو و له پیاو ده دوی، زور که متر پیاو بیر ده کاته وه له تافره ت و له تافره ت ده دوی.

تافره ت، به جوریکی تیگری، ته ماشایه کی سه ری پی رو داو ده کات. هه موو دم چاوی ده بریتته هه موو کاره ساتیکی بچووک له و ناوچه یه دا که تییدا ده ی. سا له به ر نه وه یه که حه ز به لیدوان له م و له و ده کات. هر له به ر نه وه یشه که شاره زاییه کی ته و او له هیچ شتی کدا په یدا ناکات، به تاییه تی له و بابه تانه دا که پیوستیان به هونه رمه ندیبه کی بلند هه یه له هه لباردن و بی لایه نی و لی وردبوونه وه دا.

نیستا که سه رکه چی روو ده دا، نه گه ر بیتو تافره ت هورژم به یه بو دا و کردنی کار و فرمان. نه وه دیاره که به جوریکی ناسایی خاوه نی زیره کیبه کی بلندی کومه لایه تین. به لام زیره کیبه کی بی لایه نگیری له تافره تدا زور که مه، بو به دبه ختی تافره تیش کار و فرمانه گه وره کان پیوستیان به خاوه ن زیره کیبه کی بی لایه نگیری هه یه. دوور نییه نه م کار و فرمانه گه ورانه پیوستیان به توانایه کی کومه لایه تییش هه بی. به لام نه مه کاتیک به کار دیت که زیره کیبه بی لایه نگیری به کیش له نارادا بی.

فرۆشیار و هونرمه‌نده خاوه‌ن پیشه‌کان و ئەوانەى له دانگی ئەواندان، پتویستییەکی که میان هەیه بەزیرەکی بێ لایەنگیری له فرمانی رۆژانه‌یاندا. بەلام کارگێرەکان و فرمان بەجێهێنەرەکان، ژمێرپەرەکان و، پارەژمێرەکان و پەسپۆرانی پاراستن و، هونرمه‌ندانى خانووبەرە، لەگەڵ ئەندازیارەکاندا، ئەمانە هەموویان، پتویستە ئامادە بن و بتوانن بەگورجی و وردییەوه بێر بکەنەوه و، بەزمانی ژمارەوه چاره‌ی کاروبار بکەن. هەرۆه‌ها پتویستە بتوانن هەموو گێروگرفتیک، بەچاکى و چالاکى و بێ شلەژان، بێه‌نەوه سەر بنج و بناوانیان و چاره‌یان بکەن. هەرۆه‌ها بپارنامە‌کانى ژماره و به‌راورد به‌چاکى بخویننەوه و باش تێیان بگەن. ئنجا ئیتر سەرسۆرمانى پێ دەوێ، که کار و فرمانى گەوره، تاکوتە‌رایه‌کی لێ دەرچێ که بایه‌خى نییه، به‌ر گشت ئافره‌تان نه‌که‌وێ؟

لێره‌دا وای به‌باش ده‌زانم، که لیکۆلینەوه هونرمه‌ندانە‌که‌ی (گریس مانسون) پێشان بده‌م. ئەم ئافره‌ته‌ هینای بیروباوه‌ری (١٣٧٥٢) ئافره‌تى له‌ فه‌رمانبه‌ره‌کانى بازرگانى و پیشه‌وه‌رى وه‌رگرت. ده‌بوو هه‌ریه‌که‌یان ناوی ئەو سببى کرده‌وه‌یه‌ ریز بکات که بۆی نێرا بوو، به‌پێی ئەندازەى په‌یوه‌ندى ئەو کرده‌وانه‌ به‌خۆبه‌وه، به‌مه‌رجێ له‌و کرده‌وانه‌وه‌ ده‌ست پێ بکات که نوخسه‌ی کرده‌وه‌کانى خۆبه‌تى. ئنجا ئەو کرده‌وانه‌ی که له‌ پله‌ی دووه‌مدان، یه‌ک له‌دواى یه‌ک ریزبان بکات.

له‌ راستیدا (گریس مانسون) لهم پرسپاره‌یدا، به‌ئه‌نجامی یه‌جگار باش گه‌شت. ئەویش هه‌ر ئەوه‌ ده‌لێ که من لهم نووسراوه‌دا پێشانم داوه: که ئافره‌تى فه‌رمانبه‌ره‌ له‌ هه‌موو شوێنێکی بازرگانى و پیشه‌وه‌ریدا به‌جۆرێکی سروشتی، له‌وانه‌دا زۆرتر سه‌رده‌که‌ون که له‌پێش هه‌موو شتی‌کدا پتویستیان به‌کرده‌وه‌ی ئافره‌تانه‌ هه‌یه، ئنجا به‌کرده‌وه‌ی پیاوانه‌.

وا له‌ خواره‌وه‌ حه‌وت کرده‌وه‌ت پێشان ده‌ده‌م که زۆرى نه‌ما بوو، هه‌موویان لهم پرسپاره‌دا له‌سه‌رى رێک بکەون. ئەوانه‌یش به‌پێی ده‌نگه‌کانیان ریز کراون:

١- توانایی نواندنێ کرده‌وه‌ی چاک له‌گەڵ ئەم و ئەودا.

٢- فرمان خستنه‌ سه‌ر ئەسته‌ۆ، به‌جوانی.

٣- ناسکی و رووخۆشى.

٤- خه‌م خواردنێ کاروبار به‌هه‌موو لک و لۆبه‌کیبه‌وه.

٥- خۆپێشاندان به‌جوانی.

٦- توانایی جێبه‌جێ کردنی نامۆژگاری و فرمان.

٧- شاره‌زابوونی فرمانه‌که، خۆی.

وا له‌ خواره‌وه‌ ئەو حه‌وت کرده‌وانه‌یشت پێشان ده‌ده‌م که له‌ هه‌موو کرده‌وه‌کانی تر، که‌م نرختر هاتنه‌ پێش چاویان:

٢٤- شاره‌زایی تیکنیکی.

٢٥- شتی بنچینه‌یی و داهینان.

٣٦- ئەندیشه‌ی داهینەر.

٢٧- هۆشى شیکه‌ره‌وه.

٢٨- هیز و توانایی.

٢٩- توانایی هونرمه‌ندی.

٣٠- ده‌ست سووکی.

چا و پیاخشاندنێکی گورجوگۆلانه‌ به‌رسته‌ی یه‌که‌مدا، بۆت ده‌رده‌خات که شه‌ش کرده‌ویان، کۆمه‌لایه‌تییه‌کی ته‌واون. هه‌ر حه‌وته‌مین کرده‌ویانه‌ که له‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ دووره‌. به‌لام کرده‌وه‌ی چاک له‌گەڵ ئەم و ئەودا و به‌جێهێنانی فه‌رمانی سه‌رۆکه‌کان به‌ته‌واوی، خستنی تۆبالی ئەو فرمانانه‌ی که که‌سانی تر دایانمه‌زاندووه، به‌ئه‌سته‌ۆی خۆ، به‌ته‌واوی... ئەمانه‌ هه‌موویان، بێگومان، له‌ کرده‌وه‌ی ره‌گه‌زی ناسکن، له‌ کرده‌وه‌ی ره‌گه‌زی تر نین.

ئێسته‌ بام ته‌ماشای رسته‌که‌ی دووه‌میان بکەین. چی ده‌بینین؟ ئەمانه‌ ده‌بینین: شاره‌زایی تیکنیکی و، بیری داهینەر و ئەندیشه‌ی دروستکه‌ر و، ئەو هۆشه‌ی که له‌ شیکردنه‌وه‌دا هونەری گفتوگۆ و ژماره‌بازی و لیکۆلینەوه‌ی به‌ئەرک به‌کار ده‌هێنێ، له‌گەڵ توانایی چاره‌کردنی که‌ره‌سه‌ و که‌لوپه‌ل به‌ده‌ست. ئەم کرده‌وانه‌یش - یه‌کیکی لێ دەرچێ که له‌ خوینده‌وار نه‌شارراوه‌ته‌وه - هه‌موویان کرده‌وه‌ی پیاوانه‌ن، پیاوان به‌هۆی ئەوانه‌وه‌ به‌سه‌ر ژبان و کاروباری ژباندا سه‌رده‌که‌ون.

که‌ هاتوو پتویست بوو له‌سه‌ر لاو، بۆ ئەمه‌ی به‌دلی خۆی سه‌ره‌که‌وێ له‌ ژبانیدا، پیشه‌که‌ی خۆی به‌باشی هه‌لبه‌ژێرێ، وه‌ک له‌ سه‌ره‌تای ئەم به‌شه‌دا پێشانمان داوه، ئەوه‌ دیاره‌ که ئافره‌تیش ئەگه‌ر چه‌ز به‌سه‌رکه‌وتن بکات، ده‌بێ به‌باشی فرمانه‌که‌ی خۆی هه‌لبه‌ژێرێ، به‌جۆرێکی وا که بگونجێ له‌گەڵ توانایی تاییه‌تی خۆی و، توانایی گشتی

ره‌گه‌زه‌که‌ی خویدا. به‌لام ئافره‌ت، به‌هم‌موو ره‌نگ، دوور نییه‌ که‌ حه‌ز بکات به‌به‌ره‌ره‌کانی پی‌او، ته‌نانه‌ت له‌و شویتانه‌یشدا که‌ تاییه‌تی پی‌او خو‌یه‌تی. به‌لام ئه‌وه‌ جه‌ربه‌زه‌بییه‌که‌، له‌ هه‌ر سه‌د جارێکدا نه‌وه‌د جار پتری سه‌رگه‌ردانی له‌ دوا‌یه‌.

ئه‌وه‌ی لێی ده‌ترسی بیکه‌!

زستانی رابردوو، له‌گه‌ڵ یاریکه‌راندا چووم بۆ یاریکردنی به‌فره‌خلیسکێ. ئه‌میش له‌به‌ر ئه‌وه‌ نه‌بوو که‌ بتوانم یاری به‌فره‌خلیسکێ بکه‌م. به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو که‌ خو‌م به‌خو‌ش رابواردنی سه‌رنه‌که‌وتنه‌وه‌ رابه‌یتیم هه‌شتا نه‌گه‌یشته‌بوومه‌ گرده‌ سپییه‌که‌ که‌چیکی تازه‌ ته‌مه‌نم چاو پێ‌ که‌وت، به‌فره‌خلیسکێ به‌ته‌نیا ده‌کرد. یه‌ک تاک پیتلای داریشی له‌ پیتدا بوو. چونکه‌ که‌چه‌که‌ خو‌ی ته‌نیا یه‌ک لنگی هه‌بوو... ده‌توانیت بلێیت ئه‌رکی خو‌ت له‌ ئه‌رکی ئه‌م که‌چه‌ گرانه‌ره‌؟... یاخود وره‌ی خو‌ت له‌ وره‌ی ئه‌م که‌زتره‌؟... به‌لام وا بزانه‌ تو‌یش تووشی نه‌خو‌شیه‌که‌ له‌م نه‌خو‌شیه‌ تاییه‌تیانه‌ بوو، وه‌ک: ترس له‌ ته‌نیایی، ترس له‌ کو‌بوونه‌وه‌، یاخود ترس له‌ شو‌ینی بلند یان زری. ده‌زانیت پتو‌سته‌ چی بکه‌یت؟ ده‌توانیت به‌شینه‌یی، به‌ره‌ به‌ره‌، له‌م ترسه‌ خو‌ت رزگار بکه‌یت. ئه‌وه‌ بکه‌ که‌ لێی ده‌ترسی. هه‌ر زانایه‌ک بگریت، له‌ زانایانی نه‌خو‌شی ده‌روونی، ئه‌م ئامو‌ژگارییه‌ت ده‌کات. تیکه‌لی فیتری ئازایه‌تیت ده‌کات. به‌لێ ئه‌و شته‌ بکه‌ که‌ لێی ده‌ترسی. هه‌روه‌ک (ئه‌مه‌رسۆن) گو‌توویه‌تی: (ترس، به‌راستی، مرۆف تووشی سه‌رگه‌ردانی ده‌کات!).

ئاخو‌ ئه‌وه‌ی ده‌یزانی که‌ لکی لێ وه‌ده‌گریت؟

٤

ده‌توانیت زووتر سه‌رکه‌وتنت ده‌ست بکه‌وی، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌یزانیت له‌ شو‌ینی خویدا به‌کاری به‌یتیت. هه‌یچ گومانیشم نییه‌ که‌ له‌ (چینی دوو ملیۆن) که‌سه‌کان، زۆر که‌میان هه‌یه‌، ئه‌وه‌ی ده‌یزانن به‌شیان نه‌کات. لیره‌وه‌ بۆمان ده‌رده‌که‌وی که‌ گیروگرفتی ئه‌وانه‌، له‌وه‌وه‌ په‌یدا ده‌بێ، که‌ ناتوانن زانیارییه‌که‌یان به‌کار به‌ین. وام دیته‌ پێش چاو، که‌ له‌م قسه‌ سه‌یره‌ی من سه‌رت رابه‌شینی. خودا بکا له‌ تاقیکردنه‌وه‌که‌ی مندا، سه‌ختیت نه‌یه‌ته‌ ری... ئه‌گه‌ر ئه‌م تاقیکردنه‌وه‌یه‌ی خو‌ت، یاخود ئه‌م یارییه‌ بکه‌یت به‌دلسۆزی، بێگومان له‌ دلتدا ده‌چه‌سپێ، که‌ هه‌یچ رۆژێک نییه‌ چه‌ند جارێک به‌هه‌له‌دا نه‌چیت، له‌ به‌کاره‌یتانی ئه‌و زانیارییه‌نه‌دا که‌ ده‌یانزانی. لیره‌وه‌ تیده‌گه‌یت که‌ بۆچ ئامو‌ژگاریت ده‌که‌م بۆ

به‌کاره‌یتانی ئه‌و زانیارییه‌ی که‌ تا ئیستا زانیوته‌، پێش ئه‌وه‌ی خو‌ت بکو‌تی بۆ فیتره‌بوونی زانیارییه‌کی نو‌ی. له‌سه‌ر قاقه‌ز بیست په‌ندی پێشینیان و، وته‌ی به‌ناوبانگ، که‌ له‌وه‌ پێش فیتران بوویت، بنوسه‌ره‌وه‌. به‌قو‌لی بێر له‌ هه‌موویان بکه‌ره‌وه‌.

پاشان له‌ خو‌ت بپرسه‌: ئایا هه‌ره‌یه‌که‌یان به‌ته‌واوه‌تی راسته‌، یان هه‌ندیکێ راسته‌، یاخود درۆیه‌کی سه‌یره‌؟ ئه‌گه‌ر درۆ بوو له‌ رسته‌که‌ی ده‌ره‌یه‌نه‌ و یه‌کێکی تر به‌خه‌ره‌ جێگه‌ی. ئه‌گه‌ر هه‌ندیکێشی راست بوو، ئه‌وا ئه‌م پرسه‌ له‌ خو‌ت بکه‌: (ئایا ئه‌وه‌تی له‌به‌رم کردووه‌ تا ئیم‌رۆ، هه‌ر ئه‌و لایه‌یم به‌کاره‌یتانه‌ که‌ راسته‌؟). به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌مووی راست ده‌رچوو، دیسانه‌وه‌ له‌ خو‌ت بپرسه‌ره‌وه‌: (ئایا له‌و رۆژه‌وه‌ی فیتری ئه‌م په‌نده‌ بوویت، هه‌موو راستیه‌که‌یت به‌کاره‌یتانه‌؟). تاکو ئه‌گه‌ر بۆت ده‌رکه‌وت که‌ ئه‌وه‌ی زانیوته‌ به‌کارت نه‌ه‌یتانه‌، له‌ داوینیی لاپه‌ره‌که‌وه‌ ده‌ری به‌خه‌یت. ئه‌گه‌ر به‌دل ئه‌م یارییه‌ بکه‌یت، ئه‌نجامه‌که‌یت به‌سه‌رسورمانیکه‌وه‌ بۆ ده‌رده‌که‌ویت. وا پشانته‌ ده‌ده‌م چۆنی بکه‌یت: ده‌زانیت یاخود نایزانیت که‌: (بایی پوولتیک خو‌پاراستن، له‌ بایی کلووتیک خو‌چاره‌کردن چاکتره‌)؟

تۆ وا ده‌زانیت ئه‌م په‌نده‌ شه‌نگ و جوانه‌ و هه‌یچی تر؟ یاخود له‌گه‌ڵ مندا وات دیته‌ پێش چاو که‌ به‌کو‌رتکراوه‌یی، زرنگییه‌کی له‌ جیبی خو‌ی پێشان ده‌دات، هه‌یچ شتی‌ک رایه‌ی ناکه‌ویت به‌درۆی بخاته‌وه‌؟ هه‌یچ گومان له‌وه‌دا نییه‌، که‌ خانووه‌که‌مان له‌ ئاگر بپارێزین له‌وه‌ چاکتره‌ که‌ له‌پاش ئاگر تیبه‌ربوونی بیکو‌ژتینه‌وه‌ و سه‌ره‌له‌نو‌ی دروستی بکه‌ینه‌وه‌. هه‌روه‌ها پاراستنی مرۆف له‌ نه‌خو‌شی، چاکتره‌ له‌وه‌ی که‌ پاش نه‌خو‌شکه‌وتنیان به‌داووه‌رمان چاکیان بکه‌ینه‌وه‌...

که‌واته‌، ده‌توانیت بلێیت: ئه‌وه‌ی له‌ بابته‌ پاراستن و چاره‌کردنه‌وه‌ زانیوته‌ به‌کارت هه‌یتانه‌؟ ئایا هه‌موو ده‌م تیده‌کو‌شیت، بۆ ئه‌مه‌ی خو‌ت له‌ دهرد و نه‌خو‌شی بپارێزیت، له‌جیاتی ئه‌وه‌ی په‌نا به‌ریته‌ به‌ر پزیشکایه‌تی، له‌پاش تووش بوونت، بۆ ئه‌مه‌ی چاره‌ی خو‌ت بکه‌یت؟ به‌واتایه‌کی تاییه‌تی تر ئایا نه‌خو‌شی له‌ خه‌زانه‌که‌ت دوور ده‌خه‌یته‌وه‌، به‌سایه‌ی پێره‌وی کردنیکی ته‌واوی ده‌ستوره‌کانی زانستی ته‌ندروستییه‌وه‌؟ یاخود گه‌لیک جار خو‌ره‌ (میکرو‌ب) له‌گه‌ڵ خو‌رشتدا ده‌خو‌یت و بێ پرسه‌ پزیشک ده‌رمان ده‌خو‌یت؟ ئایا خو‌ت له‌ کاره‌ساتی لێک که‌وتن ده‌پارێزیت به‌هۆی پێره‌وی کردنی یاسای تیبه‌ر بوونه‌وه‌، که‌ به‌پێ برۆیت یاخود به‌ئۆتۆمۆبیل؟ ئایا ئیستا بیرت له‌وه‌ کردۆته‌وه‌ که‌ له‌ پیرییه‌کی په‌ک که‌وتووانه‌ خو‌ت بپارێزیت، به‌هۆی پاره‌ پاشه‌که‌وت کردنه‌وه‌ بۆ ئه‌و کاته‌

تهنگانه یه ی که له فرمانه که تدا نامینی؟... ئەمانه و گه لیکێ تر پرسیاریش له خۆت بکه و، به سه ر راستی و دل سو زی به وه وهرامی خۆیش ت بدهره وه.

تا کو ئ خۆیندووتە؟ ئایا له پێره ی خۆینده واری خۆیندنگای دووه مین بوو یته وه؟ ئەگەر له وان هیت که ئەو پێره و بی هت ته و او کرد بێ، هیچ گومان نی به که ره ژۆتیک له ره ژۆان نه وه ی پێویست بوو بێ بی زانی، زانیوته له پیش ده رجوونتدا له خۆیندنگاکه. ئایا ئیستایش هه مویت له بیر ماوه؟ گره وت له گه ل ده کم له بیرت نه ماوه!. ئەگەر وا نی به پیم بل ئ چه ند جار زانستی (جه بر) یان ته ندروستی یاخود ده ستووری ئینگلیزی نووسینت به کار هیناوه؟... ئایا هیچ ره ژۆتیک له زانستگایه کدا خۆیندووتە؟ ئەگەر وایه چی له و ئ فی ر بو ی؟ هه تا چ ئەندازه یه کیش نه ی فی ری بوویت، له ژیانندا به کارت هیناوه؟

من ئەم هه موو پرسیارانه ت له ده کم، که ره نگه بتسله ژین. بۆ یه کیان ده کم^(۱) که بزانی ت تا چ ئەندازه یه کی که م ئەو ده ستوور و پیش بینی (نظرية) یانه که خۆیندووتن به کارت هیناون. جا چونکه که میان ت به کار هیناوه، به نا چاری ره ژۆریانت بیر چۆته وه. چونکه هه موو دم واین: ئەوه ی به کاری نه هینین له بیرمان ده چیت هه وه.

ره وشت له خووه وه په یدا ده بێ. ئەگەر چاره نووس وا بوو که به دخوویی له سه ره تای ژیان هه وه ده ست پێ بکات، له ئەنجامدا ده ره چی. له راستیدا، زۆری به به ره که ی ره وشتی کی ناپه سند ئەمه ریکایی به کان ره وشتی خرابیان هه به^(۲).

چونکه له سه ره تاوه زۆر خوویان به شتی خراپه وه گرتوه، پاشان نه یان تانیه وه خوو به شتی باشه وه بگرن، به هۆی به کار هینانی نه وه وه که فی ری بوون. لای شم وایه که خۆینده واران ی ئەم نووسراوه ناچار ده بن به شتی زۆر له ره وشته کان یان راست بکه نه وه، بۆ ئەمه ی به زوویی سه رکه وتنیان له ژیاندا ده ست بکه و ئ. دوور نی به ناچار بن، سه ره له نو ئ ده ست بکه نه وه به خۆیندن. منیش چه ند که سیکی تی گه یشتوو ده ناسم، که ناچار مان سه ره له نو ئ ده ست بکه نه وه به خۆیندن. ره نگه له هه موو شتی ک گرانت تر بۆ ئەو پیاوانه نه وه بوو بێ، که خۆیان له به نده بی خووه خراپه کان یان ره زگار بکه ن. ئەوه ی به وه ی که هه رچی بووه ته بنچینه بۆ ئەو خووه خراپانه، له بیر خۆیانی به نه وه، بۆ ئەمه ی دووباره له نووکه وه تی هه ل بچنه وه، له بابته تی تازه گه لیک بخوین و لیکۆلینه وه ی تیدا بکه ن، تا کو خوو

(۱) راستتر: بۆیه ده یانکه م.

(۲) ئەم رسته یه ئالۆز و نادیاره، بۆمان ساغ نه کرایه وه، له ئەسله که شیدا هه روا بوو.

بگرن به شتی چاک و به که لکه وه. به لام وا ده ره ده که و ئ که (چینی دوو ملیۆن) ده که پێویستی یان به م هه لگێر و وه رگێره سامناکه نی به. له گه ل ئەمه ی شدا، به هه موو ره نگ، وا هه لده گری که نه هیلن ئەم که ره سه ته ته ر و تازه یه یان له ده ست بچی، چه ندیان له ده ست بیت که لکی له وه ر بگرن. له راستیدا ئەگه ر فی ر بی چۆن که لک وه ر بگری، له و شاره زایی به ی که هه یه تی، له بابته ئەو شارانه وه که تی یاندا گه وره بووه، هه ره ها له بابته ئەو شارانه وه که چوار لای ئەو شارانه یان گرتوه، ده توانی گه لیک هه لی تازه ده ست خۆی بخات بۆ ده ستکه وتنی فرمانی چاک، زۆر زووتر له وه که له وه پیش به بیرتا هاتوه.

بام ئیستا بتناسینم به کچی کی تازه ته مه ن، که که لکی له خۆینده واری به که ی خۆی وه رگرتوه و، به کاری شی هیناوه، به لکو بۆت بیته نمونه یه ک و چاوشی له بکه ی. من ناویت پێ نالیم. چونکه ئەگه ر ناویت پێ بلیم، ره نگه تووشی وه رس بوون بیته به ده ست لاوه بێ کار و فرمانه کانی زانستگای (پرینستون) هه وه، که هه لکو تته سه ری و داوای شوو کردنی له بکه ن، به لکو که می ک باری ژیان یان له سه ر سووک بێ... که وای لی هت، بام وای دابینین، که ناوی (ماری ئان) ه... ماری ئان تازه له ته و او کردنی خۆینده واری دووه مین بوو بووه وه که ته نگوچه له مه ی ئابووری ئەم په ر و ئەوه پری ئەمه ریکای گرتبووه وه.

ماری ئان له ژووره که ی مالی خۆیانه وه ده ستی کرد به سه رنج دانی ئەو ته نگوچه له مه یه. ره ژ به ره ژ سه بری ئەو گوڤراران ه ی ده کرد که به سه ریدا ده هات. به لام دانیش تنی سه ر کورسی بزێو، بام کورسی به که یش گه رم و نه رم بێ هه ر ئەوه ی له ده وه شیت هه وه، که له له شدا ئەو به شه ماندوو بکات، که له سه ری دانانیشی. ئەگه ر سه رت هه بێ، بێگومان، ئەو دانیش تته ده به ی نیت ه ژان. به لام ماری ئان وا هه لکه وتیوو که سه رتی کی پر هۆشی هه بێ. چه زی به وه نه ده کرد که هه موو ته مه نی خۆی له سه ر ئەو کورسی به بزێوه به خت بکات... له به ر ئەوه زۆری پێ نه چوو، له ده ست ئەو جوړه رابواردنه وه رس بوو. ده سه تبه جی ده ستی کرد به گه ران به ناو شه قامه کانی شاری (نبیره رگ) دا، بۆ فرمان په یدا کردن. هیچ فرمانی کیشی نه ده زانی و نه کرد بوو. ته نیا بریتی بوو له ده رجوویه کی خۆیندنگای دووه مین، به کاری هیچ نه ده هات. وه ک فلچه یه کی ددانی کۆنی ره زیو بێ که لک بوو. ئەمه راسته، گه لیک خواست و ئاواتی هه بوو. به لام ئەو ئەوه ی له خۆیندنگای دووه مینه وه ده ست نه که وتیوو. ئەو خواست و ئاواتانه ی هی ده می کی کۆنتر بوون. هه موو دم له خۆینیدا بوون ده گه ران.

ههروهه ماری دهستی کرد به لیکۆلینهوهی کاروباری شاره‌که‌ی. هه‌ر چاوتیکی لێ کرد بوو به‌دوو چاو. له‌ نزیکییه‌وه، دووکانیکی بچووک هه‌بوو ئەمه‌ له‌ دووکانانه‌ بوو که‌ خاوه‌نه‌کانیان نزیکه‌ی سه‌د جوړ که‌لوپه‌ل ده‌فرۆشن، تاکو به‌ک دوو جوړیان به‌که‌لکی ژبانیان بێت. ماری دوو سێ جار پتر سه‌رنجی دایه‌ گۆشه‌ی رۆژنامه‌ له‌ناو دووکانه‌که‌دا، به‌چاو و به‌دل لێی کۆلییه‌وه و هه‌موو شتیکی لێ تێگه‌یشت. به‌چاوی خۆی ده‌یدی که‌ خاوه‌ن دووکانه‌که‌، هه‌موو به‌یانیه‌که‌ پانزه‌ رۆژنامه‌ بۆ فرۆشتن له‌سه‌ر میزه‌که‌ داده‌نی. بۆ ئەمه‌ی هه‌موو پاش نیوه‌رۆیه‌که‌ ناچار بێی پینج رۆژنامه‌ له‌سه‌ر میزه‌که‌ هه‌لبگرته‌وه. چونکه‌ که‌س نه‌ها‌توو به‌یانکړی. جا چونکه‌ له‌ ژمیردا شاره‌زا بوو، تێگه‌یشت که‌ نرخ‌ی رۆژنامه‌ نه‌فرۆشراوه‌کان به‌کایه‌که‌ ده‌هسته‌یتته‌وه‌ له‌گه‌ڵ سوودی هه‌موو رۆژنامه‌ فرۆشراوه‌کان که‌ ده‌ ژماره‌ بوون. سه‌یری کرد: دیواره‌کانی دووکانه‌که‌ په‌له‌ په‌له‌ و چل‌کن. می‌شه‌ رهنگ‌ شین و بۆرکه‌کانیش له‌پاش سوورانه‌وه، ده‌نیشنه‌وه‌ به‌سه‌ر په‌پکه‌ شه‌کر و پونگه‌ و ده‌نکه‌ چیکۆلاته‌دا. خاوه‌ن دووکانه‌که‌یش، به‌رۆژی رۆوناک خۆی گرژ کردوو، سه‌رگوروشته‌ی بال‌بازانه‌ ده‌خوینیتته‌وه^(١).

رۆژیکیان هه‌لیکی زێڕینی ده‌سته‌که‌وت، له‌ خاوه‌ن دووکانه‌که‌ چوو به‌پیشه‌وه‌ پیتی گوت: (گه‌وره‌م! تۆ پیتوستیت به‌یه‌کی‌که‌ هه‌یه‌ فرمانه‌که‌ت بۆ هه‌لبسوورپین. وا من له‌ به‌رده‌ستتدام. له‌ راستیدا، دووکانه‌که‌ت تا له‌م شپه‌یه‌دا بێ، شتیکی به‌جگار ناشیرینه‌. ئەگه‌ر تۆ دوو ئەوه‌نده‌یش زیانت لێ بکه‌وێ به‌زۆری نازانم. من شاره‌زاییم هه‌یه‌ که‌ مانگ له‌دوای مانگ چهند زیانت لێ ده‌که‌وێ. ئایا ئەوه‌ نازانی که‌ هه‌موو رۆژیکی پینج رۆژنامه‌ت به‌سه‌ردا ده‌مینیتته‌وه‌، نافرۆش‌ئێ؟ وا به‌م رهنگه‌ ده‌بینی که‌ من له‌ بابته‌ کاروباره‌که‌ته‌وه‌ زۆر شاره‌زام. من هیچت لێ ناخوام ئەوه‌ نه‌بێ که‌ به‌یالی کاروباری ئەم دووکانه‌ وا ریکوپینک به‌خه‌م. که‌ کوڕ و کچی ئەم گه‌ره‌که‌ به‌یینیتته‌ سه‌یری خۆی. هیچیشم لیت ناوێ بده‌یتێ ئەوه‌نده‌ پاره‌ نه‌بێ که‌ به‌شی دوو ژه‌م نان خواردنم بکات، له‌ هه‌موو رۆژیکیدا، به‌ناوی مزی فرمان بینینه‌وه‌. به‌لام له‌پاش وه‌رگرتنی کاروباری دووکانه‌که‌، سه‌دی سی سووده‌که‌یم لیت ده‌وێ).

چ پیاویک هه‌یه‌ له‌ جیهاندا، خواستی وا به‌ریه‌رچ بداته‌وه‌؟ ئیمپرۆ ئەو دووکانه‌ وا جوانی لیتها‌توو که‌ کریان پۆل پۆل رووی تیده‌که‌ن. ماری ئان کریان کیش ده‌کرد بۆ

(١) به‌مانای: چیرۆکی پۆلیسی.

دووکانه‌که‌، به‌هۆی جوانی و کرده‌وه‌ شیرینی و زێره‌کی خۆیه‌وه‌. به‌لام خاوه‌ن دووکانه‌که‌، هیشتا هه‌ر له‌سه‌ر خویندنه‌وه‌ی سه‌رگوروشته‌ی بال‌بازانه‌ی خۆی ده‌روات. له‌ راستیدا، ئیمپرۆ وای لیتها‌توو که‌ دوو ئەوه‌نده‌ی جارن له‌ سه‌رگوروشته‌ی بخوینیتته‌وه‌. ئەوه‌یش له‌به‌ر ئەوه‌یه‌ که‌ فرمانی بۆ نه‌ماوه‌ته‌وه‌ بیکات. چونکه‌ ماری ئان یارمه‌تی ده‌دات ژینیکی باشتر بژی به‌نرخیکی که‌متر. ماری هه‌موو فرمانه‌که‌ی گرتۆته‌ ئەسته‌ی خۆی، بێگومان ئەنجامی ناگات به‌وه‌ی که‌ رۆژیکی له‌ رۆژان، بێتته‌ خاوه‌ن سامان، به‌لام هه‌ر چۆنیک بێ، ژینیکی خۆش و ئاسووده‌ی بۆ خۆی پیکه‌یناوه‌، که‌ ئەوه‌یش به‌سایه‌ی تێگه‌یشتوویی و دل‌باشی خۆیه‌وه‌یه‌.

ناخۆ له‌به‌رچی که‌ من پایه‌یه‌کی وا بلند ده‌ده‌م به‌ماری؟ له‌به‌ر ئەوه‌یه‌ که‌ گوزه‌رانیتکی خۆشی ده‌ست خۆی خستوو، به‌هۆی گرتنی رینگای راسته‌وه‌. له‌ نزیکترین شوینته‌وه‌ ده‌ستی پین کرد. خۆی شاره‌زای کاروباری شاره‌که‌ی خۆی کرد، له‌ هه‌موو سووچیکه‌وه‌ باری خۆی لیک‌ دایه‌وه‌. پاشان که‌لکی له‌وه‌ وه‌رگرت که‌ ده‌یزانی. به‌لێ که‌لکی وه‌رگرت له‌وه‌ی که‌ ده‌یزانی. نه‌چوو هه‌و و ئەندیشه‌وه‌ که‌ رۆژیکی له‌ رۆژان بێتته‌ لاساییکه‌ره‌وه‌یه‌که‌ له‌ ئەسته‌یه‌کانی (هۆلی و د). ده‌ستی نه‌کرد به‌راز و گله‌یی له‌ به‌ختی خۆی، له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ له‌ شاری نیویۆرکدا فرمانیکی وای ده‌ست نه‌که‌وتوو که‌ حه‌فته‌ی سه‌د دۆلار بخاته‌ گیرفانه‌کانییه‌وه‌. به‌لام له‌ شوینتی خۆیدا ده‌ستی کرد به‌فرمان. بێجگه‌ له‌وه‌ ره‌نجیسی دا و تیکۆشا. ئەمه‌ راسته‌ نه‌که‌وته‌ سه‌ر گه‌نجینه‌ی ئەلماس، رهنگه‌ تا ده‌یشمینی نه‌که‌ویتته‌ سه‌ری. به‌لام له‌ پیناوی زێر دۆزینه‌وه‌دا ئەوه‌نده‌ی زه‌وی هه‌لکه‌ندوووه‌ که‌ به‌شی ژینیکی ئاسووده‌ پاره‌ی بۆ په‌یدا بکات.

کو‌کردنه‌وه‌ی وتار و بابته‌ی زانیاری به‌که‌لکی تر، له‌گه‌ڵ به‌ش به‌شکردنیاندا، زۆر یارمه‌تیت ده‌ده‌ن که‌ خویی ریکوپینک خستنی زانیاریت پین بگرن. به‌لام هه‌ر ئەمه‌ به‌س نییه‌. پیتوسته‌ له‌ سه‌روو هه‌موو شتیکه‌وه‌ بێر له‌وه‌ بکه‌یتته‌وه‌ که‌ ده‌بخوینیتته‌وه‌. پاشان کو‌ی بکه‌یتته‌وه‌ و به‌ش به‌شی بکه‌یت. ده‌بێ له‌ بێرکردنه‌وه‌یشدا قوول بێ. چونکه‌ ئەو سه‌رکه‌وتنه‌ زوو به‌زویییه‌ی که‌ ده‌ته‌وێ له‌ ژیاندا ده‌ستت بکه‌وێ، به‌کینک له‌و شتانه‌ی که‌ پیتوستیتی ئەوه‌یه‌ که‌ به‌دوای (روو تیکردنی گشتی) دا بگه‌ریت و چاوی تی بیری. له‌ راستیدا، که‌م که‌س هه‌یه‌ په‌ی به‌گرنگی شاره‌زایونی ته‌واو بیات، له‌ بابته‌ ئەو گوێران و گه‌شه‌کردنه‌وه‌ که‌ رۆژگار ئیمپرۆ له‌ هه‌موو رۆژیکی زۆرتر پیکه‌شی مرۆقاریی ده‌کات

له گهڙ ٿو هه له تازانه دا که بابه تی کون له ناو دهبن و گهمه یشی پی دهکن. ته ماشای گورانی کاروباری ناو شاره کهی خوت و جیهان بکه.

هه موو ده میکیش له ببرت نه چی که مرؤث ٿاره زوو دهکات له سه ریسته و خوشگوزهرانیدا بژی. هه موویشمان و امان لیتهاتوه که پاره و تواناییمان که متر بهخت بکهین له پینا و ٿو شته باشاندا که هز دهکین دهستان بکهون. ٿهوسا ٿه گهر بی فرمان بیت، ههلت له دست ناچی بو فرمانکردن. ٿه گهر له تنگانیشدا بیت ههلت له دست ناچی که ژبانته به پیتتر و پر سامانتر بکهیت. هه دوو چاوت باش بکه ره وه. هه ره ها باشیش گوی بگره. بوت دهرده که وی که جیهان بانگت دهکات. بهختیش ده بی به یارت. ٿه مه یشته و باو جیبه جی ده بی، که هه موو رؤژ، رؤژنامه کان بخوینیتته وه، به و جوړهی که پیشانم دایت. به لام ده بی چی بکهیت تا (روو تیکردنی گشتی) بدؤزیتته وه؟.

له لایهک له لا ناوازه کانی (ثاقینوی پینجه م) له نیویورکدا شوینیک ته رخان کراوه بو کهول فرؤشتن. خاوه نه کهی به دووربینی و کار دروستیبه وه ناوبانگی دهرکردوه، له بابهت ٿو پؤشه نیبانه وه که له کهشی دوا پیدا دهبن به باو. له راستیدا ٿم کهول فرؤشه دووربینه، له هه موو جارتیکدا، ٿه مه نده زؤر زانی و شاره زایی نواند بو، ٿه وانهی له پیشه دا به ریبه ره کانیان له گهڙ دهکرد، سه ریان لپی سوږ ده ما. چهند سالیک له مه وه بهر، به ریبه ره کانیکه ره کان سه ریان کرد و له ثاقینوی پینجه م به مهندي و زرنگیبه وه چهند کهولیکي ناوازه له خو به وه ده فرؤشی. ٿو کهول ٿه ناوازه ی به نرخیکي و اتیده که یشته، کابرای خاوهن کهول، که وتوتته تنگانیه کی گرنگی سه رمایه داریبه وه. له گهڙ ٿو یشدا ٿو بارمتانه ی که له بانکه کانداینا بوون، وایان پیشان ددها که ٿو له دهول مه ندی و خوشگوزهرانیدایه. له وساو به بازگان به زیره که کان په بیان پچ برد که له جوولانه وه که پیدا پازیک هیه نایزان. و دپاره کابرا چه واشه کردنیکي گه وهی به دهسته وه به. له گهڙ ٿو یشدا رؤژگار هات و رؤژگار چوو، به لام نه راز دهرکهوت، نه چه واشه کردن هه ٿو شاهیه وه. ٿه وهنده ی تر سه ریان له کاروباری ٿو کابرایه سوږما. نو سه ره کانی لاپه ری جلویه رگ که له گؤڙار و رؤژنامه کانداینا نووسی، به سه ریاندا تینه په ری که سه رنجیان له دل بیاندا نه خش بکن، کاتج که دهیان بینی زؤر به پتچوپه ناوه وه رامی ٿو په پرسیارانه ی ددها وه، که له بابهت جلویه رگی پاشه رؤژه وه لیبان دهکرد. خو ی و پیشان ددها ناشی و نه شاره زایه. که چی هه موو کهس ههستی به وه دهکرد که زؤر شاره زایه له و بابه تانه وه.

له وانه ی که به تنگ کاروباری پؤشه نیبانه وه، زیره که کانیان، دهستیان کرد به سه رنج دان له بهر زکردنه وهی نرخي کهول له م په ر و له و په ری جیهاندا. به سه رسورمانیکي زؤره وه بو بان دهرکهوت که چهند که سیک، نه دیو و نه ناسیو، به نرخیکي به رزه وه کهولی رتیوی رهش دهکرن. ٿم دهنگه له پارسیشدا بلاو بو وه. له هه موو لایه کدا بلاو بو وه که کهولی رتیوی، ده بیته پؤشه نی باوی کهشی دوا بی. ته ماشات دهرکرد هه موو کهس ٿو جوړه کهول هی داوا دهکرد. ثافره تانی چینی بلندیش و اگه شکه داری کهولی رتیوی بو بوون، ثاخیان ههڙ دهکیشا بو ٿه وهی چاویان به بینی ٿو کهولانه روون بیتته وه.

به لام کهولی ناوازه ی رهش له کو ی بهین؟ له پر ٿه مه ٿا شکر بو! هاورپیکه مان که له دوکانه که پیدا بو، له ثاقینوی پینجه م له شاری نیویورکدا، هه رچی کهولی باشی رتیوی هه بو به نرخي گران کریبونی. یه کییک له نو سه رانی لاپه ره کانی بهرگ و پؤشه نی له هاورپیکه مانی پرس ی بو، که چی بوو خستسبوویه سه ر ٿه وهی سالیکي ته و او به دوا ی کهولی رتیوی رهشدا بکه ری، بو ٿه مه ی بیان کری؟ ٿو ویش به زرده خه نه یه کی پر له رازه وه پیتی گوتبوو: (زانینی ٿه وه زؤر ٿاسانه. به وردی ته ماشای (روو تیکردنی گشتی) م دهکرد له بابهت پؤشه نی کراسه وه. پاشان سه رنجم دا له هه موو جوړه کهولیک، بو ٿه مه ی هی و ا بدؤزمه وه، که رهنگه که ی له گهڙ رهنگی قوماشی باو و ٿو کراسانه و چینه کانیاندا رتیک بکه وی. ٿیتر بو من زؤر ٿاسان بو که بکه مه ٿو ٿامانجه، که له کهولی رتیوی رهش به ولاده، هیچ کهولیکي تر له گهڙ باوی کراسی نویدا رتیک ناکه وی).

کابرای رؤژنامه گهر ٿه وهنده پیکه نینی هاتبو ددانه کانی دهرکهوتبوون...

- (به لئ به شتیکي ٿاسانی داده نی ٿو کهینه و بهینه یه کی که لیکولینه وه که ی بیست سالی ته و او بخایه نی. بیجگه له ویش سه رچلیبه کی راوکه رانه یش که ٿم په ر و ٿه و په ری ٿه وروپا بگریته وه له پینا و لیکولینه وه ی گه شه کردنی پیشه سازی چینیدا هه ر به ٿاسان داده نی!... ٿی لای تویش ٿاسان نیبه؟ وهک پیشینی ٿه نشتاین؟!...).

ٿم کهول فرؤشه، ته مهنی خو ی بهخت کردوه له لیکولینه وه ی جوړه کانی چنراوه کان و شیوه و رهنگیاندا. ٿه میش نهک له بهر خو یان به تنیا، به لکو له گهڙ به راورد کردنیاندا له تهک ٿو جوړه کهولانه دا که ناسراون له بازاری بازگانیدا. هیچ له ودها گومان نیبه، که لیکولینه وه ی و اقوول ٿه رکیکي یه جگار گرانه. به لام ٿو، باکی نه بو له ماندو و بوون.

دهیوست له سهر بنچینه په کی باش، ژبانی خوی د امله زړینتی. سهریش کهوت. له سامانیش به ولوه تری دهست کهوت.

رهنګه هه ناسه په کی درژ هه لیکیشی و پیم بلتی: بوج ده ته وئ هم ئه رکه گرانه بخرمه سهرشانی خوم؟ منیش بویه کاشتی وات لی داوا ده کم چونکه ده زانم که دوزینه وهی (روو تیگردنی گشتی) پیش هه موو شتیک به ختکردنی فرمیتسک و خوتن و کاتیک درژی ده وئ له گه ل ره نجی شاندا. له راستیدا (روو تیگردنی گشتی) ت، بوج ده رناکه وئ له و کوره دا که لیکولینه وهی تیدا ده کهیت، وهک پاداشیک نه بچ که له بهرامبر نازاریکی بی برانه ودا پیت درا بی. هم کاروباره پیتوستی به بلیمه تیبیه کی بی هاوتا نییه. بوج ته مهی به سامانه نازداره بګهیت، ئه وندت به سه که نیاز و توانایی له خوتدا کویکه یته وه. بوج ته مهی ئه و سهرکه و تنه ی هه موو ده مه یشت دهست بکه وئ، هیچی بی ناوی جیبه جیبی بکهیت، ئه و نه بی که له هه موو ژبانتدا تاکه جارتک ئه و روو تیگردنه گشتیبیه ت، به دروستی دستگیر بیت.

ژبانیان بوج له ناخوښه؟

- چونکه زورتر له پیتوست هوگری ده بن.
- چونکه هیچ کاتیک ته رخان ناکه بوج یاریکردن.
- چونکه پاره کوج ده که نه وه و هویشیان برسی ده کن.
- چونکه بروایان وایه که به بی سامان کامه ران نابن.
- چونکه خویمان به خت ده کن له پیناو ره وشت و خوی نه گورراودا.
- چونکه فیر نه بوون به هونه رمه ندیبیه وه خویشی له کاروباری روزهانی ژبان وهر بګرن.
- چونکه له بالاخانه ی ههستی مروقا به تیبیاندا ناژین، له ژیر خانه که پیدا ده ژین.
- چونکه دوسته کانی کونی خویمان له دهست چوو، نهیشیان په رژه دوستی تازه بګرن.
- چونکه خوویان به وهرگرته وه گرتووه، نهک به به خشینه وه.
- چونکه یان ناوړ بوج پاشه وه ده ده نه وه، یان روو بوج پیشه وه ده کن. خویشگوزهرانی ئه و کاته ی تیبیدان له دهست خویمان ده دن.
- چونکه ریزی ته وای ئه وه ناتوان بګرن که هه یانه. ئه ویش له بهرته وه یه که چاو هه لده هیتن به و که سانه دا که له خویمان زورتریان هه یه.

چیت پی ده کړی بیکه و تیکه لی مروث به

5

چیت پی ده کړی بیکه. دهیشتوانی له وه زورتر بکهیت که به بیرتدا دیت. ئه و شاره زایبیانه ی هه ته به کاریان بهینه. له وده دی به بیرتدا دیت، شاره زاییت زورتره. رهنګه هیچ روژتیک رسته یه کت بوج ئه و شاره زایبیانه ت نه نووسیبتیه وه. وا دیاره خویشت هیشتا نه ناسیوه. که واته ئه و رسته یه بنووسه روه و که لکی لی وهر بګره. له رسته که دا ناوی ئه و فرمانانه مه نووسه که به بی تیکویشانی مه ردانه نه بی نه توانی بیکهیت. ته نیا ناوی ئه و فرمانانه ی تیدا بنووسه که ده توانیت به ئاسانی و زرنگی و له سه رخویبیه وه بیانکه یت. کامانه ن ئه و کار و فرمانانه ی ده توانیت جیبه جیبان بکهیت؟ له چ کاریکدا ده توانیت هونه ر بنوتنی به ئه ندازه یه کی وا که کار له دللی خاوه ن فرمان بکهیت؟ نایا تو له ناشیبه خو پریبه کانی، یان له فرمانبازه کان، یاخود له خاوه ن پیشه کان؟ نایا خویشی له وده دا ده بینی که هونه رمه ندیبیه که ت بنوتنی، یاخود هونه رمه ندیبیه که ت به ئاسانیبه وه ده نوتنی و خویشی لی وهر ناګریت؟...

یاخود به گران پیت ده نوتنی، وهرست دهکا و دللیشت ته نگ ده کات؟ به چنه ند شیوه ده توانیت نانی خوت پیدا بکهیت؟ لام وایه هه ر لاویک ته مه نی که یشتبیته هه ژده سالان و نه توانی پینج فرمان یاخود پیشه سازی وا به جی بهینی که موچه ی بوج برپریته وه، ئه و لوه لاویکی بی ده سه لات و ناشیبه. دیاره نه خویش و په ککه و ته کان له م قسه یه به درن. هه ر که سیکیش بتوانی ده فرمان له مانه بکات، به مروقتیکی ئاسایی داده نری. به لام ئه وی بتوانی بیست فرمان بکات، ئه وه شایسته ی سهرکه و تنه له ژباندا. به لای که مه وه خوت قال بکه له دوانزه هونه رمه ندیدا، به ئه ندازه یه کی وها که بتوانیت له بهرچاوی هه مووان بیانوتنی. کاتی که داده مینی بوج کاریک بیکهیت، سهیری رسته ی هونه رمه ندیبیه کانت بکه بیگومان له و هونه رمه ندیبیانه دا به کیکی هه ر تیدا ده بی که بتخاته سهر ئه و فرمانه ی که بوجی دامای. له بیرت نه چی هه ر کاتیک هه لت دهست کهوت ئه م هونه رمه ندیبیانه ی خوت پیشان به دیت. مزى رهنج داوا مه که، تاکو ده یچه سپیتیه دللی هه مووانه وه که ئه وهی ده لیبی ده توانم بیکه م، توانییت هه یه بیکهیت. به لام خوت بپاریزه له فیشال کردن و خو هه لکیشان. وازیش بهینه له پیشاندانی نیوه هونه رمه ندی. له سه د حه فتا و پینج هونه رمه ندی ئه م روزهانه خرابترن له وهی که هونه رمه ندی هه ر له نارادا نه بوایه. به ربه رکه کانی به جګار توندوتیژه له نیوان خاوه ن هونه ره پسپوره کاند له مروث به دواوه که س

له خاوهن فرمانه كان نادۆزیتتهوه، كه بهچینی یه كه مینی هونه رهنه ندان و پسروران نه بی، كار و فرمان به كهس نه سپیرن. كه هاتوو بۆ ههر فرمانیک زۆرتتر له یه كیتك، به لكو له سی كه سه وه تا ده كهس وهك زۆرجار روو ده دات، خوڤانی بۆ بكونن، ئیتر بۆچ خاوهن فرمانه كان كاتی خوڤان به فیرۆ بدن له گه ل تاكه كانی چینی دووهم و سیتیبه مدا؟

هیچ گومان نییه له وه دا، كه ئهوانه ی زیره كن، تیکرا، لهوانه ی نازیره كن، زۆرتتر ده توانن پشت به خوڤان به سه ستن. ئه و زیره كانه ی ئاره زووی تاییه تی زۆریان هه یه، ده توانن له ته نیاییدا دایان بركیته نه وه. زۆرجاری وا هه به پیتویستیان به یارمه تییبه کی ئه م و ئه وی زۆر نییه. جارن ئه و جوړه مرۆقه ته ریکانه، كه م بوون. ده یان توانی له جیهانیکی پر هه لدا كه مرۆقیان بانگ ده كرد بۆ لای خوڤان و مرۆقیش ئاگای لییان نه بوو، خوڤان به نه پیتشه وه. به لام ئیمرو و نییه. له ههر كۆرپكدا بته وی پیتش بكه وی، ده بی له م جیهانه ی ئیمروماندا كه تییدا ده ژین، چاوت بكه وی به و كه سانه ی كه پیتویسته بیانینی.

به لام ئه و كه سانه كین، كه پیتویسته بیانینی؟

ئهوانه به جوړیکی تیکرای، ئه و كه سانه نین كه خاوهن به زموره زم و دیوه خانه و كۆمه لی خودا پیداون. پیتویست نییه لهوانه یش بن كه له فرمانه واییدا پایه یه کیان هه بی. ئهوانه ئه و كه سانه ن كه له گه ل ئاره زوو و ئاواته كانندا ریک ده كه ون. ئه گه ر ده ستت كرد به لیکۆلینه وه ی پیتشه سازی رادیو، وا به جیبه كه ناسیای له گه ل ئه و مامۆستای فیزیایه دا په یدا بكه یته كه له نزیکترین زانستگای شاره كه ی خۆته وه یه. ئه گه ر خۆت خه ریک كرد به په روه رده كرنی مریشكه وه و، و بستت قه له وتر و به هیلكه تر بن، وا پیتویست ده كات گه شتیکی بۆ بكه یته بۆ زانستگایه کی كشتوكالی دوور، بۆ ئه مه ی بیروباوه ری مامۆستای په له وه ری مالی له و بابه ته وه تیبگه یته. ئه وه ی پیتویست بی، هه موو ده م، ئه وه یه كه ناسیای له گه ل ئهوانه دا په یدا بكه یته كه شاره زای ئه و كار و فرمان و پیتشه یه ن كه ده ته وی خۆتی پیتوه خه ریک بكه یته. هه روه ها له گه ل ئهوانه یشدا كه ناوبانگیان ده ركردوه بۆ ئه مه ی له پاشدا یه ك به یه کیان بیینی و له زانست و شاره زاییان كه لك وه ریکری.

پهنگه هه ره گه وه چاكه ی زانستگاکان ئه وه بی، كه ماوه به شاگرده كان ده دن كۆبینه وه له گه ل پسرۆره به ناوبانگه كانی هه موو جوړه زانستیکدا. چاكه ی دوا ی ئه ویش ئه وه یه كه ده توانی له گه ل هاوړیکانندا تیكه لی بكه ی كه هه موو وهك تۆ لاون و خه ریکن له زبانیاندا ریتگا ده برن بۆ ناو ده ركردن و سامان پیتكه وه نان، له بابه ت ئه و پیتشه یه وه كه تۆ

ده ته وی بیگری. له راستیدا شاری گه وره له مه دا له شاری بچووك چاكتره. له وه دا بابه تی زانست و فیربوون پتره. له راستیدا تۆ پیتویستیت به مه شقكردن هه یه له و زانسته دا كه ده ته وی فیری بی، یاخود له و پیتشه سازیبه دا كه ده ته وی نانی پی په یدا بكه یته. ئه م جوړه مه شق كرنه یش پیتویستی به وه هه یه كه ئاگات له گیروگرتی فرمان و پیتشه كه ت بی و تیكه لی له گه ل پیاوه كانیاندا بكه یته. ئه مه راسته كه تۆ ده توانیت زۆر شت به تیكۆشینی خۆت فیر بی، به لام زۆر بابه تی تر هه یه له گۆران و گه شه كرنی زانست و پیتشه سازی، ده بی حه فته به حه فته و رۆژ به رۆژ لییان دوور نه كه ویتته وه. ئه مه یشت كاتیك بۆ ده چیتته سه ر، كه ناسیای له گه ل ئهوانه دا په یدا بكه یته كه سه ركه و توی ئه و كۆره ن. هه روه ها تیكه لییشیان له گه لدا بكه یته. بام ئه وه یش له پیتناو وه رگرتنی زانیاریبه كه یاندا بی، پاشان بۆ كه لك وه رگرتن له ده سه لاتیان. لایشم وایه كه دۆستایه تی خاوهن ده سه لات زبانی نییه. له راستیدا، تاقیكرنه وه ی زانستی ده ری خستوه، كه به خت له ده ستكه وتنی فرمانی په سندا به پیتی ئه م شتانه ی خواره وه به:

۱- ژماره ی دۆسته كانت.

۲- ژماره ی دۆسته كانی ئه و دۆستانه ت.

۳- ئه ندازه ی یارمه تیدانی ههر دۆستیک له و دۆستانه ت.

۴- ژماره ی ئه و كه سانه ی كه ههر دۆستیک له دۆسته كانت كاریان تی ده كهن.

هه روه ها له و لیکۆلینه وانده دا كه له یه كیتك له خاكه یه كگرتوه كانی ئه مه ریکادا كراون، ده ركه وتوه، كه له هه ر ده لاویکی بی كار و فرمان، حه وت لاوی فریان به سه ر هه یچ كلتیسسه یه كه وه نییه. هه روه ها له گه ل هه یچ یانه یاخود ریکخراویکی كۆمه لایه تییدا ئاشنایه تییان نییه. هه موویان له مال ده خزین به ته نیایی. تیكه ل به كه س نابن. له گه ل كه سیشدا گفتوگۆ ناكهن. ئه م جوړه ته نیاییه، ده ردیکی گرانه، بۆ ئه م ده مه ی تییدا ده ژین ده ست نادات. لهوانه یه كه نه هیلتی خاوه نه كه ی سه ر بكه وی، مه گه ر زۆر بلیمه ت بی. جا له بهر ئه وه به پیتویستی ده زانم كه ریتگات پیتشان بده م ئه گه ر لهوانه ی كه بییر له وه ده كه نه وه چی بكه ن بۆ ئه مه ی فرمانیکی باشیان ده ست بكه وی-ماوه ی ده سه لاتی خۆت دیاری بكه:

- چه ند دۆستت هه یه؟

- هه ر یه كی له و دۆستانه ت چه ند دۆستیان هه یه؟

- تا چ ئه ندازه یه ك ئه و دۆستانه ت راهاتوون یارمه تیت بدن؟

له گه ل خۆت سه ر راست به. ئه گه ر خۆت دی كه موكوپیت هه یه له كۆری دۆستایه تییدا، هه ر وا بزانه كه جهنگاوه ریک و ده چیته كۆری شه ره وه، به لام چه كت نییه!

نوسه‌ری: پزیشک ولیهم والش

* پشت به‌خۆبه‌ستان هه‌زار ئه‌وه‌نده‌ی هه‌ست به‌که موکوورپکردن چاکتره...

* ئەم جۆره هه‌سته، زبره‌کی و تواناییت کهم ده‌کاته‌وه...

* ژیان له تۆ و له هه‌موو نه‌خۆشپکی تر تال ده‌کات...

ئهم نووسراوه، به‌دل بخۆینه‌ره‌وه و تا سه‌ریش له و ده‌رده کاریگه‌ره خۆت رزگار بکه...

له ریزه نووسراوانی زانستی خۆناسین. سالی: ۱۹۶۴

پیشه‌کی

زۆرجاری وا هه‌یه، هه‌ستکردن به‌که موکووری، له لاره کار ده‌کاته سه‌ر سروشت و، ره‌وشت و، کامه‌رانی و سه‌رکه‌وتن له ژياندا. چهند سالێکیش له‌مه‌وپیش زاناکان، له‌م کاریگه‌ری هه‌ستکردن به‌که موکوورپیه، تیگه‌یشتن. به‌لام (ئه‌لفرێد ئه‌دلهر)ی پزیشک و زانای خۆناسینی نه‌مه‌سیی و باوکی زانستی خۆناسینی تاکوته‌را،^(۱) له‌پیش هه‌موو که‌سی‌کدا، گرنگیی ئه‌وه‌ست پیکردنه‌ی خسته به‌رچاو و، به‌لگه‌یشی دۆزییه‌وه که په‌لویۆی زۆر لی بۆته‌وه. ئیتر له‌وساوه، ئه‌م بابته، که‌وته ناوه‌وه، بۆ لی‌کۆلینه‌وه و تیگه‌یشتنی. گه‌لیک نووسراویشی له‌سه‌ر نووسرایه‌وه. له راستیدا (هه‌ستکردن به‌که موکووری) یاخود (گرێی که‌موکووری) وای لی هات که ببیته نه‌خۆشیه‌کی ناسراو، هه‌ر له زوه‌وه به‌شیکێ زۆر له سه‌رکرده‌کانی بیروباوه‌ر، لیی دواون و له‌سه‌ریان نووسیوه‌ته‌وه.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشتدا که ئه‌وانه‌ی به‌زمانپاراوی و درێژه‌پیدانه‌وه، له باره‌ی (گرێی که‌موکووری)یه‌وه قسه ئه‌که‌ن، یه‌جگار زۆرن، به‌لام گومانی تیدایه، که قسه‌کانیان له تیگه‌یشتنیکێ ته‌واو به‌واتایان و په‌ی بردنیکێ پوخته به‌گرنگیانه‌وه بی... جا له‌به‌ر ئه‌وه، پتویسته ئه‌م گرێبه به‌ته‌واوه‌تی لی‌کۆلینه‌وه‌ی تیدا بکری، تا له هه‌موو سووچیکه‌وه شاره‌زایی تیدا په‌یدا بکری و راستیه‌که‌ی ده‌رخری.

هه‌موومان په‌ییمان به‌وه بردوه^(۱) که ژیان بریتیه له وه‌نجدانه بی برانه‌وه‌یه‌ی له پیناو گه‌یشتن به‌کامی خۆماندا ده‌یده‌ین. هه‌روه‌ها په‌ییمان به‌وه بردوه که بازرگانیه‌ی ژیان، تایه‌ت، له‌گه‌ل رۆژگادا، په‌له‌په‌ل و گرێی تیده‌که‌وی. هه‌روه‌ها ره‌نجدان له پیناو ده‌ستکه‌وتنی نانی رۆژانه‌دا، به‌ته‌نیا نایه‌ت به‌تینتر و سه‌ختتر و پر گیروگرفتتر ده‌بی. که‌واته، ئه‌گه‌ر بمانه‌وی به‌دلێکی پر هیواوه به‌چینه‌ کۆری ئه‌م به‌ربه‌ره‌کانیه‌وه، یاخود ئه‌گه‌ر بمانه‌وی وه‌ک زۆریه‌ی که‌سانی تر، ئیمه‌یش خۆشی له گیان و سامانی ناوژبان ببینن، وا چاک و به‌جیه‌ی که ئیمه‌یش خۆمان بخه‌ینه ریزه‌ی ئه‌وانه‌وه و له‌گه‌ل ئه‌وانیشدا له یه‌ک بارستایدا بژین. به‌لام ئه‌گه‌ره‌هاتوو - له‌به‌ر بی به‌ختیمان - له‌وانه جیاواز بووین، یاخود جوئ بووینه‌وه؛ یان وامان هاته‌ پێش چاو، که جیاوازی له‌وان، یان لی‌یان جوئ بووینه‌ته‌وه؛ سا له هه‌ر روویه‌که‌وه بی، ئه‌و کاته ئیمه له بارێکی ناله‌بارداین و ناهه‌موار. ره‌نج و کویره‌وه‌ریمان زۆرتر ده‌بی بی، ئه‌و ئه‌رک و ئازاره‌یش که له‌پیناوی گه‌یشتن به‌ئامانجماندا ده‌بخه‌ینه سه‌ر ئه‌ستۆی خۆمان، تووشی سه‌رنه‌گرتن و هه‌ناسه‌ساردی دی. هه‌روه‌ها دووریش نییه که تووشی خه‌م و خه‌فه‌ت و دلته‌نگی بپین، به‌هۆی ئه‌و سه‌رنه‌که‌وتن و سه‌رگه‌ردانییه‌مانه‌وه که خۆی ده‌دات له که‌سایه‌تیمان و سه‌ربلندیان بریندار ده‌کات، یاخود به‌هۆی ئه‌و ترسه‌وه که ده‌یکه‌ین له ده‌ستنه‌که‌وتنی ریزگرتنی که‌سانی تر.

ئه‌وه‌یش ئاشکرایه که که‌س نییه بتوانی هه‌موو شتیکی ده‌ست بکه‌وی، یان بتوانی هه‌موو فرمانیک به‌باشی راپه‌رینی. هه‌روه‌ها که‌سیش نییه هیچ شتیکی پی نه‌بریته سه‌ر. ئیمه‌یش، زۆرجار دراوه به‌گوتماندا که یه‌کسانی له ناوه‌ند نه‌وه‌ی ئاده‌مدا، به‌خششیکێ سروشتیه، هه‌ر له مندالییه‌وه پینان ده‌دات که‌چی له راستیدا، ئه‌م یه‌کسانییه، چ له باره‌ی زنگکارییه‌وه بیت، چ له هه‌ر باره‌یه‌کی تره‌وه بیت، رووی نه‌داوه و روویش نادات. ته‌نیا ئه‌وه‌ی لی ده‌رچی که له ماوه‌یه‌کی زۆر که‌می تافی سه‌ره‌تایی مندالیدا ئه‌و یه‌کسانییه هه‌یه، ئیتر هه‌ر کامیکمان بگریت دپته به‌ر رووی ئه‌م راستیه: که هیچ کامیکمان له یه‌کتر ناکه‌ین نه له زبره‌کی و تیگه‌یشتندا، نه له چالاکی

تواناییدا. ئەمەیش جاری وا هەیه بۆ هەموومان باشە، جاری وایش هەیه بۆمان باش نییە.

جا لەبەر ئەم هەموو جیاوازییانە کە تا سەر ناپرێتێت، هەر وەها لەبەر ئەوە کە هەر لە مندالیمانە، دەمانەوێ بەدل، لە چینی ناوونجی مەرۆف بەرزتر بێنەو، و، لە سەر و ئێوانەو دەبێت... جیتی سەر سوپمان نییە، کە هەر کامیکمان بگریت، سەردەمپکی وای هەبوو، کە تا ئەندازەیهکی گەورە، بەنازاریکی زۆر وە هەستی بەو کردوو، کە زۆر بەرهەست لە بەردەمیدا پەیدا بوو، ناهێلن پێش بکەوێ، هەر وەها زۆر شتیش هەیه دەستی ناکەوێ، چونکە لە هێز و تواناییدا نییە دەستیان بخات. ئەم بێرکردنەوانە، هەموو دەبێت سەرچاوەی دلتەنگی و خەموخەفەت. چونکە ئەو بەرهەلستانە ناهێلن بە کامەکانی خۆی بگات، پاشەجار وا دێتە پێش چاوی کە لە جاران سووکتری لێ هاتوو، یاخود لە لای ئەم و ئەو کە مەتر پێزی لێ دەگیرێ. لە راستیشدا، ئەمە زۆر شتێکی ئاساییە، کە هەموو کەس لە کەموکوورپی خۆی تێ بگات. هێواداریشین کە لەمەولا ئەو دەریخەین، کە کەس نییە بێ کەموکووری بێت، هێشتا کەسی وایش پەیدا نەبوو، کە ژینی، بەجۆرێک لە جۆرەکانی کەموکوورپی، بەچاک یان بەخراب کاری تێ نەکرا بێ.

ئەو شتانەیش کە هەستکردن بە کەموکوورپی لێ پەیدا دەبێ، زۆر بابەتی لە یەک جیاوازی. پەنگە: هەستکردن بە کەموکوورپی بە هۆی کەموکوورپی پەیدا بوو بێ. کە لە هۆش یان لە لەش یان لە بیروباوەری یاخود لە کۆمەلایەتیدا دەرکەوتبێ. ماوەی کار تێکردنی ئەم هەستەیش لە بیروباوەری مەرۆفە کە و پەوشتی و کەسایەتی و سەرکەوتنیدا لە ژیاویدا بەندە بەگەلێ هۆو. هەرە گەنگە کە یان ئەوەیه کە چەند: دەروونی پیتی دەروورۆژی یاخود دەخۆشێ، هەر وەها ئەوەیه کە تا چ ئەندازەیهک دەروونی لەگەڵ ئەو هەستەدا رێک دەکەوێ و دەسازێ.

دوور نییە کە ئەم هەستە، لە کەموکوورپی کە راستەقینە وای پەیدا بوو بێ، کە لە بەرچاوی نەخۆشە کە خۆیدا، هەر وەها لە بەرچاوی کەسانی تریشدا بە کەموکوورپی کە گەنگ دانرا بێ. یاخود لە بەرچاوی کەسانی تردا، بە کەموکوورپی کە پرۆپووج، بەلام لە پێش چاوی خۆیدا بە کەموکوورپی کە گەنگ دانرا بێ ئەمە لە لایە کەو، لە لایەکی تریشەو: زۆر جاری وا هەیه، کە مەرۆفە کە بەتەنگ بەرهەلستێکی گەورە گەنگەو نییە و باکی لیتی نییە، کەچی بە هۆی کەموکوورپی کە زۆر پرۆپووجەو، تووشی شلەژان و پەشووکاوییهکی تەواو دەبێ. جاری وایش هەیه، هەست بە کەموکووری کردن زۆر کاربگەر

دەبێ، بام لە پەژاری و ئەندیشەیشەو پەیدا بوو بێ، جاری وایش هەیه بە جگەر کاربگەر دەبێ، کاتی کە ئەو بنچینەیهی لەسەری دامەزراوە هەلدهگیرێ، یاخود ئەو هۆیانە و ئەو هەستە دەروورۆژێن، لەبەر دەچنەو. ئەوەندە هەیه، لە زۆر باردا، هەست بە کەموکوورپی کردن، تەنیا بریتییە لە خووبەکی بێرکردنەو، یاخود باریکی هۆشی وا کە هیچ بنچینەیهکی نییە لەسەری دامەزرا بێ.

منیش وای بەچاک دەزانم، کە لێرەدا دان بەو دەبێت، کە هەست بە کەموکووری کردن، وەنەبێ خۆی لە خۆیدا شتێکی جیاوازی دوور بێ لە سەرشتی مەرۆفایەتییهو، هەر وەها نایشێ بێتە هۆی پەشوکان و خەموخەفەت. هەر وەها پێویستە ئەوەیش دەریخەم، کە کەموکوورپی کە خۆی گەنگ نییە و کاربگەری نییە. بەلام ئەو گەنگ و کاربگەرە ئەو دەروون و رووژانەیه کە لە پاش هەست کردن بەو کەموکوورپی پەیدا دەبێ. زۆر جاری وایش هەیه کە هەستی بێ بەهێزی و دەبەستری بەبیریکی وای کە بێ بنچینەیه، یاخود بنچینەیهکی چروکی هەیه، کەچی پەوشتی وای لێ و دەردەکەوێ و دەووشبێتەو، کە تا ئەندازەیهکی گەورە دوورە لە گەنگی راستەقینە بێرکەو.

ئەو کەسە هەست بە کەموکووری دەکات، ئەو کەسەیه کە شەرم دەیگرێ لەوەی کە مایەتییهک لە خۆیدا دەبینێ، یاخود پڕوای وایە کە کە مایەتییهکی تێدا، ئەوەیش وای لێ دەکات کە لە شێوەیهکی ناپەسندا لە کەسانی تر جیاواز بێتێتەو. جا لەبەر ئەوە زۆر جۆرە بێر هەیه کە دەبەستری تێدا بەو هەست بە کەموکوورپی کردنەو، وەک ترس لە رێک نەکەوتن، یان لە سەر نەکەوتن، یان گەلێک بێر وەری تر کە ئەگەر وریا بکێتێتەو ئەوەندە دەروونی نەخۆشە کە دەروورۆژێن، وەک هەست بە کەموکوورپی کە خۆی بکات، وای لێ دێ. بۆ وێنە: کەسیکی وا دەهێنێتەو کە لەشی لە لایە کەو نایشیرین بوو بێ و حەز بکا بێشارتێتەو لەم و لەو تا نەبێت. ئەو کەسە دەبێتە نێچیریکی پشم و قین و دلپێسی بە هۆی ئەو پرسیارانەو کە لە بابەت کەسایەتی خۆیهو لیتی دەکری، بام پرسیارەکان زۆر کەم باهەخیش بن، یان لە کاتی کدا بن کە لە جیتی خۆیاندا بووبن. ئەمەیش ئەو دەگەیی، کە ئەو کەسە ترسی هەیه لەوەی کەموکوورپی کە لەشی پێ بزانێ.

جاری وا هەیه گرتی کە مایەتی تا سەر لە مەرۆفدا کاری خۆی دەکات. جاری وایش هەیه، ناو بەناویک نەبێ کاری تێناکات. جاری وا هەیه مەرۆفە کە بەتەواوەتی ئاگای لیتی تێ چێ دەکات. جاری وایش هەیه ئاگای لیتی تێ بەلام بەناتەواویی. جاری وایش هیچ هەستی پێ ناکات.

جا له بهر نه وهی، ههستکردن به که موکوورپی به لای که سه وه به شتیکی خوش دانانری، تیکرا هه موو که سیک ههز به ده مکوتکردنی ده کات. به لام کارتیکردنی هم ده مکوتکردنه، به پتی مرؤف ده گورئ، همیش به نده به توندی گریکه وه له وه که سه دا که هه به تی و ناماده بی نه وه که سه بو گری په دابوون له دلیدا. وا خه ریک ده بین له مه ودوا، له شیوه کانی ریکه وتن و، راستکردنه وه و، جیگرتنه وه، که رهنگه له م جوړه بارانه دا په دیا بن، بکولینه وه.

پوخته و تراو

- ۱- بزانه کهس نییه بتوانی هه موو شتیکی په دیا بکات و هه موو شتیکیش به باشی راپه پتی.
- ۲- نه وه که سه ی هه رگیز له ژیانیدا، جوړه که موکوورپیبه ک، کاری چاک یان خرابی تینه کرد بی، نه هاتوته جیهانه وه.
- ۳- ههستکردن به که موکوورپی، شتیکی سوروشتیبه، له هه موو که سه دا هه به.

شیوه ی ریکه وتن و راستکردنه وه و جیگرتنه وه

۳

رهنگه نه وه ریکه یه ی ده یگرین بو نه مه ی بگه ین به چاکترین راستکردنه وه نه و شتانه ی لیبان به گله بیین، نه وه بی که زور به تنگ لیکولینه وه (که مایه تی) یه وه بین و بایه خ به تیگه یشتنی بده ین. جارئ له پیتش هه موو شتیکیدا پیوسته دان بنیین به وه دا، که جوړیک له جوړه کانی که موکووریمان تیدایه، ئنجا به مهندی و بی دهنگیبه وه ده ست بکه ین به شیکردنه وه ی.

دووم: پاش نه وه به چاویتیکی تیگه یشتنه ووانه و لیکدانه وه یه کی پاک و بی لایه نگیریبه وه، چاره ی بو بدوزینه وه.

نه گهر هاتوو که موکوورپیبه که، گرنه نه بوو، یاخود زالبوون به سه ریدا له وزده نه بوو، پیوسته نه خوشه که لیبی بگه ری، بو نه مه ی بتوانی خوشی وهریگری له فرمانیکی واکه دلئ کیش بکاته سه ر جیبه جیکردنی و خو پیوه خه ریککردنی.

راستکردنه ویش به هوئی (ملکه چی: تسلیم) یه وه به رامبه ر که موکوورپیبه که، ده توانی به سایه ی بیرکردنه وه یه کی راستی په رستانه وه، ناسان بکری.

بهم رهنگه مرؤفه که ده توانی، به هوئی بینینی هه موو شتیکه وه له به رگی راستی خویدا، دلئ خوئی واداته وه: که سانی وایش هه ن که له خوئی سه رگه ردانترن، هه روه ها بیه تیته پیتش چاوی خویشی که هه موو که سیک توشی لی قه و ماوی و کاره ساتی ناهه موار دی له ژیانیدا. زورتری وایش هه ن که که موکوورپیبه کانی تر شپرزهی کردوون. هیچ که سیکیش نییه که بتوانی له هه موو شتیکیدا ته واو بی. زورجاری وایش هه به که گروگرفت ده بیته هوئی چاکه و فه ر بو پیاو، بام له به رگی نه رک و نازاریشدا خوئی پیتشان بدات. دوور نییه مرؤفه که، به هوئی خوتندنه وه ی نووسینی پیاوه زرنگه کانه وه و، ژیننامه ی گه وره پیاوانه وه که له و جوړه که موکوورپیبه یان تیدا هه بووه، خوشی به دلئ بگات و، نارامیش به گیانی بگات.

جا نه م جوړه راستکردنه وه یه، کاتیکی به کار دی، که که موکوورپیبه که گرنه نه بی، یاخود نه هیلانی له وزده نه بی. له گه ل نه مه یشدا ده بی بزانی، که هه موو که س خاوه نی مهندی و بی دهنگی و نرخ زانی نییه تا بتوانی له م شیوه یه دا، راستکردنه وه ی هه ست به که موکوورپیگردنه که بیاته سه ر. به لام نه گهر هاتوو که موکوورپیبه که له وانه بوو چاره ی بکری، بی گومان نه م جوړه راستکردنه وه یه، له وانه یه به رپه رچ بدریته وه.

نیمه نه گهر هیچ به ره له شتیکی نه هاتایه پیتش ده مان، یاخود نه گهر پیوست بوایه به هه موو که موکوورپیبه کی خومان بی دهنگ بین، نه وساکه نه که س پیتش ده که وت له ژیاندا، نه هیچ کومه لیکیش، مه گهر پیشکه وتنیکی سستی زور که م نه بی. له گه ل نه مه یشدا پیوسته پتی لی بنیین که نه م راستکردنه وه یه، تا نه اندازه یه کی گه وره به کاری کامه رانی مرؤف دیت. جا نه گهر کامه رانی مرؤف بکری به نه اندازه، نیتر هیچ که سیک رایه ی ناکه ویت به رپه رچی بداته وه.

زور که سی وایش هه ن، له باتی راستکردنه وه، له لیپرسیینه وه هه را ده که ن. نه گهر هاتوو دانیان به وه دانا، که که موکوورپیبه کیان تیدایه، به نابه دل دانی پیا ده نیین. نه وانه له جیاتی نه وه ی بی باکانه، روو به روری که موکوورپیبه که یان بوه ستان، تا چاره یه کی کاریگری بو بدوزنه وه، ده یان بنییت، ئوبالی که مایه تیبه که یان ده خه نه سه ر نه ستوی که له پووری باوایپیریان^(۱)، یاخود یه کیکی له و نه خوشیانه ی که توشیان بووه، یان ده ست نه که وتنی هه ل، یان کاره ساتی رورگار که ده سه لاتیان به سه ریدا نه شکاوه...

(۱) لیته دا ماموستا (که له پووری ی بو مه به ستی (بوماوه - وراشه) به کاره یناوه.

ئەم دەروون بزووتتە، لە راستیدا، بریتییە لە لەسەر خۆکردنە و پاکانە بۆ خۆکردن. مەبەس لەو ئەوویە، کە بەهۆی پێشاناندانی بیانوی بێ دەسلاتی و بێ کارەباییە، ئەو کەسایەتییە کە بریندار کراوە، برینی سارپێژ بکریتەو. ئەمەیش ھۆبە کە بۆ رزگار بوون لە توانج و پلار تێگرتنی کەسانی تر و بەدگۆبیان، ھەر ھەھا ھۆبە کیشە بۆ پاراستنی ریز لە ناو کۆمەڵدا.

ئەویش ئاشکرایە، کە ئەم جۆرە راستکردنە و ھەوایە توانجی تێدەگێری. چونکە هیچ تێکۆشانیکە تێدا نییە بۆ تاقیکردنەوێ راستی، یاخود بۆ چاککردنەوێ ئەو شتە کە ئامادەبە بۆ چاککردنەوێ. پاش ئەو، لە مرقۆفیشدا خوویەکی ناپەسند و خراب پەرورە دەکات، کە ئەویش بریتییە لە ھەر اکردن لە لێپرسینەوێ کە موکووری کەسایەتی.

زۆر کەسی وایش ھەن کە خەریک دەبن بێرەویری کە موکووری ناخۆش بشارنەو و دەری نەخەن، یان بێرە کە بێ ھێز بکەن. ئەویش لە شتووی چیرۆکی (رێبویە کە بەرسیلە کە) دا. بۆ وینە: ئەوانە دەلێن: ئێمەیش یەکیکین وەک ھەموو کەسێک، ئەوێ کەسانی تر لە ئێمەدا بەکە موکووری دادەنێن بایەخی نییە، ئێمەیش نامانەوێ لە کەسانی تر جیا بێنەو. دەمانەوێ لە ھەموو شتێکدا وەک ئەوان بێن. ئەوانە زوو ھەست بە ھەلە کەسانی تر دەکەن و ئابروویان دەبەن، ھەموو دەیانەوێ سووکی کەسانی تر پێشان بەن و سووکیان بکەن. جاری و ھەبە بەرەنگاری کەسایەتیان دەبن، جاری وایش بەرەنگاری کردووە و کاریان دەبن. ئەو جۆرە کەسانەن کە چینی توانج تێگر و بێ ئابروو و، چەنە باز و، سەرنەکەوتوو و، قسە ھەلبەست و ئابرووبەریان لێ پەیدا بوو.

ئەوانە بێ گومان ھەر بۆ ئەو تێدەکوۆشن کە کە موکوورییە کەیان کە مەتر نازاری بێن. ئەویش بەم جۆرە: ئەوێ حەز دەکەن بیانی، لە نرخ کەم بکەنەو، بۆ ئەوێ ریزی خۆیان بپاریژن، خەریکی ئەو دەبن کە خۆیان بخەنە سەر ئەو باوەرە کە ھاواریکانیان لەوان بلتدر نین. ئەوئەندەیش بە ئاواتی خۆیان نەگەشتوون. خۆ ئەگەر بە ئاواتی خۆشیان گەشتتەن لە سایە ئاواتی و کارگوزاری خۆیانەو نەبوو، بە لکو بەھۆی یارمەتی کەسانی تر و بەختیانەو بوو لە گەل ھەندێ ھۆی ترا.

پتویست بەگوتن ناکات کە بلتین ئەم شتوویە ناپەسندە. لە راستیدا، مەگەر ھەر دلدا ئەوویە کە کزی لێ پەیدا بێن، کە ئەویش ئەنجامی بەسەر نەکووتن و سەرگەردانی دەگات. چونکە ئەو بیانو و بەلگە ھیچووی چانە لەم شتوویە دان، ناتوانن کە موکوورییە کە لابەن، یان لە ئەرک و نازارە کە کەم بکەنەو، ھەر ھەھا نایشتوانن کونیک بۆ پیاو

بدۆزنەو کە لە گێرگرفتە کە خۆی دەرباز بکات. رەنگە راستکردنەو بەھۆی زالبوونەو بەسەر گێرگرفتدا، زۆرتر پەری سەند بێ لە شتووی کانی تر، بێ گومان ئەم شتوویە بەیە کە بوو تە ھۆی پیکھیتانی زۆر کردووی گەورەمان و زۆر ئاواتی بلتدمان. لە راستیدا ئەگەر ھەموو کەسێک لە ھەموو شتێکدا وەک یەک بووایە، ھێچ پێشکەوتنیک رووی نەدەدا.

ئەو ھەر لە سایە ھەستکردن بە کە موکووریمانەو، کە وریا دەبێنەو و ھەر پەت دەدەینە خۆمان، بۆ ئەمە ھۆمان پێشتر بخەین لە کۆری لەش و ھۆش و، کۆمەلایەتی و پێشەویدا. ھەر ھەھا بۆ ئەمە لە ھەموو روویە کەو کردووی گەورە و بلتد پیک بەتین. ھەر کاتیکیش کە موکووری بەسترایەو بەرھەلستیک یاخود بە پتویستبە کەو، ئیتر زۆری پێ ناچی کۆششیک و دەھیتنە کایەو کە مرقۆفە کە بلتد دەکاتەو بۆ پایە و ھەھا گەورە و بەرز، کە ئەگەر ئەو پەییەندییە پەیدا نەبووایە، ھەر بەبیریشیدا نەدەھات کە پیتی بگات.

بۆ وینە: لاویکی ھەزار دەھینینەو، کە بەھەموو ھیز و توانایییە کەو تێ بکوۆشێ لە پیتا و خۆتندەوارییدا. رەنجی ئەو لاو، لە راستیدا، زۆرتر لە رەنجی لاویکی بەناز و جیاز. لەبەر ئەو ماوویە کە زۆریش پیتشی لاو دەوڵەمەندە کە دەکەو، بام لاو دەوڵەمەندە کەش وەک ئەو ھۆگری خۆتندەواری بوو بیت و رەنجی تێدا دابیت.

ژیننامە ی زۆر گەورە پیاوانیش، بەلگە گەورە گەورەمان پێشان دەدەن، لە بارە تۆلە کردنەو راستی و راستی کە موکوورییەو. (رۆژشەلت)،^(۱) یەکیک بوو لەو لاو لاوانەو، کە توانی زالی بێ بەسەر کە موکوورییە کانی لەشیدا، سەیر ئەوویە، کە زۆر لە پالەوانە کانی وەرزشی ئەم سەردەمە، کە ناوبانگیان ھەموو لایەکی گرتۆتەو، لە کاتی خۆیدا، لەش لاواز و پەکەوتەبوون.

خۆ کە بێنە سەر مێژووی ژبانی (لینکۆلن)،^(۲) ئەو ھەر بە جارێک سەرمان سوپ دەمینی لەو سەرکەوتنە بێ ھاوتایە کە دەستی کەوتوو، بەو ھەموو ھەژاری و

(۱) فرەنکلین دیلان رۆژفیلت (۱۸۸۲ - ۱۹۴۵) سی و دوومین سەرۆکی ولاتە یەکگرتووە کانی ئەمریکا بوو. لە ۱۹۳۳ - ۱۹۴۵، رۆلێکی بەرچاوی ھەبوو لە جەنگی دوومی جیھانیدا.

(۲) ئەبراھام لینکۆلن (۱۸۰۹ - ۱۸۶۵) لە سالی ۱۸۶۵ دا سەرۆکی ولاتە یەکگرتووە کانی ئەمریکا بوو، تێدەکوۆشا بۆ نەھشتنی کۆیلەبەتی لە ولاتە کەیدا و رزگارکردنانی کردبوو ئامانجیک سەرەکی لە سالانی سەرۆکایەتیە کەیدا. بە دەستی یەکی لە توندڕووە کانی سەر بە پەیرەویی کۆیلایەتی و چەوسانەوێ قولە رەشەکان، تیرۆر کرا.

سەرگەردانی و سەرنەكەوتن و خەموخەفەت و بەش براویبەیهووه له خۆبندەواری و پەروردهکردندا.

بەلام لهگەڵ ئەوئەبیشدا زۆر كەس شارەزای ئەم جۆره هەلكەوتانەن، كەچی زۆریان پەي بهوه نابەن، كە زۆریەي ئەو كەسانەي چالاكي و كارگوزاری دەنوێنن له هەندێ كۆری ژياندا، هۆیهكەي ئەوئەبیه كەموكووریان هەیه. بەلام ئیمه، گەلیك كەسی وا دەناسین، كە بههۆی هەست بەكەموكووری كردنیانەوه، دلێان كردۆتەوه بۆ پڕشنگەكانی ئابین، تاكو رەوشتە نەنگەكانیان یی راست بكەنەوه. هەرئەوه ژمارەیهكی زۆر له پزیشكەكان دەناسین، بەتایبەتی پسرۆرەكانیان، كە بۆیهكا هۆگری پیشه و هونەرەكانیان بوون، تاكو كەموكوورییهكەي خۆیان یی داپۆشن و كەسایهتی خۆیان یی بلند بكەنەوه.

بەلام ئارەزووی یاریدەدانی كەسانی تر، له راستیدا، پاش ئەو ئارەزووه دەكەوی. بەجۆریكی تێكرای، دەرئۆن بزوونتی راسته و راست شتیكی بەكەلكه. بەلام پیویستیسه ئەو بلیین كە ئەوه، هەموو دەم ژیرانه بەكار ناهێنن. چونكە زۆرجاری وا هەیه، بەتەنشت هەستكردن بەكەموكوورییهكی بچووكهوه دیتە كایهوه، كە له ئەندازه دەردهچن. ئەویش بههۆی چەندوچوونیکي پروپووجهوه پەیدا دەبی لەناو میشكدا، یاخود ئەو كەموكوورییانە ئەوئەنده بههیز و هەرئەوه دەرئۆن دەبزوین، كە ماوه نادەن چەندوچوونیکي باش له میشكدا پێك یی. جگه لهوه، زۆرجاری وایش هەیه رەنجیكی بی كەلكیان تیدا بەخت دەكری. هەرئەوه له ئامانجەكانیشیاندا بەهەلەدادەچن.

وینەي ئەو كەسانه، ئەوانەن كە زمانیان پسە و كەموكووری له قسەكردنیاندا هەیه، كەچی بهوه واز ناهێنن كە قسەكردنەكەي خۆیان راست بكەنەوه، دەچن بۆ ئەوئەبیش تێدەكوئن كە بینە مامۆستا، یان وتارییژ، یان لاساییكەرەوه، یان گۆرانیبیژ. كەچی هیچ توانایی و كارگوزارییهكیشیان له باردا نییه بۆ ئەمەي بهو ئامانجەكان بەگەن، تەنانەت ئەگەر له قسەكردنیاندا كەموكووری نەبوایه، هەر بۆ ئەو پیشهوهرییانە بەكار نەدەهاتن. بەواتایهكی تر، هۆی ئەو تێكۆشانەیان، لووت بەرزبیهكەیانە كە پالیان پیتوه دەنن بۆ ئەو ئامانجەكانە خەبات بكەن. ئەگینا نە بەدل حەز لهو شتانه دەكەن، نە ئارەزوویهكی راستهقیینهیشیان هەیه كە بهو ئامانجەكان بەگەن. كەواته ئەوانه هەموو دەم بەرهو سەرنەكەوتن دەچن، یاخود سەرکەوتنیكی ناوونجییان دەست دەكەوی، یان لهبەر هەر هۆیهكی تریش بی كامەرانیبیان له دەست دەچن.

له هەندێ كۆردا، سەرکەوتن، هەر به ئارەزوو یاخود بهویستنیكی بههیز پێك نایەت. پیویستی بهشتیكی تریش هەیه. جگه لهوه، مەرۆف هەرچەندێك كار و فرمان رابپهڕینن. بەلام له سەرکەوتنی راستهقیینه دوور دەمینیتەوه، ئەگەر رەنجدانەكەي بوو بیت بههۆی تێكدانی ئارامی میشكی، یان تێكچوونی لەشی، یاخود تێكدانی پەيوەندی ناوئەند خۆی و خیزان و دۆست و كەسوکاری.

ئاخۆ ئەمە سەیر نییه، كە زۆریه مان ئاماده بین بۆ یی لێنان له كەموكووری لهشمان، واتا كاروباری وا هەیه كە له وزی لهشماندا نییه پێکیان بهینن، كەچی بههۆی ئەو لووت بەرزبیه ناشییه مانەوه، یاخود بههۆی باوهرکردمان بهو پیشبیبییهوه كە دەلێ هەموو كەس بهیهكسانی له دایك دەبن و دینه جیهانهوه... كەچی بههۆی ئەوانهوه یی لهوه نانین كە له باری هۆش و توانایی و زیرهکیماندا نییه، بگهینه ئەو ئامانجەكانی خۆمانی بۆ دەكوتین و له پێناویاندا رەنج دەدەین؟ هەرئەوه یی لهوئەبیش نانین، كە لهسەر شتیكی وا داماوین، له توانایی لەش و هۆش گەلیك گرنگتره، ئەویش توانایی هەلكردن و سازبوونه، لهگەڵ دلناسکی و هەندێ رەوش و خووی وادا كە پیاو خۆشهویست دەكات لای كەسانی تر! یهكێك لهو رێیانەي كە دەتگهیبینن بەكامەرانە ئەوهیه، كە له ئارەزوو و ئاواتهكانت كەم بكهیتەوه. كەواته، ژیری ئەوهیه، كە با جار بەجاریك چەندوچوونیک لهگەڵ خۆماندا بكهین، بهو مەرجهي چەندوچوونەكە كەسیكی تر لهگەڵمانیدا بكات. چونكە، له راستیدا، ئەوانەي دەس پاكن لهگەڵ خۆیاندا زۆر كەمن. دیسانهوه، هەرئا چاكه، له پیتش هەموو شتیكدا پەي بهوه بهین. كە رەنگه هەندێ له كەموكوورییهكانمان چاك بكری، هەندیکیشیان له وزه دا نەبی چاك بكرین.

پیویسته لهسەرمان، ریز له راستی بگرین، بەدلێكی فراوانهوه، بام تالیش یی. چونكە ئەگەر وامان نەكرد، بی گومان، تووشی ئەرك و ئازاریكی زۆر دین، بی ئەمەي كەلكیكیان لی وەربرگین. بەلام ئەگەر هاتوو، به ئارەزووی خۆمان، خۆمان كوتا بۆ ئامانجیك كە له ژوور توانایی و دەسلانمانهوه بی پیتی بگهین، دەبی - ئەوه بزاین كە له دلشكاوی و سەرگەردانی بهولاره هیچی ترمان بۆ نامینیتەوه. پاشه جاریش بههۆی هەستكردمانهوه بهكەموكوورییهكانمان، برست براو دەبین و لهشمان تێكدەچن و تەندروستییمان له دەست دەچن.

كاتی كە سنووری لەش یان هۆش دەبیتە بهرههەلست له بەردەم پێكهیانی

ئاواتيكماندا، ياخود كاتى كه گيروگرفتيتكى زۆر ديتته سەر رېگاي پيکهينانى ئەو ئاواته، ئەو رېگايەي كه هۆش پەسندى بكات ئەويه كه مەرۆف لەلايهكى ترهوه. كه پەسند بى، رەنج بدات و كۆشش بكات بۆ گەيشتن بەئاواتيكي بەلام بەجۆريكي وا كه ئەو هيز و دەسلەتانهى ترى بەكار بهيتى كه بەرهو سەرکهوتنى ببەن و له دوايشدا تۆلەي ئەو ئاواته پيشووى بۆ بکه نهوه. رەنج دان له پيناو ئاواتيكي وادا كه پياو نه توانى پيكي بهيتى، نيشانهيه كه له نيشانه كاني ناشيتى و بى هۆشى. ئەو جۆره كه سانه، له كوړيكي دهكەن، كه له جياتى ئەوهى هەستى گوڤگرتن و دەست لى خستنى خويان بەهيزتر بکهن زۆر بکهن له خويان بلين هەر دەبى ببين!... ههروهها له كه رېك دهكەن، كه له جياتى ئەوهى هەستى ببيني خۆي بەهيزتر بكات، زۆر بكات له خۆي، بلتى هەر دەبى ببينه!... كه واته تۆلە كردنه وه له شيوهى گوڤي ئاواتيكي بەئاواتيكي تر، رېگايهكى تره بۆ چاره كردنى كه موکوورى له شيوهيهكى پەسندا. ئەويش لەبەر ئەويه، كه مەرۆف لەپيشدا چاو دەپرېته شتيك، بەلام ئەگەر ئەو شتهى دەست نهكەوت، چاو دەپرېته شتيكي تر كه له شتهكهى پيشو بەلايه وه كه متر بى. ئايا نابىنى: شاگردى كز له خويندنه كانيدا، رەنج دەدا كه له ياربييه كاني وەرزشدا خۆي پيشان بدات، بۆ ئەمهى لەناو شاگرده كاني تردا رېزى خۆي بپاريزى و پايهى خۆيشى بلند بکاته وه. كه چى شاگردى لەر و لاواز كه پيى نه كرى ئەو ياربييه وەرزشانه بكات، رەنج دەدا كه له خويندنه كانيدا خۆي پيشان بدات، بۆ ئەمهى لەناو شاگرده كاندا رېزى خۆي ون نه كات؟

زۆر كهسى وا هەن، له تواناياندا نيشه پرۆزهى گهوره گهوره راپه رپين. كه چى له گەل ئەوهيشدا هەز دەكەن ببن بەسەر كرده و كارگيرى. ئەوانه ئاره زووه كانيان بهوه دادەمرکيتنه وه كه ببنه خاوهن پايه، وهك سەر كرده و كارگيرى كاني بالباز و خويندنگا، كه به هۆي فرمانه كانيانه وه دەبنه خاوهن دەسلەلات، ههروهها ئەو لەر و لاوازانەى، كه ناتوانن بيته كۆرى بازرگاني ئاساييه وه، له بهر، به بهرە كاني، ياخود ئەو كه سانهى كه كاره ساتى رۆزگارى ناهه موار دللى بريندار كروون، به زۆرى، په نا دهبه نه بهر ويژه، ياخود هونەر، يان ساز و تاواز، ياخود فرمانه كاني فرمانه وايى و ئەو پيشانهى بى دەنگوسه ننگ و دوورن له دەنگه دەنگ و قره قره وه. زۆر كهسى وايش هەل دەكەون له ناو ويژه وانه به ناويانگه كاندا، ئەمه نده شه رمن، له مەرۆف خويان دوور دهخه نه وه. له راستيدا، هۆي كامه رانيى زۆرمان و سەرکهوتنمان له كار و فرمانه كانماندا، ئەويه كه هەزبان لى دهكەين و له كاني دلە وه پييانه وه خەريك دەبين. له راستيدا ئيمه خه مخوړى و ئاره زوومان بهم

راستيه پشت ئەستور دەبى، كه ئەويه: كار و كرده وه كانمان، له راستيدا برين له دەرپرينى هەستىكى دەر وونى به هيزمان كه له شيوهيهكى پەسندا پيشان دراون. چونكه ئەو هەستى دەر وونى، له بهر هەر هۆيهك بى، ناتوانين راسته و راست دەر يان بپرين.

بۆ وينه: هەر كامپيمان بگريت، هەز له سەرچلى دهكات، له پاره پهيدا كردن دهكات، له خۆهه لکيشان دهكات، ههروهها هەز له شت داهيتان و درنده ييش دهكات... جا ئەم هەز لیکردنانه، بنچينه يه كيان له سروشتماندا ههيه. به جۆريكي تیکرایی، هەندى له م ئاره زووانه، ئاشكرا، دەر دهكەون. چونكه له تافى مناليدا به تهواوه تى بنج بهست بوون. له بهر ئەوه، ئەگەر بيتو له شيوهيهكى كۆمه لايه تى پەسندا، ئاراسته نه كرين و دانه مرکبترينه وه، له وانه كه سايه تى مەرۆقه كه خواروخپچ بکهن، ياخود هەر هيچ نه بى وای لى بکهن كه هەست به بى سره و تيبه كى په نهانى بکهن، چونكه رېگايهك نادۆزيتته وه بۆ خۆي كه خۆي دەر بپرى. بهم رەنگه سەرچلييه كه، له جياتى ئەمهى له شيوهى كه سايه تى زانايه كى به كار و، پرسياركارىكى وردبين و، بالبازيكى نهيتى و، پياويكى ماشين ساز (پياوى ميكانيكى) دا، خۆي بنويتى، له شيوهى كاريه كى چنه بازدا خۆي پيشان ده دات.

ههروهها ئاره زووى شت كۆكردنه وه، يان پاره پهيدا كردن، له برينى ئەمهى خۆي له شيوهى كه سايه تى كۆكەر وهيه كى كه له پوورى نيشتمانى، يان پوول، يان نووسراوان و بابەتى وادا پيشان بدات، ده چى خۆي له شيوهى دزى كندا پيشان ده دات. بەلام خۆهه لکيشان، له جياتى ئەمهى له شيوهى پيشه سازييدا، يان له شيوهى ئەو فرمانانەدا خۆي پيشان بدات كه له سەر بنچينهى پايه و نيشان دامه زراون و خاوه نه كه يان به هه مووان دەناسن، وهك ئەو فرمانانهى كه لاسايي كرده وه، يان له له شکر، يان له كه شتى، يان له رېگاي ئاسن دان، ده چى له شيوهى له خويابيسوونىكى هېچو پوچدا، يان له شيوهى خۆنوواندنىكى لووت بهرزانەدا كه دوور بى له هۆشه وه، خۆي دەر ده خات.

زۆر جارى وا ههيه، به رهه لست ديتته پيشه وه له بهر دەم دامرکاندنه وهى ئەم ئاره زووانه دا، له شيوهى پيشه سازيدا. چونكه ئەگەر ئەم ئاره زووانه له شيوهى پيشه سازيدا دامرکيترانه وه، له رووى زانستى خۆناسينه وه، به شتيكى پەسند دادە نرين، چونكه ئەوسا كه وهك به جيهيتانى دلخوازيك سرهوت به دل دەدەن.

بەلام ئايين له هه موو تۆلەيهك گه وره تر و باوتره له ناو زۆريهى مەرۆفدا. ئيمه، هه موويشمان، بى گومان، ده زانين كه گه ليك كهس به هۆي سەر نه كهوتن و، زبان لى

کهوتن و، خه موخه فته و، نه خوڅوشی و، دلداریی سهر نه گرتووه وه، تووشی سهر گهر دانی بوون. ئەوانه که په نایان بردوته بهر هه موو دهرمانیک، دلایان به هیچ کامیکیان نه کراوه توه، به لّام که په نایان بردوته بهر تاییین و خوداناسین، دهر دیان ساړیژ بووه و، کلپه ی دهر وونیان دامرکاوه توه و، نارامیش به دلایان گه یشتووه.

له راستیدا، خوداناسین، پشتیوانیکه بۆ ژور گیان. ئەگەر ئەو نه بووایه، ئەو گیانانە تووشی تازار و گۆره وشار دهبوون و، که لکیان پیتوه نه ده ما.

خوداناسین، وهک هه ندیك دیته پیتش چاویان، بریتی نییه له په نایهک، بچ دهسلات و ناشی و نه زانه کان بگریته خوڅی. به لکو بریتییه له هیوایهک، که هه موو جوړه که سیتیکی جیاواز، له زیرهکی و شاره زایی و کارگوزاریدا، په نای بۆ ده بات. ته نانه ت و هه که سانه ییش که له راستی و دروستی تاییین دوولن و له کانی دلایانوه بچ لایه نگیریانیه لیتی که م باوهرن، ناوات ده خوازن، که خویشیان وهک که سانی تر، تاییینیان به دلدا بچی و باوهر به راستی و دروستی بکه ن. کاره سات، یان سروشت، هه رچه ندیک، دهسلات و هیتز و زیره کییان به تیمه به خشی بیته، که م که سمان هه یه - ئەگەر هه بیته - هه ست بکات به ناسایشی ته او و دلخویشی دروست یاخود به تازاری ژیانوه نه تلابیته وه، یان به و دیان نه زانیبی که جیهان له وان گه وره تره و، به چنگتر و ژوردار تره. تیمه، هه موو ده م، هه ست به شتیکی ون بوو ده که یین. له کانی دلایانوه، ده مانه وئ هۆگری هیتزیکی و ابیین، که بتوانین پشتی پچی بیهستین، بۆ ئەمه ی خوڅه ویستی و پاریزگاری و ئەو سره وته مان پچی بیه خشی که له کانگای دلمانه وه، بۆی تیده کوڅین ده ستمان بکه وئ.

له راستییدا، ئەم جوړه پیتویسته گیانیانیه، که م ریده که وئ، که له م جیهانه ی تیمه تیییدا ده ژین، له ناودا نه مینتی.

ئوه هه ر خواناسینه که بۆ له یهک تیگه یشتنی ته او و خوڅه ویستی و، راستکردنه وه ی هه له کانمان و، به جیه پینانی ناواته کانمان، به لایمان پچی ده دا. ئنجا له بهر نه وه ی که خواناسین، ئەم هه موو شته ناوازانه مان پچی ده به خشی و دلای ژور دلشکاومان خوڅ دهکا و پله ی چاکه ی تاک و کۆمه لیشمان بلند دهکاته وه، پیتویسته له لایه ن تیمه وه هیچ توانج و پلاریکی تی نه گیری.

له گه ل ئەمه ییشدا، ئەگەر تاییین، کاری هه ر ئوه یی، که پیاو بخاته سهر ئوه ی هه موو تازار و بهش پراوی و هه ژارییهک به ناچاری په سند بکات، له گه ل ئوه ییشدا که ژور کات به تۆله یهکی په سندکراو داده نری، به لّام ئوه هه لنگری که ستایش یاخود سوپاسی بکری.

ههروهها ئەو تاییینه په سند ناکری، که مرۆف بخاته سهر ئوه ی له راستی هه را بکات، یاخود له هه موو خه باتیک خوڅی دوور بخاته وه که له پینا و زالبوون به سهر ئوه گیروگرتانه دا بکری که له وزدا هه یه چاره بکریین. له مه دا گیروگرتنه کان سهر به که سی بن یان به کۆمه لیک بن جیاوازی نییه. ئەو تاییینه ی که به م جوړه یی، به تاییینیکی راست دانانری. به لکو به تاییینیکی خوڅه رستانه داده نری که مرۆف کیش دهکات بۆ نه خوڅی و ناله باری، بۆ پاشکه و تووی و چاوه پروان ده کری، ئەوانه ی که و توونه ته ژیر باری هه ست به که موکوو پیکردنه وه، تاره زوو بکه ن ئەو هه سته یان له بییر بچیته وه. جا ئەو کاته ی ئەم له بییر چوونه وه یه روو ده دات، به هۆی ئەو (تۆله بۆ کردن) انه وه که له وه پیتش لیتیان دوواین، به جوړتیکی تیکرایی وایان لئ دئ، که پاشه پۆکی ناپه سندیان تیدا په ییدا نه یی. به هه موو په ننگ، ژور که سی واهه ن که له رینگایه کی درکاوییه وه په نا ده به نه بهر (هه سستی که موکوو پچی له بییر چوونه وه). ئەو رینگایه ییش ده مکوتکردن، یاخود پیتش خواردنه وه، یان خه م شاردنه وه یی ده لئین. ئەو که سانه، نایانه وئ، روو به پرووی گیروگرتنه تاییه تاییه کانی خوڅیان بوه ستان، هه رچه ند دینه وه بیریان، پالایان پیتوه ده نین، له میشکی خوڅیان دووریان بخه نه وه. دوور نییه ئەم ده مکوتکردنه، واهه بییره ناخوڅه که بکات، که ئیتر له هۆشی ناگاداردا نه مینتی و بچیته ناو هۆشی شارراوه وه. دووریش نییه که به سه رزاری بیکوژی و خوڅی پچی چه واشه بکات. به لّام بیروه ری، هه موو ده م له بزوتندایه، به تاییه تی له و کاتانه دا که هه ست به ته ننگه تاوی دهکات، یاخود خوڅی له هۆیه کی به هیتز ده دا. جا ئەگەر پیتو ئەم بییرانه نه توانن له شپوه یه کی راسته و راستدا خوڅیان بنویتن، بچی گومان، له شپوه یه کی لا به لای وادا خوڅیان پیشان ده دن، که پیاو هه سستی پچی نه کات و به ربه سستی نه کات دوور نییه، ئەم جوړه دهر پینانه، زیان بگه ییتن به له نگره ی له ش و هۆش، ههروهها ره وشت تیکچوونیشیان لئ په ییدا بیی.

چاره کردنی هه موو گیروگرتیک، شیکردنه وه یه کی راست و دروستی ده وئ. پیتویسته راستییه که یان بۆ دهر بکه وئ. بۆ ئەمه ی چاکترین چاره ی بۆ بدۆزینه وه. پیتش خواردنه وه، یاخود خوڅی دنگ کردن، خوڅی له خویدا خراب نییه. به لّام ئەو گیروگرتانه ی که له دهستیان هه را ده که یین، یاخود ده مانه وئ دانیان پچی دانه نین و له بییر خوڅمانیان به یینه وه، ئەوانه ن که ده بنه هۆی تیکدانی له نگره ی هۆشمان، هه ر ئەوانه ییشن که به ربه ستمان ده که ن له راستکردنه وه په سنده کانی ئەو گیروگرتنه ژورانه مان که ژبان له هه موو ده میکدا تووشیا نمان دهکات و چاره کردنیانمان لئ ده خوازی.

وهرسبونیش، هۆیهکی تره بۆ چارهکردنی ههستکردن بهکه موکووری. بهلام وهرسبون ئه نجامی بهخۆ کوشتن دئ. خۆکوشتنیش گه وره ترين دان پيانانه بهشکان له کووری شهري ژياندا.

هه نديک له وانهی که له شيان تیکچووه و ناشيرين بووه، ده بانهوی له هه ناسه ساردیبه که یان که لک وهریگر. ده چن نانی رۆژانه یان به خواز له لۆکی په پيدا ده کهن له وانهی که به زه بییان پياندا دیته وه. بئ گومان، ئه و که سهی ته زووی ریزگرنتی خۆی، له دهروونی خۆیدا بکوژی، هه مروی هه ر له بهرته وهی که ئه ندامیک له ئه ندامه کانی له شی له دهست چووه، ده بی که موکووریبه کی تیدا هه بی، ئه گینا دهستی له کهس پان نه ده کرده وه، بۆ وهرگرنتی به خشیش و پیتاک. به پیکه وانهی ئه وه، هه زاران وینهت بۆ ده هینمه وه، که بۆت ده رده خه ن، ناشيرين بوون و په که که وته یی په لپووی له ش نابنه هۆی ته وهی که پیاو له سه ر بلندی خۆی واز به ئینی و روو له ژيان وهریگر.

که سانی وایش هه ن، وهرس ده بن له ژيان و کوژ ده ده ن له تیکووشان و رهنج دان، ده چن بۆ کلتیسه یه ک په نا ده به نه به ری، یان خۆیان ده کهن به قه شه یان قه له نده ر، یاخود سه ری خۆیان هه لده گرن و روو ده که نه چۆل و بیابان، بی سه ر و شوین و بی ده رده تان ده میننه وه، وهک ئه و که شتیبه شکاوه یان لی دئ که بی ئامانج به ناو زرتیدا گیتز ده خوات، یان له و کووتال و که لویه لانه ده کهن که له که شتیبه شکاوه که وه هاوئیزاونه ته ناو ئاوی زری که، به مه به سهی بار سووککردنی که شتیبه که، هه ر پارچه یه کی به سه ر ئاوه که وه به رز و نزم ده بیته وه و به ملا و به ولادا ده روات و گیتز ده خوات تا له چا و ن ده بی، یاخود له ناو ده چی.

زۆر کهس له وانه ییش که سه ر وشت هۆشی ته وای پین داو ن هه ر له سه ر ئه م رینگایه ده رۆن. ئه وه ییش له بهر ئه وه یه که له بهر هه ر هۆیه ک بی، له توانا یاندا نیسه، له شیوه یه کی کۆمه لایه تی په سندا روو به رووی ژیان بوه ستن. ئه وانی تریشمان پاکانه ی ره وشتی خۆیان وا ده کهن که زۆر لیکراون و، پیتوسته جیهان کۆمه کییه کی وایان بکات که پیتی بژین و، به هه موویان تو له ی ئه و زیانه یان بۆ بکه نه وه که لییان که وتووه.

ئمه سه یریکی خۆشه که سه رنج به دینه تاوانباره کان و، هه رچیویه رچییه کان و، هه موو ئه وانه ی که کۆمه لایه تی که نه فتی کردوون، ئه وانه هه موویان له سه ر یاسای چینبازی ده رۆن. هه ر ده سه ته یه ک بگریته له وانه، هه ست و به خۆی ده کات، که له ده سه ته کانی تری کۆمه له گه وره که یان پایه بلندنه تره. بۆ وینه: ئاواره کان، هه ست و به خۆیان ده کهن، که پایه

بلندنه تر له خواز له لۆکه کان، یاخود له په که که وته کان. ئه و ئافره ته ییش که ئابرووی خۆی ده بات به ناوی خۆش رابووارده وه، هه ست و به خۆی ده کات که له و ئافره ته پایه بلندنه تره که ئابرووی خۆی به پاره ده فرۆشی. هه روه ها ئه و که سه ی که سامانی هاو به شی، یاخود کۆمه لیک پیا ده دا و ده بی بۆ خۆی، خۆی به بلندنه تر ده زانی له گیرفان برتیکی بۆ ره پیاو یاخود دوکان برتیکی.

بئ گومان ئه م پیتشینیان به یان، به که لکی ئه وه یان دئ که خۆیان له ئازار تیکی گرنگ و به سام پیا ریزن.

پوخته ی وتراو

- ۱- پئ لینان له که موکووری، یه که م رینگایه بۆ خۆراسته کردنه وه.
- ۲- جاری واهیه خۆراسته کردنه وه، له شیوه ی هه راکردن له ئۆالی که موکووریدا په پيدا ده بی.
- ۳- که سانی واهه ن له کاتی خۆراسته کردنه وه دا، ره فتاری رتیوی ده گرن که له چیرۆکی رتیوی و تریدا پیتشان دراوه.
- ۴- خۆراسته کردنه وه، له رینگای زالبوون به سه ر گیروگرفت و به ره له ستدا، زۆر جاری واهیه، ده بیته هۆی پایه بلندی بۆ نه خۆشه که.
- ۵- ئه و کزیبه ی هه ته، له لایه کی ژیانندا، به ده سه لات و سه رکه و تووی پری بکه ره وه له لایه کی تری ژیانندا.

ئه گه ر بیرتکت هه یه

ئه وانه ی هه ست به که موکووری ده کهن، هه موو که م هۆش نین. ئه وانیسه قسه ی پر و اتا و بییری ناوازیان هه یه. ئه وه نده هه یه، ناویرن ده ریان بخه ن. نه وه ک تیک بچن له گه ل ئه م و ئه ودا. یاخود که موکوور پیا ن ده رخی. له بهر ئه وه، ئه و قسه و بیرانه له جیبی خۆیاندا جوانه مه رگ ئه بن... جا ئه م ده ستورا نه بۆ ئه و که سانه دا ئه ده بن:

- ۱- پیتش ئه وه ی بیره که ت پیتشانی کهس به دیت، تا ده توانیت لیتی بکو له ره وه.
- ۲- ئاماده به، تا له توانا تدا هه یه، رهنج به دیت، تا بیره که ی خۆت ده خه یته کار و به ئامانجی خۆت ده گه یته.
- ۳- هه روه ها ئاماده ییش به بۆ به ریه رچدانه وه ت. ته نانه ت چاوه روانی ئه وه ییش به که نه ک

جارتیک به لکو سهد جار، سهرنه که وتنت تووش بیت، نجا بیره که ت په سند بکری و به کار بهیتریت.

۴- که زانیت بیره که ت ته واره و، به ته واره تیش لیکولینه و هت تیدا کردوه، سهرکه و تن هرچه ندی دوور بی به لاته و، وازی لی مه هیته. نه گهر به پیوستت زانی بیگوره، پوختی بکه. به لام هرچی به کت به سهر بی، وازی لی مه هیته، بیگره و بهری مه ده.

۵- باوه رت به به ختیاربی خوت هه بی، به بلندی نه ستیره که ت.

چون هه لده که بیت؟

۳

ئیمه هه موومان هه ز به کوبونه و ده که بین، ناره زووی هاوده میی دۆسته کافان و هاوکار و فرمانه کافان ده که بین. نه گهر نه وانه دلپان به ئیمه بکرتته و، خوشه ویستیان به رامه بهر ئیمه بزو، دلی ئیمه بیش پر ده بی له خوشی و کامه رانی. نه گهر به پیچیه وانه و، که مته رکه میمان له گه لدا بکه ن و روومان لی وه رگیترن، ئیمه بیش دلته نگ و خفه تبار ده بین. ئینجا که وای لی هات نیشانهای خوشه ویستی و په سند کردنی نه وانه بو ئیمه پیوست بی، بو ئهمه ی هه ست به کامه رانی بکه بین. نه ویش دباره که به جوریکی تاییه تی، پیوستتر و نازدارتره بو نه و که سانه ی که هه ستی که موکوری دلی داگیر کردون جا چونکه نه مانه باوه رپان وایه که هاوتای هاو رپکانیان نین و، به کاری هاوده مییان نایه ن، دلپان به لای نه و هدا ده چی که گوشه گیری بکه ن و هه ر بیر له خویان بکه نه و، و چهنوچوونی له گه لدا بکه ن. هه روه ها ناره زووی نه و ده که ن که لیپان دلگیر بین و جار به جارتیکیش دلپان لی کرمی بکه ن، بی نارام بن و، تاماده ی شه روشور بن. جا نه م جوره ره وشت و کرده وانه ن، که ده بنه هوی بهش براویپان له خوشه ویستی و هوگری که سانی تر و، سهرگه ردانی و هه ناسه ساردیپان.

نه و جوره که سانه، بیره کانیان له راستییه و ده ورن، بریتین له په ژاره و نه ندیشه. نه وانه ره وشتیان وایه که له نه ندازه به در بایه خ ده دن به بیرو باوه ری کومه ل و په سه ندکاریان، به تاییه تی دلپان به و ده داده مرکیتته و که هه موو نه ندامیکی کومه ل که له گه لیاندا بسازی.

دباره نه مه بیش، نه بو که س ده چیتته سهر، نه په سندیش ده کری. نجا نه گهر هاتوو توانیان به ئاسانی تیکه ل به که سانی تر بن، یاخود نه گهر بوپان ده رکه و ت که هاو رپکانیان

له گه لیاندا ده سازی و به هاوده مییشیان دلخوش ده بن، خویان له بهر چاوی خویاندا گه وره ده بن، باوه رپکی زورتیش به خویان ده که ن و، زورتیش هه ست به کامه رانی ده که ن.

که می وامن هه به، نرخی گرنگیی تیکه ل بوون به که سانی تر، به ته واری، بزانی. نه ویش باشه که بزانی زور له و نه خوشیانه ی که پیپان ده لپان ده مار توندی، هه روه ها زور له و نه خوشیانه ی که تووشی له ش دین، نه وانه هه موویان له بی نارامیی هوشه و په پیدایه ده بن، که نه مییش له تیکچوونی ناوند مرؤف و هاو رپکانییه و ره وده دات، نه ویش راسته، که خانه به جهنگی، سه باره ت به ویه که ژن یان پیانو، سا له بهر هوی ناشیتی بی یان له بهر هوی ناره زو، که مته رکه می ده که ن له به کاره یپانی نه و ده ستورانه دا که له ژپانی ده روه یاندا به کاریان ده هیتن و په یوه ندیبه جوانه کانیانی پی به هیته ده که ن.

هه روه ها زور به ی گیری گرتی مندالانیش له ووه په پیدایه ده بن، که باوک و دایکه کان له گه ل منداله کانیاندا خویان ناسازی و وایان دانانین که نه وانییش مرؤقتیکن وه ک مرؤفه گه وره کان، خاوه ن هه ست و تاسه ن.

جا نه و که سه ی ناتوانی هه ل بکات له گه ل هاو رپکانیدا و له گه لیاندا به خوشییه و به رپوه به چی، بی گومان به که سیکی ره نجه ر و هه ناسه سارد ده ژمیرری. نه گهر هاتوو کار و فرمانه که ی، یاخود ده زگا که ی خوی به چی هیش به هه زاران بیانوو پیشان ده دات. که چی له زور جاردا راستییه که ی نه ویه، که پی ناکری به خوشییه و له گه ل که سانی ترده هه ل بکات.

زور که سمان، فرمانی سهرشانیه تی، که له گه ل که سانی ترده فرمان بکات و یارمه تیشیان بدات. به شی ئیمه هرچه ندی بی له شاره زایی و زیره کیدا، نه گهر هاتوو نه مانتوانی له گه ل سه ر و که که ماندا هه ل بکه بین، هه روه ها نه گهر هه ر له شه روشور و به ربه رکانیدا بین له گه ل فرمانه ره کانی هاو رپماندا، زورتر باوه ر به لای نه و هدا ده چی، که ده ستمان بکیشرتته و له فرمانه که مان، یاخود به لای که مه و به دلته نگ و خفه تبارییه و هه ل فرمانه که ماندا بمینتته و. به هه موو ره نگ، نابج چاوه روانی نه وه بین، که به م جوره ره وشت و کرداره و، له فرمانه که ماندا زور بلند بیینه و و پیش بکه وین.

زور جاری واره وده دات که پیوانی خاوه ن کارگوزارییه کی ناوونجی ده توانی فرمان بلند راپیه رپین. هه روه ها زور جاریش ره وده دات که پیوانی خاوه ن هونه رمه ندییه کی که م، له فرمانه کانی خویاندا بهیترپته و. نه مه بیش هه مووی له بهر هوی که، که نه وانه ده زانن له گه ل

کهسانی تردا چۆن هه‌ڵ ده‌که‌ن. که‌واته هه‌ر ده‌سه‌لاتی هه‌ل‌کردنه، له زۆر کاتدا، که ده‌بیته هۆی پایه به‌رزبوونه‌وه. چونکه ئه‌وانه‌ی ده‌توانن کار و فرماني خۆيان به‌چاکییه‌وه راپه‌ڕیتن زۆرن. که‌چی ئه‌وانه‌ی ده‌توانن دلی سه‌رۆکه‌کانیان رابگرن، یاخود وا له به‌رده‌سته‌کانیان بکه‌ن که پر به‌دل فرمانيان به‌جی به‌یتن یه‌جگار که‌من.

ئیمه هه‌رچه‌نده خاوه‌نی کارخانه یاخود فرۆشگایه‌ک بین، هه‌تا وامان لی نه‌یه‌ت که له‌گه‌ڵ فرمانبه‌ره‌کاماندا به‌خۆشیه‌وه هه‌لبه‌که‌ین، یاخود فرمانبه‌ره‌کامان له‌گه‌ڵ سه‌رکاره‌کانیاندا به‌خۆشیه‌وه هه‌لبه‌که‌ن، ده‌بی له‌وه دلنیا بین، که باریکی گران ده‌خه‌ینه سه‌ر پشته‌ی خۆمان، زۆریشی پی ناچی که له فرمان سارد ده‌بینه‌وه، به‌ره‌می فرمانه‌که‌یشمان روو له که‌می ده‌کات، کاتی که ده‌زانین ناچار ده‌بین ده‌رگای ده‌زگاکه‌مان دا‌بخه‌ین.

ئیمه زۆری وامان تێدا یه‌ دلی که‌سانی تر ده‌شکینتی، به‌دلته‌نگی و خه‌فه‌تیاربیشه‌وه ده‌ژی تا ده‌مینتی. هۆی گرنگی ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌یه، که هه‌رچه‌نده به‌مه‌به‌سی سه‌رکه‌وتن له ژیا‌ماندا، کاتیکی زۆر به‌سه‌ر ده‌بین بو‌شاره‌زابوون له زانسته‌یکدا، یاخود بو‌ فیربوون له هونه‌ری پیشه و بازگانییه‌که‌ی خۆماندا، به‌لام هه‌یج به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه نین که فیری ئه‌و ده‌ستورانه‌ بین، که وه‌ک مرۆفیک یاخود وه‌ک ژن و پیاویکی تێگه‌بشتوو له فرمانه‌که‌ماندا سه‌رکه‌وه‌ین...

ئه‌نجامی‌شمان به‌وه ده‌گات، که دوور له ژیا‌نی راسته‌قینه گوزه‌ران بکه‌ین. ئه‌گه‌ر ئه‌مه، هه‌ر زیا‌نی خۆمانی تێدا بو‌ایه، ئاسان ده‌بوو، به‌لام زیا‌نی بو‌ خه‌ترانه‌کانی‌شمان تێدا هه‌یه. که‌واته، بو‌ ئیمه وا باشه، هه‌ست به‌که‌موکووری بکه‌ین، یا نا، به‌شیک تهاوا له ته‌مه‌ن و سه‌روتی خۆمان به‌خت بکه‌ین بو‌ فیربوونی ده‌ستوره‌کانی ژیا‌ن و، کار پیکردنیا‌ن له ژیا‌ماندا، بو‌ ئه‌مه‌ی هه‌ست و ئاره‌زووی خۆشه‌ویستی و دۆستایه‌تی له خۆماندا به‌هه‌یز بکه‌ین. په‌نگیشه وا با‌شتر بی، که هه‌ر له ئیستاوه، وشه‌ی (گه‌له‌په‌روه‌ری) به‌بۆنه‌ی ئه‌م واته‌یه‌وه که ئیستا وتمان، له وشه‌ی (گه‌له‌په‌روه‌ری) به‌واتای باو جیا بکه‌ینه‌وه.

مه‌به‌سه له گه‌له‌په‌روه‌ری ئه‌وه‌یه، توانای ژیا‌نی ناو کۆمه‌لایه‌تیمان هه‌بی، جگه له‌وه، به‌گیانی دۆستایه‌تی و خۆشه‌ویستی و روو خۆشیشه‌وه خۆمان پرا‌زینینه‌وه هه‌روه‌ها تا ئه‌ندازه‌یه‌کی په‌سندیش مه‌ندی و له‌سه‌رخۆی و خۆپاراستنی‌شمان تێدا بی.

ئیمه ئه‌گه‌ر له‌وانه بین، بو‌به‌کا هه‌ز له (گه‌له‌په‌روه‌ری) بکه‌ین، تا له‌ناو کۆمه‌لاندایا باش بناسرین، یاخود هه‌ر له‌گه‌ڵ سه‌ره‌تای ناوه‌کامان خوتندرایه‌وه، گورج بناسرینه‌وه، پتوبسته

ده‌ست له‌وه بشۆین که تا ئه‌ندازه‌یه‌کی باش پێش بکه‌وین له ژیا‌نی راسته‌قینه‌دا، یاخود ریزگرتنی رۆشنبیرانمان چنگ بکه‌وی له ژنه‌وه و له پیاوه‌وه.

ئه‌و که‌سانه‌ی پایه‌یه‌کی راسته‌قینه‌یان هه‌یه، واته ئه‌و خوتنده‌وارانه‌ی دۆستایه‌تی و تێکه‌لییان نرخیکه‌ی هه‌یه، هه‌یج جۆره‌ کرده‌وه‌یه‌کیان له‌م کرده‌وانه نییه. له راستیدا، زۆر گرانه‌ بتوانین به‌هه‌موو هه‌یز و تواناییه‌که‌وه که هه‌مانه، کار له دلی که‌سانی تر بکه‌ین، بیته‌وه ئه‌گه‌ر ئه‌وان با‌یه‌خمان پی نه‌ده‌ن و به‌چاوی ریزه‌وه ته‌ماشامان نه‌که‌ن. ئیمه ئه‌گه‌ر ناویانگمان وا ده‌رچوو بوو، که خوتیری و شیتته په‌ته‌ری بین، هه‌رچه‌ندی خاوه‌ن هۆش و تێگه‌بشتنی‌ش بین، به‌جۆریکی تیکرایه‌ی به‌مه‌به‌سی خۆمان ناگه‌ین و، له ئه‌نجامی کاره‌که‌یشمان دلخۆش نابین. زۆر که‌سی وا ده‌ستیان دا‌یه‌ خوتیری و بی باکی و سه‌ره‌رتی، به‌مه‌به‌سی نان په‌یدا‌کردن، یا نا به‌مه‌به‌سی رابواردن، که‌چی پاشه‌جار په‌شیمانیا‌ن بو‌ مایه‌وه.

هه‌ندیک بریایان وایه، زانستی خۆناسین، با‌به‌تیکه‌ی پر گری و گرانه. که‌چی له راستیدا، هه‌ر کامیکمان بگرت شتیکه‌ی لی ده‌زانن، که ئه‌وه‌یش له کاره‌ساتی ژیا‌نی رۆژانه‌وه یاخود له تا‌قیکردنه‌وه‌ی تاییه‌تییه‌وه فیری بووه. هه‌روه‌ها هه‌ر کامیکیشمان بگرت تا ئه‌ندازه‌یه‌ک زانستی خۆناسین به‌کار ده‌هینتی، با‌م به‌کاره‌ینانه‌که‌یشی، بی بیرکردنه‌وه، له هۆشی شاراوه‌وه ده‌رچوو بی.

بو‌ وینه: ئیمه ئه‌وه ده‌زانین، که می‌شکی هه‌یج که‌سیک له هی که‌سیکی تر ناکات. که‌واته ئیمه ناتوانین له‌گه‌ڵ هه‌موویاندا وه‌ک یه‌ک بجوولینینه‌وه. هی وایان تێدا یه، له‌سه‌رخۆن، هه‌ر هه‌ز له بیرکردنه‌وه ده‌که‌ن، هه‌ر شتیک به‌لای سووکی و سه‌رچلی و سه‌رگه‌رمی و بزپیدا بچی، ئه‌وان رقیان لی ده‌بیته‌وه. که‌چی هی وایشیا‌ن تیا‌یه گه‌ش و روو خۆش و له‌ش سووکن... هه‌روه‌ها ئیمه ئه‌وه‌یش ده‌زانین، که ئه‌گه‌ر شه‌قمان له په‌قه‌له‌ی قاچی که‌سیک دا، چۆن لیتمان ده‌ورووژی. یا نا ئه‌گه‌ر جنیومان پی دا، یاخود هه‌ر شه‌مان لی کرد چیمان پی ده‌کات.

که‌چی ئه‌گه‌ر به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌وه له‌گه‌لی جوولاینه‌وه، واته به‌روو خۆشیه‌که‌وه چاکوچۆنیان له‌گه‌لدا کرد، یاخود سه‌روسیما و جلویه‌که‌یمان په‌سه‌ند کرد، یا نا به‌بۆنه‌ی سه‌رکه‌وتنیکیه‌وه پیرۆزیا‌ییمان لی کرد، ئه‌ویش هه‌روه‌ها به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌و کرده‌وه‌یه‌ی پێشویه‌وه له‌گه‌لمان ده‌جوولینینه‌وه.

ئەگەر بېتىو زانستى خۇناسىنە كەمان بخەينە شىۋەيەكى رېكويپىكتەرەو، ياخود لە لاي ھەرە شىرىنيەو ھەرى پى بىكەين، ھەرۋەھا ئەگەر بېتىو باشتەر بايەخى پى بدەين، دەپى لەوۋە دىنيا بىن، كە چ لە رووى بازىرگانىيەو، چ لە رووى كۆمەلايە تىشەو كەلكىكى زۆرى لى وەر دەگىرن.

ھەموومان دەپى پەي بەو بەرىن، كە ژيانى ھۆشمان تا ئەندازەيەكى گەرە، برىتېيە لە ھەستى خۇش و ھەستى ناخۇش. دەپىتوانىن ئەم ھەستەنە بىكەين بەدو بەشەو:

بەشىكىيان ئەو ھەستەنە دەگىرتەو كە بەجۆرىكى تىكراپى زۆر نامىتەو، ھەك دىلخۇشى، توورەبوون، ترس، خۇشەويستى. ئەمانە دل بزوتىشيان پى دەللىن.

بەشىكىشىيان: ئەو ھەستەنە دەگىرتەو كە لە دل بزوتەو پەيدا دەين. ئەوانە، بەجۆرىكى تىكراپى، كارىگەر بىيان تا سەر دەمىنېتەو. بەمانەيش دەللىن تەزوو يان ئارەزوو ياخود تاسە. ھەك رېز لە خۇگرتن، بەزەيى بەخۇداھاتتەو، نازكىشان و رېز لى گرتن، دۆستايەتى، نىشتەنپەرەرى.

جا لەبەر ئەوۋە ژيان برىتېيە لە جەنگىكى تا سەر لە پىناو دەستكەوتنى خۇشى و خۇلادان لە ناخۇشى، ئىمەيش بەھەموو توانايە كمانەو تىدەكۆشەن كە ھەستەكانى خۇشى لە شىۋەيەكى زۆر بىلنددا، لە دلماندا پىپارېزىن.

ئەوۋەش دەستورېكى دەروونىيە، كە ھەر كاتى كەسىك يان شتىك توانى، تەزوويەكى خۇش ياخود دل بزواندېكى خۇش، بخاتە دلمانەو، ئىمەيش ئەو كەسە ياخود ئەو شتەمان بەدلدا ئەچى. ئەوۋەش دەتوانى ھەموودەم دلمان خۇش بىكات. چۈنكە ئىمە، لە شىۋەي (ئەم بەبۇنەي ئەوۋە)دا، ئەو كەسە ياخود ئەو شتەمان نووساند بەگەشى و خۇشىيەو.

لە لايەكى تىرەشەو، ئەگەرھاتو ھەستەمان برىندار كرا، ياخود ئەگەر بەرھەلستىكى دەروە ھاتە بەردەمى و نەپھىشت خۇى دەرىپى، بەتايىەتى ئەگەر بەرھەلستەكە گىيانلەبەرىك بى، لە برىتى ئەو ھەستە چاكە. ھەست يان تەزوويەكى دوشمانە دىتە دلمانەو، بەرامبەر ئەو كەسە يان ئەو شتەي كە دلمان ئازار دەدات، يان تەگەرە لە پىكەيتانى ئاواتەكەمان دەدا. ئەم قسەيەي كىردمان لە بارەي تەزوو و تاسەو، لە بارەي دل بزوتىشدا ھەر بەكار دى.

رېز لە خۇگرتىش يەكىكە لە تەزوو ياخود تاسە بەھىزەكانمان. لە ھەموو كەسىكدا ھەيە.

تەنانت لەو كەسانەيشدا ھەيە كە نرخی ھۆش و نرخی كۆمەلايە تىيان يەجگار كەمە. ئىنجا كە (رېز لە خۇگرتى كەسىك) برىندار دەكەين، ااتا كە يەكىك دەشكىنېن، زۆرتر باوەر بەوۋە دەكرى، كە ئەو كەسە بەنھىتى بى، يان بەناشكرا قىنمان لى ھەلگىرى. ھەر ھەستىكى چاكىشى لە دلدا بى بەرامبەر ئىمە لە دلدا نەمىتى، ياخود لى كەم بېتتەو.

كەم كەسمان ھەيە، ئەوانەي بەتەنگ دۆستايەتېيەو بىن، ھەر بەئارەزوو دللى بشكىن. كەچى زۆرى وامان تىدايە، بى بىر كىردنەو و بى وچان ئازارى دللى ھاورپىكانىيان بەوۋە دەدەن، كە تىيان بگەيىن، ئەوان لە ھۆشدا لە خۇيان كەمترن. لە راستىشدا ئەم ھۆش ئازاردانە، لە لەش ئازاردان كەمتر نىيە. كەواتە بام سەرمان سوپ نەمىتى لەوۋە، كە ھاورپىكانىيان بىچ قىنمان لى ھەلدەگىرن و، خۇيان لى دوور دەخەنەو. راستىيەكەي ئەوۋەيە ئازارى كەسايە تىيان دەدەن، بەھەموو جۆرىك دەيانشكىن.

بۆۋىنە: ھەر كەسەمان رەوشت و كىردەوۋەيەكى واى ھەيە كە دۆست و ئاشناكانى ھەزى پى نەكەن. ئەنجامى ئەمەيش بەوۋە دەگات، كە باوەر وا بىكەن، ئەو كەسە رېزىكى كەم نەبى لە خۇيان، يان لە ھەست و تەزوويان، ناگىرى. ھەندىك لەو رەوشت و كىردەوانە ئەوانەيە كە ئىمە ھەز بىكەين لە ھەلسان و دانىشتندا ياخود لە كاتى رابواردندا ۋەرسىيان بىكەين، يان لەگەلئاندا بەشىرىنى نەجولتېيەو، يان بەتەوسەو قسەيان لەگەلدا بىكەين، ياخود لەگەلئاندا در و لووت بەرز بىن، يان لە ژىرەوۋە گەلەكۆمەكىيان لى بىكەين...

جگە لەوۋە كىردەوۋەيەكى باوى تر ھەيە، زۆرمان بەكارى دەھىنېن و دللى ھاورپىكانمانى پى دەشكىنېن، ئەوۋەش ئەوۋەيە كە كەموكوورى و ناتەواويىيان دەرىخەين، بى ئەمەي بەپىويستى بزىنېن. زۆرى وامان ھەيە كە كىزى ياخود سەرنەكەوتنىك لە كەسىكى تر دادەبىنى. بەھەلى دەزانى، ئەو كىزى و سەرنەكەوتنە دەكات بەبابەتى دلخۇشى خۇى، بەنھىتى و ئاشكرا دەرىپى. ئىمە باوەرمان واىە، كە ھەلەكانىيان ئىمە لەوان بىلندتر دەكاتەو. ياخود ئەو ھەلەكانىيان ناھىلى پىشمان بىكەون و لە ئىمە گەرەتر بىن.

وايش دەردەكەو، كە ئارەزوو كىردمان بەوۋە كە كەس لە ئىمە چاكتر نەبى و بىلندتر نەبىتتەو، بەشىكە لە دل و دەروونمان. جا لەبەر ئەوۋەيە كە ھەز بەوۋە دەكەين لە كەسانى تر بدوۋىن، ئەو كىردەوانەي پىكىيان ھىناوۋە كەموكوورپىيان دەردەخەين، مەبەسىشمان لەوۋە، ھەموۋى ئەوۋەيە كە بىيانشكىنېن و لە رېزى كەسايە تىيان كەم بىكەينەو، تاكو بارستايى كەسايە تىيى خۇمان پىپارېزىن، ياخود بىلندترى بىكەينەو. بەلام ئەگەر وا رىك كەوت كە

دان بنیټین به هونرمه نډیياندا دان پيانانه که مان، دوور دهی له نیازی پاک، پری دهی له چاو پی هلهټیان.

راسته و راست پیټشانی ددهین، ټیمه ټه گهر بمانه وی به شیرینی له گهل که سانی ترډا رابویرین، پیوسته له خووی لی دووان، خو مان رزگار بکهین. به لی کاتی وا هه یه که له توانایماندا نابی، له لیډوانی هاورټیه کمان خو مان لایدهین. بو وینه: ټه گهر سه رزکټیکمان له بابهت که سیکی ناله باره وه، پرسی پی کرډین، ټیمه ناتوانین راستی پی نه لیټین. دیسانه وه، په نگه وا روو بدات که ناچار بیین گله بی له دوسټیک یان ناشنا و ناسیاوټیک بکهین، یاخود چه ندوچوونی له گهلدا بکهین. به لام نابی له گهلدا زوردار بین.

ټیمه ده توانین دادپه روه رانه، بی کزی و بی زورډاری، به رامبه ری رابوه ستین، ده توانین چاککه روه بین، نه ک روختنر^(۱)، هه روه ها پیټشمان ده کری، که موکووربیه کانی به نهرمی و شیربنییه وه، له شټوه یه کی پیټشیا زدا پیټشان بدهین. وشه یه کی نافه رینکارانه، کار له هه موو که سیکمان ده کات. قسه ی خو شیش، به تاییه تی ټه گهر له دلټیکی پاک و بی گهر دوه هاتبټیه دهری، ده توانی له قسه ی رهق و ناخوش زورتر دوسټمان بو په یدا بکات. گفټوگوټیه کی شیرین، پی لیټانټیک له ده سه لاتی هاورټیه کمان، یاخود له ره وشته باشه کانی، بام ټه هاورټیه به ربه ره کانټیشمان له گهلدا بکات، زیانمان پی ناگه بیټی، به لکو به پیټچه وانیه ټه وه، هه ستټیکی دوسټانه ی گهرمی له دلدا په یدا ده کات به رامبه رمان، که زور له و پیا ههلدا نه باشتره که راسته و راست له به ره و روو یدا ده یکهین. پیوسته له سه رمان ټه وه یش بزاین که توانی گرتن له که سیک دوور نییه که سیکی تریش بگریټه وه، بی ټه مه ی هه ست به وه بکهین، که خو مان به دل ده مانه وی دلای رابگرین و خوشه ویستی و یارمه تی له ده ست نه دهین.

بو وینه: جاری وا هه یه، به چاوی سووک ته ماشای کوو تالټیک ده کهین که به کیټک له بازرگانټیکی وای کریه که به ربه ره کانټیمان له گهلدا ده کات، جاری وایش هه یه توانی ده گرینه پزیشکیټک ناشنامانه، به لام له پیټش ټیمه دا بانگ کراوه ته سه ر نه خوش یان تیز ده کهین به پارټیزه ریټک که له پیټش ټیمه دا ته ماشای کهینه و بهینه که ی کردوه. ټنجا هه رچی کریاره که یه، قسه که ی ټیمه وا تی ده کات که پلار له و ده گرین، که موکووری له تیگه یشتی دهرده ټینین، چونکه پیټش ټه وه ی پرس به ټیمه بکات چوټه کن ټه و پزیشک، یاخود

(۱) راستر: بنیاتنهرین نه ک روختنر.

پارټیزه ره. له بهر ټه وه توانی تیگریټنه که ی ټیمه و تیز پی کرډنه که ی ټیمه به باشی وه رناگری. به لام ټه گهر بهاتایه ټیمه دلسو زانه قسه مان بکرډایه له باره ی ټه و پزیشک یاخود ټه و پارټیزه ره وه که به ربه ره کانټیمان له گهلدا ده کهین، بو وینه: بمانگو تابه: ټه وانه کارگوزارن، به لام له بهر کار و فرمان زوربیان و تهنگی کاتیان، ناتوانن زور خه ریک بن به نه خوش یاخود خاوهن گیروگریټه کانټیانه وه ټه گینا خو یان حه ز ده کهین به ته نگ ناشناکانټیانه وه بن... ټه وساکه کریاره که مان بیانوی نه ده بوو هه ست بکا به وه ی ټیمه به ناشی و نه زانی داده نیټین، به لکو به پیټچه وانیه وه هه ستی به وه ده کرد که پزیشکه که ی چوټه لای و پارټیزه ره که ی کرډویتی به جینشینی خو ی، له جی خو یدا بووه.

هه ر که سی خودا بیرکرډنه وه ی پی به خشی بی، په ی به وه ده بات که هه ر مرؤقی جوامیره، به ناشنا و هاوربیشسه ی خو یدا ههل بدات. نا به م په نگه، به هو ی نازادی بیره وه، ده توانین گهلټیک دوسټی تریش پیکه وه بنیټین. ټیمه هه ر له سه رمان نییه که پلار نه گرینه مرؤقه که خو ی، به لکو پیوسته توانی و پلار له هیچ که سی یان هیچ شټیکی تریش نه گرین که په یوه نډی به وه وه هه بی، وه ک خیزانه که ی، ریټکخراوه کو مه لیسه کانی، فرمانی دوسټه کانی. چونکه ټه وانه هه موویان به شیان هه یه له ریټ و پایه ی ټه ودا. جا ټه گهر په کیټک یان شټیک له وانه پلاری تی گیرا، مرؤقه که هه ست وا ده کات پلاره که له خو ی گیراوه و په نده که به و دراوه.

هه روه ها شکاندن ی هاورټیکانمان له وه یش په یدا ده بی، که بی هون، چه هه چه قیان له گهلدا بکهین، یاخود به ربه رچی قسه کانټیان بدهینه وه، یان چاوپوشی نه کهین له بیروباوهره کانټیان. له هه موو بابه تیټک زورتر، که شه روشوریان لی په یدا بی ټه و بابه تانه یه که په یوه نډییان به ربه ره یان به تایین یاخود به جیاوازی چین، یان به گیروگریټی زرننگاریه وه هه یه. زوربه یشمان ټاره زووی به وانه هه موویانه وه یه، به به ربه رچه رډانه وه نه بی تیټیاندا شیرگری نابی. زور کاروباری وا هه یه، ټه گهر له کاتی گفټوگوټا ناومان هیټان ده بی ناگامان له خو مان بی، هه له نه کهین. بو وینه: ټه و سته مکاریه ی مرؤقیټک بو له بو لی لی ده کات، هه روه ها ټاره زوو و هه وه سه کانی، قسه شه روپره کانی، بیروباوهره سه ر سه ربه کانی... ټه مانه، زور جاری وا هه یه به ربه رچیجان ددهینه وه، یاخود ده یانوروزټینین به خو رایی، هه موویشی له بهر ټه وه یه که تووره ی بکهین و هه ست به ده سه لاتی خو مان بکهین که ده توانین تووره ی بکهین. ټنجا ټه گهر له کاتی گفټوگوټا، له په کیټک له م بابه تانه وه قسه کرا، کاری ژیرانه ټه وه یه که به دل گو ی له و که سه بگرین، هه روه ها ماوه یشی بدهینن که

بیروباوه‌ری خۆی دهرباره‌ی ئه‌و بابه‌تانه دهربرێ، بچ قسه پێ برین. ئه‌بێ سنگمان فراوان بێ و به‌ئارام بێن له‌گه‌ڵیدا. هه‌روه‌ها پێ له‌و راستییانه‌یش بنیین که له‌ قسه‌کانیدا ده‌بیین. به‌لام ئه‌گه‌ر هاتوو به‌لووت به‌رزی و ساردوسرپیه‌وه گوتمان لێ گرت و بایه‌خمان نه‌دا به‌قسه‌کانی، به‌ته‌واوی، بێ گومان له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌سه‌دا پیاو خراپی ده‌که‌ین و تیر له‌ جهرگی ده‌ده‌ین.

پێویسته ئیمه‌یش بیروباوه‌ری تایبه‌تی خۆمان هه‌بێ. جا ئه‌گه‌ر دیمان قسه‌کردن له‌ جیتی خۆی دایه، یاخود ئه‌گه‌ر مرۆقه‌که‌مان دبی قسه‌ی تیگه‌بشتوانه به‌میشتکیدا ده‌چێ، ئه‌وسا که ده‌توانین بیروباوه‌ری که‌مان به‌هه‌موو هیژ و هه‌ره‌تیگمانه‌وه دهربرین، بچ ئه‌مه‌ی لایه‌نگیری بکه‌ین، یاخود له‌ پیتی راست لایه‌ده‌ین. به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌موو ده‌م، هه‌ر بێ دهنگ بووین و لایه‌نی که‌سمان نه‌گرت، دوور نییه له‌به‌ر ئه‌وه بچ که‌ حه‌ز به‌چه‌واشه‌کردنی که‌سانی تر بکه‌ین تا وا بزانی که‌ خاوه‌نی بیرکردنه‌وه‌ی قوول و لیکۆلینه‌وه‌ی گرنه‌ین، یاخود له‌به‌ر ئه‌وه بچ که‌ بترسین له‌وه‌ی ناشیتیی راست و ناراستی خۆمان دهربخه‌ین، نه‌وه‌ک گوێگران پیمان پێکه‌نن.

ژیری ئه‌وه‌تا: هیچ ده‌می چه‌قه‌چه‌ق و شه‌روشه‌پۆر نه‌که‌ین به‌تایبه‌تی له‌و کاتانه‌دا که‌ دیاره چه‌قه‌چه‌که‌ به‌ره‌و توندی دهروات. له‌ راستیدا ئه‌وه ده‌ستورێکی باشه، که‌ هه‌ر کاتی زانیمان به‌رامبه‌ره‌که‌مان ده‌ماری توند بووه، یاخود خۆمان ده‌مارمان توند بووه، گه‌فتوگۆکه‌مان به‌هه‌ستین... ئه‌مه‌یش، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه نییه، که‌ دهروون بزوتن له‌گه‌ڵ بپاری چاکدا ناگوجێ، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌یسه که‌ گه‌لێک جار ئه‌بێته هۆی گه‌لێکردن و بۆله‌بۆل و سووککردن و له‌مجۆره ئه‌نجامه ناپه‌سندانه.

هه‌روه‌ها ژیری ئه‌وه‌تا: هه‌ر کاتی و یستمان ناپه‌سندکردنی خۆمان^(١) له‌ بابته شتیکه‌وه پێشان ده‌ین، پێویست به‌وه ناکات پشم و قینی پێوه دهربخه‌ین، یاخود بیده‌ینه به‌ر کلکان، چونکه تیز پێ کردن چه‌کی پیاوی شکاوه، نه‌ک هی سه‌رکه‌وتوو. پێویست ناکات بلیین:

(هه‌رچی تۆ ده‌بلیتی هه‌له‌یه‌کی ئاشکرایه). یاخود (ئه‌مه‌ فیری به‌سه‌ر راستی و دروستییه‌وه نییه). چونکه ئه‌م جۆره قسانه‌ و له‌ مرۆقه‌که‌ ده‌کات که‌ بزانی ئیمه که‌میک

(١) ناپه‌سندکردن: نارهبازی.

نه‌بێ رێژ له‌ بیرکردنه‌وه‌ی ناگرین. له‌جیاتیی ئه‌مه، پێویسته له‌سه‌رمان مه‌ندی و بچ ده‌نگیی خۆمان بپاریزین و، وای پچ بلیین: (داخه‌که‌م، ئه‌م کاره، به‌لای منه‌وه وا نییه). یاخود: (منیش وای به‌چاک ده‌زانم که‌ به‌م جۆره بیت). ئنجا ئه‌گه‌ر دوا قسه‌ی گه‌فتوگۆکه‌، بۆ ئیمه‌ مایه‌وه، پێویسته له‌ شپوه‌یه‌کی ناسکدا دۆستایه‌تی خۆمانی بۆ دهربخه‌ین.

هه‌روه‌کو ده‌توانین خۆشه‌ویستی هاورپیکانی خۆمان به‌مه‌ ده‌ست بخه‌ین که‌ سه‌ایه‌تیان نه‌شکین، هه‌روه‌ها ده‌یشتوانین به‌بارێکی به‌جیتی تر دا ئه‌و خۆشه‌ویستی ده‌ست بخه‌ین، که‌ ئه‌ویش ئه‌وه‌تا ده‌ستی رێژگرتن له‌سه‌ر هاورپیکه‌مان دابنن و به‌هه‌یترتی بکه‌ین. بۆ وینه: پیرۆزیایی لیکردنیان له‌ کاتی سه‌رکه‌وتنیاندا، ستایشکردنیان له‌ به‌رده‌م که‌سانی تر، به‌ره‌و پیری چونیان به‌گه‌شی و رووخۆشییه‌وه، پرسپارکردنیکی گه‌رموگور له‌ بابته خه‌زان و کاروبار و رابواردنیانه‌وه... ئه‌مانه هه‌موویان بابته‌تی به‌هه‌یترکردنی دۆستایه‌تین و تازه‌کردنه‌وه‌ی خۆشه‌ویستی. هه‌روه‌ها راگرتنی گه‌ت و به‌لین و په‌یمانیش له‌وه گرنه‌تر نه‌بێ، که‌متر نییه. چونکه ئه‌گه‌ر به‌هۆی درۆزی و فرۆفیلمانه‌وه، یاخود به‌هۆی که‌مه‌ترخه‌میانه‌وه، ئه‌و گه‌ت و په‌یمانمان له‌گه‌ڵ هاورپیکانماندا رانه‌گرین، دلێان ده‌شکین. چونکه دوور نییه که‌ وا هه‌ست بکه‌ن ئیمه خه‌می سه‌ره‌وت و دلخۆشییان ناخوین، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌نده‌یش به‌ته‌نگ ده‌رد و ئازاریانه‌وه نابین.

ئیمه ده‌توانین رێژگرتنی هاورپیکانمان به‌وه زۆتر بکه‌ین، که‌ له‌ شپوه‌یه‌کی شیریندا گوی له‌ پێشینه‌کانیان بگرین. هه‌ر که‌سیک بگریت، حه‌ز له‌وه ده‌کات که‌ ئه‌ویش بپێته سه‌رچاوه‌یه‌کی یارمه‌تیدان بۆ که‌سانی تر. پێویست نییه که‌ ئه‌و یارمه‌تییه به‌شتمه‌ک بیت. ئه‌و ئه‌گه‌ر باوه‌ری کرد به‌خۆی که‌ توانیوتی یارمه‌تیمان بدات، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر یارمه‌تییه که‌ هی خۆی بچ پێشکه‌شی کرد بچ، بچ گومان رێزه‌که‌ی بۆ خۆشی و بۆ ئیمه‌یش زۆتر ده‌بێ. چونکه ئاواته‌که‌ی که‌ بۆ چاکه‌کردن بوو له‌گه‌ڵ که‌سانی تر دا هاته‌ دی. هه‌روه‌ها په‌سندکردنی یارمه‌تییه‌که‌یشی له‌ لایه‌ن ئیمه‌وه، بوو به‌به‌لگه‌یه‌کی دان پێنانی هیژ و ده‌سه‌لاتی راسته‌قینه‌یدا.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که‌ هه‌ندێ که‌س وا ده‌زانن له‌ بارباندا هیه‌ بیروباوه‌ری به‌نرخ پێشان بدن و، خۆیان ده‌که‌ن به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی ئازاردانی ئه‌م و ئه‌و به‌هۆی ئه‌و ئامۆزگاریانه‌وه که‌ ده‌یکه‌ن بچ ئه‌مه‌ی که‌سیک لێیان بخوازی، له‌ راستیدا زۆریه‌ی ئه‌و هاورپیکانه‌مان به‌مه‌به‌سیکی چاکه‌وه و نیازیکی دۆستانه‌وه ئه‌و ئامۆزگاریانه‌مان ده‌که‌ن. ئه‌گه‌ر ئیمه‌یان خۆش نه‌ویستایه، نه‌یان ده‌کرد. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که‌ ده‌زانن ئه‌و ئامۆزگاریانه‌ی ئه‌وانمان پچ

ناپریته سهر، وا جوانتره که چند تاویک بهخت بکهین له پیناو گوئگر تینیکی هیمنانه دا لهو نامۆزگار بیانه یان، جگه لهوه هه موو جار تیکیش پی له دلسۆز بیان بنیین و به دل سوپاسیان بکهین. چونکه هه چچی سووک و ریسوا و ناشی نه بی، به لووت به رزی و وشکییه وه به رامه بری پتیشنیازی کهسانی تر ناکات.

یه کیک لهو راستییه دهروونیانه ی له ژبانی رۆژانه ماندا په یی پی ده بهین و، هیچ ده میکیش کاری پی ناکهین ئه وه به، که ئه و با به ته ی هه موو که سیک له هه موو با به تیک زۆر تر نخعی پی ده دات، که سایه تیی خۆ به تی و کرده وه و کاری خۆ به تی. زۆر که سیش ئه وه یان پی خوشتره که له شتیک بدوین به که لکی خۆ یان بیت، یان به ته نگیه وه بن، نه ک ناچار بکرین به زۆر گوئ له وه بگرن که په یوه ندیی به ئیمه وه هه به. که واته، ئیمه ده توانین ئه وه فییر بین که چون دلسۆزانه با به خ به کهسانی تر به دین، ههروه ها گفتوگۆکانیشمان بخهینه سهر ئه و با به تانه ی که ئه وان ههزی پی ده کهن. ئه م ریگایه، زۆر دروسته بو دۆست پیکه وه نان. هه ر هیچ نه بی، ده توانی دۆست پیکه وه بنی، نه وه ک زانیاری پتیشان بدات، یاخود به چه نه بازی ریگا نه دات به کهس و، به قسه ی پر و پوچ و بی تام که فری به کهسه وه نه بی، مه گه ر به کاروباری تایبه تیی خۆمانه وه، که ئه وه ییش بی گومان ها ور پیکانمان له گیانیان وه رس ده کات.

ئیمه ئه گه ر ئه و خو وه مان هه بی، که خۆمان هه لیکیشین به کاروباری خۆمانه وه، یان به کاروباری که سوکارمانه وه، که له وه پیش کران، یان به سایه و پایه ی کۆمه لایه تی و ده سه لاتی ده وله مه ندیمان وه بنازین، یان به وه وه له خۆبایی بین که ئه م گه وه ره پیا و ئه و گه وه ره پیاومان نووساندوه به خۆمانه وه، یاخود گه یشتووینه ته ئه و پایانه ی که گرنگ و با به خدارن... بام ئه وه باش یزاین که په نامان بردۆته بهر ئه و ده ستوره ی که تۆله ی هه ستکردن به (براکه می) مان بو ده کاته وه. به واتایه کی تر ئیمه هه ست ناکهین به یه کهسانی له گه ل کهسانی تر دا، بو به کا ئه و هه ستانه مان به و جۆره پتیشان ده دهین. له راستیدا، زۆر گوتن، به بی وچان، له با به ت رابردوو مانه وه، نیشانه ی ئه وه به، که ئیمه ئیستاکه ده سه لاتی کار و فرمانی ئیمرۆمان نییه، رایان به پینین. ئه وه ی کهسانی تر، له م رۆژانه دا، به ته نگیه وهن، ههروه ها ئه وه ی به په رۆشن تیی بگن، ئه وه به که بزنان ده سه لاتی ئیمه له چیدا به و، ئیمه ییش چون پیاویکین.

ئه وه باشه که بتوانین باش گوئ بگرن له قسه ی ها ور پیکه مان. ئه وه نده هه به، ده بی

خۆشمان له گفتوگۆ که دا هاوبه ش بین. هه ر هیچ نه بی، بام چه ند پرسیکی لی بکهین تا بزانی له با به ته که تیکه یشتووین.

پتویست به وه ییش ناکات بلتین، هیچ که سیک خۆینده وار، پرسیاری که سایه تیی رووت له که سی تر ناکات.

کاتی که دیان ها ور پیکه مان بییری به لایه کی تر دا ده چی، ده بی ئه وه تیبگهین، که ئه وه نیشانه ی ئه وه به، که ئیمه نه مان توانیوه دلی کیش بکهینه سهر قسه کانمان، ئه وساکه پتویسته با به تی قسه که مان بگوین، یاخود قسه که مان له ویدا بر پینینه وه.

بی گومان، هه موو که سی چهز له پیاوی زرنگ و روو خۆش و خوشین (متفائل) زۆر تر ده کات، له پیاوی قسه رهق و روو گرژ و به دبین (متشائم). جگه له وه هه وه سی قسه ی نه سه ته قردن و گه مه و گه پیش، شتیکه ی به که لکه ئه ویش نخعی خۆی هه به. ئیمه مه به سمان له خوشبینی و قسه ی خۆش کردن، ئه وه نییه هه ر دلخۆشی و پیکه نین بی، یاخود بلا و کردنه وه ی ئاسایی قسه ی نه سه ته ق و قسه ی پر و پوچ بی. به لکو مه به سمان ئه وه به، راست و ره وان قسه ده کهین، که تا ئه ندازه یه کی په سند به ته نگ دا ورۆژی خۆمان و کهسانی تر وه بین، به روویه کی خوشبشه وه خه می کار و فرمانی خۆمان و کار و فرمانی کهسانی تر بخۆین، ههروه ها ئه وه نده ییش به هیز بین، که لای کامه رانی و روونکی ژبان بینین، به تایبه تی له و کاتانه دا که ده که وینه ته نگانه وه. ئنجا تیکه یشتینی ناوه های، له توانا ییدا هه به که ده ست بخری و پهروه رده ییش بکری، ئه گه ر بیتو ره نجیکی ته واوی له پیناودا بو بدری، راستیشت ده وی، هه ر ره نجیکی بو بدری، ده هینتی، چونکه که لکی ئه وه له ئه ندازه نایه ت.

به لام، به هه موو ره نگ، له کاتی گله بی کردن و به زم پیکردن و ریایی پتویسته ژیری وای پی ده وی ئه گه ر گه مه مان به یه کیک کرد، یان قسه با زمان له گه لدا کرد، گه مه و قسه که مان گشتی بن، نه ک توخنی که سایه تیی ئه و که سه بکه ون. دوور نییه، ئه و که سه قسه بازی له گه لدا ده کری، یان کاره ساتیکی پیکه نینه یته ری لی روو ده دات، خۆبشی پیکه نی. به لام زۆر تر بیر به لای ئه وه دا ده چی، که له ژیره وه پتی دلته نگ بی و پیشی پی بخواته وه. چونکه له و باره دا ده که ویته جیبه کی سووکه وه. ئه گه ر زۆر ئه رباب و دل فراوان نه بی، لی پی بی ده نگ نابی. دوور نییه، مرۆقه که، له قسه بازی به که تی بگات و پتیشی خۆش بی به مه رجی یه کیک و له گه لیدا بکات که له ره گه ز یان نایین یاخود خیزان، یان ده سه تی

زرنګکاری، یان له هاوپیسه‌ی خوځی بڼې. یاخود قسه‌بازییه‌ک‌ه‌ی له بابه‌ت‌ه‌و ر‌ه‌گ‌ز و
 ثابین و شتانه‌ی تره‌و بڼې. به‌لام‌ه‌گ‌ر بېګانه‌یه‌ک له‌گ‌ه‌ل‌ی بکات، دوور نییه پټی ناخوځ
 بڼې‌ه‌و واده‌زانی بېګانه‌که پلاری تی ده‌گرځی. چونکه زورجاری واهیه، مرؤف هندی له
 راستی دل‌ی خوځان له شپوه‌ی قسه‌ی گه‌مه و پټکه‌نیدا د‌ه‌ر‌د‌ه‌ر‌ن راستییه‌ک‌ه‌ی‌ه‌و‌یه،
 که‌س نییه بتوانی به‌ته‌واوه‌تی دل‌مان رابگرځی. ه‌ه‌روه‌ا نیمه‌یش له توانایماندا نییه دل‌ی
 هم‌مو که‌س رابگرځی. که‌واته، بؤ خویشمان باش نییه، نه‌ونده که‌موکووری له که‌سانی تر
 بگرځی و، س‌ه‌ر بکه‌ینه س‌ه‌ریان، یاخود له نه‌ندازه‌به‌ده‌ر ه‌ه‌له بکه‌ین له‌گ‌ه‌ل‌ی‌اندا، به‌جوړتیکی
 واک‌ه‌ هاوړتیکانمان بکه‌ینه بابه‌تی توانج و پلار و گه‌مه پټکردمان. تیز پټکردن،
 پټگایه‌که، زو وده‌مانگه‌یبتنی به‌سه‌رکه‌وتووی، به‌لام له راستیدا س‌ه‌رمان
 ناخات. جا له‌به‌ر نه‌مه‌ی س‌ه‌رکه‌وتووه‌کان تیز به‌که‌س ناکه‌ن، نیمه‌یش مافمان ه‌ه‌یه واپروا
 بکه‌ین نه‌وانی پټگای تیزکردن ده‌گرن، خوځان له کانی دل‌ماندا ه‌ه‌ست واده‌کن، که
 پیوسته له شپوه‌ی س‌ه‌رکه‌وتواندا خوځان پټشان بدن. جگه له‌وه، تیز پټکردن، پیاو
 به‌رز ناکاته‌وه له ژباندا، ه‌ه‌روه‌ا پیاو نریک ناخاته‌وه له هاوړی و دوسته‌کانی.

له یه‌ک تیگه‌یشتن، په‌سند، به‌تاییه‌تی له‌وکاته‌دا که‌گیروگرفت ده‌که‌و‌پته‌ ناو دوو
 دوسته‌وه، که‌ دوستانیه‌تییه‌که‌یان نری ه‌ه‌بڼ. که‌م که‌سیشمان ه‌ه‌ن که‌ بیانه‌وی بزانن،
 خوځان به‌ه‌له‌دا چوون و نه‌وه‌یش ه‌ه‌ل‌ده‌گرن که‌ گله‌ی‌یان لڼ بکړی. نیمه‌ده‌مانه‌وی تاوان
 بکه‌ینه س‌ه‌ر که‌سیکی تر، که‌سه‌که‌ی تریش ه‌ه‌ر وه‌ک نیمه‌ایه، نه‌ویش ده‌یه‌وی تاوان
 بخاته‌وه س‌ه‌ر نیمه. جا له‌گ‌ه‌ل‌ نه‌وه‌یشدا که‌ ر‌ه‌نگه ه‌ه‌ردو لمان ح‌ه‌ز به‌وه بکه‌ین که‌ دل‌ی
 یه‌کتر چاک بکه‌ینه‌وه، به‌لام لووت به‌رزییه هیچوپوچه‌که‌مان و، ترسه‌که‌مان له‌وه‌ی که
 پټان له ه‌ه‌له‌ی خوځان، له نریمان که‌م ده‌کاته‌وه و له نری ه‌اوپټکه‌مان زورتر ده‌کات،
 وامان لڼ ده‌کات، که‌ له دل‌دانه‌وه‌ی‌ه‌و هاوړتییه‌مان واز به‌یتن.

له راستیدا، نه‌وکاته‌ی که‌ به‌دل‌تیکی پاکه‌وه پټ له گونا‌ه‌ی خوځان ده‌نپټن، له‌پیش چاو
 که‌سانی ترده‌بلندتر ده‌بینه‌وه. دان نایش به‌ه‌له‌کاماندا، وامان لڼ ده‌کات که‌ جارتیکی تر
 به‌ه‌له‌دا نه‌چینه‌وه. ه‌ه‌روه‌ا زوری‌ه‌ی تی‌کچونه‌کانیشمان له‌گ‌ه‌ل‌ نه‌م و نه‌ودا، چونکه
 هیچوپوچن، به‌زوی‌ه‌ی له‌بیر ده‌جنه‌وه، نه‌گ‌ر بټو تاماده‌ بین بؤ‌ه‌وه‌ی چ‌ه‌ند ه‌ه‌نگاویکی
 بچووک به‌ره‌و ر‌یک‌که‌وتنه‌وه و ناشتی بر‌وینه‌ پیشه‌وه، ه‌ه‌روه‌ا نه‌ونده‌یش نار‌ه‌زوی
 گ‌ه‌وره‌کردنی تی‌کچونه‌که‌ نه‌که‌ین، به‌ه‌زی ه‌ه‌ست په‌سندی خوځانه‌وه.

نه‌وه‌یش پیوسته بزاین، که‌ نه‌گ‌ر ویستمان دوستانیه‌تییه‌کی بر‌بندار چاک بکه‌ینه‌وه،
 نابڼ بر‌نه‌که، خویتی تی‌بکه‌ین، به‌واتایه‌کی تر نابڼ قسه‌ی واک‌ه‌ین که‌ له ژیری و
 دل‌ته‌رییه‌وه دوور بڼې.

بؤ وینه، نه‌گ‌ر بل‌تین: (نه‌مجاره‌ چاوت لڼ ده‌پوشم. به‌لام نابڼ جارتیکی تر نه‌م ه‌ه‌له‌یه
 بکه‌ینه‌وه)، یان: (تو تاوانباریت. به‌لام چاو له گونا‌ه‌ت ده‌پوشم). نیمه‌به‌م قسه‌یه دل‌ی
 بر‌بندارتر ده‌که‌ین و ناکوکی ناوه‌ندیشمان گ‌ه‌وره‌تر ده‌که‌ین. به‌لام نه‌گ‌ر وتمان: (داخه‌که‌م،
 من ه‌ه‌له‌م کرد). یان شتیکی تری وه‌ک نه‌مه‌مان گوت، به‌زوری، نه‌وه‌که‌سه‌ خوځی زورتر
 نریک ده‌خاته‌وه، به‌لکو دوور نییه که‌ له کانی دل‌یه‌وه، تاوانه‌که‌ بخاته‌وه س‌ه‌ر خوځی.

قسه‌ه‌ه‌زاره و دووانی به‌کاره، ه‌ه‌رچیمان گوتوه بر‌یتییه‌ له‌م دوو وشه‌یه: (تا ده‌توانیت
 دل‌فراوان و لټوورده به‌).

مه‌به‌س‌مان له دل‌فراوانی پاره به‌شین‌وه و دیاری ناردن نییه مه‌به‌س‌مان نه‌وه‌یه که‌ دل‌ی
 که‌سانی تر رابگرځی، له‌س‌ه‌ر چاکه‌ ه‌انه بدرین، پش‌توانی‌یان بکړی، به‌کاروباره‌کانیشیان
 نری خوځان بدری. نه‌بټته دووباره‌کردنه‌وه‌ی قسه، که‌ بل‌تین: دل‌فراوانی له کاروباری
 وادا، پاره‌ی تیناچ، به‌لکو به‌پ‌چ‌ه‌وانه‌وه، ه‌ه‌ر هیچ نه‌بټ له لایه‌نی گ‌یانه‌وه،
 ده‌وله‌مه‌ندترمان ده‌کات. ه‌ه‌موو که‌سی‌کیش ح‌ه‌ز ده‌که‌ن نری به‌کاروباریان بدری، نه‌وه‌ نری
 پیدانه‌گ‌ه‌ه‌یان پټ ده‌کات، زورجاری وایش ه‌ه‌یه که‌ له دراو و که‌لوی‌ه‌ل لایان به‌نرخ‌ته‌.

دوا‌ی، نه‌گ‌ر بمانه‌وی دوست پیدا بکه‌ین و دوستانیه‌تی بپارتین، پیوسته دل‌سوژ
 بین، نیمه‌ناتوانین له‌گ‌ه‌ل‌ خوځاندا، چاکه‌ده‌ره‌وه‌ بین، نه‌گ‌ر له‌گ‌ه‌ل‌ که‌سانی تریشدا
 چاکه‌ده‌ره‌وه‌ نه‌بین. ر‌ه‌وشتی گ‌شتی‌ی بل‌ندیش وای پټ ده‌وی: نه‌گ‌ر بووین به‌دوستانه‌ی
 که‌سیک، یاخود بووین به‌میوانی، نابڼ توانج و پلاری تی بگرځی و قسه‌ی بؤ فری‌ه‌ی بدین.
 جگه له‌وه، نه‌گ‌ر فرمانان بؤ که‌سیک کرد، ده‌بڼ به‌دل و گ‌یان بؤی بکه‌ین. خو نه‌گ‌ر
 ه‌انه‌یش دراین تیزی پټ بکه‌ین، پیوسته تی‌بکو‌شین له‌وه‌ ر‌تییه‌ لابه‌دین، یاخود نه‌وه
 فرمانه‌مان بگ‌وړین.

نه‌گ‌ر دوو‌دل‌ی، بنج به‌ست بوو، به‌گران له ر‌ه‌گ و ر‌یشه‌وه دټته ده‌ره‌وه. نه‌گ‌ر بټو له‌وه
 کاروبارانه‌ی که‌ ح‌ه‌زی لڼ ناکه‌ین، لټ‌کو‌ل‌ینه‌وه بکه‌ین، پاشه‌جار زال‌بو‌نمان به‌س‌ه‌ریاندا
 ناسان ده‌بڼ. به‌لام به‌ه‌موو ر‌ه‌نگ تا که‌متر به‌ته‌نگ نه‌وه کاروباره‌ ناخوشانه‌وه بیتن، باشر
 ده‌بڼ بؤ‌مان بؤ وینه‌یه‌کی ساکار، نه‌وه‌که‌سانه‌ ده‌ه‌یتنینه‌ پیشه‌وه که‌ ه‌ه‌ست

واز له دوودلی بهینه و دست پی بکه

۴

دهسه لاتی چاره کردنی گورجوگولانه، له کار و فرمانه که واز هیتان و پرو وهرگیران بو کاروباریکی تر، ئەمانه شتیکی ئەوتۆن که پیوسته هه موو که سیتیکی ئاواته خواز بو هه لسه سووړاندنی کاروباری گرنه، تیپاندا هه بی. ئەو رهوش و دهسه لاتانه، هه میسان پیوستن به نیمه، بو سه رگرتنی ئاشنایه تیمان له گه ل که سانی تردا. چونکه هه یج که سیک پشت به پیووی دوودل و په شوکا و نابهستی، پروا به رهوشی بی دهسه لات ناکات. ریز له و جوړه پیو و رهوشانه کم ده گری.

هه چه نده، دوودلی، هوی زوره، به لام رهنگه گرتی که موکووری، له زورچاردا، به کم هویان بی. بنچینه ی دوودلی ترسه. ئەوانه ی تووشی نه خووشی دوودلی بوون، بی ئەمه ی هه یج هویک له ئارادا هه بی، هه موو ده ترسنوک و خو پاریزن. ئەوانه هه موو شتیکیان به لاهه گرانه، چاویان سامناکی نه بی نابینی، ئەوانه هه ره له وه ده ترسن، کاروباریان سه رنه گری. ئەوانه له سه رنه که وتن ده ترسن، له تیز پی کردنی ئەم و ئەو ده ترسن، له وه ده ترسن که هه له کردنیکیان بی به هوی روودانی ئەنجامی پیکه نین هینهر، یاخود ئەنجامی پر وهی. به زوری، دوودلی، ره گیتی هه یه له هوشی شاراو هدا به ستراره به ئاره زووی هه را کردنه وه له هه موو ئەرکیک که فرمانی گرنه پیوستی پی ده بی. دوودلی، بریتییه له تیکوشانیک بو خو پاراستن، له لیپرسینه وه ی ژیان.

کاتی که دوودلی ده گاته ئەوپه ری خراپی، تیکرا هه یج کار و فرمانیکی ره ژانه نامینیتته وه، کاری تینه کات. به م رهنگه، هی وایان هه یه، ده میکی دوو رو دریژ به وه وه به خت ده کات، تا بریار ده دات، کام ملیوان به سستیته ملی^(۱)، ئاخو له ماله وه بمینیتته وه باشتره یان بچیتته ده ره وه، ئاخو و باشتره که ئیستا نامه که بنووسی یان بیخاته دوا بی. نه خووشی دوودلی کوتوپر ده رناکه وی. ئەمه به جوړیکی تیکرای، ئەویش وه ک زوره ی پشوی هوش، له پیشدا سووک ده گری، به لام پاش ئەوه، له ئەنجامی که مته رخه مییدا لپی توند ده کات. ئەمه یه رهنگه به شتیکی سه ر بزانی، که بلتین: نه خووشی دوودلی، به جوړیکی تیکرای، به کاروباری گرنه وه ده رناکه وی، به لکو له گه ل ئەو کاروباره بچو کانه دا خو ی ده ره خات که بایه ختیکی گوره یان پی نادری.

(۱) یان: کام بویناخ به سستیته؟

به که موکووری کردنی نیمه نازاریان ده دات. ئەوانه، به زوری، چه ند که سیتیکی دیاردی کرویان خووش ناوی، له بهر هیز و توانایی و گه لپه ره ربیان، له بهر ئەو روو که شه یان که نیشانه یه بو سه روت و باوه رکردنیان به خو یان، جگه له و رهوش و کرده وانه ی تریان که ئەوانیتر نیانه. ئەوانه پاکانه ی خووش نه ویستنه که ی خو یان و ده کهن، که ئەوانه ی خو شیان ناوین خو په سند و توو ره و ترۆن. که چی له راستیدا، بو په کا خو شیان ناوین، ئەو کرده وه و رهوشته ی ئەوان هه یانه، خو یان نیانه. زورچار، واریک ده که وی، ئەوانه ی خو شمان ناوین، هه لده گرن بیانکه ین به دۆستمان، دیاره ئەگه ره ئەو دۆزمنایه تیپه مان نه بو او یه که هه یج هویکی نییه، خراپی خو مان نه بی، ئەو که سانه ده بوون به دۆستمان. به لام هه رچی بابه تی زورداریه، به راستی، زور ستمه که به توانین به گیانیکی دۆستانه وه بژین، یان له گه ل که سانی تردا به شیرینی هه لیکه ین، ئەگه ره هه موو ده م، می شکمان پر بی له بیری دۆزمنایه تی و زوردار ی و ئاره زووی توله سه ندنه وه دوو ره نییه زورمان لی بگری، دوو ره نییه، بی گونا هه رووژم به نه سه ر ئایینمان، له گه ل ئەمه ییدا بو نیمه و اچاکتره که چا و بیوشین و لی بیوورین و ئەو خراپه یه ی لیمان کراوه، له بی خو مانیه به یه وه. ئەگه یان بی باوه ری و دوودلی، سه رمان لی ده شیوتین، ئەو سا که بیش له سه ر شتی پرو بووچ شه ره شوپر ده که ین. پاشان وایشمان لی دی، که به جوړیکی تیکرای نه خو شتر و دلته نگتر و نه بیا تر بیین.

پوخته ی و تراو

- ۱- زور له نه خو شیه کانی ده مار به هوی بی نارامیی هوشه وه په یدا ده بی، که ئەویش له تیکچوونی ناوه ند پیو و هاوړیکانیه وه په یدا ده بی.
- ۲- بام وه کو رهوشیک بچو لپینه وه و تیکوشین، بو گه یشتن به ئامانجی سه رکه وتن.
- ۳- ئەگه ره ویستت که موکووری شتیکی یان که سیک پیشان به دیت، له شیوه ی پیشنیاز یاخود پرسیاردا پشانی به.
- ۴- هه ر کاتی هه سست پی کرد خو ت یاخود هاوړیکه ت ده ماری توند ده بی، گه تو گو که تان را بوه سستیته.
- ۵- که قسه ی نه سته ق ده که یه ت، یان به زم به یه کییک ده گری وریای خو ت به، دلی نه ره نجینی.

چاکترین پینگا بۆ پەرورده کردنی گیانی بریارداری ئەو هیه: هەر کاتی به پیتویستمان زانی بلتین (نه)، بلتین (نه) هەر رۆژیکیش بگریت، ئەم هه لانهی به زۆری تیدا دست ده کهوئ.

به وینه زۆرجاری وا ههیه، پرسپاریکمان لی ده کری. جا ئەگەر ئیمه لهو که سانه بین قسهی ئەم و ئەو کارمان تی بکات و، بترسین له وهی دلی ئەم و ئەو بشکینین، یا خود ئەگەر زۆر خوش باوهر بین؛ ئەوا حهز به وه ده که بین که بچینه سه ر ئاره زووی ئەو که سه و پیشبینیه که یشی په سند بکهین. ئەو ساکه، ناتوانین بلتین: خۆمان بریارمان داوه، چونکه له راستیدا، که سبکی تر بریاری داوه و ئیمه یش له سه ری ده رۆین. دیاره ئیمه یش، هه رچهند، به م جۆره رهفتار بکهین، وشه ی (به لئ) له هۆشماندا بنج به ستر ده بی. هه ر به م جۆره له وه دوا یش وشه ی (نه) تا دیت گرانتر له ده مان دیته ده ره وه.

ئیمه هه موومان ئەوه ده زانین: ئەگەر پیشنیازیکمان خرایه به رده م، یا خود بانگ کراین بۆ شتیک، ده توانین بلتین باشه، یان بلتین باش نییه. پاشه جار که هه یج هۆیه کی په سند له ئارادا نه بی که شته که به ره ره ج نه دهینه وه. ئەگەر به باشی نه زانین، پیتویسته ده موده ست به ره ره چی بدهینه وه و نه یخه ی نه دوا یی. ئیمه یش، به جۆریکی تیکرایی بۆیه کا وه رامی (نه کردن) که دوا ده خه یین، چونکه پشوودان، نه کردنه که، ئاسان ده کات. جگه له وه خۆشمان ئەوه نده ئازایه تیمان تیدا نییه که بوترین راسته و راست به مرۆقه که بلتین (نه).

له لایه کی تریشه وه، زۆر که سی وا هه ن له کانی دلایانه وه حه ز ده که ن بلتین (نه)، که چی وایش هه ست به خۆیان ده که ن که ئاره زوو ده که ن بلتین (به لئ). ئەو که سانه ی وا بن، هه ست به که موکوورپیه ک ده که ن له خۆیاندا، ئەو پیره وهی به ره ره چدانه وه یه یش، بۆیه کا له سه ری ده رۆن، که خۆیانی پی بپاریزین.

به وینه: ئیمه له کانی دلمانه وه حه ز به تیکه لپی که سانی تر ده که یین، پیمان خوشه له گه لبا نندا رابووین، که بانگیان کردین بچینه لایان، له یاریه کانی شیاندا هاو به شیان بکه یین. که چی له بهر ئەوهی ده ترسین له خۆمان بشله ژتین و بیه شوکینین، یا خود هه له یه کمان له ده ست ده رچی و ته ریق بیینه وه له سه رنه که وتن، واز له و تیکه لپی ده هینین و بانگ کردنه که یان به ره ره چ ده دهینه وه.

زۆرجاری وایش هه یه، که به درۆ، به لپنیکی پیشوو ده که یین به بیانوو، بۆ ئەمه ی خاوه ن بانگیشتنه که وازمان لی بهین. یا خود به بیانوو سه ر ئیشان یان ماندوویتی یا خود

تیکچوونیکه له شه وه، که هه یچیانمان نییه، خۆمان ده په رتینه وه له چوون بۆ ئەو بانگیشتنه. جا له م جۆره بارانه دا، پیتویسته دوا ی ئاره زووی یه که مان بکهوین. ئەنجام به چی ده گات، بام بگات. هه ره ها، تا پیمان ده کری، پیتویسته له و بیانوانه خۆمان دوور به خه ینه وه که له راستیه وه دوورن. ئەگەر بیتو، به بیانوو خۆمان رزگار بکه یین، به تایبه تی به بیانوو تیکچوونه کانی له شه وه، به زۆری وا له خۆمان ده که یین که رابیتین به م جۆره کرده وه یه وه و له هه ر کاتیکی تووشی باریکی ناخۆش بووین به کاری بهینین. به م ره نگه به ره به ره له ئەرکی ژبانی ئاسایی خۆمان دوور ده خه ینه وه هه ره ها بۆی هه یه، بۆ ئەمه په نا به رینه به ر بیانوو له ش تیکچوون تا هه را بکه یین له ده ست ئەو بیره وه رییانه ی به باشی نازانین بیران لی بکه ینه وه. که چی به وه خۆمان تووشی گه لی نه خۆشی کاریگه ری ده مار توندی ده که یین.

رینگای هه ره چاک ئەوه یه که که ینه وه یه یه که به راستی و پاکیه وه پیشوازی بکه یین. هه ره ها بریاره کانی شمان نزیک بن له راستی و رووداوه وه، بی لایه نگیری ش درا بن. پیتویسته له هه موو بیانویه کی ناراست، یان که م راستی، یان دوور له راستیه وه، خۆمان بپاریزین.

جا له بهر ئەوهی زۆر بابه ت هه ن کار ده که ن له بریاراندا ئەوه زۆر په سنده که بریاره کمان له سه ر بنچینه ی هۆش زۆرتر دامه زری تا بنچینه ی هه ست و ده روون بزوتن. چونکه ئەم جۆره (بریارانه)، له بهر ئەوهی له سه ر بنچینه ی هۆش دانمه زاون، گه لیک جار هه له یان تیدا په یدا ده بی. ئەم راستیه یه یش له وه وه تیکه یش تووین، که زۆرجاری وا هه بووه، ئەو جۆره بریارانه جیبه جی کران و هه له کانیان ده رکه وتوون.

ئەو جۆره که سانه ی دوورن له بریاردان و هه ستی خۆده ره برینه وه، هه ره ها ئەوانه ی تووشی هه ست به که موکوورپکردن بوون، حه ز به وه ده که ن که وشه ی (من) که م به کار بهین. له بهر ئەوه قسه کانیان هیزی تیدا نییه؛ که سایه تیبه کانی شیان بی تین. لای ئەوانه، وشه ی (من)، خۆپه رستی ده گرتته وه. وا ده زانن هه ر بیروباوه ریکی خۆیان ده بری، تووشی لی پرسینه وه یه ک ده بن. له وه ده ترسن به هه له دا بچن. له بهر ئەوه خۆیان له پشت وشه ی (ئیمه) وه ده شان نه وه. یا خود له پیش قسه که یاندا وشه کانی (ده لپن) یا خود (ئهو وا ده لئ) به کار ده هین. هی وایان هه یه، بۆ پشتگرتنی قسه که ی خۆی، په ندی پیشینان، یا خود هۆنراوه ده هینته وه. له خاوه ن پایه کانی شدا هی وا هه یه، که به شیه وهی لا به لای،

ئاره زووه كانى خۆى دهرده خات. بۆ وئنه، ده لئى: (كابر، ده يه وئى واى بۆ بكه ن...).

كه واته، وا چاكه، ههر كه سئ بر ياردانى پئ نه كرى، خۆى رابه ئىنى به گوتنى وشه ى (من) وه، لهو كاتانه دا كه بيروبا وه پئكى خۆى دهرده پئى، يا خود فه رمان ئىك ده دا يان گله بيبه ك ده كات، يان سه رزه نش ئىك ده كات. جا ئه گهر ئه و كه سه، خۆى دل ره ق و زمان تىژ نه بئى، در و بئى ئا پروو نه بئى، لهو قسانه يه وه كه ده يكات زۆر كه م، يا خود هبچ زبانيكى بۆ په يدا نابئى. به هه موو ره نگ، ههر كه سئ بيه وئى كه سايه تيبه كى به هبئى بئى پئويسته هه ز به وه بكات كه هه رچى ده لئى و ده يكات لئى پرسينه وه كه ى، به ته واوى، بخاته ئه سئوى خۆى. قسه ى به پئى چوپه نايش خه وش ئىكى تره له خه وشه كانى دوودل و سه رلئيش ئىوا وه كان. چونكه له جياتى ئه مه ى راسته و راست بئته ناو با به ته كه وه و لئى بدوئى، به كور تترين رپگا و رۆش نترينى، بيروبا وه پئى خۆى دهر بپئى، ده چئى قسه به پئى چوپه نا ده كات، يان زمانى لئى تئىك ده چئى، يا خود تا پئشه كيبه كى دوور در پئ و ناخوش و بئى په يوه ندى به با ته كه وه نه لئى، ئه وه ى له دلئى دا به ناي لئى.

بئى گومان، هه رچه ند مرۆقه كه، با به ته كه ى با شتر بزائى، با شتر ده توانئى كه سانى تر بخاته سه ر بيروبا وه پئى خۆى، كه مئربش په نا ده با ته به ر ئه م جوړه پئشه كيبانه: (به لائى منه وه وايه) يان (ره نگه وا بئى) يا خود (به ته وا وه تى نازانم چۆنه)... كه مئربش هانه ده درئى، كه كه سانى تر چه واشه بكات به وه ى كه له با به ته كه وه زۆر ده زانئى ئه وه يش خوويه كى باشه كه ته ماشا ى ئه و كه سه بكه ين كه قسه مان له گه لدا ده كات. به هه موو ره نگ، ئه وه يش راست نيبه كه بگوتئى: هه رچى نه توانئى چا و بپئته چا وى كه سئكى تر، ئه و كه سه خوويه كى وئزه بئى كزى هه به. چونكه ئه گهر ئه مه ئه ندا زه به كى راسته قينه ى ره وشت و خو و بو ايه، ده بوو، به ندى خانه كان مان كه سى تيا نه ما يه. له گه ل ئه وه يشدا، ئه مه راسته، كه ئه و كه سانى هه ست به كه مو كوور ى ده كهن، وا دهر ده كه وئى، كه له توانا ياندا نه بئى سه بىرى ئه و كه سانه بكه ن كه گفتو گو زيان له گه لدا ده كهن. هه روه ها له وه ده كهن، كه له به رده م كه سانى تر دا بشله ژئىن و خو بان خراب پئشان بده ن.

له و كاته يشدا، كه گيرو گرفت ئىك مان توش ده بئى و، دوودل ئىن، نازان ئىن چى بكه ين بۆ چاره كردنى، ژبرى واى پئى ده وئى كه ده ست بكه ين به ش ئىك، بام لئيشى دلئىا نه بين كه راسته. چونكه ده بئى ئه وه مان له بىر بچئته وه، كه ههر كه سئ دوودل ئىى نوواند، شه ر ده در پئئى.

ئه و قسه يه يش كه ده لئى: (فرمانى ئىم رۆت مه خه ره به يانى، ئئىستا ده سئى پئى بكه)، زۆر به كار ى پيا وى دوودل دئى. ئنجا ئه گهر پيا وئىك فرمانى خۆى دوا بخات، يان هه ر جئبه جئى نه كات، يا خود ئه و ر ئىبانه ى نه گرت كه كه سانى تر له پئش ئه ودا گرتو يانه و لئيشى دلئىا بوون كه ئه نجامى باش دهر ده چئى، بئى گومان سه ر نا كه وئى. دوور نيبه كه له گله بيب كردن و كه مو كوور ى دهر خسئنى ئه م و ئه و رزگار ى بئى. به للام ئه م جوړه ره وشته، فرمانى پئى نا چئته سه ر، پال به پيا وئشه وه نانئى بۆ پئشه كه وئى، هه روه ها هانه يش نادات بۆ ده سئ كردن به فرمان.

دوور نيبه كه له و كاته دا، مرۆقه كه وه سئتا وه بۆ لئى كو لئينه وه له و فرمانى كه ده سئى كه وه توه، بۆ ئه مه ى دلئىا بئى له وه ى كه له هه موو سه ر ئىكه وه وه بئى بۆ ئه و تيا نيبه، كه لئىك هه لئى باش باشى لئى هه لئىكه وئى و له به ر گئو وئوئى خۆى له ده سئى بچئى.

زۆر جار ى وا هه به، لئى كو لئينه وه ى زۆر پئويست نيبه و به كه لئىكئىش نايه ت. ئه وه نده ى به هۆى ئه وه وه، له ده ست ده چئى، ئه وه نده به هۆى گورج راپه راندى فرمانه كه وه له ده ست نا چئى. زۆر لئى كو لئينه وه ى نا به جئى، ده ست پئى كردنى فرمانه كه و بر ياردان له سه ركردنى، دوا ده خات. هه روه ها هه لئى كو تانه سه ر فرمانئىش، پيا و توشى ته نگو چه له مه ده كات و ئه نجامئىشى به په شىمانى ده گه پئئى. به هه موو ره نگ، پيا وى دوودل له ئه ندا زه به دهر، لئى كو لئينه وه و بىر لئى كردنه وه به كار ده هئئى له تا قئى كردنه وه دا، بۆ مان دهر كه وه توه كه بر ياره كانى سه ره تايى، ئه وه نده ى هه ل ده كهن، ئه وه نده يش راست بۆى ده چن. ئنجا ئه گهر دوودل ئىمان كرد له جئبه جئى كردنئىاندا، يا خود له وه تر ساين كه به هۆى ئه وانه وه توشى دا وئىك ببين، بىر به لائى ئه وه دا ده چئى، كه له گه ل ئه وه يشدا هۆشمان په سه ندىان بكات، وازيان لئى به ئئىن و جئبه جئىيان نه كه ين. بئى گومان، ژبرى ئه وه تا، كاتئى كه ده سئمان كرد به كرىنى خانوويه ك، يان بىرمان كرده وه له گو پئىنى فرمانه كه مان، ده بئى هه ر زانئى ريبه ك بۆ راپه راندى ئه و كاروباره مان پئويست بئى، كۆى بكه بنه وه و شاره زايى تئىدا په يدا بكه ين، تا له رپئى راسته وه بۆى برۆين. له گه ل ئه مه يشدا ئه م كاروباره گرنگه، زۆر جار ى وا هه به پئويستيان به م جوړه خه مخو ريبه نيبه. به للام دوودل له كان، به جو ر ئىكى تئىك رايى، به كاروبارى بچو وكى كه م با به خه وه خه رىك ده مئئىن، ده بئى له وه يش سه رمان سو ر نه مئئىن كه به زۆرى بيا نبنئىن، داماو و په ك كه وه ته بن له به رامبه ر كاروباره گرنگه گه و ره كاندا.

وا چاكه، دوودل له كان، له ئاره زووى گه و ره كردنى كاروبار و خه مخو رى و خو پاراستندا،

دلت زور ناسک نه بی

۵

بی گومان همومومان مرۆقی و امان بهرچاو که وتوو، که بههوی زوو تیکچوون و دلشکانیانوه، بهخوړایی، ژیان له خویشیان و له کهسانی تریش تال دهکهن و دهیکهن بهژان! نهوانه، زوو گرژ دهبن، زوو دلتهنگ دهن، بهناسانی تووره دهکرتین، درهنگیش دلیمان چاک دهکرتتوه. نهوانه، بی نهوهی خویمان ماندوو بکن، هموموودهم نامادهن شتتیکی بچووک بدوزنهوه و بیگرن بهدلتهوه. نهوهیش له بهر نهوهیه که راهاتوون بهلیکدانهوهی خراپهوه. هرچییهک بیین و بیین دهیخه نه سهر خویمان. پیوسته بزانی دلیمان که زوو تیکچوون ته گهره دهخاته پیش مرۆف له ژیانیدا. چونکه ژیان نهوهنده ماوهی کهمه، بازرگانیی ژینیش نهوهنده چروپره، همومو کهس پیی ناکرئ ته ماشای نهو چاونه اندازانه بکات که دل ناسکه کان زوری لی دهکهن بیانبینئ. هرروه ها همومو کهسیک نامادهی نهوه نییه، که ژیان خوی بهخت بکات بو دل راگرتی نهو جوړه کهسانه، که هر چندیک خویمان بو بکوژیت، پی نازانن، هر بو له بو دل دهکهن و ورد و درشتیشت له سهر دهژیرن. کم کهسی و امان تیدایه، نه مهنده بهناوبانگ بی، همومو کهس، بی وچان بیی لی بکاتهوه و، لیتی بدوی و، خه ریکی نهوه بی له ناسمانهوه بهری بداته خوارهوه بو رتسمان. لهوهیشدا، زور بههله دا دهچین، نه گهر برومان بی کهسانی تر، له ههلسان و دانیشتمان، به پهرۆش و وردییهوه، سهرنج ددهن. نه گهر باوه پرییه کی و امان هه بی، بنچینه کهی له سهر ههله دامه زراوه.

نهوانه کی له ناو شه قامه کاند، بهلاماندا تیده پهرن و سهیرمان دهکهن، له ژماره نایه ن. بهلام ده بی نهوه بزانی که سهرنجدانه کانیان سه رییه، زوری پی ناچی له بییریان دهچیتهوه. کهچی دل ناسکه کان وا دهزانن، هر کهسی بهر تیکهوت سهیریان بکات، مه بهسی کهموکووری لیگرتن و تهوس پیکردنه. جا هر وه کو له وه پیش گوتمان، نه م بیروباوهره ههله یه، له پهژاره یه کی ههله وه ههلقویوه.

له گه له نهوهیشدا که زوربهی نهو شته پروپوچانهی، که دل ناسکه کان دلتهنگ دهکات، بریتین له پهژاره یه کی رووت، بهلام پیوسته له سهرمان که هه ندیکی راستیان تیدایه، لییان جیا بکهینهوه. همومومان نهوه دهزانین که زور جوړه سهرنه کهوتن و سهرگردانی و ریسوایی ههیه تووشمان دین. پیوسته نیمهیش نازایه تییه کی ته او مان هه بی،

هه ندیکی لی کم بکه نهوه. هرروه ها له وهیش تییه گهن، که هرچه ند، بیرکردنه وه بیان قوول بی، دربارهی گیرو گرفته کانیان، هموموودهمی، تیبیاندا سهر ناکه ون. چونکه هیچ کهسیکی خاوه ن کاروباری بهناوبانگ نییه، که پی له وه نه نی، جاروبار بههله دا دهچی، جاروبار بههله ی گه وره و پر سامدا دهچی. له بهر نهوه چاوه روانی نهوه نییه که کهسانی تریش بی ههله بن. نه مهیش دهستوور تیکی باشه بیگرن، که هر کاتی بریار تیکمان له بابته کاروباریکه وه دا، ئیتر واز له بیرکردنه وه لهو کاروباره بهینین، دست به جیش دست بکهین به جیبه جیکردنی نهو برپاره. بهلام نه گهر هه ر تاوه نا تاویک، له خویمان پرسی نه گهر ریگایه کی چاکترمان بگرتایه نه انجام بهچی دهگه بشت؟ نهوسا که گومان و ترس له دلیماندا پهیدا دهن، سهرمان لی تیکدهچی، ره نچمان به با دپروا، پرستمان دپری، هیز و توانا بیسمان و ایان لی دی دهگه نه نیوه بی.

زورجاری وایش ههیه نه م گومان و ترسانه، دهبنه هوی تیکدانی، نهو ری و شوپنه، که بو جیبه جیکردنی فرمانه که مان داناوه. نه نجامی دوا بییش بهوه دهگات، مرۆقه که ده مده می لی بی، له سهر هیچ نیازتیک خوی رانه گری، که هاتوو دهستی کرد به بریار دانیکی تریش زورتر دوودلیی تیدا بنویئ. پاشان وای لی دی، سهری لی تیک دهچی، کاروبار له بهر چاویدا تیکه لوپیکه له ده بی، نازانی دست بداته کامیان و، وازیش له کامیان بهینئ. بهواتایه کی تر دست به زور شت دهکات، بهلام هیچیان ناباته سهر.

پوخته ی و تراو

۱- بی نهوهی ههست به خویمان بکهین، دوودلی خوی ده به ستیته وه به ناره زووی خو دربار کردنه وه له همومو رنج و تیکوشان تیک که بو راپه راندنی کار تیک پیوسته.

۲- نهوانه به دل دهیان هوی بلین (به لی)، کهچی دهیان هوی بلین (نه)، لهو کهسانه که ههست به کهموکووری خویمان دهکهن.

۳- له پشت بیانوه وه خوت مه شاره وه، به تاییه تی بیانوی لهش تیکچوون.

۴- همومو گه وره پیاو تیک پی له وه دهنج که ههله ی له دست دی. له بهر نهوه چاوه روانی نهوه نییه که کهسانی تریش له ههله بهدوور بن.

رووبه پرویان بوهستین، یان بیانخوینهوه، یان بهبی پشم و قین بهر په چیان بدهینهوه.

بهلام ته گهر هاتوو، گردمان له خویمان کرد به شاخ، ههر کاتې توشی ته نگوچه له مهبه کی گه وره و راسته قینه بوین، له ژیر چهره کانی روژگارد، وردوخاش ده بین و پارچه پارچه و هه لا هه لا ده بین. ده بی ته و به شمان له بییر نه چی، که ته وانه ی بهر گه ی دهر زیبه کی که سانی تر ناگرن، له شیوه به کی بی هاوتادا دل ناسکن. ته ویش له بهر ته ویه، که ته وانه که م هوشن، یان خاوهن که موکوورین، یاخود وا ده زانن که خویمان خاوهن که موکوورین.

ته و که سانی شاره زای هیژ و ده سلا تی خویمان، هه ووه ها ته و که سانی ههر هیچ نه بی سهر که وتوو له راستکردنه وه ی که موکوورین خویماندا، ته وانه هه مووده م، له سهر پاراستنی ریزی خویمان هه لناده نی، له سهر راگرتنی مهنیدی خویمان شه ر ناکهن، هه ووه ها ناماده ی کوه ک و ه شاندنیش نین له سهر هه موو شتیکی، ته گهر هاتوو که سانی تربش له ناشاره زایی خویمان وه، نه یان زانی ته و او ریزیان لی بگرن، بوله بول ناکهن.

هوی زور هه به، ته و روژن ده کاته وه، بوچ ته و جوژه که سانه، گوی ناده نه شتی پروپوچ و ماوه ی شیان ناده ن، دلیمان ته نگ بکه ن... ته و که سانه، بیزیان نایه ت، خویمان به و شته پروپوچانه وه خه ریک بکه ن. ته وانه هه رگیز خه می خویمان ناخون. هه ووه ها به ته نگ ته و به شته وه نین که که سانی تر چیبیان بی ده لین. ته وانه نایانه وی ته مهنی خویمان بدو رپین و، نازادی بییر و فرمائی خویمان به وه پایه مال بکه ن، که سهرنج بده نه هه موو ریسوا کردنیکی هیچو پروچ که دهر باره یان ده کری، یاخود ماوه بده ن، ته و شته سووک و بچو کانه دلیمان پر نه جیتن و تووره یان بکه ن.

ته وانه باوه ریان وایه، هیچ پیایکی خوینده وار و تیگه یشتوو سووکیان ناکات. سووک کردنی وایش له ده ست که س ناوه شیتته وه له ده ست پیای خراب نه بی. ننجا ته گهر هاتوو یه کییک هوروزمی بردنه سهر، پیویست ناکات خه فته بو خویمان بخون که وایان به سهر هاتوو، به لکو پیویست ده کات خه فته بو ته و که سه بخون که شتی وای له ده ست ده و شیتته وه.

هه ووه ها، ته وانه ته ویش ده زانن، که زورداری له پیای چاویسه وه روو ده دات. چونکه ته وانه ی بتوانن شتی بکه ن، ده بکه ن. به لام ته وانه ی ناتوانن بیکهن، ده ست ده کهن به که موکوورین گرتن له وانه ی کردوویانه. له موه، نایج وای تیگه یین که پیای به کار، نای بی گوی له هیچ نرخ دانانیک بگری. چونکه کرده وای وای، له خو بیایی ده کات و، کویری شی

ده کات، ناهیلتی هه له کانی خو ی بیینی. به لام پیای به کار و ناکات ته وه ده چی له که موکوورین گرتنه که، یاخود له نرخ دانانه که ده کولیتته وه و سهره و ژیری ده کات، بو ته مهنی بزانی چهندی راسته و چهندی به که لکه. ته و ساکه به و پییه چهندی له ده ست بی، په پره و بی ده کات.

بو وینه: ته گهر نرخ دانانه که، له یه کیکی و او ده رچوو بوو، که مافی هه بی پیشانی بدات، و هک سهر و کی فرمانیک، ته وانه ته وه به هوروزم و توانج و پلار دانین، نالین ته وه نیشانه ی دوزمانیه تی سهر و که که یه، که له بهر ههر هویه ک بی دهر بی ریوه. ماوه ی ته ویش ناده ن، که ته و نرخ دانانه، دلیمان پر بکات له پشم و قین و دل پیسی، نه و هک کار بکاته دل و دهر و نیان و گیانیان پایه مال بکات. ته وانه، به پیچه وانه ی دل ناسکه کان، هه مووده م خه ز به وه ناکهن که هه موو شتیکی به ته و او ده تی لیک بده نه وه و روژنی بکه نه وه، هه ووه ها زوریش پاکانه بو خویمان ناکهن، ته وانه پی له وه ده نین، که هه موو که س توشی هه له ده بی، هه ووه ها دانیش به وه داده نین که دوزاندوویانه و سهر نه که وتوو. ته وانه له نرخ دانانه که ده کولته وه، بو ته مهنی بزانی به که لکه یان نا. ننجا ته گهر به لایانه وه باش بوو ته وانه واز له لووت به رزی خویمان ده هیتن و پی له هه له ی خویمان ده نین، ته نجا به گیانیکی چاک و پاکیشه وه هه له که ی خویمان راست ده که نه وه. به لام ته گهر نرخ دانانه که روو خیتنر بوو، فری ده دهن به ولاره، له وهیش دلنیا ده بن، که زوو بی، یان دره نگ، پاکانه یان بو ده کری.

ته وه ی بو بلا و کردنه وه ی گیانی ناشتی به که لک بی ته ویه، که بروا بکه یین و، به راستیش بروا بکه یین، که هاو ریکانمان له که لماندان، دژمان نین. ته وانه یشت با شتر ناماده ده بن بو دلخوش کردنمان، ته گهر بیتو ئیمه یشت ده ست بکه یین به دلخوش کردنی ته وانه، به مهر جی زور سهر نه که یینه سهر یان بو دلخوش کردنمان.

پوخته ی و تراو:

۱- زور به هه له دا ده چین، ته گهر وای بزانی که سانی تر خه ریکی ژماردنی بزوتنه وه و دامرکانه وه مانن.

۲- هه موو پیایکی تیگه یشتوو ده زانی زورداری چه کی پیای چاویسه. له بهر ته وه، بهر گه ی نووکه دهر زبی ته م و ته و ده گری!.

نوواندنی موگناتیسی

نوسه‌ری: أبو‌مدین الشافعی
کوردی نووسی له سالی ۱۹۶۴

* نوواندنی موگناتیسی بووه به‌گرنگترین به‌شی زانستی خوئاسینی به‌کارهاتوو...

* هه‌موو که‌سیک له توانایییدا هه‌یه ئەم و ئەو بنوئینی...

* نوواندن، ئەگەر له کارساتی شارراوه‌بیش ئاگادارت نه‌کات، خو‌ده‌رگات بو‌ده‌کاته‌وه، بو‌ ئەمه‌ی کار له‌م و له‌و بکه‌یت...

* هه‌روه‌ها ده‌یشتوانی له‌ گه‌لێک په‌وشت و نه‌خۆشی رزگارت بکات...

که‌ وای لی‌ هات ئەم نووسراوه‌ بخوئینه‌روه‌، تا چه‌کدار بیت به‌چه‌کیکی بی‌ هاوتا له‌ هیتز و هه‌ره‌تا و که‌سایه‌تییه‌کی تازت چنگ بکه‌وی که‌ دوور نییه‌ یه‌جگار به‌که‌لکت بیت. له‌ ژبانی رۆژانه‌ و کار و فرمانتدا...

نوواندن^(۱) به‌کار به‌ینه

۱

هه‌موومان گوتمان له‌ بابته‌ی نوواندنی موگناتیسی گرتوه‌. زۆریشمان هه‌ندیک له‌ کۆره‌کانی نوواندنی موگناتیسیمان دیوه‌. به‌لام زۆریه‌ی که‌سان، به‌سه‌رسامیکه‌وه، به‌رامبه‌ر ئەم کارساتانه‌ ده‌هه‌ستن، بی‌ ئەمه‌ی هه‌ستییک بکه‌ن به‌ئاره‌زوه‌یه‌کی خو‌بان بو‌ فیربوونی ئەو ریشوئینه‌ی که‌ ده‌توانی به‌هۆی ئەوانه‌وه‌ ئەم و ئەو بنوئینری. زۆر که‌سی وای هه‌یه‌ پرۆای وایه‌ که‌ نوواندنی موگناتیسی به‌خششیکه‌ی خوداییه‌، ته‌نیا دراوه‌ به‌چه‌ند که‌سیک، هه‌موو که‌س ناتوانی به‌کاری به‌ینه‌ی. دوور نییه‌ ئەم باوه‌ره‌ سه‌بارت به‌وه‌ بی‌ که‌ هه‌ندی له‌وانه‌ی ده‌ستیان گرتوه‌ به‌سه‌ر نوواندنا، هه‌ندی بیروباوه‌ری وای سه‌یر سه‌یربان بلاو کردۆته‌وه‌، که‌ هه‌مووان به‌خه‌نه‌ سه‌ر ئەو باوه‌ره‌ی که‌ نوواندن پازیکه‌ی شارراوه‌یه‌، ناگوئنجی مرۆقه‌ ره‌مه‌کیه‌کان فیری بن و به‌کاری به‌ین.

به‌لام راستی جیا‌یه‌ و ئەوه‌ی بلاو کراوه‌ته‌وه‌ و بلاو بو‌ته‌وه‌ به‌ناو مرۆقابه‌تیدا جیا‌یه‌. چونکه‌ هه‌موو که‌سیک ده‌توانی نوواندن به‌کاربه‌ینه‌ی، به‌و مه‌رجه‌ی هه‌ندی شاره‌زایی هه‌بی

(۱) به‌مانای خه‌ولێخستن نه‌ک نوواندنی سه‌ر شانۆ (ته‌مه‌سیلکردن).

له‌ زانستی خوئاسیندا. له‌ راستیدا لیکۆلینه‌وه‌کانی زاناکان له‌ زانستی نوواندنا کاریکه‌ وایان کردوه‌ که‌ ئەم بابته‌ گه‌لێک لکی لی‌ بیته‌وه‌ و مرۆقیش له‌وه‌ دوور به‌خه‌نه‌وه‌ که‌ رێگه‌ی راسته‌قیه‌ بگرن بو‌ فیربوونی. به‌لام ئەوی پتوبسته‌ پتی لی‌ بنیین، بی‌ پتچوپه‌نا، ئەوه‌یه‌ که‌ نوواندن راستیه‌کی رووداوه‌، هه‌موو که‌س هه‌ستی پی‌ ده‌کات، که‌سیش گومانی تی‌ نابات.

پیش ئەمه‌ی گوئی له‌ هیچ لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زانستی بگرت له‌م بابته‌وه‌، خه‌ریک به‌، نوواندن به‌کار به‌ینه‌. ده‌توانیت له‌ هه‌مووده‌میکدا، ده‌ست به‌وه‌ بکه‌یت، بی‌ ئەمه‌ی چاوه‌روانیی ئەنجامی لیکۆلینه‌وه‌ی پتشیبیه‌که‌ی نوواندن بکه‌یت. خه‌ریکی نوواندن به‌. دوور نییه‌ له‌ سه‌ره‌تا‌دا بترسیی له‌وه‌ی که‌ نه‌گه‌یت به‌ئەنجامیک. دوور نییه‌ گومان به‌یه‌ته‌ ئەنجامه‌که‌یسه‌وه‌ وایش بزانیته‌ که‌ ئەو که‌سه‌ی ویستووته‌ بنوئینی، نه‌نوستووه‌، به‌لکو خۆی وای پیشانداده‌ که‌ خه‌وی لی‌ که‌وتوووه‌. که‌ وای لی‌ هات، بو‌ ئەمه‌ی له‌ راستی نوواندن تی‌بگه‌یت و ئەم راستیه‌ی به‌سه‌پینیتته‌ دلته‌وه‌، هیچ چاره‌یه‌ک نییه‌ ئەوه‌ نه‌بیت که‌ نوواندن له‌ خۆتا تا‌قی بکه‌یته‌وه‌. که‌واته‌ پیش ئەمه‌ی که‌سیکی تر بنوئینت، خۆت بنوئینه‌.

خۆنوواندن، رێچگه‌یه‌کی کۆنه‌، هیندییه‌کانی پتیشوو به‌کاربان ده‌هینا، له‌ کاتی رۆژووگرتنه‌ درێژه‌کانیاندا، هیندییه‌ به‌رۆژوووه‌که‌، به‌هۆی برسیتییه‌وه‌ خه‌وی لی‌ ده‌زرا. خۆ ئەو رۆژوووه‌ی که‌ له‌ ده‌یان رۆژانی تی‌په‌ر ده‌کرد، ئەوه‌ هه‌ر به‌جاریک تووشی نازاری برسیتییه‌ ده‌کرد. جا لێره‌وه‌ بوو که‌ هیندییه‌کان ناچاربوون بگه‌رتن به‌دوای چاکترین رێگه‌دا بو‌ رزگاربوون له‌ ده‌ست ئەو نازارانه‌. ئەوه‌ بوو رێگه‌ی نوواندنیان دۆزییه‌وه‌. ئەویش به‌و جوژه‌ بوو که‌ ده‌بوو رۆژوووانه‌که‌ سه‌یری سه‌ری لووتی خۆی بکرا‌یه‌ تا خه‌وی لی‌ ده‌که‌وت. خۆیشم که‌ له‌سه‌ر ئەو که‌شتیه‌ بووم که‌ ده‌ربازی ده‌کردم له‌ ژوووروی ئەفه‌ریکا، هه‌ر ئەو رێگه‌یه‌م گرت بو‌ خو‌نوواندن. برسیتی چوار رۆژ برستی بریووم. تا ئەندازه‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ تا‌قیکردنه‌وه‌که‌مدا سه‌رکه‌وتم. له‌باتی ئەمه‌ی چاوه‌ریته‌ سه‌ری لووتت، ده‌توانیت چاوه‌ریته‌ ده‌رزیه‌یک یاخود هه‌ر شتیکی رووناک. له‌ نامه‌که‌مدا (ئاگاداری به‌ئاره‌زوو) که‌ به‌مه‌به‌سی وه‌رگرتنی پله‌ی ماجستیر پتیشکه‌شی زانستگام کرد بوو، ئەم کاره‌ساته‌م گتیا بووه‌وه‌، که‌ له‌ دوو کاتی پتر پی‌ چوو بوو: له‌سه‌ر کورسییه‌کی درێژ راکشا بووم، له‌ ماوه‌یه‌کی (۲۵) بیست و پینج سانتیمه‌تره‌بیدا ده‌رزیه‌کم له‌ به‌رده‌مدا داچه‌قاند، خۆم خسته‌ سه‌ر ئەوه‌ی که‌ تا ده‌میکه‌ی درێژ چاوی تی‌ بپریم. که‌ سه‌رنجم دا، ده‌نگی ئەو

ئاسانترین ریڭای نوواندن

۲

گه لیک ریڭای نوواندن هه یه، له به شی پیتشودا هه ندیکیم پیشان دا. به لام هه موو ریڭایه کی نوواندن، یهک ئامانجی هه یه، ئه ویش چاوتییرین و نه بزواندنیته. بۆ نوواندن، چهند ریڭایه کی تریش هه یه، وهک لیدانه کانی (مه ترۆنۆم) که ده درین به گوپی نوستنخوازدا، یاخود هه لیدانیکی ریڭایه کی په یته پیتای تر بی که بدری به گوپییدا. یان وای لئ بکری که هه ست بکات به لیدانیکی سووکی ریڭایه کی له له شیدا. ئه م ریڭایه، هه ر ئه و ریڭایه یه که دایکه کان به کاری ده هین له نوواندن مناله کانیاندا. دایکه کان، هه ر کاتیکی بیانه وئ مناله کانیان بخه وین، ته نانه ت ئه گه ر داموای خه ویش نه بن، به زوری به هوئی نوواندن موگناتیسیه وه خه و له مناله کانیان ده خه ن. که چی، نه خو یان، نه تاکوته رای خیزان، که سه یری ئه و منال نوواندن ده که ن له لایه ن دایکه کانیانه وه، په ی به وه ده بن که ئه م کرده وه یه، نوواندن موگناتیسیه نه بی هیچی تر نییه. نوواندن ئه م منالانه له لایه ن دایکه کانیانه وه، هه رچه نده شیوه یه کی زانستی هه یه، به لام بۆیه کا له لایه ن که سانی تره وه بایه خی پئ نه دراهه، چونکه مناله کان هه م به ئاسانی دهنون، هه م به ئاسانی دهنوتیرین.

به لام وا درده که وئ دایکه کان، زوریه ی کات، له نوواندن مناله کانیاندا، له سه ر یه ک ریڭا نارۆن. به لکو به پیچه وانیه ئه وه، گه لیک ریڭا به کار ده هین بۆ نوواندن، هه موویشیان له کاتیکیا به کار ده هین. ئنجا له به ر ئه وه یه که ده یانینین به جو ریکی ریڭایه کی ده ست ده کیشن به سه ر مناله کانیاندا، هه ر له و کاته یشدا به جو ریکی ریڭایه کی ده نگیکی نه رمیان به گوپییدا ده دن.

له لیکولینه وه یه کی وردی کار تیکردنی ئه م جو ره تاقیکردنه وانه له منالاندا، بۆمان درده که وئ که هه رچه ند نوواندن موگناتیسیه ریڭا کانی زۆر بی، ئه وه نده به زوو به زووی ده چیتته سه ر. به م ره نکه ده توانین بلین: نوواندن به یه ک شیوه یش پیک دیت، به لام ئه گه ر له چهند ریڭایه که وه ده ستی پئ بکری، زووتریش پیک دیت، به و مه رجه ی نوینه ره که له یه ک کاتدا ئه و ریڭایانه به کار به یینی.

زۆر که سی وا هه یه، وا ئه زانن که نوواندن منالان و ئه و که سانه ی که کم ده سه لاتن، به ئاسانی پیک دیت که چی راستیسیه که ی پیچه وانیه ئه وه یه. ئه وه یش له به ر ئه وه یه که هه موو که س ئه توانی بنوی، بام نوواندن هه ر که سه شیان جو ره کاتیکی جیاوازی پیتوست

رادیویه ی له ژووره که دا داترا بو، به ته نشتمه وه، به ره به ره که ز ده بو، وهک دوو بکه ویتسه وه لیم وا بو. ته نانه ت جاری وا هه بو، وام ده هاته پیتش چا و که ده نکه که به ته واوه تی ده پرا و ده گه رایه وه. هه روهک ئه و که سانه ی ئه مه یان به سه ر هاتبو، منیش ده ترسام له وه ی که نه توانم بکه ریتمه وه سه ر هو شیار ی به لام ئه وی بۆم درکه وت ئه وه بو که خه وتنه که م له خه وتنی ئاسایی زۆر جیاواز بو. هه ر ئه وه نده جیاوازیان هه بو، که نوستنی موگناتیسیه پچر پچره وهک ئه و نوستنه ئاساییه ی که له کاتی گه رمادا، یاخود له کاتی بلندبوونه وه ی پله ی گه رمیه ی له شدا، په یدا ئه بی. به م ره نکه له تاقیکردنه وه که مدا سه رکه وتم. ئیتر وایشم لئ هات که له هه رده مه ی کدا به وئ بتوانم خو م بنوینم. له و روژانه یشدا، که سوژی هه موو لایکی خاوه ن سوژی به تین ده که ویتته خرۆشانه وه، خو م وا ده هاته پیتش چا و که هه موو ده م خه وه کانم پچر پچر و شیواون. له و کاتانه دا، زۆر جاری وا هه بو په نام ده برده به ر جو ره خو نوواندنیک: چاوم ده بریه به ره و ژوو، تیده کو شام هه ر دوو چاوم را گرم نه یان بزویتنم، ئه وه نده ی پئ نه ده چوو کاس ده بووم، ئنجا هه موو له شم خا و ده بووه، به ره به ره خه و ده چوو چاومه وه و دهنوستم.

ره نکه ئیتر خوینده وار بتوانی له م نمونانه وه که به هه موو دل سوژی هه کی زانستی هه وه گپراومنه ته وه، شتیک تی بگات له بابه ت ئه و تاقیکردنه وانیه که له کو ری نوواندنا ده توانی بکری. له راستیدا، من بۆیه کا سه ره تای ئه م نوو سراوه م وه ها ده ست پئ کرد، که خوینده وار ان هه م بی ریکی رو شن له بابه ت راستیه ی نوواندنه وه په یدا بکه ن، هه م له ساکاری نوواندن موگناتیسیه ی تی بگه ن. بی گومان، تو له نوینه ره کانت زۆر بیستوه،^(۱) که له بابه ت به کاره یانی هیزی که سایه ی خویانه وه دوواون بۆ ئه مه ی که سانی تر بنوین. ئه وانه ده لین: پیتوسته له نوینه ردا هه ندی مه رج بیتته دی، وهک هیزی تاره زوو و هیزی کار تیکردن. هی وایشیان هه یه ده لی: له نوینه ردا که ره سه ته یه کی موگناتیسیه هه یه، له وه وه ده چیت بۆ نوینراو. چه ز ئه که م بزانیته ئه م قسانه هیچو یووچن، به ره له ست ده خه نه پیتش ده می ئه و که سانه ی که ده یانه وئ نوواندن موگناتیسیه له خو یاندا تاقی بکه نه وه، مه به سیان ئه وه یه هه موو که س دوو ر بکه نه وه له و تاقیکردنه وانیه که هیچو یووچی ئه و قسانه درده خه ن. پیتش ئه مه ی گوئ له هیچ بیرو باوه ریکی با و بگریته له بابه ت نوواندن موگناتیسیه وه، پیتوسته نوواندنیک له خو تدا تاقی بکه یته وه، تا بتوانیته له وه پاشیش ئه م و ئه و بنوینی.

(۱) ئه و که سه ی خه لک ده خه ویتنی (المنوم).

بى خۆ ئەو جىياوازىيە لە نوستنى ئاساييىشدا ھەر ھەيە. زۆر كەسى وا ھەن ھەر كە سەربان كرده سەر سەربىن، خەويان لى ئەكەوئى. كەچى ھى وايش ھەن، تا دەمىكى زۆرى پى نەچى، خەو ناچىتە چاويان. زاناكان، تىكۆشان بزەن،^(۱) ئەم جىياوازىيە لە نوستنى ئەم و ئەودا، چ پەيوەندىيەكى ھەيە بەكاروبارى دەروونىي ترەو؟ بەلام لىكۆلئىنەوكانى لەمەر نوستن، ھەموو تازە بابەتن. لەبەر ئەو، لەم روو، ھىچ برىارىكمان پى نادى. بەلام، لەپاش سەرنجدانىكى خۆي، ھەر ئەوئەندە دەتوانىن بلىين، كە ئەم جىياوازىيە لە كاتى نوستندا، چ ئاسايى بى، چ دەستكرد، سەبارەت بەوھەيە كە جىياوازى ھەيە لە ناوئەند چالاكىي دەروونى تاكوئەراكانى مرۆفدا كە لە خودايىيەو، ياخود لە باووياپىريانەو بۆيان ماوئەتەو. بەواتايەكى تر دەتوانىن بلىين ھەموو كەس وەك يەك ھۆشيار نييە، لەبەر ئەو نايشتوانن وەك يەك خەويان لى بکەوئى زۆر كەسى وا ھەيە، گىئرووئىن، چ لە بزووتنەو، چ لە بىرکردنەو، ھەموو دەم كاسى زىندە خەون، لە دەست رووداويش ھەر دەكەن، چونكە ھۆشيارىيەكى ھەموو دەمى پى دەوئى. لە راستىدا، كاروبارى نوواندن، برىتييە لە كەمكردنەوھەيەكى پەلە ھۆشيارى. كەواتە ئەو كەسانەى وريايىيەكى زۆريان ھەيە، بەگران دەنوئىن. چونكە كەم كەردنەوھەيە پەلە ھۆشيارىيە بەھىزەكەيان كاتىكى درىژى دەوئى. كەچى ئەو كەسانەى وريايىيان كزە، تا ئەندازىيەكى گەورە، نوواندىيان ئاسانە. كە واى لى ھات، ئىمە دەتوانىن، ئاسانترىن رىگەى نوواندن ھەلبىزىن بۆ ئەو كەسانەى دەمانەوئى بىاننوئىن. ھەر لىرەو دەلئىن كە باوترىن رىگەى نوواندن، ئەو رىيەيە كە چا و بىررىتە شتىكى برىسكەدار. ئەوھىش بەم جۆرە دەبى: ئەو كەسەى دەمانەوئى بىنوئىن، پىويستە واى لى بکەين تا ماوئەيەك چا و بىررىتە شتىكى رووناك ياخود برىسكەدار، بەمەرجى (۲۵) بىست و پىنج سانتىمەترە، لە چاوى دوور بى، لە شوتىكى بلىندترىشەو دانرا بى لە بارستايى چاوى.

بەلام جارى وايش ھەيە، ئەم رىگە ئاسانە، نوواندەكەمان بۆ ناباتە سەر. چونكە ئەو كەسەى دەمانەوئى بىنوئىن. ھەرچەندە چا و دەپرئە شتە برىسكەدارەكە، بەلام بىرى لە لاي خۆى نييە، دەچى بەلایەكى تردا. بەم رەنگە، پەى نەبردنى بەشتە برىسكەدارەكە لە ھىزى نوواندەكەى كەم دەكاتەو، سا يان نوواندەكە زۆرى پى دەچى، ياخود ھەر بەجارى سەر ناگرئى. لەبەر ئەو، ھەندئى لە نوئىنەرەكان، بۆ ئەمەى زۆرتەر و زووتر كار لەوانە بکەن كە دىيانەوئى بىاننوئىن، دەست راوھشاندىن بەكار دەھىتەن كە پى دەلئىن (جوولئەى دەست

(۱) راستى: زاناكان ھەوليان دا ئەو بزانن كە ئەم...

كىشانى دوور) ئەم جوولانە، بەزمىكى گەورەى گىرا لە چاوو راوكرندا. ھەندىكى وا ھەبوون، وا يان دەزانى نوئىنەرەكان، بەراستى شەپۆلئىكى موگناتىسى ئاراستە دەكەن و دەنئىرن بۆ ئەو كەسانەى دىياننوئىن. كەچى رازى ئەو، كە ئەم دەست راوھشاندىنە كارىكى گرنگ دەكەنە سەر نوواندەكە، ئەوھەيە كە سەرنجى نوئىنەرەكە راوھكىشى بۆ دەرەو، ھەررەھا وايشى لى دەكات كە ئەو جوولانەى نوئىنەرەكە دەيكات بەدەستى، چاويان تى بىرئى، كە ئەنجامەكەشى ئەوھەيە نوواندەكە زووتر و زۆرتەر كارى خۆى لە نوئىنەرەكە بکات. ھەر لەبەر ئەمەيشە، كە من رىگەيەكى ئاسانم ھەلبىزاردووە بۆ نوواندن، كە برىتييە لە دوو شت: شتىكى برىسكەدار و جوولئەيەكى دەرەو. جا ئەو كەسەى بەوئى بىنوئىن، شتىكى برىسكەدارى دەخەمە پىش چا، كە دەتوانم لەسەر شتوھەيەكى رىكوپىك بىجوولئىن، پاشان دەيخەمە سەر ئەوھەيە كە چا و بىررىتە شتە برىسكەدارەكە (زۆرجارى وا ھەيە كە ئەم جوولئە رىكوپىكە لەگەل لىدانى مەترۆئۆمەكەدا يەك ئەخەم)، كە ئەمانەم كرد، زۆرى پى ناچى دەروونى ھەرە بەھىز و وريا، بەرە بەرە كز دەبى و كابراكە خەو ئەيگرئى ئىمە دەيشتوانىن ھۆيەكى ترىش بەكار بەيئىن. ئەويش بۆنكرەن. نازانم ناخۆ ئەم ھۆيە لەپىش منەو بەكار ھىنراو لە نوواندندا يان نا. بەررىكەوت، لە سالى ۱۹۴۵دا، كە لە خەستەخانەى نەخۆشى ھۆش بووم، ئەم ھۆيەم بەدىي كرد، ئەو سالى، جاروبار دەچومە (نەخۆشخانەى عباسى)، بۆ ئەمەى شارەزاي نەخۆشى (مانيا) (*).

بىم، كە نەخۆشەكانى ئەم نەخۆشىيە، زۆر دەووروئىن زۆر دەجوولئىن، جوولئەكانىشيان نارىكوپىكن، بۆ ھىچ نامۆزگارىيەك سەر دانانەوئىن. وا رى كەوت، جارىكيان كراسەكەم بۆن خۆش كرد بوو، ھەرچەند دەچوم بەلای نەخۆشىكى (مانيا)و، سەيرم دەكرد سەرەتتىكى واى پى دەگەيشت كە لەوھپىش نەمدىبوو پىيەو. لەپىشدا ھەرچەندم دەكرد بزەنم ھۆى ئەو سەرەتەى چى بوو، بۆم دەرەدەكەوت، بەلام كە ئەو كراسە بۆن خۆش كراوھى خۆم گۆرپى و كراسى بى بۆنم لەبەر كرد، رازى سەرەتەكەى تىگەيشتم.

كاتى كە ئەم بەسەرھاتەم گىراوھە بۆ (پزىشك يوسف مراد) خاوەنى (گۆقارى زانستى خۆناسىن)، ئەويش بۆى گىراوھەو كە ئافرەتتىك دەناسى، تا سىپوئىكى نەخستايە ژوورى نوستنەكەيەو خەوى لى نەدەكەوت. ئنجا كە ئەم سەرنج دانەم بەراوورد كرد لەگەل سەرنج دانەكەى خۆمدا، لە بابەت كار تىكردنى بۆئەو لە نەخۆشە دەروونىيەكان، بۆم دەرەكەوت: بۆن كار دەكاتە چالاكىي دەروون. لەبەر ئەو دەتوانىن بۆنىش دابىئىن بەھۆبەكى يارمەتيدەر

(* مانيا: گلاروى -وەرگىزى).

بۆ نوواندن، بەتایبەتی لە پاش ئەوێی کە بۆمان دەرکەوت، بۆن، چە کارێک دەکات لە شەوی پەردەدا بۆ زالبوون بەسەر خەو زاندا. ئەویش وا لێک دەدرێتەو، کە بۆنی خۆش وا لە مەرۆف دەکات هەناسەکانی قوول بکات. هەموودەم، نوستوو دەبینین هەناسەێ خۆی درێژ دەکاتەو. جا بەم رەنگە، کە بۆنی خۆش کار لە هۆشیارایی دەروون دەکات، لە رێگەێ هەناسەدانەو. کەواتە ئێمە دەتوانین بڵێین ئاسانتەری رێگا بۆ نوواندن ئەوێی کە چەند هۆیک بەکار بەینەری، وەک چاوی تەبیرینی بزێو بەپێی تریبەکی دەنگداری پەیتا پەیتا، کە لە تەنیشتیەو بۆنیکی خۆشیش بدری بەلووتی ئەو کەسەدا کە دەنوێنری بۆ ئەمەێ وای لێ بکری کە هەناسەێ درێژ بدات. ئەویش زۆر ئاسانە کە لە هەناسەدانی درێژ تەبەگەین چ کارێک دەکاتە سەر مەرۆف؛ مەرۆفە، هەر ئەوێی کە بەسەر کە چەند هەناسەێکی یەک لەسەر یەک بدات، ئێتر هەست بەسەرگێژی دەکات. هەر وەها کە سەرئەچ دەدەین، لەنگەر گرتنیش کارێکی گەورە دەکاتە سەر چالاکی دەروون. ئەو کەسەێ چەند جارێک بەهەر چوار لای خۆیدا دەسووریتەو، دێسانەو هەست بەگێژبوونیکی دەکات، دوور نیبە لە دواپیدا لە هۆش خۆی بچیت. جا لەبەر ئەوێی کە دەبێ باپەخ بدەین بەلەنگەرگرتن لە کاتی نوواندندا. چاکترین بار، بۆ ئەو کەسانەێ دەنوێنری، ئەوێی کە پراکشین، بۆ ئەمەێ هێچ پێویستی بە تەبەگەێ نەبێت بە تەبەگەێ، بۆ ئەمەێ لەنگەری خۆی بگری. لەو کاتی نوواندنانەدا، کە ئەو کەسەێ دەنوێنرا لەسەر تەختێکی ئاسایی دادەنیش، وا دەرەدەکەوت کە کابراکە خۆی دەگرت بۆ ئەمەێ لەنگەری سەری خۆی پابگریت. ئەم بەرەنگاریکردنە دەبوو بەهۆی دواکەوتنی نوواندەکە.

کار تەبەگەێ لەنگەرگرتن لە چالاکی لەشدا، لە گیانلەبەراندنا، بەجۆرێکی تەبەگەێ دەردەکەوێ. بۆ ئەمەێ راستیی ئەم قەسەێت بۆ دەرکەوێ، هێچێ پێ ناوێ ئەو نەبێ، کە هەر وێشکیکی بۆ پینچ تاو (دقیقە) یێک یان کەمتر بەسەر گازی پشستا رابخەیت، دەموودەست دەبینیت کە هەر وێشکە کە بەجۆرێکی نەبەجێ لەشی رەق بوو، جا بەم رەنگە دەتوانیت هەر ئەندامێکیکی بۆی بەرەقی بیهێلێتەو. هەر کەسێ بگریت دەتوانیت ئەمە تاقی بکاتەو. بەمەیشدا دەرەدەکەوێ کە نوواندن چەند مەرجێکی هەبە سەر بەلەشن، پەيوەندیان نیبە بەنیازبەخشیئەو. ئەم جۆرە بارەێ نوواندە لە باری (رەشەخەو: کابوس) دەکات کە لە لای مەرۆف پەیدا دەبێ. بەلام جۆرەکانی تری نوواندن کە لە چاوی تری بپن و بزواندنی گلێنەێ چاوی لەسەر ئاھەنگێکی تریبەدار پێک دین، لەناو پەلەوەرەکاندا دینە پین چاوی. دەتوانری مریشکیکی یاخود کەلەشیرێک بەو بنوێنری کە وای لێ

بکریت: راست چاوی بپنێتە شتیکی. دەتوانری ئەویش بە ئاسانی جیبەجێ بکریت، ئەگەر دەنووی بەلەنگەر راست بکریتەو. هەرکە پەرنەدەکەت وا لێ کرد یەک دوو هەناسەێکی پێ ناچیت، لەشی خاوی دەبیتەو و خەریکی ئەو دەبیت کە چاوەکانی بنووقیئێ.

نوواندن بەهۆی چاوی تری بپنێتەو، لای گیانلەبەرەکانیش هەبە. زۆر جار ماریان دیو، چۆلەکە، بەهۆی چاوی تری بپنێکی بەهێز لە دوورەو نوواندوو. هەر وەها زۆر کەرویشکی وایش هەبە، کە چاویان بەچراوی ئۆتۆمۆبیلەکان دەکەوێ لە کاتی هاتنیاندا لە چەقی رێگادا بپنێتەو دەوێ. چونکە ئەو رۆناکیبە بەهێزە جۆرە خاوی بوونەوێک دەخەنە گشت دەمارەکانیانەو، لەبەر ئەو چاویەست دەبن و دەکەونە جۆرە نوستنیکی مۆگاتایسیی وای کە بپنێتەو بپنێتەو و بوەستن و نەیشتوانن خۆیان دەرێاز بکەن، لە ئەنجامدا دەکەونە ژێر چەرخێ ئۆتۆمۆبیلەکانەو و ئەپلێشێتەو، دەمرن. بەم رەنگە بۆمان دەرئەکەوێ، ئەو رێگایانەێ پینشانم دان بۆ نوواندن، رێگایەکی دروستن، لەسەر بنچینەێ زانستی لەش دامەزراوون. بێ گومان، نوواندنی مەرۆف بەهۆی نیازبەخشیئەو دەبێ. بەلام لەم سەرئەنجامەێ لە سەر وە پینشانمان دان، مەبەس ئەوێی کە بزانی هۆی هەرەگەرە نوواندن لەسەر بنچینەێ هێزێ لەش دامەزراو.

کار تەبەگەێ نیازبەخشیئە لە نوواندندا:

۳

بێ گومان ئەو گێروگرەفەێ لە کەینەوێی نوواندنی مەرۆفدا دیتە بەردەمان، سەبارەت بەوێی کە مەرۆفە کە خۆی ژیاینیکی پری گێروگرەفەێ هەبە. ئەو هۆبە دەروونیانەێ کە کار ئەکەنە نوواندن زۆرن، گرنگترینیان نیازبەخشیئە. لە راستیدا، نوستن و نوواندن، زۆرتر لەبەر ئەوێ کە یەکتر ئەچن، کە نیازبەخشیئە لە ئارادایە و کاری خۆی دەکات.

خەو کاتیکی لە پیاو دەزری، کە باوهری وای بیت تووشی خەوێزان بوو. ئەم باوهرکردنە، بەتەنیا، بەسە بۆ ئەوێ نەهێلێ خەو بچیتە چاوی. بەلام پیاو دەتوانێ بەرەنگاری ئەم دەرەدە بەو بکات، کە نیاز بەخۆی ببەخشی و خۆی بەو دنیای بکات کە زوو خەوێ لێ ئەکەوێ، ئنجا کە ئەوێ جیبەجێ کرد زۆری پێ ناچێ بەراستی دەنوێ.

هەر وەها لە جۆرەکانی نوواندنییدا، نیازبەخشیئە،^(۱) دەستیکی بالایی هەبە. ئەو کەسە

(۱) نیازبەخشیئە: بۆ (الیعاز) بەکاری هێناو.

ئەوندەدى بەسە كە لە باری نوواندندا دامەزرى و خۆى بداتە دەست نۆتەنەر، بۆ ئەمەى ھۆى
 نيازبەخشىن كارى لى بكات. ھەرەكو نوستن كارىكى وايە تا ئەندازەيەك بەئارەزوى
 مرۆف خۆى نەبىت پىك نايەت، ھەرەھا ھۆى ئارەزوى لە نوواندنىشدا دەستى ھەيە.
 ھۆى ئارەزوى لە نوستندا ھەرەك ھەموو ھۆبەكانى ئارەزوى تر بەمەرجى بابەتى لەش
 سنورى بۆ كىشراوہ. بەواتايەكى تر، مرۆف دەتوانى زال بى بەسەر نوستنى خۆيدا، ھەز
 بكات ئەنوى، ھەزىش بكات نانوى، بەمەرجى تەواو تىر خەو بوو بى. بەلام ئەو كەسەى
 دەمىكى دووردىزى بى نەنوستى، ناتوانى زال بى بەسەر نوستنى خۆيدا، نايشتوانى
 لەو بەولواو بەرگەى نەنوستن بگرى، لەبەر ئەو، ھەرچەندىكىش خۆى نەبەوى بنوى، خەو
 ئەبباتەو و خەوىكى قولبىشى لى ئەكەوى.

كە وای لى ھات، ئىمە ئەتوانىن ئەو كەسەى بمانەوى بىنۆتىن، نيازى نوستنى پى
 ببەخشىن. بەلام نيازبەخشىن بەتەنيا، نوواندەكە جىبەجى ناكات، بەتايبەتى لە رۆژەكانى
 سەرەتادا كە رانەھىترى بەنوواندەوہ. ئەویش لەبەر ئەوئەيە كە مەرجەكانى لەش، كە
 لەو پىش ناومان بردن، دەبىت بىنە دى. ئەگەر بىتو لە شوپن كارى مەرجەكانى لەش ورد
 ببىنەو، بۆمان دەردەكەوى كە برىتىن لە دوو بەش: يەككىيان دەروونى و لەشيبە،^(۱) وەك
 ماندووبوون. يەككىشىيان ھەر تەنيا دەروونىيە وەك بىزاربوون. جا نيازبەخشىنىش،
 گرنگىيەكەى لەو دەايە، كە ئەو دوو ھۆبەى لىو پەيدا دەبى. چاوتى بىر پىن لە شتىكى
 برىسكەدار ھەم دەبىتە ھۆى پەيدا بوونى ماندوويتى، ھەم دەبىتە ھۆى پەيدا بوونى
 بىزارى. بۆ ئەمەى نوواندەكە بەدروستى جىبەجى بى، پىبىستە ئەو كەسە پىن گەيشتوہ
 ئاسايىيەى دەنۆتەنرى، خۆبىشى ئامادە بى بۆ نوواندن، ئەگىنا نوواندەكە بەئاسانى سەر
 ناگرى. بەھۆى نيازبەخشىنى نەبىنىيەوہ دەتوانرى ئەو كەسە بخرىتە سەر خۆبەدەستەوہدان،
 بۆ ئەو دوو ھۆبە - ماندووبوون و بىزارى - بى ئەمەى لە بەرگەگرتنەوہ بىتەوہ ھۆش
 خۆى.

رېگای نيازبەخشىنىش بەپىيى بارستايى بىر و خۆبىندەوارى دەگۆررى. فېللىكى
 تايبەتيم لەگەل شاگرد چىشتەكەرىك بەكارھىنا، بۆ ئەمەى بىخەمە سەر ئەوئەي بەرپەچى
 نوواندن ئەداتەوہ، خستەمە دلپەوہ كە بۆبەكا ھەز بەنوواندنە دەكەم لە دەست نەخۆشى
 ئىسك ئىشان (رۆماتىزم) كەى رزگارى بکەم. كەچى لەگەل دەرگەوانىكا فېللىكى ترم

(۱) يان: جەستەبىيە.

بەكارھىنا. خستەمە دلپەوہ كە بۆبەكا دەمەوى بىنۆتىن، تا ئەو كەسە بدۆزمەوہ كە
 كراسەكانى لى دزىوہ. چونكە ئەمزانى زۆر بەپەرۆش بوو بۆ دۆزىنەوہى دزى كراسەكانى.
 بەلام شاگردەكانم بەوہ دلپەوہ دەكرد، پىم دەگوتن، ھەر كەسە بىسەوى لە نوواندى
 موگناتىسى تىبگا و بكوئىتەوہ، دەبى ھىچ نەبى بۆ جارىك بنۆتەنرى، تا بتوانى سەرنجى
 خۆى بنوسىتەوہ.

ئەم رېگايانە ھەموويان بۆ نيازبەخشىنى نەبىنى بوون. نۆتەنەر ئەگەر ھەندى رستەى رەپ
 و راست بەكاربەيتى لەگەل مرۆفەكەدا، بۆ ئەمەى بىخاتە سەر نوستن، شتىكى نابەجى
 نىيە. بۆ وىنە دەتوانى پىيى بلى: (پىلسوۋەكانى چاوت زوو دادەرەوہ، خەرىك
 بەبەسەبىتەوہ. بەرەنگارى مەكە، بام ماندوو نەبىت). ئنجا كە تفى قوت دا، پىيى بلى:
 (ئەمەيش نىشانەيەكە لە نىشانەكانى خاوبوونەوہ و وەنەوزدان. تۆ بەئاسانى
 دەنۆتەنرىت). يان پىيى دەلى: (وام دىتە پىش چا و ھەناسەدانەكەت قوول و سستى لى
 ھاتوہ. ئەمەيش نىشانەيەكى خەو لى كەوتنە). ياخود پىيى بلى: (ئەندامەكانى لەشت
 خەرىك خا و دەبنەوہ، ئەگەر لەگەلئاندا بسازىت ھەست بەجۆرە سەرەتەك دەكەيت.
 تۆيش وا چاكە واز لە لەشت بەيتىت، لەگەل سوروشتدا بەرپتوہ بچى، بەرەنگارى
 نەكەيت). بەم رەنگە نۆتەنرى شارەزا و ھونەرمەند، دەتوانىت گەلپىك رستەى
 رەنگاوپەنگ ئامادە بكات بۆ نوستن، كە ئامانجيان ئەو بىت كار لە ھەموو سووچىكى
 وربايى بکەن. وا چاكە گفستوگۆكان پچر پچر بن، نەك بنوسىن بەيەكەوہ، تاكو ئەو
 كەسەى دەنۆتەنرى ماوہى بۆ بىمىتەوہ بۆ جىبەجىكردنى نيازبەخشىنەكە، پاش ئەمەى تىي
 دەگات. وا چاكە نۆتەنەرەكە، رستەكان، چەند جارىك دووبارە بكاتەوہ، بۆ ئەمەى كار لە
 دل مرۆفەكە بكات و ماوہى بەرەنگارىكردنى نەدات. ھەندى كەسى وا ھەن، ھەست بەوہ
 دەكەن، كە نيازبان پى دەبەخشىن، بەتايبەتى بەرەنگارى نيازبەخشىنەكە، خۆى دەكەن.
 لەبەر ئەو، پىبىستە نۆتەنەر بزانى چۆن رستەكانى خۆى ھەلدەبۆتەنرى و چۆنىش بەباشى
 دايان دەبۆتەنرى تا بتوانى ھەر كەسە بەپىيى خۆى كارى لى بكات و بىخاتە خەو.

سەرنج دا رۆژىك لە كارگەى زانستى دەروون، لە زانستگای وىژەدا، شاگردىك ھەموو
 مەبەسەكانم تىگەبىشت لەو رستانەوہ كە بۆ نيازبەخشىن بەكارم دەھىنان لەگەلئىدا. لەگەل
 ئەوھىشدا بەرەنگارى كرد. جار جارىكىش زەردەخەنەيەك دەبىگرت، كە وای پىشان دەدا،
 ھەستى بەھەموو فېللىكم كەردوہ بۆ ئەوئەي خەوى لى بھەم. لەگەل ئەوھىشدا، كە سەرنج
 دا، جۆرە خاوبوونەوہيەكى تووش بوو، ئەوئەندەى پى نەچو، چوہە بارىكى ترەوہ، باری

به‌رهن‌گار بکردن. ئەوه‌نده‌ی نه‌ما بوو، منیش ره‌نجه‌رۆ بېم و ناچار بېم واز له نوواندنی به‌ئێتم. که‌چی له‌و کاته‌دا که‌ خه‌ریک بووم واز له نوواندنی به‌ئێتم، سه‌یرم کرد به‌ئاره‌زوویه‌که‌وه به‌ره‌و خه‌وتن ده‌چی. ئیتر منیش چاو وریاکه‌ره‌وه‌که‌م وه‌ستاند و وازیشم له‌ نیازبه‌خشین هێنا. که‌ ته‌ماشام کرد له‌ شوێنی خۆی نه‌بزووت، به‌لکو پاش هه‌ناسه‌یه‌ک، هه‌ر له‌خۆیه‌وه‌ خه‌وی لێ که‌وت. تا ماوه‌یه‌کی درێژ له‌ خه‌ودا مایه‌وه. که‌یشته‌ سات و نیویک. به‌لام گوێ وریاکه‌ره‌وه‌که‌، واتا لێدانی (مه‌ترۆنۆم) هه‌که‌، هه‌ر له‌ کاردا بوو. بێ گومان، زۆری به‌هۆی ئەمه‌وه‌ بوو که‌ خه‌وه‌که‌ی درێژ بووبوووه‌.

زۆرجاری وا هه‌یه‌ که‌ نیازبه‌خشین دره‌نگ کاری خۆی ده‌کات. ئەمه‌م له‌ کرێکاریکی ساکاری زانستگای وێژده‌دا بۆ ده‌رکه‌وت. ئەوه‌یش وا بوو، که‌ من به‌ئاسانی نوواندم، پاش ئەمه‌ی چه‌ند تاویک چاوی بریبه‌ که‌ره‌سته‌ بزێوه‌که‌ و چه‌ند رسته‌یه‌کی به‌جێشم به‌گوێیدا دا. پاشان به‌جێم هێشت، بۆ ئەمه‌ی بچم هاوڕێیه‌کی ئەو به‌ئێتم و زال بېم به‌سه‌ر مان گرتنه‌که‌یدا و بئێتم. چاکترین هۆ بۆ دلنیاکردنی به‌وه‌ی که‌ ئەویش ده‌توانی بنوی، ئەوه‌ بوو که‌ هاوڕێکه‌ی خۆی پیشان بده‌م نوواندوووه‌مه‌. که‌چی تا له‌گه‌ڵ خۆمدا هێنانه‌وه‌ ژووهره‌که‌م، کرێکاره‌که‌ی یه‌که‌مان دی به‌ئاسانی هاتبووه‌وه‌ هۆش خۆی. هه‌روه‌ک به‌ئاسانی خه‌وینرا بوو. به‌م ره‌نگه‌ دووم کرێکاره‌که‌یان وا چوو هه‌میشکه‌یه‌وه‌ که‌ نوواندنی مرۆف هه‌رگیز ناچێته‌ سه‌ر. له‌گه‌ڵ ئەمه‌یشدا خسته‌مه‌ سه‌ر ئەوه‌ی که‌ خه‌ریک بیت خۆی بدا به‌ده‌سته‌وه‌ بۆ خه‌وتن. له‌گه‌ڵ لێدا زۆر خه‌ریک بووم، تا ده‌میکی دووردرێژ شته‌ بریسه‌که‌داره‌که‌م به‌به‌رچاویدا ده‌هێنا و ده‌برد، (مه‌ترۆنۆم) هه‌که‌یشم یه‌جگار سست کرده‌وه‌. هه‌رچی جوژه‌ نیازبه‌خشینیکیش هه‌بوو له‌گه‌ڵمدا به‌کار هێنا^(١)، که‌چی هه‌یچ نیشانه‌یه‌کی خه‌وهرده‌وه‌ی لێ ده‌رنه‌که‌وت. به‌لام که‌ ژووهره‌که‌ی منی به‌جێهێشت و چوو ژووهری کرێکاره‌که‌انه‌وه‌، له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی خۆی دانیشته‌، به‌ئاسانی خه‌وی لێ که‌وت. ئەم که‌ینه‌وه‌یه‌یه‌ش وه‌ک که‌ینه‌وه‌یه‌یه‌که‌ی پێشوو، سه‌ری هه‌موومانێ لێ سوور ما. بۆ روونکردنه‌وه‌ی که‌ینه‌وه‌یه‌یه‌که‌، ده‌لێین: نیازبه‌خشینه‌که‌ دره‌نگ کاری تێ کرد، که‌ که‌یشته‌ کاتی خۆی کار بکات ده‌موده‌ست که‌وته‌ خه‌وه‌وه‌.

له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا ده‌رکه‌وتوو که‌ که‌چان ئاماده‌ترن بۆ نوواندن ئەوه‌یش بێ گومان هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌یه‌ که‌ نیازبه‌خشین زوو کاریان تێ ده‌کات. هه‌ندی کچ پارێزگاری خۆیان ده‌که‌ن له‌ پیاوه‌ل‌دان (که‌ نیازبه‌خشینیکی کاریگه‌ره‌ بۆ ئافه‌رت)، له‌گه‌ڵ ئەمه‌یشدا که‌ زۆر

(١) یان: ... له‌گه‌ڵمدا به‌کارمه‌ئینا.

دووباره‌ کرایه‌وه‌، کاری خۆی ده‌کات. له‌به‌ر ئەوه‌ له‌ کۆری نوواندنی موگناتیسیدا، که‌چان به‌ئاسانی کاریان تێ ده‌کری، به‌زۆری به‌رگه‌ که‌م ده‌گرن، ئەوه‌یش له‌به‌ر ئەوه‌یه‌ که‌ ئافه‌رت، به‌ئاسانی برۆا به‌هه‌موو شتێک ده‌کات که‌ په‌یوه‌ندی به‌بابه‌تی نه‌ئینکاریه‌وه‌ هه‌بێ. که‌ سه‌رنجم دا، ئافه‌رته‌که‌کان زۆر بایه‌خ ده‌دن، به‌م پێشه‌یه‌ی من. زۆرترین سه‌رنجی ورد که‌ له‌م لێکۆلینه‌وانه‌وه‌ ده‌ستم که‌وتوون، ده‌گه‌رینه‌وه‌ سه‌ر ئەو پرسپاره‌ په‌یتا په‌یتایانه‌ی که‌ که‌چان و ژنان لێیان ده‌کردم له‌ کاتی فرمان بئێنما.

لێره‌دا من له‌ که‌ینه‌وه‌یه‌یه‌ی کچیک ده‌دویم، که‌ به‌گرنگی ده‌زانم، خۆی خه‌ریک کرد بوو به‌نوواندنی ره‌نجه‌ره‌که‌یانه‌وه‌ له‌ مانی خۆیاندا. که‌چه‌که‌ دوودل بوو له‌ کاریگه‌ری ئەو هۆیانه‌ی که‌ بۆ نوواندن پێشانم دا. ئەمه‌ راسته‌، زۆرجار چاوی که‌وتبوو به‌نوواندنی ئەم و ئەو له‌ کارگه‌ی زانستی ده‌رووندا، به‌لام برۆای به‌وه‌ نه‌بوو، که‌ نوواندن له‌ توانایی هه‌موو که‌سه‌یکدا هه‌یه‌، باوه‌جوو له‌ توانایی خۆیدا. ئەویش له‌به‌ر ئەوه‌ بوو، که‌ خۆی هه‌یچ باوه‌رێکی به‌خۆی نه‌بوو. ئەو وا چوو بووه‌ میتشکییه‌وه‌ که‌ نوینهر ده‌بێ خاوه‌ن که‌سایه‌تیه‌کی به‌هه‌ی بێ ئەگینا که‌سی بۆ ناوینهری. به‌لام که‌ ره‌نجی دا له‌ پێناو نوواندنی ره‌نجه‌ره‌که‌یدا، بۆی ده‌رکه‌وت که‌ خۆی ده‌توانی ئەم و ئەو بنوی. نوواندنه‌که‌ی که‌ سه‌ری گرتبوو، هه‌ر ته‌نیا به‌هۆی نیازبه‌خشینه‌وه‌ بووبوو. چونکه‌ هه‌یچ که‌ره‌سته‌یه‌کی تری پێ نه‌بووبوو به‌کاریان به‌ئێتم له‌ نوواندنیدا. له‌مه‌شه‌وه‌ تێده‌گه‌ین که‌ ئافه‌رت له‌ توانایییدا هه‌یه‌ به‌ئاسانی نیازبه‌خشی بکات و، کاریکی گرنگیش له‌ کابرای نوینراو بکات. هه‌روه‌ک سه‌روشت به‌هه‌موو هۆیه‌کی نیازبه‌خشی چه‌کداری کردبیت وه‌هایه‌.

هه‌یزی نیازبه‌خشی له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وی که‌ به‌راوهردیکی ناوه‌ند نوواندنی منالان و نوواندنی گیانله‌به‌ران بکه‌ین. هه‌رچه‌ند منال ساوا بێ، له‌ نوواندنیدا هه‌یچ هۆیه‌ک کاری لێ ناکات، هۆی له‌ش و هه‌ست نه‌بێ. هه‌رچه‌ند له‌ ته‌مه‌ندا گه‌وره‌تر بێ نیازبه‌خشین باشتر کاری لێ ده‌کات. هه‌مووده‌م منال و گیانله‌به‌ر، له‌ نوواندندا له‌ یه‌کتر ناکه‌ن. چونکه‌ وه‌ک سه‌رنج ده‌ده‌ین، نوواندنی گیانله‌به‌رانی ساوا، گرانتی پێک دی له‌ نوواندنی گیانله‌به‌رانی گه‌وره‌. به‌لام منال به‌هۆی رێگای ئەندامانی له‌شیه‌وه‌، به‌ئاسانی ده‌نوینهری، ئاسانتیش ده‌نوینهری به‌هۆی نیازبه‌خشینه‌وه‌. ئەوه‌یش له‌به‌ر ئەوه‌یه‌ که‌ منال، له‌به‌ر ئەوه‌ی هه‌ست به‌که‌موکوورپی خۆی ده‌کات له‌ به‌رامبه‌ر له‌ خۆی گه‌وره‌تردا وه‌ک باوک و دایکی و مامۆستای که‌ ده‌سه‌لاتیشیان به‌سه‌ریدا هه‌یه‌، به‌ئاسانی خۆی ده‌دا به‌ده‌سته‌وه‌ بۆ ئەمه‌ی خه‌و بپا ته‌وه‌.

کارتیکردنی نیازی به خشی له دهرروونی نوینراودا

۴

له دووی مانگی نه ورۆزی سالی ۱۹۴۵ دا ئەم تاقیکردنەوه یەم جیبەجی کرد. کچیک، (ف. ب.) ناویش یارمەتی دام. ئەو کەسە دەمانووست بینووتین شاگرد چیشتکەرێک^(۱) بوو، کە لاییکی بیست و یەک سالی بوو. کەمەکی نووسین و خۆپندنەوه فیتەر بوو. بەلام له بابەت نوواندنی موگناتیسسیه وه هەر ئەوه ندهی دهرزانی: بیستبووی لهم و لهو که نوینەر ده توانی ئاگاداری شتی نه زانراو و پازی دهرروونی مرۆڤ و شتومەکی ون بوو و پتوشوتیان بیتی. ئەم شاگرد چیشتکەرەیش بۆیه کاهاتبوو بینووتین، که ناوی ئەو کەسە کراسه کە و هندی پوولی لی دزیسوو بۆی دهر بکەوی. منیش به هۆی لیدانی (مه ترۆنۆم) و چاوپرین له شتی بریسکه داری وا که له گه ل لیدانی مه ترۆنۆمه که ریک بکەوی، نوواندم پاش ئەوهی نوست، به مه به سی ئەوهی که بیخه مه باریکی دهرروونی تایبه تیبیه وه، ئەم رستانه م دا به گویتیدا: (من له چیشتخانه که دام ئیستاکه ئیوارتیه کاترمیر یانزه پیشان ددهات. دهرگای چیشتخانه که م (ههروهک خۆی قسه بکات وایه) له سه ر خۆم داخست. بۆ ئەمه ی هندی رۆن دهر به یتیم. من ئەگه رام بۆ کلیلی دۆلابه که. وام دهرزانی وه ستام له شویتیکی دووردا شاردویتییه وه. بۆچ ژیر کاشییه گه وره که نه گه ریم؟ هه ر شویتیک گه رام نه مدۆزییه وه. ئیسته گویم له یه کیکه له گه ل دهرگه وانه که دا گفتوگۆ ده کات. من چراکه ده کوژینمه وه گویم له کابراکه یه به دوا ی مندا ده گه ری دوو دلم له چوونه دهره وه، نه وه ک دلم لی پیس بکه ن. چاوه پروانی بکه م، یان دهرچم؟ گویم له دهرگه وانه که یه بانگم ده کات، دلم زۆر تر داده خورپی من دلنیام که ئاپرووم ده چی، باوه جوو دهرگه وانه که ده لی (سید) نه چۆته دهره وه، له چیشتخانه که دایه دهرگه وانه که و کابراکه ی تر، وا نزیک ده بنه وه له دهرگای چیشتخانه که. وا یه کیکیان دهرگاکه لی ددها. نازانم چی بکه م؟ دهرگاکه بکه مه وه، یاخود له په نجه ره که وه دهر باز بیم؟ له هه ردوو باردا پیتم ده ووتری دز و تاوانبار، که چی هیشتا هیچیشم نه دزیوه. کاشکی نه هاتما یه ته ناو چیشتخانه که وه نه بیریشم له دزیکردن بکر دایه وه. نازانم چی بکه م؟ خودا له ناو ده می دهرگه وانه که بدات، ئەو بوو به هۆی ئەم شله ژاوییه م. ئەو بوو وتی له مال نه چۆته دهره وه، هه ر ئەویش بوو چه سپان دییه دلیه وه که من له چیشتخانه که دام... به مه نده

(۱) راستتر: شاگرد چیشتخانه یه ک بوو...

وازم هینا. شاگرد چیشتکەرە که م هۆشیار کرده وه که سه رنجم دا، له ده موچاویدا دلخۆشی دیار بوو، هه سستی به سه رهوت ده کرد. هه رچه ند به وهی دهرزانی که خه وی لی که وتبوو، نیشانه ی شادمانی له ده موچاویدا ئاشکراتر دهرده که وت. پاش تاویک گوتی: (راستییه که ی: من خه وم ده بین. نه له تاریکیدا بووم نه له چیشتخانه دا!!). نه یووست له مه پتر بلتت که چی زۆر خه ریکیش بوون له گه لی. هه رچه نده نوواندنه که ماندووی کردبوو، به لام زه رده خه نه ی ده کرد.

له هه مووی گرنگتر ئەوه بوو له پاش چه ند رۆژیک لیتی دهرکه وت. له پاش ئەم نیازی به خشییه، له کاتی نوواندنه که یدا سه رنجم دایه ره وشت و کرداری شاگرد چیشتکەرە که. له پیش هه موو شتی کدا بۆم دهرکه وت که ناوه ند ئەو و دهرگه وانه که تیکچوو، بیجگه له وه ناوه ند ئەو و شاگردیکی خۆپندنگایش تیکچوو که هیچ شه ویک نه بوو دهرنگ نه ییته وه. که چی له کاتی نیازی به خشییه که دا ناوی هیچ که سیتی ناسراوم نه برد بوو له گه ل دهرگه وانه که دا شه رو شو ر له ناوه ند دهرگه وان و شاگرد چیشتکەرە که دا زۆر په یدا ئەبوو. شاگرد که، هه چ فرماتیکی له وه پیش بۆ دهرگه وانه که ده کرد، ئیتر له وه به ولاره بۆی نه ده کرد. هه فته یه کی پی چوو، شه رو شو ر له ناوه ندیاند توند بوو. منیش هه موو ده م ئاگام له دهرگه وانه که بوو، بۆ ئەمه ی بزانه هه سستی به رامبه ر شاگرد چیشتکەرە که چۆنی لی دی. که سه رنجم دا، پیاویکی هیمنی به سه زمانم هاته پیش چاو. هه موو ده م وه ک راهاتبوو، ده یووست شاگرد چیشتکەرە که دلخۆش بکات، بۆ ئەمه ی ئەویش بیکاته هاوبه شی خۆی له پاشماوه ی چیشته کاند، بشه یلی چای له چیشتخانه که دا لی بنی. لیروه به ته واوه تی بۆم دهرکه وت، که هۆی تیکچوونیان به هیچ کلۆجیک له دهرگه وانه که وه نه بوو. که واته، هیچ نه مایه وه ببیته هۆی ئەو تیکچوونه، کارتیکردنی نیازی به خشییه که نه بی.

گرنگ ئەوه تا که شاگرد که، له هه موو کرده وه په کیدا، بروای وا بوو، که هه رچی ده کات، به ئاره زووی خۆی ده یکات، که س کاری تی نه کردوه. ئەمه ییش به لگه یه کی به هپزه، که نیازی به خشین له نوواندنی موگناتیسیدا، ده چیتته ره گ و ریشه ی دهرروونه وه. ده توانی هه ر به م شیوه یه کار بکریتته دهرروونی که سانی تر، به تاییه تی ئەو که سانه ی که نایانه وی واز له باوه ر و بیرو کرده وهی خۆیان به یتن، چونکه له کاتی هۆشیاریدا، ناتوانی بخریتته دلنیانه وه که واز له و بابە تانه به یتن. به م ره نگه ده توانین ریکای نیازی به خشین له په ره ده کردنی مندالدا به کار به یتن. بۆ ئەمه ی واز به یتن له و کرده وه ناپه سه ندانه ی که

نابج سهرنجی منالیان بۆ رابکیشری، وهک خووه نهینیهکان و هی تر. دهگونجی ئەم نیازبەخشینه له کاتی نوستنی ئاساییدا بهکار بهینین، بهمهرحی له سههرهتای نوستنهکهوه دهست پێ بکات و اتا: خووهکه هیشتا سووک بێ، ئەوساکه دهست پێ بکات. ههروهها دهتوانین نیازبەخشین له کاتی نوستن یاخود نوواندندا بهکار بهینین، بهمهبهسی چارهکردنی خووی تاوانکردن. لهم باره‌دا، وا چاکه نیازبەخشینهکه له کاتی نوواندندا بهکار بهینری، بۆ ئەمهی تاوانبارهکه بکه‌وێته ژێر دهسه‌لاتی نیازبەخشه‌کهوه، که نوینه‌ره‌که هه‌ر خوویه‌تی. بێ گومان نوینراوه‌که ده‌که‌وێته به‌ر دهستی نوینه‌ره‌که، سه‌رنج و ئاره‌زووی خووی، هه‌ردوکیان ده‌نوسینی به‌سه‌رنج و ئاره‌زووی نوینه‌ره‌که‌وه. زۆرجاری وا هه‌یه، که بێزووی ئافره‌ت کارێکی خراب ده‌کاته سه‌ر مناله‌که‌ی ناو سکی. زۆرجاری وا هه‌یه، که به‌جگار خووی ماندوو ده‌کات به‌جیبه‌جێکردنی ئاره‌زووه‌ گران و زۆره‌کانی خوویه‌وه، هه‌روه‌ها که‌سانی نزیکي خویشی به‌خوویه‌وه ماندوو ده‌کات. جا لهم کاتانه‌دا، چاکترین شت ئەه‌وه‌یه، که به‌هۆی نیازبەخشینه‌وه چاره بکری. سا یان ده‌بێ، ئاره‌زووه‌کانی بێزووه‌که‌ره‌که بزانی و له بیری بیریته‌وه، یاخود ده‌بێ بگۆرێ به‌ئاره‌زووانیکی تری وه‌ها، که بتوانی به‌ئاسانی جیبه‌جی بکری.

به‌لام گرنگترین مه‌به‌س، که نیازبەخشینی بۆ به‌کار ده‌هینری، چاره‌کردنی نه‌خویشیه. نیازبەخشین، کارێکی گه‌ره‌ی کردۆته سه‌ر له‌ش و ده‌روون، جاری وا هه‌بووه، که یشتۆته ئەندازه‌یه‌کی وه‌ها، که په‌وشت و خووی پێ گۆرراوه و گه‌لیک کاروباری ئەندامانی له‌شیشی پێ گۆرراوه. له‌ راستیدا، نیازبەخشین له‌ ڕیگای ئایین و بیروباوه‌ره‌وه نیشانه‌ی کاربگه‌ری ده‌رکه‌وت، که ئەوساکه به‌هۆی به‌کاره‌ینانی هه‌ندی ڕسته‌ی پیروژه‌وه یاخود بابته‌ی تره‌ندی که‌س خراپه‌یان له‌ دلێ خوێان ده‌کرده‌وه ده‌ره‌وه. ئەو کاته‌ی (مه‌سمه‌ر)، (* پزیشکی ئەلمانی لهم بابته‌وه ده‌ستی کرد بوو به‌بلاوکردنه‌وه‌ی ئامۆژگاریه‌کانی خووی، هیشتا نوواندنی موگناتیسی به‌ڕیگایه‌کی ئایینی داده‌نرا. ئەویش له‌به‌ر ئەوه بوو که کار پێکردنی نیازبەخشین به‌ده‌سه‌لاتیکی جادووگه‌ری داده‌نرا، چونکه زانستییه‌ ده‌روونیه‌کان هیشتا نه‌ناسرابوون. نیشانه‌کانی نوواندنی موگناتیسی

(* (مه‌سمه‌ر): پزیشکی ئەلمانی بوو، (۱۷۳۳-۱۸۱۵) که سه‌رنجی دا موگناتیس کار ده‌کاته هه‌ندی نه‌خویشی، گوتی که‌رسته‌یه‌ک هه‌یه ناوی ناشله‌ی موگناتیسی، ده‌توانی له‌ چاککردنه‌وه‌ی هه‌موو نه‌خویشیه‌که‌دا به‌کار به‌هینری. لهم بیروباوه‌ره‌دا، زۆر که‌س له‌ زۆریه‌ی پایته‌خته‌کانی ئه‌وروپادا دوا‌ی که‌وت.

به‌پزیشکی نه‌ینی و خواناسیه‌کی سه‌رسامکه‌ر داده‌نران، که به‌لای ئەوانه‌وه می‌شکی مرۆف له‌ تواناییدا نه‌بوو په‌یوان پێ بیات. نوواندنی موگناتیسییش کاتیک گه‌یشته‌ بارستایی زانست، که پزیشکه‌کان بروایان به‌وه هینا که بۆ چاره‌کردنی نه‌خویشی ده‌گونجی به‌که‌لک بپێت.

(شارکۆ)یش (* تونی ئەو بارانه‌ی به‌سه‌ر نوینراودا دین، ده‌سته‌ ده‌سته‌ ریزبان بکات. به‌لام زاناکان له‌وه‌دا به‌ره‌رچیان دا‌یه‌وه. (قه‌نده‌ت)یش (** که زانایه‌کی له‌ش بووه‌ دا‌به‌شکردنیکی تری هینایه‌ پێشه‌وه. نابج له‌بیرمان بچیتته‌وه که ئەم زانایه، چه‌ند هونه‌ری نوواندوو له‌ زانستی ده‌روونی تاقیکراوه‌دا.

په‌نگه‌ کرده‌وه‌ی هه‌ره‌ سه‌ر سوڤه‌ینه‌ر، که له‌ زانسته‌کانی ده‌روونیدا ده‌رکه‌وتی، ئەوه‌ بێ که نیازبەخشین به‌کار هینراوه له‌ نوواندنی موگناتیسیدا. بێجگه‌ له‌ ئەنجامه‌ ته‌ندروستیانه‌ی که له‌ پاش ماوه‌یه‌کی دوورودرێژ، به‌هۆی نیازبەخشینه‌وه له‌ کاتی نوواندنی موگناتیسیدا، ده‌ست ده‌که‌ون، هه‌ندی ئەنجامی تریش هه‌ن که ده‌موده‌ست ده‌رئه‌که‌ون.

په‌زیشک (میخائیل ماهر)، له‌ نووسراوه‌که‌یدا (زانستی ده‌روونی تاقیکراوه‌ و پێشبینی)، هه‌ندی ئەنجامی پێشاندواوه، که له‌ تاقیکردنه‌وه‌کانی ناو کۆری زانستی ده‌رووندا بۆی ده‌رکه‌وتوون، له‌وانه‌وه‌ تێده‌گه‌ین: که ئەتوانین فه‌رمان بده‌ین به‌سه‌ر ئەوانه‌دا که به‌نوستنی موگناتیسی نوینراوون (به‌هۆی نیازبەخشینه‌وه)، په‌لوپزیان بپزیننه‌وه‌ چ به‌و جۆره‌ی که خوێان پێوه‌ی راهاتوون، چ به‌و جۆره‌یش که پێوه‌ی رانه‌هاتوون. بۆ وێنه‌ ده‌توانین به‌نوستنه‌وه‌که‌ بلین: ده‌ستی به‌رز بکاته‌وه، یاخود خووی راست بکاته‌وه و بۆ جیبه‌کی دیاردیکراو پروا، ئنجا بوه‌ستی، پاشان بگه‌رپته‌وه‌ دواوه، یاخود به‌لای چه‌پ و راستدا پروا... سه‌یر ئەوه‌یه ئەو که‌سه‌ی ده‌نوتی ئەو شتانه‌ی له‌ کاتی نوستنه‌که‌یا کردوویتی یاخود پیتی کراوه، هه‌مووی له‌بیر ده‌چیتته‌وه، ته‌نانه‌ت هه‌رچه‌ند له‌گه‌ل‌یشیا خه‌ریک بپین که پێ بنی له‌و کرده‌وانه‌ی که له‌ کاتی نوستنه‌که‌یدا کردوویتی، پێیان لی نانی. له‌ راستیدا، ئەم تاقیکردنه‌وانه، ئەوه‌مان تی ئەگه‌یپین که تا چ ئەندازه‌یه‌ک نیازبەخشین له‌ کاتی

(* (شارکۆ): پزیشکی به‌ناویانگی فه‌ره‌نسییه (۱۸۲۵-۱۸۹۳). پزیشکایه‌تیی ده‌ماری تازه‌ کرده‌وه. زۆر له‌و نه‌خویشیانه‌یش که به‌هونه‌رمه‌ندی ئەوه‌وه‌ دۆزرایه‌وه، ناوی بۆ دانان. (وه‌رگێڕ) (** (قه‌نده‌ت): راستیبه‌رست و زانایه‌کی له‌شی ئەلمانییه، (۱۸۳۲-۱۹۲۰) - (وه‌رگێڕ).

نواندندا کار دهکاته مرؤف، چونکه مرؤفه که، بههؤی نیازبه خشینهوه ههچ کار و فرمانیکی لی داوا بکری بیانکات، دهیانکات، بی ئه مهی ئاگای له خۆی بوو بی، یان ئاره زووی کردنیانی کردبیت.

له بهرامبهر ئه م ئه نجاماندا، که په یوه ندییان به جوولهی ئاشکراوه هه به، ئه نجامانی تریش ههن، که راستن په یوه ندییان به چۆنیتی ناوه وهی له شه وه هه به. بو وینه، ئیمه ده توانین زور بکهین له هه موو لوویهک و ئاو فریدانی هه موو لوویه که وه. (۱)

ئه م راستیی، بههؤی نیازبه خشینهوه ده رکه وت که له کاتی نواندنی موگناتیسیدا کراوه. هه ندی له دیده وانه کان فیر بوو بوون بههؤی نیازبه خشینهوه له کاتی خه ودا هاوړیکانیان بخه نه سه ر میزکردن. ههروه ها هه ندی له شاگردکانی خویندنکا خومالییه کان، توانیبوویان نیازبه خشین بخه نه گه ر، بو ئه مهی له کاتی نوستنیاندا هاوړیکانی خویان بخه نه سه ر میزکردن. له توانای نیازبه خشیندا هه به، گه لیک کاری ناو له ش به ره م بهیته، که نیشانه کانیان به جاریک پیکه وه ده رنه که ون له توانایاندا هه به: بههؤی نیازبه خشینهوه هه ندی گۆرران له له شدا بهیته بوون. له مه ییش سه برتر ئه وه یه که نیازبه خشین له کاتی هوشیاربیشدا کار ئه کات. له راستیدا، له توانایاندا هه به بههؤی نیازبه خشینهوه، کار بکه یته له شی پیاوکی ته ندروست. ده توانیت وای لی بکه ییت هه ست به نه خۆشی بکات. به لکو هه سترکردن به نه خۆشییه که ی بگۆریت به ده رکه وتنی سه ره تای راسته قینه ی نه خۆشی، ئه گه ر به نیازبه خشینه که ت درێژه بده ییت.

به راستی، ئه وه ده رکه وتوه که نیازبه خشین تا ئه ندازه یه ک گه لیک له نه خۆشییه کانی له ش له په ره سه ندن ده وه ستیته. له راستیدا، هه رچی ده دریتته پال ئاماده کردنی گیان، ئه نجامی نیازبه خشینه. له بهر ئه وه، ئه و کابرا چاو وراوکه ره ی که له ریگی (گیان) وه، نه خۆش چاک ده کاته وه، ئه وه ده کات به مه رج له سه ر نه خۆشه که ی، که باوه ر به (گیان) بکات. هه ندی له وه که سانه ی که بههؤی نیازبه خشینه وه، نه خۆش چاک ده که نه وه، توانییان کرده وه کانی نیازبه خشین بده نه پال گیانی ئه و په زیشکانه ی مردوون. سه بر ئه وه یه، ئه و پزیشکه ی هه ر نه خۆشییه کانی هه ناوی بو چاک ئه کرایه وه، گیانه که ی ئه یته وانی نه خۆشیی ددانیش چاک بکاته وه، ده یته وانی نه شته رکاریی وایش بکات که نه توانین به چاوی خومان بیبینین، ده یته وانی نه خۆشییه کانی شیره نجه و سیل و گه لیک نه خۆشیی کاریگه ری تر،

(۱) به مانای: (الغد و بافرات الغدد).

به جاریک له ناوه ری. به م ره نگه ده بینین، جی-کاری (۱) نیازبه خشین له ده رووندا، له ده روونوه ده رباز ده بی بو له شیش. ئه مه ییش گه وره ترین به لگه یه که ده روون و له ش به ته واه تی پیکه وه نووساون و له یه کتر جیا ناکرینه وه، وه ک هه ندی له راستییه رسته کان گو توویانه.

جی-کاری نیازبه خشین له له شی نوستوودا

۵

(شارکو) و خویندنکای په زیشکایه تی پاریس، به لایانه وه وایه، که نوستنی موگناتیسی بریتییه له تیکچوونیکی ده مار، ته نیا له وه که سانه وه ده رده که وای که توشی نه خۆشیی ده مار (هستیریا) هاتوون. هه ندیکی تریش ده لیتن: نواندنی موگناتیسی کاریکی خراپ ده کاته له شی نوینراو. ههروه ک ئه م خویندنکایه خه ریک بیت وای بزانی که نواندنی موگناتیسی بریتییه له نه خۆشییه ک توشی ده مار دیت، وایه. که چی له ولایشه وه خویندنکای (نانسی)، که دیسانه وه وه ک ئه و فه ره نسییه، به پپچه وانه ی ئه و خه ریکه بیچه سپینتته دلمانه وه که نواندنی موگناتیسی باریکی ده روونیییه، نه ک باریکی له شی (جهسته یی. ا. ب).

ئیمه ییش، به پپی ئه وه ی که له به شی پتسوودا هاته به رچاومان، ناتوانین بلتین نواندن، ته نیا بریتییه له باریکی له ش، یاخود له باریکی ده روون، چونکه هه ر له به ره ته وه جو پیکردنه وه ی له ش له ده روون، له توانادا نییه.

ههروه ک له وه پپیش دیمان، نیازبه خشین باریکی ده روونیییه تا ئه ندازه یه کی گه وره کار له له ش ده کات. ئیمه ییش بههؤی هه ندی تاقیکردنه وه ی نوته که له کارگه ی زانستی ده روون، له زانستگای (فوناد) دا پیک هینراوون، ده توانین پشتیوانییی ئه و قسانه ی پتسوومان بکهین و، جی-کاری نیازبه خشینیش له له شی نوستوودا پپیشان بدهین: یه کییک هاته پپیشه وه، سکالای له ده ست خۆی ده کرد، ده یگوت هه رچه ند گف توگو له گه ل هاوړیکانی یاخود له گه ل کچیکدا ده کات، هه ست به که موکووری ده کات. هه ر ئه و که سه، خۆشی سکالای له ده ست نه خۆشیی پزمینی توند ده کرد که ده سال ده بوو، توشی بوو بوو، چوو بووه لای گه لیک په زیشکی له ش له (مصر) دا بو راویژکردن. سه ری دابوو له

(۱) جی-کار: کارتیکردن، (تأثیر).

پسپوره‌کانی لووت و قورگ. هه‌ندیکیان هیچ جی - کارتیکی نه‌خۆشییه‌که‌یان له‌له‌شیدا نه‌دۆزبوه‌وه، هه‌ندیکیشیان خه‌ریک بووبوون، ماسولکه‌کانی ناو قورگ داغ بکه‌ن، بۆ ئەمە‌ی له‌ناسکییه‌که‌ی که‌م بکه‌نه‌وه.^(١) وایان زانیبوو که‌ پۆمینه‌که‌ له‌ زۆر ناسکییه‌وه په‌یدا بووه که‌ زوو هه‌ست به‌نازار ده‌کات. کاتی نه‌خۆشه‌که‌یان پێشانی من دا، له‌ پۆمینه‌که‌ بۆله‌بۆلی نه‌ده‌کرد، به‌وه‌ وازی هێنا بوو که‌ په‌زیشکی قورگ، به‌داغکردنی ناو قورگی چاری نه‌خۆشییه‌که‌ی بکات. که‌ هاتم له‌ باری هۆشیاری خۆیدا، هه‌ست به‌که‌موکوورپیکردنی لێ دوور بخه‌مه‌وه، به‌ره‌نگاریک‌کردنیکی زۆرم لێوه‌هه‌ست پێ کرد. ئنجا تیکۆشام ئەوه‌ بخه‌مه‌ میتشکییه‌وه، به‌لام که‌لکی نه‌گرت. له‌به‌ر ئەوه‌ ناچارمام، بینۆتیم و نیازبه‌خشیینی له‌گه‌لدا به‌کار به‌ینم. که‌ سه‌رنج‌دا: پۆمینه‌ تونده‌که‌ تا ده‌هات که‌م ئەبووه‌وه، له‌ کاتی نیازبه‌خشیینی پاش نوواندندا.

جاریکیشیان گوتی: له‌ کاتی بێ فرمانیدا نه‌بێ ناپۆم. به‌م ره‌نگه‌ بۆم ده‌رکه‌وت که‌ پۆمینه‌که‌ی له‌ تیکچوونی ده‌روونییه‌وه‌ په‌یدا بووبوو. به‌لام ناسکی و زوو هه‌ستکردنی قورگی به‌نازار، له‌ تیکچوونیک‌ی خۆ - جیییه‌وه^(٢) په‌یدا نه‌بووبوو، به‌لکو له‌ ئەنجامی تیکچوونی گشتیی هه‌موو ده‌ماره‌کانیه‌وه‌ په‌یدا بووبوو. له‌به‌ر ئەوه‌ جیتی سه‌ر سوورمان نه‌بوو که‌ ته‌نیا نیازبه‌خشیینیک‌ بۆ ده‌رکردنی هه‌ستکردن به‌که‌موکوورپی، که‌ بووبوه‌وه‌ په‌یدا بوونی ئەو تیکچوونه‌ گشتیییه‌ له‌ له‌ش و ده‌رووندا، به‌س بوو بۆ وه‌ستاندنی گیروگرفتی ئەو پۆمینه‌ تونده‌.

ئەو کاره‌ی ترس ده‌یکات له‌ له‌ش، به‌بێ نیازبه‌خشین چاره‌سه‌ر ناگریت. له‌ خه‌سته‌خانه‌ی (سه‌لپاترییر) له‌ شاری (پاریس) دا گه‌لێک نه‌خۆش له‌م بابه‌ته‌وه‌ به‌جاران تاقی کراونه‌ته‌وه‌. یه‌کێک له‌ نه‌خۆشه‌کان هاواری بوو له‌ ده‌ست ئیشیک‌ له‌ جه‌رگیا. ترسا بوو وایده‌زانی کرمیک‌ له‌ جه‌رگیا په‌یدا بووه‌ لێی ده‌خوات. پزیشکه‌کان به‌گورجی و به‌وردی جه‌رگیان پشکنی. هیچ نه‌خۆشییه‌کیان تیا نه‌دۆزییه‌وه‌. که‌چی هه‌رچه‌ند پێیان ده‌گوت: ته‌ندروسته^(٣) و هیچ نه‌خۆشییه‌کی نییه‌، زۆرت‌ر له‌ پێشووه‌ هه‌ستی به‌نازار ده‌کرد. ئەمه‌ وا بوو، تا (جۆرج دۆماس) هه‌ستی به‌ده‌رده‌که‌ی کرد. زانیی به‌هیچ چاره‌ ناگرێ له‌ ریگی

(١) ناسکی: (حساسیة).

(٢) خۆ - جیی: (موضوعی).

(٣) ته‌ندروسته: له‌ش ساغه‌.

نیازبه‌خشیینه‌وه‌ نه‌بێ. به‌م ره‌نگه‌، نه‌خۆشه‌که‌ی هێنا و نوواندی ئەوه‌یشی خه‌سته‌ دلێه‌وه‌ که‌ نه‌شته‌رکاری جه‌رگی کراوه‌. هه‌ندی کرمی پێشان دا و پیتی گوت ئەوانه‌ بوون که‌ جه‌رگیان ده‌خوارد. ئیتر له‌وسا که‌وه‌ نه‌خۆشه‌که‌ هه‌ستی به‌سه‌ره‌وتیک‌ی ته‌واو ده‌کرد تا ماوه‌ی سێ مانگ. به‌لام له‌ پاش ئەوه‌ جاریکی تریش ترسی تووش هاته‌وه‌ له‌ جه‌رگه‌که‌ی. هاته‌وه‌ لای پزیشک (جۆرج دۆماس)، داوای نه‌شته‌رکارییه‌کی تری لێ کرد، به‌لایه‌وه‌ وا بوو په‌زیشکه‌که‌ له‌ نه‌شته‌رکارییه‌که‌ی پێشودا جه‌رگه‌که‌ی له‌ گه‌رای کرمه‌کان پاک نه‌کردبووه‌وه‌. پزیشکه‌کانی خه‌سته‌خانه‌که‌ گوتیان نه‌دايه‌ نه‌خۆشه‌که‌. وایان ده‌زانی، هه‌ر چاره‌کردنیک‌ له‌ ریگی نیازبه‌خشیینه‌وه‌ پیک‌ بێت، تا سه‌ر، سه‌ر ناگریت و هه‌تا دیت نه‌خۆشه‌که‌ به‌نه‌خۆشییه‌ درۆکه‌ی خۆی^(١) زۆرت‌ر بپروا ده‌کات. ئەنجام به‌وه‌ گه‌بشت که‌ نه‌خۆشه‌که‌ پاش مانگیک‌ مرد.

له‌م کاره‌ساته‌وه‌ تی ده‌گه‌ین تا چ ئەندازه‌یک‌ نیازبه‌خشین کار له‌ له‌ش ده‌کات. ئەو که‌سانه‌ی تووشی نه‌خۆشیی دین هه‌ر ئەو که‌سانه‌ن که‌ نیازبه‌خشین کاریان لێ ده‌کات، به‌لام به‌جۆریکی وا که‌ ترسیان لێ نیشته‌ن، یاخود بیروباوه‌ری ئەم و ئەو کاری لێ کردب. ئەگه‌ر ئیتمه‌ ئەم بارانه‌ شی بکه‌ینه‌وه‌، بۆمان ده‌رده‌که‌وی که‌ هه‌موویان له‌ کزیی ئاره‌زوو و که‌مبوونه‌وه‌ی چالاکیی ده‌روونه‌وه‌ په‌یدا بوون.

نیازبه‌خشین له‌ باره‌کانی وه‌رسبووندا کار ده‌کات، که‌ بارستایی چالاکیی ده‌روونی ده‌هێننه‌ خواره‌وه‌. له‌به‌ر ئەوه‌، پتویسته‌ مرۆف، هه‌مووده‌م خۆی بپاریزی له‌ وه‌رسبوون، ئەگینا خۆی تووشی ئەو بێ فرمانیییه‌ ده‌کات که‌ مرۆف ده‌خاته‌ سه‌ر باری نیشته‌نه‌وه‌ی بارستایی ده‌روونی. نابێ وا بزانی که‌ نوواندن هه‌ر له‌ چه‌ند باریکی تایبه‌تیدا ده‌بێ بکری. له‌ راستیدا، باره‌کانی نوواندن زۆرن. چونکه‌ نوسن بریتییه‌ له‌ نیشته‌نه‌وه‌ی بارستایی چالاکیی ده‌روونی.

ماندوو بوون، به‌هه‌موو جۆریکیه‌وه‌، روه‌یه‌که‌ له‌ روه‌کانی خاوبوونه‌وه‌ و نوواندن. زۆریه‌ی باره‌کانی کار تیک‌راوی، له‌ کاته‌کانی ماندوو بووندا پیک‌ دین. له‌به‌ر ئەوه‌، پتویسته‌ مرۆف له‌ کاته‌کانی ماندوو پیتیدا خۆی بپاریزی. ئەو کاتانه‌ی که‌ خه‌وی دێ، یان برسیی ده‌بێ، یاخود زۆر ماندوو ده‌بێ، نابێ سه‌ر له‌ نه‌خۆش بدات. له‌م کاتانه‌دا، هه‌مووی به‌رگه‌ گرتنه‌که‌ی که‌م ده‌بیتسه‌وه‌، چونکه‌ ئەمیش به‌نده‌ به‌ئەندازه‌ی چالاکیی به‌هیزی

(١) واتا: به‌واهیمه‌که‌ی خۆی...

ههنگاههکانی نوواندن

6

لهوهوهی له مهو پیتش پیشانمان دا، بۆمان دهردهکهوئ، که نوواندن چهند بارستایییهکی جوئ جوئی ههیه، ههروهه پیتوست نییه مرۆقهکه له هۆش خۆی چوو بیت و پرستی لئ برا بی تا پیتی بلتین خهوی لئ کهوتوه.

مرۆقیش جوئ جوئن له پلهی هۆشیاریدا. له راستیدا جیاوازی له زیرهکید، بریتییه له جیاوازی له پلهی هۆشیاریدا. وهک سهرنج ددههین. دانیشتوانی گهمیانهکان کهم جوولهترن له دانیشتوانی کۆتستانهکان. ههچهندی جیاوازی له ناوهند پلهی گهرمی لهش و پلهی گهرمی بای دهرهوه، گهوره بی، ئهوهنده چالاکیی مرۆقهکه بلتد دهی بۆ ئەمههه بهرگهه کار تیکردنی بای دهرهوه بگری، ههروهه بۆ ئەمههه خۆی بسازینن له گهل ئهه ناوچهیهدا که تیبیدا ئهژی.

له بهر ئهوه، دهتوانن چالاکیی دهرهوه به چهند پرگیاهه کهم بکریتتهوه. هیچ پیتوست نییه نیشتهوهی بارستایی چالاکیی دهرهوه بگاته پلهی نوستن. وهک سهرنج دراوه، ههندی گیانله بهرانی گهوره و نهههنگهکان، بههۆی خوتوکه دانهوه، بهئاسانی دهردهست دهکرتن. ههروهه ههندی له راکه رانی (زری هیمن) لهوه تیگه یشتن که ئهتوانن ههندی ماسیی گهوره بگری بههۆی دهست لئ خستنی سووک له ژیر سکیان، که بهوه خۆشی و سهرو تیکیان پئ دهگات، بهلام بهوه مهرحهه که ئهه دهست لئ خستنه نهپریتتهوه تا ماسیهکه خاو دهبیتهوه و دهکهوئته سهه ناو. که ئهوه تهواو بوو ئیتر بهئاسانی یاری پئ دهکرت، بئ ئەمههه هیچ بهرهنگارییهک بکات.

ههروهه ههندی له پهلهوه ران بهدهنگ یاخود بهفیکه کردن، راو دهکرتن. ئەم گیانله بهرانه ههموویان بهم جوهره وریاکه رهوانه کاریان تی دهکرت و له هیز و توانا و چالاکییان کهم دهبیتهوه، ئیتر پرستیان دهپرئ و بهرگه یش ناگرن، خۆیان ددهن بهدهستهوه. ئنجا ئهگهه ئهه بارانهی ناو گیانله بهرانه، له گهل بارهکانی ناو مرۆقدا بهراوورد بکهین، نزیکییهکی رۆشمان له ئههجامهکانیاند بۆ دهردهکهوئ. دهست خستن له ههندی جیگای ناسک له له شدا، ههستیک بهسهرو تی لئ پهیدا ئهه، بهتهنشت ئهه ویشهوه، باریکی نابهجی پهیدا دهه، سهرهتا که له خرۆشانهوه دهردهکهوئ. ئەم خرۆشانه له پیدیدا له شیوهی دلخۆشیدا دهست پئ دهکات. بهلام ئهگهه خوتوکه دانهکه له ئهه ندازه بهدهه بوو، خرۆشانه که بهلاهی

دهرهوه نییهوه. که ئەم کز بوو، بهرگه گرتن له نهخۆشییش کز دهه. بهلام له توانیدا ههیه که بههۆی نیازبه خشیینهوه، بهرگه گرتنه که بههیز بکرت. زۆرجاری وا ههیه که مرۆق دهتوانن بارستایی چالاکیی دهرهوه خۆی، بههۆی نیاز بهخۆ بهخشینهوه، بلتد بکاتهوه. لیرههه باری یهکی دهگپرمهوه که (ناوازه گاهه فونادی یهکه می کشتوکال له قاهره) ناردبووی بۆ خوارووی (سودان)، بۆ پهیدا کردنی ههندی گژوگیای تایبه تی ئهه ناوچانه. ئەه ناوچهیه نهخۆشیی لهرزوتای تیا بلو بوووهوه. کهس نهیدهتوانی بچیتته ئهه ناوه، بی ئەمههه له گهل خۆیدا (کینین)⁽¹⁾ ههلبگری بۆ خواراستن لهوه نهخۆشییه. بهلام نیراوهی ناوازه گاهه، بروای وابوو، که ناتوانن بهرگهه ئهه نهخۆشییه بگری. ههموودهه پیتش نوستن، بیری له خۆی و له هیز لهشی خۆی دهکردهوه، وای پیا راده پهرموون که خۆره (*) کاریان لئ ناکات. له راستیدا، توانی بگهه پئ بهناو سامناکترین کیلگهه وادا، که لهرز و تا قهلاچۆی له دانیشتوهکانی دهخست، بئ ئەمههه زبانیکی توش بهی. دهشی ئهوه یش بگوتن که ماموستا (ذرار) ههچهنده له بنهچهدا سودانی بوو بهلام ههه له منالییهوه سودانی بهجی هیشتهبوو، هیشته نیش چوووه شوئنی واوه که خۆرهه مهلاریای تیا بلو بووئتهوه. هاوریکانی ماموستا (زرار) سهریان لئی سورما بوو. زۆریهیان بروایان نهدهکرت که دهرمانی (کینین) و لهوه رهنگهه پئ نییه. بهلام له راستیدا، ماموستا (ذرار) باکی نهخۆشییه کهه نهبوو. نیازبه خشیینه کهه بهتهنیا بوووه هۆی بهرگه گرتنی بهرامبهه به نهخۆشییه که.

زۆر کهسهی تریش توانیویانه بگه نه ئامانجی وهه، بههۆی نیازبه خشیینهوه، که ئەم راستیهه دووباره دهکاتهوه. لیرههه، دهست دهکیشین بۆ ههندی پزیشکان که توانیویانه خۆیان له گهل یک نهخۆشیی کاریگهه بیاریزن، بههۆی نیازبه خشیینهوه. له راستیدا، زۆر نهخۆشیی تیکچوونی دهمار ههیه، وهک ههندی جوولهه پهیتا پهیتایی دهمار، بههیچ کلۆجیک چاری ناکرت، بههۆی نیازبه خشیینهوه نههه که له کاتی نوواندن موگناتیسیدا دهکرت. ههروهه بۆ خاوه کردنهوهی ئازاری نهخۆش له دهست نهخۆشیی (مانیا) نیازبه خشین بهکه لک دی، بهوه مهرحهه بئوانن نهخۆشه که بنوئرن. لیرهوه بۆمان دهردهکهوئ که نیازبه خشین تا چ ئهه ندازهیه که گهوره کار له بارهکانی لهش دهکات. نیازبه خشین تیغیکی دوو دهمه، ئهتوانن زبانی بهههستی دهشتوانن که لک بهههستی.

(1) کینین: جوهره ههیک بوو جارن بهکار دههینرا بۆ چاره کردنی نهخۆشی لهرزوتا.

(* خۆره: (میکرۆب) - وهگپه-

دلته ننگیبه وه دهچی. نجا نه گهر خوتوکه دانه که زوری پی چوو، وای لی دی بهرگه هیچ شتییک ناگری، ماسولکه گوشراوه کان همموو دهرته پهرن، نهوساکه یش میز دیت و فرمیسکیش دهرژی. خو نه گهر خوتوکه دانه که، له وه یش زورتی پی چوو، دوور نیبه که بیی به هوی له هوش خو چوون، یاخود مردن جا له مه وه نه نجامیکی گوره مان بو دهرده که وی: نهویش بریتیه له په یوه ندی دل خروشان به باره کانی نواندنه وه، له گه ل جوره لیکچوونیک له ناوند ههر دوو کیاندا له بابت نه نجام و چی - کاره وه که له چالاکی دهروو نیدا دهرته که ون. نهو نه نجام و چی کاره له په ککه و تنه دا دهرته که وی که مرؤقی دل خروشاو، تووشی دی. نه ته وه له کاره ساتی روظانه ی خویدا نه مه ی بو دهرکه وتووه. وه ک سهرنج دهره دین زور له لاوه کان، که بیان هوی کار له دلی کچیک بکن، راسته وخو قسه بیان ناراسته ناکهن، له ترسی نه وه ی دلین بره نجی و تووره بن. چونکه کچ هم موو ده م خوی دهر پاریزی و به دل دهره وی په یوه وی نهو ناموژگار بیانه بکات که هم موو به یانی و نیوارتیه ک له خیزان و که سوکاری گوی لی ده بی. نهو لاوانه، به گمه و پیکه نیبیکه وه نه بی دست ناکهن به گفتوگو کردن، نهویش ههروه ها دهبهاوین بی نه مه ی قسه که به ره و روی کچه که بکن. نجا که زانیان گمه که بیان کاری کردو ته دلی کچه که و پیکه نی، ده موو ده ست، دست ده که ن به بیاهه لدانی و نواندنی سهر سورمانیان له جوانی. گه لیک جار نه م پیا به لدانه کار له دلی کچه که ده کات. پروا به قسه بیان ده کات و هه ست ده کات به دل خروشانیک به رامه ریان، له گه ل ناماده بیبه ک بو دواکه وتنی قسه بیان. به م رهنگه، ده توانین پیکه نین هینان و دل خوش کردن، به باریکی کزی دابنن، که له گه لیک روو وه له باری کزی نواندن نه کات بو نوینراوه که، ههرچه نده نهو که سه ی ده هینرته پیکه نین یاخود دلی خوش ده کری، ناگای له خو به تی و هوشیار شه.

سهرده میکی تریش هه یه، له باری نواندن ده کات. نهویش سهرده می خهم و خه فته ته، به تاییه تی لهو کاتانه دا که گر ده سین له دلدا، که پی ده لنین (میلانکولی) یاخود ره شه خه فته. له م باره دا، نه خو شه که ههر شتییک بیینن، ده موو ده ست کار له دلی نه کات ههروه ها به ناسانی کار نه کریتته بیر و هوشی. نه م باره، له باره که ی پیتشو، له نوسان نریکتره و اتا له باری دلخوشی. چونکه ره شه خه فته، بریتیه له کزی دهر وون و دلگوشراوی و گوشه گیری و بیر له خو کردن وه. نه م نه خو شیه، نیشانه کانی نه وه یه: که جوو له ی نه خو شه که سست نه بی و کرده وه کانیسی ناساز دهن، بی ری و چی دهن. تکایه، خوینده وار ریگام بدات، به م بو نه یه وه په یوه ندی ناوند نواندن و دل خروشان و نوستنی،

که مییک بو روشن بکه مه وه. بابه ته که، ههرچه نده سهر به زانسته، به لام خه ریک ده م تا پیم نه کری به ناسانی پیتسانی بده م.

ناوچه بلنده کانی له شی مرؤف که سهریه رشتی چالاکی و ره وشتی نه کهن، ههر له و چینه خانوانه ده کهن که ههریه که بیان دهر و انن به سهر نهو چینه دا که له ژیر یانه وهن. ههریه که بیان، فرمانیکی هه یه، جیبه جیتی ده کات، چینی ههره سهره وه بیان، فرمانه که ی نه وه تا ساردی و گهرمی ناراسته بکات و سهریه رشتیسی بکات. همموو چینه کان له ژیر دهستی چینی ههره سهره وهن. ههر نه وه که ریکیان نه خات و یه کیان نه خات تا پیکه وه همموو فرمانه کان به باشی بیه نه سهر راسته وخو له ژیر ناوچه ی سهر وودا، ناوچه یه کی تر هه یه، پی ده لنین (تهختی بینایی)، فرمانی نه وه یه سهریه رشتیسی ژبانی سوز و دل خروشان بکات. ناوچه ی سهر وودا، فرمانی ههره گهره ی نه وه یه: که سهریه رشتیسی ناوچه ی دل خروشان بکات و نه هیلن توندی و تیژی بکات و فرمانه که یسی راست بکات وه. جا لهو کاتانه دا که ناوچه ی بالا له ناو ده چی، سهریه رشتی له سهر ناوچه ی دل خروشان نامینن، نهوساکه به که مترین هو به هیز ده بی. نهویش لهو تا قیکردنه وانده دا دهرکه وتووه، که له سه گدا جیبه چی کراوه. له باره کانی نوستنی ناساییدا، ناوچه کان همموو له یه ک جوئ ده بنه وه په کیشیان ده که وی له فرمان کردن. هوشیار بییش له خه و، بریتیه له یه کگرتنه وه ی نهو ناوچانه و تازه بوونه وه ی چالاکیان و یارمه تیدانیا ن بو یه کتری، بو نه مه ی مرؤقی زبندو و به ستنه وه به جیهانی دهره وه. له پاش هوشیار بوونه وه له خه و، هه ندی جار ناوچه ی بالا، له چالاکیدا، له ناوچه کانی تر دوا ده که وی ناوچه ی دل خروشان، هیچ سهریه رشتیسی کی به سهره وه نای نهوساکه دل خروشانه که ده گاته نهو په ری خوی، مرؤف لهو کاتنه دا دلی ناسک ده بیت، له هیچه تووره ده بی. ههروه ها زوره ی بابه تی سهرخوشی وه ک به نگ و مه ی، نهو که سه ی ده یانکیشتی یان ده یانخواته وه، وای لی نه کهن به ناسانی دلی بخروشی، سا نایا به خوشی دلی بخروشی یان به ناخوشی. سهرخوشه که جاری و هه یه، له گمه و گه پدا له نه ندازه تی ده په ری، جاری وایش هه یه ده گری و ده لاینینته وه و دل ته نگ ده بی، به بی نه مه ی شتییک رووی لی دای.

له راستیدا، نهوی له نوسان و نواندنی ناساییدا پروو ددها، نه وه یه که نهو دوو ناوچه یه له یه ک ده ترازین و فریان به سهریه که وه نامینن، نهوساکه یش نه نجام به وه ده گات که باره کانی دل خروشان دهریکه ون له گه ل کزی ناراسته یی ناره زوودا. به پی پله ی نهو ترازانه ی که تووشی ناوچه کان دیت. ده توانی هه نگاهه کانی نواندن پیشان بدرین.

زانبار (ماک دۆگال) له نیازبه خشینه که ی له مه ر (فرۆید) ی کۆلیبووه، که له بابته شیکردنه وه ی دهروونه وه گوتبووی، پاشان بۆی ده رکه وتبوو که تا چه ئەندازه یه ک کۆمه لایه تی له باریدا هه یه مرۆف و الی بکات که نیازبه خشین کاری تی بکات. (فرۆید)، زوو کارتی کردنی مرۆفی له ناو کۆمه لدا، به وه لیک ده دایه وه، که له بهر نیازبه خشین کۆمه له که یه بۆ ئەو مرۆفه. به لām (ماک دۆگال) هه ر به م لیکدانه وه یه وازی نه هینا گوتی: باری دل خروشان به سه ر کۆمه لدا زال ئەبی، ئەوساکه دل خروشانه که، ههروهک دهردیک دابکه وئ، له م که سه وه ئەگات به و که س.

هه ندئ له پیتشه واکان، ئەم باری کزییه یان خسته گه ر بۆ که لکی خو یان، که له روویه که وه له نوواندنیکی سووک ئەکات، بۆ ئەمه ی چیان بوی بچیتته دل و هوشی کۆمه لانه وه، له سۆز و له بیر، به هۆی نیازبه خشینه وه ده ربیرن.

هه ر له بهر ئەمه بوو، که (گۆیلز)،^(۱) زۆر به ته نگه وه بوو، گه وره ترین ژماره ی مرۆف کۆ بکاته وه له بهرده م (هیتله ر) دا بۆ ئەمه ی گوی له وتاره کانی بگرن. ئەو شیوه ئەندازه یییه ساکارانه وه ک چه لپای هه لگه راوه (*) و رووناکییه به هیتزه کان. که جیگای کۆبوونه وه کانیا ن پێ ده رازانده وه، یارمه تیییه کی به هیتزیان ده دا له که مکردنه وه ی بارستایی چالاکی کۆمه له کاند، ئەوساکه به رگه گرتن که م ده بووه وه، کار تیکردنی شیای به ئاسانی پیتک ده هات.

له کۆبوونه وه ئایینییه کاند هه ر له خۆیه وه ئەم کار تیکردنه پیتک ئەهات. هه ندئ دهسته، دوکه ل و بۆنی خو شیان به کارئه هینا، بۆ ئەمه ی دلنیا بن له کار تیکردنی ئامۆژگارییه کانیا ن له دل و هوشی گویگره کاند. زۆر له پارانه وه و نزاکان، له شیوه ی گۆرانیدا ده خویندرانه وه. ئەوه یش ئاشکرایه، که هه ندئ له ئایینه کان ساز و ئاوازیان به کارهیناوه، بۆ گه یشتن به م ئامانجه. له باری ده نگه کاند ئەو کار تیکردنه به ئاشکرایه ده رده که وئ. ده رویتشه کان له بابته ئەو شتانه وه که ئەیانین و ئەو ژیا نه وه که ده ژین. زۆر شتیان گپراوه ته وه، که سه ریا ن لیبی سو پما وه. به وانه هه موویان ئەگوت: ده رکه وتنی خودا و له ناوچوون. که چی راستیییه که ی ئەوانه بریتین له جو ره باریک که هه نگا وه کانی نوواندن پیتشان ده دن.

به لگه بۆ راستیی ئەم قسه یه ئەوه یه، که هه ندئ دهسته ی ده رویتشه کان، گه یشتوون به ئەندازه یه کی وه ها که هه ندئ کار و فرمان به جی بهین بۆ ئەمه ی راستیی نه مان و له ناوچوونیا ن بۆ ده رکه وئ.

دهسته ی (عیسا زاده) کان له (مه راکیش)، ئەچن له شی مرۆف ئەوپه ری ئازار ده دن و به چه کی هه ره کوشنده وه به رهنگاری ده بن، که چی مرۆفه که ئاهیک لئ نایه ته ده ره وه و نرکه یه کی بۆ ناکات. به لām مرۆفه که ئەم شتانه له خو ی ناکات، تا هه لپه رکیییه کی توند نه کات، له سه ر ساز و ئاوازیکی تریه داری به هیتز. کاتج که هه لپه رکج گه یشته ئەوپه ری، مرۆفه که ده ست ده کات به ئازاردانی خو ی. ئەو کرده وانه ی ده رباره ی خو ی ده یانکات، به لگه بۆ ئەوه به ته واری هوشی به خو ی نه ما وه.

ئەم دهسته ده رویتشانه، هه ست پێ نه کردن و به خو نه زانینی مرۆفه که یان وه ها لیک ده دایه وه، که هونه رمه ندیییه کی خواناسانه یه له لایه ن سه روکی رپچکه ئایینییه که وه نوینراوه، وایان داده نا، که له هوش خوچوون و له ناوچوون، له ئەنجامی ئەو گۆرانییه پیرۆزه وه یه که ده یانگوت.

له پاش ئەمانه، هه موویان، ده توانین نوواندن بخه ینه ناو سی هه نگا وه وه.

یه که م هه نگاویان: باری دل خروشان و وه نه وزدان و بزوتنه وه ی نوستنه.

دوو هه نگاویان: باری له هوش خوچوون و نه مانی هه ست پیتکردنه.

سپیه م هه نگاویان: باری په قبوون و به خو نه زانیکی ته واه.

به لām باری ره شه خه و یا خود مۆته که، بریتیییه له باریکی کزی ده موده ستی، مرۆفه که له توانیدا نامینتی جوولته ی به ئاره زوو، جیبه جی بکات. مۆته که، به زۆری نیشانه یه که له نیشانه کانی ماندوویتییه ده مار.

(۱) گۆیلز: وه زبری راگه یانندی حکومه تی ئەلمانی هیتله ریی.

(*) : چه لپای هه لگه راوه: (الصليب المعقوف) - وه رگپیر-

ساز و ئاواز و نوواندن

۷

وهك سهرنج ئەدری، جوړه ساز و ئاوازیك ههیه، له گه‌ل شارستانیتیدا بلاو ده‌بیتته‌وه. سا ههر له‌بهر ئه‌وه‌یه كه هۆلی گه‌وره گه‌وره‌ی وا دروست كراوه، بۆ گوتیگرانی ساز و ئاوازی پیشینان، كه هه‌زاران كەس نه‌گرن. پروایشم وایه كه دواړوژی ساز و ئاوازی كوڼ^(۱) گه‌وره‌تری له دى له رابردوى. ئیمرۆكه‌یش، رادیو، ده‌ستیكى بالای هه‌یه له بلاوكردنه‌وه‌یدا.

رهنگه خوینده‌وار سهرى سوږمىنى له‌م وتارى ساز و ئاوازه‌مان كه به‌بۆنه‌ی نوواندنه‌وه ئه‌یده‌ین. له راستیدا، كه‌س هه‌تا ئیستا په‌ی به‌كارىگه‌رى ساز و ئاواز نه‌بردبوو، له وربایى دهر ووندا. بى گومان، ساز و ئاواز، كاریكى به‌جگار گه‌وره ده‌كاته دهر وون. ئه‌گه‌ر وا نه‌بووایه، كه‌س فرمانى خۆى به‌جى نه‌ده‌هیتشت له‌گه‌ل رابواردنه‌كانى تریدا، ته‌نیا بۆ ئه‌مه‌ى خۆشى له ساز و ئاواز ببینی. سه‌یر ئه‌وه‌یه، ئه‌م رازه له زۆربه‌ى مرۆف شارراوه بى، ته‌نانه‌ت له خاوه‌ن ساز و ئاوازه‌كان خۆیشیان.

هه‌ندى له زاناکانى خۆناسین، خه‌رىكبوون له كاریگه‌رى ساز و ئاواز بكوڵنه‌وه له دهر ووندا، به‌لام كار تىكردنى ساز و ئاواز له چالاكیى دهر ووندا، هه‌روه‌ها په‌یوه‌ندى ساز و ئاواز به‌نوواندنه‌وه، دوو باب‌ه‌تن، كه‌س هه‌تا ئیستا لى نه‌كوڵیونه‌ته‌وه. رهنگه گرنگترین دۆزراوه، كه بتوانى له كوړى زانستى خۆناسیندا، ناوونوس بكرى، بریتى بى له په‌یوه‌ندى ساز و ئاوازی پیشینان به‌ورباى و چالاكیى دهر وونه‌وه.

بۆ وینه هيجى پى ناوى، ئه‌وه نه‌بى، سهرنج بده‌یتته‌ خۆت، كه گوى له پارچه ساز و ئاوازیكى (موزارت)^(۲) ده‌گریت. ده‌بىنیت دهر وونت هه‌ست به‌سره‌وتىكى گه‌وره ده‌كاته. ئه‌و ماندوو پیتییه‌یش كه دلى ته‌نگ كرده‌وى، ورده ورده نامىنى.

له راستیدا، هه‌ندى بارى نه‌خۆشىی دهر وونى وا هه‌ن، كه ده‌توانى، به‌ئاسانى چاره

(۱) مه‌به‌ستى: مۆسیقای کلاسیکیه.

(۲) فۆلفگانگ مۆتسارت (۱۷۵۶-۱۷۹۱) مۆسیقا زانیكى بلیمه‌تى نه‌مسایییه، به‌ده‌ست ناحه‌زان و سه‌لته‌ی كۆمه‌له‌كه‌یه‌وه هه‌ر به‌جوانى سهرى نایه‌وه، له شاكاره‌كانى: شاییه‌كه‌ى فېگارۆ، شمشالى ئه‌فسوناوى، دۆنخوان، جگه له پارچه‌ى ئایینى و سیمفونى‌ی به‌رز كه نمونه‌ى به‌رزى داھیتانن له دنیای هونه‌رى مۆسیقادا.

بكرین. ئه‌وه‌ى كه له (فارابى) یشه‌وه^(۱) بۆیان ده‌گێرایینه‌وه و به‌قسه‌ى پروپوچمان ده‌هاته پيش چاو، یاخود به‌قسه‌ى زل كراو، وا ئیمرۆ هاتۆته دى و ئه‌و بنچینه‌یه‌ى له‌سه‌رى دامه‌زراوه، مېشك تىبى ده‌گات.

زانای خۆناسینى ئىتالیایى (گه‌مه‌للى)، سهرنجى داوه، كه ئه‌و كه‌سه‌ى بېته ژوورپكه‌وه كاترمیترىكى دیوارى تیا بى، له‌ره‌ى هه‌ناسه‌دانه‌كه‌ى له پاش تاویك ده‌گورى. هه‌روه‌ها سهرنجى داوه: له‌ره‌ى هه‌ناسه‌دانه‌كه‌ى جارى وا هه‌یه كه‌م ده‌كات، جارى وايش هه‌یه زۆر ده‌بى. به‌لام ئه‌وى گرنگه، ئه‌وه‌تا كه له‌ره‌ى هه‌ناسه‌دانه‌كه‌ى به‌پى لیدانى كاترمیتره‌كه ده‌روا. ئنجا كه ساز و ئاواز كار بكاته چالاكى، ئه‌وه له رىگای هه‌ناسه‌دانه‌وه پىك دى. ساز و ئاواز، به‌پى گورجیى له‌رانه‌وه‌كه‌ى، یان دلخۆش ده‌كات، یان دلته‌نگ ده‌كات. ساز و ئاوازی خه‌فه‌تدار، ئه‌وه‌یه كه بارستایى دهر وون ده‌نیشیتته‌وه، واتا دهر وون كز ده‌كات. ساز و ئاوازی دلخۆشكەر، ئه‌وه‌یه كه مرۆف بخاته سه‌ر وربایى و جووله. ساز و ئاوازی له‌شكر، به‌شیتوه‌كه‌ى ئاشكرا ترپه‌داره. ئه‌و له‌گه‌ل رۆیشتن ئه‌روا. له‌بهر ئه‌وه پىیان گوتوه (مارش) كه واتاكه‌ى گه‌ران یاخود رۆیشتن ده‌گریتته‌وه. ئیمه ده‌بینن، له‌شكره‌كان له رۆیشتنیاندا، تووشى ماندوو پى ده‌بن، جا لیره‌وه فرمانى ساز و ئاواز ده‌ست پى ده‌كات، كه هه‌رچى ماندوو پیتییه‌ك هه‌بى نایه‌یتلى و له‌شكره‌كه‌یش ده‌خاته گه‌ر بۆ ئه‌مه‌ى رىگایه‌كى درىتر بېرن.

مه‌به‌سى گرنگمان له‌م هه‌موو باب‌ه‌تانه ئه‌وه‌یه، كه په‌یوه‌ندى باره‌كانى دهر وون به‌ساز و ئاوازه‌وه دهر بخه‌ین. له‌سه‌ر هه‌ندى نه‌خۆشى ره‌شه‌خه‌فەت، چه‌ند تاكیردنه‌وه‌یه‌كم جیبه‌جى كرد. قه‌وانه پر جۆشه‌كه‌ى (لا دۆسیا مازوكا) و ره‌وتى (ئاترپۆلى) م دا به‌گوئیانداندا، كارییه‌كه‌ى ئه‌رمه‌نیان له‌ناودا بوو، ناوى (نۆبار) بوو، ئاره‌زوویه‌كى زۆرى نوواند بۆ رۆیشتن، كه‌چى له‌وه پيش نه‌یده‌وتیرا ببزوتته‌وه. نه‌خۆشه‌كانى تر، ساز و ئاواز هه‌م له كاتى نوواندنى موگناتیسیدا، هه‌م له كاتى نوستنى ئاساییدا كارى تى ده‌كردن.

(۱) (ئهبو نصر محمەد فارابى) له (فاراب)ى تورکستان له دایک بوو و له ۹۵۰ک له دېه‌شق كۆچى دواى كردوه، له به‌غدا و حه‌ران خویندوویه و ماوه‌یه له لای (سه‌یفولده‌له‌ى حه‌مدانى) له حه‌له‌ب ژباوه، نازناوى (مامۆستای دووهم)ى دراوه‌تى دواى ئه‌رستو، له مه‌زنتزین فه‌له‌سوفه‌كانى ئیسلامه، له بىركارى و مۆسیقادا وینه‌ى كه‌م بووه، به‌ناوترین نووساوى: (كۆكردنه‌وه‌ى هه‌ردوو حه‌كمه‌كه‌) كه ده‌یه‌وى راى ئه‌فلاتون و ئه‌رستۆ لىك نزىكخاته‌وه، (كتیبه‌ گه‌وره‌كه‌ى مۆسیقا)، (آراء المدینه‌ الفاضله) و زۆرى تر.

کچیکم له باریکی سهیردا چاو پی کهوت: هه رگیز قسهی بۆ نهده کرا، هه موو جاریک دهیوست به دهست قسهی دلّی خۆی پیشان بدات، به لّام پیتی نهده کرا. هه رچییه کی پی ده کرا، ئەوه بوو بگری و ماسولکه کانی ده موچاوی به وشکی بمینیتنه وه چهند جاریک نوواندم. له کاتی نوستنیدا، نیازم پی ده به خشی. هه ندی جاری وا هه بوو، به سووکی سه رتیکی ده بزواند که به ناوی خۆبه وه، (مارسپیل)، ناوم به پینایه. به لّام که چهند جاریک ساز و ئاوازم دا به گویتیدا، له کاتی نوستنیدا سه رنجم دا بزووتنه وه یه کی ناچاربی وا ده بزووتنه وه، که له هی نوستوو بکات، خیزانه کهی و منیش، هه ردوو لامان، له مه سه رمان سوو ما. چونکه چاوه روانی ئەوه نه بووم، که بزووتنه وهی وای لی بووه شیتنه وه که له گه لّ ساز و ئاوازه که دا ریک بکه وی. ئەم تاقیکردنه وانم له مائی کچه که دا ده کرد. پرسم به خیزانه کهی کرد، که بیگوینه وه بۆ کارگهی زانستی خۆناسین، له زانستگای وێژه، بۆ ئەمه ی هه ندی له شاگرده کان له م باره تی بگهن. به لّام رینگایان نه دام. هه ر ئەوه نده یان ری دام که چهند شاگردیکی کچ، له وانهی که خه ربکن له خویندن ببنه وه، بۆ یه ک جار بیبین. پر به دلّ ئەموبست تو ماریکی سینمه مایی ئەم باره تاقانه یه بگرم، به لّام که یه وه به یه نی شه رو شوو ری ئەوه یه شیان نه دام. پاشان بزووتنه وهی کچه که گوو را و گه شه ی کرد، تا به ره به ره وای لی هات که بتوانی جوانترین بزووتنه وه ببزویتنه وه.

له هه ردوو چاوی کچه که دا، جوژه خیللیه کی که م هه بوو، بۆ زوو نوواندن به که لّک ده هات، به هۆی بزواندی گلینه کانیه وه به جو رتیکی وا که له گه لّ له ره ی (مه ترۆنۆم) ه که دا جووت بی. به لّام له وه ده ترسام به هۆی نوواندنه که یه وه خیللیه کی زۆرتری لی بی. یاریده ده ره که م (فه رناند باسان) ی کچ، خه ربیک بوو زیانی ئەنجامی ئەمه م تی بگه یینی، که چی ئەوی پرویدا پینچه وانهی راوێژی ئەو ده رچوو، که سه رنجم دا خیللیه کی هه تا ده هات که م ده بووه وه، پاشان به یه جگاری نه ما. پاشان بۆم ده رکه وت، که خیللیه کی له وه وه په یدا بوو بوو، که له بزووتنه وهی گلینه کانیدا ریکو پیتی نه بوو. ئەویش به هۆی ئەوه وه په یدا بوو بوو که ریکا شاراوه کانی هه ست به خۆکه ری بینایی تازاری پی گه یشتبوو. تیکچوونه گشتییه که یه شی له تیکچوونی بزووتنه وهی ریکه لّ کانی ناو سکی په یدا بوو بوو. پاشان بۆم ده رکه وت که ساز و ئاواز دان به گویتیدا، له کاتی نوواندیدا، کاری کرد بووه که لویه لی ده ماره کانی به هه ردوو به شه که یه وه: به شی ئاره زوو و به شی ناچاری.

به لّام کار تیکردنی بهر ئاوه ژووی ساز و ئاواز، که له گه لّ هینه که ی پیشوودا به راوورد بکری، زۆرتتر په ری سه ندووه. ئەوه یه لّ به ره ئەوه یه که زۆریه ی مرۆف، تووشی ده مار

توندی و زوو تیکچوون دین. له بهر ئەوه پتووستیان به جوژه کزکردنه وه یه کی ده روون هه یه ، بۆ ئەمه ی هه ست بکن به نارام و بی دهنگی. له م بارانه دا، ئەو که سانه خۆیان دوور ده خه نه وه له هه موو شتیکی که بزووتنه وهی تیا بی. له راستیدا، زۆر جوژه ساز و ئاوازی کوئی وا هه یه ، که ئەم ئاره زوو یان به یینیتنه جی. ئەوانه یه لّ ئەو ساز و ئاوازه ن که درێژه به ئاوازه کانیان ده دری. نه خۆشه که خۆشی هۆگری ئاوازه که ئەبی، ئەو ساکه هه ناسه که ی درێژ ئەبی، وه ک له تاقیکردنه وه که ی (گه مه للی) دا چاومان پی که وت. ئنجا درێژی و قوولیی هه ناسه ، نیشانه یه کن بۆ نوستن. چونکه نوستوو، خه ربیک ئەبی، هه ناسه ی خۆی درێژ بکاته وه. زۆرجاری وا هه بووه، که هاو ریکانم بانگ کردۆته ماله وه، بۆ گوئی گرتن له قه وانه هه مه ره نگه کانی ساز و ئاوازی کوئ، سه رنجم داوه، ساز و ئاوازه هه ناسه درێژه کان وه ک (سیمفۆنیه کانی ئیلگار)، وای لیکردوون، ژوو ره که به جی به ییلن، چونکه پینان وه رس ئەبوون و وه نه وزیان پی ده دان. مرۆف، زۆرجاری وا هه یه ، که نایه وی بنوی. ئەمه له ناو گیانله به رانیشدا ئەبیرئ، کاتی که ئەمانه وی به زۆر بیاننوتین، له سه ر شیه ی نوواندی موگناتیسی. به ره نگاری کردنی که رویشک به ئاشکرا ده رنه که وی به رامبه ر به خه و، له و کاته دا که ده مانه وی به باریکی وادا دابنیتن که چالاکیی خۆی ون بکات.

له راستیدا، هه ر که سه یکی گوئی له سیمفۆنیه کانی (ئیلگار) بگریت، هه سته که ی له هه ستی که سه یکی ئەکات که خه م و خه فه ت و دلته نگیی پی گه یشتی. سیمفۆنیه کانی (فاگنهر) یه ش، به م ئەنجامه مان ئەگه یینن. به هه موو ره نگ، ده توانی مرۆفه که راهه یینری به گوئی گرتن له م جوژه ساز و ئاوازه. هه ره ها ئەتوانی له کاتی نوستنیدا نوستی موگناتیسی بی یاخود نوستی ئاسایی، بدری به گویتیدا. چونکه کاریکی گرنگ ده کات له ده ماره کان. له پاش تاقیکردنه وه یه ک، که له (پۆرسه عید) له سالی ۱۹۴۳ دا به سه ر خۆمدا هینام، ئەو راستیی به ته واوه تی بۆ ده رکه وت. که وتبوومه ده مار کزیبه کی یه جگار تونده وه، به هۆی خۆ ماندوو کردمه وه له ناماده بووندا بۆ تاقیکردنه وهی (ماجستیر). وا ری که وت له میوانخانه که دا، سیمفۆنی دووه می (ئیلگار) م چاو پی که وت. پیم گوتن ریم بدن بۆ گوئی لی گرتنی، خاوه ن میوانخانه که سه ری سووما بوو له وهی که دلّم چوو بووه سه ر ئەو سیمفۆنیه. به لّام زۆرتتر سه ری سووما، که هه موو رۆژ پروم لی دنا، هه ر ئەو سیمفۆنیه خۆیم بۆ لی بداته وه، له ته نشت ئەو ته خته درێژه وه، که له سه ری پال ده که وتم و ئەکه وتمه ناوه ند خه و و هۆشیاریه وه^(۱) پاشان ده که وتمه خه ویکی گرانه وه، که چی که

(۱) راستتر: ده که وتمه گورگه خه وه وه.

خه بهرم دهبووه، ههستم بهلهش خوښييه کي گه وره دهکرد. ئيستاييش له بيرمه، که جارتکيان له سهر ناوازي هم سيمفونييه، خوم لي که وتبوو، له خومدا که زور بهلامه وه خوښ بوو، بووبوو به بالنده يه که ده فريم به ناسماندا پاشان بهره بهره دنيشتمه وه تا گه يشتمه سهر زه وي. سهر نه وه به زور که س که گوتيان له ناوازي نه پچراوي يه که له دواي يه که نه بچ، له شپوه يه کي تر په داردا، به لاي ههستيکي وه که نه وه ههسته ي مندا ده چن.

له (قاهيره) يشدا ديم هه ندې له وانه ي گيان ده هيننه به ره و رو^(۱)، بو نو اندن ساز و ناواز به کار ده هين. نه وانه جوړه ساز و ناوازيکي روژ هه لايي تاييه تي، به کار ده هين که گورانبيان له گه لدا نه بچ، وه که (فرحه) که ي (محمد عبدالوهاب) قه وانه کان چن د جارتک ده خرينه گه ر. له و کاته دا موژ هه که، که (به رده ست) ي پي ده لين، له سهر ته ختيکي دريژ راده کشي. له پاش تاويک مرخه مرخه خه وي لي ده که وي. پاشان نوينه ره که به هوي نياز به خشينه وه هه ندې قسه ي لي نه پرسې، وهرام نه داته وه، هه ندې بزووتنه وه يشي لي نه وي، بوي جيبه جي نه کات.

په يو هه ندې نو اندن به خوښ نه وه ي بير هوه

۸

خوښ نه وه ي بير يا خود بير بازي وه که (کو مه لي زانستي خو ناسيني گه شه پي دراو) ناوي ده بن، بابه تيکي گرنگه له بابه ته کاني زانستي خو ناسيني نو ي. من بو به کا دهستم کرد بهم ليکولينه وه يه، چونکه (فه رناند باسان) هه زي پي ده کرد. چونکه نه وه هه مو ودهم له وه ده تر سا، که نه و باره نو اندنانه ي به ده ست مان ده که ون نو ستني ته و او نه بن. له گه ل نه وه يشدا که زور به توندي به رهن گاري نه وه ي ده کرد که نو تيرا وه کان به نو ستو وي زور مي ننه وه، به لام به تن گ نه وه وه بو که بزاني نو ستنه که تا چ نه دنازه يه که قول ه، بچ نه مه ي به وه واز به يني که جار جاره له نا کا و به سو وکي نو تيرا وه که هوشيار بکري ته وه بو نه مه ي بزاني چي له ده ست ده وه شپته وه. پيش نياز م وا کرد که له نو ستو وه که هه ندې پرس بکري له و پرسانه ي که گيان ناماده که ره کان، له رو وي چه و اش هه ريه وه ده ي که ن، بو نه مه ي وهرام ي و ايان ده ست بکه وي ت که سهر ي بچ و سهر ي لي سو ر مي ني.

نه مه راسته، که (فه رناند) خان، برواي به و گوړ پنانه ي رو وکه شي ده ره وه هه بوو که له

(۱) به ماناي: تخضير الاوراح.

به رده مي دا پيک ده هاتن، به لام ره وشتي وا بوو: بو نه مه ي به ته و او هه تي دلنيا بي له نه نجما مه کان، نرخيکي نه وتوي به و نه نجما مه نه ده دا که له به رده مي خوښ ده هاتنه دي، نجا که توانج و پلاري ده گرتنه نجما مه کان، به وه مني دو و دل نه کرد. پيم گوت واي به باش ده زانم خه ريکي نه وه بين له کاتي نو اندندا، بيره کان بخوښينه وه، به لکو له م کوړي نه شاره زايييه ماندا، هه نگا و به هه نگا و بچينه پيشه وه. له م بابه ته وه چن د نو سرا ويکي بو پيدا کرد، خوښي مه به سي نه وه بوو، که له تا قير کړنه وه دا راستي نه و تا قير کړنه وانه ي له ناوياندا نا وراون ده ري که وي. نا وها، به م ره نگه بو يه که م جار له روژ هه لاي عه ره بستاندا، تا قير کړنه وه ي زانستي ده ستني پي کرد له بابه ت خوښ نه وه ي بير هوه له گه ل شا گرداني ليساندا له به شي راستي به رستي، له سالي ۱۹۴۴-۱۹۴۵ د.

تا قير کړنه وه کان دوو جوړ بوون: جوړيکي بو ليکولينه وه ي (بير خوښ نه وه) بوو، له باري ناسييدا، جوړيکي شي بو ليکولينه وه ي بير خوښ نه وه بوو له باري نو اندندا. ماموستا (مصطفى اسماعيل سويقه) به شي يه که مي پيشان دا و له کار گه ي زانستي خو ناسيندا له زانستگاي (فونادي يه که م) له سهر نه و تا قير کړنه وانه مقوموي کرد.

به لام به شي دو ودهم، که له بابه ت ليکولينه وه ي بير خوښ نه وه بوو، له کاتي نو اندندا، هيشته بلا و نه کرا و ته وه له پيش هه مو و که سيکا دهستم کرد به نو اندني شا گرد چيشته که ره که، که ناوي (سيد) بوو. نه وه بوو نه و تا قير کړنه وانه ي که به سهر نه و دا کرد له هه ندې کيان دو ودهم. نجا له پاش نه مه ي جوړه خو به ده ست وه دانيکي پيشان دا و چن د تا قير کړنه وه يه که کرا بو هوشيار کړنه وه ي، بي نه نجما بوو، له له شيدا چن د جيبه گايه کم هوشيار کرده وه. (فه رناند) خان، واي به باش زاني، که کات زميريک بخري ته پشت سه ريه وه و پرس ياري کاتي لي بکري. که نه وه مان لي پرسې، تا يه که دوو جارتک وهرام ي نه دايه وه. به لام له سيبه م جاردا وهرام ي دايه وه گوتي: کات چواره. که چي کات سي و نيو بوو. پاش نه وه پينو سويکمان له پشت سه ريه وه دانا و ليمان پرسې: (چي له ده ستني نوينه ردايه؟). وهرام ي نه دايه وه. پاشان که کات زميره که له پاش سي کات و سي چاره که ليبي دا. له خو به وه گوتي: کات بوو به چوار. نه وهرامه نه مه ي خسته سه رسورمانه وه. له ژو و ره که دا کو مه ليک شا گرد ي کوړ و کچ دانيشتبون هه ريه که قسه يه کي له م رو و دا وه کرد هه ندې کيان گوتيان کابرا نه نو ستو وه. هه ندې کيشيان گوتيان: نو ستو وه نه گينا تا کات زميره که چواري لي نه دا نه يگوت چواره.

پيش نه مه ي ده ست بکه يين به تا قير کړنه وه ي تاييه تي له بابه ت خوښ نه وه ي بير هوه،

تیکۆشاپین هەندی تاقیکردنەوهی تر بکهین، لهوانه‌ی که مامۆستا (میخائیل ماهر) له نووسراوه‌که‌یدا: (زانستی خۆناسینی پیتیبینی و تاقیکردنەوه) دەست نیشانی کردوون. (میخائیل ماهر) له بابەت نیازبەخشین بۆ مەبەسی چه‌واشه‌بوونی هەست و له کاتی نوواندندا دواوه. ئەم چه‌واشه‌بوونه، یان له جیبی خۆیدا دەبی، یان له جیبی خۆی دانا بی. ئیمه ئەتوانین وا له نویتراوه‌که بکهین که هەست بهو شتانه نەکات که له بەردەمیدان، یاخود به‌ستراون به‌جۆرێک له جۆره‌کانی په‌یبردنه به‌نوینراوه‌که، بۆی هه‌یه هەست به‌نازارێکی زۆر نەکات، هه‌روه‌ک له‌وه پیش له‌ بابەتی ئەو نوواندندا پیتیشمان دا، که له رینگای سه‌ماکردنی دەرۆشە‌کانه‌وه پتیک دی. (میخائیل ماهر) به‌لایه‌وه وایه که ئەم باره: نوواندن له‌ نوستن جوی ده‌کاته‌وه. ده‌لێ: ئەگەر ئیمه نیازبەخشین به‌نوینراوه‌که، که به‌تیرێ بی له‌ شتیکی دیاردی کراو بکاته‌وه، نوینراوه‌که، هیچ به‌رگه‌گرتنیکی به‌نازه‌زوی نامیتێ، هیچ ئاراسته‌کردنیکیشی بۆ هۆشیاربوونه‌وه نامیتێ، هه‌موو ئەندیشه‌به‌کیشی رووبه‌رووی ئەو بابەته ده‌بیته‌وه که نیازی پت به‌خسراوه جیه‌جیبی بکات.

به‌هۆی ئەم رینگایه‌وه ده‌توانرێ ئەو کاره‌ساته سه‌یره‌ی که باوه له‌ناو هه‌موو چینیتکی نه‌ته‌وه‌دا، لێک بدریته‌وه. ئەویش به‌کورتی ئەمه‌یه: که دلۆپتیک رۆنی زه‌بتوون له‌ بنکی فنجانیکدا دابنرێ، یاخود به‌خه‌رته سه‌ر چینیه‌که، پاشان بدری به‌وه که سه‌ی مه‌به‌س بی تاقی بکرتیه‌وه، ئنجا لیتی به‌خواستری که چاوی تێ بپرێ، بۆ ئەمه‌ی زۆر کاروباری سه‌یری تیا ببینێ که خه‌می پتوه ده‌خوات.

ئنجا له‌سه‌ر ئەو قسانه‌ی که له‌وه پیش کران، خۆینده‌وار خۆی ده‌زانێ که نووچ گرتن له‌م رتیه‌وه دەررونی مرۆف به‌ره‌وه کزی ده‌بات. ئەو که سه‌ه‌یش که چاوه‌پرته دلۆپه زه‌بته رۆشنه‌که، ده‌که‌وێته باریکی نوستنه‌وه. پاش ئەوه له‌ توانای هه‌موو که‌سێکدا هه‌یه، که نیاز به‌خشی به‌وه که سه‌ی چاوی برپوه‌ته دلۆپه زه‌بته‌که‌وه، له‌ هه‌ر وینه‌یه‌کدا بی، بام وینه‌که سه‌یریش بی، بۆ ئەمه‌ی نوینراوه‌که وه‌ک راستیه‌کی رووداوی بیته‌ پیش چاوه‌ به‌م رهنگه هەندی که‌س توانیویه‌که، گه‌لێک وینه‌ی گرتیاوی^(١) ببین که له‌ تۆماره‌ درێژه‌کانی سینه‌ما ده‌کن. ئەمه‌ لای بۆره‌ پیاوان پیتی ئەلین: (مندل)^(٢) زۆریه‌ی ئەم بارانه که به‌نیاز

(١) یان: دیه‌نی ئالۆز و شتواو (مناظر معقدة).

(٢) یوحه‌ننا میندیل (١٨٢٢-١٨٨٤) قه‌شه و زانایه‌کی بواری رووه‌کی نه‌مسایی بوو، له‌ چاکردنی رووه‌کدا کاریه‌گری بۆماوه‌کانی تاقی ده‌کرده‌وه و هه‌روا له‌ نازه‌لێشدا تا توانی یاسایه‌کی بۆماوه (ورائه) بدۆزیته‌وه که هه‌ر به‌ناوی خۆشیه‌وه ناونراوه.

دبه‌خشرین به‌مرۆقه‌که، یان ئەو بارانه‌ی که خۆی له‌ خۆبه‌وه ده‌یانبینێ، ئەوه ده‌رئه‌خه‌ن که مرۆقه‌که تا چ ئەندازه‌یه‌ک ناماده‌یه بۆ ده‌رخستنی بیره‌کانی خۆی، یاخود بۆ وه‌رگرتنی بیره‌کانی که‌سانی تر.

هەندی رینگه‌ی سروشتیبیش هه‌ن که په‌یوه‌ندیان هه‌یه به‌خۆیندنه‌وه‌ی بیره‌وه که ئیمرو له‌ کۆری زانستدا ناسراوه. شاری (قاهیره) ئافره‌تێکی سووانی ده‌ناسێ، که وه‌ک ئەو له‌ناو زۆر نه‌ته‌وه‌ی تر دا هه‌یه و هه‌بووه له‌ هه‌موو ده‌می‌کدا، ده‌توانێ چی له‌ میشکی به‌کێکدا هه‌بێ پیتی بلێ. ئەم ئافره‌ته سه‌ری خۆی ده‌دا به‌دیواریکدا، به‌لام به‌توندیه‌کی وا که پیاو ترسی لێ ده‌نیشێ، بۆ ئەمه‌ی جۆره نوستنیک بیگرێ، جاری وا هه‌بوو زۆری پت ده‌چوو، پاشان به‌شیه‌یه‌کی سه‌یری نه‌ناسراو قسه‌ی ده‌کرد، زۆری پت نه‌ده‌چوو پرسیارکه‌ره‌که له‌ قسه‌کانی تێ ده‌گه‌یشت.

له‌ رزایی دەررونی خۆی ئاگادار ده‌بوو. پیاویکی ساویلکه بۆی گتیرامه‌وه، گوتی: که چوومه‌ لای ئەو ئافره‌ته، شتی وای خۆمی بۆ گتیرامه‌وه که هیتشتا که‌س پیتی نه‌زانیبوو. ئافره‌ته‌که ده‌یگوت: که‌رم^(١) به‌په‌زیشکیکی هاوڕیتی خۆم گوت سه‌رنجی لێ بدات. که‌چی له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا بۆی ده‌رکه‌وتبوو که ئافره‌ته‌که، که‌ر نییه. هه‌روه‌ها نوستنه‌که‌یشی راست نه‌بووه. به‌لام وا خۆی پیتشان ده‌دا که نوستووه، بۆ ئەمه‌ی نیاز به‌مرۆقه‌که به‌خشی، جۆره خه‌ویک بیگرێ. نیازبه‌خشینی خه‌ویش ئاسانه، هه‌ر له‌ باویشکدانه‌وه ده‌رکه‌وه‌ی که چهند کاریه‌گره، به‌لام ئەو وتاره گشتیانه که له‌ ده‌می ئافره‌ته‌که ده‌هاتنه‌وه، له‌ ژیر په‌رده‌دا بوون، واتایان زۆر لێ ده‌هه‌شایه‌وه بیری وای به‌مرۆقه‌که نیازبه‌خش ده‌کرد، که بروای وا بوو ئەوانه بیری خۆین. جگه له‌وه، مرۆقه‌که له‌ شوینیکی وادا له‌ وتاری گشتیی ژیر په‌رده‌وه هه‌ر ئەوه‌نده تێ ده‌گات که له‌گه‌ل مەبەسی خۆیدا رتیک بکه‌وێ. له‌ راستیدا، ئەو لیکۆلینه‌وانه‌ی که دهرباره‌ی بیره‌ خۆیندنه‌وه‌ کران له‌ کاتی هۆشیاربیدا، له‌ کۆری زانستیدا، که چه‌سپاندیانه دلمانه‌وه: زۆریه‌ی کاره‌ساته سه‌یره‌کان، دوور نییه راست بن، هه‌روه‌ها دهریانخست که له‌ توانایا هه‌یه، له‌ هه‌ندی کاتی تاکوته‌رادا، له‌ دووره‌وه بیگه‌یه‌نین به‌بیری به‌کێکی تر... ده‌لێین: ئەم جۆره لیکۆلینه‌وانه، یارمه‌تیمان ده‌ده‌ن بۆ لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی نوێ له‌ بابەت خۆیندنه‌وه‌ی بیره‌وه له‌ کاتی نوستندا. هه‌رچه‌نده لیکۆلینه‌وه‌ی پاش تاقیکردنه‌وه‌کانمان، تا ئیستا نه‌گه‌بشتونه‌ته ئه‌نجامیکی ته‌واو، به‌لام

(١) واتا: نابیستم، گوتم گرانه.

هیچ نه‌بی چەند ئەنجامیکی بەکەلکیان بەدەست خستووین. ئەو تاقیکردنەوانە لەگەڵ (فەرناند) خاندا کردم لە کارگە زانستی خۆناسین، لە زانستگای (فوناد)دا، برۆاکردنەکەمانی لێ تێک نەداین بەووە کە هەندێ باری تاکوتەرایی تایبەتی واهیه له میتووی رۆژگاردا، کە لە چەند کەسیکی ناسراووە دەرکەوتوون. بێ گومان ئەو لیدوانە درێژەیی کە لە بابەت خەو بینینی راستەووە لە ئەندازە تێپەرێوە، لەسەر بنچینەیهکی راست دامەزراوە. هەرۆهە نایبیت لەبیرمان بچیت کە ئەو بارانەیی بەسەر هەندێ پێغەمبەرەکان دادەهاتن، وەک خەو لێ کەوتن و ئەو گیروگرفتانهی کە لە گیروگرتی فی لێ هاتن ئەکەن (هەرچەندە فی لێ هاتنیش نەبوون)، ئەوانە هەموویان کەرەستەیهکی باشن بۆ لیکۆلینەووی ئەم بابەتە. بەلام ئەو بارانەیی کە لەسەر تەماشاکەرەکان (*) دەیانبینن، کە لە جادووگەرەکانی ئەم چەرخواوە روو دەدەن کەچی خۆیان ناو ناوە (پزیشک)، ئەوانە باری دەرروونین لە ناوەند جادووگەرەکان و تەماشاکەرەکاندا. بەلام ئەو بەردەستەیی کە قسە لە پاشەرۆژ دەکات، زۆرتر بەهۆیهکی دووهم پله دادەنرێ. ئەگەر لەو پێش ئەو و جادووگەرەکە لەسەر شتیکی رێک نەکەوتن، مەبەس لە بەکارهێنانی ئەو، ئەوویە کە بکریته هۆیک بۆ نیازەخشیینی نوستن بۆ ئەوانەیی سەیر دەکەن.

راستی هەندێ باریان، کە زۆر کەس هەن دەیکەن بەبەلگە، هەرچۆنیک بێ، ئێمە ناتوانین باری زانستەیی بەدەین بەسەردا. هەرۆهە نایشتوانین ئەو تاقیکردنەووە وردانە بنوینین کە ماوەمان دەدەن لەم بابەتەووە بیروباوەری ئاشکرای خۆمان دەربرین. هەندیکیان لە کاتی رۆشکردنەووەکەمدا لە بابەت کارەساتی (مەندل)هوە هەلێ دای، گوتی: زۆرێهێ ئەم کاروبارانە منالێ پێ نەگەیشتوو رایان دەپەرین. ئەوانە پازی زۆر سەیر سەیر دەردهخەن دەربارەیی ژبانی کەسانی و، کە هیچیان لێووە نازانن. خۆبیشم چوومە چەند کۆیوونەوویەکیانەووە، کەچی هەرۆهک ئەوانی تر خۆبیشم لەو کارەساتانەیی لە بەردەمدا دەهاتنە روودان، سەرم سوو دەما. هەر ئەوێندەم پێ کرا، هەندێ زانیاریم کۆکردەووە لە بابەت هۆی پەیداوونی ئەو کارەساتانەووە. لە راستیدا، لەم بابەتەووە، زۆر ناسیاویم پەیدا کرد. بەلام ئەوانە لە توانایاندا نەبوو، کە بابەتەکەمان باش بۆ روون بکەنەووە تا بتوانین ئەو تاقیکردنەوویە جاریکی تریش دووبارە بکەینەووە لە شێوویەکی تەواو.

ئامۆژگاری منیش بۆ خۆتێندەوار ئەوویە، کە بەهەموو بێ باکییەکیهوە خەریک بیت لەم

بابەتەووە تاقیکردنەووە بکات، بەلکوشتی وای بۆ دەرکەووی کە کەسی تر بۆی دەرکەوتبێ. جا ئەم لیکۆلینەوانە پیتووستیان بەیارمەتییهکی زۆر هەیه لە ناوەند ئەوانەدا کە خەمی زانستی خۆناسین ئەخۆن بۆ ئەمەیی لەسەر بنچینەیهکی بروایی و رووداوی وەک هەموو زانستیکی تر دابەزێ.

پزیشک (ج. ماکسوئل)یش نوسراویتیکی داناووە لە بابەت پەبیردن بەکارەساتی رابردوو و دواوژۆهە لە کاتەکانی هۆشیاری و خەو و نوواندندا. ئەم پزیشکە زۆرزانە، لە بابەت هەندێ کارەساتەووە کە بۆی ئاشکرا بوو، مقۆمقۆی کردوو. بەهۆی ئەوێشەووە کە لە هەندێ کاروباری تایبەتیدا تەماشای ئەو کارەساتانەیی کردوو، گەیشتۆتە ئەم ئەنجامە کە (کەسایەتی) جیاوازی لە (تاکوتەرایی). بەلای ئەووە (کەسایەتی) دوا (تاکوتەرایی) دەکەوێ. چونکە (تاکوتەرایی)یە کە (کەسایەتی) دروست دەکات و پشتیوانیی دەکات. (تاکوتەرایی)، هەر کارتیکردنیکی لەبیر خۆتێندەووە پەیدا بێ، وەریدەگرێ. ئەویش بەهۆی ئەو هەست پێکردنە گشتییهوە کە لە لەشدا.

بەلام (ماکسوئل) کە ئەم کارەساتانە وای لیک دەداتەووە و روون دەکاتەووە، بروای وایە کە کەرەستەیهک هەیه (ئەتیر)ی پێ دەلێن، ئەو کەرەستەیهیه کە بارە دەرروونییهکان و بیرهکان دەگۆزیتەووە لەم کەسەووە بۆ ئەو کەس. ئەم پێشبینییه لەلایەن (ئەنیشتاين)هوە پووچ کراووەتەووە بەهۆی پێشبینی (بەرورد)هوە کە خۆی دایناو. بەلای منیشەووە وایە کە دەتوانرێ بگوترێ: لەباتی (ئەتیر)، چالاکی دەرروون هەیه کە دەتوانی لەم کەسەووە بگۆزیتەووە بۆ ئەو کەس. دەبێ ئەمەیش بەراستییهکی دانراو دابنرێ. ماوەم نییه بچمە بنج و بناوانی بابەتی چالاکی دەرروون و راستییهکیهوە و، راستی پەرستانە درێژە بەلیکۆلینەووەکەم بدەم. بەلام بروایشم وایە کە ئەم چاره‌کردنە، دوا چاره‌کردمانە، کە بتوانین هۆگری بێسەووە بۆ ئەمەیی لەو کارەساتانە تی بگەین کە پشتاوپشت لە هەموو نەتەووە و دەمپکدا دووبارە بوونەووە و دووبارە دەبنەووە.

(*) تەماشاکەر: (مسرح) - وەرگێر-

له ههموو سهردهمیکی مرۆقایه تیدا، باوهر جیگایه کی گرنگی گرتوو، ده توانین باوهر به هۆبهک بژمیترین له تاکوته راکانی مرۆقایه تی له کاروباری رۆژانه یاندا پیکه وه ده به ستیته وه. ئەو نه خوشه ی که پروای به پزیشکه کی نه بی له شاره زایی و کارگوزارییدا، ناتوانی له ئامۆژگارییه کانی که لک وهر بگرێ. ئەو بازرگانه یش که باوهری به دلسوژی ئەو بازرگانه نه بی که کرین و فرۆتتی له گه لدا ده کات، ناتوانی له هیچ شتی کدا پشتی پی ببه ستی. ههمووده م لپی دوو دل ده بی و، خۆی لی ده پاریزی، ئەوسا که یش کاروبار و فرمانه کانی تیک ده چن و دوا ده که ون. ههروه ها کاروباری ناوهند شاگرد و ماموستا که یشی هه ره وه هایه .

باوهر، کاریکی گرنگ ده کاته سه ر ده روون و له ش. ئەمه یش به ئاشکرا له ناو هۆزه کانی (کیپسیگیس) دا ده رکه وت، که ده رمانی فه رمانه وه ایی و ده رمانی بازرگانی خاوه ن پیشه له یه کتر جوئی ده که نه وه. کاتی که یه کیک له هۆزی (کیپسیگیس) تووشی نه خوشی له زروتا ده بی، فه رمانه وه ایی، (کینا) یه کی باشی ده داتی به خۆرای، که چی هه ندی بازرگانی ناسراو، ده رمانی خراپیان ده دهنی به نرخیکی گران. ئەم جیاوازییه له نرخدا، وا له رۆله کانی (کیپسیگیس) ئەکات که ده رمانه کی فه رمانه وه ایی که به خۆرای ده یانداتی، بی که لکه، به لام ده رمانی بازرگانه که که به پاره ده یانداتی، ته نیا ئەو به که لکه. ئەم باوهره بوو به هۆی ئەوه ی که ده رمانی پاکی دروست کار له نه خوشه که نه کات. که چی ده رمانی پرۆپوچ کاری ته واو له نه خوشه که بکات.

ئوه ی که ئەم پیچه وانه یییه، به ته واوه تی ده رده خات و هۆبه کی ده گپیتته وه بو باوهر، ئەوه یه که ده رمانه هیچو پوچه که ته نیا به که لکی گه وره کانیان دی، نه ک به که لکی بچوو که کانیان. ئەوه یش له به ره ئەوه یه که مناله کان هیچ بیرکی پیشوو له میشکیاندا نییه له بابته ئەو ده رمانه وه، ههروه ها له وه پیشیش هیچ کاریک نه کراوته ده روونیان له بابته ئەو ده رمانه وه. ئیمه له م سه رنجدانه وه شتییک تی ده گه ین، ئەوه یش ئەوه یه که بیر کاریکی گه وره ده کاته سه ر له ش و ده روون. پاش ئەوه بو ئیمه ئاسان ده بی، که هه موو په یوه ندییه کی ناوهند نوواندن و کار تیکردن له مرۆقیش تی بگه ین.

به لام ئەوی لیره دا شایانی سه رنج دانه، ئەوه یه که ده بی باوهر هه بی به نوواندنه که خۆی.

چونکه ئەگه ره یه کیک باوهری هه بوو به که لکی نوواندن، ده توانی که لکیکی زۆری لی وهر بگرێ. خۆ ئەگه ره باوهری شی وا بوو که نوواندن زبانه خشه، بی گومان زبانیکی زۆری له وه وه پی ده گات.

ههروه ها په یوه ندی نوینراوه که به نوینه ره وه که وه زۆر کار ده کاته سه ر نوواندنه که. ئەو که سه ی به ته واوه تی ملکه چ بی بو نوینه ره که، زۆر به ئاسانی ده توانی خۆی بدا به ده سه ته وه و بنوی. به لام ئەو که سه ی سه ره خۆ بی یاخود خۆی بلندتر رابگرێ له نوینه ره که، ده میکی زۆری پی ده چی تا ده نوی. له به ره ئەوه ده بی له زۆر لاره خه ریکی نوواندن بی، ئەگینا به گران ده نوی. له به ره ئەوه به لامه وه وایه که نوواندن که لکی هه یه بو نوینه ره، چونکه که سایه تی به هیز ده کات. چونکه زۆریه ی که سان پروای ته واویان به خۆیان نییه، خۆیان وا دپته پیش چاو که له که سانی تر که مترن. جا له به ره ئەوه یه که تووشی شه رمنی و ته ریق بوونه وه دین. له وه یشدا هیچ گومانم نییه، که ته نیا ده ست پیکردنی نوواندن و نیازه خشین، له باریاندا هه یه که مرۆقی ترسنۆک و شه رمن بخه نه سه ر گوپینی بیروباوه ریان ده رباره ی کزی خۆیان، به تابه تی له پاش ئەوه ی که خۆیان وا بیته پیش چاو که له چنگ گرتن به سه ر که سانی تر، به هۆی نیازه خشینه وه، سه رکه وتوون. هاتنه ده ره وه، له ده روون و، تیکۆشین بو کار تیکردن له ده روونی که سانی تر، هه ردووکیان چاکترین هۆن بو دامه زراندنی که سایه تی و پشتگرتنی به هۆی باوه ریکی قوولی چه سپاوه وه. له راستیدا، کامه رانیش هه ره ئەوه یه که مرۆف توانای هه بی، چۆنی ویست، به و پییه کار له بیروباوه ری خۆی بکات. (به رگسن) وای هاته پیش چاو که مرۆف باوهر و بیری خۆی، خۆی دروستیان ده کات. زۆر که سی وایش هه یه که هاواربانه له ده ست ئیش و تازار، پروایان وایه که راسته قینهن، که چی له راستیدا ئەو ئیش و تازارانه درۆن خۆیان بو خۆیان دروست کردوو. ئەمه یش بنچینه ی بیری (ره واقی) هکانه،^(۱) که به لایانه وه وایه مرۆف خۆرشتی له سه ر بیره کانی خۆی زۆرتره له و شتانه ی که ده یانخوات، به واتایه کی تر بیر ده بی به خۆرشتی نه ک خۆرشته که خۆی. ئەو که سه ی بتوانی زال بی به سه ر بیری خۆیدا، ده توانی به دلنیا یییه وه بژی، کامه رانیشی تا سه ر بو بمینیتته وه.

نوواندن هیچ نییه ئەوه نه بی که بتوانی، چالاکیی ده روونی راست بکرتته وه، له بارستاییه کی به رزه وه به یترتته خواره وه بو بارستاییه کی نزم. ده ستکاری بکردنیش له

(۱) رواقی: هه یوان نشین - وه رگپیر-

باره‌کانی دهر و نویدا، گرنگترین پله‌یه که مرۆف بیگاتی. له‌مه‌دا چ دهر باره‌ی دهر و نوینی مرۆفه‌که خۆی بیته، چ دهر باره‌ی دهر و نوینی که سانی تر بیته، جیا وازی نییه. هیچ زانستیکیش نرخه نایه نه‌گه‌ر توانای نه‌وه‌ی نه‌به‌ی، کاروباری دهر و نه‌وه‌ی بگۆرێ بۆ نه‌مه‌ی بگاته نامانجیکی دیاردیکراو. که وای لێ هات، زانستی خۆناسین، له‌خه‌باتی نه‌وه‌دا یه که کار له مرۆف بکات و ده‌ستکاری له کاروباری دهر و نویدا بکات. به‌لام ئیمه ناتوانین بگه‌ین به‌م مه‌به‌سته دووره، به‌هۆی باوه‌ره‌وه نه‌به‌ی.

تاقیکردنه‌وه‌کانی (لوریا) یش راستیی قسه‌کانی (فرۆید) یان دهرخست، که له توانایدا هه‌یه بگه‌ینه ناخی دهر و نوینه‌وه. نه‌گه‌ر له بنجینه‌ی شیکردنه‌وه‌ی دهر و نوینی بکۆلینه‌وه، بۆمان دهرده‌که‌وه‌ی که بریتیه له‌وه‌ی مرۆفه‌که بگه‌رینه‌وه بارستایی چالاکیی دهر و نوینی پیتشوی، اتا نه‌وه‌ی کاته‌ی که بیرتیک یاخود دل خۆشانیتیک کاری تیکردوه. شیکردنه‌وه‌ی دهر و نوینی، هه‌ر نه‌وه‌یه که دهر و نوینی به‌ره‌للا بکری، هه‌رچی له‌ناو‌دا یه دهری بخاته دهر و نه‌وه. نه‌وه‌ی پیتگه‌یه‌کی درپژه، جاری و هه‌یه نامانگه‌یینه‌یه هیچ نه‌نجامیتیک. بیجگه له‌وه، ده‌به‌ی شیکه‌ره‌وه‌ی دهر و نوینی، به‌ته‌واوه‌تی په‌ی به‌وه به‌ری، که نه‌وه جیا وازیانه‌ی له‌ناوه‌ند بارستاییه‌کانی چالاکی دهر و نویدا هه‌ن، له‌باره ناسراوه‌کانی دهر و نویدا وه‌ک: ترس و نوستن و چاوه‌روانی و رق هه‌لسان و به‌ره‌ره‌کانی و نازاری جوئی بوونه‌وه، هه‌ربه‌که نرخیکیان هه‌یه. پاشان، پیتوسته له‌باریا هه‌به‌ی مرۆفه‌که بخاته‌وه سه‌ر بارستاییه‌کی چالاکی دهر و نوینی باشی وه‌ها که نه‌یه‌وه‌ی بیگاتی.

(فرۆید) و خۆبندنگه‌کی، بروایان و بوو، نه‌وه که سانه‌ی کرده‌وه‌یان له‌کرده‌وه‌ی منال ده‌چی، سه‌باره‌ت به‌وه‌یه نه‌وه کرده‌وانه ره‌گ و ریشه‌یان ده‌گه‌رینه‌وه سه‌ر تافی منالی نه‌وه که سانه. که چی (گۆلدشتاین) نه‌مه‌ی به‌درۆ خسته‌وه. ده‌یگوت نه‌وه کرده‌وه منالانه‌یه‌ی له‌هه‌ندی که سه‌وه دهرده‌که‌وه‌ی، سه‌باره‌ت به‌وه نییه که له‌منالیدا و بووین، به‌لکو له‌وه‌وه په‌یدا ده‌به‌ی که نه‌وه که سانه تووشی خاوه‌لیجکیه‌ک و تیکچوونیتکی ده‌موده‌ستی وه‌هابوون که کرده‌وه‌ی و منالانه‌یان لێوه بووه‌شینه‌وه. نه‌وه گۆتزانه‌وه‌یه که له‌بارستایی چالاکیه‌که‌وه بۆ بارستایی چالاکیه‌کی تر و ده‌دات، زۆرجار له‌کاتی نوستندا دهرده‌که‌وه‌ی. مرۆفه‌که له‌چ بارستاییه‌ک دایه‌ی، له‌چالاکیی دهر و نویدا به‌وه پیتیه چهند خه‌ویکی دیاردیکراو ده‌بینی. نه‌گه‌ر کاربکه زۆر تیکچوو بی، بیره‌وه‌ری مندالی لێ دهرده‌که‌وه‌ی و جاریکی تریش له‌ته‌مه‌نی منالییدا ده‌ژیتته‌وه، که چالاکیی نه‌وساکه‌ی له‌گه‌ل چالاکی ئیستا که یه‌دا که کاتی نوستنیتیک ریک ده‌که‌وه‌ی.

ئیمه، ده‌توانین نه‌وه گۆرانه، له‌کاته‌کانی سه‌ره‌تایی نوستنه‌که‌دا به‌دی بکه‌ین. چالاکی دهر و نوینی، جاری و هه‌یه به‌جاریک دیته‌ خواره‌وه، نوستوه‌که و ده‌زانی له‌ناسمانیکه‌وه به‌راوه‌ته‌وه خوارێ. جاری وایش هه‌یه به‌هیتاشی نزم ده‌بیتته‌وه، نوستوه‌که و دیتته پیتش چاوی که بووه به‌بالنده‌یه‌ک و به‌شینه‌ی ده‌نیشیتته‌وه سه‌ر زه‌وی.

نه‌گه‌ر ئیمه بیره‌کانی خۆمان که له‌کاتی وریایماندا دیتنه‌که‌له‌مانه‌وه، به‌راوورد بکه‌ین له‌گه‌ل نه‌وه وینانه‌دا که له‌کاتی خه‌ودا دیتنه پیتش چاومان، بۆمان دهرنه‌که‌وه‌ی که چالاکیی دهر و نوینی ده‌ستتیک به‌هیتاشی هه‌یه له‌دهرکه‌وتنیاندا. نه‌وه بیرانه‌مان که له‌کاتی خه‌و بردنه‌وه‌دا دیتنه که‌له‌مانه‌وه، جیا وازن له‌گه‌ل نه‌وه بیرانه‌ماندا که له‌پاش سه‌ره‌وتیتکی ته‌واو دیتنه که‌له‌مانه‌وه. هه‌روه‌ها، ئاو‌رشتنی لوه‌کامان کاریکی ته‌واو نه‌که‌نه سه‌ر بیره‌کامان. لاوازی له‌ش و کزیی جوهره‌ بیرتیک نه‌خاته که‌له‌مانه‌وه، که‌م رشتنی ئاوی لوه‌کانیشمان جوهره‌ بیرتیک تر ده‌خه‌نه که‌له‌مانه‌وه. هه‌روه‌ها له‌ته‌مه‌نیکه‌وه بۆ ته‌مه‌نیتکی تر گۆرانیکیان چاوی پیت ده‌که‌وه‌ی له‌بیری ره‌وشتییدا. نه‌وه‌ی سه‌باره‌ت به‌وه‌یه که چالاکیی دهر و نوینی به‌پیتی باری له‌ش ده‌گۆرێ. زۆرجاری و هه‌یه، گيروگرفتی زانستی دهر و نوینی، له‌به‌رده‌ماندا روو نه‌دات، وه‌ک نه‌وه‌ی: بیره‌وه‌ری که‌سیتیک بگۆریت له‌با به‌تیکه‌وه و بیرتیک تر بخه‌یتته‌میشکیه‌وه. یان وه‌ک نه‌وه‌ی: ئاره‌زووی دهرکردنی نازاریک بکری له‌دلی دایکیکی کۆستکه‌وتوودا که کورکه‌ی لێ ون بوو بی. له‌راستیدا ئیمه توانیمان فرۆفیتلیکی زۆر بدۆزینه‌وه بۆ نه‌مه‌ی زال بیه‌ن به‌سه‌ر نازاره‌کانی جوئی جوئی له‌شدا، وه‌ک ژانی خه‌ری ددان و گه‌لی ژانی تر؛ به‌لام هیتشتا رزگارمان نه‌بووه له‌وه‌ی که تووشی نازاری دهر و نوینی توند توند بیه‌ن.

له‌راستیدا، ئیمه پیمان ده‌کری، خه‌می چاره‌کردنی نه‌خۆشیه‌ی نه‌وه که سانه بخۆین که تووشی دهر و نوینی شکاوی ده‌بن، به‌لام ده‌به‌ی نه‌وه چاره‌کردنه‌وه‌موده‌ست، ده‌ست پیت بکری، نه‌ک دوا بخه‌ی، چونکه که دواخرا، نه‌خۆشه‌که تووشی تیکچوونیتکی هه‌مووده‌می دیت.

له‌م باره‌دا، پیتوستیمان به‌وه هه‌یه که بارستایی چالاکیی بگۆرین. نه‌وه‌ی سه‌به‌ست بووه، که باره دهر و نوینی تونده‌کان، که له‌پاش دل شکاندنیتکی کتوپر، له‌شیتوه‌ی هه‌ندی بیری دامه‌زرادا، دهرده‌که‌ون، به‌هیچ کلۆجیتیک کاریان تێ ناکری، له‌ریتگی نوواندن و نیازه‌خشین و به‌کارهیتانی هه‌ندی بیره‌وه‌ره‌وه نه‌به‌ی، که له‌وانه بن نه‌خۆشه‌که پیره‌ویان بکات.

بیره‌وه‌ره‌کان، ده‌ستتیک بالایان هه‌بووه له‌گۆرینی باره دهر و نوینی‌که‌کاندا. له‌ره‌وشتی

تاوانباره‌کاندا ئەوه بەباشی دەرکەوتوو. زۆرجاری وا هەیه، بیروباوەرپێک دەبێ بەهۆی تاوانکردنێک. زۆرجاری وایش هەیه، کە خۆپاراستنێک له تاوانکردن، بەهۆی بیروباوەرپێکەوه دەبێ، هەندێ له نەتەوه تازەکان تیکۆشان بۆ ئەمەه پەوشتی تاکوتەراکانی خۆیان راست بکەنەوه، لەسەر بنچینەه بیروباوەرپێکی زرننگاری (***) که له هیز و هەرەت و کاریگەریدا له بیروباوەره ئایینییه‌کان که‌متر نه‌بوو. ژيانى باوهر، درپژتره له ژيانى بېر. ئەویش له‌بەر ئەوه‌یه که باوهر، دەمێکی دووردریژی دەوی تا داده‌مەزێ. مێژووی هەندێ باری دەروونی سەیر سەیری دیوه. پیغەمبەر محمد (د. خ)، که ئایینی ئیسلامی بلاو دەکرده‌وه، هەندێ کەسی وا هەبوون دەمۆده‌ست باوهرپیان پێ دەکرد و بیره‌کانی ئەویان ئەچوو بەمیشکدا. کەچی هەندێ کەسی تری وایش هەبوون، بەرپە‌چدانیکى وایان دەدايه‌وه، که ده‌چوو ه‌شپوه‌یه‌کی زۆر توند و به‌هیزه‌وه. (عمر کوری خطاب) یش یه‌کێک بوو له‌وانه. به‌لام له پاش ماوه‌یه‌ک زۆری پێ نه‌چوو، قسه‌کانی پیغەمبەر کاریان تی کرد و باوهرپێکی وای چوو ده‌له‌وه که له‌وه به‌هیزتر نه‌بێ.

له‌بەر ئەوه ده‌توانرێ باوهر بخهرتته مێشکی هه‌موو که‌سه‌یکه‌وه، له پێگای نیازبه‌خشینەوه، هه‌رچه‌ندێ به‌ره‌نگاریی ئەو باره‌یش بکەن. پێگای هه‌ره باش بۆ گه‌یشتن به‌م ئامانجه ئەوه‌یه، نیازبه‌خشینەکه ئەو کاته بکری که مرۆفه‌که که‌وتبیتته باریکی واه: که بارستایی چالاکیی دەروونی له نیشتنه‌وه‌دا بێ. ئەوه بوو، له‌مه‌وپیش له‌مه‌ دوواین. ئیمه هه‌موو ده‌م پێوێستیمان به‌راسته‌کردنه‌وه‌ی هه‌ندێ دەروون هه‌یه وه‌ک دەروونی تاوانباره‌کان. جا پێگه‌ گۆرین به‌وانه ئاسان نییه به‌لکو پێوێستی به‌خه‌مخۆرییه‌کی گه‌وره و په‌رپه‌ویکردنیکى هونه‌رمه‌ندانه‌ی ورد هه‌یه له هه‌موو پێگایه‌ک گرنگتر پێگای نیازبه‌خشین و تیکۆشین بۆ چاندنی تۆوی باوهر له‌ ده‌رووندا، له کاتی خه‌و یاخود نوواندندا.

پێگای زانا (لامپۆزۆ) که بریتی بوو له چاک‌کردنه‌وه‌ی تاوانبار به‌هۆی چاک‌کردنه‌وه‌ی ئەندامانی له‌شیه‌وه، نه‌گه‌یشته ئه‌نجامیکى به‌دی‌کراو. (لامپۆزۆ) پرووی کرده لیکۆلینه‌وه‌ی نوواندنی موگناتیسى. به‌لام که‌وته ئەندیشه‌ی گیان ئاماده‌کردنه‌وه. نه‌یشیتوانی زانست و پێژگای، (***) له‌م کۆرده‌دا، له یه‌کتر جوێ بکاته‌وه.

(*) زرننگاری: (السیاسه) - وه‌رگێر-
(**) پێژگای: (الخرافات) - وه‌رگێر-

دادگاهه‌کان، په‌نایان برده به‌ر نوواندنی موگناتیسى، له گه‌لی جیگادا، بۆ ئەمەه بگه‌ن به‌زوواندنی هەندێ کەس، تا ئەوی له‌ ده‌روونیا‌ندا شار‌دوویانه‌ته‌وه له کاتی هۆشیاربیا‌ندا، ده‌ری بخه‌ن. ئنجا که تاوانباره‌کان ئەوانه‌ی به‌دناو کرابوون به‌کوشتنی (لۆرمووبین)، مانیان گرت له وه‌رامدانه‌وه‌ی ئەو پرسانه‌ی لێیان ده‌کرا له بابەت ئەو کاره‌ساته‌وه، خسته‌یاننه ژوورپێکەوه که پر بوو له ئاوینه‌ی وه‌ها، که رووناکییه‌کی به‌هیزی به‌رپه‌چ ده‌دايه‌وه به‌رووی تاوانباره‌کاندا. زۆری پێ نه‌چوو، هه‌ر پرسیک له یه‌کێکیان بکرایه، ده‌مۆده‌ست هه‌رچی له دلێدا بووایه ده‌ری ده‌خست بۆ دادگاه، بێ ئەمەه ب‌توانی قسه‌ی تازە هه‌لبه‌سته‌تی. ئەوه‌یش له‌بەر ئەوه بوو که تاوانباره‌که، ده‌روونی وروژا بوو، هه‌ستی بزوینرا بوو. جا له‌و باره‌دا، هیزیک هه‌بوو پالی پتیه‌ ده‌نا، هه‌چ پڕوایه‌کی هه‌یه ده‌ری بخات، هه‌رچی له دلێدايه بیلێت.

سۆز و نوواندن

١٠

سۆز وه‌کو باوهر نییه، له‌ ده‌رووندا جیگه‌یر بوو بێ. به‌لام جاری وا هه‌یه له باوهر توندتر و به‌هیز و هه‌رپه‌تر خۆی ده‌دا له‌ ده‌روون و کار ده‌کات له‌ په‌وشتن. که‌واته نوواندن ده‌بێ چه‌ کارێک له‌ سۆز بکات؟

بێ گومان، سۆز جیگایه‌کی گه‌وره‌ی له ژيانى مرۆفایه‌تیدا گرتوه پێشینیان گوتوبانه: مرۆف به‌بیرکردنه‌وه له گیانله‌به‌ر جوێ ده‌کریتته‌وه، به‌لام بېر، بێ سۆز، بنچینه‌یه‌کی نابێ. (فونارگ) راستی کردوه که گوتویه‌تی: (بیری بلند له‌ ده‌له‌وه دیت). که‌واته مرۆف له‌ گیانله‌به‌ره‌کانی تر، به‌سۆز جوێ ده‌بیتته‌وه. هه‌روه‌ها هه‌موو که‌سه‌یکیش له‌ که‌سه‌یکى تر به‌چۆنیتتی له‌ گه‌ل سۆزدا جوێ ده‌کریتته‌وه. باش نییه، مرۆف هه‌موو ده‌م دواى سۆزی خۆی بکه‌وێ. هه‌روه‌ها بۆ په‌وشتن و خوویش باش نییه، که مرۆف تووشی بێ سۆزی ببیت، و اتا سۆزی وشک بووبیتته‌وه. چونکه کامه‌رانی مرۆف وای پێ ده‌وێ که له‌نگه‌رێک هه‌بێ له‌ سۆزیدا. هه‌رچی گیروگرفتیک هه‌یه و دیتته‌ ریتی مرۆف له کاتی پێشکه‌وتن و به‌ره‌نگاریکردنیا، په‌گ و پێشه‌که‌ی ده‌چیتته‌وه سه‌ر تیکچوونی سۆزه‌که‌ی.

لاوه‌کان، بۆیه‌کا به‌دناو کراون به‌سه‌رچلی و له‌خۆبایی بوونه‌وه، چونکه له‌و ته‌مه‌نه‌دا سۆزبان زۆر و به‌هیزه، پالیان پتیه‌ ده‌نێن و نیازیان پێ ده‌به‌خشن بۆ کرده‌وه‌ی ناپه‌سند. سۆزی به‌هیز و هه‌رپه‌ت جاری وا هه‌یه وا له مرۆف ئەکات که‌لکی هه‌چ فرمانیکى پتیه

نەمەینی، نەتوانی هیچ پرۆژەبەک بباتە سەر، تەنانەت ئەگەر زۆر ئارەزووی جێبەجێکردنیشی بکات و لە توانايشیدا هەبێت کە بیکات.

هەندی جار تەنگەتاو دەبین، چونکە هۆش بە پێچەوانەی سۆز دەوهستێ. لە گەڵ ئەوهیشدا، کزی پێشان دەدەین و دواى سۆزمان دەکەوین. بەم رەنگە لە دەروونی مرۆڤدا زۆرانبازیبەکی بەهێز پەیدا دەبێ، لە ناوەند بێر و سۆزدا، دوور نیبە تووشی تێکچوونێکی خراپی بکات لە بێرکردنەوه و رەوشتیدا. جاری وا هەبە، لە دەرووندا کارێکی وا دەکات، کە لەوه پاش لە شێوهی خەم و خەفەتدا خۆی دەریخات، بێ ئەمەى مرۆڤە کە هۆبەکی ئاشکرای ئەو خەم و خەفەتەى بۆ دەربکەوێ. گرنگترین رێگای سروشتی بۆ گێرناوەی لەنگەری سۆز، ئەوهیە، کە بەجۆرێکی لایەلایی، نیازبەخشین بکری ئەگینا مرۆڤە کە تووشی زۆرانبازیبەکی بەهێز دەبێ لە دەروونیدا لە ناوەند سۆز و هۆشیدا. من کچیکی ئەرمەنى دەناسم، حەزی لە لاویکی موسولمانی (مصرى) کرد، کە چى دەیشیزانى کە شووکردنى بەو لاوه، بەپێی رەوشتی نەتەوهی ئەرمەنى ناشێ و جێبەجێ نابێ. جگە لەوه، کورە (مصر) یەکە هەزار بوو، هیچی نەبوو. گێروگرفته کە گەورەتری لێ هات، بەتایبەتی پاش ئەوهی کە لاویکی ئەرمەنى دەوله مەندی خاوەن زەویبەکی فراوان لە (صعید)، هات و داواى ماره کردنى کچهکەى کرد لە خیزانهکەى. خیزانى کچهکە و ایان هاته پێش چاو کە بەهۆی ئەو هەلە ناوازیهوه، گێروگرفته کە ایان نامیتێ. بەلام کچهکە بەرپەچى دانەوه و نەیشی ئەهیشت کەس لە بابەت شووکردنیهوه گفتوگۆ بکات، مەگەر لەو کورە موسولمانە (مصرى) یە بێت. پاشان ناوەندی کچهکە و خیزانهکەشی تێکچوو هیچ هیواىه کیش، لای خیزانهکەى نەما، بۆ وازهیتانى کچهکە لەو بیرهى خۆی. خیزانهکەى هاتنه لای من، ئامۆژگارییان بکەم. منیش چەند ئامۆژگاریبەکم کردن، هەموویان دەچوونەوه سەر ئەوه کە کچهکە بخریته سەر ئەو بیرهى کە لاوه ئەرمەنىبە کە باشترە لە لاوه موسولمانەکە. ئەویش بەهۆی دەسته خوشکەکانى کچهکەوه جێبەجێ دەکرا، کە وای پێ دەویست، لە پێش چاوى کچهکە، سەرسورمانى خویان پێشان بەن بەرامبەر بەلاوه ئەرمەنىبە کە. لەگەڵ ئەوهیشدا سۆزى کچهکە بەرامبەر لاوه موسولمانە (مصرى) یە کە، نەگۆررا، بەهێز و هەرەتەوه مایهوه. کورە (مصرى) یە کەیش، تێکۆشا خۆی لە کچهکە دوور بخاتەوه، بەلام بۆی نەچوو سەر. چونکە، کچه ئەرمەنىبە کە ئەمەندە بۆی بەپەرۆش بوو و، ئەمەندەیش خۆی لێوه دەهینایه پێشهوه لە توانای کورەکەدا نەما بوو کە خۆی لێ دوور بخاتەوه. لەبەر ئەوه چاره نەما، ئەوه نەبێ کە لە کاتى نوواندندا،

نیازبەخشین بەکار بهێنێ. لە پێشدا دەستم کرد بەنوواندنیکى سووک. چرای ژوورەکەم بەرەو رووی کچهکە داگیرساند. پاشان خەریکی بووم بێخەمە سەر بیری خۆم. کچهکە لە سەرەتای کۆبوونەوه کەماندا، مقومقۆی لەسەر بیانووهکان دەکرد. هەر بیریکم پێشان دەدا بەرپەچى دەدايهوه. هەر بیریکم هی خۆی بووايه پشتیوانی دەکرد. بەلام لە دواى کۆبوونەوه کەماندا، خا و بووهوه، بەوهندە وازی دەهینا کە بلێ نە ئای، یاخود خۆی دوور بخاتەوه لە چەقە چەقکردن. پاشان بەم رەنگە وەرامى دايهوه، گوتی: (من زۆر کامەران دەبم ئەگەر ئێوه بتوانن بمخەنە سەر بیری خۆتان. چونکە من، ئەم کورە موسولمانە (مصرى) یەم خۆشدهوێ، بەدەست خۆم نیبە، هەر وهه، بەدەست خۆیشم نیبە، کە حەز لە چارهى ئەو کورە ئەرمەنىبە ناکەم. منیش هەست ئەکەم بەو تەنگۆچەلەمەیهى کە خیزانهکەمى تووش دەکەم، ئەگەر هاتوو شووم کرد بەو موسولمانە هەزاره و دەستم نا بەرووی ئەو ئەرمەنىبە دەوله مەندەوه). لەسەر ئەم بنچینهیە خۆی دا بەدەستمەوه و کەوتە دووی بیرهکانم و پێی خۆش هات کە بنوی. نیازبەخشینهکە بەهۆی داکیبەوه جێبەجێ کرا. چەند جارێک ئەوه دووباره کرایهوه. دواى چوو سەر قسهى خیزانهکەى خۆی. هەر نامە و وینهبەک کە لە لاوه موسولمانەکەوه پێی گەیشتبوو، بۆی رەوانە کردەوه، تەنبا یەک وینه نەبێ لای خۆی گلی دايهوه و بۆی نەناردەوه، بەگریانیکەوه هەلگیرتهوه. ئەو سۆزى خۆشهویستی و دلداریبەى هەیبوو بەرامبەر کورە (مصرى) یە کە، لە دلیدا ما، تا چەند مانگیکی پێ نەچوو، لەناو نەچوو. لەو کاتەدا، کۆچکردنیکى پێویست بوو مێردەکەى بردى بۆ (صعید). ئیستاکە لەگەڵ ئەودا لە خۆشیدا، هەرچەند باری پێشووی خۆی بێر دەکەوتیتەوه، بەخۆی پێدەکەنى، کە بەو جۆره دواى سۆزى کوێرانەى خۆی کەوتبوو.

بەرامبەر ئەم زۆری هێزی سۆزه، چەند باریکی پێچەوانەى تریش هەن، مرۆڤە کە لە کەموکوربى سۆزى خۆی گلهی دەکات. ئەم بارەم لە لای بازرگانیکى بۆنفروۆش چاو پێ کەوت. کابرا لە پێشدا زۆر هەزار ئەبێ. بێ بەش دەبێ لە هەموو خۆشییەک گەلیتک جار تووشی برسیتی و بێ نانی دێ. بەلام کە گەیشته کاتی جەنگی جیهانى، زۆری پێ نەچوو دەوله مەند بوو. سامانیکى وا بێ شومارى لا کۆبووهوه کە لەوه پێش خەویشی پێوه نەدەبینی. ئەم بارە لە ژبانی خیزانیدا دەرکەوت. دلێ ئەو بەدلێ هیچ کەسیکیانەوه نەدەنووسا. هاوبەشیی سۆزى هیچ کامیکیانى نەدەکرد. ئەگەر یەکیک لە خیزانهکەى ئازاریکی پێ بگەیشتایه، دلێ پێی نەدەسووتا و هاوبەشیی خەفەتەکەى نەدەکرد. لە خۆشیشیاندا هەروا بوو لەگەڵیاندا. خۆی پێوه خەریک نەدەکردن، کەمتەر خەم بوو

له گه لیاندا. بچ ئه مه ی پرسیکیان پئی بکات له ئاههنگه که بیان جیا ده بووه. پر به دلپش ئه چوو ده خهوت. جا ئه م رهوشته تازه به ی تووشی گه لپک تیکچوون و چه ندوچوونی کرد له گه ل خیزانه کهیدا. تا وای لی هات ههست به جوتیوونه وه و تاک و ته نیایی خۆی بکات، له ناویاندا. پاشان ناچار بوو بگه پئی به دوای چاره کردنی دهردی خۆیدا. که خیزانه که یشی زۆریان لی کرد، ژن بهیتنی، دهرده که ی گرانتیری لی هات. داوای ئه وه ی لی دهرکردن که له ژنهیتان بیبه خشن. بیانووه که یشی ئه وه بوو، دهرتسا له وه ی سۆزه که ی ساردوسر بچ به رامسهر ژنه که ی، به هه موو دلپه وه ده یگوت: به وه هه موو سامانه یشه وه که هه یه تی رانا په رموی به خۆیا که ژن بهیتنی، چونکه له توانایدا نیبه که باری ژنهیتان بخاته سهر نه ستۆی خۆی.

درا به گوتی ئه م خیزانه ده ولله مند و دلشکاوه دا، که له توانایدا هه یه به سهر ئه م گیروگرفتی دهروونیبه ی زال بیی. ئه مه یش یه که م ته نگوچه له مه یه ک بوو، که به وه جوړه هاتبووه به رده مم. پیتش ئه مه ی دهستی بده مم، تا ماوه یه ک دوو دل مامه وه. به لام چونکه باوه رم هه بوو به زانستی دهروونی، له توانایدا هه یه هه موو باریکی دهروونی بگۆرئی، دل م چوو ه سهر ئه وه ی که دهست بکه م به چاره کردنی ئه و گیروگرفته. ئنجا له پاش ئه مه ی ههر ره نجیکم دا (له پیناو چاره کردنی نه خۆشیبه کهیدا به هۆی دهروون شیکردنه وه وه و دلنیا کردنیبه وه به بیره کانم) به با چوو ناچار بووم په نا به مه بهر نیازه خشین له کاتی نوواندیدا. کابراکه، رهوشتیکی هیمانه و بزوتنه وه و بیرکردنه وه یه کی سستی هه بوو. له بهر ئه وه، ههر له سه ره تاوه نوواندنی ئاسان بوو، به هۆی (مه ترۆتۆم) و بزواندنی گلپنه کانیبه وه نوینرا، له کاتی نوستنیدا قهوانتیکی کۆنم بۆ لی دا، که بریتی بوو له سیمفۆنیبه ک، ناوی: (دهزگیرانی فرۆشراو) بوو. ساز و ئاوازه که ی ئه وه ی دنوواند که له دهروونی که سییدا شه ره شوپریک هه بی. که سه که یش بیه وی پزگاری بیی له دهست سۆزی خۆی و ته قه للا بدات خۆشه ویستی و دلداری له دللی خۆیدا بکوژی. هه ندی جار سه ره که وی به سه ره دهروونی خۆیدا و هه ندی جار یش ژیری بکه وی. یه که م شتی که له نوینراوه که وه دهرکهوت به هۆی گوئی گرتنیبه وه له وه پارچه ساز و ئاوازه ی که گه لپک جوړ باری دل خۆشانی پئی ئه به خشی، ئه وه بوو که پیستی کرژ بوو، چونکه ته زویه کی وا به له شیدا هات که له ته زوی ههست به سه رما کردنی دهرکرد. له مه دا، راستی پیتشی نیبه که ی (جوړج دۆماس) م بۆ دهرکهوت، که پشتی ئه و قسه یه ده گری که ئه لی: ئه و بزوتنه وه یه که ههست به شتکردنی که وه پیچه وانه ده بیته وه، بریتیبه له جوړه دهربرینیکی سۆزی

تووره یی، یاخود ترس. ئه و بزوتنه وه یه به ته واده تی به ستراوه به هه موو دل خۆشانی که وه. جا به مه راستی قسه کانی پیتشوومان بۆ چه سپ ده بی، که ده توانی کار بکریته نه خۆشیبه کان یاخود باره کانی له ش. بۆیشم دهرکهوت که دل خۆشانه کان په یوه ندیبان هه یه به گۆرانی له شه وه - به پیتی گۆرانی له ش سۆزیش ده گۆرئی - ئنجا به هۆی کارکردنه وه له له شدا، ده توانی کار له سۆزیش بکری.

له م باره دا، جاری له پیتشدا کار تیکردنه که خرایه له شه وه له پاش چه ند ده میک، مرۆقه که وای لی هات، دللی ده چوو به و شته دا که له وه پیتش رقی لیتی ده بووه وه، به تایبه تی له پاش ئه وه ی که به په ره وشی ئه وه بوو چاره ی خۆی بکات و توانا بخریته سهر ئه وه ی که پئی له که لکی نوواندن و نیازه خشین بنی. ههر ئه م مرۆقه وای لی هاتبوو که ئه گهر یه کیکی بدیایه به په ره و شه وه سه یری وینه به کی هونه ری ده کات، یان خۆشی له گوپگرتنی پارچه یه ک ساز و ئاواز ده بینی، دللی ته نگ ده بوو. به لام له پاش چه ند جار یک نیازه پئی به خشین، له کاتی نوواندندا، گۆرا، وای لی هات چه زی به سه رنجدان له وینه هونه ریبه کان ده کرد. پاشان وای لی هات دهستی کرد به کپینی ژماره یه کی گه وره له وینه هونه ریبه به ناویانگه کان و جار جار یش ده چوو ناو ئاههنگی ساز و ئاوازه کانه وه، بی ئه مه ی ههست به وه دپسبون و بیزاریه ک بکات. چه ند مانگیکیشی پئی نه چوو، له وشکی سۆزه که ی پزگاری بوو و، ههر هۆیه کیش هه بوو بۆ شه ره شوپری ناوه ند خۆی و خیزانه که ی، له ناو دا نه ما و، ئیتر وازیشی هینا له ته نیایی و دووری له خیزانه که ی. به لکو له وه یش زۆرتیری بۆ رۆیشیت، که لیتی چاوه پروان نه ده کرا: چونکه توانی فییری هه لپه رکئی بییت و خۆشی له گه لپک پارچه ساز و ئاوازی هه لپه رکئی بیینیت و پیتشتریان بخات له وانی تر.

ئنجا ئه گهر له م باره دهروونیانه، ورد بیینه وه که په یوه ندیبان هه یه به دل خۆشان و سۆزه وه، بۆمان دهرئه که وی که ده گه رینه وه سهر بارستاییبه کانی چالاکی دهروون. ئه گهر بانه وی بزانی که سییک تا چ ئه ندازه یه ک دل خۆشان کاری تی ده کات، پیتویسته دهست بکه ین به نیازه خشین له کاتی نوسان یاخود نوواندیدا، باریکی دل خۆشان به خه یه میشکیه وه. زانیار (کارگهر) له سه رنجدانیدا بۆی دهرکهوت که دل خۆشان وه ک له نووستنی ههرزه کاردا کار ده کات... وه ها له نووستنی منالدا کار ناکات.

ههروه ها (گۆنسون) له بابته خه وزرانی لاویکه وه دوواوه که گرفتاری گیروگرفتی دلداری ده بی. په یوه ندیی سۆز و نووستنی ئاسایی به ئاشکرا بۆ دهرکهوت، چونکه نووستنی لاوه که تا (۵۰٪) سه دی په نجا، بارستاییبه که ی هاته خواره وه. جا ئه م جوړه سه رنجدانه

زانستیانه که له ئەنجامی تاقیکردنەوە دەست دەکەون، بەهەموویان بەلگەن بۆ ئەوەی که باره‌کانی دڵ خروشان و سۆز، بەئاسانی له کاتی نوستندا درئه‌که‌ون. جاری وا هه‌یه له شپوهی بزوتنه‌وه‌دا درئه‌که‌ون. جاری وایش هه‌یه له شپوهی خه‌و بینین و شت هاتنه‌ پێش چاودا درده‌که‌ون.

جا له‌به‌ر ئەمه، گه‌یشتن به‌باره‌کانی سۆز و دڵ خروشان له کاتی نواندندا ئاسانه. ده‌یشتوانری به‌زۆرکردن یان به‌که‌مکردن کاریان تی بکری.

ئهمه‌یش شتیکی سه‌یر نییه که ئەم هه‌موو فەرە بخه‌یته پال باره‌کانی نواندن. چونکه (کارگه‌ر) بۆی ده‌رکه‌وتوه، که کاریگه‌رییه‌کانی می‌شک، له کاته سه‌ره‌تایییه‌کانی نوستندا ئەنجامیان به‌شپوهیه‌کی ئاشکرا درده‌که‌وی. ئیمه‌یش له تواناماندا هه‌یه، هه‌موو که‌سیک له هه‌ر کاتیکدا ببی، بخه‌ینه باریکی واوه، که له باری کاته سه‌ره‌تایییه‌کانی نوستن بکات. ئەویش له ریگه‌ی نواندنی موگناتیسییه‌وه، یاخود له ریگه‌ی که‌مکردنه‌وهی چالاکیی ده‌روونییه‌وه. به‌لام کاریگه‌ریی می‌شک، زۆره. زانستی خو‌ناسینیش هه‌مووی ده‌گرته‌وه و، هه‌رچییه‌کیش په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه ببی له ژبانی له‌ش و کۆمه‌لایه‌تی، هه‌روه‌ها ده‌یگرته‌وه.

ته‌واو

١٩٦٤/٣/٢٨

خۆت بپاريزه له خەم

نووسەری: جۆن کەنەدی

کوردی نووسی له ساڵی ۱۹۶۴

* خەم خۆشی له پیاو تیک دەدا، ژيان له پیاو تال دەکات...

* خەم پیاو پیر دەکات، له تەمەنی کەم دەکاتەو...

* پیشینان گوتویانە: «له سێ بەش دوو بەشی پیری خەم!»

جا ئەگەر خەم پیری کردوویت، له تافی جوانیتدا ئەوا تەنیا کاتیک تەرخان بکە بۆ خۆتێندەوێ ئەم نووسراوە بەکاره، بۆ ئەمە ی له خەم رزگار ببیت و، جوانیی لاویتنت بۆ بگه پیتەوه و، ههستیش بگه پیتەوه به خۆشی ژيان...

سپێشهکی

ئەم نووسراوە پچکۆلهیه، له راستیدا، بریتیه له گفتوگۆیهکی دۆستانه، له باره ی گيروگرفتیکي گه وروه، که به کورتی: چاره ی ره وشتیکي پر هه له ی ناو ژيان دهکات. کهواته، ئەو له دەستکه و تني سایه و مایه وه نادوێ، له بابەت کامه رانی ژینه وه قسه دهکات. قسه هه زاره و دووانی به کاره: سامان کامه رانی کیش ناکات.

ههروه ها، پیتویست به دووباره کردنه وه ناکات. که بلیتین: کامه رانی به نده به کرده وه ی خۆمانه وه به رامبه ر ئەو هه لانه ی بۆمان هه ل ئە که ون، به مه رجی به جوړیکي په سند بجوړیینه وه به لام ده بێ دان به ویشدا بنیتین، که هه موو ده م، ئەمه مان به ئاسانی بۆ ناچیتته سه ر جا هیوام وایه که ئەم نووسراوه، یارمه تیی خۆتێنده وار بدات، له تیکه یشتنی ئەم راستیه دا، به جوړیکي باشتر. ههروه ها بیخاته سه ر ئەوه یش که رینگای خۆی بدۆزیتته وه بۆ گه یشتن به نامانجی کامه رانی له ژيانی تایبه تیی خۆیدا.

هه ر کاتی، وازمان له و بیره هینا، که «پیتویسته هه ر له به رگیکدا بپنینه وه»، هه ر کاتی په یان به وه برد که پیتویسته تا ئەندازه یه کی په سند، ره وشتی گشتیمان له ژيانمان بگوړین، ئەو کاته چه ند هه نگاو تیکي سه ره تاییمان له رینگای کامه رانیماندا، ناوه. هه ر کامیکیشمان بگرت له تواناییدا هه یه ئەم ئەموستیه ی چا و به ستیه (۱) بدۆزیتته وه

(۱) راستتر: ئەم ئەموستیه ئەفسوناویه...

به مه رجی هه رچیه کی له باردا هه یه. به باشی به کاری به پیتنی.

نه که یه ت، تۆیش، که ئەم نووسراوه ت خۆتێنده وه، فری بده یه ت و بلیت:

«به لێ! ئەم زانی خۆناسینانه، زمانیان پاراوه. ده توانن ئامۆژگاری به نرخ بکه ن. به لام ئەم ئامۆژگاریانه هه یچیان بۆ من ده ست ناده ن. هه یچیشیان به کارم نایه ن!»

ئەم نووسراوه، هه ر تەنیا ئامۆژگاریه کی پزیشکان نییه، ههروه ها مه شق پیکردنیتکی باش و به که لکیشه.

منیش به هه یچ ره نگی دلگیر نابم له وه ی که گوێ نه ده یته قسه کانم - چونکه نه من خه می ئەوه ده خۆم، نه تۆیش. به لام، پیم وایه، ئەوه ی تۆ به تەنگیه وه ی. یاخود ئەوه ی پیتویسته تۆ به تەنگیه وه بیت، ئەوه یه: که خۆت به دل سه یری خۆت بکه یه ت، به لام به مه رجی سه یرکردنه که ت له وزه به ده ر نه بێ.

مشاری (۱) هۆش

۱

خەم، دانراوه به «ده ردی ئەم سه رده مه». ئیمه هه موومان، له وانیه ن که تووشی بیه ن. چونکه ژيانی ئەم سه رده مه، ده روونمانی به جگار تەنگه تاو کردوه. که سی واشمان تیدا نییه، که جاروبار، هه ست به وه نه کات، که به ته واوه تی داماو و په کی که وتوه و پیتی ناکری له وه به ولاره گرانی باری ئەم جیهانه و گيروگرفته کانی هه ل بگری، نامانجی ئەم نووسراوه یش هه ر ئەوه یه: که یارمه تیت بدا له ژياندا باشترت رابه پیتنی به بینه وه و ایشته لێ بکات که خۆشی له ژینی خۆت وه بگری.

پیتویسته خۆمان چه واشه نه که یه ن. که س له توانایدا نییه، به هیوا بێ، که له هه راکردن له فرمانه کانی ناو ژيان، که لکی وه بگری.

به لام، له راستییدا، به و شتیه یه ی که فرمانه کانی ژيانمانی پێ ده به یه سه ر، جیا وازیه کی بنچینه یی ده رده که وی. له ناوه ند گرژی و بی ده سه لاتی و، روو خۆشی و ده سه لاتداریماندا. به لام ئەگه ر تۆ له وانیه ت ده توه ی نوشته یه که ت پیتشکه ش بکریه ت، خه م و ماندوویتی خۆتی پێ لابه یه ت و، باوه ریشته پێ بکات، که ئەوه ی بۆته هۆی په یدا بوونی ئەو خه م و ماندوویتییه ت، هه یچ نییه،... ئەوا پیتویسته ناکات به خۆتێنده وه ی ئەم

(۱) مه به ست لیتی: مشاری ته خته پرینه وه (منشار) ه.

نوسراوهوه خۆت ماندوو بکهیت. چونکه بهکه لکی ئەو کهسانه نایهت که لهسهه ئەو بیروباوهه بن.

خۆ ئەگەر له وانهیشی که ههز بهژینیکی پوخته تر دهکهن و دهتهوئ بتوانیت بهبیریکی دروستهوه، رووبهرووی گیروگرفته راستهقینهکانی ژیان بووهستیت، ئەوا بام بین بهدۆستی یهکتر، بۆ ئەمهی پیکهوه بزانی چیمان بۆ دههۆزیتتهوه.

پهنگه «خهه» بوو بیت بهیهکی له گیروگرفتهکانی ژیان، ئەگینا تو ئیستا ئەم نوسراوهت نه دهخۆتینهوه.

پهنگیشه بتهوئ یارمهتیی یهکیکی تر بدهیت، که ههستت پی کردوو، زۆر خهه مباره. کهاته، بام، بئ پهرده قسه بکهین، هه چیه کیش ده لێین بام به ته واته تی روونی بکهینهوه.

بۆ ئەوهی تهواو «خهه» ده ریخهه، ده لێم: خهه بریتیهه لهو بیره ده مده مییهی که خۆی ده رنابری، یاخود راسته و راست خۆی ناتوانی ده بری. خۆبشم ده زانم که خهه به چه ند جۆریکی تریش پیشان دهدری، که دوور نییه له مه زۆر چاکتر بئ، له گه ل ئەوهیشدا به لای خۆمهوه، ئەم پیشاندانه له هه موویان چاکتره.

من بۆیهکا، به چاکتری ده زانم، چونکه هی خۆمه. ئەوهیش له بهر هۆیهکه، بیتجگه له من که سی تر به باشتری نازانی! به لām ئەوه شتی که تایبهتی به خۆمهوه. وایشم بۆ ده رنه کهوئ که ساکار و ئاشکرایه. ههروهها بۆ یهکا به چاکتری ده زانم، چونکه وینهیهکی بچووی تیدا پیچراوه تهوه، و اههی «ده مده می خۆی» ده نیوتنی:

ئاخۆ، هیچ جارێک، مشار ت به کار هیناوه؟ بیبه یته پیشهوه و بیه یینه دووه و، دووباره بیبه یتهوه پیشهوه و بیه یینه تهوه دووه. ئا بهم جۆریه مشار که ده که ویتته گهر. دهنگیکی گهری ناخۆشی لی پهیدا ده بئ، تا ئەندازه یهک ده ماره کان ده خاته بئ سهرو تیهوه. وام بۆ ده رنه کهوئ، ئەم وینهیه به ته واته تی له وینهی خه مخواردن ده کات، ئەگه بتوانین وینهیهکی بچووی کردهوهکانی ناو میتشکمان بگرین.

بیر که ده که ویتته گهر و به ره و پاش و به ره و پیش دیت و ده چئ، ره شه بایه کی توند و گران له ناو دهروونی خه مباره که دا بلاو ده کاتهوه و، ده بیته هۆی ئازاردانی ده مارهکانی... جا ئەگه بتوانین له بریتیی ئەم وژه وژه بیزار که ره، که له لیکه و تنی میتشکهوه پهیدا ده بئ له به ره له ستیک، فرمانیکی تر به میتشک راپه رتین، که له باریدا هه بئ ئەو فرمانه ی

تیدایه بیوه ستینی، یاخود هیزیکی وای بخه یه پال که به تاکه لیدانیکی بتوانی ئەو به ره له سته کون بکات، ئەوسا که ده توانین خۆمان له ده ست ئەو «خهه» رزگار بکهین. ئینجا له جیاتیی ئەو دهنگه گره ناخۆشه، هه ستیک دیتته ناو میتشکمانهوه، که پری ده بی له دلنیایی و ئارام و خۆشی و بهختیاری. ههروهها دهروونی شمان پر ده بی له ههستی سه رهستی و نازادی و گه وره بی.

ئهمه یه ئەوه ده گه بیئ: ئەگه ر ویستمان له ده ست خهه رزگارمان بی، پیوسته فیتر بین، که له خۆمان بکۆلینهوه، له ئامانجهکانی ژیانیشمان تیبگهین.

دوور نییه، که موکوورپی مشاره که، ئەوهندهی که موکوورپی ئەو که سه نه بی، که به کاری ده هینی.

بۆ ئەمهی نه که وینه گیزاوی ئەندیشهوه، ده لێین: ئیمه هیزهکانی دهروونیمان له ریگای خراپهوه په رشوبلاو ده که یهوه.

ئەگه ره له بریتیی ئەوهی پیچه به ده وهی پی بکهین به هه ر چوار لای به ره له سته که دا . (ئەگه ره ئەو به ره له سته، له راستیدا، دامه زراو بئ) راسته و راست رووی پی بکهینه به ره له سته که و ریگایه کی تازهی پی بکهینهوه بۆ خۆی، گه لیک چاکتر و به که لکتره.

پۆختهی وتراو

- ۱- خهه، بریتیهه، له ده ردیکی ئەم سه رده مه.
- ۲- لهو شیوهیهوه که چاره ی کاروباری ژیانتی پی ئەکهیت دلتهنگی و بئ فه ریت، یاخود دلخۆشی و ده سه لاتت پهیدا ئەبئ.
- ۳- مشار باش به کار بهینه!...

ئايا تۆلەوانەيت كە خراب پەرودەدە كراون؟

ھىوادارم كە ئەم پىرسەم توورەت نەكات. لەبىرت نەچى، كە من و تۆ ئەمانەوى بىين بەدۆست. لەگەل ئەو یشدا پىيوستە پىي لى بىتم كە خراب دەستم داىە. پىيوست بوو من زۆرتىر شىرىن بوومايە، چىشكە بىشم چاكتىر بووايە. بەلام لەبەر ئەو ەى كە زۆرىمان خراب پەرودەدە كراوين، بەچاوپىكى سووكەو سەبىرى ئەو جۆرە پەرودەدە بوونەم نەكرد. چونكە كەس ناتوانى باوك و داىكى خۆى ھەلبىرتىرى. بەھەموو رەنگ ئەوانە، ھەرچىيە كىيان پىي كرا بى، كىر دوويانە.

بەلام ئاخۆ، لە بەرچاوى تۆ، دوواون لە بابەت «خەمى خۇيانەو» و، گىروگرفتەكانى دەست كورتىيانەو و، تىكچوونىيانەو لەگەل دەردراوسى و، ئاژاۋەكانى ناو خىزانىيانەو؟ ئاخۆ ئامادەيان كىر دوويت بۆ چاوپىكەوتنى جىھان، كە پىيان گوتبىت: ئەم جىھانە جىھانىكى سارد و سەختە و، «ئىمەش كە مردىن، كەس بۆ تۆ نامىنىتەو بەتەنگتەو بىي و خەمت بخوات، خۆت نەبى»؟

ئايا باوك و داىكت، زۆر بەتەنگتەو بوون، يەجگار خەمىيان دەخوارىت؟ بۆ وىنە، بام لەو كچە بدوئىن، كە ھىشتا مندال بوو، باوكى لە دەست چوو. بەلام داىكى گوزەرانى باش بوو. توانى زۆر بەنازەو كچەكەى خۆى پەرودەدە بكات. كچە كە تا گەورە دەبوو زۆرتىر ھۆگرى داىكەكەى دەبوو. كە لەپاش سى سالىك داىكەكەى مرد، خەفت و تەنبايىيەكى زۆر گەورەى تووش بوو.

بىي گومان ئەمە وىنەيەكى كارىگەرى خەمە... بەلام نە. لە راستىدا وىنەيەكى كارىگەرى ترسە. چونكە داىكەكە لە ئەندازەبەدەر خۆى بۆ كچەكەى بەخت دەكرد. پاشان لەپاش چەند دەمىك، كچەكە خۆى بۆ خۆى دەرگەوت، كە ئافرەتتىكى فرەخاۋە، خەمى كەس ناخوات ھى خۆى نەبى، دەبىشترسى لە ژيان كە بەتەنبايى پرووبەرووى رابووستى.

داىكەكەى زۆر دەترسا لەو ەى كچەكەى تووشى شتىك بىتت. كچەكە یشى لەو ەو ەى فىترى ئەو ترسە بوو زۆر دەترسا لە خۆى كە شتىكى بەسەر بى.

خۆى يەجگار نىك ئەكردەو لەم و لەو. تا واى لى ھات لە دەستى ۋەرس دەبوون.

كچەكە چاۋەروانى ئەو ەو كە دۆستەكانىشى، ۋەك داىكى، ورباى دەبن و خەمى كاروبارى دەخۆن. لە راستىدا، داىكە خەمبارەكەى، لە جىھاندا، ھىچ خەمىكى نەبوو، ئەو نەبى ورباى كچەكەى بى و بەتەنگىەو بى.

كچەكە، پەيى بەو نەدەبرد، كە ئەو دۆستانەبىشى ھەر يەكە كار و فرمان و سەرگىتتى تايىبەتتى خۆى ھەيە. زوو بەزوو، زانرا، كە خەمەكەى بۆ مردنى داىكى، برىتتى بوو لە جۆرە خەمىك بۆ سەرۋتى تايىبەتتى خۆى.

دوايى، واى لى ھات، خەمەكەى كارى كىرە تەندروستىيى، لەگەل ئەو یشدا پىشك نەيتوانى ھۆى نەخۆشىيەكى گران لە لەشىدا بدۆزىتەو. ھەرۋەھا گەبىشتە ئەو ەى تووشى نەخۆشىيى «دەمار كىزى» بىي. جا لە ناۋەند ئەو بەدەروپىشت ھاتن و دل راگرتەدا كە بۆ نەخۆشىك دەبى بىكرى، خۆى خىستە ئەو بارەو كە بى دەسەلالتىكى بى چارەى تىدا دەبى، بەو رەنگە گەراپەو سەر ئەو ژبانەى كە لەو پىش دەژيا: كامەرانىيەكەى خۆى دەست كەوتەو، بەلام ئىستاكەيش، ھەرۋەك جارن، خەمبارىكە تاكى نەبى. رەنگە تۆ ۋا بزانىت ئەمە يەككىكە لەو كەسانەى كە يەجگار بەخرابى پەرودەدە كراون. لەگەل ئەمە یشدا بەسەدانى ۋەكو ئەو ھەن، خراب پەرودەدە كراون. ئەو داىكەى ھەرچىيەكى لە دەست بىت لە چاكە بۆ مندالەكەى خۆى، بىكات، لە راستىي ھەندى جار، ۋەك ھەرچىيەكى لە دەست ھاتىت لە خراپە و كىرەتتى دەربارەى مندالەكەى خۆى، ۋەھايە.

كەواتە خۆت پىارتىزە لەو ەى ھەرچى دلەت و بىستى بەباشى بزانىت و، ھەر چۆنىكىش بىت خۆت، پەسەندى بىكەيت. جا ئەگەر، ئامادە بوويت بۆ خەمخواردن، بۆ چەند تاۋىكى كەم بىر بىكەرەو. بەلام بىر كىرەنەو ەيەكى لەسەرخۆى بابەتى لە بارەى ئەو جۆرە پەرودەدە كىرەنەو كە پەرودەدە كراويت.

رەنگە ھىشتا بەتەواۋەتى لە دەست نەچوو بىت. بەلام ئەو سەرۋەمەى كە لە خانوۋەكەى كۆنتدا پەرودەدە كراويت، پەيوەندىيەكى گەورەى ھەيە بەو راستىيەو كە تۆ بۆ خەمخواردن دەستىكت ھەبى.

لە دلەندا ھەستىكى نادىارى بەجى ھىشتىوۋە بەترس لە ژيان ئەمەبىش بەجۆرىكى تىكرايى. تۆ ۋا ھەست دەكەيت كە لە بارتدا نىيە، بارى گرانى ژيان، لەم جىھانە سەيرەى پىر لە راز و نەينى و چاۋبەستدا ھەلبىگىت. لە راستىدا، ئىمە ھەموومان ھەست بەو ە دەكەين. ئەو ەندە ھەيە، ھەندىكمان، ھەستەكەى، لە ھەستى ئەوتىر، زۆرتەر. دوور نىيە، باوك و داىكت، زۆر بەكارت نەھاتەن، سەبارەت بەو ەى كە ترس و خەمى خۇيان زۆر

دو باره کرډبیتته وه له بهردهمتدا. ئەوان زۆر به تهنگته وههوه بون. له ویش دلنیا نه بون که توو رۆژتیک له رۆژان دوتوانیت، ریگایهک بو خووت بکه یته وه له ژبانندا و زال ببیت به سه ر کاروباری خووتدا. ئەوان خویشیان نه یانتوانیوه، زال بن به سه ر ترسه که یاندا، نه ییشیان توانیوه به دلنیا یی و دلخویشیه وه بژین. به م رهنکه، له ریگایه کی ههست پی نه کراوه وه، بی گومان، هه ندی ترسی خو یان گواستوته وه بو ناو دللی توو. پاشان به ناماده ییه که وه بو خه م خواردن، به جی یان ه یشتوویت.

رهنگه بیته به دلندا و ابلیتیت: «دایکم خه می زۆر ده خواردم. ده بی منیش له وه وه خه م خواردن فیر بووم»

به لām دایکت، بام خراپیش دهستی دابیتته ژیان و روو به رووی وهستا بی، بو توو ه یچ هۆیهک نییسه، که چه شنی ئه و بیت. بام باوکیشته، پیاوکی که م باوه ر و ترسووک بوو بیت، به لām توو پتویسته خو ت رابه یینی که له و چاکتر بیت، واتا نازا و خاوه ن باوه ر بیت.

ئه مه به ه یچ رهنکی به نا پاکي ناژمیرری، به رامبه ر به وان به لکو به دلسووزیه ک داده نری به رامبه ر ئه وه ی که هه ره چاک و هه ره به هونه ره له م ژبانده دا. توو به و جوهره، شتی ک ده که یته، که ئه وان هه له بان تیدا کردووه، به لām بی گومان، هه زیان کردووه ده ستت بکه و ی.

پتویسته زال ببیت به سه ر ئه و نیاز به خشینانه دا که پیتته ده للی: رۆژتیک دی، ژبان، به هه رجوړتیک بی، زیانت پتیه گه یینی. منیش، به لām ه و ایه، که راسته ژبان، رۆژتیک له رۆژان، نازارت دهدات، به لām نازاره که ی توو له هی که سانی تر، زۆرتر نابی. وه ک دی به بیرتدا، و نییسه، که رۆژگارێکی به دخوو هه یه له ئارادا و ده یه و ی له ناو هه موو که سی کدا، هه ر، له توو، توو له بسینی.

دوو ر نییسه، ژیان نازارت بدات، له راستیدا، ئیمه هه موومان نازار دهدات. به لām وا جوانه، پیاو که توووشی زلله ی رۆژگار هات، کو ل نه دات، هه ر سنگ بنی بو پتیه وه، جه ره زه یی و به ره نگاری بکات و ره نجی شانی خو ی بدات.

تویش دهستی خو ت به و شه یته! تویش له بارتدا هه یه، هه موو ه یزه کانت کو بکه یته وه و بتوانیت، بو تاکه جار یکیش بی ده ستت به و شه ییت. ه یزی هه ره گه و ره له مانه، باوه ر به خو کردن و، نازایه تی و، خو ر اگرتن و، پتیه ک نه ی و خو شه و یستیه یه. ئه مه که ی داوی، له هه موویان گه و ره تره.

به راستی سه یه، که ده بی ن ئه ر ک و نازاری ژیان، هه ر له خو یانه وه نامینی و له ناو ئه چن، کاتی که به دللیکی پر خو شه و یستی و ده مو چاویکی گه شه وه، سنگ ده نیین بو پتیه وه له ژباندا.

«له خو شه و یستی دا ترس نییسه» ئه و کاته ی ئیمه جه ره زه یی ژبانمان به دلدا ده چی و، جوامیرانه ده جوولینه وه له گه ل ئه وانه دا که پتیه یان ده گه ی، دلته نگی، په نا ده باته به ر فیلیکی سه یه که به یارمه تی ئه وه وه به ره و پاش ده گه ریته وه.

له راستیدا، «خه می ئیمه له ه یچه وه په یدا نابی له ترسه وه نه بی».

که واته، خه ریک به، به جوړتیک با به تی، تافی مندالیت، به یینه ته وه یاد. هه رو هه ا بیرشت بکه و یته وه، که ناخو، ئه وسا که، سه رده م له باردا بووه که بو ژبان ناماده ت بکات یان نا. توو له ناو چه یه کدا ژیا ویت که پر بووه له خه م و ره نج جا ئه گه ر راهاتیت به ته ماشا کردنی شه رو شو ره وه «ئه وه نده ی به ره ی خو ت پیت رابیکشه»... خو ئه گه ر ترسیش خرا بیه ته دلته وه له هه موو شتی ک، ئه وه ه یچ سه ر سو رما تیک پی ناوی که بوچ بو یته «خه م بار». به لām سه ری پی او له وه سو ر ده مینی، که توو له و ساتیش و ئیستایش هه ر خاوه ن ده سه لات بو یته که روو به رووی ژیان بوه ستیت و، بشتوانیت و ا پیش بکه ویت. له راستیدا توندی و گریه کی وه ها خرا و ته ده ماره کانه وه، که له بار یاندا هه یه به م ده رده ت به رن: هه مو وده م دلناسک و خه م بار م یینه ته وه.

بی گومان په ی به وه ده به م، که ژبان ئاسان نییسه، چونکه ه یچ که سیک بی وه ی نامینیته وه له ده ست زۆرداری ئه و له گه ل ئه مه یشدا، نابی ماوه به ی، که ترس و له رز، دلمان داگیر بکات. توو بیه کا ه ینا ویتته ئه م جیهانه وه که بژیت ئه و ه یزه نیش که له ناو له شتدان، هه ره و ک له وه پیش پیم گوتووی، له بار یاندا هه یه هوروزم به رنه سه ر ژیان.

به هه موو رهنکه، ئه گه ر سو روشتی مرؤقایه تی، هاوتای ئه و فرمانانه نه بوایه که له سه ر شانیت بیانکات، بی گومان، ئیمه یش، بو مان هه ل نه سو ورا، له ژبانی سه ره تایی ناو جه نگه لستانه کانه وه تیبه ر بکه ی بو ژبانیک بی لندتر و پر مرؤقایه تی تر.

تویش مرؤقیک، وه ک هه مو وان. مرؤقیک لی هاتو و ئاماده یته بو گو ورا ن و گه شه کردن. تویش بو یه کا دروست کرا ویت که بژیت و گه شه بکه یته و زالیش ببیت به سه ر هه موو گیر و گرتیک ژبانندا. که واته به دللیکی به ه یز و باوه رتیک ته و او وه، به رامبه ری ژیان بکه.

که ئەم وشانە دەنوسمەو، لە بەیانییەکی وچانی پایزە دام. ئەگەر بەهەلەدا نەچوو بێ، زۆربەیی کرێکارەکانی ئەو ناوچەیی تێیدا دەژیم، ئیتمەرۆ رەویان کردوو بۆ «بلاک بول». ئەوانە لە جەژندا رۆژانە وەرناگرن. لەگەڵ ئەوەیشتدا، زۆر بەختیارن بەم پشوو کورتەیانەووە که دوور ئەکەونەووە لە جیهانی ئەرک و ئازار.

ئەو ژن و پیاوانەیی که بەدریژایی تەمەنی خۆیان، بەژینیکی کولەمەرگییەو دەژین، فێری ئەو بوون که بۆ چەند رۆژیکیش بێ، جیهانی خۆیان پڕ بکەن لە بەزم و شادی. ئەوانە، نە دەست بلاون، نە دەست قووچاون، بەلام ئەوئەندەیان بۆ خۆیان کۆکردۆتەووە که بتوانن لەم وچانەیاندا بەخۆشی پێوێ رابووێرن. تۆبیش وا دەیاننیت بە کامی خۆیان دەگەن.

ئەوانە، لە یارییەو، فێری زرنگییەکبوون. ئەو زرنگییەکی که بنچینەکی ئەو بیروباوەرە، که لە ناخی دەروونیانەووە هەلەدەقوڵی، و هیوایان بێ دەبەخشێ، که بەهەرچی چۆنیک بێ دوايي هەر زال دەبن بەسەر هەموو گېروگرفتەکانی ژبانیاندا.

ئەگەر بەهاتایە ژبانیا، لەم یاریکردنە، دوور بووایە، دەبوو گېروودەیی دەستی خەم بوونایە که پەکی هەموو کار و فرمانیکی دەخستن.

لاپەرەبەک لە نووسراوی ژبانی ئەوانە بکەرەو. بێ گومان یەجگار بەکەلکت دێ. کەمەکی لە رەنج و کوێرەویری رۆژانەت کەم بکەرەو و هیوات بێستە بەسەبەینیو.

تۆ هەتا فێر نەبیت یاری بکەیت بەژبانت، ناتوانیت خۆت رزگار بکەیت لە دەست دەرد و کوێرەویرییەکی.

پێویستە لە بەرەنگاریکردنی گېروگرفتی ژبانیا، چەشنی زۆرانبازیکی بجوولیتەو، که کاتیکی دیتە بەرامبەر زۆرانبازیکی دوژمنی، بربار دەدات که تیبکۆشی دوژمنەکی بدا بەزەویدا، بەلام باکی لەویشی نییە، که بەرپیکەوت دوژمنەکی سەر بکەوێ و لە شێوێیەکی ناخۆش و خراپتردا بیدا بەزەویدا. بام بلێن تۆ ژێرکەوتیت. بەلام تۆ لە خۆشیی زۆرانبارییەکی، خۆی، بێ بەش نەماوینەو، بێ گومان لەو زۆرانبازییەو شتیکی وا، هەر فێر دەبیت که لە جاری دووهدا زۆرانبازییەکی باشتر بکەیت.

مەبەسی من لەمە ئەو نییە، که پێویستە تۆ کەمتەر خەم و بێ پەروا بیت. بەلام من دەمەوێ ئەم راستییەت بەروونی تیبگەینم، که پێویستە لەسەرمان، ئیمە هەموومان، خۆمان رابھێنین بەتەنگوچەلەمەو و بەروویەکی خۆشیشەو بەرەو پیری بچین. چونکه ژبان بریتییە لە تاقیکردنەوویەکی پڕ تەنگوچەلەمە بۆ هەموومان.

تەنگوچەلەمە، مەرچیکی بنچینەیییە بۆ بوون. لە راستیدا سەرەوتی هۆشمان، ژبانی خۆشمان، زیندوویتی و کارگوزاریمان، بیروباوەر و ورەمان... ئەمانە هەموومان، هەموودەم لەناو تەنگوچەلەمەدان.

رێگای ژبانمان پڕ لە رێبوواری و گالیسکەیی هەموو رەنگ پێویستە لەسەرت، بەپیتی گەت، پڕۆی بەرپێو بەناوەراستی ئەم هەموو رێبوواری و گالیسکانەدا.

چاوەروانی ئەو مەبە که ئەم جیهانە لە هەموو شتیکیدا یارمەتیت بدات و هەموو کاریکت بۆ ئاسان بکات جیهان وەک ژووری خۆتدنگا نییە. تۆ تازە مامۆستاکانی خۆت بەجێ هێشتوو. پێویستە لەسەرت، لەسەر پیتی خۆت بوەستیت، بێ گۆپال و بێ داری بن بال، بیتی کۆری جەنگی ژبانەو.

بێ گومان، ئەم جۆرە بارە، بێ تەنگوچەلەمە نییە بەلام ئەو جۆرە خۆشییەشی تێدا، که جەرەزەکان چێشکەیی دەکەن. ئینجا ئەگەر تۆبیش بتوانیت لەنگەری بێرت بگریت، هەرەها بشزانیت چۆن دەرویت بەرپێگادا، ئەوا تۆبیش وەک هەموو کەسیکی تر رێگای خۆت لە ژباندا دەکەیتەو و پێیدا دەرویت.

خۆت کۆکەرەو و دەست پێ بکە. چەندوچوونی بۆ مە که چونکه چەندوچوونیش هەر بریتییە لە «خەم». لە هەر لایەکەو، رێگات دۆزییەو پیا پڕۆ. حەزبش دەکەیت ئاگاداری خۆت بکە. بەلام نەکەیت بوەستیت، هەر پڕۆ بۆ پێشەو. تۆ که دەست دەکەیت بەکاریک هەست بەدەسلاتی خۆت دەکەیت. تۆ لە ژبانیدا جوولەت هەیه. جا ئەم جوولەیه، که بەسەر هەموو بەرھەلستیکی سەرە رێگاتدا، سەرت دەخات. بەلام ئەگەر هاتوو، تۆ لە بەردەم، بەرھەلستیکی وەستایت و نەتوانی بریاریک بدەیت که چی بکەیت، ئەوساکە «خەم» لە هەموو لایەکەو سەرت تێ دەکات.

ئیمە لەم جیهانەدا لە کوێر دەکەین. هەموومان که رێگایەک دەکەینەو بۆ خۆمان پێیدا پڕۆین، دەبێ بەناو کەند و کۆسپ و بەرھەلستیکی پڕ و چردا پڕۆین. که سەر لە پیاو دەشپۆین. لەگەڵ ئەوەیشتدا، لە هەر یەکیکماندا، گیانیکی وا هەیه که یارمەتی بدات لە دیاردیکردنی ئامانجدا و، هانیشمان بدات که بەئارام و دلنیاييەو لە پتی خۆمانەو پڕۆین، بەمەرچێ مەندی و لەسەر خۆیی خۆمان بپارێزین.

هەرگیز رێشمان لێ تیک ناچێ، مەگەر دەسلانمان نەمیتنی بەسەر دەمارەکانماندا، یاخود ماو بەدین بەترس دلان داگیر بکات.

هه ندى كەس هەن، باوەريان بەخۆيان نىيە، نە دەتوانن كارى بكەن، نە دەيشتوانن بەباوەر و دلتيابىيەكەوه برۆن بەرتى خۆياندا. ئەوانە نامادەن، ترستىكى زۆر گەورە بخەنە دلى خۆيانەوه، كە ژيانيان لى دەكات بەزنجيره يەكى كارەساتى ناكاو و سامناك، يەك لەدواى يەكەوه دىن پىكەوه دەبەسترتن.

تايان ئىتر سەرسورمانى پى دەوى، كە ئەم جۆرە دەستانەيان بەسستى و داماوئىيەوه، بەرامبەر بەگىروگرتى ژيان، بيانخاتە ناو خەم و پەژارە يەكى واوه كە پەكى كارگوزاريان بخات و لە لىواری پىگادا دوايان بخات لەو كاروانەى كە لە رىگا پىن دايە؟.

پوختەى وتراو

- ۱- خەموخەفەتى باوك و دايكەكان، دەروونى منالەكانيان پر دەكات لە هەستكردن بەنازاوه و پى نارامى.
- ۲- باوكەكان بەرسىلە دەخۆن و مندالەكانيان ددانيان ئال دەبىتەوه.
- ۳- خەمى ئىمە لە ترسمانەوه پەيدا دەبى.
- ۴- كەس ناتوانى جىهان بەسەرشانىيەوه هەلبگرى.
- ۵- گىروگرت خەمت پى پەيدا نەكات. بەگىيانىكى مەردانەوه رووبەرپرووى گىروگرتەكانت بوەستە.

نەخۆشىيى دلتهنگى

۳

لەمەپىش لە بابەت نامادەبوونەوه بۆ «خەم» خواردن قسەمان كرد. بەلام دوور نىيە ئەو خەمەى، گرفتار ماوئى بەدەستىيەوه لە دەروونتدا رەگى قوولترى داكوتا پى... ئەو خەمە هەر برىتى نەبى لە هەست پىكردنىكى پەنھانىيى روت بەگلاروى بەجۆرتىكى گشتى، رەنگە لەوه گرنگتر پى، شتىكى وا پى كە خاوەنى چەند نىشانە يەكى دياردى كراوى ناو لەش پى. ئەو نىشانانەى كە لەم جۆرە خەمە ئەستورانەوه پەيدا دەبن و زانايانى دەروون پىيان دەلین «نەخۆشىيى دلتهنگى»، ئەمانەن:

۱- توورەيى:

۲- ماندووئىتى.

۳- گلاروى.

۴- خەو لى نەكەوتن.

۵- خەوى بەنازار.

خەمى وا هەيە ئەمەندە خراپ و بەهتە، نىشانەى زۆر سامناكى پتو دەرتەكەوى، وەك: لەرزىن، ئارەفكردەوه، پشپىيى هۆشى وەك ترس لە تەنپايى، ترس لە كۆمەلەى گەورە، ترس لە خنكان لە شوئىنانى داخراودا. ئەم نىشانانەى دوايى، پى گومان، لە خەمى رۆژانەى ئاسايەوه پەيدا نابن، بەلكو لەوهوه پەيدا دەبن كە پىاو زۆر دلتهنگ پى و پىش بخواتەوه، ياخود ترستىكى زۆر بچىتە دلئەوه و پىشارتەوه.

ئىمە خەرىك دەبىن بەجۆرتىكى سروشتى فرمانەكانى خۆمان بەجى بەپىن، كەچى دەچىن دەرگا لەسەر خۆمان دادەخەين، بۆ ئەمەى خۆمان پىارپىزىن لە شتىك كە لى دەترسىن، ياخود لە شتىك كە نازارتىكى زۆرى پى گەياندووئىن.

ئەو هتە پەيتا پەيتا بەختى دەكەن، لە چاو تى برىنى ئەم بىرە تىكچوو دەا، كۆمەلەى دەمارەكانمان بەتەواوتى ماندوو دەكات، وايشمان لى دەكات كە بكەوينە تەنگچەلەمە يەكى راستەقینەى واوه كە تووشى «دەمار كزى» بىن.

ئەمەيش سەرسورمانى پى ناوى. چونكە ئىمە كە دەرگامان لەسەر هەستە كۆپەدارەكانمان داخست، دەمارەكانمان تا دىن كرژتر و توندتر دەبن، تا دوايى وامان لى دى، هەرچى دەمارتەكانمان هەيە تىك بچى و لە كەلك بكەوى....

زۆر جارى وا هەيە، كە ئەم «دەمار كزى» يەمان تووش دەبى، دەمانەوى ئوبالى بخەينه سەر ئەستوى خۆ زۆر ماندوو كردن بەفرمانەوه. لە راستىدا ئەو لىكدانەوه يەيش تەواوه. بەلام ئەوئەندە هەيە، كە ئىمە زۆر جار پەى بەوه نابهين. كە كۆمەلەى دەمارەكان، بەسەر بەستىيەكەوه، فرمان ناكەن. كۆمەلەى دەمارەكانمان، دوو ئەركيان بەسەرەوه يە. يەكىكيان ئەركى فرمانى رۆژانەمان بەهەمو لى پرسىنەوه يەكى سەخت و گرانيانەوه. يەكىكيشيان ئەركى دل شكاوئىيەكى شارراوه، ياخود ترستىكى داپوشراو يان شكستىكى دەرنەخراو^(۱)، كە هەموودەم پى دەلین: «نە» نابى خۆت دەربخەيت!...

(۱) شكستى دەرنەخراو: شكستى شارراوه؛ وەك ئەوهى گەنجىك لە دلدارەكەيدا شكستى و دلدارەكەى وازى لىدینى؛ حەز ناكات - يا پى شوروئىيە - كەسانى دى بەمە بزائن و دەپشارتەوه.

جا له م باره دا، هوش، له شپوهی فرمانی رۆژانه دا، که میکی هیزی خۆی دهرنا بری، چونکه نیوه یاخود له نیوه زۆرتری هیزی خۆی بهخت دهکات له پینا و چاوتی برینی بهشیک له که سایه تیمان، به مه بهسی پاراستنی، که یه جگار تهنگه تاو کراوه. به واتایه کی تر، له م باره دا، نیوهی هیزی هوشمان خه ربکی پیتویستی ژبانی رۆژانه مان ده بی.

نیوه که ی تریشی به توندییه که وه پال ده نی به ده رگایه کی داخراوی واوه، که هیزیکی زۆر وروژاو ده یه وی له ناوه وه بیکاته وه.

که واته سه رسورمانی پی ناوی، ته گهر و امان لی بی: زوو هه ل بچین و تووره بین، پرست براو بین، جیگا به خۆمان نه گرین، خه ومان لی بزری، یان خه وی ناخۆش نازارمان بدات، بترسین له ته نیایی، یاخود له خنکان، سه ری مه نجه له که هه لم داگیری کردوه. ته م هه لمه به هه مو هیز و هه ره تیکیه وه ته کان ده دات بۆ سه ره وه سه ری مه نجه له که لابه ری و بیته ده ره وه، ته و هیزی سه ری مه نجه له که ی راگرتوه، له ماندوو بوون و پرست براندایه نیمه یش پیتویسته، به هه رچی چۆنیک بی، له ده ست هه ندیک له م هه لمه رزگارمان بی. که چی ریمان لی گرتوه ناهیلین بچیته ده ره وه. جا لی ره وه یه، نیشانه کانی «خه م» که له سه ره تایی ته م به شه دا ناوم بردن، لوتکه ی شاخه کانیان ده ره که ون... نیسته، ته م هه لمه له چی پیک هاتوه؟ تا ته ندازه یه کی گه وه له وانه پیکه اتوه، که نیمه پیمان ده لین: «ئاره زوو» زاناکانی ده روون، هه ر یه که رسته یه کی دریزی بۆ ته م «ئاره زوو» انه پر کردۆته وه. به لام، له سه ر ژماره ی راسته قینه یان، له ناو خۆیاندا لیان بووه به مقومۆ.

به لام نیمه هه ر سه بری یانزه ئاره زوو یان ده که یان، که بۆ مه به سی نیمه به سن:

یه که م ئاره زوو یان: نه هیشتنی برسیتییه ئنجا ئاره زوو یه ره نگاریکردن، پاشان ئاره زوو ی ملکه چی.

پاش ته وانه، ئاره زوو هه کانی سه ر چلی و، شت کۆکردنه وه و، خۆپاراستن له شتی ناخۆش و ناشیرین دین. جگه له وانه، ئاره زوو ی (خۆنوواندن و گه وره یی) دیته پیشه وه، که له هه مووماندا هه به بۆ خۆپیشاندان و شانازی به خۆوه کردن. دوا ی ته وان ئاره زوو ی (ژن و مپردی) هه یه به ته نشت ئاره زوو ی (خه مخواردنی منال و ته و که سانه ی که بی چاره و جوان). پاش هه موویان ئاره زوو ی (کۆبونه وه) دیته پیشه وه، که پیتویستیمان بۆ یه کگرتنی کۆمه لایه تی، به جی ده هیتی.

جاری وا هه یه، هۆبه ک دیته پیشه وه، که ناچارمان ده کات یه کییک له م ئاره زووانه

بخه یه ژوو ره وه ی ده روومانه وه بی ده نگ ی بکه یان، نه هیلین سه ر ده ره ییتی. خۆپیشمان وا چه واشه ده که یان، که هه رگیز ته و ئاره زوو هه مان له دلدا نه ماوه له راستیدا «نیمه ته وه هه سته ناکه یان». ته وساکه «خه م» سه ر ده ره هیتی و ده ست به فرمانی خۆی ده کات له گه ل ته وه یشدا ئاره زوو هه که، ته وه ی له ده ست ناچی که په ی به وه ببات، که خۆی له ناو «بی ده نگ کردن و خۆ ده ره نه خستندا» ببینی و ناگای له پاسه وانی هۆشیش بی که ده م به ده م ده یه وی بیه شاریته وه له چاوی مرۆف ته وه نده ی بی ناچی، خۆی راده ته کیتی و هه ره شه ده کات به شۆرشکردن، بیتو ته گه ر دانی پیدا بنیین و به شی خۆی ریزی لی نه گرن.

له راستیدا، که سایه تیی مرۆف، به هۆی ته م پشیتوییه ی ناو ده روونه وه که ده مو ده ست له ته قین دایه، زۆر نازاری ده گات. چونکه ئاره زوو یه کی زۆر گرنه گ هه مووده م به روویدا ده قیژینی ده لی: «خراپه یان له گه ل کردووم. به لامه وه، گرنه گ، که خراپه م له گه ل نه کری.»

بروام وا بوو، که تیر ده بم. به لام ره نجه ره کرام. به هیچ کلتوجی نامه وی بخریمه ته م زیندانه تاریک و نووته که وه. ناشمه وی بخریمه پشت گوته. ته وه یش بزانه که من به شیک ی گرنگی تو م!».

ته وساکه شه روشۆر ده ست پی ته کات. ئنجا «من» ده لی: «من ددان به تو دانانیم. چونکه که دانم پیدانایت. پیتی سووک ده بم!» «ئاره زوو» یش به ره رچی ده داته وه، ده لی: (پیتویسته تو دانم پیا بنییت. جا ته گه ر تو ناتوانیت له م رینگایه وه به کارم به یتیت، له رینگایه کی تره وه که لکم لی وه ربه گره. به لام به هیچ ره نگ ی سه ره یه ستیم لی مه به ره به ست!».

به لام نه... پیتویسته ته م «ئاره زوو» ه بی ده نگ بکری.

چونکه ته گه ر له م رینگایه وه ده رینه برین، نیتر هیچ په یوه ندییه کی ترمان له گه لیدا نابی... ئا به م ره نگه، ئاره زوو، خه ربکی به رپا کردنی گیروگرفت و سه رگیزکردنمان ده بی... بام وینه یه کت بۆ به ینمه وه:

(جیسی واتیلو) ده بیته دۆستی لاویک له فه رمان به ره کانی ته و ده زگایه ی خۆی فرمانی تیدا ده کات. ئنجا «جیسی» و دۆسته که ی، هه ردوو کیان، جاروبار، پیکه وه ته چن بۆ گه ران.

به لام ته م دۆستایه تییه یان، هیچ به ریکی نه گرت و ته نجامی به هیچ نه گه یشت. دوا یی لاوه که، کچیکی تری ماره کرد. «جیسی» وای پیشاندا که به ژن و مپردیتی ته و دووانه کامه رانه، یاخود هه ر هیچ نه بی، باکی نییه.

سالتیک و شتیکی به سهردا چوو. له ودهمه دا «جیسی» وای لئ هات. ئه رکی فرمانه که ی رۆژ به رۆژ لا گران ده بوو، تا گه یشته راده یه کی وه ها که له وزهیدا نه ما بوو، فرمانه که ی بباته سهر. له کاتی فرمانکردندا، خه موخه فته سهری تیکرد. سهرکرده کانی، به جگار به تنگ کار و فرمانی ته واره و ده بوون. له بهر ئه وه تنگه تاویان کرد. له لایه کی تریشه وه به رده سته کانی بی که لک و کاربوون، چالاکیان نه نواند. له بهر ئه وه ناچار ما، ههر به تنیا، خۆی، ئه وه هه موو ئه رکه بخاته سهر شانی خۆی. جا ئه م ره نجدا نه بوو. که کاری کرده سهر ده ماره کانی. وای لئ هات ئیتر نه یته توانی چاوی به ده زگا که ی بکه وئ، یان ههر بیریشی لئ بکاته وه. ئه و پرسیاره خۆشه و یستانه ی لئیکرا^(۱)، ده ریخست، که خۆ نواندنه که ی له شپوه یه کی وای بی باک و که مته ر خه مانه دا، ده رباره ی ژنه ی تانی دۆسته که ی، زۆری له سهر که و تبه وو.

له راستیدا پیشی ئه خواره وه. چونکه له وه ده زگایه دا فرمانی ئه بیانی که دۆسته که ی تیدا بوو. ده بوو، به لای که مه وه، رۆژی هه شت کات به ربه سته ی ده روونی خۆی بکات، نه وه کو هه سته ی خۆی ئاشکرا بکات.

له راستیدا، ئه م گفتوگۆ خۆشه و یستانه ی که له بابته گیروگرتی هه سته وه له گه لئ ده کرا، هه روه ها دۆزینه وه ی چاکترین رینگا بۆ ده ربرینی ئه وه هه سته و چاره کردنی ئه وه گیروگرتی، که تبه ی که و تبه وو... ئه مانه هه موو، ناچار یان کرد، که بکه و یته ناو جه نگیکی تره وه، به لām به شپوه یه کی وه ها که ئاگاداری به کی ئاشکرا تر و په بیردنیکی پاکتری تیدا به کار به ی تبه ی.

په یوست بوو له سهری، باوه ر به خۆی به ی تبه ی، که هه یشتا، له جیهاندا شتی به نرخ ماوه. له دوا رۆژیشا پاداشی واهه یه وه ربه گیری، که ئه هه ی تبه ی پیوا خۆی بۆ ماندوو بکات له ژیاندا. ئنجا که ئه وه ی بۆ چوو هه سهر وای لئ هات فرمانه که ی خۆی به خۆشی و زیندوو ی تبه یه کی تازه وه رابه ی تبه ی.

ئه م سه رنه که و تبه ی هه سته مان، په یوسته په ی شوازی بکه ین. په یوسته، ئه وه نده ی له توانا ییماندا یه، بیکه ین. هه روه ها ئه وه ی نایشتوانین بیکه ین، به ئاشکرا و روونی، په یی په ی ببه ین. چونکه ئه گه ر وانه که ین، هه رگیز رزگارمان نابی، له ده سته ئه وه هه سته کردن به سه رنه که و تبه ی که له «خه م» وه په ییدا ده ی.

(۱) رونه: ئه و پرسیارانه ی ده رباره ی خۆشه و یستبه یه که ی لئ ی کرا.

هیچ چاک نییه، ئاره زوه کانی خۆمان، به ربه سته بکه ین. سا نایا په یوه ندیبیان به دلداریه وه به ی، یان به گه وره ییه وه یاخود به هۆگری کۆمه لایه تبه یه وه، په یوسته ده ربه سته یان ببین، په روه رده یان بکه ین، هه روه ها له ژیانیشماندا جیگای شایسته یان بۆ بکه ینه وه.

جا ئه گه ر هۆیه کی وات هاته به رده م، که به یخاته سهر بی ده نگکردنی په کییک له ئاره زوه کانت، ئه گه ر په ی ت باش بوو واهه خۆت بلئ: «تازارم زۆر درا، به لām ناهیلیم ده روونم به مه خا و به یته وه، یاخود په ی تبه تنگه تا و بی، راسته من ئه وه ی و یستم بۆم نه چوو هه سهر. به لām، بۆیه واهه که م که ره نجیکی باشته رده م. ئه مه راسته که ره نجیم به با چوو هه سهر. به لām، بۆیه واهه که م، که به جۆریکی تره سته ی خۆم ده ربریم له ناو جه رگی مندا هه ی تبه یکی گه وره هه یه، په یوسته به کاری به ی تبه م و که لکی لئ وه ربه گرم. ئه گینا ئه گه ر وانه که م، ده که ومه سه رگه ردانی و دلشکا و به یه وه، تا هه م...».

ئنجا که وات کرد، ئاسایش و ئارام، له بریتبه ی ئازاوه و په ی تبه ی، ده که و یته دلته وه. پاش ئه وه، ئه وی له هه موو شت سه ی رتره، بۆت ده رته که وئ. ئه ویش ئه وه یه که له ده سته «خه م» رزگارت ده ی. من ده زانم ئه مه به گران جبه یه جی ده ی. به لām جه نگی ده ربرینی که سابه تبه ی خۆت، گه وره ترین جه نگی که ئه ی بچیه ناویه وه.

که تۆ که سابه تبه ی خۆت شارده وه له رووی جیهان، واته که ی ئه وه یه که له توانا ییتدا نییه به رامبه ری گیروگرتنه کانی ناو ده روونت بکه ی ت، ئه وساکه ئه وانیش به هه موو توانا ییه کیانه وه ئازارت ده دن و زیانت په ده به خش.

که واته، کامت په ی باشه هه لیبه ی تبه ی: دلئ داخراوت ده وئ، یان دلئ کراوه؟ له راستیدا، ته ندروستبه ی هۆشت به ستراره به و وه رامه ته وه که ده یده یته وه.

خه ربیک به، بچیه ته ناو هۆشی «وول و و ته ر په رووف» وه، که هه رگیز نه ترسا و کۆلی نه دا و وه ی به رنه دا له ژیانیدا، ده یگوت: «هه یشتا، گه لئ شتی تر ماوه له جیهاندا که دلئ پی خۆش بکه م، جیهان هه ر بریتی نییه له وه که س و شتانه ی که لیم هه لگه رانه ته وه و ره نه جیه ریان کردوم. من له رووی پیوا وانه و شتومه که کاندایا، هه رگیز ده رگای دلئ داناخه م».

تۆ مرۆقی چاکت له هه موو شو ی تبه ی ده سته که وئ گیرفانی به خشیش له ژیاندا هه مووده م به شتومه ک نییه.

لهبیرت نه چیتتهوه، ئەوانه‌ی خه‌موخه‌فەت دل‌یان داگیر ده‌کات، هەر ئه‌و که‌سانه‌ن که‌ دل‌ی خۆیان داخستوووه ئەوه‌یش له‌به‌ر ئەوه‌یه که‌ ئاره‌زووه‌کانیان، شک‌یتراون له‌ ئەنجامی به‌ندیکردن‌یا نه‌وه، هه‌ست به‌ر‌ه‌نجه‌رۆیی ده‌که‌ن....

هۆگری ژبان‌یش به‌، به‌روویه‌کی خۆش‌ب‌ش‌ه‌وه‌ به‌ره‌و‌پ‌یری فرمانه‌کانی ژبان و کاره‌کانی و ده‌سه‌لاتی و پ‌ی‌ویست‌ییه‌کانی ب‌چۆ. که‌ وات کرد، بۆت ده‌رده‌که‌وه‌ی که‌سایه‌ت‌یه‌که‌ی خۆت، خۆی، خۆی، وا راست ده‌کاته‌وه، که‌ له‌گه‌ڵ هه‌موو کاره‌سات و بار‌تیکی ژباندا هه‌لب‌کا و ر‌یک ب‌که‌وه‌ی جا، ته‌ن‌یا، ئەوساکه‌، «خه‌م» ده‌کات به‌ته‌واوه‌تی له‌ کۆل ده‌ب‌یتته‌وه.

په‌خته‌ی وتراو

۱- ئەگه‌ر مرۆف‌یک له‌وانه‌ ب‌یت که‌ زۆر ب‌یر له‌ خۆیان ده‌که‌نه‌وه، ئەوا ته‌ندروست‌ییه‌که‌ی و، قسه‌ی ئەم و ئەو که‌ له‌ باره‌ی خۆیه‌وه‌ ده‌ب‌یتته‌وه، هه‌روه‌ها ئەوه‌ی که‌سانی تر ده‌ب‌که‌ن و نایکه‌ن... ئەمانه‌ هه‌موویان بۆی ده‌ب‌نه‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی خه‌موخه‌فەت.

۲- خه‌می واهه‌یه‌ مرۆف‌ ک‌یش ده‌کات بۆ ده‌مار کزی و، بۆ دوو‌د‌لی‌ی سامناک، که‌ له‌ بارباندا هه‌یه‌ که‌سایه‌تی ب‌کوژن و له‌ په‌لوپۆی ب‌خه‌ن.

۳- ئەو هه‌لم‌ی ئاره‌زووانه‌ی په‌نگ‌یان خوار‌دۆته‌وه‌ له‌ ده‌روونتدا و ته‌کان ده‌ده‌ن ب‌ینه‌ ده‌روه‌، پ‌شوویه‌کیان ب‌ده‌ری، ده‌ریچن، ئەگ‌ینا ده‌روونت ده‌ته‌ق‌یتن!...

۴- ده‌رگا‌کانی د‌لت له‌ رووی ج‌یهان و مرۆف‌دا دامه‌خه‌!

چی ده‌ب‌ی ب‌کری؟

٤

وا ده‌رته‌که‌وه‌ی، به‌ش‌یک‌ی زۆر له‌ به‌شی پ‌نشوو به‌ره‌و رووی ئافره‌ت کرا بوه‌وه. ئەمه‌یش ش‌ت‌یک‌ی دروسته‌، چونکه‌ به‌ش‌یک‌ی گه‌وره‌ له‌ خه‌موخه‌فەتی ئافره‌ت له‌وه‌وه‌ په‌یدا ده‌ب‌ی که‌ په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ ئەم و ئەودا ت‌یک ده‌چ‌ی. به‌لام ئەمه‌ له‌ناو پ‌یاواندا که‌م‌یک ده‌گۆر‌ی. چونکه‌ پ‌یاو زۆرتر له‌ ژن ئاماده‌یه‌ له‌گه‌ڵ کاره‌ساتی رۆژگاردا، به‌ئاسانی، دل‌ی خۆی بساز‌ینی.

ئاخۆ، ه‌یچ جار‌یک سه‌رنج‌ت داوه‌ له‌ پ‌یاو که‌ چ‌ه‌ند ئەنازی به‌خۆیه‌وه، کات‌ی که‌ چ‌ه‌ند ن‌یشانی‌یک ده‌ب‌ینی به‌به‌رۆکی خۆیه‌وه؟ یاخود که‌مه‌ک‌یک سه‌رکه‌وتن و په‌سندکردنی کاره‌که‌ی ده‌ستده‌که‌وه‌ی؟ یان به‌ر‌یکه‌وت له‌ یاری (گۆلف)دا، پ‌یاویش جو‌ر‌یکه‌ له‌و گ‌یا‌نله‌به‌ره‌

ب‌لیمه‌تانه‌ی که‌ حه‌ز به‌فرمانکردن ده‌کات و، دل‌خۆش‌کردن‌یشی به‌ئاسانی پ‌یک د‌ی، هه‌ر به‌و مه‌رجه‌ی که‌ هۆی وای ده‌ست ب‌که‌وه‌ی که‌ که‌سایه‌تی خۆی پ‌ی ده‌رب‌یری و کار و فرمان‌یشی به‌شی خۆی په‌سه‌ند ک‌ری.

به‌لام ئەگه‌ر هاتوو خۆی خسته‌ کونه‌وه‌ و ده‌سته‌وه‌ئ‌ه‌نۆ بۆی دان‌ب‌شت و نه‌ه‌یل‌را که‌سایه‌تی خۆی پ‌یشان بدات، ب‌ی گومان، ده‌که‌و‌یتته‌ به‌رچنگ‌ی خه‌م.

ئ‌نجا ئەو پ‌یاوه‌ی که‌ هه‌ست ده‌کات بازگانی‌یه‌که‌ی له‌ راوه‌ستان دایه‌، یان فرمانه‌که‌ی له‌ ده‌ست چووه‌، یاخود گه‌ل ل‌ی ناپرس‌یتته‌وه‌ له‌به‌ر هه‌ر هۆبه‌ک ب‌ی... ئەو پ‌یاوه‌ له‌ راست‌یدا، ت‌یر ده‌در‌ی له‌ جه‌رگی و له‌ ژنه‌که‌ی خۆی زۆرتر دل‌ش‌کاو ده‌ب‌یت.

کات‌ی که‌ ژنه‌که‌ی، به‌دل‌ کراوه‌بی ده‌مین‌یتته‌وه‌ و، به‌م‌یش‌ک روونی، دل‌ی پ‌ر‌ئه‌ب‌ی له‌ گه‌ش‌ایش و خۆشی. که‌چی ئەو گرژ و مۆن و، توور‌ه‌ت‌رۆ ده‌ب‌ی. هه‌روه‌ک چاوت پ‌یی ده‌که‌وه‌ی، ژنه‌که‌ ئەوی پ‌ی باشه‌، کامه‌رانه‌ به‌خۆشه‌ویستی ئەوه‌وه‌، دل‌خۆشه‌ به‌ده‌ر‌پ‌ینی هه‌ستی خۆیه‌وه‌ به‌رامبه‌ری ئەوه‌تا هه‌رچی بۆ سه‌روه‌تی م‌یرده‌که‌ی به‌که‌ل‌ک د‌ی بۆی پ‌یک ده‌ه‌ینی. که‌چی ئەو وای به‌پ‌یوست ده‌زانی که‌ که‌سایه‌تی خۆی به‌و ر‌ه‌نگه‌ ده‌رب‌یری له‌ ج‌یهاندا، که‌ ده‌سه‌لاتدار ب‌ی به‌سه‌ر هه‌موو ش‌ت‌یک‌ا، له‌ پ‌یشه‌که‌ی خۆیدا سه‌رکه‌وتوو ب‌ی، له‌ناو دۆست و هاو‌فرمانه‌کانی خۆش‌یدا ب‌ل‌ند ب‌یتته‌وه‌. ئەگه‌ر هاتوو له‌مانه‌ ب‌ی به‌شت کرد، ده‌مو‌ده‌ست خه‌م و خه‌فەت دل‌ی داگیر ده‌کات.

ئ‌مه‌یش و‌ینه‌یه‌که‌ له‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌:

«وولیه‌م» سه‌رکرده‌ی کۆمه‌ل‌یک‌ی وه‌زین بوو له‌ شاره‌که‌ی خۆیدا. وا ر‌یکه‌وت، له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کیاندا گ‌یروگ‌رفتی دۆزینه‌وه‌ی یانه‌یه‌کی تازه‌ بۆ کۆمه‌له‌که‌، گ‌فتوگۆی له‌سه‌ر کرا. «وولیه‌م» له‌م باب‌ه‌ته‌وه‌. ب‌یروباوه‌ر‌یک‌ی تاییه‌تی خۆی هه‌بوو. به‌لام ج‌ی نشینه‌که‌ی ب‌یروباوه‌ر‌یک‌ی پ‌نچه‌وانه‌ی هه‌بوو. له‌ناو کۆمه‌له‌که‌دا، بوو به‌م‌قۆمقۆ و چه‌قه‌چه‌ق. دوا‌یی ئەندامه‌کان ده‌نگ‌یان له‌سه‌ر دا. که‌چی قسه‌که‌ی «وولیه‌م» ژ‌یر که‌وت.

ئ‌یتر له‌و رۆژه‌وه‌ «وولیه‌م»، پ‌یی نه‌ده‌کرا بۆ یانه‌ تازه‌که‌ به‌ته‌نگه‌وه‌ ب‌ی، که‌مه‌ته‌رخه‌می ده‌کرد. چونکه‌ له‌شی ت‌یک‌چوو، ئازار‌یک‌ی زۆری تووش بوو. پ‌اشان وای ل‌ی هات خه‌و‌یشی ل‌ی نه‌ده‌که‌وت. له‌به‌ر ئەوه‌ ناچار ما ئ‌یواران ته‌رخان ب‌کات بۆ سه‌روه‌ت‌یک‌ی ته‌واو.

به‌م ر‌ه‌نگه‌، دوا‌یی، ناچار بوو واز له‌ هه‌موو کارگوزاریه‌ک به‌ی‌نی له‌ یانه‌که‌دا. له‌ راست‌یدا، ئەمه‌ رووداو‌یک‌ی زۆر ناخۆش بوو. چونکه‌ «وولیه‌م» پ‌یاو‌یک‌ی یه‌جگار باش

بوو. هه موو له شی پر بوو، له گه شی و خوښی و خوین گهرمی. بهه موو رڼگ، هه موو کهس دلخوښی دایه وه. دوايي وای لی هاته وه، که به خویدا راپه رموی، سه رکرده یی کومه له که بگریته وه دست.

له راستیدا، «وولیه» لووت به رزیبه کی یه جگار گه وره ی هه بوو. به رپه چدانه وه ی راپوښه کی، به لام که توانی زال بی به سر نه و به رپه چدانه وه یه دا، هه روه ها که په یی برد به وه ی که هیتا له توانیدا هه به به کاری کومه له که ی بی، که هیتا نه ندامتی گرنگی پیوسته بو یانه که ی، هه موخه فته که ی بو ته ندروستیبه که ی رپه و بیه وه و لاچوو.

ژنه که ی له وه تیگه یشتبوو که نه و هه موخه فته ی، له شکاندن قسه که یه وه، تووش بوو یو. له گه ل نه و هیتا له وه یشتا ناگادار بوو، که نه م کاره ساته، بو یه له میترده که ی قهوما، چونکه «له وزه به ددر سه رنجی له هه موو شتی که ددا و لپی ده کولیییه وه». راستیبه که یشی نه وه بوو، که له وزه به ددر سه رنجی له که سایه تی یی خو ی ددا و لپی ده کولیییه وه. هه موخوریبه که یشی بو ته ندروستی یی خو ی، دوور بوو له راستیبه وه.

خوی چه واشه ده کرد. چونکه، له راستیدا، نه وی بریندار کرا بوو، هه ر که سایه تیبه که ی بوو، نه ک له شی. رڼگه تو نه مه به کرده وه یه کی مندا لانه ی ته و او دابنییت. له گه ل نه و هیتا «ولیه» له و جوړه پیاوانه بوو. نای نه م که سانه چند زورن!...

به لام، نه و هه موه راسته قینانه ی که له کاروباری بازگانیه وه، یا خود له گیروگرفتی خیزانییه وه، په یدادبن و پیمان ناکری چاره یه کیان بو بدوزینه وه، بابه تی کی ترن. نیمه ناتوانین به سر نه وانه دا زال بین. منیش ناتوانم هیچ ناموژگاریبه که له م رووه وه پیشکه ش بکه م، بو پراننده وه یان و چاره کردنیان. چونکه نه گه ر بمتوانیا یه، هه موو که سپک فیری نه وه بکه م که چون له فرمانه کانی خویدا، هه موو دهم، سه ر بکه وی، به تایه تی له م سه رده مه دا که به ربه رکه کانیبه کی یه جگار زور هه یه له ناودا، یا خود نه گه ر بمتوانیا یه بو هه موو که سپک فرمانیک بدوزمه وه، یان بمتوانیا یه فیربوونیکی وه هات فیر بکه م که هه رگیز هه له نه که ییت له یاری کردنی توپی پیدا... نه گه ر بمتوانیا یه نه مانه بکه م، نه م نووسراوه بچکوله یه نه دهنووسیبه وه. ده بو نووسراویکی زور گه وره تر له مه م بنووسیایه وه، که هه موو جیهان چاوه روانیان ده کرد ته و او بی.

داخه که م له دهستم نایه شتی نه بوو و نه بیستراو دابهیتیم! هه روه ها، که سی وام نایه به بیردا، له وانه ی ده یاناناسم، بتوانی شتی واکات که له توانای که سدا نه بی. که واته، چاوه روانی نه وه مه که، که من بتوانم هه رچی هو یه کی هه مه یه له ناوی به م. به لام نه وه ی

بو نیمه به کار دی، نه وه ی که رینگه یه که بدوزینه وه بو ناشنابوون به و هو یانه به شتیوه یه کی چاک و شیرین، پاش نه وه بو چاره کردنیان. گوايه چیمان له دست دی بیکه یین به رامبه ر هه ندی باری تایه تی یی هه م؟

له پیش هه موو شتی که دا، دووباره ی ده که مه وه، که تو نای، چاوه روانی نه وه بیت که شتی نه بینراو و نه بیستراو بو بیته به ره م. چونکه نه وه ت که دست نه که وت، هه میکی تریش ده خه یته سه ر هه مه که ت. بیرم دی نافرته تیکی نه ناسیاو، رژی که هاته لام، لپی پرسیم: ناخو ده توانم ده ستیاو (قرض) یکی پانزه دیناری بده می، که له پاشدا هه ر هه فته ی (۲۵۰) فلسی لی بداته وه، تا ته و او ده بی.

نافرته که (پیانو) یه کی دست که وتبوو له سه ر شتیوه ی (بیرگه به کری و بیکره). پروای هه بوو به پرودانی شتی سه یر و نه دیتراو و نه بیستراو. پاشان بو م ده رکه وت، وایش تیگه یشتبوو منیش له و جوړه که سانه م که نه و پروایانه یان هه یه. چونکه که من ناموژگاریم کرد نخی پیانو که واکات به خاوه نه که ی، وه ک له منی داوا کرد بیده می و بداته وه، پیی لی نا که ناموژگاریبه که می پی باشه، به لام نه وه ی به بیردا نه هاتبوو!... چونکه نه و نه ده به په روه شه وه بوو نه و پاره یه ی دست بکه وی، هه م سه ری لی شتیواندبوو! زور که سی تریش هه ن وه که نه م نافرته، له پیاو و له ژن، ده یانه وی ده ستیکی په نهانی بگاته فریایان و له و ته نگوچه له مانه ی تی که وتوون رزگاریان بکات نه و نه ده توانایان نییه، توژی که خو یان رابهیتن به یاسا په روه ریبه وه، بو نه مه ی به چند هه نگاویکی بچووی له سه رخو و ژیرانه، به ره به ره، خو یان رزگار بکه ن، یا خود راسته و راست رووبه رووی گیروگرفته که یان بوه ستن، یا خود نه و فرمانه ی په کی که وتوو، به ره به ره راپیبه ریتن.

دیاره نه و پیاوه یا خود نه و نافرته ی داما بی له جی خویدا هیچ جووله یه که نه کات و، هه ر چاوه روانی نه وه یشت بیت که خودا له ناسمانه وه فریشته یه کی بو بنیری گیروگرفته که ی بو لابه ری، هه ر به شی نه وه ده بی که تا ده میکی دوورودیتر هه م بخوات و پیش بخواته وه.

رووبه رووی گیروگرفته که ت بوه سته، هیچ نه بی خه ریکی شتی که ببه ده راره ی بکه ییت، به لام نه که ییت، ده سته و نه ژنو دابنیشت. هه روه ها نه که ییت خو ت چه واشه بکه ییت و خه ری که بیت گیروگرفته که له بیر خو ت ببه یته وه. نه گه ر بازگانیه که ت، که وتبووه کزیبه وه، بریاری که بو چاره کردنی بده و دست بکه به جیبه جی کردنی. نه نجام هه رچو نیکی ده رچی، تو نه و نه ده ی بیت ده کری به ژیری نه و چاره کردنه ت برینه وه. به لام مه رچ نه وه تا دست پی بکه ییت.

پروو به پرووی گیروگرفته کهت و نه نجامه کانی، راست رابوهسته، هر ریگایه کیش به باش نه زانیت، پیا برۆ بۆ گهیشتن به نامانجت. له ههژاری مهترسه. چونکه له ههژاریدا، سههرگردانی نییه، چاره دهکری، له ترسی ههژاریدا سههرگردانی ههیه.

دووور نییه ههژاری ببیتته سههرچاوهیهکی نیاز بهخشین، نهگه به باوههر و نازایه تیهیه کهوه بهرگه ی بگرین. نهو زبانهی له ههژارییهوه، پیمان دهگات، له نیوهی نهو زبانه کهمتره که ته نیا له خهه لئ هانتی ههژارییهوه تووشمان ده بیت. کهواته دوودل مه به و دامه چله کئ پر نیاز به و بریار بده! پاشان بۆت دهرد کهوهی که فرمانیکی بههیز و ههرهت، لهه پیناوه دا، رزگارت دهکات له باریکی بیرکردنهوهی گران. له راستیدا، نهو ترسهی له پروودانی شتیکی ناچاریهوه پهیدا ده بی ههر نهوه که ده بیتته هو ی گرگرتنی هو ش له ناو ناگریکی بی سامانی خه موخه فه تدا.

چهند سالیک له مهو بهر، به کهینه و بهینهی پیاویکم زانی، کویرانه ده بزوتهوه له ناو گیروگرفته کهیدا، زۆری نه ما بوو شیتی بکات. رۆژیک هاته لام، هه مووی بۆ گپرامه وه. پیم گوت: «باشه، به لای تووه پینوسته چی بکهیت؟»

پاشان که بیری خو ی بۆ ده رخستم، به پروو خو شی و مه راییه که وه پیم گوت: «کهواته، هیچی نه ماوه نهو نه بی، بریاریک له سههر پینشیا زه که ی خو ت بدهیت و دهست به جیه جیکردنی بکهیت.»

نهویش دوا بریاری خو بی له سههر دا. نه نجامی نهو هیش به وه گهیشت، که میتشکی خو ی خسته سهروه ته وه و له دهست خه موخه فه تیکی گه وره رزگاری کرد. نهویش له بهر نهوه، بهو نه نجامه گهیشت، که نهو نه رکه ی هاتبووه سهershانی، پروو به پرووی وهستا، بۆ چاره کردنی.

نهو پیاوه ئیستا، سههری ئاسودهیه، له شیشی له هه موو ساله کانی پینشووی چاکتره. له لایه که وه، تو له ی بۆ ده کرتته وه، له لایه کی تریشه وه پاداشی ده درتته وه، ئیستا که نهویش بۆ خو ی دهستی کردوو به خو شی بینین له ژبان. نهویش له بهر نهو هیه، که نهو تا پیتی کرا فرمانه که ی به چاکی برده سههر، جگه له وه کاروباریشی جئ هیتلا که له پتی خو به وه پروا. ئایا پیتی ده کرا له وه چاکتر بکات؟

دووور نییه کاروبار، لهه باره وه بگورری بۆ نهو بار. بو ی ههیه جاریکی تریش بهخت ببیتته یارت. رهنگه ریگای راست بۆ تو، نهو ریگایه نه بوو بی که خو ت داتنابی. خودا نهوه باشت ده زانی!

بیر لهه رسته بچوو که بکه ره وه: «خودا نهوه باشت نه زانی!...» چونکه پره له واتای

رهنگاو رهنگ. به لام من خو م، باوههرم وایه که هیتزکی خودایی له نارادا ههیه، ئاگاداره له کاروبارمان، ته ماشای گه شه کردنی رهنج و تیکۆشانیشمان دهکات. منیش لهو پیاوانه ی نهه سههردهمه نیم، که باوههرم وا بی: جیهان پره له ئاژاوه و بی سهروشیتنه و کهس نییه له کهس سپرسیتته وه و هیچ یاسایه کی نییه له سههری پروات. به لکو پروام وایه، که زۆر کاروبار ههیه تیبیان ناگهه، زۆری وایش ههیه، دهسه لاتی نهوهم نییه چاکیان بکه مه وه و راستیان بکه مه وه.

نهوهی به ته نگیه وهه نهو هیه هه رچیم له دهست دئ بیکهه، بۆ نه مه ی نهو کار و فرمانه ی له به رده ممدایه به باشتترین شیوه ببه مه سههر، ههروه ها به پیتی جئ و ری و دهسه لاتی خو م چاکترین بریار بدهم له سههر نهه کار و فرمانانه. ته نانهت له کاروباری وایشدا که له یاریی (گۆلف) بکات، پینوسته له سههرم تا پیم ده کری به چاکی یارییه که بکهه، پاشان چی مایه وه دهیده مه دهست خوا: چی خو ی پیتی خو شه نهو ه بکات. جاروبار هاورپیکهه، بۆ له بۆل دهکات و تیک ده جیت. به لام وا باشتره نهو بۆ له بۆل بکات و دلته نگ بی. نهک من بۆ له بۆل بکهه و دلته نگ بیم. من فرمانی خو م به جئ هیتا، له هه موو باریکا، ره نجمدا که یارییه که له چاکترین شیوه دا بکهه. ئیتر خه موخه فه ت بۆچ به خو م؟

زۆر شتی وا ههیه، پیمان نا کری به چاکترین شیوه جیه جیتی بکهین. (تهواوی) له دهست نهه جیهانه ناوه شیتته وه. به لام، نهوهی تهواو راسته، نهو هیه، بام سههریش بنوینئ به لامانه وه: نهگه فرمان و کار، به هو شیتی له سههر خو و بی دهنگه دهنگه وه کرا، چاکتر پیتک دئ لهو کار و فرمانه ی که زۆر پینوهی خهریک بین، بام هه ندئ لهو کاتانه یشمان له کاتی نوستن پچری بی... نهو خه مه ی دهی خوین، هه مووی له نه نجام خو به سه ندی و له خو بایب سوونی خو مانه وه پهیدا بووه... هه رچه نده وا چاکتره که تا نه ندازه یه کی باش «خو به سه ندی» مان بی، ههروهک (سکو تلان دییه کان) دهه رموون، به لام نابج بگاته نهو نه ندازه یه ی، که به ره به ستیمان بکات له بیر کردنه وه له سههر نه که وتن و سههر نه گرتنی کارمان. چیت له دهست دئ بیکه، هه رچیش مایه وه بیده ره دهست خودا!....

ئیمه بۆ به کا له فرمان بینین ده ترسین، چونکه له تازاردان ده ترسین. ئیمه له شتی نه زانراو ده ترسین، لهواته و ویتیهی مرۆف ده ترسین. نهگه هاتوو شتی کمان دۆزیه وه و بتوانین بیکهین، جیه جیکردنی نهو شته نه وه نده مان تازار نادات که به دوودلی و بی بریار مینیتته وه له ئاستی نهو دا. له فرمان بینیندا خو شی ههیه. به لام له سههر لئ شیواویدا تازار ههیه. کهواته بۆچ ده هیتلی ته مه نی نهه تازاره دریتتر بی؟

هس وا ههيه له خهم خوشی ودردهگری

5

وا دردهکهوئ که خهم خوشییهکی تیا ههین، نهگینا کهس نهوهنده هۆگری نهئهبوو!...
خهم یارمه تیمان ده دات له «بۆژۆکردن» ی کاردا، سا دربرینی قسه که مان راست بی یان
نا، ئیمه پیمان ده کری، له جیی خۆمان بستیک دوور نه که وینهوه، له گه ل نه وه بشدا خۆمان
بخه یینه جهره زه ییه کی ته واره وه و، نه و تارام و سره وته ی که له سه رگرتنی
جهره زه ییه که مانه وه ده ستمان ده که وئ، ده ستمان بکه وئ.

له سه رده می شه ری جیهانیدا، له یه کییک له میوانخانه کاندایا، شهش پیاوی پیر له سه ر
ته خته درێژکانیان پاکشایون. کاروباری شه ر به دللی فرمانه یایی سویند خواره کان هه ل
نه ده سووړا. نه و شهش پیاوه پر به دل بیروباوه ری خۆیان دربري، له بابته نه و فرمانانه وه
که ده بی سه رکر دایه تی بهرز، رایانپه پیتنی و، نه و فرمانه ی که نه ده بوو رایانپه پیتنی.

پاشان که گه یشتنه سه ر نه وه ی به سه رکر دایه تییه بهرزه که بلین: گیتروویژ و تاوانبار
بووه، یه کییک له و شهش پیاوه راست بووه وه، که هه تا نه و کاته بی دنگ بوو، هه ر گویی
لی ده گرتن، و دهستی کرد به پیشاندانی نه و هۆیه راسته قینه یه ی که شه ر به فرمانه یایی
سویند خواره کان ده دۆریتنی، پیتی گوتن:

«پیتی ناوی درێژه ی پی بدهم. هۆیه که ناشکرا و دیاره و به ئاسانی تپیده گه یین. هۆیه که
نه وه یه که چاکترین سه رکرده، لیبه دا، دانیشتون!».

بی گومان، نه وه باریکی ناخۆش بوو. خۆت له خۆته وه تپیده گه ییت. له گه ل نه وه بشدا،
خه می نه و شهش پیاوه گه وره یه له بابته رهوشتی شه ره که وه، یارمه تی دان، شه ویکی
خۆشی راسته قینه رایبوین.

هه ر به م جوړه، خه مخواردن له ناوه ند خۆت و خۆتدا، خۆشیت پی ده به خشی. ته ماشا
ده که ییت، پیریتیک هه یه ناتوانی بچیته دره وه له مال. به لام کچه که ی خۆی ناماده
کردوه بچیته ناوشار، بام بلین، بو رایواردنی ئیواره یه که لای یه کییک له
دهسته خوشکه کانی. گوی بگره له دایکه که ی چی به کچه که ی ده لیت، که چی هیشتا خۆی
له ناو کورسییه که ی دایه دانیشتوه، به جیی نه هیتلاه:

«ئاگات له خۆت بی کچم، تا دیتته وه دلم به تۆوه خه ریک ده بی!».

نه وه ی هیشتا لامان ناشکرا نه بووه، هه رچیمان به سه ره پیتنی، له کاتی خۆیدا ناشکرا
ده بی. که واته بۆج لپی بترسین؟ کی ده لی دوارۆژمان له رابوردوومان پریشنگدارتر و گه شتر
و بۆن خۆشتر نای؟ نه نجامی هه نگاویکی بی باکانه، به و جوړه خراب درناچی که ئیمه
ده به پیتنه پیتش چاومان. نه گه ر هۆشیک یه که لایی پیشوازی بکات، له وانه یه که تالی و
نازاری نه نجامه که له ناودا نه مین. هه روه ها که سایه تییه کی یه که لایی، له توانایدا هه یه
نه و نه نجامه به جوړیکی ئاسانی وه ها چاره بکات، که هه ر به بیرماندا نه هاتنی.

به لام، درباره ی نه و به ند و باوانه ی نه و نه و دریده که ن من پیت ده لیم: لییان
بگه ری، چیمان له ده ست دئ بام بیکه ن. هه موو که س مافی هه یه قسه بکات. ئیمه
خۆشمان پیوستیمان به وه هه یه که جاریک خه موخه فه تی دلمان دریکه یین، نه گینا
ده ته قیین. چنه بازیش، له باریدا هه یه زۆر ته م و خه م له دلمان دریکات، که نه گه ر له
وزه درنه چی، نازاری که س نادات. جگه له وه، که س له وانه نییه، نیو نه وه نده ی تو
به بیرتدا دیت، پیتته وه خه ریک بی، خۆی به تۆوه خه ریک بکات. تو باوه رم پی بکه ییت
یان نه یکه ییت، من راسته و راست پیت ده لیم: هه موو که س، تا نه اندازه یه کی گه وره،
خه ریکی دردی خۆیه تی، نایه ر ژیتته سه ر تو، خۆیت پتوه خه ریک بکات.

راست و ره وان برۆره پیتسه وه و ده ست بکه به فرمان، خه م له خۆیه وه ته فروتونا ده بیت!

بوخته ی ونراو

- ۱- زۆر خۆت به گه وره مه زانه، نه وه نده ییش له خۆت مه کۆله ره وه.
- ۲- هه رگیز چاوه روانی ده ستیکی جادوو گه رانه مه به که له و قوره ی تپیکه و توویت
ده رتبه پیتنی. به لکو سنگت بنی بو پیتسه وه به رامبه ری^(۱) گیروگرفته که ت بکه، ده ست
بکه به چاره کردنی.
- ۳- خۆت و راهپینه: له باش بیرکرده وه یه کی قوول له گیروگرفته که ت، چیت له
توانا بیدایه به باشی چاره ی بکه ییت، هه رچیه کیشت پی جیه جی نه کرا بیدره ده ست
خوا، نه و خۆی جیه جی ده فه رموئ.
- ۴- پیکه نیت، هه موو جیهان له گه لئا پی ده که نی. بگریت، هه ر خۆت ده گریت!

(۱) به رامبه ری: (مواجهه).

پېرېژنه که خوشی له و خه مه ده بېنې، که به لایه وه له وه خو شتر نه بوو چونکه خه م جیگای فرمانی بۆ گرتبوو. به لای پېرېژنه که وه، چوونه دهره وهی کچه که ی بۆ رابواردنی ئیواره یه ک له گه ل دۆستیکیدا، جوړه جهره زه بیه که، ته نگوچه له مه و گېروگرت هه ر چوار لای ته نیوه. له توانا یشیدا هیه که دلای خو ی و ا بلند بکاته وه، که تا کچه که ی له دهره وه به له ش خو شیه وه نه گه رپته وه مالې، چهن د کاتیکې خو ش به خه م و په ژاره وه رابویرئ به و هیوا یه ی که نه و هاته وه، له ده ست هه ردو و دهره که به خو شیه وه رزگاری ده بی.

پېرېژنه که رپی دا وه به هو شې، که له بریتیی نه جوولان و بی فرمانیه که ی شتیکې و ا بدو ژیتته وه که دلای خو ی پی دا بگرکتی. نه گه ر به خه می کچه که یه وه نه بووا یه، نه و چهن د کاته ی که کچه که ی له دهره وه بوو، به چپی رابوواردا یه؟

جا له بهر نه مه ی که خه م ده بیتته جی نشینی جوولان و تیکو شان به لای هندی که سه وه، نه وه شتیکې ئاشکرایه که نه و جوړه که سانه خو شیی لی ده بین و په سه ندیشی ده کن.

زوړجاری و ایش هیه که دایکه هه رزه کاره کان، هه ر به م جوړه خه مخو رپی منداله کانیا ن ده کن. که «جیمی» ده چی بۆ خو تندن گه دایکه که ی وینه که ی له پی ش چا ویدا یه له میتشکی دهرنا چی. رینگاکه پر ه له ریبوار و ئو تومو بیل و شه مه نده فهر ئاخو «جیمی» نه و نده ئا گای له خو ی ده بی، که خو ی بپاریزی هیچی لی نه یی؟ و ا دهره که وی باران بباری، ئاخو «جیمی» که منته ر خه می ناکات، ده ستبه جی (به رگه - بارانه) که ی خو ی له بهر بکات؟ تو بلتی مناله گه وره کان ئازاری نه دن؟ تو بلتی ئاموژگاریه که می بیر بکه ویتته وه و له پاش ته و او بوونی خو یندن راسته و راست بگه رپته وه مال ه وه؟ نه م پرسیارانه و گه لیک پرسیار ی تری ش هوروژم ده به نه میتشکی دایکه که وه، ئیستر وای لی دی خه موخه فته بۆ کوړه که ی سه ری تی ده کا و له ده ستی رزگاری نا بی.

یه کیک له و شتانه ی که به ته و او ته تی دل مان داده مرکینیتته وه نه و یه، که یه کیکمان هه بی خه می بخو ین. له گه ل نه و هیشدا خه م به چاکترین هو دانانری بۆ دهر برینی هه ست و بیرو با وه رمان. به سایه ی خه مه وه، به شتیکې زوړ له هیزی هو ش به خت ده کړی، که ده توانرا بۆ مه به سیکی با شتر له خه م به کار به یتری. خه م بریتیه له توله یه کی ناراست له پینا و کار و فرمانیکې راسته قینه دا. که واته و ا چاکتره به دووی شتیکې تر دا بگه رپین و مه ندانه و بی دهن گانه بیدوژینه وه.

پاش نه وه، ته نانه ت بۆ نه وانه یش که خو شمانده وین، هه ر و ا با شتره که که سایه تیه که ی مه ند و بی دهن گمان هه بی، دوور بی له ژیانیکې پر ئه رک و ئازار به هو ی ته نگوچه له مه و

گېروگرتیکه وه که نه بووه و نییه. نه و پېرېژنه ی که هه ر به خه م و په ژاره ی کچه که یه وه خو ی خه ریک بکات، بی گومان کچه که ی به دهر دیکې وای ده بات، که جگه له دایکی که سی تر نه توانی له گه لیدا بژی. هه روه ها نه و دایکه ی که هه موو کاتیکې رۆژه که ی به خه می کوړه که یه وه بتلیتته وه له باریدا هیه و ا له کوړه که ی بکات که هیچ باوهریکې به خو ی نه میتی.

خوت و ا رابهینه که دهر وونت پر بی له ئاسایش و هیزی پشت به خو به ستن، نه ک ترس و بی نارامی. چونکه نه گه ر و ا راهاتین، که سایه تیه که مانان ده گوړرپته باریکی چاکتر و به که لکتره وه، نه یشتوانین، ئاسانتر خو شه و یستی که سانی تر کیش بکه ین.

ئنجنا نه گه ر نه وه ی خو شت ده وی، نه و نده به په رو شیه و هیت ناتوانیت تاویک بیری لی نه که یته وه و تاسه ی نه که یه ت، ئیتر بۆ چ بوی ناپار تیتته وه له خودا، که ئا گاداری بی و، بیسپیتری به نه و؟ ئیمه هیچمان پی ناکری بۆ نه و خو شه و یستانه مان. له گه ل نه مه یشدا، هه رچییه کیان لی بقه و می خودایه کی گه وره به و سه ره وه هیه ئا گاداری بیان بکات... ئنجا نه گه ر بتوانین به وه بسره ویتین که په ی به وه بیه ین نه و خو شه و یستانه مان له نا و هند دوو ده ستی چاک و به که لک دان، نه و سا که ئیتر به تیگه یشتنیکی زوړتره وه ته ماشای فرمانی رۆژانه مان ده که ین، که دلشمان به وه ئاسووده تر ده بی.

نه م خه مه که مانه ی که له سه ره وه ناومان بردن، به هو ی هه ستمانه وه په یدا بوون. نه مانه یش پاکانه بۆ کردنیان ئاسانه، هه رچه نده زوړجاری و ایش هیه که ده بنه هو ی په یدا بوونی ماندو و بوون و بی نارامی که دوور نییه ئازار به زوړ که سانی تر بیه خشن.

هه رچی چو نیک بی، هه ندی خه می تری ش هه ن، پتوبسته له رگ و ریشه وه دهر به یتری ن. چونکه بریتین له کرده و یه کی خراب له کرده و کانی نه ندیشه، هه روه ها سره و تیکې دروژنانه پیشان ده دن له لایه ن نه و که سانه وه که شتیکې که م نه بی هیچیان له ده ست نایه ت بیکه ن. نه وانه نه و که سانه ن که له ده ست گېروگرتی راسته قینه ی ژیان هه را ده کن.

چ په زیشکه کان، چ زوړ که س له خو مان، شاره زای نه و جوړه که سانه ن که هه مووده م له خه می نه و هه دان گیانیا ن له ده ست بچی، که چی له گه ل نه و هیشدا، به در تیزی سال و ه ستاون، چاره یه کی خو یان ناکه ن. نه وانه هو گری نه و جوړه که سانه ده بن، که تووشی نه خو شیی (کزی گیان) بوون، که ته نانه ت له سه ر چایی خو اردنه و هیش، شه رم ناکه ن، له باره ی گیانی خو یانه وه ده وین. نه وانه، له شپوه یه کی دوور ستدا، له خه مخو اردن، دلخو ش ده بن. که خه می ش ده خو ن، خو تو که یه کی خو ش به له شیاندا دی. خه مه کانیا ن، بریتین له توله یه ک،

له پیناوی ژبانیکی نامانجداردا که له دهستیان چوو، دهستیان که وتوون. له راستیدا،
ئهوانه، له ژبان دترسن بهخوښی و ناخوښییه کانی و ههله کانیوه. جا له بهرته مهیه که له
کاتی ته نیایی و دووریاندا، له چالاکیی راسته قینهی جیهانی، به پیتویستی دهزانن
شتتیک بدوزنهوه، خوښانی پتوه خه ریک بکه. ئهوانه بهدوای ئاسایش و ئارامی دلدا
دهگه رین. بهلام ئهوهی بۆ ئهوان پیتویسته، ئهوهیه که شهر ههلبگیرسیین. بهلئ! شهر
ههلبگیرسیین له دژ بهدکرداریی خوښان، یاخود له دژ ددرتیک له دهرده کانی هوشیان. بهو
رهنگه، دهررونیان له باریکهوه بۆ باریکی تر دهگورن. ژبانیش لایان، له شیوهیهکی
چالاکیی پهسندا (له رووی ههستهوه)، به بهرجهستهیی دهرده کهوئ.

ههروهها، خه مخواردنی جیهانیش، به جوړتیک تیکرایی، سرهوتتیک درۆزانه
پیشکەش دهکا، بهلای ئهوه که سانهوه که نه خوښی گیانیان ههیه. ئهوه خه مه، ئاواتی ئهوه
رۆژانهی پتوهیه، که ئهگه ر ئهوه له ناودا نه بوایه، ئهوه رۆژانه، له وهزی پیاودا نه دهبوو،
به رگه یان بگریت. کهم نین ئهوه که سانهی که هه موو دهه له وهه بیر ده که نه وه که
نیشتمان که بیان چیی به سه ر دئ، به تاییه تی له کاتی که لویه له رهوانه کردن و، بلا بوونه وهی
کۆمونیستی و شتی تر دا... که چی خوښیان زۆر باش ده یزانن که (یاسا) فه رمان ره وایه
به سه ر هه مووماندا و، پیاوی کاروباری و ایشمان تیدا هه لکه وتوه، که له باریاندا ههیه،
کاروباری هه موو نه ته وه که مان به باشی هه لسه و رین!

ئهوانه هه ژار و به سه زمانن، ئه وه نده خه می گیروگرتی جیهانی ناخۆن. ئه ویش له بهر
ئه وه نییه که ئه م گیروگرتانه به لایانه وه بئ بایه خ بن، به لکو له بهر ئه وهیه، که ئه وان
له بهر ره ئجدانی رۆژانه یان له پینا و په یدا کردنی ناندا، پیتویسته بیروبا وه ری دهررونی
خوښان له شیوهی فرمان کردندا دهر رین.

بهلام ئهوانه ی بهدوای هۆی خه مخواردندا دهگه رین، له تواناییاندا ههیه، بینه مایه ی
بیتزار کردن و سه رگه ردا نکردنی خوښان و کهسانی تر. بهلام ئهگه ر هاتوو پیمان کرا
بیانخه یه سه ر کاریکی گزنگ له شیوهیه کی دوروستدا، ئهگه ر هاتوو پیمان کرا، وایان لئ
بکه ین بۆ نامانجیتکی راسته قینه بژین، ئهوه چاکه یه کی زۆر گه وره مان له گه لدا کردوون.

بهلام ئهوه ترسه ی لیبان نیشتهوه، که رهنگه ئازار بدرین، به جوړتیک تیکرایی،
ترستیکی ته واه و، قوولیش رهگی داکوتاوه له دهررونیاندا، له بهر ئهوه ئهوه جوړه که سانه
سه ر فرمان خستنیان یه جگار گرانه.

به رهنگه، له شوپنه کانی خوښاندا، پالئ لئ دهه نه وه و، خه موخه فه تی بئ ئه ندازه،

سه ریان تی دهکات و، به هۆی کرده وه نهنگی دراوسیکانیانه وه و، زۆرونی بئ کار و
فرمانانه وه و، بهدکرداریی کۆمونیسته کانه وه و، په ره سه ندنی گیانی سه ربازیه وه و،
پیتویستی دهست خستنه وهی ناشتی و ئاسایشه وه، یاخود به هۆی رهوشتی (جوړن) و
ژنه که یه وه له گه ل یه کتر دا....

نیوهی ئهوه سه رگه ردا نیانه ی میتشکیان داگیر دهکات له ئه ندازه ی خوښان ترازاون.
نیوه که ی تریشیان به هیچ کلۆجیک ناتوانن خوښان لئ بپارین.

کهواته بۆچ خه ریک نابن، شتتیک وای بدوزنه وه بۆ خوښان که هه لگه ر خوښانی بۆ ماندوو
بکه ن و بۆی بژین، جیهانیش به ره لالا بکه ن سه ری نوشوستی خۆی دابنه وینی؟

ئیمه خوښمان بئ و ترشیمان بئ، جیهان له گه رانی خۆی ناکه وئ. ئنجا ئهگه ر بتوانین
که مه کی پالئ پتوه بنین، له رتی دوروسته وه به رتیه بچئ، ئیمه، به وه، نامانجیک بۆ
خۆمان داده نین که هه لده گه ر ژبانی خۆمانی بۆ ته رخان بکه ین تا ده یگه یتن.

ئه ندیشه کردنیش به ترسه وه، میتشک پر دهکات له خه موخه فه تیک بئ ئه ندازه. پزیشک
(ئاکسیل مونت) وینه یه کمان له نو سه راوه که یدا، (سه گروشته ی پیر میخال)، پیشکەش
دهکات، له بابه ت روودانیتکی کاریگه ری واوه، که ئه ندیشه، زبانیکی یه جگار گه وره ی
گه یاننده وه به خاوه نه که ی. نه خوښیکی له لا بوو، سه گتیک گرتبووی، وایده زانی سه گه که
هاری پتوهیه، نه خوښه که، هه موو نیشانه کانی نه خوښی هاری لئ دهرکه وتبوو. له تاو
توقینی خۆی له وه نه خوښییه، جارتیکیان گه یشته تینی، ده مانچه به کی به خۆیه وه نا.

پاش ئه وه، که سه گه که، له شی پشکرا، بۆی دهرکه وت، سه گه که هیچ ده ماریکی هاری
پتوه نه بووه و هیچ نه خوښییه کی هاریشی نه گرتوه. به لکو له سه دا سه د ته ندروست بووه.

ئینجا ئهگه ر ئیمه بهدوای دهر د و سه رگه ردا نییدا بگه رین ئه وه ئه ونده ی زۆرن،
ئه ونده ییش له توانای ئه ندیشه کردندا ههیه که له هیچه دروستیان بکات بۆمان، بۆ
ئه مه ی گه وره ترین زیانمان پین بگات. کهواته ئه ندیشه که ت خراب به کار مه هینه. دوای دهر د
و نه خوښیش مه که وه. سه به ینی رهوشتتیک جوانی ههیه، ئه ویش ئه وه تا که زۆر له مرۆ
دهکات. جا ئهگه ر که میتک گورن، ئه وئا تۆ له تواناندا ههیه که به وه هیزانه ی هه ته له ناو
له ش و هوشندا، چاره ی بکه یت. تۆ ئه ندیشه ت بۆیه کا پین به خشراره، که له ژبانندا
ههنگاوی دوایی پین ببنیت، ههروهها بۆ ئه مه ی که توانای ژبان ببینیت له هاوکاری
به که لکدا له گه ل کهسانی تر، بهلام ئه ندیشه ت بۆیه کا پین نه به خشراره، که ببیتته
سه رچاوه یه ک بۆ ئازار دانت.

هۆی خەم زۆره

٦

ئىستاكە بام بگەرپتەن بەدوای ئەو هۆبانەدا كە مرۆڤ لە ژياناندا خەمیان پتووه دەخوات. بام بشارەن چیمان پە دەكرى بۆ چاره كردن.

(تەندروستی) يەكێكە لەو هۆبانەدا كە ژمارەيەك گورەى مرۆڤ خەمى بۆ دەخوات. كەواتە ئەگەر مرۆڤێك هەستى كرد بەتێكچوونى لەشى، نانى پە ناخوړى، رۆژ بەرۆژ لەشى كەم دەكات... زۆرتر بېر بەلای ئەوهدا دەچى كە نەخۆشییەكى توش بوو. جا هەتا زووتر بچیتە لای پەزىشك بۆ چاره كردنى خۆى چاكتر و پەسندتره. بېر كردنەوى قوول لەوهى كە بەسەرى هاتوو، هېچ كەلكىكى نىیه. چونكە هەر پزىشكەكە بتوانى رېنگای چاكبوونەوى پېشان بدات. هەتا زووترىش بەئامۆزگارى پزىشكەكەى بچووتیتەوه، زىنگى و ژىرى خۆى پېشان دەدات. بەلام ئەمجۆره پیاوانه نین كە ئىمه لىیان دەدوین. ئەوانەى ئەمانەوى لىیان بدوین، ئەو كەسانەن كە سالى دوانزەى مانگ هەست وا دەكەن: لەشيان (نبوه باشه) كەچى هەموو دەم پزىشكەكانىشان پىیان دەلین هېچیان نبیه كە پتووست بەخەمخواردن بكات. ئەو كەسانە، بەجۆرىكى ئاسایى، هەست وا دەكەن، كە پزىشكەكانیان پەیان بەنەخۆشییەكانیان نەبردوو. پروایان وایه كە یان نەخۆشییەكى وەك (شېرپەنجە) ی سامناك، یاخود نەخۆشییەكى سامناكى تر كە هېشتا لە سەرەتايدا، خەرىكە لەشيان لە كەلك بخات و هېزبان پە نەهێلێ. ئەوانه پروایان وایه ئەگەر پزىشكێكى شارەزایان دەست بكەوى، ئەو دەردە نەهێنیهیان دەردەكەوى، ئنجا ئەوساكە بۆ هەموو كەس دەردەكەوى ئەو كۆلانە - بەهۆى تێنەگەشتنى پزىشكەكان و دلێهێبى كەسانى تریشەوه - هەر بەتەنیا، خۆیان لە كۆرى نەخۆشیا لە جەنگابوون!...

ناخۆكى لەو كەسانە زۆرتره كە خەمخەفت سەرى تىبكات؟ ئەوانه هەر نەخۆش نین. بەلكو بەش براویشن لەو كەسانەى كە بتوانن تىیان بگەن. ئەوانه هېشتا كەسێكى وا مېشك فراوان و فرەزان و دلەسوزیان توش نەهاتوو كە لە نەخۆشییەكانیان بكووتیتەوه و چاره یى بۆ بدۆزیتەوه.

بەشكردنەوهیەكى دروست، زۆر بەئاسانى دەردەكەوى، كە دەرد و نەخۆشییەكان، هەر لەوهوه پەیدا بووه، كە ئەوانه هەر بېر لە خۆیان دەكەنەوه. فرمانىشان بەجگار كەمه. ئەوانه لەشيان دروسته، بەلام هۆشبان نەخۆشه. من خۆم ئافرهتێك دەناسم، لەوهپېش

ئەگەر ئەندىشه يەكى بەهێزت هەيه، ببه بەوێژ. بەلام لەبىرىشت نەچى، كە رەندىترىن چامه كە بتوانن هەلبەستين، ئەو چامه يەيه كە بابەتەكەى ژيانى تايبه تىي خۆمان دەگریتەوه...

ئەگەر هەر بەپتووستى دەزانیت، بەئەندىشه چى دەهتیتە پېش چاوى خۆت بېهتە. بەلام تىبكووشه كە خەو بىنینه كەت راست بى. چونكە لە خەو بىننى راستدا هەم كۆلێبەكى راسته قینه هەيه، هەم گەمە كردنىكى راسته قینه.

كە لەناو كورسىيه دوو باله كەتدا دادەنىشیت، شتى ناخۆش و پر ئازار مەهتەره پېش چاوى خۆت.

ئەمه راسته كە ئەم زىنده خەوانه جۆره خۆشییەك دەخەنە ناو (ژيانە زەرد) كەتەوه، بەلام ئەو كەسايه تىبهى دروستى دەكەن بۆتۆ، دوور نبیه كە ببیتە سەرچاوه يەكى گورە بۆ وەر سكردن و بىزار كردنى كەسانى تر.

ئیمه (خەم) مان خۆش ناوى. جا ئەگەر ئەوهنده بى دەسلالت بىت كە نەتوانیت لەبرىتى (خەمخواردن) شتىكى چاكتر بكەیت، خۆ لە دەستت دى بمریت!... بگەرێ بەدوای شتىكى خۆش و بەكەلكدا، خۆتى پتووه خەرىك بكە.

دواى، بام ئەم قسانەى (گۆتە) ت بۆ بگێرمەوه كە لە (ویلەلم ماىستەر) دا كرووتى: (پىاو هەر هېچ نەبى، رۆژى گوى لە گۆرانىبەكى بچووك بگرى، چامه يەكى نایابىش بخووتیتەوه، چاوىش بەبىننى وینە يەكى جوان بگەشیتیتەوه، هەر وهه ئەگەر بۆرى كرا، چەند قسه يەكى پەسند بكات).

بەمن دەكەیت، ئەم ئامۆزگارىيانە، بەدل هەلدەگرت و پىيانەوه بەرپتووه دەچیت.

پوختەى وتراو:

١- هەندى كەس خۆشى لە خەمخەفت دەبىن. ئەمەيش ئەوه روون دەكاتەوه كە بۆچ خۆیان دەخەنە داوى خەمخەفتەوه، هەر بەتارەزوو!

٢- خەمخەفت جىگای ئەو وشكییه پر دەكاتەوه كە توشى مېشكیان دیت.

٣- خۆت بكە بەكوگایهكى هېز و ئاسايش و ئارام. نەك جىگایهكى ترس و لەرز و بى ئارامى.

٤- خەو بىبە، ئەندىشه كارىش بكە، بەلام لە رېنگای راست و بەكەلك لامەده.

یه کیک بو له و نه خوشانه. به پیتی ئه و رسته یه ی که خۆی داینا بوو نه خوشییه کانی یه جگار زۆربوون. که چی له راستیدا میتشکی تیکچوو بوو، به لّام له شی خوش و دروست بوو. درهنگ بۆم کرا، برۆای پێ بکه، که ئه و له گه لّ ژیاندا خراب و هستاوه. پاشان که ههستی به راستیی قسه کهم کرد، ئه و نیازم پێ به خشی، که خوشه و بیستی کهسانی تر و پیشخستیان، نیشانه ی گه وریه ی و بلندیان ده ی. ئیتر له وساکه وه، ئاره زوویه کی نوی چوو له یه وه، سه رتا پا گۆری.

ئێستا که ئه و وه ریبوو و بیزاریه ی که جار ههستی پێ ئه کرد، نه پیاوه. به لّام تا تیکۆشانیککی زۆری نه کرد ئه مه ی بۆ نه چوو سه ر. له راستیدا، گۆرینی پیشبینی مرۆف، له شه و و رۆژتیکدا، پیک نایه ت. به لّام ئه وه بيش هه لده گری له پیناویدا ره نج بدری. که واته وه ها چاکتره مرۆف خه ریکی جیهانی ده ره وه ی، نه ک ده روونی خۆی. ئه ویش بۆ ئه مه یه که هۆش له ده ست له شکرکی خه م رزگاری بی.

له ناوه ند ئه م نمونه ی نه خوشییه خه موخه فه ته و، که بیانوی خیزانیککی گه ورده دا، به راوردیک بکه. ده بینی که بیانوه که هه مووده م خه ریکی ریکخستی کاروباری میترده که ی و مناله کانیه تی، جگه له ماله که ی. که بیانوه که، به زرده خه نه یه که وه پیت ده لّ: ماوه ی ئه وه ی نییه نه خوش بکه وئ، ئه مهیش راسته. به لّ، ئه مه راسته که ئه ویش به شی خۆی ئیش و تازاری هه یه. ئه مه راسته که زۆر شه و هه ست به ماندوویتی ده کات. به لّام هه رگیز ماوه ی ئه وه ی نابێ، که بیر له نه خوشییه شیره نهجه، یان برینی ورگ، یان بیر له نه خوشییه سیل بکاته وه که هیشتا له سه ره تاکه ی دای... ئیتر هه ر ئه وه نده یه، که ئیواران به شه و ده چیتته سه ر سه رین، هه ست به ماندوویتی و برست برۆای ده کات. به لّام که به یانی هات، ماندوویتییه که ی نه ماوه و له شیشی سووک بۆته وه و، ده ستیش ده کاته وه به فرمانی ناوما لّ و به جیهانی کاروباری خیزانه که ی تا چه ند سالیکی دووردریژ...

دوور نییه ئه ویش تووشی نه خوشییه شیره نهجه بوو بێ. دوور نییه ئه م نه خوشییه، دوا یی به ژیانیشی بهیتن. دوور نییه که له له شی ماندوویدا، گه رای خۆره ی گه لّ نه خوشییه تری هه لگرتب. به لّام ئه وه نده هۆگری ژیا نه، که هیزی هۆشی، باری ماندوویتی هه موو له شی، هه لده گری و کاروباری بۆ ئاسان ده کات، تا رۆژتیک دیت که ره نج و کویره وری دوا یی دیت، ئه وساکه له ش ده توانی به ئاسانی به شی خۆی سه رو تی ده ست بکه وئ له تافی پیریدا. جا ئه م جو ره که سانه ن که ته مه نیان دریتژ ده بی و خوشی له ژیانیککی پیرانه ی تیگه یشتوو انه و باش ده بین.

جا ئه گه ر ده ته وئ به له ش خوشییه وه بژیت، ئه و نوچ مه گره له سه ر ته ندروستی خۆت، ئامانجیککی نایاب بۆ خۆت بدۆزه ره وه له ژیا نته دا، که هه لگری بۆ بژیت. چونکه هه ر هۆشی زیندوو که له شی زیندوو دروست ده کات. له ش هه یج نییه، ئه وه نه بی که کرا وه بۆ ئه مه ی به خریته گه ر و فرمانی پێ بکری. جا هه رچه ند ئا واته کائمان پتیران لی بی، هه یزه کانی نا و له شمان ده ست به کۆبوونه وه ده که ن و ئاماده ده بن بۆ پیکه یانی مه به س و ئا واته کائمان. بۆ ئه و که سانه ی که ریز له هۆش ده گرن و کاری پێ ده که ن، راستی په رستییه (پیر فرانسیس ئاسیسی) که له باره ی ژیا نه وه نوو سیویه تی، ئامۆزگاریه کی گه وری تیدا یه. ئه و له شی خۆی وا به کار ده هینا، وه ک گویدریتیک بیت و بۆ ئه وه دانرا بی که گیانی کله داره ی هه لگری و بوو. جا هه رچه ند گویدریتیکه ی سه رکیشی ده کرد، له غا وه که ی را ده کیشا و ملیشی وه رده گتیرایه سه ر رینگای راسته قینه، بۆ ئه مه ی تا پیتی بکری به که لکی بیت. گویدریتیش بۆ ئه وه دروست کرا وه، که به باشی به کاری بهیتن، نه ک به خراپی. رینگادانیش به و گویدریتیکه که به ئاره زووی خۆی برۆای به رتیه، ئه وه ده به خشی، که ئیمه ی له وه ده نین، که له ژیا نده هه یج شتیکی وانییه که به ترخر بی له سه رو تی تاییه تیمان. ئیمه یه ش که گه یشتینه ئه م را ده یه، پتووستیمان به به زه بی پیداهاتنه وه نییه، به لکو پتووستیمان به سه رنجدانیککی تازه و دووربینیه کی تازه هه یه. هه نگا وه کانی سه ره تاییش که له پینا و ئه م پیشبینیه تازه یه دا ده ها ویتژی به ره و ده سه لاته کانی ژیا ن، زۆرجاری وا هه یه، ته نیا بریتی ده بی له سه رزه نشتکردنیککی دروست. بۆی هه یه، که م نوستن، سه رچا وه یه کی خه م بی بۆ زۆر که س. به لّام ده بی ئه وه مان له بیر نه چی که که م نوستن، نابیتته هۆی خه موخه فه تیککی یه جگار گه وره. چونکه زۆربه مان له وانه ن که ده توان به چه ند کاتیککی که می نوستنه وه به له ش سووکی و چالاکییه وه خۆیان پیا ریزن. بچۆره نا و جیگا که ت، ماوه ی له ش و هۆشیشته بده خا و بنه وه. پاشان له دلّی خۆتا بلّ: (من باکم نییه خه وم لی بکه وئ، یان لیم نه که وئ). من هه ر ئیستا که به شی خۆم سه ره تم ده ست ده که وئ). من خۆبشم، تا چه ند سالیکی تووشی خه و لی نه که وتن هاتم. به لّام له دوا ییدا بۆم ده رکوت که چاکترین رینگا ئه و تا که له سه ره وه پیشانم دا.

پتووسته له سه رمان، ئه وه نده ئا گادار بین له خۆمان، که بزانی زۆریه ی نه خوشییه خه و لی نه که وتن، له هه یچه وه په یدا نابێ، له وه وه نه بی، که خوی خرا پمان به هۆشمان گرتب. دیاره ئه وه کاریکی په سه ند نییه که له نیوه شه ودا، له وزه به دهر، هۆش وریا بکرتته وه. هه ره ها ئه وه بيش باش نییه، که گیروگرفته کانی رۆژانه مان، بیهینه نا و جیگا وه له گه لّ

خۆمان، بۆ ئەمەى لەو کاتانەدا بېربان لى بکەینەوه، که کەس نەماوه چاوى نەچووبیتە خەو!...

هەروا باشتەرە که لەپیش ئەمەى پەنا بەریتە بەر نوسن سەر و دللى خۆمان پر بکەین لە ئارام و ئاسایش و ئاشتی... چاکترین رینگەیش بۆ گەشتن بەم ئامانجە، ئەو یە که بچینەوه سەر ئەو خووه چاکەى پشبینان، واتا چەندمان پى بکرى لە نووسراوه ئایینبەکان بخوینەوه، جگە لەوه لە شپۆبەهەى کى ملکە چانەیشدا روو بکەینە خودای پاکى بى هاوتا و لى بپارێنەوه که چاوى گەورەى لەسەرمان بى.

بەللى وایه! لە راستیدا، وا هەلدەگرى، که ئیمە سەرنجدانىکى وا بەکار بەین بەرامبەر ژبان، که یارمەتیمان بدات. لە تىگەیشتنى گىروگرفته کانى رۆژانەماندا، بەسەرپەرشتی دەستورى خواىیەوه، که هەر بووه و هەر دەژى، هەر وهه بەچەشنى ئەوانەى که لەوهپیش یارمەتى داوان، یارمەتیی ئیمەیش بدات، که هەموو روو بکەینە ئاسمان و چاوى بپارێنە بارەگای خواىی. ئەم جوۆرە بىرانە، ئەگەر هاتنە مێشکەوه، لەشى ماندوو دەخەنە سرهوه، بەچەشنى خەولیکەوتنىکى تەواو.

کاتى که (ئالان تارى)، لاساییکەرەوهیهکى هەرزەکار بوو، خوۆ چەوساندنەوه، لە پەلوپۆى خستبوو. ئنجا خەموخەفت سەرى تىکرد. یەکیک لە دۆستەکانى ئامۆزگارى و کرد که شەویک لە دەشتدا رابووتى، هەر سەرنج لە ئەستیرهکان بدات. ئەویش پێخەفەهەى خوۆ گواستەوه ناو چیمەنىکى جوان، شەویکى هاوینى لەویدا رابوورد، هەر سەرى ئاسمانى دەکرد. پاشان گوتبوو: پاش ئەو شەوه، زۆرى پى نەچوو، چاک بوومەوه. چونکه ئاسمان ئەوئەندە جوان و فراوان بوو، ئەوئەندە جى سەرسورمان بوو، لە بەرامبەر پەروەردگاردا زۆرى پى نەچوو، خەمەکم پەوییهوه و، خەفەتیشم لە دلدا نەما.

زۆرجارى وایش هەیه که بەتەنشت خەمى تەندروستى لەشەوه، خەمى تەندروستى هۆش دللى مەروۆف داگیر دەکات. ئەوى تووشى ئەم جوۆرە نەخۆشیه بى، پەیتا پەیتا ئەم نیازە بەخۆى دەبەخشى: ئەگەر خەوى لى نەکەوت، دوور نىبە بەتەواوى مێشکى تىک بچى و هۆشى لە دەست بچى. ئەگەر بەشەویش هیچ سەرەوتنىکى دەست نەکەوت، ئیتر بەهیچ کلۆجى لە تواناییدا نامى بەرگەى سەختى ژبان و ئەرک و ئازارى جیهان بگرى.

خەم مەخۆ، هۆشت لە دەست ناچى! ئەم بىروباوهرە ناشیانه، لە مێشکت بکەرە دەرەوه. بەدلنایىیهکى تەواویشەوه بەخۆت بللى: (نە! ئەمەیش لەو شتانەیه که بەهیچ کلۆجى روونادات!). پاشان خووه خراپەکانى هۆشت راست بکەرەوه. هەر کاتىک توانیت،

شپۆهوى ژبانەت بەو جوۆرە بگۆریت، هێواش، هێواش، خەوهکەت لە خوۆبەوه دیتەوه ناوچاوت.

که ئىواران هات، لە خواردەنەوى ئەو شتانەى مەروۆف هوشيار دەکەنەوه خۆت بپارێزە. هەر وهه لەو بىرەوه ریانەیش که هۆش دەووروزتین خۆت بپارێزە. مەچۆرە ناوچىگاکەیشتهوه، بەنیازی نوستەوه. تو هەر ئەوئەندە خاوى بىتەوه بەستە. ئەمەیش فیر بى، لەبیرت نەچیتەوه:

(بام ئەرک و ئازارى رۆژ بۆ رۆژ مینیتەوه. بەهیچ کلۆجى نایى بگاتە شەو!). ئەگەر وىستت، خاوردنەوهى لەش بەکار بەینە. بەلگەکان و لنگەکان و لەشت و چاوهکانت و پیلوى چاوهکانت، تەواو خاوى بکەرەوه و بەدل خۆشیهکەوه رابکشى. ئەم کردارە توندی و گرژى لە لەشت دەکاتە دەرەوه و خەویشت لى دەخات.

جارى وایش هەیه، خەمەکان لەوهوه پەیدا دەبى، کهوا هەست بەخۆمان دەکەین، فرمانى رۆژانەمان بەباشى بۆ جىبەجى ناکرى. لەگەل ئەوئەندەماندا که پزىشک نیشانەى هیچ نەخۆشیهکمان تىدا نادۆزیتەوه، کهچى هەست وا بەخۆمان دەکەین که لە تواناییماندا نىبە هیچ فرمانىک بەجى بەین. باشە. بام سەرىکى ئەم کهینەوبەینەیهیش بکەین.

پىوستە تو له بارتدا هەبى، که ئەو پىشەیهى هەلتبەزاردوووه بۆ خۆت، پىت هەلبسووى. دوور نىبە تا چەند سالىکىش لەمەوپیش وابوو بىت، بەلام ئىستاکە هەست دەکەیت که فرمانەکەت، تەندوروستى تىک دەدا و، بەتەواوتى لە پەلوپۆت دەخات. ئایا، لەم دواىیهدا، تویش وات لى هاتوو؟

رەنگە شتىک لەوهت بەسەر هاتى، بىرەوه رى ئەوئەندە هیشتا لە مێشکتدا ماوه. بام بللى، رەنگە، رەنجەرۆ بوو بىت، بەلام نایشتەوى کەس بەو سەرنەکەوتنەت بزانى. ئەم شاردنەوى هەستەت لە دلدا، هیتىکى زۆرى پى بەخت کردووت. بەلام چاکتر ئەو یە، که ئەم رەنجەرۆى و سەرنەکەوتنەت بخەیتە روو، لەمە بەولاوه نەیشاریتەوه.

پىوستە رووبەرووى بوەستىت. چارهى بکەیت. ژبانى خۆبىت بەوپىیه راست بکەیتەوه. تو لهى خۆبىت لە چەند لایهکى ترهوه بکەیتەوه، که ئەو زبانهت بۆ پر بکاتەوه. ئەو دل شکستیهت لەناو مێشکتدا مەشارهوه، خۆبىت وا مەنوینه که هیچ دل شکستیهکت تووش نەبووه. ئەگەر پىت خۆش بوو، لەگەل دۆستىکتدا لى بدوى، لى بکو له رهوه. بەلام پىش ئەمەى لای دۆستەکەت لى بدوى، پىوستە لەگەل خۆتدا لى

بکۆلیتتهوه. ئه‌ویش به‌مه‌رجیک که دل پاکانه و بی باکانه هه‌رچی راسته ئه‌وه بلێت. به‌مجۆره، هیزی په‌ستیاوروت به‌ره‌للا ده‌بیت، که ده‌توانیت له‌ ژبانی پۆژانه‌تدا به‌کاری به‌ییت. ئه‌مه له‌وێ بوه‌ستنی. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه رهنگه‌ توو یه‌جگار ورد بیت له‌ فرمانه‌کانتدا، له‌ وزه‌به‌ده‌ر له‌ شت بکۆلیتتهوه، ته‌نانه‌ت وردبوونه‌وه‌که‌ت ئه‌مه‌نده له‌ ئه‌ندازه‌ ده‌رچوو بی، که‌ یه‌شتبیتته‌ جوژه دوولییه‌ک، هه‌روه‌ک سیبهر لیت نه‌بیتته‌وه. ئه‌و دوولییه‌یش وای لێ کرد بیت، که‌ به‌توێ دلنیا بیت، له‌وه‌ی که‌ هه‌موو شتی که‌ له‌وپه‌ری چاکیدا به‌رتیوه‌ ده‌چی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ناچار بوو بیت که‌ خو به‌خۆی خو‌ت هه‌موو شتی که‌ سه‌ره‌شتی بکه‌یت. وات لێ هاتوه‌، که‌ پشت به‌ژێرده‌سته‌کانت نا‌به‌ستیت... جا لیره‌وه، پۆژ به‌پۆژ، ژبان، به‌لای تووه‌، پر گه‌روگره‌ستتر ده‌بی.

ئێمه‌یش له‌م رووه‌وه‌ هاوبه‌شیی هه‌ستت ده‌که‌ین، ئه‌م کرده‌وه‌یه‌یشت به‌شتیکی گه‌وره‌ و په‌سند ده‌زانین. له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا دل‌سۆزی وایه‌جگار زۆر، به‌شتیکی خراب ده‌زانین وای بوو وینه، سه‌رگوروشته‌ی یه‌کی که‌ له‌ سه‌رکاره‌کانی کارگه‌به‌کت بوو ده‌گه‌رمه‌وه:

کابرا تووشی نه‌خۆشییه‌کی گه‌رنه‌ بوو، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ دلێ هینایه‌ له‌رزین. پۆژیک له‌ پۆژان له‌ خۆی پرسی: ئه‌گه‌ر هاتوو نه‌خۆشییه‌که‌ی په‌کی خست له‌ کار و فرمان، ئاخۆ چی به‌سه‌ر ژن و مندا له‌کانی بیت؟ بوو پۆژی دوا‌یی، که‌ هاته‌وه‌ کارگه‌، به‌دلێکی به‌هه‌زتره‌وه‌ ده‌ستی دایه‌وه‌ فرمانه‌که‌ی، به‌پاریشی وای بوو که‌ زۆر چاکتر له‌ جاران دل‌سۆزی تیدا بنوین. به‌لام زوو بوو ده‌رکه‌وت، که‌ فرمانه‌که‌ی، له‌ ئه‌ندازه‌ی خۆی به‌ده‌ر، ماندووی ده‌کات. ئنجا ده‌ستی کرد به‌بۆله‌بۆلکردن له‌ لاوازی له‌شی.

له‌پاش گفتوگۆیه‌کی کورت له‌گه‌ڵ مندا، له‌ باره‌ی گه‌روگره‌فته‌که‌یه‌وه، له‌وه‌ تێگه‌یشت که‌ له‌ ئه‌ندازه‌به‌ده‌ر دل‌سۆزی نوواندوه‌ و خۆی به‌خت کرده‌وه‌ له‌ فرمانه‌که‌یدا، ئه‌م خه‌مخۆریه‌یشی که‌ گه‌یشتبووه‌ ئه‌ندازه‌ی دوولێ، له‌ ئه‌نجامی ترسه‌وه‌ بووه. جا که‌ هۆی نه‌خۆشییه‌که‌ی خۆی بوو ده‌رکه‌وت، ئیتر وازی له‌ زۆر لیکۆلینه‌وه‌که‌ی خۆی هینا و له‌ ئه‌ندازه‌دا له‌ فرمانه‌که‌ی ورد ده‌بووه‌وه. به‌و جوژه‌ ماندووییتی ده‌ماره‌کانی هه‌ندیک که‌م بووه‌وه، ئیتر منیش له‌و پۆژه‌وه‌ لیم نه‌بیسسته‌وه‌ که‌ تووشی خه‌موخه‌ف‌ت بوو بپته‌وه. ئه‌مه راسته، که‌ ده‌بی دل‌سۆزی بنوین له‌ فرمانه‌کاماندا، هه‌روه‌ها راستیشه‌ که‌ ده‌بی تا پیمان ده‌کری فرمانی خۆمان به‌باشی به‌ینه‌ سه‌ر، به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌یشمان له‌بهر نه‌چیتته‌وه، که‌ ئێمه له‌ناو جیهانیکی ناته‌واودا ده‌ژین. هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ که‌سانیکی ناته‌واودا فرمان ده‌که‌ین. ژیری ئه‌وه‌یه‌ که‌ جیهان به‌چاکی و خراپیه‌وه‌ په‌سه‌ند بکه‌ین. له‌ هه‌موو

جاروباریکیشدا چه‌ندمان پێ بکری له‌ فرمانه‌کاماندا تیبکۆشین، هه‌روه‌ها ده‌بی ئه‌وه‌یش بزاین که‌ ئه‌م جاروباران، له‌ هه‌موو سه‌ریکه‌وه‌ ته‌واو نین، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یشه، که‌ ئێمه له‌ تواناماندا نییه، هه‌موو جاریک فرمانه‌کامان پێ هاوتا بن.

له‌ جیهانیکی وادا که‌ ئێمه‌ی تیدا، تیبکۆشین بوو ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌نجامی کاره‌کامان له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه‌ ناوازه‌ ده‌ریچن، ئه‌وه‌ ده‌گه‌یینه‌ی که‌ ئێمه به‌دوای کلاوی با بردودا ده‌گه‌ریین. ئه‌مه‌یش به‌لگه‌یه‌که‌، بوو ئه‌وه‌ی که‌ ده‌ماره‌کامان یه‌جگار گرژ و توندبوون، نه‌ک بوو ئه‌وه‌ی که‌ به‌یروباوه‌ره‌کامان راست و دورستن. له‌ناو کار و فرمانه‌کانی پۆژانه‌ماندا چه‌ند کاروباریک هه‌ن، هه‌ر تا ئه‌ندازه‌یه‌ک ده‌توانین، کارگوزاریمان تیدا به‌خت بکه‌ین. به‌لام ئه‌گه‌ر هاتوو ئه‌و کاروبارانمان به‌ته‌واوته‌ی بوو نه‌چوو سه‌ر، ئۆبال به‌ئه‌ستۆی خۆمان نییه، به‌لکو به‌ئه‌ستۆی ئه‌م جیهانه‌ پر که‌موکووریه‌یه. له‌وه‌یشدا هه‌یج که‌لکیک نا‌به‌خشین، ئه‌گه‌ر دلێ خۆمان بوو که‌موکووری ئه‌م جیهانه، پر له‌ خه‌م بکه‌ین، چونکه‌ تا ده‌مین، به‌ناته‌واوی ده‌مینیتته‌وه.

وایش چاکتره‌ که‌ خۆمان رابه‌یینه‌ به‌گه‌شی و رووخۆشییه‌وه‌ له‌گه‌ڵ ژێرده‌سته‌کاماندا. به‌لام ده‌بی وریا بین له‌ ئه‌ندازه‌ ده‌رنه‌چین. ئه‌گه‌ر ئه‌وانه له‌ش سووک بن، پیمان خۆش ده‌بی فرمانت له‌گه‌ڵدا بکه‌ن. که‌ ناشیتیه‌کیان لێ روو ده‌دات، ماوه به‌تووهره‌بی مه‌ده‌ داگیرت بکات. پشوویه‌ک به‌ده‌ و ناشیتیه‌که‌یان وای به‌خه‌ره‌ پێش چاوت که‌ ئه‌وانیش به‌شیکن له‌ یاسای پۆژگار. که‌ وات کرد، زوو بوو ده‌رده‌که‌وێ، که‌ کار و فرمانی پۆژانه‌ت به‌ئاسانی و که‌م ئه‌رکیه‌وه‌ بوو ده‌چیتته‌ سه‌ر.

زۆرجاری وایش هه‌یه، به‌وه‌ خه‌م ده‌خۆین که‌ هه‌ست به‌ئاژاوه‌یه‌ک بکه‌ین له‌ کار و فرمانه‌کاماندا. ئه‌م خه‌مه (خه‌م) یکی راسته‌قینه‌ی گه‌وره‌یه‌ له‌م سه‌رده‌مه‌دا. وام دپته‌ پێش چاو، که‌ ئه‌وه‌یش به‌شیکی راسته‌قینه‌ بی له‌ یاسای کۆمه‌لا‌یه‌تیماندا. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که‌ ئیستا تیبکۆشانیکی زۆر ده‌کری له‌ پیناوه‌ که‌مکردنه‌وه‌ی ئازار و زبانی ئه‌و خه‌مه‌دا، له‌ناو چینی هه‌موو کریکارانی ده‌ستدا^(١)، که‌چی کریکارانی خاوه‌ن (کراسی ره‌ش) له‌ هه‌موو کریکاریک پتر تووشی ئه‌و خه‌مه‌ ده‌بن.

دووور نییه‌ که‌ ئه‌م هه‌ستکردنه‌ به‌نه‌بوونی ئارام و ئاسایش، ئه‌نجامی په‌روه‌رده‌کردنیکری نادرست بی. یاخود ئه‌نجامی بی کاره‌بی بی. یان ئه‌نجامی کاره‌ساتیکری رووداو بی.

(١) کریکارانی ده‌ست: له‌وه‌ ده‌چن مامۆستا مه‌به‌ستی له‌ (أیدی العاملة)ی عه‌ره‌یه‌که‌بی.

چونکه په روږده کړدنی نادرست، هه مووډم هه ست وا به موږف دهکا که نه نارام هه په و نه ناسایش. چونکه نه مندالهی له خانوویه کی وادا گه وره کرا بی، که هه مووډم پر له شه روښوږ و ناژاوه بوو بی، یان له ناوچه په کی وادا په روږده کرا بی، که هه مووډم گیروگرفت و تنگوچه له موی ژبان هه رښه شی لی کرد بی، نه مندالهی بی گومان وره به رنهدا و پشتیش به خوی نابه ستی. نه وسا که یش نیتر دهرمان به که لکی نایه ت. مه گه ر نه وه به که لکی بیت که نه کاره ساتانه ی له مندالیدا به سهریدا هاتووه، جاریکی تر بیه پنیته وه پیش چاوی خوی، نجا راسته وخو به رامبه ری بوه ستی و پتی بلنی: (له سهره تادا خراب په روږده کراوم. له مه ودوا، خوږم له ده ست نه و ره وشت و خووه خراپانه پرگار ده که م. هه روها له باره ی ژبانیش هه و بیرویا وهری تایه تیی خوږم دوروست ده که م).

بی کاره بییش، وا له پیاو دهکات که هه ست به نه بوونی نارام و ناسایش بکات. چونکه هه مووډم، به هیوا په، به لام هیوا په کی پروپوچ، که سهرکه وتنی ده ست ده که وئ. دور نییه که سهر بخاته سهر نه و بیروپوچ په کی برتیبیه له ده ست کردی (خوپه سندی) خوی، به جوړیکی وا توند و کاریگر. که هه مووډم له گپژاوی خه موخه فته و ترسدا بخولیته وه. که واته، وا باشه، هه ر له نیست او ده دان به و دابنن، که له توانا پیدا نییه، سهرکه وتن، یاری هه موو جاریکمان بی. به لکو ده بی وا چاوه پروان بکه ی، که جارباریکیش په یتا په یتا سهرگره دانیمان تووش ده بی. نه مه یش که مترین شته که له ژباندا لیمان پروبدات. له راستیدا، له جیهاندا له سهرنه که وتن، خراپتر و تالتریش هه په. له سهره تای هه موویشیان هه و نه وه دپته پیشه وه که پتی ده لین: (ترسی سهرنه که وتن)...

به لام هه ستکردن به پروودا و راسته قینه، به نه بوونی ناسایش و نارام، که زوریه ی که سان تیوه ی گلاون، نه وه بابه تیکي تره، به هوی و تاران زانستی خونا سین هه و، راسته وخو چاره ناکری. نه هه ستکردنه سهاره ت به و که موکوورپیه په که له شیرازه ی کومه لایه تیماندا پنج به ست بووه. هه روها سهاره ت به و خوپه رستی و چاوبرسیته شه که خوومان پیوه گرتوون. بو نیسه یش وا چاکتره، که وهک به شیک له گه موی ژبان، ته ماشای بکه ی، هه روها تیبکوشین بو نه موی له شپوه په کی مه ند و زرنگدا چاره ی بکه ی.

له پیش هه موو شتیکدا خه ریک به، به می شکیکی پرونی له سهرخووه، بییر له کهینه بو په یه که ت بکه یته وه. دور نییه که له پرووکرده ژباندا به هله دا چو بیت. هه روها دوریش نییه، که وهک خوت له تنگوچه له مه دا ده بینیت، به نه اندازه یه نه بیت. په نگه هه ر نه وه نه بی که به هوی نوچ گرتنه وه، له بییرکرده ودا له خوت، هه روها به هوی ترس

و له رزته وه له ژبان، گریه که له دلندا په یدا بوو بی، که زاناکانی خونا سین ناویان ناوه (گری دلته نگی).

جا نه گه ر، به راستی هه په کی ته واو هه په، بو ترسه که ت له وه ی که فرمانه که ت یاخود دهرامه ته که ت له ده ست بچی، نه وا بی چه ندوچوون، بریاریکی به دل بد له سهر نه و ریگه په ی که ده یگریت بو چاره کړدنی گیروگرفته که ت. چونکه زورجاری وا هه په به رامبه ر وه ستانی نه و هوی ترسه هه موو سهرگره دانی یاخود تنگوچه له مه په کی چاره ده کات.

چه ندت پی کرا، خوت به هیتر بکه، بو دواړوژت. نه کاره نه ک هه ر فرمانیکي سهرشاته، به رامبه ر به خوت، هه روها فرمانیکي سهرشانیسته به رامبه ر نه وانه ی پالیان به تووه داوه و پشتیان پی به ستوویت. نه وهنده هه په، دواړوژت به مپروته وه مه به سته، هه روها ماوه یش مه ده به خه م بو دواړوژت، که سهره وتی نیمروت لی تیک بدات. کاره ساتی یه جگار خراب، زور که م رووده دات. ته نانه ت نه گه ر پرویش بدات، له دهر ووماندا نه وهنده هیتر مه زن هه په که بتوانین به رگه ی بگرین.

که م که س هه په له نیسه، تا نیستا به ته واده تی خویان ناسیبی یان په بیان به وه برد بی که له دهر ووماندا نه مه نده هیتر نازایه تی و خوراگرتن و پشت به خوپه ساتن هه په که هه رگیز له بن نایه ت. پروات وا بی به خوت، که تو نه مه نده هیتر و ده سلات و کارگوزاریت تیدا کویوته وه، که له تواناندا هه په هه موو پیوستیه کی ژبان جبه جی بکه ی. جا باوهرت چند بی به خوت، نه وهنده نیاز و بریارت بو پیک دئ!

پوخته ی و تراو:

۱- دلته پر بکه له خو شه ویستی به رامبه ر هه موو که س. نه م جوړه خو شه ویستی به، نیاز و ناره زوی تازه له دلندا دروست ده کات، نه وسا که یش له م باره وه که تییدایت ده گورپی بو باریکی تر.

۲- ناخو، نه که وتوویته ژیر چنگی (گویدریژ) ه که ته وه؟

۳- نه رک و نازاری روژ به جی به پله بو روژ، مه یگویتزه ره وه بو شه و.

۴) نیسه له جیهانیکي ناته وادا ده ژین، له گه ل که سانیکي ناته و اویشدا ده ژین. که واته وربا به له نه اندازه نه چپته دهره وه!

برایه وه ۱۹/۱۰/۱۹۶۴

ترس دوزمى يه كه مته

نووسه رى: و. ج. ماكبراى
خاوه نى نووسراوانى گرتى كه موكووربى و
گيروگرتى ره وشتى مندالان

كوردى نووسى له سالى: ۱۹۶۳

ئه مه شتيكى ناشكرايه كه ترسنوك ده ترسى بيته كورى زورانبازييه وه، به لام ئه وه سه يره كه پياو له جيگاي كراوه و بلنداى و هه وه ترشقه و بروسكه بترسى، يان سل له پشيله و مشك بكاته وه... يا خود كه هاته ناو كورى پياوانه وه؛ جيهانى لى بيته وه يهك و وا بزاني كه به نديه كه له ناو به نديخانه دا. يان بژى له جيهانىكى وادا كه پرى بى له دوودلى و ببرى هيچوپوچ. ئه وانه هه موو به ترسى ناپه سندن ده ژميترين. توبش ئه گهر له وانه يت كه به مليون كه سيان تووشى ژه هرى ئه م جوړه ترسانه بوون، ئه واه ئه م نووسراوه، وشه به وشه بخوينه روه، چونكه وهك تلياكيكى سه رسامكه ره باريدا هه يه زامى دهروونيت چاك بكاته وه و بيخاته وه كامه رانى.

پيشه كى

نووسه رىكى به ناوبانگ، له نووسراوىكى نوپى خويدا ده لى: (هيچ شتيك نييه، ئه وهنده ي (ترس)، كه هه لى بگرى، دهروون بيزى لى بكاته وه. ترس له هه موو هه سته كانى مرؤفايه تى گه نگرته. دوزمنى پيشكه و تنيشه، نهك به تهنيا، هه ر بو گيانى تاكوته راي مرؤف، به لى كو بو گيانى هه موو ره گه زى مرؤفايه تى). به زورى نازانين كه بلين، ئه م وته يه، هه رچونيك باشيش لىك بدريته وه پتر له نيوه ي راستى پر ناكاته وه.

مرؤف باش له (ترس) تينه گه يشتون. چونكه هه ردوو جوړه كه ي ترسيان له يه كتر جوئ نه كردو ته وه. ترس هه يه ئاساييه و په سنده. ترسيش هه يه ئاسايى نييه و په سندنيش نييه. ترسى ئاسايى په سندن له شتيكه وه پيدا ده بى، كه هه بى و راستييه كى تيدا بى. زورجارى وا هه يه مرؤف هه ست به وه دهكات كه هه ندئ هيتز له دهروويشتيدان هه ره شه ي نازاردانى گيانى و نه مانى سامان و ژيانى لى دهكهن. له وه هه سته وه (ترس) لى ده نيشى.

به لام ترسى ئاسايى - مه گهر جار به جار يك نه بى كه زور كه م روو ده دات، وهك ئه و سامه ي كه ده نيشى له مرؤف به هوئى روو داويكى ناشكرا و نه بينراوه وه - هيتز له مرؤف نابرى، په كى فرمانى ناخات. له راستيدا داخستن و په كخستن هيتزى مرؤف له فرمان كردن، روو نادهن، هه تا مرؤفه كه ئه وهنده ناشى نه بى كه له واتاى (ترس) تينه گات. جا ئه و كه سه ي له وانه بى، هه ست به روودانى كاره ساتيكي سامناك بكات و خوئ لپيان نه پاريزى، ئه وه دياره كه به ده ستنى خوئ، خوئ تووشى سه رگه ردانى و له ناوچوون دهكات، به هوئى سه رساردى و بى باكيى خويه وه.

هه ست به تهنه گوجه له مه كردن و چاره كردنى به (ترس) يكي په سندن، له باريدا هه يه هه موو هيتزىكى له ش و هوش بخاته گهر و مرؤف رزگار بكات. جوړه گيانله به ره گه نكه كان كه له گه ل ناوچه ي خوئاندا خوئان ده سارتين، له راستيدا ئه و رتگايه يان گرتووه، كه مانه وه يان له ژياندا ده پاريزى.

هيچ له وه يشدا گومان نييه، كه شارستانيتى نوئ و ياساكانى كومه لايه تى و جيهانى، ديسانوه له سه ر ئه م پيره وييه ده رۆن. هه ر ئه م پيره وييه كه بووه ته هوئى پيدا بوونى ئه و ياسايانه. له مه وه تى ئه گه ين كه (ترسى په سندن)، ياريد ده رى ره گه زى گيانله به رانه، نهك دوزمى نيه. به خو رايى نه و تراوه كه ترس، شپوه ي هه ره بلندى زرنگى مرؤفايه تيبى سه ره تا يه.

به لام (ترسى كوشنده) ئه و ترسه يه كه ئاسايى نييه و به بى هو، له خو به وه به خو رايى له دلى مرؤفدا پيدا ده بى. هه ر كامى كمان بگرى زور كه سى وا ده ناسى كه ترسيكى وا يان لى نيشتووه هاو رتيكانيان به بى سه ر و پتى داده نين، خاوه نه كانيشيان شه رم ده يانگرى له خوئان كه ترسى وا يان هه يه. هيچى وا له ناوچه كه ياندا نابيينت كه هه ره شه ي تهنه گانه و سه رگه ردانينيان لى بكات، كه چى له گه ل ئه وه يشدا، رزگاربان نه بووه، له وه جوړه ترسه بى جيبانه ي، كه ژيانيانى پر كردوو له به رهنه گاريكردنيكى سه خت و دريژه پيدراو به رامبه ر دوزمنايتى كه نابيينن و تارماييه ك كه له راستييه وه دووره.

ئه م جوړه ترسه تا يبه تيبانه، كه دوورن له تينگه يشتنه وه له بارباندا هه يه كه مرؤف سه رگه ردان بكهن. له هه ندئ جاردا، تارامى هوش له نه خو شه كه داگير دهكات و، نازاوه و تيكچوونيش ده خاته ناو هه ستييه وه و، هه رچى هيتزى كيش له ده ماره كانيدا ما بيته وه كارى تى ئه كات.

(فرۆید) بهم جوړه ترسه دهلی: (پیش خواردنه وه) (۱) که به لای نه ووه جوړه ههستیکی نابهجیتی وایه که هه موو هیز و تواناییه کی مرۆقه که داگیر نه کات و له گهلی شیوهی تووره پیدا خوئی دهنوتی.

وا دانراوه که له مخاکه دا، (ئینگلته ره)، به لای که مه ووه سی ملیون که سی وا هه بن که پییان بگوتی نه خویشی ده ماریان هه یه و له هه موو شتیکی زوو تووره دهن. ئیمه پیش که له نووسراوه بچو که دا، به جوړیکی تیکرای، له بابهت (ترس) وه ده دوین، تیده کوشین که هویه کانی ئه م باره تاییه تییه و نیشانه کانی، توژیکی روشن بکه یه وه.

ترس و منال

۱

بو ئه مهی له ترس تیبه گه بن و چاره ی بکه بن، پیوسته له سه ره تا وه ده ست پی بکه بن. ئه وهی لی دهرچی که جارو بار شتی لا ری روو ده دات، زوربه ی ترس ده چیته وه سه ره تافی مندالی.

تووی ترس که له و تافه دا ده چینی، زورجاری وا هه یه که به سالان له تاریکی هوشی شارراوه دا خوئی ده شاریته وه به لام ئه و تووه خراپه ی که له که شی به هاری هوشدا چنراوه زووی پی بچی، یان درهنگ، هه ره ئه بی له کاتیکی ته نگوچه له مه ی ژباندا سه ره دهرکات و گه شه بکات، ئنجا تووی چاک وشک بکات که بریتییه له تووی هوشی دروست. سه بر نه وه یه، ئه م راستییه زورجار ناهینرته پیش چاو، له و کاتانه دا که چاره ی ره وشته خوارو خپچه کانی تافی کورینی تیدا ده کری.

که مندال له دایک ده بی، هیچ شتیکی به دهستی خوئی نییه، به دهستی نه وانی تره. جا له م ده مه دا که له ده می گه شه کردن و گه وره بوونی هه موو گیانله به ریکی تر درتیرتره، هه روه ک که لافه یه کی کار تیکراو، هه موو تاقیکردنه وه و کار تیکردنیک که هیچ ده سه لاتیکی خوئی به سه ردا نییه، تیدا ده سنوس ده کری. به لام که ده گاته ئه و ته مه نه ی بتوانی چاک و خراپ له یه ک جوئی بکاته وه و چاره نووسی خوئی ده ستنیشان بکات، ته ماشا ده کات ئه و ئه و بنچینه یه ی که دواروژی هوش و له شی خوئی له سه ره داده مزری تازه له ده س دهرچووه و دامه زراوه.

(۱) پیش خواردنه وه: الکت.

ئه گه ره هاتوو ئه و بنچینه یه له سه ره به رد دامه زرا بوو، و اتا له سه ره پشت به خو به ستان و نازایه تی و خو شه ویستی و زرنگی، ئه و کوشکی هوش و له شه که ی به تین و جوان دهرده چی، ئه توانی به رگه ی هوروژی رۆژگار و کاره ساتی جیهان بگری. خو ئه گه ره بنچینه که ی له سه ره لم دامه زرتیرا بوو، و اتا له سه ره پشت به م و به و به ستان و ترس و خو شه ویستی ناشیانه و له فرمان سلکردنه وه، ئه و زوری پی ناچی کوشکه که به با هه لکردنیک و باران بارینیک دهروخی و له ناو ده چی.

له راستیدا، ئه م جوړه بیرویا وه رانه، که هه ره له سه ره تافی مندالییه وه ده چه سپینه دل و هوشی مرۆقه وه، هه ره ئه وانن که ئاراسته ی ده کن له ژباندا: یان به ره و چاکه ی دهن، یان به ره و خراپه. چونکه، مندال، له سه ره تافی ژبانیدا، ئاماده یه، بی چه ندوچوونی، زورجار بی ئه مه ی ناگای له خوئی بی، هه موو جوړه وتار و کرداریکی که له م و له وه وه وه ریده گری، کاری تی بکات و له هوشه خاو و ساواکه یدا نه خش بیهستی، به لام له مانه هه مووی گرنگتر و کاریگه تر که له دهروونیدا جیتی ده بیته وه (ترس) ه.

زانایانی خوئاسین ده لین: منال که له دایک ده بی، ته نیا دوو ترس فیر ده بی: یه که میان ترس له دهنگی زل، دوو دم ترس له که وتنه خواره وه. ئه مه پیش شتیکی زور ئاساییه، چونکه منال که له دایک ده بی، وه ک هه موو گیانله به ریکی تر خاوه نی هه ست پیکردنه. که دیته ئه م جیهانه وه، هه موو شتیکی بو ئه و تازه یه، نه دیونی و نه بیستوونی. ئه مه پیش ئه وه ده گه بیته ی که ئه گه ره ترس له دهنگی زل و ترس له که وتنه خواره وه به راوورد بکرین له گه ل ئه و بی دهنگی و ئاسایشه دا که له سکی دایکیدا ههستی پی کردوون، مناله که وا لی ده کن که مه ترسییه ک بکه ویتته دلپه وه، به ره به ره پیی رابی. به لام تا منداله که هوشی زورتر بیته وه به به ردا، ترسی تازه ی زورتر ده که ویتته دلپه وه. جا لیتره دا پیوسته ئه و سامه ی که چوته دلی مناله که وه، له ناوچه که ماندا سه رجاوه که ی هه لگرین، هه روه ها جوړه ئارامیکی دل و پشتیوانییه کی خویشمانی پی به خشین. به لام ئه گه ره ئه و شته ی که هه ره شه له مناله که ده کات، شتیکی راسته قینه بیت و وایش له مناله که بکات هه ست به نازاریکی له ش یا خود هوش بکات، له هوشی شارراوه دا شتیکی په یدا ده بی ده توانین ناوی بنیین (گری ترس). ئیمه پیش که ده ست ده که بن به لیکو لینه وه ی ژبانی منالیک یا خود لاویک که ترسیکی هه یه به لام ترسه که ی هوی کی ئاشکرای نییه، نه له گیروگرتی ئیستایدا، نه له میژووی نزیکیدا وا هه لده گری هه رچی له سه ره وه گوترا بیخه یه وه بیرمان. گه وره ترین ترسی منالی، ترسه له تاریکی. ئه م ترسه پیش گه لی هوی هه یه، بریار

لهسه ره ئهوه پيش دراوه، كه ههه كامپكمان بگري له هوشى شارراوهدا هه ندى بپهه وه رپى هه لگرتووه، دهگه رپتهوه بۆ سهرده ميكي رابردووى دوورودرپيژى ره گهزى مرؤفايه تى.

ئهه بپهه وه رپبانه له ناو ئاره زوو و رهوش و خووماندا خويمان پيشان دهدهن. ده توانين پييان بلتين: بوخته بهكى زنگي شارراوهى هه مو ره گهزى مرؤفايه تين. چونكه ههه ئهه هپزه شارراوانه كه يارمه تيبى مرؤف دهدهن له هه لگرتندا له گه ل ئهه ناوچه بهى تپدا ئه ئى و له پاراستنى خويدا. له سه ره تاى ته مه نى مرؤفايه تيدا، تاريكى دوژمنى هه ره گه وه رى مرؤف بوو. چونكه ئهه كا ته له تاريكيدا، جانه وه رى درنده و زه لامي سه ير سه ير و به هپزى نه ناسراو، خويمان ئه شارده وه، مرؤفى ئه وسايش له تواناييدا نه بوو كه خوئى له هه موويان بپارپيژى. ئيمرؤيش بپهه وه رپى ئهه ترسه له هوشى شارراوه ماندا زيندوو و ده ئى، بووه ته هؤبه كيش لهه هؤبانه ي كه ترس به مندال پهدا دهكات له تاريكى.

جا كه برپارمان دا له سه ره ئه وه ي بپهه وه رپى ئهه ترسه ي كه ره گهزى مرؤفايه تى له كوندا ناسيوه، كار له رهوش و خووى ئيمرؤمان دهكات، پيويسته له سه ره مان له سه ره راستيه ي كى تريش باشتر برپار بده ين: كه ناوچه ي ئيست و كارساتى ئيستايش له م رووه وه كاريكى ته واو له رهوش و خوومان دهكهن. ئهه مناله ي كه به ته نيا له ناو تاريكيدا به رللا دهكرى، جو ره سته ميكي گه وه رى لى دهكرى. چونكه دوور ئه خرپته وه لهه دا يكه ي كه هه مووده م گياني نازايه تى و ئاسايشى دهكات به به ردا. به لام ئه گه ر منال و ا ربه يترى كه له هه موو كاروباريكيدا پشت به باوك و دا يكى به سه تى، هه رگيز هه ست به ئاسايش ناكات، تا له به رچاويان يا خود له نزبكيانه وه نه بيت. ئهه مناله دل ناسكه يش كه له تاريكيدا به رللا بكرى، تووشى ساميكي و ا گرنگ ده بى، كه گياني سه ره خوئى و پشت به خو به ستنى بكه ويته ته نگوچه له مه وه، و اتا ئهه دوو هپزه ي كه به جگار كه من لاي منال. پيويسته له سه رى بچيته جهنگى دوژمنانى و اه، كه نين، به لام له بپريدا دروستى كروون. هه رهك مرؤفى سه ره تا يى كه ده چوه جهنگى دوژمنانى راسته قينه وه، كه به هؤى تاريكويه وه خويمان فرى ده دا به خانووه كه به وه. خو ئه گه ر و ترا ئه مه ته نيا ئه نديشه به كى منالانه به. ئيمه يش ئه لپين ئه نديشه به لاي مناله وه شتيكى رووداوى راسته قينه به. له راستيدا هه موو شتيك ئه وه نده هپزى هه بى كه بتوانى كار له ده ماري مندال بكات به بارى خراپيدا، ناگوئى كه مه ره خه ميى له گه لدا بكرى و بگوترى (ئه وه ته نيا ئه نديشه به كه).

به راستى، جيتى داخه، كه هه تا ئهه نزبكانه يش، چ له مالدا، چ له خوئندن گادا، مندال له ژير زه بروزهنگى داردا، به ترساندنه وه به خيو دهكرا و پى دهگه يينرا. دار به كار هينان،

واتايه كى هه بوو، ئه ويش تيكدانى رهوش و خووى مندال بوو. ئه وانه ي به م شپوه درندانه به وه پهروه ده دهكران، ژماره يان كه م نه بوو. ترساندن و اى لى كردبوون، كه هه ست به بى ده سه لاتى و سووكيى خويمان بكه ن، ههروه ها بيه نه دوژمنى ياساى كو مه لايه تى و هه موو شتيك كه په يوه ندى به پهروه ده كردنى منداله وه هه بى.

له راستيدا به شى هه ره گه وه رى پهروه ده كردنى منال به شپوه به كى شارراوه وه پيك دى، له سه ر بنچينه ي بينين و بيستنى منال له ناوچه ي خويدا. جا ئهه كارتى كردنى دهروونيه به كه هؤش و رهوشى منال له چوارچيوه ي چا كه يان خراپه دا دائه رپيژى. جو رى مال يا خود خوئندن گاه و ئهه گيانه ي كه له ناوياندا به، زورتر كار ئه كا ته به خيو كردنى منال له كردارى كو مه لايه تيبى دهق گرتوو. چونكه منال، به چه شنى پارچه هه وريك كه ئا و ده مئى، ئا وه ها ئهه خو رسته هؤش و گيانيانه ده مئى كه ناوچه كه ي خوئى پيشكه شى دهكات.

ئهه ميش نمونه به كه بوئى دهه يئمه وه:

كچيكي منال كه ته مه نى له هه شت سالاندا بوو، سوا رى شه مه نده فه ر بوو بوو. لهه كا ته دا كه شه مه نده فه ره كه به ناو چوخمى كى تاريكدا تپده په رى، ترسيكى گه وه رى لى نيشت. دا يكه كه ي و اى ليكدا به وه كه ئهه ترسه ي له باوك و دا يكيه وه بو ما وه ته وه. چونكه خوئى تا ده ميكي نزبكيش له وه پيش، تووشى جو ره ترسيكى وه ها ده بوو. ئنجا كه به پرسى كى زور ته نگه تا و كرا له با به ت سه ره تاى ئهه ترسه وه و چوئيتيبى ده ست پيكردى ئهه ترسه وه، دا يكه كه ي گوئى: خوئيشم له ته مه نى حه قده سالاندا بووم كه به هؤى روودانى كارساتي كه وه - كه باسى كرد - تووشى ئهه ترسه بووم. كچه كه چه ند جاريكى تريش له گه ل دا يكيدا به شه مه نده فه ر كوچى كرووه. به شپوه به كى شارراوه فيرى ئهه ترسه بووه له چوخمه كانه وه.⁽¹⁾ بى گومان ئه وه يش له وه وه روويدا وه، كه دا يكه كه ي لهه ته رحه شوئنه دا تووشى ترس ده بوو.

له راستيدا، زوربه ي ترسى نا به جى كه له ناو منالاندا هه به، ئه گه ر نه لپين هه مووى - وهك ترس له تارمايى و بيگانان و نه ناسيا و گيانله به ران و جانه وه ران - دوور نييه كه بگه رپنه وه سه ر هؤى دهروونى يا خود شارراوه.

هپچ به لگه به كمان به ده سه ته وه نييه كه بتوانين بلتين هپچ هه ستيكى دهروونيه ي ديارى كراو له باوك و دا يكه وه ده په رپته ناو دهروونى مناله وه. به لام هه زار و يهك

(1) چوخم: واته = توئيل (النق).

به لگه مان به دهسته وه به که بلتین دهگونجی ترس له دلی باوک و دایکه وه بکه و پته ناو دلی مناله وه، به هوی نیازه خشینی دهر و نییانه وه، به هوی دهسه لاتیانه وه، به هوی چاولیکه ریبه وه، به جوتیکی واکه هوشی شارراهی منال پر بیی له بیرو باوه پری وها که تووشی ترسیان بکات. په روه رده کردنی خراب، یاخود تووشبوونی کاره ساتیکی پر نازار یان ههردوویان پیکه وه، هوی هه ره گه وره ی په دابوونی ترسی نابه جین له دلی منالان و لاواندا. لیره ده هندی پیشنیازی به که لک پیشکه شی خوینده واران ده که یین، بوئمه می نم ترسانه تیگه گن و سوویان بکه ن و چاره یان بکه ن:

۱- نابی منال به ترسانده وه په روه رده بکری. به هزاران منالان هوش و گیانیان په کی که وتوه، به هوی په روه رده کردن و مه شق پیکردنیانه وه له سه ر شپوه یه کی زورداران و درندان، که له بهر کهم دهسه لاتی خویان وایان ده دایه قه له م که بو که لکی نه و منالان نه نه وانه یان به کاره یانوه. نابی وه ک گونا و کرده وه نهنگی، ته ماشای نه وه له و خووه خراپانه یان بکری. به لکو وه که موکوورپیبه ک سه یر بکری که چار نییه روو بدن له شاگردیکه وه که ده یه وی گه وره ترین پیشه سازی له جیهاندا فیر بیی، پیشه سازی خو دروست کردن. خو شه ویستی و تیگه یانندن و هانه دان بو نازایه تی له گه ل نه رمونیانیدا، له بارباندا هه به گیانی نارام و ناسایش بخه نه له ش و دهر وون و هوشی مناله وه.

۲- ده بی هه ترسیک له دلی باوک و دایکدا بی له منال بشارریتته وه. چونکه هوشی منال هه موو ده م ناماده به هه رچی دی و بیستی و هریگری. له بهر نه وه دوور نییه که نه و ترسانه، به شپوه یه کی نه یینی بکه ونه دهر وونی مناله وه. له بهر نه وه نابی باوک و دایک ترسنوکیی تاییه تی خویان له بهر چاوی مناله کانیاندا دهر بخه ن. ده بی له هه موو ته نگانه و ته نگوچه له مه یه کدا که روو ده دات، جو ره باوه به خو کردن و تیگه یشتن و هوشیکی دروست و په سندانه بخرینه ناو ژینی خیزانییه وه. ده بی نه وه ییش بزانی که ترس له شتی گهنگ و سووک و بی وهی وهک پشیل و مشک... هتد. کرده وه یه کی منالانیه، ناشبی له نافرته تی تیگه یشتوو روو بدن. هه روه ها ترس له نازار و تاریکی و خه می ته ندروستی خواردن به شپوه یه کی له وزه به دهر، کرده وه یه کی ناپه سنده، ناشی له پیایو تیگه یشتوو بوه شپته وه.

۳- گونا هبار نه بین نه گه به ترسی منال گه مه بکه یین و پیبکه نین. ترسی نه ندیشه بی لای منال وهک ترسی راسته قینه وایه. نه و ترسه له ترسی نه و پیاه که متر نییه که له دووره که کومه له تفه نگچییه کی راو وروو تکه ر ده بیینی. گه مه کردن به منالی ترسنوک،

ته نیا نه نجامیکی هه یه، نه ویش نه وده تا که مناله که وای نه کات له دهر وونیدا هه ستیکی قوول بکات به بی دهسه لاتی و بی ناسایشی خوی. منالیش نابی به بی چه ک به ره لالا بکری له کوری شه ردا به رامبه ر ترسی خوی.

نه گه ر هاتوو مناله که وای لیتهات، به ره به ره ترس بجیتته دلپه وه، له شتیکی دیار بکراو، یاخود له باریکی ناسراو، نه وساکه، ده بی باوک و دایکه که، به هوی تیگه یشتیکی ته وای میژوو ی ژیانی مناله که یانه وه بگه نه نه نجامیکی واکه بتوانن شپوه ی بیرکردنه وه که ی بخه نه وه سه ر باری دروستی و ترسه که ی له ره گ و ریشه وه دهر بکیشن و له جیی نه و نازایه تی پروین و په روه رده ی بکه ن.

نه و منالانیش که له تاریکی نه ترسن، به تاییه تی له کاتی نوستندا پیوسته ژوره که یان به چرایه کی کز رووناک بکریته وه و بشخریتته دلپانه وه که به ته و او ده تی نه پاریزین. نجا که گه یشتنه ته مه نی هوشیی خویان، پیوسته تاریکیان تیگه بیتری که چییه و به کاری چییش دی؟

چه ند زورن نه و منالانیه کی دایکیان به زور له ژوو ریکی تاریکدا نوواندوو یانن، نه وانیش به گریان و ترس و له رزیکه وه، له پاش نه مه ی دایکیان جه زره به یان پی گیاندوون، چونه ته پیخه فه کانیانه وه، که به هوی نه وه تووشی نه خو شیی (گری ترس) یکی وها بوون، که نه به رابوردنی رۆژگار و نه به هیچ دهرمانیک چاریان نه کراوه. نه گه ر تیگه یشتن و نه ندیشه باش بخریتته کار، له بارباندا هه یه که ترسه نابه جییه کانی منال بگورنه وه به پشت به خو یه ستن و دلخوشبوون. منالیک هه بوو له وه گازنده ی نه کرد که به شه و پلنگیکی گه وره ی درنده دیتته خه وی. رۆژیک له رۆژان، پزیشکیکی زرنگ به ته نیا بر دیه لای خوی، له بابته نه و پلنگه درنده یه وه گفتوگوی له گه ل کرد. پیی گوت: (له راستیدا نه و پلنگه ی تو دیوته له خه ودا، پلنگیکی دۆسته. پیوسته نه مجاره که دیتته وه له خه ودا، هه روه ک قسه له گه ل سه گیتی مالی ده که یت، قسه له گه ل نه ویش بکه یت.)

هه ره و شه وده ا باوک و دایکه که و پزیشکه که، هه رسیکیان، به دیار مناله که وه مان له پاش نوستنی سه رنجیان دا: نه و له سه ره تاوه له شه بچکوله که ی مناله که هه ندی کرژ و توند ده بی. پاشان کوتوپر دهستی درپژ کرد و به نه رمی کیشای به سه ر لیفه که یدا. نجا مناله که گوتی: (سه رچاو هاتیت، هاو ری کونه که م!). پاش نه وه کرژی و توندییه که ی له شی خا بووه وه و که وته خه ویکی قووله وه.

بیرکردنه‌وه و هه‌ست پیکردنمان، تا ئەندازه‌یه‌کی گه‌وره کار له دل‌مان ئەکات. ئە‌گەر ترسنۆکانه بیر بکه‌ینه‌وه، ده‌روونمان پڕ ئەبێ له ترس و لەرز و کرده‌وه‌کانیشمان له‌گه‌ڵ ئەو ترس و لەرزانه‌دا رێک ده‌که‌ون. خو‌ئە‌گەر ئازایانه‌یش بیر بکه‌ینه‌وه به‌هیا و پشت به‌خۆ‌یه‌ستنه‌وه، ئە‌وا هه‌ست و کرده‌وه‌یشمان به‌چه‌شنی ئە‌وانه چاک ئە‌بن.

پوخته‌ی ئە‌وه‌ی گوترا:

- ۱- ئە‌گەر منال تووشی ئازاریکی له‌ش بیان هۆشی بوو، دوور نییە که له هۆشی شارراوه‌یدا (گرپی ترس) په‌یدا بێ.
- ۲- هه‌روه‌ک پارچه هه‌ورێک^(۱) ئاو ده‌مژێ، منالیش ئە‌و خۆرشته ده‌خوات که ناوچه‌که‌ی خۆی پێشکه‌شی ده‌کات.
- ۳- نوواندنێ خۆشه‌ویستی و تیگه‌باندن و هانه‌دان بۆ ئازایه‌تی و به‌ئارامی، له‌ باریاندا هه‌یه که گیانی ئاسایش به‌خه‌نه له‌ش و ده‌روونی منال‌ه‌وه.
- ۴- پێویسته باوک و دایک ترسنۆکیی خۆیان له‌پێش چاوی منال‌ه‌کانیاندا درنه‌خه‌ن.
- ۵- نه‌که‌یت، به‌ترسی منال‌ه‌که‌ت گه‌مه و پێکه‌نین بکه‌یت.

ترس و هه‌ست به‌که‌موکووپکردن

۲

ئە‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه که ترسیش بپێته هاتوای هه‌ست به‌که‌موکووپکردن. چونکه بێ ترس، هه‌ست به‌که‌موکووپکردن په‌یدا نابێ. هه‌روه‌ها بێ هه‌ست به‌که‌موکووپکردنیش ترس په‌یدا نابێ. ئە‌م دوو نه‌خۆشیه‌ هه‌مووده‌م له‌ کار له‌ یه‌که‌کردن دان. هه‌رچه‌ند هه‌ست بکه‌ین به‌که‌موکووپری خۆمان له‌ به‌ره‌و رووی مرۆ‌قیکی تردا، ترسمان لێ نه‌نیشێ و زاره‌تره‌ک ده‌بین.

جاری وا هه‌یه له‌ بیروباوه‌ری ئە‌م و ئە‌و ده‌ترسین له‌ باره‌ی خۆمانه‌وه، جاری وایش هه‌یه له‌وه‌ ده‌ترسین که جوانی و بلیمه‌تییان، جوانی و بلیمه‌تیی ئیمه‌ بشارنه‌وه و بکه‌وینه تاریکیه‌وه. جاری وایش هه‌یه ده‌ترسین له‌ بێ کاره‌یی خۆمان و له‌ نادایاری خۆمان له‌ناو کۆمه‌لایه‌تیدا. هیچ گومان نییە، که ئە‌م ترسه له‌ رووی کۆمه‌لایه‌تیه‌وه، تووی (هه‌ست

(۱) هه‌ور: ئیسفه‌نج.

به‌که‌موکووپکردن) له‌ ده‌روونماندا ده‌چینێ. له‌به‌ر روونکردنه‌وه‌ی ئە‌م بابه‌ته، ده‌توانین بلتین که هه‌ست به‌که‌موکووپکردن به‌هۆی کاره‌ساتی سه‌رده‌می منالیه‌وه په‌یدا ده‌بێ و گه‌شه ده‌کات. ئە‌و کاره‌ساتانه‌یش به‌جۆریکی تیکرایی ده‌کرین به‌سه‌ی به‌شه‌وه: په‌روه‌رده‌کردنی خراب، نه‌شاره‌زایی، هه‌ستکردنێکی قوول به‌که‌م ده‌سه‌لاتی و بێ کاره‌بی.

به‌لای په‌زیشک (ئه‌دل‌ه‌ر)ه‌وه، له‌ منالاندا سێ جۆریان تووشی هه‌ست به‌که‌موکووپکردن ده‌بن: یه‌که‌میان ئە‌و منالانه‌ی نازدارن. دووه‌میان ئە‌و منالانه‌ی نه‌نگه‌ویست یان خۆش نه‌ویستراون. سێیه‌میان ئە‌و منالانه‌ی هه‌ست به‌که‌موکووپیه‌ک ده‌که‌ن له‌ له‌شیاندا. منالی نازدار - به‌هۆی په‌روه‌رده‌کردنی خرابه‌وه - وای لێ دێ وک مرۆ‌قیکی کۆمه‌لایه‌تی ئاسایی، به‌کاری ژبان نه‌یه‌ت. ئە‌و منال‌ه، هه‌ر له‌و پارچه مه‌کینه‌یه ده‌کات که کرێکاریکی نه‌شاره‌زا، خراب دروستی بکات، شت تیک ده‌دات، نایشتوانی - بێ که‌موکووپری - له‌ فرمانی گشتیی مه‌کینه‌که‌دا جیتی خۆی بگرێته‌وه.

جا ئە‌م که‌موکووپیه‌یه که منالی نازدار له‌ هی ترجیا ده‌کاته‌وه. منالی نازدار، تا له‌ کۆمه‌ل دوور بێ، وک منالێکی ته‌واو درده‌که‌وێ. (دوور نییە له‌ به‌رچاوی باوک و دایکی یه‌جگار ته‌واو بێ) به‌لام ناتوانی له‌ناو کۆمه‌لدا وک تاکیکی کارگوزار بسازی و بژی. ئە‌ویش له‌به‌ر ئە‌وه‌یه که په‌روه‌رده‌کردنه‌که‌ی ته‌واو نه‌بووه و کۆمه‌لی نه‌بووه^(۱).

منال‌ه‌که‌ تووشی پاراستن و خه‌مخواردنێکی نازرنگانه بووه. به‌و جۆره په‌روه‌رده‌کردنه‌وه، له‌ توانیدا نابێ، به‌ره‌نگاری ژبانێکی ناخۆش بکات. خۆشه‌ویستی یه‌جگار زۆر و بێ هۆشانه، که به‌رامبه‌ر منال‌ه‌که‌ پێشان ده‌دری، وای لێ ده‌کات هه‌ستیکی بێ هاوتا بکات به‌گرنگی و جیاوازیی خۆی له‌ که‌سانی تر. کاتێ که ده‌گاته ته‌مه‌نی کوران - به‌هۆی روودانی هه‌ندێ کاروباری هه‌مواره‌وه - ئە‌م هه‌سته‌ی ده‌گۆرێته شیه‌یه‌کی واوه که هه‌رچی له‌ خوار خۆیه‌وه بێ، به‌چاوی سووک سه‌یری بکات، هه‌رچییش له‌ ژوور خۆیه‌وه بێ، به‌نده‌یی بۆ بنوێنێ.

ئە‌گەر هاتوو کورێ نازگیراو، خۆشبه‌ختانه، توانی دل‌خواز و ئاره‌زووه‌کانی خۆی به‌هینیتته دی و ناچاری ئە‌وه نه‌بوو بۆ مووچه‌ی رۆژانه‌ی بکه‌وێته‌ جه‌نگه‌وه، ئە‌وا له‌ ده‌ست راپه‌راندنێکی ناشیرین رزگاری ده‌بێ که ده‌توانی بالاخانه‌ی بلوورینی ئاواته‌کانی وردوخاش بکات. به‌لام ئە‌گەر هاتوو ناچار بوو، رینگا بپری له‌ ژیندا، به‌هۆی ده‌ست

(۱) کۆمه‌لی نه‌بووه: هۆگری ناو کۆمه‌ل نه‌بووه، (اجتماعی) نه‌بووه.

تهنگی یاخود سه رگه ردا نییه که وه، به رهنجی شان و نارهنقی ناوچه وان نان پهیدا بکات بۆ ژبان، دوور نییه که تووشی نه خویشی (جیاوازی ده مار) (*) بیی.

ئه ویش و لپیک ده دریتته وه، که منالی نازگیراو دپته کۆری ژبان وه، ناتوانی تیبگات بۆچ هه موو کهس وهک باوک و دایکه که ی خۆی له خو شه ویستیدا نوقمی ناکهن. ناتوانی خۆی بسازینتی له گه ل رووداوی رۆژگاردا، ته گهر هاتوو فرمانیکی دووهم پله ی درایه بکه ویتته ژیر دهستی سه رۆکانه وه. جاری و اهیه، که موکووری سه رۆکه کانی خۆی ده رده خات، ههر بۆ ته مه ی جیاوازی خۆی له م و له و پیتشان بدات، جاری و ایش هه یه به رهنگار بیان ده کات و به ربه ره کانی بیان له گه لدا ده کات، تا خۆی به ده رکردن ده دات. زۆری بیی ناچی، فرمانیکی تریش ده گریته ده ست، به لام له وه پیتش چیی کردوه، ههر ته وه ده کاته وه. به م رهنگه له م فرمانه وه باز ده دا بۆ ته و فرمان. به لام نه سه روتی ده بی، نه ئارام، هه موویشی ههر له بهر ته وه یه که ناتوانی به پیتی ته و کۆمه له ی له ناویدا ده ژی، خۆی رابه یینتی. ته و له ناوچه یه کی پیتگه یشتوو دا ده ژی، به لام له گه ل بییریکی منالانه و هه ستیکی منالانه دا. ئنجا له پاش هه موو شتییک که بۆی ده رکه وت ناتوانی زال بیت به سه ر ناوچه که ی خۆیدا و بیچه و سیتینته وه به نارهنزوی منالانه ی خۆی، به چه شنی چه وساندنه وه ی دایکی خۆی که له وه پیتش کردوو پیتی، له ده ستیدا ده شکی و، له ده رگایه کی نزیکه وه خۆی له (درنده یی جیهان) رزگار ده کات، و اتا ده مییک ده س ده کات به مه ی خواردنه وه و، ده مییکیش ده ست ده کات به خوژیان دن به سه ر ته م و ته وه وه، ئنجا قومار ده کات و، دواییش خۆی رانه یینتی به تاک و ته نیاییه وه...

به لام ته و مناله نازگیراوانه ی که به ختیان هه یه به و ته نجامه ناگهن به و لای تردا وهرده گه رپین. هه موو ده م بۆ ته وه ده گه رپین که رووی هه مووان وهر بگه یین بۆ خو بان. هه چ فرمانیکی نابه جی بیت ته وه ده که ن بۆ ته مه ی له خو بایی بوونی خو بان دابهر کیتنه وه له کۆبوونه وه کاندایه ک لاساییکه ره وه کان خو بان پیشان ده دن. به شتیوه ی (ئوکسفورد) نه بی قسه ناکهن. ته و به رگانه ده پۆشن که سه رنج رابکیشن. بۆ ته مه ی پاشه جار، به هۆی ته و شتانه وه جیگایه کی ناسراو یاخود فرمانیکی په سندیان ده ست بکه وئی.

به لام له پشت ته م هه موو رووکه شان وه، هه ستیک هه یه، قوول، به که موکووری، که ته ویش ده گه رپیتته وه سه ر (ترس).

دهسته ی یه که می نازگیراوه کان له ژبان ده ترسن.

دهسته ی دووه میشیان له وه ته ترسن که گرنگی تایبه تی منالانه یان، وهک هه لده گری، گوپی نه دریتتی. له بهر ته وه به هه موو توانایه کبان وه ته ئه کۆشن که کۆمه ل به چاوی سه رسورمانه وه سه ریران بکات. ته مه ییش شتیکی سه ر نییه. چونکه له تافی منالیاندا سه رنجی دایک و باوکی خو بان به وه رانه کیتشا، که یاخی بن و لاساری بکه ن و نووچ بگرن له سه ر شت و فروفیل بکه ن و هه راس له م و له و بسین و نازاری تاکوته رای خیزان بدهن.

ته ی منالی نازگیراوی چیی ده وئی؟

ته وه ی ده وئی، که هه موو ده م یه که م بیت و سه رنجی هه مووان بۆ سه ر خۆی رابکیتشی. نایه وئی که س به ربه ره کانیی له گه لدا بکات. په لپ ده گری له سه ر ته وه ی که هه موو ده م چاکترین جیگا و ناوازه ترین جلوه رگی پی بدری. له رینگاوباندا، له ناو ئوتومۆبیله کاندایه، له جیگه ی لاساییکردنه وه و ده سگای کار و فرمان و یانه کان و زانستگاکاندایه، منالی نازدار واز نه یینتی له خۆی، تا هه ستی ساوایانه ی خۆی ئاشکرا نه کات. ئنجا به و کرده وانه ده بنه گیروگرفتیکی کۆمه لایه تی.

کچۆله ی نازداریش، ده ترسی له شووکردن. له بهر ته وه یه که شوو ناکات، چونکه له پیاناندا که سی و نابینتی که رایه ی بکه وئی ماره ی بکات. یان له بهر ته وه یه که له کار و فرمان و لیپرسینه وه ی ژن و میردی ده ترسی. به لام ته گهر هاتوو شووی کرد، زۆری پی ناچی خۆی به به ره لاکردن ده دات، مه گهر خودا و راستان گۆربینیک بیت به سه ر ده روونیا، بیه یلایته وه له ژبانی ژن و میردیدا. ته گینا کچه گه وره ی منال، هیچی بۆ نامینیتته وه ته وه نه بی که له سه ر ته و شووه یشیدا که کردوو پیتی، بگه رپیتته وه مالی باوکی بۆ ته مه ی به نازدار بیه وه ژبان به سه ر بیات.

ته و دایکه پر ههسته ی که به رگی کچان ده کاته بهر کوره که ی و قژی وهک هی کچ لوول ده دات له باتی پرینی وهک هی هه موو کورپیکی تر، له راستیدا تووی هه ستکردن به که موکووری و کرده وه ی ناپه سند له میشکی مناله که یدا ده چیینتی. ته و منالانه ییش که نه نگه ویستن یا خو شه ویست نین، سا له بهر ههر هۆیه ک بیی، ههر به م ته نجامه ده گهن. ته وه نده هه یه به لایه کی تردا ده رۆن. ته و مناله ی له ناو پشم و قیندا گه وره بیی، به کاری ژبان نایه ت. چونکه پشم و قین خۆی، به هه موو جوړیکیه وه، نارهنزوی ژینی ناو کۆمه ل، له مرۆفدا ده کوژی. تو ته گهر خویشیان نه ویتت، یان لایان په سند نه بیت ته وه ته گه یینتی که

(*) جیاوازی ده مار = (الشذوذ العصبي) - وهرگپیر -

ئەو كۆمەلەى تىببا دەژىت دورمىنن و لەناوایاندا جىگەت بۆ نەماوتەو.

هەتاكو جەزەبە پى گەياندن و كەموكوورى دەرخست و سەرزەنشتكردن بەكار بەهتيرين لە پەرورەدەكردنى منالدا، منالەكە گىيانى لە كار ئەكەوئى. چونكە رەنجەرۆبى و نابەجىبى و ترس و هەستكردن بەكەموكوورى، لە پەرورەدەكردنى وادا، دەبنە رەوشت و كرداری خاوەن دەسەلات بەسەر هۆشى منالەكەدا. خۆ ئەگەر جەزەبە گەياندن بەلەش، لەناو مالى ياخود ناوچەدا، پەرورەدەكردنىكى خراپى ناو خوتىندنگايشى بىتە سەر، ئەو بەبەجگارى منالەكە، تووشى ئەنجامىكى بەجگار خراپ دەكات بى گومان، ئەم راستىبەبە، كە پزىشك (كرىچن مىللەر) وىستوتىتى بەم رەنگە روونى بكاتەو، كە ئەلئى:

(هەندى جار و ئەزانئى كە ئازارىكى زۆرى دەروونى مندال بدرئ، چاكترە لەوہى كە جەزەبە بەلەشى بگەيىنئى. بەلام من، لە تاقىكردنەوہكانى خۆمەوہ وام بۆ دەركەوتوہ، كە ئازارى ھەرە زۆر لە داروہ پەيدا نابئى. بەلكو لەو ماموستاىەوہ پەيدا دەبئى، كە دل رەقانە بەتەوسەوہ پلار لە مندال دەگرئ). بەلام ئەگەر ھاتو پەرورەدەكردنى نابەجئى زۆرى پى چو، ئەنجامى ئەو دەبىت، كە مندالەكە بىرەوہرى ناخۆشى ئەو پەرورەدەكردنە ھەلبەگري بۆ تافى كورپىنى، بۆ ئەمەى بىن بەبىنجىنەبەك بۆ ھەست بەكەموكوورىكردن و شەرمىنى و ترسى. ئەم جۆرە ھۆبە كارىگەرانەن كە يەك ئەگرن و مرۆقتىك بەرەو سەرکەوتن و بەكىكى تریش بەرەو سەرئەنگرئ بوونى دەبەن. چونكە لە كارەساتى رۆژگاردا زۆر شتى وامان چا و پى دەكەوئى، كە دوو پىاو، ھەردوو كىيان يەك كاروبار دەخەنە ئەستوى خۆيان و ھەردوو كىشيان لە يەك كاتدا دەستى پى دەكەن، كەچى بەكىكىيان سەردەكەوئى، بەكىكىشيان ژئىر دەكەوئى. ئىستاكە ئىمەيش لەو كاروبارانە دەدوئىن كە بە پەيوەندىبەكانى كۆمەلەى تىببەوہ نووساون.

بۆ وئە، بام تەماشای دوو چەرچى بكەين. ھەردوو كىيان وەك يەك مەشقىيان كرووہ، وەك يەك كەلوپەلىيان ھەلگرتوہ، ھەلپىش بۆ ھەردوو كىيان وەك يەك ھەلگەوتوہ. كەچى بەكىكىيان كە ئەچىتە دەروہ، باوہرى بەخۆى ھەبە و بەسەر ھەموو گىروگرفتىكدا زال ئەبئى و لە ئەنجامدا ئەگات بەسەرکەوتن و پاىە بلندى. ئەمەكەبىترىشيان كە دەچىتە سەر فرمان، بەگىيانىكى پى ترس و لەرز و دوودلئى و باوہر بەخۆنەكردنەوہ دەست پى دەكات. لەگەل كرىارەكاندا باش ناچوئىتەوہ ناتوانئى بەباشى كەلوپەلەكانى باوہريان پى بكات،^(۱)

(۱) راستتر: نەبەتوانى بەباشى كەلوپەلەكانى باوہريان پى بەهتيرى.

ياخود ھانىيان بدات، خۆيان ئەو باشىبە بدۆزەوہ لە كەلوپەلەكاندا. ئەوئىش ھەز دەكات بگات بەكامى خۆى دىشزانئى كە سەرکەوتن و سەرنەكەوتن، ھەردوو كىيان بەندن بەتېكۆشانى خۆبەوہ. كەچى لەگەل ئەوئىشدا، بەو ھەموو رەنج و تەقەللا دلئىسۆزانەبەوہ كە دەبدات، سەرنەكەوئى.

ئەوئىش لەبەر ئەوہبە كە رازى سەرکەوتن و سەرنەكەوتن لەم وئەبە و بابەتى وادا، كەوتۆتە ناو ھۆشى شارراوہى مرۆقەكە خۆبەوہ. ئەم ياساىە راستە بۆ ھەموو دەمىك. تەنيا ئەو جارنە نەبىت، كە ھۆى سەرنەكەوتن بەند بئى بە بەدخووبى و بئى كارەبىبەوہ.

چەرچىبە سەرکەوتوہكەيان، چ بەسەرزارى چ لەژئىرەوہ، ئارەزووى وا بوو سەر بكەوئى. بەھۆى ئەو پەرورەدەكردنە زىنگانەبەوہ كە لەدەمى منالئىيدا دىوبەتى، رەوشت و خووبەكى وا پەسندى گرتوہ، كە ئازاىەتسىبەكى تەواوى واى بداتئى، كە كەردەوہكانى لەگەل كرىارەكاندا جىبى خۆيان بگرن و سوودىش بىبەخشن. بەلام چەرچىبە^(۱) سەرنەكەوتوہكە، بەدلئىكى سەرنەكەوتوہوہ فرمانى خۆى بەھۆى ئەو پەرورەدەكردنە خراپەوہ كە لە منالئىيدا ھەبەتى، وروژانئى نابەجئى و گرتى ترس لە ھۆشى شارراوہيدا جىگىر بوو، ھۆشى ئاگادارى ھەرچەندئى رەنج و تەقەللايش بدات بۆ سەرگرتنى ئارەزووہكانى خۆى ئەوانە رىگای پى دەگرن ناھىلئ سەربكەوئى.

ئەوانەى تا بىنا قاقايان نوقمە لەناو گرتى ترسدا، ھەر ئامۆژگارىبەكىيان بكرئ بۆ بەھىزكردنى ئارەزووى خۆيان، ياخود پىرەوئىكردى ھەندئى لە ياساىانى تايبەتئى ھۆش، بۆ سەرکەوتن، بەفەرۆ دەروات. راستىبەكەى ئەوہبە، ئەوانە، لە ھەموو شتىك پىتر پىوستىبىيان بەدل دامرکاندەوہى خۆيان ھەبە تاكو ئەو گرتىبانەى كەوتوونەتە ناو ھۆشى شارراوہبانەوہ برەوئەوہ. ئنجا كە ئەو پىك ھات، دەتوانن لە پىرەوئىكردى ئەو ياساى سەرکەوتنەندا سەرکەون لە ھەر كاتىكدا، ياساى سەرکەوتن كەوتە بەرەنگارى گرى شارراوہكانى ناو دەروون، پرست بران و دەمار توندى و داتەپىن بۆلەش و ھۆش پەيدا دەبن. ھەرچەندە، پەرورەدەكردنى خراپ، كارىكى زۆر گەورە دەكاتە سەر پەيدا بوونى ھەستكردن بەكەموكوورى، بەلام دەبئى ئەوئىشمان لەبىر نەچئى كە ئەندىشەيش لەم شتەندا بەشى خۆى كار دەكات.

جارى وا ھەبە منالەكە زۆرباش پەرورەدە دەكرئ، ئەوئىش بەناساىى پى دەكات، كەچى

(۱) چەرچى: فرۆشبارى وردەى دەسگىر، وردەوالەفرۆش.

له ته مهنی کورپنیدا تووشی چند کاره ساتیکی وا دهی، له دهر وونیدا نه ندیشه یه کی پروختنر ده بزویتی، په کی به شیکی زور له باوهر به خوکردنی ده خات. نه وه دیاره که نه و لاساییکه ره وه یه یو یه که م جار له سهر جیتی لاساییکه کردنه وه^(۱) دهر ده که وی، هه ندی ده ماری توند و گرژ دهی، چونکه ده زانی که کومه لیک له نرخ زانان^(۲) له سبه ییتوه له چاکی و خراپه کانی ددهوتن، هه روه که نه و نافرته گوزانیبپژ که یه که م جار بیته سهر ته ختی گوزانی گوتن، زور له خووشی دهنکه خواپنداوه که ی خووی که نه کاته وه. و تاریبیشی هه ره و رهنکه ی لی دی. نه ویش له بهر نه ویه که نه ندیشه له و شویناندا، که لله ی لاساییکه روه و گوزانیبپژ و وتاریبپژ، پر نه کات له ترس و له رز. چونکه نه وانه، هه رسیکیان له بهر لووت به رزی خویمان، ده ترسن له وهی که ته ماشاکه ران و گوئیگران به کز و سهر نه که وتوویان دابنپن. نه نجامیش به دوو شت ده گات: ترس و سهر نه که وتن.

به لام نه و ترس و هه سترکردن به که موکوورپیه ی که هه یه که یان خراپ په روه ده کردنی منال نییه، یاخود کاره ساتی تاییه تیی سهره تای ته مهن نییه؛ دوو نییه له وه وه پیدا بووین که که تنیکی سهر به کاروباری په گه زبازی^(*) قه و ما بی و بو بی به گری له دهر وونی مناله که دا، که لیک هه یه که دوو نییه نه م جوړه وروژانی دهر وونیانه له وانه وه پیدا بی که هه موو که سایه تی^(**) مرؤف نه گریته وه.

خووی نهی،^(۳) بیره وه ری گونا هیک که له وه پیتش کراون، هه ستیکی ناخوشکردن به بی کاره بی له بابه تی په گه زبازیدا...^(۴) چند هه یه کن له و هویانه.

چاره کردنی هه سترکردن به که موکوورپی، تا نه ندازه یه کی گوره به نده به سوروش و باری خو یه وه:

۱- نه گهر هه ست به که موکوورپیکردن له شیوه یه که له شیوه کانی هه ستی (دوور له کومه لایه تی) دا خووی پیتشان دا، وه که نه وهی که مرؤف نه توانی بسازی له گه ل

(۱) جیتی لاساییکه کردنه وه: خشبه المسرح.

(۲) نرخ زانان: په خنه گران (النقاد).

(*) په گه زبازی: (الجنس sex) - وهرگپ -

(**) که سایه تی: (الشخصية) - وهرگپ -

(۳) خووی نهی: (العادة السرية).

(۴) رهنکه وهرگپ مه به سستی له م دهر پینه بی: (ذکریات مؤلمة حول الفشل في العمل الجنسي او حادثة متعلقة بالعملية الجنسية) و له م بابه ته.

ناوچه که ی خووی^(۱) دانیش توانیدا، یاخود وه که نه وهی که له راستی هه ل بی به هوی مه ی خوار دنه وه وه، نه وه - به زوری - له په روه ده کردنی خراپی تافی منالییه وه پیدا بووه. چونکه، نه وه ناشکرایه، که په روه ده کردنی زرنگانه ی تافی منالی، هه رگیز که س به ره و نامانجی (دوور له کومه لایه تی) ناراسته ناکات.

پتویسته له په وشتی منالی نه خووشه که بکو لریته وه، یو نه مه ی نه و کاره ساتانه ی خستوتی به سهر باری (دوور له کومه لایه تی) بدو زریته وه. هه کاتی نه وه پیک هات، ده بی نه خووشه که، یاخود په زیشکه که، که سایه تیی نه خووشه که له سهر بنچینه یه کی باوهر به خوکردن و، پشت به خووشه ستن و، ریز له خوگرتن، سهر له نووی دروست بکاته وه به هوی تیکوشانیکی زور و، نارام و، باش تیگه یشتووه وه، نه توانی خووی بیر کردنه وه کونه کان له په گ و ریشه وه دهر بکیشرین و، له جیتی نه وان خووی نووی دروست له بیر کردنه وه دا، له سهر بنچینه یه کی خو ناسین و ریز له خوگرتن و، خوراگرتن، دابه زریتری.

۲- به لام نه و ترسه ی که له نه شاره زایی و تافی نه کردنه وهی ژبانه وه، په پیدا ده بی، چاره که ی نه وه یه که خو مان رابه یین به و فرمانانه وه که له وه پیتش تاقیمان نه کردونه ته وه. بو ی هه یه، یه که م ته قه لالا و دووه تیکوشانمان سهر نه گرن. به لام نه وانه سهر نه گرتنیکی یه جگاری نین، له بهر نه وه ناشی لییان وهرس ببین. چونکه له راستیدا، له و ریگایه به وللاوه، ریگایه کی تر نییه بو ده سته و تنی شاره زایی و کارگوزاری و نازابه تی.

پتویسته له سهرمان، هه ر ناره زوویه که له نه ندیشه ماندا بی بو پیتشانان و به رجه سته کردنی (سهر نه که وتن) له به رجاوماندا، بیوه ستینین. نه گهر هاتوو لووت به رزی، به شیوه یه که به ریه ست نه کری، له وانه یه تووشی سهر گه ردانی و مالویرانیمان بکات. به لام نه گهر بیتو به چاکی به ریه ست بکری و به کار به یتری ده بیته هیزیکي وا که له و گه وره تر نه بی. نه ندیشه ییش هه ر وایه.

نه گهر له یه که م تاقیکردنه وه ماندا، سهر نه که وتین، پتویسته نه و نه نجامه به سنگیکي فراوانه وه وهر بگرین و جاریکي تریش تاقیکردنه وه که ده ست پی بکه ینه وه: نه و فرؤکه وانه ی له یه که م فرینیا سهر ناکه وی، پتویسته جاریکي تریش بفریته وه. نه گهر وا نه کات، به شیک له باوهرکردن به خووی، ون نه کات. پاشه جار، بیره وه ری سهر نه که وتن،

(۱) ناوچه: مه به سستی (دهر و بهر - محیط) ... لیره دا.

ترس و دلتهنگی

۳

ههروهک لهوهپیتش دیمان، دلتهنگی جوریکه له جورهکانی ترسی جیواواز. واتا ئەو ترسەیه که بهخواریی پەیدا دەبێ و هیچ هۆبەکی راستەقینە نییە له ناوچەى مرۆفدا. ترسی پەسند، ژیان ئەپاریزی و مرۆف پیتش ئەخات، ئەو فەرمانبەرەى که فرمانی دەستیشانکردنی پێ سپێراوه بۆ هاتوچۆی شەمەندەفەر، چونکه ئۆپالێ گیانی هەزارانی بەئەستۆدیه، دیاره که ئەترسی لهوهی هەلە بکات له نیشانه پێداندان. ترسەکهی وای لێ ئەکات که زۆر ئاگای له خۆی بیت و هەلە ئەکات. ههروهها زۆرتربش کارگوزاری بنوێت. دوور نییە، ئەو ترسەى هانی بدات، که لویهلێکی میکانیکی وا دابهیتن، که گیان و سامانی هاتوچۆکههکانی، زۆرتەر پێ بیاریزی. ههروهها نەشتەرکاریکی (* وریایش، ههموودەم بەتەنگ ئەوهوهیه، که له ههموو پرویهکهوه، له پیشهکهیدا شارەزا ببێ، بۆ ئەمەى بیستە نەشتەرکاریکی بەناوبانگ. چونکه ئەو ترسەى ههیهتی له زرنگانەوهی ناوبانگی و ژبانی نەخۆشەکهی، پالێ پێوه دەنێ، له ریتگای پیتشکهوتن و پسیپۆرییهوه بەرپوه بچێ.

بەلام ئەگەر یهکێ لهم دووانه، رینگا بدات بەترس، پهکی دەست پیکردنی بخات و له کهلکی بخات، تا وای لێ دێ له پاشهجاردا له کۆری فرمانکردن بچیتە دەرەوه، ئەوساکه ئیمهیش، بهبێ چەندوچون، ئەتوانین پێی بلێین نەخۆشیهی دەماری ههیه. بۆ ئەمەى لهوهپاش بچینه کۆری لیکۆلینهوهی هۆی سهڕ لێ تیکچوونی، نهک له فرمانهکهیدا که رهنکه پێی بلێ پرە له تەنگوچهلهمه، بەلکو له جوری تیکچوونی ناوهوهی ژبانی تاییهتی دەرۆنییدا.

دلتهنگی بهسێ جور دەردهکهوئ: دلتهنگی تووریهی، دلتهنگی پیش خواردهوه، خەم. بێ گومان ئەم دابهشکردنه بابەتی پیشبینیه (**).

ئەگینا دلتهنگی باریکه له بارهکانی دەرۆن، که ههربهکهیان لهووتریان جیواوازه. ههڕ کهسه هۆی خۆی ههیه و لهووتەر جیواوازه، بهپێی گيروگرفتهکانیسهی له کهسێکی تر جوئ

(*) نەشتەرکار = (جراح) - وەرگێت -
(**) پیشبینی = (نظریه) - وەرگێت -

بەرە بەره، له هۆشی شارراوهیدا، جینگیر دەبێ و (گری ترس) له دەرۆنیا دروست دەبێ. ۳- بەلام ئەو کهسهی وروژانی دەرۆنی نابەجێ بهسهریدا زال دەبێ، ئەویش بهیهکیک لهو چینه دەژمیرێ که هەندی بابەتی ژبانی گیانیان له شیبهیهکی تیکچوو و داریزودا دەردهکهوئ. (فرۆید)،^(۱) بهلایهوه وایه، که هۆی ئەم جوره ژبانە، ئەگەرپیتەوه سهڕ تیکچوونی کاروباری بابەتی رهگهزبازی. لهم بهشی دواپیهدا، لهم بابەتهوه زۆرتەر دەرۆین.

پوختهی گوتراو:

۱- بهجۆریکی تیکرای، سێ جور له منالان نەخۆشیهی ههستکردن بهکهموکورپیان تووش ئەبێ: منالی نازدار، منالی نەنگهویست، ئەو منالەى که ههست بهکهموکورپیهک دهکات له لهشیدا.

۲- منالی نازدار، تا ئەمینی بهبیرکردنهوهی منالانە و ههستی منالانەوه ئەژی. بەلام کچه (گهروه)ی نازدار، بهزۆری، بۆیهکا شوو ئەکات، که زۆری پێ نهچی بگهڕیتەوه مالی باوکی که بهنازدارپیهوه تیبدا راهاتوو.

۳- جهزبهه پێ گهیاندن و سهرزەنشتکردن و بهرپهچدانەوه، گیانی منال له کهلک ئەخات، هۆشیهی گهیرۆدهی دهستی کردهوهی نابەجێ و ترس و ههستکردن بهکهموکورپ دهکات.

۴- بههۆی تیکۆشانپێکی زۆر و ئارامگرتن و تیگه‌یشتنی باشهوه، دهتوانی خوهه کۆنهکانی بهیرکردنهوه له رهگ و ریشهوه دهرپهینرێن. تا له جیبی ئەوان خوهی نوئی بهیرکردنهوهی باش دابه‌زینرێ، لهسهڕ بنچینهی خۆناسین و ریز لهخۆگرتن و خۆراگرتن.

(۱) سیجمند فرۆید ۱۸۵۶ - ۱۹۳۹: پزیشک و دەرۆنناسیکی بهناوبانگی نەمسەیی بووه، دادهنرێ بەدامەزرینەری ریتبازی شیکردنهوهی دەرۆنی لهو زانسته‌دا، زۆریه‌ی لیکۆلینه‌وه‌کانی له سنووری پالنه‌ر و سۆزه‌ نەستیه‌کاندا بووه، هه‌روا فاکتەرە سیکسیه‌کان به‌تایبه‌ت له قۆناعی منالیدا.

دهبیتتهوه. لهبهر ئهوه، دلتهنگی بهجۆرتیکی راستهقینه دیاری ناکرئ و نایشزانئ چۆن کار ئەکات. ئیمه هەر بنچینهکانی ئەتوانین بزانی و هۆیهکانی. هەرچی دەمینیتتهوه، پهپوهندی هیه بهنهخۆشهکان خۆبانهوه. له راستیدا، دلتهنگی توورهبی له ههموو جۆرهکانی تر، دهکرهوتوتتره. (فرۆید)یش که له ههموو کەس پێشتر بهم لیکۆلینانهوه خهریک بووه، لای وایه، نهگهر ئهم بارانهی^(۱) خوارهوه له یهکێک دهبریکهون، ئهوه نیشانهیه که ئهوه کهسه تووشی دلتهنگی بووه:

۱- دل تیکچوون که له دلتهکویتیدا دهردهکهوئ.

۲- سواربوونی ههناسه.

۳- زۆر ئارهقکردنهوه، بهتایبهتی له شهودا.

۴- لهرز و لهرزین.

۵- سکچوونی له ناکاو.

۶- سهرگیژی.

۷- ترسی ناکاوی پاش له خهوه پاپهپین، ههروهک یهکێک له شاخیک بهر بووبیتته خوارهوه.

۸- کرژبوونی ماسولکه.

(سته بهل)یش ئهم بارانهی خوارهوهی دهخاته سهر:

۹- ههناسه هه لکیشانی قوولی له ناکاو، که له تنگه ههناسهوه^(۲) پهیدا دهبی.

۱۰- ههستکردنی ناکاو بهماندوو بوون، که جاری وا ههیه دهگاته ئەندازهی له هۆش - خۆ - چوون.

۱۱- یشانوه و تازاری ورگ، له گه ل نیشانهکانی باکردن و، دهپهپینی بای بۆگهن بهددهنگهوه.

۱۲- ژانه سهری توند و دل تیکه ل هاتن.

۱۳- گلارابی زۆر و، جیگۆرکیتی بی جی، ههروهک نهخۆشه که بی مه بهس به ههر چوار لای خۆیدا بسوورپیتتهوه.

(۱) وهیان: نهگهر ئهم حاله تانهی...

(۲) به لکو: ههناسه پکئ.

ههموو لا بپاریان له سهه ئهوه پش داوه، که بارهکانی دلتهنگی، به زۆری، دهگه رپینهوه سهه جۆره ژبانیکتی خرابی میبازی، وهک: ناژاوهی دلداری و، خۆیه ستنهوهی دلره قانه^(۱) و شتی تر. به ههموو رهنگ، یهکێکیش له وهیانه، ژن و میردیی دوور له خۆشه و یستیه، له گه ل نهنگه و یستیی هاو پیتی ژبان. له گه ل دلتهنگیی توورهبیدا، دلتهنگی پش خوارنده و پش پهپوهندی ههیه. بۆ وینه: ئهوه نهخۆشه پر ترس و له رزه پشاند دهدهین که بازرگان یسه که ی رووی کردۆته کزی. لیکۆلینهوهی یه که م ده ریخستوه که ترسه که ی بنچینه یه کی دروستی ههیه. به لام لیکۆلینهوه یه کی قولتر ده ریخستوه که جیا بوونه وهی ژنه که ی هاتوه به بیدا، له گه ل ده ست تیکه لی له گه ل کچیکتی نه ونه مامی په ری روو، له و کچانه ی که له ده سگا که یدا فرمان ده بینن. ئنجا هاتوه ده ستکاری ئهم بیرانه ی کردوه و به ستوونیه ته وه به سه رنه گرتنی بازرگان یسه که یه وه.

وینه یه کی تریش: هی ئه و لاوه یه که له گه ل باوک و دایکی خۆیدا له ناو خانوویه کی دیتها تیدا ده ژئ. لای کوره که، باوک و دایکه که ی پاشکه وتوو و کۆنه په رستن. له کاروباری ئابیندا گیرن. کوره که له ده ست خۆی و له ده ست ئه وانیش وه پس ده بی و ههموو ژبانی ناو گونده که ی لی تاریک ده بی. به لام لیکۆلینهوه یه کی زانستی، ده ریخستوه، که ئهم دلتهنگیه ی و حه ز نه کردنه ی له ژبانی ناو گونده که و، بیزاری له ژبانی لادیی (سووک و ریسوا)، هۆی راسته قینه یان ئه وه بووه، که زۆر به ئاواته وه بووه له شاریکتی گه وردها بژی، هه ر بۆ ئه مه ی دوور بی له چاوی دایک و باوک که ی و، چه ندو چوون کردنیان له گه لیا، تا ژبانیکتی (پر خۆشی) تر به ئاره زووی خۆی بژی.

هه ندئ جاری وایش هه یه، که پیاو له کاره ساتیک یاخود له کاروباریک بترسی، نیشانه ی دلتهنگیی پش خوارنده وهی لی ده رده که وئ: ئافره تیک ده ناسم هه ر له بهر ئه وه ی که پتیبست بوو به زوویی نه شته رکاریبه ک له له شی خۆیدا بکات، زۆر له تنگه تا ویدا ده ژئا. هه ر کاره ساتیک له ناکاو بقه و مایه هه رچه ندئ بچووکیش بووا یه، ئه وه ند ه زنده قی لیبی ده چوو، ده یخسته شه رای مه رگه وه. له ژبانی رۆژانه یدا، هه یچی به راست و دروست نه ده زانی. له پش چا ویدا، هه یچ شتیک نه ما بوو که له روویه کیه وه هه لئ تیا نه کرا بی... به لای ئه وه وه، شتیکتی نه زانراو هه بوو، نزیک بوو روو بدات... ئه وه پش له بهر ئه وه بوو، که ترسی شارراوه ی ناو هۆشی، په رپبووه سه ر ئه و شتانه ی که له ده ورو پش تیدا بوون.

(۱) (العلاقات القاسية).

ماوه تهوه سهر ئهوهی که چند قسه یه کیش له بابته (خه م) هوه بکه یه ن. ئەم دلته نگیه ه هردوو جوړه دلته نگیه کانی تر، زۆرتر بلاو بوته وه. به جوړیکه تیکرایی سێ شت ده بیته هوی په یدابوونی:

۱- ترسیکی ناوه وه له قه ومانی سه رگه ردا نییه کی له ش، یان کۆمه لایه تی، یاخود ئابووری.

۲- پیش خوارده وه به هوی دلداریه وه.

۳- له دلدا هه ستردن به گونا هباری. (۱)

به زۆری نازانین که بلتین خه مخواردنی ته ندروستی یه کیکه له نیشانه کانی شارستانی تی. به هوی داووده رمانی ئاماده کراوه وه، که له ژماره نایه ن و، خاوه نه کانیان شاره زابوون له جار دان و چاو وراوکردندا تیکرا گشت که س، تووشی نه خو شیی (خه می ته ندروستی) هاتوون، که تا ئەمیتن له دهستی بیزار ئەبن و پرگار نابن.

بروا ناکه م به هه له دا چووبین، که بلتین، ئەوه ندهی ئەم داووده رمانه خه م و ئازاریان لای مرۆف په یدا کردوه، گه لیک که متر له وه، له گه ل چاو وراوه کانی شیاندا، خه م و ئازاری نه خو شانیان لابر دووه... یه کیک له خه مه کانی تازه شیمان ئەوه یه که (به ته نگ پاراستنی روو که شه کافان) هوه یه ن. ژبانی کۆمه لایه تی، لای هه ندی که ئەوه نده به وردی و توندیه وه گیراوه، هه ر توژیک له بار ستاییه که ی بیته خواره وه، تووشی ده مار کرژی و خه موخه فه ت ئەبن. له جیاتیی ئەوه ی زۆریه ی که سان گوئ ئەده نه قسه ی ئەم و ئەو، ته نیا له ئە نده ی خو یاندا بژین و له به رهی خو یان به ولاره پی رانه کی شن، ده چن هه مو هیز و گو رپکی خو یان ده خه نه سه ر ئەوه ی بگه نه پایه ی ژبانی ئەو که سانه ی که له توانایاندا نییه بیان گه نی. ئە ی به مه نه گو ترئ تیکو شینی منالانه ی سه ر نه گرتوو، به چی بگو ترئ؟!...

چاکترین ده رمان بو ئەوانه ی که (به نده ی قسه ی گشتین) ئەوه یه که به توندیه وه و ته ی (نیتشه) یان (۲) تیکه یی نری، که گو توویه تی: (من وام و، هه روایش ده بم. به لام ئیوه،

(۱) (الشعور بالذنب).

(۲) نیتشه ۱۸۴۲ - ۱۹۰۰: فه یله سو فیکه ئه لمانیه، بروای به رپتازی گۆران بووه، ده بوت: ژبان کیشه و ململانییه له سه ر مانوه، مانه وه ش بو به هیز و شیاوه کانه، ئینسانی بالاتری به لاره نامانجی سه ره کییه، نه زادی جه رمانی له لا شیاو بو، (ویستی هیز - إرادة القوة) ی له لا پوخته رپتازی بووه.

ئە ی ئەو که سانه ی که کرده ی من په سند ناکه ن، هیچتان بو نه ماوه ته وه ئەوه نه بی که ملی خو تان بکه ن به په تدا).

(جو ن ئه رفین)، له یه کێ له چیرۆکه کانی دا، باری ئابووری ئیستای، وا جوان و زیندوو انه پیشان داوه، که ده یچه سپینیتته دلمانه وه، خه م ئە گه ر له وزه به ده ر بی و جله وی بو به ر بدری، له توانایا هه یه، هه ندی جار، ژبان له پی او تال بکات و، گه شی و خو شیی لی بار بکات.

(تیمس)، که فه رمان به ریک بوو له یه کێ له هاو به شیه کانی له نده ندا، هه موو ده م وه ها بی ری ده کرده وه: ئە گه ر روژتیک و ا هاته پیشه وه و نه متوانی فرمانی تیدا بیینم؛ ناخو چیم به سه ر بی؟ گه لیک شه وی و ا هه بوو، به هاواره وه له خه و رانه په ری چونکه له خه و دا ده بیینی که له فرمانه که ی ده ره یتراره و نانی براره!. هه ر ئەم خه وه یش بوو که به روژ رپگای پی ده گرت. تا وای لی نه هات که به ره به ره، هه موو کارگوزاری و زی ره کی و زرنگیه کی له ده ست بچن، هوشی نه هاته وه سه ر خو ی. روژتیک له روژان، به دل گو یی له چیره یه ک بوو، هانه ی ده دا بو جه ره زه یی، ئەم قسه انه ی به گو ی داده دا:

(هه سته شتی که بکه، تا گشت که س تیکه ن، که هیشتا ماویت)... بی ری له وه کرده وه که دلدار ی بکات. به لکو به هوی دلداریه که وه چاره یه کی خو ی بکات. ئە مجاره یش، له هه ناوی دا، ده نگیکه شاررا وه به گه رمی پی گو ت: (جه ره زه یی بکه، کابرا! جه ره زه یی. خو ت خه ریک بکه به دلداریه وه...). به لام شتی که به بی ریدا هات، سه ری لی تیکدا!... له خو ی پرس ی: ناخو چیم به سه ر بی ت، ئە گه ر له فرمان ده ره یترام و ژن و مندالی شم به سه ردا که وت... ئیتر وازی له بی ره که ی خو ی هی نا و که وته ناو گیتاوی چه ندو چوونی بی ره وه که له ژوو ره تاری که که ی نو ستنی دا یاری به هوشی ده کرد.

دو اجار ئەوه رووی دا که ئەبوو رووی دا. (تیمس) فرمانه که ی له ده ست چوو. ئەو پاره که مه یش که کو ی کرد بو وه، به ره به ره، خه ریک بوو له ناو بچن. تووشی نه خو شیه کی گرانی ش هات، پزیشکی و لی کرد که بلت: زۆری پی ناچن ئە مرئ... که چی قسه که ی په زیشک، (تیمس) ی دلنیا کرد و هیمنیه کی وایشی پی به خشی که پزیشکه که ی به جگار سه رسام کرد. له به ر خو یه وه گو تی: (سو پاس بو خودا! ئیستا هه ست به دلنیا یی ئە که م!) له سێ مانگ زۆرتری پی نه چوو، گیانی به خاک سپارد.

له راستیدا، گیرکردنی هه ندی ئاره زوی مرۆفایه تی، که له لایه ن زۆر کو ر و کچی هه رزه کاره وه روو ئە دات، به تاییه تی کچان، ده بیته هوی روودانی گه لیک جو ر گیرو گرتی

دەروونی که وشەى ناسراوی (خەم) ھەموویان دەگریتەوہ. یەکی لە ھەرە ئاشکرا ھۆبەکانی خەم، ئەو ھەستە شارراوہیە، کہ مرۆف ئەیکات بەتاوانباریی خۆی. ئەویش دوو جۆرە: (ھەستی ئاگادار) و، (ھەستی شارراوہ). ھەستی ئاگادار لەو تاوانەوہ پەیدا دەبێ کہ مرۆف دەمۆدەست کردبیتى. زۆر بەتوندی، بەئاشکرا پێوہی خەریکە، ھەموودەم لە ترس داہ: لە دەروونی و لە یاسا.

بەلام (ھەستی شارراوہ)، بەجۆریکی تیکراییی، لەوہوہ پەیدا دەبێ کہ مرۆف لە تافی منالیدا، کردوہیەکی ناشایستەى پێچەوانەى رەووشتی گشتی و یاسای کرد بێ، ئەویش کردبیتى بەگریبەکی دەروونی لە ھۆشی شارراوہیدا، کہ ئەتوانین پیتی بلتین: (گری تاونباری). لە گرتی تاونبارییەوہ، دەمار گزێبەک پەیدا دەبێ، شەرووشۆرێکیش لەناو دەرووندا دەقەومى، لە رووی ئەم و ئەویشدا دەشلەژێ و سەرەوتی لێ ھەلدەگیرى. بەلام چارەکردنی دلتنەنگی، بەندە بەبار و رەنگی تاییبەتیی مرۆفەکەوہ. بام لە ھەردوو لاوہ سەیری ھەموو جۆرەى گیروگرتەکە بکەین:

۱- ئەبێ بەئاشکرا روو بکەینە ئەم راستییە: ئارەزووی دلدارى بۆبەکا بەھیزە و لە سوروشتی مرۆفدا بئەج بەست بووہ، چونکہ ئارەزوویەکی گرنگە بەلای سروسشتەوہ. پاراستنی رەگەزی مرۆف بەو سپێرراوہ.

ئەگەر ئەو ئارەزووہ، لەناو دلێ مرۆفدا، لە رێگەى خۆبەوہ رۆبشت و لە تەمەنى پێگەبشتنیدا، گەبشتە ئامانجی خۆی کہ بریتیبە لە خۆشەویستى و جووت گرتن،^(۱) لە ئەنجامدا ئەبیتە جوانترین ھێز و کاربگەرتن ھێز لەسەر زەمیندا. خۆ ئەگەر بەپێچەوانەى ئەوہ، لاری پیتی گرت و گومراھ بوو، ئەوساکە دەبیتە ھۆی لەناوچوونی لەش و ھۆش و دەروونی مرۆفەکە. ژيانى رەگەزبازى*^(۲) لە ھەر کەسێکدا ئاسایی و دروست بێ، بەجۆریکی تیکراییی، گرتی نەخۆشیی لێ پەیدا نابێ. (فرۆید)، راستە و راست، ئەم بیری پەسند کردوہ. ئەگەر ھاتوو ژن و مێردی - لەبەر ھەر ھۆبەک بێ - سەری نەگرت، پێویستە مرۆف تیبکۆشێ بۆ بلندکردنەوہى پایەى ئارەزووہکانى، ئەویش بەو رەنگە ئەبێ کہ ژيانى خۆی تەرخان بکات بۆ فرمانی کۆمەلایەتى، یان خوداناسی، یان لیکۆلینەوہى بابەتى بێر، جاروباریکیش خۆی خەریک بکات بەھەندى دلخوازی تازە

(۱) جووت گرتن: راستتر = ژنھێنان یا شووکردن.

(۲) ژيانى رەگەزبازى = (الحیاء الجنسیه) - وەرگێر -

بابەتى واوہ کہ بەھەموو کولى دلێوہ ھۆگری بێ. بەم رەنگە، مرۆف دەتوانی سەرباری ھیزی دەماریی خۆی لە شتی بلندا بەکار بەیتى و دلێ خۆبشی داگرکیتى. لە راستیدا ئەم دل دامرکاندەوہیە یەجگار گرنگ و پێویستە بۆ پاراستنی تەندروستی لەش و دەروون. چونکہ ئەو ھیزە دەمارییەى کہ بەکار ناھیتى، پەنگ دەخواتەوہ لە ھۆشی شارراوہدا، بۆ ئەمەى خۆی بنویتى لە شتوہى نەخۆشییەکانى دەماردا.

لە فەلەستیندا دوو گۆم ھەبە: گۆمى (تەبەریبە) و (زرتی مەبیت). ئاوی تەبەریبە، پرە لە ماسی. کەنارەکانیشی شین بوون بەسەزە. بەلام ئاوی زرتی مەبیت، ئەوہندە سوپرە، نە گیانلەبەر لەناویدا دەژى، نە سەوزەیش لە کەنارەکانیدا ئەروى.

ھۆی ئەمەیش ئەوہبە، کہ گۆمى تەبەریبە، ھەر ئاوی رووبارەکان لە خۆیدا کۆ ناکاتەوہ، ھەرەھا بەھۆی ئەو جۆگایانەبشەوہ کہ لیبی دەبیتەوہ، ئاوەکانی بلاو ئەکاتەوہ و روونی و شیرینی خۆبشی ئەپارتى.

بەلام زرتی مەبیت وا نیبە. ئەم ئاوی رووبارەکان لە خۆیدا کۆ ئەکاتەوہ، بەلام ھیچ جۆگایەکی نیبە، ئەو ئاوانەى لیبوہ بچیتە دەرەوہ. مەگەر بەھۆی گەرمایی رۆژوہ بیتە ھەلم و بچن بەئاسماندا. لەبەر ئەوہ ئاوەکان تیبدا رانەوہستن خۆیکەبشیان لە ئەندازەبەدەر دەبێ.

بەواتایەکی تر، وەک بلتین گۆمى تەبەریبە دلێ خۆی دادەمرکیتیتەوہ و زرتی (مەبیت)یش دانامرکیتیتەوہ.

ئەمە دەبیتە نمونەبەک بۆ مرۆفیش، چونکہ ئەو کەسەى زۆرجار ئەم رستانە دووبارە بکاتەوہ و بلت: (ژیان واتای تیا نیبە)، (ھەموو خۆشى و ئارەزوویەکم لە دەست چوہ) (ھیچی و نەماوہتەوہ کہ شایانى ئەوہ بێ، پیاو خۆی بۆ ماندوو بکات و پێوہی خەریک بێ)، خۆی پێشان دەدات، کہ کەسایەتیبەکەى وەک زرتی مەبیتى لێ ھاتوہ، لە ناوچە و سروسشتەوہ ھیز کۆ دەکاتەوہ، بەلام لە شتوہى کار و فرمانی کۆمەلایەتى، یاخود چالاکیبەکی تازە بابەتدا، ئەو ھیزانە ناگەریتیتەوہ داوہ. بەلام لەو جیبیانەدا کہ ناتوانین بزانی سەرچاوہ و رازی دلتنەنگی لە کوپوہیە، (بۆی ھەبە، ئەو دەمار گزێبە، لە ناسازی لەشەوہ روو بدات)، پێویستە پرس بەپزیشکیکی (دەروون شیکەرەوہ) بکەین.

پێویستە، بزوتنەرەکانی گیان و خواست و ئارەزووہکانی، لە بنچینەوہ پاک بکرتنەوہ، لەو زەھرى تەزووانە کہ بەسەریانەوہ کۆبوونەتەوہ. ھەر کاتى پاکژکردنەوہى گیان تەواو بوو، نەخۆشەکە تەندروستی ھۆش و گیان و لەشى دەست دەکەوتیتەوہ.

۲- له هه مووی باشتو ئه وهیه، بۆ پاراستنی تهن دروستیمان بچینه لای پزیشک و به پیتی نامۆژگاری بی ئه و بجوولییینه وه. ئه گهر دوا ی ئه وهیش، ههر به دلته نگی ماینه وه، ئه وه وا ئه گه ییتی که دلته نگییه که مان په یه وندی به نه خو شیی له شمانه وه نییه، به لکو به نه خو شیی گیانمانه وهیه.

ئوه نامۆژگارییه کی ناشیانه به که به یه کتیک بلتی واز له خه مخواردن بهینه. کهس نییه که به ئاره زووی خۆی خه م بخوات. کهس هه ز ناکات به خه موخه فه ته وه بتلیته وه. به لام خه مباره کان بۆیه کا به و په نگه ده ژین، چونکه له بنچینه ی دهر وونبانا گرتیه کی ترس نیژراوه. هۆشی ناشکرایان ههستی پی ناکات. بۆی هه به ئاگیان له پشیتی بی ناو دهر وون و دلیمان هه بی، به لام ناو تیرن روویه رووی ئه م پشیتی به بوستان.

نامۆژگارییه کی بی فه ئه بوو، ئه گهر یه کتیک به (ماکییش خان) ی (*). بگوتایه واز له خه موخه فه تت بهینه. چونکه له دهر وونیا زورانبازیه ک هه بوو له ناوه ند هۆش و بیره وه ری ئه وه پیدا که هاویه ش بوو له که تنیتی گه ورده دا. ئه وهیش ناچی به هۆشدا که ئافره تیتی وهک ئه و بکه ویتته ئاسایشی دل و ئارامی گیانه وه، تا به ههر جوړیک بی، له و زورانبازیه پزگاری نه بی. هه روه ها، هه رچه ند زورانبازیه کی نهی بی له هۆشی شارراوه دا پهیدا بی، واتا زورانبازیی ناوه ند په وستی بلن و ئاره زوویه ک له ئاره زووه کان، یاخود له ناوه ند ئه و فرمانه ی که به پیوستی ده زانین بیکه ی و ئه وه ی که ده ترسین له نه نجامی، بی گومان، له و کاتانه دا خه موخه فه ت روومان تی ئه کات.

پوخته ی وتراو:

۱- نه خو شیی ده مارکی (هستیریا)، له هه موو جوړه کانی دلته نگی دیارتره. ئه مبه ی به زوری ئه گه پرتیه وه سه ر جوړه ژبانیتی پر هه له ی دلداری.

۲- بۆی هه یه دلته نگی له ئاره زوویه کی په نگ خواردووی واوه پهیدا بی که جیگورکی بی پی کرا بی.

۳- مه به به دیلی بیروباوه ری گشتی. ئه م دیلییه، سامناکترین خه می ناسراوی ئه م چه ر خه یه.

۴- ئه گهر نه خو شیی دلته نگی، به پاککردنه وه ی گیانی چاره بکری، تهن دروستی هۆش و له شی ده ست ئه که ویتته وه.

(*) ماکییش خان: ئافره تیتی ناو داری یه کتیک له چیرۆکه کانی شکسپیره، ههر به و ناوه وه - وه رگپیر -

ترسی تاییه تیبی بی هاوتنا

۴

زانایانی دهر وون ده لپن له ههر ده که سیک، یه کتیک ترسی تاییه تیبی بی هاوتای هه یه. دلته نگی، که بریتیه له ههستی کی نابه جی و هیچ هۆیه کی ناشکرای بۆ نادۆزرتیه وه؛ ترسی تاییه تیبی بی هاوتایه، هۆیه که ی له ناو ناوچه ی نه خو شه که دایه. به لام ئه و که سه یاخود ئه و شته ی که له م نه خو شیه دا، ئه پیتته هۆی ترس پهیدا کردن له دلئ نه خو شه که دا، ناپیتته هۆی ترس پهیدا کردن له دلئ ئه و که سانه دا که ئاسایین.

ئوه زانراوه که هه ندی کهس له بینینی مشک و پشیله ئه ترسن. که چی مروقی ئاسایی له و جوړه گیانله به رانه، نه سل ئه کهن، نه ئه ترسن. ترسی تاییه تیبی بی هاوتای دوو جوړه: (دوودلی) و (ناچاری). ترسی تاییه تیبی بی هاوتای دوودلی، ئه و ترسانه ده گرتیه وه که به ندن به جیگا و شتومه ک و بیره وه ری له شه وه.

ترس له جیگایش دوو جوړه:

ترس له شوینه داخراوه کان: وهک چوخمی ریگای ئاسن و ژوور و جیی لاسایی کردنه وه.

ترس له شوینه کراوه کان: وهک شه قام و زری... هتد.

زانای گه وره (ماکدوگه ل)^(۱) له مامۆستا (ریقه رز) هوه، نمونه یه که له ترسی شوینه داخراوه کان ده گپرتیه وه، که زۆر به روونی کار تیکردنی بیر و یادکردنه وه و ههستی په نگ خواردوومان پیشان ده دا که له بنچینه دا ده چنه وه سه ر تافی منالی. وا ئه و وینه یه به ته و او ه تی پیشان ده ده یین، چونکه گرنگ و تازه بابه ته: پزیشکی که هه بوو، ته مه نی له سی و یه ک سالی دا بوو، هه رچه ند له جیگایه کی ته نگه به ردا خۆی بدیایه، ههستی به دلته نگی و بی سه ر ه تی ده کرد، جاری وایش هه بوو، ترسی لی ئه نیشت. ئه م خو وه ی له منالییه وه گرتیوو. له پیشدا وای ئه زانی که ئه وه شتی کی ئاساییه. به ته نشت ئه مه ب شه وه، نه خو شیی توو په یی تووش بوو بوو، هه راسی پی هه لگرتیوو، هه روه ها زمانیشی ئه گی را و

(۱) مه کدوگال Me Dougall (۱۸۷۱ - ۱۹۳۸) زانای دهر وونناسی سکۆتله ندی، خاوه نی ری یازی دهر وونناسی (نزوعی) که سه ر به قوتابخانه ی (الغرضیه) یه که (مه به ست) ده کاته به ره تیک بۆ هه ل سوکه و ته کان و رینما یی کردنیان؛ جا ههر هه ل سوکه و تی له گیانه وه ری که وه (ئینسان بی یا گیان داری دی) ده رچی بۆ مه به ستی کی دیاری کراوه و ئه نجامدانی (غهر زیکه).

وای لئ دهکرد سه روگوتیلاکی قسه بشکیتنی. که شهر هه لگیرسا، که وته کۆری جه ننگه وه، له وئ فرمانی ده بیینی، نه بوو زۆریه ی کاتی خۆی له ژوو ریکی دارینه ی تهنگ و ته سکا رابویری. جا چونکه به وه زۆر تهنگه تاو بوو بوو، که دلئ تهنگ ده بوو، جاروبار به شه و ده چوو ده ره وه، به ناو چال (خندق) که ی تیدا بوو، نه گه را و ده هات و ده چوو. ئیستا که تازه تیگه یشتوو، که دلته ننگبونه که ی له جیگای داخراوا، نیشانه یه کی نه خو شیه یه. ترس، به جۆریکی وا چوو بوو دل به وه، خه و باری لئ کرد بوو، که خه ویشی بدیا یه، هه ر له شه رو شو ردا بوو، له شی ته واو تیگچوو بوو برستی برا بوو، سه ر ئیشه له کۆلی نه ده بوو وه.

مامۆستا (پیشه رز)، لئی خواست که به رسته یه ک خه وه کانی خۆی پیشان بدات و تیگوشینیکیش ده ست پین بکات بۆ ئه مه ی نه و بیره وه ریه کۆنانه ی که په یوه ندیبان به و خه وانه وه هه یه، بیاندۆزیته وه. زۆری پین نه چوو له تیگوشینه که یدا، کاتیگ که بییری له یه کیگ له خه وه کانی خۆی ده کرده وه، کاره ساتیگی ته مه نی چوار سالانی خۆی بیر که وته وه، که له کاتی لیگۆلینه وه که مه تر خه مانه که ی ده روونی خۆیدا، نه وه ی به بیردا نه هاتبوو.

کاره ساته که ییش نه وه بوو، که جار یکیان چوو بوو لای بازرگانیتیکی نزیک به مالی خۆیان. کابرا کۆنه فرۆش بوو. خووی وا گرتبوو، هه رچه ند منالیک شتیکی به نرخ ی بۆ بگوترا به وه، نیو پیتسی پین نه به خشی.

وا ریک که وت جار یکیان که منال بوو کۆنه یه کی دۆزیبه وه و بردی بۆ خانووی بازرگانه پیسه که. له دالانیتیکی تهنگ و تاریکه وه بردیا نه لای. له وسه ری دالانه که وه سه گیگی بچکۆله ی قژ دریتی^(۱) گوئ شو ری لئ بوو. که به خشیسه که ی له کابرای بازرگان وهرگرت، هاته ده ره وه، بۆ نه و ده رگایه نه گه را که لیوه ی پرواته ده ره وه بۆ سه ر شه قامه که. به لām له توانیدا نه بوو ده رگا که بکاته وه. سه گه که ده ستی کرد به وه رین به لām وه رینه که ی وا بوو ترستیکی کار یگه ری خسته دل به وه. پاش نه وه، رۆژان و مانگان و سالان تیپه رین. مناله که کاره ساته که ی له بیر چوو وه. به لām رۆژیکیان نه و کاره ساته ی بیرکه وته وه. که چی، هه ره وک نه وسای منالی، - که به ناو دالانه تهنگ و تاریکه که دا نه رۆیشت و شوین پیتی خۆی ده دۆزیبه وه، پاشان وه رینی سه گه دل ره که ی گوئ لئ نه بوو ده یترساند، تا وای لئ

(۱) راستتر: تووک دریتز، تیسکن.

هات نه یده ویترا سه ر به مالی کابرای پیسه بازرگاندا بکات - هه ستی به ترس و له رز ده کرد. نه م کاره ساته بوو، که بوو بووه هۆی ترسی (پزیشکه نه خو ش) که له جیگای داخراو. به لām له و کاته وه نه م کاره ساته ی بیرکه وته وه - که هۆگری هه موو هه ستیگی بوو بوو - ترسه که ی شکا و به و نه ندازه یه نه ما. نه وی له م وینه یه دا سه رنجمان نه بی رابکیشتی، نه وه یه که پیاهه که خۆی له ژوو ره تهنگه که دا دی، نه و هه ستانه ی بزوا که به سترا بوون به کاره ساتیگی قه و ماو له ته مه نی منالییدا، به لām هۆشه ئاشکرا که ی نه وه ی به ته وا وه تی له بیر چوو بووه وه. به لām که هۆشه وریا که ی (ئاشکرا که ی) په یی به په یوه ندیی نه و کاره ساته کۆنه و نه م ترسی ئیستایه ی برد، ترسه که ی شکا و نه و هیتز و هه ره ته ی نه ما.

مامۆستا (سته که ل) ییش وینه یه کی شه ننگمان له بابه ت (ترس له جیگای کراوه) وه پیشان ده دات:

لیره دا، پیاهیتی که له گه تی له شولار جوانی، به هیتز و هه ره ت ده بیینن، ته مه نی له بیست سالی تیپه ر ناکات. به لām ترستیگی یه جگار گه وه ری لئ ده نیشتی که جیگای کراوه ده بیینی. له هه ر شوینیگی کراوه دا بوه ستی، ده ست ده کات به له رزین، هیچ هیتزیک نیبه له سه ر زه میندا، که دلنیا ی بکات و به ته نیایی تیبا پروات.

له لیگۆلینه وه دا ده رکه وته وه، که باوک و دایکی هه ژار بوون. نه ویش به زه یی پیتاندا هاتۆته وه. له کانی دل به وه ویستویتی بیانخاته خو شگوزه رانیسه وه. هه ره ها له لیگۆلینه وه دا ده رکه وته وه، که جار یکیان به بیریا هاتوو، چه ند هه زار دیناریک بیچری و ده ربازی بکات له گه ل خۆی بۆ نه وه پری زه مین.

دلته نگیسه که ی له وه وه په یدا بووه، که ئاره زووی هه راکردنی بۆ نه مه ریکا به سامانیتی گه وره وه، نه هاتۆته دی و له دل یا په نگی خوار دۆته وه. جیگای کراوه ی وا دوور که تا چاو بر بکات فراوان بی، بییری هه راکردن بۆ نه مه ریکا ی ده خاته وه بیر. بییری هه راکردنیش بۆ نه مه ریکا به و نه نجامه سزا به خشه وه، که دوور نیبه تووشی خۆی و خیزانی بی، ترس نه خاته دل به وه و له رزیش ده خاته له شه به وه له دوای هه موو نه خو شیه کی (دوودلی) و (ناچاری) یه وه دوو راستی هه یه. یه کیکیان نه وه تا به هۆی به ره سه تکردنی بیره وه روو بدات. یه کیکیشیان نه وه تا به هۆی بیره وه ری هه ستی واوه رووی دابی که لیبان بترسی و بسله میتته وه. (ماکدۆگه ل) ده لی: هه موو ترسیگ له ترسه تایبه تیبه بی هاوتاکان، تیگرا به هه ستی گونا هباریه وه به سترا ونه ته وه. به لām نه و ترسانه ی که به سترا ونه به شتومه که وه، له

ژماره نایمن، چونکه بۆی ههیه، هه موو شتییک بپیتته هۆی ترساندنی ئەو نهخۆشانهی که بهم دهردهوه گرفتارن. زۆرجاری وا ههیه، ئەو شتانه بی وهین، نازاریان لی ناوه شیتته وه. کهچی له راستیدا، زۆر کهس به نهخۆشیی دوودلییه وه گیرۆده بوون، هه ر شتیکیان چا و پی بکه وی لپی دهرسن.

ئەم ترسی دوودلییه، وهک یهک بلاو بۆته وه له ناو هه موو چینی کدا. (جیمس شا) له شیر ده ترسا و که دهیدی سامی لی دهنیشت. له و ئاهه نگانهدا که بۆ سوارچاکه کان ده یانگیترا، به درێژی کاتی ئاهه ننگه کان چاوی خۆی دهنوقاند، ده ستیشی به ئاشکرا ده له رزی. هه موو کهس ده یزانی له کاتی گرمه گرمی هه وه تریشقه دا له شی (یولیوس قه یسه ر) ده له رزی. په نای دهرده به ر نزیکتین ژور له کۆشکه کهیدا، سه ری خۆی به که ولتیکی ئەستور ده پیچا، بۆ ئەمه ی له دهنگی گرمه گرمی هه وه تریشقه ی ئاسمان پرگاری بی.

که (ئیراسموس) ماسی چا و پی ده که وت داده چله کا. به لام (پاسکال) له هه زار و یه ک شت ده ترسا.

(فریدریکی گه وره) یش، قینی زۆری له هه موو کراسیتی تازه هه لده سا.

زانای گه وره (نیوتن) له ئا و ده ترسا. ئەویش سهیره ترسیک بوو. مه گه ر ترسی (مۆزار) وهک هی ئەو سهیر بوو بی، که وهک له ش دروستیک چۆن له گه رتیک راده کات، مۆزاریش ئاوه ها که دهنگی (بۆریه) ده هاته به رگۆی هه رای ده کرد.

(شۆننهۆر)، که چاوی به گوتیان یاخود چه قۆ ده که وت له رزی لی ده هات.

که چی (کارلایل)، تا ما، نه بیوترا پی بنیته ناو دوکانیکه وه. ئەم نرخ زانی وێژه بییه، که هاوتای نه بوو له لیکۆلینه وه ی ژیان و کرده وه ی دلیراندا، له خاوه ن دوکانیکی ساکار ده ترسا.

به لام (ئهدگار ئالن پۆو، شۆپان و، شۆپین) له تاریکی ده ترسان.

مایه وه سه ر (مۆپاسان)، ئەویش که ده رگای ده دی به جارێ زهنده قی ده چوو.

ئەو ترسانه ی که به ندن به بیره وه له هه موو لایه کا هه ن بۆ ئەوانه ی له زانستی خۆناسین ده کۆلنه وه، بابه تیکی تاسوقن. به هه زاران کهس هه ن، بوونه ته دیلی ترسیکی سهیر؛ ده ترسن له وه ی تووشی شیتی بن. ئەو جۆره ترسه تاییه تییه بی هاوتایانه، بریتین له دهرپینتیکی نابه جیتی ئەو هه ست و بیره وه ری و ئاره زوو و ئاوانبارییانه ی که له ناو جه رگی

هۆشی شارراوه دا گیل ده خۆن^(۱) و به یه ک داده دن، بۆ ئەمه ی هۆشی وریا، هه ندیک له چاوتیپینه تونده که ی کهم بکاته وه. لیره دا وا چاکه، یاسا ناسراوه که ی هۆش بخوتینه وه، که ده لی: ئەو که سه ی له دزینی سامانی که سیتی تر خۆی ناپارێزی، پروای به کهس نییه، هه ر که سیتی دی وا ده زانی وهک خۆی^(۲) دزی ده کات خۆی له ژياندا، رووی کرد بپیتته کۆی، وای داده نی که که سانی تریش روویان کردۆته ئەوی. ئەو ترسه بی هاوتایانه ی که په یوه ندیان به له شه وه هه یه له هینه کانی پیتشو که متر بلاو نه بوونه ته وه. له گه ل ئەو هیشدا که پزیشک به هه موو هپزیکیه وه به نه خۆشه که ده لی، هپچ ئەندامیتی تیک نه چوو، ده بینیت نه خۆشه که هه ر له سه ر باوه ری خۆی ده روات که تووشی شیرپه نج، یان نه خۆشی دل، یاخود تیکچوونی ورگ بووه... زۆرجاری وایش هه یه، هۆشی شارراوه، نیشانه ی په سند بۆ نه خۆشییه کان پیشان ده دات، بۆ ئەمه ی ترسه نابه جیکه به درۆ نه که ویتته وه. به ته نشت نه خۆشی دوودلییه وه، هه ر وهک ئەنجامیتی خۆی، نه خۆشی ناچاری دهرده که وی. ئەو جیا وازییه ی له ناوه ند ئەم دوو جۆره ترسه دا هه یه و پتویسته بگوتی، ئەوه یه که نه خۆشی دوودلی هه ستی پی ده کری، به لام نه خۆشی ناچاری له شپوه ی کرده وه و فرماندا دهرده که وی. له نه خۆشی دوودلیدا، ترس تاییه تییه و له ناوه وه یه. به لام له نه خۆشی ناچاریدا، ترسه که ده جپته شپوه یه کی نیشانه گه رییه وه، له کرده وه و فرمانیکدا ده رته که وی. جاری وا هه یه، له نه خۆشی دوودلیدا، پشیله یاخود چه قۆ ده بیتته نیشانه ی بزواندی هه ستی ترسان. به لام له نه خۆشی ناچاریدا، مرۆف خۆی، نیشانه ی تاییه تی خۆی دروست ده کات.

هۆیه کانی نه خۆشی ناچاری کۆمه له یه کی گه وره له بابه ت و شتومه ک و کاروبار ده گرتته وه. له وانه ی گرفتاری ئەم نه خۆشییه بوون، هی وا هه یه که به پتویستی ده زانی له کۆچکردندا له سه ر کورسییه کی دیاردیکراو، به شپوه یه کی دیاردیکراو، له ناو ته خته ره وانیتی دیاردیکراو دا دابنیشی. هی وایش هه یه که له خۆرشتیتی دیاردیکراو، به شپوه یه کی دیاردیکراو، له کاتیکی دیاردیکراو دا نه بی ناخوا.

هه ندیکیش هه یه، که له شپوه ی دووباره کردنه وه دا، تووشی نه خۆشی ناچاری بوون. ئەوانه هه تا ده میتن هه ریه ک جۆره فرمان ده بینن. هی وایان هه یه تا ده گاته وه مالی هه رچی

(۱) یان: په نگ ده خۆنه وه ...

(۲) وا ده زانی هه ر که سیتی دی وهک خۆی...

ستوونیتیکی کاره‌بایی پین ده‌گات دهستی لئ ده‌خشینی، هی وایشیان هه‌یه، په‌یتا په‌یتا پاره‌کانی ناو باخه‌لی ده‌ژمیریتته‌وه... ئەو نه‌خۆشانه‌یش که به‌پیتویستی ده‌زانن نازاری په‌کیتک بدن، هه‌ر که‌سیتک بئ به‌هه‌ر شیتوه‌یه‌ک بئ، که‌م نین. یاخود ئەو ئافره‌تانه‌ی که به‌پیتویستی ده‌زانن، فرمانه‌کانیان، چ له‌ مالدا بئ، چ له‌ ده‌سگادا، به‌شیتوه‌یه‌کی دامه‌زراو که خوویان پیتوه‌ گرتوه، بیکه‌ن به‌بئ گۆرین و راستکردنه‌وه، که‌م نین. نه‌خۆشیی دوودلی و کردنی ناچاری، هه‌روه‌ک له‌مه‌پیش دیمان، بریتین له‌ تۆله‌ی شتیک ئاره‌زوومان کردوه، یاخود بیرمان لئ کردۆتته‌وه، به‌لام له‌گه‌ل ده‌روونی تایه‌تیی خۆماندا نه‌سازاوه. مرۆقه‌که، ئەو ئاره‌زووی له‌ دلایه‌یه، ئەو بیره‌ خراپه‌ی له‌ مێشکیایه، ده‌ریان نابری و له‌ناو هۆشی شارراوه‌یدا گلیان ده‌داته‌وه. به‌لام له‌به‌ر هێز و هه‌ره‌تیان، له‌ناو جه‌رگی ده‌رووندا ده‌ترسین و هه‌موو ده‌مه‌ ته‌کان ده‌ده‌نه‌ خۆیان، که‌ له‌ شیتوه‌ی (ترسی بئ هاوتا) دا خۆیان ده‌برین. له‌ کاتی چاره‌کردنی ئەم جوړه‌ نه‌خۆشیا نه‌دا، په‌که‌م شت که پیتویسته به‌جئ به‌ئین، ئەوه‌یه که ره‌گ و ریشه‌ی هه‌ره‌ قوولی ئەم گیروگرفته‌ بدۆزیتته‌وه. ره‌نگه‌ ئەمه‌ گران بیتته‌ ده‌ست، بۆ ئەو هۆشانه‌ی که خوویان نه‌گرتی به‌لێکۆلینه‌وه‌ی کاروباری خۆناسینه‌وه، یان بۆ ئەو که‌سانه‌ی که خاوه‌نی چاوتییه‌کی باش و لئ وردبوونه‌وه‌یه‌کی ناو ده‌روون نه‌ین. به‌لام زانای خۆناسینی شاره‌زا، ده‌توانی له‌ په‌که‌م بینینه‌وه‌ هۆیه‌ شارراوه‌کانی پشت (کرده‌وه - ناچاری) په‌کان بخوینیتته‌وه‌ ده‌توانی کردوه‌ نیشانه‌گه‌ره‌کان لێک بداته‌وه‌ به‌واتای خۆناسین. ده‌توانی به‌هۆی رێچکه‌ تازه‌کانی زانستی خۆناسینه‌وه، وه‌ک قسه‌کردنی به‌ره‌للا، لێکدانه‌وه‌ی خه‌و، نوواندن موگناتیسی، راستیی ئەو راز و نیازانه‌ بدۆزیتته‌وه، که‌ له‌ دلی نه‌خۆشی دوودلدا په‌.

ئه‌وانه‌ی که دووچاری نه‌خۆشی دوودلی، یاخود نه‌خۆشی ناچاری بوون، ئامۆزگارییان ده‌که‌م که بچنه‌ لای په‌زیشکیکی خۆناسینی شاره‌زا. هه‌تاکو گرتی دلی شارراوه، له‌ دل ده‌رنه‌کری، یاخود به‌ره‌للا نه‌کری، هه‌ر ئامۆزگارییه‌ک هه‌یه‌ له‌ جیهاندا، بۆ به‌هێزکردنی بریاردان و ئەندیشه‌، بدرئ به‌گوتی نه‌خۆشدا، سه‌دی سه‌د به‌فیرۆ ده‌روا. چونکه‌ هۆی پشیتویی نه‌خۆشه‌که‌ ئەو گرتیه‌یه. به‌لام که‌ په‌که‌ی له‌ دوو شته‌ کرا و، هه‌ر که‌ند و کۆسپیتکیش له‌ رێگای چاکبوونه‌وه‌دا هه‌بوو، لاپرا، ئنجا هۆش له‌ خۆیه‌وه‌ و به‌شیتوه‌یه‌کی ئاسایی له‌ رێگای خۆیه‌وه‌ ده‌روا. به‌لام ده‌بئ ئەوه‌یشمان له‌بیر نه‌چئ، که‌ بۆی هه‌یه‌ هۆی نه‌خۆشیی (دوودلی) و (ناچاری)، په‌یوه‌ندیی نه‌بئ به‌گرتیه‌کی ده‌روونی شارراوه‌ی ته‌مه‌نی منالییه‌وه. جاری وا هه‌یه‌ له‌وه‌وه‌ په‌یدا ده‌بئ، که‌ له‌ ژياندا شتیک و پروو بدات

مرۆف ئاراسته‌ی کرده‌وه‌ی خراپ و ناپه‌سند بکات، مرۆقه‌که‌یش نه‌یه‌وی بیکات، نه‌یشتوانی له‌ ره‌گ و ریشه‌ ده‌ربیتتی. زاناکانی زانستی خۆناسین، هه‌موو له‌سه‌ر ئەو باوه‌رن، که‌ چاره‌ی ئەم جوړه‌ نه‌خۆشیا نه‌، له‌ ده‌ست نه‌خۆشه‌که‌، خۆیدا په‌.

بوخته‌ی گوتراو:

- ۱- ترسی تایه‌تیی جیاوا، بریتیی له‌ به‌ری بیر پهنگ خواروو له‌ هۆشی شارراوه‌دا.
- ۲- نه‌خۆشیی (دوودلی) و (ناچاری) که‌ ناویان ده‌رکردوه‌ له‌ناو هه‌موو جوړه‌ نه‌خۆشیا نه‌کانی ترسی تایه‌تیی جیاوازا، بریتین له‌ کرده‌وه‌یه‌کی منالانه‌ که‌ ناشین له‌ ده‌ست پیاو بوه‌شیتته‌وه.
- ۳- ره‌گ و ریشه‌ی هه‌ره‌ قوولی گیروگرفته‌که‌ت، به‌بئ وه‌ستان، به‌هۆی په‌زیشکیکی ده‌رووناسه‌وه‌ بدۆزه‌ره‌وه.

ترس و بئ باکی

۵

له‌ به‌شه‌کانی پینشودا له‌ ترسی بئ هاوتا یاخود ترسی جیاوازه‌وه‌ ده‌دوان. هه‌رچه‌نده‌ زاناکانی خۆناسین، وایان داناوه‌ که‌ له‌ هه‌ر ده‌ که‌سیتک، په‌کیتک هه‌یه‌ تووشی ترسیکی بئ هاوتا بوو بئ به‌لام له‌ لایه‌کی تریشه‌وه، گومان نابین، که‌ زۆری وا هه‌ن، ترسیان تووش ده‌بئ، به‌لام ناتوانین به‌ترسی بئ هاوتایان دابینین. له‌ راستیدا، ئەوانه‌ تووشی سامیتکی هه‌موو ده‌می بوون، له‌ کۆلیان نابیتته‌وه، هه‌موو ده‌م وا هه‌ست پئ ده‌که‌ن، که‌ له‌ ناکاو شتیکیان به‌سه‌ردا دئ. ئەم ترسانه‌ - به‌جۆریک تیکرایی لای ئافره‌ت - بریتین له‌ ئاره‌زووی پهنگ خواروووی له‌ ری لادا و،^(۱) که‌چی - لای هه‌مووان - بریتین له‌ جۆریک په‌شیمانی، یاخود ده‌روون نازاری. جیتی سه‌رسورمان نییه، که‌ بلتین ئەم جوړه‌ هه‌ستکردن به‌ (نا - دل - نیا) بی^(۲) و که‌موکوورپی یا زۆرجاری وا هه‌یه‌ له‌ سروشتی شارستانیتیی ناشی و دل‌ره‌قی تازه‌وه‌ په‌یدا ده‌بئ.

ژیان بۆ زۆر که‌س وای لئ هاوتوه، که‌ زۆر گران و پر له‌ گیروگرفت بئ. هه‌ر پرووکه‌شیک

(۱) (الرغبة المكبوتة المنحرفة).

(۲) (القلق، عدم الشعور بالأطمئنان).

له رووکه شه کانی بگری، ده بیته ته نگوچه له مه بۆ که سایه تیبی مرۆقی دلناسک، که هم مووده له وه دایه بیر له کرده وهی خۆی و، له بیرو باوه پری ئەم و ئەو، دهر باره ی کرده وه کانی خۆی، بکاته وه.

مرۆقی نوێ، پیتویسته له سه ری، خۆی گران رابگری له ناو کۆمه لایه تیدا.^(۱) له وه زۆر ده ترسی که شتییک له مه ندی و گرانییه که ی که م بیته وه. بیجگه له وه، هم مووده م چاوی بریوه ته خۆی، له وه ده ترسی که تووشی نه خو شیییه ک بیت، له وه ده ترسی که ئەو سه روسا مه نه ی به سالان بۆی کۆپۆته وه، به هه له یه کی ویل له ده ستی بجی.

له بهر ئەوه یه، که پیاوی ئەم رۆژه، له ژیر مۆته که ی ترسیکی نه یینیدا ده ژی، وا ده زانی هم مووده مییک پر له ئاشووبه، ههروه ها شمشیرتیکی نادیاریش راست کرا وه ته وه به سه ر ته پلای سه ریبه وه. له م رۆژانه دا خو یندمانه وه، که چۆن پیاوییک توانیوه تی چاره سه ری خۆی له م ته نگوچه له مانه دا بکات. جا له بهر ئەوه ی به چاویکی تیگه یشتووانه وه سه یری رووداوی ژبانی خۆی ده کرد و، حه زی ئەکرد گیروگرفت له سه ر شتیوه ی لیکدانه وه و شیکردنه وه، چاره بکات، بریاری دا، که ترسه کانی خۆی بخاته سه ر قاقه ز، بۆ ئەمه ی به شینه یی و بی ده نگییه وه لییان ورد بیته وه و نرخیکی راسته قینه یان بۆ دابن. له سه ره تای رسته که وه، ئەو کاره ساته سامناکه گه وراهی نووسی که له هه چه، له قه ومانیان ده ترسا و زۆرجار ده بوونه هۆی نه خو ش خستی، که چی رۆژگار وای ده رخست که نه قه ومان. وای دانا، که ئەم ترسانه به لای که مه وه ۴۰٪ رسته که ده گرنه وه. پاش ئەوه، ئەو بریارانه ی خۆی نووسییه وه که له وه پیتش دابوونی، که چی ئیستا ناتوانی هه یچیان جیبه جی بکات. ده ترسا له وه ی له پیره وییه کانی دا هه له ی کرد بی، یاخود له جیبه جی کردنیاندا، که سه رنجی دا، ۳۰٪ پشپویی دلای له مانه وه یه.

له سیته م کۆمه له دا، هه موو جوړه ترسه کانی خۆی ژمارد، وه ک ترسی تووشبوونی نه خو شی و، روودانی نابووتی و، می شیک تییک چوون و، پر نه کردنه وه ی جیگای ئەو فرمانانه ی که پیتی سپیتراون... هتد. ئەوه یش ۱۲٪ رسته که ی گرت وه.

ئەم خه موخه فانه یشی له بیر نه چوو بووه وه که په یوه ندییان هه بوو به منداله کانی خۆی و هاوړیکانییه وه، ئەوه یش ۱۰٪ رسته که ی گرت وه.

ئنجا له دامپنی رسته که دا، ئەو خه مانه ی ژمارد که بنچینه به کی راسته قینه یان هه بوو.

(۱) له ناو کۆمه لدا.

که سه رنجی دا، سه ری سووما، چونکه به هه موویان له ۸٪ رسته که پتر نه بوون...! ئیمرۆکه، زانایانی خو ناسین په ی به وه ده بن، که ئایینی راسته قینه، زۆر کار ده کاته دل و ده روونی پیاو و ئافره ت، خو راکرتن و باوه ر به خو کردنیکی وایان پت به خشی، که به رگه ی سه ختی ژبان و، تیری به ختی نا هه موار بگرن. بیرو باوه رتییک هه به، رۆژ به رۆژ په ره ده سین، ئەوه یش ئەوه یه که زۆر له ده مارگرژی که له م سه رده مه دا بلاوه، هۆیه که ی ئەوه یه که مرۆف باوه رپان به خودا نه ماوه، ههروه ها باوه رپشیان به خو بان و دراوسیکانیان نه ماوه، له بهر ئەوه که تووشی گیروگرتیکی گرنگ دین، چونکه بی پشتیوانن، هه یچیان بۆ نامینیتته وه ئەوه نه بی که له ژبان هه را بکه ن له رتیگای مه ی خو اردنه وه و به ننگ کیشان و خو کوشتن و شتییه وه. زانای گه وره (یونگ)^(۱) له نووسراوه که ی دوایییدا به ناوی: (مرۆقی نوێ به دوا ی گیاندا ده گه ری)، ده لی: (له ناو ئەو هه موو نه خو شانه دا، که گه یشتوونه ته دووم نیوه ی ژبانیان)^(۲) - وانا ئەوانه ی که له ته مه نی سی و پیتنج سالی و به ره و ژووردان - به کتیک نادۆزبته وه که گیروگرفته که ی له دوایییدا نه چیتته وه سه ر گه ران به دوا ی راپه رینیکی ئایینی وادا که هه موو لایه کی گیانی ئاسووده بکات. (منیش به هه موو بیرو باوه رتییکمه وه، ده توانم بلیم، که هه ر کامیکیان بگری نه خو شیه که ی له وه وه یه که ئەوه ی ئایینه زیندوووه کان له هه موو سه رده مییدا به ده سته ی خو بان به خشیوه، لیتی ون بووه، ههروه ها هه یچ کامیکیشیان به ته واوه تی له نه خو شیییه که ی چاک نه بوته وه، تا به ته واوه تی ئەوی له به خشی ئایینه که ی له ده ستی چووه، ده ستی که وتیته وه.)

ههروه ها پزیشک (هادفیلد)، زانای خو ناسینی ناوداری له نده نیش، که گه لیک سالی به تاقیکردنه وه له پزیشکایه تیبی خو ناسیندا به خت کرد، گه یشته ئەنجامتیکی وه ها، که ده لی: (زۆرجار تییکۆشام که نه خو شه ده مارکزه کان به وه چاک بکه مه وه، که هه ستی دلناییی و باوه ر به خو کردن به خه مه دلنانه وه، به لام سه ری نه گرت. دوا جار که نیاز به خشینه کانم به ست به پروا کردن به خودا وه، نه خو شه کان ده ستیان کرد به بوو ژانه وه و ته ندروستییان ده ست که وته وه.)

(خوداناسی)، زۆر پیتویسته، بۆ ئەمه ی بگری به قه لغانییک به رامبه ر ئەو (ترس) هی که ئالاوه له گیانی مرۆقه وه. چونکه مرۆف که له ژبان ترسا، چ هیرتیک هه به له سه ر زه میندا،

(۱) کارل گۆستاف یونگ ۱۸۷۵ - ۱۹۶۱ له شاری (بال) ی سویره له دایک بووه، به کتیکه له دامه زرتنه رانی رتیازی شیکردنه وه ی ده روونی، زۆریه ی راو بوو چوونه کانی فرۆیدی له لا په سند بوو.

(۲) مه به ستی: نیوه ی دوومه ی ته مه نیان...

که بتوانی ترسه که ی بکات به ئازایی و خۆراگرتن؟ له راستیدا زانستی خۆناسین هیچمان پیشان نادات، هه له نه بی. نه خۆشیش که پی بنی له بی دهسه لاتی خۆی له یارمه تیدانی خۆیدا، کهم روو نادات. چونکه ئه گهر وا نه بووایه، بهم په رنگه ره نجهرۆ و بی هیوا نه ده مایه وه. له راستیدا ههست به که موکووپیکردن و نه بوونی ئاسایشی دهروونی، نه خۆشبییه کی گشتییه هه موو که سیکێ گرتۆته وه ئه مه قسه ی پزیشک (ئه دلهر) ه که ئه لئ: هه موو که سی وای لی دئ، که هه مووده م، پیوستی به هیزیکێ ژوو روو بییت یارمه تی بدات له گوزه رانی ژیاندا. جیهان بو ئه و که سه یه که هۆگری ئه و هیزه بییت، ئه وه یه که بهختیاری ئه کات!

پوخته ی گوتراو:

- ۱- له سروشتی شارستانیتی نوێی ناشیماندا، شتی وا هه یه که ههستی نادلیایی و که موکووپی بخاته ناو دلێ ژۆر که سه وه.
- ۲- ئه گهر ژماره ی خه مه کانت بگاته سه د، باوه رت بیی که ژماره ی ئه و خه مانه ی که له سه ر بنچینه یه کی راستی دامه زرا بن له ده تیپه ر ناکهن.
- ۳- باوه رکردن به خودا، چاکترین قه لغانه که به کاربه یتری به رامبه ر ئه و ترسه ی که له گیانی مرۆف ئالا وه.

ئامۆژگاری بو ترسنۆکه کان

- ۱- برۆا مه که، ترس شتیکی ده ره وه ی روو خینه ر بی. بزانه که ترس له هیچ کوئییه کدا نییه له هۆشی خۆندا نه بی. ئه ویش بریتییه له ده ربرینی ههستی خۆت به رامبه ر به و راستییه ی که روویدا وه.
- ۲- برۆا مه که بتوانیت به بی ماندوو بوون خۆت له و ترسه نه یینیانه رزگار بکه ییت که له ته مه نی منالیت تووشت بوون. بزانه که ترسه کانی ئیستات له تاریکی و نه زانراوی،^(۱) هیچ نین ئه وه نه بی که له ئه نجامی نیاز به خشینه کانی منالیی خراپ و ئه و کاره ساتانه دا په یدا بوون که له هۆشی شاررا وه تدا جیگیر بوون.
- ۳- برۆا مه که، بهشت هه ر سه رنه که وتن بی،^(۲) چونکه جارێک دوو جار

(۱) واته: نادیار (مجهول).

(۲) ئه م رسته یه به عه ره بی ئاوا بووه: (لا تصدق بان هناک شیئاً اسمھ الفشل).

سه رنه که وتوویت، به هۆی باوه ر به خۆ نه کردنته وه که له په ره ده کردنی خراپی منالیته وه تووشت هاتوه. برۆات وا بی، که وه ک پیاوکی تیگه یشتوو، ده توانیت په ووشتی هۆشت راست بکه یته وه، هه ره ها له ژیانیشدا به جۆریکی ئازایانه ی وا ببزویته وه، که بتوانیت به سه ر هه موو ترس و گیروگرتیکدا زال بییت.

۴- برۆا مه که، که دلته نگی په یه ندیی به ده مه ره کانه وه هه بی و بتوانی له ریگه ی پزیشکایه تییه وه چاره بکری. برۆات وا بی، که دلته نگی نیشانه ی ئه وه یه شتیکی یان کاروباریک هه یه و لپی ده ترسی، یاخود له شتیه ی ژیانندا هه له یه ک هه یه و پیوستی به چاره کردنیکی ده موده ستی هه یه.

۵- برۆا مه که، نه خۆشیی دوودلی و ناچاری، که موکووپییه ک بن له باوک و دایکته وه بو ت مابنه وه، برۆات وا بی، که هه رچۆنیکی بن، بریتین له ده ربرینی ههستیکی دهروونی له باتی سه رزه نشت کردنیکی نه یینی^(۱) ده رباره ی تاوانباری، یان گونا هیک که له وه پیش کردووتن، یاخود له باتی ئاره زوویه کی به دخوانه که له دلندا ده بزوونه وه.

۶- برۆا مه که، هه مووده م ده بی سه رگه ردانی دهستی ترس بییت. یان نه توانیت له خۆت به ولا وه یارمه تی له که سیک وه ریگریت.

برۆات وا بی، که له پشت هیزی خۆته وه، هیزیکی تریش هه یه، که به هۆی باوه رکردن به و هیزه وه، به ملیۆن پیاو و ژن، ئارامی گیان و خۆراگرتیان دهست که وتوه.

ته واو بوو

۱۹۶۳-۱۲-۲۵

(۱) (عقدة الشعور بالذنب).

زانستی خۆناسین دەبیتە رابەرت

نووسەری: ریچینالد وایلد

خاوەنی نووسراوانی «تەندروستی و نەخۆشی و زانستی خۆناسین» و «خۆدانا سین لە چاوی زانستی خۆناسینەوه» و هی تر^(۱)

* دەتەوێ خۆت بناسیت؟

* دەتەوێ لە ژبانی رۆژانە تدا کەلک لە زانستی خۆناسین وەرگیریت؟

* دەتەوێ بزانی هۆشی شارووه چۆن دەکەوتتە گەر؟

* بەپەرۆشه و هیت ژبانیکی خوشی وا رابووێت کە شایانی خۆت بێ؟

* بەتەنگە و هیت کە سایه تیبیه کی ناوזה بۆ خۆت بهیتیتە بوون؟

* ئەگەر ئەمانەت دەوێ ئەم نووسراوه، تا دەتوانیت خوێنەرەوه.

پێشهکی

بێگومان هه موومان ههز بهوه ئەکەین کە کامەرانتەر و ئازاتر و پایه بلندترمان لێ بیت. زانستی خۆناسین، لە توانایییدا ههیه بمانخاته سەر ئەو رێگایه کی بمانگهتینێ بهو ئامانجانەمان.

کەسایهتی له شهو و رۆژتیکدا دروست نابێ.

کەواته بۆ ئەمهی دەررونیکی شایسته بۆ خۆمان بهیتینه بهرهم، پێوسته خاوهن ئارام و نیازیکی بههیتز بێن. چونکه زانستی دەررونی، خۆشی له توانایییدا نییه که بهکەلکی پیاویک بیت، سەرساردی یان بیکارهیی بهسەریدا زال بوویت.

بەلام ئەگەر ئیمه لهوانه بێن کە هەرگیز وەرپس نابن و کۆل نادەن و تا پتییان بکری تاقیکردنهوه کانیان دووباره بکەنهوه، بێگومان کەلکیکی زۆر له دۆزراوه کانی زانستی دەررونیی ئەم چەرخی وەردهگرن. ئەم دەستکرده گرانه مان فێر بکات، دەستکردی دەررونی بایه خدار و بهنرخ. ههروهها دهیشتوانی له ژبانی سهرلیشیواوی رزگارمان بکات. ئەوهی

(۱) ئەم بابەتە له گۆفاری «رۆشنییری نوێ» دا بلاوکراوه تەوه: ژ (۹۳) حوزەیرانی ۱۹۸۲ دەزگای رۆشنییری و بلاوکردنهوی کوردی - بەغدا.

زانستی خۆناسین له باریدا ههیه بیکات، تیکۆشاوم لهم نووسراوه بچکۆلهیه دا پیشانی بدهم.

ئەوه کەردهوهیه کی گهوره و دلکیشکهره، کە بیهوی دەررونیکی دامه زرتینی و کەسایه تیبیه ک دروست بکات له سەر زهویدا هیچ فرمانیک لهوه ناوזה تر نییه!... هیچ شتیکیش لهوه بهکەلک و فەرتر نییه!... چونکه کەس نییه بتوانی دەررونت لێ داگیر بکات. بۆی ههیه سامانت له دەست بچێ، بههوی مردن یاخود دوورکهوتنهوه، دۆسته کانت له دەست بچێ، بههوی مردن یاخود دوورکهوتنهوه، بۆی ههیه که بهدوای ناوبانگدا بگه پتیت، خۆیت لێ بشاریتهوه، تەنانەت تەندروستیش ههتا سەر بۆت نەمیتیتهوه.

له راستیدا. ئەمانه هه موویان، تا ئەندازهیه کی گهوره، رۆژگار و کاره ساتی ژبان کاریان تی دهکەن.

بەلام هەر کامیک له ئیمه بگرت، دهتوانیت دەررونیکی پهروه رده بکات هیچ کاره ساتیکی رۆژگاریش نییه که بتوانی ئەم دەررونه مان لێ جیا بکات هوه. دەررونی تەنیا سامانیکی که بهکەس داگیر ناکریت، له توانایشماندا ههیه که تا سه ره ومه رگ خه می بخوین و پهروه رده ی بکهین و گه شه ی پێ بکهین:

هەر ئەمە ندهیش نییه. بهلکو ئەم رهنج و تەقەللایه که بۆ بهرهمهیتانی دەررونیکی شایسته به مرۆف، بهخت دهکرتن، لهباریاندا ههیه که ژبان تا دوایی بهرازاننده وهی و ناوזה بیهیه وه بیارتین. هه تاکو ئیمه لهو کۆری خه باته دا بێن، له وه رپسبون و گیتزه وویتزی و هه ناسه ساردی له ژبان، بهدوور ده بێن.

له دوو ههزار و چهند سه د سالیکی له مه و پیتشه وه، له یۆنانستانی کۆند، [سۆکرات] چهند وشه یه کی به ده مدا هاتوه، ئەوپه ری ژیری و په ند و ئامۆزگاریی مرۆفایه تیبی تیدا پیشان داوه:

«نامه وی هیچ بکه م ئەوه نه بێ، که به گه وره و بچووکتانه وه بتانگیتیم به جیهاندا، بۆ ئەمهی بیه خه مه میتشکتانه وه که له پیتش ئەمهی بیر له له شتان و سامانتان بکه نه وه. خه می گیانتان بخۆن که بیگه ییننه ئەوپه ری بلندی».

له پاش سی سه د سال، پیاویکی گه وره تر له [سۆکرات]، ئەم پرسه ی له هاوته مه نه کانی خۆی ده کرد:

«مرۆف چبی بۆ ده میتیته وه، ئەگەر بۆی هه لکه وت هه موو جیهانی ده ست بکه وی، به لام دەررونی بدۆرتینی؟».

دەستوورەکانی دەروون، لە شەڕ و ئاشتیدا وەک یەکن. کاروباری دەمدەمی نایانگۆڕی. هەر ئەوەندە هەیه کە شەڕ، زۆرتر پتوویستی بەهەندی کردووە هەیه کە لەم نووسراوەدا پتیشنیازکراون، وەک: نازایەتی و، مەندی و، بەرگەگرتن و، چاوپۆشین و، یارمەتی و گەمەیی بلتد و کردەوی تر...

بەو رێگایانەیی پیشانمان داوون، ئەگەر بۆ کاتی ئاشتی پەسندین، بێگومان بۆ کاتی شەڕ پەسندتر و باوەخدارترن. چ لە کاتی شەڕدا، چ لە کاتی ئاشتیدا، ئێمە دەبێ بۆ ئەوە تیبکۆشین کە کەسایەتیمان رۆژ بەرۆژ لە بلتدیوونەودا بێ. ئەمە فرمانی سەرشانمانە، بەرامبەر خۆمان، پتیش ئەمەیی بێتە فرمانی بەرامبەر کەسانی تر. جا ئەگەر ئەم نووسراوە بچکۆلەییە، بتوانی یارمەتی ئەو خۆپنەوارانەیی خۆی بدات، کە رەنج دەدەن بۆ ژینییکی بلتدتر و بەکەلک تر، خاوەنەکەیی پاداشیکی وای دەست دەکەوێ کە لە بەشی خۆی زۆرتر بێ.

زانستی خۆناسین (گۆن و نوێی)

۱

زانستی خۆناسین، زانستیکی زۆر کۆنە، لەگەڵ ئەمەیشدا بەزانستیکی زۆر نوێیش دادەنرێ. ئەو، لەلایە کەووە، ئەوەندە مرۆف کۆنە. لەلایەکی تریشەو، نوێیە وەک تازەیی رادیۆ، یاخود ئەو فرۆکانەیی کە لە کاتی کدا چوار سەد میل دەبێ، ئەویش لەبەرئەووە، کە زانستی خۆناسین، بریتیە لە لیکۆلینەوێ هۆش. لەمەیشەو تێدەگەین، کە زانستی خۆناسین، بریتیە لە تیکۆشینییکی بۆ چوونە ئەودو لەشی مرۆفەو، بۆ ئەمەیی لە هەندی شت تی بگەین، وەک: بێر و ئارەزوو و خۆش و بێرەوێ و هەست.

لەویدا هیچ گومان نییە، کە مرۆف هەر لە سەرەتای پەیدا بوونەو لەم سەر زەوییدا، تا ئەندازەییەکی گەورە، دەروونی بوو.

چونکە هۆش - پەسندی ناکات، کە تا ماوەییەکی درێژ مابیتەو و تی نەکۆشای، لە خۆی و ئەو کەسانەیی لەناویاندا ژیاو، تی نەگات.

ئەو کابرایە بۆچ وای کرد؟ ئەو بۆچ وای نەکرد؟ سەبارەت بەچییە ئەم پیاو لە هیچ روویە کەووە لەو پیاو ناگات؟ من بۆچی ئەم فرمانە دەبینم، کەچی هەموو دەم وام دەوێ فرمانیکی تر بکەم؟

ئەم پرسە و هەزاران پرسێ تر، دەبێ لە سەرەتای مرۆفایە تییهو هەتینە میشتکی مرۆفەو. جا چونکە ئەم پرسیارانەیان لە خۆیان کردووە و تیکۆشاون وەرانیان بۆ بدۆزێنەو، ئەو مرۆفانە بە (زانستی دەروون) -خاوەن دادەنرێ. ئەلێ، ئەوانە لە زانستی دەروونیان دەکۆلێیەو، پتیش لەمەیی کە گۆییان لە زانستی دەروون بوو.

ئەم پرسیارانە کە لە سەرەتادا، کال و نەکۆلیو دەردەکەوتن، چەشنی هەموو پرسیارتیکی مرۆفایەتی کە تازە دەست پێ دەکات، زۆری پتینەچوو، وردە وردە، چوونە شیواییەکی رووناکتر و دیاریکراوترەو.

تەنانەت لە کاتی (ئەرەستوو)یشەو، کە لە یۆنانستانی کۆندا دەژیا لە ناوێندا سالەکانی (۳۸۴ پتیش زاین و ۳۲۲ پتیش زاین)دا، زانستی خۆناسین وای لیتاتبوو کە بەبابەتیکی لە بابەتەکانی لیکۆلراوێ تەواو دا بێ. لەو سایشەو تا ئیستا راستی پەرستەکان بێر لەو دەکەنەو کە هۆش چییە و چۆن فرمان دەبینی؟.

بەلام زانستی خۆناسینی باو، کە هەندی پتیی دەلێن زانستی خۆناسینی نوێ، تەمەنی لە (۵۵) سال تیبێر ناکات، چونکە لە نزیک سالی ۱۸۹۰دا دامەزرا.

بۆ ئەمەیی جیاوازی ناوێند خۆناسینی کۆن و زانستی خۆناسینی نوێ تی بگەین، پتیبستە بێتەو بێرمان کە تا پەنجا سالی لەمەوپتیش، زانستی خۆناسین بریتی بوو لە بابەتیکی لەو بابەتەو کە راستی پەرستەکان خۆیان پتووە خەریک دەکرد. واتا لەسەر کورسییەو لێی دەکۆلرایەو.

ئەویش بەو جۆرە بوو، کە خاوەن بێرەکان لەناو کورسییەکانیاندا نوقووم دەبوون، بۆ ئەوێ باش وردینەو لە کار و فرمانی هۆش و رەوشتی هۆش، تا ئەوێ بۆیان دەدۆزرایەو بێنووسن، ئەم تیکۆشانەیان بۆ ئەمەبوو کە (دەستوورەکانی هۆش) دا بپێژن.

ئەم لیکۆلینەو، وردە، پچرپچر، کە مرۆف لە هۆشی خۆیدا دەیکا، پتیی دەلێن (لیۆردبوونەوێ دەروونی).

پتیشیان، لەم رێگایەو رۆیشتن لە دۆزینەوێ چەند راستییەکی بەنرخدا سەرکەوتن. بەلام زانستی خۆناسینی نوێ، لەو کاتەو دەستی پتیکرد کە رۆشنبیرەکان دەستیان کرد بەوازی پتینانی لیکۆلینەوێ سەر کورسی، پاش ئەمەیی بۆیان دەرکەوت کە زانستی خۆناسین تا لەسەر ئەم پتیرەوییە کۆنە پروات، هیوا ناکرێ زۆر پتیش بکەوێ.

گۆتیان: «ئەگەر تۆ بتهوێ لیکۆلینەو بکەیت لە فرمانی ئەندامانی لەشی مرۆفدا،

ناچیتته سهر کورسییه کی گهرمونهرم و هیچی تر نه کهیت. به لکو دهچیتته جیگایه کی تاقیکردنه وه، یاخود ژووریککی نه شته رکارییه وه. دیسانه وه، نه گر بته وی لیکۆلینه وه به کهیت له گه وه ره کانی کیمیا دا، ناچیت، ته نیا دهست به کهیت به بیرلیکردنه وه به کی ورد. به لکو دهست ده کهیت به به کارهیتانی لووله کانی تاقیکردنه وه و ته رازوو ده کان و بابه ته کانی تر. که واته له لیکۆلینه وه «زانستی خۆناسین» یشدا، بۆچ نه م جوړه لیکۆلینه وه زانستیانه به کار نه هینین، که له سهر بنچینه ی تاقیکردنه وه دامه زراون؟

جا له و کاته دا بوو که زانستی خۆناسینی نوئ له دایک بوو. له م کوړه دا، دوو ناوی گه و ره دهرده که ون و دهرده وشینه وه، که تا سهر نه وه مان بیرده خه نه وه که چۆن له ریچکه ی راستی په رستی و زانستی خۆناسینی کۆن لایان داوه. به کیکیان ناوی (ویلهم ماکس وندیت) ه که له نه لمانیادا دهرکه وتووه. نه ویتیریشیان ناوی (ولیه م جیمس) ه که له نه مه ربکا دا دهرکه وتووه.

له ساله کانی دواپی سده ی نۆزده هه مه دا، (وندیت)، به که م شوینی تاقیکردنه وه ی دهروونیی له نه لمانیادا دامه زراوند، که تاقانه بوو له هه موو جیهاندا. پاش نه و (ولیه م جیمس) یش له نه مه ربکا دا (شوین تاقیکردنه وه) به کی دهروونی تری دامه زراوند. ئیتر لیره وه بوو، که زانستی خۆناسینی نوئی تاقیکراوه، ریگای بۆ روژن بووه وه.

سییه م ناوی گه و ره یش، که پیوسته بیر بخریتته وه له کاتی لیدوو اندا له بابه ت زانستی خۆناسینی نوئیه، (سیگمۆند فرۆید) ه له دانیشتوانی شاری (قیانا)، که له دهرگای پزیشکایه تییه وه چوو له ناو په رستگای دهروونیه وه. له سالی ۱۸۹۰ د پسرپۆرکی تازه پیگه یشتوو بوو له ده ماردا، نه یکو لیبیه وه له که لویه لی ده ماردا و له چۆنیتی فرمانکردنی ده ماردا، نه م لیکۆلینه وه یه، زوو به زوو گه یان دییه نه نجامیتک، پوخته که ی نه وه بوو که که لویه لی ده مار، په نگه به هۆی هۆشه وه کاری تی بکری. هیشتا سده ی نۆزده هه م نه رابوو وه، (فرۆید) دهستی کرد به بلا و کردنه وه ی نووسراوه کانی که له بابه ت (هۆشی شاراه) و (شیکردنه وه ی دهروون) وه دهروران، که به هۆی نه وه له دایکبسونی کاره ساتیکی گه و ره ی تر له کاره ساته کانی زانستی خۆناسینی نوئ، روویدا.

زانستی دهروونیی نوئ، له په نجا ساله که ی دواپییدا، توانی چهند هه نگاوکی نازایانه بنی. چهند شوینتیکی تاقیکردنه وه ی دهروونی له گه لیک زانستگادا کرانه وه له نه وروپا و نه مه ربکا و روژه لاتی دووردا، له چین و ژاپونیا دا.

نه م زانستی خۆناسینی نوئییه، ئیمرو، کارده کاته ژبانی مرۆفایه تی، له زۆر لاره. چیرۆک و چیرۆکی لاساییه کانی ره نگا وره نگ کردوه، په روه رده کردنی نوئی ناراسته کردوه، هه روه ها هوروزمیشی برده ته ناو خانووی پزیشکایه تییه وه.

لیکۆلینه وه کانی زانستی خۆناسین، گه لیک ستوونی روژنامه و گوشاره کانی پر کردو ته وه، به هه زاران نو سراو له سهر بابه ته کانی زانستی خۆناسین، به گه لیک زمان نو سراونه ته وه. زۆر له گیروگرفته کانی مرۆفایه تی روژن کردو ته وه. یارمه تی زۆر که سانیشی داوه که له خو یان و له که سانی تریش باشتر تیبه گن.

له به شه کانی تری نه م نو سراوه بچو که دا، تیده کوشین هه ندی له دۆزراوه کانی ناوازی نه م زانسته، به روژنی پیشان بده یین. نه م دۆزراوانه، زۆرتر به که لکی پیاو و ژنی ناسایی دین، نه و که سانه ی که له ژبانی روژنه یاندا به دوا ی ناموژگاری و ری پیشاندا ن و پشتیوانیدا ده گه ری ن.

پوخته ی گوتراو:

- ۱- زانستی خۆناسین نه وه نده ی مرۆف کۆنه. چونکه نه و تی کو شینه دهنوینی که نامانجی تیگه یشتنی هۆشه، هۆشی مرۆقه که خو ی و هۆشی هاو خوینه کانی.
- ۲- زانستی خۆناسین، تا چهند سده سالیکیش له شیوه ی لیوردبوونه وه ی دهروونیدا خو ی پیشان دا، بریتی بوو له لقینکی راستی په رستی.
- ۳- زانستی خۆناسینی نوئ خو ی بو نه وه ده کونی که دهروون له ریگای تاقیکردنه وه و کرده وه لیکۆلینه وه ی تیدا بکات. جیی تاقیکردنه وه و که لویه لی دهروونی به کارده هینن. لیوردبوونه وه ی دهروونی ته نیا به شیک بچو که له پیرویه که یدا.
- ۴- زانستی دهروونیی نوئ، ئیمرو له په روه رده کردنی مندال و پزیشکایه تی و ژماره یه کی زۆر له زانسته کانی تر دا به کارده هینن. روژناییه کی به هیتیشی داوه به سهر ره وشتی مرۆف و هانه دهرانی نه و ره وشته دا.

تا چ ئەندازەيەك زىندوويت؟

۲

ژيانى ھۆش سى پۈۈى ھەيە: زانىبارى و دەروون و ويستان، ئىمە لەم بەشەدا لە بابەت پۈۈى زانىبارى ژيانى ھۆشەو دەدەۋىن.

زاناكانى دەروون، مەبەستىيان لەم واژەيە، ئەو واتايەي نىيە كە ناسراۋە. زۆرتەر مەبەستىيان لە «ورىيى» يە. ئەويش لەبەرئەۋەيە كە لە ھەر دەمىكدا، ئاۋور بەدەينەۋە بەملاۋ بەولاي خۆماندا، دەبىنن شتومەك و كاروبار، چروپر كۆپۈنەتەۋە. ئەوانەيش وريايى و سەرنجدانىيان دەۋى لىمان.

ديارە نووستوۋ ياخود بى ھۆش، زۆر ئاگايان لە خۆيان نىيە. ھەزارۈيەك شت دەبىنن لە كۆرپىدا، ياخود بىيەن يان سەرنجى لى بەن، باكايان نىيە و خۆيانى پىتۈە خەرىك ناكەن. ئەوانەي گىژوۋىژىش، تىكرا بەبەشىكى زۆر كەمى ژيانەۋە نەبى خۆيان خەرىك ناكەن. لەۋەيشدا ھىچ گومان نىيە كە بەشى كەسىكى ئاسايى لەۋانە ھەموويان، زۆرتەر لە بەشى كەسىكى گىژوۋىژ، لەگەل ئەۋەيشدا تەنيا ئاگاي لە بەشىكى زۆر كەمى ژيان ھەيە، لەو شتانەي كە پىۋىستە سەرنجيان لى بدرى و وريان و، خوتن لە دەماريان دايە، پر بەپرى جامەكەيان، لە دەستى ژيان مەي ۋەردەگرن و دەينۆش. ژيانى ئەو جۆرە كەسانە، پىتتەرە، جىھانى ئەۋانە دەۋلەمەندترە. ئەۋانە، تا ئەۋەپرى تواناييان، خۆشى لە ژيانىكى تازە و ناۋازە دەبىنن.

ئىمەيش پىۋىستە ئەۋە بزانيان كە جىھان بۆ ھەموۋ لايەك ھەر ئەۋ جىھانەيە. ھەر ئەۋ جىھانەيە كە بۆ نوستوۋ و، گىژوۋىژى نازىرەك و، مرۆقى ئاسايى و، بلىمەت و ھەلگەۋتۈۋى تىگەيشتوۋ لە واتاي ژيان، ۋەك يەك خۆى دەردەخات.

جىھان نىيە كە دەگۆرى. بەلكو ئەۋ كەسانەن كە ھەريەكە بەجۆرىك سەپرى جىھان دەكەن و تىي دەگەن... جا لىرەۋە ئەم راستىيە گرنگە دەروونىيەمان بۆ دەردەكەۋى:

«جىھانى ئىمە بەۋ چەشەنە دەبى كە خۆمان دروستى دەكەين. ئەويش بەندە بەدەۋلەمەندىي ھۆش و كارگوزارى ھۆشەۋە. ئىمە ئەۋە دەبىنن كە لە توانايىماندا ھەيە بىيىن».

زۆرىەي ئىمە، لە توانيدا ھەيە، زۆرتەر بىيىتە خاۋەنى زىرەكى و كارگوزارى. خەرىكە خۆت تاقى بگەرەۋە:

بىرىكەرەۋە لە يەككىك لە دۆستە خۆشەۋىستەكانت. چاۋەكانى رەنگيان چۆنە؟

قزى سەرى بەلای راستدا دەشكىپىتتەۋە، يان بەلای چەپدا؟

بەزۆرى دەستەسپەكەي لە كام گىرفاندا دادەنى؟

مىلپىچەكانى بەزۆرى رەنگيان چۆنە؟

ئەگەر توانىت ئەم پىرسانە، بەئاسانى ۋەرام بەدەيتەۋە، لە دانگى ئەۋ چىنە دەژمىررىت كە لە ھەموۋ چىنىك ورياتر و پىرژىننن. بەلام زۆر لە خويىندەۋارانى ئەم نووسراۋە، لە توانايىياندا نىيە ئەۋ ۋەرامە بەدەنەۋە. لەلايەكى تىرشەۋە، سەرنج بەدە لە مرۆقى خاۋەن دلخواست. چ جىھانىكى چروپە جىھانەكەي، كاتى كە شتىك يان كاروبارىك. پەيوەندى دەبىت بەمەبەسەكەي، ياخود بەدلخۋازەكەيەۋە!...

ئەۋ شاگردەي دللى چوۋبىت بەفەرۆكدا دەتوانى ھەر لە دوورەۋە، جۆرى فرۆكەكەت پى بلى.

ئەۋ پىۋەيش پەپۈۋەي ھەموۋ رەنگ كۆدەكاتەۋە، لەراستىدا خۆى فرى دەداتە جىھانىكى پر سەرسوپمان و ئارەزوۋەۋە، كە دەرگانى، لە زۆرىەي ئىمە داخراۋن.

ئەمەيش راستىيەكى گرنكى ترە دەيلىم: ئەۋ دوۋ خاۋەن دلخۋازە و، ھەموۋ ئەۋ كەسانەي كە بەگەرمى خەرىكى فرمانى خۆيانن، بەكۆششىكى وريايانەي كەم، توانىۋانە ئەم زانىبارىيە دەست خۆيان بخەن. بى ئەۋەي بەقەمچى لە خۆيان بەن، چۈنەتە ناۋ جىھانىكى فراۋانتەرەۋە. لەراستىدا زانىبارىيەكەيان، بەھۆى ئارەزوۋ و چەشەكردنەۋە، دەستكەۋتۈۋە. كەۋاتە چاكتىر رىگا بۆ كۆكردنەۋەي زانىبارى، ياخود شارەزابوون لە بابەتتىكدا ئەۋەيە: كە دللىت بخەيتە سەر ئەۋ بابەتە.

ورىايىيەكەت بخەرە ژىر چنگى ئارەزوۋى دللتەۋە، بۆت دەردەكەۋى كە زانىبارىيەكەت بەئاسانتر دەست دەكەۋى. ديارە ۋا چاكتەرە كە ئەۋ ئارەزوۋە سروشتى بى و نىك بى، بەلام لە ھەندى جاردا، ئەندىشەيى و دوور نەبى، نابى.

ئەۋ شاگردەي كە بەزۆر فىتىر كىدار (افعال)ى زمانى يونانى دەكرى، كە دوورن لە ئەندازەي گشتىيەۋە، بۆى دەردەكەۋى كە گرانە بۆى، بتوانى خۆشىيەكى دەمودەستى، لەۋ ۋتە و واژە گران و گرىدارانە ۋەرىگرى.

بەلام ئەگەر توانى شەنگوشۋىي يونانستانى كۆن بەيىتتەۋە بەرچاۋى خۆى و، ئەۋەيش بەيىتتەۋە يادى، كە ئەم زمانە، رۆژىك لە رۆژان، زمانى (سوكرات، ئەفلاتون و،

ئەسكەندەر) بوو، گەرموگورپىيەكى نوئى دەچىتتە خويىنپەو بەرامبەر فرمانەكى، كە بەھۆى ئەو ھو ھە رەنج و تەقەلا كەى لا دەگۆرى و دەبىتتە ئارەزوو بەجى ھىنان و لەو تەنگوچە لەمە يەش كە تىدايەتى خۆشى وەر دەگرى. دەشتوانى پىشەى دوارۆژى خۆى بەھىنپەتتە پىش چاوى خۆى و، شارەزا بون لە رىزمانى زمانى يونانىدا، بەھەنگاوتىكى تازە دابنى بۆ پىشكەوتنى لەو پىشەيەدا. جا لەم ئەنجامە دوورانەو ئەو واتايانە دەست خۆى بخات، كە بىخەينە سەر ئەو بىرەى كە ئەو فرمانەى مامۆستاكانى بەزۆر داويانە بەسەرىدا، فرمانىكى بەكەلكى وايە، كە ئەو ھەل دەگرى خۆى تىدا ماندوو بكات.

جا ئەم ھۆبە دەستكردانە، ھەرچۆنىك بن دەستوورەكە ئاسانە بۆ تىگەيشان: كە ئەگەر بىتو بەگيانىكى پر ئارەزووى و خۆشەويستىيەو دەست بەگىن بەژيان، ژيان بەلامانەو: فراوانتر و پر پىستەر و بەنرختر دەبى.

تەنانەت ئەو فرمانەيش كە گىيان لە خۆى وەر س دەكەن، دەتوانرى بەم شىوہە بارىان سووك بكرى...

لەبىرت نەچىت، ھەرگىز، كە خۆتت جىھانى خۆت دروست دەكەيت. ئەو جىھانەيش كە تىيدا دەژىت ھەر ئەو جىھانەيە كە خۆت بۆ خۆت ھەلبىژاردووە. گەلىك ياسا بلاو بوو ھە لەناو مەرۆقاىە تىدا بەمەبەستى بلندكردەو ھى خوى وربايى و ناسكردنەو ھى. چەند جۆرىك پىشنىيازىش دانرا بۆ مەشقكردن بەبىرەو ھى، بۆ ئەمەى بەھىز بى و قال بى. بەلام زۆر لەو مەشقانە دەستكردن، دوورن لە سروسشەو ھە. چاك ھەر ئەو ھە كە مەرۆف خوى خۆى لە رىگايەكى سروسشەو بەھىز بكات بەھۆى ئەو كەرەستانەيشەو بىكات كە لەبەردەستىايە.

ئەرى تۆ شەرمەن و دلناسك و گوشەگىرى؟ وا دەست پى بكة كە خەمخۆرىيەكى تازەى مەرۆقاىەتى بخۆت. بام ئەم خەمخۆرىيە تازەيەت، ھەر بۆ مەرۆقاىەتى بىت. تىبگە لە شىوہى ژيانىان، لە بەرگ و پۆشەنىيان، لە جۆرى گفوتگوڭيان، لەو بابەتانەى كە ھەز دەكەن لىيان بدوین، لەو رىگايانەى كە دەيانگرن بۆ چارەكردى ئەم بابەت و ئەو بابەت. بەلام ئەوانەت كە كرد، بەو چاوەو ھە سەرىان مەكە، كە رەشەين بى و تەنيا بۆ دۆزىنەو ھى ھەلە و نەنگى و كەموكوروى بگەرتى بەلكو ھەر بۆ ئەو ھى كە خۆشى لە مەرۆقاىەتى بىنى، بەواتايەكى تر، مەرۆقاىەتى بگە بەبابەتتىكى خۆش بۆ خۆت، دلەت پى بكرىتەو ھە، ھەر ھە چەند كەسانىكى نوپىش بخەرە رىزى ئەو كەسانەى دەيانناسىت. دوورنىيە ئەم فرمانە، بۆ تۆ بىتتە مەشقىكى تاسوق و ناوازە، كە بەھۆى ئەو ھەو، شەرمىيەكەت لىي

كەم بىتەو ھە، خۆبىشت جوامىرتەر و لىبوردەترت لى بى. چونكە لە راستىدا، كەم كەسى وا ھەيە، كە بىبەش بىت لەو رەوشت و كردهوانەى كە دللى پىاو كىش بكات و خۆشەويستىي تى بخات.

بىرەو ھىش ھەر بەو جۆرەيە. سەرى خۆت گىژ مەكە بەو رىگا دەستكردانەو كە بۆ بەھىزكردى بىرەو ھى بەكار دەھىترىن. بىرەو ھى خۆت لەو كەرەستانەدا بەكاربەھىنە كە رۆژ بەرۆژ لە كارەساتى ژيانتەدا دىنە بەردەمت. دوورنىيە، ھاوپىكانت، جاروبار، ناسىاوانى خۆبانت پى بناسن. تىكۆشە ناوەكانىان لەبەر بگەيت. چونكە ھىچ شتىك دللى مەرۆف وا خۆش ناكات، كە بزانتى يەكىك بەرىكەوت نەبى، تووشى نەھاتووە، لەگەل ئەو ھىشدا كە لە دەمىكىشەو ھە بوو ئەو جارە دىوہەتى، كەچى لەم كۆبوونەو ھى دوو ھەمەياندا بەناوى خۆبەو ھى ناوى دەھىتى.

بەلام كوا پىاو دەتوانى ھەموو ناوتىك لەبەر بكات؟ وەرەم ئەو ھەتا: كە (ناو) و (ناوبراو) كە مەرۆقەكەيە لىرەدا، پىكەو ھەبەستى و، پىچىك خۆشەويستىي بۆ ھەردوو لاىان بخاتە دلەو ھە. بام بلەين تۆ بووى بەناسىاوى كاربايەك ناوى (فەرھاد) بوو، وا دەركەوت، قزى زەرد، چاوەكانى شىن بوو، ھەك دانىشتوانى شارەكانى ئەو روپاي ژووروو. وا تۆ كلىلىكى دەرگاگەت دەست كەوت. ديارە كە ئەو روپايىيەكان ھونەرمەند و كارگوزارن ھەك ئەو فەرھادەى كە كىوى بىستوونى بۆ دەزگىرانەكەى خۆى كۆلىو ھە و تاشىو ھە. بەم رەنگە سەرنجدانىكى ھۆشت بەم جۆرەى لىھات: قزى زەردە، چاوى شىن، چەشنى ئەو روپايىيە... كەواتە فەرھادە... ئەگەر ئەم رىگايەت بەھەلبەست ھاتە پىش چا، ئاگات لى بى، لە جىبەكى تردا چۆن بىرەو ھىيەكەت بەكار دەھىتى. دەبى لە رىگاي پىكەو ھەبەستى و بىرەو ھى تەنەو بەكاربەھىترى. كە ئەم رىگايە زانراو و نەزانراو پىكەو ھە دەنووسىتى. ئەمەيش، لەو وىنەيەى پىشوو ھەكەت كە ناوى (فەرھاد) ھى تىدا بوو. جا لەبەر ئەو ھى بىرەو ھى تەنەو ئاسانە و ئاسايىيە و، دووريشە لە زۆر لەخۆكردەو ھە، بىرەو ھى لە كۆرىكى ئاسايىدا گەشە ھەكەت. دوورنىيە پەيوەندىيەكانى ناوەندىان پرپوچ بن، بەلام ھەرچى چۆنىك بى، ئەنجامەكەى دروست دەبى.

كەم نىن ئەو كەسانەى كە گوپت لىيان دەبىت و سكالائى خۆيان دەكەن بۆ تۆ، لە دەست نەمانى بىرەو ھىيان، ياخود لە دەست بىدەسەلاتىيان لە نووچگرتنى بىردا. ئەگەر ئەو بارە، سەبارەت بەو نەبى كە پەستىيەكى راستەقىنە پەيدا بووبى لە شانەكانى مىشكدا (كە ئەمەيش كەم روودەدا)، زۆرەى سكالاكە لە يەكىك لەم دوو شتە پەيدا دەبى: يان ئەو ھەتا

ئەو كەسە نەيتوانىيە بىرە دەرىي خۆي پەرودە بکات و گەشەي پى بکات، ياخود ئەو ئەتە دلى كرمى بوو لە دەسلەنتى خۆي لە بىر كەردنەو و نووچگرتنى بىردا.

تەنانەت ماسولكەكانىش، شل و شىواويان لى دى، ئەگەر بەكارنەهيتىرن. زۆرى وايشمان تىدايه، كە هيتزەكانى هۆشيان كەم بەكار دەهيتن، زۆر جارى وايش هەيه، كە گويمان لە زۆر كەس دەبى، هۆشى خۆيان تاوانبار دەكەن و بەبى كارەي تى دەگەن. لەراستىدا هۆشەكانمان زۆرتر لە هاوچىكانمان دەكەن: تىكرا، ئەوئەدى پىياندا رادەپەرمووين، هەر ئەوئەدى كار دەكەن، ئەگەر هاتوو دلى كرمى بووين لە كارگوزارىيان، ئەوانىش ناپاكيان لەگەل دەكەن و بەرەستى مەبەستمان دەكەن.

كە مرۆف لە نووچگرتنى دەدوين، وەك لە فرمانىكى چاوبەستانەي، كەم هەلگەوتوو و، بەگران دەستكەوتوو بدوين وايه. زۆر لەو ياسايانەيش كە ناويان ناو «ياساي هۆش»، هەر لەسەر ئەم بنچينە چرووكە دامەزىراون. لە راستىدا، نووچگرتنى هۆش، لە هەموو شتىكى جيهانى پتر سروشتىيه. هۆش هەر بۆ ئەو دانراو كە نووچ بگري و بىرى قوول بکاتەو، هەر وەك ورك بۆ ئەو دانراو خۆرشت بکا نۆش، يان سىيهكان بۆ هەناسەدان دانراون.

نووچگرتنى بىرىش، هەر بەو پىكدى كە بەسووك و ئاسانى بىر بخەيتە سەر شتىك و نووچى لەسەر بگريت تا چارەي بۆ دەدۆزيتەو. چاكرين نووچگرتنى بىر ئەمەيه.

ئەگىنا ئەگەر پرسىياري نابهجى بکەيت لەبارەي راستى ئەم فرمانەو، يان لە كاتى فرمانى نووچگرتنەكەدا خۆت تاقى بکەيتەو، ئەو بەنووچگرتنى بىر نازمىرى. چونكە ئەگەر، لە كاتى نووچگرتنى بىردا، بەشكى هۆش سەرنج بداتە بەشەكەي ترى، هۆش دەبى بەدوو كەرتەو. مەرجى نووچگرتنى بىرى راستەقىنەيش ئەوئەيه كە هەموو لايەكى هۆش پىكەو بەكەويتە گەر، ئەوئەيش بەشيوئەيهكى وا ئاسايى و سووك و ساكار بىت، كە زۆرە مليتى تىدا نەبى، و اتا ئەوئەيش شتىك بى وەك خواردن و هەناسەدان، بەئاسانى، بى گىروگرت، جىبەجى بى. هۆش تاوانبار مەكە. وەك هەيه پەسندى بکە، هەر وای دابنى كە سروشت، كە لوپەلنىكى واى پى بەخشىوى كە بەتەواوتى بۆ ئەو فرمانەي پى سىپىراو بسازى. جا لە بىروبارەرتىكى وا زىندوو كەرەو، بىرە پىشەو و دەستىش بەدەرە گەشەپىكردن و بەرەمەيتانەي هيتزى بىر كەردنەو و نووچگرتن لە بىردا، ئەوئەيش هەر بەو بەندە كە بەهەموو شاكارىيهو دەست بکەيت بەبىر كەردنەو و نووچگرتن لە بىردا.

دوچار، بام ئەم راستىيهيش برىار بەدين: «هۆش ئەندازەي پىاو». ئىمە دەگەينه ئەو تەمەنەي كە هەست دەكەين پى گەيشتووين. هەر وەها لە كامەرانىيشدا: بەلامانەو بەشمان چەند بى، ئەوئەدى كامەران دەبين.

ئىمە لەو جيهانەدا دەژين كە هۆشمان دروستى كردوو و هىچى تر. هەرچەند زىندووئىتەيه كەمان بەهيتزى بى، زۆرترمان چنگ دەكەوئ لە ژيان. هەرچەند ئاگرى ئارەزوومان بلىسە بسىن، ئەوئەدى هيتزى و رىايىمان رۆشنتر و پىرنگدارتر دەبى، هەر وەها جيهانەكەمان پى پىتتر و فراوانتر دەبى، هەرگىز ناشى جيهان بىتە بارىكى گران و فرمانىكى سەخت و ناخۆش بۆ ئەوانەي خاوەن هۆشنىكى تەواو و رىا بن. بەهەزاران كارەسات و تاقىكردنەوئەي رەنگا و رەنگ و پىر فەر خۆيان بۆ تۆ ئامادە كردوو، چاوپروانى ئەوئەدى بيان دۆزىتەو و تىيان بگەيت. ئەوانە نىكن لە بەردەستان. كە واى لىهات، برىار بەدە و رىايىتەو و بىت.

ئاسوى ژيانە فراوان بکە، بەدواي شتدا بگەري، ئاگات لە خۆت بى، فىرە، زانىارى هەموو رەنگ دەست خۆت بخە؛

چونكە هەموو كلىكى زانىارى هۆش فراوانتر دەكات، خۆشت فراوانتر دەبىت. ئەم ژيانەي كە سەرى پىاوى لى سوور دەمىن، بەچاوى بەستراو و گوپى گران و، هۆشى گىز و پىزەو بەلايدا تى مەپەرە. هۆش بخەرە كار. هۆش بۆ ئەو دروستكراو، كە بەكار بەهيترى. پىستى پى بىستە. چونكە ئەگەر پىستى پى بەست، بۆت دەردەكەوئ، كە هۆش شايستەي پى بەستە. و رىابەرەو. هەموو جيهان لە بەردەستت دايه چاوپروانىت دەكات. رەنگە پرس بکەيت، پاداشت چى دەبى؟ پاداشەكەت هەر ئەوئەدى كە تۆ گەشە دەكەيت. گەشە دەكەيت لەژىرى و زانىارى و تاقىكردنەوئەي ژياندا. هەر ئەوئەدى كە تۆ لە جيهاننىكى خۆشت و فراوانتردا دەژىت. ئەو هەر هۆشە كە چاكە و خراپە دروست دەكات هەر ئەوئەيشە كە كامەران و هەناسەسارد و، دەوئەمەند و هەژار لە مرۆف دروست دەكات.

پوختەى گوتراو:

ھاوتايى، لەم ئاينەدا، ئەوھىيە: كە ھەر كارەساتىك لە ژياندا ھاھتە پىشت، بەپىتى ئەو رەوشتە پوختەيەى سەرەوھ بەرامبەرى بىكەيت.

ئەم بىرەوھەرانە، لە ناوھەرۆكياندا، كەمەكى راستى ھەيە، ئەويش ئەوھتا كە ورووژانى سۆز، نەپەسندە، نەبەكەلك دى.

سۆزى ورووژاوى وا، كە سەركىشىمان بىكا و مل نەنى بۆ فرمانى خۆى، ھىتەيكى پر سامە، بەكەلكمان نايەت بۆ راپەراندنى فرمانى چاكى ژىرانە. لەبەرئەوھ شتەيكى زۆر نابەجىيە، كە جەلەوى دەمارەكانت لە دەستت دەرچى. تۆ، بەوھ، ھەر، بەلگە نادەيت بەدەستەوھ كە لە توانايستدا نەماوھ زال ببىت بەسەر دەررووتندا، بەلكو ئەويشت لى دەقەومى كە ئىتر پىت ناكى لە بەرامبەر كارەساتى ناخۆشدا، بەجۆرىكى پەسند خۆت رابگرى. ئەگەر جەلەوى دەمارت لە دەست دەرچوو، دەرروويشت لە دەست دەرەدچى، كە ھەرگىز نابى لە دەستت دەرچى. ترسى ياخيىويش، كە زال نەبووبىن بەسەرىدا، ھەر بەو رەنگەيە. ئەويش رىگامان لى دەباتە بەست، ناھىلەى ھىچ فرمانىكى بەكەلك راپەرەينىن. ترس، لەو كاتانەدا كە دەگاتە ئەوپەرى ھىزى خۆى، دەس و پىمان دەبەستى و، لە جىگاي خۆماندا وشكمان دەكات، كە پىويستە، لەبەر ھەرەشەى سەرگەردانى چارەى خۆمان بىكەين. جا ئەم راستىيەيە لە بابەت سۆزى بى ئەندازەوھ، كە ھەندى لە رۆشنىبىراني خستۆتە سەر ئەوھى كە بلىن: بۆ مرۆف وا چاكترە كە ھەرگىز جەلەو بۆ سۆزى خۆى شل نەكات. ئەمەيە، ئەو رازەى كە لە پشت ئاينى «نەرمى و شىرىنى رەوشتە» ھوھ خۆى شارەوتەوھ. ھەر ئەمەيشە كە بۆمان دەرەخات چۆن ھەندى كۆمەل، بەلايانەوھ رەوايە، كە ھەر سۆزىك، ئەگەر دەربرخى، بەشتىكى ناپەسند دەژمىرى. بەلام ئەمانە ھەمويان، لەوھ دەكەن، كە يەكەيك ھەندى زەھر بنۆش، بۆ ئەمەى لە نەخۆشىي زەھرەيكى پىشوو رىزگارى ببىت. تۆ لەوھ دلنبايە: لەوانەى كە توانىويانە بەشەنگوشۆخى و ھىز و ھەرەتەوھ بىن، ياخود لەوانەى كە توانىويانە كەردەوھى مەردانە راپەرەين بۆ كەلكى گشتى، كەسەيك نەبووھ گەيشتەبەتە مەبەسى خۆى، بى ئەمەى سۆزىكى قوولى بەھىزى خۆى يارمەتبى نەدابى، بەرەستكردى سۆز، ئەوھ دەبەخشى، كە دەرگا لە رووى گەورەترىن ھىز، بۆ پىكەيتانى ژيانىكى پەسندتر و بلندتر، دابخرى.

بۆ وپنە، ئەوھ بىخوھەوھ بىرت، كە لە بەشى پىشوو، لەبارەى ئارەزووھ قسەمان كەرد. ئارەزوو، تاقىكرنەوھى دەرروويىيە. لە ھەر كوتبەك ئارەزوو پەيدا بوو، ئەو فرمانانەى

۱- ھەموو كەسى جىھانى خۆى دروست دەكات «جىھانى ئىمە» ئەو جىھانەيە كە ھۆشمان پەسندى دەكات.

۲- ئارەزوو كلىلىكى زىرەنە بۆ فەربوون و بىرەوتنەوھ و شتى وا. دەيشتوانىن ئارەزوو زىندوو بىكەينەوھ لە خۆماندا.

ئەگەر لە ئارادا نەبوو، ئەويش لە رىگاي ھىنانە پىش چاوەوھ. واتا چاكە و سەرەوتوويى دواپۆزى خۆمان، بام دووريش بى بەيتىنە پىش چاومان.

۳- بىرەكردنەوھى قوول، كەردەوھەيكى سەروشتىيە بەمەشقكردىن گەشە دەكات. ھۆش كە پىشتى بى بەسترا و باوھرى پىكرا چاكەى لى دەوھشەتەوھ.

۴- ھۆشمان ئەندازەى راستەقىنەى نرخى پىاوەتيمانە لە زانىارى و رىباوونەوھ و ئارەزووماندا؛ ھەر گەشەكردىك رووبدات، ئەوھندەكەسايەتيمان گەشە دەكات.

ھەستەكانت چۆن ئاراستە دەكەيت؟

۳

وھك لەوھپىش لى دوواين دەرروون رووى دووھى ژيانى ھۆشە. ئىمە ھەر تەنيا بىرەكردنەومان نىيە، ھەست پىكردىشمان ھەيە. ئاخۆ زانستى خۆناسىنى باو، لە بابەت جىھانى دەرروونەوھ، چى دەتوانى بلى؟

لە پىش ھەموو شتەيكدا پىمان دەلى: «دەرروون برىتەيە لە ھىزىك پال بەژيانەوھ دەنەت». دەرروون بۆ كەسايەتبى مرۆف، وھك بەنزين بۆ ئۆتۆمبىل، ياخود ھەلم بۆ شەمەندەفەر واپە.

ھەر وھك، كەس، نەژياوھ بەژىرى و زىنگىيەوھ، بى ئەمەى زىرەكىي خۆى بىخاتە كار، ھەر وھها، كەسەيش، نەژياوھ بەھىز و پىتەوھ، بى ئەمەى سۆزى بىخاتە كار.

لە ھەندى كۆمەلدا، رەوشتەيك ھەيە: سۆز بەچاويكى سووكەوھ سەير دەكەن و، پلارىشى تى دەگرن. لە ھەندى كۆمەلەى ترىشدا، مەشقى كۆمەلەيەتى بۆ ئەوھ دەچى كە بەرەستى دەرروون بكرى و، نەھىلەى بەھىچ كەلۆجىك دەربرخى، بەلكو جارى وا ھەيە، مرۆف دەخاتە سەر ئەوھى. كە بەزۆر، خۆى بەپىاويكى مەند زىنگ پىشان بدات. بى

که له پيشدا رځمان لپيان هه لده سا و ، به پشموقينه وه سه يرمان ده كردن ، ايان لي دئ كه به ناساني و سووكيبه وه راپه رپرتيرين و پر به دل خو شيشمان بوين .

ديسانه وه نه وه بخه روه بيرت ، كه چون له تواناي خو شه ويستيدا هه يه ، كه سا يه تبي مروث بگوري . ته نانه ت خاوه ن خو شه ويستيبه كه واي لي دئ ، هه روه ك به ناو زه وييه كي تازه دا پروات و به هوي جادوه وه ، جوانيبه كه ي زورتر بووي و بونه خو شه كه ي پتر لي هاتي ، واي دپته پيش ، نه مه يش به راستي رووده دا ، نه ك به درؤ .

ببركه روه : چون ني شتمانپه روه ري ، كه ليك پياوي گه يانده ته نه و په ري مه ردايه تي و سنگ فراواني ، كه له تواناي مروثدا نييه به يه يته پيش چاوي خوي .

ببركه روه : چون سوزي تايني كلپه دار پياوان و ثا فره تاني كيش كرد بو خو به خت كردن له پيناو بيروباوه رياندا .

نه پاشگه زبوونه وه له ترسي تازار و كوشتار ، نه شكايشن له بهر دوژمنياندا ، نه باكيشيان هه بو له كه س ! هه روه ها ، له لايه كي ترشه وه ، چون پالي به هه نديكي تروه نا ، كه خو يان به خت بكن له پيناو به زه يي پياها تن و ده ست گيرويي بي نه نازده دا ، به رامبهر به هه ناسه ساردان و بيچاران ، ته نانه ت به رامبهر به خو ترپي و نه نگه ويستي هه موو جوړه مروثيكا دا !... ته نيا هه ر به هوي سوزي بلنده وه ، ئيمه ده توانين بگه ينه سه ر پوه ي مروثايه تبي وا ، كه به بيرماندا نه هاتوه بيانگه يني .

نه وه يش هه ر به هوي ببرك د نه وه يه كي له سه رخوه پيكدت . نه و بهر به هه يزه ي كه له سه ر بچينه ي هه ستي قول دا به زري ، بو هه موو ژينيك ي په سند پيوسته .

كه واته نه وه ي پيوسته پيكي به ينين ، برتبييه له شتيكي مام ناوه ندي له ناوه ند دوو هيزي نه مپه ر و نه و په ردا . واتا مام ناوه ندييه له ناوه ند به ريه ستر كرنديكي ته واوي هه موو سوزه كامان و ، به رهللا كرندي نه و سوزانه دا له شيوه ي سه ريه ستيي شاخه تاگرينه و ، وروژانه كانيدا ... پيوسته له سه رمان ، سوزه كامان په روه رده بكه ين و بيانخه ينه ژير چنگمانه وه ، نه ك سه رزه نشتيان بكه ين و رپژگاويان بكه ين . به واتايه كي تر ده بي مه به سمان نه وه بي ، سوزه كامان به زيره كيبه وه تاراسته بكه ين ، بو شتي باش و به كه لك .

پيوسته به زيره كيبه وه بير بكه ينه وه ، فرمانيش به سوزه وه راپه رپنين . پوخته ي نه م قسه يه يش نه وه يه ، كه ده بي به بيرتيكي پاكو و چاويكي تيره وه بريار بدين له سه ر نه و كرده وانه ي به جيه ينيان په سنده له ژياندا ، هه روه ها بريار بدين له سه ر نه و نامانجانه ي

هه لده گرن خو مانيان بو بكو تين . بو نه مه ي له پيناو به دي هتاني نه و تاواتانه و ، به جيه ينيان نه و كرده وانه و ، گه يشتن به و نامانجانه ي شدا ، هه رچيمان له ده ست دئ ، له هه يزه كاني سوز و ده روون كو بكه ينه وه و به كاريشيان به ينين .

«ببهره وري روون» ، و «هه ستي قول» ، دوو كه ره سته ي ژيانتيكي سه ركه وتوو و ، پر فه رن .

نه مه يش ده مانگه ييني به واتايه كي دوورتر . نه وه دياره كه هه ندي سوز هه يه له هه ندي سوزي تر ، به كه لكتره بو ژيان . بو به كا ژين به خو شه ويستيبه وه چا كتره له ژين به پشم و له رزه وه . ژين به هيو و مه ندي و چاوپوشييه وه چا كتره له ژين به هه ناسه ساردي و تووره و ترؤبي و دلته نكي و گيريبه وه .

به لام ناخو سوزه باشه كامان چون گه شه پي ده كه ين ؟ سوزه خرايه كامان چون له ره گورپشه وه ده رده هينين ؟ ناخو ريگه يه ك هه يه بو زالبون به سه ر سوز و هه سته كاماندا ؟

يا خود سوز هه ر له خو به وه ده رده چي ، په يوه نديي نييه به وه وه ، كه چون بيرده كه ينه وه ، يان چي به تاوات ده خوازين ؟ له سه ره تاي ده ست پيكر دمانه وه ، بيروباوه رتيك هه يه . پيوسته پيشاني بدين : تو ناتوانيت ، به بيرك د نه وه ، هه يچ سوزتيك بكوژيت .

ته نانه ت نه گه ر دانيشت جير بكه يته وه ره نجيش بده يت به زور له هوشي خو تي بكه يته ده روه ، بو ت ناچيته سه ر .

هه ر كه سي هاتبيت و ويستبيتي به م جوړه يه كيكي له سوزه كلپه داره كان له دلي خو ي ده رپه رپيني ، بيگومان . له م كوره دا ره نجه رويي خو يي بو ده ركه وتوه . نه ! تو ناتوانيت ، ده توانيت نه و سوزه له ناويه ريت نه و سوزه له ره گورپشه وه ده ربه يني ، به مه رج سوزتيكي تاوه ژووي به رامبهر به و به وسستيني . لي ره دا ده توانيت قسه كه ي (وليهم جيمس) به كاربه ينيت ، كه ناوي ناوه «هيزي ده رپه رپنه ري سوزتيكي نو» نه گه ر ويستت له هه ر سوزتيكي ناخوش رزگار ت بي ، سوزتيكي پيچه وانه ي نه و سوزه داني و گه شه ي پي بكه .

نه گه ر له وانه بوويت ، كه دليان به لاي پشموقيندا ده چي ، خو شه ويستي له دلندا په روه رده بكه ، نه گه ر ترسنوكي دلي داگيركردبوي ، تازايه تي له دلندا به هيز بكه .

به لام ، مروث ، چون ده تواني له ده روونيدا ، سوزتيكي په سند گه شه پي بكات ؟ بو نه مه دوو ريگا هه يه :

يه كه م : ريگاي ببرك د نه وه ي هه مووده مي له و سوزه ي كه حه زي لي ده كري ، له گه ل

دەرخستنى چاگە و فەرەكانىدا و ، خۆھىنانە پىش چاويش بەدەستكەوتنى ئەو سۆزەو . بۆ ئەم مەبەسە ، نووسراوھەكان يارمەتى زۆر دەدەن . بەخوڧىندەنەو پالەوانەكان ، نازايەتتىي مەرۆف پترى لى دى . ھەرەھا تىكەللىي ئەو كەسانەيش كە خاوەنى ئەو جۆرە سۆزانەن ، كارمان لى دەكات . ئەو جۆرە سۆزانەمان تىدا بەھىز دەكات . شت ھىنانە پىش چاويش ھىزىكى كاربگەرە . ئارەزووكردىكى زۆر بۆ رەوشتىك لە رەوشتەكان ، دەمانخاتە سەر ئەو رىگايەي كە بمانگەيىتى بەو رەوشتە . ئەگەر ھاتوو مەرۆف خۆي وا ھىنايە پىش چاوي خۆي كە بئاوات گەيشتووە ، خۆي ھىنايە پىش چاوي خۆي چۆن پىاويكى لى دەردەچى ئەگەر بەو ئاواتەي گەيشت ، ئەوانە ھەموو ، كرددەويەكي ھۆشبي وان ، كە ئەو مەرۆفە ، زووبەزوو ، بەو ئاواتەي دەگەيىتن . بەلام ، رىگايەي دووھم ، رىگايەكي كرددەويىيە ، ئەويش برىتبيە لەو : كە بەجۆرىكى وا بجوولئىينەو ، وەك ئەو رەوشتەمان گرتى بەراستى ، يان ئەو سۆزە خۆشەويستەمان لەدلا جىگىريويى ، وابى . ئەگەر لەمەودوا ، ھەستت بەدلتەنگى و خەفەتبارى كرد ، چاوپروان بە ، كام كەست پىگەيشت ، قسەيەكي دل زىندووكرەوھى لەگەلدا بكە . ئەو كەسە ، چ كارەيەك بى ، بام بى ، شىر فرۆش بى ، يان نامبەر ، ياخود ھاوكار و فرمانت بى ، لە ھەموو كاني دلتەو ئەو قسە شىرينەي لەگەلدا بكە . دەستەكانت بشكىنەو بەرەو دوا ، سەرت بەرزكەرەو ، بەزەردەخەنەيەكي جوانەو ، ئەو قسە دل بووژىنەرەوھەي لەگەلدا بكە . رەنگە زۆر سەرت سوورپىمى ، كە ھەست بەخۆت بكەيت ، سەرەيەكي خۆشبي نوئ ھەر لەو كاتەدا ، بەگىانت دەكات . بەكورتى ، ئىمە دەتوانىن ، تا ئەندازەيەكي گەورە ، بەھۆي بزواندى لەشەو ، ئەو سۆزانە ، ھۆگرى دلمان بكەين . لە رىگەي لەشەو ، ئەو سۆزەي حەزى لى دەكەيت ، بىنوئىنە لەوھپاش بۆت دەردەكەوئ ، كە تۆ دەرگايەكت كردۆتەو بۆ ئەو سۆزە ، دەتوانى لىيەوھە بىتە ژوورئ . لەپىش دەمى كەسيكى تر ، ھەستىكى خۆت ، پىشان بە ، بۆت دەردەكەوئ ، كە ئەو ھەستە ، حەزىكە بەرەبەرە بچىتە ناو دەروونتەو .

ئەمانە ھىچيان ، لە جۆرى «پىشبينى كورسى» ي ئاسوودە و ئاسان ناكەن . ئەمانە ، ھەموو ، لە تاقىخانەي زانستى خۆناسىندا ، تاقىكراونەتەو . راستى و دروستى ئەمانە ، جار لەدواي جار ، بەتاقىكردنەوھەكانى پىاو و ئافرەتى ئاسايىش ، ھەر دەركەوتووە .

جا بەھۆي ئەم رىچكەنەو ، كەسانىكى زۆر ، توانىوانە ، گىژوويى و ترسنۆكى و دل خراپىي خۆيان دەربارەي ھەمووان ، بگۆرنەوھە بوربايى و ئاويى و دلنبايى ، كە ژيان لە ناوچەوانياندا چرىسكە بكات .

ماوھتەوھ چەند قسەيەكي دوايى . ھەر بىر نىيە ، بەتەنيا كە ئىمە بكات بەوھى كە ھەين . ھەرەھا ئەو ھەستانەيشە كە لە كەسانى تر پتر سنگمانى ئاوا كردۆتەو . ژيان بەو سۆزانەوھ كە پەسەند ، كرىن و فرۆتتىكى بەسوودە . ئىمەيش لە توانايىماندا ھەيە كە سۆزەكانى خۆمان ھەلئىزىن .

ھەرەك دەتوانىن ، جۆرىكى تايبەتى لە دۆستان پەرورەدە بكەين بۆ خۆمان ، ھەرەھا دەيشتوانىن جۆرە سۆزىكى تايبەتى بۆ خۆمان پەرورەدە بكەين . ئىتر ھەر ئەوھندەمان لەسەرە ، كە بزاني چۆن سۆزىك بۆ خۆمان ھەلدەبىزىن ، بەو مەرجەي زىرەكي و خەمخۆرىي خۆشمانى تىدا بەكاربەيتىن .

ھونەرى خۇشراپواردىن

به خيوکردنی کرمی ئاوريشم

نووسيني: ئەحمەد عەبدولتەخزەر و ئەحمەد عەوز سەلامە

ئەم بەرھەمە وەرگێردراوە

لەوانە یە بۆ لە چاپدانەوێ ئەم بەرھەمە وەرگێردراوەی مامۆستا شاکر فەتاح ئەو بەییت بەبیردا کە بابەتە کەسێ ئەو بایەخە ی نەبێ ئەم رۆماندا و کاتی تێ پەریوە، بەھۆی گۆرانکاریەکانی سەر دەم و پێشکەوتنی شیوازەکانی ژبانیوە ئەم شیوە باسە و بۆ بەرھەمەپێانی ئاوریشم رێوشوونی تازەتر هاتۆتە کایەو و هەتا دەتوانم بڵێم ئاوریشمی دەستکردی کارخانەکانی ولاتانی ژاپۆن و تایوان و ئەمەریکا... شان دەدەن لە شانی ئاوریشمی سروشتی ئەگەر لیتی چاکتر و سەنگینتر نەبن.

بەلام لێرەدا، مەبەستە کەسێ ئەمە لەو باسە تێ دەپەڕێ، دەروا بەلای ئەو بیروبووچوونە ی مامۆستاوە لە کۆتایی شەستەکانی سەدە ی بیستەدا، کە چۆن لە چوارچێوە ی پرۆژە گەورە کەیدا ویستوو یە باسەکان فرەبابەت بن و هەر توێژالە لە کۆمەڵە کەسێ بەشی خۆی سودمە ندبێ لیتی.

ئێستاش زۆریەمان باس و ناوەرۆکی ئەم بەرھەمە وەرگێردراوەمان لەلا نامۆ یە و رۆژی لە رۆژان بیرمان لێ نەکردۆتەو، کە لە راستیدا ئەنجامدانی مایە ی داھاتیکی بەپرشتە بۆ سامانی نەتەو ییمان و بارودۆخی کوردستانی زۆر شیاو و لە بارە بۆ ئەم پرۆژە ئابووریە. وینەکانی ناو باسە کە مامۆستا خۆی کردوونی و دیارە لە دەقە عەرەبیە کەو وەری گرتوون، بەلام ئەو ی جیتی داخە، مامۆستا دەستنیسانی سەرچاوە ئەسلیە کەسێ باسە کەسێ بۆ نەکردوین، هیندە یە کە لە خۆیندە نەویدا ئەو دەزانی کە سەرچاوە یە کەسێ (میسری) یە. هەر چۆنی یی، بەرھەمیکی بەسوودی تری مامۆستایە و دەھینی خۆیندەواری ئازیز ئاگاداری یی.

ئەحمەد

٢٠٠٣/٨/٢

برای جوتیار

لە تۆوی کرمی ئاوریشم، کە لەناو قووتوویە کدایە و گرانیی (١) لە ٢٥ گرام پتر نییە. ئەتوانین بەھۆی پەرور دەکردنی کرمی ئاوریشمەو کە هەر لەو قوتووە بچکۆلە یە دیتە دەروە... لە ماو ی مانگ و نیوێکا دوانزە دینارت دەست بکەوێ... کەواتە بۆ نایکە ی؟!...

پێشەکی

تۆ ئەزانیت کە پەرور دەکردنی کرمی ئاوریشم دەرامەتت پتر لێ ئەکات؟ کە پەلکی کارو فرمانی کشتوکالی ش ناخات چونکە لەوکاتەدا دەست ئەکەیت بە پەرور دەکردنی کرمی ئاوریشم کە لە چاندنی لۆکە کەت بوویتەو... لەوکاتەدا دانەوێلە ی زستانی ش (کە بەر مانگەکانی نەورۆز و گولان ئەکەون) ئەو ندە پەکیان لەسەر پیتو خەریک بوونی تۆ ناکەوێ...

تەنانەت ئەگەر خەریکی هەندێ کاروباری کشتوکالی ش بیت، ژنە کەت و منالە کانت ئەتوانن کرمی ئاوریشمە کە پەرور دە بکەن. کارخانەکانی سیپال دروست کردنی ناو خاکە کەمان لەسەر بەرھەمی ئاوریشمی داماون چونکە ئەو بەرھەمە ی هەمانە بەشی کارخانە ناکات، ناچار ئەبن لە دەروە ئاوریشم ئەھین بۆ (مصر).

کەواتە پەرور دەکردنی کرمی ئاوریشم...

- ئەو ندە خۆماندوو کردنی ناو...؛ چونکە ئەتوانن بەتەنشت کارو فرمانە کەسێ خۆتەو ئەویش پەرور دە بکەیت...

- پەرور دەکردنی کرمی ئاوریشمیش ئەو ندە دەستت ناگرێ چونکە هەر مانگ و نیوێکی پێ ئەچێ...

- هەر وەها لەسەر دەست مایە یە کەسێ گەورە ی ش دانامینی چونکە هەر دوو دینارت پێ یی، ئەتوانیت قووتوویە کەسێ ٢٥ گرامی لە تۆوی کرمی ئاوریشم بەخێو بکەیت...

(١) گرانیی: قورسای.

ههنگاوه‌کانی په‌روه‌ده‌کردن

جا بو ئه‌مه‌ی ئه‌م ده‌ست‌کوه‌ت ده‌ست که‌وئ، پټ‌بوسته چنډ سه‌رنج‌تکی هه‌یه ئاگات لټیان بی، تا کاری به‌ختوکردنی کرمی ئاوریشمه‌که‌ت سه‌ر بگرئ.

زۆر بوونی دارتوو

پټ‌بوسته له‌و شوینه‌دا که فرمائی تیا ئه‌که‌یت دارتوو زۆربئ چونکه هه‌ر گه‌لای دارتوو که ئه‌بټته خورشتی کرمه ئاوریشمه‌کان له‌و ماوه‌یه‌دا که ته‌نیا قوتوویه‌کی تۆوی کرمی ئاوریشم، پټ‌بوستی به‌گه‌لای ۱۰ تا ۱۵ دارتوو هه‌یه بو ئه‌مه‌ی کرمه‌کانی پټ به‌ختو بگرئ.

تا دارتوویه‌کی زۆر و ته‌واو له‌ ناوچه‌که‌تا نه‌بئ، ئامۆژگاریت ناکه‌ین کرمی ئاوریشم په‌روه‌ده بکه‌یت. پټ‌بوسته خۆت و هاوړ‌پیکانیش دارتوو له‌گه‌لئ جیگادا پروټین وه‌ک به‌رده‌م خانوه‌کانتان و که‌ناره‌کانی کټلگه‌کانتان.

تۆنه‌توانیت، له‌ برانه‌وه‌ی مانگی ره‌شه‌مئ (شباط) دا‌قه‌له‌می دارتوو له‌ ده‌زگای کشتوکالی ناوچه‌که‌ی خۆت‌دا، یاخود له‌ لقی ده‌زگای دارتوو‌دا که له‌ناو ساختمانی کاربه‌ده‌ستی کشتوکال‌دایه وه‌ربگریت.^(۱)

قوتوو ه‌تۆوه‌که‌ت چۆن ده‌ست ئه‌که‌وئ؟

گه‌رای کرمی ئاوریشم له‌ناو قوتووی تایبه‌تیدا ئه‌فرۆشئ که گرانا‌بیان به‌م جوړه‌یه:
۱۲،۵ گرام، ۲۵ گرام.

* نرخ‌ی قوتووی (۲۵) گرامییه‌که‌ی ۶۵ کرۆشه^(۱)

* له‌م شوینانه گه‌راکان ده‌ست ئه‌که‌ون:

- فه‌رمانبه‌ری ئاوریشم له‌ ده‌زگا‌کانی کشتوکال‌دا که له‌ بنکه‌ی ناوچه‌ی^(۲) (محافظات) دان.

(۱) له‌وه ده‌چئ ئه‌و سه‌رچاوه‌یه‌ی که بابه‌ته‌که‌ی لئ وه‌رگیراوه: (بلاوکراوه‌یه‌کی وه‌زاره‌تی کشتوکالی میسری بوو بټت) که بو ړټنمایی جووتیاران ده‌ری کردوو.

(۱) کرۆش، کرۆش: پاربه‌که‌ی ورده‌ی میسرییه له‌ ناستی (فلس)ی جارانی لای خۆمان.

(۲) راستر: پارټزگه (محافظة).

- بنکه کشتوکالییه‌کان و ئه‌ندا‌زبانه‌کانی سه‌رپه‌رشتی کردنی کشتوکال.
- ئه‌و بازرگانانه‌ی که ړټ‌دراون بی‌فرۆشن.

ئه‌و جیگایه‌ی به‌که‌لکی کرم به‌ختوکردن دئ

هه‌ر قوتوویه‌ک له‌و قوتووانه پټ‌بوستی به‌ژووړتیک هه‌یه له‌ خانوه‌که‌تا، به‌مه‌رجئ به‌م جوړه‌بئ:

* با‌ی پاک و رووناکی و گه‌رمایی تیا‌بئ.

* له‌ کونه مشک به‌دووړبئ.

* په‌نجه‌ره‌یشی تیا‌بئ، که بتوانرئ بکرټته‌وه و دا‌بخرئ.

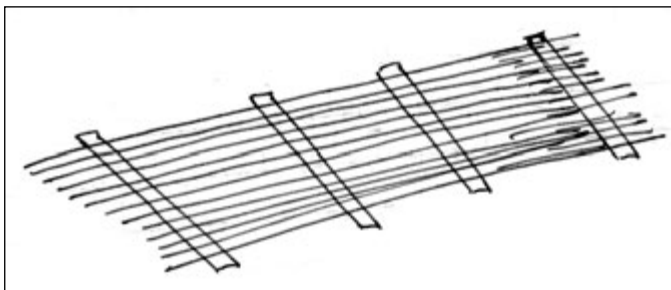
* ناو ژووړه‌که به‌ته‌واویی په‌سترا‌بټته‌وه.

* درټژی ژووړه‌که (۵) مه‌تره، پانی (۴) مه‌تره، به‌رزاییشی (۴) مه‌تره بئ.

با نیژه‌ی کرم به‌ختوکردن

* هه‌ر قوتوویه‌ک له‌م قوتووانه پټ‌بوستی به‌چه‌ند بانیزه (ره‌فه) یه‌ک هه‌یه که پټ‌وانه‌که‌ی ۶۰ مه‌تره چوار گو‌شه‌یی بئ.

* ئه‌م بانیزانه له‌ ته‌خته‌دار دروست ئه‌کرټن، که ئه‌ستووړبیان ۳ سانتیمه‌تره‌بئ، له‌ شپوه‌ی چوار چپوه‌یه‌کدا ناوه‌که‌یشیان له‌ ته‌لی هټل‌ه‌ک دروست ئه‌کرئ.

بانیزه‌یه‌ک که له‌ ته‌خته و زه‌ل دوروست کراوه

هه‌ر بانیزه‌یه‌ک له‌ په‌نجا دانه زه‌ل دروست ئه‌کرئ که درټژی هه‌ریه‌که‌یان ۲،۵ مه‌تره‌بئ، له‌گه‌ل چوار پارچه ته‌خته‌دا که ئه‌ستووړی هه‌ریه‌که‌یان ۳ سانتیمه‌تره‌بئ درټژیشی یه‌ک

ههلههینانی گهرا

* پیوسته قوتووه که له شوینیکی وادا دابنری که پرووی له زری بی، بایهکهی بهردللابی و پاک بی تاکو کرمهکان له پاش دهرکهوتنی گهلای دارتوو بیته دهرهوه.

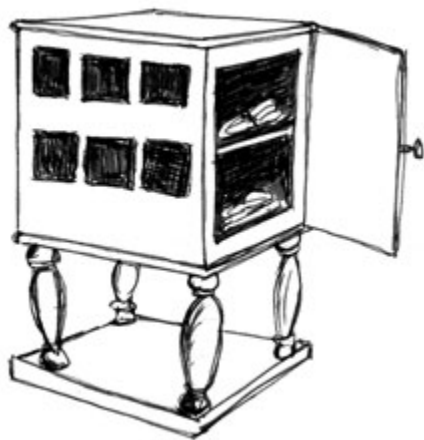
* ههروا چاکه که گوندیبهکان، نهوانهی خهریکی پهروهردهکردنی کرمی ئاوریشمن له گوندهکه یاندا، یارمه تی بهکتر بدن و پیکهوه دۆلابیکی هیلکه ههلههینان بکرن یاخود کۆمهلی ههروههز بۆیان بکری.

* نهگه گوندیبهکان نه یانتوانی نهو دۆلابهیان دهست بکهوی، نه توانن له جیاتی نهوه سنوقیکی له تهخته دروست کراوی وا بهینن که درژیایی له پانایی زۆرتربیی نه بی هه چوارلای سنوقه کیش کون کون بکری، تا بای به تهواوه تی تی بچن، له ناو سنوقه که دا دوو خشت دابنری له که ناریکیهوه له سهه نهو دوو خشته ییش قۆریه یهکی پر له ئاوی گهرم دابنری.

لهژیتر قۆریه که یشدا ئاو گهرم که ریک دابنری تا ئاوه که هه به گهرمی بینهیتهوه قوتووی گهراکانش له وپه ری ناوسنوقه که وه دانه نری و سهرقا په که ی لی هه له نه گبری.

- له ناوه ند قوتووه گهراکه وه و ئاو گهرم که ره که دا کاشیبه ک دانه نری پر نه کری له ئاو.

- سنوقه که جاجمیکی نه دری به سهردا، تا گهرمیبه که ی بیاریزی.

دۆلابی هیلکه ههلههینان

مه تره بی بۆ نه مه ی زه له کان له سهریان قایم بکرین (ههروهک له وینه ی ژماره یهک دا پیشان دراوه).

* که بانیه که تهواوبوو، پیوسته درژیایی ههریه که ی ۲.۵ مه تره و پانیسی ۷۵ سانتیمه تره بی.

* پیوسته بانیه که نه م په ری و نهو په ری نه وه نه ده ی یهک بی له بهر نهوه هه زه لیتک له و نه اندازه تیبه ری پیوسته بیری.

* بۆ هه ر قوتوویه ک گه رای کرمی ئاوریشم: ۳۰ تا ۳۵ بانیه له م بانیه ژانه پیوسته.

* ههروهک له وینه ی ژماره (۲) دا پیشان دراوه پیوسته نه م بانیه ژانه بخه رینه سه ر چوار لنگه یه کی له ته خته دروست کراو که له چوار چینه دروست بووی، به مه رجی هه ر بانیه یه له بانیه که ی سه ره وه ی ۰.۴ سم دووری.

* نه توانری له هه لگره ته خته کان دهست بکیشرتته وه له جیاتی نهوانه بانیه ژانه که به هوی په تی گۆشه وه به بنمیچی ژوو ره که وه هه ل بواسرین، به مه رجی به ریزه هه ل بواسرین و هه ر ریزه ییش له چوار چین دروست بی.

هه لگریکی ته خته بۆ بانیه ژانه

– گهراکان به پره مریشکینک، هه موو رۆژتیک هه لگتپرو وهرگتپر نه کرین، تا گه رما که هه موو لایه کی بگریته وه .

– هه موو دهم ته ماشای ناو گهرم که و قۆریه که نه کری تا بزانی ناوی ناو قۆریه که هه موو دهم گهرمه یاننا .

* نه بی سهرنج له وه بدری که پلهی گهرمایبی ناو دۆلابی هیلکه هه له یاننه که یاخود سنووقه که له (۲۵) پلهی سه دیی تپپه نه کات نه توانی گهرماییه که به هوی گهرما پیو (ترمۆمه تره) که بزانی .

* به خیتو کردنی کرمی ناو ریشم سهر ناگری، نه گهر بی تو قوتووی گهراکان بخریته ژیر پتخه فه وه له شهوا، یاخود بخریته ژیر بنه نکلته وه یان به رهللا کری بو خوی تا به شپوه یه کی سروشتی هه ل بی .

* کاری گهرا هه ل یان تا ده رۆژ به و جۆرهی که له سهر وه پیشان درا درتیره نه کیشی .

* نزیک بونه وهی هیلکه هه ل هینان به و هه ده رته که وی که رهنگی هیلکه یاخود گهراکه له رهنگی خۆله می شیبه وه وهر بگه ری بو رهنگی سپی .

* گهرا هه له یاننه که له وه ده ست پی نه کات که هه ندی کرم ده رته که وی نه بی به خیتو که ری کرمی ناو ریشمه که پارچه یه که ته لی زۆر ته نک له سه رده می قوتووه گهراکه دا بنی بو نه مهی ماوه نه دری به کرمه کان که بینه ده ره وه، هه ندی هیلکه له گه ل خۆ یاندا رابکیشن به هوی تاله ناو ریشمه کانه وه که له کاتی گهرا هه له یاننه که دا له گه ل یاندا دینه ده ره وه .

* کاری گهرا هه له یاننه که ۳ تا ۴ رۆژ درتیره نه کیشی .

* جا بو نه مهی نه و کرمه نهی که له گهراکان یان دینه ده ره وه کو بگریته وه، هه موو به یان یانیک چهنه ورده گه لایه کی ناسک و تازهی دارتوو نه خریته سهر نه و ته لهی که له سه رده می قوتووه گهراکه دانراوه، کرمه کان له سه ر نه و ته له کو نه بینه وه، نابج گه لاکان ته رین .

* له پاش کاتیک گه لا تووه کان له سه ر ته له که هه ل نه گیرین و نه خریته سهر قاقه زیک کی سپی له بان یه کیک له بانیه کان .

* ههر کرمیک له یه که م رۆژدا هاتبووه ده ره وه له هیلکه کهی خوی نه خریته سهر یه که م بانیهی نزیک زهوی ههر کرمیکیش له دووه م رۆژدا هاته ده ره وه له هیلکه کهی خوی، نه خریته سهر دووه م بانیهی ژوورسهی بانیهی یه که م .

نه و کرمه نهی له سیهه م رۆژدا دینه ده ره وه له هیلکه کان یان نه خریته سه ر بانیهی سیهه م کرمه کانی رۆژی چواره می ش نه خریته سه ر بانیهی چواره م .

* ههر له گه ل کرمه کانی له هیلکه هاتنه ده ره وه ته ماشای رهنگیان بکه . چونکه نه گهر کرمه کان ته ندروست بن رهنگیان رهش یاخود قاوه بییه کی تیر نه بی نه گهر رهنگیان سوور هه لگه رابی، نه وه واتای نه وه یه که پلهی گهرمی یان به رزبوته وه نیسه ییش نامۆزگاریت نه که یین که له کاتی هیلکه هه له یانندا ناگات له راگرتنی پلهی گهرمایبی بی .

* کرمی سوور له کو ل خۆت بکه ره وه چونکه نه وانه به زۆری له سه ره تایی ژانیاننا ده مرین خۆ نه گهر ژایش، بی گومان قۆزaxe ناو ریشمه کهی لی یان په ییدا نه بی، خراپترین جۆری ناو ریشم ده رته چی .

به خیتو کردنی کرم

* ههر له سه ره تایی هه له یاننه ی هیلکه وه تا نه گاته ده می قۆزaxe دروست بوون، کرمه ناو ریشمه که چوار جار به رۆژوو نه بی نه و پشوو ده ییش که نه که ویته ناوه ند رۆژوو یه ک و رۆژوو یه کی تره وه پیی نه ل یین (نۆره) (۱)

* نه و کو مه له گه لا تووانه ی که بو کرمه کان پیویستن ههر رۆژه له گه ل رۆژه کهی پینشووی دا جیاوازه . ههروه ها ژماره ی بانیهی کانیش به و جۆره نه گۆرری .

* نه مانه ییش نه و نامۆزگاری یانه یه که پیویسته په یه وه یی بگرین، له رۆژی هیلکه هه له یاننه وه تا رۆژی قوزaxe هه ل پیچان،

نۆره ی یه که م

نه م نۆره یه له یه که م رۆژه وه ده ست پی نه کات تا پرانه وه ی رۆژی پینجه م له م نۆره یه دا کرمه کان پیویستی یان به پیوانه یه کی (۲ تا ۴) مه تره چوار گۆشه یی هه یه له بانیهی کان .

– له یه که م رۆژا نیو کیلو گرام گه لاتوو نه کریته به رده م کرمه کان پیویسته گه لاتوو ه کان زۆر ورد بچنرین نه بی نه و گه لاتوو انه یش یان به چوار ژهم بدریتتی .

– له رۆژی دووه مدا کرمه کان پیویستی یان به کیلوگرامیک گه لاتوو نه بی نه می ش نه بی به چوار ژهم بیاندریتتی .

(۱) نۆره: خول (دوره)

– له رۆژی سیهه مدا کرمه کان پیتویستیان به دوو کیلوگرام گه لای توو ئه بیئ ئه میس ئه بی به چوار ژم بیاندریتتی.

– به لام له چوارم رۆژدا ئه بی هه ر نیوکیلوگرام گه لاتوویان بدریتتی له بیانی دا جیگیان ئه گۆرری کرمه کانیش له به کتر جوئی ئه کرینه وه.

– له پینجه م رۆژدا رۆژووی کرمه کان ده ست پین ئه کات. کرمه کان له جووله ئه وه ستن به لام سه ریان به رز ئه که نه وه نابئی ببزویتین.

ئه گه ر دیت هه ندی له کرمه کان ده ستیان نه کردبوو به رۆژووترن، خوشتیان به خه ره به رده م.

* جا بو ئه مه ی به خیتوکردنی کرمه که ماندوو بوونی زور تیان به بی، پیتویسته رۆژووترنی کرمه کان هه موویان به خه یته به ک کاته وه ئه ویش به مه پیک دی که کرمه کانی دوا هه له ییان (که له سه ر بانیه کانی سیهه م و چوارم دانراون) رۆژی دوو ژه می تر گه لایان به دیتتی به مه رجی که ژماره ی ژمه خوار دنه کانیان له پاش چوار رۆژ بو هه مووان وه ک به کی لی بیته وه.

نۆره ی دووهم

ئه م نۆره یه له سه ره تای رۆژی شه شه مه وه ده ست پین ئه کات، له برانه وه ی رۆژی نۆهه مدا ته واو ئه بی.

* کرمه کان له م پشووه دا پیتویستی یان به پیتوانه به کی (۵) مه تر بی تا (۱۰) مه تره بی چوار گو شه بی ئه بی له بانیه کان.

* گه لای توو ده که، له م نۆره یه دا، که ئه درین به کرمه کان له شیه وه به کی دریز کۆله و بار بکدا پارچه پارچه ئه کرین.

* له م نۆره یه دا ژماره ی ژه می گه لا خوار دنه که ئه گاته ۴ تا ۶ جار له رۆژیکدا.

– له رۆژی شه شه مدا کرمه کان له رۆژووترنی به که م ئه بنه وه ئه وساکه ئه گو تیزینه وه و دابه ش ئه کرین به سه ر پیتوانه به کی بانیه کاندا که ئه کاته (۵) مه تره چوار گو شه بی. پیتویستی شی به دوو کیلوگرام له گه لای توو هه به له ژه می دوو مدا جیگیای کرمه کان بگۆره.

– له رۆژی هه وه ته مدا، کرمه کان ۳ کیلوگرام گه لای توویان ئه وئ.

– له رۆژی هه شته مدا، کرمه کان ۳.۵ کیلوگرام گه لای توویان ئه وئ له پاش نیوه رۆژا ژیر

جیگیای کرمه کان بگۆره کرمه کانیش له به کتر جوئی بکه ره وه.

– له رۆژی نۆهه مدا، نزیکه ئیواری رۆژووی کرمه کان ده ست پین ئه کاته وه جا له به ر ئه وه هه ر ۱,۵ کیلوگرام گه لای توو به کرمه کان ئه دری وریابه گه لاتووی ژه مه کانی پیتشه وه له هی پاشه وه زۆرتین.

نۆره ی سیهه م

* ئه م نۆره یه له سه ره تای رۆژی ده هه مدا ده ست پین ئه کات، له برانه وه ی رۆژی پانزه هه مدا ئه بریته وه.

* له م پشووه دا کرمه کان پیتویستیان به چه ند بانیه به کی وا هه به که کۆمه له ی پیتوانه یان له (۱۰) تا (۲۰) مه تره چوار گو شه بی که متر نه بی.

* په نجهره و ده رگا کان چه ند جار پیک ئه کرینه وه.

* گه لاتووه کان ئه جنرین به مه رجی له پارچه گه لاکانی پیتشوو گه وره ترین.

ژماره ی ژمه خوار دنه کان له ناوه ند ۴ جار و ۶ جاردا ئه بی، له رۆژیکدا.

* له رۆژی ده هه مدا کرمه کان رۆژووه که یان ئه شکین، له ناو جه رگه ی رۆژا (۴) کیلوگرام گه لاتوویان پیتویسته.

* له رۆژی یانزه هه مدا ئه و شوینه ی که کرمه کان له سه ری راکشاو ن فراوانتر ئه کرین، ژیر جیگا که یشیان ئه گۆرری (۱۲) کیلوگرام گه لاتوویشیان ئه دریتتی.

* له رۆژی دوانزه هه مدا کرمه کان پیتویستیان به ۱۳ کیلوگرام گه لاتووی ئه بی پیتویسته له کاتی گه لا خوار دنیا ندا له به کتری دوور به خرینه وه.

* له رۆژی سیانزه هه مدا کرمه کان ۷ کیلوگرام گه لاتوویان ئه وئ ئه بی کرمه کان له سه ر پیتوانه به کی (۲۰) مه تره چوار گو شه بی بلا و بکرینه وه ئه بی ژیر جیگا که یشیان بگۆرری.

* له رۆژی چوار ده هه مدا پیتویستی کرمه کان ئه بریسکیته وه ئه وه یش نیشانه ی ئه وه به که پیتسته که یان ئه گۆرری نابئی ده ستیان لی بدری نایشی ببزویتین ته نیا ۴ کیلوگرام گه لاتوویان به سه که ببخۆن.

* له رۆژی پانزه هه مدا رۆژووه که ی سیهه میان ده ست پین ئه کات.

* ئەم نۆرهیە لە سەرەتای رۆژی شانزەهەمەوه دەست پێ دەکات لە برانەوهی رۆژی بیست و دووھەمدا تەواو ئەبێ.

* لەم ماوەیەدا پێوانەییەکی (۲۰) تا (۴۰) مەترە چوارگۆشەیی لە بانیژە بۆ کرمەکان پێویستە.

* ئەگەر چاوت بەھەندێ کرم کەوت گەلاتوو ناخوات و خۆشی دوور خستۆتەوه لە جیگا راکشانەکەى خۆی و خۆشی کیش ئەکات بۆ ئەم پەرۆ ئەوپەری بانیژەکان ئەوه نیشانەى ئەوهیە کە ئەو کرمانە نەخۆشن.

* جنینی گەلاتووھەکان، لەم پشووھەدا، پێویست نییە.

* ھەر رۆژەى ۴ تا ۶ جار گەلاتوویان ئەدریتێ.

* دەرگا و پەنجەرەکان پەیتا پەیتا ئەکرێنەوه تا باى ژوورەکە پاک بێتەوه.

* لە رۆژی شانزەھەمدا ژێر جیگای کرمەکان ئەگۆرێ و کرمە نەخۆشەکانیش ئەسووتینرێن و (۱۰) دە کیلوگرام گەلاتوویشیان دەرخوارد ئەدرێ.

- لە رۆژی حەفدەھەمدا کرمەکان لە شوینێکی فراوانتردا بلاو ئەکرێنەوه، (۱۵) پانزە کیلوگرام گەلاتوویشیان ئەدریتێ.

- لە رۆژی نۆزدەھەمدا کرمەکان لە شوینێکی فراوانتردا بلاو ئەکرێنەوه و (۳۰) سی کیلوگرام گەلاتوویشسیان ئەدریتێ ئەگەر ژێر جیگای کرمەکان بۆنى لى ھات، ئەبێ دەمۆدەست بگۆرێ چونکە کرمەکان ئەگۆرێ و کرمەکانیش لە شوینێکی فراوانتردا بلاو ئەکرێنەوه ئەبێ (۲۵) کیلوگرام گەلاتوویشیان بدریتێ.

- لە رۆژی بیست و یەكەمدا ھەندێ کیلوگرام گەلاتوویش بەسە بۆ خواردنی ئەو کرمانەى کە ھیشتا بەرۆژوو نەبوون پێویستە باى ناو ژوورەکە پاک بکریتەوه ژێر جیگای کرمەکانیش بگۆرێ.

- لە رۆژی بیست و دووھەمدا زۆریەى کرمەکان بەرۆژوو ئەبن بۆ ئەو کرمانەیش کە ھیشتا بەرۆژوو نەبوون تەنیا (۵) کیلوگرام گەلاتوو بەسە بۆ خواردنیان.

* ئەم نۆرهیە لە سەرەتای رۆژی بیست و سیھەمەوه دەست پێ ئەکات لە رۆژی سی و دووھەمدا تەواو ئەبێ.

* ئەو ھەلمەى کە لە خۆه (عرق) رشتنی کرمەکانەوه پەیدا ئەبێ، لە جیگای بەختوکردنی کرمەکاندا شیی تەری پەیدا ئەکات ئەم شیی تەریبەیش زیان ئەگەیبێت بە کرمەکان جا لەبەر ئەوه پێویستە ژوورەکە چەند جارێک بایەکەى پاک بکریتەوه ئەگەر ھاتوو بایەکە خۆشی شیی تەری ھەبوو، (واتا ھەلمی ئاوی تیاابوو)، لە چەند سەبەتەییەکی بچوووکدا (کسلێ زیندوو)^(۱) دائەنرێ و لە شوین بەرزایی جوئ جوئدا ئەو سەبەتەنە ھەل ئەواسرێن، لەناو ژوورەکەدا.

* کرمەکان پێویستیان بەچەند بانیژەییەکی وا ھەبە کە کۆمەلەى پێوانەیان لە ناوھەند ۲م۴۰ و ۲م۶۰ دابێ.

- لە رۆژی بیست و سیھەمدا (۲۰) بیست کیلوگرام گەلاتوو بە کرمەکان ئەدرێ بەچوار ژەمیش دەرخواردیان ئەدرێ ژێر جیگاگەیشیان ئەگۆرێ.

- لە رۆژی بیست و چوارھەمدا (۳۰) سی کیلوگرام گەلاتوو بە کرمەکان ئەدرێ کرمەکانیش لە یەکتەری دوور ئەخریتەوه.

- لە رۆژی بیست و پینجەمدا (۵۰) پەنجە کیلوگرام گەلاتوو بە کرمەکان ئەدرێ ئەویش بەچوار جار ژێر جیگاگەیشیان ئەگۆرێ.

- لە رۆژی بیست و شەشەمدا (۷۰) حەفتا کیلوگرام گەلاتوو بە کرمەکان ئەدرێ باى ژوورەکەیش بەتەواوی پاک ئەکریتەوه.

- لە رۆژی بیست و حەوتەمدا (۱۰۰) سەد کیلوگرام گەلاتوو بە کرمەکان ئەدرێ باى ژوورەکە پاک ئەکریتەوه کرمەکان لە یەکتەری دوور ئەخریتەوه ژێر جیگای کرمەکانیش ئەگۆرێ.

- لە رۆژی بیست و ھەشتەمدا (۱۳۰) سەد و سی کیلوگرام گەلاتوو بە کرمەکان ئەدرێ کرمە نەخۆشەکان لەوانى تر دوور ئەخریتەوه و ئەسووتینرێن ژوورەکەیش پەیتا پەیتا ئەدریتە بەربا و بایەکەى پاک ئەکریتەوه.

(۱) کسلێ زیندوو: قسلێ (جیری)ی زیندوو.

شیوهی گۆرینی ژیر جیگا

بۆ گۆرینی ژیر جیگای کرمه‌کان پارچه‌یه‌ک مقه‌بیا به‌کار ئه‌هینری که کون کون کرابی ئه‌شکیتلی هه‌ر کونه، له نۆره‌کانی سه‌ره‌تاییدا یه‌ک سانتیمه‌تره ئه‌بج به‌لام له نۆره‌کانی دوایی دا، کارتۆنکی وه‌ها به‌کار ئه‌هینری که ئه‌شکیتلی کونه‌کانی ۱,۵ سانتیمه‌تره بی ئه‌مه‌یش به‌م جوۆره جیبه‌جی ئه‌کری:

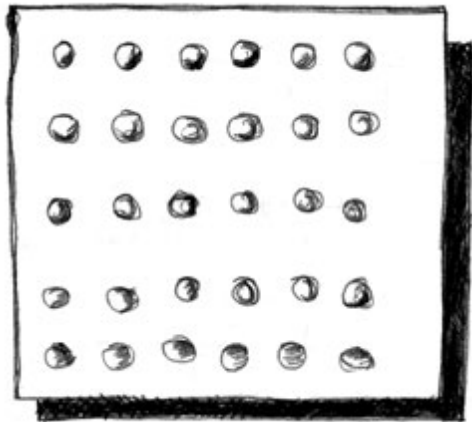
- کارتۆنه کون کون کراوه ئه‌خریتته سه‌ر بانیه‌که

- گه‌لای تووی ئه‌خریتته سه‌ر.

- کرمه‌کان له‌ناو ئه‌و کونانه‌وه سه‌ر ئه‌که‌ون بۆ سه‌ره‌وه بۆلای گه‌لاتووه‌کان.

- ئه‌و کارتۆنه کون کون کراوه که هه‌ل ئه‌گیرئ ئه‌و گه‌لاتووانه‌یش که کرمه‌کانیان به‌سه‌ره‌وه‌یه دانه‌گیریتته سه‌ر بانیه‌یه‌کی تر. ئه‌ویش به‌م جوۆره پیک دئ که کارتۆنه‌که هه‌ندئ بله‌رینرتته‌وه.

- ئه‌و ژیر جیگایه‌ی که له‌سه‌ر بانیه‌یه‌ی یه‌که‌م دانرا‌بوو لانه‌برئ.

پارچه مقه‌بیا یه‌کی کون کون کراو که بۆ گواستنه‌وه‌ی کرمه‌کان به‌کار ئه‌هینری.

* له رۆژی بیست و نۆه‌مه‌دا ژیر جیگای کرمه‌کان ئه‌گۆرئ (۱۰۰) سه‌د کیلوگرام گه‌لاتوویش به‌کرمه‌کان ئه‌دریت.

هه‌روه‌ک سه‌رنج ئه‌درئ هه‌ندئ له کرمه‌کان کهم ئاره‌زووی گه‌لا‌خواردن ئه‌که‌ن. په‌ری دوایی کرمه‌کانی ره‌نگیان زه‌رد هه‌ل ئه‌گه‌رئ، زه‌ردیکی بریسکه‌دار.

* له رۆژی سیهه‌مه‌دا (۸۰) هه‌شتا کیلوگرام گه‌لاتوو به‌کرمه‌کان ئه‌درئ ژیر جیگا‌که‌یان ئه‌گۆرئ شوینه‌که‌یان فراوانتر لی ئه‌کری تا ئه‌بیته (۶۰) شه‌ست مه‌تره چوارگۆشه‌یی له‌سه‌ر بانیه‌که‌کان لاسکه‌ لۆکه، یاخود لقی داری (ئه‌لکزورینا) یاخود چله‌ توو دانه‌نرین. بۆ ئه‌مه‌ی ببن به‌هیلانه‌یه‌ک بۆ کرمه‌کان.

* له رۆژی سی و یه‌که‌مه‌دا، هه‌ندئ له کرمه‌کان ته‌واو گه‌وره‌ ئه‌بن، خاو ئه‌بنه‌وه، ره‌نگیان زه‌رد هه‌ل ئه‌گه‌رئ، سه‌ری خو‌بشیان ئه‌پین (۸۰) هه‌شتا کیلوگرام له گه‌لای توو ئه‌خریتته به‌رده‌م ئه‌و کرمانه‌ی که هیشتا‌ماویانه گه‌وره‌بن هیلانه چیلکه‌یش هه‌روه‌ک پیشوو بۆ کرمه‌کان دروست ئه‌کری.

* له رۆژی سی و دووه‌مه‌دا، (۳۰) سیی کیلوگرام گه‌لای توو ئه‌خریتته به‌رده‌م ئه‌و کرمانه‌ی که هیشتا‌ماویانه گه‌وره‌بن.

له دوایی ئه‌م رۆژه‌دا هه‌موو کرمه‌کان خه‌ریکی ئه‌وه ئه‌بن که هه‌ل‌گه‌رین به‌سه‌ر چله‌داره‌کاندا نابج ده‌ستیان لی بدرئ ئه‌بج بای ژوو‌ره‌که‌یش زوو به‌زوو تازه بکرتته‌وه له به‌یانی رۆژی دوایشدا ئه‌و کرمانه‌ی که هیشتا‌پیتوستییان به‌گه‌لا‌خواردن هه‌یه جیا ئه‌کرتنه‌وه پاش ئه‌وه گه‌لا‌توویشیان ئه‌دریتتی تا وایان لی دئ ده‌ست ئه‌که‌ن به‌هه‌ل‌گه‌ران به‌سه‌ر لق و پۆی چله‌ داره‌کاندا که له‌سه‌ر بانیه‌که‌کان بۆیان کراون به‌هیلانه.

نەخۆشییەکانی کرمی ئاوریشم

کرمەکان لە کاتی ژیاڵاندا تووشی هەندێ نەخۆشی ئەبن و لە خوارەوه، بە کورتی، لەو نەخۆشییانە و هۆی ئەو نەخۆشییانە و چارە کردنیان ئەدوین:

نەخۆشی بېرین:

ئەم نەخۆشییە لە ناو خۆینی پەپۆلەدا ئەژی لەویشەوه ئەگاتە ناو هێلکە کە جا لەبەر ئەوه پیتۆستە تۆوی کرمی ئاوریشم لەو شوێنانە بکری کە باوەر بە چاک و خاوینی تۆوه کە بیان ئەکری.

نەخۆشی سەک چوون:

ئەمە لەووه پەیدا ئەبێ کە کرمەکان گەلاتووی تەر بخۆن جا بۆ ئەمە بەرپەستی ئەم نەخۆشییە بکری پیتۆستە گەلاتووی وشک بە کرمەکان بدری.

نەخۆشی موسکار دین:

ئەم نەخۆشییە بە هۆی هەندێ خۆرهوه پەیدا ئەبێ کە لەسەر لاکێ کرمە کە ئەژی کرمە کە کە ئەو نەخۆشییە پێ ئەگات لە ماوهی دە رۆژدا ئەمری ورده ورده لەشی وشک هەلەدێ رەنگیشی بەرەو بۆری یاخود سووری هەل ئەگەر پێ لەلە سپی لەملا و لەولای لەشیا دەر ئەکەوی، بەمەرجی بایە کە شیبی تەریی هەبێ پیتۆستە ئەو کرمە نەخۆشانە لە ناو بېرین نەوه ک نەخۆشییە کە تووشی کرمە تەندروستەکانی تریش بێ.

* جۆره خۆرهیه کی رەش لەسەر پیتۆستی کرمە مێچکە مردووه کان کە لە ناو قۆزاخە ی ئاوریشم دان پەیدا ئەبێ و گەشە ئەکات رەنگی ئاوریشمە کە تیک ئەدات ئەگەر بێتو قۆزاخەکان باش وشک بکری ئەوه، ئنجا کۆبکری ئەوه و بخری ئەوه، ئەم بارە^(۱) پوونادات.

کۆکردنەوهی قۆزاخەکان

* لەپاش تێپەر بوونی دە رۆژ بەسەر هەلگەرانێ کرمەکاندا بۆ سەر چل و پۆپە ی لەقەدارەکانی هێلانە کە بیان، دەست ئەکری بە کۆکردنەوهی قۆزاخەکان.

* قۆزاخەکان لەسەر پووشە بەرپە کە هەل ئەخرین و ئەخرینە بەر رۆژ بەلام ئەبێ بە جۆریکی وابێ کە بەسەر بە کدا کە ئەکە نەکرین و رۆژیش هەموویان بگری ئەوه.

* واچاکە قۆزاخەکان لەو ماوهیەدا بلاویکری ئەوه و بخری ئەوه بەر رۆژ کە ئەکە ویتە ناوەند کاتی ۱۱ ی بەیانی و کاتی ۲ ی پاش نیوهرۆ وە واتا سێ کات ئەخرینە بەر رۆژ.

* ئەم کارە تا سێ چوار رۆژ دووبارە ئەکری ئەوه تا کرمە گەوره کچەکان کە لە ناو قۆزاخەکانزا بکوژرین.

* جا بۆ ئەمە کە بەتەواوەتی بزانی ئەو کرمە گەوره کچانە کوژاون یان نا، بەکێک لە قۆزاخەکان ئەکری ئەوه و ئەپشکری.

* تاکە یەک قوتوو کە گرانیی بریتی بێ لە ۲۵ گرام تۆو، نزیکە ی سبی و پینج هەزار کرم بەرەم ئەهینێ.

تا بەتەواوەتی پەرورده ئەبن نزیکە ی سبی هەزار قۆزاخە یان لێ پەیدا ئەبێ کاتی کە ئەم قۆزاخانە ییش ئەکری ئەوه دەزۆله ئاوریشمیان ئەمەندە لێ پەیدا ئەبێ کە کیشانە بیان ئەگاتە نزیکە ی شەش کیلوگرام.

کردنەوهی قۆزاخەکان

* هەرچی کەلۆپەلی ناسراوی ناخۆیه، ئەوهی لە باردانییە کە قۆزاخانەکان یە کالاکا بکاتەوه چونکە ئەو دەزوانە ی لێ ئەکری ئەوه، ئەستور دەر ئەچن، نخی بازرگانیشیان کەم ئەبێ.

* کەلۆپەلی یە کالاکردنەوهی پوختە بۆ قۆزاخەکان بە کار بەهینە (وینە ژمارە: ۵)، تا دەزۆی ریکویتیکی و پەسەندت دەست بکەوی کە بۆ بازرگانی دەست بدات.

* جووتیارەکان، ئەوانە ی کە کرمی ئاوریشم بەختو ئەکەن ئەتوانن لە ناو خۆیاندا ریک بکەون و پیکەوه یە کێک لەم کەلۆپەلە بکرن بۆ کەلکی هەموویان یاخود کۆمەلێ هەرەوهز بۆیان ئەکری.

(۱) ئەم بارە: راستتر: ئەم حالەنە، ئەم دیاردەیه.

نامۆزگارىي گىتى

* گەلاتىننى تەرىپى ياخۇد ئاورنگ لىن كەوتوو مەدە بەكرمەكان.

* پىتوبىستە پەنجەرەكانى ژوورى كرم بەختىكردن بەپەردە داپۆشترىن، تا كرمەكان پراستەوخۇ نەكەونە بەر پۆژ.

* قۇزاخە لاي خۆت گل مەرەوۋە بۆ ئەمەي كرمى لى بىپوژىتتەوۋە چونكە ئەو بەگران پىتك دى ھۆى ئەمەيش ئەوۋەيە كە باو سەرما و گەرما زوو زوو ئەگۆرىن. پىپا و لەوۋەيش دلتىيا نىيە كە تۆۋەكانى لە نەخۆشى دوورىن. ھەرۋەھا ئەو كرمانەيش كە لە جىتى خۇدا بەرھەم ئەھىترىن كزوللاواز دەرئەچن و زوو تووشى نەخۆشى دىن.

ئەو قۇزاخانەيش كە لەوانە پەيدا ئەبن بچووك دەرئەچن و بەرھەمى ئاورىشمەكەيش بەو پىپە كەم ئەكات.

* ئەبى شوتىنى بەختىكردنى كرمى ئاورىشمەكە و كەلۋپەلى پەرۋەردەكردنى كرمى ئاورىشمەكە، لە پىش دەست پىن كرىن بە پەرۋەردەكردن و لەدوای پەرۋەردەكردنى كرمى ئاورىشمەكە پاك بىكرىنەوۋە ئەمەيش بەم جۆرە ئەبى:

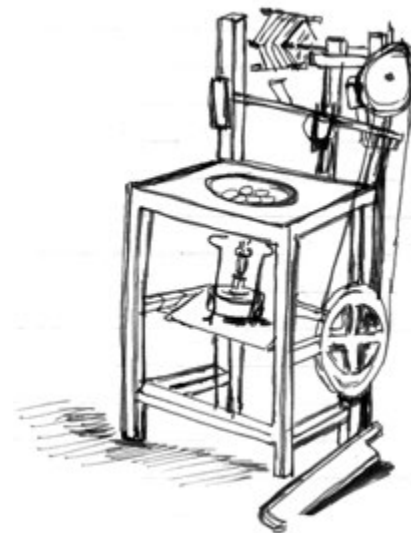
* كەلۋپەلى پەرۋەردەكردنەكە لەناو ئاوتىكى رەواندا تەواو بشۆ.

* ئەم كەلۋپەلەنە بەخەرە بەر پۆژو ووشكىيان بىكەرەوۋە پاش ئەوۋە بىناخەرەناو جىنگاي خۇبان و پەنجەرەكانى ژوورەكەيش دابخە.

* كىلوگرامىك گۆگرد بەخەرە ناو ئاگردانىكەوۋە و بىسوتىنە. لەو كاتەدا پەنجەرە و دەرگانان دابخەن و تا دوو پۆژىش مەيان كەرەوۋە بام ژوورەكە بەو دووكەلە قانگ بدرى دواى ئەو، ژوورەكە بىكەرەوۋە بۆ تازەكردنەوۋە بايەكەى ناوى.

تەواو بوو

۱۹۶۷/۱۰/۷

كەلۋپەلى يەكالاكردنەوۋە قۇزاخەكان بەپوختەيى

فرۆشتنى ئاورىشم

* ئەو ئاورىشمەي ھىناوتەتە بەرھەم بەتەنبا مەببەرە بەردەم بازگان، ئەگىنا بەھەرزان نەبى لىتى ناكړى.

* چاكتىرىن رىگا بۆ فرۆشتنى ئاورىشم ئەوۋەيە كە ھەرچى ئاورىشمىك لە گوندەكەدا ھاتۆتە بەرھەم لە شوتىنىكا كۆبىكرىتتەوۋە پىتوبىستە كىشانەي كۆمەلە ئاورىشمى ھەموو كەسىكىش بەجىيا بزائرى دواى ئەوۋە ھەموو ئاورىشمەكە بەگەلە ئەفرۆشرى بەو بازگانەي كە چاكتىرىن نرخی پىن ئەدات بەم رەنگە نرخی ئاورىشمەكە گەلىك زۆرتەر ئەبى لەوۋەي كە ھەر جووتىيارە خۆي بەتەنبا ئاورىشمەكەي خۆي بفرۆشى.

واتای خهوهکانت چین؟

نووسینی: ههر بهرت ههسپرو

ئهم نووسراوه

نووسراوی (واتای خهوهکانت چین؟)، که له لایهن زانای ئینگلیز (ههر بهرت ههسپرو) وه، به زمانی ئینگلیزی بلاو کرابوووه، له گوڤاری (کتابی) دا، که له لایهن (حلمی مراد) وه له شاری (قاهره مصر) دا دهردهچوو، له ژماره (۳۸) ی مانگی بهخته باران (مایس) ی سالی ۱۹۵۵ دا به کورتکراوی په رچه کرا بوو به عه ره بی، داخه که م دانهی ئینگلیزی به که م دهست نه که وت، له بهر ئه وه ناچار بووم له په رچه عه ره بی به که یه وه کردم به کوردی.

(ههر بهرت ههسپرو) که به پسرپورتیک داده نری له (زانستی دهر وون) دا ئهم نووسراوه نایابه ی کردوو به دوو به شه وه: له به شی یه که میدا له (واتای خه و) و (پیشبینی دهر وونی له بابه ت خه و بینینه وه) و (له لیکدانه وه ی خه ودا ته ماشای باری خاوه ن خه و ده کری)، سی بابه تی به لیکۆلینه وه یه کی ته وا وه وه، له شیوه یه کی جوان و رازوه دا پیشان دا وه، له بابه ت بیرو باوه ری جوئی جوئی زانایان و رۆشنبیران و وپژوهانانی کۆن و تازه وه، که دهر باره ی (خه و بینین) گوتوو یانه وه ک پیشانگایه ک هه موو شتیکی به جوانی و ریکوپیتیکی دهر خستوو ده وای ئه وه پوخته ی بیرو باوه ری زۆریه ی زانایانی ئهم سهرده م یه شی دهر باره ی (خه و بینین) دهر بریوه له گه ل بیرو باوه ری خۆیدا، ههروه ک زانای پسرپور (ههر بهرت ههسپرو) پیشانمانی ده دات خه و بینین هه ره له سهره تای ژبانانی مرۆقه وه هه تا ئیسمرۆ هه بووه و هه یه و ده بی، خه ویش یه جگار جوړاوجۆره خه ویش هه یه دیتته دی، خه ویش هه یه نایه ته دی، به لام هه مووده م خه ویش په یوه ندی به باری ژبانانی خاوه نه که ی و کۆمه لایه تی و ئه و ناوچه یه وه هه یه که خه و بیننه ره که تیییدا ده ژی، جا له بهر ئه وه که خه و لیک ده دریتته وه پتویسته ئه و جوړه بارانه ره چا و بکری.

له به شی دوومه ی نووسراوه که دا زانای دهر وونی (ههر بهرت ههسپرو)، له پوخته ی بیرو باوه ری زانایانی دهر وون و سهرنجدان و تاقیکردنه وه و، لیکۆلینه وه کانی خۆی (فه ره نگوک) یکی داناوه بو لیکدانه وه ی ئه و خه وانهی ده یان بینین، به لام ههروه کو له سهره وه پیشانم دا، ئامۆژگاریشی کردووین که ده بی ته ماشای باری خاوه ن خه وه که بکری،

ئنجا بریاری لیکدانه وه ی خه وه که بدری، که ئایا بو خاوه ن خه و موژده ی خۆشی پتویه، یان چاوترساندنیکه بو خاوه ن خه و که ده بی له دوارۆژی خۆیدا ناگای له خۆی به هه له نکات، یاخود ئه و که موکورتیبه ی هه یه تی هه ره له ئیستاره چاره ی بکات، تا تووشی دهر دیسه ری و ناخۆشی نه یه ت.

له راستیدا (خه و بینین) له هه ندیک کاتدا، یاخود بو هه ندیک کهس، بایه خ و گرنگیه کی گه وه ی هه یه، له میژوودا خه و ی وا بینراوه و هاتوویش ته دی که به جاریک ره وتی میژووی گوړیوه، له (قورئانی پسرۆز) یشدا ئهم راستیبه خدای پاک ی بی هاوتا پستی ده گری، بو وینه ئه و خه وه ی (یوسف) پیغه مبه ره بو (یعقوب) ی باوکی گپراپه وه و، باوکی بو ی لیکداپه وه و، ئامۆژگاریشی کرد که بو که سی نه گپرتته وه، ته نانه ت بو براکانی خۆشی، نه وه ک داوکی بو بنینه وه، به ته واوه تی ها ته دی، ههروه ها خه وه که ی فیرعه ون که کهس نه ی توانی بو ی لیک بداته وه (یوسف پیغه مبه ره) نه بی، به ته واوه تی ها ته دی.

فیرعه ونیکی تریش که پاش ئه وه به چهند سه د سال بوو خه و یکی دی مندالیک له ناو جووله که کانی ژیر ده ستیدا په یدا ده بی، خۆی و تهخت و تاراجی تیک ده دات و له ناوی ده بات، به ته واوه تی له سهر دهستی (موسا پیغه مبه ره) دا ها ته دی. ههروه ک رویداوه پیغه مبه ره کان زۆریه ی سروشه کانیان له ریگای (خه و بینینه وه)، یاخود (زینده خه وه وه) له لایهن خوداوه پی به خسراوه.

به کورتی (خه و بینین) بو پیماوی دلپاک و کرده وه چاک و، ره وشت و خو و، جوان، ده بیته رابه ره، یان موژده ی سهر که وتن و کامه رانی و ته ندروستی و خوشگوزه رانی ده داتی، یان وریای ده کاته وه که خۆی له هه له بیاریزی، یاخود ئه و هه له یه ی کردویتی چاره سه ری بکات. منیش ئه و نووسراوه که پیشکهش به خوینده وارانی به ریزی کورد ده که م. هیوادارم که لک و خۆشی لی ببین.

شاکر فه تاح

(خاوه نی پرۆزه ی خوینده واری کورد)

سلیمانی - ۱۹۶۷/۶/۲۵

واتای خه و چیه؟

له بابته خه و بینینه و بیروباوهر زوره و له به کتیش زور جیوازن، به لای نه وانه و که یه جگار باوهریان به خه و هیه، خه و بریتیه له جوره سرووش (وحي: الهام) یک، و اتا نیازیته و خودا دهیخاته دلای پیاووه تا به جورتیکی دیاردیکراو بجوولیتته و، یا خود به هیوای موژدهی دواروژتیکی خوی بی، یان خوی له هندی کرده و یان شت بیاریزی.

به لای نه وانه یسه و که خه و به بابته تیکی هیچوپوچ داده نین، خه و بریتیه له نه نجامتیکی زورخوری و پریونی سک له خوارده منی!...

خه و نه منده زوره له ژماره نایته، هندیک له و خه وانه بینراوه و گپراو ته و یا خود له بیرو چوته و، هندیکیشییان دراو ته بهر گالته و پیکه نین، یا خود که سانی هینا و ته گریان، خه و و اه بووه به سرووشیکی راسته قینه دانراوه. هی و ایش هه بووه به گالتهی مندالان دانراوه، یا خود به رامبه به هه خه و یک چاکگو و به دگو، ریزگر و ریزنه گر، باوهر پیکه و باوهر پیکه هه بووه و هیه.

نه ونده هیه، هه له په ایدابونی جیهانه و تا نیمر، خه و کاری خوی کردو ته مروث... خه و و اهیه دلای پیاو پر له هیوا دهکات. خه و و ایش هیه دلای پیاو پر له مه ترسی دهکات. گلیک که سی و اه بووه، به هوی خه و دهستی داو ته پیشکه و تن و سه رکه و تن، یا خود به هوی خه و کانی تریه و نیاز چووه ته دلاییه و و که و توه ته سه ر دانی به ره می و یژه یی و پر هونه ری هه ره ناوازه و نایب، هه له سه رده می (هومیرو س) و هه تا دهگاته سه رده می (فرید) لایه رکه کانی و یژه، چ به هونراوه بوون، چ به په خشان، به زوری پریون له خه و... و شهی (خه و) و نه و وشانه ییش که له و شهی خه و دروست کراون، له گلیک جیگای روودا و روونه داودا به کاره یینراون، به لام نه و واتایه ی که له م بابته دا به کاری نیمه دی نه و هیه که (خه و) و اناوه که بریتیه له کومه له یه که یا خود له ریزه بیریک، باوهر یک، وینه یه که، تاسه و ته زوو یه که، دهنگیک، دل داخوریانیک، دل بزوتنیک، که له کاتی نوستنماندا دین به می شکماندا. سه رنجدان و لیکولینه و و تاقیکردنه و هی زاناکان نه و هه مان بو درده خه که هه مو که سیک خه و ده بین، و نه بی خه و هه رچند که سیکی دیاردیکراو بیین، یا خود له ری و شویتیکی دیاردیکراودا بیین، له راستیدا خه و، هه مو که سه ده بین، له هه مو باریکیشدا ده بین، نه هه هر له سه رده می کونه و و اه بووه تا نیمر!...

تیکرا نیمه له و کاته دا خه و ده بین که نوستوین، رهنکه چا و نه دازه کانی خه و که له بیرو خاوهن خه و که بچنه و، یا خود بگورین، چونکه باوهر به بیرو و هری خاوهن خه و که ناکریت، هه روه ها له بابته ماوهی خه و که یسه و بیرو باوهر جیوازن. به لام باوهری و اهیه که زوره ی کاره ساته کان له چند تاویکی زور که مدا، زور کورتدا، به می شکی نوستووه که دا گوزهر دهکن، و اتا له وردیله (ده قیه) یه که زور که متریان پی ده چی، نه مه ییش به هیچ کلجیک له گه ل ماوهی پیوستی روودانی راسته قینه ی نه و کاره ساتانه دا به راورد ناکری!... هه رچی (بابته) ی خه و یسه، هه روه که هوشی مروث له کاتی هوشیاریدا بیرو له هه مو و شتیک دهکاته و، هه روه ها له کاتی خه و بین و نوستنیشدا بیرو له هه مو و شتیک دهکاته و.

جا له بهر نه و خه و بین ناچیتته ژیر چنگی نه و سنورانه و که له ژبانی روژانه ماندا پییانه و راهاتوین، سا هه ر له بهر نه م هوییه که جاری و اهیه خه و بیننه کان ناسایی دهبن، و هک ژبانی روژانه ی خومان جاری و ایش هیه سه ر و سه رسوهرینه ر و له و نه ندیشانه دهبن که هه رگیز له ژبانی روژانه ماندا نایان بینین. له راستیدا خه و بینین بی نه دازه یه هیچ کاره ساتیک به گران نازانی بیه و میتی!...

له لایه کی تریشه و، خه وانی و اه هه ن دلای پیاو ته نگ دهکن، خه وانی و ایش هه ن دلای پیاو خوش دهکن، هه روه ها خه و جوان هیه و خه و ناشیرین و خه و پریوپوچ هیه و خه و به نرخ، خه و سه رلندانه هیه و خه و ناپه سند و په ست... هه رچی خه و له هه مو بابته تیکه و ده و، له سه روه و تا خاره و.

پیشینی دروونی له بابته خه و بینینه و

نه و پرسه ییش که هه مو و ده ده کری نه و هیه: نایا خه و کان دینه دی؟ نایا کاتی هه لبرتیراوی و اهیه، که ناواته کانی خاوهن خه و که ی تیدا بیته دی؟. هه رچنده (هوراس) ی بویت گوتوویه تی خه و کانی پاش (نیوه شه و) دینه دی... هه رچنده (توقید) ی بویت گوتوویه تی نه و خه وانه راست دینه دی که له پیش (به ره به یان) دا ده یان بینین... به لام (زانست) له م بابته و به ره رچیان ده داته و. لیکولینه و و لیکدانه و هی خه و ییش له شیوه یه کی (زانست) یدا له گه ل ناوردنی (سیگموند فرید) ی پزیشکی نه مسه ییدا بیرو ده که ونه و، نه م پزیشکه به (باوک) ی (زانستی شیکردنه و دی دروون) دانراوه. (فرید) بایه خی به و به ره رکه کانی و به ره نگارییه داوه که له ناوند (به شی وریای هوشی مروث) و (به شی وریا نه بووی هوشی مروث) دا په یدا دهبن، له نه نجامی خه ریکبونیدا به ووه،

که و ته سهر ئه و باوهره ی که هۆشی وریا، ده یه وئ به جوړتیکی واکار بکات، یاخود به جوړتیکی واکار دهکات که بتوانی له گه ل نه اندازه کانی ره وشت و خو و چپژ که (ذوق) و هه لسان و دانیشتنی ناو کومه لایه تی پیشکه و توودا به رپوه بچن. هه رچی هۆشی ناوریاییشه خه بات بو ئه وه دهکات که رپگه یه ک بدوژبته وه بو ئاره زووه سروشتیه کان، تا خو یان دامرکینه وه. ئه م ئاره زووه سروشتیه یانه ییش شارستانی نین، ئیمه ییش به هۆی پال پیوه نانی کومه لایه تیسه وه، به هۆی پیگه یانندن و په روه رده کردمانه وه ناچار ده بین ئه و ئاره زووانه بشارینه وه، بچ دهنگیان بکه یین زه پروزه نگیان به سه ردا بنوینین، تا به هۆی ئه وانه وه تووشی گه پروگیتچهل و شه روشور نه بین له گه ل ئه م و ئه و کومه لایه تییدا جا له بهر ئه وه ی ماوه ناده بین به و ئاره زووانه مان که دامرکیتته وه، که تیر بن، که بکه ونه سه ره و ته وه، ئه وانه ده که ونه ناو (هۆشی ناوه وه) یاخود (هۆشی ناوری) وه، له ئیمه وایه که ئه و ئاره زووانه تا سه ر له بهر چونه ته وه، به للام له راستیدا له بهر ناچنه وه، هه روا له ژیره وه خو یان مات داوه، چاوه روانی هه لپکن هه لپکه وئ و بیته ده روه .

جا (فرۆید) که له لیکولینه وه کانی خو ی ده بیته وه، ده چپته وه سه ر ئه و باوهره که ئه و (ئاره زووانه) له شپوه ی (خو و بینین) دا خو یان ده رده خه ن!.

له لیکدانه وه ی خه ودا ته ماشای باری خاوه ن خه و ده کړی

له و بابه ته گرنگانه ی که له لیکدانه وه زانسته یه کانی ناو ئه م نووسراوه دا سه رنج را ده کپیش ئه وه یه که چند خه ویک پیکه وه، یه ک لیکدانه وه یان هه یه . هه ندی لیکدانه وه ی خه ویش هه یه که لیکدانه وه کانی تر ته واکار دهکات، ته نانه ت هه ندی لیکدانه وه ییش هه یه که هه ندی جار پیچه وانه دپته پیش چاوی مرؤش. هه روه ها هه ندی خه ویش هه یه که بریتیه له جزه نه ندیشه یه ک، یاخود جزه ورتنه یه ک! هه روه ها ئه مه ییش دپته بهرچاو که هه رچه ند بو خاوه ن خه و ده گونجی که به خه وه خو شه کانی خو ی دل ی بکرتیه وه و پییان دلنیا بی، به للام نابی له خه وه ناخو شه کانی خو ی دل ی ته نگ بی، چونکه ده ستور وایه که زوریه ی خه وه کان به پیچه وانه ی خو یانه وه لیک ده درینه وه کاتی که خاوه ن خه و ئه م لیکدانه وه ی له خواره وه نووسراون، بو خه وه کانی خو ی به کار ده یینی، پیوسته ته ماشای باری ژبانی خویشی بکات، هه روه ها لیکدانه وه کانی تایه تی خویشی بخاته کار، چونکه هه ندی ناوه رۆک و، ورده بابه تی دووردریژ هه ن، خاوه ن خه و خو ی نه بی که س نازانی چین، پیوسته ئه مانه ییش له کاتی لیکدانه وه ی خه وه که دا بخرتنه

بهرچاو، واکاره خواره وه له شپوه ی فه ره هه نگو کیتکدا ئه و خه وانه ی که زور باون له ناو هه مواندا، له گه ل لیکدانه وه کانیان ده خه ینه بهرچاو، ئه مانه له سه ر بنچینه کانی زانسته و تاقیکردنه وه کانی پروودا دامه زراون.

ئه لف

(ئه لومنیوم): ئه گه ر که وچک و کپرد و چنگال و ئامانی ئه لومنیوم له ناو چپشته خانه دا بینرا، ئه وه نیشانه ی موژده یه که که کامه رانی خیزانی به ده مه وه یه .

(ئیش): ژانه سه ر نیشانه ی ئه وه یه که کاروباری رۆژانه و تایه تی خو ت ده شارپته وه . ژانی ددان واتای ئه وه یه که نامه یه کی خوشت بو دی. ژانی گویش نیشانه ی ئه وه یه که موژده ی سه رکه وتنی پرۆژه یه کی خو ت وهرده گریته که له وه پیش به ته نگیه وه نه بویت.

(ئه سپ): سواریوونی ئه سپ واتای ئه وه یه که ده گه یته پایه یه کی کومه لایه تی سه رکه و توانه ، ئه گه ر نالی ئه سپه که ت ده کوتایه وه، ئه وه نیشانه ی ئه وه یه که ژینیتی پر کامه رانی دووردریژ به سه ر ده به یته، ئالیک دانیش به ئه سپ ئه وه ده گه یینی که له ماوه ی سالیکیا بریاریکت بو ده رده چی که به که لکی فرمانه که ت دپت، ئه گه ر ئه سپه که یشت له ی و ن بی، ئه وه و ده گه یینیته که فرمانه که ت له م شوپنه وه ده گوژنه وه بو شوینیکی تر.

(ئه سپه ئاسنینه): بینینی ئه سپه ئاسنینه واتای ئه وه یه که گیروگرفته که ت چاره ناکری تا چند هه لیه که نه که یته، ئه گه ر به سواری ئه سپه ئاسنینه ییش سه رکه و تپت به سه ر گردیکدا، ئه وه واتای ئه وه یه که به سه ر گیروگرفته کانی فرمان و خیزانتدا سه ر ده که ویت، ئه گه ر به سواری ئه سپه ئاسنینه هاتپته خواره وه، ئه وه واتای ئه وه یه که ده نگویاسی وات دپته بهرگوی که دلته پی ته نگ بی.

(ئوتومویلی): ئه گه ر خه وت واکار بینینی که ئوتومویلیکی له ده خو رپت، ئه وه واتای ئه وه یه که تو به ره و گوزرانیتی خو ش ده رپت، به للام ئه گه ر ئوتومویلی کرپت به کرپت گرت، ئه وه واکاره یینی که کوچتیکی دووردریژت دپته بهر، هه ندی ماندوو ده بیته، به للام ئه گه ر ئوتومویلی کرپت له خو ری ئه وه واتای ئه وه یه که پایه یه کی گرنگت ده ست ده که وئ، که به هۆی ئه و پایه یه وه ژینیکت ده ست ده که وئ جوانی و سامانی هه یه!....

(ئاله تی ره ش): ئه مه نیشانه ی ئه وه یه که جهره زه بی دنوتینیت له دلداریدا و، له دلداریه که یشتدا سه رده که ویت.

(ئاگر): دانیشتن به لای ئاگره وه نیشانه ی ئه وه یه که له ژبانی خیزانیتدا به دلنیا ییه وه

دهژیت، ناگر هه لگیرساندنیش نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که ناکوکییه‌ک هه‌یه له‌ناودا و به‌زوویه لاده‌چی. کوژاندنه‌وه‌ی ناگریش نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که له کاریکی گران و سه‌ختدا ده‌بیت، به‌لام تیبیدا سه‌رده‌که‌ویت.

ب

(برنج): خواردنی برنج له‌خه‌ودا ئه‌وه ده‌گه‌یبینی که پتیبسته به‌چیتته لای پزیشک بۆ پاراستنی ته‌ندروستیت.

(به‌ره): ئه‌گه‌ر له‌خه‌ودا گه‌سکت له‌به‌ره‌دا یاخود له‌قالیبه‌ک، ئه‌وه واتای ئه‌وه‌یه که ژنه‌بینان و ژینیکی پر کامه‌رانیت ده‌ست ده‌که‌وی، پاک‌کردنه‌وه‌ی به‌ره‌پیش له‌تۆز به‌ته‌کاندن، موژده‌ی سه‌رکه‌وتنی پتیه‌یه، به‌مه‌رجی له‌و ته‌کاندنه‌دا خۆت ماندوو کرد بی.

(بیر): ئه‌گه‌ر که‌وتبوویه‌ بنی بی‌ریکه‌وه، ئه‌وه نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که توشی گیروگرفتییکی وا ده‌بیت که بۆت چاره‌ناکری، خستنه‌ خواره‌وه‌ی سه‌تلیش بۆ ناو بیر وا ده‌گه‌یبینی که بانگت ده‌که‌ن، که له‌سه‌ر هه‌ندی کرده‌وه‌ی خۆت بکه‌یتته‌وه له‌فرمانه‌که‌تدا، ناو ده‌ره‌ینانیش له‌بیر واتای ئه‌وه‌یه که به‌و زووانه سه‌رکه‌وتنیکی وا سه‌رده‌که‌ویت که له‌وه‌پیش به‌میشکتدا نه‌هاتوه.

(به‌فر): بینینی په‌له‌به‌فری گه‌وره موژده‌ی ئه‌وه ده‌دات که له‌ناکا و چاره‌ی گیروگرفتییکی ناخۆش ده‌دۆزیتته‌وه. به‌کاره‌ینانی به‌فریش ئه‌وه ده‌گه‌یبینی که به‌و زووانه گۆرانیکت به‌سه‌ردا دی، بۆ تۆ به‌که‌لک ده‌بی. ئه‌گه‌ر به‌فر که‌وتبووه سه‌ر سه‌رت، ئه‌وه موژده‌ی ئه‌وه‌یه که به‌رز ده‌کریتته‌وه. بینینی ئه‌وانه‌پیش که به‌فره خلیسکی ده‌که‌ن، ئه‌وه ده‌گه‌یبینی که سه‌رۆکه‌کانت له‌سه‌ر چاره‌کردنی گیروگرفتییکی که کردووته چهن‌دوچوونت له‌گه‌ل ده‌که‌ن. بینینی به‌فر له‌رێگادا واتای ئه‌وه‌یه که له‌پاش چهن‌دوچوونییکی زۆر ده‌چیتته سه‌ر فرمانییکی تازه، که سه‌رکه‌وتنی بۆ خۆت تیدا‌یه. ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر په‌له‌به‌فرییکی ته‌نک به‌فره خلیسکیت کرد، ئه‌وه وا ده‌گه‌یبینی که کار و فرمانه‌که‌ی تۆ، توانج و پلاری تیده‌گیری. ئه‌گه‌ر به‌فرت دی له‌ناو په‌رداخدا ئه‌وه نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که له‌گه‌رۆیکدا سه‌رده‌که‌ویت. به‌فری توواوه‌پیش واتای ئه‌وه‌یه که له‌پروژه‌یه‌کی هه‌یچوچووچدا ره‌نجت به‌با ده‌چی. خواردنی به‌سته‌نییش واتای ئه‌وه‌یه که له‌دلداریه‌که‌تدا سه‌رده‌که‌ویت. کرینی به‌سته‌نییش واتاکی ئه‌وه‌یه که له‌کاروباره سامانییه‌کانتدا باش بۆی چوویت. فرۆشتنی به‌سته‌نییش واتای ئه‌وه‌یه که له‌ماوه‌ی سالیکیدا پایه‌ت به‌رز ده‌کریتته‌وه.

(به‌ندیخانه): ئه‌گه‌ر له‌خه‌ودا خرابوویه‌ به‌ندیخانه‌وه، ئه‌وه وا ده‌گه‌یبینی که تۆ ئه‌وه‌نده له‌فرمانه‌که‌تدا سه‌رده‌که‌ویت، که‌سانی تر ریزت لی ده‌گرن و پاداشت ده‌ده‌نه‌وه. ئه‌گه‌ر خۆشه‌ویسته‌کانی خۆت له‌ناو به‌ندیخانه‌دا دی، واتای ئه‌وه‌یه که هه‌ندی که‌س هه‌ن ده‌پانه‌وی ئه‌وانه نازار بده‌ن.

بینینی به‌ندییه‌کانیش له‌کاتی فرمانکردندا نیشانه‌یه‌کی باش نییه.

(بیابان): ئه‌گه‌ر خۆت و خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆت دی به‌ته‌نیا له‌ناو بیاباندا بوون، ئه‌مه نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که له‌ژیانتاندا به‌خۆشییه‌وه راده‌بوین.

(به‌ریه‌ره‌کانی): ئه‌گه‌ر خۆت دی له‌خه‌ودا به‌ریه‌ره‌کانی له‌سه‌ر ژنه‌که‌ت، یاخود دۆسته‌که‌ت ده‌که‌یت، واتا ناته‌وی که‌سی بیگانه‌ خۆی لییان هه‌لبسووی، ئه‌مه ئه‌وه ده‌گه‌یبینی که تۆ به‌راستی خۆشه‌ویستیت لای هه‌مووان. به‌لام ئه‌گه‌ر دیت که‌سانی تر به‌ریه‌ره‌کانیت له‌سه‌ر ده‌که‌ن، ئه‌مه ئه‌وه ده‌گه‌یبینی که له‌ژیانی کۆمه‌لایه‌تیتدا زۆر سه‌رده‌که‌ویت.

(به‌په‌تداکردن): خه‌و بینین به‌هه‌موو جوړه کوشتنیکه‌وه به‌په‌چه‌وانه لیک ده‌دریتته‌وه. واتا به‌ته‌مه‌ن درێژی و کامه‌رانی و پایه‌به‌رزیه‌وه لیک ده‌دریتته‌وه.

پ

(پۆسته): موژده‌ی پتیه‌یه بۆ ناوبانگ ده‌کردن و، به‌خت یاریبوون و، سه‌رکه‌وتنی ناو کۆمه‌لایه‌تیت.

(پیتلاو): کرینی پیتلاو نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که ته‌مه‌نت درێژ ده‌بی و ته‌ندروست ده‌بیت. له‌په‌ی کردنی جووته پیتلاویکی کۆن نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که له‌سه‌ر کاریکی سه‌ریه‌رزانه پاداشت ده‌دریتته‌وه. له‌په‌ی کردنی جووته پیتلاویکی تازه‌پیش ئه‌وه ده‌گه‌یبینی که به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا سه‌رده‌که‌ویت که به‌ریه‌ره‌کانیت له‌گه‌ل ده‌که‌ن. بینینی پیتلاو دروستکه‌رانیش واتاکی ئه‌وه‌یه که له‌کار و فرمان و له‌ژیانتدا یه‌جگار سه‌رده‌که‌ویت. پیتی پیتخا و وسبیش واتای ئه‌وه‌یه که دۆسته‌کانت ده‌گۆریت.

(پیکه‌نین): پیکه‌نین نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که به‌درێژی ته‌مه‌نت به‌ختت یار ده‌بی. به‌لام ئه‌گه‌ر وات دی له‌خه‌ودا که‌سانی تر ده‌هینیتته‌ پیکه‌نین، ئه‌مه وا ده‌گه‌یبینی که سامانه‌که‌ی خۆت ده‌خه‌یتته‌ گه‌ر و، سوودت ده‌ست ده‌که‌وی.

(پزیشکایه‌تی): ئه‌گه‌ر له‌خه‌ودا سه‌رت له‌پزیشکیک دا، موژده‌ت لی بی که

دهرامه ته که ت زورتري لئ دئ. نه گهر بوو بوويت به پزېشک له وه دلنیا به که هاوریکانت دلسوژن بوټ. بانگکردنی پزېشکیش به ته له فون نیشانه ی نه وه په که له ناو کومه لایه تیدا سرکه و تینیکي گه ورته دست ده که وئ. چونه لای پزېشکی ددانش نه وه ده گه یینئ که له تافی پیریتدا ده بیتته خاوه ن سره وت و به ناسووده بی ده ژیت. کرینی دهرمان، یا خود خوارنده وهی دهرمانیش واتای نه وه په که ناچار ده بیت په نا به ریته بهر پزېشک.

(پشتی که شتی): بینینی پشتی که شتی موژده ی به خت یاری تیدایه له گه شتکردن و ته ندروستی و دهرامه ت و ژیان ی ژن و میږدیدا.

(پاچ): نه و پاچه ی نوکه که ی تیژ کرا بی نیشانه ی سرکه و تنه له ژباندا، نیشانه ی کامه رانییه.

(پیر): بینینی پیر یا خود پیاوچاک نیشانه ی نه وه په که ژیانیکي ناسووده و بی وه بیت دست ده که وئ.

(پینوسی مز): بینینی پینوسی مز (قهلم فوره نگی) نیشانه ی نه وه په که له توله ی کرده وه په کی چاکي پيشووتدا که کردو ته پاره په کی زورت دست ده که وئ.

(پاره خانه): نه گهر له خه ودا بینیت که له ناو پاره خانه (بانق) په کدایت، نه وه واتای نه وه په که ده که ویته تنه گانه وه.

ت

(تیشکی X): بینینی وینه په که که به تیشکی ئیکس گیرا بی، واتای نه وه په که له که ینه وه په یه کدا گپروگرفتت تووش دیت. نه وه نده هه په چاره ی بو ده دوزریته وه.

(تووتن): نه گهر له خه ودا په کییک بینیت جگهره ده کیشی، نه وه نیشانه ی نه وه په که دلشکاوییه که چاره ده کړئ و، له ناو دا نامینئ. به لام نه گهر خوت جگهره بکیشیت، له وه دلنیا به که ژیان خیزانیت پیکوییک ده بی. له کاروباریشدا سرده که ویت. جگهره داگیرساندن، یا خود تووتنی لول دراو داگیرساندن واتاکه ی نه وه په که کار و فرمانه که ت فراوانی لئ دئ. جگهره یا خود سیگار کوژاندنه وه ویش واتاکه ی نه وه په که به شیک له ژبان ت ه و او ده بی، بو نه مه ی به شیکي باشتري دست بی بکه ی ت.

(ته له فون): قسه کردن به ته له فون واتای نه وه په که په کییک هه په و ده په وئ به بو نه ی که ینه وه په یه کی گرنه وه قسه ت له گه لدا بکات. به لام ته لگراف نیشانه ی نه وه په که له دوستیکته وه هندی دنگویاس و ه رده گرب، که ده میک بووه دنگی نه بووه.

(ته نس): یاری (ته نس) کردن له خه ودا نیشانه ی ناوبانگ دهرکردن و نریکبوونه وه په که هر دو ره گه ز. یاری برنده وه واتای نه وه په که له کار و فرمانه که یدا سرده که وئ. یاری دوزاندنیش واتای نه وه په که له دلداریه که یدا سرده که وئ.

(توله سه ندنه وه): نه گهر خوت دی له خه ودا توله له که سیکی تر ده سینیته وه نه مه نیشانه ی نه وه په که له کاروبارتدا و له په یوه ندی تاییه تی خوتدا به خت یار نابئ. به لام نه گهر خوت دی له پیناوی توله سه ندنه وه ی که سیکی تر دا له ناو ده چیت. موژده ت لئ بی که کاروبارت به ره و چاکي ده روات. نه گهر ده سه لاتیش هه بوو توله بکه یته وه، به لام نه تویت توله بکه یته وه، نه وه واتای نه وه په که گپروگرفتیکت له به ردا په و به سریدا زال ده بیت.

(ته ختی نوستن): بینینی چند ته ختیکي نوستن له خه ودا، نیشانه ی نه وه په که له کاروباره که تدا سرده که ویت. موژده ی نه وه یشی تیدایه بو نافرته که به پیاویکی خاوه ن کاروباری سرکه و توو شو ده کات. کرینی ته ختی نوستن نیشانه ی کامه رانی خیزانییه. پیخه ت خت کردنیش واتای نه وه په که له ژیان ی ژن و میږدیدا سرده که ویت. نوستنیش له ناو ته ختیکي تازه دا نه وه ده به خشی که له ما ویه کی که مدا گوررانیکي کوتوپر له ژبان تدا روو ده دات. له ته خت که و تنه خواره وه ویش نه وه ده به خشی که له لایه ن سره و که که ته وه قسه ی ناخوش ده بیه ی ت. داکه و تن یا خود داشکانی ته ختی نوستنیش نه وه ده گه یینئ که نا کوکییه کی خیزانی روو ده دات. بینینی ته ختی نوستنی مندالیش نیشانه ی سرکه و تنه له ژیان ی روزه نه دا. نه گهر له ناو بیشکه که دا دو مندالی وای تیدا بوو که پیکه وه له دایک بووین، نه وه نیشانه ی نه وه په که کامه رانی ژن و میږدیت دست ده که وئ. نه گهر بیشکه که هیچ که سی تیدا نه بوو، نه وه نیشانه ی نه وه په که خودا مندالیکت ده داتنی تا بلنی ته ندروست ده بی.

(تارمایی): خه و بینین به تارمایی که سانی تره وه موژده ی خوشی پیوه په. بینینی تارمایی که سیک واتای نه وه په که ده نگو یاسی خوش ده بیه ی ت. نه گهر له تارماییه که ت بیست قسه ده کات واتای نه وه په که له رووی سامان په یدا کرده وه به ره و چاکي ده چیت. نه گهر تارمایی که سه که به ده مته وه، زه رده خه نه ی کرد، نه وه واتای نه وه په که ته مه نت دریز ده بی.

(ته مومژ): ته مومژ واتای نه وه په که کاروباره که ت به جوړیکي و اه لده سووړئ، که پیاو لئی دلنیا نیبه. که واته پیویسته وریای خوت بیت، خوت له کاری خراب بیارتیزت!

(جارپان): ئەگەر لە خەودا جارپەکانی ناو رۆژنامەکان بخوینیتەوه، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که دەبێ تیبیکۆشیت باری ژیانى خۆت چاکتر لێ بکەیت. وەرآمدانەوهى جارپیش موزدەى بەرزبونەوهى تێدايە. که خۆت جارپیک بلاو بکەیتەوه واتای ئەوهیە کاروبارەکەت فراوانتر لێ دەکەیت. کارکردنیش لە جارپاندا واتای ئەوهیە که کار و فرمانەکەت دەگۆرێ. بەهۆى ئەوهیەوه دەسلەتای بەرپەرەکانیکەرەکانت کەم دەبیتەوه. خویندەنەوهى جارپەکانى سەرپرێگایش نیشانەى ئەوهیە که دوور دەکەویتەوه بۆ جیگایەکی تر.

(جوان): ئەگەر کچەکه خۆى وا بینى لە خەودا که پۆتە دلکیشکەرى کۆمەلایەتى یاخود گولێ کۆمەلان، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که زۆر کەس دین بۆ ماره کردنى^(۱). لەبەر ئەوه نایى پەلە بکات لە هەلبێژاردنى میتردى دواوژى خۆیدا. ئەگەر پیاویش کچیکى جوانى لە خەودا بینى و حەزى لێ کرد، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که بەدلێى خۆى ژنیکی باش دەهینى و پێشپیهوه کامەران دەبێ.

(جالجالۆکه): بینى جالجالۆکه لە خەودا ئەوه دەگەیتى که پتیبوستە وربای خۆت بیت، لەو مانگەدا که تیبیدایت، نە بچیت بۆ گەشت، نە دەست بکەیت بەدەرآمەت پێکەوه نان.

(جەنگەل): ئەگەر لە خەودا خۆت بینى بەتەنیا بەناو جەنگەلێکدا دەپۆیت، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که تۆ هەموودەم خاوەن تەندروستى و دەرآمەتى چاک دەبیت. بەلام ئەگەر هاوپیەکت لەگەڵدا بوو، ئەوه موزدەى ئەوهیە که بەم زووانە ژن دەهینیت.

(چا): چاخواردنەوه موزدەى ئەوه دەدات که لە کار و فرمان و ناومالدا بەختیار دەبیت. چا تیکردنیش بۆ میوان نیشانەى ئەوهیە که بەم زووانە دەنگوباسى خۆشت بۆ دى. ئەگەر لە پیالەکەیش چایەکه رژا، واتاکەى ئەوهیە که هەر ریتوشوینیکت داناوه بۆ بەرهمهتینانى پرۆژەکانت سەر ناگرێ.

(چنن): ئەگەر دیت لە خەودا بەدەستى خۆت، لەسەر سیپالێک چنن دەکەیت، یاخود کەسیکی تر چنن دەکات، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که دەنگوباسى خۆشت بۆ دى، بەلام لە شێوهیەکی پچر پچر و ماوهیەکی دووردریژدا پیتدەگەن.

(۱) راستتر: دین بۆ خوازینى، داخوازیی.

(حوشتر): ئەگەر چاوت بەحوشترپک بکەویت لە بیاباندا، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که تۆ هەرگیز تووشى ئەرک و ئازار و دلتهنگى ناییت. ئەگەر حوشترت چاوت پێکەوت بەسترا بووهوه، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که کۆچیکت دیتە بەر و سامانت دەست دەکەویت.

(خیزان): بینى خیزان لە خەودا نیشانەى تەندروستى و کامەرانى و پیکوپیکى ناو خیزانە. ئەگەر باوکى خۆت دى لە خەودا، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که باری کار و فرمانت روو لە چاکى دەکات. ئەگەر دایکى خۆت بینى، ئەوه موزدەى ئەوهیە که لە کۆرى هونەرماندى و کۆمەلایەتیدا سەردەکەویت. ئەگەر هەردووکیانت پێکەوه دى ئەوه واتای ئەوهیە که هەر سەردەکەویت و کاروبارت سەر دەگریت.

(خۆشهویستى): خەو بینن بەدلداریبهوه، یان بەخۆشهویستیبهوه نیشانەى ئەوهیە که ئەو هاوپیانەى لەگەڵتان چاکەى تۆیان دەوى. خەو بیننیش بەسەر نەگرتنى دلداریبهوه واتای ئەوهیە که لە کاتى هۆشياریتدا خاوەن هیوا دەبیت. تیکۆشین بۆ خواستنى یار نیشانەى سەرکەوتنە لە دلدارى و کامەرانیدا. خەو بیننیش بەدەزگیرانبهوه واتای ئەوهیە که لە ماوهى سالیکدا دەزگیرانبهوه راستەقینهکەت سەردەگریت.

(خەنجەر): بینى خەنجەر بەدەست یەکیکی ترهوه واتای ئەوهیە که باری ئابووریت بەرهو خراپى دەروا. بینى خەنجەرىش لەسەر زهوى واتای ئەوهیە که هەندى کەس هەن دەیانەوى زیانت پێ بگەیتن. بەلام ئەگەر خەنجەرەکه بەدەست خۆتەوه بوو، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که بەهۆى زیرەکی و وریایى خۆتەوه دەتوانیت هەل دەست خۆت بخەیت و پۆزیش بۆ کەلکی خۆت وەرپسوریت. ئەگەر خەنجەرەکه لە کالاندا بوو ئەوه نیشانەى ئەوهیە که هەندى دەنگوباسى خۆش بۆ خۆشهویستیکت دەبەیت.

(خویندن): ئەگەر دیت لە خەوتدا وانات پێ دەخوینن، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که لە هەموو کارپیکتدا سەر دەکەویت. ئەوهندەى دل بەدیتە واناکە ئەوهندە سەردەکەویت. خەو بینن بەوهوه که بوویتە شاگردیکى زانکۆ نیشانەى ئەوهیە که لە ژیانى رۆژانەتدا زوو سەردەکەویت. بەلام دەبێ هەندى خەباتى بۆ بکەیت. ئەگەر بوویتە شاگردیکى هاوودەستەى زانکۆبى لەناو رەگەزەکەى تردا، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که لە ماوهى سالیکدا ژن دەهینیت. بەلام ئەگەر هاوودەستەکەى تۆ هەر لە رەگەزى خۆت بوو، ئەوه نیشانەى ئەوهیە

که له گهڼ ھاوکارۍ کې خوتدا دۆستایه تییه کی به هیڅ ده گریټ. بینینی خوټندنګا و زانکۆبش له خه ودا نیشانه ی ئه ویه که هه ندی به سهرهاتی ناکاوت به سهردا دیت، که به هوی ئه وانه وه که سایه تیت قال و پوخته ده یی. خو ئه گهر خوټ له خه ودا بینینی بوویت به ماموستا ئه وه موژده ی ئه ویه که پایت بهرز ده بیته وه.

د

(داهینان): ئه گهر خهوت دی خه ریکی داهینانی شتیک بوویت، ئه مه واتای ئه ویه، که ده بی وریای خوټ بیت، ئه و پرۆژانه ی ته و او نه بوون لای که س ناشکرایان نه که یټ. (دیل): ئه گهر خهوت دی کراویت به دیل، ئه مه موژده ی ئه ویه که توشی جهره زه بییه کی دلداری ده بیت و له ناو کومه لی ئافره تاندا کارت سهر ده گریټ. به لام ئه گهر خوټ یه کیتکت کرد به دیل، ئه مه واتای ئه ویه که هه رچی دلټ ده یه وئ ده ستت ده که وئ. (دهرگا): دهرگای کراوه ئه وه ده گه بینینی که پتویسته وریا بیت هه لت له ده ست دهرنه چن. دهرگای داخراویش ئه وه ده گه بینینی که له هه ل ده ستکه ووتندا سه رناکه ویت. دهرگای سوورخوږبش و اتاکه ی ئه ویه که تو هیچ ئامانجیتکت نییه و له خوټه وه ده رۆیت به رپښگاندا. (دلنیاکردن): ئه گهر له خه وندا به لښن نامه به که ت گریټ دا، ئه وه موژده ی ئه ویه که له باره ی ئابووربییه وه روو ده که یته چاکی. ئه گهر له خه وده که تدا سه ربه ربه ی دلنیاکردنه که ت لی ون بوو بوو، ئه وه نیشانه ی ئه ویه که وریای خوټ بیت، چونکه له باهت پاراستنی سامانه که ته وه هه لټ کردوه. ئه گهر خوټ له خه ودا دی بوویته جینوشینی کارگبری به لښننامه ی دلنیاکردن، ئه وه وا ده گه بینینی که تا خوټ ده گیرسینیتته وه، هاتوچو و گوټیزانه و هت زور دیتته بهر.

(دهنکه چه مچه): دهنکه چه مچه ی پهرتوبلاو، یاخود کومه له کراو له ناو قوتوویه کدا، نیشانه ی ئه ویه که دهنکوباسیتی زوری خوټت پیکه وه بو دی. شانہ ی گوگردیش ئه وه ده گه بینینی که له هیللی رۆشنتندا گورانیټک په یدا ده یی. به لام چاکی خوټی تیتدا ده یی. داگیرساندنی دهنکه چه مچه ییش واتای ئه ویه که ئاواتیکی خوټت دیتته دی. فریدانی دهنکه چه مچه ییش بو دوور واتای ئه ویه که به دبه ختی له خوټ دوور ده خه یته وه. ئه گهر دهنکه چه مچه ییش بهرله لالا کرد بئ بسووتی، ئه وه واتای ئه ویه که تو لای خاوه ن ده سه لاتان خوټه ویست و په سند ده بیت. دهنکه چه مچه ی کورژاوه ییش نیشانه ی ئه ویه که هه لت له ده ست ده چن. به لام بهم زووانه هه لیکی ترت ده ست ده که ویت.

(دیوار): ئه گهر دیواریکت چا و پیکهوت که وتبووه ناوه ند خوټ و دۆستیټک یاخود خوټه ویستیټکته وه، ئه وه واتای ئه ویه که هه ندی که ینه و به ینه دینه پیشه وه له یه کتان جوئی ده که نه وه، پیویسته به سه رباندا زال بییت. ئه گهر خوټ دی به سه ر دیواریکدا ده رۆیشتیت، ئه وه واتای ئه ویه که ده ست به پرۆژه یه کی تازه ده که یټ. ئه گهر له دیواره که نه که ویتته خواره وه، ئه و پرۆژه یه سهر ده گریټ.

(دهرزی): بینینی دهرزی له خه ودا نیشانه ی ئه ویه که تا ماوه به که توشی کاری وا سووک دیتت که زیانت پی ده گه بینینی. دهرزی تیک ئالاویش نیشانه ی ئه ویه که بهم زووانه له گه لیټک ئاهه نگی خوټ خوټدا دلخوټ ده بیت.

(دانتیل): بینینی سپالی (دانتیل) به سه ر کراسیټکه وه، موژده ی ئه ویه تیدایه که بهم زووانه ژن ده هیټیت. ئه گهر دانتیلی شروپریشټ چا و پیکهوت، ئه وه واتای ئه ویه که وریای خوټ بیت بهرز و باوی خراپت بو هه لنه به ستن.

(دهستیواو): دهستیواو (قرض) دانه وه، نیشانه ی به خت یارییه. داوای دهستیواو دانه ویش واتای ئه ویه که کاروباره کانت گه شه ده که ن.

(دهنگ دانه وه): بیستنی دهنګ دانه وه واتای ئه ویه که چاوه روانی دلداریه که به.

(دهروون): خو سه رزه نشټ کردن له خه ودا نیشانه ی ئه ویه که تو هه لہ ی گه وره گه وره ت له ده ست نه وه شاوه ته وه. له بهر ئه وه هه لده گریټ هاوړیکانت باوه رت پی بکن و، کرده وکانیشت په سند بکن.

(ددانی فیل): خه و بینینی به و شتانه وه که له ددانی فیل دروست کراون نیشانه ی ئه ویه که کوچکردنی زورت دیتته به رده م بو گه لیټک شاران. گه رانییش به دوا ی ددانی فیلدا موژده ی ئه ویه تیدایه که که له پوور (میراث) ټکت ده ست ده که وئ.

(دوژل): بینینی شیو و دوژل نیشانه ی ناشتی و کامه رانییه له دلداری و ژبانی ژن و میتریدا.

پ

(رهش): رهنگیکه نیشانه ی سه رگهردانی و ناخوټییه.

(رۆژنامه): ئه گهر له خه ودا سه یری رۆژنامه یه که ت دکرد و لیتی ورد ده بویتته وه، بو ئه نجامیټک ده گه راپت که له ناو رۆژه کانددا ده ستت بکه وئ، ئه وه نیشانه ی ئه ویه که بهم زووانه بهرز ده بیته وه.

(پړون): کړينې پړون نيشانه‌ی دهنګوياسی خوښه که بهم نزيکانه دپته بهرگویت. فرۆشتنی پړونیش واتای نه‌وه‌یه که پړوشوینې فرمانه‌که‌ت گوتړا، سوودت دست ده‌که‌وی. چه‌ورکردنی مه‌کینه‌یه‌کیش واتای نه‌وه‌یه که گپروگرفت نامیتینې. کیلگه‌کانی نه‌وتیش نيشانه‌ی نه‌وه‌ن که له ژيانندا هه‌لگپړ و هه‌رگپړت تووش دی، به‌لام چاکه‌ی خوتی تپدايه. (پړگای ناسن): سواربوونی کاروانی سهر پړگای ناسن واتا (شهمه‌نده‌فه‌ر) نيشانه‌ی نه‌وه‌یه که کوچ ناکه‌یت. بینینی کاروانی پړگای ناسنیش یاخود بیستنی فیک و هورپه‌که‌ی به‌پړ سواربوون نيشانه‌ی نه‌وه‌یه که ده‌گویتپته‌وه‌ی بخانوویه‌کی تازه، یان ده‌چیت بو‌گه‌شتیکي دور.

(پاوکردن): پاوکردنی درنده له خه‌ودا نيشانه‌ی نه‌وه‌یه که تووشی ده‌مه‌قالتی دپیت له‌گه‌ل هاوکاره‌کانتدا، یاخود له‌گه‌ل هاوپړیکانتدا. به‌لام پاوکردنی گیانه‌به‌رانی درنده واتای نه‌وه‌یه که ده‌که‌ویته‌ ناو هه‌له‌یه‌کی کو‌مه‌لایه‌تیبه‌وه. نه‌گه‌ر بو‌بیشیت به‌هاو‌به‌ش له پاو‌دوونانی که‌سپکدا، وربای خوت به‌ نه‌وه‌ک ناوت به‌خراب ده‌رپچی. پاره ماسپیش نيشانه‌ی سهرکه‌وتنه له کار و فرماندا.

(پړگا): نه‌گه‌ر پړگا که له‌به‌ر ده‌متدا درپړ بو‌بووه‌وه، نه‌وه نيشانه‌ی نه‌وه‌یه که ژيانپکی به‌ختیارانه‌ی ناسووده و پر له دل‌داری پاده‌بوپړیت. نه‌گه‌ر له‌ناو پړگایه‌کی چولیشدا پړیشتیت، به‌به‌ر تیشکی پړوه‌وه نه‌وه نيشانه‌ی نه‌وه‌یه که خودا دوستی زورت بو‌ده‌رپه‌خسپینې.

ز

(زه‌رده‌خه‌نه): نه‌گه‌ر له خه‌ودا په‌کپکت دی زه‌رده‌خه‌نه‌ت بو‌ده‌کات، موژده‌ت لی بی که به‌ختت یار ده‌پړ.

(زه‌وی): بینینی زه‌وی پان و فراوان واتای نه‌وه‌یه که پشتت پڼ ده‌به‌ستن و، پاره‌یه‌کی زورپشت له لا داده‌نپن، کیتلانی زه‌وی نيشانه‌ی ژینپکی چاکه که پرایده‌بوپړیت. بینینی زه‌ویپش له پال کوچپکی ناو ده‌ریا موژده‌ی پپوه‌یه که گپروگرفته‌کانت نامیتن. نه‌گه‌ر له خه‌ودا بو‌بوویت به‌خواهن زه‌وی، نه‌وه نيشانه‌ی نه‌وه‌یه که سالتیکي پر پیت و پر سامان پرایده‌بوپړیت.

(زه‌رد): هم په‌نگه نيشانه‌ی نه‌وه‌یه که له سهرکه‌وتنه‌که‌تدا چاوت پڼ هه‌لده‌پین. به‌لام ناتوانن زیانت پڼ بگه‌پین.

(زبه): نه‌گه‌ر له خه‌ودا چاوت به‌زربه یاخود ده‌ریا که‌وت نه‌وه نيشانه‌ی نه‌وه‌یه که کوچت دپته به‌ر. نه‌گه‌ر له‌سهر پشتی که‌شتیبه‌ک بوویت خه‌ریکی نو‌قوم بوون بو، نه‌وه واتای نه‌وه‌یه که په‌کپک په‌یدا ده‌پڼ و ناگادارت ده‌کات له داو نانه‌وه‌ی نه‌وه‌ی که‌سانه‌ی که به‌درؤ خو‌پان به‌دوستت پپیشان ده‌دن! هه‌رچی زری هه‌لسا‌ویشه، نيشانه‌ی سهرگه‌ردانیبه. نه‌گه‌ر له خه‌ودا بو‌بوویت به‌که‌شتیبه‌وان، نه‌وه واتای نه‌وه‌یه که تو له‌پیش نه‌مه‌دا نارام بگړیت و دایمه‌زریبت، له چپگا و فرمانه‌که‌ت ده‌گویتپته‌وه‌ی بو‌چپگا و فرمانپکی تر. بینینی که‌شتیبه‌وانه‌کانش له شپوه‌ی مه‌شق کردن یاخود نومایشدا موژده‌ی نه‌وه‌ی تپدايه که ژيانپکی کو‌مه‌لایه‌تی پر چستوچالاکي ده‌ژیت.

(زه‌نگ): بیستنی دهنګی زه‌نگ له دوروه‌وه واتای نه‌وه‌یه که به‌و زووانه باری ژیانت پړو ده‌کاته چاکي. نه‌گه‌ر له نزيکه‌وه دهنګی زه‌نگه‌که‌ت بیست نه‌وه چاو ترساندنپکه بو تو که نه‌گه‌ر بی‌تو به‌ناموژگاری دل‌سو‌زه‌کانت نه‌جو‌لپیتته‌وه، تووشی زیانپکی زور دپیت له‌و پړوه‌یه‌دا که پپوه‌ی بای بوویت.

(زپړ): بینینی زپړ نيشانه‌ی به‌ختیاری و ده‌وله‌مه‌ندی و خو‌شگوزه‌رانیبه. دوزینه‌وه‌ی پارچه زپړ یاخود پارچه زپړیکیش نيشانه‌ی نه‌وه‌یه که ده‌ستکه‌وتنه‌که‌ت تا نه‌ندازه‌یه‌کی ته‌واو فره ده‌پڼ.

ژ

(ژمپړکاری): نه‌گه‌ر کچه‌که خه‌وی وا دی که ده‌زگیرانه‌که‌ی ژمپړکاره یاخود نویاری ژمپړکاریبه، نه‌وه واتای نه‌وه‌یه که له دواړوژدا ده‌پپته‌ می‌ردپکی وها که هه‌رچیبه‌کی بو‌ی بو‌ی جپبه‌جپ بکات، واتا به‌دلی کچه‌که بجو‌لپیتته‌وه. نه‌گه‌ر ژمپړکاره‌کانشت دی فرمانی خو‌پان ده‌کن، نه‌وه واتای نه‌وه‌یه که تو پپش ده‌که‌ویت و ده‌گه‌پته پایه‌ی سهرؤکایه‌تی. مه‌کینه‌ی ژمپړکاریبش نيشانه‌ی نه‌وه‌یه که له سامان‌داریدا سهرده‌که‌ویت.

(ژنه‌پینان): نه‌گه‌ر که‌سپکی تر ژنی هپنا و تویش له‌و کاته‌دا له‌وی بوویت و ده‌ستپکیشت له‌و ژنه‌پینانه‌دا هه‌بو، نه‌وه واتای نه‌وه‌یه که تو هه‌مو‌ده‌م دوستی دل‌سو‌زت له‌گه‌ل ده‌می‌نپته‌وه. نه‌گه‌ر خوت دی خه‌ریکی ژنه‌پینانیت بو‌خوت، نه‌وه موژده‌ی نه‌وه‌ی تپدايه که تا چهند سالتیک به‌ختت یار ده‌پڼ.

(سپی): پهنگی سپی موژدهی بهختی چاکی تیدایه: له تندرستی و فرمان و دلداریدا.

(سور): ئەم پهنگی نیشانهی ئەوهیه که تهمەنت درێژ دەبێ، لەشت خوۆش دەبێ، له بابەت سامان و دلداریبیشتەوه دلنیا دەبیت له خۆت.

(سوز): ئەم پهنگی موژدهی بهختیاری دەدات. ئەگەر بهگژوگیاوه ببنرا ئەوه نیشانهی ئەوهیه که له کاروباری سامانی و بهرهم هیتاندا سەردەکهووت. ههروهها موژدهی مندالانی چاکیشی پیتویه که دەتبی.

(ساختمان): ئەگەر له خهودا ساختمانیکی تازەت دی، ئەوه واتای ئەوهیه که کار و فرمانهکهی خۆت دهگۆریت. ئەگەر وهستا و کارگه رانیشت ببنی خهریکی دروستکردنی خانوو بوون، ئەوه وا دهگه پینێ که ژبانته ریکویتیکی تیدهکهوئ.

(سهرپه په): کپینی سهرپه په بۆ گهشتکردن یاخود بۆ سینهما، نیشانهی ئەوهیه که ههلی سهرکه و تنت زۆرتر دەست دهکهووت، بهلام بهمهرجی که کهموکووری خۆت نه هیلیت.

(سهرکه و تن): ئەگەر سهرکه و تن به سهر شاخه کهدا تا گه بشتیته پۆپه کهی ئەوه نیشانهی ئەوهیه که بهختت یار دەبێ. بهلام ئەگەر نه گه بشتیته سهر پۆپۆی شاخه که و ههر له خهباتکردندا مایتهوه بۆ گه بشتنه ئهوی، ئەوه واتای ئەوهیه که سهردهکهووت. بهلام ئەگەر وازت لهو هه لگه پانه هینا و پشتت تیکرد، ئەوه واتای ئەوهیه که خۆت تیکه ل به پڕۆژیه که دهکهیت بیکهیت، بهلام سهر ناگرێ.

(سامان): خه و بینین بهوه که دهوله مەند بوویت موژدهی دهوله مەندی تیدا نییه. واتای ئەوهیه که ههژار ده بیت.

(سهر باز): ئەگەر خهوت دی بهخۆتهوه که بوویت به سهر باز، ئەوه نیشانهی ئەوهیه که چهند گۆرانییک به سهر ژبانته دی. بینینی سهر بازی بالبازییش له خهودا واتای ئەوهیه بهختت یار دەبێ.

(سرکه): بینینی سرکه واتای ئەوهیه که سهرزه نشت دهکرتیت، یاخود ریسوا ده بیت. (سهرۆک): ئەگەر له کوپونه وهیه کهدا سهرۆکیکت دی، واتای ئەوهیه که مانگانه کهت زۆرتری لێ دی. بهلام ئەگەر خۆت بوو بوویت به سهرۆک ئەوه وا لیک ده دریتتهوه که بانگت

دهکهن بۆ ناو بژی کردنی ناوهند چهند هاوکاریکی خۆت. ئەگەر خهوت دی بهوهوه که کهوتبووتنه گفتموگۆکردن له گه ل سهرهک کومار یاخود له گه ل سهرهک کومه لیکدا، ئەوه واتای ئەوهیه که پاداشت ده دریتتهوه.

(سابوون): بینینی سابوون موژدهی ئەوهی تیدایه که له ئه رک و نازاره کانت رزگارت ده بێ. بهلام بهمهرجی خۆت زۆرتر ماندوو بکهیت.

(سهرنه گرتن): سهرنه گرتنی کار له خهودا نیشانهی ئەوهیه که کاره کهت سهرده گری. (سهر بازخانه): ژبان له ناو سهر بازخانه دا موژدهی ئەوهی تیدایه که بۆ پایه یه کی گه وره بهرز ده بیهته وه. سهر لیدان له سهر بازخانه ییش واتای ئەوهیه که له ماوه یه کی کورتدا ده گۆتزی تیهته وه بۆ ناو چهند پایه یه ک و چهند شاریک. ده رچوونیش له سهر بازخانه واتای ئەوهیه که دهنگو یاسی خۆشت له ری دایه بۆت بێ.

ش

(شین): ئەم پهنگی نیشانهی خۆشهویستی و ریکی ناو خیزانه. ئەو چاوانه ی شین نیشانهی چاکه دانه ون. ئاسمانی شینیش موژدهی کامه رانی و دلنیا یی پیتویه. شتومه کی شینیش واتای ئەوهیه هاو ریکانت له کاتی تهنگانه دا چاکهت ده ده نه وه و دل سوژیت بۆ ده نوین.

(شا کلاو): شا کلاو له سهرکردن موژدهی پایه یه کی بلندی به ده مه وهیه، نه ویستی شا کلاویش واتای ئەوهیه که له بهر ئەوهی باوهر به خۆت ناکهیت پایه ت نزم ده بیهته وه. ئەگەر یه کیکت دی له خهودا شا کلاوه کهت له سهر داده گرت، ئەمه واتای ئەوهیه که یه کیکت ههیه و به ربه ر کانت له گه ل ده کات. ئەگەر دیت خون کاریک شا کلاو له سهر سهری داده نین ئەوه واتای ئەوهیه که تو دور ده که ویتته وه. بهلام ئەگەر شا کلاویان له سهر خۆت دانا، ئەوه موژدهی ئەوهیه که که له پوور یکی زۆرت بۆ ده میتیهته وه.

(شیر): خواردنه وهی شیر له خهودا، نیشانهی تندرستییه کی هه مووده مییه، فرۆشتنی شیریش واتای ئەوهیه که ده که ویتته گوزه رانیکی خۆشی تاسه ره وه.

(شهو): ئەگەر خۆت دی له خهودا که له تاریکایی شهودا ده رۆیت، ئەمه چاوترساندنی ئەوهی تیدایه که هه ندی به ره له ستت دیتته بهر، دوات ده خه ن له گه یشتن به ئامانجه کانت.

(شووشه): ئەگەر شووشه که پر بوو، ئەوه موژدهی ئەوهیه که له کار و فرمان و دلداریدا سهرده که ویت. شووشه ی بۆشیش واتای ئەوهیه که تووشی ره نجه رۆیی دیتت. بهلام له پاش

هەندى گيروگرفت سەرکەوتنت دەست دەکەويت. شووشەى شکاويش نيشانەى ئەوھەيە کە کارەساتيکى ناخۆشت بەسەردا دپت.

ف

(فۆنۆگراف): ليدانى فۆنۆگراف لە خەودا، ياخود گوئگرتن لە دەنگەکەى ئەوھەيە دەگەيینی کە لە زۆرەيە کار و فرمانەکانندا دەست دەکەيت بەکارگوزارى و چستوچالاکى. لەو کار و فرمانانەيشدا سەردەکەويت.

(فەرھەنگ): کردنەوھەي فەرھەنگ واتای ئەوھەيە کە کار پراگرتن و نياز کردنت بۆ کردنى کاروبار دەبنە ھۆى دەستکەوتنى سوودپکى سامانى. فەرھەنگى داخراويش چاوترساندنیکە کە بەقسەى ميچکە ميچکەى کەسانى تر تەفرە مەخۆ. ئەگينا زيان لە خۆت دەدەيت.

(فريشته): ئەگەر ديت لە خەودا فريشتهيەک بەسەر خانووەکەتدا دەسوورپتەوھە، ئەوھە نيشانەى ئەوھەيە کە کەلک و چاکەيەکى زۆرت دەست دەکەويت. ئەگەر فريشتهکە لەگەلتدا بدوئ، ئەوھە موژدەى ئەوھەيە کە ھەندى خاوەن سايە و پايە دەبنە دۆستت. ويتەي فريشتهيش موژدەى ئەوھەي تيدايە کە لە ژيانى ژن و ميترديتدا کامەران دەبيت.

ق

(قاوھ): قاوھ نيشانەى بەختى چاک و خۆشگوزەرانييە.

(قاقەزى يارى): ئەگەر لە خەودا چاوت کەوت بەيەکيک بەقاقەزى يارى يارى دەکرد، ئەمە چاوترساندنیکە بۆ تۆ کە لە ھيچ کاروباريکى خۆتدا گۆزان دەست پى نەکەيت، تا ماوھەکى بەسەردا دەچى. ئەگەر خەوھەکەبشت وا بوو کە خۆت يارى قاقەزت دەکرد، ئەو قاقەزەى لە دەستيشتدا بوو چاک بوو، ئەوھە موژدەى ئەوھەيە کە سەردەکەويت.

ک

(کەلوپەلى پيشەسازى): بينينى کەلوپەلى پيشەسازى لە خەودا موژدەى ئەوھەي تيدايە کە لە کۆپى پيشەسازيدا سەردەکەويت. کەوتنە گەپى مەکينەکانيش واتای ئەوھە دەبەخشى کە گيروگرفتيتکى سەخت و گرنگت بۆ لادەبريت. بەلام وەستانەوھەي مەکينەکە، چاوترساندنیکە بۆ تۆ کە ئەو ريگايەى گرتووتە بۆ چارەکردنى گيروگرفتهکەت تەواو نيبە و پتويستە بيگۆريت.

(کەلوپەلى ناوماڤ): کرينى کەلوپەلى ناوماڤ موژدەى ژنھيتاننى بەدەمەوھەيە. بەلام ئەگەر خاوەن ژن بوويت و ئەوھەت لە خەودا دى، ئەوھە واتای ئەوھەيە کە ژيانى ژن و ميترديتان لە شپوھەيەکى چاکدا دەگۆرپت. کرينى کەلوپەلى کارکراو، ياخود ئەوھەي لەناو بازاردا بەناشکرا بانگ دەکەن بۆ فرۆشتنى لە شپوھەي بەرەبرەکانيدا، نيشانەى ئەوھەيە کە ناچار دەبيت کاروباريکى وا ھەلسوورپتيت کە پيت گرانە بيکەيت.

(کۆبوونەوھە): خەو بينين بەوھەيە کە چوويتە ناو کۆبوونەوھەي کۆمەلپکەوھە کە خۆت ئەندامپکى لەناويدا، واتای ئەوھەيە کە دەست دەکەيت بەرپکەخستەوھەي ناوھەندى دوو کەس کە ھەردووکیان ئەوھەيان بەبيردا نەدەھات کە جاريکى تر يەکتر بيننەوھە. ئەگەر خۆت دى لە خەودا کە خۆت نامادە دەکەيت لەپاش ماوھەيەک چەند دۆستپکى خۆت بينيت، ئەوھە واتای ئەوھەيە کە دەنگوياسى سەير سەير و کاربگەر دپنە بەرگويت. بينينى ئەو دۆستانەيش کە لە دەمپکەوھە لپيان جيا بوويتەوھە، موژدەى ئەوھەي تيدايە کە بەراستى چاوت پتيدان دەکەوئ. بينينى دۆستپکى مردوويش واتای ئەوھەيە کە دۆستاھەتبيەکى تازەت دەست دەکەوئ!.

(کووپە): ئەگەر کووپەکە پر بوو، ئەوھە واتای ئەوھەيە کە خۆشگوزەرانييەک بەرپوھەيە بۆ تۆ. ئەگەر کووپەکە ناوھەکى بۆش بوو، ھيچى تيدا نەبوو، ئەوھە چاوترساندنیکە بۆ تۆ کە خۆت لە نامۆزگارى بيتگانان و ھاورپى سەرەپتگا پپارپتيت!. خۆشاردنەوھەيش لەپشت کووپەيەکەوھە، واتای ئەوھەيە کە لەناو کۆبوونەوھەيەکى گرنگدا کردەوھەيەکى ناشيرين دەنوئيت.

(کپش): ئەگەر لە خەودا گفتوگۆت لەگەل کپشپکدا کرد، ئەوھە واتای ئەوھەيە کە بەم زووانە کامەرانپيەکت دەست دەکەويت.

(کەمەرە): ئەگەر خەوت دى لە ناوھراستى کەمەرە (دائره)يەکدا بوويت، ئەمە نيشانەى ئەوھەيە کە لە دەست کار و فرمانەکەى خۆت وەرپسيت، ژيانپشت تال بوو و پتويستە بيگۆريت. کپشانى کەمەرەيش موژدەى ئەوھەي تيدايە کە کردەوھەت پەسند دەکريت و پاداشت دەدرپتەوھە. چونکە تۆ خۆت دەخەبتە تەنگانەوھە بۆ ئەمەي بەکپک لە تەنگوچەلەمە رزگار بکەيت.

(کەشتيپەوان): ئەگەر خۆت دى لە خەودا بوويتە کەشتيپەوان، لە کەشتيپەيەکى گەشت کردندا، ئەوھە واتای ئەوھەيە کە دەست دەکەيت بەنوواندى کارگوزاريپەک لە کۆمەلایەتيدا. بەلام ئەگەر کەشتيپەکە گەرە بوو فرمانپکى پايە بلندت دەست دەکەوئ.

(کوچکردن): کوچکردن له خه ودا نیشانهی چوونه دهره ویه بهمه بهسی فرمانکردن و سرهوت بهخودان. خه و بینینیش بهچوونه دهره ویه له و خه وانه یه که له کاتی هوشیاریدا دیتته دی. گه شتی کورت واتای نه ویه که خانوو هکته دهگوتیزیته وه، یاخود فرمانه که ت دهگوزیت. نه گهر له کوچکه تدا نهرک و ماندوویتیت هاته بهر، نه وه چاوترساندنیکه بو توو که خوت له گوزران بپارتیزیت.

(که ره): بینینی که ره یاخود ئونیشک نیشانهی نه ویه که جهریه زه بییه کی پر به زمته به دهسته ویه بییه که ت. خواردنی که ره پیش له خه ودا، واتای نه ویه ته ندروست ده بیت و ده که ویتته کامه رانییه وه. نه گهر که سانی ترت دی که ره دهخون نه وه واتای نه ویه که هاو ده مه کانت دلسوژن بوته. کرینی که ره پیش موژدهی نه وهی تیدایه که که له پوروت ده ست ده که وئی. فروشتتی که ره پیش واتای نه ویه که کاره کی توو ههر له سه رگرتندا ده بی. دروست کردنی که ره پیش نیشانهی نه ویه ناوبانگ دهره که ت.

(کاتر میتر): بینینی کاتر میتری سه ر دیوار نیشانهی نه ویه که له رووی سامانداریه وه به ره و چاکی ده چیت. بیستنی چرکه چرکی کاتر میتر، واتای نه ویه که توو ده بی پشت به خوت به ستیت له بپاردانی کاریکدا که فری به سه ر دواروژی خوتوه هیه. به لام لیدانی کاتر میتر، موژدهی نه وهی تیدایه که به م زووانه که له پورویکی ته واوت ده ست ده که ویت. کاتر میتری دروست نیشانهی نه ویه که کوچکیکی دوور دپرت دیتته ری بو مه به سی فرمانکردن. کاتر میتری دواکه و توویش واتای نه ویه که توو خراپه ت له گه ل که سیکی وادا کردوه، که نه گهر له گه لیدا بسازایتیه که لکیکی زورت لیتی ده ست ده که وت. بینینی شووشه ی کاتر میتریش نیشانهی نه ویه که لی وردبونوه که ت له کاتی کاروبار هه ل سووراندندا ده بیتته هوی نه وهی پاداشتیکه باشت بدریتته وه. به لام شکاندنی شووشه ی کاتر میتر، چاوترساندنیکه بو توو که خوت بپارتیزیت له په له په ل کردن بو سامان په یداکردن به هوی پروژهی پروپوچه وه. دهنگی چرکه چرکی کاتر میتری ده ستیش نیشانهی نه ویه که دهنگوباسی خوتت به گوتدا دهری. کرین یاخود فروشتتی کاتر میتریش نیشانهی نه ویه که په یوه ندی خیزانیت به ره و چاکی دهروات.

(کاره سات): بینینی کاره ساتی ئوتومویل و فرۆکه و که شتی و کاروانی ریگای ئاسن، چاوترساندنیکه بو توو که خوت بپارتیزیت له چوونه دهره وه، تا ماوه به ک. نه گهر له خه ودا به چه کیک پیکرای، نه وه چاوترساندنیکه بو توو که ده بی ئاگات له خوت بی، نازارت نه دن.

(که وانچه): بیستنی دهنگی که وانچه (که مانجه) له خه ودا نیشانهی نه ویه که له کاره ساتی خوتدا به شدار ده بیت.

(کزه با): نه گهر خه وه که ت وا بوو که کزه با یه کی خوشی لی ده دایت، نه وه موژدهی نه وهی تیدایه که به خت ته واو یار ده بی، نه خوازه لا له که یه و به یه نی دلداریدا.

گ

(گه نه شامی): بینینی که ندووی پر له گه نه شامی موژدهی نه وه ده دات که ته ندروست ده بیت، به خوشییه وه راده بویت، مندالی باشیشت ده بی. خواردنی گه نه شامی نیشانهی نه ویه که ناز و جیازه که ت تا سه ر ده بی. شینایی گه نه شامییش نیشانهی نه ویه که سه رکه و تیکه بی هاوتات ده ست ده که ویت له کار و فرمانه که تدا.

(گوم): بینینی گوم له خه ودا نیشانهی دلداری و هه رزه کاری و هه لکردنه. مه له کردنی له ناو گومه که دا واتای نه ویه که به ره له ست له ریگه تدا نامینتی. نه گهر خه ویشتی دی که له ناو نه ستیرکیکی بوگه ناودا مه له ده که ت، نه وه چاوترساندنیکه بو توو که له بهر نه وهی که یه و به یه کانی خوت خراپ چاره ده که ت، تووشی دهر دیسه ری دیت.

(گریان): گریانی ناو خه و واتایه کی پیچه وانه ده به خشی... واتا ده بیتته نیشانهی دلخوشی.

(گوره وی): نه گهر خوت دی له خه ودا گوره وی ده کپرت، موژده ت لی بی، له رووی سامانداریه وه روو ده که یته چاکی. نه گهر گوره ویت به دیاری بو هات، نه وه واتای نه ویه که له خوشه ویستیکه دوور که و تووه وه دهنگوباست بو دی. نه و ژنه ی له خه ودا گوره وییه که ی دپا بی، واتای نه ویه خوی فری ده داته ناو جهریه زه بییه کی دلداریه وه. گوره وی دوورینه وه، یاخود پینه کردن نیشانهی نه ویه که به هوی کاروباری هیچو پوچه وه کاره ساتی گه وره روو ده دات. شتی گوره وییش واتای نه ویه که له کاریکی خه م هینه ریزگارت ده بی.

(گیانله بهر): بینینی ژماره به ک له گیانله بهرانی جوئی جوئی، چاوترساندنیکه بو توو که ژبانته پر ده بی له نهرک و ماندوویتی. به لام له نه نجامدا سه رده که ویت و، به ری ره نجی خوت ده خوت. بینینی گیانله بهرانی درنده ییش له باخچه ی گیانله بهراند، واتای نه ویه که توو نه ونده له کار و فرمانه که تدا شاره زا ده بیت، که س په نجه له په نجته نادات. نازاردانی گیانله بهریش له خه ودا، نه وه ده گه بینتی که کاره که ت سه رناگری، که به کامی خوت ناگه بت.

خۆرشت دانیش به گیانله بهر، موژدهی ئه وهی پتویه که نامه به کی گرنگت بۆ دئ.

(گورگ): بینینی گورگ نیشانهی ئه وهیه که دوژمنیکی فروفتلدارت هه به و داوت بۆ ده نیتته وه ئازارت بدات.

(گیتزه لئوکه): ئه گهر له خه ودا گیتزه لئوکه ت لئ پهیدا بوو، ئه وه وا ده گه بینتی که بۆ ماوه یه که به ده ختی پرووت تیده کات.

(گاز): ئه گهر خۆت دی له خه ودا په له هه وریکی گازت تووش بوو، ئه وه واتای ئه وه یه که ناچار ده بیته ژبانی خۆت له پیناوی ئابووری خۆتدا بگۆریت.

(گه نم): بینینی گه نم نیشانهی خۆشه ختییه له کاروباری سامان و دلداری و ژبانی ژن و میتریدا.

(گولاو): بینینی گولاو (کۆلۆنیا) یاخود بۆنکردنی گولاو نیشانهی ئه وه یه که ده که ویتته خۆشی و سه رهوت و دلسوژی و کامه رانی ناو خیزانه کات.

(گوشت): ئه گهر خۆت له خه ودا دی گوشت ده کپیت، یان ده بخۆیت به کالی، ئه مه واتای ئه وه یه که هیز و ته ندروستیت ده ست ده که وئ. گوشتی رزیویش نیشانهی ئه وه یه که تۆ ده ست کردوو به لادان له نیازپاکی، که چی پتویسته له نیازپاکی لانه ده ت.

ل

(لال): ئه گهر خه ووت دی لال بوویت، ئه وه واتای ئه وه یه که هاو پیکانت نرخ به گفتوگۆکه ی تۆ ناده ن!

(له هۆش خۆ چوون): له هۆش خۆ چوون له خه ودا، واتای ئه وه یه که پرۆژه کانت سه رناگرن. ئه گهر له خه ودا ژنیکت دی له هۆش خۆی ده چوو، ئه مه نیشانهی ئه وه یه که تۆ و ئه و ژنه په یوه ندیبه کی دلدارانه تان له ناودا پهیدا ده بی. ئه گهر به کیتکیش تۆی دی و له هۆش خۆی چوو، ئه وه واتای ئه وه یه که دهنگوباسی کاربگه رت به رگۆی ده که وئ که که لکی خۆتی تیدا ده بی.

(لۆکه): بینینی شینایی لۆکه موژدهی ئه وه ی تیدا به که ئه وه ندهی فراوانی کپلگه که له فرمانه کانتدا سه رده که ویت. چینی لۆکه بيش یاخود په موو نیشانهی ئه وه یه که سه به نیت له دوینیت چاکتر ده بی. سیپالی له لۆکه دروستکراویش نیشانهی ئه وه یه که له پرووی سامان و ده رانه ته وه ده که ویتته ئاسووده ییبه وه و داده مه زرتیت.

(لاسا یکه ره وه): ئه گهر له خه ودا لاسا یکه ره وه یه کی گه وره ت چاو پیکه وت، ئه مه واتای ئه وه یه که تۆ ده که ویتته خۆشگوزه رانییه کی ته وا وه وه، به جگار خۆش را ده بو تیریت. به لام ئه گهر خۆت بوو بوویت به لاسا یکه ره وه، ئه مه واتای ئه وه یه که بۆ هه ر کو تیه ک بجیت سه ر ده که ویت. ئه گهر خه ویشته بینتی که قسه کانت له بیر چۆته وه بیلیت له کاتی لاسا یکه رنه وه که دا، ئه مه چاو ترساندنیکه بۆ تۆ که تووشی کاره ساتی وا دیتت که پیت ناخۆش بی.

م

(مال): ئه گهر له خه ودا مال یاخود خانوویه کت بینتی ئه وه واتای ئه وه یه که له ناوچه ی ئیستاتدا کامه ران ده بیته، که ژن ده هینیت و مندالت ده بی. ئه گهر خانوویه کت دروست ده کرد، ئه وه واتای ئه وه یه که له فرمانه که ت سوود وه رده گرت، یاخود ژن ده هینیت.

(مار): بینینی مار بۆ هه رزه کار نیشانهی ئه وه یه که به م زوانه ژن ده هینتی بۆ خاوه ن ژن و مندالیش واتای ئه وه یه که کامه رانی و خۆشگوزه رانی ده ست ده که وئ.

(میشک): ئه گهر دان به میشک بدهیت موژدهی ئه وه ی تیدا به که فرمانه کانت زۆرتر له وه ی چاوه روانت ده کرد فراوان ده بن. فروشتنی میشک نیشانهی کۆچکرده. ده رکیشانی په ری میشک واتای ئه وه یه که هه لیکتی وات ده ست ده که ویت که هه ر به بیریشته نایه ت به لام سه ره برینی میشک ئه وه ده گه بینتی که ناچار ده بیته شیه ی ژبانی خۆت راست بکه یته وه. به خیتوکردنی جووجه له میشکیش نیشانهی ئه وه یه که هه یچ ده می بی ده رانه تیکتی دیاردیکراو و دامه زراو نابیت. پارچه پارچه کردنی گوشت میشکیش له سه ر خوان واتای ئه وه یه که تۆ ده که ویتته ناوه وه، دوو دوژمن یاخود دوو ناکۆک پیک ده هینیتته وه.

(مانگ): مانگی چله (جه نوهری) نیشانهی ئه وه یه که له مانگه کانی تردا ده ستکه وتی پاره ت زۆر ده بی، که له سامانداریدا سه رده که ویت. مانگی ره شه می (شوبات) موژدهی ئه وه ی تیدا به که ترس و له رزت له دلدا نامینتی. مانگی گولان (نیسان) نیشانهی کامه رانی و ناوبانگه. مانگی خه رمانان (حزیران) بۆ هه رزه کار نیشانهی ژنه پینانه له پیتسه ته وا بوونی ئه و ساله دا. بۆ خاوه ن ژن و مندالیش نیشانهی سه رکه وتنه. مانگی میوه خۆش (ته مووز) واتای ئه وه یه که هه رچیت ده وئ دیتته دی. مانگی گه لایژ (ئاب) نیشانهی ئه وه یه که هه ندی به ده ختیت به سه ردا دئ. ئه گهر خۆیشته دی له

خهودا که له مانگی په‌له (تشرینی یه‌که‌م) دا کارټیک ده‌که‌یت، نه‌وه چاوترساندنیکه بۆ تۆ که فرمانه‌که‌ت بخه‌یته دواى نه‌م مانگه.

(مندال): مندالی له دایک بوو نیشانه‌ی نه‌وه‌یه که تۆ ده‌بیته هاوکار له فرمانیکى به‌سووددا، که نه‌وه فرمانه فری به‌سهر فرمانه‌که‌ی پیتشووته‌وه، یاخود به‌سهر فرمانه‌که‌ی پاشه‌رۆژته‌وه نییسه. بینینی مندالیکیش که یاری بکات نیشانه‌ی نه‌وه‌یه که له‌لایه‌ن یه‌کیکه‌وه که لیتی ده‌ترسیت ده‌نگویاسی خوشت بۆ دى. بینینی مندالی نوستوویش موژده‌ی نه‌وه‌ی تیدایه که له دلداریه‌که‌تدا، یاخود له فرمانه سامانییه‌که‌تدا سه‌رده‌که‌ویت. بینینی مندالی نه‌خوشت یاخود نه‌وه مندالیه‌یش که ده‌گری نیشانه‌ی نه‌وه‌یه که توشی به‌دبه‌ختی دیت، یاخود دووبه‌ره‌کی ده‌که‌ویتته ناو فرمانه‌که‌ته‌وه. نه‌گهر له خه‌ودا له مندالیکت دا نه‌وه نیشانه‌ی نه‌وه‌یه که فرمانه‌که‌ت سه‌رناگرئ، یاخود له کاره‌که‌تدا سه‌رناکه‌ویت.

(میوه): خواردنی میوه له خه‌ودا واتای نه‌وه‌یه که له فرمانه‌که‌تدا سه‌رده‌که‌ویت که ته‌ندروستیت بۆ پیک دى. نه‌گهر میوه‌که به‌دره‌خته‌که‌وه بوو، نه‌وه نیشانه‌ی نه‌وه‌یه که له دلدارى و ژنه‌یتاندا کامه‌ران ده‌بیت. میوه‌کردنه‌وه‌یش له داره‌که‌ی واتای نه‌وه‌یه که هه‌رگیز هه‌ژاربت توش نایه‌ت.

(میوانخانه): نه‌گهر خه‌وت دى چوویتته ناو میوانخانه‌یه‌که‌یه‌وه تیدایه بنوویت، نه‌وه نیشانه‌ی نه‌وه‌یه که به‌و زوانه ده‌که‌ویتته ته‌نگوجه‌له‌مه‌ی چهند پرۆژه‌یه‌که‌وه که تیا‌ی‌اندا سه‌رناکه‌ویت.

(ماچکردن): ماچ کردنی خوشه‌ویست واتای نه‌وه‌یه که ماره‌ی ده‌که‌یت و کامه‌ران ده‌بیت. ماچکردنی ژنه‌که‌یشت واتای نه‌وه‌یه که له ژیانستاندا ناکۆکی نابین. نه‌گهر مندالیک ماچت بکات نه‌وه نیشانه‌ی نه‌وه‌یه که خوشه‌ختی رووت تیده‌کات. نه‌گهر بینیت یه‌کیکه‌ دهمی له یه‌کیکه‌ له ره‌گه‌زه‌که‌ی تر نزیکه ده‌خاته‌وه، نه‌وه واتای نه‌وه‌یه که به‌و زوانه هاوسه‌ریکی باش هه‌لده‌بژیرت بۆ خوشت. نه‌گهر ژن لیوه‌کانی خوشتی له خه‌ودا بینى، نه‌وه نیشانه‌ی نه‌وه‌یه که له کارټیک هونه‌ردا ناوبانگ دره‌ده‌کات. به‌لام نه‌گهر پیاو لیوه‌کانی خوشتی بینى نه‌وه چاوترساندنیکه بۆ نه‌وه که ناگای له خوشتی بۆ هاو‌ریکانی زیانی پى نه‌گه‌بیتن.

(مرواری): نه‌گهر ژن خه‌وی دى مرواری به‌دیاری بۆ هاتووه، نه‌وه نیشانه‌ی نه‌وه‌یه که

گوزه‌رانه‌که‌ی خوشت ده‌بى. ونبوونی مروارییش چاوترساندنیکه بۆ خاوه‌ن خه‌و که کار و فرمانه‌که‌ی به‌جوړیکى وا لى ده‌گوړى که پیتی دلته‌نگ ده‌بى. به‌لام دۆزبینه‌وه‌ی مرواری نه‌وه ده‌گه‌بیتن که هه‌ندى هه‌لی تازه‌ی لى هه‌لده‌که‌وى.

ن

(نان): نه‌گهر له‌و نانه‌ی ده‌یخویت له خه‌ودا، به‌شى که‌سانی تری لى بده‌یت، نه‌وه واتای نه‌وه‌یه که تا ده‌مینیت گوزه‌رانت باش ده‌بى. خواردنی نانی تازه‌یش موژده‌ی به‌خت چاکى پیتو‌یه. به‌لام نه‌گهر نانه‌که‌ کۆن بوو، نه‌وه چاوترساندنیکه بۆ تۆ که ناگات له خوشت بى، دوژمنت بۆ په‌یدا نه‌بى. نه‌گهر خه‌وه‌که‌ت وا بوو که له‌ناو کولتیره‌خانه یان نانه‌واخانه‌یه‌که‌دا بوویت نه‌وه واتای نه‌وه‌یه که مندالی زۆرت ده‌بى. به‌لام نه‌گهر نانت ده‌کرده‌وه نه‌وه واتای نه‌وه‌یه که مانگانه‌که‌ت فره‌تری لى دى!

(نامه): نه‌گهر نامه‌که له باهت کار و فرمانه‌وه بوو، نه‌وه واتای نه‌وه‌یه که سوودیکى گه‌وره‌ت له بازارگانییه‌کی بچوکه‌وه ده‌ست ده‌که‌وى. نامه‌ی خوشه‌ویستیییش نیشانه‌ی نه‌وه‌یه که دیتته ناو کۆمه‌لانی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه. نامه‌ی دلدارى ناوه‌ند دوو یار یاخود ژن و می‌ریش واتای نه‌وه‌یه که ریکوپییک ده‌بى له‌گه‌لیاندا.

(نوێژکردن): خه‌و بینین به‌وه‌وه که نوێژ ده‌که‌یت موژده‌ی نه‌وه‌ی تیدایه که سامانیکى زۆر و کامه‌رانیه‌کی ته‌واوت ده‌ست ده‌که‌وى.

(نووسراو): خه‌و بینین به‌خویندنه‌وه‌ی نووسراوانه‌وه واتای نه‌وه‌یه که ئاره‌زووی خویندنه‌واری ده‌که‌یت و، له‌وه‌یشه‌وه پاره‌یه‌کی زۆرت ده‌ست ده‌که‌وى. نووسراوانى که‌له‌که‌کراویش له‌ناو تا‌قاندان نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتن و زال بوونه به‌سهر گه‌روگره‌فته‌کانتدا.

(نه‌زانین): نه‌زانینی تۆ له خه‌ودا نیشانه‌ی ملکه‌چیتته. نه‌زانینی که‌سانی تریش به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه که تۆ ئاره‌زووی توانج و پلار تیتگرنت هه‌یه. نه‌گهر نه‌توانی ده‌ست‌نووسی خوشت بخوینیتته‌وه، نه‌وه نیشانه‌ی نه‌وه‌یه که گه‌روگره‌فتیکت هه‌یه و پیتو‌یسته‌ی راپوێژ به‌شاره‌زایان بکه‌یت. نه‌گهر ده‌ست‌نووسی که‌سانی تری بۆ نه‌خویندرايه‌وه، نه‌وه نیشانه‌ی نه‌وه‌یه که ده‌نگویاسی وات دیتته به‌رگوێ که سه‌رت لیتی سوور مپیتن.

(نوقوم بوون): نوقوم بوون له‌ناو ئاودا چاوترساندنیکه بۆ تۆ که خوشت له هه‌ندى کرده‌وه بپارێزیت که یه‌کیکه‌ له‌وانه ده‌ست‌بلاوییه. نه‌گهر له خه‌ودا یه‌کیکه‌ت له نوقوم بوون رزگار کرد، نه‌وه واتای نه‌وه‌یه که هه‌تا سالییک ده‌ست مه‌ده‌ره‌ گوړینی ژیانته. نه‌گهر له خه‌ودا

دیت یه کیتک له نوقوم بوون رزگارت دهکات، ئه وه چاوترساندنیکه بو تو که که مسته رخه میی خوت یه کیتک بو په یدا دهکات له فرمانه که تدا به ره کانتیت له گه لدا ئه کات و له وانه یه نانت ببری. به لام ئه گهر که شتییه کت دی نوقوم ده بی، ئه وه موژده ی ئه وه ی تیدایه که ژیانیکی خوش و به ریزت دست ده که وی.

و

(وینه دان): ته ماشاگردنی وینه دان (ئه لبووم) واتای ئه وه یه که ناشنایه تییه کی دلدارانه ت دست ده که وی، که له کاره ساتیکی خراپه وه دست پی دهکات به لام به ماره گردنی کچه که دواپی دیت. ئه گهر وینه کان هی شوپنان بوون، ئه وه واتای ئه وه یه که چهند گه شتییکت دیته بهر، دواپی له جیگه یه ک ده مینیته وه و نارام ده گریت و داده مه زرییت.

(ورچ): ئه گهر خهوت دی به ورچیکه وه را دهکات به دووتدا، ئه وه واتای ئه وه یه که له سه ر دست ی دوژمنیکتدا هه ندی گیروگرفتت دیته بهر. ئه گهر ورچه که ت کوشت یا خود له دست ی رزگار بوویت، ئه وه واتای ئه وه یه که به سه ر گیروگرفته کانتدا زال ده بییت.

(وینه): بینینی وینه به دیواره وه، نیشانه ی ئه وه یه که دۆستیکی چاکت دست ده که ویت. به لام ئه گهر وینه کان له ناو کوگایه کی بازرگانی یا خود له ناو ناوازه گاه (متحف) یکدا هه لواسرا بوون، ئه وه واتای ئه وه یه که له کار و فرمانه که تدا سه رده که ویت. ئه گهر وینه ی خوشه ویستیکی خوت له ناو (نیشان) یکدا دی، ئه وه نیشانه ی ئه وه یه که ئه و که سه له ته نگانه دا دلسوژیت بو ده نوینی. گرتنی وینه ی که سیکیش واتای ئه وه یه که ئه و که سه له فرمانه که تدا یارمه تیت ددات. وینه کیشانیش نیشانه ی ئه وه یه که فرمانه که ت ده گۆزی.

ه

(هیلکه): هیلکه بینین نیشانه ی سه رکه وتن و ده رانه تی باشه. خواردنی هیلکه یش واتای ئه وه یه که ته ندروستییه کی وات دست ده که وی که هه رگیز پیوستیت به پزیشک نه بی.

(هه له کردن): خه و بینین به هه له کردنه وه واتای ئه وه یه که تو له فرمانه که تدا وردیت. گونا ه گردنیش له خه ودا واتای ئه وه یه که تو خه ریکیت هه له بکه یت. به ره نگاری کردنی گونا ه گردنیش نیشانه ی ئه وه یه که ژیانیکی چاکی پر سه رکه وتن ده به یت بهر.

(هه لپه رین): بینینی سه ماکه ران له خه ودا نیشانه ی ئه وه یه که ژیانیکی کو مه لایه تی پر له کاری هونه ر راده بو پریت. هه لپه رکییش له گه ل یاره که تدا واتای ئه وه یه که ماره ی ده که یت. ئه گهر سه ماکردنیش له خه ودا کرد بو به پیشه بو خوت، ئه وه واتای ئه وه یه که کاره ساتی دلدار ی زورت به سه ردا نایه ت. جا هه تا ئه و یاره ده دۆزیته وه که پییه وه به ختیار بیت گه لیک جار له دلدار ییه کانتدا ره نجت به با ده چی.

(هیلانه ی مه ل): بینینی هیلانه ی مه ل نیشانه ی کامه رانی و کوکی ناو خیزانه. ئه گهر له خه ودا هیلانه یه کت ده پاراست له نازاردان، ئه وه واتای ئه وه یه که زور که سی وا هه ن نایاناسیت، به لام ئه وان نرخی خوت ده دهنی و کارت په سه ند ده که ن و بو چا که ی تویش تیده کو شن.

ی

(یا قووت): بینینی یا قووتی سوور نیشانه ی ئه وه یه که سه روت و خوشگوزه رانیت دست ده که وی. بینینی یا قووتی شینیش نیشانه ی ئه وه یه که به ختیکی چاک، بی ئه وه ی خوت به بیتردا هاتبی، به رپه وه ده تگاتی... یا قووتی زه ردیش موژده ی ئه وه ی تیدایه که دۆسته که ت و نازداره که ت دلسوژییه کی راسته قینه ی ده بی بو تو.

ته واو

۱۹۶۷/۶/۲۵

پہرہ رندہ

ئيميل

ياخود دەستووری پەرودە کردنی مندال

نووسینی: ژان ژاک رۆسۆ

راستی پەرستی هەرە بە ناویانگی فەرەنسە

ئەم نووسراوە

ئەم نووسراوە (ئيميل) ياخود ئەم (دەستووری پەرودە کردنی هەرە گەورە مندال) ه که ئيميرۆ پوخته که ی پیشکەشی خۆبندەوارە بەرپێژەکانی (کورد) دەکەم راستی پەرستی هەرە گەورە فەرەنسە (ژان ژاک رۆسۆ) لە سالی (۱۷۶۲ز) دا دایناوە. هۆی دانانی ئەم نووسراوەیش ئەو بوو که ئافرەتێک تکای لیکرد بوو رێگای پیشان بدات چۆن مندالە که ی خۆی پەرودە بکات. لێرەدا (رۆسۆ) خۆی وا پیشانداوە که بریتییە لە مامۆستایەکی تاییبەتی، مندالێک پەرودە دەکات که لە مێشکی خۆیدا ناوی ناو: (ئيميل) وەک باوکیکی دلسۆز بیروباوەری خۆی لە ناو ئەم نووسراوەدا دەرپێو دەرباری پەرودە کردنی مندالە که و شتیوێ ئامادە کردنی مێشکی: بۆ فیروونی سەرەتاکانی (کوردە و رەوشتی بلند) و (هەستی مرۆقاییەتی) و (زانستەکانی سروشت) و (میکانیک) و (کشتوکال بەرەم هێنان) و هەموو (بابەتیکی زانستی گشت لایی) ی تر...

جا بۆ ئەمە ی خۆبندەوارانی خۆشەویست بزانی نرخی راستەقینە ی ئەم نووسراوە لە چ ئەندازە یە کدایە دەلێم: مامۆستا گەورەکانی جیهان که لە (زانستی پەرودە کردنی مندال) دا بە پسیپۆر و شارەزا دادەنرێن وەک (بیزدۆ) و (بیستالۆزی) و (فرۆیل) لە سەر بنچینە ی ئەم نووسراوی (ئيميل) ه دەستوورەکانی خۆیان دامەزاندووە لە پەرودە کردنی مندالانی ئەم چەرخەدا، که لە خۆبندنگاکانی (باخجە ی ساواکان) و (سەرەتاییبەکان) دا بە کار دەهێنرێن... لە راستیشدا هەر ئەم جۆرە خۆبندنگایانەن که بە تەواوەتی کار دەکەنە هۆش و دل و دەروونی مندالەکان هەر لە سەرەتای ژيانیا نەو هەتا دوا یی ژيانیا ن!...

(ژان ژاک رۆسۆ) یە کێکە لەو چەند کەسە کە مە ی که لە جیهاندا پەیدا بوون وە بە هۆی (هێزی هۆش) یانەو تەوانیو بانه کار بکەنە ژيان و رەوشت و خوی هەموو مرۆقی سەر

زەمێن. بەرەمەکانی (ژان ژاک رۆسۆ) که نووسراوی (ئيميل) یە کێکە لەوان ئەمە دوو سەد سالی تێپەرپووە بە سەرباندا کە چی هێشتا لە زانکۆکانی جیهاندا رێزبان لی دەگیرێ و کەلکیان لی دەبێنرێ. کەلە پیاو هەکان و شۆرە ژنەکانی رۆشنبیری جیهان زۆرە بیان بوونە شاگردی بەرەمەکانی ئەو و پێیانەو دەل خۆش و سوپاسگوزار بوون. هەندیک لەوانە ئەمانەن: (کانت)، (هێگل)، (گۆتە)، (شیللەر)، (شاتۆربیان)، (لامارتین)، (جۆرج ساند)، (فرۆید)، (تۆلستۆی) که زۆر کەلکیان لە بەرەمەکانی ئەو وەرگرتووە کار تێکردنی بەرەمەکانی (ژان ژاک رۆسۆ) هەر لە خاکەکانی رۆژتا وادا نەگیرسایەو زۆری پێ نەچوو کاربان کردە خاکەکانی رۆژەلاتیش وەک (ژاپۆنیا) و (چینی تازە) که دەستوورەکانی پەرودە کردنی مندالی (رۆسۆ) یان لە ناو خۆبندنگاکانی خۆیاندا بە کارهێناوە. (ژان ژاک رۆسۆ) گرفتاری ئەقینە (سروشت) بوو. بەلای ئەووە هەموو مندالێک لە سەرەتادا چاکە و پاکە و بێ گەردە. بەلام کۆمەلایەتی خراب لە خستە ی دەبات لە بەر ئەو ئیمە پێوستە ئاگامان لێی بێ لە سروشتە چاک و پاکە که ی خۆی لا نەدات. دەبێ بە تەنگ ئەویشەو بێن که بیکە ی بە (مرۆف). و اتا نازاری کەس نەدات و زیان بە کەس نەگە یێنێ و تێش بکۆشێ بۆ کەلکی گشتی. بەواتایەکی تر (خۆپەرست) نەبێ (خوداپەرست) بێ. ئیمە ی (کوردەواری) ییش پێوستیمان بەم جۆرە دەستوورە هە یە که بە کاری بە یێنێن لە پەرودە کردنی مندالەکانماندا کاشکی بە کارمان دەهێنا تا لەم سەرگەردانیبە ی که تێیکە و تووین رزگار بێن.

شاکر فەتاح

(خاوەنی پرۆژە ی خۆبندەواری کورد)

سلیمانی - ۱۹۶۷/۴/۱۵

بام به مرۆفایه‌تی خۆمانه‌وه سازین

من به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه نیم که شاگردده‌که‌ی خۆم و راهیترا‌بی که بۆ پیشه‌ی یاسایی یاخود نایینی یان سه‌ربازی ده‌ست بدات... چونکه پیش ئه‌مه‌ی باوک و دایکی پیشه‌یه‌کی بۆ هه‌لبه‌ژێرن سروشت پیشه و کاریکی سه‌ره‌تایی بۆ هه‌لبه‌ژاردوه، ئه‌ویش ئه‌وه‌تا که بێ به (مرۆف) ... جا له‌به‌ر ئه‌وه ئامانجی هه‌ره باشی په‌روه‌رده‌کردن، ده‌بێ ئه‌وه بێ که هه‌موو که‌سیک له‌م پیشه‌یه‌دا و اتا له‌ پیشه‌ی (مرۆفایه‌تی) دا قāl بێ... چونکه هه‌موو که‌سیک له (تۆوی) سه‌ره‌تاییی ئه‌م (مرۆفایه‌تی) یه‌دا و هک یه‌ک به‌شیا‌ن به‌رده‌که‌وی.

له‌به‌ر ئه‌وه یه‌که‌م شت که فێری شاگردده‌که‌می ده‌که‌م: (ژیان) ه! ژیا‌نیش بریتی نییه له هه‌ناسه‌دان. بریتیه له جوولان و به‌کاره‌یتانی هه‌ست و هۆش و لیه‌تاتوو‌ییمان... هه‌ر په‌لویۆیه‌کیش بگرت له‌ له‌شی ئیمه‌دا یارمه‌تی ئه‌وه‌مان ده‌دات که په‌ی بیه‌ین به (بوون) مان... جا له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌وه‌نده‌ی ژیا‌ن به‌وه ده‌پێورێ که زوو به‌زوو هه‌ستی زیندوو‌انه به‌خۆمان بکه‌ین که (زیندوو) ین ئه‌وه‌نده ناپێورێ به‌درێژایی ته‌مه‌ن که ئه‌وه‌نده رۆژه ژیا‌وین!...

مرۆف به‌نده‌یه

مرۆفی شارستانی‌ش هه‌ر له دایکبوونی‌یه‌وه تا ده‌مڕێ به (به‌نده‌یی) یه‌وه ده‌ژی... له تافی مندالییدا به‌نده‌ی جلوه‌رگه ته‌نگ و ته‌سکه‌کانیه‌تی که له‌وانه‌ن هه‌ناسه‌ی سوار بکه‌ن!... که ده‌یشمڕێ له‌ناو گۆره ته‌نگ و ته‌سکه‌که‌یدا ده‌مێنیه‌وه... به‌درێژایی ژیا‌نی خۆشی له چنگی کۆت و زنجیری کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌مان و یاسا سه‌خته‌کانی رزگاری نابێ... ئه‌گه‌ر سه‌رنج له سروشت بده‌ین و شیوه‌ی کارکردنی ته‌ماشای بکه‌ین ده‌بینین: مندال به‌هه‌زار شته‌وه خه‌ریک ده‌کات، تا له په‌لویۆ ده‌که‌وی... له ژیا‌نی مندالییدا هه‌موو جووره گیروگرفتیک ده‌روێنی. فێری ده‌کات له واتای (نازار) و (خه‌فه‌ت) تیبگات رایشیده‌هینێ به‌سه‌ختیه‌وه که زۆری پێ ناچێ له ژیا‌نی دوا‌رۆژیدا تووشی ده‌بێ!... (سه‌رگه‌ردانی) مندالی‌ش له‌وه‌وه په‌یدا ده‌بێ که (کز) و (بێ ده‌سه‌لات) ه، کزی و بێ ده‌سه‌لاتیه‌ش بنچینه‌ی هه‌موو خراپه‌یه‌کن. که‌واته تا ده‌توانیت منداله‌که‌ت له هه‌موو روویه‌که‌وه به‌هه‌تێز بکه. تا به‌یتته (پیاو) یکی باش و به‌که‌لک!... جا ئه‌گه‌ر بۆمان بلوايه هه‌ر شتی‌که‌مان ئاره‌زوو بکرايه ئه‌تر هه‌یج کاریکی خراپمان نه‌ده‌کرد، هه‌یج

فرمانیه‌کی ناشایسته‌مان له ده‌ست نه‌ده‌وه‌شایه‌وه!... له‌ناو هه‌موو کرده‌وه و په‌وشته‌کانی (خودا) یشدا که زاله به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌دا و ده‌توانی هه‌موو کاریکیش بکات (دل چاکی) له هه‌موویان زۆتر پێوه‌ی دیاره. به‌و شیوه‌یه‌ش که دیتته به‌رچاومان له هه‌موو کرده‌وه‌کانی تری زۆتر خۆی ده‌گرێ و زۆتریش ره‌گی دا‌کو‌تاوه!.

یاریکردن به‌ناگر

که شاگردده‌که‌م (ئیمیل) خۆی خه‌ریک ده‌کات به‌یاری و گه‌مه‌یه‌که‌وه نامه‌وی به‌ره‌ستی بکه‌م له نازاردانی خۆی... به‌پێچه‌وانه‌وه له‌وه دلته‌نگ ده‌بم و رقم هه‌لده‌ستی که هه‌رگیز خۆی نازار نه‌دات... چونکه به‌و ره‌نگه که گه‌وره بوو ئاشنا نابێ به (نازار) وه نازاریش ئاشنا نابێ به‌وه‌وه هه‌یج کامیه‌کی‌شیا‌ن له‌گه‌ل ئه‌و‌یترا رانابێ... که چی راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌تا به‌رگه‌رتنی نازار و خۆ راهیترا‌ن به‌نازاره‌وه یه‌که‌م (وانا) ی هه‌ره به‌که‌لکه پێویسته فێری بێ... له‌جیا‌تی ئه‌مه‌ی منداله‌که‌ت له ژوو‌ریکی کپ و بێ ده‌نگ و بێ بادا به‌هه‌تیه‌وه که بۆ ئه‌و به‌چه‌شنی (به‌نده‌یخانه) یه هه‌موو رۆژیک بیه‌ره ده‌شت لێی بگه‌رێ بام به‌ئاره‌زووی خۆی بزو‌یتته‌وه بام هه‌لپه‌رێ بام بکه‌وی و هه‌لبه‌ستیه‌وه بام جاریکی تریش بکه‌ویتته‌وه!... جا هه‌رچه‌ند زۆتر بکه‌وی ئه‌و رۆژه‌ی زۆتر لێ نزیک ده‌بیتته‌وه که فێر بێ چۆن له‌پاش (که‌وتن) (راست بیه‌ته‌وه) که چۆن خۆشی له (که‌وتن) بپاریزی!

بێ ده‌سه‌لاتی به‌پێی که‌س ده‌گۆرێ

که ده‌لێین: (مرۆف کز و بێ ده‌سه‌لاته) مه‌به‌سه‌مان چیه‌؟... وشه‌ی (بێ ده‌سه‌لات) له واتا و مه‌به‌س پێشاندانی‌دا به‌نده به‌و که‌سه‌وه که پێی ده‌گوترێ: (بێ ده‌سه‌لات) ... هه‌رچی جرو‌جانه‌وه‌ر یاخود کرمیک هه‌تێز له‌وه‌نده زۆتر بێ که پێویستی پێی هه‌یه به‌جرو‌جانه‌وه‌ر یاخود به‌کرمیک (به‌هه‌تێز) داده‌نرێ... هه‌ر فیل یاخود شێر، یان سه‌رکرده‌ی داگیرکه‌ر یان پاله‌وان، ته‌نانه‌ت ئه‌و خودایه‌ش که (پێویستی) یه‌کانی له (هه‌تێز) ی زۆترین به (کز) و (بێ ده‌سه‌لات) داده‌نرێ!...

ئه‌و که‌سه‌یه‌ش که (نازاد) ی ته‌واو بێ ته‌نیا ئه‌وه‌نده ئاره‌زووی شت ده‌کات که له توانایییدا بێ بیکات هه‌رچی‌یه‌کیش ئاره‌زوو بکات بیکات ئه‌مه بیروباوه‌ری بنچینه‌یی منه تۆش له‌گه‌ل منداله‌که‌تدا به‌کاری به‌ینه ئه‌وسا که بۆت ده‌رده‌که‌وی: هه‌رچی ده‌ستووریکی په‌روه‌رده‌کردن هه‌یه له‌م سه‌رچاوه‌یه‌وه په‌یدا ده‌بێ.

مندالەكەى خۆت وا فېر بكه كه پشت به كەس نەبەسى پشت به (شتومەك) بېهستى و هېچى تر بەلام ئەوئيش له كاتى (پىئوسىتى)دا لىتى بگهړى بام ئاره زوووه كانى تووشى بهرهلستى كەرسته يى بېن، ياخود بهرهلستى له ش بېن. يان تووشى ئەو سزايه بېت كه له ئەنجامى كرده وه و كارى خۆبه وه پېنى دهگات... جا ئەگەر تۆ هاتوو ئەم كارساتانه جارېكى تر دووباره بوونه وه مندالەكە ئەو (وانا) بهى بېر دهكه وئته وه كه له يه كه م جاريدا وه رېگرتوووه!.

خۆپاراستن ياخود خۆ چاكر دهنه وه

تۆيش هەر له سەر ئەو پىنگايه پرۆ كه نه هيليت هه له ياخود خراپه ي مه كه له هه له كردن. پىئوسى مه لى له دەست بووه شىته وه. به لام بى به شى ئەو هه له يه مه كه!... مه به سىش له مه ئەوه يه كه (تاقىكر دهنه وه) جىگاي (ياسا) بگرتته وه، له وه دا كه ده توى له شتىكى دوور بخه يته وه كه بۆ مرۆف نه شى بىكات... نابى مندالەكەت هه رچى ويست دهستى بكه وئ ده بى ئەوه نده ي دەست بكه وئ كه (پىئوسىتى) ي پىي هه يه... به و ناوه يشه وه نابى كار بكات و بچوولئىته وه كه كوئرانه ملكه چى دهنوئى ده بى به و ناوه وه كار بكات كه به پىئوسىتى ده زانئ بگري. ئەم وشانه يش له فه ره نگی مندالەكەت دوور بخه ره وه: (گوئ دىرى) و (ملكه چى) (فه رمان) و (فه رمانى سه رشان) و (ئوبالى ئەستوووه)... كه وات رايئنا مندالەكە پياوئىكى به ئارام و له سه رخۆ و، خۆشه ويستى ياسا دهرده چى... هه ره ها ده بىته (گوئگر) و (ملكه چ) ئىك بۆ تۆ، ده توانى به ئاسانى كىشى بكه يت بى ئەمه ي داواى ملكه چى لى بكه يت و، وهك (فه رمانىكى نه نكه ويست) ئەو ملكه چى به سه ردا بده يت!... ته نانه ت ئەگەر ئەوه نده يشى ده ست نه كه وئت كه لىتى ده خوازيت، از له ملكه چى و گوئ دىرى خۆى ناهىئيت! چونكه سه روشتى مرۆف وايه: هه رچى سه روشتى كاروبار و كارسات دهيدا به سه ريدا به ئارام و سنگىكى فراوانه وه جىبه جىي دهكات. به لام كه مرۆفئىكى تر فه رمانى به سه ردا بدات هه ز ناكات ئەو فه رمانانه جىبه جى بكات!.

چاكه يه له كانگاي دهر وونى مرۆندا بنجى به ستوووه، نهك خراپه

ئەمه يش بخه ره پىش چاوى خۆت كه ئاره زوووه كانى سه ره تايى كه سه روشت ده يانخاته دلى مرۆقه وه هه موودهم راست و دروستن، ئەمه يش ده ستورئى كه ته واو هېچ گومانىكى تى نابرى... چونكه له دلى هېچ كه سىكدا هه له و گوناھى وا نىيه كه بنجى دابه ستى... له راستيدا هه موو هه له و گوناھىك هۆى خۆى هه يه سه رچاوه ي دهر وه ي خۆى هه يه كه ده تانرئ بدۆزئىته وه... جا له بهر ئەوه پىئوسىته (په ره رده كردنى مندال) له ساله كانى سه ره تاي ته مه نيدا له سه ر ئەو بنچينه يه بى كه راسته و راست فېرى كرده وه ي چاك و راستگوى نه كرى هه ر ئەوه نده ي به سه كه دلى مندالەكە و دهر وونى مندالەكە له كرده وه ي خراپ و به دخويى بپارئزى! ياخود به واتايه كى تر: خۆت به وه وه ماندوو مه كه كه چاكه له ناو دهر وونى مندالەكە دا بروئى چونكه (چاكى) هه ر له خۆبه وه له سه روشت و هه ستى مندالدا هه يه و بنج به ستىش بووه، تۆ هه ر ئەوه نده به ته نكه وه به كه دهر وونه پاك و خاوتنه كه ي مندالەكە له و خراپانه بپارئزيت كه له دهر وه بۆ دىن!... ته نيا وانا يه ك كه پىئوسىت بى به مندال بگوترى ياخود به هه موو كه سىك بگوترى، له هه موو تافىتى ته مه نيدا، ئەوه يه كه پىي بلئيت: (نه كه يت ئازارى كه س بده يت!) چونكه كردنى چاكه خۆشى ئەگەر بىتو له سه ر ئەم وانا يه نه روا ت به چاكه كردنىكى بى فه ر ياخود پىچه وانه، يان پر ته نگوچه له مه داده نرى... ئاخۆ كه سى وا هه يه كه هه رگىز چاكه نه كات?... نه . كه سى وا نىيه... له راستيدا هه موو كه سىك چ پياوى چاك بى چ پياوى خراپ تا ئەندازه يه ك چاكه دهكات... به لام جارى وا هه يه ئەو چاكه يه ي ئەم پياوه ده يكات ياخود ئەو پياوه مرۆفئىك ده خاته كامه رانىيه وه به لام به هۆى ئەو چاكه يه وه سه د كه س سه رگه ردان ده بى... جا هه رچى خراپه يه ك هه يه له مه وه روودهدات!.

هه لئاردنى ئەو زانىار بىانه ي به مندال ده گوترىن

ئەو زانىار بىانه يش كه فېرى كور كه تى ده كه يت پىئوسىته زۆر به وردى هه لئان بىئزىت... چونكه زىره كىي مرۆف تا ئەندازه يه كه له وه تىنا په رپت هېچ كه سىكيش نىيه كه بتوانى هه رچى زانىار بىه ك هه يه له جىهاندا بىخاته مئشكىبه وه ته نانه ت كه سى وايش نىيه كه بتوانئ ئەو زانىار بىانه ي كه بلاو بوونه ته وه به ناو مئشكى كه سانى تر دا وه ريان بگري!... جا چونكه هه موو بىروبا وه رپكى هېچ بووچ له به رامبه ريدا راستىبه كى ته واو هه يه كه واته راستىبه كان ئەوه نده زۆرن له ژماره نا يه ن هه ره ها بىروبا وه رى پر وپو وچىش ئەوه نده ي ئەو

راستیباڭە زۆر!... كەواتە پېتېستە ئەوئى فېرى منداڭنى دەكەين ھەلپەردە و پوختە بن جا لەم پرووئە ئەوئى لە پېتە ھەموو شتەكدا پېتېست بې ئەوئە كە فېرى بەسەر دل خۆشكردنى پېاوە ھەبى لە ژيانيدا ھەروەھا ئەوئە كە چاكە و كەلك و خۆشگوزەرانى پېك بەتېنى ئەو زانباريانەيش كە ھەر لەم بابەتەو دەوئى ئەمەندە فراوانن و لكيان لى بۆتەو ھەلگەرن پېاوى تېگەيشتو بەوردى تېيان بگات و لېيان بگۆلئەتەو دەھەر لەبەرئەمەيە كە ئەو منداڭى بمانەوئى بې بە پېاوىكى تېگەيشتو پېتېستە شتى و ھەي فېر بگەين كە ھەر زانبارى بى!... كەواتە ھەموو دەم ئەم راستىبەت لەبېردا بى: كە زانين ئەوئەندە ھەلگەردن زان نابەخشى. لە راستيدا ئېمە كە رى ون دەكەين ھەر لەبەر ئەوئە نىيە كە نەشارە زان زۆرتر لەبەر ئەوئە ونى دەكەين كە يەجگار پشت ئەستورين بەخۆمان كەواتە بام لە ھەست پى كەردمانەو ھەروەھا پەكانى خۆمان دەست بەخەين، لە راستيدا ئەمە راسترين پېگايە بۆ ئەوئە بېروباوەرى دوست پېك بەتېن بام ھەر ئەندامانى ھەست پى كەردمان بگەينە رابەر بۆ پەي بردنە سەرەتايىيەكان!... ھېچ نووسراوىك نىيە كە لە سروشت راستر بى ھېچ خۆئىدنىكېش نىيە كە لە زانينى راستى بەگەلكتر بى!... كەواتە شاگردەكەت فېر بگە: بەچاوى خۆئى دەمەن و پروكەش و كارەساتى سروشت بېنى و سەرنجى لى بدات ئەگەر چاوى كەوت بەگۆگايەك دەروئى پەلە مەكە: زوو رازى گەشەكردنەكەى تى بگەبېنىت و سەرچلېي داھركېنئەتەو مەھىلە شتېك بزاني بەھۆئى تۆو ھەي لى بگە: وا بزاني بەسايەي خۆئەو ھەر لە خۆئەو ئەو شتەي زانېو... چونكە ئەگەر ھاتو ھۆشى خۆت خستە جېي ھۆشى ئەو بى گومان رۆژئىكى وا دى كە ھۆشى منداڭە كە لە بېرگەردنەو بگەوئى ئەوساكەيش ھەروەك يارىيەكى منداڭەئەي لى دى، ياخود ھەك تووتېيەكى لى دى كە بەبېروباوەرى كەسانى ترەو ناز بگات!.

ھەلەكانى بۆ راست مەكەرەو

ھەر كاتى كورەكەت ياخود شاگردەكەت ھەلەكەي كرد ھەلەكەي بۆ راست مەكەرەو جېي بەھىلە بۆ خۆئى. لە دەمت نەبېتە دەرى تا خۆئى بەھەلەكردنەكەي خۆئى دەزانتى و راستى دەكاتەو! ياخود ئەگەر ھەر وېستېشت شتېكى بۆ بگەيت لەوئەندە زۆرتى بۆ مەكە كە لە بەكەم ھەلدا شتى و ھەي بۆ بەتېنئە پېشەو كە يارمەتېي بدات زوو لە ھەلەكانى خۆئى تېبگات... چونكە ئەگەر ھەلە نەكات ھېچ فېر نابى!... دەستورى ھەرە گەورەي شېوئە پەروەردەكردنەكەي منبېش ئەمەتا: مېشكى منداڭەكە بەبابەتەي زۆر و زانبارى زۆر پى

مەكە!. تەنبا بەت و زانبارى پېتېستى فېر بگەيت بەسەتەي بەلام و ربا بە ماوئە ئەوئە نەدەيت: بېروباوەرى پەشوكا و بى سنوور لە مېشكيدا دروست بې... ئەوئە زان بەمن ناگەبېنى كە لە بابەت شتېكەو ھېچ نەزاني ئەمە چاكترە لەوئە كە ھەلەي تېدا بگات. من ھەر ئەوئەندە دەوئى لە شارەزاكردنيدا ھەندى راستى: كە بېبارئىزم لەو ھەلەئەي كە تېيان بگەوئى.

بەگەلكترين شت ئەوئەيە كە خۆئى خۆئى فېر بگات

ئەوئە لەسەر تۆ نىيە كە منداڭەكەت فېرى ھەموو جۆرە زانستېك بگەيت تۆ ھەر ئەوئەندەت لەسەرە كە فېرى ئەو رېگايەي بگەيت كە چۆن چىزكەي ئەو زانباريانە بگات. كە چۆن تېيان بگات و چۆن لېيان بگۆلئەتەو ئەوئەيش لەو كاتەدا كە دەستى تېگەيشتنى ھەبى... ئەمەيش دەستورىكى بىنچىنەبىيە بۆ ھەموو پەروەردەكردنئىكى دروست، ھېچ گومان لەوئەيشدا نىيە كە ئەو بېروباوەرەئەي مرۆف خۆئى فېريان دەبى و خۆئى دەست خۆئى دەخات زۆرتر لە مېشكيدا جىگىر دەبن و، باشتەر تېيان دەگات لەو بېروباوەرەئەي كە كەسانى تر فېرى دەكەن!... چونكە مرۆف ئەوئە پى خۆشترە كە بەھۆئى تېكۆشنىيە خۆئەوئە شت بدۆزئەتەو و بىجگە لەو بەجۆرئىكى تېكرابى ھۆشيشمان راست دەبېتەوئە لە ملكەچكردنى كۆترانە بۆ ئەو دەسەلاتەي كە بەزۆر بېروباوەرى خۆمان بەسەردا دەچەسپىنى! كەواتە مامۆستا راستەقېنەكانمان ئەمانەن: (تاقىكردنەوئەكان) (تاسە و تەزووئەكان) (دل ھاتنە جۆشەكان)... مرۆفئىش لەزىر سېبەرى بارى تايبەتېي خۆئەي ھېچى وا فېر نابى كە بەكەلكى بى و لەگەلئە رېك بگەوئى... جا ھەر رۆژئىك تانيمان شاگردەكەي خۆمان وا لى بگەين كە واتاي وشەي (بەكەلك) تى بگات ئېمە ھۆبەكى تازەمان دەست دەكەوئى كە بتوانين بىخەينە ژىر چنگى خۆمانەو... لە راستيدا پېتېستە ئەم پرسە كە دەلئى: (كەلكى ئەم شتە چىيە... بەكارى چى دى?... بىكەين بەواتە و نىشانئىكى پېرۆز كە مامۆستايىش و شاگردىش ھەموو كەردەوئەكەي خۆباني لە ژياندا پى تاقى بگەنەو!.

بام پەروەردەكار بېنى بەنموونەبەك بۆ شاگردەكەي خۆئى

ھەر بەخىتوكەرىك لە پەروەردەكردنى شاگردەكەي خۆئەي قسە زۆر بەكار بەتېنى و لە ئەندازەي تېپەر بگات ھەلە دەكات. لە راستيدا ئېمە يەجگار دەمەورەي دەكەين يەجگار لىكدانەو و رۆشكردنەو بەكار دەھىنين بەزمان. كەچى ھەست بەو ناكەين كە منداڭان و

ته‌ماشاگردنی مرۆڤ و نرخه راسته‌تینه‌کانی شتوبه‌ک

هه‌روه‌ک سه‌رنج ده‌دری زۆربه‌ی که‌سان به‌چاویکی و اوه سه‌یری هونه‌ره جوئی جوئی‌کان ده‌که‌ن و پێیه‌وه راهاتوون که کاتی دینه سه‌ر ریزکردنیان به‌پیتی ئەندازه‌ی چاکی و به‌که‌لکی و گرنگییان هونه‌ره بی به‌ره‌کان له سه‌رووی رسته‌که‌وه داده‌نین هونه‌ره به‌که‌لکه‌کانیش له دامینی رسته‌که‌وه داده‌نین!... تۆیش نه‌گه‌ر بێتو شاگرده‌که‌ی خۆت به‌خه‌يته سه‌ر ئەوه‌ی که باوه‌ر به‌م پێشبینیه‌ پرۆپوچانه بکات یاخود له به‌کاره‌یتانی ئەو پێشبینیانه‌دا هاوبه‌ش بیت له‌گه‌لیدا به‌هه‌له‌دا ده‌چیت... ئەگه‌ره‌هاتوو ریزی گه‌وه‌ره‌فرۆشت له‌کوگا ناوازه‌که‌یدا زۆر گرت له‌هی ئاسنگه‌ر یاخود کلیل و کلۆم دروستکه‌ر له‌دوو‌کانه پنتیه‌که‌یاندا. ئەنجامی سروشتی ئەو ره‌وشته‌ت به‌وه ده‌گات که منداڵه‌که‌ گه‌وره بوو بیه‌رکردنه‌وه‌ی هه‌له‌ له‌ناو مێشکیدا جیگیر بێی له‌بابه‌ت نرخه‌ی هه‌موو شتی‌که‌وه... منداڵه‌که‌ وای لێ دێی که ریزی له‌و شتانه‌ بگری‌ت که نرخیان گرانه و که‌لکیان که‌مه ریزی له‌و شتانه‌یش نه‌گری‌ت که نرخیان هه‌رزانه و که‌لکیان زۆره!... جا هه‌ر کاتی ئەم جووره سه‌یه‌رکردنه له‌ مێشکی منداڵه‌که‌دا بنج به‌ست بوو هه‌رچی ره‌نجی‌کت داوه له‌ پیناو به‌خێوکردنیدا له‌ شیوه‌یه‌کی راست و دروستدا به‌با ده‌چی!... به‌کورتی هه‌تا هونه‌ره‌که به‌که‌لک بێ و پتویست بێ مرۆڤ له‌سه‌ری پتویسته‌ ریزی لێ بگری و چه‌ندیش هه‌له‌ده‌گری نرخه‌ی خۆی بداتی... منیش له‌ سه‌رووی رسته‌ی هونه‌ره به‌که‌لکه‌کانه‌وه (هونه‌ری کشتوکاڵ) داده‌نیم که له‌ هه‌موو هونه‌ره‌کانی تر کۆنتره!... دوا‌ی ئەویش هونه‌ری (کان هه‌له‌که‌ندن) و پێشه‌سازیه‌که‌ی سه‌ر به‌کانه‌کان داده‌نیم... دوا‌ی ئەویش (هونه‌ری باززگانی) داده‌نیم... تا هه‌موو رسته‌که‌ ته‌واو ده‌که‌م... جا پتویسته‌ شاگرده‌که‌ وای فیه‌ر بگری که له‌م چاوه‌وه سه‌یری هونه‌ره‌کان بکات و اتا به‌پیتی ئەم رسته‌یه‌ نرخیان بداتی... نه‌ک ماوه‌ی ئەوه‌ بدری که بیه‌ر هه‌چو‌پو‌چه‌کان کاری خراپ له‌ سه‌رنجدان و سه‌یه‌رکردنه‌کانی بکه‌ن... ئا له‌م کۆره‌دا (ئیمیل)ی شاگردم ده‌توانی‌ت به‌تیه‌کی^(١) زۆر و به‌که‌لک له‌ نووسراوی (رۆبسن کرۆزۆ) وه‌رگری!

کوران لاسایی کرده‌وه‌کانمان ده‌که‌نه‌وه نه‌ک قسه‌که‌مان. ئەوانه ده‌یان‌ه‌وی چه‌شنی ئیمه بجوولینه‌وه یه‌کی‌ک بن وه‌ک ئیمه به‌لام گوئی ناده‌نه قسه‌که‌مان. ئەگه‌ر گوئی‌شیان له قسه‌که‌مان گرت زۆر له‌بیرباندانامینیتته‌وه... خۆیشم ئەوه‌م پێ خۆش نییه که شاگرده‌که‌م له‌سه‌ر نووسراوی خۆیندن بکه‌م... چونکه نووسراوی فیه‌ری ئەوه‌مان ده‌کات: له‌ شتی وای بدوین که له‌ راستی و رووداوا هیچیان لێ نه‌زانین... خو ئەگه‌ر په‌رسا‌ریشم لێ بکه‌یت که چاکترین نووسراوی کامه‌تا که ژیان وه‌ک خۆی هه‌یه، فیه‌ری شاگردی بکات و اتا وه‌ک خودا دروستی کرده‌وه؟ منیش وه‌رامت وای ده‌ده‌مه‌وه که ئەو نووسراوه هه‌ره چاکه له نووسراوه‌کانی (ئه‌ره‌ستوو) یاخود راستی په‌رسته‌کانی تر نییه!... ئەو نووسراوه‌ ناوی (رۆبسن کرۆزۆ)یه...^(١) چونکه ئەم نووسراوه ئەوه‌مان پێشان ده‌دات: که مرۆڤیک چۆن ده‌ژی به‌ته‌نیا له‌ناو دوورگه‌یه‌کی چۆله‌هۆلدا که که‌سی تیدا نه‌بێ ته‌نیا گیانه‌به‌ر و گژوگیای تیدا بێ!... که چۆن ده‌ژی له‌سه‌ر سروشتی خۆی؟... هه‌روه‌ها ئەوه‌مان پێشان ده‌دات که مرۆڤ چۆن به‌سه‌ر که‌ره‌سته‌کانی سروشتدا زāl ده‌بێ چۆن رایان ده‌هه‌یت به‌ ئاره‌زووی خۆی چۆن ده‌یان - چه‌وسه‌تیه‌ته‌وه بو‌که‌لک و چاکه‌ی خۆی... که ئەمانه هه‌موویان ئاسۆی بیه‌رکردنه‌وه له‌ پێشه‌سازی و شت دا‌هه‌یناندا منداڵ ده‌که‌نه‌وه... پتویسته ئامانجی هه‌ره‌ گرنگ له‌ په‌ره‌رده‌کردنی شاگرده‌که‌دا ئەوه‌ بێ هه‌رچی بیه‌رکردنه‌وه‌یه‌ک هه‌بێ له‌ بابه‌ت ئاشنا‌یه‌تیه‌ی کۆمه‌لایه‌تیه‌وه و منداڵ ناتوانی تیه‌ی بگات له‌ ئاسۆی بیه‌رکردنه‌وه‌ی ئەوی دوور به‌خه‌یتته‌وه... به‌لام هه‌رده‌می کاره‌سات هاته‌ پێشه‌وه و زانیاریه‌که‌ی منداڵه‌که‌ گه‌شه‌یان کرد و گۆرران به‌جو‌ریکی وای که ناچار بکه‌ن ئەوه‌یان تیه‌بگه‌یتیه‌ی که چۆن مرۆڤه‌کان هه‌ندیکیان پشت به‌هه‌ندیکیان ده‌به‌ستن و چۆن یارمه‌تیه‌ی بیه‌کتر ده‌ده‌ن له‌ بابه‌ت گه‌لی رووی ژیا‌نه‌وه، هه‌ر خه‌می ئەوه‌ت نه‌بێ که رووی په‌وشتی یاخود رووی وێژه‌یه‌ی له‌ناو رووه‌کانی ئەو یارمه‌تیدانه‌دا بو‌ منداڵه‌که‌ ده‌ریخه‌یت چاکتر ئەوه‌یه که له‌وتیه‌ ده‌ست پێ بکه‌یت که له‌پێش هه‌موو شتی‌که‌دا رووی وه‌ریگری‌ت بو‌که‌لک و چاکه‌ی یارمه‌تیدان له‌ کۆری په‌ره‌پیدان و گه‌شه‌پێکردنی پێشه‌سازیه‌که‌ی و هونه‌ره‌کانی مێکانیکدا... که مرۆڤ وای ده‌کات بیه‌ته (پیاویکی به‌که‌لک) بو‌ براکانی خۆی له مرۆڤایه‌تیدا!!

(١) رۆبسن کرۆزۆ: رۆمانیکی ئینگلیزی دانیال دیقۆیه - ١٧١٩، ده‌باره‌ی رووداوه‌کانی (رۆبسن) که گێژاوێک ده‌یخاته‌ ناو دوورگه‌یه‌کی دووره‌ ده‌ستی چۆله‌وه، به‌لام له‌گه‌ل (جومه‌)ی خزمه‌تکاریدا به‌ به‌خته‌وه‌ری تیا‌یدا ده‌ژین، دوور له‌ دنیا.

(١) یان راستتر: په‌ند و وانه‌یه‌کی زۆر به‌که‌لک له...

پیاوی بئ کار دزه

پیتوسته ئەم بیروباوهره‌یش بخه‌یته میتشکی شاگرده‌که‌ته‌وه که هه‌موو که‌سیک پیتوسته بژی... به‌لام نابئی ده‌ست له مافی که‌سانی تر بدات.

هه‌ر که‌سی له چۆله‌وانی و ته‌نیا‌ییدا بژی و دوور بئ له سنووری کۆمه‌لایه‌تییه‌وه هه‌رچییه‌کی پئ خۆش بئ ده‌توانی بیکات و ده‌ستی‌او هیچ که‌سیکیشی به‌سه‌ره‌وه نابئی!... به‌لام ئەو که‌سه‌ی له‌ناو کۆمه‌لایه‌تییه‌کدا^(۱) بژی له‌سه‌ری پیتوسته: (ئه‌رکی ژیا‌نی خۆی نه‌خاته سه‌ر که‌سانی تر). به‌واتایه‌کی تر پیتوسته بۆ ئەو کۆمه‌لایه‌تییه‌ فرمانیکی وا بکات که نرخه‌که‌ی بگاته‌ نرخ‌ی ئەو چاودێر‌یکردنه‌ی که له کۆمه‌لایه‌تییه‌وه پیتی ده‌گات... چونکه‌ مرۆف که‌ه‌وته ناو کۆمه‌لایه‌تییه‌وه نابئی بئ کار و فرمان مینیتته‌وه. پیتوسته کار و فرمان بکات هه‌ر که‌سیکیش مان بگریت له فرمان‌کردن به‌دز داده‌نریت. چونکه‌ ده‌بیتته‌ بارێک به‌سه‌ر ئەو کۆمه‌لایه‌تییه‌وه که تیبدا ده‌ژی!...

پیتوسته (ئیمیل)‌ی شاگردم فیری پیشه‌یه‌ک بکه‌م... ره‌نگه‌ تۆیش له‌م با‌به‌ته‌وه قسه‌یه‌ک بکه‌یت و پتم بلتیت: (پیتوسته پیشه‌یه‌کی پاک و خاوتنی بۆ هه‌لبه‌رتیرت!)... به‌لام مه‌به‌ست چییه له وشه‌ی (پاک و خاوتن)؟... بۆچ هه‌ر پیشه‌یه‌ک به‌که‌لک بیت پاک و خاوتن نییه؟... سه‌ره‌رزانه نییه؟... من شاگرده‌که‌م ناکه‌م به‌ وه‌ستای ئاوریشم دوور و نه‌خش و نیگار له‌سه‌ر په‌لاس بچن... هه‌روه‌ها نایشیکه‌م به‌ وه‌ستای نه‌خش و نیگاری له‌ ژێر دروست کراو... یان به‌وه‌ستای بریسک و هه‌وردان به‌شتومه‌ک... وه‌ک شاگرده‌که‌ی راستی په‌رست (لۆک)‌ی^(۲) لئ ناکه‌م... هه‌روه‌ها نایکه‌م به‌ ساز و ئاوازی‌ده‌ر یاخود به‌ لاساییکه‌ره‌وه یان به‌ نووسراو دانه‌ر... به‌لام من ئەوهم پئ باشتره که ببئ به‌پینه‌چی نه‌ک به‌بویت!... ئەوهم پئ خۆشتره که ببئ به‌گه‌سه‌کلێده‌ری کۆلانا‌ن نه‌ک ببئ به‌نیگار دروستکه‌ریک و وینه‌ی گۆل بکیشی له‌سه‌ر چینی!... ره‌نگه‌ تۆیش قسه‌که‌م پئ به‌ریت و بلتیت:

(به‌لام ئایا پیشه‌ی بال‌بازه‌کان و رازدز (جاسوس)‌ه‌کان و که‌له‌په‌رینه‌کانی

(۱) له‌ناو کۆمه‌لایه‌تییه‌کدا بژی...

(۲) جۆن لۆک ۱۶۳۲ - ۱۷۰۴: فه‌یله‌سوفیکی ئینگلیزی بوو، به‌لیت‌بوورده‌یی و بیرورا پیشه‌که‌وتوه‌کانییه‌وه ده‌ناسرا، ده‌بیوت: هه‌لبه‌ژاردن سه‌رچاوه‌ی هه‌موو زانیارییه‌که‌، رتیبازی (بیر و بۆچونه‌ کاتییه‌کان)‌ی رت ده‌کرده‌وه. کتیبیکی هه‌یه به‌ناوی: هه‌ولدا‌نی بۆ تبه‌گه‌یشتنی به‌شه‌ر.

فه‌رمان‌ره‌وا‌یی، پیشه‌ی به‌که‌لک... ئایا ده‌ته‌وی شاگرده‌که‌ی خۆت بکه‌یت به‌یه‌کیک له‌وانه‌؟...).

منیش وه‌هات و هه‌رام ده‌ده‌مه‌وه: که (کۆمه‌لایه‌تییه‌کی دروست و ته‌واو پیتوستی به‌هیچ پیشه‌یه‌ک له‌و پیشانه‌ نییه پیتوستی به‌هیچ خاوه‌ن پیشه‌یه‌ک له‌و خاوه‌ن پیشانه نییه!...).

له‌دوای هۆش دل ده‌بی په‌روه‌ده‌ بکری

تا ئیستا خه‌ریکی (ئیمیل) بووین بیکه‌ین به‌پیاویکی ژیر و تیگه‌یشتوو خاوه‌ن بیر... ما‌وه‌ته‌وه سه‌ر ئەوه‌ی بیکه‌ین به‌مرۆقیکی دل پر له‌خۆشه‌ویستی و دل‌نه‌رم که به‌هه‌سته‌کانی خۆی په‌ی پئ بردنه‌کانی خۆی ته‌واو بکات... به‌لام پئش ئەمه‌ی خۆمان بگه‌یتینه ئەم پله‌ تازیه له‌ پله‌کانی په‌روه‌ده‌کردنیدا پیتوسته سه‌رنج‌یک بده‌ین له هه‌نگاوی پئشوومان که ناومانه. مه‌به‌س له‌مه‌یش ئەوه‌یه که بزانی له‌ کوی بوه‌ستین و تا کوی گه‌یشتووین... (ئیمیل) تا ئیستا فیری که‌میک زانیاری بووه. به‌لام ئەوه‌ی فیری بووه خۆی فیری بووه که‌س فیری نه‌کردوو زانیاری خۆیه‌تی هی که‌سی تر نییه!... (ئیمیل) زانیاری که‌م و نا‌ته‌واو ناخاته میتشکی خۆیه‌وه... ئەو زانیارییه که‌مه‌ی که ده‌یزانی... به‌ته‌واوی ده‌یزانی... ئەو بیروباوهره‌یش که ده‌بی له‌م رووه‌وه له میتشکیدا بنج به‌ست ببئ ئەوه‌یه که زۆر شت هه‌ن ئیمیرۆ نایانزانی. به‌لام رۆژێک دی هه‌موویان بزانی زۆر شتی تریش هه‌ن که‌سانی تر ده‌یانزانن به‌لام ئەو هه‌رگیز نایانزانی!. دوایی شتانی وایش هه‌ن که له ژماره‌ نایه‌ن نه‌ ئەو ده‌توانی بیانزانی نه‌ که‌سانی تریش ده‌توانن بیانزانن نه ئیمیرۆ نه سبه‌ینئ نه هیچ ده‌میک!

ئهو راستی له هه‌موو شتیک خۆشتر ده‌وی

شاگرده‌که‌م (ئیمیل) ئاسۆی فراوانه. بیرکردنه‌وه‌یه‌کی زۆری هه‌یه ئەمیش له‌وه‌وه نییه که زانیاری و شاره‌زایی زۆر فیر کراوه ته‌نیا له‌وه‌وه‌یه که توانایی ئەوه‌ی هه‌یه: له‌ کاتی خۆیدا چ جۆره‌ زانیاری و زانستیکی پیتوست بئ وه‌ده‌ستی بخات... (ئیمیل) زیه‌که راست و ره‌وان قسه‌ ده‌کات پتچوپه‌نای نییه ئاماده‌یه بۆ به‌رامبه‌ریکردنی هه‌موو کاره‌ساتیک که رووبدات... منیش هه‌ر ئەوه‌نده‌م لپی ده‌وی که (هۆیه‌کان)‌ی بیروباوهره‌کانی خۆی و (مه‌به‌سه‌کان)‌ی کرده‌وه و کاره‌کانی خۆی بزانی... چونکه‌ نامانجی

من له پهروه درده كړنيدا نهوه نيبه كه كه لله ی پر بكم له زانباری. نامانجی من نهوه یه: بیخه مه سهر نهو ریځایه ی كه ههر كاتې پیوستی بهو زانباریانه بوو بتوانی دهموده ست ودهه ستیان بخات... نامانجی دووه میشم نهوه یه: فیرو نهوه ی بكم كه نهو زانباریانه چون بکیشی و هه لسه نگیڼی و هه ربه كه بشیان نرخی راسته قینه ی خوی بداتی... دواپی فیرو نهوه یشی بكم كه راستی له هه موو شتیك خوشتر بوئ!...

(ئیمیل) لاویکی کارگوزار و داوین پاک و به تارام و له سه رخو و تازایه... جا چونكه نه ندیشه كه ی هیشتا له (خه و) دایه نهوه نازانی شت بهینیته بهرچاوی خوی و بیرو بی نه ندازی بی له بابته مه ترسی و تهنگوچه له مه كانه وه... نهوه یش ده زانی كه به بی دهنگی تارام بگړئ له كاتی نهوه نه خوشیبه كه مانده ا كه توشی ده بن. هوی نهوه یش نهوه یه كه هیشتا فیرو نهوه نه بووه كه چون له چاره نووس راست بیته وه و بچی به گژدا!

ههرچی مردنیسه ههر نازانی واتای چییه... به لام له بهر نهوه ی كه راهاتووه به ملكه چییه وه بو (یاسای پیوستی) و نایه وی بهرنگاری بی هر روژتیک مرد بی ناخ و ئوف دهری له قه فرتی بی بو ناکات... نهوه یش نهوه یری توانایمانه كه له سروشتی داوا بکه ین له و کاتی گیانه لاییه دا، كه هه موومان به زه بیمان به خوماندا دپته وه... له راستیدا شپوهی مردنی بی هاوتا كه پیوسته فیرو ببین نهوه یه كه به تازادییه وه بزین له ناز و جیازی ژیان خومان تازاد بکه ین. له کاروباره هیچوپوچه كانی مرؤقایه تییش خومان دوور بخه ینه وه واتا نه مه نده پوله کی و خوپه رست و چا وچونك نه بن... جا تو پروا ده كه یت كه ساله سه ره تاییه كانی ته مهنی مندالکی وه ها كه گه یشتیته سالی پانزه هم و به مجوره هوشه وه گه وره بوو بی به خورایی له ده ست بچی!؟.

بهرهنگاری كړنی تاسه و تهزوو كاری خودا تیک دده

تاسه و تهزوو كانیسمان هویه کی گه وره ن بو پاراستنی كه سایه تیمان، بو پاراستنی خومان... كه واته ههر خه باتیك بکړئ بو تیکدان و له ناو بردنی نهو تاسه و تهزووانه به كاریکی پروپوچ و زر و بی بهر داده نری. چونكه واتای نهو كار نهوه یه كه ئیمه بهرنگاری سروشت بکه ین كه كاری خودا تیک دده بن!...

منیش نهوانه ی كه ماوه ناده ن تاسه و تهزوو له دایك بن هه روه ك نهوانه ی كه تاسه و تهزووی له دایكبوو ده كوژن به گه وچ و تینه گه یشتوو داده نیم!. دووریش نیبه یه كیک بلتی: نه گه ر نه مه راست بی كه تاسه و تهزوو هه ست پیکردنیکی سروشتی بن له مرؤقدا ناخو

نهوه ده گه بیڼی كه ههرچی تاسه و تهزوویه كمان هه یه و هه ستیان پی ده كه ین له دهروون و دلماندا یاخود هه ستیان پی ده كه ین له دل و دهروونی كه سانی ترده هه میسان سروشتی بن!... بام تاسه و تهزوویه کی تیکدر و رووختنه ریش بن!...

وه رامیش نه مه یه: كه نهو تاسه و تهزووانه ی تیکدر و رووختنه رن كه ده مانكه ن به دیل و ژبانیشمان تیک دده ن له سه رچاوه كه ی تره وه هه لده قولین نه ك سروشت. سروشت نهو تاسه و تهزووانه له دل و دهروونی ئیمه دا دروست ناکات. به لام ئیمه خومانین كه گوی ناده یه سروشت و هوزریان ده بن!... شاگرده كه ی خویشت فیرو نهوه بکه كه مرؤق له سروشتی خویدا پاكه و چاكه و حه زیش به چاكه كړن ده كات... جا نه گه ر به دخوییه کی لی روودات و په وشتی تیک بچی ئوبالی به نه ستوی كومه لایه تیبه نه ك سروشت... منیش كه ده لیم مرؤق له باوه شی سروشتدا په روه رده بکړئ چاكه، مه به سم نهوه نیبه كه نهو مرؤقه بكم به پیاو یکی ده شته کیی سه ره تایی یاخود به درنده یه ك كه له ناو جه ننگه لستاندا بزئ... به لام مه به سم نهوه یه كه مرؤقه كه بام له ناو كومه لایه تیبه کی تیکچووی پر له تازاوه یشدا بزئ به لام نابئ ماوه به خوی بدات كه چاوه كه موکووربی كومه لایه تیبه كه و كرده وه نه ننگه كانی بکات!... واتا نابئ چاولیكه ری بکات و نهو كرده وه نه ننگه و نهو كه موکوورپیانه ی له ده ست بوه شیتته وه!... بام به چاوی خوی سه رنج له هه موو شتیك بدات بام به دلی خوی هه ست به هه موو شتیك بکات!... شاگرده نمونه بیبه كه ی منیش حه ز له دهنگه دهنگ و شاته شات و ده مه قالی ناکات نه له ناوه ند مرؤقدا نه له ناوه ند گیانله به راندا... نه م جوړه تاره زووی خوپه رستی یاخود له خویاییبوونی تیدا نه بزواندووه هانه ی نه داوه... له بهر نهوه هانه ی نهوه یشی نه داوه كه خوی له وه بیڼی كه ده سه لات به سه ر كه سانی ترده په یدا بکات، یاخود به وه دلشاد بیڼ كه كه سانی تر بیڼی له نالاندن و تازار و هاواردا بن... به پیچه وانه ی نهوه هه رچه ند كه سانی تر به تازاره وه ده بیڼی دلی پییان ده سووتی و خه فته یان بو ده خوات... نهوه یش به هه ستیکی (سروشتی) داده نری له شاگرده كه مدا، بهو ناوه وه كه نهوه یش (مرؤق) تیکه!.

کیزه هه‌رزه‌کاره‌گانمان

نووسینی: پزیشک سۆزان برۆنیته

ئهم هه‌لسه‌نگاندنه له‌لایه‌ن مامۆستا ئیبراهیم ئەمین بالداره‌وه
سه‌بارده‌ت به‌گرنگی باب‌ه‌ته‌که نووسراوه

ئهم باسه، که (دکتۆره سۆزان برۆنیته) نووسیوتی و مامۆستا شاکر فه‌تاح وه‌ریگیتراوه
بۆ کوردی په‌فتاری- بیر و ئەندیشه و هه‌ست و کرداری سه‌رزاری و ژیرزاری- ئه‌و کیزه
تازه پیگه‌یشتوانه پیشان ده‌دات، که گه‌یشتوونه‌ته هه‌په‌ته‌ی هه‌رزه‌کاری.
بسه‌که گه‌لیک پر بایه‌خ و نرخه، نووسه‌ره سه‌ره‌تاییه‌که‌ی زۆر به‌شاره‌زایی و وه‌ستایی،
به‌قوولی و فراوانی چۆته‌ بنج و توانستی بناوانی هۆی په‌فتاره‌کانی کچه هه‌رزه‌کاره‌کانه‌وه
به‌شیتوه‌یه‌کی زانستیانه‌ی ساکاری روون و په‌وانی دیاریکراو، پیشانمان ده‌دات، که
کچۆلان له‌و ده‌مه‌ی ته‌مه‌نیانا بیرده‌که‌نه‌وه، دلێان به‌چیه‌وه خه‌ریک ده‌پیت، شوین کام
خولیا ده‌که‌ون و، چۆن هه‌مه‌چه‌شه‌ خۆزگه و، تاسه و ته‌زووی جوۆر راپان ده‌ژهن و
راپان ده‌پسکیتن و ئەیانخه‌نه گیتراویکی پر له هه‌مه‌په‌نگه هه‌ست و سۆز و قولپ و
تاسه‌وه. پر له مووچرک و راجه‌نین و خوتوکه و ته‌زووه‌وه... پر له تاوتوای ئاوی و،
سه‌رسامی، حه‌په‌سان و بیتاکییه‌وه.

نووسه‌ری به‌نرخه‌ی به‌پزیش مامۆستا شاکر فه‌تاح، زۆر به‌جوانی، خۆمانه،
به‌هونه‌رمه‌ندییه‌کی هه‌لکه‌وتوانه‌وه، وه‌ری گیتراوه‌ته سه‌ر کوردی، به‌چابوکیانه و
په‌وانی‌پزیه‌کی بێ هاتواییانه، به‌ووشه‌ی به‌ئاوی پر به‌پستی ئه‌و بیروباوه‌پانه، ئه‌وه‌نده‌ی
تر و ته‌کانی دکتۆر سۆزانی به‌هادار و دلگیرتر و کاریگه‌رت‌تر کردوه.

ئیمه‌ی کورده‌واری، له‌م په‌له‌یه‌دا پتویستمان به‌کجار زۆره به‌م جوۆره و پزیه‌ی
په‌روه‌رده‌ییانه، که ریتی ژبانی ئه‌مرۆمان بۆ روون بکه‌نه‌وه- ئه‌و ژبانه‌ی، که زۆر به‌گوو و
فراوانی له‌ گۆرانیکی بیتوچانی رۆژ به‌رۆژ دایه.

نووسینه‌که‌ی دکتۆر سۆزان هه‌رچه‌ند بۆ ناوچه‌یه‌ک و جوۆره‌ شارستانییه‌کی جیاوازه‌ی
ئیمه نووسراوه، به‌لام له‌رووی سروشت و مرۆقاییه‌تی و ژبانی کۆمه‌لایه‌ته‌ی ئه‌مرۆی ئیمه‌وه
به‌دوورنیه‌یه. کچانی ئیمه‌ش هه‌روه‌ک هی ئه‌وان هه‌مان بیر و تاسه و قولپیان تیا دیته
جووله، به‌لام ما‌که‌که‌یان په‌نگه له هه‌ندیک رووه‌وه به‌جووریکی جیاوازه‌تر ده‌رکه‌وت.

بۆ به‌رینه‌نگاریوون و چاره‌سه‌رکردنی ئه‌و کاره‌سات و، به‌سه‌ره‌ات و رووداوانه‌ی
به‌هۆیانه‌وه به‌رپا ده‌بن... وه بۆ ده‌ست پشکه‌ریکردن و خۆپاراستن لێیان، ده‌بیت بزانی
چۆن بچینه‌ بنجوانانی هۆیه‌کانیانه‌وه... چۆنیش بتوانین، ئه‌و ته‌وژم و قولپ و
گیزه‌لووکانه بۆ دامرکاندنیانه، به‌لایه‌کی بێ مه‌ترسیا ده‌ریازبان بکه‌ین، بێ ئه‌وه‌ی به‌پیلین
کاریکی ناپه‌سند بکه‌نه سه‌ر ئەندیشه و دل و ده‌روون و کرداری کچه‌گانمان.

ئیبراهیم ئەمین بالدار

پیشه‌کی

ئهم نووسراوه نایابه‌ی که ئیمه‌رۆ پشکه‌شی (خوتنده‌وارانی کوردی) به‌پزیه‌ ده‌که‌م،
له‌لایه‌ن خاوه‌ن لیکۆلینه‌وه‌ی فه‌ره‌نسه‌یییه‌وه، (پزیشک سۆزان برۆنیته) به‌زمانی
فه‌ره‌نسی، له‌ ساله‌ په‌نجاییه‌کاندا^(١)، وه‌ک وتاریک له (خوتندنگای دایک و باوک)دا،
که له (زانکۆی سۆربۆن)ی شاری (پاریس) له‌ خاکی (فه‌ره‌نسه‌)دا دامه‌زراوه‌وه،
خوتنده‌واراوه‌وه. نووسه‌ری میسریش که ناوی (کلیم أبو سیف)ه له‌ گۆفاری (کتابی) له
(قاهره) له‌ میسریدا که خاوه‌نه‌که‌ی (حلمی مراد)ه، له‌ ژماره (٤٤) و (٤٥)ی سالی
١٩٥٥ دا به‌کورتکراوه‌یی په‌رچقه‌ی کردبوو به‌عه‌ره‌بی بلاوی کردبووه‌وه. جیتی داخه‌ که
نووسراوه فه‌ره‌نسه‌ی به‌که‌م ده‌ست نه‌که‌وت تا بزانه‌م له‌ چ سالیکیدا چاپکراوه.

به‌لام چونکه خاوه‌نی گۆفاری (کتابی) پیشه‌ی ئه‌وه‌بوو کورتکراوه‌ی نووسراوه‌کانی
جیهانیی به‌عه‌ره‌بی بلاوده‌کرده‌وه، زۆرتر بیر بۆ ئه‌وه ده‌چی که له‌ ساله‌ په‌نجاییه‌کاندا
نووسراوه که به‌فه‌ره‌نسی بلاوکرایته‌وه. له‌ راستیدا ئه‌و (خوتندنگای دایک و باوک)ه‌ی
که له‌ زانکۆی (سۆربۆن)دا دامه‌زرا بوو، گه‌لیک پسیپۆرانی تریش و تاران‌تری به‌نرخیان
تیدا بوو، بۆ دایک و باوکه‌کان، یاخود بۆ ئه‌وانه‌ی خه‌ریکن ده‌بن به‌خاوه‌ن خه‌زان،
خۆشبه‌ختانه‌ منیش هه‌ندیک له‌و وتاران‌ه‌م هه‌ر له‌و گۆفاره‌وه، به‌زمانی عه‌ره‌بی
ده‌ستکه‌وت و کردمن به‌کوردی. له‌وانه‌ سیانیانم له‌ گۆفاری (ئۆتۆنۆمی)ی سه‌ر به
(ئه‌نجومه‌نی یاسادانانی ناوچه‌ی کوردستان)دا که له‌ شاری (هه‌ولێر)دا ده‌رده‌چی
بلاوکرده‌وه.

په‌روه‌رده‌کردنی مندال له‌ده‌ست هه‌موو دایک و باوکێک نایه‌ت. چونکه شاره‌زایییه‌کی

(١) راستتر: له‌ سالانی په‌نجاکاندا.

ئاگانان لەخۆتان بئى كچهكانان گۆراوه

گه لىك جار ئەم قسه يه مان گوئى لى ده بى، كه باوك و دايكه كان به كچه كانى خۆيان ده لىن: «كەس لە تواناييدا نيبه لەم كچانه تى بگات، ئەمانه به ته و اوه تى گۆراون» كه چى كه گۆتمان له كچه كانيش ده بى، به نيوه ملكه چى و نيوه سهركيشيبه كه وه سكاله له دست باوك و دايكه كانى خۆيان ده كەن، وه رامى ئەو بۆله بۆله يان ده ده نه وه و ده لىن: «باوك و دايكه كانان تيمان ناگەن»...

ئيمه يش پىي لىده نىن كه په بىردن به و گۆزانه بنچينه ييه كه له كچه كانماندا ديارى ده دات كارىكى ئاسان نيبه. ئەو ده مه ته مه نىيان له ناوه ند دوانزه سالى و بىست سالى دايه.

به لام ده مانه وئى ئەوه پىرسىن: «ئەى دايكه كان خۆيشيان لەم ته مه نه وه تى نه په رىون؟... كه واته بۆچ ناتوانن لەم ته مه نه دا له كچه كه ي خۆيان تى بگەن؟!» زۆرى پىناچى هه ست به و هيش ده كه ين كه بىره وه رى كارىكى ئاسان نيبه چونكه كاره ساتى ژيان بىره وه شى دايكه كانى گۆريوه. ئەو هه نده هه يه خۆشبه ختانه پسپۆرانى وا په يدا بوون كه به سالان ته مه نى خۆيان به خت كر دووه له لىكۆلئينه وه ي گىرو گرتنه كانى هه رزه كارى و هه رزه كاراندا. له به رئه وه له توانايياندا هه يه كه به ره مه مى لىكۆلئينه وه و تى بگه يشته كانى خۆيان پىشكه ش به باوك و دايكه كان بگەن...

... خانمه كه م!... كچه كه ت له ساوايى ده رچووه... كه واته ناتوانيت له سه ر بنچينه ي ئەو بىره هه له يه ي خۆت له گه لىدا بجوولئىته وه. باش ته ماشاى بگه... ته واو سه رنجى لى بده... ده موچاوى گۆزاوه... شى به يشى هه ر گۆزاوه... ئى به يش باوك و دايكه كان خۆتان به هه له دا ده بن، ئەگه ر وا بزنان كه كچ پى بگه يشت، پى بگه يشته كه ي هه ر كار له له شى ده كات. له راستيدا هه روه ك كار له له شى ده كات، كار له هۆشيشى ده كات، كار له دل و ده روونيشى ده كات پى بگه له وه، كچه كه، خۆى له پىش هه موو كه سى كدا چاوى به و گۆزانه ده كه وئى. له پىش هه موو كه سى كيشدا هه ست به بوونى ده كات.

باوكه كان!... دايكه كان! ته ماشا يه كى بگەن. لىشى وورد بىنه وه! ئى به يش واتان نايه ته پىش چاوه كه حه ز له ته نيايى ده كات؟. ئەى نايىن سهرى كز كر دووه و بىر له خۆى ده كاته وه، ئاگای له وه هه ست بزوتنه وان هه يه كه تازه له دلیدا په يدا بوون. هه ستىان پى ده كات و ئاگای لىيانه؟...

زۆرى ده وئى له (زانست) و (هونه رى په روه ده كردن) و (زرن گارى) دا. هه روه ها ره وش و خووبه كى داد په روه رانه و، تى كۆشائى كى بى چاوى دل سۆزانه ي ده وئى، كه پر بى له پاكى و بلن دى و، ئارام و، دۆستايه تى و، دلته رى. له به رئه وه زۆر له زانكۆكانى ئەوروپا و ئەمه رىكا، (خویندنگا) يان كر دۆته وه بۆ دايك و باوكه كان، تا تىيدا فىرى زانست و هونه رى په روه ده كردن بن و له شى به يه كى پاك و راست و دروستدا بتوانن مندا له كانيان په روه ده بگەن. جا هه روه ك له مه و پىش پىشانم دا، يه كى كى له و زانكۆيانه (زانكۆى سۆرىون) ه كه له شارى (پارىس) دايه، له خاكى (فه ره نسه) دا خویندنگايه كى له م جوړه ي بۆ دايك و باوكه كان كر دۆته وه.

پىويسته ئەوه يش بلتىم: هه رچه نده (كۆمه لايه تى كورده وارى) و (كۆمه لايه تى فه ره نسه يى) زۆر له يه كتر جىاوازن، به لام ئەو گىرو گرتنه ي (پرىشك سۆزان برۆنىه) لىيان ده وئى و چاره يان بۆ ده دۆزى ته وه، هه ندى كيان له ناوچه ي كورده ستانى شدا باون، هه ندى كى تى شىيان وا خه رى كن سه ره له ده دن له ناوماندا بى بگه له وه يش هۆش و دل و ده روونى كچۆله كانى ئىمه يش، به چه شنى كچۆله فه ره نسه ييه كان، به بىروه هه ست و تاسه وته زوو و جو شوخرۆش له ته مه نى هه رزه كارىياندا دىنه جو ش. ئەو هه نده هه يه له شى به يه كى تايه تى خۆمانه دا ده ريان ده برن و ده رده كه ون و ماكه كه يان به رچاومان ده كه وى ت. له به رئه وه پىويسته باوك و دايكه به رىزه كانمان هه ر له ئىستا كه وه خۆيان تاماده بگەن و بگه ونه جموجۆل بۆ ئەمه ي به شى نه يى و به زرن گانه چاره سه رى هۆى ئەو كاره سات و، به سه ره ات و، رووداوانه بگەن كه دوور نيبه بقه ومىن و كچه كانيان، ئەگه ر هۆيه كانيان نه دۆز نه وه و ده ستى پىشكه رى نه كەن له چاره سه ر كر دىياندا پىويسته بزنان چۆن ده چنه بنجوىناوانى هۆيه كانى ئەو كاره ساتانه وه. كه چاوه روان ده كرى بقه ومىن. هه روه ها پىويسته ئەوه يش بزنان چۆن ئەو ته ووژم و جو شوخرۆش و گىژه لئوكانه، كه دىنه ناو هۆش و دل و ده روونى كچه كانىيان و، بۆ دامر كانده وه يان، به لايه كى بى مه تر سىدا ده رىاز بگەن، بى ئەوه ي به لىن كارىكى ناپه سند بگەنه سه ر ئەندىشه و دل و ده روون و كر دارى كچه كانيان.

ئىتر ئەمه نده و هىوادارم دايك و باوكه به رىزه كانمان له خویندنه وه ي ئەم نووسراوه ناوازه و نايابه، كه لك و فه ر و هه ر بگرن، كه لك و و فه رىش به كچكانىان به خشن.

شاكر فتاح

خاوه نى پرۆژه ي خویندنه وارى كورد

ههوی ههزره کاران

کچه که ههتا نهگه یشتبوه ته مهنی ههزره کاری ههتا پئ نهگه یشتبوو، بابه تی دلخوشکردنی خۆی هه بوو.

ههروه ها بابه تی دلته نگه بونی خویشی هه بوو. به لām زوو به زوو نه وانهی له بیری دهچوه وه. نه و کاره ساتانه ههروه ک گیایه ک و ابون، که له له وه رگه مندالیدا دههاتبون. به لām کچه که ئیستای له دوینی ناکات. چونکه ههستی ئیستاکه ی جیا یه. له ههستی مندالیی ناکات.

سه ریشی لیشتیواوه هه موو رهنگه ههست و ته زوو، تاسه یه ک به دلیدا دیت. ته و او بو ی روون نابیتته وه که چین. هه ندیکیشیان پیچه وانهی هه ندیکی تریان. جاری وا هه یه کچه که له پر دلته نگ ده بیت، جاری وایش هه یه دلخوش ده بی که چی هه چهنده کات هوی دلخوشییه که ی خۆی نازانی!... به لām نه و له ههردوو باره که دا وه ک یه ک به جوش و خرۆشیکه وه دلته نگ ده بی و به جوش و خرۆشیکیشیه وه دلخوش ده بی. ههردوو باره که ییشی پئ خوش دی. نه گهر بتان توانیایه ته ماشایه کی پیچوپه ناکانی ژبانی دهروونی تازهی کچه تان بکر دایه، نه گهر ته ماشایه کی لاپه ره کانی ناو دلیتان بکر دایه که توماریکی تازهی لی پهیدا بووه، ده تانبینی چۆن ههست و تاسه و ته زوو په یته پیتا به دلیدا دیت، که هه ریه که یان جوئییه له وانی تریان، رۆژیکیان وای لی دی ده که ویتته بیری کردنه وه و خه و بینینه وه و شت ده هینیتته پیش چاوی خۆیه وه. له تاسمانی نه ندیشه دا گه شتوگوزار ده کات.

دلی خوشه به بیره وه ریه کانی خۆی رۆژیکیش وای لی دی، هۆشی له لای خۆی نامین، بیره کانی په رشویلاو ده بنه وه، هه چیان ناچنه وه سه ریه ک خه م و په ژاره ییش دلی داده گری!... وا (جانین) بیری به مللاو به ولادا رۆشیتوه. ناخۆ له چ زرییه کدا مه له ده کات؟ ناخۆ له چ ئاسمانیکدا ده فری؟ نه و جیهانی وا دیتته پیش چاو، که پر له ژبانیکی خوش، پر له به زموره زم، بو هه رکوتیه ک ناوو ده داته وه به جوانی دیتته پیش چاو. نه و خۆی وا دیتته پیش چاو که له گه ل کورپکی جوان دایه و پیکه وه سواری به له میتک بوون، به ناو تاودا بیتاکیسه، به دهست و بازووه، سل له کهس ناکات...

ههردووکیان له ناو تیشکی مانگه شه ودا که وه ک زیو ده دره وشیتته وه و پرشنگ بو له شیان ده هاویتی ده ستیان کردوه به مه له کردن. شه پۆله کانی رووباره که خوتوکه ی نه و

لووتکه یه ده دات که له ناوی دان، هه ر له خوتوکه دانی دلپک ده کات که به خوشه ویستییه که وه یاری له گه ل منداله ساواکه ی خۆی ده کات!...

نه میش (دانپیل) ه، دهروات و نایشزانیته رووده کاته کو ی، دوارۆژی خۆی لا تاریکه نازانی چی تیدا روو ده دات. به لām به لای خۆیه وه پر له شتی سه ر سه ر!... نه م کچ خۆی وا دیتته پیش چاو که له ناو ژوورپک دایه، که به رده کانی په مهی، یان به وشه یی، یا خود رهنگی گوله باخیان هه یه. درهنگ له خه و هه ستاوه و، له ناو جیگا که ی خۆیدا باویشک ده دا و خۆی ده کیشیتته وه.

له شیشی خاویوته وه، به سستییه که وه ده جو لیتته وه. به لām به هیواشی و له سه رخۆ له ناو پیخه فه که ی خۆی دیتته دهروه و ده چیتته بهر ئاوتنه، ده وهستی!... به لām چی ده بینن له ناو ئاوتنه که دا؟.

خۆی جوان و شه نگوشۆخ دیتته پیش چاو خۆی وا دیتته بهر چاو که وینه کیشی هه ره گه وه، په رپکی چاوه ستکه رانه ی گرتوه به دهسته وه و له له ش و رووی نه ودا وینه یه کی بی وینه له جوانی و شه نگوشۆخیدا دینیتته به ره م!... ناخۆ نه م خه و و نه ندیشه که له ناو نه و دل به چکۆله یه دا وه ک گول ده پشکوین له ناو نه و دهروونه نه و جوانه دا که ده گه شینه وه چ رازیک پیشان ده دن؟! نه م نیشانانه، هه موویان، هه ر یه ک شت پیشان ده دن نه ویش نه ویه که گه وه کچ ناره زووی نه وه ده کات که سه رنجی که سانی تر رابکیشی بو خۆی، که که سانی تر جوانییه که ی په سند بکه ن که خۆی بچه سپینیتته دلی نه م و نه وه وه. و اتا که سانی تر له م تافی کچینییه تازه یه دا دلیان پیتدا بچی، به جوانی بزنان، خوشیشیان بو ی! نه ندیشه، یان شت هینانه بهر چاویش، هه ر له چاو نه ندازی سه ر ئا و ده کات که له چۆل و بیاباندا دیتته بهر چاو هه یچ نه ندازه یه کی بو نییه. هه یچ شتیک به گران نازانی!... که واته کچه ههزره کاره کم، هه ر چیت بو ی، له شت هینانه بهر چاودا، بو ت دروست ده بی: به له می زپرت بو ی که سه و له کانی له زمرووت دروست کران، یا خود کو شک و بالاخانانت بو ی، که به کو له که ی نه لاسه وه به ندرکران: بنمیچه کانیان به زوبه رجه د نه خش و نیگار کران: که زه وییه کانیان به یاقووت دارپژرابن نه مانه هه موویان له جیهانی شت هینانه بهر چاودا، بو ت دروست ده کرین، بو ت ده چنه سه ر!...

جا له مه وه یه که کچه ههزره کاره کان زۆر دلناسک ده بن، که هه ر تزوه ناخوشییه کیان تووش هات، دوو نه وه نده جارانیان دلپان ده شک ی و ههست به خه موخه فه ت و سه رگه ردانی ده که ن!...

دیسانہ وہ ہر لمہ وہیہ کہ لہ ناکاو، لہم بارہوہ دہ گویزنہوہ بوئو بار یان ئوہندہ خہمبار دہبن کہ لہ داخان خوئیان بکوژن.

یاخود ئوہندہیش دلخوش دہبن کہ لہ خویشبانا گہشکہدار ببن یان ئوہندہ دل پر لہ ہیوا دہبن کہ ہہموو جیہانیان بہ جوانی بیٹہ پیش چاو، یاخود ئوہندہیش بیزار دہبن کہ جیہانیان لی بیٹہ وہیہک!...

کچی ئہپرؤ و کچی دوینی

گہورہ کچی ہرزہکار، لہ توندوتیژی دل وروژانیدا، لہ ہلقولینی ہستہکانیدا، لہ گرتیہریبونی گیاندا، لہ گہل کوری ہرزہکاردا، یہجگار جیاوازه لہ برئوہ گہورہ کچ لہم تافہیدا، کہ تہماشای کوری ہرزہکار دہکات، سووکی دیتہ پیش چاو ئوہ ناہینتی کہس خوی تیہگہیینتی، کہس گوتی بداتی کتی چوزانی چی دہکات؟! دوورنیہ کچہکہمان، وہک زورجار روودہدات، لہ ناوند تہمہنی چوارده سالان و ہرژدہ سالاندا، یادنامہکانی بنوسیتہوہ.

تا چند مانگیک لہسہریہک، بہتہ اوہتی خوی بہو نووسینہوہ خہریک بکات.

لہناو ئوہ یادنامہیہیشدا بیرہوہری ناسک و نازدار تۆمار بکات. وہک دۆستاییہتی گہرموگور و، دۆزینہوہیہکی بہہادار و، دہرکہوتنی سہرہتای دلداری!... بہلام کہس ئوہ دہکات ئوہ یادگارنہ بخویتیتہوہ. ئوہ ہر بو خوی نووسیوہتہوہ.

ناہوئی کہسی تر بیخویتیتہوہ. ئوہ بوئوہی نہووسیوہتہوہ کہ سہرچلہکان شارہزای ببن. بوئوہی نووسیوہتہوہ کہ پیچوپہنای ناو دہروونی خوی روشن بکاتہوہ. تا بتوانی لہ رازی ہست و تاسہ و تہزووہکانی دل و دہروون و لہشی خوی تی بگات!... پاش ئوہ، ئوہ تہنگوچہلہمہیہ تیدہپہرئ ئوہ گپژلہووکہ بچکولہیہ دادہمرکیتہوہ ئوہ پشکوی ناگرہ دہکوژیتہوہ.

جانابی ئیمہ لہوہ سہرمان سورپمینی، کہ پاش ماوہیہک، کچہکہ ئوہ یادنامہی لہبیر بچیتہوہ. چونکہ ہر بوئوہی دہنووسیتہوہ کہ گری دہروونی خوی پی بکوژیتیتہوہ، ہست و تارہزووی دلی خوی پی دہربری، تا گیانی بسرہوی و تارام بہدلی بگات. دیسانہوہ نابی لہوہیش سہرمان سورپمینی، کہ کچہکہ ببین یادنامہکی خوی پارچہ پارچہ بکات. چونکہ شتی وای تیدا نابینتی کہ ہلگری بیہیلیتہوہ و پاریزگاری بکات!...

بہلام کچہ ہرزہکارہکہمان، ئوہندہی پیناچی، گوی ہلئدہخات بوئاوازی دلداری!... ئہمہیش لہو کاتہدا روودہدات باوک دایکہ بہرئزہکان! کہ ئیوہ بہکچیکی ساوای تیدہگہن و بہو پیہی لہگہلیدا دہجوئیتہوہ کہ کچہکہ ہستیکی تازہ لہ دل و دہروونیدا ورژاوہ و، ہہموو لہشی ہیناوتہ لہرزین وہک ہستکردنی بہدۆستایہتیہک بہرامبہر سہرؤکہ ئافرہتہکی خوی یاخود بہرامبہر یہکیک لہ مامۆستاکانی خوی.

لہناکاو گرفتاری خوئوہویستی یہکیک دہبی کہ بہتہمہن لہ خوی گہورہترہ. ئوہ دہکات بہئوونہیہکی بی ہاوتای خوی، کہ گہردیک کہموکورپی پیوہ نیہہ. ئیتر ہر لہ بیرکردنہوی خویدا دہمینیتہوہ بہرامبہر ئوہ کہسہ، کہ جارہہجاریک بہرہرہکانیتی تیکہلاو دہبی و، جارہہجاریکیش ہناسہساردی!...

جانہم گری دلدارییہ، ئہم چرای خوئوہویستیہ، بہلای کچہکانی ئہم سہردہمہوہ بہبابہتیک کی کۆن دادہنری، ئوہ کچانہی کہ سہرہست و بیباکن و کۆ لہ کہس ناکہنہوہ، کہ وہرزشکارن خوئیان بہنیمچہ رووتی دہردہخہن و قژہکانی سہریان بہرہللا دہکەن بو کزہبا، تا پەخشان و پەرشانی بکات!... ئہم کچانہ لہگہل ئوہ کچانہدا زور جیاوازیان ہہیہ، کہ کہمہرہ و ہہیاسہیان دہبہست و کراسی ناودامانیان دہپوشی، کہ تا کہلہموستی پی دادہپوشین!... لہگہل ئوہیشدا کچہ سہرہستہکی ئیمپوہ ہیشتا لہوہدا ماوہ کہ لہ دۆستایہتی سہرہخو تیہگات و چہشہی بکات و خوئوہی لی وہرگری. جیاوازیہیش لہ ناوند کچی ئیمپوہ و کچی دوینیدا لہم رووہوہ ئوہیہ، کہ ہستکردنی زوو بہدلداری بہلای کچی دوینپوہ «تاقیکردنہوہیہکی ناچاری» بو بہلام بہلای کچی ئیمپوہ، بہ «پہرہردہکردنیک تاسہ و ہست» دادہنری!...

خۆرشتی تاسہ و ہست ناو دہزینیتہ ناو دہی مرؤئہوہ

برسیتیہ ہست و تاسہی کچی ہرزہکار، گریکی بہتینی لی دہبیٹہوہ!... چونکہ لہودہمہدا، کچہکہ ہیچ کۆ ناکاتہوہ لہوہی کہ ہر خۆرشتیک کی دہست بکہوی قووتی بدات، بوئوہی برسیتیہ ہست و تاسہکانی خوی پی بشکینتی!...

جاری وا ہہیہ دہچیتہسہر خوانیک کہ ہر کہس لہگہلیدا دانیشتوہ، چیرؤکی دلداری و جہرہزہی دہگپژیتہوہ!... جاری وایش ہہیہ دہچیتہ سینہما سہیری ئوہ فیلمانہ دہکات کہ سہرگوروشتی شۆرہسواران و سوارچاکی دہگپژنہوہ!...

ئہمانہ و بۆلای گہلیک خۆرشتی ہست و تاسہ و تہزووی تریش خوی دہکوٹی کہ ہستا

لییان بخوات زۆرتەر ئاره‌زوی ده‌زوی بۆ خواردن. برسیتییه‌که‌ی توندتر و تیژتری لێ دێ. ئەگەر ئێوه لاپه‌ره‌کانی هه‌ندی له‌و رۆژنامه و گوڤارانه‌تان کردوه که له‌ بابەت کاروباری ئافره‌تانه‌وه ده‌دوین ئه‌وه‌تان بۆ ده‌رده‌که‌وی، که ئه‌و بابەتانه‌ی سه‌رنجی کچ راده‌کێشن له‌م ته‌مه‌نه‌یدا، زۆرتەر ئه‌وانه‌ن که ده‌رباره‌ی که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌ی جهره‌زه‌ییبی دلداری نووسراوه‌ته‌وه. کچه‌که کاتێ ئه‌م پرسانه‌ی به‌رچاو ده‌که‌وی لیلیان ورده‌بیتته‌وه: «ئایا ئه‌وه ده‌شی کچیک هه‌ز له‌ پیاویکی خاوه‌ن ژن بکات؟... ئه‌و، له‌وساکه‌وه که بۆ دوامین جار چاومان به‌یه‌کتر که‌وت، هیچ نامه‌یه‌کی بۆ نه‌ناردووم. ئاخۆ باشه که من ده‌ست به‌نامه‌کاری بکه‌م له‌گه‌ڵیدا؟... من هه‌ز له‌ پیاویک ده‌که‌م که زۆر له‌ خۆم، به‌ته‌مه‌ن، گه‌وره‌تر بێ. که‌چی باوک و دایکم ناهیلن له‌م‌رۆ به‌دواوه تیکه‌لیی له‌گه‌ڵدا بکه‌م ئه‌و هه‌ناسه‌سارد و خه‌فه‌تبار. منیش هه‌روه‌ک ئه‌و رهنجه‌رۆ و دڵ پر له‌ خه‌م نازانم چی بکه‌م؟!...»

کچه‌ هه‌رزه‌کاره‌که ده‌که‌ویته‌ جموجۆل و ده‌ست ده‌کات به‌گه‌ران به‌دوای ئه‌و ده‌ستورانه‌دا که بۆ زمانی هه‌ست و تاسه‌ دانراون، تا له‌سه‌ریان پروات به‌رپه‌وه. ده‌گه‌ری بۆ دۆزینه‌وه‌ی هونه‌ری دلداری تا له‌ ژبانی دلداری خۆیدا سه‌ریکه‌وی... ئه‌ویش وه‌ک ئافره‌تیک! جا له‌و ته‌مه‌نه‌دا له‌ نووسینه‌کانی ناو ئه‌و گوڤار و رۆژنامه‌دا و پینه‌به‌کی زیندووی ئەندیشه‌کانی خۆی ده‌دۆزیتته‌وه کچه‌که چیرۆکی ئه‌و کوره‌ جهره‌زه‌یه ده‌خوینیتته‌وه که ئه‌وه‌نده ئازا و بیباک بوو توانی دلی ئافره‌تیک داگیر بکات بۆ خۆی نه‌ له‌ ده‌روونی خۆی شه‌رمی کرد، نه‌ له‌ په‌وشت و کرداری خۆی!... رۆژنامه‌که‌یش چیرۆکی دلداریکی بێ په‌روای وای ده‌خاته به‌رچاو که ئه‌مه‌نده‌ گری دلداری تینی سه‌ندووه هه‌ر ده‌سووریتته‌وه به‌چوار لای خانووی یاره‌ نازداره‌که‌یدا شه‌ویش تا به‌یانی له‌بن په‌نجه‌ره‌ی ژووری نوستنه‌که‌ی ئه‌ودا ده‌مینیتته‌وه، خه‌و ناچیتته‌ چاوی... پاش ئه‌وه چیرۆکی ژبانی ئه‌و کچه‌ ده‌خوینیتته‌وه که کورپکی خه‌ستبووه داوی دلداری خۆیه‌وه تا وای لێ کردبوو له‌تاو دلدارییه‌که‌ی به‌وه‌وه خه‌ریکبووه شیت ببی و بداته کیتو که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا له‌پر کوره‌که به‌ره‌للا ده‌کات و خۆی ریک ده‌خات له‌گه‌ڵ کورپکی تردا ئه‌و به‌سه‌زمانه‌یش له‌ناو گێژاوی خه‌موخه‌فه‌تدا ده‌هیلیتته‌وه به‌ده‌ردی دلدارییه‌ سه‌ر نه‌گرتوه‌که‌یه‌وه بتلیتته‌وه!...

هه‌روه‌ها کچه‌ هه‌رزه‌کاره‌که ئه‌و چیرۆکه‌ی ده‌خوینیتته‌وه که تا چ راده‌یه‌ک خۆیه‌رستی و ئالۆش و خرۆش کاری خراپ و ناپه‌سند ده‌که‌نه کردوه و کاری ژن و پیاو!... لیدوانه‌کان جوێ جوێ ده‌بن له‌ یه‌کتری، و پینه‌کانیش له‌ یه‌کتری ناکه‌ن.

چیرۆکه‌کانیش هه‌روه‌ک یه‌ک دوا‌ییبان دیت: یان ئه‌وه‌تا خۆشه‌ویستی کور و کچه‌که بۆ

یه‌کتری به‌هێز و هه‌ره‌ته‌وه دیتته‌کایه‌وه و، هه‌موو که‌ند و کۆسپیکیش له‌ رینگای خۆیدا را ده‌دات و، به‌سه‌ر هه‌موو گیروگرفتیکدا زال ده‌بی... یاخود ئه‌وه‌تا خۆشه‌ویستییه‌که‌یان به‌هێز و هه‌ره‌ته‌وه دیتته‌کایه‌وه. به‌لام هه‌ر دوولا وه‌ک یه‌ک ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌ راناگرن. دوا‌ی دۆسته به‌ره‌للا کراوه هه‌ناسه‌سارده‌که کیش ده‌کات بۆ له‌ناوچوون!...

چاوتان لیلیه، ده‌بی ئه‌و کچه‌ چهند به‌سه‌زمان بێ، که باوه‌ر به‌و هه‌موو قسه‌ پرپووجانه بکا؟... جا ئیستا تیکه‌یشتن که هۆی فرۆشتنی ئه‌و هه‌موو رۆژنامه‌ چیه‌؟. که هۆی به‌رووی فرۆشتنی ئه‌و هه‌موو چیرۆکه‌ چیه‌ که بووه‌ته که‌ره‌سته‌یه‌کی بنچینه‌ی بۆ خویندنه‌وه لای ئه‌و کچه‌ هه‌رزه‌کارانه، به‌هه‌موو چین و ده‌سته‌یه‌کیانه‌وه، هه‌ر له‌ کرپکاره ئافره‌ته‌کانه‌وه تا ده‌گاته کچه‌ لادییه‌کان، تا کچه‌ شاگرده‌کانی خویندنگاکان؟!.

وازهیێان له‌ دلداری وازهیێان له‌ پیاوان

کچ له‌و ته‌مه‌نه‌دا، دلداری به‌چاوبه‌ستییک دیتته‌ پینش چاو، که دارده‌سته‌که‌ی خۆی وه‌شاند، له‌ هه‌ر شتییک که‌وت، ده‌موده‌ست ده‌یکوژێ. هه‌ر گیروگرفتیک هاته‌به‌ر، هه‌رچه‌ندی گه‌وره‌ بێ، ئه‌وه‌نده‌ی شاخیک به‌رز و پان، که ئه‌و دارده‌سته‌ی لێ درا، ده‌موده‌ست ده‌پووختی و، هه‌پروون به‌هه‌پروون ده‌بی!. هه‌مووده‌میکیش هه‌ر ئه‌وه له‌ کچه‌که‌مان رووده‌دات، که ئه‌و خۆشه‌ویستی و دلدارییه‌ی له‌ جیهانی راسته‌قینه‌دا تووشی دێ، له‌گه‌ڵ ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌ بێ هاوتایه‌دا، که له‌ خه‌و و ئاواته‌کانیدا ده‌هاتنه‌ پینش چاوی، یه‌ک ناگرێ!... ئه‌م (ئیفۆن)ه، که له‌ یه‌کیک له‌ کارخانه‌ گه‌وره‌کاندا فرمان ده‌کات. گوێی له‌ ده‌سته‌ خۆشه‌کانیتت که به‌ته‌مه‌ن له‌ خۆی گه‌وره‌ترن، له‌بابه‌ت دلدارییه‌وه زۆر ده‌دوین... رۆژی وا هه‌یه‌ گوێی له‌ پیداهه‌لدانی دلدارییه‌. رۆژی وایش هه‌یه‌ گوێی له‌ داشۆری دلدارییه‌ که‌وا له‌ م‌رۆف ده‌کات بیزی لێ بکاته‌وه. ئیتر ئه‌ویش وای لێ دێ، ده‌که‌ویته‌ سه‌رلیشبوانه‌وه. هه‌ستیش وا به‌خۆی ده‌کات که که‌وتوته‌ ناوه‌ند دوو هۆی به‌هێزه‌وه: هۆیه‌کیان دلداری وا پیشان ده‌دات که شتیکی نه‌نگ و ناشیرینه، م‌رۆف هه‌زی لێ ناکات.

هۆیه‌کیشیان دلداری وا پیشان ده‌دات که بابه‌تیک بێ هاوتایه‌ و له‌ هی راسته‌قینه‌ و رووداویش یه‌کجار جیاوازه‌!...

ئهمیش (جینیت)ه‌ و ده‌زانی که چاره‌نووسی خۆی برپه‌ته‌وه و، کاری خۆی ته‌واوکردوه، نیازی وایه‌ ده‌ست بکات به‌ژیان ده‌یه‌وی بچیتته‌ ژبانه‌وه و تیروپر خۆشی له‌

تیز به کچه ههزره کاره گانستان به کهن

بام ئیستا ئه وه بپرسین: ئاخۆ باوک و دایکه کان، له م تافی ته مه نه ی کچه کانیاندا چییان بۆ بکه ن؟...

ده توان زۆر به که لکیان بپن، به مه رجی: له شیوه یه کی راست و دروست و بپوهیدا ئامۆژگارییه کانی خۆیان پشکەش بکه ن. ئه گه ر بپتو باوک و دایکه کان به ته واوه تی له و پشپوی ده روونییه ی کچه کانیان ئاگادار بپن و، به شینه بی و له سه رخۆ، له شیوه یه کی دووربینانه دا، چاره ی ئه و پشپوییه ی بکه ن.

ده توان به کامی خۆیان بگه ن و، کچه کانیشیان له ده ست وه ی و ئازاری ئه و ته نگچه له مه سامناکه رزگار بکه ن!...

به لām ئه گه ر هاتوو باوک و دایکه کان له جیاتیی ئه وه، وه ک زۆر جار رووده دات تیزبان کرد به کچه کانیان و، توانج و پلاریان تیگرتن، قسه ی پێ ناوی، سه ر ئه نجامی کچه کانیان ده بپته سه رگهردانی!...

بام بۆ ئه وه ی وینه یه ک به پینه وه: ئه مه کچه که که وتۆته گیتراوی ئه و ته نگچه له مه ی ده روونییه وه. باوک و دایکه که یه شی هه ستیان به وه کردوه. به م ره نگه قسه ی بۆ ده که ن: «واژ له م بیره پر و پوچانه به پینه و، خوو بده ره خۆبندنه کانت... چونکه گه لپک کاروباری تر هه ن، که ده بپ کچه کی هاوته مه نی تۆ خۆیانی پپوه خه ربک بکه ن به لām ئه و که یه وه یه یه ی که پێ ده لپن: (دلدار ی)، له ناو ئه و کاروبارانه دا نییه!».

پاش ئه وه زۆری پیتناچی، دایکیشی پێ ده لپن:

«کچی خۆم! رۆژتیک دێ ئه م ئه ندیشه و بیره پر و پوچانه ت نامین. کاتێ که گه وه بووبت و شووت کرد، هه ر ئه وه نده هه فته یه کت له گه ل میرده که تدا رابوارد، تیده گه یه ت که پیاو ئه وه ناھیتێ ئه مه نده بییری لێ بکه یته وه، یاخود ئه وه نده به پیتنه پشپوی چاوی خۆت و، ئه م ئاوات و نیازه پر و پوچانه یه بخره یته دل و می شکی خۆته وه، له بابته پیاوانه وه!».

باشه، ئه نجام به چی ده گات؟... ئه نجامی ته واوی ئه م کرده وه ناشیبیانه به وه ده گات که کچه که خۆی کز بکات و هه موو کاتیک خۆی به بیر کردنه وه له خۆی و دوا رۆژی خۆی به خت بکات. ئنجا زمانی خۆی بگرێ و، رازی دلێ خۆی به باوکی و دایکی خۆی نه لپن ئه وانیش هه رچه ند بکه ن نه توانن له هه ست و تاسه و ئاره زووی ئه و تی بگه ن. ئه مه یه ش

ژیان بپینێ له دوای ئه وه چی ده بپ بام بپن! ئه وه ی که هانه یه شی ده داته سه ر کردنی ئه و شتانه ی بریاری له سه ر داو ن بپانکات، ئه و قسانه یه که له رادیۆ وه گوئی لێ ده بپ، که له کچه کی هه زره کاری وه ک خۆی ناوه شپته وه، گوئی له و قسانه بگرێ!... هه روه ها ئه و نووسینانه هانه ی ده داته سه ر کردنیان که له نووسراو ئا ده یان خۆبپتته وه که ئافره تپک له و ته مه نه ی ئه و دا بپ، نابپ بپان خۆبپتته وه. له دوای ئه وه، بپباکانه ده ست ده کات به جهره زه بی، دلێ دانا له رزی، سلپش له که س ناکات!... جا ئه و کچه هه زره کاره له م تافه سامناکه ی ژیا نه یه دا، خۆی وا دپته پشپ چا و، که ده سه لات ی هه یه و ده توانی هه موو شتپک بکات، هه موو کارپکپش بپاته سه ر!...

به لām (سیمۆن) ته وا و به پپچه وانه ی (جینیت) ده جوو لپته وه. چونکه بریاری دا وه که ئیتر خۆی له که یه وه یه نه ی دلدار ی نه گه بپنێ تا ده یه شپتی، هه رگیز به لایدا نه چن! چونکه:

چونکه ئه و خۆشه و یه شپتییه ی دپته پشپ چاوی له دلداریدا ده ستی بکه و پت له جیهانی راسته قینه دا سه روشپتی نییه!... ئه و ده یه وئ دلێ خۆی بداته ده ست پیاویکی بی هاوتا پیاویکی یه کجار په سند، که هه رگیز وینه ی له نا و پیاو ئا نه دۆزپته وه!... جا که ئه م جو ره دلداریه بی هاوتایه ده ست نه که و پت، ئیتر خۆشه و یه شپتی بپچ دابه زپتی له دلێ خۆیدا!... که واته نه خۆشه و یه شپتی و نه دیداری پیاوان!

تا بپنێ له ژیا ندا، خۆی له و داوانه ناگه پنێ!... جا ئه و جیا وازی و پپچه وانه یه ی که وتوونه ته ناوه ند ئه ندیشه و راستیه وه، که دل و ده روونی کچه کانیان پپیا نه وه خه ربک ده مپنه وه له ته مه نی هه زره کاریدا، زۆر جاری وا هه یه ئه نجامی خراب خرابیان لێ په یه دا ده بپ. چونکه له نگه ری ژیا نیان لپ تپک ده دن ده یه شیانه نه پشپوی و گالارویه کی یه کجار سه خته وه!... که واته کچ له و ته مه نه دا، داده مپنێ له سه ر رابه ربک که ئامۆژگاری بکات و، رپگایشی پپیشان بدات، که له تاریکیی ئه و هه ست و تاسه و ته زوو و، ئه ندیشه شپوا و جوئ جو پیا نه وه ده ری به پیتته وه ده ره وه، و له و تافی ژیا نه یه دا رزگاری بکات، که ژیا نی هه ست و تاسه و ته زوو، خه ربک ده بپ له مبه ری ده سه ته راسته وه بۆ ئه وه یه ده سه ته چه پ بگو پپته وه!...

دیاربوو که وای لی دههات چونکه کچه که له سه ره تای ژیانیدا بوو دلی پربوو: له ناواتی خوش خوش میثکی پربوو: له نه ندیشه و بیرکردنه و له ژبانیکی رازوه و ناوازه یی هاوتا، پر به دل خوشی له و ناوات و بیرکردنه وانه ده بینی که باوک و دایکی دایان له که لله ی و دلیان شکاند، ژبانی لی تالوو، بویه کا نه ویش که و ته خهم و په ژاره وه.

هر بیری له خوی ده کرده و، هیچ رازیکی دلی خوشی لای باوک و دایکی ناشکرا نه ده کرد. به لام دایکی تیگه یشتوو، به جوریکی و گفتوگو له گه ل کچه که ی خویدا ده کات که کچه که تی بگه یی و دلی دایر کیته وه، بۆ وینه وای پی ده لی: «نه! کچه بچکوله که ی خوم... وانیه... چونکه کاره بی هاوتا کانی دل داری، هر له خویانه وه پیک نایه و نایه دی... چونکه نه و دل داری به میثکدا دیت نه ونده گه وره یه، نه ویش مهر جی خوی هه یه، که به بی نه و مهر جانه پیدا نابن. یه کیک له و مهر جانه نه ویه، که نه و خوشه و یستیبه ده بی له دلی هه ردو و لادا هه لبقولی. ده بی هه ردو و لایه کتربیان یه جگار خوش بو. نه گینا ناتوان زال بین به سهر نه و شهر و ناژوانه دا که له ناوند هه موو ژن و پیاو یکدا ده قه و میتن! جا نه گهر بته و ی پایه ی نه و نا ره زو و ی له دلت دایه به رز بکه یته وه، پیوسته خوشه و یستیبه کی یه جگار گه و ره ی تیکه ل بکه یته!».

باری هه ره گران به سهر دایکه وه یه

کچی هه رزه کار به دل نا ره زو و ی نه و ده کات، که هه موو شتیک بخوینیتته وه. که له هه موو شتیک نا گادار بیت. نه و قسه یه دانامرکی که شتی واهه یه نابن نه و بیخوینیتته وه، یا خود نه و تی بگات. چونکه نه و شتانه نا ره زو و ده بزوتین نه و ده زانی هه رچی له خوی گه وره تر بی راستی ژبانی لی ده شاریتته وه. که چی خوشی پروای وایه، که له و ته مه نه دایه مافی زانینی هه موو شتیک هه بی!...

جا له به ره نه و پی خوش نییه و ما ویش به وه نادات که وه کچیتکی کزی بیده سه لاتی دامو له سهر پاراستن ته ماشای بکری و له گه لیدا بچو لینه وه!...

جا له م باره دا فرمانی سهرشانی نیمه هه ره نه ویه که به شینه یی هوی نه و ی تیگه یینین که بچی هه ندی که س، ته نانه ت گه وره کانیس، خویان ده پاریزن له خویندنه وه ی هه ندی نووسراو، یا خود له بینی هه ندی چیرۆکی ناو سینه ما:

نه وانه ی خویان له و خویندنه وه و ته ماشا کردنه ده پاریزن له به ره نه و نییه که که موکوور بیان هه یه و، خویان به کز و بیده سه لات و دامو ده زان به لام له به ره نه و نا ره زو و

ده که خویان لی دوور بخه نه وه که بیرو هوشیان له که لک نه که ون و تیک نه چن. که ده روونیان به پاکی مینیتته وه و پیس نه بی که له نگه ری گیانیان وه ک خوی مینیتته وه و تیک نه چن، که له ریزگرتنی خویشیان به رامبه ری خویان که م نه بیتته وه!.

جا به هوی شیکردنه وه به کی واه، به هوی هه درخستنیک واه، ده توانین کچه که وای لی بکه بین که له خویندنه وه ی نووسراوه کال و کرچه کان، له ته ماشا کردنی فیلمه خراپه کان که له گه ل دلت هری و کرده وه ی شیریندا ریک ناکه ون، دوور بکه ویتته وه. لیره دا ده مانه و ی پیرسین: «ناخو نه و نا فره تانه ی که سه ره رشتی به ره وره کرده کردنی کچان ده که ن، پیمان ده کری ریکه بۆ نه و کچانه رو شن بکه نه وه له م تافه یاندا!...» نه وانه ی سه ره رشتی به ره وره کرده کردنی کچان ده که ن، هه ر دایکه کانیان بیگومان نه وانه له م رو وه زور شتبان پی ده کر. جا نه گه ر دایکه که تیکو ش کچه که ی خوی بخاته سهر نه ویه که جمو جوله که ی خوی له وه دا به خت بکات که نووسراوانی ویتته ی تازه بخوینیتته وه، نه و لیکو لینه وانه بخوینیتته وه، که له باره ی هه سته گه وره کانی مرؤفایه تیبه وه نووسراونه ته وه. که نه و دو ستایه تیبه بگریت که گیانین و پاک و بیگه ردن و دوورن له خوی به رسته یبه وه. که نه و دل داری به بکات، که پری بی له سه ره رزی و داوین پاکی و کرده وه ی په سند... نه گه ر دایکه که توانی کچه که ی خوی بخاته سهر نه و شتانه بیگومان نه رکه که ی به خویابی ناروات، چاکترین به ره می لی پیدا ده بی... نه میش له به ره نه ویه، که کچ نه ویه پی خوشه دایکی دل نه رمی له گه لدا بکات، باوکی چاودیری بکات و، هه روه ها نه ویش پی خوشه که، گوپی له ناموژگاری دایک و باوکی واه نهمونیان و خوشه و یستی بی. چه ز ده کات خوشی به اویتته ناو باوه شیانه وه!...

نه ویه لیره دا به گرنگی بزاین نه ویه، که باوک و دایکه کان راستی هه ست و تاسه و نا ره زو و ه کانی سروشتی مرؤفایه تی، بۆ کچه کانیان رو شن بکه نه وه.

واتاکانی نه و باه تانه یشیان به ته و اه ته تیگه یینن که هه ست و تاسه و ته زو و ی چون پیدا ده بن؟... چون به هتیزیش ده بن؟...

کو مه له کانی نا فره ت له جیهاندا له م هه موو گیرو گرفتانه یان کو لیه ته وه. نووسراوانیشیان ده باره یان بلا و کرده و ته و نیمه ش نه گه ر ریکامان بۆ کچه کافان ته خت کرد، که نه و نووسراوانه بخویننه وه، بیگومان له ده ست نه و نه ندیشه و بیره پرو بو و چانه رزگاریان ده که یین، که میثکیان داگیر کرده ون و راستی ژبانی مرؤفایه تی بیان لی گو یون!...

په‌یادابوونی بیری سه‌ریه‌خۆیی لای کج

ئهمه شتیکی ئاشکرایه که ئه‌وه ئاسان نییه بۆ ئیهمه، کچه‌که بگه‌ییینه پایه‌یه‌کی دلداریی وای بێ هاتا که ژبان و زیندوویتی و جموجۆلی خۆی به‌ناو هه‌موو توانایییه‌کی مرۆقه‌واریی خۆیدا ته‌واو بلا‌وبکاته‌وه به‌لام ته‌نیا ریگایه‌ک که هه‌بێ بۆ ئه‌وه‌ی کچه‌که بخاته‌وه سه‌ر دۆخی جاران و له‌نگه‌ربشی پێ راست بکاته‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌یه که ده‌روونی کچه‌که بخاته‌وه سه‌ر هه‌ستکردن به‌وه‌ی که ژبان پره له‌ کرده‌وه بلندی و جوامیری و به‌رزی جا له‌به‌ر ئه‌مه‌ی کچه‌که ئاماده‌یه بۆ ئه‌و گۆرانه‌ گه‌وره‌یه‌ی که به‌سه‌ریدا هاتوه، هه‌روه‌ها به‌ته‌واوه‌تیش ئاگای لیبه‌تی، ئه‌م باره‌ی پالی پتوه‌ده‌نی بۆ ئاره‌زووکردنی بریاردان له‌سه سه‌ریه‌خۆیی، چونکه کچه‌که هه‌ست و ده‌کات، که هه‌ر کچه‌ بچکۆله‌که‌ی جاران نییه، کچی ئه‌مرۆیه‌ جا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌م هۆیه‌یه که له‌ باوک و دایکی خۆی هه‌لده‌گه‌رپته‌وه و، سه‌رکیشی ده‌کات و، هه‌ر فرمانیکیشی به‌سه‌ردا ده‌ده‌ن به‌ریه‌چی ده‌داته‌وه و چه‌قه‌چه‌قیشیان له‌گه‌لدا ده‌کات کچه‌که بۆیه‌کا ده‌لێ: (ئه‌ء) تا خۆی وای پیشان بدات هه‌ر خۆی گه‌وره‌ی خۆیه‌تی، خاوه‌ن بیری سه‌ریه‌خۆیش هه‌ر خۆیه‌تی!...

بام نمونه‌یه‌ک بۆ ئه‌مه‌ به‌یینه‌وه:

ئهمه (فرانسواز)ه‌ خه‌ریکی سنووقی نووسراوه‌کانیه‌تی، ریکیان ده‌خات، چونکه پشوری هاوینه‌ی خۆیندنگه‌ ته‌واو بووه خۆیندنگاکان ده‌ستیان کردۆته‌وه به‌پێ خۆیندن. دایکه‌که‌یشی راوه‌ستا و سه‌یری ده‌کات، بزانی چی ده‌کات. که ته‌ماشای ده‌کات: کچه‌که‌ی شتی و ده‌خاته‌ ناو سنووقه‌که‌یه‌وه که هه‌یج فریکیان به‌سه‌ر خۆیندنه‌وه نییه. که چی گوی ناداته ئه‌وه‌ی که نووسراوه‌کانی و که‌لوپه‌له‌کانی خۆیندنگای له‌ناو ئه‌و سنووقه‌دا دابنێ. (فرانسواز) سنووقه‌که‌ داده‌خات... لێره‌دا دایکه‌که‌ی هه‌لده‌داتی، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌وه‌ی تیبگه‌ییته‌ی که نووسراوه‌کانی و که‌لوپه‌له‌ گه‌نگه‌کانی له‌ودیه‌و سنووقه‌که‌یه‌وه، داناوه.

که‌چی سنووقه‌که‌ی پرکردوه‌وه له‌ شتی پرپوچ که هه‌ر له‌ سه‌به‌ته‌ی پووشوپه‌لاش ده‌کات!... که‌واته‌ پتویسته‌ سه‌رله‌نوێ سنووقه‌که‌ی بکاته‌وه و به‌جوانی دای به‌زینینه‌وه. به‌لام (فرانسواز)یش وای وه‌رامی ده‌داته‌وه، ده‌لێ: «من خۆم باش ده‌زانم که چیم پتویسته و چیم پتویست نییه» له‌ راستیدا (فرانسواز) ده‌یه‌وی ئه‌وه‌ بنوینێ که هه‌رچی دایکی ده‌یه‌وی بیکات، ئه‌وه‌ نه‌کات!.

بۆچی تو‌ئه‌گه‌ر له‌ (فرانسواز) بپرسیت: بۆچی وای ده‌که‌یت... ره‌نگه‌ نه‌زانیت چۆن

وه‌رامت بداته‌وه. به‌لام له‌ راستیدا ئه‌و له‌ کانگای دلیدا ئاره‌زووی ئه‌وه‌ ده‌کات که هه‌رچییه‌کی کرد، به‌ئاره‌زووی خۆی بیکات، به‌ئاره‌زووی که‌سی تر نه‌یکات. هه‌ز ده‌کات له‌ ده‌ربڕینی بیروباوه‌ری خۆیدا سه‌ریه‌ست بێ، ئازاد بێ، سه‌ریه‌خۆیی که‌س فه‌رمانی به‌سه‌ردا نه‌دا. ئه‌و وای هه‌ست ده‌کات هه‌ر که‌سی به‌زۆر شتی پێ بکات، سه‌ریه‌ستی لێ بار ده‌کات. چه‌ند جار گوتی لێ بووه که پتوی گوتویت: «من سه‌ریه‌ستم هه‌رشتی ئاره‌زوو بکه‌م، بیکه‌م، ده‌یکه‌م». جا ئه‌گه‌ر وێستت ئه‌وه‌ی تیبگه‌ییته‌ی که ئه‌گه‌ر پتویه‌ی چه‌ند ده‌ستوریکێ هه‌لسان و دانیشتن نه‌کات له‌گه‌ل که‌سانی تر، تووشی تیز پیکردن و توانج و پلاری ئه‌م و ئه‌و دیت به‌دناوی ده‌که‌ن.

به‌ندوباری بۆ ده‌دۆزنه‌وه، گوتی خۆیت لێ ده‌خه‌فینێ و له‌ هه‌یج ئامۆژگاریی و پیشاندا نیت گوی ناگرت!... که‌واته‌ بۆچ ئه‌م کچه‌ به‌ره‌للا بکه‌ین و به‌یلتین به‌هه‌وه‌س و ئاره‌زووی خۆی بچوولینته‌وه؟!... بۆچ وای له‌ هه‌یز و ده‌سه‌لاتی خۆمان به‌یلتین به‌سه‌ریدا؟!... ئیهمه ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌مان له‌گه‌ل کرد بیکومان هه‌له‌یه‌کی مه‌زن ده‌که‌ین. ده‌بینه‌ هۆی ئه‌وه‌یش که ئه‌رک و ئازاری زۆرتر بێ چونکه کچه‌که هه‌شتا ناشی و نه‌زانه‌ پتویستی به‌ئامۆژگاری و پێ پشاندا نه‌یه‌... گه‌لێک ریک و زۆر شتیه‌ هه‌یه که له‌گه‌لیدا ریک بکه‌وین و له‌ یه‌کتر تیبگه‌ین، بێ ئه‌مه‌ی قینی هه‌لبسین و بیکه‌ین به‌گۆر خۆماندا. جا ئه‌گه‌ر وێستمان فه‌رمانی به‌سه‌ردا بده‌ین، هه‌یچی پێ ناوی ئه‌وه‌ نه‌بێ که له‌ شتیه‌یه‌کی تازه‌دا (فه‌رمان) که‌مانی به‌سه‌ردا بده‌ین. ئه‌و شتیه‌ توندوتیژی که بۆ [فه‌رماندان] به‌کارمان ده‌هینا له‌گه‌لیدا، هه‌روه‌ها قیزاندن به‌سه‌ریدا، هه‌ره‌شه‌ لێ کردنی، ددان لێ ریککردنه‌وه... ئه‌مانه‌ هه‌موویان کاتی به‌کار ده‌هاتن که مندال بوو. به‌لام ئیستاکه که گه‌وره‌ بووه، کچه‌که له‌و سزایانه‌مان په‌روای نییه و ناترسێ. ته‌نانه‌ت شیرگیرتیش ده‌بێ پتویان له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانی خۆی!... ئه‌وه‌ی پتویستی له‌م کاته‌دا، په‌یره‌ویی بکری، ئه‌وه‌یه که یه‌ک قسه‌ بین به‌رامبه‌ری به‌لام دلێه‌قی و قسه‌ ره‌قی نه‌نوین هه‌روه‌ها ئامۆژگارییه‌کی وایشی بکه‌ین، که به‌ده‌نگیکێ به‌هه‌یزه‌وه‌ بێ، به‌لام دووربێ له‌و توندوتیژی و تووره‌ و ترۆبییه‌وه، که بیخاته‌ شه‌رم و ریسواییه‌وه!...

به‌لام گه‌لێک جار گوتیمان له‌ یه‌کیک له‌ دایکه‌کان ده‌بیت که به‌توره‌بییه‌که‌وه‌ ده‌لێ: «ئهم کچه‌ توورم ده‌کات و تیکم ده‌دات!... که‌واته‌ ئیوه‌ چۆن ئه‌مه‌ له‌ من داوا ده‌که‌ن که هه‌روه‌ک کچه‌ شاهیکێ بچووک بێ قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م؟!...». ئه‌م دایکه‌ تووره‌یه‌ ئه‌وه‌ی له‌بیر چۆته‌وه که کچه‌که‌ی له‌ تافیکێ هه‌ره‌ سه‌ختی ژبانی خۆی دایه. ئیهمه‌یش له‌م دایکه‌

بۆلەبۆلەكەرە دەپرسین: «ئەگەر كچه كەت نەخۆش كەوت و پزیشك فرمانى دا كە زۆر بەوردىبەھە چارەى نەخۆشىبەھەى بكەيت، تا چاك دەبىتتەھە و، دىتتەھە سەرخۆى، ئاخۆ خۆت پى دەگىرى توخنى نەكەويت و، دەرمانى نەكەيت، بام ئەرك و نازارىشت زۆر بىي و خۆبەختكردنىشت توش بىي؟... جا ئەگەر تۆبەھەموو دلىكتتەھە ئەو لەبەر تەندروستىبە كچه كەت بگرتتە ئەستۆى خۆت، ئەى چۆن ئەوئەى بۆ ناكەيت لەبەر هۆش دروستىبەھەى؟!... لە ژيانى خىزانىدا چەند تاوىكى و اھەلدەكەويت، كە بەكارى ئەو بىن باوكەكان لەگەل كچه كانياندا وردە وردە گفوتگۆ بكن. كە پر بن لە تىگەيشتن لە يەكترى و لە بىدەنگ و سەنگىي. كە بەھۆى ئەوانەھە كچه كان بەرەبەرە دىنەسەر بىروباو پەكانى باوكيان كە لەو پىش لەسەر ئەوانە تىك چووبون. ئەوئەى لىرەدا بەگرنگ بزائرى ئەوئەى كە باوكەكان ئەوئەندەى پەيوئەندى بەخۆيانەھە بىي، دەبى كرددەھى و ا بنۆيتن كە لەسەر بنچىنەبەھەى تىگەيشتووانە و پىگەبەھەى دىارىكراوھە دامەزرايى، نەسەرچلبى تىدا بنۆيتن و نەسەر كىشى.

ھەندى سەر بەستىيان بەدەنى

واچاكە ماوئەھەك بەكچه كە بىەخشىن كە تىيدا سەر بەست بى. دەست بكات بەتاقىكردنەھە سەر بەتايىبەكانى خۆى، كە ئۆباليان بەئەستۆى خۆى بى!

چونكە سەرزەنشتكردى ھەموو دەمى، ئامۆژگارى كرددى دووبارە كراو، ھەر لە بەيانىبەھە تا ئىوارە، بۆلەبۆلەكردن لە ھەموو ھەلسان و دانىشتنىكى كچه كە، لە ھەموو بزوتتەھەبەھەى، لە ھەموو نووسراوىك كە دەبىخۆبىتتەھە، توانج و پلار تىگرتن لە شىوئەى قژ داھىنان و خۆ ئارايىش كرددىبەھە... ئەمانە ھەموويان لەوانەن كە كچۆلەكان بئالۆزىن توروپەيان بكن كە بىانخەنە سەر ئەوئەبىش كە گوئى لە ھىچ ئامۆژگارىبەھە نەگرن. كە بايەخ بە ھىچ رىگا پىشاندانىكىش نەدەن. كچ لەم تافى تەمەنەيدا حەز لە بەرەنگارىكردن دەكات، ھەر لەبەر بەرەنگارىكردن، بەلام ئەم بەرەنگارىكردنە تەنبا بىرتىبەھە لە نەخۆشىبەھەى بچووكى دەروورنى كە زۆرى پىناچى لادەچى. ھەر لەوئەبىشەھە پەيدا بوو كە لە سەرەتاي كارگوزارىي ھۆشە بچووكە كەيدا چەند بىرىك بەمىشكىدا ھاتوو، كە لەو كاتەدا ھۆشەھەى خەرىكى ئەوئەى نىبەھە كە لەوان باشتىرىي. ھىچ كەسايەتىبەھەى سەر بەخۆبىشى نىبەھە كە لەوان جىاواز بى!... ئنجا ئەو ئارەزووئەى [خۆ جۆيكردنەھە] و [ناز و جىازاھى كچه كە ھەبەھەى، لە زۆر شىوئەدا دەردەكەوئى، وەك ئەو شىوئەبەھەى لە كاتى

قەسەكردن و ھەلسان و دانىشتن و بزوتتەھە و دەست و دەموچا و جولااندنەھە و جلوبەرگ لەبەر كرددن و خۆ رىكخستىن و برۆ رەنگكردن و نىنۆك دەوشاندنەھە و لووسكردنىدا دەنۆيتى جا ھەتا گومان بەرتتەھە جىوانى و خۆبىن گەرمىبى خۆى زۆرتەر خوو دەداتە خۆ جىوانكردن و خۆرازاندىنەھەى خۆى، بەبا چوو و كەس خۆى تى ناگەبىتتى و كەس دان بەجىوانى يەكەيدا نانى، ئىتر واز لەو ھەموو كەلوپەل و خۆرازاندىنەھە و خۆ جىوانكردنە دەھىتتى و پەنا دەباتە بەر چەند رىگەبەھەى تىر بۆ گەيشتن بەو مەبەسانە كە ھىچ فرىكىيان بەسەر رىگاكانى پىشووھە نىبەھە ھەموو ھەر بەئاواتى ئەوئەبىشەھە، كە بەكامى دلى خۆى بگات و ئەو نازدارىبەھەى دەست بكەوئى كە لە ھەموو كچه كانى تر جىاوازىي لەسەر وو ھەموو شىيانەھە دابىرى ئەوئەى لە ھەموو شتىك زۆرتەر دلى كچه كە بىرندار دەكات و دەبىخاتە شەرمەھە، ئەوئەى، كە ھەست بەخۆى بكات كرددەھە و پەوشت و خوو و ھىز و توانايى و بلىمەتتىبەھەى و اى نىبەھە كە بەئارەزووى خۆى سەرنجى كەسانى تر رابكىشى. نە لە خۆبىندنگەدا، نە لە كارخانەدا، نە لە كاتى كار و فرماندا، نانۆيتى تا سەرنجى كەسانى تر رابكىشى تا پەنچەى بۆ بكىشن و ناوى لەناو ناواندا بىرى. لەبەر ئەوئەى وەك دەردەكەوئى ژمارەى كچه دواكەوتووھەكان و كچه نىوھە سەر كەوتووھەكان زۆرتەر لە ژمارەى كچه سەر كەوتووھەكان و كچه بەناوبانگەكان. ئەمەبىش ھەموو دەم بەجۆرىكى تىكرايى، لە ھەموو شىرتىكدا و اىھە. بەلام ھەستكردى كچه بچكۆلەكان بەتالى و ناخۆشىبە سەرنەكەوتن، لە ھى كچه گورەكان زۆرتەر توندوتىترە!...

ئەوئەبىش سەبارەت بەوئەى كە ئارەزوو خۆ نواندن و كەشوفشكردن لاي بچكۆلەكان بەھىترە تا لاي گورەكان!...

(ئانى) لە يادنامە نەبىبەھەى خۆيدا نووسىوئەھە:

«چەند حەز دەكەم خۆم لە دەست ھەموو بەندەبەتتىبەھە رىگار بكەم و ھەموو پىوئەندىك بىچرىتم، تا لەپاش ئەوئەى خۆم ئەو پىوئەندەنە بۆ خۆم دابىتتەھە، تا وا لە ھەموو كەسىك بكەم كە بزائن من ھەم!... ھەرچەند دەكەم نازانم چۆن بچمە دلى كەسانى ترەھە، تا لەناو ئەوانەدا منىش جىگايەك بۆ خۆم بكەمەھە. بەلام بەھەموو رەنگ ئەمە ئەوئەى ناگەبىتتى كە من بەكامى خۆم ناگەم. چونكە من ھىشتانە گەبىشتوومە تە تەمەنى حەقدە سالى!».

ئەم كچه داخى زۆر چۆتە دلەھە. خەفەت زۆر دەخوات چونكە خۆى و ا دىتتە پىش چا و كە لە جىگايەكى و ا دايە كە پايەى ئەو جىگايە نزمترە كە ئاواتى بۆ دەخوازى و ئارەزوو دەكات دەستى بكەوئى. ھەر ھەبەھە بۆبەھە مگىن و دل بەئازارە، چونكە ھىچ كەسىك

نادۆزیتسهوه که ئەوەندەى هەلەدەگرئ، ریزی لئ بگرئ و ئەوەندەى مافی هەیه نازی بکیشی!... جا ئەگەر بمانهوی ئەم کچه بگتیرینهوه له هەلەکردن و له ئەندازه نەگرتن، فرمانی سەرشانمان ئەوهیه که نرخى راسته‌قینهى خۆى تئ بگه‌بیتین. چونکه ئەو ئەوەندە به‌خۆى دەنازئ و ئەوەندە له خۆى باییه، له ئەندازه به‌دەر نرخ دەدات به‌خۆى. پتوبسته له‌سەرمان بیری رۆشن بکه‌ینهوه و چاوه‌کانی بکه‌ینهوه تا راستیش به‌رووتی ببینئ، تا زۆر پروکه‌شى سه‌وز و سووری پتوه نه‌نوساوه! پتوبسته ئەوه‌یش به‌خینه‌میشکپییه‌وه که ئەوه هیچ نه‌نگییه‌کی تیدا نییه که به‌شى ئەو له (سه‌رکه‌وتن) و (جیاوازی)دا که‌م بئ. چونکه هه‌موو مرۆفئیک هه‌ر ئەو به‌شه دیاریکراوه‌ی هه‌یه. هه‌روه‌ها هه‌موو مرۆفئیکیش به‌شى خۆى چاکه و خراپه‌ی هه‌یه، جوانی و ناشیرینی هه‌یه، ته‌واوی و ناته‌واوی هه‌یه. مرۆفئیش هه‌رچه‌نده له هه‌ندئ رووه‌وه که‌موکووری هه‌بئ، به‌لام ده‌سه‌لاتیکی سه‌یر و بئ ئەندازه‌ی هه‌یه له گه‌شه‌کردن و پشکه‌وتن و گۆزان و گه‌وره بووندا!...

بووه، رێگایه‌ک بکاته‌وه بۆ خۆى، له ژيانى رووداوا ئەگەر کچه‌که بیروباوه‌ری خۆى ده‌رپری، به‌هه‌موو هئیز و هه‌ره‌تیه‌کیه‌وه له‌سه‌ری ده‌روات چونکه ئەو پروای وایه که بیروباوه‌ره‌کانی، هه‌موو تازهن، هه‌موو پتگه‌یشتوون! ئەوه‌نده‌یش هۆگرئ ئەو بیروباوه‌ره‌نەى خۆى ده‌بئ، مه‌گه‌ر هه‌ر باو داهینه‌ریک ئەو هۆگریه بنوینئ بۆ نوخشه‌ی دۆزراوه‌کانی خۆى! دلئیشی به‌وه زۆر خوشه، هه‌ست به‌خۆى ده‌کات که له توانایییدا هه‌یه که هه‌ر خۆبه‌خۆى، بیروباوه‌ری خۆى ده‌رپری، به‌رامبه‌ر به‌ژبان و دلدارى و کۆمه‌لايه‌تى، به‌هه‌موو گيروگرفتیتیکشه‌وه که پیاوان پتیه‌وه خه‌ریکن.

هه‌روه‌ها به‌ته‌واوه‌تى له‌و باوه‌ره‌یش دایه که ده‌توانئ هه‌موو شتیک فیربئ، که ئەو بیروباوه‌ره‌نە‌یش ده‌ریان ده‌رپری ده‌رباره‌ی کاروبار و باه‌تى ژبان، له‌و بیروباوه‌ره‌نە گه‌لئیک باشتره که پیاوه گه‌وره‌کان ده‌ری ده‌رن. چونکه ئەوانه تازه پیربون، به‌که‌لکی ئەوه نایه‌ن که بیروباوه‌ری ده‌رپرن. ئەوانه له‌م چه‌رخه‌دا که تیدا ده‌ژبن له‌ دواى هه‌موو که‌سه‌وه‌ن، هه‌روه‌ک تیتیشیدا نه‌ژبن وایه!... که‌چی له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا، بیره‌کانی زوزوو ده‌گۆرئین. هه‌رگیز وه‌کو خۆیان نامیتن. جا ئەگه‌ر بیه‌وی هه‌ندئ بیروباوه‌ر به‌خاته که‌للەى خۆیه‌وه، له‌ملاوه: بیروباوه‌رئیک و، له‌ولایشه‌وه بیروباوه‌رئیکى تر وه‌رده‌گرئ، بئ ئەمه‌ی گوی بداته ئەوه‌ی که ئەو بیروباوه‌ره‌نە پتچه‌وانه‌ی یه‌کترن و له‌گه‌ل یه‌کتریشدا ناسازین. کچه‌که ئیمرو له‌سه‌ر بیروباوه‌رئیک ده‌کاته‌وه. که‌چی رۆژئیکى تر له‌سه‌ر بیروباوه‌رئیکى تر ده‌کاته‌وه که پتچه‌وانه‌ی بیروباوه‌ره‌که‌ی پتسوویه‌تى. هه‌ر هه‌فته‌یه به‌شپوه‌به‌ک ده‌گۆرئ.

هه‌ر مانگه ده‌چتته ره‌نگیکی تره‌وه. کچه‌که‌یش له‌مه‌دا هه‌ر له هه‌رزه‌کاریه‌که‌ی خۆى ده‌کات که بیروباوه‌ره‌کانی خۆى، له شپوه‌به‌کی بریار له‌سه‌ردراو و، دیاریکراوا ده‌رده‌بئ، هه‌رگیز گوی ناداته ئەوه‌ی بیروباوه‌ره‌کانی راستییان تیدا یه‌ن نا. چونکه له توانایییدا نییه له‌و راستییانه تئ بگات!... نامانجی کچی هه‌رزه‌کار ئەوه‌یه که بکه‌ویتته پتیش چاو که‌سانى تر بایه‌خى بئ بدن!.

زۆر له‌وه ده‌تۆقئ که خۆى وایته پتیش چاو، گوی نادرتئ و که‌نه‌فتکراوه. چونکه ئەو به‌پتئ تیکه‌یشتنه که‌مه‌که‌ی خۆى و به‌پتئ بیروباوه‌ره‌کانی خۆى، به‌لایه‌وه وایه که ده‌بئ که‌سانى تر گه‌شکه‌دارى جوانى و ناوازه‌یى جلوه‌گره‌کانى بن. که بشروات به‌رئگادا سه‌رنجی هه‌موو که‌سێک رابکیشئ بۆ خۆى هه‌روه‌ک پتیدا هه‌لبه‌دن و بلئین: «په‌ککوو که جوانیت!... په‌ککوو که خۆین گه‌رمیت و دلکیش ده‌که‌یت!...». چاو ده‌رپتته ئافره‌تئیک له ئافره‌ته لاساییکه‌روه به‌ناوبانگه‌کانى سینه‌ما. خۆى خه‌ریک ده‌کات به‌وه‌وه که خۆى وه‌ک ئەو جوان بکات و برازینتته‌وه. ئەمجا که هه‌ستى به‌وه کرد که‌س گوی ناداتئ و سه‌رنجی که‌س راناکیشئ، خه‌موخه‌فه‌ت دایده‌گرئ و دلئیشی پر ده‌بئ له ره‌نجه‌رۆی و هه‌ناسه ساردی!...

(ئه‌ندریه) دلئ چووبو به‌خۆیدا پشتی به‌زیره‌کیی خۆى ئەستور بوو.

ئەو خۆى وا ده‌هاته پتیش چاو که له‌ناو هه‌موو ده‌سته خوشکه‌کانى خۆیدا دیاره، چونکه له زوو هه‌ستکردن به‌شتدا که‌سیان نایگه‌نئ له قوولئى هه‌ست و تاسه و ته‌زویشدا له هه‌موویان پتیشکه‌وتووتره. له فراوانی تیکه‌یشتنیشدا له راستی کاروبار و باه‌تى ژباندا که‌سیان هاوتای نین. جا ئەم بیره هیچوویوچانه، چاوبه‌ستیان ده‌کرد، تا ئەندازه‌یه‌کی گه‌وره‌یش ده‌بون به‌هۆى کامه‌رانئ!... جا له‌و کاته‌دا که ئەو کچه له‌ناو گئژاوی ئەم خوتوکه و خوشییه‌دا نوقم بووبو، له‌پر و تارئیک که‌وته به‌رچاوی، که له باه‌ت هه‌رزه‌کارى و کوپ و کچی هه‌رزه‌کاره‌وه دوابوو. که خۆپتدیه‌وه، له‌ناکاو ئەوه‌ی بۆ ده‌رکه‌وت که ئەو هه‌ست و تاسانه به‌دلئیدا دئین و ئەو بیروئه‌ندیشانه‌یش، که به‌میشکیدا دئین، باه‌تئیکى گشتین، به‌سه‌ر هه‌موو که‌سێکدا دئین و که له ته‌مه‌نى خۆیدا پتیدا ده‌روات!...

جا کچه‌که هه‌ست به‌ره‌نجه‌رۆییه‌کی گه‌وره ده‌کات، که ده‌بئینئ خۆیشی وه‌ک هه‌موو کچئیکى تره و، هیچ ناز و جیازئیکى.^(١)

(١) لئره‌دا وه‌ک باسه‌که ته‌واو نه‌کرا، له گۆفاره‌که‌دا هه‌روابوو.

كج و كورهكان كه موكوورپي دايك و باوكه كانيان گه وره دهكهن

كچه هه رزه كاره كه يشمان، ئيمرۆكه گه يشتوتته رادهيه كي وه ها، كه ده تواني دهر باره ي راستيي كۆمه لايه تي و ژيان و بيرو باوه رپي خۆي دهر بپرئ و برباريشيان به سه ردا بدات. كچه كه مان تا ساوا بوو، به ژيانيتكي رهنگا وره ننگ و گهش و خۆشي پاك و خاوتينه وه راهاتبوو به لّام ئيستاكه به ره به ره خه ربكه په رده له رووي راستيي رووتى بيتره ننگ و بئ نه خش و نيگار وه، لا ده چئ له پپر، له ناكاو كچه كه ئه وه ي بۆ دهر ده كه وي، كه مرۆقه كان كرده وه و ره وشتيان پره له گه نكي و نه نكي، له كه موكوورپي و ناشيريني له ناوياندا زۆر و ستم ده بينئ و پشموقين و رقه به ربي چاوپيئده كه وي.

خۆپه رستي و ئالۆش و خروّش و ناپاكي و لووتبه رزي و كه لله شه قى و ده ست قوو چاويياني ديتته پيش چاوا!...

به لّام له هه موو شتيك ناخۆشتر بۆ دلي كچه كه ئه وه يه، كه له م ته مه نه يدا نه نكي و كه موكوورپي باوك و دايكي خۆي بۆ دهر ده كه وي. كچه كه ئه وه كه موكوورپيانه له پيش چاويدا گه وره دهنوتن. چونكه كوران و كچان سروشتيان وايه، كه موكوورپي باوك و دايكه كانى خۆيان، گه وره ديتته پيش چاوا، له ئه ندازه به دهر هه ليا نده سه نكيئن. چونكه ئه وانه به لايانه وه وايه كه باوك و دايكه كانيان له هه موو هيتز و ده سه لات و كرده وه و ره وشتيكي جواندا بئ هاوتان، كه س له وان به ره و ژوور نييه!

ئنجا كه ئه وه يان بۆ دهر كه وت:

باوك و دايكه كانيان نه نكي و كه موكوورپيان هه يه، به جگار پيئ دلته ننگ ده بن. جا ئه و هيووا نه مانه يان^(١)، ئه و ره نجه رۆييه يان، وايان لئ ده كهن، كه ئه و خه وشه و ئه و كه موكوورپيانه يان گه وره تر بيتته پيش چاوا!...

ئمه (ماري كلۆد) ه. نيشانه ي هه ناسه ساردى و ره نجه رۆيي پيوه دياره. جاري وايش هه يه، له تاو ئيش و ئازاري دلي خۆي، هه ستتيكي نه ناسراو دئ به دلليدا و كيشي ده كت بۆ ئه و كاره ساته نه ناسراوه ي كه پيئ ده لئين: «مردن»!. هۆي ئه وه يش ئه وه يه كه له ببه ختيي خۆي ئه وه ي لئ ئاشكرا بوو: كه باوكي له دهر وه خه ربكي كرده وه ي نه ننگه، كه له سه ر خۆي و له سه ر خيترانه كه يشي زۆر گران ده كه وي!... كه سه رنجي دا دايكيشي له وه زۆر پيش

(١) يان: ئه و بئ هيواييه يان، ئه و ناو ميدييه يان.

ده خواته وه، كچه كه زۆر شتي پيچه وانه ي به كترى به دلدا دئ. جاريكيان ئه وه ي به دلدا دئ كه واز به يئني و بيئده ننگ بئ له و باره.

جاري وايش هه يه ده يه وي به گژ ئه و باره دا بچئ. له به ره ئه وه (ماري كلۆد) له كانگاي دلبيه وه ئاوات بۆ ئه و رۆزه ده خوازي كه باوكي په شيمان بيتته وه له كرده وه ي خۆي و وه ك خۆي لئ بيتته وه. به لّام كچه كه وه رس ده بئ له وه ي كه ئاواته كه ي نايه ته دي هه ناسه ساردى و ره نجه رۆييه كه ي ده بيتته هۆي په يدا بووني هه ستتيكي سه ير له ناو دهر وونيدا. كچه كه خۆيشي به گونا بهار ديتته پيش چاوا!.

ئميش ناوي [هئيلين]ه كچي پياويكي تره به لّام ژن و پياويك كرده ويانه به كچي خويان كه زۆر نازي ده كيئن و به ته نكيه وه ن. كه چي له گه ل ئه وه يشدا ئه م بيرانه به ميئشكيئا دئين: - «بۆچ خۆيشي باوك و دايكي راسته قينه ي نه بئ وه ك مندالاني تر؟... ئه ي باوك و دايكه كه ي خۆي چۆن توانييان وا به ره لّاي بكه ن؟!». بيگومان ئه م جوّره بيرانه كه چرپه ده كهن به لاي ميئشكيئا، له ئه نجامدا واي لئ ده كهن كه هه ست وا بكات به خۆي پايه كه ي له پايه ي هاوپرئيكاني و ده سته خوشكه كانى نزمتره!. له وه هه سته يشه وه تووشى ئه وه دئ كه له دوا رۆژي خۆي دوودل بمينيئته وه!.

(هه نريئت) يش هيشتا مندالتيكي ساوا بوو كه (بازاره ره شه) له ئاسزي جيهان وه تازه دهر كه وتبوو پاشان كه گه وره بوو، و بووه كچيتكي پيئگه يشتوو ناچار بوو ئه ويش فيري فرو فيل بيئ، تا بتواني له ناو ئه و بازاره ره شه دا پيوستتي ژيانى خۆي بكرئ!... پاش ئه وه ي كچه كه ئه وه ي دئ گه وره كان چۆن له و فرو فيل بازييه دا شاهه زايييان په يدا كرده وه و ده ستوردي دهنوتن ئيتر پيئ نه كرا، له شوپنيكي وادا كه تييدا گه وره بوو بوو، ده سته رداري بيرو باوه ره كانى كرده وه و ره وشته باشه كان نه بئ... بۆيه كا ئه ويش به دخوو دهر چوو!...

كچه هه رزه كاره كان هه ز ده كهن زوو بگه نه تافى لاويني

كچه هه رزه كاره كان هه ز ده كهن زوو بگه نه تافى لاويني و تافى ژنيئتي. ئه مه نده په له په ل ده كهن بۆ ئه وه ئاراميان له به ر ده بري.

ئه وه ش له به ره ئه وه يه كه هه تا مندال بن هيچ ئاواتيكيان بۆ نايه ته دي. كچه كه له كانگاي دلبيه وه ئاره زووي ئه وه ده كات كه ته مه ني زوو تپه ر بكات. چونكه ئه و له دوا رۆژدا ئه مانه ي ديتته پيش چاوا: ميئرد و مندال، كار و پيشه يه كي وايش كه به دلي خۆي بئ و كه

له دهستی بیت به باشی هه‌لی بسوورینتی!... هه‌رچی کچه کرێکاره‌کانیشن له‌گه‌ڵ کچه لادیتییه بچووکه‌کاندا سالانی داها توویان به‌جۆرێکی ناخۆشتر و سه‌ختتر دیتته پیش چاو له‌چاو سالانی ئیستا که‌یاندا. جا له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌و کچانه له‌ هه‌موو کچه‌کانی تر زۆرتر به‌دوای ژبانی پر تاسه و ته‌زوودا ده‌گه‌ڕین. زۆرتریش له‌وان را ده‌که‌ن به‌دوای بێرکردنه‌وه‌ی بۆش و ئاواته‌ خه‌ودا! گه‌لێک جاری وایش هه‌یه که تۆ به‌سه‌رسورمانیکه‌وه له‌ خۆت ده‌پرسیت: «کچه‌که‌م له‌م چوار پینج ساله‌ی دواییه‌دا چهند گۆراوه؟!». له‌راستیدا تۆ له‌وه‌دا بیانوت هه‌یه که به‌و چه‌شنه‌ سه‌رت سوپماوه له‌و گۆرانه‌ گه‌وره‌یه‌ی که به‌سه‌ر کچه‌که‌تدا هاتووه.

چونکه تۆ له‌وه‌پیش وا راهاتبووی، که کچه‌که‌ی خۆت ده‌دی، بریتی بوو له‌یه‌کێک که پۆژ به‌پۆژ ده‌ژیا. نه‌گلا راوی هه‌بوو، نه‌گوتی ده‌دایه‌ هیچ شتی که‌ملکه‌چ بوو، هه‌رچییه‌کی پێ ده‌گوترا به‌جیتی ده‌هینا، دلنیا بوو له‌ هه‌موو که‌سیک، باوه‌ری پێ ده‌کردن زۆربه‌ی جارن تۆی به‌دلدا ده‌چوو. رێزیشی له‌ بیروباوه‌ره‌کانت ده‌گرت. ده‌مه‌قالی له‌سه‌ر نه‌ده‌کرد له‌گه‌لتدا.

که‌چی ئیستا که‌کچیکێ بچووکی تازه‌ پێگه‌یشتوو ده‌بینیت له‌به‌رده‌متدا:

سه‌رکێشی ده‌کات، خۆی له‌ راستی ده‌ریاز ده‌کات، به‌ره‌و ئه‌ندیشه‌ و ئاواته‌خه‌و ده‌چیت که ته‌ماشای ژبانی ئیستای خۆی ده‌کات، هه‌بچووچی دیتته پیش چاو. له‌به‌رئه‌وه‌ وای لێ دێ که به‌هه‌موو کولێ دلێه‌وه‌ چاوه‌روانیی دوا پۆژی خۆی بکات. دلێشی ته‌نگه‌، پر له‌ خه‌موخه‌فه‌ت، پر له‌ گلا راوی ئه‌م خه‌موخه‌فه‌ته‌یش پالی پێوه‌ده‌نی بگه‌ڕێ به‌دوای (دلدار) دا.

ئه‌ی چۆن وا نابێ؟!... ئه‌وێک که له‌ دایکبوونی هه‌ستکردن به‌ره‌گه‌زبازی خۆی، به‌چاوی خۆی ببینتی، کاره‌ساتی هه‌ستی ئه‌و ره‌گه‌زبازییه‌یشی وه‌ک ته‌ماشاهێک بیتته پیش چاو که چیرۆکی تیدا لاسایی ده‌که‌نه‌وه! ته‌نانه‌ت ئیستا که تۆ له‌ به‌رامبه‌ر کچیکدای که ده‌یه‌وئ جیگای خۆی بکاته‌وه له‌ناو که‌سانی تردا که ده‌یه‌وئ خۆی بنوینتی به‌سه‌ر که‌سانی تردا.

هه‌موو ژبانی‌ش پێوه‌ له‌ شتی پێچه‌وانه‌! هه‌ر له‌و کاته‌دا که وات دیتته به‌رچاو:

که‌له‌ره‌ق و لووتبه‌رز و له‌خۆبایی بوو و، پشت به‌خۆیه‌سته‌، که‌چی زۆری پیتناچێ ده‌ببینی به‌خۆیدا رانا په‌رموئ هه‌بچ شتی که‌کات. دوودله‌ له‌ خۆی، دلنیا‌یش نییه‌ له‌

بیروباوه‌ره‌کانی خۆی! هه‌رزه‌کاره‌کان، به‌کوڕ و کچه‌وه‌، هه‌موویان له‌م ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی ژبانه‌وه‌ تیده‌په‌رن. جا لێره‌وه‌یه که گۆرانیکێ زۆر به‌سه‌ر گه‌شه‌کردنی گیانیاندا دێ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا بۆ باوکه‌کان ئاسانه که له‌گه‌ڵ کوڕه‌کان و کچه‌کانی خۆیاندا رێک بکه‌ون. ئه‌وه‌یش کاتیک ده‌بێ که ئه‌و کوڕ و کچانه گه‌وره‌ بووبن، که کچه‌کانت گه‌وره‌ بوون لیت نزیکتر ده‌بنه‌وه، له‌وه‌ده‌مه‌ی که منداڵ بوون. ئه‌وسا که له‌ تواناییاندا هه‌یه که هه‌ستیان وه‌ک هه‌ستی تۆی لێ بچ. ئه‌وانیش له‌ خۆشه‌ویستیدا به‌رامبه‌ریت بکه‌ن به‌واتایه‌کی تر دلت رابگرن. به‌لام به‌مه‌رحه‌ی که تۆیش پشتیان پێ به‌ستیت و باوه‌ریشیان پێ بکه‌یت.

ئه‌ی باوک و دایکه‌کان! ئه‌وه‌تان له‌بیر نه‌چیت که ئیوه‌ ده‌توانن زۆر کار له‌ کچه‌کانتان بکه‌ن، ده‌سه‌لاتتان زۆره‌ به‌سه‌ریاندا که هه‌یزی که‌سایه‌تیتان و، بێرکردنه‌وه‌ی راست و دروستتان و بیروباوه‌ره‌کانتان، که کرده‌وه‌ی کچه‌کانتان به‌رامبه‌رتان دیاری ده‌که‌ن. زۆرجاری وا هه‌یه که بچوکۆله‌کانمان خۆیان به‌وه‌ دنوینت که گه‌وره‌ کچه‌کان سووک و ریسوا بکه‌ن! له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا، ئه‌و کاره‌ی گه‌وره‌ کچه‌کان ده‌یکه‌ن له‌ کچه‌ بچوکۆله‌کان، هه‌ر له‌ کاری چاوه‌به‌ست ده‌کات. چونکه کچی هه‌رزه‌کار پێوستیی به‌خورشتیک هه‌یه بۆ دل ناسکییه‌که‌ی خۆی جا ئه‌گه‌ر توانیت ئاراسته‌ی بکه‌یت بۆ لای هونه‌ره‌ جوانه‌ ره‌نگاو په‌رهنه‌کان، وه‌ک: سا. و ئاواز و گۆرانی و وینه‌کێشان و په‌یکه‌رتاشین... له‌راستیدا یارمه‌تییه‌کی گه‌وره‌ی ده‌ده‌یت، له‌ به‌کاره‌ینانی ئه‌و هه‌یز و تینه‌ شاراو په‌یدا که له‌ دلناسکییه‌که‌یه‌وه‌ په‌یدا بووه‌ و په‌نگی‌شی خواردۆته‌وه‌ له‌ دل و ده‌روون و میتشکیدا ئه‌وسا که کچه‌که‌ له‌نگه‌ری خۆی ده‌گرتته‌وه‌. ئه‌گه‌ر توانیشت له‌ شتیوه‌یه‌کی ژیرانه‌ و به‌ئهن‌دازه‌دا یارمه‌تییه‌ی بده‌یت له‌ بێرکردنه‌وه‌دا له‌ بابته‌ ره‌وشت و کرداری خۆیه‌وه‌، له‌راستیدا یارمه‌تییه‌کی باشی ده‌ده‌یت که له‌ ده‌ست به‌نده‌یی سه‌روشتی خۆی و له‌ ده‌ست پێوه‌ندی هه‌وه‌س و ئاره‌زوو و ده‌مار بزوتنه‌وه‌ی خۆی رزگاری ببێ، چونکه هه‌ر ئه‌و هه‌ست و تاسه‌ و دل بزوتنه‌وانه‌ بوون که وروژاون و، هوروزمیان بردۆته‌ سه‌ری و گه‌لێک جاریش بریاری خراپ خراپیان پێداوه‌! جموجۆل و بزوتنه‌وه‌، نه‌خۆشیی ئاواته‌خه‌و چاک ده‌که‌نه‌وه‌ تا قی کردنه‌وه‌ی راسته‌قینه‌یش و له‌ کچه‌که‌ ده‌کات که خۆی رابگریت که بریار بدات به‌سه‌ر توانایی مرۆفدا، که ئه‌ویش تی بگات، مرۆف تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک ده‌توانی پێشکه‌وئ و سه‌رکه‌وئ که‌واته‌ پێوسته‌ له‌سه‌رمان چهند کار و فرمانیک دیاری بکه‌ین بۆ کچه‌کانمان که له‌ناو مالدا خۆبانی پێوه‌ خه‌ریک بکه‌ن هه‌روه‌ها له‌ ده‌ریشه‌وه‌ بیانخه‌ینه‌ سه‌ر کارگوزارییه‌ک له‌ کوڕی کۆمه‌لایه‌تیدا، وه‌ک ئه‌وه‌ی که بیانکه‌ین به‌ئهن‌دامتیک له‌

کۆمه له چاکه به خشه کاندای که یارمه تیبی پیاوی پیر و مندال دهدهن، که سه ره رشتیبی نه و فرمانه دهکهن.

دباره لیره دا مه به سمان نه وه نیبه که کچه که بخریته ناو نه و کۆمه لانه وه که نه دامه کانی حهز به هاوبه ش بوون دهکهن له گره و به ره ره کانی زانستی پر له گیر و گرفتدا چونکه له باریکی وادا دهی نه مه نده به تنگ کچه کافانه وه بین که هه ر یگایه کمان پیشاندان پیتیدا برۆن دهی له پیتشه وه له سه ر بنچینه به کی زانستی و لیکنۆلینه وه به کی ته واومان تیدا کردی نجا پر یارمان له سه ر نه و یگایه دای. کچه کان له ته مه نی هه رزه کاریدا، له یگایه کی گرنگی ژیانیه وه تیده په رن زۆر ههستی به هیتز و هوروزم ده به نه سه ر دل و دهرونیان تووشی زۆر رهوش و خووی به د و توندوتیژ ده بن. کرده وه ی زۆر نابه جیبان لی پرو ددات وایان لی دی تووشی دو دلی دین له گیانی خویان وه رس ده بن بۆله بۆل ده که ن دلیان تنگ دهی ههست و تاسه و ته زویان زوو گرده سیته زویش ده ژاکین و کز و سیس ده بن! نه و رهنج و کوششه یه که باوک و دایکه کان به ختی ده که ن له پیتناوی نه وه دا، که له گه ل کچه هه رزه کاره که یاندا هه ل بکه ن و به پیتی بیروهوشی نه و برۆن به رتیه بیتگومان یارمه تیبان ددات که چاره یه کی به که لکی بۆ بدۆزنه وه له و چهند تا وه ناسکه دا، که له م به شه پر ته نگوچه له مه ی ژیانیه دا، له ریگا پیشاندانی کچه که یاندا کاربان سه ر بگری پتویسته له سه ریان هه ندی رهوش و خووی لاوان بگرن وه ک: دلسۆزی و کارگوزاری و خوپن گه رمیی و، خواستیکی به هیتز و هه رهت و به خۆدا راپه رموون. جا به هۆی نه م رهوش و کردارانه وه یه که بتوان فرمانی خویان به جی بهین به رامبه ر کوره کان و کچه کانی خویان له شتیه یه کی (یه کسانی) دا!...^(۱)

(۱) نه م بابه ته له گۆقاری «رۆشنیبری نوێ» دا بلا و کراوه ته وه. ژماره (۱۰۷) ی ئیلولی ۱۹۸۵. ده زگای رۆشنیبری و بلا و کردنه وه ی کوردی - به غدا.

نووسه‌ری: پزیشک ماریان رۆدۆرف

پسپۆرتیکی لیکۆلینه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی فهره‌نسیی

تۆ بلیی دز بی؟

«ده‌دزی» یان «ده‌یشاریتته‌وه» یاخود «ده‌یخاته په‌ناوه»، له‌گه‌ڵ گه‌لیک کرده‌وه‌ی تریشدا که له‌ فهره‌نگی زماندا هه‌ن، هه‌موویان بۆ ئه‌وه به‌کارده‌هێنرین که یه‌کێک شتییک ده‌ست خۆی بخات وه‌ مافی نه‌بی ئه‌و شته‌ی ده‌ست بکه‌وی... جا هه‌رچه‌ند دزه‌که کرده‌وه‌که‌ی خۆی بچووک پێشان بدات، ئه‌وه‌ندیش خاوه‌ن سامان دزراوه‌که ئه‌و کرده‌وه‌ی دزینه به‌گه‌وره پێشان دهدات. کاتێ که دزه‌که ده‌لێ: (هه‌لم گرت) یاخود (شاردمه‌وه) پیاوه سامان لێ دزراوه‌که که پێی ده‌لێ: (نه‌! تۆ دزیت و دزیت کردوه‌!...) ئه‌و وشه‌یه‌یش که بۆ پێشاندانی دزییه‌تی به‌کاری ده‌هێنن، ئه‌وه دهرده‌خات که چه‌ند له‌و کرده‌وه ناپه‌سنده بێزار و وه‌رسن. چونکه له‌ هه‌موو وشه‌یه‌که‌دا شتییک هه‌یه هه‌ستی ناو دهره‌ومان پێشان دهدات. قسه‌ دهربرینیش هه‌یج نییه ئه‌وه نه‌بی که وه‌ک ئاوێنه‌یه‌ک هه‌ست و تاسه‌ی ورووژاوی ناو دهره‌ومان پێشان دهدات... له‌به‌رئه‌وه وشه‌ی (دزی) کرده‌وه‌یه‌ک پێشان دهدات که به‌لامانه‌وه نه‌نگ بی. که‌چی وشه‌ی (شاردنه‌وه) کرده‌وه‌یه‌ک پێشان دهدات که هه‌ندێ شاره‌زایی تیا بی... وشه‌ی (فراندن) یش ئه‌و واتایه پێشان دهدات که خۆ ماندوو کردنیکی وای بی که هه‌ندێ (وه‌رز) ی تیا بی!! کاتیکیش که له‌ بابته‌ منالیکه‌وه ده‌وێن و ده‌لێن: (ئه‌وه منالیکه‌ی وایه ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ڵیدان چه‌واشه‌یان ده‌کات و شتی وایش هه‌لده‌گرێ و... ده‌یبات که مافی پێوه نه‌بی). رسته‌که به‌دوو جوړ لیک ده‌دریتته‌وه. لیکدانه‌وه‌که‌یان دل‌ه‌قیی تیا ده‌بی، ئه‌گه‌ر بێتو به‌چاوێکی راستیه‌وه سه‌یری کرده‌وه‌ی منداډه‌که بکه‌ین... لیکدانه‌وه‌یه‌کیشیان دل‌ه‌رمیی تیا ده‌بی، ئه‌گه‌ر بێتو به‌چاوێکی ئاساییه‌وه سه‌یری کرده‌وه‌ی منداډه‌که بکه‌ین بێ ئه‌مه‌ی کرده‌وه‌که‌ی له‌به‌رچاوی خۆماندا گه‌وره بکه‌ین!... که‌ینه‌وه‌یه‌که‌یش به‌جوړیکی تیکراییی له‌ سه‌ره‌تادا پرۆپوچ ده‌ست پێ ده‌کات. وه‌ک بلتین منداډه‌که پارچه‌ شیرینییه‌که له‌ ده‌ست خوشکه‌که‌ی خۆی ده‌سینی... پاش ئه‌وه که ده‌گاته ئه‌وه‌ی که ده‌فره‌نگ، به‌دزییه‌وه، له‌ پرېاسکه‌ی پاره‌کانی دایکی دهره‌بهنین، دوا

(۱) الحكم الذاتي - مجلة: ع (۳) السنة (۵) ۱۹۸۰ - المجلس التشريعي لمنطقة كردستان - أربيل.

ئه‌وه ده‌گاته ئه‌وه‌ی که سه‌د فره‌نگ، به‌دزییه‌وه له‌ کیرفانی باوکی خۆی دهره‌بهنین... یاخود سه‌وزه فرۆشه‌که چه‌واشه بکات و هه‌ندێ که‌لوپه‌لی ناو دووکانه‌که‌ی هه‌لبگرێ و بیبات! یان له‌کاتیکه‌که که سه‌س چاوی لێ نه‌بی، به‌ری دارێک بکاته‌وه له‌ باخی یه‌کێک له‌ دراوسێکان. جا منداډه‌که به‌ره‌به‌ره هه‌تا گه‌وره ده‌بی یه‌ک له‌ دوا یه‌ک دزی گه‌وره‌تر و گرنه‌گر ده‌کات. تا وای لێ دێ رۆژتیک له‌ رۆژان بێباکانه، هه‌زار فره‌نگ له‌ چاوی مینزی ژووری سه‌رده‌ره‌که‌ی خۆی ده‌رده‌هینن و ده‌دزی!... پاشان هه‌تا دێ به‌ره‌و که‌تنی گه‌وره‌تر ده‌چیت، تا وای لێ دێ به‌تفه‌نگه‌وه هه‌لده‌کووتیتته سه‌ر جیگا گشتیه‌کان بۆ تالانه‌کردن!... پاش ئه‌وه له‌ تالانه‌کردنیشدا به‌ره‌به‌ره پێش ده‌که‌وی...

له‌ پێشدا له‌ تاریکیدا به‌تفه‌نگه‌وه هورورم ده‌باته سه‌ر جیگا گشتیه‌کان... دوا ئه‌وه وایشی لێ دێ که به‌رۆژی رووناک به‌تفه‌نگه‌وه هورورم بیاته سه‌ر جیگا گشتیه‌کان، بۆ ئه‌مه‌ی سی ۳۰ هه‌زار، یاخود سی ۳۰ ملیون فره‌نگ تالان بکات! جا له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که ئه‌م کرده‌وانه له‌گه‌ڵ یه‌کتردا جیاوازییان زۆر هه‌یه، که له‌ ناوه‌ند سه‌ندنی پارچه‌ شیرینییه‌ک له‌ ده‌ستی خوشکیک و تالانه‌کردنیکی به‌چه‌که‌وه به‌رۆژی رووناک ماوه‌یه‌کی یه‌کجار دوور هه‌یه! ده‌لێم له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که ماوه‌یه‌کی یه‌کجار دوور هه‌یه له‌ ناوه‌ند ئه‌م دوو کرده‌وه‌یه‌دا به‌لام راستیه‌کی بریار له‌سه‌ر دراو هه‌یه، که هه‌یج گومانیکه‌ی تی نابری، ئه‌ویش ئه‌وه‌تا که ئه‌مه یه‌کجار گرانه بۆ ئیمه که به‌ته‌واوه‌تی ئه‌وه دهربخه‌ین که (گه‌رای دزیتیه‌که) له‌ چ جیگایه‌که‌وه، یاخود له‌ چ کرداریکه‌وه ده‌ستی کردوه به‌په‌یدا بوون: ئاخۆ گه‌رای دزیتیه‌که له‌وکاته‌وه په‌یدا بووه که پارچه‌ شیرینییه‌که‌ی له‌ ده‌ست خوشکه‌که‌ی خۆی سه‌ندوه؟ یاخود له‌وکاته‌وه په‌یدا بووه، که منداډه‌که سه‌د فره‌نگه‌که‌ی، به‌دزییه‌وه له‌ گیرفانی باوکی دهره‌بهنانه؟ هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر گه‌رای دزیتیه‌که هه‌ر له‌وکاته‌وه په‌یدا بووی که ئه‌و کرده‌وه... بچووکه پرۆپوچه رووی دابن، ئه‌ویش بۆ ئیمه گرانه که بزانی تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک ئه‌و دزیتیه‌ په‌رده‌ده‌سینی و گه‌شه ده‌کات، یاخود که‌ی ئه‌و کاره وای لێ دێ که به‌که‌تن و تاوان دابنری؟ یاخود ئه‌نجامی تاوانباره‌که به‌چی ده‌گات؟... یان له‌ چ ئه‌ندازه‌یه‌که‌دا راده‌وه‌ستی! ئه‌وه‌نده هه‌یه هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌م کرده‌وانه له‌لایه‌ن منداډه‌که‌وه ئه‌و نرخ و بایه‌خه‌ی نییه که ئه‌وانه‌ی له‌ ناویان داده‌ژی هه‌لی ده‌سه‌نگین. چونکه هه‌ندێ باوکی واده‌بینن که دل‌ه‌قییه‌کی بێ ئه‌ندازه پێشان ده‌دن به‌رامبه‌ر ئه‌و کوربه‌ بچکۆله‌یان که پارچه‌ شیرینییه‌کی له‌ چاوی دۆلابیکی ژووری نانخواردن دهره‌بهنانه. به‌دزییه‌وه.

دهبیین که ئەم جوۆره کردووه به (هونهەر) یاخود به (شارهزایی) یهک دادهنن بۆ کوردهکهیان، که زانیویتی چۆن سواری (ترام) ببیت و خویشی له دهست دانیی مزى سواریبوونه که ی رزگار بکات؟! بیجگه له وهیش ئەم کردووه به هەر بۆ بهزم و پیکه نین دهگێرنهوه!

بام خهریک بین بزانی چى بهمیشكى منداله کهدا دی؟

ئیمه لیتهدا نامانهوی له کورده تاوانبار که بدوین، که کردووی وای لی دهووشیتتهوه یاسا سزای له سهر ده دات. ئیمه دهمانهوی له کورده بدوین که شتی پروبووچ له ناو مال یاخود له خوتندنگا هه لدهگری به دزیبهوه.

واتا لهو مناله ده دوین که ئەم کردووانه ی دهیانکات خویمان له خو باندا به سامناک و گرنگ دانانرین. به لām جاروباریک ئیمه له ئەنجامیان ده که وینه په ژاره وه. هه ندی باوکانی وایش هه ن له سه ره تادا به تهنگ پرووانی ئەم کردووانه وه نین. به شتیکی بی نرخیان دادهنن. که چی زۆری پی ناچی، ئەو باوکانه مان چاوپه ده که ویتته وه له سه ره کردووه به ک له و کردووانه که پروو ده دات، به ته و او ته تی ده گۆرین. واتا له که مه تر خه مییه وه ده گه نه دلته نگیه کی یه جگار ناخۆش و گرنگ... له و که مه تر خه مییه وه که تیا بوون و به و کردووه به یان ده گوت هیج نیبه و شتیکی پروبووچه، ده گه نه دلره قبییه کی یه جگار ناخۆش له جه زه به گه باندن به و منداله ی که ئەو کردووه (بچوکه) و (هیچو بوچه) ی کردووه... پاشه جاریش زۆر سه ریان سوورده میتنی له وه ی که توندوتیژی به که یان له سزادان و سه رزه نشتکردندا، هیج که لکیکی نه بووه.

جا ئەگه به دلیاندا بیت و له گه ل منداله که دا به شیرینی بچوولیتته وه. بۆیان ده رده که وی که نه رمی و شیرینی به که یان خراپتری لی کردووه... ئەمیش سه باره ت به وه یه که ئەگه کورده که له بهر توندوتیژی سزادانی باوک و دایکی بی که وازی له دزیتی هینای، یاخود له بهر ریکه وتن و نه رم جوولانه وه یان بیت له گه لیا، له پاش خوکی شانه وه ی له دزیتی به که ی، خو ی له کار و فرمان و چالاکیش ده کیشیتته وه... پاش ئەوه خو ی له خوتندنگه ییش ده رباز ده کات؟

که واته ده بی ئیمه چی بکه یین؟

بام له پیش هه موو شتیکی له وه تی بگه یین که چی دیت به بییری کورده بچکۆله دزه که ماندا؟!... وا چه ند وینه یه ک ده هینینه وه گرنگ و زیندوو له بابه ت ئەو بارانه وه که

به لاماندا تیپه ری بوون و خاوه نه کانیانمان ناسیوه. وینه کانیس وه ک خویمان هه ن، پیشانیان ده ده یین، هیچیان لی ناگۆرین... ئیمه ییش وامان به باش زانی که وینه ی هه ره ورد و هه ره قوولیان لی هه لبرترین له واتا به خشیندا. هه روها وینه ی هه ره باویشیان... چونکه هیج شتیکی له وه به که لکتر نیبه بۆ ئیمه، که له نزیکه وه سه رنج له منداله کانیان بده یین به جوړیکی ورد و تابه تی... خوژگه ش له پیش ئەوه دا که ده ست بکه یین به په روهرده کردنی ئەوان. ماوه مان به و مندالانه خویمان بدایه، که ئەوانیش ده ست بکه ن به په روهرده کردنی ئیمه...

هه ندی له وانه ی ده یاناسم

وینه ی یه که م

(رۆجیه) و (جانین) برا و خوشکن، له گه ل یه کتردا شه رو شوژ ده که ن و قاوو قیژ ده که ن، له یه کتر ده ده ن!... کاتیکی ده زانی ت که له یه لی ناو ژوو ره که یان سه ره و ژیر ده بی! دایکه که یان به هه لده اوان ده گاته لایان تا بزانی چی پروویداوه. به لām ده چی پشتی که چه بچکۆله که ی ده گری و قسه ئاراسته کورده که ی ده کات پیی ده لی: (من فرمانت پی ده ده م که واز له م خوشکه بچکۆله یه ی خۆت به ییت... ئیوه بۆچ واتان به سه ره هاتووه؟!... لیته دا (جانین) ده ست ده کات به گریان وه ده لی: (براکه م نوقله که ی له ده ست سه ند!...))... دایکه که ییشی بۆ ئەمه ی (بیروباوه ر) ده که ی خو ی پیا ریزی، به ناچاری هه ندیک له (رۆجیه) ی کوری مو ر ده بیتته وه... پاش ئەوه له ژوو ره که ده چیتته ده ره وه، سنگی خو ی ده رده په رینی و هه رچیبه ک رووی داوه ده مو ده ست له بیری ده چیتته وه... ئەو واده زانی که ئەو کاره ساته بابه تیکی که م بایه خه و ئەوه ییش ناهینتی که له وه نده به ولاوه پیوه ی خه ریک بی!... به لām هه ر ئەوه نده چه ند رۆژیکی پی ده چی، دایکه که له نا کاو دی به سه ر (رۆجیه) دا، که ته ماشا ده کات ئەوا چاویکی ئەو میتزه ی کردۆته وه که خو ی هه ندی شیرینی تیا شار دبووه وه، ده ستیشی کردووه به چیکۆلاته ده ره یان، ده می خو ی لی پر کردووه!... له راستیدا لی پرسینی ئەوه ی که ئەو چیکۆلاته ی له کو ی هینا وه به کات به فیرو دان داده نری!... چونکه ئەم کاره ساته ئەوه نده ئاشکرایه هیج پرسیکی پی ناوی!... جا له بهر ئەوه ی دایکه که ئەوه ی له کورده بچکۆله که ی خو ی رانه ئە په رمو که کاره ساتی وای لی روو بدات، نه چوو بوو ده رگای چاوی میتزه که دابخات تا نه هیلتی ئەو دزیبه ی لی بکات... به م ره نگه ئەم کاره ساته ییشی هه روا به ئاسانی تیپه ری بوو چونکه دایکه که به کاریکی

بچووکى بى نرخی دانا، که نهوهی هه لئه ده گرت خۆی پتوه خه ریک بکات!... به لّام ئەم باره زۆری پى ناچى به ته و اه تهى ده گۆرئى کهینه و بهینه که ده بیته راستى، گه مه و پتکه نینى تیا نامینى، چونکه ئەمه نده مه ترسیبى لى ده کرى، دل زۆر تر نه خاته بى سروه تیبه وه...

رۆژتیک له رۆژان، له و کاتدا که باوک و دایکه که و کچه بچکۆله که (جانین) له م دیوه و له و دیوی خوانی نانخواردنه که وه دانیشتیبون، ژوره که ماتى و بیده نگییه کی ته و او داگیرى کردبوو. (رۆجیه) له گه لیاندا دانه نیشتبوو، چونکه که وتبوو له جیگا که یدا... کچه بچکۆله که یش هه رچند ته ماشای ده موچاوی دایک و باوکى نه کرد خه فته دایده گرت. له بهرئه وه نان و چیشته که ی باش پى نه ده خورا... کاتیک زانى له پر باوکى هه ستایه سه ریئى و له ته نیشته خوانه که وه وه ستا و به دلئیکى ته و او ته نگه وه ئەم قسانه ی ده رپرى گوتى:

(له وه تینگه یشتم که مناله که بى ناگادارىی ئیمه نوقله که ی له ده ست خوشکه که ی خۆی سه ندبوو به زۆر... ههروه ها له وه یش تینگه یشتم که به دزیی ئیمه وه چوو بوو گیرفانى یاخود ده مى خۆی پر کردبوو له چیکۆلاته که له چاوه یه کی ناو ژوورى نانخواردنه که دا پارێزرا بوو... به لّام هه رگیز له مه تى ناگم چۆن فیربووه پاره بدزى؟!...).

وا رپک که وت له سه ره تاي هاویندا گه رما ده ستى پتکرد. ماوه ی ناوه ند مال و خوتیندنگا که یش زۆر درێژبوو. جاریکیان (رۆجیه) (جاک) ی هاوړپى له خوتیندنگا ده گه رانه وه مالى، له پر چاویان به ده سگپتک که وت (به سته نى) ی ده فرۆشت. له په نایه کی شه قامه که دا وه ستابوو. بيجگه له به سته نى هه موو جوړه سارده مه نیبه که خوشب پتى بوو ده یفرۆشتن... له پر (جاک) ی هاوړپى (رۆجیه) رای کرد و خۆی گه یانده لای فرۆشپاره که، هه ندی به سته نیی لى کرى و ده ستى کرد به خواردنى. که چى (رۆجیه) یش له به رده ميا وه ستابوو. ئاو زابوو ده ميه وه، به په رۆشه وه بوو بۆ خواردنى سارده مه نیبه ک، تا له و تینوتیبیه رزگارى بپى که نه وه نده ی نه ما بوو گه رووی له ت له ت بکات.

جا ئەم کاره ساته هه موو رۆژ دوو باره ده بووه وه: رۆجیه ی به ش برا و جاکى خواپیداو، پتکه وه له خوتیندنگا وه ئەگه رانه وه مالى. (جاک) له و سارده مه نیبه خوشانه ی ده کړى و ده خواردنه وه، که چى (رۆجیه) یش هه ر نه وه ی بۆ ئەم مایه وه ته ماشای نه و سارده مه نیبه ره نگا وره نگه گه شانه بکات که زهرد و سوور و سه وز دانرا بوون، ئەه بریسکانه وه... پر به دل هه زى لى ده کردن بیه خواته وه. به لّام چونکه پاره ی پى نه بوو بیا نکرئ پتشی لى ده خواردنه وه... له به ده ختیبى خۆیشى (رۆجیه) نه مندالئیکى ده رویش سروشت بوو

نه مندالئیکى راستى په رست... ههروه ها (جاک) ی هاوړپیشى نه مندالئیکى خۆپارێزبوو، نه مندالئیکى به رچاو فراوان و به خشنده... که واته چى له وه ئاسانتر بوو بۆ (رۆجیه) که ده ست درێژ بکات بۆ پر یاسکه که ی دایکى و بیست فرهنگى لى بدزى?... خۆ که س ناتوانى دزینى پاره یه کی وا که م بدزیته وه... له راستیشدا به سته نیبه خوشه که یشى نه وه هه لئه گرت، که پیاو به م جوړه خۆی بۆ ماندوو بکات... به م رهنگه (رۆجیه) خوى گرت به وه وه که هه موو رۆژتیک به دزیبه وه ده ست بیات بۆ پر یاسکه که ی دایکى و بیست فرهنگى لى ده ره پتئى... به لّام نه و پاره که مانه، هه ر له و دلۆپه ئاوانه یان ده کرد له گلپنه یه ک دینه خواره وه، که له پاش ماوه یه ک گلپنه که چۆر بریبى... ئەگه ر ونبوونى بیست فرهنگ له رۆژى خۆیدا ئاشکرا نه بى، ونبوونى بیست فرهنگ که هه موو رۆژتیک روویدات، چه ند رۆژتیکى پى ناچى ئاشکرا ده بى... چونکه دایکه که له برانه وه ی حه فته دا ده ستى کرد به پیاچوونه وه ی له نگه رى پاره ی ماله که ی، به ژماردى پاره ی به ختکرا و له و حه فته یه دا. که سه رنجى دا سه د فرهنگى ته و او دیار نه بوو... دیار بوو ونبوو بوو، له پتیشدا بیریان بۆ (رۆجیه) ده چى... پاش نه و گومانه که یان ده گۆرئى و ده بى به باوهر... له دواى باوهر کردنیش پت لیتان دیته پتیشه وه... جا له مه وه بوو که نه و رۆژه له ژوورى نانخواردنه که دا ماتى و بیده نگى دایک و باوکه که ی داگیر کردبوو. ههروه ها ماله که شى وا لى کردبوو...

نه وه بوو له وه پتیش گوتمان که هه لسه نگاندى کاروکرده وه منداله که له لایه ن منداله که خۆیه وه زۆر جیاوازیی هیه له گه ل هه لسه نگاندى نه وانه ی که له ناویاندا ده ژى هه رچى باوکه که یه. که کاره ساتیکى وا روو ده دات، نه وه ی دیته پتیش چا و که «کوړه که ی دواى خۆی له به ندیخانه توند ده کات...» له گه ل دایکه که یشیا نه و راو پتزه ده کات که ره وانه ی بکه ن بۆ یه کیک له «راستکردنه وه خانه کانى ره وشتى مندالان» ئەم هه موو شت گه وره کردنه و گیروگرت نواندنه ی بۆ چیبیه؟ ناخۆ ئەگه ر بیتو به چاوتیکى راستى و رووداوه سه یرى هه موو شتیک بکه ین کاره که مان ئاسانتر نابى و چاره کردنیشى سوو کترى لى نایه ت?... بام له وه وه ده ست پى بکه ین که رۆژانه یه کی که م بۆ (رۆجیه) بپینه وه، له گیرفانى بى. هه رده مئى ئاره زووی کرد، به ختى بکات، چونکه ئەم پاره ی رۆژانه یه بۆ نه و هه ر پتیبسته، ته نانه ت ئەگه ر به په رۆشیشه وه نه بى بۆ خواردنى سارده مه نى، نه و پاره یه ی هه ر پتیبسته... چونکه بیتگومان منداله که شه رم ده کات له خۆی که نه توانى وه ک هاوړپیکانى خۆی نه و شتانه بکریت که دلئى پتیبان خوش ده بى... باوک و دایکه که ی ده یان توانى له م که ینه و به ینه یه تى بگه ن. هه ر له و ساوه که (رۆجیه) نوقله که ی له ده ست

خوشکه‌که‌ی خۆی فراند بوو!... (رۆجیته) هه‌ستی وا به‌خۆی کردبوو که به‌شبراو له خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی پیاها‌تته‌وه‌ی دایک و باوکی له دلسۆزی و خه‌مخۆرییان، که وه‌ک خوشکه‌که‌ی چاودێری ناکهن. خوشکه‌که‌ی له‌وه‌ پێشتره، جاهر چه‌ند دایک و باوکه‌که‌ ئه‌و جیا‌وازییه‌یان له‌ناو ئه‌و و خوشکه‌که‌یدا پتر ده‌نواند، کوربه‌که‌ش زۆرتر هه‌ستی به‌ناخۆشیی به‌ش بر‌وای ده‌کرد...

جا ئه‌م هه‌ست به‌خۆکردنه‌ی بوو که پالێ پێوه‌ ده‌نا بۆ (دزی) کردن!... له‌م کاره‌ساته‌یشدا که له (رۆجیته) روویدا، له‌پاش ئه‌وه‌یش که باوک و دایکه‌که‌ی جه‌زه‌به‌یان پێگه‌یاندا، ده‌ماره‌ میتشکییه‌کانیان دامر‌کانه‌وه‌ و هه‌سانه‌وه‌. ئارامیت‌کیش به‌میتشکیان گه‌یشت، ئنجا هۆشیان هاته‌وه‌ به‌ر خۆیان و هات به‌دلیاندا که پێویسته‌ زرنگانه‌ بێر له‌ که‌ینه‌وه‌یه‌که‌ بکه‌نه‌وه‌، که له‌سه‌ر خۆ لێکۆلینه‌وه‌ و شیکردنه‌وه‌ی تیا بکه‌ن، جا له‌به‌رئه‌وه‌یه‌ که‌م کارێک که نواندیان به‌رامبه‌ر (رۆجیته) ئه‌وه‌ بوو که تێیان گه‌یاندا له‌ شێوه‌یه‌کی راست و په‌واندا، که هه‌ر کاتێ ویستی شتیکی ده‌ست بکه‌وێ، زوو به‌زوو ئاره‌زووی خۆی ئاشکرا بکات بۆ هه‌ردووکیان. چونکه‌ هه‌ر ئه‌م رێگایه‌ هه‌یه‌ که بێگرێ و بتوانێ دلیان به‌سه‌ستی به‌خۆیه‌وه‌ و دلیان خۆش بکات و باوه‌ریشی پێ بکه‌ن ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌ ناگه‌ینێ که هه‌ر چیه‌یه‌کی لێ داواکردن بۆیان جێبه‌جێ ئه‌کرد. ئه‌وه‌نده‌ هه‌بوو به‌رپه‌چدانه‌وه‌که‌یان، هه‌موو ده‌میت‌ک هه‌ر له‌سه‌ر شتیکی دیاریکراو بوو چونکه‌ بێگومان به‌رپه‌چدانه‌وه‌ شتیکی دیاریکراو، له‌ سروشتا جیا‌وازی هه‌یه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و په‌رچدانه‌وه‌ گه‌ستیه‌ی که بۆ هه‌موو شتیکی بکریت که ئه‌و ئاره‌زوویان ده‌کات، هۆی بنچینه‌یی کاره‌ساتی به‌سه‌تیه‌یه‌که‌یشی ئه‌وه‌بوو که قه‌وما، (رۆجیته) نه‌یوترا‌بوو دا‌وای بکات له‌ باوک و دایکی... له‌به‌ر ئاره‌زووی ده‌ستکه‌وتنی ئه‌و به‌سه‌تیه‌یه‌ چوو بووه‌ کانگای دلیه‌وه‌ و په‌نگی تیا خواردبووه‌وه‌. بۆ هه‌لێک ده‌گه‌را که لێی بێسته‌ ده‌ره‌وه‌... جا هه‌ر له‌مه‌وه‌ بوو که ئه‌و پارانه‌ی له‌ دایکی ده‌دزی، بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌و به‌سه‌تیه‌یه‌ پێ بکری!... چونکه‌ ئه‌وه‌ بۆ هه‌موومان ده‌رکه‌وتوه‌ که ئه‌گه‌ر ئاره‌زوویه‌ک پێک نه‌هێنریت، تا دیت هه‌ڵ ده‌چی و گر ده‌سینێ. جا ئه‌گه‌ر ئه‌م ده‌ستووره‌مان به‌سه‌ر کوربه‌که‌دا نواند، و سه‌یری کرده‌وه‌ له‌ ئه‌ندازه‌ به‌ده‌رکه‌ی باوک و دایکه‌که‌یمان کرد که به‌رامبه‌ر کرده‌وه‌ی کوربه‌که‌یان چییان کردووه‌، بۆمان ده‌رده‌که‌وێ که ئه‌م جۆره‌ له (ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ری) یه‌ له‌گه‌ڵ کاره‌ساته‌که‌ی یه‌که‌مدا ته‌واو به‌رپه‌چدانه‌وه‌ ده‌چی!... چونکه‌ ئه‌گه‌ر ئیمه‌ ئاره‌زووه‌کانی منداله‌که‌مان رابگر‌تایه‌ و نه‌مان شکاندایه‌، ئه‌گه‌ر خۆشی مندالیمان ته‌واو هه‌ڵ به‌سه‌نگاندایه‌، منداله‌که‌ ئاره‌زووه‌کانی ئه‌وه‌نده‌ هێز و هه‌ره‌تیا‌ن نه‌ده‌سه‌ند که پالێ

پێوه‌ بێن بۆ دزیکردن، تا به‌پاره‌ی دزیتیه‌یه‌که‌ ئه‌و ئاره‌زووانه‌ی پێ دابهر‌کیتیه‌ته‌وه‌... هه‌روه‌ها توور‌ه‌یه‌یی باوک و دایکه‌که‌یش ئه‌وه‌نده‌ گرێ نه‌ده‌سه‌ند که به‌جیته‌ میتشکیانه‌وه‌ ئه‌نجامی کوربه‌که‌یان به‌به‌ندیخانه‌ ده‌گات!... باوک و دایکه‌که‌ که‌ینه‌وه‌یه‌نی (رۆجیته) یان بۆ یه‌کێک له‌ پزیشکه‌ پسه‌پۆره‌کان گێرایه‌وه‌، به‌لام پزیشکه‌که‌ کوربه‌که‌ی به‌نه‌خۆش نه‌هاتبووه‌ پێش چاو، که پێویست بێ چاره‌ی بکری. به‌م په‌نگه‌ هۆشی باوک و دایکه‌که‌ی هینابووه‌وه‌ سه‌رخۆی وای لێ کردبوون که به‌چاویکی راستی و دروستی و رووداوه‌وه‌ سه‌یری ئه‌م که‌ینه‌وه‌یه‌ بکه‌ن... ئیتر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ باوک و دایکه‌که‌ به‌را‌وێژی پزیشکه‌که‌یان کرد، له‌وه‌دا سه‌رکه‌وتن که کوربه‌که‌ی خۆیان به‌خه‌نه‌وه‌ سه‌ر رێگای راست.

وینه‌ی دووهم

(هه‌نری) مندالێکه‌ دایکی مردووه‌. له‌به‌رئه‌وه‌ له‌ خۆشه‌ویستی ئه‌و بێبه‌ش ماوه‌ته‌وه‌. له‌ ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا هه‌ندیک له‌ کاروباری مال‌ که‌وتبوو به‌سه‌ر شانی ئه‌وه‌دا... هاو‌رپێکانی (هه‌نری) یش وا ر‌اهاتبوون که هه‌موو ئیوارانیکی رۆژی پینچ شه‌مه‌ له‌ناو دارستانه‌که‌دا یاری بکه‌ن و کاتێکی پر به‌زمو‌خۆشیش پێکه‌وه‌ ر‌ابووێرن، که‌چی هه‌ر له‌و کاته‌دا ده‌بوو (هه‌نری) له‌گه‌ڵ خوشکه‌ بچکۆله‌که‌ی دابوایه‌ و بگه‌رایه‌وه‌ بۆ مال‌ه‌وه‌. که‌ رۆژه‌کانی به‌کشه‌مه‌یش ده‌هاتن هه‌ر به‌م جۆره‌ی ر‌اده‌بوارد، به‌ته‌نیا، له‌ چۆلیدا ده‌مایه‌وه‌. هه‌یچی ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت کاتی پێ بکۆژێ ئه‌وه‌ نه‌بێ که هه‌ندی وینه‌ بکیشی و په‌نگیان لێ بدات^(١)... له‌به‌رئه‌وه‌ ژیا‌نی (هه‌نری) له‌سه‌ر شێوه‌یه‌کی وه‌رسبوی خه‌فه‌تبارانه‌ به‌رپه‌چدانه‌وه‌ چوو... که له‌ پاش ماوه‌یه‌ک بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی (هه‌نری) فێری سه‌رکزی بێ و هه‌ر بێر له‌ خۆی بکاته‌وه‌... کاتێ که ده‌چوو خوتیندنگه‌، که‌س له‌ هاو‌رپێکانی خۆی تی نه‌ده‌گه‌یاندا... هه‌روه‌ک به‌ردێک بێ و له‌وێ فری درایی و ابوو. هه‌یج وته‌ی له‌ ده‌مه‌وه‌ نه‌ده‌هات. هه‌موو ده‌میت‌کیش به‌لا تریسه‌که‌یی و دووره‌په‌رێزییه‌وه‌ ئه‌ژبا... تیکه‌ڵ به‌که‌سه‌ نه‌ده‌بوو. کاتێ که هاو‌رپێکانی له‌ باب‌ه‌ت تۆپ و تفه‌نگه‌وه‌ قسه‌یان ده‌کرد، ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی له‌ ده‌ست ده‌هات که ئاواتیان بۆ بخوازیت، رۆژتیک له‌ رۆژان به‌کاریان به‌ییت... له‌ دلێ خۆیدا ده‌بگوت: راست ده‌که‌ن تۆپ و تفه‌نگ یه‌جگار جوانن!. رۆژتیکیان (هه‌نری) هاته‌وه‌ مال‌ه‌وه‌. ناچار بوو په‌لاماری فرمانی خۆیدا بیکات. هه‌روه‌ها به‌خوشکه‌ بچکۆله‌که‌یشیه‌وه‌ خه‌ریک بێت، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ له‌و کارانه‌ی بووه‌وه‌ بیری خۆی به‌ره‌ل‌لا کرد، رۆیشته‌ به‌هه‌موو لاییک!

(١) یان: په‌نگیان بکات.

به لّام ناخۆ بیری له چی کردبیتتهوه؟!... بیری لهو تۆپ و تفهنگه جوانانه دهکردهوه که هاوړپیکانی قسهیان لپوه دهکردن. دیمه نی تفهنگیش بهرپوژ و بهشهو دههاته بهرچاوی، له کهللله نه دههچووه دهروه... ته نانهت له خه ویشدا ههر له بهرچاویا بوو... ههرچه ننده هه لپیکي دهست بکه و تاپه دهچووه بهر دوکانی چهک فرۆشه که، لهو تفهنگه جوانه بریسکه دارانه ورد دهبووه که له رووی دوکانه که یا داینا بوون بۆ فرۆشتن!... جا دهزانن چی روویدا که ههنری، ئەم کوره شهرمنه و بیدهنگ و سەنگه ی گۆشه گیره، که دوور له هاوړپیکانی خۆی دهژیا، به یانیه کیان چاویان پیتی کهوت تفهنگی که به دهسته وه بوو له بهر دهم شاگرد هکاندا له خۆیندنگا که دا پیشانی ئەم و ئەوی ددها، خۆی ده نواندا!... کاتیک زانرا هه موو شاگرد هکان لپی کۆبوونه وه و سهرنجیان لهو تفهنگه ددها که به دهسته وه بوو. ته نانهت شاگرد ه گه وره کانیش تفهنگه کیان چوو به دلدا و چاویان به (ههنری) هه لده هینا که تفهنگی که وای دهست که وتوه!... به لّام (ههنری) چۆن ئەو تفهنگه ی دهست که وتبوو...؟ ئەو ته و او شاره زای ئەو جیگایه بوو بوو که باوکی سنووقه پاره که ی خۆی دانا بوو. باوکی هیشتا نه گه رابوو ده ماله وه... هه رچی خوشکه بچکۆله که یشی بوو، به خواردنی شیوه که به وه خه ریکبوو. که واته هه لی له دهستدا بوو، بۆ چ له دهست خۆی بدات؟ زوو دهستی خسته ناو سنووقی پاره که نه وه... به لّام کاتێ خه ریکه ی ئەوه بوو، گوئی له دهنگی دهرگا که بوو کرایه وه. بینگومان که س نه بو، باوکی نه بی، هاتبووه وه... له دلێ خۆیدا گوئی: درهنگه، ئەوه نده ی به دهسه وه نه ماوه. بهم رهنکه ناچار بوو دوو بانکه نۆتی له سنووقه که دهرهینا و به په له خسته یه گیرفانه وه. لهم کاته دا باوکی گه یشته ژووره که و رووبه رووی وه ستا... (ههنری) به بی دهنگی به که وه هه ر سهیری ده موچاوی باوکی ده کرد... به لّام ئەو خووی وا گرتبوو باوکیشی به وه ره راهاتبوو که هه موو دهم به و جوړه ی ببینی... به لّام که س لهو کاته دا به بیران نه دههات که ماتی و بیدهنگی به که ی ئەم جاره ی له ئەنجامی کارتی که نهنگه وه یه که تازه کردو پیتی!... هه ره ها باوکیشی هه رگیز له وه پیش خۆی ماندوو نه کردبوو به وه وه که بزانی له دوا ی ئەم بیدهنگی و سهنگی به وه چ جوړه هه ست و تاسه یه که له دلیا ده جویش و ئازاوه دهنیتته وه، که هه ر له و ژیا نه ناخۆشه وه په یدا بووه که ئەو مناله بچووکه تیا ئەژی... بهم رهنکه (ههنری) دوا یی گه یشت به تا واتی خۆی. ئەو شته ی کامی بۆ کردبوو دهستی کهوت. له مه و دوا ییش ده توانی گه شتی خوش خوش ریک بخت بۆ راوکردن. له مه و دوا ییش ده بی به که سیکی وه ها که نهخی هه بی و ریزیشی لپی بگیری وه که سانی تر. بۆی هه یه له وان زۆر تریش با یه خی پتی بدری!... به لّام کامه رانی به که ی (ههنری) زۆری نه کیشا. پاش

ئهمه ی... باوکه که ی دزیتیبه که ی ئەوی، بی خۆماندوو کردن، دۆزی به وه، که ی نه وه یه یه که ی ئاشکرابوو!... نایا ئیتر ئەوه مان پی ده گوتری که سه رزه نشت کردن و سزادانی دلره قانه چاره یه کی سه رکه وتوو ده بن بۆ (ههنری) ی به سه زمان!..

وینه ی سیته م

(مارسیل) له چوار برا که ی خۆی گه وره تره. جا له بهر ئەمه ی دایکی هه موو ده میک به کاروباری ماله که وه ماندوو، وای لپی ده خوازی که ماندوو پیتی و برست برانی تری بۆ نه دۆزیتته وه. پیتوسته بیخ به نمونه یه کی باش بۆ برا بچکۆله کانی خۆی. چونکه ئەو له وان، به ته مه ن گه وره تره. دایکه که ی وازی لپی ناهینتی هه ر هه له یه کی بچووک بکات، هه ر که موکوری به کی پروبوو چیشی لپی روو بدات ده موو ده ست سه رزه نشتی ده کات و سزایشی ده دات!... له نا کا و منالیک تریش له دایکبوو، هاته ناو خیزانه که وه... منداله که کچی کی ساو ابو ناوی (فرانسین) ی نازدار بوو... کاتیک زانرا، هه ر روو خوشی به ک و هه ر کار په سندی به ک هه بوو رووی کرده ئەم کچه ساوایه. هه ر خه می ئەو ده خورا... ئەمه راسته که (فرانسین) کچی کی جوان بوو. بینگومان برا هه ره گه وره که یشی (مارسیل) زۆری خوش ده ویست. ئەو ییش به پیتوستی ده زانی که به شی خۆی به ته نگیه وه بی... جا له بهر ئەوه ی که له ته مه ندا گه وره بوو، هه موو ده میک هه ندی کار و فرمانی خیزانی به سه ردا ددها، که بیانکات... ئەم باره ییش بوو بوو به هۆی ئەوه ی که به شپرا و بمینیتته وه له یاری کردن له گه ل هاوړپیکانیا!... باوک و دایکه که ئەوه یان له بیدا نه ما بوو، که (مارسیل) هیشتا له ته مه نی یانزه سالاندا بوو... دایکه که ئەوه ی له بییر چوو بووه وه که پیتوستی سه رشانیه تی، که خه میکی ئەو ییش بخوات و به ته نگ دلخۆشی و چاکه ی ئەو یشه وه بی... وه ک ئەوه ی له کاتی نووستندا بیخاته ناو پیتخه فه که یه وه، یا خود کون و دراوی هه ندی گۆره ی و جلو به رگه کانی بۆ بچینیتته وه!... جا ئەم که مه تره خه می به ی که باوک و دایکه که له گه ل مارسیلدا ئەیان نواند، بووه هۆی ئەوه ی که (مارسیل) ییش هه ندی کار و کرده وه ی ناهه مواری لپی روو بدات. وا دههاته پیش چاو، که بیرو هۆشی به ملاو به ولادا چوو بیت، که میشکی پروبووی له په ژاره و تاوات و ئەندیشه. هه ویری ناو کولپیره که ی له ناو چنگی خۆیدا نه گلۆفته وه ده یکردن به خرکه ی بچووک بچووک، هه ندی جار له تۆپی پیتان ده کرد. هه ندی جار ییش له هه لمانه شووشه بچکۆله کانیان ده کرد... جاری وایش هه بوو ده یکردن به هه ندی یاری مندالانی تر!... واتا ده یکردن به و یاریانه ی که لیتان به شپرا و بوو بوو، که

(مارگریت) کچیکی تەنیا، لە تەمەنی دە سالی دایە، باوکەکی تووشی نەخۆشییەکی گران بوو، کە پێویست بوو دایکەکی بەدرتژیایی ئەو ماوەیەکی نەخۆش بوو لەگەڵیا بمیشتەو و ئاگای لێی بچ و پارێزگارییەکی بەکات... بێجگە لەمە ئەرکی مالهەکی بەسەر شانەو بوو، کە یەجگار گران بوو، جا ئەم بارە ناهەموارە کە (مارگریت) تێی کەوتبوو، بەهۆی نەخۆشییە گرانەکی باوکییەو، لەگەڵ خەریک مانی دایکیشی بەکار راپەراندنی نەخۆشییەکی باوکییەو بوو، هۆی ئەو کە لە خۆشیی ژبانی پر بەزمورەزمی مندالانە بچ بەش بمیشتەو. (مارگریت) ی مندالییەکی بەو زۆرتەر دلتەنگ دەبوو، کە لە دەموودوی خێزانەکو دەبیسستەو، کە مالی باوکی لە تەنگانەییکی گەورە دایە بە دەست دەستکورتییەو... لە بەرئەو هەرچەندێکی پێ ئەکرا، تێدەکوشتا بۆ ئەمەکی دلی دایکی بداتەو و خەم و تەمی لە دل پرەوینتتەو... هەرەها لە هەموو لایەکیشەو بۆ ئەو تێدەکوشتا کە رووی دایکی وەرگیتریت بۆ لای خۆی. بەلام هەرچەندێکی کرد ئەو بۆ نەچوو سەر... بۆ وینەوویستی بەهۆی ئەو پلە ناوازانەو کە لە هەندێ وانادا وەری گرتبوو لە خۆتەنگادا سەرنجی دایکی رابکێشێ بۆ خۆی. مارگریت لە هەندێ وانادا بەیەکەم دەرچوو بوو. کەچی دایکی بایەخێکی بەو دەو نەدەدا. مارگریت لە وانایەکیشدا هیچی وەرنەگرتبوو. کەچی دایکی بەو هیش نەجوولا. هەرچەند (مارگریت) قسەبەکی بکردایە، لێی وەردس دەبوون و بۆلەبۆلیان لە دەست دەکرد. کچە بەسەزمانە کە تەنانەت ئەو بچ باشتەر بوو کە سزا بدری و سەرزەنشستیش بکری ئەو کە لەم جوورە ناوچەبەدا بژی، کە پری بوو لە بێدەنگ و سەنگی و خەموخەفەت. نەکەس بەهیچی دەزانی و نەکەس روویشی دەدای... چونکە ئەگەر وانەبوا بە هەر هیچ نەبچ بەشتیک دادەنرا و هەست بەبوونیشی دەکرا!.

رۆژیکیان وێرای هەندێ پارە لە دایکی بدزی بۆ ئەو هەندێ شیرینی پێ بکری. چونکە هەرچەند ئەو نوقسالانە دەخستە دەمیەو و دەبێژن هەندێ لە بێزاری و وەرپسبونەکی کەم دەبوو، بەلام رۆژی دوایی، بێباکییەکی پەردی سەند. ئەمجارە وێرای کۆمەڵە پارەکی گەورەتر لە دایکی بدز، کە توانی بەو پارە پێنووسیکی مەرەبەکی وشکی پێ بکری. مارگریت خەمی ئەو بوو کە ئەو پێنووسە لە هەموو کەس بشاریتتەو، تا کەس بەدزیتییەکی نەزانی... کەچی لە پاش ئەو پێنووسەکی دەرخت چیرۆکیکیشی بۆ هەلبەست: گوتی (دارلیل) ی دۆستەخوشکم بەدیاری پێشکەشی

پێی خۆش بوو دەستی پەرژیت و بەهێلن بیانکات!... ئیوارەبەکیان واریککەوت کە (مارسیل) هەر لەخۆیەو چاوی بەخشلیکی مندالانە ی بچووک کەوت، لەژێر سەرپووشی ناخوارنەکو دەکا کەوتبوو. خشلە کە کەم نرخ بوو. ناوی خوشکە هەرە بچکۆلەکی خۆی لەسەر نەخشکرا بوو. ناوی (فرانسین) ی تازە مندالی نازدار... (مارسیل) یش خشلەکی هەلگرت و خستیه گیرفانییەو، بچ ئەمەکی خۆشی ئەو بزانێ کە ئەو بۆ چ دەکات!... کاتیکی زانی دایکە کە ئەگەر بەدوای ئەو خشلە بچکۆلەبەدا کە هی (فرانسین) ی کچە هەرە بچکۆلەکی بوو، کچە نازدارەکی... بەلام هەر چەندێکی کرد بۆی نەدۆزرایەو. دایکە کە زۆر بەتەنگ ئەو بوو کە ئەو پارچە خشلە بچکۆلەبە بۆ (فرانسین) ی کچە نازدارەکی خۆی بدۆزیتتەو... چونکە ئەو پارچە خشلە هەرچەندە بەنرخ زۆر هەرزان بوو، بەلام بەلایەو زۆر بایەخداربوو، لەبەرئەو کە یەکەم دیارییەکی بوو پێشکەش بەکچە ساواکی کرابوو... ئنجا کە دایکە کە دەستی شت لە دۆزینەو پارچە خشلە کە لە داخانا دەستی کرد بەتوورە و ترۆیی. قاووکییەکی بەهێش ئەو نەدەگەرەبوو، هەرگیز لەگەڵ ئەو دەدا نەدەگوتن کە بۆ شتیکی ونبوو و بچ بەبایەتییکی واپروبوو بکری!... جا لێرەدا دلیان لە (مارسیل) پێس کرد... دەستیان کرد بەچەندوچوون کردن لەگەڵیا... پاش ئەو هەرەشەشیان لێ کرد... بەلام (مارسیل) دەترسا لەو کە راستی بلی... دەبگوت نازانم لە کوێیە... هەرچەندێکی ئەوان توندتر چەندوچوونیان لەگەڵدا دەکرد ئەو زۆرتەر بەرپەچی دەدانەو کە هیچ ئاگادارییەکی لەو پارچە خشلە نییە!... لە رۆژی دواییدا (مارسیل) بۆ ئەمەکی کە باری تاوانباریی خۆی لەپێش دەمی خۆیدا سووک بەکات خۆی لەبەر دەمی خۆیدا دزیتییەکی لە خۆی ئاشکرا کرد... یارییەکی وای لەگەڵ مندالەکانی هاوڕێیدا کرد، کە هەموویان بخاتە جوولەو. یارییەکی نای (گەنجینە دزراو) بوو. چ خۆی چ مندالەکانی تر ئەمەندە بەو یارییەو خۆشی خۆشیان پێگەبشتبوو، خۆیان لەبیر چووبوو. لەبەرئەو (مارسیل)، کە لەگەڵ هاوڕێکانیدا یاری (گەنجینە دزراو) ی یاری دەکرد، بەچی ئەو یارییە ی دەکرد؟... لە راستیدا بەو پارچە خشلە هەرزانە یاری ئەکرد کە هی خوشکە هەرە بچکۆلەکی بوو، هی (فرانسین)، کە ئیوارەکی پێشوو هەلی گرتبوو و خستبوو بەگیرفانییەو، بچ ئەمەکی خۆشی هۆی ئەو بزانێ کە بۆچ ئەو کە!

کردووم... جا ئەم پینووسه که ئەم هه موو رهنج و ئەرکی بۆ کیتشا تا دەستی کهوت، ئاخۆ (مارگریت) چیی لێ کردبێ؟ مارگریت پینووسه کهی پیشکەش به دایکی کرد؟ ئاخۆ ئەمه چۆن لێک بدەینهوه؟ لێکدانهوهی ئەمه ئه وهیه که ئەم کچه بچکۆلهیه هه رچییه کی له دهست هات کردی، هه ر بۆ ئەمه ی دلێ دایک و باوکی خۆی کیش بکات بۆ خۆی. به تاییه تی دلێ دایکی، له پاش ئەو هه موو که مته ر خه مییه ی که له گه لیا پیشانی ده دا!... رهنگه راستترین پیشاندانی ئەم جوړه دزیانه ئه وه بیت، که دزیتییه ک بوون (دهستکراوهیی) یان تیا دیاربوو!... ئەم جوړه دزیانه ییش کهم روونادهن. هۆی روودانیشیان بۆ مه به سی دزیتییه که خۆی نییه، له راستیدا بریتییه له ئاره زوو نواندنی منداله که بۆ ئەمه ی رووی بدریتتی و خه می بخوړی، ئه وه ییش کاتیک ده کات که بزانی له خو شه ویستی باوک و دایکه که ی و به ته نگه وه هاتنیان بپه ش ماوه ته وه.

وینە ی پینجەم

(جوژیف) مندالێکی نمونە یییه، هه موو دەم له ناو دهسته که ی خۆیدا سه رده سته یه، له ته مه نی دوانزه سالان دایه. له به رئه وه بچوو کترین شاگرد له ژوو ره که ی خۆیاندا. ئەو بێجگه له وه هه موو دەم، له تیکۆشان دایه، له وانه کانی خۆیدا. ته نانه ت هه موو که سیک چاوی به باوک و دایکی هه لده هیتا که مندالی وای هه بوو!... دیاره کوپتیکیش ئەمه نده زبره ک و سه رکه وتوو بێ هه موو دەم له لای باوک و دایکی خۆی نازدار و خو شه ویست ده بێ، چونکه زبره کییه کی وها بێ هاوتا، نابێ که مته ر خه مییه له گه لدا بکری. به م رهنگه باوک و دایکه که ی، تیده کوشان، پالی پتیه بنین بۆ پیشه وه هه ر رۆژه پیره وییه کی تاییه تیی خۆی هه بوو. ته نانه ت ژوو ره کانی پیشووی خۆیندنگایش هه ربه که، پیره وییه کی نه ما بووه وه که کاتیک له و کاتانه به ئاره زووی خۆی بچوولیته وه... چونکه له رۆژه کانی پشوو دا ئەمه ی له سه ر بوو: که هه ندی وهرزشی ته ندرو ستانه بکات، که له سه ر دهستی مه له وانیکیی تاییه تیدا مه له کردن فیربێ. پاش ئەوه وینه کیشانی ش فیربێ... کاشکی به شیکیشی له و کاتانه بۆ بایه وه تا به فیربوونی ساز و ئاوازه وه رابووێ. هه رچه نده باوک و دایکه که ی ده وله مه ند نه بوون، به لام هه رچییه کیان له دهست ده هات ده یانکرد، بۆ ئەمه ی له هه موو روویه کی فیربوون و کرده وه چاکییه وه به شی هه ره گه وره ی چنگ که وێ... به کورتی نه یانده هیتشت (جوژیف) تاوێک به ئازادی مینیته وه و به ئاره زووی خۆی

رابووێ. وای لیهاتبوو گوێ دیریبی به کاریکی سروشتی داده نا. هه ر له خۆبه وه چیی پێ بگوترا به ده یکرد. هۆی ئەمه ییشی ئەمه بوو که باوک و دایکه که ی به جگار به ته نگیه وه بوون، به جگار خه میان ده خوارد...

ئە ی پاش ئەوه چی رووی دا؟... ئەوه ی رووی دا ئەمه بوو که له ئەنجامی ئەو دهست به سه را گرتنه زۆره وه که هه رگیز برانه وه ی نه بوو سروشتی مرۆڤایه تییه که ی (جوژیف) له وه به ولا وه به رگه ی نه گرت. چونکه (جوژیف) هه سته ی به خۆی کرد، کیشانه یه کی هه یه، ریزی لێ ده گیرێ. به کوپتیکیی ناوازه ییش داده نرێ، ئەو له و مندالانه ی تر ناکات، که له بارستاییی خۆی که متری دینه پێش چاو. که واته مافی و دهست خۆی بۆ نه خات، که کهسانی تر نه توانن ده ستیان بکه وێ؟... بۆ وینه، که ئەو به کوپتیکیی ناوازه و سه رکه وتوو دا بنرێ، ئەمه هیچی تیا نییه که هه ندی میوه بدزی له باخی دراوسێکانی... یاخود به دزییه وه هه ندی پاره هه لبگری و بیبات بۆ خۆی... به م رهنگه (جوژیف) له دزینی میوه وه دهستی پیکرد له باخی دراوسێکان. ئەم کاره ی پێ خو ش بوو. یه که م له به رئه وه ی که خو شیییه کی لێ ده چیتشت. دووم: له به رئه وه ی که له و ژیا نه پر کار و فرمان و بیتزارییه وه هیئا نه ده ره وه بۆ ژیا نیکیی تر. سییه مییش: له به رئه وه ی که جه ره زه یی و خو خستنه ناو ته نگه لمه وه بۆ ته مه نی ئەو به کرده وه یه کی خو ش داده نرێ. جا ئەم هه موو با به تانه که تا ئەوسا که لێیان بپه ش ما بووه وه که مافی هه بوو ئەو ییش وه ک هه موو هاو رپیکانی خۆی خو شییان لێ وهرگری، پالیان پتیه نا که به ره به ره کاری گه وره تر بکات، که ئەو ییش (دزیتی) یه کی ئاشکرا بوو... چونکه له پریاسکه ی پاره ی دایکی هه ندی پاره ی دزی، کۆمه له یه ک پولی پۆسته ی پێ کری، که تا ئەوسا که به ئاواتیه وه بوو ده سته ی بکه وێ. جا چونکه به پپو یستی ده زانی نه یان خاته به رچاو، هه موویانی دانا له ناو په راوێکی پول کۆکردنه وه دا و داینا له ناو په راوه کانی سالی رابردوو دا...

ئاخۆ ئەمه دادپه روهریی تیا بوو که (جوژیف) له هیئا نه ده یی ئەو ئاواته ی به ره به ست بکری. که ئەو ییش هه ندی پولی پۆسته کۆبکاته وه بۆ خۆی؟... ئەو رینگایه ی که باوک و دایکه که ی له گه ل (جوژیف) دا گرتبوو یان، که هه موو رهنج و تیکۆشانیکیی خۆی بخاته سه ر وانا کانی خۆی، هه ر له به رئه وه ی که کوپتیکیی سه رکه وتوو، وای لێ کردبوون که ئەوه به کات به فیرۆدان دا بنین، که کوپه که یان. پولی پۆسته کۆبکاته وه و خۆی پێیا نه وه خه ریک بکات. ئەمه له لایه که وه. له لایه کی تریشه وه ده سته نگیی دایک و باوکه که ی، له ئەدازه یه کدا بوو، که ئەوه یان پێ باشتتر بوو پاره ی ئەو کۆمه له پوولانه بدری

به نووسراویکی به که لک بو ئه وه، یاخود بو خویندنیکی تاییه تی بهخت بکری، له دلی خۆیدا ئه یگوت: (ئه گهر باوکم بیزانیایه من کاته که ی خۆم له شتیکی تردا بهخت ده که م، که دووره له وانا کانه وه ئاخۆ چیی ده کرد؟...) به واتایه کی تر ئه وه له وه نه ده ترسا که باوکی به دزیتیییه کی بزانی. له وه ده ترسا که باوکی که متر پیزی لی بگری. که که متر کار و کرده وه کانی په سندن بکات، که که متر به دلایا بچی. خۆیشی ئه وه ی ده زانی که ریزگرته که ی له لایهن باوکیه وه، و په سندن کردنی کار و کرده وه کانی له لایهن ئه وه وه، ههر له وه وه په یدا ببون که له خویندن گادا پیش هاوړیکانی خۆی ده که وئ. به راستی ئه مه ییش جیتی داخه، که له و رۆژه دا باوک و دایکه که ی (جوژیف) رازی ده سکه وتنی ئه و کۆمه له پوولی پۆسته یه یان بو ده رده که وئ، ئه و ترسانه ی که به دلی (جوژیف) دا ده اتن ههر له خۆپانه وه دینه دی.

وینیه ی شه شه م

(جان) کوړتیکی ههشت سالانه. که ته مهنی گه یشتبووه دوو سالان، دایکی له دست چوو بو. باوکییشی ژتیکی هینا، نمونه ی بالابو بو باوه ژتیکی... له ئه ندازه به دهر چاودیری (جان) ی ده کرد، به ته نگیسه وه بو، خه مخوړی ده کرد. ههروه ها که که مترخه مییش لی دهر بکه وتایه سه رزه نشتی ده کرد... ئه وه ییش سه باره ت به وه بو که ژنه که ده یوست (جان) له هه موو روویه که وه ته واو دهر بچی... جا له بهر ئه وه هه موو ده م بۆله بۆلی له دست ده کرد. چونکه زۆر جاوی وا هه بوو ئاواتی ئه وانی نه ده هینایه دی: ده یگوت: له کار و فرمانیا که مته رخمه، کاتیکی که تۆزه سه رزه نشتیکیش بکری وه ک شاخه ئاگرینه به گژ ئه و که سه دا ده چی... بیجگه له وه درۆژنیش، ئه مه نده درۆ ده کات له ژماره نایه ت!... ئه وه نده هیه (جان) روویه کی تری ره وشتی و رتیگای تیگه یشتنی و ئاگاداریی له کاروبارمان بو دهر ده خات به وه ی باش بوو ژنه که ی باوکی هیچ ئه م رووه ی بو دهر نه که وتبوو. ئه گینا سه رگه ردان و په رتیشان ده بوو... ئه وه ییش ئه وه بوو که به ئاواته وه بو ئه وه ییش چاوه یه کی دۆلابی تاییه تی خۆی هه بی، هه رچییه کی هیه تیا دابنی، که له خۆی به ولاره که سی تر سه یربان نه کات... چاوه که ییش به جوړتیکی وا بی که نه باوه ژنه که ی، نه که سی تر مافی ئه وه ی نه بی که بزانی چیی تیا یه. هاوړیکانی به شی ناوه وه ی خویندن گاکه، هه ربه که چاوه دۆلابیکی هیه به کللیل و کلۆمیککی بچووک دای ده خات... به لام ئه و له م جوړه چاوه دولا به بیته ش ماوه ته وه... هۆی ئه وه ییش ئه وه یه که له شاگردانی به شی ناوه وه نیسه... رۆژتیکیان (جان) به هه لی زانی، بی ئه مه ی دراوسیکه ی ته نیشتی له ژووری خویندن دا

ئاگای لی بی کللی کلۆمه بچکۆله که ی لی دزی... چه ند کاتیکی تریشی بی چوو، توانی کلۆمه که خۆیشی بدزی... پاش ئه وه (جان) به ته نگ ئه وه وه بوو که باوه ژنه که ی چاوی به و (گه نج) ه نه که وئ... کاتی که شه و داها ت کللیل و کلۆمه که ی خسته ژیر سه رینه که ی خۆیه وه. به دلتیکی بی خه مه وه نووست، هه ر بیری له چاوه دۆلابه نه یینییه چاوه یسته که ده کرده وه... کاتی که به یانی ها ت و له خه و را په ری کللیل و کلۆمه که ی له ژیر سه رینه که ی هینایه ده ره وه و ده ستی کرد به کردنه وه و داخستنی کلۆمه که، بی ئه مه ی لیتی وه رس یاخود ماندوو بی جا لیته دا باوه ژنه که ی چاوی پیکه وت. لیتی پرسی: (کی ئه و کللیل و کلۆمه ی دایتی)...؟ ئه ویش گوتی: (دیبوونی هاوړیم)... باوه ژنه که ی زۆر به ته نگ ئه وه وه بوو که (جان) ره وشت و کرده وه ی جوان و دروست بی، له بهر ئه وه ده مو ده ست پیتی گوت: من چه ند م پی گوتیت خۆت له دیاریی که سانی تر به رتیزیت. که دیارییه که هه ر چه ند تیکیش که م نرخ بی له که سی وه رنه گرت... هه رچی ئه م کللیل و کلۆمه یه هی (دیبوون) نیسه، هی باوک و دایکیتی، که بۆیان کرپوه و له گیرفانی خۆیان نرخه که یان داوه... که واته پیویسته هه ر نیستا ئه و کللیل و کلۆمه ی بده یته وه... تیگه یشتیت؟ به لام (جان) نه یو ترا کللیل و کلۆمه که بداته وه به خاوه نه که ی. چونکه ئه و لیتی دزیبوو... بیجگه له وه باوکی (دیبوون) که زانیبووی کللیل و کلۆمه که ی لی دزراوه، کللیل و کلۆمیککی تری بو کری بوو. که واته ده بی (جان) چی بکات، تا خۆی له م هه موو گیروگرت و ته نگوچه له مانه رزگار بکات؟ هه رچه ندی کرد له رتیگایه ک به ولاره نه یدۆزییه وه، بو ئه مه ی له م ته نگوچه له مانه خۆی رزگار بکات. ئه ویش ئه و بوو که کللیل و کلۆمه نازداره که ی فری بداته ناو مالی خویندن گاکه وه. کاتیکیش که ئه وه ی کرد، یه کیکی له منداله کان چاوی پیکه وت، ده موو ده ست قیژاندی، گوتی (ئه وه کللیل و کلۆمه که ی منه...) پاشان بازدی دایه سه ر کللیل و کلۆمه مه که و هه لی گرت و خسته ی گیرفانه وه...

ئیتیر (جان) هه ستی کرد به جوړه ئاسووده یییه ک له دل و دهر وونیدا. ئارامی پیگه یشت. چونکه وای بو دهر که وت که هه ر ئه و نیسه دزی بکات. مندالانی تریش هه ن که به چه شننی ئه و دزی ده که ن... که کرده وه ی ئه و دنوین... چونکه ئه و ده یزانی که خاوه نی کللیل و کلۆمه که ئه و منداله دز و درۆژنه نیسه، (دیبوون) ی هاوړتییه تی... (جان) گه وره بوو، بوو به پیاو. ئه م چیرۆکه ی خۆی گتیرایه وه که له ته مهنی هه شت سالییدا لیتی روودابوو. پاشان گوتی: (هه رچه ند بیری ئه وم ده که ویتته وه که رۆژتیک له رۆژان ئه و (دزی) یه م کرده وه، شه رم ده مگری له خۆم و، خۆیشم ریسوا ده که م).

ئىتر يەكەم جار و دوامىن جارى دزىتتېيەكەي (جان) ھەر ئەو بوو، لە ھەموو ژيانىدا... ئەو بوو ئىمەش لە سەرەتاي چىرۆكەكەيدا گوتمان: باش بوو باوەژنەكەي جان لە كەينەوبەينەي دزىتتېيەكەي جان ئاگادار بەتايە باوەژنەكەم بەو كەينەوبەينەيەي بزانيايە، ئەوئەندە سزاي دەدام سەرزەنشتى دەكردم، لە ئەندازە دەردەچوو... ئەگەر وايشى لە من بگردايە، لە داخانا دەستم دەكردەو بەدزىكردن... ئەمىش خالانەي ئەو بوو كە ھەرچەند رووى بشكاندايە و پياھەلەشاخايە بەتاوانى درۆ و كەمتەرەمىش بەدناوى بگردايە لە قىنى ئەو دەستى دەكردەو بەدروژكردن و كەمتەرەمى لە خوتىندەكەيدا... ئەمىش سەبارەت بەودەيە كە مندال ھەرچىيەكەي پى بگوتى، بەراستى دەزانى، ئىمە ھەر ناوبانگىكى بۆ دەركەين، ئەو لەو شىوہەدا خۆي دادەرتى... ھەرگىز لەو ھەيش سامناكتر نىيە، كە ئىمە ھەلەكانى ئەو، كە لە پىشدا لە ھەلىك دەكەن و زۆرى پىناچى لەناودەچن، ئەمەندە گەورەيان بگەين و ئەمەندە چەقەچەقىيان لەسەر بگەين، بيانگۆرىن و بيانكەين بەبابەتتىكى رەقوتەق، كە بەچەشنى بەردىيان لى بىت و ھىچ شتىك كارىيان لى نەكات.

لەم كارەساتانەوہ چى تىدەگەين؟

زاناي گەورە (پاسكال) وتەيەكى بەناوبانگى ھەيە ئەو ھەيش ئەمەتا: كە (دل) بيانوى واى ھەيە، ھۆش دانى پيا نانئ... دلئ مندالئىش پرە لە بيانوو و ھۆي شارراوہ كە ئىمە بەگران تىي دەگەين، بەگرانئىش دەتوانىن دەرى بخەين بەلام ئەم ھۆيانە ھەموودەم دروستن. كاتى كە باوكەكانئىش كورەكەي خۆيان دەبينن دزىي كرووہ، پىويستە لەپىش ھەموو شتىكا، رەنج بەدن و تىبكوژن بۆ ئەو ھەيە كەينەوبەينەكە لە روويەكى راستىيەوہ تىبگەن. جارى ئەو بىروباوہرەنەيش بخەنە لاوہ، كە ھەمووان لەسەرى رىك كەوتوون لە بابەت دزىتى و دزانەوہ. چونكە ئەم بىروباوہرەنە بۆ گەورە و تىگەيشتووان دائراون. بۆ ئەم جۆرە مندالانە دانەنراون.

ھەر بارىكىش روويدا پىويستە بەجىاوازي لىي بكوژىتەوہ... چونكە مندالانى وا ھەن، دزىتى بۆيەكا دەكەن كە تووشى نمونەبەكى خراپ بوون، چاوى لى دەكەن، كە دوور نىيە لەناو خىزانەكەي خۆياندا بن... ھەر ھەو ھەو دزىتى لەناو ھەندى مندالانى تردا لەو ھەو ھەو دەدات كە ھۆيەكى نەخوشىيان تىايە ئەمەيش زۆر كەم روو دەدات. ئەوانەيش كە بۆ نمونە ھىنامانەوہ، ھىچ لەگەل ئەو مندالانەدا جىاوازيان نىيە كە ئەو ھەلانەيان نەكردوہ، چونكە نە نەخوشىيەكى دەروونىيان تووش بوو، نە نمونەبەكى خراپىشيان لە بەرچاودا

بووہ... لە راستىدا ئەوانە ئەو مندالانەن كە لە رى و شوپىتىكى گران و سەختدا گەورە بوون. ئەو دزىتتېيەيش كە كروويانە ھەر بۆ ئەو بوو كە دەردى دلئ خۆيان سارپىژ بگەن و ئارامىكىش بەدروونى خۆيان بەدن، لەتاو ئەو تەنگوچەلەمەيەي كە تىادا ژياون.

ھەست بەگوناهكردنى مندالان

لىرەدا پىويستە ئەو پىشان بەدەين كە ئەگەر مندالئىك دزى كرد، ئەو ھەيش دەزانى كە كرووہكەي نەنگە و ناپەسندە و ئەنجامىشى يەجگار خراپە... بەلام ئەو ھەموودەم ئاوتتەي ئەو ھەيە كە ئەو شتەي دەست بگەوى كە نىيەتى و لىي بەش براو بووہ!... تەنانەت زۆرجارى وايش ھەيە كە ھەست بەگوناهكەي خۆي دەكات. ئەو ھەستەي خۆشى لە شىوہى شىن و گرياندا دەردەبىرئ. ئەمەيش سەبارەت بەودەيە كە ھەستكردنى مندال بەگوناهى خۆي تا بلئى گەورە و گرنگە... ھەر ھەو ھەو پىويستە ئەو ھەيش بزانيان كە سروشتى ئەو شتەي كە دزراوہ گرنگى خۆي ھەيە. چونكە دەرهئىنانى ھەندى خواردەمەنى شىرىن لە چاوەدۆلابىكى ژوورى ناخواردن رەنگە ھەر ئەو ھەمان تى بگەيىتى كە مندالەكە لە شىرىنى خواردندا يەجگار چلئسە. بەلام پىويستە لەسەرمان، لەو زۆر بكوژىنەوہ كە ئايا دزىتتېيەكە جارئىكى تر دووبارە كراوہتەوہ يان نا. چونكە دووبارە كرووہى دزىتتېيەكە لە بابەتانى تر ئاگادارمان دەكات. چونكە ئەو مندالەي كە لە يەكەم دزىتتېيدا بگىرىت، ئەگەر جارئىكى تر دزى كرووہ بەچاوتىكى تر سەبرى ئەو كرووہىەي خۆي دەكات. واتا جارئىكى تىش گەراوہتەوہ سەر دزىتتېيەكەي!...

زۆرجارى وايش ھەيە كە شتە دزراوہكە دەبىتە نىشانە بۆ ھەستىكى دياردبىكراوى پەنگ خواروو لەناو دەروونى مندالەكەدا، كە تىا ھاتۆتە جۆش.

ئىمە ھىشتا ئەم مندالەمان لە بەرچاوە كە كلىل و كلۆمەكەي دزى. ھەر ھەو ھەو مندالەيشمان لەبىرە كە دزى بۆ ئەو كرد، كۆمەلەيەك پولى پۆستەي پى بگرئ... چونكە دزىتى ئەو ھەردو مندالە ئەو پىشان دەدات كە: (پازىك ھەيە لاي خۆم دەيشارمەوہ و بەھۆي ئەو پازەيشەوہ دەمەوى لە كەسانى تر جىاواز بەم...) ھەر ھەو ھەو مندالەيشمان لەبىرە كە پارەي لە باوكى خۆي دزى، ھەر بۆ ئەمەي تەنگىك بگرئ و خۆي پىوہ بنوئى لەناو ھاورىكانى خۆيدا... واتاي ئەم كرووہىەيش ئەو پىشان دەدات كە: (من دەمەوى ھىزىكەم بىئ. بەھىوايشم كە سەر كەوتنىك دەست بگەوى!...).

ھەرچى ئەو مندالەيش بوو كە پارچە خشلە ھەرزانەكەي لە خوشكە بچكۆلەكەي خۆي

دزی، ئەوەی کە بەناوی دیارییەوه پیشکەشی کرا بوو، بەلای منداڵە دزەکەوه واتای ئەوەیە کە: (ئەمە تا بەشی من لەو خۆشەویستییهی کە لە دڵمایە بەرامبەر خوشکە ساواکەم، کە تازه لە دایکبووه!...).

کەواتە چارهەمان چیه؟!

هەردەمێ کە وتینە سەر ئەوەی بێر لە چاره کردن بکەینەوه پێویستە کەینەوبەینەکان ئەوەندە گەورە نەکەین. وایش هەڵدەگرێ کە لە شتێوەکی بێ دەنگ و سەنگ و شینەبیدا بێر لەو چاره کردنە بکەینەوه... چونکە ئەو ئاسان نییە کە بگەینە ناخی دەروونی منداڵەکەوه و راز و نهینییەکانی ناو دەوی دەرخەین... چونکە ئەو خۆشی لەوانە نییە کە بتوانێ ھۆبە راستەقینەکانی کردارەکانی خۆی دەرخات... کەواتە ئیمەیش پێویست و دەکات کە بەجۆریکی تایبەتی ئەو ھۆیانە لێ نەکوێنەوه. جا ئەگەر خۆمان بۆمان کرا لەو ھۆیانە بکوێنەوه و بیانزانین، یاخود لە بەراوردکردندا دەریان بخەین بام بەتەنگەوه بین کە لەو بابەتانەوه لەگەڵ منداڵەکە نەدوین چونکە ئەگەر چەندوچوونمان لەگەڵ منداڵەکەدا کرد لە ئەندازەبەدەر دلی دەشکینین و دەروونی ئازار دەدەین... ئەمەیش مەترسییەکی گەورە تیا ھەیە... ھەر رەنگە لەبەر ئەو دڵناسکییە زۆرەیش بێ، کە دەست خستتە کاری پەرەردەکەرەکان لەم روووه کە لکیکی نەبێ. تەنانەت زۆرجاری وایش ھەیە کە بەپێچەوانەوه ئەنجام دەدات!... ئەمەیش سەبارەت بەوھێ کە ھەر منداڵێ دزی بکات، منداڵێکی خاوەن ئارەزوو و ئاواتبازە. ئەو بەپەرۆشەوھێ کە ئەو شتە دلی دەیگریت و ئاواتی بۆ دەخوازێ دەستی بکەوێ. جا ئەگەر ئەوانە سەرپەرشتیی پەرەردەکردنەکی دەکەن دەست بخەنە ناو کەینەوبەینە دزیکردنەکەیهوه، بەتایبەتی بەجۆریکی وا کە توورە و ترویی و قسە ی رەق و کردەوی ناشیرینی تیا بەکار بەین، بێ گومان ئەم رەوشتەیان پال بە منداڵەکەوه دەنێ بۆ درۆکردن، ئەویش نەک ھەر جارێک، بەلکو وای لێ دەکات کە بەدرۆزنییەوه رابێ، کە لە گەلیک جاریشدا پێویست بەدرۆکردن ناکات. تەنانەت منداڵەکە وایشی لێ دێ کە ھۆ و بیانوو دروست بکات و بیاندرۆزیتەوه بۆ خۆی، بەجۆریکی وا کە ھیچ مێشکێک بەبیردا نەبەت و ھیچ ھۆشکێش نەبێ... بۆ وینە: راستییەکی ئاشکرا و دیار، بەرپەج بداتەوه و بلتی نییە. ھەرۆک بەرۆژی رووناک بلتی رۆژ دیار نییە!... ھی وایش ھەیە، ھەر لەبەر نوواندن بەخسندەبی و دڵکراوھیی خۆی دەست بەدزیکردن دەکات. ھەرۆک ئەو کچە بچکۆلەبەھی کە چیرۆکەکیان گێراپەوه و

گومان پارە ی دزی، ھەر بۆ ئەمە ی پینووسیک بکری بۆ دایکی و بەدیاری پیشکەشی بکات... چونکە ئەو دیارییە کە پیشکەشی دایکەکی کردووه، بریتییە لە شتێوەبەکی گوناھی خۆی. ئەمەیش بریتییە لە بێرکردنەوھێک کە دەبێ کارێکی جوان بکات لە رووکەشدا، کە بەلای خۆبەوه بەباشی دەزانێ... کەواتە ھەر توورە و تروییەکی یاخود کردەوھێکی ناشیرین و ناپەسند، لە لایەن باوکەکانەوه روو بدات بەرامبەر منداڵە دزەکانیان، لەوانەبە کە کارەکه خراپتر لێ بکات و منداڵەکانیش بورووزینێ یاخود بیانخاتە سەر کە تنکردنی گەورە گەورە، کە لەوانە بن نەچن بەدڵماندا کە ئەو منداڵانە لە دەستیان ھاتبێ بیانکەن، یاخود بەج جۆریک کردبیتیان!...

بەلام ئەو کردەوانە ی کە لە کاتی قەومانی ئەم جۆرە کارەساتانەدا، زۆرجار لە باوکەکانەوه روو دەدەن، بەکورتی بریتین لەمە:

یەکەم: باوکەکان کە بەو کەتەنە دەزانن زارەترەک دەبن... کەینەوبەینەکە یەجگار گەورە پێشان دەدەن... وا دەزانن کە ئەو کارەساتە ی رووی داوه، سەرگەردانییەکی گەورەبە و لێ قەومانیکی ناسۆرە... وایش دیتە پێش چاویان کە لە داوارۆژدا کەتنی نەنگتر و دەدات... جا ئەم قاووکیژ و دەنگە دەنگە و ئەم شت گەورەکردنە، تەنانەت ئەم رەشینیییە، ھێچیان لێ پەیدا نابێ ئەو نەبێ کە زبانیکی زۆر گەورە و پرمەترسی بەخسند بە منداڵەکە.

دووەم: باوکەکان سزای منداڵەکانیان زۆر دەدەن. لە راستیدا دەستووری سزادان، لە خۆیدا، خراپ نییە. چونکە کورەکە خۆشی ئەو بێرە ی لا پەسندە کە سزا بدری، بەمەرجی سزاکە بەپێی ئەو گوناھە بێ کە کردووبەتی. منداڵەکە لەو بەتەواوتی تێدەگات. ئەوەندە ھەیە دەبێ ئیمە زۆر وریای خۆمان بین کە باش کیشانە ی تاوانەکی بکەین، کە لە ھەموو روویەکیشەوه کەتنەکە و سزاکە ی، بەوردی ھەلبەسەنگینین. ئەوەک منداڵەکە ھەست و بکات کە ئیمە بەخۆرای سزای دەدەین، تەنانەت زۆر و ستەمیشی لێ دەکەین... ئەگینا ئەگەر وا نەکەین، دووبارە ئەو ھەست و ئارەزووانە لە دلیا دەبزوینەوه کە لەو پێش ھانیان داوو بۆ دزیکردن. بۆ وینە: ئەگەر منداڵێک سەد فرەنک بدری. ئیمە نابێ ئەو زۆردارییە ی لێ بکەین کە سەد فرەنکە کە لە نرخێ ئەو دیارییانە کەم بکەینەوه کە دەمانەوی بۆی بکری. چونکە ئەم جۆرە سزادانە دلرەقی تیا بەرامبەر منداڵەکە. کە زۆر بەپەرۆشەوه چاوەروانی پیشکەشکردنی ئەو دیارییانە دەکات. جا ھەر سزادانی کە رووی منداڵەکە بشکینێ، شتی خراپی لێو روو دەدات، ئەنجامی پرمەترسی لێ پەیدا دەبێ.

جا ئەگەر زۆر لە منداڵەكە بکەیت لە بەردەم ئەندامانی خێزانەكەدا پێی لە گوناھی خۆی بنی، یاخود ناچاری بکەیت کە بە دەستی خۆی بنووسیت: (من دزم) و ئەو پەرەیی پێی لێنانە بداتە دەست مامۆستاکی لە خۆتەنگادا، کە پەرەتی لە سەر شۆری... بێ گومان ئەگەر تۆ ئەمانە بکەیت، لە راستیدا هەرچی دەستووریکی راستەقینە منداڵ پەرورەدەکردن هەیە دەیشکینیت... خۆ ئەگەر لەسەر ئەو بەشە هەر بەشە لێ بکەیت کە دەبخەیتە یەکێک لە ماله خۆتەنگاکان، بێ گومان ئەو هەر بەشە یە کاری منداڵەكە خراپتر لێ دەکات، کەینەو بەینەکی زۆرتر دەشپۆین... من تکتان لێ دەکەم کە جارێکی تریش ئەو وێنە زندووانە بخۆیننەو کە لەمەو پێش پێشکەشم کردن. هەر بۆ ئەمەیی لەو تێبگەن کە پێوستی ئەو منداڵە بچووکانەیی دزی دەکەن چەند زۆر بەخۆشەوێستی خێزان و دڵسۆزییەکی... ئەم جۆرە کردووە ناپەسندانەیش کە لەمەو پێش لێیان دوام، لەوانەن کە ئارەزووی منداڵەكە بۆ دەستکەوتنی ئەو شتەیی کە بە ئاوابیەوێ دەستی بکەوێ، بەهێزتر بکەن، کە دلتەنگی و پەشپۆییەکی زۆرتر لێ بکەن. هەر وەها دەماریشی ببزۆین بۆ بەرەنگاریکردن. لە بەرەنگاریکردنیش مەبەس ئەو بەشە کە جارێکی تر (دزی) بکاتەو...

(سێیەم)... روو خۆشی و زەرەخەنەکردن. بە کورتی مەبەس لەمەیش ئەو بەشە کە باوکەکان چا و لە هەلەکانی کورەکانیان بپۆشن. نابێ هەر بەمەندەیش واز بهێنن. چونکە هەندێ جار ئەو بەشە بەکەلک دێت کە باوکەکان بە شپۆیی دزیکردنەکی منداڵەکانیان دا هەلبەدن. وەک بەدزەكە بلێن... (هونەری نوواندوو لە دزییەتی کەیدا) ئەوسا کەیش منداڵەكە و دەزانی دەتوانی هەموو شتێک بکات... ئیتر جێلەو بۆ خۆی شل دەکات، تا ئەندازەییەکی وەها کە ئارەزووی ئەو بەکات باوک و دایکەکی خۆی توورە بکات، تا بزانی دەتوانی تا چ ئەندازەییەک توورەیان بکات. ئەو بۆ ئەو، ئەو ناکات کە ئالۆشی پێگەیشستوو بۆ دزیکردن. ئەو هەر ئەو ئەندەیی ئەوئ کە بیانبزۆین. تا روویان وەر بگێریتە خۆی... هۆی ئەمەیش ئەو بەشە کە هەست بەخۆی دەکات... باوک و دایکی هیچ روویەکی نادەن، هیچ بەتەنگییەو نایەن... یاخود لەبەر ئەو دەیانبزۆین تا بزانی رادەیی خۆشەوێستی کەیان دەگاتە چەند. ئەو خۆشەوێستیەکی کە لەمەو پێش لێی نەدیون... ئەمەیش ئەو ناگەییەن کە کورەكە بەتەواوەتی بەرەللا بکەین چی دەکات بیکات. چونکە لە رووی گزنگییەو ئەمە لەگەڵ زۆرداری و نازاردانەمان بۆ کورەكەمان، وەک یەك دەوێستیتەو... دوور نییە واریک بکەوێ کورەكە باوک و دایکەکی خۆی ببینی دزی دەکەن ئەوسا کەیش ئەو هیچ بەرەلستێک لەپێش دەمی خۆیدا نابینی، کە چاویان لێ بکات و، لەسەر رێگای

ئەوانیش بڕوات بەرپۆ... کاتیک دەزانی، باوک و دایکەکی هەست بەدزیتییەکی ئەو دەکەن. کەچی خۆیان ئەو نازانن کە کورەكەیشیان هەستی بەدزیتییەکی ئەوان کردوو. ئیتر دەمو دەست خۆیان لێ دەگۆرن. بەپێچەوانەیی پێشوو رەفتاری لەگەڵدا دەکەن... ئەگەر لەو پێش لەگەڵیا یەجگار نەرم بووین وایان لێ دێ کە یەجگار توندوتیژی لەگەڵدا بنوین... ئیمە کە بەهەموو توانایەکانەو تێدەکوێشین بۆ ئەو دلی تۆ خۆش بکەین و هەرچی ئارەزوویەکیشت هەیی بۆتی تەخت بکەین، کەچی تۆ ئەو ئەندە بێ ئابروویت، دەچیت ئەم کەتنە نەنگانە لەگەڵ ئیمەدا دەکەیت... بەلام باوک و دایکی کور گوناھی کورەكەتان چیبە، کە هەر ئەو لاسایی دەکاتەو کە ئێو خۆتان دەیکەن...؟

پێوستە باوک و دایکەكەیش، هەر ئەو رێگایە بگرن لە ژیانی خۆیاندا کە دەیانەوێ یاخود ئاواتی بۆ دەخوازن کە کورەكەیان لەسەری بڕوات... هیچ شتێکیش لەو ئاسانتر نییە، لەویش نزیکتر نییە کە سروشتی هەموو شتێکەو، کە کردوویان لەگەڵ کورەكەیاندا تێکەل بێ لە کاردرۆستی و خۆشەوێستی.

ئامۆزگاری کاریگەر

(یەكەم): پێوستە لەسەرمان منداڵەكە بێ کار نەهێلینەو. بەلام دەبێ هەندێ سەر بەستییەکی بەدەینی. جا ئەگەر منداڵەكە دەست بکات بەکوێردنەو هەندێ پوولی پۆستە، یان خەریکی تەختە داھێنان بێ، یاخود بیەوێ بچیتە ناو ئەو هاوڕێیانەییەو کە خۆشی دەوین و بەهاو دەمییانەو کامەران دەبێ، یان بیەوێ هاو بەشی تێپێکی دیدەوانی بکات، یاخود بەتایبەتی هۆگری وەرزشکاری بوو بێ. بەجۆرێکی تێکرای، ئەگەر منداڵەكەمان بەرەللا کرد خۆی خەریک بکات بەگەلێک کار و پیشە و یارییەو. لە هەموو روویەکیشەو چستوچالاکی بنوین. ئەگەر هاتو ئیمەیش یاریدەمان دا لەم جۆرە کارگوزاری و چستوچالاکییانەیدا، ئەگەر پشتمان بەهێز کرد لەم جۆرە شتەندا و، تێریشمان کردە سەریان و ئاراستەیشمان کرد بۆ سەرکەوتن لەوانەدا، ئەگەر هاتو ئیمە ئەمانەمان کرد، بێ گومان کورە بچکۆلەمان هەرگیز بێر لە (دزیکردن) ناکاتەو... خۆ ئەگەر هاتو دزیی کرد، بێ گومان دزییەتی کە ئێو ئەندە گزنگ نابێ، کە نرخێکی بێ بدری، شتێکی پڕوویوچی وایش دەبێ کە بایەخی بێ نەدری...

(دووەم): نابێ ئەویشمان لەبیر بچێ کە ئەگەر منداڵێک دەستی کرد بەدزیکردن، سەبارەت بەو بەشە کە لە ناوچەیدا شتێکی وایە هەمان دەدات و پالی پێو دەنی بۆ

دزیکردن... که واته بام ناگامان له خۆمان بئ، له هه موو کار و کرده ویه ک و پپچوپه نایه ک بکوئینه وه تا له راستییان تیگهین.

(سییه م): پتویسته خۆمان بیاریزین له هه له گۆیی و تووره و ترقیی و کاری نارپه و له گه له منداله که دا، تا وا هه ست نه کات به خۆی که ئیمه لیبی دل کرمیبین وه مه ترسی لئ ده که بین و به کرده وه کانیشی پشت نابه ستین. بۆ وینه: هه رۆلا بیک له مالتی دایه کلیل و کلۆمی بکهین. هه روه ها نابئ له ئەندازه به در پشت پئ به ستنیسی پیشان بدهین... وه ک ئەوه ی کۆمه له پاره ی گه و ره له و ناوه دا دابنیین که بتوانئ ده ستیان بۆ بیات... چونکه ئەمه هانه ی ده دات بۆ دزیکردن... جا ئەگه ر دزیتیییه که ی کرد، پتویسته ئەوه ی لئ نه شارینه وه که پیمان زانیوه دزی کردوه. به لام نه ک به و ناوه وه که (دزی) ی کردوه به و ناوه وه که (هه له) ی کردوه. پاش ئەوه ناشیبی رقی لئ هه لبگرین، ناشیبی ئەوه ی بدهینه وه به چاودا. ته نانه ت پتویسته له سه ریشمان که وای لئ بکهین هه ست بکات به خۆی که هیشتا پشتی پئ ده به ستین و باوه ریشی پئ ده کهین. پتویسته هه مووده میکیش ناگامان له خۆمان بئ که ئەوه نه خه یه نه میتشکییه وه که به کورپکی ناراستی داده نیین... هه روه ها پتویسته له سه رمان که نه هیلین کوره که له رهنج و کویره وه ری و گیروگرفتی ژبانی ئیمه ی ته مه ن گه و ره ناگادار بئ. چونکه دوور نییه ئەو ناگادارییه بۆ ته مه نی ئەو ده ست نه دات و زبانی پئ بکه یه نیئ. بام هه مووده م به پروویه وه پئ بکهین... ته نانه ت له کاتی ماندوویتی و وه رس بوونیشماندا... چونکه منداله بچووه که ئەوه ی له سه ر نییه که له کاتی ته نگانه دا ده ست بداته ده ستی دایک و باوکی.

(چواره م): پتویسته به رامبه ر راستی ئەو باره بوه ستی. ئەویش به و جوژه که راست و ره وان و دل سوژانه گفتوگو له گه له کوره که دا بکریت... جا تۆ هه ر چه ندیک راست و ره وان بیت له گه له ئەودا، ئەو ئەوه نده لیت تیده گات، ئەوه نده هه ست به سه ره وتی دل ده کات، ئەوه نده یش ده سه سیته وه و لیت دلنیا ده بیت... پتویسته له سه رت هه له کردنه که ی خۆی پیشان بدهیت... به لام نه که ی هه له سه نگاندنی خۆتی بۆ ده ربه خه یه ت له بابته کردوه ی دزییه تییه که یه وه... رپگایشی پیشان بده که له دوا رۆژدا له سه ری پروات... تۆ ده توانیت، له کاتی هه له کردنیا، هه ندئ توندوتیژی له گه له دا بنوینی.

به لام خۆشه ویستییه که تی لئ مه بره. ته نانه ت ئەگه ر توندوتیژیشت له گه له دا نوواند، ئەو خۆشه ویستییه ت له کانگای دلته به یلته ره وه. ده بی هه ر کرده ویه کیشته له گه له دا نوواند،

راسته و راست بیکهیت. ده بی به جوژیکی وایشی بکه ی که به لای کوره که وه ره وا بیت... واته بیانووکی په سندی هه بیت به لای ئەوه وه... پاش ئەوه پتویسته ئیتر له و بابته وه قسه نه کری...

نه که ی جاریکی تر له و بابته وه قسه ی له گه له دا بکه یته وه... هه روه ها خۆیشت له چاره کردنی نیوه چلی بیاریزه. پتویسته چاره یه کی وای بۆ بدۆزیته وه که مام ناوه ندی بیت... تۆیش له منداله کانت ژیرتر و کار په سندر به... له هه ندئ باریشدا، که باوکه کان هه ست به وه ده که ن منداله کانیا ن زۆر تووره و دل ناسکن، له هه موو شتییک زوو هه له چن، له هیچه دلته نگ ده بن، وا چاکتره که راویژ به پزیشکه پسپۆره کان بکه ی... هه رچی په روه رده کردنی منداله، بریتییه له کار و فرمانیکی رۆژانه ی هه مووده می. بام هه مووده مییک ئەو قسه ی ژیرانه مان بیته وه یاد که په روه رده کاری سویره یی به ناوبانگ (کلا بارید) له ده می هاتوته ده ری که گو توویه تی: (له هیچ ده میکا، هیچ که س، هه رگیز ئەوه ی نه گو تووه، په روه رده کردنی مندال کاریکی سووک و ئاسانه...).

خویندنگای دایک و باوک

گیروگرفتی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی

نوسینی: فه‌رناند ئیزانبیر

پزیشک و خاوه‌ن لیکۆلینه‌وه‌ی فه‌ره‌نسی

پیشه‌کی

په‌روه‌ده‌کرنی مندال له ده‌ست هه‌موو دایک و باوکیک نایه‌ت چونکه شاره‌زاییه‌کی زۆری ده‌وی له (زانست) و (هونه‌ری په‌روه‌ده‌کردن) و (زرنگ‌کاری) دا هه‌روه‌ها پوشت و خوییه‌کی دادپه‌روه‌رانه و، تیکۆشانیتکی بی وچانی دلسۆزانه‌ی ده‌وی، که پر بی له پاکیی و بلندی و ئارامی و دۆستایه‌تی و دلته‌ری له‌به‌ر ئه‌وه زۆر له زانکۆکانی ئه‌وروپا و ئه‌مریکا (خویندنگا) یان کردۆته‌وه بۆ دایک و باوک‌کان، تا تیتیدا فیتری زانست و هونه‌ری په‌روه‌ده‌کردن بن و، له شپۆیه‌کی پاک و راست و دروستدا بتوانن منداله‌کانیان په‌روه‌ده بکه‌ن. یه‌کێک له‌و زانکۆبانه (زانکۆی سۆربۆن) ه که له شاری (پاریس) دایه له خاکی (فه‌ره‌نسه‌دا)، که خویندنگایه‌کی له‌م جوړه‌ی کردۆته‌وه بۆ باوک و دایکه‌کان. نووسراوی (گیروگرفتی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی) یش که ئیستا که پیشکه‌شی خوینده‌واره به‌ریزه‌کانی کوردی ده‌کم، پوخته‌یه‌که له‌و وتاره‌ی که پزیشک و خاوه‌ن لیکۆلینه‌وه‌ی فه‌ره‌نسی (فه‌رناند ئیزانبیر)، به‌زمانی فه‌ره‌نسی له‌و (خویندنگای دایک و باوک) ه‌دا خویندویتییه‌وه که له (زانکۆی سۆربۆن) دا دامه‌زرابوو.

ئه‌و وتاره کورت کراویه له گوڤاری (کتابی) دا، له ژماره (٤٦) و (٤٧) ی سالی ١٩٥٦ دا په‌رچه کرابوو به‌عه‌ره‌بی له‌لایه‌ن (کلیم یوسف) ه‌وه ئه‌م گوڤاره‌یش له قاهیره ده‌رده‌چوو، له خاکی میسر دا، خاوه‌نه‌که‌ی (حلمی مراد) بوو منیش له‌و گوڤاره‌وه وتاره‌که‌م کرد به‌کوردی له ٥-٢-١٩٦٦ دا. وتاره‌که له شپۆیه‌کی قوول و فراواندا، گیروگرفتی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی پیشان ده‌دات، له‌گه‌ل هۆیه‌کانی ئه‌و گیروگرفتا‌نه‌و، شپۆیه‌ی چاره‌سه‌رکردنیان، بۆ ئه‌مه‌ی ژبانیتکی ژن و میردی سهرکه‌وتوانه و پر خوشی و کامه‌رانی و به‌که‌لک بۆ هه‌موو ژن و میردیک پیتک بیت و، له‌ناو ئه‌و خیزانه سهرکه‌وتوو و کامه‌ران و خوش گوزه‌رانانه‌یشدا، منداله‌کان به‌باشی گه‌وره‌بن و گه‌شه بکه‌ن و په‌روه‌ده‌بن، تا کۆمه‌لایه‌تییه‌کی پیشکه‌وتوو پیتک بیت.

وتاره‌که به‌شپۆیه‌کی وه‌ها نووسراوه که هه‌موو که‌س تیتی ده‌گات و که‌لکی لی وهرده‌گریت جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گیروگرفته‌کانی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی ئیمه‌ی کورده‌واره‌ییش، تیکرا هه‌ر چه‌شنی ئه‌و گیروگرفته‌تانه‌یه که وتاریتیر (فه‌رناند ئیزانبیر) پیشانی داو، لام وایه دایک و باوک‌کانی ناو کۆمه‌لایه‌تی کورده‌واره‌ی ئیمه‌یش له‌م نووسراوه که‌لکیتکی زۆر وهرده‌گرن چونکه هه‌رچه‌نده، کۆمه‌لایه‌تی ئیمه و کۆمه‌لایه‌تی فه‌ره‌نسه زۆر له یه‌کتر جیاوازن له کۆری پیشکه‌وتوویدا، به‌لام چونکه هه‌ردوو کۆمه‌لایه‌تییه‌که له سروشت و ره‌وشتی مرۆقا‌یه‌تیدا بنجینه‌یان یه‌که، گیروگرفته‌کانی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی هه‌ردوو لایه‌شیان تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره له یه‌کتر ده‌چن.

کۆمه‌لایه‌تی کورده‌واره‌ی ئیمه‌ی، له گه‌شه‌کردن و گۆراندایه، هه‌روه‌ها به‌و پیتیه‌یش گیروگرفته‌کانی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی کورده‌واره‌ییه‌که‌مان له گه‌شه‌کردن و گۆراندان له‌به‌ر ئه‌وه له‌سه‌ر باوک و دایکه به‌ریزه‌کامان پیتیه‌سته هه‌ر له ئیستاوه خۆیان ئاماده بکه‌ن بۆ چاره‌سه‌رکردنی ئه‌و گیروگرفته‌تانه‌ی دینه‌پیت ده‌می له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردییان، تا بتوانن منداله‌ خۆشه‌ویسته‌کانیان له‌سه‌ر بنجینه‌یه‌کی (زانست) و (هونه‌ری په‌روه‌ده‌کردن) و (زرنگ‌کاری) پین بگه‌ین، تا کۆمه‌لایه‌تییه‌کی پیشکه‌وتوو (کورده‌واره‌ی) له دوا‌رۆژیتکی نیکدا بۆ ئیمه پیتک بیت چونکه مندال چاو له دایک و باوکی خۆی ده‌کات.

ئه‌گه‌ر باوک و دایکه‌که‌ی ریک بوون و خۆشه‌ویستی و ریزیان به‌رامبه‌ر یه‌کتیری پیشانی دا، ئه‌و منداله‌یش له شپۆیه‌کی ریکویت و راست و دروستدا گه‌وره‌ده‌بی و په‌روه‌ده‌ده‌بی و پین ده‌گات. ئه‌گه‌ر باوک و دایکه‌که‌ی هه‌موو ده‌م خه‌ریکی ده‌مه‌قالی و شه‌پوشۆر و ئاژاویش بوون و رقه‌به‌ری، ئه‌وا ئه‌و منداله‌یش که گه‌وره‌بوو وه‌ک ئه‌وان ده‌رده‌چیت، واتا خراب و بی فه‌ری لیدیت، که زیان به‌کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌مان ده‌گه‌یتیت.

ئیتتر ئه‌مه‌نده و، نووسراوه‌که: (گیروگرفتی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی)، پیتکه‌شی (خوینده‌وارانی به‌ریزی کورد) ده‌که‌م، هیوادارم به‌خودا زۆر که‌لک و خوشی لی وهریگرن.

شاکر فتاح

«خاوه‌نی پرۆژه‌ی خوینده‌واره‌ی کورد»

سلیمانی: ٨-٤-١٩٨٥

له پيش ژن هيناندا خو پاراستن چاكثره له خوچاره كړدن

ئيمه نه گهر بمانه وئ به باشی منداله كامنان په روه رده بكهين، پيتوبسته له سهرمان له گه لئاندا بژين نابج زوريش لئيان دورور بكه وينه وه.

نهمه پيش كيشمان ده كاته سهرته وهی، كه ئيمه دايك و باوك، ده بئ نه وده مند و له سه رخوين، ماوه نه دهين به گيرو گرفته تايه تيبه كاني خو مان تيكمان بدن، نه وه كه نه وه كار له ره وشت و خووی منداله كامنان بكات و ماوه پيش بؤ خو مان نه هيلتته وه كه په رشتي په روه رده كرنديان بكهين چونكه نه گهر وا نه كهين، خو مان تووشی گه لپك گهر و گيچهل ده كهين، كه هه موو شيبان له وه وه په يدا دهين، كه گيرو گرفته تايه تيبه كاني خو مان كار له شپوه په روه رده كرندي منداله كامنان ده كهن بؤ وينه: نهمه دايك كيكه هه ست وا به خوئی ده كات كه رووهر گيپرانی مي رده كهی ژيانی لی تال كرووه كه ته ماشاده كه يت نه وه له كوره كهی خوئی ده خوازيت كه له نه دازه به در خوشی بویت و، خوئی لی نزيك بخاته وه بؤ نهمه تولهی نه و خوشه ويستيبه ی بؤ بكاته وه كه مي رده كهی ليی بی به ش كرووه!...

نهميش: باوك كيكه هر چه ند ده كات ده سولات په يدا ناكات به سهر ژنه كهی خویدا هه موو دم ههر خه ريكي نه وه يه كه كوره كهی خوئی به فهرمانی سه خت و گران سهر كویر بكات هه موو شیبی مه به سی نه وه يه كه له به رده م ژنه كهی خویدا، خوئی وابنوینتی كه پياویتی به چنگ و به زه بروزه نگه له ناو مالی خویدا!...

نهمه يش: باوك كيكی تره هه رچه ند منداله كاني ده بينی له ناو مالدا به به رده مي دا دين و ده چن دلی تنه گ ده بی چ بگرين، چ پئ بكه نن، نه و پئی سه خت ده بی هه موو شیبی له به ر نه وه يه كه وا هه ست ده كات نه وانه به ربه ره كانيی له گهل ده كهن چونكه به هوئی بوونی نه وانه وه ژنه كهی ههر به وانه وه خه ريك ده بی، گوئی ناداته مي رده كهی نه ویش بؤ يه كا نه و ژنه ی هیناوه كه نهم خه مخواردن و چاودتير كرنه ی ههر بؤ خوئی بی، نه ك بؤ منداله كانی!...

له مانه وه تیده گهين كه پيتوبست و ايه خه می ليكولئينه وهی نه وه بخوين كه چون ژن و مي رده كه رپك ده كهن و، چون له ناكوكی دورده كه ونه وه، و اتا ژن و مي رديكي و ابن كه دلی هه ر دوو كيان يه ك بكه وئ و، هوش و بي ركر دنه وه شيبان له گهل يه كتر دا بسازئ، له يه كتر جيانه بنه وه. ده بی نهم ليكولئينه وه يه يش له پيش مندالبوندا بكرئ، و اتا له «پيش ژن هينان» دا... نه گينا نه گهر وا نه كهين تووشی ده مه قالی و چه قه چه قی وا دين، كه زور

جاری وا هه يه روو ده دن له ناو ژن و مي رده كاند... كه نه ویش ههر گيزا و هه رگيز بؤ نه و خيزانه ده ست نادات، كه بيه وئ له سهر شپوه يه كي پاك و پوخته و راست و دروست منداله كانی خوئی په روه رده بكات...

نهم لي دووانه پيش كيشمان ده كاته سهر پيشان دانی نهم چوار باه ته ی خواره وه:
(يه كه م): سهرده می ده زگيرانی.

(دووه م): نه وهی كه پيتوبسته كور بيزانئ له پيش ژن هينانيدا.

(سييه م): نه وهی كه پيتوبسته كچ بيزانئ له پيش شوو كرنيدا.

(چواره م): ره وشتی باوكه كان له پيش ژن هيناندا بؤ كوره كانيان.

سهرده می ده سگيرانی

تيركرا نه وهی له سهرده می ده زگيرانيدا روو ده دات نه وه يه كه كور و كچه كه زور به تنه گ نه وه وه نين كه باش يه كتری بناسن، هوئی نهمه پيش نه وه يه كه ههر كاميكيان بگريت له و سهرده مه دا نه وی تريانی وا ديتسه پيش چاو كه نه و وينه يه يه كه هه موو دم له وه پيش هينايه ته پيش چاوی خوئی و، بؤ يه نا و اته وه بووه پئی بگات، كه خه وی پتوه بينيوه. هيج كاميكيان وينه كه يان له شپوه يه كي راست و دروست و، دور له بي رى پروپوچه وه نايه ته پيش چاو نه ویش يه كه م ته نگوچه له مه يانه كه تيبی ده كه ون و، تووشی كاره ساتی كتوپر و له ناکا و دين، تووشی ره نجه رويی وا دين كه ههر به بي ريشياندا نه هاتوه.

جا نهم وينه يه كه ته نيا له ناو ميشكدا دروست كراوه، وا له ههر دوولا ده كات كه ههر گرؤزی و هه له يه ك، له و سهرده مه دا، له كروه و ره وشتی هاوړپكهی خویدا بينيت، وای ليك ده داته وه كه باه تيكی سه ير و ناوازه يه له نيوان ره وشت و كرده واند. نه و وای تن ناگات كه هه له يه كه و له سه روشتی هاوړپكه يدا بنجی داكوتا وه ياخود گرؤزيبه كه و له ده روونيدا جيتگيربووه، له مه يشه وه نه وه په يدا ده بی، كه هه رچی توندى و تووره ييبه ك و تالوش و خرؤشپك له هه ر دوو كيان، روو ده دات، وا ليك ده دريتسه وه كه له به ر نه وه روو ده دات كه هه ر دوو كيان له و سهرده مه دا له بارتيكي ناتاسايی دان، كه گري دلّه بؤ (پئ گه يشتن) نه و هه له و گرؤزيبه يان پئ ده كات. نه وانه به لا يانه وه و ايه كه ماره كرن برايه وه، ههر كاره ساتي ك له سهرده می ده زگيرانيدا روويداوه له خو به وه نامينئ، ميشك و هوش ده گه رپنه وه سه رخويان، كاروباريش ده چنه وه سهر دوخی جارن!...

دوور نییه ئه‌مه به‌راست دهریچن به‌لام ئه‌وه ژیری پی نالین که پایه‌کانی خیزان له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی گۆتره‌یی دابه‌زرینین چونکه راهینانی ژن و میرد به‌یه‌که‌وه که به‌شپوه‌یه‌کی جوان و شیرین پیکه‌وه ژبان به‌سه‌ربه‌ن، کاریکی ورده تا پیک دیت پیوسته له‌سه‌ر هه‌ردووکیان ماوه‌یه‌کی پر ته‌نگوچه‌له‌مه رابووین ئه‌مه‌یش نارامیکی دووردریژی پی ده‌وی، خۆبه‌خت کردنیکی زۆریشی پی ده‌وی، که پیوسته له‌سه‌ر هه‌ردوولایان له‌ مافی خۆیان دابته‌اشن بۆ ئه‌مه‌ی بتوانن به‌ته‌واوه‌تی بسازین له‌گه‌ل به‌کتردا، که کرده‌وه و ره‌وش‌شیمان له‌گه‌ل به‌کتردا ریک بکه‌وی ئه‌مه‌یش به‌چهند سالیک نه‌بی سه‌رناگری!...

ژن و میردییش جوړجۆره، ره‌نگاو‌ره‌نگه، جوئی جوئیبه له‌یه‌کتری. که‌واته ئه‌وه هه‌له‌یه که خه‌ریکی ئه‌وه بین ده‌ستووری دامه‌زراو و نه‌گۆراو بۆ ژن و میردی دابته‌ین. یاخود به‌هۆی چهند باریکی ژن هینانی دیاردی کراوه‌وه، چهند ده‌ستووریک دابته‌ین و بیان نوینین به‌سه‌ر هه‌موو باره‌کانی ژن هیناندا، ره‌نگه ئه‌وه‌ی بۆ میردیک به‌کارده‌هینری، بۆ میردیکی تر به‌کارنه‌هینری.

چونکه ته‌مه‌نی میرده‌کان یاخود ژنه‌کان، ئه‌و شوینانه‌ی تیتیاندا گه‌وره‌بوون، بیروباوه‌ره‌ زرنگ کاربیه‌کان و ئایینییه‌کانیان... ئه‌مانه هه‌موویان له‌وانه‌ن که کار بکه‌نه سه‌ر ژبانی ژن و میردی به‌لام ئه‌وه بۆ ئیمه زۆر گرانه که ده‌ستووری وایان له‌سه‌ر دابه‌زرینین که هه‌رگیز نه‌گۆرین، که ده‌ست بده‌ن بۆ هه‌موو که‌سیک به‌کاربه‌تیرین چونکه جاری واهیه‌یه ریککه‌وتنی ژن و میرده‌که له‌وه‌وه‌یه که دل و هۆشیان ریک ده‌که‌ون جاری وایش هه‌یه ریککه‌وتنی ژن و میردیک له‌وه‌وه‌یه پیدابوو که دلایان له‌یه‌ک ناکات و هۆش‌شیمان پیچه‌وانه‌ی به‌کتریه‌!...

له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا نابج ئه‌وه‌مان له‌بیربجیت که نابج هه‌ر به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه‌بین په‌وشتی ژن یاخود میرده‌که لیک بده‌ینه‌وه هه‌روه‌ها ده‌بی به‌ته‌نگ ئه‌وه‌یشه‌وه بین که خویشیان له‌گه‌ل به‌کتردا ریک بکه‌وی، که دل ته‌ریشیمان له‌گه‌ت به‌کتردا ریک بکه‌وی که له‌و ناوچه‌یه هه‌ریان گرتوو که تیتیدا گه‌وره‌بوون وه‌ک خیزان و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانیان هه‌روه‌ها لیکۆلینه‌وه له‌که‌سایه‌تی ئه‌وانه‌یشدا بکه‌ین که بوون به‌هاو‌ده‌م و هاو‌پیان...

به‌کورتی ده‌بی له‌م بابه‌تانه‌وه له‌ هه‌ردووکیان بدوین، ره‌وش، خو، دلته‌ری، هاو‌ده‌م، تا ته‌واو تیتیان ده‌گه‌ین...

ئنجا ئه‌گه‌ر تو خۆت دووربخه‌یته‌وه له‌و وینه ره‌نگاو‌ره‌نگه ئه‌ندیشه‌ییانه‌ی له‌سه‌رده‌می

ده‌زگیرانیدا زال ده‌بن به‌سه‌ر دل و هۆشتدا، ئه‌وانه‌ی که به‌رچاوت ده‌گرن و ناهیلن له‌ ناوه‌رۆک و راستیی ئه‌و که‌سه‌ تی بگه‌یت که له‌ دوا‌رۆژدا ده‌بی به‌هاوسه‌رت... کی چوزانی، له‌دوای ماره‌کردن، که له‌ راستیی هاوسه‌ره‌که‌ی خۆت تی گه‌یشته‌یت، دلته‌ لینی سارد نابته‌وه و بیژی لای ناکه‌یته‌وه!...

ژن هینان له‌ تاو ته‌نیایی

واتای ئه‌و پرسته‌یه چییه؟! واتای ئه‌و پرسته‌یه ئه‌وه‌یه، که کوره‌که له‌ تاو هه‌رزه‌کاری ژن ماره‌ده‌کات، تا له‌وه به‌ولاوه ئیتر ته‌نیایی و، گیروگرفتی ژین و رابواردن و، وه‌پس بوون نه‌چیژی!... یاخود له‌ده‌ست ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی ژبانی ناو خیزانه‌که‌ی خۆی رزگاری بی!...

جا ئه‌م جوړه ژن و میردییه که‌م سه‌رده‌گری. تیکرا له‌ هه‌موو ده‌می‌کدا هه‌ر تیک ده‌چی!... چونکه زۆری پی ناچی راستیی ژن هینانه‌که‌ی بۆ خۆی ده‌رده‌که‌وی که بریتیه‌یه له‌وه‌ی ئه‌ویک که ژنی بۆ ئه‌وه هینابوو له‌ ده‌ست زۆرداری خیزانه‌که‌ی خۆی رزگاری بی، که سه‌ره‌ستی و سه‌ره‌خۆیی لای بارکردبوو، دیسانه‌وه که‌وتۆته‌وه ده‌ست خیزانیکی تری وه‌ها که دووباره زۆری لای ده‌کاته‌وه، سه‌رله‌نوی له‌سه‌ره‌خۆیه‌که‌ی خۆی که‌م بکاته‌وه!...

گه‌لیک ژن و میردی تریش هه‌ن که له‌ ژماره‌ نایه‌ن، هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و بنچینه‌یه پیک دیت، که خۆتندنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ گۆقاره‌کان، یاخود نامه‌کاری درێژ، یاخود کورت کار له‌ دل و ده‌روونی هه‌ردوولایان ده‌کات و ده‌بن به‌ژن و میردی به‌کتری!... ئه‌م جوړه ژن هینانانه‌یش ده‌بنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی که خاوه‌نه‌کانیان تووشی ئافره‌تانی وایین، که له‌ناو میشکی خۆیاندا دروستیان کردوون. که ماره‌کردنه‌که برابیه‌وه، ورده‌ ورده‌ راستییان ده‌رده‌که‌وی له‌ دوا‌ییدا وای دینه‌پیش چاوی خاوه‌نه‌کانیان که ته‌واو له‌ راستیییه‌وه دوورن! گه‌لیک جاری وایش هه‌یه که کوره‌که ژن ده‌هینن، یاخود که‌چه‌که شوو ده‌کات، ئه‌وه‌نده دل‌داری له‌ناو دلایاندا نیه که بیته په‌رژینیکی به‌هینن و ژبانی ژن و میردییه‌که‌یان بپاریژی. نه‌کوره‌که ژن بۆ ئه‌وه ده‌هینن که بیته میردیکی راسته‌قینه بۆ ژنه‌که‌ی.

نه‌ که‌چه‌که‌یش بۆ ئه‌وه شوو ده‌کات که بیته ژنیکی راسته‌قینه بۆ میرده‌که‌ی خۆی... که که‌چه‌که‌ شوو ده‌کات، له‌ دلای خۆیدا ئه‌وه ده‌شاریته‌وه که هه‌رچه‌نده شوی کردوو، به‌لام مه‌به‌سی ئه‌وه بوو میرده‌که‌ی له‌ جیتی باوکی خۆی دابنی، نه‌ک له‌ جیتی میردی خۆی.

جا ئه‌گه‌ر میرده‌که‌ی خۆی خۆش ویست، هه‌ر به‌و جوړه خۆشی ده‌وی که له‌ جیتی باوکی خۆی دایناوه، ئه‌و باوکه‌ی که له‌ مندالییا به‌ ناسینی ئه‌و کامه‌ران نه‌بووه!...

ههروهها که کورده که پش ژن دههپتی، له دلێ خۆیدا ئەوه دهشاریتتهوه که ههچهنده ئەو ژنه‌ی ماره‌کردووه، به‌لام مهبه‌سی ئەوه بووه که ژنه‌که‌ی له جیتی دایکی خۆی داناوه، ئەو دایکه‌ی که هه‌موو ده‌م پشتی ده‌گرت و ده‌پیاراست، که ریتگای ژینی پششان دده‌ا، که ئەوه‌نده‌پش خۆشه‌ویستی به‌رامبه‌ر دهنواند به‌شی ئەوه‌ی ده‌کرد که هه‌موو ده‌م ده‌روونی له تارام و ئاسایشدا بچیتته‌وه ئەمانه هه‌موو هه‌له‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌ن!... چونکه‌ پیاو نابێ ژن بۆ ئەوه به‌پیتی که وه‌ک مندالینکی دابنێ، پتی بلتی بکه‌ و پتی بلتی مه‌که‌. یاخود وه‌ک دایکینکی دابنێ نازی بکیشی و پشتی بگری!... هه‌روه‌ها ژنیش نابێ بۆ ئەوه شوو بکات که پیاوه‌که‌ بپیاریتزی و له‌سه‌ری بکاته‌وه، ده‌بێ بۆ ئەوه شوو بکات که هاوده‌میکێ ده‌ست بکه‌وێ له‌ته‌نایی رزگاری بکات و ژبانیشی پر له‌خۆشی و شادمانی بکات!

هه‌رچی مرۆفایه‌تییه، به‌ ژن و پیاوییه‌وه، بۆ ئەوه ده‌گه‌رێ که له‌یه‌کتر نزیک بچیتته‌وه، پیکه‌وه‌ ژبان به‌خۆشیییه‌وه رابویری... جا ئە‌گه‌ر پیاویک هه‌ر بۆ ئەوه‌ گه‌را که به‌ته‌نیا خۆشی له‌ ژبان ببینێ، له‌وه‌دا یه‌که‌م هه‌نگاو ده‌هاوێژی بۆ رهنجه‌روویی و تیکدانی ژبانی ژن و می‌ردی خۆی و ژنه‌که‌ی خۆی، له‌مه‌یشه‌وه ئەوه‌ په‌یدا ده‌بێ که په‌یوه‌ندییه‌کانی رهنجه‌زبازی (جنس) له‌ ناوه‌ندیاندا بینه‌ په‌یوه‌ندییه‌کی درنده‌ییانه، که دلناخۆشی و ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی سامناکی لێوه‌ په‌یدا ده‌بێ، یاخود هه‌ردوو لایان ده‌بنه‌ په‌ند و واته‌ی رۆژگار و به‌ر تیزپیکردن و ریسواکردنی ئەم و ئەو ده‌که‌ون، که به‌هۆی ئەوه‌وه دلداریه‌که‌یان تووشی ده‌رد و ئازاریکی وا دێ، که چاککردنه‌وه‌ی له‌ ده‌ست که‌س نه‌یه‌ت!...

جا ئە‌گه‌ر ژنت هیتا و نیازت ئەوه‌بێ که به‌شی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی خۆش رابواردن هه‌ر به‌ر خۆت بکه‌وێ، بچگومان تۆ له‌ سه‌ره‌تای ناکۆکییه‌کی وادای که هه‌تا ژن و می‌ردیتان له‌ ئارادا بێ. ئەو ناکۆکییه‌ به‌ژبانتانه‌وه ده‌لکێ و لیتی نابیتته‌وه!... چونکه‌ ژن و می‌ردی پاسته‌قینه‌ ئەوه‌تا که ئاره‌زوویه‌کی راسته‌قینه‌ له‌ دلێ هه‌ردوو لایاندا هه‌بێ بۆ دلخۆش کردنی یه‌کتری. کامه‌رانیی راسته‌قینه‌پش ئەوه‌تا که تیشکه‌کانی له‌ کامه‌رانیی هه‌وسه‌ره‌که‌ته‌وه‌ گه‌رابیتته‌وه‌ ناو دلته‌وه، نه‌ک ئەو کامه‌رانیه‌ی که هه‌ر خۆت بیچیتزیت و به‌شی هه‌وسه‌ره‌که‌تی لێ نه‌ده‌یت!...

تافی لاویتی به‌سه‌رده‌چی و ئەو جوانیه‌پش که تیییدایه‌ له‌ناو ده‌چی... ئەو به‌ره‌مه‌ که‌سه‌ته‌بیانه‌پش که له‌ ژبانی ژن و می‌ردیه‌وه پیک دین، هه‌روه‌ها تا سه‌ر نامیتنه‌وه. به‌لام کرده‌وه و په‌وشته‌ نه‌ژاده‌کانی مرۆف، که له‌ دل و ده‌روونیدا بنج به‌ست بوون،

هه‌روه‌ها ئەو چستوچالاکێ و هیز و هه‌ره‌ت و زیندوویتی و به‌خشنده‌بییه‌پش که مرۆفیان پێ ده‌رازیتته‌وه هه‌چیان لێ نایه‌ت، تا سه‌ر ده‌میتنه‌وه... چونکه‌ ئەوانه‌ بریتین له‌ گه‌وه‌ره‌کانی مرۆفه‌که‌، پاک و پوخته‌ن، ده‌ووریش له‌ پشچوپه‌نا و چاوورا و فرۆفیل‌بازیه‌وه!...

ژن و می‌رد چۆن ریک ده‌که‌ون

ژن و می‌رد به‌جۆریک ده‌توانن ریک بکه‌ون، که هه‌ردوو لایان پیاوبه‌ن ئەم کاروباران پیک به‌پین:

۱- ده‌بێ هه‌ردوو لایان خه‌ریکی ئەوه‌بن که ژبانی ژن و می‌ردییان سه‌ر بگری. که ژبانیا ن بخره‌نه سه‌ر ریتگای سه‌وه‌که‌وتن. جا بۆ ئەمه‌ی ئەوه سه‌ر بگری، پتوبسته هه‌ردوو لایان له‌به‌رده‌م گه‌روگرفته‌کانی ژن و می‌ردیدا خۆیان رابگرن، و اتا له‌سه‌رنه‌گرتنی ژن و می‌ردیه‌که‌یاندا گوریز به‌رنه‌ده‌ن و، ده‌ست به‌رداری ژبانی ژن و می‌ردیه‌که‌یان نه‌بن.

نابێ وره‌ به‌رده‌ن، نابێ وه‌رس ببن، بام رهنجه‌روویی بپشته‌پیان، یا نه‌ندێ جاریش ته‌نگه‌تاوبین!.

۲- ده‌بێ هه‌ردووکیان له‌ بیه‌ر و هۆشی یه‌کتر تێ بگه‌ن و بیه‌خه‌نه‌ پش چاوی خۆیان... جا ئە‌گه‌ر هه‌ردووکیان خه‌ریکی ئەوه‌ بوون که که‌موکوپیی یه‌کتری ته‌واوبکه‌ن، زۆری پێ ناچێ ئەو که‌موکوپیه‌ له‌ یه‌کتردا ده‌دۆزنه‌وه... ئەوه‌نده هه‌یه‌ نابێ بیروباوه‌ره‌کانی خۆیان ئەمه‌نده تیکه‌لۆپیکه‌ل بکه‌ن، که که‌سیان بیروباوه‌ر و پش بینیه‌ سه‌ره‌خۆیه‌کان و وینه‌ بێ هاوتاکانی خۆیان نه‌ناسنه‌وه، یاخود له‌ بیران بچنه‌وه!...

۳- ده‌بێ هه‌ردووکیان له‌ کاروباری ژبانتا یارمه‌تیی یه‌کتر به‌ن: یه‌کتری کامه‌ران بکه‌ن، یه‌کتر به‌کامی سه‌ره‌ستی بگه‌پین، یه‌کتری وا لێ بکه‌ن که هه‌ر که‌سه‌یان له‌ نرخ و بایه‌خی خۆی تێ بگات!...

بچگه‌ له‌مه‌ ژن و می‌رد تۆبالیان به‌ئه‌ستۆی خۆیان به‌رامبه‌ر منداله‌کانیان، که له‌پش ماره‌کردندا ته‌واو له‌ ته‌ندروستی و له‌ش خۆشیی خۆیان دلنیا بن، ئنجا ببن به‌ ژن و می‌ردی یه‌کتری چونکه‌ له‌پاش ماره‌کردن به‌گران ده‌ستیان ده‌په‌رژێ و پشیا ده‌کری خه‌می ته‌ندروستی خۆیان بخۆن کاتێ که ده‌ستیشیان په‌رژا خه‌ریکی ته‌ندروستی خۆیان ببن، تازه کار له‌ کار ترازاه و که‌لکیکی ئەو تۆی نابێ!...

ژن و می‌ردیش گه‌لیک لپه‌رسینه‌وه‌ی پر ئه‌رک و ئازاری به‌سه‌ره‌وه‌یه. هه‌ر کاتێ ئەو

فرمانانەيش جيبه جى كران، ئەوندە ماوه نامىتتەتەوه بۆ ژن و مېردەكە تەواو بحەسىنەوه و بسرهون. سرهوت و حسانهوهيش يەكەم پايەيه بۆ تەندروستىيەكى تەواو و دل تەربىيەكى شوخ و شەنگانە، جا لەبەر ئەوه پىتويستە لەسەريان كە خۆيان ئەوندە ماندوونەكەن بەو كاروبارانەوه كە زۆر پىتويست بۆ پاراستنى تەندروستىيان.

دەزگيرانەكانىش لەو دەمەدا ناچارن هەر بېر لەوه دەكەنەوه كە لەپاش تەواوبونى ژن و مېردىيەكەيان چەند مندالىيان دەبى. لەو دەمەدا ئەوان وا هەست دەكەن كە لەبەردەم دروستكراوئىكى (نەناسراو) دان، خەربەكە رىگا بۆ خۆى بكاتەوه لە ژياندا جا ئەم (مندالە نەناسراوه) يە كە هېشتا ناوونىشانەى دەرئەكەوتوو و نەهاتۆتە جىهانەوه، كە پال بەكۆر و كچەكەوه دەنى لە يەكتر نزيك ببەوه، كە تىكەل بەيەكترى ببن، ئەنجا هېنانەپيش چاوى لە دايك بوونى ئەم مندالە تەزووبەكە لە تەزوو بەهيزەكانى ژيان كە هەردوو دەزگيرانەكە هەستى پى دەكەن و پالىيان پىوهدەنى بۆ پىشەوه؛ هەروەها رۆشن كردنەوه و لىكدانەوه يەك بەهيزيشە بۆ ئەوهى كە تىبگەن لە ژياندا جوانى هەيه، كە لەناو دلدارىيەكەيشاندا هېزىكى (دروستكار) (۱) راسەقىنە خۆى شارۆتەوه!

ئەگەر ژنىك لە ژيانى خۆيدا فرمانى دلدارى بەجى نەهېنابى، هەموودەم دلشەنگى سەرى تى دەكات و، لە گيانى خۆى وەرپسى دەكات، ئەو نامەى خوداييەيش وا بەلای ژنەكەوه بەتەواوتى بەجى ناگەتيرى، تا خۆى لەلای مندالەكەيهوه نەبىنى كە بەجوانتيرىن ديارى دادەنى پىشكەشى مېردەكەى و، پىشكەشى هەموو مرۆفاه تىبى بكات!

ئەگەر مندالەكەيش لە ئەنجامى تاوات و خواست و ئارەزووى دايك و باوكەكەى خۆبەوه هاتىتە جىهانەوه گەشە دەكات و، وەكو گوليش شەنگوشوخانە دەگەشیتەوه!... سەرنج دراوه كە گەورەبوون و گەشەكردنى مندالىكى وا گەلىك زۆرتەرە لە گەورەبوون و گەشەكردنى ئەو مندالەى كە بى ئارەزووى دايك و باوكەكەى خۆى، لە ئەنجامى كارەساتىكى ناچارىيەوه دوروست بووه و هاتوو تە جىهانەوه!...

هاتنى مندالەكە بۆ ناو مالى باوك و دايكەكەى خۆى، هېچ زبانيك بەوان نابەخشى نازارى هەستى ژن و مېردىيەكەيشيان نادات، بەپىچەوانەوه، منالەكە دەبىتە هۆى بەهېزبونى خۆشەويستىيەكەيان.

دەبىتە سەرچاوه يەكى وايش كە هەموو دەم ژيانيان پر بكات لە خۆشەويستىيە و هۆگرى و دلشۆزى!...

(۱) هېزىكى دروستكار: (قوة خلاقه).

ئەوهى كە پىتويستە كۆر بىزانى لەپيش ژن هېنانىدا

ژن و پىاو، لە كەرەستە و لەنگەر راگرتندا لە يەكتر زۆر دورن. هەرچى ژنە لە هەموو مانگىدا چەند رۆژتىك خوين لە مندالانى دىتەدەرەوه. لەم سەردەمەدا بەتايبەتى لەپيش پەيداوبونى خوينەكەدا، تووشى گەلىك تىكچوون دىت، چ لە دەمارە مېشكىيەكانىدا، چ لە دەروونىدا، كە لەو كاتانەدا زۆرتەر هەست دەكات بەداماوبى خۆى لەسەر خۆشەويستىيە پىاوئەكەى هۆى ئەو تىكچوونى دەمارە مېشكىيانە و دەروونەيش كە تووشى ژنەكە دىت لەو كاتى خوين چوونەدا، ئەوهيه كە خوين چوونەكە، خۆى، دەبىتە بەلگە بۆ ئەوهى كە (گەرا)ى سك و زاي پىاوئەكە نەگەيشتوو بە (گەرا)ى سك و زاي ژنەكە؛ ئەگىنا ئەگەر بگەيشتايە بەيەك (مندال) لە مندالانى ژنەكەدا پەيدا دەبوو.

ئەوساكەيش ئىتر خوينى ژنەكە لە مندالانى نەدەهات!... جا لەبەر ئەمەى لەم رووئەوه، پىاو لە ژن ئارام و سرهوتى زۆرتەر كەواتە پىاوئەكە نابى لە بارىكى وادا بەتايبەتى لە كاتى خوين چوونى ژنەكەيدا، گوئى بداتە ئەو كردەوه و رەوشتە ناخوشانەى كە لە ژنەكەيهوه رووئەوه.

چونكە ئەوه بۆ ژنەكەى زۆر گرانه، كە خۆى لەو جۆرە توندوتىژىيانەى بپارىزى! لەگەل ئەمەيشدا، نابى بەو هەلەيهدا بچى، كە شىوهى لووت بەرزى و سووك كردن بەرامبەرى ژنەكەى خۆى بنوينى، لە تۆلەى ئەو هەلە بچووكانەدا كە ژنەى دەيكات لە كاتى دلشەنگى ياخود ماندوتىيىدا. چونكە هۆى ئەو كردەوه دلشكىنانەى كە لە ژنەكەيهوه روو دەدەن، رەنگە هەر لە رووى ئەوهوه نەبى كە ئەو نەخۆشى خوين لى چوونەى هەيه، هەروەها لە رووى ئەوهيشەوه بى كە لە كانگاي دلیدا هەستىكى بىزارى شارديتەوه دەربارەى مېردەكەى خۆى كە دللى بەو مېردەى خوش نىبە!...

لەگەل ژنەكەدا روو گرز مەبه

بەلام لە هەموو شتىك گرنگتر كە پىاو بىزانى ئەوهيه، كە هەست بزوتنى ئافرەت لە كاتى بەرەللابوون و هەلقولانيدا، لە هى پىاو بەهېزتر و زۆرتەر لەبەر ئەوه تەنيا وشەيهكى بچووك كە لە دللىكى پر خۆشەويستى و پشتگرتنەوه بىتەدەرەوه لە توانايدا هەيه كە ئاژاوهى رۆژتىك دابىر كىتتەوه كە لە سەرەتايدا پر لە گىژەلووكە بووبى ئەمەيش ئەوه ناگەبىتتە كە پىاوئەكە هەر بەسەر لىوهوه قسەيهكى ناسكى سەرىپى بى بكات چونكە دورونىيە ئەو وشەيه بەشى ئەوه نەكات كە خەم و تەمى دللى خىزانەكە پرەوينتتەوه!.

هەندى پىياو ھەن كە لە پاش ماوھەيەكى گرزى و مۆنى، ھەز بەو دەكەن كە لە گەل ژنەكانياندا رىك بەكون چونكە خۆشيبەك لەو وەر دەگرن، بە تايبەتى لە بەر ئەو ھى ئاشت يۈنەو ھەكەيان بەو ھى دوايى دىت: ماچوموچى يەكتر دەكەن و ناخۆشيبى پيشوويشيان لە بىر خۆيان دەبەنەو... بەلام پيشوويستە پىياو ھەكە ئەو بزانى كە ئەم جۆرە روو گرزكردنەن لە راستيدا درزىكن و دەكەونە بناغەى ژيانى ژن و مېترديبەو... چونكە بەر بەرەكانى كردنى يەكترى و، شەرووشۆر كردن، ھەموو دەم كارتىكى ناخۆش دەكەنە سەر ژيان، نەخاوەنە ئەگەر بەر پىكويپىكىش رووبدەن و دووبارەبەنەو دوورنيبە پىياو ھەكە ئەو بەشتىكى ناوازە بزانى، كە ھەندى جار لە بەرچاوى ھاو رىكانى توانج و پلار لە كەردەو ھەكە ئەو بەشتىكى ناوازە بگرى دوورنيبە لەو توانج و پلارەنە ھىچ مەبەستىكى خراپى نەبى بەرامبەر ژنەكەى.

رەنگە ھەر مەبەستى ئەو بى كە ژنەكەى خۆى بدوئى و گالتهى لە گەل بكات، گەمە و گەپى لە گەل بكات!. بۆبەكا پىي خۆشە كە بېبزوئى...!

لە راستيدا ھەندى جارى وا ھەيە ژن كەردەو ھى واى لىو ھەو دەدات كە پىياو دەھىتتە پىكەن، ياخود پەستى دەكات بەلام پىياو ھەكەيش ناي ئەو ھى لە بىر بچىت كە ژنەكەى ھەرچىبەكە لە دەست ھاتو ھەردوويى. دلسۆزانە تىكۆشاو ھى خۆشى ماندوو كەردو ھى پىناو بەجى ھىنانى ئەو كارو فرمانانەدا ھەرچەند لە كارو فرمانەكانىشيدا ھەلەى كەردى، بەلام ھەموو كات و رەنجىكى خۆى تىدا بەخت كەردو ھى. كەواتە ناي ئەو ئەم فرمانە بداتە بەر كلكان، ھەر ھەكە نايىبى ئەم و ئەو بە ژنەكەى خۆى بەھىتتە پىكەن...!

كاروبارى رۆژانەى ئافرەت لە مالىەكەى خۆيدا، ھەموو رۆژ تىكرا لەسەر يەك شىو ھەروا مېتردەكەيش ھەرچەندە ھەست بەو دەكات كە كارو فرمانەكانى ژنەكەى چەند بەكەلكى خۆى و مندالەكانى دىن، بەلام زۆر جارى وا ھەيە كە رەنج و كوئىرەو ھى و ئەركى سەرشانى ژنەكەى خۆى نايىتە پىش چا و كە لە پىناو جىبەجى كردنى فرمانەكانى مالىدا تووشى دىن، كە ئەو رەنج و كوئىرەو ھەيەيش لە ھەموو رۆژ تىكدا دووبارە دەبەنەو، كە ژنەكەى ھەموو رۆژ بەر پىكويپىكى فرمان دەكات، نەو ھەكە كارو فرمان كەلەكە بن بەسەر بەو ھى، ئەو ھىش كاربكاتە سەرھوت و چاكە و دلخۆشيبى خىزانەكە ژنەكەيش لە سەر پىكى ترەو چاوەروانى مېتردەكەيەتى بگەرتتەو مالىەو ئەو ئەم گەرانەو ھەيە بەتەنيا سەرھوتىك دادەنى بۆ خۆى كە ئەرك و ماندوئىتسى رۆژانەى لە بىر بەتەو ھى، ژنەكە چاوەروانى ئەو دەكات و بەرپەرووشەو ھەيە بۆى كە مېتردەكەى لە كار و كەردەو ھەكە دلخۆش بى و، رووخۆشى پىشان بدات لە بەر ئەو ھەرچى بۆ دلخۆش كردنى ئەو دەست بدات،

ژنەكە ئەو ھى بۆ نامادە دەكات كەواتە ئەمە دلرەقىي پى دەلەن كە پىياو ئەو كار و فرمانانە، بەكار و فرمانىكى ئاسايى دابنى و ھىچ بايەختىكى پى نەدا! جا ئەگەر ھات و ژنىش نرخی نەدا بەو ئەرك و ماندوويە تىيانە كە پىياو تووشيان دى، لە پىناوى كاروبارىبىنەكەيدا، رەنگە ھۆى ئەو ھى، ئەو بى كە مېتردەكەى ماو ھى نادات لە فرمانەكانيدا ھاو بەشيبى بكات بەلام ئەگەر ئەو ژنەكەى خۆى ئاگادار بكات لە شىو ھى بەرپەروا كردنى كارو فرمانەكەى خۆى، بىگومان ژنەكەى زۆر تر رىز لە رەنج و تىكۆشيبەكانى دەگرى، زۆر ترىش نرخیان پى دەدات ھەر ھەكە باشترىش ھەست بە پىيوستى مېتردەكەى خۆى دەكات بەسەرھوت و ئارام لە كاتى گەرانەو ھىدا بۆ مال.

ئەو ژنانەى لى دەرىجى كە جەلەو ھى خۆيان داو ھەتە دەست ئالۆش و خۆشى خۆيان، ياخود بوونەتە ژىر دەستى ئارەزووى خۆيان بۆ پارە پەيدا كردن، ھەر ژنىك تو بىگرىت، دلسۆزە و چاكەى لە بەرچاوە و ھەز دەكات چاكە بداتەو... ئەمەيش سەرھوتىكە لە ھەموو ژنىكدا ھەيە.

بەلام ناپاكىبى ژن لە گەلەكە جاردا لەو ھەو پەيدا دەبى، كە لە خۆشەو ھىستى مېتردەكەى خۆى دلەنەبى كە دەستى لى شتىبى، كە بۆ ئەو ھىش بگەرى پىياو ھىكى تر بدۆزىتتەو بەدلى خۆى بى، كە تا ھەيە بەدلسۆزى و پاكىبەو لە گەلەيدا بىتتەو ھى، ھەموو ھىشمان ئەو دەزانى و پىي لى دەنەبىن كە بۆ ھىچ پىياو ھىك ئاسان نىبە ئەم بىرواوەرەى ژنەى خۆى پەسەند بكات... بەلام لەلای پىياو ھەكەو چاكەدانەو ھى دلسۆزى واتايەكى تریان ھەيە، كە بەكورتى ئەو دەگرىتتەو پىياو ھەكە ھەر لەرووى لنگبازىبەو ھى (لەگەل ژنىكى تردا)، ناپاكى لەگەت ژنەكەى خۆيدا نەكات... بەلام ئەو ھى لى دەرىجى، سەر بەست بى لە دەرەو ھى مالىەكەى خۆيدا، ھەر جۆرە بەزم و رەزم و خۆش رابواردنىكى وىست بىكات، كاتى كە گەرايشەو مالى لە رووى نىيازىكى خۆبەو ھى، لە ئەندازە بەدەر خۆشەو ھىستى خۆى بنوئى بۆ ژنەكەى خۆى، لەبارەى لەش بازىبەو ھەكە چى ئەو پەي بەو نابات كە ژنەكەى لەو بەجگار دلەنگ دەبى كە بىنى مېتردەكەى ھەر لە رووى لەش بازىبەو ھى دلسۆزى لە گەلەيدا دەنوئى كە چى لە رووى گىنانبازىبەو ھى دلسۆزى نىبە لە گەلەيدا و، گىنانبازىبەكەى خۆى بەسەر ئافرەتانى تردا دابەش دەكات...!

گیروگرستی سازبوونی رهگهزبازی له دوای ژن هیئان

له راستیدا ئەو کورپەیی که له پیش ژن هیئاندا، بەژنیانی لنگبازیبییهوه رها تەبێ له گەڵ کچانی داوین پیسدا، بەگران ئەوێ بۆ پیتکەدێ که خۆی بخاتە دل و هۆشی کچیکێ داوین پاکهوه، زۆرجاری وایش ههیه که کورپه که، کچیکێ (مەند) و کچیکێ (دەست لێ نە دراو) بهیهک شت تێ دهگات کهچی ئەمە هه موو دەمیتک بە راست دەرناچیت، دوورنییه کهچه که (مەند) بێ، بەلام (دەست لێ نە دراو) نەبێ!... ههروهها رهنگه کهچه که (دەست لێ نە دراو) بێ، بەلام جری بێ، مەند و له سه رهخۆ نەبێ!... کهواته سووکی و لێ نە کۆلینەوهی ئەم بابە تانە له پیش ژن هیئاندا، دەبنه هۆی ئەوێ که له پاش ژن هیئان کورپه که به گران رابیت له گەڵ ژنه کهی خۆیدا، له پرووی کاری رهگهزبازییهوه ئەویش له بهر ئەوهیه که کورپه که له پیش ژن هیئاندا، خۆشی له ئالۆش و خروۆشی رهگهزبازی پر گیروگرفت دیوه و پیتیهوه رها تووه کاتیکیش که ژنی هیئا و کچیکێ داوین پاک و مەند و له سه رهخۆ بوو به ژنی، دلێ به خۆی دەسووتێ که ژنه کهی له بابە تەوه هیچ شارەزاییه کی وای نییه له بهر ئەوه ناچار دەبێ که به راوردیک بکات له ناوه ند ژنه کهیدا و ئەو ژنه داوین پیسانه دا که له وه پیش دەستی له گەڵ تیکه ل کردبوون جا له وێوه به زه بی به خۆیدا دیته وه که به شپراو بووه له و لنگ بازیه پر به زم و ره زمانه و پر به دلێش ئاره زووی ئەو جوژه په یوه ندیه پر ئالۆش و خروۆشانه دهکاته وه که له وه پیش خۆشی لێ دیون!...

لەم بابە تەیشەوه جیاوازی له ناوه ند پیاو و ژندا ئەوهیه، که پیاوان بایه خیکێ زۆر دەدەن بهم جوژه کاروبارانە به راوردیش زۆر دهکەن له ناوه ند هه موو جوژه ژنه کاند، له پرووی لنگبازیه وه... کهچی ژن ئەم جوژه په یوه نییانه هه ره به شپوهیه کی هه ست دهرپری نی مرۆقایه تیبی راسته قینه داده نێ... به لای ئەوه وه بابە تی لنگبازیه که له دوای گیان بازیه که وه دێ!... لیتره دا که یه نه وه یه نه یه کی گرنگی تر هه یه .

ئەویش ئەوه تا که پیاوه که راست و ره وان رابردووی خۆی بۆ ده زگیرانه کهی خۆی بگیتیته وه و لیشی ئاشکرا بکات. بام پیاوه که له وه پیش دلنیا بێ که ئەو به سه رهات گیتیرانه وهیه کار له دل سۆزی نیستای و چاکه دانه وهی ناکات ههروهها کار له دلێ ده زگیرانه کهیشی ناکات، که له بهرچا ویدا سووک بنوینی!... چونکه ئەگه ره ده زگیرانه کهی له سه رده می ده زگیرانیدا شارەزای ژنیانی رابردووی ئەو بیت، هه ره چنده دلته نگێ داگیری دهکات، وهک له هه موو باریکێ وادا دهقه ومی، به لام له وانە یه شه که ئەو رابردووی ئەوی

به هه موو بابە تیکیه وه له بیر بچیته وه. کهچه که ئەمە ی خۆشتره که له کاتی ده زگیرانیدا له و رابردووی ئەو ناگاداری بێ، نه وهک له پاش شوو کردنی؛ چونکه ئەوه راستیه که که خۆشی بێ و ترشی بێ ده درێ به گویتیدا:

به هه موو رهنگ کورپه کهیش و کهچه کهیش ده که ونه بهر گیتره لوو که به کی دل و روژان و هه ست بزوتن، که پیتیا نه وه ده تلینه وه .

هه ره له و باره یشدا ده میتنه وه تا دلنیا له سه ر شتیک ئارام ده گرێ و بریاریکێ خۆیان ده دهن. هیچ کامیکیشیان به کاری ژن و میردی نایه ن؛ تا به هه موو کولی دلنیا نه وه ئاره زوو نه کەن و له سه ره ئەوه هیچ نه گرن که هه ره ده بێ بگه ن به یه کتر و له گە ل یه کتر ییشدا ریک بکه ون و هه ل بکه ن و خۆشی له ژنیان ببن!...

لاوانی ئیمهرو چاکترن له لاوانی دوینی

له و واتایانه ی که له رۆژانی کۆندا گه وره ترین کاریان کرد له لاوان دووان بوون: (یه که میان): ئەوه بوو که (پیتوسته لاوتی رینگایه ک بۆ خۆی بدۆزیته وه، که دلێ خۆی بێ دابریکیتیته وه!) (دووه میشیان): ئەوه بوو که (پیتوسته لاو له ده ست ئەرک و ئازاری برسیتی خۆی رزگار بکات!).

ئەم واتانه ئەوه ندە کاریان ده کرده هه رزه کاران، ده مو ده ست به کاریان ده هیئان!... به لام لاوه کانی ئیستا زۆر جاری وا هه یه چه به وه ده که ن که زبندویتی خۆیان بپاریزن که هیئز و هه ره تی ره گه زبازی خۆیان به ته وا وه تی به یلنه وه کاری نه کەن. هه موو مه به سینکیشیان له و خۆ پاراستنه ئەوه یه که خۆیان ئاماده بکه ن بۆ دلداریه کی گه وره که له پیتشیا نه وه یه!... نابێ ئیمه ییش ئەم هه ست پێ کردنه - یاخود ئەم ئاره زووه بۆ پاراستنی زبندویتی و هیئز و هه ره تی ره گه زبازی و کار نه کردنیان - له گە ل ئەو شه رمنیه دا تیکه ل بکه ین، که هه ندی لاوان هه ستی پێ ده کەن له ئاستی ئافره تاندا چونکه ئەم دووشته له یه کتر جوێ نین ههروهها ناشێ ئەو هه سته تیکه ل بکه ین له گە ل ئەو ترسه دا که هه ندی لاوان به ره به ست ده کات له دل دامرکانه وهی خۆیان له کۆری ره گه زبازیدا، له بهر نه خۆش که وتن... چونکه ئاره زووی پاراستنی زبندویتی^(۱) و هیئز و هه ره تی لاوتی، له پیتناوی

(۱) واته: (عزیزة المحافظة علی البقاء).

دلدارییه کی گه ورده دا، ده بیته هۆی گه شه کردنی هیزو توانایی لاوه کان که چی بهر به سترکردنی ئاره زووی په گه زبازی له دامرکاندنه وه، له ترسی نه خووشی، ده بیته هۆی له نگه تیکچوونی لاوه کان!...

له شهوی په رده هۆتان سپارین

په نگه میرده لاوه که وا بزانی که مافی هه یه له ژنه که ی خوی هه موو شتیکی دست بکه وی، ئه و له وده زور به هه له دا ده چی ئه و وا ده زانی که مافی هه یه هه موو خووشییه که له له شی ژنه که ی خوی وهریگری، به مهرچی ده موده ستیش بی ئه و ئه و نازانی که که سانی تر سالان به تاقیکردنه وه ی ئه و وه خه ریک بوون، ئنجا ئه و خووشیانه یان دست که وتوو، ئه و وای ده وی که هه ر کاتی خوی و ژنه که ی به ته نیا مانه وه، خووشی ژن و میردی به ته و اوه تی ببینی، ئه و خووشییه ی له هیه چ روویه که وه که موکوری تیدا دیاری نه دات که چی هه ست و تاسه و ته زوووه کانی ژنه هه رزه کاره که ی به شینه یی نه بی نابزوونه وه، خوویان ده رناخن که واته پیاوه که نابج له م شینه ییبه سه رسورمانی خوی پیشان بدات نه وه که ژنه که ی خوی نه دات به ده سه ته وه و، دست بنی به روویه وه و دللی بشکیتی!... هۆی ئه م شینه ییبه ییش له زبندوو بوونه وه و راپه رینی هه ست و تاسه و ته زوووه کانی ژنه که دا ئه وه یه، که له تافی کچینیدا وایان تیگه یان دبوو، هه ر کرده وه و کاریک په یوه ندیی به ره گه زبازییه وه بی، شه رمه ساری به سه ر کچدا ده یینی، جا له بهر ئه وه کچه که له سه ره تای ژنی ژن و میردیدا، هه ر له بهر ئه وه به لای ئه م په یوه ندییانه وه ده چی که میرده که ی خوی دلخووش بکات به لām له وه پاش ورده ورده، هه ست و تاسه کانی ده بزووونه وه و ورپاده بنه وه، تا وای لی دی له و په یوه ندییبه ره گه زبازیانه دا به رامبه ر میرده که ی خوی ده وه ستیته وه و، به ته و اوه تییش له گه ل میرده که ی خویدا تیکه ل ده بی: دللی به دللی و، گیانی به گیانییه وه و ده نووسینی و پیکه وه وه که یه ک خووشی له ژنی ژن و میردییان ده یین!...

هه ندی جار وا باشه که له شه وی په رده دا (لنگ بازی) نه کری! ئه مه ییش هه ر له بهر ئه وه نییه که رۆژی ژن گواستنه وه پر له ئه رک و کاریکی زور و زه به نده که هه موو لایه ک ماندوو ده کن، له بهر ئه وه ییشه که ته و او کردنی (لنگ بازی) یه که، له شه وی په رده دا، دوور نییه به هۆی ئه وه وه په یدا بووی که میرده که مه ی له که لله ی دای و مهستی کردبی و هۆشی لی سه ندبی یا خود ئه مه نده گه شکه دار بووی به ژنه که یه وه که له ئه ندازه به ده ر دلخووشی و شادمانیی خوی ده رپیی... جا له هه ر دوو باردا دوور نییه ئه و لنگ بازیه

ژنه که ی وا لی بکات که بیژ له و که ی نه وه به یه یه بکاته وه، که لی بیژار بی و خووشی لی دوور بخاته وه.

هه روه ها ئه و کاره، کار له ته ندروستی و زیره کی ئه و منداله ییش بکات که له ئه نجامی ئه و لنگ بازیه توندوتیژه، به زوره وه په یدا ده بی!.

ئه مه ییش وه ک ده رده که وی هۆیه کی یه جگار گرنگه!... هه ست و تاسه ی ئافره ت، له هه ست و تاسه ی پیاو زورتر ده کریته وه، زورتریش به ره لالا ده بی هه روه ها زورتریش ده میتیته وه له ژنیانی ئاساییدا، هه رچی ئافره ته هه ست به وه ده کات که په یوه ندییبه کی راسته قینه ی له ش هه یه و نابرتیه وه، ده ی نووسینی به میرده که یه وه، ته نانه ت له دوور بیشدا.

به لām جاری وایش هه یه، دللی به وه ته نگ ده بی، که ده بینی ئه و چه ند تاوه خووشه ی که له گه ل میرده که ی خویدا راپه بویری، هه موو ده م، هه ر له یه ک شیوه دا ده پرینه وه، هه ر به یه ک چه شنه ئه نجامیکیش ده گهن، که هه رگیز ناگۆری!... ژنه که به هۆی ئه م بیرکردنه وه یه وه، له دللی خویدا هه ست به وه ییش بکات، که له ژنیانی ژن و میردیدا شیوه ی تریش هه ن، پرین له خووشی، له و شیوه یه ییش نا که ن که هه ر دوو باره ده بیته وه!... که واته ده بی میرده که به زمان و به کرده وه، به ش به باری خوی ئه وه ی تیگه بینی که له ژنیانی ژن و میردیدا، گه لیک شیوه ی تریش هه ن بو خووش رابواردن، (نه ک هه ر شیوه یه ک بی و هه رگیز نه گۆری!). له بهر ئه وه پیوسته له سه ر میرده که ناگاداریی خووشه ویستییه که ی خوی بکات و بیپاریژی، په روه ده ی بکات و گه شه ییشی بی بکات... چونکه ئه گه ر خووشه ویستی به وه دابننن که کاریکه پراوه ته وه و، مافیکیشه تازه ده ست که وتوو، ناژی و له ناوده چی...

به لām خووشه ویستی به وه گه وره ده بی و به وه ییش گه شه ده کات که بیژوینری و بخریته گه ر، که به کار به یینری، تا وه ک مه لیک هه ناسه بدات و، بفریت به ئاسماندا به وه ییش بلندنده بیته وه و، شه نگوشوخ ده بی، که ژن و میرده که له ژنیانی ته نیایی واز به یین و ده روازه کانی مالی خوویان بو که سانی تر بکه نه وه که هه ر خه ریکی ئه وه ییش بن، کامه رانییه که یان له شیوه ی جوگه له یه کی بچوو کدا نه میتیته وه، بام بچیتته شیوه ی کانییه کی گه وره وه که چاکه و فه ر به خوویان و به که سانی تریش به خشی.

واتا کامه رانی به خه نه دللی خووشیان و دللی که سانی تریشه وه!...

ئەۋەدى كە پىۋىستە كچ بىزانى لەپىش شووكرىنىدا

خۆشەۋىستىيى پىياۋ ۋەك چۆلەكەيەكى سىرك ۋايە، پىۋىستى بەئازادى ھەيە، بەباۋەر بەخۆكرىن، بەھىزىز ۋە تۋانايى بەرەللا بون!...

ۋەك سەرنج دراۋە، ھەست ۋە تاسەكانى پىياۋ لەگەل ھەست ۋە تاسەكانى ئافىرەتدا زۆر جىياۋازن، ئەگەر ژن ۋە مېتردەكە ھەردوۋىكىيان، بەكترى ۋەك خۆيان ھەن پەسند نەكەن، ئەگەر ھەر كەسەيان بىھەۋى بىرۋاۋەرى خۆى بەسەر ئەۋى تردا بەسەپىنى، ئەنجامى ئەمە بەۋە دەگات كە ھەردوۋىكىيان تۋوشى رەنجەرۋىيى ۋە ھەناسەساردىيەكى ناھەموارىيەن چۈنكە بەگران ئەۋە دەزانرى كە كامىيان لە كامىيان زۆرتر ھەست بەخۆشەۋىستى دەكات!... ئەۋەندە ھەيە پىياۋ لەۋ ژنە دلخۆش دەيى، كە لە كارۋىكرىدەۋى نەكۆلپتەۋە بەگرنىگ ۋە بى بايەخىانەۋە!... ھەر رۆژتىك خۆى ناچار بېتە پىش چاۋ كە ھەموو كىردەۋە ۋە كارىكى خۆى، ھەموو ھاتۋچۆبەكى خۆى بۆ ژنەكەى خۆى بگىرپتەۋە ۋە رۆشنى بىكاتەۋە، ئەۋە بەچەندۋچۈنۋىك دەزانى كە لەلايەن ژنەكەيەۋە لەگەلدا دەكرى، بەجۆرە يەخەگرتن ۋە لى پىسىنەۋەيەكى دېتە پىش چاۋ.

ئەۋىش زۆرى پىنچاچى كە زوۋ دەست دەكات بەۋ چەندۋچۈن كىردنە لەگەل ژنەكەيدا، بېجگە لەۋە مېتردەكە ئەۋ رەۋشتەى ژنەكەى بەرەۋشتى خاۋەن گومانىك دادەنى كە دللى كىرمى بوۋە لىيى لە رەۋشت ۋە خۋى، لە كىردەۋە ۋە كارى ئەۋەش بەۋ ئەنجامە دەگات: كە ژنەكەى ھەر پىسىكى لى بىكات، ۋەرامى نەداتەۋە. ياخۇد ۋەرامى بداتەۋە، بەلام راستىيى پى نەللى! لىرەدا ژن ۋە مېتردەكە تۋوشى سۋىندخوارىن دىن، دەبېتە دەمەقالىيان ۋە دەچن بەگىرپەكدا. ھۆى ئەمەش ئەۋەيە كە ھەرىكەيان بىراۋى ۋايە خۆى لە كىردەۋەۋەكارىدا دروست ۋە راستە، نەمافدارىشە! ئەمەش دەبېتە ھۆى ئەۋەى كە ژن ۋە مېتردەكە، ھەردوۋىكىيان، لەۋ باۋەرەدا نەمىن كە خۆشەۋىستىيەكى تەۋاۋ ھەيە لەناۋياندا، كە نە كەموكۋىيى ھەيى، نە گىروگىرپتەشەى لەبەردەمدا ھەيى!.

جا لەم رۋوۋە بارى ئافىرەت ۋە بارى پىياۋ لە يەك جىياۋازن، ئەگەر ئافىرەتەكە لەناۋ خىزانىكدا گەۋرەبوۋىيى كە ناكۆكى ۋە شەر ۋە ئاۋاۋە ھەموۋدەم لەناۋىدا بوۋىيى، بىن گومان ئاۋات بۆ ژبانى ژن ۋە مېتردەيەكى ۋە دەخۋازى كە لە ژبانى خىزانەكەى خۆى نەكات ۋە ئاۋات ژبانى كۆكى ۋە پىكىي دەۋى ژبانىكى بېدەنگ ۋە سەنگ ۋە سازاۋ لەگەل يەكتردا.

جا ئەگەر ژنەكە مېتردەكەى خۆى خۆش بوۋى ھەرگىز ژبانى ژن ۋە مېتردەيەكەى ناپىتە بار

بەسەرىيەۋە تەننەت ئەگەر ئەرك ۋە كارۋىفرمانىشى ئەمەندە بەسەرىۋە كەلەكە بوۋىيى، كە ھەموو كات ۋە ھەموو خەباتىكى خۆى پىۋە بەخت بىكات، ئەۋ ژىنەى پىن ناخۆش ناپەت.

ئەۋ كات ۋە خەبات ۋە بەختكرىدەش بۆ ئەۋ پىۋىستىن كە بىيانكات، تا جىگا بۆ خۆشەۋىستىيەكەى خۆى بىكاتەۋە ۋە بىنچ بەستىشى بىكات پىۋىستە ژنەكە ژن ۋە مېتردەيەكە بەھۆبەك دابنى كە ماۋەى دەدات ئازادىيى خۆى بەخت بىكات ۋە رەنج ۋە تىكۆشەنى خۆى تەرخان بىكات لە پىناۋ دلخۆشكرىدەى كەسانى تردا، نەك ھەر دلخۆشكرىدەى خۆى!... چۈنكە خۆپەرسىتى ناشى بىكات!...

ئەۋەندە ھەيە سەرسۋرمانى ژنەكە، لە پىۋىستىيە زۆرەكەى مېتردەكەى بەسەرىيەستى ۋە ئازادى، زۆرى پىن ناچى لەناۋدەچى ۋە نامىنپتەۋە.

چۈنكە ھەر تۆزى بىرىكاتەۋە لە رەۋشت ۋە خۋى مېتردەكەى لەپىش ژن ھىنانىدا بۆى دەردەكەۋى كە يەككىك لە خۋە ناسراۋەكانى:

(خۋىپەرسىتى) بوۋە (خۋىپەسەندى)! چۈنكە پەيۋەندىيەكانى خىزانى ۋە بىرەۋرىيەكانى ناۋمال، كە دەۋىست بىيانپارىزى ۋە بىيانھىلپتەۋە بەخۆبەۋە لەپىش ژن ھىنانىدا، بوۋىۋونە ھۆى ژبانىكى ئاسۋودە بۆ خۆى لەناۋ مالى باۋك ۋە دايكىدا، ۋاتا ئەۋ بەكەللى ئەۋ دەھات كە ئەۋ پەيۋەندىيانە بپارىزى ۋە بىيانھىلپتەۋە! لەگەل ئەۋەشدا ئەۋ ژيانە ئاسۋودەيە بەخۋىرايى بۆ ئەۋ نەدەھاتە بەرھەم، دەبوۋ لە سەرىيەستى ۋە ئازادىيەكەى خۆى نىرخەكەى بدات، ۋاتا دەبوۋ بىۋاۋە بەژىردەستى باۋك ۋە دايكى خۆى، جىيان پى بگوتايە جىيەجىي بىكردايە، كەۋاتە ئەۋ سەردەمەى لەناۋ ئەۋاندا رايىۋاردۋە، ۋەك ماۋەى مەشق كىردىك ۋا بوۋە كە لەسەرى بوۋە تەۋاۋى بىكات، ئىنجا دەست بداتە ژبانى سەرىيەخۆى. كەۋاتە سەرسۋرمانى پىن ناۋى كە لەپاش ئەمەى بوۋ بەخاۋەن ژن ۋە مالى ۋە مندال، رىگايەكى تر بگرى لە ژياندا كە زۆر جىياۋازىيى لەۋ رىيى ژىنەى كە لەناۋ مالى باۋك ۋە دايكىدا گىرتىۋى چۈنكە ئىستاكە لەژىر دەستى باۋك ۋە دايكىدا نەماۋە، ھەتا بىن پىسى ئەۋان نەجۋولپتەۋە ئىستاكە ئازاد بوۋە خۆى گەۋرەى خۆپەتى.

پەرىۋەتە ئەۋ بەرەۋە كە بىرىيە لە ئارەزۋى فەرماندارى ۋە زال بوۋن بەسەر ئەم ۋە ئەۋدا تا تۆلەى ئەۋ كاتەى خۆى بىكاتەۋە كە لەناۋ مالى باۋكىدا بوۋ، لەژىر فەرماندارى باۋك ۋە دايكىدا دەجۋولايەۋە!...

ئەمە بەم رەنگەيە، ئەگەر لاۋەكە لە خىزانەكەى باۋكى بەتەۋاۋەتى جۋى بوۋىتەۋە بەلام ئەگەر لەپاش ژن ھىنانەكەيشى ھەر پەيۋەندىيى پىيانەۋە ماۋو، كەينەۋەيەنەكە زۆرتر

گیروگرفتی تیدا پیدایا دهبی چونکه کوره که، بهدریژیایی رۆژگار ههر خهریکی ئه وه ده بیته که بهراوردنیک بکات، له ناوه ند ئه و خۆشه و بیستی و چاودیرییهی که دایکی ده بی نوواند بهرامبه ری، له پیش ژن هینانه که یدا، له گه ل ئه و خۆشه و بیستی و چاودیرییهی که نیستا ژنه که ی خۆی بۆی ده نوینی دوورنییه که ئه م بهراوردکردنه، کوره که بخاته سه ر شله ژان و سه رلی شیوانیکی زۆر له ژبانی خیزانیدا!...

کاریکی گرنگیش هه یه، که ده بی ژنه که بیخاته بهرچاوی خۆی و لیشی وردیته وه ئه ویش ئه وه یه که پیاوه که ههر به وه ند تیر ناخوات که ژنه که ی پشتی پی به ستییت و باوه ریشی پی بکات ئه و ده یه وی ئه و باوه رپی کردنه، هه موو ده م له ئارادای، ئه و ئه مه ی له ژنه که ی خۆی ده وی که هه موو ده م باوه ری پی بکات، هه موو ده م لیتی دلنیا پی.

ته نانه ت کوره که ئه گه ر خۆبشی له دللی خۆیدا بزانی ئه وه هه لئاگرۆی که ژنه که ی به و جو ره باوه ری پی بکات، ئه و باوه رپی کردنه ی له ژنه که ی خۆی ههر ده وی!... بی گومان ژنه که ئه وه ند هه لی بۆ هه لده که وی، که بتوانی له هه ندیکیدا باوه رپی کردن و پشت پی به ستنی خۆی بنوینی بهرامبه ر میترده که ی که بتوانی دللی میترده که ی خۆی به هیز بکات که خۆبشی بکات به پشتیوانیکی وه ها که ئارام و ئاسایش به گیان و هۆشی میترده که ی خۆی به خشی!...

له ژبانی ژن و میتریدا خۆشی وهرگرتن له لهش بایه خیکی هه یه

هه رچه ند ه خۆشه و بیستی له چه ند که رهسته یه ک پیک دیت، له گه ل که رهسته ی خۆشی وهرگرتن له لهش، به لام نابج هه رگیز ئه م که رهسته یه له یاد ده ریکه ی که له ژبانی ژن و میتریدا بایه خیکی هه یه، چونکه پیاو به جو ریکی تیکرای، به چاویکی واوه سهیری په یوه ندیی ره گه زبازی ده کات، که جو ره شانازییه کی تیدا یه، له گه ل گه وره یی و سه ربلنیدا.

که چی ژنه که ئه وه ند ه بایه خ به و جو ره په یوه ندیی نادات له و چاوه یشه وه سه یربان ناکات که میترده که ی سه یربان ده کات ئه ویش له ترسی ئه وه ی، نه وه ک میترده که ی لیتی بیزار بی، کاتی که نه توانی له م رووه وه به کامی خۆی بگه یینی!... ئه وه ند ه هه یه، جاری وا روو ده دات که میترده که سه یری خۆی ده کات: (پیاوه تیی پی نه ماوه)، که چی هیشتا له سه ره تای ژبانی ژن و میتریدا یه!... بیگومان ئه م که یه وه یه یه کاریکی گه وره له دللی ده کات، بام ژنه که ییشی په له په لی کاری ژن و میتریدی لی نه کات، بام ژنه که ییشی ئه وه به کاریکی

ئاسایی دابنی که ده بی ژن و میتر، هه ردووکیان تا ماوه یه کی باش، چاوه روان بن، تا هه ستیان پی ده گات و، ناره زوو یان ده بزوی بۆ کردنی لنگبازی و راباردنی خۆش!... جا له باریکی وادا، پیویسته ژنه که زۆر ره وشت شیرین بی له گه ل میترده که یدا، هه رگیز کاریکی وانه کات که دللی بره نجینی و تووشی شه رمه زاری بکات ئه مه ییش به وه پیک دی که بیخاته میشکی میترده که یه وه، که په یوه ندیی ره گه زبازی، له ژبانی ژن و میتریدا به شتیکی هه ره گرنگ دانانی که خۆبشی له توانیدا هه یه چاوه روانی بکات، تا ورده، ورده، رۆژگار گیانی خۆی و ئه و ئاویته ی یه ک ده کات ئنجا که گیانی هه ردوولایان ته واو تیکه لی یه کتر بوو، بیگومان تیکه لی له شیشیان ههر له خۆیه وه، به ته واوه تی پیک دیت!.

هه روها پیویسته له سه ر ژنه که، که له شیوه یه کی شیرین و زرنگانه دا ئه وه ییشی تی بگه یینی که ئه م چاوه روانی کردنه ی خۆی و، ئه و که موکوپییه ی ئه و، به هیچ کلۆجیک له خۆشه و بیستی خۆی بهرامبه ری میترده که ی که م ناکاته وه! (نه مانی پیاوه تی) ییش ره نگه له پیاویکی وا بقه وم، که خاوه نی پیاوه تیه کی ته واو بی ئه مه ییش له وه وه روو ده دات، که له سه ره تای ژن هینا که یدا جو ره شله ژان و ترسیکی تووش دیت که وای لی ده که ن له پیاوه تی بکه وی! واتا له نگه ری ره نگه زبازی پی تیک ده دن به لگه ییش بۆ ئه مه ئه وه یه، کاتی که ژنه که خۆی که م ته رخه م ده کات له وه و، ئه و کاره ش ئاسان ده کات له لای میترده که ی کاتی که ئه و کاره ساته به شتیکی بی بایه خ پیشان ده دات و گوپی ناداتی... هه رچه ند ه ژنه که هه ست به ته نگوچه له مه یه ک ده کات که له م باره نا هه مواره وه په یدا بووه، زۆری پی ناچی میترده که ی خۆی ده بینی گه راوه ته وه سه ر له نگه ری ره گه زبازی خۆی، (ده ماری پیاوه تی) یه که ی ها توته وه سه ر دۆخی جارن، ژبانی ژن و میتردییشیان گه یشتوته وه سه ر باری سروشتی خۆی، هیچ که موکوپییه کی تیدانه ماوه!... پیویسته ژنه که زۆر ئاگای له خۆی بیته، که له و بابه ته وه قسه نه کات، که هه رگیز په نجییشی بۆ نه کیشیته، بام له خۆی و میترده که ییشی به ولاوه که سی تر له ویدا نه بی... ده بی زۆر وریای خۆبشی بی که ئه و باره نه کات به بابه تیکی گه مه و پیکه نین، یاخود تیز پی کردن چونکه ئه و هه ست به وه ناکات که چه ند میترده که ی دلته نگ و خه مبار ده بی، که چه ند له دلدا خۆی سووک دیته پیش چا و، به هۆی ئه وه وه که ناتوانی فرمانی ره گه زبازی بهرامبه ر ژنه که ی خۆی بنوینی!.

به هیله منداله کانت میرده کت له بیر بهرنه وه!

که کوره که خۆی ده بینه له پر بوو ته پیاویکی خاوهن ژن و مال، حهز به وه ده کات که گالته به هه ندی سهرنجدانی سووک و ئاسان و قسه درێژکردنه وه و، وردکردنه وهی ژنه که ی خۆی بکات که ئه و یه جگار بایه خیابن پین ده دات که چی به لای ژنه که وه ئه م بابه ته بچووک بچووکانه (ئهندازهی خوشه و یستی) یان پین ده گیرێ خۆیان له خۆباندان نیشانهی خوشه و یستین!... بیگومان ژنه که له مه دا به هه له دا ده چی.

به لام پیاوه که، بایه خدانی ژنه که ی به م بابه ته پر و پوچانه به نیشانه یه ک داده نی بو با وه رنه کردنی ژنه که ی به خوشه و یستی به که ی ئه و به رامبه ر به خۆی، که چی ئه و خوشه و یستی به، به لای پیاوه که وه وایه، ئه وه نده قووله، ئه وه نده به هیز و هه ره ته، که هه یچ پتو یستی به کی به و جو ره ده ر پینه سه ر زاری به پر و پوچانه نی به!... جا له به ر ئه وه گله یی کردن له هه ردو و لا وه ده ست پی ده کری، ئه و گله ییانه یش بی که لک و فه رن، به خۆرایی ده کرین، هه یچ سوو دیکیان نابێ چونکه ئه م کاروباره ورد و ناسکانه، ئه م ره وش و کرداره هه ست بزویانه ی که له سه ره وه ناومان بردن، ئه گه ر بیستو له ئه نجامی زۆر و زۆرداره کیدا بیته نا وه وه، یاخود به هۆی گله یی کردن و بۆله بۆل کردنه وه به کار به یترین، هه رچی نرخییکی گیانیان هه یه پتیا نه وه نامینێ... چونکه جوانی و پرشن گداری ئه م کرده وه و کارانه له وه دا ده رده که ون که بی پین گوتن له خۆبانه وه بکرین، که بی ری و شوین دانان و لیکنانه وه یه کی پیتشو له لایهن به خشنده یاخود وه رگریانه وه، له خۆبانه وه بکرین!...

ئافره تیش له کانی دلێه وه قسه ده کات، چ له پیتش شوو کردنیدا، چ له پاش شوو کردنی له توانا ییشیدا هه یه هه رچی له دلدا یه، هه رچی له ده رووندا یه ده ری بی ری. له به ر ئه وه ژنه که سه ری سو رده میتنی له کرده وه و کاری می رده که ی، که ده بینه ده می خۆی گرتو وه و هه یچ قسه یه ک ناکات که چی له سه ره تای یه ک ناسینیا ندا، له سه رده می ده زگیرانیاندا قسه کردن نه بی هه یچی تری له ده ست نه ده هات، که هه ست و تاسه ی خۆی پین ده ربی ری و، خوشه و یستی خۆشی به رامبه ری پین بنوینێ هه ر کات قسه ی بۆ نه کرایه، په نای ده برده به ر نووسین تا له نامه یه ک ده بو وه بۆی بنی ری، نامه یه کی تریشی ده نووسی و به دا ویدا ده نارد هه رده می بگه یشتنا یه یه ک، هه رگیز ماندو و نه ده بو له قسه کردن له بابه ت پرۆژه دوو لای ییبه کانی هه ردو و کیانه وه که بۆ داو رۆژیان داده نا بی که ن ته نانه ت له پاش ژن هینانه که یشی به ما وه یه ک، ئه م جو ره نامه نا گریانه ی بۆ ژنه که ی خۆی هه ر ده نووسی: له کاتی جیا بوونه وه یاندا له رۆژانی سه ره تای ژبانی ژن و می ردیاندا!...

لی ربه شدا ده مانه وی ژنه که تی بگه یین که قسه زۆر نه کردن له ژبانی ئاسایی رۆژانه دا، ئه وه نا گه یینێ که می رده که ی له ژبانی ژن و می ردی وه رس بو وه، هه ر ئه وه ده گه یینێ که وای لی ها تو وه ناتوانی هه سته دل و ده روونی به جوانی ده ربی ری به رامبه ر به ژنه که ی خۆی، که له کانگای دلێ خۆیه وه خۆشی ده وی و دلێ را ده گری و نازی ده کیشی!... ئه گینا نه گه ر وانه بی کام می رده هه یه، له پاش ژن هینان، بستوانی ماچی بالا پۆشی ژنه که ی خۆی بکات، به چه شنی ئه وه ی که له سه رده می ده زگیرانیدا ده یکرد؟!...

وا هه لده گری ژنه که ئه وه بچینه می شکبیه وه، که که م دووانی می رده که ی له به ر ئه وه نی به که خوشه و یستی به که ی که م بو ته وه، یاخود نا گری دلدا ری به که ی کو ژا وه ته وه به لام له به ر ئه وه یه که له پاش ژن هینان، خوشه و یستی به که ی پین گه یشتو وه و گه یشتو وه ته ئه ندا زه ی پیا وه تی، و اتا ئه ندا زه ی خوشه و یستی به کی مه ردا نه!... چونکه می رده که ی پینی خستو ته ده روا زه ی ژبانی کی نو یه، که هه موو هیوا یه کی خۆی به وه وه به ندر کردو وه، ئه و ژنه یش که ناوی خۆی به ناوی وه نووسا ندو وه له به رچا ویدا بوو ته سه رچا وه ی کامه رانی و جیگای تاوات و هیوا ی!... ئه و ژنه یش که سه ری له وه سو رده میتنی، می رده که ی بایه خ بدات به شتانی تر، نه ک به خوشه و یستی به که ی ئه و، یاخود به خوشه و یستی به که ی هه ردو و کیان، ئه وه ی له بی رده چیتته وه که ئه م که م ته ر خه می به ی می رده که ی- هه مو وده م- له به ر خۆیه رستی نی به- به لام پتو یستی به کی گرنگی تیدا یه بۆ می رده که ی!... ئه مه یش له به ر ئه وه یه که پیا وه که پتو یستی به وه هه یه که به هه موو کو لی دلێه وه ده ست بداته کار و فرما نه که ی خۆی، که به هه موو هیزو هه ره تیکه وه بی ری لی بکاته وه و تیکو شینی خۆشی بۆ ته رخان بکات، ئه و له مه دا گو ی ناداته ده سته که وتی خۆی چونکه ئه و خۆی وا ده بینه که له پاش ژن هینانه که ی، که وتو وه ته خوشی و کامه رانی به کی گه وره وه، که ده سته دا وه ته ژبانی کی نو ی و به هۆی ژبانه پر له ئارام و ئاسایشه که ی ناوما لی تاز ییشیه وه ده توانی کار و فرما نه کانی خۆی به ته وا وی به جی به یین، هۆی ئه مه یش ئه وه یه که می رده که ی سه رده می ده زگیرانی به سه رده میتکی ئارام و ئاسایش و دلنیا یی دانانێ چونکه پر له گه یرو گرت و ئه رک یکی زۆر، بی جگه له وه سه رده میتکی خۆ ئاماده کردنی شه بۆ ژبانی کی خیزانی به ئارام و نه رمونیان، که می رده که ی هه موو که ره سته یه کی ئه وه ی تیدا ده دۆ زیتته وه که بتوانی کار و فرما نه کانی خۆی له شتیه یه کی زۆر ته وا و و رتیکو پیکدا ته وا و بکات کاتیکیش که می رده که ی له به ره م پیکه ییناندا ده گاته ئه وه پر ی سه رکه و تووی، ئیمه و امان دیتته پیتش چا و که ئه مه نده خۆی به فرما نه که ی خۆیه وه خه ربک کردو وه، خوشه و یستی نا وه ند خۆی و

ژنه که ی بیرناکه ویتته وه به لّام ئەو دەبێ ئاگاداری ئەم دلداریبیە بی.

کاروبار هەلسوورانندی مال بۆ ژنه کهت بهینەرده وه

ئەگەر دەستکەوتی مێردەکه له فرمانەکه ی زۆریش بێ، ژنه که نابێ ئەوه بکات به بیانووه که که مەتر خۆی له مال و مندالەکه ی خۆی بگه ییتن.

به پێچه وانه وه پیتوبسته وه ک جاران، خۆی به مال و مندالەکه یه وه خه ریک بکات، بام له وه یشدا هه ندیک له مافی خۆی که م بکاته وه.

چونکه هه روه ها چاکتره که ژنه که ژبانیک ی مام ناوه ندی بژی، بۆ ئەمە ی مندالەکانی له ژیر سه ره پهرشتی خۆیدا گه وره بن، نه ک ژبانیک ی ده ست بلاوانه بژی، که له وه وه که مته رخه می لێوه رووبدات ده رباره ی ئەم فرمانه به رز و پیرۆزه ی!...

به لّام ئەگەر دەستکەوتی مێردەکه به شی نه کردن و، ژنه که ییش ناچار بوو فرمان بکات، تا ئەو ییش شتیک په یدا بکات بۆ ژبان ی خێزانە که، پیتوبسته ژنه که هه رچییه کی له ده ست بیت بیکات بۆ ئەمە ی مالە که پر بکات له گه شی و خۆشی و نه رمونیانی، تا تۆلە ی ئەو ژبانە ی ده ره وه بیان بۆ بکاته وه، که ه یچ نارامیک ی تێدانیه یه، پر له ئەرک و نازار و دلته نگ ی، به هۆی ئەوه وه که هه رده ووکیان خۆیان ده کوتن و په له قازێ ده که ن بۆ پیتوبستی ژین!...

پاره ییش وایه که هه مووده م له ناو هه موو خێزانیکدا ده بیتته هۆی مقومقو و ده مه قالی. که واته ژن و مێردەکه هه ر له سه ره تاي ژبان ی ژن و مێردییه وه له سه ره ئەوه ریک بکه ون که ژنه که هه ندی پاره ی دیاردی کراوی بۆ دا بنری، هه موو مانگیک به تاره زووی خۆی له پیتوبستی مالە که دا به ختی بکات، دوورنییه ژنه که له هه ندی رووه وه به ده ستبلاوی به ختی بکات دوورنییه ژنه که له هه ندی رووه وه ده ست بلاوی بنوین به لّام ئەو ئەوه ی پێ خۆشه که کاروبار هەلسوورانندی مال هه ر به ده ست خۆیه وه بێ ژن ئەوه ییش پێ ناخۆشه که فرمانی پیاوی بدری به سه ردا، وه ک چاک کردنه وه ی ته لی کاره با، یاخود لووله ی ئاو!... ئەوه ییش بۆ ژنه که چاکتره که هه رچه ند کاروباری وا رووبدات، ده موده ست به مێردەکه ی خۆی بلتی چاره ی بکات.

نه ک خۆی بیکات و له دلشدا پیتی ناخۆش بێ که ده یکات و، بۆلە بۆلی لی بکات چونکه دلّی ئاسووده و سروشتی مام ناوه ندی ئەوه ندە پیتوبسته به ژبان ی خێزانی، مه گه ر هه ر رۆژ ئەوه ندە پیتوبست بووبی به ژبان ی مرۆف!

به جوړیک ی گشتی ژن له پیاو زۆتر هه لده کات له گه ل کاره ساتی رۆژگادا ژن له وه دا

نابێ ده ست به رداری بێ، پیتوبسته بیپاریزی، پیتوبسته تینی بداتی، پیتوبسته ده ری بپری، له گه ل ئەمانه یشدا کارو فرمانی خۆشی هه ر بکات و له کوژی ژبانیشدا بجه نگی!... جا ئەگەر مێردەکه، ژنه که ی پشتی بگری و دلّی ساردنه کاته وه له کار و فرمانەکه ی، ئەگەر بۆ هه موو شوینیک دوا ی نه که وێ و، سه ری لی تیک نه دات، بیگومان، ئەوه یان بۆ ده رده که وێ که بێ ئەمە ی خۆیان ی پتوه ماندوو بکه ن، هاو به شیبه کی به هیز و دامه زراو له فرمان کرندا، په یدا بووه له ناوه ند هه رده ووکیاندا.

ئەمە راسته که ژنه که ناتوانی له رووی هونه ر و کارگوزارییه وه، له فرمانی مێردەکه ی خۆیدا هاوکار بێ به لّام ئەگەر رینگای فرمان کرده که ی بۆ مێردەکه ی خۆی ئاسان کرد: گیروگرفتی نه هیتایه به رده می و، ته گه ره ی له فرمانەکه ی نه دا، بیگومان ژنه که له وه دا وه ک ژنیک ده جوولیتته وه، که به ته واوه تی فرمانی سه رشانی خۆی به جی هینایی، به رامبه ر مێردەکه ی خۆی!... ئەمە ییش سه باره ت به وه یه که ژبان ی پیاوی خاوه ن ژن، به ندە به ژنه که یه وه و پشت به و ده به ستی. مێردەکه ییش کاتی په لاماری فرمانەکه ی خۆی ده دات و به کولی دلّوه ده ستی ده داتی کاتی فرمانەکه ی سه رده گری، که هه ست به وه بکات ژنه که ی پر به دلّ خۆشی ده وێ.

به لّام خۆشه ویستییه کی وه هایش که هه مووده م پالی پتوه بنی و بۆ پیتشه وه، که هه مووده م به گه شی و روو خۆشییه وه به ره و پیری بیت و باوه شی پێدا بکات! پیتوبسته ژنه که ییش ئەمه ندە خۆی به مندالەکانی خۆیه وه خه ریک نه کات، که که لکی ژنیتی پتوه نه مینی و له شه نگوشوخی و دلکیش کردنه که ی بکه وێ، به پێچه وانه وه پیتوبسته هه روه ک جاران به ته نگ ژبان ی خۆشییه وه بێ، خه می ته ندروستی و شه نگوشوخی خۆی بخوات بۆ گه شه کردن و په ره سه ندنی زانیاری و خۆبنداره یی خۆشی تی بکوشتی چونکه ئەمه له هه موو رینگایه ک باشتره بۆ ئەو:

له سه ریکه وه ده بیتته هۆی ئەوه ی دلّی به دلّی مێردەکه ی خۆیه وه بنووسی و له گه لیدا بیی به یه ک، له سه ریک ی تریشه وه ده بیتته هۆی ئەوه ی که له شیوه یه کی باش و بێ وه یدا، بتوانی هاوکار بێ له په ره رده کردنی مندالەکانی خۆیدا و سه ره پهرشتی گه شه کردنی شیان بکات له هه موو تافیک ی ژبانیا ندا، پیتوبسته ژنه که ئەوه ییش بزانی که ئەگەر به ته نگ پاراستن و گه شه کردنی خۆیه وه بێ- وه ک ژنیکیش و، وه ک دایکیکی مندالانیش- که سایه تیبی خۆی باشتر بۆ ده پاریزی و، جوانتر بۆ ده میتیتته وه!...

توانایی و دهمارنرمیی له پیاو زۆرتیه، کهواته پیتیوسته لهسهری که لهم سوروشت و کردهوانهی خۆی که لک وهریگری و اتا بهباشی بهکاریان بهیئتی، تا بههرهمی بهرز و پیرۆزی دهست بکهوی!

پهوشتی باوکهکان لهپیش ژن هینانی کورهکانیاندا

لهسهر ئەمه دهمیکه پریاردراوه، که ههلبژاردنی میترد یاخود ژن، لهو کاروبارانیه که بایهخیتیکی تاییهتییان پێ دهدری دهبی ئەمهیش بهجۆرتیکی وابی که ئۆبالی ئەم ههلبژاردنه، ههمووی نهخریته سهر ئەستۆی ژنهکه، یاخود میترده که بهتهنیایی... جا ئەگهر باوک و دایکه که کورهکهی خۆیان دروست پهروهده کردبێ، ژن هینانی کورهکهیشیان، ههر بهو جۆره، له شیتویهکی راست و دروستدا پیتک دی ئەگهر باوک و دایکه که توانییان ژبانی خۆیان بکه بهنمونهیهکی بلند بۆ مندالنهکانیان، تا بهکردهوه، نهک بهزمان^(۱)، لهسهر شیتویهی ئەو ژبانیهی ئەوان بژین، ئەوا ههلی باش ههلهدهکهوی بۆ ئەو مندالانه، که ژبانیکی ژن و میتیدی سههرکهوتوانه بژین!

کامهرائی ژبانی ژن و میتیدی کور و کچهکهیش، تا ئەندازهیهکی گهوره، بهنده بهو شیتویهوه که باوک و دایکیان پهپههییان کردوه لهگهڵیاندا، لهو کاتهدا که له تافی ههرزهکاریاندا، ههموو وردهبابهتییکی گۆران و گهشهکردی ژبانی رهگهزبازییان تی گیاندين جا ئەگهر دایک و باوکیان له شیتویهکی ساکار و راست و پهواندا کهینهوبهینهی رهگهزبازییان تینگهباندين، کور و کچهکهیش له کاتی ژن و میتیدیاندا باری هۆش و دهمارهمیشکییهکانیان دروست و پهسهند دهبی و، له ئەندازه دهرناچێ پاش ئەوهیش له شیتویهیهکی بێ دهنگ و نهرمونیاندا ژبانی ژن و میتیدی دهبهنهسه! پیتیوسته باوکهکان ماوه نهدهن بهوهی که سههردهمی دهزگیریان درپیتیهوه ئەوهیش بۆ ئەمهی کورهکانیان زووبگه نه سهر ژبانی ئارام و ئاسایش و دلنیايي، که له دهمیکهوهبه ئاواتی بۆ دهخوازن و خۆبانی بۆ دهکوئن!... بهههموو رهنگه چهند مانگیکی پێ دهوی ئارام بگرن تا خانویهکیان بۆ پیتک دی، ژن و میترده که بهسهربهخۆیی تیبیدا بژین بۆ باوک و دایکیش ههروهها چاکتره که له پیکهتییانی ژن هینانهکهدا پهلهنهکهن، نهوهک دوايي ناچار بن که لهگهڵ زاوا و بووکدا له یهک خانوودا بژین چونکه ژبانی (گهلهیی) که لهگهڵ دایک و

(۱) راستتر: (نهک بهدهم).

باوکی کورهکهدا بژین، دهبیته هۆی دوورکهوتنهوهی ژن و میترده که له یهکتری، نابیتته هۆی ئەوهی که ژن و میترده که ههست بهژبانیکی ژن و میتیدی سهربهخۆی پێ له کامهرائی بکهن، ئارهزوی سهربهخۆیی له ههموو سههردهمیتکدا ههر وا بووه، که زال بیی بهسهر ئەو لاوانهدا که ژن هینانیان بهدهستهوه بووه!...

جا ئەگهر باوکهکان، لهپاش ژن هینانی کورهکانیان، ههستیان پێ کرد، کورهکانیان داماون لهسهر پاره، ئەوا پیتیوسته لهسهریان دهستیان بگرن بهلام بهمهرجی که له شیتویهیهکی یهجار خۆشهویستانه و دلنۆزانهدا پیتشکهشیان بکهن چونکه ئەگهر وا نهکهن، دهستگیرییهکهیان دهبیته هۆی دلشکاوی و تهنگهتاوی بۆ کورهکانیان ئەوساکه ههست بهزۆرداری کۆمهلايه تی دهکهن که وای لێ کردوون نهتوانن خۆیان بژیین، دهبی یارمهتی له باوکهکانیان داوابکهن جا ئەگهر باوکهکان ئەو یارمهتیهیان سووک و ئاسان هینایه پیتش چاوی کورهکانیان، و اتا نهیانکرده باریکی گران بهسهریانوه، بهجۆرتیکی وایش یارمهتیهکهیان دان، که کاریکی ئاساییه- که له راستییشدا ههروایه بێ گومان لهوهدا مندالنهکانی خۆیان دهپارتین لهوهی ههست بهخۆیان وا بکهن، که: باریکی گران بهسهر باوکهکانیانوه!...

له پاش ژن هینان بههیوای هیچ مهبن له کورهکانستان

له پیش ژن هینانی کورهکانیاندا، فرمانی سهرشانی باوکهکان وایه. ماوهتهوه پرسیک، بیکهین و وهرامی بدهینهوه، تادوايي بهم لێ دووانهمان بهینین ئەوهیش ئەوهتا: لهپاش ژن هینانی کورهکان باوکهکان دهبی چی بکهن؟. پیتیوسته باوکهکان لهپیش ههموو شتیکدا وریای ئەوه بن که بۆ که لکی خۆیان هیچ فرمانیک نهخه نه سهرشانی کورهکانیان جا ئەگهر باوکهکان دلێ خۆیان وا راهینا، که چاوهروانی هیچ شتیک نهبن له کورهکانیانوه دهستیان بکهوی که داوای هیچ شتیکیشیان لێ نهکهن. ئیتر لهوهپاش کورهکانیان ههر تۆزه ئاورپیکیان لێ بدهنهوه، ههر تۆزه چاودیرییهکیان بکهن، بهلای باوکهکانیانوه وایه که دهست بلاییهکی زۆر گهورهیان لهگهڵ کردوون، له خۆشیاندا پیتی گهشکهدار دهبن! جا ئەگهر باوکهکان لهدوای ژن هینانی کورهکانیان خۆیان وا هاته پیتش چاوه که دهتوانن ههندی فرمانی سهرییی بۆ کورهکانی خۆیان ههلبسوورپین، نابێ ئەوه بکهن بهبیانوو بۆ ئەمهی کورهکانی خۆیان بخهنهوه ژیر چنگی خۆیانوهوه، فرماندارییان بهسهردا بنویننهوه. پیتیوسته باوکهکان لهوه ئاگاداربن که هیچ کهسهیک نییه لهسهر زهویدا، یهکیک

نه دۆزیتنه وه بۆی که له جیگه ی ئه و دابنری چونکه ئه گهر بیهتو ئه وان ئه و یارمه تییا نه ی کوره کانیان نه دن، کهسانی و دهست ده که ون که ئه و یارمه تییا نه یان به ته و او ده تی، یا خود با شتر له دهست بو ه شیته وه!

به لام زۆر تر ئه وه رو و ده دات، که کوره کان خۆیان به با و که کانیان ده لێن ئه و جو ره کار و بارانه یان بۆ هه لیسو و ری تهن مه به سیشیان ئه وه به که دل ی با و که کانیان به و جو ره خوا ستانه خو ش بکه ن، نه وه ک دل یان بشکی به وه ی که ئه و کار و بارانه به کهسانی تر بسپیرن!... به راستی ئه وه یه شکاری کی زۆر ناشیرینه که ئه و دایک و با و کانه ئه م جو ره کار و فرمانا نه یان بکه ن به بیانو و بۆ ئه وه ی فه رمانداری بنوی تهن به سه ر ئه و خیزانه بچکۆ له یه دا که تازه یی ده گات که ده بو له جیا تی ئه وه هه ستیا ن به کامه رانی بکردایه که ده توانن ئه و یارمه تییه ی بده ن!

ئه مه یه ش به شتی کی په سه ند دانانری، که یه کی تیک له ژن و میرده که، خو ی هۆگری خیزانه که ی خو ی بکات و، ها و سه ره که ی خو ی نا چار بکات دوا ی بکه وی بۆ ئه و خیزانه!... چونکه ژن و میرده بریتیه له هیلانه یه کی تازه که ده بی سه ره خو یی له هیلانه کانی با و ک و دایکه کان و به سه ره خو یی یی بگات و گه شه بکات... ئه وه ی کاریش ئاسان ده کات ئه وه یه که با و که کان کار و فرما نیکی وایان به ده سه ته وه بی، که خۆیا نیان پتوه خه ریک بکه ن، که بی کار نه میننه وه، که هه موو ده میکی خۆیا نیان پتوه به خت بکه ن چونکه به هۆی ئه وه وه نزی ک ده بنه وه له ژیا ن، له بار ستای بیرو هۆشی ئه و سه رده مه یه ش که تییدا ده ژین هه رو هه پر زگاریش ده بن له ده ست ئه و وه رس بو نه تاله ی تووشیا ن دی به هۆی ئه وه وه که به ته نیا ده میننه وه له پاش ژن هینانی کوره کانیان و، له پر به دل یه ش ئاره زووی ئه وه ده که ن که به وه وه خۆیا ن خه ریک بکه ن: په نجه به او یژنه ژیا نی تاییه تی کوره کانیانه وه! ئه وه ند هه یه، راستیه کی پر یار له سه ر درا و ده بی پتی لی بنی تهن ئه و راستیه یه ش ئه وه یه، که ده توانین هه موو ده م چاره بۆ هه موو کار و با ریکی پر گیر و گرفت بدۆزینه وه، بیته ئه گه ر به چا و یکی مه ند و له سه ر خو وه سه یری ژیا ن بکه ی ن گیر و گرفته کانی شی یه که له دوا ی یه ک چاره بکه ی ن، نه ک به یلین گیر و گرفته کانی پشوو که له که بن به سه ر گیر و گرفته کانی ئیمپۆ و دوا رۆژدا... هه رو هه ئه گه ر ئه وه یه ش بخه یه پش چا و مان که له پش هه موو شتی کدا خه می ئه وه بخو ی خۆمان بکه ی ن به سه ر چا و ی کامه رانی بۆ کهسانی تر، نه ک کهسانی تر بکه ی ن به سه ر چا و ی کامه رانی بۆ خۆمان!...

دلداری و ژن و میریدی

کۆمه‌لیک له نووسهره گه‌وره‌کانی جیهان ئامۆژگارییه‌کی به‌که‌لک بۆ کور و

کچ پیشکەش ئەکەن

محمد فائق الجوهری:

کۆی کردوونه‌توه و گۆریوبه‌ته‌سه‌ر عه‌ره‌بی

کوردی نووسی: له‌سالی ۱۹۶۵

پیشه‌کی

سروشتی مەرۆف، به‌گشتی وایه، که له‌کانی دله‌وه‌هه‌ز به‌دلداری بکات. هه‌موومان هه‌ز به‌دلداری ئەکه‌ین هه‌روه‌ها هه‌ز به‌زێش ئەکه‌ین ئه‌وی خۆشمان ئه‌وی خۆشی بوین پیاو و ژنیش بریتین له‌ دوو منالی گه‌وره‌ره‌نگه‌ بلین، که پیاو که‌وت به‌سالدا، ئه‌بی خۆی گران رابگری، خۆی بگه‌یتره‌وه‌ له‌ هه‌ستی دلداری به‌لام ئەم خۆگران گرتنه‌ و خۆگه‌یانه‌وه‌یه، ئەگه‌ر له‌ وزه‌بشدا بی، ئیتمه‌ به‌زیندوویی ناهه‌یله‌تته‌وه، وشکمان ئەکات وه‌ک داروبه‌ردمان لێ دێ ئه‌و ساکه‌ ئیتمه‌ و سروشت له‌ یه‌ک دوور ئەکه‌وینه‌وه‌ چونکه‌ سروشت له‌ دلی هه‌موو پیاویک و ژنیکدا ئاره‌زوویه‌کی به‌هه‌یزی دامه‌زراندوه‌ بۆ دلداری که‌ هه‌رگه‌ز له‌ بن نایه‌ت. جا ئەم ئاره‌زوویه‌ که‌ هه‌موده‌م دڵ ئه‌وروژینی به‌رامبه‌ر هاوده‌مییک له‌ ره‌گه‌زه‌که‌ی تر، تا به‌خۆشه‌ویستی ئه‌وه‌وه‌ بکه‌ویتته‌ کامه‌رانییه‌وه‌ هه‌مو ژنیک ئاواته‌ خوازی دلداریکی پیاوه‌. هه‌موو پیاویکی ئاواته‌خوازی دلداریکی ئافره‌ته‌. هاوده‌می ئاساییش که‌ سروشت په‌سه‌ندی کردوه‌ ژنه‌ بۆ پیاو، مێردیش بۆ ژن هه‌ر کامه‌کیان بگریته‌، له‌کانی دله‌یه‌وه‌، ئاوات ئه‌خوازی بۆ ئه‌و ره‌ژه‌ی که‌ خانوکی بی و خۆی و ژنه‌که‌ی تیا بژین و منالیان بی و تیا گه‌وره‌ بکه‌ن جا ئەم ئاره‌زوویه‌، که‌ بۆته‌ بنچینه‌ی په‌یدا‌بوون و مافی مەرۆف.

که‌واته‌ دلداری و ژن و مێردی و منالان، رووکه‌شی ژبانن، سروشت پیتی هه‌یتانوان خوای پاکي بی هه‌وتا به‌هۆی ئەم سێ شته‌وه‌ مەرۆق‌هایه‌تی و ژبانی مەرۆق‌هایه‌تی له‌سه‌ر زه‌ویدا پاراستوه‌ هه‌ر که‌سه‌یکیش له‌م ژبانهدا به‌دوای کامه‌رانیدا بگه‌ری، بی ئه‌و سێ شته‌ بۆی ناچیتته‌ سه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌ر دلدارییه‌ک ئه‌نجامی به‌ ژن و مێردی نه‌گات، ئه‌وانه‌ تاوان و

گوناهن ئەبی ئه‌وه‌نده‌ی خۆت له‌ جنۆکه‌کان دوور ئەخه‌یتته‌وه‌، له‌و دوانه‌یش ئه‌وه‌نده‌ خۆت دوور بخه‌یتته‌وه‌.

جا له‌سه‌ر ئەم بنچینه‌یه‌وه‌ هه‌ر له‌به‌ر ره‌شنکردنه‌وه‌ی بیی هه‌مووانه‌ له‌ بابته‌ ئەم بابته‌ گه‌نگ و به‌که‌لکه‌وه‌، که‌ ره‌وش و خووی کۆمه‌له‌یه‌تیمان به‌ره‌ستی لێ دوانی ئەکات، به‌ته‌واویی و ئاشکرای، هه‌زم کرد ئەم نووسراوه‌ پیشکەش بکه‌م.

محمد فائق الجوهری (۱)

ئایا ئەتوانین بی دلداری بژین؟

نووسه‌ری: هول کین

له‌ سه‌ره‌تای نووسراو داناما، که‌ زۆتر له‌ ئیستا جهره‌زه‌ییم ئەکرد له‌ نووسینیدا، ره‌ژیک به‌بیرم داها که‌ چه‌ره‌کیک دا‌بینم.

ناوی بنیم: (هه‌زار ره‌ژه‌ی دوایی جیهان) ئه‌مویست ئه‌وه‌ی تیا پێشان بده‌م که‌ مەرۆف چۆن له‌سه‌ر زه‌ویدا نامین و له‌ ناو ئەچێ، و اتا چۆن قری تی ئەکه‌وی ئه‌ویش نه‌ک به‌ئاگر، نه‌ک به‌لافاو، به‌لکه‌ به‌ کۆژاندنه‌وه‌ی به‌هه‌ترترین هه‌ست که‌ هه‌تا ئیستا له‌ دلی مەرۆقدا ده‌رکه‌وتوه‌ ئه‌ویش به‌وه‌ی که‌ خوا هه‌ستی دلداری له‌ دلی مەرۆف ده‌ره‌په‌یت، به‌ناوی سزادانییه‌وه‌ له‌سه‌ر ئەو گوناو و به‌دکردارییه‌ی که‌ کردویتی تا ئیستا، به‌تایبه‌تی ئه‌و تاوانانه‌ی که‌ له‌بابته‌ که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی ره‌گه‌زخواییه‌وه‌ لێی رووداوه‌ که‌ به‌وه‌م هه‌رچی بابته‌تی ژبان هه‌یه‌ نامینی و له‌ناو ئەچێ. وای به‌هه‌ینه‌ره‌ پێش چاوت، که‌ هه‌موو که‌سه‌ی بچیتته‌ ناو جیگاوه‌ و کامه‌رانیش بی به‌وه‌ هه‌سته‌ شیرینه‌ پاکه‌وه‌، که‌چی که‌ به‌یانی هه‌ستا له‌خه‌و، ئەو هه‌سته‌ی له‌ دلا نه‌مابێ و له‌ده‌ستی چوینی، تاسه‌ر بۆی نه‌گه‌ریتته‌وه‌.

(۱) له‌ ژبان نامه‌که‌یدا، مامۆستا، باس له‌ گۆقاریکی میسری ده‌کات که‌ سالی ۱۹۳۱ به‌نامه‌ په‌یوه‌ندی کردوه‌ به‌گۆقاری (الرياضة البدنية) وه‌ به‌مه‌به‌ستی سود و ریتمای و ده‌رگرتن تا باری ته‌ندروستی چاک بکات، ئەو گۆقاره‌ که‌ سه‌رنوسه‌ر و خاوه‌نی (محمد فائق الجوهری) پارێزه‌ر بووه‌ و دیاره‌ ئەم کتێبه‌ش هه‌ر به‌شیکه‌ له‌و وتارانه‌ی که‌ تیا بلاوکراوه‌ته‌وه‌، من بۆخۆم ژماره‌ی مانگی مارتی ۱۹۴۸ی گۆقاره‌که‌م دیوه‌، به‌م شێوه‌یه‌ تاریفی خۆی ده‌کات: (الرياضة البدنية/ مجلة صحیة تصدر لخدمة الجنس البشري، صاحبها و محررها: محمد فائق الجوهری المحامي - الأمانة: ۶ شارع سكاكين باشا - مصر، القاهرة).

ئەو مالەي كە كوردبووم بەتەختی تەماشای مەرگەساتەكەم، دایكیكی بچووك تیا ئەدی، هەر لەو رۆژەووی كە منالەكەي بووبوو، ئەمەندە خۆشی ئەویست و ھۆگری ئەبوو ئەپیاراست ئەترسا لەوہی كە كزەبايەكی بەیان لە دەموچاوی بكەوی و ئازاری بدات.

كەچی كە خۆشەویستی لە جیھاندا ھەلگیرا، ھەر لەو كاتەدا كە منالەكەي لەسەر مەرگدا بوو و گیانی ئەدا، ئەو بەبەزمورەزمی خۆیەوہ خەریك بوو، ھاویەشیی ئاھەنگیكی ھەلپەركی ئەكرد ھەرەھا باوكیكیش ئەدی، ھەرچی لە پینا و كامەرانی كورەكەیدا بەخت بكردايە بەكەمی ئەزانی كەچی كە خۆشەویستی لە جیھاندا ھەلگیرا، كورەكەي خۆی ئەدی لە سەرگەردانی و مال و تیرانیدا ئەتلايەوہ، ئەویست دەستیكی یارمەتی بۆ درێژ نە ئەكرد.

جا لەبەر ئەوہی كە پیتاك دەرەكان وازیان لە پیتاك دان ھینابوو، ھەرچی نە خۆشخانە و جیگایانی ئاوارە و پەك كەوتەكان ھەبوون، یەك لە دوای یەك دائەخران ھەزار دەرد دابكەوتایە پزیشكەكانی، دەستیان بۆ نەخۆشیتك نەئەبرد چاكی بكەنەوہ، تا لە وەرگرتنی مژەكانی^(۱) خۆیان دلیان نەبوونایە دەرەكە تەواو تەشەنەئە ئەكرد و تینی ئەسەند و بلاوتەبووہوہ، ھەژاران بەھەزاران ئەمردن كەچی فەرمانبەران نیان ئەناشتن، نەبەزەبیان بەواندا ئەھاتەوہ كە ئەمردن، نە بەزەبیشیان بەزیندووہكاندا ئەھاتەوہ كە لەوانەوہ تووشی نەخۆشی ئەبن.

بۆ وینە، لە (مەسینا) دا بوومەلەرزەبەك پەیدا ئەبێ، ھەزاران بێ نان و بێ جیگا ئەمیتنەوہ، كەچی كەسێك نییە بێر لەوہ بكاتەوہ پیتاكێك بۆ ئەو كۆل و بیچارانە كۆكاتەوہ.

ھەر كەسە خەریكی بەزمی خۆیەتی ھەر مالیك ئەبینی: خۆشیی تیا دا نەماوہ، خیزانەكان ھەر بەناو خیزانن ژن و مێردی دراوہتە بەر كلكان فەرمان بووہ بەتالان كردن كاروباری گەل و فەرمانرەواییش پربووہ لە تەنگترین چەواشەكردن و تەلەكەبازی ئاینیش بووہ بەچاویكەری و خۆنووناندنیكی نەنگەویست كوردوہ و پەوشتیش بووہ بەگالتەي منالان بەزەبی بەكزو بیچارەدا ھاتنەوہ، بۆتە شتیكی پڕوپوچ. ئەمیتنەوہ سەر براہەتی و یەكسانی، ئەوانیش بوونەتە خۆتپیتی منالان.

ئیتەر ئەوكاتە، ھەموو كەس ھەست بەوہ ئەكات، كە جیھان بەرەو نەمان و سەرگەردانی

(۱) مز: كری، (أجره).

ئەروا ھەرەھا ژبانی كۆمەلایەتیش بەھۆی چاوپرسیتی و، چاوی ھەلھینان و، پشم و قین و، بەرەبەكانی و، تۆلەسەندەوہوہ پایە مال بووہ ئەو تەنیا ھەستەیش كە گیانی كامەرانی بێ ئەبەخشین، لە جیھانی شتی بەرجەستە و بابەتی بیروباوەردا، ھەر ھەستی دلداری بووہ، كە بووہتە ھۆی پەیدا بوونی منال و خۆشەویستی و بەزەبی پیا ھاتنەوہ و دادپەرەری.

لام وایە ئیتەر پیتویست بەوہ ناكات كە لەمە زۆرتەر ئەو كارەساتانە پیتان بەدەم، كە ئەنجامی جیھانیكی دوور لە دلداری و خۆشەویستی دەرخیات، كە لە ئەندازە بەدەر سامناك و ناخۆش ئەبێ ھەرەھا پیتویست بەوہیش ناكات كە بلیم چیرۆكەكەم تەواو نەكرد. ھەر تەنیا بیریكی گشتیم دەربارەي دەرپری ئەویست لەو جۆرە نووسراوانەيە كە نووسەرەكانیان دەستیان بێ ئەكەن، بەلام تەواویان ناكەن.

لەگەڵ ئەمەشا خەمی لەدەست چوونی ئەو چەند مانگەم نییە كە بەبیركردنەوہ لە چیرۆكەكەدا بەختم كردن چونكە بەھۆی ئەوہوہ توانیم ھەستیكی وا بەنرخ و بايەخی خۆشەویستی و دلداری بكەم كە لەوہپیش ھەستم بێ نەئەكرد ئەوہ خستیم سەر ئەو باوەرەي كە خۆشەویستی و دلداری دابنیم بە ھەستیكی تاقانە بۆ دروستكردن و دامەزراندن و پتەكھینان، كە رەنگە ھەستەكانی تر ھەر بۆ رووخاندن و تیتكدان و ھەلۆشاندن دەست بەدەن لەوہوہ تیتگەیشتم كە خۆشەویستی ژبانە ھەرچی خۆشەویستیش نەبێ مردنە.

لە جیھانیشدا ھیچ شتیك نییە لە خۆشەویستی سەرتیری خوا بریتیە لە خۆشەویستی خۆشەویستیش بریتیە لە خوا بێ گومان، ئەگەر خۆشەویستی نەمیتن لەسەر زەویدا، پەگەزی مرقاھەتیش ھەرگیز نامیتنەوہ.

رەنگە تۆ بەمە پیتبەكەنی رەنگە تۆیش وەك زۆركەس لەوانە بیت كە خۆشەویستی بەجۆرە رابواردنیكی منالانەدا ئەنیتن نە نرخی ھەبێ و نە واتا بەلام ھەرچی تیتگەیشتوویەك ھەبووہ لە جیھاندا نرخی خۆشەویستییان زانیوہ و بايەخیشیان بێ داوہ ھەرەھا زانیویشیانە كە تا چ ئەندازەبەك ژبان بەوہوہ بەندە جا بۆ ئەمەي كاروپیشەي خۆشەویستیت تێ بگەینم، كە لە پینا و ئاوەدانیدا چی ھیناوتە بوون، ئەوا ئەم ھەستەت، لە ھەموو پرویەكیەوہ پیتان ئەدەم:

خۆشەویستی دایك، خۆشەویستی باوك، خۆشەویستی ژن و پیاو.

خۆشه‌ويستی دايک

ئەگەر خۆشه‌ويستی دايک، لە ھەموو خۆشه‌ويستییەکانی تر بەھێزتر نەبێ، بێ گومان، لە ھەموویان پاكتر و لە خۆپەرستی دوورترە چونکە دايک لە پێناوی مائالە کەیدا ھەموو شتێک بەخت ئەکات، بێ ئەمەى داواى شتێک بکات. (لامارتین) گوتویەتى:

(ئەگەر بێتو ھەموو کەسێک، خۆشه‌ويستییەکەى وەک خۆشه‌ويستی دايکان بێ، مەبەسى خۆبى تیانەبى، ئەوساکە ئەبىن بەکۆمەلێکى فریشتە).

چونکە دايک لە جیھانى مرۆفایەتیدا، وەک دايکە درندەکانى ناو جەنگەلەکان شەر ئەکەن بەلام ئەبى ئەویشمان لەبىر نەچى کە ئەم شەر و کوشتارەى ئەیکەن، دوورن لە خۆپەرستی و خۆپەسەندییەو چونکە خۆشه‌ويستییەکەیان بۆ ھىچ شتێک ناکەن، تەنیا لەبەر خۆشه‌ويستی نەبى.

دايک کە رۆلەکەى خۆى خۆش ئەوئى، تەماشای ئەوہى ناکات کە جوان، یاخود ناشیرینە کورەکە ھەر چۆنیک بى ئەو خۆشى ئەوئى، خاوەن دەسەلات و کردەوہى بلند بى، یان نا. تەنانەت، گوناھبار و تاوانبار ھەرە خراپەکانیش، دايکىکیان ھەبە وەک ھەموو دايکىکى تر خۆشى ئەوئى مېژوویش پرە لە وینەى ئەم کەینەوہینە سەرسوڤھینەرە، کە لە راستیدا بەزەبیش لە دلدا ئەبزوئى.

چەند سالیک لەمەو پىش، لاوتیک خراپە بەردەم دادگا لەسەر کەتتیکى کوشتنى سامناک چەندوچونى لەگەل کرا بەلگەبەکى زۆر ھەبوو لەسەرى. دواى دادگا برىارى لەسەردا کە لە ناوى بەرن ھەرچى لە دادگا کەدا بوو، چووہ دەروہ بەھەستىکى واوہ کە تاوانبارەکە سزای خۆى وەرگرتووہ.

بەلام لە گۆشەبەکى ھۆلەکەدا، تەنیا ئافرەتێک دانیشتبوو ئەگرىا سۆماى چاوى بەفرمیتسکدا ھاتبوو ئەو ئافرەتە دايکى ئەو کورە تاوانبارە کلۆلە بوو.

لەوکاتەدا کە ناوڤرێکەر سەبرى تاوانى کورەکەى ئەوى ئەکرد تا برىارى کوشتنەکەى بدات، ئافرەتەکە لەو پەنا دیوارەدا، دلئى خۆى بەوہ ئەدایەوہ، کە کاتى لە دايک بوونەکەى و، مائیلیە بى گوناھەکەى و، ئەو رۆژەى ئەھینایەوہ بەرچاوى خۆى کە بەشانازیبەوہ

سەبرى ئەکرد، بۆ یەکەم جار لە ژيانیا ئەچووہ بەر خوتندن بىجگە لەوہ بىرەوہریبە خۆشەکانى تریشى ئەھینایەوہ بەرچاوى خۆى... ھەتا گەیشتە ئەو رۆژە رەشە کە برىارى کوشتنەکەى بدرى.

ئەمە وینەبەک بوو لەوینەى خۆشه‌ويستی دايک کە ھەرگىز لەبىرم ناچیتەوہ. چىرۆکىکى تریشم لەلایە، لەبابەت بىوہژنىکى ھەژارەوہ، کە لەگەل کورەکەیدا لە کۆلتىکى شروپرە ئەژیا، نزىک لە مالى ئىمەوہ کە لە دوورگەى (مان)دا بوو کورەکە چەتون و گوناھبار و سپلەبوو، تاما بار بوو بەسەر دايکىبەوہ.

پاشان دايکەکەى خۆى بەجى ھىشت، دەست لەم و لەو پان بکاتەوہ خۆبى چوو بۆ (ئەمەرىکا)، ئىتر لەو دايکەى خۆى نەپرسىبەوہ بەلام دايکەکەى، ھەرگىز، بى ھىوانەبوو لەوہى کە رۆژئى لە رۆژان کورەکەى نامەبەکى بۆ بنووسى.

ھەموو ھىواکەىشى ھەر ئەوہبوو کە بۆى بنووسى چۆن ئەژبى و لەکوى رانەبوئى. ھەموو رۆژتیک لە کۆلتىتەکەى خۆى ئەھاتە دەروہ و بەخۆى و گالۆکەبەوہ ئەو رىگایەى ئەبرى، تا ئەگەیشتە شەقامى گشتى، بۆ ئەمەى کە نامەبەرى پۆستەخانە بەوئىدا رابرد لى بىرسى:

– گەوہى خۆم نامەبەکى منت لانىبە؟

ھەمىشەو تا سەرىش وەرەم ھەر ئەمەبوو:

– ئە دايە.

ئەویش بەسەزمانە، بەخەمبارى و دلشکاویبەوہ، وردە وردە ئەھاتەوہ مائەوہ تا بىست و چوارکاتى تر چاوەروانى ئەکرد، ئنجا دووبارە ئەچووہ سەر شەقامەکە و لە نامەبەرەکەى ئەپرسىبەوہ بۆ نامە.

حەزم ئەکرد، دلئى خوتندەوارم بەوہ خۆش بکردایە کە بلتیم کورە خوتىبەکە، دواى، خۆى فرى دایەوہ باوہشى دايکى بەلام کلۆلە، نەھاتەوہ ئەو پىرئىژنە ھەش بەسەرەیش تاما چاوى بى نەکەوتەوہ.

بەیانىبەک زوو، دراوسىکانم بۆیان گىراومەوہ، کە ئەو پىرئىژنە بەسەزمانە مردووہ دیوانە لەناو جىگاگەیدا خۆى ھىناوہتەوہ بەک، وەک لەتاو سەرما مردبى وابوو رووى خۆبى لەناو دیوارەکەدا شارڈۆتەوہ.

نازانم ئەو پېرېژنە، دەمى گىيانە لايبىيەكەى خۆى چۆن تىپەپەراندو بەلام بىن ئەوہى بترسم
كە سوئندەكەم ئەشكىن، سوئند ئەخۆم كە ژنەكە بەدلئىكى پىر خۆشەويستى و هېواوہ چۆتە
بەر بارەگای خوايى چونكە پرواى و ابووہ كە كورەكەى ئەبىن لە ئەمەرىكادا مردبىن، (بەوہدا
كە هېچ نامەيەكى بۆ نەناردووہ)، لەبەر ئەوہ كە گىيانى خۆى بەخوا سپارد، يەكەم دەموچاو
چاوى بىن بگەوى، دەموچاوى كورەكەى ئەبىن.

ئەمەتا خۆشەويستى داىك جا ئىستاكە تو لەوہوہ چى تىن ئەگەيت؟ ئەوہى من تىنى
ئەگەم ئەوہوہ كە ئەم خۆشەويستىيە، ھۆيەكە لەو ھۆيانەى كە خوا ژيانى پىتوہ بەندكردووہ.

لە راستىدا، ئەگەر ئەم خۆشەويستىيە، بەھىزە سەيرە نەبوايە، كە دوورە لە ھەموو
خۆپەرستىيەك، كە هېچ داىكىك نىيە نەبىن بەرامبەر بەكزەى جەرگەكەى، هېچ
داىكىك وا بەو شانازى و دلخۆشىيەوہ منالئىكى لەسكى خۆيدا ھەل نەئەگرت، كە
زۆرجارى وا ھەيە تا منالئىكى ئەبىن گىيانى دەرئەچى، ياخود دەرديكى گرانى تووش ئەبىن.

۲

خۆشەويستى باوك

سەردەمىك بوو، لەم جىھانەدا، پىباو ھەزى بەكور و كورەزا كوردووہ و بۆى تىكۆشاوہ
ھەر بۆ ئەمەى پىيانەوہ گەورە و بەھىزى بىن و، وەك سەرەك ھۆزىكىش بىتتە خاوەن پاىە و
ساىە، نەوہكانى بتوانن بىنە خاوەن زەوى، بەلام ئەوہ ئەوساكە بوو، كە پىتەمبەرانى كۆن
ھاتوونەتە جىھانەوہ.

بەلام پاش ئەو دەمە، زۆرىەى پىباوان، بىن گومان، بەچاوپكى وەھا سەيرى منالئىان
كردووہ، وەك بارئىكى گران بىن و كەوتىن بەسەر شانىاندا و ابووہ بەلام ئەم بارەگرانە و ئەم
لىن پىرسىنەوہ تازەيە، لە چاو خۆشەويستى باوكى دا، هېچ دەرناكەوى.

باوكىتى، كەس ھەستى پىن ناكات ئەوانە نەبن كە بوون بەباوك.

چونكە ھەر باوك خۆى ئەزانى كە لە جىھاندا هېچ سەرکەوتنىك نىيە ئەوہندەى
سەرکەوتنى كورەكەى خۆى لای گەورەبىن.

ھەر وەھا هېچ شتىك نىيە لە جىھاندا ئەوہندەى سەر ئەنگرى بوونى كورەكەى خۆى لای
گران بىن.

بەلای منەوہ واىە كە خۆشەويستى باوكانە، لە ھەموو شتىك زۆرتىر پال بەپىباوہ ئەنى

بۆ پارە دەست خستى و كۆكردنەوہى، ئەويش نەك لەبەر باوكەكە خۆى، بەلكو بۆ ئەمەى
بەكەلكى كورەكانى بىت لەپاش مردنى خۆى لە راستىدا خۆشەويستى باوكانە، لە ھەموو
ھۆيەك گەورەترە بۆ فرمان كردنى راستەقىنە بىن گومان خۆشەويستى باوكانەيش، ھەر وەك
خۆشەويستى داىكانە واىە خواى پاكى بىن ھاوتا ئەويشى كوردووہ بەھۆيەك بۆ
دامەزراندنى ژيان و مانى مرۆقاىەتى لەسەر زەويدا.

لەگەل ئەويشا، خۆشەويستى باوكانەيش بىن وەى نەبووہ لە ھەموو سەرگەردانىيەك
ناخۆشتر بۆ باوك ئەوہوہ، كە زۆرجارى وا ھەيە كور لەگەل باوكىا سىلەيى نەنوئىن،
بەلكو دوزمنايەتىشى لەگەل ئەكات تىكرا، لە ھەموو خىزانىكا، ئەوہ ھەيە كە ئەوہندەى
باوك كۆرى خۆى خۆش ئەوى، كور باوكى خۆى ئەوہندە خۆش ناوى ئەمەش دەستورئىكە لە
دەستورەكانى سروشت چونكە سروشت بەتەنگ ئەوہوہوہ كە ئەو خۆشەويستىيەى باوك لە
دلى خۆيدا ھەلى ئەگرى، ئەبىن ھەر بۆ منالەكانى خۆى بىن چونكە سروشت ھەر سەيرى
پىشەوہ ئەكات سەيرى داوہ ناكات ئەگەر بەھاتايە كورەكان خۆشەويستىيەكەيان لەسەر
باوكيان تەرخان بكردايە، ئەوساكە ھەر كورئىك خەمى ئەوہى نەئەخوارد كە كورئىكى بىن.

ئەوساكە منال بوونىش لە ئەندازەيەكدا ئەوہستا لىنى تىن نەئەپەرىبى ھەر وەھا نەوہى
مرۆقاىەتىش قىرى تىن ئەكەوت جا لەبەر ئەوہ، ھەچ باوكىك، خۆشەويستى كورەكەى
ئەوہندەى خۆشەويستىيەكەى خۆى نەبىن، نابى خۆى بەرئەنچەرۆ داىنى، پىتوہستە
پرووہپرووى راستى بوەستى و بىن بۆلە و بىن وەپس بوون خۆى بەبارى خواوہ رابھىتىن.

۳

خۆشەويستى ژن و پىباو

بام ئىستە سەرنج لە خۆشەويستى سىيەم بدەين كە خۆشەويستى پىباو و ژنە: ئاخۆ ئەمە
چۆن پەيدا ئەبىن؟ كوردووہ و كارئىكىش ئەتوانن پەيداي بكات؟ چى ئەبىتتە ھۆى ئەوہى كە
پىباوئىك لەناو ھەموو ئافرەتاندا، تەنيا كچىك ھەل ئەبژىرى و بەدلىا ئەچىن، بۆ ئەمەى
بىكات بەداىكى منالەكانى و نەوہى منالەكانى تا جىھان ئەبىتتەوہ؟ ئاخۆ ئەم
ھەلبژاردنەى لە ئەنجامى ئارەزوويەكى خوايىوہ پەيداىبوو، كە هېچ دەسەلئىكى بەرپەرىچ
دانەوہى نەبوو، نەيكا؟ ياخود لە ئەنجامى رىكەوتەوہ، يان كارەساتى رۆژگارەوہ، يان لە
كۆبوونەوہى ژن و پىباوہ پەيداىبوو، وەك كۆبوونەوہى مەر و مانگا كاتى كە بەرەو لىيان
ئەخوون بۆ كىلگە.

ئەو قەسەيە زۆر بەرپروپوچ ئەزانم، كە لە هەندىكەم گوى لى ئەبى، لەكاتى گەتوگۆكردندا بەهەموو كور و كچىكى خۆشەويست ئەلەين: (ئەبى لەبەرچى ئەو كچەي بەدللا چووبى؟) چونكە وەرەمى پرسى وا بەزىنگەتەين و تى گەيشتووترىن كەس نادىتەوه لە راستىدا، كە دلدارى ئەگاتە كاتى خۆي، پىاوەكە لەناو هەموو ئاڤرەتانداندا تەنبا كچىك هەل ئەبىرئى بى ئەمەي، لە زۆرىەي جارانداندا، بنچىنەبەكەي راست و دروست هەبى بۆ كار و كردهوي تايبەتەي ئەو كچەي، جارى وايش هەيە پىاو حەز لە كچى وا ئەكات كە نە جوانە، نە كردهويشى پاكە ئەوهي رووئەدا، ئەوهيە كە ئەم هەستە بەچنگەي كە زال بوو بەسەر هەموو مرۆڤايەتيدا و بەهيتترىن هۆيە بۆ پاراستنى رەگەزى مرۆڤايەتەي، دوورنىيە لەوهوه پەيدا بووبى كە دەستىكى لە دەستى كەوتبى، ياخود چاوپكى پىاخشاندى، بى ئەوهي بىرى لى بكا تەوه، دللى پىي بزوتبى.

كەسەم نەديوه وەك (هاریت مارتینو) دلدارى پىشان دابى. ئەللى (ئایا ئەبى، دلدارى، بەشتىكى هېچوچوچ بزائىن و تىزى پى بەكەين؟ ياخود زۆردارى لى بەكەين و بەهەستىكى رووتى دابىئىن؟ يان هەر وەك لە نەخۆشى ئەترسىن لەویش بترسىن؟ يان هەر وەك شەرم لە هەموو كەموكوورپىيەك ئەكەين، لەویش شەرم بەكەين؟ ياخود بەشتىكى گەوره و پىوستى دابىئىن بۆ مانەوهي مرۆڤايەتەي و كامەرانى بەشتىكى پىوستى واى دابىئىن كە هېچ مرۆڤىك بى ئەو ناژى، ياخود هەر وەك باوهر بەخوا ئەكەين، باوهر بەرۆژى دوابى ئەكەين ئەبى باوهر بەویش بەكەين؟).

خۆشەويستى پىاو بۆ ژن، خۆشەويستى ژن بۆ پىاو رازىكى سروشتىيە بەلام مەبەس لەم خۆشەويستىيە چىيە؟ كلىسا ئەللى: خۆشەويستى دوو مەبەسى هەيە بەلام مەوه يەكلىيان راستە و بلندە بەلام ئەوى تریان هېچوچوچە و سووكى تىايە بۆ مرۆڤايەتەي، كلىسا ئەللى: دلدارى بۆ ئەوه دانراوه كە سەك و زای لى پەيدا بى هەر وهه بۆ ئەوهيش دانراوه كە مرۆڤ لە گوناھ دووربخاتەوه چونكە هۆيەكە مرۆڤ لە گوناھى داوین پىسى ئەپارىزى.

ئاخۆ هيشتا، نەگەيشتووينەتە ئەو سەردهمەي كە كلىسا و هەموو جىهان واز لەو لىكدانەوه شوورەيىيە بەيئىن؟ سەرچاوهي ئەو لىكدانەوهيە هەر كوئىيەك بى من بەشتىكى شوورەيى دانەنيم.

ئەمە راستە خوا دلدارى بۆ ئەوه داھىناوه كە سەك و زای بى بەلام هەر لەبەر منال بوون داى نەناوه هەر وهه بۆ ئەوهيشى دانراوه كە ژن و پىاوەكە هەردووكيان هەست بەو

كامەرانیيە بەكەن كە لە يەكسانىيەكەي واوه پەيدا ئەبى، مەگەر هەر خۆشەويستى خۆي بتوانى پىكى بەيئى.

كەواتە بەيئىن بام لە كەينەوبەينەي راستەقینەي ژن و مېردى تى بگەين ئىمە لەگەل كلىسادا نالەين ژن و مېردى چارەي داوین پىسى ئەكات ئىمە ئەلەين ياسايەكە، لەسەر هەستىكى بەرز و پىرۆزى ئاسمانى دامەزراوه، هەر لەسەرەتای ژينەوه خوا دروستى كردهوه لەگەل دروست كردنى نىر و مېدا ئەو هەستە بووه بەبنچىنەي مال، بنچىنەي خيزان، بنچىنەي فەرمانرەوايى ئەو هەستە بووه بەگەورەترىن هۆي شارستانىتى، دووريش نىيە كە بوئىتە هۆي هەرە گەورەي پاراستنى ئايين.

خۆشەويستى چىيە؟

نووسەري: بەرنارماكفاران

خۆشەويستى لە هەموو شتىك زۆتر، لە ژيانى مرۆڤ كارئەكات خۆشەويستى ئەگەر سەر بگري، گەورەترىن كامەرانى ئەبەخشى بەخواوەكەي خۆي لەسەر زەويدا ئەو پىشنگە جوانەيش ئەدات بەژيان، كە شايستەي خۆي بى.

بەلام ئەگەر خۆشەويستى سەرنەگرى، سەرگەردانى و رەنجەرۆيەكەي وا ئەبەخشى بەخواوەكەي كە لە جىهاندا وئىنەي نەبووبى.

خۆشەويستى، پىشكەوتوترىن وئىنەي هەستى رەگەزخوازيە.

هەر وەك پەيوەندىي ناوەند تەندروستىي گشتى و كەلوپەلى سەك و زان توند و بەهيتزە، هەر وەها پەيوەندىي ئەم تەندروستىيە و ئارەزووى خۆشەويستى توند و بەهيتزە چونكە پىاوى تەندروست، كە بۆ خۆشەويستى تەواو بگەري، ناشى لەبەر سامان و كەلك ژن بەيئى هەر وەها ژنىش ئەبى وابى چونكە ئارەزووى خۆشەويستى بەهېچ تەواو نابى، بەتەندروستى لەش نەبى.

كە تەواویش بوو، گيانى هەلئەزاردنىكى دروست ئەبەخشى بەمرۆڤ ئەوساكەيش، لەبەر هۆيەكەي راست نەبى و لەناو رۆژگارنىكى دروستيشدا نەبى ژن ناھيتى.

جا ئەم جوهرە ژن هيتانەي كە لە ئەنجامى هەلئەزاردنىكى دروستدا پىك دى، لە باريا هەيە كە منالى هەرە چاك و تەندروست، بەدرئىزايى سالان بدا بەدەستەوه.

كەچى ژن هيتانەكانى تر كە باون لەناو خيزانەكاندا، واتا ئەوانەي كە لەسەر بنچىنەي

سروشستی دانامه زرتین، سهر نه نجامیان به هیچ ناگات به وه نه بی که به ره به کی کز و لاواز بهینه به ره هم، پشت له سهر پشت^(۱) ههر بهو جوړه بن نه مه یس جیتی داخه.

پیوا و ژنی نه ندروست و لهش ته واو، خاوه نی هیژیکي سروشتین بو هله لباردنی جووتی هاوسهر و ههر کامیکیان بگریت، له توانیدا هه به، که له ناو ره گه زی به رامبه ریا، هی و هله لباردنی، که له هه موو که س زورتر دلکیشی بکات، له هه موو که س زورتریش خوی به دلی ته ودا بچی جا نه گهر نه م تاره زوو، به هوی په وده کرده کردنی خراب و خوی په رستیه وه کز نه بی، به جوړیکي تیکرایی خراب و خوی په رستیه وه کز نه بی، به جوړیکي تیکرایی له باریا هه به، که ژن و پیوا هه ردوکیان بخاته سهر ته وهی که چاکترین هاوسهری خویان له ژیاندا دهست بخهن، بی ته وهی گوئی بده نه په سه ندرکن و په سه ندرکنی باوک و دایک و دوست و ناموژگاری که رانی تر به لام نه بی ته ویشمان له بیر نه چی، که ته وکه سهی ماوهی نه بو بی مه شق له سهر به کارهینانی نه م تاره زوو بکات، به هوی ته وهی که تیکه لی ته وانهی نه کرد بی که به کاری هاوسهری دین له ره گه زه که ی تر، که م هه ل ته که وهی که له هله لباردنه که یا سهر بکه وئی. جا له بهر ته وهی که هه موو دهم هاواری ته وه مان کردوه که ماوه بدری به کور و کچ تیکه ل به کترین. بو ته مه ی بگن به ئاواتی هله لباردنیکی سهرگرتوو، که ته ویش نه یانگه ینتی به ژن و میردیه کی سهرگرتوو.

ههروهک سهرنج ته دری، دلکیش کردنی ناوهند ژن و پیوا، دوور نییه له ته ماشا کردنی له شه وه په پیدا بی که هه دوولایان جوانی له شی به کترین بچی به دلا، بی ته مه ی ته ماشای دهر وون و هوشی به کتر بکن.

ههروهها دووریش نییه که دلکیش کردنه که، له بهر جوانی دهر وون، یاخود هوشه وه په پیدا بی، بی ته مه ی گوئی بدریته لهش له هه ردوو باردا خوشه و یستیه که ته واو نییه، تاسه ریش نامینیتیه وه له ناویاندا له راستیدا خوشه و یستی ته واو، که تاسه ر، سهر بگری، ته وهی که له سهر بنچینه ی دلکیش کردنی (لهش) و (هوش) و (دروون) داهه زری.

له راستیدا ژن و پیوا هه ردوکیان به ناته واوی هاتونه ته جیهانه وه، خوشه و یستیه بریتیه له و هاوده مییه کی که په پیدا نه بی له ناو ژن و میردیکي وادا که هه به که ناته واوی ته وهی تر ته واو بکات ته مه یس ته وه ناگه ینتی که هه موو ژن و پیوا یک ناته واوی به کتر نه توانن ته واو بکن له راستیدا ته نیا پیوا یک ههر نه توانی ناته واوی ته نیا ژنیک یاخود،

ته گهر ریم بدری، راستی بلیم ناته واوی چند ژنیک ته واو بکات جا نه گهر پیوا یک توانی ژنیکي واپه پیدا بکات که به ته واوه تی له گه لیا ریک بکه وی نیتر خوشه و یستیه کی پاکي بی گهر دی و له ناویاندا په پیدا نه بی که هه تا سهر به زیندویتی بمینیتیه وه. له م قسانه؛ که پیوا به ناته واوی دروست کراوه و پیویستی به ژنیک هه به ته واوی بکات مه به سمان ته وه نییه، که ههر له بهر ته وهی پیوا، پیویستی به نافرته یک هه به فرمانی سک و زای له گه ل جیهه چی بکات ته وه مان ههر به بیرشدا نه هاتوه چونکه ته وه، جوړه نه نگیه که، که مرؤقیایه تی خوی لی دوور ته خاته وه، له بهر زور لیکراییه کی گه وری ره گه زی نافرته تان له راستیدا، ریک که وتن له ناوهند ژن و پیوا، نه بی له هه موو روویه که وه بیت ته نانه ت کارو فرمان و تاره زوو و بیروباوه و ژیانی کومه لایه تی و ژیانی هونه ریشیان، نه بی بگریته وه. تاره زوی ره گه زخوایی، ناشی به ره و خوار پروات بو بارستایی گیانله به ران له لکو نه بی به ره و ژور پروات، بو هه ره شپوهی پاک و بلند خوی چونکه ته گهر وانه که یین، ناتوانین هوی سهر گه ردانی ژیانی ژن و میردیی له ناو به یین پیویسته نییه له ههستی ره گه زخواییدا، بو ئالوش و خرؤشی درنده بی نه گه رین چونکه ههستی ره گه زخوایی، بریتیه له و ههسته سروشتیه کی که مرؤقی یک هه به تی به رامبه ر په وشت و کرده وه و چوینتی لهش و هوش و دهر وونی مرؤقیکی تر له ره گه زی به رامبه ر، ههروهها په ی بردنیکیش به وهی که ته و چوینتی و په وشت و کرده وانه له گه ل هی خوتا ته واو ریک ته که ون، که م ریک ته که ون، یاخود ههر هیچ ریک ناکه ون به م پییه ههستی ره گه زخوایی^(۱) له ههسته کانی تر دره نگر گه شه ته کات ههر له بهر ته م هوی شه که زور کهس لیبی شاره زانین، به تاییه تی ته و که سانه کی که ئالوشی درنده یان له هه موو ههستیکی تریان به هیژتره.

به لام ته مه یس ته وه ناگه ینتی که بلین نییه چونکه له راستیدا ته و ههسته هه به چونکه ته و ههسته یه که په یوه ندیه کی دوستانه له ناو نافرته تان، یاخود له ناو پیوا اندا دروست ته کات له راستیدا نافرته دلی به و نافرته دا نه چی که له لهش و هوش و دهر ووندا وهک خوی بی ههروهها پیوا یس دلی به و پیوا ودا نه چی که له لهش و هوش و دهر ووندا له خوی بچی. ههر ته و ههسته یسه که به خورایی دوو به ره کی ته خاته ناو دوو که سه وه، بی ته مه ی هوی کی ئاشکرا و دیار بی.

(۱) ههستی ره گه زخوایی: (الشعور الجنسی).

(۱) یان: بهرو دوا، نه وه دوا ی نه وه.

هۆشەوېستى خۇشەوېستى

نووسەرى: باون بار تنگتون

خۇشەوېستى زۆر جۆرى ھەبە رەنگە تۆھەز لە ساز و ئاواز، ياخود ھۆنراو، يان ئۆتۆمۆبېل لى خورپن يان كەشتى لى خورپن بىكەيت بەلام لەمانە ھېچيان نادوئېن لە راستيدا ئەمانەوئى لەو خۇشەوېستىيە رەگەزخاۋىيە بدوئېن كە لە ناۋەند ژن و پياۋدا روو ئەدات ھەروەھا لەو وئىنە و شىۋانە بدوئېن كە رەنگە ئەم خۇشەوېستىيە خۆى تيا بنوئېن.

بىلندترين جۆرى خۇشەوېستى ئەو خۇشەوېستىيە كە راستەقىنە و خاۋىن بى ئەو دىكىش كىرەنەيش كە تيا روو ئەدات لە ناۋەند ژن و پياۋكەدا، پىكەو ھەربارەى لەش و ھۆش بى كەواپو، ھەردووكيان، دىيان ئەچىتە سەر لەش و ھۆشى يەكتىرى و يەكتىر كىش ئەكەن ئەم دىل پيا چوونەيش، بى گومان، بۆ ھەموو كەس وەك يەك نىيە چونكە ھەر كەسى بگىرەت، چىشكەو سىرشتى خۆى ھەبە بەلام جوانىيەكانى لەش و ھۆشى ھەردووكيان ئەبىتە خۇشەوېستى ناۋەنديان كە لەگەل يەكتىر ئەيگۆرئەو.

بەلام ھەز لىكردنى بى گەرد، شتىكى ترە برىتىيە لە رىككەوتنى دووكيان، نە جوانى لەش دەستى تيا ھەبە، نە پەيوەندىيى سىك و زاكردن. بەواتايەكى تر ھەز لى كىردنى بى گەرد، ھەر برىتىيە لە دۆستايەتتە پاك و بى گەرد لە ناۋەند ژن و پياۋىكدا.

ئەگەر ھەر جوانى لەش بوئىتە ھۆى دىلدارى، چ لاي ژنەكە بى يان لاي پياۋكە، ئەو دىلدارىيە بەدىلدارىيىكى تەواۋ دانانرى ئەو بەئالۋشىكى دىندانە دائەنرى ھەر كەسى و ابى، بەگيانلەبەرىكى ئالۋشاۋىيى دائەنرى، لە ژياندا مەبەسى ھەر ئەو تا خۇشەوېستى دىندانەى خۆى دامركىنئىتەو.

بى گومان، لەم سى خۇشەوېستىيە، ئەو خۇشەوېستىيە كە كامەرانى ژن و مېردىيى ئەھىنئىتە بەرھەم، خۇشەوېستى يەكەمىانە بەلام دوانەكەى تر بەكەلكى ئەو نايەن كە بىكرىن بەبىچىنەى ژن و مېردىيەكى پىر كامەرانى، لە شىۋەبەكى تەواۋدا.

خۇشەوېستى چۈن پەيدا ئەبى؟

نووسەرى: ئالىس ھوايت

ژنى وا ھەبە كە لەسەر مېزى چاي خواردەنەو دائەنئىشى يارىي بەجگەرەكەى ناو پەنجەكانى ئەكات، سەرى دوو كەلكەى ئەكات كە ئەچى بەئاسماندا، ئىجا ئەلئى: (ئەو پياۋە چاۋ بىر كىم لەگەل ئەكات، وا ديارە ئەيەوئ بەتيرى دىلدارىيى خۆى گرفتارم بىكات!)

ئەم قسەيە ئەوئەندە دوورە لە راستىيەو، ئاسمان ئىجا ئەوئەندە دووربى لە زەبىيەو. پياۋ، ھەرچەندە دەسكە گول پىشكەشى ئافرەت بىكات و بانگى بىكاتە سەر نان خواردن، لە راستيدا ئەو بەراۋكەر دانانرى، ئافرەتەكەيش بەنئىچىر دانانرى چونكە لە راستيدا، خۇشەوېستى لە ژنەو دەست بى ئەكات.

لەناو پياۋانىشدا، گىژ و وئىژى وا زۆر كەم ھەبە، كە خۆى فرى بداتە ناو دىلدارىيەو لەگەل ئافرەتتەكدا كە ھىچ بابەخىكى بى نەدابى.

رەنگە پياۋ لەو سەرى سورمىئى. كە بۆى دەرىكەوئ كچەكە خۆى لەپىشدا راۋى ئەوئى كىردوۋە. ئەو بوۋە رازاۋەبى و شۇخوشەنگى خۆى، جار لەسەر جار، بۆ ئەو دەرخستوۋە، ئەبوۋە فروفېلېزانە داۋى بۆى ناۋەتەو، وردە وردە تالە دەزوۋەكانى داۋەكەى لوول داۋە لە قاچى ئەوئى ئالاندا تا تىبى كەوتوۋە.

كەچى لەو دەۋايش واى لى كىردوۋە داۋى كەوئى و لەپاش چاۋى كەسانى ترە وەك راۋكەر خۆى بنوئېن.

ئەمە سىرۋىشكى ئافرەتەنەبە، ھەر لە كۆنەو تيا جىگىرىبوۋە وئىنەبەكى ئەمە لە (دىانا) دا ئەبىنى كە بىۋاننىيەكان بە (خاۋى راۋ) يان داناۋە بىۋاننىيەكان و ايان وئىنەكىشاۋە كە بۆ نئىچىرەكانى خۆى چۆتە بنارى شاخىك كە خاۋكان لەوئىدا رايان بواردوۋە كە خاۋكان ئەويان چاۋبىكەوتوۋە، بەتيرى دىلدارىيى ئەو گرفتارىبون، ئىجا كەوتوۋنەتە داۋى، كەچى لە راستيدا ئەو دەستى كىردوۋە بەراۋكردنى ئەوان.

لە سەردەمەكانى ناۋەراستدا، كە سوارچاكەكان بە بەربالا پەنجەرەكانى خۇشەوېستەكانىندا ئەھاتن و ئەچوون و بەدەستىانەو دەسەسپەكانى يارەكانىيان رانەۋەشاندا، كى راۋكەربوۋ؟ ئەو كچە راۋكەربوۋ كە دەسەسپەكەى خۆى بۆ فرى ئەدايە

خواره وه، یاخود ئه شوږه سواره راوکه ربوو که دهسه سره که ی ئه وی ئه قوژته وه، که بویه کا بوی فری ئه دایه خواره وه رووی تی بکات و گرفتاری دلداریی بیی...؟
چه کی نافرته، له راوکردنی پیاودا، جوانیبه که یه تی...

همه موو ژنیکی، له همه موو ته مه نیکیا، نه توانی په نا بهریتته بهر ئه م چه که. په میانگاکانی نارایش دان و جوان کردن له همه موو شویتیکدا هه ن، شتی وا ئه که ن پیاو سه ری لی سورته میتنی.

جا ئه گهر لاویکت چوو به دللاو بوشته دهرکه وت که ئه گهر بیهته میردت کامه رانت ئه کات له ژیانتا، له پیش همه موو شتیکا تی بکوشه بو ئه وه ی چاوت پیی بکه وی.

دیاره ئه وه یش باش نییه که به لیتیکی بدهیتی به نامه یه کی تاییه تی، یان به ته له فون، که بتینتی. نه که ی وا بکه ییت وا باشته که شاره زای هه لسان و دانیشتنی بییت.

پاشان دۆستیکی خۆت بدوژیتته وه، یاخود ریگایه کی وا بدوژیتته وه که وه ک همه موو نافرته تیکی به په ند و فروفتلبازی خۆتی پیشان بدهیت و قسه ی له گه ل بکه ییت.

هه نگاوکی دووه مییش ئه وه یه که تی بکوشیت زور چاوی پیت بکه وی ئه ویش به وه پیک دی که زور بچیتته ئه و جیگایانه ی که ئه و هاتووچویان ئه کات ئه وساکه هه لت بو هه ل ئه که وی که پیی بکه ییت و گفتوگویی له گه ل بکه ییت ئه بی ئه وه بشت له بییر نه چی که خۆتی به جوانترین بهرگ و شیوه وه پیشان بدهیت، تا له همه موو کچیکی تر زورتر دلی کیش بکه ییت نه گینا روو ئه کاته کچه کانی تر، نه ک تو.

ئنجا ئه گهر توانیت کار له دلی بکه ییت و ههردووکتان بوون به دۆستی یه کتر، تی بکوشه گرفتاری خۆتی بکه ییت دیاره که به هوئی دۆستایه تییه که تانه وه، هه لتان بو هه ل ئه که وی بو چوونه گه ران و جیگای به زموره زم. وربابه، خو ش وهرام بییت، گفتوگویش شیرین بییت به لام نه که ییت چه نه بازبی بکه ییت.

خه ربکی جل و بهرگیشته به، به جوانی تیا براژیته وه به لام نه که ییت وه ک نه دی و بدی و خۆت دهریخه ییت جا له بهر ئه وه ی که پیوانی ئه م سه رده مه دلپان به کچی له ش سووکدا ئه چی که گورج و گو ل و ئازا و وربان حه ز له مه له کردن و یاری ته نس و وهرزشه کانی تر بکه ن ئه گهر زانیت کوره که یش حه ز له و شتانه ئه کات، ئه و تویش خه ربک به فیران بییت.

به لام... نه که ییت وا بکه ییت ئه و تی بگات که ئه مانه له بهر دلی ئه و فیر ئه بییت چونکه پیاو حه ز به وه ئه کات که خۆی راوی کچ بکات، نه ک کچ راوی ئه و بکات.

له بهر ئه وه پیوسته وازی لی بهییت، که هه روا بزانی خۆی راوی تو ئه کات نه وه ک روژتیکی بییت و بیداته وه به چاوتا که تو دهستت کردوو به دلداریی له گه ل ئه ودا و تویش بوویت، همه موو تیکو شاییت تا ناگری دلداریی له ناو دلپا بکه یته وه.

جا که زانیت ناگره که ت له دلپا کردوه ته وه، ئیتر وازی لی بهیته، مه چو به دوویا، بام ئه و خۆی بییت به دووتا و راوت بکات چاوی بکه وتنی زوریشی له گه لدا مه که بیانوی بو بهیته وه که له بهر فرمانی زور دهستت نا په رژی بیبینی چونکه که م کردنه وه ی چاوی بکه وتن ناگره که ی ناودلی زورتر گر تی بهرته دا. دوا یی که له بهر پیتا که وت و خۆی دا به زه ویدا، پیاریتته وه لیت شو ی پی بکه ییت، ئه وه ت له بییر نه چی که خۆتی لی بکه یته ئاسمان و ایشی تی بکه یینی که هیچ ئه وه ت به دللا نه هاتوه پیوسته به سه رسورمانیکه وه سه ییری بکه ییت و گو ی له خواسته که ی بگریت.

به کورتی ئه وی دلداریی نه بزویتی له دلی پیاودا هه ر نافرته چونکه نافرته تی وت و وربا و شاره ز، وا له پیاو ئه کات که دلی بچیتته سه ری، پاشان دل پیا چونه که یشی وا لی ئه کات که ئه گهر خۆی وازی له پیاو که هینا، ئه و وازی لی ناهیتی و به دوویا ئه چی جا ئه گهر نافرته تیکی وایی، پیاو که هه ر چه ندیک سه رساردی و حه ز له نافرته نه کات، وا لی ئه کات که ببیته دلدار و هاوسه ری.

نیشانه ی خۆشه ویستی راسته قینه

نوسه ری: قه رجینیا فاندواته ر
ئیمه له ناو جیهانیکی پر داهینانی سه یردا ئه ژین که لویه لی و امان هه یه، که نه توانین گرانی پی پریکی پی بکیشین^(۱) ئه ستووری داوی جالجالوکه به کیشی پی بییون تا ئه ندازه یه کی وا که سه دیه کی دره مییک یاخود سه دیه کی سانتیمه تره یه کی پی بخوینینه وه ههروه ها ریگای وایشمان دۆزیوه ته وه، که چاکی و خراپی به رده به رخه کان، زور به باشی، تا قی بکه یینه وه که چی له گه ل ئه وه یشا که س هه تا ئیستا، شتیکی وای دانه هینا وه که دلداره کان بتوانن راستی ههستی ناو دلی خو یانی پی تا قی بکه نه وه: ئاخو ئه وه ههسته بریتییسه له دل پیچونیکه رووت، یاخود ناوبانگیکه له ناوچوه، یان دلدارییسه کی راسته قینه ی وایه که به پاکی و بی گهردیی و دل سوژی هه تا سه ر ئه میتته وه.

(۱) یان: قورسای پی پریکی پی بکیشین.

جا ئەگەر ھەموو كچىك بىتوانايىيە ھەستەكەى دلى خۆى باش شى بكاتەو، و، ورد لىكى بداتەو، ئەيتوانى كامەرانى خۆىشى و كامەرانى ئەوكەسانەيش كە ھۆگرى بوون دەست بخا و بپارىزى بەلام ئەو كەم روو ئەدات.

لە راستىدا زۆرىيە كچەكان، لەپاش شووكردن ھۆشيان دىتەو ھە سەر خۆيان كە ئەو ھى بەدلدارىي راستەقىنە يان داناو، بەرووكەش و سەرزارىي دەوچوو دەورنىيە ژنەكە نەتوانى خۆى بەرەللا بكات ياخود نەيەوئى خۆى بەرەللا بكات لەبەر ناچارىي ئىتر ھىچى بو نامىننيتەو ئەو نەبى، كە ھەموو ژيانى خۆى بەھەناسە ساردىي و سەرگەردانىيەو ھە رابوئى.

ئەلئىن يەكئى لە نىشانەكانى خۆشەويستى ئەو ھى، كە كچەكە ئەو كورەى خۆشى ئەوئى، ھەك سەردارىكى بىتە پىش چا و لەناو پىاواندا، بام كورەكە لە لەش و ھۆشدا، ئەو ھىش ھەلنەگرى لە راستىدا، ئەو نىشانەيەكى راستە، بەمەرجئ كچەكە بەتەواوئى لەو ھە دلىبايئى، كە ئەو كورەى لە ھەموو پىاويكى تر بەدل ترە، بام ئەوان جوانترىش بن لەو، خۆشيان نزيك تر بخەنەو ھە، بەھەموو بايەخ پىدان و دل راگرتنىكيانەو.

ھەروەھا يەكئى لەو نىشانە راستەقىنە ئەو ھى، كە ماو ھى دەزگىرانى واى دائەنئىن كە ئەم ماو ھى تا سالىك بخائىنى؛ لەگەل كورەكەى دەزگىرانى بەتەنيا، ھەر ھەفتەى چەند كاتىك بەخۆشى و كامەرانىيەكى تەواو ھە بەسەر بەرىت، لە گفستوگۆكردن و گوئ لىگرتنىشى خۆشىيەكى تەواو ھەرگىت بەكورتى ھەتا لەگەل دەزگىرانەكە تا بىت، دلخۆش و كامەران بىت بى گومان ئەو ھىش نىشانەيەكى خۆشەويستىيە بەلام ئەگەر تۆ لە گفستوگۆكرنىدا، ياخود لەگەل رابواردنىدا، ھەست بە ھەرس بوون بكەيت، بىگومان تۆ خۆش ناوئى چونكە خۆشەويستى و ھەرس بوون لە يەكتر، پىكەو كۆنابنەو.

بەلام پىويستە لەو دلىبايىت كە ھۆى كامەرانىيەكەت ھاودەمى دەزگىرانەكەتە، نەك بابەتى رابواردنەكەتان ھەك سىنەما و بەزمگا و گەشتوگەرانى تەنيايى و چىشتخانە چونكە بوئى ھەيە تۆ و ابزانىت ئەو كورەت خۆش ئەوئى كە بوئەم جۆرە شتانە بەپەرۆشە، كەچى لە راستىا خۆت ھەز لەو شتانە ئەكەيت، نەك لە كورەكە خۆى، جا ئەگەر واپى، ئەوا پىويستە پىت بلئىم كە ژيانى ژن و مېردىي زۆر جىاوازە لە ژيانى دەزگىرانى و پىش دەزگىرانى دەورنىيە دەزگىرانەكەت، كە ھەك (حاتەم) دەست بلاو بووئى لەپاش مارەكردن ئەو ھەندە دەست قووچاوى لى بىت ئەوسەرى ديار نەبى، بى ئەمەى لە سەروسامانەكەى شتىك كەم بوئىتەو جا ئەگەر ئەو، (خۆى)، نەبى كە دلى كىش كر دوويت، ھەلپەركئى و

سەما و ئاھەنگى نان خواردن بى لەگەل ساز و ئاواز، شووكرنەكەت بەو كورە، تەنگوچەلەمەيەكى گەورەى لە دوا ئەبى.

دلدارى راستەقىنە ھەرچىيەك لەملاو لەولاي خۆيدا ئەبىنئى بەلەو ھە جوانە بەلەو ھە وايە كە پەلەو ھەر باشتر ئەخوئىن لە جاران، لە رۆژى ھەرە تەمومئىشدا ئاسمانى بەرووناكى دىتە پىش چا، گولەكانىش نازەننتر و جوانتر و بوئ خۆشترن، ناشىرىنى بەجوان دىتە پىش چا، جوانىشى لەلا جوانترە لەگەل خۆشەويستىيەكى راستەقىنەدا، دەروون بلندتر ئەبىتەو، مەزقەيش كەسانى ترى زۆرتر خۆش ئەوئى زۆرترىش ھەز بەچاكەكردن ئەكات، ھىچ شتىكىش نايەتەو بەبىريا كە ناوئى خۆپەرستى و خۆپەسەندىي بى.

ھەر كەسپكىش كەوتە ناو خۆشەويستىيەو، ئارەزوويەكى زۆر بەھىزى لە دلدا پەيدا ئەبى، بو خۆپىش خستن لە رووى لەش و رەوشتەو، لە بابەت قسەو كر دەو ھە چونكە ئەو كچەى گوئ نەداتە سەرو سىماو رووكەشى خۆى.

باكى ئەو ھىشى نەبى كە بەقزىكى بژ و شىواو ھە چاوى پىت بكەوئى، بەدەموردانىكى نەشوراو ھە قسەت لەگەل بكات، لەو دلىبايە كە ئەو كچە ھىچ خۆشەويستىيەكى لە دلانىيە بەرامبەر بەتۆ.

جا ئەگەر ھاتو لەگەل ئەم ھەموو كەموكوربىيانەيشدا ھەر خۆش و بىست، بى گومان خۆشەويستىيەكەت، خۆشەويستىيەكى كوترايە نەك راستەقىنە بەلام دلتنەنگ بوونت لەو ھى كە كەسانى تر يەجگار بايەخى پى ئەدەن و دلى رائەگرن، نابىتە نىشانەيەكى تەواوئى خۆشەويستى چونكە بەر بەرەكانئى، بى دل پىسى و خۆپەرستى روونادات لەگەل دوو دلى و خۆپەرستىشدا، ھەرگىز ناگوئى، خۆشەويستى گەشە بكا و بەر بدات لەلەيەكى ترىشەو، خۆشەويستى راستەقىنە، باو ھەر پىكردن و پشت پى بەسنتىكى تەواوئى پى ئەوئى: باو ھەر پىكردى تەواو و دل كرمئى يى و بەر بەرەكانئىش لەگەل يەكدا ھەرگىز كۆنابنەو چونكە ھەر بەو ھەندە كە ھەست بكەيت بەدلتنەنگى و بەر بەرەكانئى كە دەزگىرانەكەت قسە لەگەل كچىكى تردا ئەكات، ياخود نامەى لە ئافرەتتىكەو بوئى، ئەو ھەت بەبىردانەيە كە ئەو كورەت خۆش ئەوئى.

ئەمە با لەمنەو ئەمۆزگارىي بى بوئۆ، كە ئەو ژن و مېردىيەى لەسەر ئەو خۆشەويستىيە پىك بىت كە ئەو نىشانەى بىت، ژن مېردىيەكى پرتەنگوچەلەمە ئەبى.

زۆرىيە پىاوان و ژنان و خۆشەويستى ئەچىتە دلپانەو، ياخود وا ئەزانن كە خۆشەويستى چۆتە دلپانەو، نەك جارىك ئەو ھىان لى روو بدات، بەلكو زۆرجارى وا كە

له ژماره نایهت دوايي بهوه نه پرتته وه که په کټیک له وانه ههستی راسته قینه بکات بهوه ی که به راستی تووشی دلداریی بووه، نه ویش به زوری به ژن و میړدییبه کی پر کامهرانی دوايي دیت به لومړنۍ و میړدییبه پر سرگره راننښه کان نه وه تان که کور بی یان کچ، هه که سټیکي هاته به ردهم، ژن و میړدییبه له گه لا نه پرتتته وه به لومړنۍ نه که له سهر بنچینه ی خوښه ویستی به لکو له سهر بنچینه ی نه وه ی که به و هویه وه کچه که نه بیتته خانم، نه بیتته خاوه ن مال، په کټیکیشی دهست نه که ویت که به خټوی بکات.

له گه ل نه و هشا من نامه وئ زور سهر زه نیشتی نه و جوړه کچانه بکه م دورنښه که بیانونویه کی وایان به دهسته وه بی ریزی لی بگری نه ویش له بهر نه ویه که هه موو کچیک له توانیدا نییه چاوه روانی شوو کردن بیت، تا هه لیکي باشتی دهست بکه ویت هه روه ها چاوه روانی کردن میړدی هه ره ناوازه، دورنښه که نه یگه ینی به کامی خو، به لکو بیگه ینی به و دهسته کچانه ی که تاسه ر بی میړد نه میتنه وه.

له گه ل نه و هشا ناچارم که هه موو کچیک ناموژگاری بکه م، نه و کچانه ی که هه ر بو میړد په یداکردن شوو ناکه ن که نابی شوو بکه ن به هیچ کوریک تا به ته و اوته ی له وه تی نه گه ن که به دل خوښان نه وین، نه و انیش به دل نه و انیان خوښ نه وئ.

ژنه کت چوڼ هه ل نه بژیږی؟

نوسه ری: گوڅاری ودرزش

گرنگترین کاره ساتی ژیانې مرؤف سځ شته: له دایک بوون ژن هینان، مردن.

مرؤف له دایک بوونی خوئی به دهستی نییه، مردنیش تا نه ندازه به کی که نه بی، ناتوانی کاری تی بکات، نه ویش به هوی خه مخوری له شی و ته ندروستییه وه، نه توانی که میک دوروی بخاتته وه به لومړنۍ له ژن هیناندا، هه موو که سځ نه توانی به سهر به سستی ژنی خوئی هه لژیږی.

هه ندی که س که دواړو ژی خو بان وینه نه کیشن، هه تا نه گه نه پایه ی په سه ندرکراوه ی خو بان، به دوا ی ژن هیناندا ناگه رین.

به لومړنۍ (کیوید) لی ناگه ری، نه مه سهر بگری له پر کچیک په یدا نه بی و نه و پیره ویی ژیانه به و کوره ټیک نه دا.

له ناکا و کوره که نه که ویتته ناو دوا ی دلدارییبه وه، بی نه مه ی نیازی هیچ شتیکی بووی.

نیتر له وساره کوره که نه که ویتته ژیانیکي تروه هه موو بی و هوشی دیتته سهر نه وه که نه و کچه ی تالانی دل و گیانی کردوه، ماره ی بکات.

به لومړنۍ نه و پیاو ی نه که ویتته دوا ی دلدارییبه وه، که کاتی خو ی هات، بو ژن هینان، دهست نه کات به هه لژیږدنی کچیک له ناو کچه کانی خزمیا، یاخود له ناو کچه ناسیاوه کانی کچیکي وا دیتته پینش چا و که نه توانی یارمه تی بدات له سهر که و تنی ناو ژیاندا، چونکه نه یسینی وریایه و به هیوا یه و هه ز له بلندی نه کات کچیکي تریشی نه چیت به دلا، چونکه خاوه نی چی شکه یه کی جوا نه و شاره زای ره وشت و خووی کومه لا یه تیبه.

کچیکي تریش نه چي به دلیا، چونکه خوینده وارییه کی باشی دهست که و توه.

کچی چواره میس نه یینی، که بیانونی پر به پیستیتی، هه ز له ژیانې خیزانی نه کات و نه یشتوانی بیبات به پرتوه کچی پینجه میس، تا بلتی جوا نه و شهنگوشوخه و رازاویه ناخو نه بی کام کچیان هه لژیږی، تا له ژیانې ژن و میړدیدا کامهرانی دهست بکه وئ؟ زوری وا هه یه نه لین که بیانونه که یان له هه موو چاکتره. هه لی بژیږی به لومړنۍ نه وه بزاینی که هیچ کچیک نییه نه توانی ببیتته که بیانو، به مخرجی (کیوید) فرمانی خو ی باش هه لسورانند بی.

له راستیدا، هیچ دهستوریک له وه چاکتر نییه، که پیا و نه و کچه هه لژیږی که هه ر له بهر که سایه تی خوئی کچه که هه زی لی کردی و اتا کچه که گوی نه دابیتته سایه و پایه و مایه ی کوره که، یاخود نه و شتانه ی که کچی بی چه واشه نه کری.

جا نه گه ر پیاو هه که نه ی توانی بریار بدات کام کچ له و کچانه به که لکی دی پیوسته نه و کچه یان هه لژیږی که نه زانی ناماده یه بو خو به خت کردن له پیناوی کامهرانی نه و دا به لومړنۍ نه و هت له بی نه چي، نه و خوئی و کامهرانییه ی که له رژیږانی دلداریدا دهست نه که و ت و گه شکه داری نه کردیت، که که ویتته ناو ژیانې ژن و میړدییبه وه نه باوکیتی، نه دایکیتی، هیچیان به ناسانی و خوئی ناچنه سهر. لی پرسینه و په کی گه وره یان له دوا یه، نه رک و نازاریکی وایان تیا یه، که خاوه ن له شیکي به هیږی ته و او نه بی، دهره قه تی نایه یت.

نه و مه رجیکي بنچینه ییه نه گه ر چا و له هه موو شتیکی تریش بیوشیت، پیوسته ژنه کت وینه یه کی بلندی نافرته ی ته و او بیت نه بی له شیکي به هیږی دروست و چالاکی هه بی، له وانه بی که وک پیاویک دلی تو دامرکیتیتته وه، هه روه ها به ره یه کی وایشی لی بکه ویتته وه که نه ونده جوا ن و به هیږن، دلی خو ت و ژنه کت پر له کامهرانی بکه ن.

جا ئەگەر ئەتەوئى كامەران بېت بەژن ھېنانە تەوھ پېئوسىستە ئەوھت لەبەر چاۋ بېت ھەرۋەھا ھەموو كىچىكىش ئەبى ئەوھى لەبەر چاۋ بېت.

پېش ئەمەى دەست بىكەيت بەدلدارىي ھەرۋەھا پېش ئەمەى پرېار بەدەيت كە پىاۋىك لە پىاۋان بەكەلكى ئەوھت دىئ كە بېتتە ھاوسەرت لە ژيانا چاۋەكانت باش بىكەرۋە بزانە ئەو پىاۋەى دلت پىاچوۋە لەوانەپە كە ھەل بگرئ دلدارىي لەگەل بىكەيت، لەوانەپە كە بتوانى بېتتە ئەو ھاوسەرى كە ئاۋاتت بۆ خواستوۋە؟

لەناۋ پىاۋاندا، ھى وا ھەپە كە بەرگ و پۆشەنپەكەى دلت كېش ئەكات، كەچى لە راستىدا نرخیان لە نرخی ئەو پەيكەرەنە زۆرتىپە كە خاۋەن كۆگانى بەرگ فرۆشتن، لە جامخانەكانى پېش كۆگاكانياندا دايان ئەنېن.

ئەوانە، ئەوھپان لە دەست ناپەت كە ئەوھندەى ژنەكانيان ھەل ئەگرن، خۆشەوېستىيان تىا بەخت بىكەن چۈنكە ئەوانە ناشېن، نازانن لەشى مەرۆف پېئوسىستى بەچىپە ھەرۋەھا كرددوۋە و پەوشتى پىاۋى تەواۋىشيان لى ناۋەشېتەوھ.

رەنگە كەپنەوبەپنەى سامان، جىگايەكى گەورەى ھەبى لە ژن ھېناندا بەلام ئەبى ئەوھىشمان لەپېش چاۋبى كە ھەموو ئافرەتېك، پېش ھەموو شتېك مافى ئەوھى ھەپە كە بېتتە خاۋەن مېردىكى تەواۋ، و اتا پىاۋىكى تەواۋ ئەگەر دوو مېردىيان پېشانداين، يەكىكىيان دەولەمەند بوو، بەلام پىاۋەتى ناتەواۋ بوو يەكىكىشىيان ھەژاربوو، بەلام خاۋەنى لەشېكى تەواۋ دروست بوو.

تۆ پېئوسىستە مېردەكەى دوۋەمىيان ھەلئېرېت.

خانۋەى گەورە و ناۋازە، لەگەل پىاۋىكى كز و لاۋازدا، زۆر جارى ۋاھەپە، ئەبېتتە تەماشىگايەكى مەرگەساتى ۋەھا كە لەژياندا لېئى ناخۆشتەر و پر ئازارتر نەبۆتەوھ زىچىكى گەداپېش لەگەل پىاۋىكى بەھىزى لەش تەواۋدا - پىاۋىكى ۋابى كە ژنېكى ۋەك تۆ دلتخۆش بىكات و تۆش بە ھەموو دل و گىيانىكتەوھ خۆشت بوئ - لە توانايدا ھەپە كە ھەموو ژيانت پر بىكات لە گەشى و خۆشى و كامەران. كامەرانى ھەر بە شتومەك پېك ناپەت بەبابەتى كىيانېش پېك دىئ پېئوسىستى خاۋردىنىش، پېئوسىستى خۆشەوېستى بەدۋادا دىئ خۆشەوېستى راستەقېنەپەش لە دەست پىاۋى لەش تەواۋ و تەندروست نەبى ناۋەشېتەوھ بەلام نېوھ پىاۋان بۆژيانى ژن و مېردىي ناشېن و بەكەلك ناپەن.

پىاۋى بەھىز رەنگە كەمېك وشك و رەق بى رەنگە چاۋ بازىي و پشى پشى كردن و

پىاھەلدان باش نەزانى بىكا... بەلام ئەو لە ھەزار پىاۋى ناسكى كزو لاۋازى ۋەك ژن چاكتەرە.

لە راستى ژن ھېنان ھەر بۆ ئەو پىاۋانە ئەشى كە تەندروست و بەھىزن و لەش و ھۆشېكى تەواۋيان ھەپە ھەر ئەوانەن كە خۆشەوېستى تا سەريان پى رەۋاپە چۈنكە ھەر ئەوانەن كە ئەتوانن ئەو خۆش وېستەپان خۆش بوپېت، كە ھەموو ئافرەتېك ئاۋاتى بۆ ئەخاۋزى ھەرۋەھا ھەر ئەوانەپەش كە ئەتوانن ئەو مىنالانەت بۆ دروست بىكەن كە لە جوانى و بەھىزېدا لە رادەپەك دان، كە ئەتوانن تۆش و مېردەكەپەش دلتخۆش و كامەران بىكەن.

خۆشەوېستى خۆت چۆن ئاشكرا ئەكەپت؟

نوسەرى: كىۋېد

* بەچېرۆكىكى درېژ ۋەرەسى مەكە، بەدوۋ قسە بېرېنەرەوھ.

* ۋاز لە قسەى پېچوپەنا بەپېنە، راستەوئۆ مەبەستى خۆت دەرېخە.

* ۋاز لە قسەى ئەملاۋتەۋلا بەپېنە چۈنكە كارتى كردنى راستەوئۆ نەبى، بەكار ناپەت.

* تا پېت ئەكرى خۆت لەوۋە دوۋرېخەرەوھ كە پېشەكى قسەت ئامادەكردېن، ياخود لە نوسراۋانەوھ ئەو قسانەت ۋەرگرتېن يان لە تاقى كردنەوھى كچانى ترەوھ فېرېوېبىت بېلېت.

* ھەر لە يەكەم چاۋپېكەوتنتانەوھ، دلدارىي خۆت بۆ كچەكە دەرەمەخە و داۋاى شوۋكردىشى لى مەكە بەلكو خۆت بگرە تا تەواۋ تېئى ئەگەپت كە بەكەلكى ژيانى ژن و مېردىت دىئ، ئنجا دللى خۆتى بۆ ئاشكرا بىكە.

ماچی یه کهم

نووسه ری: ئیغیت شانون

ماچ بۆنی گۆلی ههسته، تریفه ی مانگه شهوه له ئاسمانی دلدارییدا دلداری بی ماچ، وهک هاوینییکی بی ههتاو، یان وهک گۆلیکی بی بۆن، یاخود گۆرانیبه کی خۆش وایه که گۆرانی بیژه که ی جوان نه بی.

هه رچی ئه رک و ئازاریکی جیهان هه یه هه ر له سه رده می (حه وا) وه هه تا ئیمپرو، ههروه ها له سه رده می ئه و ئافره ته دا که له چ و لیوه جوانه کانی ئه و له شکره کانی (ئاشوری) په وانه ئه کرد بۆ سه ر ریگای سه رکه وتن و خۆبشی له شوره کانی (نهینه وا) وه سهیری ئه کردن... ههروه ها له سه رده می ئه و که سه دا که خۆی فری ئه دایه سه لاشه ی (جولیت) تا له گه لیا بچیتته ناو گۆرپکه وه، هه ر دوو کیانی تیا میننه وه... ئه م هه موو ئه رک و ئازارانه ی ژبانه ئه و هه موو خه موخه فه تانه که له دلدایه کو ئه بنه وه، ههروه ها ئه و هه موو تاوه شیرینه خۆشانه که له م جیهانه ئه دزرپنه وه، ئه وانه، هه موویان له و تاوه دا ئه توپنه وه و ئه چکینه وه که له درزی لیوه وه گیان سهیری گیان ئه کات به هۆی ماچیک له ماچه کانی دلدارییه وه ته نیا ریگایه ک که هه بی بۆ ئه وه ی ئافره ت وای بکه یه ت، که به قسه ت بکات ماچ کردنه، جاری و هه یه ئافره ت ئه گری و فرمیسه که کانی به هیچ وشک نابنه وه نه به قسه ی ژیرانه و تیگه یشتوانه، نه به هه رچی قسه یه کی زرنگ هه یه له سه ر زه ویدا توپش وای ئه زانیت که به خۆرایی ئه گری به لām تو زۆر دووریت له راستیبه وه ئه و ئافره ته له بهر هیه چ ناگری له بهر بی ماچی نه بی دووریبه خۆبشی ئه وه نه زانئ به لām راستیبه که ی ئه وه یه، هه له ی هیه چ تیانییه.

بۆ تا قی کردنه وه ی ئه م قسه یه، ئه توانیت ماچیک بکه یه ت که سه ری ئه که یه ت ده موده ست ژیر ئه بیته وه و بی ده نگیش ئه بی له راستیدا، بۆ فرمیسه که نه رشتتی کچان، هیه چ چاره یه ک له ماچ کردن چاکتر نییه.

ئه لئین بۆ مل که چ کردن به پیاوان، له شکر به کاره یان و توپ ته قاندن به کار دیت به لām نه هیزی توپ. نه هیزی له شکر، هیه چان ناگه نه هیزی دوو لیوی جوانی ئافره تی جوان.

(ریشیلیو) ئه یگوت پینووس له شیر به هیزتره ئه وه یه قسه یه کی راسته، به مه رجی پینووس له ده ستیکه ی به هیزتره دا بی له و دهسته ی که شیریه هل گرتوه به لām ماچ له هه ر دوو کیان به هیزتره، له لایه ن ئافره ته وه بکری، یان له لایه ن پیاوه وه.

هیه چ قسه یه کی ژیرانه ی پیاو ناگاته ئه وه ی ژن بخاته سه ر پتی ماچ کردن نه بی هیه چ ریگایه کیش به کار نایه ت بۆ ئه وه ی پیاو بخرتته سه ر ری، ماچ کردنی ئافره ت نه بی ماچ کردن هه ر وهک ئافره ت ئه خاته سه ر ری، پیاویش ئه خاته سه ر ری، ماچ کردن بۆ هه ر دوو کیان له شیر به هیزتره له بۆمبا له گۆله ی توپ کاربگه رتره، بام ماچ کرنیکی درۆ و چه واشه کردنیش بی.

هه موو لاییک زووبی، یان درهنگ، ئه وه ی بۆ ده رئه که وه ی، که هه موو کچیک حه ز له ماچ کردن ئه کات هی وایش هه یه، کاتیک ئه و راستیبه ی بۆ ده رئه که وه ی، که هه لی له ده ست چوبی به لām ئه وه ی که هه ندی ئافره ت ئه یلئین، حه ز له ماچ کردن ناکه ن، راست نییه، درۆیه، چه واشه کردنه چونکه هه موو ئافره تیک له کانی دلپه وه حه ز له وه ئه کات که پیاوه که ی خۆی ماچی بکات.

له ماچ کردنیشدا، وهک له هه موو شتیکی تره هه بوو پیشینان له سه ر په وشته پروبوچه کانی خۆیان ئه رویشتن وای تی ئه گه یشتن که مرۆچایه تی ته وای وای پی ئه وه ی که خۆیان به و جوژه ده ریخه ن. کچه که، بۆ خۆی دانه نیشت و له دلی خۆیدا ئه یگوت: (هه رچییه کم پی کرا کردم، بۆ ئه مه ی ماچم بکات، که چی هیه چی له ده ست نه هات).

ئیمه نابی سه رمان له وه سویمینی چونکه کوران له وساو هه تا ئیستا، تا ئه ندازه یه کی گه وره ناشی و گیتروویژن چونکه ئه گه ر کوره گیتروویژنه که بیته وانییه له شت تی بکات، ماوه ی نه ئه دا به کچه که ئه وه نده بۆله بۆلی لی بکات.

یه کیک له وانه یه ئه وه یه که (لۆرد بیرون) بوژی ئینگلیزی به ناو بانگ گوتویه تی: که حه ز ناکات ئافره تیک ببینی، بخوات چونکه ئه وه (وهک پیشانی داوه)، جوانی ته وای ئافره ت تیک ئه دات (بیرون) له سه ره تای سه ده ی نۆزده هه مدا ئه ژیا ئه و سه رده مه یه، له رووی کۆمه لایه تییه وه، به سه رده میکی سه یه ر دانه نری له میژووی جیهاندا چونکه هه رچی وینه یه کی بالا و په وشتیکی باو هه بوو، هه مووی گۆررابوو چونکه له و سه رده مه دا، وایان داناوو، که ئافره ت ئه بی ناسک و ترسنۆک و کزبی ئه بی پیاوی به هیز و ئازا راوی بکات راوه دووی بنی تا پرستی ئه بری، ئنجا پیاوه که کچه که به مل رابکیشی تا ئه یگه یه تیته لای پیره میردیکی ریش سپی؛ یاخود ریش رهنگیکی تر، بۆ ئه مه ی له سه ر ده ستووری ئایین و یاسا ماره یان بکات پاشان هه ر دوو کیان بچنه ده روه و خۆیان و ابونین له بهر دلی لۆرد بیرون و هه قاله کانی، نه وهک چیشکه یان لی تیک بدری که نه ئه خۆن، نه ئه خۆنه وه، نه یه کتریش ماچ ئه کهن، به لکو هه رچی ژن و میردانی تر بیکه ن ئه وان ئه وه ناکه ن.

سهير كهن، لهو ودا، چهن درؤ و چهن دوو رووي تيايه! تهنانهت له سهردهمي نؤزدههميشدا، نهك سهردهمي بيستم كه نافرته بوته وهرزش باز و له هتيزيشدا وهك پياوي لئ هاتوو نافرته ههرگيز نهبووه بهنيچير، ئهو ههر راوكه ربوووه دوورنيسيه بهئارهزووي خؤي خؤي واپيشان بدات كه نيچيره بهلام له راستي دا، ئهوه ههر برتيسيه له لاسايي كردنهويهك، نه كه متره، نه زؤرتر له پيش همموو شتيكا، ئهوه كه پياوه كه فربو ئهدات.

وازيشي لئ ناهيني تاتووشي داوي خؤي نهكات پاشان دهست نهكات بههراكردن له بهر دهميا، بهلام بهشيوهيهكي وا كه ليتي نهشاررتهوه، و ههر دهمي ويستي بتواني پيتي بگات ئنجا كه نزبكي بووهوه، خؤي له دهست را ئهپسكيني و ههرا نهكات جيگايهكي كه ميټك دوورتر، بهلام زؤرتر جوانيي خؤي بؤ دهرتهخات زؤرتريش كار له دلئ نهكات.

جا ئهم ره دوونانوه درؤزنانهيه، ههر درپژه نهكيشي، بهناو دهشت و دهر و گوټ و زهوي و بياباندا، له بهر ههتاوي زستان و تيشكي مانگه شهوي هاوينا، تا كچه كه له ههراكردن وهرس ئه بيټ، ئنجا كوره كه كيش نهكات بؤ سه رته وقه سهري شاخيتكي بلند بهه ناسكه بركيټوه سه ر نهكه ويته سهري، (له بهر ماندويتتي)، بر ناكات پروات (ههل نهنگوي) هاواريتكي نه رم نهكات و نهكه ويته ناو باوه شيهوه.

ئهو ساكه ئه ويش ماچي نهكات ناهيتكي بچووك ههل نهكيشي و سهري خؤي نهخاته سه ر دهموچاوي كوره كه ماچي بيټ دهنكي كوره كه نهكاتوه كوره كه يش له تاو ئهو خوشيه، دلئ دهست نهكات به ليدان و دلئ خؤي وا ديتته پيش چاو، كه خهريكه له سنگي بيتته دهرهوه.

ئنجا ئهلئ: پهككوو... خو ئهوه ماچم نهكات بهلئ راسته، ئهمه شتيكي سهيره بهلام ئهي گيتروويټي بچووك، شتيكي سهيري وايه، كه بؤ تو دروست كراوه.

ئهگر هاتوو كچيټك به زهرده خه نه دلټكيشكه رهكاني خؤي و تيلاييسيه جوانهكاني چاوي كه پرشنگ ئهددن له دل، فريوي دايت پاشان بيټ ئهوي به زيبه كي پياتا بيتته وه، بهريه رچي دايتته وه و بهريه ستي كرديت و پشتي لئ هه لكرديت تا وات لئ بيټ ههست به بچووكي و سووكي خؤت بكه يت. كه ههر خؤت و ئهوين، گوئ له قسه كانت بگري و خوشي وا پيشان بدات كه قسه شيرينه كانت سه رخؤشي كردوووه و گه شكه داريشي كردوووه كه چي له بهر چاوي كچه هاوپيكاني خؤي، له وه، كؤنه كاته وه كه دلټ بشكيني، سه رزنهشت بكات و تيزت پيټ بكات... به كهس نه لپيت ئهو كچه حهزي لي كردويت!

ههركاتي بؤي خؤشي گوله كان به ناو كزه با بلا بووه وه.

ههركاتي ساز و ئاوازيكي خوش هاته بهر گوټ، ههركاتي تيشكي زيوني مانگه شهوي جوان له سه ر جيگايه كي بهرز كهوت له له شتان كه ئهم همموو شتانه تان بؤ كؤبووه وه كه له دلدا گياني بوټانه و ههستي خؤشه ويستي و دلداريي ئه بزويتن، هيج له وه دا مه ويسته، ده موده ست بيگره ره باوه شت، سنگيشي بنوسينه به سنگته وه، توند بيگوشه به خؤته وه و ماچي بكه و، ماچي بكه و، ماچي بكه روه، تا خويتن ليتوه كاني سوور ههل نه گه رپيتي و گه ردي بهرز نه كاته وه و قزي نه كه ويته سه ر سنگت، تا واي لئ ديټ كه چاوه كاني خؤي بنوقيني و نهويري سه يرت بكات.

له گهل ئه وه شا ليتوه كانيت لئ ناكاته وه ئه وساكه تيټ نه گه يت كه بووه به هي خؤت، بووه به هاوبه شي ژينت، خؤيشي به وه كامه رانه.

لاويتتي پره له ئازادي و جهريه زهبي بهلام دل ره قيه كي دلټكيشكه ره يشي تيايه ئهم ماچه سه ره تاييبانهي دلداريش ئه بيټ ئازا و جهريه زه و دلټكيشكه رين.

كچه كه يش له ده ميټكه وه بؤ چاوه پروان ئه وي ئه كرد بؤ ئه مه ي بگات به و كامه يش گه ليټك داوي نايه وه ئه وه يش ده ستوريټكه له ده ستوره كاني سروشت. له ده ستووري خوايشدا گوټران نيبه.

دلداري ته واو به لاي كچيكي هه زده سالانه وه

نوسه ري: بتي كؤمبسؤن

ههر ده ستووريټكي تاييه تي دابنين بؤ لاويټك كه ره وشتي پيټ بكات به رامبه ر به كچه كه ي حهزي لئ كردوووه^(١) به فيرو ئه روا هوئ ئه وه يش ئه وه يه كه كرده وه و ره وشتي نافرته پيچه وانهي تيايه له گهل ئه وه شا ههندي ده ستووري گشتي هه يه كه هه موو كچيټك ئه گرته وه يه كه م شت كه حه ز نه كه م، قسه ي ليتوه بكه م ئه وه يه كه خؤشه ويستي تا ئه نذازه يه كي گه وره هه ستيكي سه وشتي به پياوي ته واو يش، له بابته كه ينه وه يه يه ي خوشه ويستيه وه پشت به وه نابه ستي كه خويندويتته وه پروايش ناكه م كه سي وا هه بيټ له جيهاندا، كه نه زاني كچ چؤن ماچ بكات، بيټ ئه مه ي كه سيټك فيري بكات ئه وه ههر له ئاره زووي سه وشتي خؤبه وه فير ئه بيټ.

(١) به لكو: كه كاري پيټ بكات به رامبه ر به و كچه ي...

چونکه ماچ کردن له خۆبهوه روو ئهدات هه‌رچه‌نده به‌مه‌شق کردن باشتر ده‌رئه‌چێ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا پیاوی وا هه‌یه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا که ژنه‌که‌ی خۆی زۆر خۆش ئه‌وێ، که‌چی شه‌رم ئه‌کات ماچی بکات ئه‌وه‌یش هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه، پیاو ئه‌بێ تێ بکو‌شێ که به‌سه‌ر خۆبا چه‌ز ئه‌کات پێی بگوترێ خۆشه‌ویسته چه‌ز ئه‌کات گۆی له‌و وشه‌ نه‌هینیا نه‌ بێ که هه‌موو هه‌ستی داگیر ئه‌کات و چاوبه‌ستی ئه‌کات ئه‌و وشانه هه‌رچه‌ندی دووباره بکرتنه‌وه، ئه‌و لێیان وه‌رس نابێ به‌لام هه‌ر به‌گفتوگۆکردن واز مه‌هینه چونکه کرده‌وه له‌ قسه‌ کاربگه‌رتنه که‌واته مه‌ترسه له‌وه‌ی که ده‌ست به‌ریت بۆ ده‌زگیرانه‌که‌ت بیگره‌ه باوه‌شت وا بکه هه‌ست بکات به‌هیتز و هه‌رته‌ت چونکه ئه‌و چه‌ز له‌وه ئه‌کات هه‌ر هه‌لیکی په‌سه‌ندت بۆ هه‌لکه‌وت ماچی بکه ماچ کردنی هه‌ر بۆ ده‌می پێگه‌یشتن و له‌یه‌ک جیا‌بونه‌وه دانه‌راوه بۆ هه‌موو ده‌میک دانراوه.

له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شا پتوبسته بزانی که هه‌رکچه ره‌وشت و چیشکه‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌یه ئه‌ویش به‌ره‌و رووی خۆت کراوه‌ته‌وه بیدۆزیته‌وه تا به‌و پێیه له‌گه‌ڵ کچه‌که‌دا بجو‌لێته‌وه ده‌بێ بزانی، چ شتی‌ک له‌ هه‌موو زۆتر دله‌خۆشی ئه‌کات ئه‌وکاتانه‌یش بخه‌روه‌و بیر خۆت، که ئه‌وت به‌کامه‌رانی تیا‌ببینه‌وه بیرکه‌روه‌وه، ئه‌و رۆژه چیت کردووه، که ئه‌وت کامه‌ران کردووه.

جا ئه‌وه‌ی کردووته بۆی، دووباره‌ی بکه‌روه‌و بزانه دلی بۆچی ئه‌چی، ئاره‌زووی چی ئه‌کات؟ (بێ گومان ئه‌ویش ئاره‌زووی تایبه‌تی خۆی هه‌یه) خه‌ریک به‌ به‌پێی دلی ئه‌و بجو‌لێته‌وه، ئاره‌زووی ئه‌و به‌جێ به‌هینیت به‌لام ئه‌وه مه‌که به‌ده‌ستوریکی هه‌مووده‌می بیخه‌یته ئه‌ندازه‌یه‌که‌وه باشتره چونکه ژن وا دروست کراوه که دوا‌ی می‌رد بکه‌وێ نه‌ک پیاو دوا‌ی ئافه‌رت بکه‌وێ له‌هه‌موو شتی‌کا ئه‌مه‌یش ئه‌وه ناگه‌ینێ که زه‌بر و زه‌نگی خۆتی پێشان بده‌یت چونکه ئه‌وه وای لێ ئه‌کات که خۆی له‌تو دووربخاته‌وه سه‌رکرده‌یی کردن به‌مه‌ندی و شیرینی پێک دێ جا ئه‌گه‌ر ئه‌ویش تۆزیک هۆشی هه‌بێ، خۆی له‌خۆبه‌وه ئه‌م سه‌رکرده‌یی‌یه‌ی تۆیه گه‌شه پێ ئه‌کات به‌بۆنه‌ی هه‌موو هه‌لیکی په‌سه‌ندیسه‌وه مل که‌چی خۆیت بۆ ئه‌نوینێ، تا له‌به‌ر چاوت، خۆی شیرینتر بکات و، هه‌ستیش پێ بکات که تۆ مرۆفێکی، هه‌ل ئه‌گریت نازت بکیشرت.

کچی وایش هه‌یه چه‌ز به‌پیتاک و دیاری ورد هات و، چوونه سینهما و به‌زمگا‌و جێی هه‌له‌په‌رین و ئه‌و جو‌ره‌ بابه‌تانه ئه‌کات مه‌به‌سیشی ئه‌وه‌یه که ئاگری دل‌داری نه‌کو‌زیته‌وه ئه‌مه‌یش سه‌رگه‌ردانییه‌که، که پیاو بکه‌وێته دوا‌ی دل‌داری کچیکی وا، جا ئه‌گه‌ر

تووشی کچیکی و ابووی، هیچت بۆ نامینیته‌وه ئه‌وه نه‌بێ، که به‌پێی ئاره‌زووی ده‌ست بلا‌وانه‌ی ئه‌و برۆیت به‌رپۆه، تا خوا ده‌روویه‌کت لێ ئه‌کاته‌وه و له‌م دل‌دارییه‌ پرگارت ئه‌بێ منیش ئاواته خوازی ئه‌وهم که له‌پێش ئه‌وه‌دا له‌ ده‌ستتا پشکی، لێی جیا‌ببسته‌وه لام وایه پتوبست به‌وه‌یش ناکات که پیت بلێم:

خۆشه‌ویستی راسته‌قینه ئاگره‌که‌ی به‌سووته‌مه‌نی متومووروو خشل و گول و سنوقه چی‌کو‌لاته خۆش ناکرێ چونکه خۆشه‌ویستی راسته‌قینه، به‌پرشنگی‌کی دل رۆشن نه‌بیته‌وه، هه‌ر وابه رۆشنیش ئه‌مینیته‌وه تا ئه‌و که‌سه‌ی چراکه‌ی دلی خۆی داگیرساندووه، به‌ده‌ستی خۆی بی‌کو‌زینیته‌وه.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشا، ئه‌وه ناشارتیه‌وه که جار به‌جاریک دیاری ناردن، دلی هه‌موو کچی‌ک خۆش ئه‌کات و پریشی ئه‌کات له‌ سوپاس گوزاری ئه‌ویش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که هه‌ست به‌خۆشه‌ویستی ئه‌کات که‌واته له‌وه‌دا که‌م ته‌رخه‌می مه‌که نابێ هه‌ژاری بیسته‌وه‌ی پێشکه‌ش نه‌کردنی دیاری چونکه ئه‌و کچه‌ی خۆشه‌ویستی‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی له‌دلابێ گوی ناداته نرخی دیارییه‌که، ته‌نیا بایه‌خ ئه‌دات به‌دیاری پێشکه‌ش کردنه‌که.

تاقه گولێکی ساده و ساکار، له‌ توانایدا هه‌یه، که دلی ببو‌زینیته‌وه و پریشی بکات له‌ خۆشی و کامه‌رانی.

پتوبسته باش ته‌ماشای ده‌زگیرانه‌که‌ت بکه‌یت تا به‌پێی ئه‌وه‌ی لێی ده‌رئه‌که‌وێ، پتوبستی سه‌رشانت به‌جێ به‌هینێ جا ئه‌گه‌ر بۆت ده‌رکه‌وت: ماندووه یاخود خه‌مبار، به‌پێی ئه‌وه تێ بکو‌شه ماندووتیه‌که‌ی به‌هسینیته‌وه و خه‌مه‌که‌یشی بره‌وینیته‌وه.

بیرله‌وه مه‌که‌روه‌وه که که‌سانی تر له‌ کاتی وادا چی ئه‌که‌ن ئه‌وه بکه که خۆت به‌باشی ئه‌زانی و دلت پێی ئه‌سه‌ره‌وێ چونکه ئه‌و سه‌ره‌وت و دله‌خۆشی به‌وه پێک دێ که له‌سه‌ر پێره‌ویی و رێ و شوینی خۆت برۆیت به‌رپۆه.

ئه‌وه‌یش بزانه که هیچ کچی‌ک نییه، دلی به‌وه خۆش بێی دلی دۆسته‌که‌ی خۆی پارچه پارچه بکات بام له‌به‌ر چاویا وینه‌یه‌کی هه‌ره بلندی‌ش نه‌بێ به‌مه‌رج خۆشی کو‌ره‌که‌ی خۆش بوێ به‌لام ئه‌مه‌یش ئه‌وه ناگه‌ینێ که به‌و خۆشه‌ویستی‌یه‌ی ئه‌و پشت به‌ستی و دلی ئه‌و پانه‌گری به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه، پتوبسته تا پیت ئه‌کرێ دلی رایگری و هه‌رچی ئه‌و پیتی ناخۆشه‌ نه‌یکه‌یت.

وربا‌ه له‌وه که جه‌ربه‌زه‌یی و شتی ناکا، به‌لای ئافه‌ره‌ته‌وه یه‌جگار خۆش که‌واته ئاگات

له وده بې به تا بيه تې له و کاته دا که پټې نه لټيبت: حهزم لې کر دوويت و نه مه وئ ماره ت بکه م بؤ نه و کاتيکي تا بيه تې دامه نې پټويست به وده يش ناکات که و تاريکي دريژ و فراواني بؤ ناماده بکه يت و له به ريشي بکه يت، پاشان بچي ته لاي و له پاش چند بز و تنه و ده يه کي شله ژوانه و تاره که ي بؤ بخو ټي ته و ده وهک شاگرد يکي گيژ و ويژ بيت و له به رده م ماموستا يه کي سامنا کدا بيخو ټي ته و ده نجا که لټيو وينه و ده، بې دهنک ببيت و هه ناسه يه کي دريژ و قوولي بؤ بده يت خو ي (*) ناوچه و انيش نه و ده ده ريخات که فرمان يکي گران ت له کول بؤ ته و ده. نه و ده نه که يت، چونکه نه و له دووره و ده هه ستي به نياز ه که ت کر دووه تافره ت له و ده زورزان هه ر به و ده تا که زور تر له جار ان خو ت رټک خستووه هه ستي بې نه کات که نياز يکي وات هه يه نه وده يش به ربه رچدانه و ده يه کي خوشکانه ي ناسکت بؤ ناماده نه کات، بيت بلټي، که چي تو يش که به پليکانه کاندا سه ر نه که و يته سه ري بچي ته لاي نه و، نه و هنده دل پهر يشان يت، ده ستي نه گر ين به دل ته و ده، شله ژاويي خو ت ناشکرا نه که يت.

نجا که فرمان به و نه نجامه گه يشت، تو يش هيچت بؤ نامي ټي ته و ده نه و نه بيت که به دل يکي شکاو وه خو شه و يسته که ت به جي به يټلي و سه يريکي نه ملا و نه ولا ي خو يشت بکه يت بؤ نه مه ي جو گايه کي نزيک بدو زبته و ده و خو تي تي فر ي بده يت.

پيا و نابي له م شتو ه يه دا، خو شه و يستی خو ي بؤ دلخوازه که ي خو ي ناشکرا بکات، بؤ نه مه ي بيکات به ها و سه ري خو ي به لکو نه بې، له ناکا و يکي و ا دا پټي بلټيبت که خو يشت به بيرا نه هاتبې نه و کاته بي که يت هه ر ده مي، دل ت پټي داي ت، نه و رازه ي پي بلټي تا پټي شت نه کري، به کور تي بي بر ټنه روه دريژه ي پي مه ده جا نه گه ر نه وده يش له وانه بې که خو شي نه و يټي ت، و ده امت به دل ي خو ت نه بې، ناداته و ده چونکه نه و هنده ي ما و بؤ نامي ټي ته و ده که بتوانې به ربه رچ دانه و يه که ت بؤ ناماده بکات چونکه دل دار يکي ش له به رام به ر خو شه و يستی کي ثاره زو و داري به هيژ دا، هيچي بؤ نامي ټي ته و ده نه بې که زو و خو ي بدات به ده سته و ده جا نه و ده ت له به رچا و بيت.

منيش له و ده دل نيام که له و ده پاش هه رچه ند نه و رژه ت بير بکه و يته و ده، که خو شه و يستی خو ت بؤ دو سته که ت ناشکرا کر دووه و دا و اي شو و کر دني شت لې کر دووه، به کامه ران تر ين رژه ي ژبان تي داب نيټي ت.

پيش نه مه ي قسه کانم ته و او بکه م، حهز نه که م نه و ده بلټي م: که هه ر هه رزه کار يک کچي کي

(*) خو ه = (تاره ق، عرق ي له ش) - و ده رگيژ -

خو ش وي ست و تاما و ده يه کي دو و دريژ له گه ليا مايه و ده، بې نه مه ي بزاني هه ستي نه و چي بيه به رام به ري؛ هه ر له به ر نه و ده يش و ابې که بت رس ي نه و ده ي پټي بلټي و ره نجه رژه ي بکات، ناموژ گاري نه که م که ده موده ست بچي ته لاي کچه که و رازي دل ي خو ي بؤ ناشکرا بکات، دا و اي شو و کر دني شي لې بکات چونکه هه ر نه م رټگايه يه که رز گاري بکات له ده ست تاري کي دو و دل ي و بيخا ته نا و رو ش نا يي با و ده و ده.

چونکه نه و کچه ي ريز له خو ي بگري ت و بزاني هه ل نه گري که تو به راس تي خو شت بو ي، هه رگيز نه و نه ناکات که خو شه و يستی خو ي به رام به ر به تو ناشکرا بکات به لکو چا و ده روا ني تو يه نه و خو شه و يستی يه ناشکرا بکه يت.

که واته چا و ده روا ني نه و مه به، که نه و بي بي ني پټ بلټي:

حهزت لې نه که م خو ت قسه بکه خو نه گه ر په شي مان يش بو و يته و ده له قسه که ت، زور تر به لاي نه و ده تا چم، که په شي مان يه که ت له و ده بې که تا نه و رژه و ده که په يکه ري (ابوالهول^(۱) به يي ده نگی ما و يته و ده.

وي نه ي هه ر ه بلن د

نوسه ري: کار و ل کاميرون

کچ هه ر نه و هنده گه يشته ته مه ني هه رزه کاري، ئي تر گيژي بي ره و ه ري رو و نه کاته دل داري له پيش دا، ده ست نه کات به و ينه هينا نه به رچا و خو ي، وي نه ي خو شه و يستی چا و ده روا ن کرا و ي، پاش نه و ده رژه به رژه چا و ده روا ني نه و نه بيت که خا و نه ي نه و وي نه يه ي چا و پي بکه و ي ئي تر هه ر له و چا و ده روا ن کر دنه دا نه مي ټي ته و ده، بؤ نه و کاته و بؤ نه و جي گايه نه روا ني، که له گه ل نه و خو شه و يسته يدا کو يټي ته و ده.

به دريژايي رژه گار، نارام به خو ي نه دا، به و بر وايه و ده که هه ر نه بې رژه يک له رژه ان نه و کوره ي که له نا و مي شکيا وي نه ي کيشا و ده، له نا و کو راندا بي دوز ټي ته و ده زور کچي و ا هه يه، خو ي وهک (له يلا) دي ته پيش چا و، و ايش دي به بي ربا که رژه يک دي هه مو و که س له

(۱) په يکه ريکي گه و ده ي فيرعه و نين مي صري يه، دروست کرا و يکي نه فسانه بي بيه سه ري ئي نسانه و له شه که ي شپري کي راکشا و ده له به رده م هه رمه کاني (جي زه) دا؛ دريژي نه م په يکه ره (۱۷) ه و به رزي بيه که ي (۳۹ م) گري که کان به (سفنکس) ده يان ناسي، نه مه به يه کيک له کاره هونه ري ه ده گمه نه عه جبا تي بيه کاني دنيا ده ژمي دري، (خفر ع) ي فيرعه ون له ده و ربه ري ۲۴۸۰ پ. ز بنياتي نا و ده.

بابەت (مەجنون) ەكەى ئەو ەو ە گەتوگۆ ئەكەن، لەم پەرى نىشتمانەكەيەو ە تا ئەو پەرى نىشتمانەكەى .

ئەو ەيش ئاشكرايە، كە كچان ەك يەك سەبرى ئەم كەينەويەينە ناكەن ەروەها شېو ەى دلداری ەريەكەيان، مېردى دواروژى ەريەكەيان لەوانى تر جوئيبە لەوكاتەدا كە كچىكيان وای دېتە پيش چاو كەسى رەنگ و بالا درېژ و قزە زەرد و چاو ەنگوينى بى كچىكى تريشيان وای دېتە بەرچاو كە گەنم رەنگ و چوارشانە و قز و چاورەش بى .

بەلام جوانى مەرجىكى بنچينەيبى لای ەموو كچىك كەچى لەگەل ئەو ەيشا، زورجاری وارو ەدا، كەلاوتىكى وارى بەكچەكە بگرى، كە لەگەل وینە ەرە بلندەكەى ناو ميتشكيا بەتەواو ەتى پيچەوانەبى نە ئەو كەلەگەتیبەى ەبى كە ئەو بوى دانابوو لە ميتشكى خۇيدا، نە ئەو جوانيبەيشى ەبى كە بەهيوای بووبى بى، رەنگە درېژىكى وابى كەلەرم بكات ياخود كورته بنەيەكى وادەرىچى كە لە بستە بالاي چل گەزىشە بكات .

بەلكو دوورنبيە كە لووت پان بى، ياخود جىگای ئاولەهيشتا لە ەموچاويما بى .

بەلام زورى پى ناچى، كورەى فروفيئالاز، ئەيخاتە ميتشكى كچەكەو كە لە ەموو كانى دليەو ەزى لى ئەكات، ئەويشى لە ەموو كچىك پى جوانترە كچەيش وای لى دى، ەر ناوى كورەكە ببن دلى لى ئەدا ەرجيبەكيش ئەوى تيانەبى خوى بەتاك و تەنيا دېتە پيش چاو ەموو رۆژىكيش بەگلاراويبەكەو ەچاوەروانى نامەبەرەكە ئەكات، كە نامەيەكى لەلای ئەو ەو ە بو ەيئى بەلكو بەنووسينە شىرى و پىبىبەكەى و ناو ەرۆكە ەيچوپوچەكەى دلى بسروى خو ئەگەر رۆژىكى بو دانابى، ببينى، ئيتەر لە خوئيدا گەشكەدار ئەبى .

ەر كاتىكيش قولى كرد بەقولىا، خوى وادېتە پيش چاو كە قولى كردو ەبەقولى ئەو كەسەدا كە خوا بو ئەوى دروست كردو ە، ئەوكەسەيە كە لەجىتى گشت كەسيتى، لە جىتى باوكى ودايكى و ەموو مرۆفایەتیبە .

ئەو ەيش شەويك لەشەوان رازى دلى خوى بو ەرئەخات، پىتى ئەلنى: خوئشم ئەوييت، پىتى ئەلنى:

مارەت ئەكەم، كەچى كچەكەيش بەخوشيبەكەو ەلەگەلئا رىك ئەكەوى. ئاوا بەم جو ە كورى رۆژگار بەكامى خوى ئەگات .

كەچى ئەو كورەى كەكچەكە لەناوميتشكى خۇيدا ەك وینەيەكى ەرە بلندى خوى داينابوو، دەستى نەكەوت. كار لەكار ترازازا تازە ەى ەو!...

ەلەى دلداریى

نوسەرى: باون بارىنگتون

ەلە نەكەيت وازانى كە ەر پياوى زور دەستى گرتيت و دەستى لە قزتدا، ئەتوانى بېتە مېردىكى باشى پاشە رۆژت چونكە دوورنبيە كە لەپاش تەواو بوونى ژن و مېردى، دەستەكانت وادابنى كە بەكەلكى خوى دىن، قزەكەيشت، ەر ئەو ەى پى ئەكرى كە سەرت گەرم بكاتەو ە .

ەروەها ەلە نەكەيت وازانيت كە ئەو كورەى بەليشاو دياريت بو ئەيئى و ەرشتيك داوا بكەيت بو جىبەجى ئەكات، ئەبېتە مېردىكى باشت چونكە زور دلداری دەست بلاوى و ەيە، كە لەپاش تەواو بوونى ژن و مېردى ەيچ كوناكاتەو ەلەو ەى كە بچى بەگز ژنەكەيا و شرت و شوى لى بىرى، تەنيا لەسەر ئەو ەى كە لەسەر (ئەركى مال) پارەى جگەرەكانى ياخود كرى چاكردنەو ەى پىلاو ەكانى بو نەداو ە .

ئەو ەيش ەلەيە كەوا بزانيت لە يەكەم چاوپىكەوتنەو ە دلداری دەست پى ئەكات ئەگەر ەر ئەتەوى لەگەل ئەوانەدا بسازيت كە ئەو قسەيە ئەكەن، ەر ەيچ نەبى تا دوو سى مانگىك لەسەريەك چاوت بەم و بەو بكەوى و لىيان وردبىتەو ە، ئنجا برپار بەدەيت كە ئەم كورەيە ياخود ئەو كورەيانە كە لەناو ەموو كوراندا خوئت ئەوى و ەلئت بزاردو ە بو ەوسەرى ژيانت .

ەروەها ەلەيە كەوا بزانيت ەموو رۆلەيەكى دلئسى دايك، ئەبېتە مېردىكى دلئسوز بوژنى خوى گەلىك لەو رۆلە دلئسوزانەى دايكيان، بۆلەبۆل لە چىشتەكانى ژنەكانيان ئەكەن، ئەلین ەك چىشتەكانى دايكيان خوئش نين...

زور لەو كورانە نازدارن، رەوشت و خويان تىك دراو ەنازاري، نەك ەر بەكەلكى راباردن لەگەل ژنىكدا نايەن، بەكەلكى ەاودەمبى سەگىكيش نايەن .

ئەو ەيش ەلەيە كە پروا بەو دلدارە خوئىن گەرمە بكەيت، كە ەرەشەت لى بكات، ئەگەر شووى پى نەكەيت جامىك لە (ترشەلۆكى فينك) ئەنوئش، يان خوى فرى ئەداتە دەرياو ەبو ئەمەى خوى بكورژى... ئەمانە ەموو قسەى پىوچن... چونكە ئەم جو ە پياوانە بەكارى خوئشەويستى نايەن، بو كار و فرمانيش دەست نادەن نابى پروايان پى بكەيت ەروا چاكترە كە خوئتان لى پيارىزيت ئەو ەچاكترە لەو ەى كەرۆژتىك بىت، بەهو ە ئەو ەو ە، واز لە ژيان بەيئىن .

دلداریی باو

نوسه ری: ئه لیبزورگلن

ئاخۆ دلداریی ههرهی ئهوانه بووه که له سه رته تای مرو قایه تیدا ژیاون؟... ئایا ههر بابیه تی ئه و سه رده مه کۆنه بووه، که (رۆمیۆ) قسه چاوبهسته کانی خۆی ئه چرپاند به گوتی (جولیت) دا؟!... ئاخۆ دلداریی، ههر به هی ئه و سه رده مه دائه نری، که پالئه وانانی دلداریی ناو میژوو و ناو چیرۆک، له سه ر ماچ کردنی، یاخود له سه ر ده ست گو شینی، یا ن له سه ر په یمانیکی دلداریی و دۆستایه تی راسته قسینه، خۆیان تووشی کوشتن و ته فروتونا کردن ئه کرد؟

یاخود ئه وه ههر شتی که نوسه رانی چیرۆک نه بی نایزانن، ئه وانیه که جاروبار کاره ساتی دلداریی وای ئه م سه رده مه پاره په رستییه تیایا ئه ژین، ئه خه نه به ر ده مان، که هه ست ئه بزویتن و ده روونیش گرتی به ر ئه دن که چی ئه ندیشه یان ههر چه ندیک تیای، له چا و ئه و چیرۆکانه ی کۆندا، که پر ن له کرده وه و هونه رمه ندی پالئه وانانی دلداریی، هیچ ناویتن.

ئهویش له بهر ئه وه یه، که ئه گه ر له کۆری چیرۆک کۆن و نوێ خۆمان دوور بخه ینه وه، پاشان ته ماشای کاره ساتی رۆژانه ی ئیمرو مان بکه ین، هیچ گیانیکی ئه ندیشه یی، یاخود گیانیکی شۆره سواریی کۆن نادۆزینه وه له و کاره ساتانه دا که جار جار ئه یبه ینه وه: گوایه ئافره تیکی نه خۆشیار (مروضه) شووی کرده وه به و نه خۆشه ی که یارمه تی داوه له چاک بوونه وه یدا یاخود پیاویکی ده وله مند کچیکی هه ژاری خواستوه.

له گه ل ئه مه شا، ئه مه ئه وه ناگه ینی که ئیمه له دلداریی نازانین، یاخود وه ک هه ندی کس دیته پێش چاویان، خۆشه ویستییه که مان خۆشه ویستییه کی هیچو یوچ و گێژ و وێژانه یه چونکه هه موو خۆشه ویستییه ک ته نانه ت ئه وانیش که له نا و ته نگوچه له مه دا نه پشکو توون، ته نانه ت له م سه رده مه یشدا، که پیتی ئه لپین سه رده می پاره په رستی نی ناشی، له ئه ندیشه و چیشکه ی خۆش و هه ست بزواندن و ده روون خرۆشان دندا، وه ک خۆشه ویستی پێشیمان وایه، هیچ جیاوازییه کی نییه.

ههر ئه وه ندیه تیایه، که خۆشه ویستی ئه م رۆژه، به نا چاریی چووه ته ئه و شیوه یه وه، که پێوستی ژیا نی ئه م سه رده مه، ئه یه وی چونکه ئه وه ده ست نادا ت که یار به سه رپشتی ئه سپی رازا وه و نایابه و بفرپین له ناو جه رگی شه وی تاریکدا، یاخود ئه و شتانه بکه ین

ههروه ها هه له یه که ده زگیرانه که ت به پاره به خت کردنیکی زۆر، به پاره به فیرو دان بارگران بکه یت. هه موو ده م تی بکو شه، که وای لی بکه یت، بتوانی به ئاسانی دل ت خۆش بکات پێوسته هه روو کتان ئه و پاره یه پاشه که وت بکه ن بۆ پاش ماره کردن.

هه له نه که یه، له گه ل دۆسته که تا ری بکه ویت، به دزییه وه په دووی که ویت په نگه ئه وه له پێشه وه خۆش بی به لام ئه م جو ره ژن هینانه نه یینییه، له سه د جاردا نه وه دوو نۆجاری په شیمانیه کی به ئازاری له دواته بی.

هه له نه که یه، دۆسته که ت هه رچییه کی گوت یاخود نووسی، باوه ری پی بکه یت.

چونکه دلداران بایه خیک نادهن به نووسی نه کانیان، ههر به قاقه ز و مه ره که بی دائه نین قسه کانی شیان به پووشیک دائه نین که بهر با که وتی تا بلتی ناپاکییان له ده ست دی تا بلتی به لپین و په یمانی خۆیان ئه شکین.

ههروه ها هه له یه، که کورپک، ههر له بهر ریکوپیکی و جوانی جله کانی به دل تابه چی... چونکه ئه و کوره ی زۆر بایه خ بدات به بریسکه نه وه ی نینۆکه کانی و، رازاندنه وه ی قری سه ری، زۆر که م به ته نگ مال و مندال و گوزه رانی خۆیه وه ئه بی به لام ئه وانیه که کچان ئه یانده نه بهر کلکان، له بهر که م ته رখে مییان له پاک کردنه وه ی پیلاره کانیاندا، چاکترین میرد له وانه په یدا ئه بی ههروه ها نه که یه هه له بکه یه، دل ت به جیته سه ر ئه و کوره ی که ده ست له فرمانی خۆی هه ل ئه گری بۆ ئه مه ی کاتیکی له گه ل تو دا رابوو ری چونکه پیاوی و، له ده ستی دی، که زۆر به ئاسانی تویش به جی به یلی ههر بۆ ئه مه ی که له گه ل کچیکی تر دا ده ست بازیی بکات هه رگیز ئه وه ت له بیر نه چی، که ئه وی به دل و گیان خوو بداته فرمانی خۆی هه لی سو رپتی، تا به ره مه ی لی ده ربینی، ئه و که سه ئه توانی بی به میردی کی چاکی واکه ماله که ی خۆی بکات به به هه شتی سه ر زه مین.

دوایی، ئه وه یه هه له یه، که له گه ل دۆسته که تابی، کاتی که ئه و دوا ی کاری ناپه سه ند و داوین پیسی بکه وی پێوسته تی بگه ینی که له ئه ندازه ی خۆیدا بوه ستی و لپی تیپه ر نه کات.

داوینی خۆشت به پاکی رابگره ئه وه یه بخه ره پێش چاوت، که هه تا په وش و خووت پاک و په سه ندی، تو له ناو ریگایه کدا ئه رویت که ئه ملا و ئه ولای به گو ل و ریحانه ته نرای به لام ئه گه ر له ریگای راست و داوین پاکی لابه ده ت، درک و دالت دیته ری ئه و رۆژه نزیکه یشت له پێشه وه یه که له ناو سه رگه ردانی و هه ناسه ساردییدا، په نجیه ی په شیمانیت ئه گو شیت و له بریتی فرمی سک خوین هه ل ئه ری ژیت!...

که له نووسراوه کانی چیرۆک نووسه کاندایان خوینینه وه و هک ئهوانه ی له بابته (رۆمیۆ) و (جولیت) هوه گه لیکه تری وهک رۆمیۆ و جولیت هوه نووسراونه ته وه که چی له گه ل ئه وه یشا، زۆر کچی وای ئه بینین، که بالی ئه ندیشه هه لئ ئه گری و ئه فری، ئه وه یش له دلداریی ئه م سه رده مه ئه خوازی، ئه و گیانی شو ره سوارییه، که مه گه ر له چیرۆکه کانی نووسه رانی چیرۆکه دا خویندبیتیه وه.

ئه و وای ئه وئ، که کورده که ی ده زگیرانی، ده زگا و دوکانه که ی خۆی به جی هیشته (که هه ر خوا ئه یزانی ئه و رۆژگا ره درێژه چه ند ماندوو بووه به فرمانه وه) ده ست به جی به نامه به ریکه ی دل سوژدا، نامه به کی بو بنیتر، پری بی له وشه ی چا و به ست که رانه، وه ک گول به بو نه خو شه که ی خۆی سه ری مه ست بکات، به گلۆ له یه کی ئا وریشمیش پیچرایی ته وه پاش ئه وه خویشی به دو ویدا بجی به سه ر گوری سی کدا بو ی سه ریکه وئ که به ته ختی نوسته که یه وه به ندکرا وه ئنجا له گه ل خویدا بیهی تیه ته خواره وه، بو ئه مه ی خو یان فری بده نه سه ر پشتی ئه و دو ئه سپه ی که بو هه ردوو کیان ئاماده کرا وه، ئنجا وه ک تیزکه ی تفه نگ غار بکه ن تا ئه گه نه ئه و په رستگایه ی، که کابرای ریش سپی، له یه کتر ماره یان بکات.

ئه خانم و انابی... چونکه ده زگیرانه که ت، هه ر کاتی و یستی بتبینی، زۆر تر بو ئه وه ئه چم، که ده ست ئه بات بو پارچه ئاسنیکه ی ره ق و گران، که هیچ شاره زای هۆنرا وه و ئه ندیشه نییه... ده ست ئه بات بو ته له فۆنه که ی... دوور نییه که له دوکانی سه وه زه فرو شیکه وه، گوشت فرو شیکه وه، یاخود خلۆز فرو شیکه وه قسه ت له گه ل بکات... ترن... ترن... هۆ هۆ... هۆ... ده زگیرانه که م... من هۆ مه رم! گوئ بگره! ناوت چییه?... من لای ئیستگه ی ترامه که وه...، یاخود له چیشتخانه که دا چا وه پروانیت ئه که م...

یان له سه ر سوچی شه قامه که... یان له به رده م خویندنگا که دا ئه مبینی... کات ئه مه نده یه... ئنجا ته له فۆنه که ی دانه نی و قسه که ی خۆی ئه پریتیه وه.

ئه گه ر بیتو (کیوید) فرمانی خۆی به جی بهی نی، کاره سات و رۆژگا ره هه ر چۆنیک بی، جیگایان هه ر کو بیه ک بی، کور و کچه که، له سه رده مه دلدارییاندا، کامه رانییه که راسته قینه ی وایان پی ئه گات، که ره نگه هیچ پاله وانیکه گه وه ی چیرۆکه کان کامه رانی وایان پی نه گه یشتی.

وه نه بی هه ر کچ بی، که تووشی ده ردی ئه ندیشه بو بی، له دلداریییدا له کورانی شدا هی واهه یه که له ئه ندیشه بازییدا گه یشتو ته ئه ندازه ی شیتی ئه چن، له نامه ی پر له بو نی

خۆشدا نه بی، نانوسی له به ر تیشکی مانگه شه ویشدا نه بی و له سه ر که ناری رووباری شدا نه بی که هه ر چوار لای گول و لاله زاری، نایه وئ بگات به یاری...!

له راستیدا، یه کیکی وای، که م هه ل ئه که وئ که دلداریه کی راسته قینه ی لی بووه شیتیه وه چونکه ئه و خۆی وای دیته پیش چا و که (رۆمیۆ) یه هه موو کچی کیشی وادیته پیش چا و که (جولیت) ه ئنجا ئه گه ر کچه که، له کرده وه ی هیچو یو چانه ی تی ئه گه یشت و پشتی تی هه لکرد ئیتر، ئه و، هه رچی ئه ندیشه و بیتریکه هۆنراوه یی له که لله ی دایه، له بیتری ئه چیتیه وه خو نایش چن، خۆی فری بداته رووباره وه، یاخود ده مانچه که ی بنی به سه ری خۆیه وه، خۆی بکوژی.

ئه چن به و به ره په رچدانه وه یه، له شیوه یه کی راستی په رستیدا دلی خۆی ئه داته وه که هیچ دلداریکه ی نا و چیرۆک په ی به وه نابه ن شکاویی لوته که ی چاک ئه کاته وه ئنجا روو ئه کاته کچیکی تر، له گه ل ئه ویشدا، به ختی خۆی تا قی ئه کاته وه دوور نییه که له چا وه پروانیدا زۆر بییتیه وه له سه ر ئه و قسه یه پروات که کرا وه:

(ئافره ت وه ک ترام وایه نابی تو دوا ی بکه وی پیوسته چا وه پروانی بکه ییت زۆری پی ناچن، ئافره تیکه تر دیته به ر ده ست).

لیردها، پیوسته ئه وه پیتشان بده یین که کوریکه وه ک ئه م کور، مافی ئه وه ی نییه که ژن بهی نی.

چونکه هیچ کچی که له گه لیا، وه ک ژنی، گوزه وانی له گه ل ناکات هۆنرا وه و ئه ندیشه که یشی هه رچه ندی خوتو که ی بدات، به لام له گه لیا به کامه رانی، ناتوانی بزبی.

ئه وه یش ئاشکرایه که هه موو کچی که له پی شه وه، سه رده مه خو شه ویستی و ژن و میتردی خۆی، زۆر به کامه رانی دیته پیش چا و که دانه نی شی ئه وه ئه هی نیته پیش چا و خۆی، که ده زگیرانه که ی و ئه و میتردی چا وه پروانی ئه کات، وه ک سه رداریک له نا و پیا وندا وه ستا وه، به هه موو دل و گیانییه وه خو شی ئه وئ، بو هه ره جیگای خو ش و بلندی ئه بات، له خانوکی وایشدا ئه یحه ویتیه وه که تا سه ر پری بی له کامه رانی نه خه فه تی تیا ئه بینن، نه خه م، نه شه رو شو ر و نه به ره لاکردن، نه هیچ ده ردیک که تووشی ژن و میتر دین.

به لام زۆری پی ناچن، که راستیه تاله که ی بو ده رئه که وئ چونکه ئه و کامه رانییه ی که هی ناویتییه پیش چا و خۆی، ئه و پیا وه یش که کردویتی به نمونه ی هه ره بلندی خۆی، له

جیهانی ئەندێشەیی خۆیدا نەبێ، لە هیچ کۆتییەکا دەست ناکەون ئیتر هەر ئەوەندە بەسە
کە تاقی کردنەوێهەکی بچووکی تۆش بێی بۆی دەرنەکەوێ کە پتیبستە باوەر بەرووداو
بەیتنی: واتا پیاویکی وای بوو، بێتتە مێردی، کە (هەموو) کەموکورییەکانی پیاوانی
تری تیانەبێ، ژیانیککی وایشی بوو بژی، کە (تا بۆی بلوێ) لە گێروگرفت و ناخۆشی
دووربێ.

کەواتە ئەی کچەکە، بەئامۆژگاریی من بکە: ئەگەر لەو کورانت چاوپێکەوت، لەوانەبوو
کە پشتی پێ ببەسترت، بام بێ ئەندێشەیش بێ ئەگەر جوامیتربوو، بام نەبشتوانی
هەستی خۆی دەربیری... تۆ ئەگەر ئەوێ کە وەک دلداریک جوانت نایەتە پێش چاو،
دەس مەنێ بەروویەو و پیتی بلێی شووت پێ ناکەم.

چونکە کە ئەوت لە دەست خۆتدا، مێردیککی وات لە دەست چوو، کە لە باریا هەبوو
بتگەینیتتە ئەو کامەرانییە راستەقینەیی خۆت حەزی لێ ئەکەیت ئەمە لەوێ بوەستت.

کەچی ئەو کورانهی کە بەزمان لووسی و پیاھەلدان و مێ بازبێ ناسک، کچان تاو
ئەکەن، لە راستیدا یاری بەدلێان ئەکەن تاکە سالیکی ژیانێ ژن و مێردی بەسە بۆ
ئەوێ کە هەموو شیرینی و مێ بازبێ و ئەندێشەییکیان لە بیریاتەو.

رەنگە دەزگیرانەکەت لەناو ترامدا دلداری خۆت بۆ دەریخات نەک لە گولزاریککی گۆی
چەمی پروندا، بەلام کەینەوبەینە واپروبووچ، ھانەت نەداتە سەر دەست نان بەروویەو
تۆ کە لەو دەلنیابیت، ئەو بەدل و گیان خۆشی ئەوێت بەدلێش حەز ئەکات بێ بە
ھاوسەری تۆ خۆبشت کە بەچەشنێ ئەو ئەوت خۆش بوو و بشزانیت کە ئەو لە باریا ھەییە
ژبانێ بۆ رێک بخات.

ئتر بۆچ دەست بنییت بەروویەو؟!.

ئەو کورپە کە لەسەر خوان، یان لە تەلەفۆندا، یاخود لە نامەییەکدا، یان لە
تەلگرافییکدا، دلداری خۆت بۆ ئەنوینێ، بێ گومان ئەوکەسە راست ترە لە
دلدارییەکەیدا، لەوێ کە لەسەر ساز و ئاواز نەبێ و لەژێر تیشکی مانگە شەودا نەبێ
دلی خۆت بۆ دەرنەخات.

چونکە ساز و ئاواز و تیشکی مانگەشەو، لە مرۆقدا ئەندێشە وریا ئەکاتەو، ئەویش
وا دیتە پێش چاوی کە حەزی لێ ئەکات کەچی لە راستیدا، ھەرچیەکی نواندوو،
بریتییە لە ھەستیکی دەمدەمی، ھەر لەگەڵ ھۆیەکی لە ناودانەما، ئەویش لەناودا نامینێ

ئەگەرچی ھەموو کچیک حەز بەو ئەکات کە لە ناوچەییەکی پڕ ھەستی و جواندا، چرپەیی
دلداریی بدری بەگوتیدا، بەلام و ھەل ئەگرێ کە ھەموو کچیک ئەو بەخاتە بەرچاوی خۆی
کە دلدارییەکی راستەقینە، بەلگەییەکی بەھێزترە بۆ راستیی ھەست و راستیی ھەلبژاردنی
ھاوسەریکی ژیان.

ئافرەت و دلداریی نوواندن

لەلایەن کچیکەوہیە کە پێش سەردەمی خۆی کەوتوو

نوسەری: دورووشی دیکس

ئایا کچ مافی ئەوێ ھەییە کە دلداریی خۆی دەریخات و لەپیتشا ئەو داوای شووکردن
بکات بەو کورپە حەزی لێ ئەکات؟

وہامەکی منیش ئەمەتا: بەلێ مافی ھەییە!

ھەموومان ئەو ئەزانین کاتێ کە دەنگی ئافرەت بلند بوو ئەو داوای مافی ھەلبژاردنی
ئەکرد، دەنگی پیاوکانیش بلند بوو، بەرپەرچی ئەو خواستەیی ئەدایەو ئەوەندە ھەییە،
کە داوایی ژیری و تینگەیشتویی زالی بوو لە گەلیک جیگادا، پیاوان ئەوێیان بۆ دەرکەوت
کە ئافرەتیش وەک پیاو مافی ھەییە کە دەنگی خۆی بدات بەگوتی ھەموواندا، لە بابەت
ھەموو شتیکیەو قسە بکات وەک خێزان و مائ و بابەتی تر بەلای منیشەو وایە، کە
مافی ئاشکرکردنی دلدارییش ھەرەک مافی دەنگدانی لێ دێ، لە رێگای خۆیەو
ئەرۆات تا داوایی ئافرەت ئەو مافەیشی ئەسینت.

لەپیتش شەری جیھانی یەکەمدا، ئەو بیری داکەوت کە ئافرەتیش مافی ھەییە، ھاوسەری
ژیانێ خۆی ھەلبژیری ئنجا کە شەر تەواوو، بیری تازە کەوتە ناوہو وینەیی بلندی تازە
ھاتە کایەو پێچەوانەیی ئەوانەبوون کە لەو پیتش ئەمان زانین.

ئیتیر بیری یەکسانی ھەردوو رەگەزەکە ھاتە پیتشەو و سەرکەوت، ئافرەتان لە ئینگلتەرە
و جیگیانی تردا کە بەھۆی شەرەو سەرگەردان بووون، دەستیان کرد بەکۆیونەو داوایی
پریری ئەوێیاندا کە ئافرەتیش مافی ئەوێ ھەییە کە سەرەخۆ، داوای شووکردن بکات لەو
سەریانەیی کە لە شەردا، بریندار کران و ئەندامی لەشیان تیک چوو، چونکە ئەوانە
لەبەر ناشیرین بوونی ھەندێ لە ئەندامەکانی لەشیان شەرم ئەکەن داوای مارەکردنی کچان
و ژنان بکەن.

به لای منیشه وه وایه، که پیاو مافی ئه وهی نییه، دلداریی و کاروباری دلداریی هه بر بۆ خۆی بهیلتیه وه چونکه ئافره تیش مافیکی سروشتیی ههیه، کهس ناتوانی بلتی نییه تی که ئه وه هاوسه ره ی خۆی هه لبتیرتی، چونکه هه موو ژبانی خۆی له گه ل ئه ودا به خت ئه کات ئه وه ییش قسه یه کی پر و پوچه که بگوتری، ئاشکرا کردنی دلداریی و پیشاندانی ئاره زووی شوو کردن له گه ل ره وشت و خوی بلندا ریک ناکه وی.

بئ گومان کور چاوپیکه وتنی ئافره تیش به مه به سی شوو پیکردنی، له گه ل ره وشت و خوری چاکدا باشت ریک ئه که وی له وهی که ئافره ته که هه موو فروفیل و چه واشه کردنیکی چاک و خراب له گه ل کوره که دا بخاته کار هه بر بۆ ئه مه ی که تووشی داوی دلداریی خۆی بکات.

ئیه ئه لئین شوو کردن گرنگترین کاره ساتی ژبانی ئافره ته که واته چۆن دلتن بر وایی ئه دات، ئافره ت به به ست بکری له چوونه لای ئه و کوره ی که دلی پیاجووه و له وه ییش دلنیا یه که به شوو پیکردنی کامه ران ئه بی له ژبانی، بۆ ئه مه ی به ئاشکرا داوی شوو پیکردنی لی بکات و بیکات به هاوسه ری خۆی له خۆشی و ته نگانه و سامانیا!؟.

ئیه ئه لئین ئافره ت بۆ ئه وه دروست کراوه که منالی بیی که واته چۆن دلتن بر وایی ئه دات به به ستی بکه ن له هه لبتیردنی ئه و دلداره ی که منالی بۆ په یدا ئه کات؟

داوی ئه وه ییشی لی بکه ن هه ردانیشتی و چاوه روانی بکات تا تووشی چاره نووسی خۆی دی؟ ئیه ئه و مافه ی ئه دهنی که هه ر پیاوئ به دلی نه بوو، پیتی بلتی: (نه) که واته بۆچ ئه و مافه ییشی ناده نی که ئه و پیاو هه ی به دلیه تی، پیتی بلتی: (باشه) زۆر پیاو و اه هه یه، ئافره تی خراب ماره ئه که ن؛ چونکه کچه داوین پاکه کان، نازانن چۆن دلنیا کیش بکه ن ئه وه ییش له به ر ئه وه یه که راستی دلی خۆبان ئه شار نه وه، ناویرن دلداریی خۆبان ده ربخه ن، نه وه ک به سۆزانیان دابنن!...

پیاویش که ئافه تی سۆزانی ماره کرد، وای دیته پینش چاو که له سه ر بنچینه ی دلداریی ماره ی کردووه که چی له راستیدا دلداریه که ی ده ست کرده به للام ئه و دلداریه ی که ئه توانرا له لایه ن کچیکی داوین پاکی سه ربلنده وه پیشان بدری، وه ک ئاگر تکی نه یینی له ناو دلنیا ئه مایه وه^(۱) دلی به جاریک ئه سوتاند، بیی ئه مه ی ئه و هه ستی پی بکات، یاخود کچه که بتوانی بلتی و له ناو دلنیا به لپسه ئه سیی به للام ئه گه ر به اتایه، ئیمه ئه و مافه مان

(۱) یان: وه ک ژیه له مۆ له ناو دلنیا....

به کچه که بدایه، که دلداریی خۆی بۆ ئاشکرا بکات، به مه رجی له وه ییش دلنیا بیی که ئه توانی بیته ژنیکی باشی ئه و کوره، ئه وساکه ئیمه کوره که ییش و کچه که یشمان به تاییه تی کامه ران ئه کرد چونکه ئه گه ر دلداریی بۆ کور به با به تیکی خۆش رابواردن دابنری، بۆ کچ به با به تیکی پیوستی ژبان دانه نری به لکو بۆ ئه و هه موو شتیکی ژبانییه تی.

کچ هه چ پیاو یک بیینی، به میردیکی چاوه روان کراو دیته پینش چاوی ره وشت و خوری وایه، هه ر پیاو یکی ناسیاوی خۆی دیی، ته واو لیبی ورد ئه بیته وه، تا بزانی ئاخۆ به که لکی ئه وه دیی که بیته میردی و پییه وه کامه ران بیی؟ ئه گه ر بیته سه ره به ستیی قسه کردنی بدریتی، هه ر خۆی له خۆیه وه، ئه گاته چاکترین میرد که ئاواتی بۆ ئه خوازنی که چی له بریتی ئه وه، ئیمه دم کوتی ئه که یین ئه وه ییش یه جگار روو ئه دا که پیاو کچیکی و ماره ئه کات که (به دل) حه زی لی ناکات.

بۆ به کا ئه وه ییش و روو ئه دا، چونکه ئه و کچه ی به دلنیا چووه، ئه ترسی لی شووی پی نه کات، ناویری داوی شوو کردنی لی بکات یان کچه که و ابزانی که له به ر چاکی و جوانی خۆی نییه داوی ده ستی ئه کات^(۱) به لکو له به ر سایه و سامانییه تی که چی له راستیدا، کچه که له کانی دلنیه وه حه زی لی ئه کات، به هه موو ئاره زوویه کیه وه ئه یه وی له به ر پییدا بکه وی، بیبه رستی.

به للام ئیمه ئه چین به به ستی ئه که یین له ده رپینی رازی دلی له به ر ئه وه ئه بیته هۆی سه رگه ردانی هه ردو وکیان له ژبانیاندا که ئافره ت داوی جلویه رگیکی تاییه تی ئه کات، یان کلاویکی تاییه تی ئه کات، به سه ر زاری ئه وه په سه ند ئه کات که ئه یدریتی و پییشی ئه گوتری جلویه رگ و کلاوه که له چاکی و قایمیدا نزیکي ئه وانن که خۆی داوی کردوون.

به للام له راستیدا، له کانی دلنیه وه، پیتی ناخۆشه، چونکه ئه وه ی ویستویه تی ده ستی نه که وتوووه. له شوو کردنی شیا هه ر ئه مه روو ئه دات؛ که به لای ئافره ته وه له هه موو جلویه رگ و کلاویکی جیهان بایه خدار تره.

چونکه ئه و ئافره ته ی که شوو به پیاو یکی ناویرا و ئه کات هه ر له به ر ئه وه ی که ده ره تانی نییه شوو به که سیکی تر بکات نه وه ک بی میرد پییته وه له ژبانی، له توانا یدا نییه که له گه ل میردیکی وادا ژبانیکی پر کامه رانی بیاته سه ر، بام میرده که ی خاوه نی ره وشت و

(۱) راستتر: داوی ده کات، گۆرینه که ی ده فاوده قتیکی عه ره بییه. (یطلب یده).

خوبه‌کی هه‌ره بلنډ و هه‌ستیکێ ژۆر پاک و خاوی‌نیش بێ به‌لام ئەو ئافره‌ته‌ی که به‌راستی کامهران ئەبێ له‌ ژیا‌نیا، ئەوه‌یه که شوو به‌و که‌سه ئەکات که دلێ پێوه‌یه‌تی جا له‌به‌ر ئەوه‌ی که کامهرانی می‌ردیش به‌نده به‌کامهرانی ژنه‌که‌یه‌وه، پێویسته له‌سه‌ر ئیمه‌یش که به‌ ئافره‌ت ڕێ بده‌ین داوای شوو پێ کردن له‌و پیاوه بکات که هه‌لی بژاردوووه بۆ ئەمه‌ی بێ به‌هاوسه‌ری له‌ ژیا‌نیا.

دوورنیه، هه‌ندیک هه‌ل بداتێ بلی: که هاتوو ئیمه‌ ڕیگه‌مان دا به‌ئافره‌ت داوای شوو پێکردن بکات له‌و پیاوه‌ی که هه‌زی لێ کردوووه، زۆرجاری وا هه‌یه پیاوه‌که له‌به‌ر ئەوه ماره‌ی ناکات، که هه‌زی لێ ئەکات، به‌لکو له‌به‌ر ئەوه ماره‌ی ئەکات که شه‌رم ئەکات ده‌ست به‌روویه‌وه بێ، به‌زه‌یی پیا دیته‌وه دیاره ئەو ژن و می‌ردیه‌یش سه‌رناگرێ، ئەو سه‌رگه‌ردانییه‌یش که تیا په‌یدا ئەبێ، له‌و سه‌رگه‌ردانییه‌ که مته‌ر نابێ که ئەمانه‌وێ له‌ناو‌دا نه‌به‌یتێ.

به‌لام ئەوه به‌ده‌ستووور دانانێ، په‌سه‌ندتر ئەوه‌یه که به‌شتیکێ که‌م رووداوی وا دابنێ که بایه‌خی پێ نه‌درێ چونکه هه‌یج ئافره‌تیکێ ژیر ئەوه ناکات، دل‌داری خۆی ئاشکرا بکات و داوای ژن و می‌ردیه‌ی له‌ کورپیک بکات، که له‌وه‌پێش نه‌یخستبێته‌ داوی دل‌داریی خۆبه‌وه و، له‌ خۆشه‌ویستی راسته‌قینه‌یشتی دل‌نیا نه‌بێ.

پیاو، پێش ئەمه‌ی ژن به‌یتێ نازانی چۆنی ئەوێ ژنه‌که‌ی وای به‌لام ئافره‌ت له‌مه‌دا، له‌ پیاو، دووربینه‌تره چونکه ئەو، پێش شووکردن، ئەزانی چیه‌ی ئەوێ له‌ می‌رده‌که‌ی ئەزانی، می‌رده‌که‌ی، ئەبێ چۆن بێ له‌به‌ر ئەوه زۆری پێ ناچێ له‌ناو ئەو کورانه‌دا که ئەیاناسی، تی ئەگات کامیان له‌وانه‌یه که له‌ ژیا‌نی ژن و می‌ردیه‌یدا کامهرانی بۆ پێک به‌یتێ.

که‌چی له‌گه‌ل ئەوه‌یشتا، که خۆی و ئەو کورپه‌ی له‌ دلێ خۆیدا هه‌لی بژاردوووه، که‌وتنه‌ ناو کورپه‌که‌وه، ره‌وشت و خووی کۆمه‌لایه‌تی ناچاری ئەکات خۆی وا پێشان بدات که ده‌ربه‌ستی ئەو شووکردنه نییه‌ که‌چی له‌ راستیدا، له‌ کانی دل‌یه‌وه، به‌لکو له‌ هه‌موو ئەندامیکه‌یه‌وه، هاوار هه‌ل ئەستی، داوای ئەوه‌ی لێ ئەکات، که به‌ته‌نگ دلێ کورپه‌که‌وه بێ، بایه‌خی پێ بدات، به‌نده‌یی بۆ بنوینێ ئەمه‌یش له‌وه ئەکات، که پیاویک برسیستی زه‌یفی لێ سه‌ندی^(١) که‌چی له‌گه‌ل ئەوه‌یشتا که خاوی‌نیکێ رازاوه‌ی له‌به‌ر ده‌ما، هه‌موو خۆرشتیکێ خۆش و نایابی له‌سه‌ر دانرا، ده‌ستی بۆ نه‌بات ئاه‌ی سکی خۆی پێ

بشکینێ هه‌موویشتی له‌به‌ر ئەوه‌ی که که‌سیک له‌وانه‌ی نان ئەخۆن پێی نه‌لێن فه‌رموو، خۆبشی نه‌یه‌وێ خۆی سووک بکات و خۆی بخاته ڕێزه‌ی چلێسه‌کانه‌وه.

ئافره‌تیش له‌ ئاهه‌نگی دل‌دارییدا به‌و جووره‌ی به‌سه‌ر هاتوووه که‌س ڕیگایان نادات، ئەوه‌ی ئەیانه‌وێ وه‌ری بگرن یان به‌ئاشکرا داوای بکه‌ن له‌سه‌ر ئەوه‌یشته‌وه پێی نه‌لێن مرڤنی چاکتره له‌وه‌ی که خۆی داوای شووکردن له‌ که‌س بکات.

ئاخۆ ئیتر ئەوکاته نه‌هاتوووه، که به‌پێویستی بزانی، به‌ هه‌موو نازایه‌تییه‌که‌مانه‌وه بانگ بده‌ین: که چاره‌کردنی راسته‌قینه‌ی که‌ینه‌وه‌بینه‌ی ژن به‌ره‌للاکردن و داوین پیسی ژن که دادگا‌کانیان خه‌ریک کردوووه به‌خۆیانوه، به‌وه ئەبێ که ماف بدرێ به‌ئافره‌ت، ئەو می‌رده بۆ خۆی هه‌ل بژیرێ، که هه‌زی لێ ئەکات، نه‌ک وای لێ بکری که به‌ناچاری شوو بکات به‌و که‌سه‌ی که ڕۆژگار بۆی هه‌لبژاردوووه، یاخود که‌سانی تر بۆیان هه‌لبژاردوووه ئەویش له‌به‌ر ئەوه‌یه که ئافره‌ت باشتر تی ئەگات له‌ بابه‌تی خۆشه‌ویستی له‌پیاو به‌شیکێ هه‌ره‌ گه‌وره‌ی دل‌کێش کردنی له‌ش و ده‌روونیش، که بنچینه‌ی هۆگری راسته‌قینه‌یه له‌ ناوه‌ند کچ و کوردا، به‌ره‌و رووی ئافره‌ت ئەبیته‌وه بێجگه له‌وه‌ش که ئافره‌ت له‌بابه‌ت پیاوه‌وه برباری راسته‌ر ئەدات له‌ پیاو که له‌بابه‌ت ئافره‌ته‌وه ئەیدات هه‌لبژاردنه‌که‌ی ئەو چاکتریش و قایم تریشه.

ئافره‌ته‌که‌ له‌ پیاوه‌که، خۆی، باشتر ئەزانی که پیاوه‌که‌ی چی له‌ ژنه‌که‌ی ئەوێ و چی پێ خۆشه و چیه‌ی پێ ناخۆشه کچی وا هه‌ل ئەکه‌وێ له‌ناو ئەو کچانه‌دا که له‌ پیاویک کۆ ئەبنه‌وه، پیاوه‌که ئەو هه‌ر به‌بیریشدا نایه‌ت، که‌چی ئەو ئەزانی که ئەتوانی بیه‌سته چاکترین ژن بۆ ئەو، ئەگه‌ر مافی بدرایه‌تی دل‌داریی خۆی بۆ ئاشکرا بکردایه هه‌روه‌ک پیاو ئەو مافه‌ی دراوه‌تی و ده‌ستیشتی بگرتایه و ببیردایه بۆ تۆمارگای ژن هینان^(١) بۆ وینه، پیاویک به‌یتنه‌ره پێش چاوی خۆت که ژنه‌که‌ی مرڤیت و چه‌ند منالیکیشی بۆ به‌جی هیشته‌ی؛ چاکترین ژن بۆ پیاویکی وا، ئافره‌تیکێ ته‌مه‌ن ناوه‌نجیه‌یه، که بتوانی خۆشی له‌وه ببینی که بیه‌سته دایکی مناله‌کانی که‌چی له‌جیاتێ ئافره‌تیکێ وه‌ها، ئەو ئەچی کچیکی شو‌خوشه‌نگی تازه ته‌مه‌ن هه‌ل ئەبژیرێ بۆ خۆی، که زۆری پێ ناچێ رووناکی ماله‌که‌ی لێ ئەکات به‌تاریکی، شه‌روشۆرپیکێ یه‌جگار نه‌نگ و ناخۆشیش له‌گه‌ل مناله‌کانیا ده‌ست پێ ئەکات.

(١) یان: ده‌ستیشتی بگرتایه و ببیردایه و ماره‌ی بکردایه...

(١) یان: په‌ریشانی کردی، بێ هیزی کردی...

ههروهه ها ئه و پياو و پياو به پيش چاوت كه ههز له چيشتي مالى خوئ و ژيانى خانووى خوئ بكات، كه چى تووشى كچىكى وا ببیت رقى له چيشت لىنان ببیتته وه و گرفتارى ئاههنگى شهوان ببیت، ههه رۆژه دهستى جلى تازه له بهر بكات، بۆ ئه مەى له پيسى ناوماليش خوئ رزگار بكات ناچارى بكات كه له ميوانخانه كه دا بژين، بىر كه ره وه له و پياوه، كه ئه بى چهنده بههه ناسه ساردى به وه بژى!...

پاش ئه وه بىر له وه پيش بكه ره وه كه چۆن ئه توانرا ئه م هه ناسه ساردى به نه هيلرئ روويدات، ئه گهه ئافره ته ته مهن ناوه نجى به كهى و پنهى يه كه م رتى بدرابه، وهك داى كى كى كارگوزارى خوئ ده رى خستايه ههروهه رى به و كچه پيش بدرابه كه ئه زانى كاروبارى ناو مال باش هه ل بسورپى، چهنده نمونه به كهى چيشته كانى دهستى خوئ و مال رىك خسته كهى پيشان بدايه به كورتى چهنده سه رگهردانى وا هه به، ئه توانرئ له خو دوور بخرى ته وه ئه گهه رى به ئافرهت بدرابه، ميره ده كهى خوئ به ئاره زووى خوئ هه ل بژار دايه سه رگرتنى ژن و ميره دى و سه رنه گرتيشى، ئه وه ندهى په يوه ندى به ژنه وه هه به، به نده به وه وه كه چ جو ره هه ستى كهى هه به به رامبهه ميره ده كهى خوئ.

له مه دا ته ماشاى چا كى به كانى خوئ و كه مو كور به كانى ميره ده كهى نه كراوه كه يه وه به يه نه كه له سه ره ئه مه به نده، ئايا ميره ده كهى به دل به تى يان به دل به نيه؟ ... جا ئه گهه ميره ده كهى خوئ نه چو و ببیت به دلا، هه رگيز پى به وه كامه ران نابى، بام ميره ده كه يه شى خو شه و بى ستى و دل سو زى خوئ بۆ بنوئى، و ديارى و داهاتى پيشكه ش بكات و هه رچى چا كى شه له ژياندا بۆ ده ست بخت به لام ئه گهه ر ئه م ميره دهى خوئ ئه يه وى، ده ستى كه و تى به، بى گو مان به هه موو دل به كه يه وه ئاماده ئه بى كه هه موو جلوبه رگى كى كو ن له بهر بكات و، هه موو خو به خت كردن به كى ش بۆ دل را گرتنى ئه و بكات.

له راستيدا، هه موو ژنى كى توند و تووره و چه نه باز و ئا ژاوه گى ر، كه جى هان له ميره ده كهى و كه س و كارى ميره ده كهى ئه هى تى ته وه يهك، بۆ به كا واى لى دى، كه ئه و شو وهى به دل به تى^(۱) ده ستى نه كه و تووه به لكو ناچار يان كردو وه كه شو بكات به يه كه تى كى تر له بهر ئه وه ئه و پيش، رقى خوئ به م ميره ده ئه رى ژى، تو لهى خوئ شى له و كو مه لايه تى به زۆر داره ئه كاته وه كه به ش براوى كردو وه له تا قى كردنه وهى ئه و ژيانهى كه ئه يو بى ست له گه ل ميره دى كى وادا به سه رى ببا كه به دل به خوئ بى.

ئه مه راسته كه ئافرهت تا ئه ندازه يهك ميره ده كهى خوئ به ده ستى خوئ هه ل ئه بژى رى كه م ژنى وايش هه به كه پى له وه نه نى بام به دزى شه وه لاي خوئ پى لى بنى كه خوئ بو وه ميره ده كهى خوئ هه ل فرى وان دو وه مارهى بكات.

له راستيدا، ئه گهه كور وازى لى به نى رى، هه رگيز بىر له ژن هى نان نا كاته وه خو ئه گهه هه ل فرى وان دنى كچى كى ديار دى كرا وى ش نه يى ته ئاره وه، به شه نك و شو خى به كهى و خو رازان دنه وه كه يه وه، ئه و كور به دل به نه ئه چو وه سه ره ئه و كچه و ماره يه شى نه ئه كرد به لام ئه بى ئه وه پيشمان له بى رنه چى، كه هه رچى فر مانى كى به دزى به وه بكرى، به ته وا وه تى جى به جى نابى، كه مى ش رى ك ئه كه وى كه به ته وا وه تى سه ر بگرى جا ئه م رى گا دوور و درى ژه به كه خرا وه ته سه ره ئه ستوى ئافرهت، پى واى پى ا كى ش بكات بۆ كو شتار خانهى ژن و ميره دى، كه ئه وه مان بۆ لى ك ئه داته وه، له به رچى زۆر بهى پى وان هه ره له نا وه راستى رى گا وه خو يان دو ئه خه ن و هه را ئه كه ن ئه مه ش سه رسو رمانى پى نا وى چونكه جى وا وازى به كهى گه وه هه به له نا وه نده ئه و را كه ره دا كه به دزى به وه داو ئه نى ته وه له سه ر رى گاى نى چى ره كه يدا و، ئه و را كه ره پى ش كه به هه موو ئازايه تى به كهى خو به وه روو ئه كاته نى چى ره كه و به گول له يهك ئه يكو رى.

ئه وه بو له مه و پى ش پر و پو جى ئه و قسه به م ده رخست كه ئه لى: ده ر بى نى دل دارى و ئاره زو و پى شان دانى شوو كردن لاي كور پى ك، بۆ سه ره به رزى ئافره تى ك ده ست نادا جا لى ره دا ئه مه وى له و خا وه ن توانج و پلار انه پى رسم: ئافرهت بۆچ وا به جوانى خوئ ئه رازى نى ته وه؟ بۆچ ناز و شه نگو شو خى پى شان ئه دات؟ ئايا هه ره له بهر ئه وه نى به كه كار بكا ته دل به پى وان، به هى واى ئه وهى كه له نا وى اندا يه كى كى وا هه ل بژى رى كه به تى وانى شو وى پى بكات؟! جا ههروهه كو له وه پى ش گو تم، ئايا ده ر بى نى دل دارى به ئاشكرا، بۆ سه ره به رزى ئافرهت، له وه چا كتر نى به، كه ئافره ته كه له وشى وه فرى وانه خو ا رو خى چ و پر و پو چه دا خوئ بنوئى؟!...^(۱) ته نى ا، به ره به رچدانه وه به كه كه لى ره دا نر خى هه بى، ئه وه به كه له با بهت سامانى ميره ده كه وه بكرى هه موو ژنى ك، له گو زه ران و ژيانى به سه ره ميره ده كه يه وه به له راستيدا زۆر پى گر انه، كه له كاتى دا وكر دنى ماره كردن يا، ئه وه پى شى لى دا وا بكات كه تاسه ره ميره ده كهى بى ژنى به لام ئه م به ره به رچ دانه وه پى ش، خوئ، خوئ، به ره به رچ ئه داته وه

(۱) له راستيدا ئه م ده ر بى نه زۆر سه ير و عه جبا تى به هه ره نه بى با راستى به: (... بۆ ژيانى پر له ئا ژا وهى ژن و ميره دى) ده رى بى رى يا (... بۆ لانهى ئالوز و پر له جهنگى ژن و ميره دى).

(۱) راستى: ئه و شو وهى ده يو بى ست...

چونکه له ئافره تاندا، ئافره تی وا ههیه، له میترده کهی خۆی گه لیک دهوله مه ندرته ههروهه
ژمارهیه کی زۆریشیان تیا ههیه که له توانایدا ههیه، خۆی، خۆی بژیینی جا له بهر ئه وهی
ئیمه پیاو بهش براو ناکهین له وهی که لهو جوژه کچانه بچیتته پيشه وه و داوای ماره کردنی
لی بکات، ههروهه له رووی بیری دروستیشه وه، مافی ئه وه مان نییه که ئافره ت،
هه رچه ندی هه ژاریش بێ، لهو مافه بهش براو بکهین که بچیتته پيشه وه له پیاو و داوای
لی بکات ماره ی بکات به لکو داوا کردنی ئافره ت له پیاو که ماره ی بکات، زۆر تر پیک
ئه که وێ له گه ل ده ستوری سروشتدا، که پیاوانی بۆ ئه وه داناوه وه ک خۆتان ئه لێن ئافره ت
به خپو بکه ن.

کچی شاه^(۱) پێ ئه درێ شوو به وکه سه بکات که به ئاره زووی خۆی هه لی ئه بژیری
ئه مه ییش مافیتیکی وایه، که پیتویسته به هه موو ئافره تیک بدری تا کو بتوانی به ریه ستیی ژن
به ره لاکردن و هه موو سه رگه ردانییه کی ژن و میتردی بکری^(۲) چونکه له وه دا کامه رانی
ژنی تیا یه، سه باره ت به وه ی که ژنیکی وای ده ست که وتوو که ئاماده یه بۆ به ختکردنی
سه رسامانی خۆی له پیتا و دل راگرتنی ئه ودا.

په یوه ندیی هه ردوو ده زگیران

نووسه ری: به رنارما کفادن

بۆ ئه مه ی ته ندروستی ئه ندامه کانی سک و زا به باشی پیا بیری پیتویسته هه ردوو په گه ز
له ئه ندازه به ده ر هوگری به کتر نه بن.

په نگه ئه م قسه یه مان به لای هه ندی که سه وه، پینچه وانیه قسه کانی پيشومان بیت، که
ها و ارمان ئه کرد بۆ پیتویستی تیکه ل بوون، له ناو هه ردوو په گه زدا، له جیگا گشتییه کاندای،
وه ک خویندنگا و فرمان و به زمگا هه پاکه بێ گه رده کان به لām له مه دا پینچه وانیه یی نییه
چونکه مه به سی ئیمه له تیکه لی، تیکه لی کۆمه لایه تی رووته نه ک تیکه لی تر.

په نگه به لای کورپیکه وه ئه وه خۆش بێ، که ئه و کچه ی له گه لیا رانه بویری له شه ویکی پر
به زمو په زما، له ناو خیتزانی کدا، که له گه ل جوێ بوونه وه له یه کتر له به ر ده رگا دا، ماچیتیکی
کچه که بکات ئیمه هه رگیز ئه و کرده وه یه په سه ند ناکه یین.

(۱) شازاده.

(۲) ژن به ره لاکردن: ژن ته لاقدان.

چونکه له ئه نجامدا زیانیکی گه وره ی لیه په یدا ئه بێ، له راستیدا نه نکه کانیش،
مافیان هه یه، که له کرده وه ی وه ها رووی خۆیان گرژ بکه ن چونکه ئه و ماچه، ماچیتیکی
تریشی له دواته بێ. ئه ش گاته سه س ماچ و چوارماچ ئه وه ییش وه ک خوارنده وه ی مه ی وایه
هه ر ئه وه ندی به سه که جامیک بخوریتته وه، ئیتر مه ی خۆره که، ئاره زووی ئه چیتته سه ر
مه ی خوارنده وه، به جام و دوو جام واز ناهیتنی تا ئه یگه تینیتته ئه و په ری سه ر خۆشی به لām
ئه وه ندی هه یه، خۆشی په گه زیازی له خۆشی مه ی خۆری خرابتر و زیانیسی زۆر تره.

خۆراگرتن، چاکترین شیوه ی، ره وشتی چاکه هه روه ها گرنگترین هویشه بۆ ده ست
که وتنی ژیانیتیکی پر سکوزای ژیرانه و دروست و پر کامه رانی چونکه زال نه بوونی مرۆف
به سه ر ئه م جوژه ئالۆشی دلدارییانه دا، زۆر جار کاره ساتی نه نگ و سامناکیان لی په یدا
ئه بێ هه روه ها ئه بیته هو ی ماندو کردنیکی خرابی که لوپه لی ده مار، که زیانیکی زۆریشی
لی ئه دات.

باوه ش پیا کردنی کور و کچیتیکی دلخوازی یه کتر، ته نیا یه ک ئه نجامی لی په یدا ئه بێ
چونکه به هو ی ئه م کیش کردنه ی له شه یانه وه، یان هه ره ییچ نه بێ، به لای که مه وه به خۆی وا
ئه لی بۆ ئه مه ی پاکانه بۆ کرده وه که ی خۆی بکات.

جا ئه گه ر کچه که له و ئافره تانه بوو که به په ره ژشه وه په روه رده کرابی و له وه پيش ماوه ی
نه بووی که ئه م جوژه به زمانه ی له گه ل بکری، ئه و ساکه ئه ویش وا ئه زانی که ئه م ده ست
کردنه مل و باوه ش پیا کردن و نازگرتن و ماچموچ کردنه به خۆی نییه، به لکو هه موویان
پیکه وه به لگه یه کن له به لگه کانی خۆشه ویستی راسته قینه که چی راستییه که ی وانیه.

پیتویسته ئیمه ییش بێ په رده ئه وه پيشان بده یین چونکه ئه م ده ست بازیانه، هه ر
نیشانه ی دلکیش کردنی له شن ئه م دلکیش کردنه، په نگه بگاته راده ی خۆشه ویستی،
به لām په نگه نه ییش گات به لām به جوړیتیکی تیکرای، شتیکی ده مو ده ستییه.

پاش خۆ دامرکاندنه وه، له ئارادا نامیننی جا نه زانینی ئه م راستییه، بۆته هو ی
ئاپروو چونی زۆر کچی به سه زمانی داوین پاک جا ئه گه ر هیشتا کچانی وا ما بن که به م
راستییه نه زانن، ئیمه ییش به پیتویستی ئه زانین که ئه م راستییه یان لی ئاشکرا بکه یین.

زۆر کهس بر وایان وایه که ده زگیرانی ماف ئه دات به هه ردوو ده زگیران، هه موو
ده ستبازییه کی وا بکه ن به لām، ته نانه ت له ناو ده زگیرانه کانیشدا، ئه م جوژه ده ست
بازیانه، دیسانه وه ئه نجامیان به و زیانانه ئه گات.

چ له رووی رهوشت و خووهوه، چ له رووی تهندروستیبیهوه.

دباره ئیمه‌بش پیمان ناکړی دهستوریکي گشتی دابنیتین بۆ ههموو جووته ده‌زگیرانیک، که پتوبسته چی بکه‌ن و چی نه‌که‌ن به‌لام نه‌مانه‌وئ سهرنجیان بۆ نه‌وه رابکشین، که زۆری ده‌ست بازیی نه‌بیته هزی ماندوو‌کردنیکي زۆری که‌لوپه‌لی ده‌مارو سک و زایان له‌گه‌ل کزکردنی تهندروستی گشتیبیاندا.

له‌راستیدا ده‌زگیرانی به‌هه‌نگاویک دانانری بۆ مه‌شق کردن له‌سه‌ر په‌یوه‌ندیی ژن و میتریدی نه‌وه ههر بۆ نه‌وه دانراوه که ههر دوو ده‌زگیرانه‌که له‌کرده‌وه و ره‌وشتی هوش و ده‌روونی یه‌کتر تی بگهن، تا بزانی ناخو پییان نه‌کړی له‌گه‌ل یه‌کدا ریک بکه‌ون و بینه ژن و میتردی یه‌کتر و له‌ژیانی ژن و میتردیشدا کامهران بن، یان نا به‌لام ده‌ست بازیی ههر له‌دلکیش کردنی له‌شوه په‌یدا نه‌بی جا نه‌وه که‌سه‌ی له‌سه‌ری پروات، دوورنیسه‌ بگاته نه‌وه‌ی کچه‌که ماره بکات، به‌لام هانه‌ده‌ره‌که‌ی خو‌شه‌ویستییه‌کی کوترانه‌یه. چونکه له‌رووی هوش و له‌رووی گه‌لی شتی تره‌وه له‌گه‌لیا ریک ناکه‌وئ نه‌نجامی نه‌وه ژن و میتردییه‌بش سه‌رگه‌ردانییه‌کی ته‌واو نه‌بی.

خو‌شه‌ویستی، نابی له‌و نه‌ندازه‌یه ده‌ریچن، که ههر دوو ده‌زگیرانه‌که دل‌سوژی و ریزگرتیان به‌رامبه‌ر یه‌کتر بپاریزن پتوبسته له‌سه‌ر ههموو کچیکیش، که ریز له‌له‌شی خو‌ی بگری و به‌شتیکي پیروزی بزانی، هه‌روه‌ها ههموو که‌سکیش بخاته سه‌ر نه‌وه‌ی که ریز له‌له‌شی بگری و به‌شتیکي پیروزی دابنیت چونکه ژبان رووی تری زۆر هه‌یه جیهانیش پر له‌و خو‌شیه‌ پاک و بی‌گه‌ردانه‌ی که ههر دوو ده‌زگیران نه‌توانن تیری لی بخون، بی‌نهمی زیانیک له‌خو‌بان بدن به‌لام زیانی گه‌وره له‌وه‌دایه، که ئالوش و خو‌شی میبازی وربا بکرتیه‌وه و به‌خو‌رایي که‌لوپه‌لی سک و زاو ده‌ماره‌کان ماندوو بکرتین.

ئیمه له‌تۆمان ناوئ که که‌لوپه‌لی سک و زا کردنت کز بکه‌یت ئیمه نه‌مانه‌وئ نه‌وه که‌لوپه‌له‌ به‌هیزه‌وه بمینیته‌وه هه‌روه‌ها نه‌بشمانه‌وئ کرده‌وه‌ی بابه‌تی سک و زا له‌بیر خو‌ت به‌یته‌وه تا له‌شبه‌یه‌کی دروست و په‌سه‌نددا ده‌زگیرانه‌که‌ت ماره نه‌که‌یت و ژن و میتردییه‌کی به‌رز و پیروزی له‌گه‌لدا به‌جی نه‌هینیت.

مانی دندار

له‌ماجدو‌لیننه‌وه وه‌رگیراوه^(۱)

له‌ماجدو‌لیننه‌وه بۆ ستیقن:

ستیقن چیت کرد؟ تو‌دوینتی شه‌و ئارام و سه‌روئت له‌من تیکدا چونکه هه‌رچه‌ند نه‌وه ماچه‌تم بیه‌ر نه‌که‌ویتته‌وه که له‌ناوچه‌وانت کردم، وا هه‌ست نه‌که‌م که ناگرتکت به‌رداوه‌ته گیانم.

لاپه‌ره‌ی ژبانیشم که تا دوئ شه‌و سپی و پاک و بی‌گه‌ردبوو، به‌و ماچه‌په‌له‌یه‌کی ره‌شی تیکه‌وت، هه‌تا ئیستا هه‌ر نه‌بزویتته‌وه هه‌ر خه‌ریکی نه‌وه‌م که له‌بیر خو‌می به‌رمه‌وه، که چی وه‌ک یه‌کیک که تاریکایی به‌چاوی داهاتبی هه‌ر نه‌مه‌وئ لای بیه‌م و بۆم لانا‌بریت چاوه‌کانم فرمی‌سکیکي زۆریان هه‌ل رشت، زۆر له‌خو‌ایش پارامه‌وه که له‌گوناهم خو‌ش بی‌نایش زانم چیم به‌سه‌ردینتی هه‌روه‌ها نایشزانم چۆن له‌رۆژی چه‌ندو‌چوون کردندا، له‌به‌رده‌میا بوه‌ستم، منیک که نا به‌م جو‌ره له‌به‌ر گونا‌هباری ناوچه‌وانم ره‌ش بو‌بی و، به‌م په‌نگه‌یش له‌شه‌رماندا په‌نگم سوور هه‌لگه‌رایی؟!... لیت ناشارمه‌وه، نه‌ی گه‌وره‌م که نه‌گه‌ر به‌وه دل‌ی خو‌م نه‌دایه‌وه، که تو‌نه‌وه ماچه‌ت به‌زۆر لی سه‌ندم و به‌خو‌اهیشی خو‌م نه‌مدایتی، ئیستا که خو‌م ده‌رمان خو‌ارد نه‌کرد ستیقن، ئیتر جاریکي تر وا نه‌که‌یت.

نه‌گینا، رۆژیک له‌رۆژان به‌کوژراویی نه‌مبینی.

له‌ستیقنه‌وه بۆ ماجدو‌لین:

پیش ئیمه‌رۆ نه‌وه‌م نه‌نه‌زانی، که نه‌وه که‌جه‌ی دل‌داریی و په‌یمانیشی دابی به‌دل‌داره‌که‌ی خو‌ی، له‌پیش ده‌م دۆسته‌که‌یشیان سوئندی دل‌سوژی و چاکه‌دانه‌وه‌ی خو‌اردی که هه‌ر بۆ نه‌ویشی و دۆسته‌که‌یشی هه‌ر بۆ نه‌ویشی، هه‌روه‌ها سوئندیشی خو‌اردی که مه‌رگ نه‌بی له‌یه‌کتر جو‌ییان نه‌کاته‌وه... ماچیکي به‌رز و پیروزی به‌زۆریان له‌دۆسته‌که‌یه‌وه که ناوچه‌وانی ماچ کردی، که هیچ له‌گه‌ل نه‌وه ماچه‌دا جیا‌وازیی نییه که برا ماچی ناوچه‌وانی

(۱) ماجدو‌لین: یه‌کیکه له‌به‌ره‌مه‌ وه‌رگیراوه دپاره‌کانی نووسه‌ری میسری (مسته‌فا لوتفی مه‌نقه‌لوتی) ۱۸۷۶ - ۱۹۲۴، به‌پال نه‌مه‌دا (النظرات، العبرات) هه‌ر هی نه‌رن. ناوبراو له‌نه‌زه‌هر خو‌یتندوویه و قوتابی (شیخ محمه‌د عه‌بده) بووه.

خوشکی خوئی ئەکات یاخود خواپەرستییک ماچی دەستی قەشەى خوئی ئەکات.

من وام دیتە پیش چا، ئەى (ماجدۆلین)، کە تۆ چەواشەى خۆمت کردووه، خۆت داناوه بەدلداری لەراستیدا تۆ لە دلداری زۆر دووریت چونکە ئەو کچەى دلداری بکات. دەرەستى ئەوەنبییه، کە ماچیک بیهخشی بەدۆستهکەى خوئی چاوهروانى ئەوهیش ناکات کە دۆستهکەى ئەو ماچەى بەزۆر لى بسینى.

ئىستا تیگەبشتووم، کە گریانەکەت لەبەر دەها و، شلەژانەکەى دەستت لەناو دەستما و، دل لى دانەکەت لە چاوپیکەوتنما، لەرووی دلداریتەوه نەبووه، بەلکو لەرووی ترس و لەرزووه بووه دیارە کە لات لى کردوومهوه و، خۆشەویستنت بۆ پیشان داوم و، هۆگرم بویت، لەبەر ئەوه نەبووه، کە بەراستى خۆشت ویستبم بەلکو هەر لەبەر ئەوه بووه کە کچیکى کزی بەسەزمانى وەک تۆ، هەر ئەبوو دل بداتە پیاویکی بەهیز کە پشتى بگرى.

تۆ پێم ئەلێى: دوینى شەو لەبەر خەموخەفەت خەو نەچۆتە چاوت، جیگات بەخۆت نەگرتووه بەلام من پیت ئەلیم: ئەوەتى هەم شەوى وەک ئەو شەوه خۆشم رانەبواردووه چونکە هەر ئەو ماچەم ئەهینایهوه پیش چاوى خۆم کە لەناو چەوانتاکردم، کە لای من وەک دوو لیوێ گولنارى وابوو کە خۆشترین زەردەخەنەم بۆ بکەن هەستیشم ئەکرد بەگیانى دلداری بەناو دەمارەکانى لەشما هاتوچۆیان ئەکرد، وەک یەکیک مەبى خواردبیتەوه گری بەردابووه لەشمهوه کەچی ئیمرو وام دیتە پیش چا، لە یەیکەرتیکى بى گیان ئەکات کە لەبەردیکى رەق و تەق دروست کرابى، لەبەر دەستما وەستابیت، نە ببزویتەوه، نە ورتەیشى لیوێ بیت. مەخشە، ماجدۆلین! من بۆیهکا ئەو ماچەى ناوچەوانتم کرد، چونکە پروام وابوو، کە ماچی ژنى خۆم ئەکەم چونکە من جیاوازیبەک نابینم لە ناوهند سەردەمى دلسۆزبیدا کە لەبەردەم خۆشەویستى دایه و، سەردەمى مارەکردنیشدا کە لەبەردەم کەشیشا ئەکرى سوپاسى ئەو چەندکاتە کەمەبشت ئەکەم، کە لەبەردەمى تۆدا تیا کامەران بووم، هەر چەند لەو کامەرانیبەشدا چەواشە بووبووم ئەبشتوانم پیت بلیم کە هەتا ئەم کاتەیش، ئەو پیمانەى پیم داویت نەم شکاندوه تا ئیستایش لە دلما جیگات هەیه وەک خۆشم ویستویت.

چونکە من بۆیهکم خۆش نەویستویت کە پاداشى خۆشەویستیبەکەت بدەمهوه، هەر وهه بەبەر ئەویش نەچوویت بەدلما کە جوان یان ژیر یان زبەرک بوبیت لەبەر هیچ شتیکی وایش خۆشم نەویستویت کە پیاو لەبەر ئەوه ئاfrهتەى خۆش ئەوی بەلکو هەر لەبەر خۆشەویستى، خوئی، خۆشم ویستویت ئیتر ئەسپەردەى خوابیت.

نامهى دلداریى

لە ماجدۆلینەوه وهرگیراوه

من زۆرم بۆ نووسیویت بەلام تۆ نە زۆرت بۆ نووسیوم، نە کەم، چونکە تۆیش وهک زۆریه کچان پروات وایه کە هەر کچى نامەیهکی دلداریى بنیرى بۆ خۆشەویستەکەى خوئی، یان گوناھبارە، یان بى ئاپرووه!... بەلام من پروام وایه: ئەگەر کچیک وانەکات، بەپەند و پەراویزە، چەواشە کەرە چونکە ئەو کچەى، بەراستى دللى خوئی بەخشیبى بەیهکیک هیچ شتییک نابینى بەرەستى بکات لەوهى کە نامەبنیرى بۆ دلخوازەکەى خوئی، کە لەلای نبییه، ئەوهى تیا بنووسى کە ئەگەر لەبەر وه روویشى دابى، هەر ئەوهى پى بلتى.

پاریزگاریش لە کوپى دلدارییدا، بیروباوەریکە، لە ئاfrهتیک ئەوهشیتەوه کە داوین پیس بى، هەر رۆژه دۆستیک بگرى و سوتندیکى گرانیشى بۆ بخوات کە لەپیش ئەودا دللى بۆکەسى تر نەکردۆتەوه چونکە ئەو ئەترسى لەوهى، کە بەدەستى خوئی، ئەوه بنووسى لەسەرخوئی لەو رۆژەیدا، کە کەینهوبەینهى سبەینى لى تیک بدات بەلام ئاfrهتەى داوین پاک، لەوانه هەمووی دووره چونکە ئەو دلداریى ئەکات، دللسۆزبى ئەنوینى لە دلداریبەکەیدا چى لە دلایه ئەلێى، هەر ئەوهیش ئەنووسى کە ئەیلێ!...

کەواته، ئەى ماجدۆلین! تۆیش نامەم بۆ بنووسه چونکە ئەو کەسەى بتوانى رازى قسەکانت بشاریتەوه، ئەبشتوانى رازى نووسینهکانبشت بشاریتەوه ئەوهیش بزانه، کە من ئەو پیاوهنیم نامەکانت لى بکات بەشیریک و ملتى پى بپەرتینى، کاتى کە بتەوى لە دەستى دەر بازبیت هەر وهه تۆیش ئەو کچە نیت، کە بەخوئی رەوا ببینى، دللى خوئی بیهخشی بەپیاویک کە بازگانی بەرازی ئاfrهتانهوه بکات.

له ماجدۆلینه‌وه وه‌رگیراوه

له‌نامه‌یه‌کی ماجدۆلینه‌وه:

هه‌موو باه‌تییکی کامه‌رانی، ئاماده‌کراوه له‌به‌رده‌ما باوکیشم هه‌ر کامه‌رانییه‌کی من هه‌بێ به‌کامه‌رانی خۆی ئه‌زانێ هه‌ر سه‌روه‌ت و ئارامی خۆی ئه‌زانێ تا منیش نه‌بینێ به‌روویه‌کی خۆشه‌وه، هه‌یچ چاوه‌ نه‌ندازێکی جوانی پێ جوان نییه‌ ته‌نانه‌ت کاروباری باخچه‌که‌یشی ده‌ست لێ هه‌ل ئه‌گرێ تا گه‌لاکانی وشک ئه‌بن و گۆله‌کانی ئه‌وه‌رێن، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی کاروباره‌کانی من پێک به‌یئێ و پێبوستییه‌که‌نام جیبه‌جێ بکات.

که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشا من ئه‌گریم... به‌خۆرایێ ئه‌گریم... له‌سه‌ر هه‌یچ دلتنه‌نگ ئه‌بم... ئه‌وه‌نده‌یش خه‌موخه‌فه‌ت به‌خۆمه‌وه ئه‌بینم، نه‌ئه‌زانم له‌ کوێ وه‌ هاتوو و بۆ کوێ وه‌یش ته‌روات ته‌نانه‌ت جاری وایش هه‌یه، خۆم وای دێته‌ پێش چاوه‌، که‌ شیتییه‌که‌م به‌سه‌ر هاتوو، ئیتر له‌وه‌وه ئه‌شله‌ژێم و ترسم لێ ئه‌نیشێ.

ئه‌وانه‌ی هۆی ئازار و خه‌موخه‌فه‌ته‌ی خۆیان ئه‌زانن، هه‌ناسه‌ ساردنێن چونکه‌ به‌هه‌یواوه ئه‌ژێن، به‌ئاواته‌وه‌ گۆزه‌ران ئه‌که‌ن به‌لام من هه‌ناسه‌ ساردم چونکه‌ نه‌خۆشییه‌که‌م نازانم، تا چاری بکه‌م رۆژی چاک بوونه‌ویشم نازانم، تا ئاواتی بۆ بخوازم.

له‌نامه‌یه‌کی ستیقنه‌وه:

له‌ جوانی ئه‌م جیهانه‌ وه‌ هه‌موو گه‌شی و خۆشییه‌کی، هه‌ر ئه‌وه‌م ئه‌وی که‌ هاوده‌مه‌یکم ده‌ست که‌وی و له‌گه‌لێا خۆش رابوێرم، به‌و دلم بگه‌شیتته‌وه و به‌ویشه‌وه ئارام بگرم هه‌روه‌کو ئه‌لێن، پیاوان بریتین له‌ نیوه‌ مرۆڤ نیوه‌که‌ی تریشیان له‌ناو جیگای ئافره‌تاندا ته‌واو ئه‌که‌ن هه‌شتا پیاو له‌ کانگای دلیه‌وه هه‌ست به‌و که‌موکوورپیه‌ ئه‌کات، که‌ (ئاده‌م) هه‌ستی پێ ئه‌کرد، له‌پێش گۆرینی وینه‌ی په‌راسوه‌که‌ی چه‌پیدا، تا ئه‌و ئافره‌ته‌ ئه‌دۆزیتته‌وه که‌ خوا بۆی داناوه، ئه‌و ساکه‌یش سه‌روه‌ت و ئارامی پێ ئه‌گات و گالۆکه‌که‌یشی فری ئه‌دات!...

نووسه‌ری: هۆل کهن

وا ده‌رئه‌که‌وی، که‌ بیروباوه‌ری گه‌شتی به‌لای ئه‌وه‌دا بچێ که‌ له‌م ده‌ساله‌ی دواییه‌دا، به‌تایبه‌تی پاش شه‌ری جیهانی یه‌که‌م، ژن و مێردی باه‌خه‌ی نه‌مای.

له‌مه، مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌ نییه، که‌ ژن هه‌تانی ئه‌م ده‌مه له‌ هی پێشووه‌که‌متری لێ هاتبێ ئیتمه‌ ئه‌مانه‌وی ئه‌وه‌ بلێن که‌ رێزی ژن و مێردی ده‌ستی کردوو به‌نه‌مان، ژن ماره‌کردن هه‌روه‌کو پێشووه‌ ئه‌کری، به‌لام به‌و شیتوه‌یه‌ی پێشووه‌ باه‌خه‌ی پێ نادری ژن و مێردیه‌که‌یش، هه‌روه‌ک پێشووه‌ ئه‌میتته‌وه، به‌لام وه‌ک پێشووه‌، هه‌ست به‌ به‌رزبێ و پیرۆزبێ ناکری ژماره‌ی ئه‌و ژن و مێردانه‌یش که‌ له‌ژێر بن مێچیکدا ئه‌ژێن، هه‌شتا زۆره‌ به‌لام به‌ته‌نیا یه‌یه‌کی ته‌واوه‌ ئه‌ژێن هه‌ر کامێکیان ئه‌گریت، هاوده‌م و هاوڕێی خۆی هه‌یه ئه‌وه‌یش باوه‌ که‌ باوه‌کان و دایکه‌کان له‌ شیتوه‌ی یه‌کیته‌یدا خۆیان پێشان بده‌ن، که‌چی له‌ راستیدا هه‌ریه‌که‌یان به‌ئاره‌زووی خۆی ئه‌جولیتته‌وه.

ئه‌گه‌ر ئیتمه‌یش بریاری خۆمان له‌سه‌ر ئه‌و ناله‌باریه‌ی ره‌وشت و خووه‌ بده‌ین، که‌ له‌ جیهاندا روو ئه‌دات و، رۆژنامه‌کان ده‌ری ئه‌خه‌ن، هه‌یچمان بۆ نامیتته‌وه ئه‌وه‌ نه‌بێ، که‌ له‌ چاویلکه‌یه‌کی ره‌شه‌وه سه‌یری ئه‌نجامی (هه‌رکه‌سه‌ی به‌ئاره‌زووی خۆی ئه‌کات) بکه‌ین که‌چی به‌سه‌ر خه‌زان و مال و منالاندا دێ ئه‌گه‌ر هاتوو که‌ینه‌وه‌یه‌که‌ی شارستانیه‌تی یاخود تاوانباری، بخه‌رتته‌ به‌رده‌می دادگا، له‌بابه‌ت ژینی ژن و مێردیه‌که‌وه، که‌ هه‌یچ له‌گه‌ل ژینی مه‌یوونه‌کاندا جیاوازی نه‌بێ، هۆلی دادگا که‌ پر ئه‌بێ له‌ سه‌یرکه‌ران، له‌ ژن و له‌ پیاو.

ئه‌گه‌ر هاتوو چیرۆکی ئابرووبه‌ر له‌ناو یه‌کی له‌ ته‌ماشاکاندا، لاسایی کرایه‌وه، ئۆتۆمۆبیله‌ گه‌وره‌ نایابه‌کان گورج له‌به‌ر ده‌رگا که‌یدا کوته‌بنه‌وه ئه‌گه‌ر هاتوو نووسراویکیش چاپکرا، که‌ تیز به‌ژن هه‌تانی بکات و له‌ ناشیرنترین شیتوه‌دا پێشانی بدات، له‌ نووسراوانی هه‌موو مالیکدا ئه‌یئێ هه‌ر به‌زمگا هه‌یکیش، رێ درایی، مه‌ی خۆزی تیا بکری تا به‌یانی، ئه‌یئێ له‌ هه‌موو چینیکی تیا کوته‌ته‌وه ئه‌وه‌نده‌ پر بووه، که‌ سبتر ناگری.

بێ گومان، ژن هه‌تانی وای لێ هاتوو، له‌ناو زۆریه‌ی چینه‌کاندا، به‌ تیز پێکردنه‌وه ئه‌بریتته‌ سه‌ر، هه‌روه‌ها به‌ تیز پێ کردنیسه‌وه هه‌ل ئه‌وه‌ شینریتته‌وه ته‌نانه‌ت وای لێ هاتوو، که‌ ژن هه‌تانی وه‌ک کاریکی ریکه‌وت سه‌یر ئه‌کری ئه‌و رێگایانه‌یش که‌ ئه‌گیرین بۆ

رژگار یون له په یمانی ژن و میړدی، وایان لیتها توه، که به نزمترین پله ی زوردار یی و ترسوزکی و دل رقی بژمیرین.

یهدکی له وانه، نه ویه که چهند سالتیک له مه و پیش رویدا پیاویتک نافرته تیکي نه مه ریکایی ماره کردبو دوانزه سال بو ژنی بو دوو منالیسی لی بوو بوو که چی لای دادگا، سکالای خوی کردبو، توانجی گرتیوه ژن هینانه که ی خوی بیانوه که یسی نه و بوو که مه رچیک له مه رجه کانی ژن هینانه که ی، له و خاکه دا که په یمانمه ی ژن هینانه که یان تیا جیبه چی کردبو، نه هاتبووه دیی نه و مه رجه یس نه مه بووه، که نه بی ژن و میړده که هه ردوویان، به لای که مه ووه، بیست و یهک رۆژ، له پاش ماره کردندا، له ناو خاکی نه و فرمانر وه ایبه دا بمیننه ووه، بیرم نایه ت بریاری دادگا که چۆن بووه به لام نه گهر بریاره که، بو چاکه ی پیاهه که، دهرچوبی، و اتاکه ی نه ویه که نه و ژنه ی دوانزه سالی خشت له سهر یهک، وهک ژنیکي دل سوز له گه لیا ژیاوه، وهک هه موو دوستیکي سوزانی، په له ی نه نگي و شوریه یی، که وتوته سهر داوینی نه و منالانه یس که له و له دایک بوون، نه بی به زول دابنرین نه ویش هه ر له بهر نه وه ی که له خاکی نه و فرمانر وه ایبه دا، پیش ماره کردن، بیست و یهک رۆژی ته و او نه ماوه ته و!

نه م کاره ساته شهرم هینه ره، هیچ په یوه نندییه کی به منوه نه بوو به لام له و رووه ووه که په یوه نندی به یاساوه هیه، کاری کرده دهر وونم و ایشم هاته پیش چاو، که نه م پیاهه، نه بی له هو ی ژن هینان و مه به سی ژن هینان و اتای ژن هینان تی نه گه یشتیب، نه گینا هه ر چندی دل رقی بووی و هه ر چندی کرده و ناشیرین بووی، نه نه بوو نه و کرده و نه نگي لی بوه شیتته وه پروایش ناکه م کهس توانجم تی بگری، نه گه ر ئوبالی نه گه یشتنی بابه تی ژن و میړدی بخمه نه ستوی پیوانی یاسا و پیوانی کلیسا.

له گه ل نه و هشا، هه ر له بهر نه م هو یه که نه مه م له ده م هاتوته دهر ووه، تا چهند رۆژتیک بیرو باوه ری هاو نیشتمانه کانیان له من ورو ژاند.

زور نووسه ر، تیکوشاوه و اتای ژن و میړدی دیاردی بکات هندیکی وای پیشان داوه، که ژن و میړدی بریتیه له په یوه نندییه کی ئایینی، یان په یوه نندییه کی پیروز.

هه ندیکی تریش گوتوویانه: بریتیه له په یمانمه یا خود ریکه و تنیکي شارستانی یانه، به مه به سی پاراستنی نه و منالانه ی که له ژن و میړده که نه بی که واته لیبه دا دوو بیرو باوه ری جوئی په یدا بووه یه کیکیان بیرو باوه ری یاسایی شارستانیته یه که که ی تریشبان بیرو باوه ری کلیسا.

نه گه ر له بۆره پیاویتک بپرسری: ژن و میړدی چییه؟ وهرام وا نه داته ووه، که ژن هینان بریتیه له په یوه نندییه کی ناوه ند ژن و پیاهه که به هو ی یاسایی شارستانییه ووه پیک هاتوه به پیتی یاسا، نه م دیاردی کردنه دروسته. به لام به لای منه وه هه لیه و پریشه له ته نگوچه له مه چونکه له ووه، و اتی نه گه ین که یاسایه په یوه نندیی ژن و میړدی پیک نه هینی نه گه ر یاسایش له ناودانه بی، ژن هینان پیک نایه.

نه گه ر نه مه راست بی، نه ی به و په یوه نندییه ی ناوه ند باو و باپیرانی پیشومان بلین چی، که هیشتا یاسا له ناویاندا په یدا نه بوویو... چونکه به پیتی نه م پیشان دانه نه بی ژن و میړدی (یعقوب و راحیل) و (اسحاق و ربیکا) و (ابراهیم و ساره) و (ئادهم و حوا) ژن و میړدییه که ی دروست نه بووی نه مه یس نه ووه نه گه ینی که هه رچی مرۆف هیه، هه ر له سهره تای مرۆفایه تیه ووه تا ئیمرو، زولن!!!

له لایه کی تریشوه هه ر به پیتی نه م پیشان دانه، نه بی زور له و په یمانمه هیچو بوچ و نه گانه ی که له سهر دهستی یاسا دامه زرتراون، ژن و میړدییه کی دروست بن.

چونکه نه و پیاهه ی ژنیک بهینی له بهر سامانه که ی، نه و نافرته یس که شو بکات به پیاویتک له بهر سایه و پایه که ی، نه بی به م پییه به ژن هینانیکي راست و دروست دابنرین، سه باره ت به وه ی که له ژنر سبیره ی یاسادا پیک هاتوون.

رهنگه هه ندیکی بلین، نه مانه بابه تی ره وشت و کرده وون، یاسا په یوه نندی پیانه وه نییه چونکه یاسا، فری به سهر دیوی ناوه وه ی ژن هینانه وه نییه نه و هه ر ته ماشای دیوی دهر وه ی نه کات، وهک ناو و که له پوور و بابه تی تر وهرامی نه مه یس نه ویه که یاسا سهیری دیوی دهر وه ی ژن هینان و نه کات که به بنچینه ی ژن هینانی دانه تی، که به بی نه ووه ژن هینانه که سهر ناگری.

چهندیکی له مه و پیش، که زور دوور نییه له ئیستاوه، نافرته تیک بانگ کرایه دادگا بو ده م لی وهرگرتنی^(۱) که به ناکرا له گه ل پیاویتکدا نه ژیا و رای نه بوارد، وهک ژنیک له گه ل میړدی خویدا بژی و رابویری که دادگا لیی پرسی ناوت چییه؟ گوتی: من خافی نه و پیاهه م، ناو بژی که ر لیی تووره بوو، گوتی پیتی: نابی جاریکي تر، نه ووه له رووی دادگادا دووباره بکه یته ووه - به پیتی یاسا، ناو بژی که ر مافی هه بوو نه وه ی پی بلتی چۆن یاسا، هیچ ژن هینانیک به ژن هینان دانانی، تا به پیتی یاسا په یمانمه ی بو نه کرای - له گه ل

(۱) ده م لی وهرگرتن: (إفادة).

ئەو ھەش، مەن ناتوانم ھېچ بېرىپىرىك بەدەم، ئەو ھەش، ئەو ئەم ئاڧرەتە ژنى راستە قىنەى ئەو پىاوە بوو بەم ناوېرېيەكەر بەرپەرچى قسەى ئاڧرەتەكەيشى دا بېتتەو ھە ھېچى دانابى و بەرپەستىشى كەردى بە دووبارە كەردنەو ھى لە رووى دادگادا.

ئىنجا ئەگەر لە رووى ئاينىبەو ھە لە ژن ھىنان بدوئىن، بۆمان دەرتەكەوئى كە كەشيشەكان بە ژن ھىنانيان گوتووە پەيوەندىبەكى پېرۆزە، جا ئەگەر لە بۆرە پىاويكى گاور بېرسىن، ژن ھىنان چىبە؟ ئەو گورج وەرەم ئەداتەو ئەلئى: ژن ھىنان بىرتىبە لە بەكىتتەبەكى ناوەند ژن و پىاوە كە خوا و كلىسا پىرگەى بەدەن.

بەلام مەن، ئەم پىشان دانەيش، پەسەند ناكەم چونكە ئەگەر ھەر كلىسا بىت كە ژن لە پىاوە مارە بكات؛ ئەى ئەو ژن ھىنانە چىي پى ئەگوتى كە دوور لە كلىسا جىبەجى كراو؟ ئاخۆ ئەو ھىش بە ژن ھىنانىكى بى جى و ناپەسەند دانەنرى؟ ئەى ئەمە راستە كە ھەر ژن ھىنانىك لەسەر دەستى كلىسادا جىبەجى بى، لەسەر دەستى خوادا جىبەجى بوو؟ كەواتە خوايش ئەو ژن ھىنانانە پەسەند ئەكات كە لەبەر پوول پەرسى و چاوپرسىتى جىبەجى كراون، كە كچەكانيان بەزۆر تىا كىش ئەكرى، بەبى ئارەزووى خۆيان.

بۆ كوشتارگەى كلىسا!!...^(۱) بەلام، مەن، پروام واىە، كە نە ياسا، نە كلىسا، پەيمانامەى ژن ھىنان گرى ئەدەن. پروا كەيشم بە خۆراىى نىبە ديارە بەلگەم لەلاىە بۆىە وا پروا ئەكەم چونكە ياسايش و كلىسايش، ھەردووكيان رى ئەدەن بەو ھى كە ئەو ژن ھىنانەى، نوستنى ژن و مېردەكەى، پىكەو تىا پەيدا نەبوو، ئەتوانى ھەل بوەشېنرېتەو ھەردووكىشيان بىارى ئەو ھىان داو، كە چ ژنەكە، چ پىاوەكە، ھەردووكيان، مافى ئەو ھىان ھەبە، كە لەو پىاش ژن و مېردىبە لەگەل كەسانى تردا بەجى بەئىن رەنگە ئاڧرەتەكە لەگەل دەزگىرانەكەبدا بچىتە كلىسا و لەوئى ئەموسىتەبەلى ژن و مېردىبە لى وەرگرى ئىنجا سوتىند بىخوات لەسەر دەستى كەشيشدا و تۆمارى ژن ھىنانەكەيش مۆر بكات بەلام لە گەرەنەو ھەدا، كە گەبىشتە بەر دەرگەى كلىسا، ئەگەر ژنەكە لىبى جىابو ھەو ھەو ھەو پاشىش تىكەل بەمېردەكەى خۆى نەبو ھەو ئىتر ئەو ئاڧرەتە بە ژنى ئەو پىاوە دانانى ژن ھەموو خاكىكى پىشكەوتوبىشدا واىە، كە ئەو پىاوە مافى ھەبە ئەوژنە بەرەللا بكات و ژنىكى تر بەئىن.

(۱) لېرەدا مەبەستى لە (كوشتارگەى كلىسا) بەشى پىشەو ھى كلىساىە كە سەكۆى قەشە و رەڧفەى مۆم و پىنە و پەيكەرى مەرىمە و خاچى لى دادەنرى و (مذبح)ى پى دەلېن.

كەواتە، بەلگەى تەنىا و راستە قىنەى ژن و مېردىبە پىاوە و ژنىك ئەو ھىبە كە ئاھەنگى ژن ھىنانيان بۆ كراو بەلكو ئەو ھىبە كە ھەك ژن و مېردىك ژيان، ئەو مەرجانەيشيان بەجى ھىناو كە لەبابەت پاراستنى ناوماال و ناو بانگىانەو ھىبە لەلاى كەسانى تر.

كەواتە ژن ھىنان چىبە؟ مەن ھەك دەستوردا نەرەكانى رۆماىبەكان وەرەم ئەدەمەو ھە، بەم ئەوانە بت پەرسىش بووبن و خوايان نەناسىبى ئەلئىم: (ژن ھىنان بىرتىبە لە پىك كەوتنىكى سروسى، لەناو ھەند ژن و پىاويكدا بۆ ئەمەى تا سەر ھەك ھاوسەر بژىن).

بەم ياساكانى مەرفاىەتېش وانەلئىن، ژن ھىنان ئەتوانى لە ناو ھەند ژن و پىاويكدا پىك بەئىن، كە ھەر خۆشيان بىن كەسى ترىان لەگەل نەبى ئەگەر كلىسايش نەبى، ياخود ژن و مېردەكەيش برواىان بەخوا نەبى، ئەو ژن ھىنانە لە پاكى و خاوتىنى كەم نابىتەو ھە.

ئىتر بەكورتى: (ژن ھىنان ئەو پەيوەندىبەى ژن و پىاوەبە كە ھەر لەسەر بىنچىنەى خۆشەوئىستى دامەزراو ھە) ئەو پىاوەى كە بەدل، بەئاڧرەتېك ئەلئى، كە خۆشى ئەوئى، (تۆ ژنى) ھەر ھەا ئەو ئاڧرەتەيش كە بەو پىاوەى خۆشى ئەوئى ئەلئى: (تۆ مېردىمى) ئەو ژن و پىاوە، لە راستىدا، ژن و مېردىبەكى راست و دروستىان دامەزراو ھە، كە ھەرگىز ھەلناو ھىتەو ھەگەر بەكىكيان، يان ھەردووكيان نەتوانن مەبەسى راستە قىنەى ژن و مېردىبەكە بەجى بەئىن.

رەنگە ئەم جۆرە پىشاندانەى مەن، بە ئەندىشە داڧنرى... بەپىچەوانەى ياسا داڧنرى، بەلام لەگەل ئەو ھىشا، لەو قسانە بەولاو ھە تر نىبە كە باو و باپىرانى پىشيانمان بەدەم گوتووىانە، كە ھىشتا لە خاكى (سكوتلاندا) دا كاربان پى ئەكرى قسەكەى مەن لەگەل ئەو قسەبەيشدا پىچەوانەناو ھىستى كە ئەلئى: خوا پەيمانامەى ژن ھىنان پىك ئەھىن ھەر ھەا ياسايش مافى ھەبە، كە چەند مەرجىك داڧن بۆ پاراستنى ژن و مېردىبە ياخود ژن و مېرد.

لە راستىشدا، پىشاندانى ژن ھىنان، بەو جۆرە، كە بىرتىبە لە پەيمانامەبەكە سروسى، لە چاكەى كلىسا كەم ناكاتەو ھە، كە ھەبەتى بەسەر پاك و خاوتىنى ژن ھىنانەو ھە و دامەزراڧن و مانىبەو بەپىچەوانەو ھە، كار و پىشەى ئاينى، كارىكى گەرە ئەكاتە دلئى زۆرەبە كەسان.

ھەر بۆ ئەو ھە دانراو كە بىچارە و بى دەسەلەتەكان بىارىزى ئەو ھىش وا ھەرمان ئەدا، كە ئەبى مېرد پارە بۆ ژنەكەى خۆى بەخت بكات ھەر ھەا مافى كورەكانىشى ئەپارىزى جا

له بهر ئه وهی که ره وشت و خووی گشتی یه جگار نزم بۆته وه، ئه گهر بهاتایه ژن هینان به بی یاسا پتیک بهاتایه، ژن و میردیی ئه بوو به ناژاوه و شه پروشۆر، ئه بوو به نموونه یه کی سهرگهردانی.

وا گوتراوه که بووک له ئاههنگی بوو کیتییه که ی خزیدا ئه گری، ئیمه نابج سهرمان له وه سورمییی چونکه ئه و به وه بزانی، یان نه یزانی، له گه وره ترین راستیی ژیاندا به شی خوی فرمان رانه پهرینی. ئه ویشه فرمانیکی وایه، که هه رچی ئاههنگ و شاییه ک هه یه، له چاویا ده رناکه وی؛ به لئی ئه و فرمانه یه که له پینا و زیندویتییه ره گه زی مرۆقایه تیدا، یا خود مانی ژیان له سهر زه ویدا، به جیتی ئه هینی.

له ئه نجامدا ئه وه م بۆ ده رکه وتوه، که ماره کردنی راسته قینه، له سهر دهستی یاسادا پتیک نایهت، ههروه ها له سهر دهستی کلیتسایشدا پتیک نایهت ته نیا له سهر دهستی خۆشه و یستیدا پتیک دیت هه ر ئه وه نده هه یه که یاسا، په سه ندی ئه کات و ئه یپارێزیت کلیتسایش ریزی لئی ئه گری و پیرۆزبایشی لئی ئه کات به للام ئه و ژن هینانه ی له سهر بنچینه ی خۆشه و یستی دانه مه زرابی، بام به پیتی به نده کانی یاسا پتیک هاتی و، کلیتسایش په سه ندی کردی، به ژن هینانیکی هیچو پوچ دانه نری.

ژن هینان بۆ که لکی تاییهتی

له ماجدۆلینه وه وه رگه راوه ئه و پیاوه ی ژن له بهر سامانه که ی بهینی، بریتییبه له دزیکي ناپاک، چونکه ئه و به ناوی دلدارییبه وه پاره له ژنه که ی کیش ئه کات، که چی ژنه که یشی خۆش ناوی.

ئه و پیاوه به په ککه وته و ریتگا و دانه نری چونکه وازی له کار و فرمان هیناوه، خوی پین بژینی پالی داوه ته وه به ئافره تییکی بئ ده سه لاته وه، بیژینی و به ختوی بکات.

ههروه ها پیاویکی نامهرد و خویری و سوکیشه چونکه له شی خوی داوه به کری ئه ئافره تیک ههروه ک ئافره تیکی سۆزانی له شی خوی ئه دا به کری به پیاوان و به هۆی ئه وه وه خوی ئه ژینی.

بئ هه له چۆن ژن ئه هینی؟

نوسه ری: دا قید ئارنۆلد بالش

له راستی په رستی گه وره (ئوگۆست کونت) ئه گه پرنه وه که له ژیانیا دوو جار نوسراوه کانی خوی هیناوه ته به رده می خوی و هه ر بیروباوه رتیکیان تیا بووی له بابته خۆشه و یستییبه وه گۆپیوونی؛ سهره تایی تۆمار کردنی ئه و بیروباوه رانه ی له کاتی لاییتی دا بووه یه که م گۆپینی ئه و بیروباوه رانه ی له ناوه راستی ته مه نیا کرد دووهم گۆپینی شی له ده می پیرییدا کرد. واتا له و ده مه دا کردی که هه رچه ندیک له توانای دا بوو له بابته ئافره ته وه و په یوه ندیی ئافره ته وه به پیا و زانیاری کۆکرد بووه وه.

ههروه ها زۆرکه سی تریشمان، ده رباره ی بیروباوه ره کانیان، ئه وه ئه که ن یان که سیش نه بی، منیش ئه وه م کرد له بیروباوه ری خۆم که ده رباره ی ژن هینان نواند بووم چونکه من له و سئ سالی پيشووه دا که خه ریکی ته ماشا کردنی که ی نه وه یه نی ئه و میردیی ئه م و ئه و بووم، که له هه موو چینی ک بوون، ههروه ها خه ریکی ته ماشا کردنی ژن هینانه که ی خۆم بووم به هه موو لکه کانییه وه دوو جار چاوم خشانده وه به بیروباوه ره کانی خۆمدا که له بابته ژن و میردییبه وه دام نابوو هه ر جار تیکیش پیا بوو مایه وه، بژارتیکی تازهم تیا ئه کرد.

راست و ره وان قسه ئه که م، ئه م بیروباوه رانه م بۆ چاکه ی ژن و میردیی به کار ئه هه اتن چونکه یه که م جار، که سه رنجم دا له ژن هینان خوا بم به خشی، له تافی کوریتی دا بووم؛ وام ئه هاته پیش چا و، که شتیکی پرۆپوچی بئ نرخه، چا و لیکه ریبه کی کوترانه یشه له با و با پیرمانه وه بۆ مان هاتۆته خواره وه ئیتر له وه به ولاره هیچی تری تیا به سته نییه پاش ئه وه، کاتیکی ترم به سه ردا هات، زۆرتر ئارامم ئه گرت له به رامبه ر خراپه کانی ژن هیناندا به للام ئه وه ی وای لئی نه کرد بووم، که زۆرتر ریزی لئی بگرم.

که چی که ته مه نم گه یشته سی سالان، ده ستم کرد به وه ی که ژن هینانم وابیتته پیش چا و، شتیکه هه ل ئه گری ریزی لئی بگیری ئیتر تا ئه هات زۆرتر ریزم لئی ئه گرت. تا دوا یی وام لیته ات که به دل باوه ر بکه م، ژن و میردیی گرنگترین و پیرۆزترین یاسایه، که بتوانری جیهانی پین ئاوه دان بکرتته وه، له راستیدا، ئه م په یوه ندییبه، که زۆرکه س به چاره نووسی دانه نین، هیچ فریکی به سه ر چاره نووسه وه نییه؛ ئه مه ییش ئه نجامیکه، که له پاش سی سال لیکۆلینه وه و تاقی کردنه وه راستییبه که ییم بۆ ده رکه وتوه.

زۆریه ی پیاوان له ژن هیناندا سه رئه که ون به پیتی دلّی خوڤان چاکترین ژنیان دهست نه که وی به واتایه کی تر هه ربه که یان ژنیکی وای دهست نه که وی که نه وی نه وی پیتی خوڤه ، نه ویش پیتی خوڤه ، نه وی پیاوه که ییش پیتی ناخوڤه ، نه ویش پیتی ناخوڤه ، یه که مه به س هه ر دووکیان نه کات به یه که ، سا نه مه به سه ، خه م خواردنی که لوه لی ناوما لّ بی ، یان پاره کو کردنه وه بی ، یاخود منالّ به ختوکردن بی ، یان هه رچییه که بی هه رکه سیکیش له جوړی ژیان و گوهرانی هه ر دووکیان ورد بیته وه ، تی نه گات ، که چ له هوش و بیریاندا ، چ له دهروونیاندا ، چ له تاسه و هه ست و ئاره زوویاندا ، به ئاشکرا ، له گه لّ یه کتردا ، ریک که وتوون . دوورنییه له م قسانه ما ، جوړه دوورکه وتنه وه یه که بیینی له راستی ، به وه دا که نه و قسانه له گه لّ پروداوی بییرو و بیسترادا ناگونجین له گه لّ نه مه شا نه وه ی له سه ره وه نووسیومه ، راسته هیچ گومانی تیانییه .

به لگه ی یه که مم بو راستیی قسه که م ، به راورد کردن و ژماردنی ده زگاکی فه رمان په واییه نه وانه پیشانی نه دن ، که زۆریه ی ژن هینانه کان سه رکه وتوون به لام نه وانه ی سه رنه که وتوون که من . په نگه تو وهرام و ابده یته وه که نه م ژماردن و به راوردکردنانه له سه ر کارساتی ژن به ره لاکردن دامه زراون که چی ژن به ره لاکردن ، راست نییه بکری به پنچینه یه کی تاقانه بو ژن و میردیی سه رنه گرتن چونکه زۆر ژن و میردی و اه یه که له سه رگه ردا نییه کی هه مووده میدا نه ژین ، له گه لّ نه وه بشدا نابانه وی ژنه کانیا ن به ره لالا بکه ن ، یاخود هیشتا نه که یشتوونه ته نه و راده یه ی که ژنه کانیا ن به ره لالا بکه ن .

نه وه ییش به ر په رچ دانه وه یه که ، خویشم سه رده می ت که زم پی نه کرد به لام نه و سا که هیشتا ، بو جاری دووم به سه ر بیروبا وه ره کا ئا نه چوو بو مه وه .

به لام نیستاکه ، به ته و او ه تی با وه رم کرد وه ، که نه و بیره زۆر هه له یه چونکه من نه و هویه سه ره تاییا نه م دۆزیوه ته وه که دلکیش کردنی ره گه زییا ن پیوه به نده و مروقیش نه خه نه سه ر ژن هینان . وایشم بو ده رکه وتوو که هه ر نه و هویانه یه نه مانخه نه سه ر ریکای راست که ژن و پیاویکیش نه به نه هاوسه ری یه کتر ، هیتریکی پیروزیس له ئاردا هه یه ، که چاره یان بو نه نووسی .

جا کامه رانی و سه رگه ردا نی ژن و میرده که ییش له وه وه په یدا نه بن ، که (هیزی هه ره سه روو) بریار بدات ناخو یاسای هه لّ بژاردنی سو روشتی ، ته و او جیبه جی کراوه ، یاخود له هه ندی رووه وه ، لیتی لادراوه .

ژن هینان به درێژایی نیوه ی یه که می نه م سه رده مه ، جیگای دوودلی و تیز پیکردن بو نه وه ییش سه باره ت به وه بوو ، که گیانی پوول په رستی زال بو بوو له ناو نه م سه رده مه دا هه روه ها له به ر نه وه ییش بوو که به دخوویی و کرده وی ناشیرین له هه موو شو تینیکا بلا و بو بو وه وه له م سه رده مه دا ، هه ر ژن هینان نه بوو که به ته نیا ، سووکی به سه را هاتی تی ته نانه ت ئایین خویشی سووک و ریسوا نه کرا . مروف وای لی هات له بوونی خوا گومانی نه کرد کو مه لیک له نو سه رانیس ، له م گیتی تیز پیکردنه دا راپیچ کران ، تیزیا ن به با به تی ناو ئاسمان و نه وی له ئاسمانه وه هاتو ته خواری نه کرد . بو یه کا تیزیا ن به ژن هینانیس نه کرد چونکه به یاسایه کی ئاسمانیا ن دا نه نا نه وانه ته و او خوڤان ماندوو کرد ، له ژه راوی کردنی بیروبا وه ری هه موواندا له با به ت ژن هینان و ژن و میردیسه وه بیروبا وه ری هه مووانیا ن تیکدا . پاش نه وه ، نه و سه رده مه هات ، که پیتی نه گو ترا (سه رده می زانست) ، که بنچینه که ی له سه ر نه وه دامه زرابوو : که هه رچی نه بییرو و دهستی لی نه دری با وه ری پی نه کری ئیتر له وه وه تیزکردن به ئاسمان و به وه ی که له ئاسمانه وه دیته خواره وه ، په ری سه ند ئیتر له و سا که وه ، خوڤه ویستی و ژن هینان لای هه موو که س وای لیته ات که به یاری منالّیا ن دا نه نا .

هه ر نه وه نده مان به سه ، چاو ی که به و نووسرا و چیرۆکانه دا بخشینین که له م بیست ساله ی دواییه دا چاپ کراون ؛ بو نه مه ی به ته و او ه تی بزاین که چه بیروبا وه ریکی خراب ده ریا ره ی ژن هینان ، له م سه رده مه دا ، چۆته ناو میشکی هه مووانه وه نه تبینی پیاویک ژن نه هینی ، که چی نه ی نه زانی ، تا چ نه دازه یه ک ژن و میردییه که ی بو نه مینیتته وه هه روه ها نه یشی نه زانی که له ژن هینانه که یدا کامه رانی نه بی ، یان سه رگه ردا ن . ژن هینان هه روه کو و ابووه ، هه روا یس نه مینیتته وه : پیوستیکه له پیوستییه کانی ژیا ن . به لام له و سه رده مه دا به پیوستییه کی سه خت و خراپیا ن دا نه نا سه یری ئافره تیشیا ن و نه کرد (هی ماره کراو) ، وه ک سه یری جنۆکه ی به رده باران کراو بکه ن و ابو وایان نه زانی پیا و هه رگیز ناتوانی نه و ئافره ته ماره بکات که پیوسته له سه ری ماره ی بکات ژیا نیس به لای نه وانه وه وای لیته اتبوو ، که به سه رگه ردا نییه کی بی نه دازه ی دوور و دریتژ دا نه ترا .

نه مه بوو ، نه و بیروبا وه ره ی که هوشمانی داگیرکردبوو ، له با به ت ژن هینانه وه ، له بیست سالیک له مه و پیسه وه که نه ویس به وه تیک چوو بوو ، که نو سه رانی چیرۆک میشکمانیا ن به چیرۆکه کانیان ژه راوی کردبوو ، که له با به ت کارساتی سه رگه ردا نی و ناپاکیی ژن و میردایه تییه و نه دوان ئیتر له وه وه بوو ، که ئیمه ییش وه ک نه وانه ، چاوما ن له

هه‌موو رووبه‌کی جوان و شیرینی ژیانی ژن و می‌دی و ده‌گه‌گیرا، هه‌ته‌ماشای خرابترین روویان نه‌کرد که‌واته نابی سه‌رمان له‌وه سورمیی، که زۆر له‌خواهن ژنه‌کان نه‌بینین به‌چاوی خه‌فت و په‌شیمانیه‌وه سه‌یری ژیانی ره‌به‌نیی پیتشووی خوین نه‌که‌ن به‌لام نه‌وه‌یانه‌ی که پاکانه‌ی پیتش بینیه‌که‌ی خوینی پی نه‌که‌ن، له‌م نمونه‌یه‌ی منا ده‌رته‌که‌وئ.

یه‌کیکیان نه‌لی:

(نه‌بج ژن هینان به‌شتیکی گه‌وره دابنری چونکه یاسایه‌کی ئاسمانیی تاسه‌ره. نه‌گه‌ر من نه‌وه ژنه‌م ماره بکرده‌یه که هه‌ل نه‌گرم ماره‌ی بکه‌م، به‌راستی نه‌گه‌بشتمه نه‌وه کامه‌رانیه‌ی که ئاواتی بو نه‌خوازم که‌چی له‌جیاتیی نه‌وه چونکه کچیکی ساکارم کرد به‌ژنی خویم نه‌وه ئافه‌ته پایه بلنده‌م ده‌ست نه‌که‌وت که دلی پیری له‌هه‌ست و ئاره‌زوو و ده‌رته‌که‌وئ، چاره‌نوسم وابج، که هه‌تا به‌مردن له‌یه‌کتر جیا نه‌بینه‌وه، نه‌م ده‌رده بکیشم ئاخ له‌ده‌ست ژیان چهنه‌تاله‌!).

نه‌م می‌ده‌ه، له‌گه‌ل نه‌م سکالایه‌شیا هه‌روه‌کو به‌هوی تا‌قی کردنه‌وه‌یه‌کی زۆربه‌وه بو‌م ده‌رکه‌وتوه که نه‌یکا، له‌راستیدا نه‌وه ئافه‌ته تا‌قانه‌یه‌ی ماره‌کردوه، که پر به‌پیتستی هه‌ر پیاویکیش به‌ئاره‌زووی خو‌ی ژنی هینایی، تیکرا وه‌ک نه‌وی به‌سه‌ره‌توه چونکه نه‌وه خو‌شه‌ویستی به‌که پالت پیوه نه‌نی بو ژن هینان، کاریکی یه‌جگار ورده.

ته‌نانه‌ت، نه‌توانین نه‌وه‌یش بلین، که له‌سه‌دی نه‌وه‌د و نۆی ژن هیناندا، پیاو هه‌ر نه‌وه ژنه‌ی به‌ر نه‌که‌وئ که سروشت بو‌ی داناوه جا کابرا به‌وه پروا نه‌کات یان نایکات ئاره‌زووی خو‌به‌تی. چونکه بنچینه‌ی کامه‌رانی ژن و می‌دی له‌سه‌ر نه‌م هویانه دامه‌زراوه، که توانیویانه ژن و می‌ده‌که له‌یه‌کتر نزیک به‌نه‌وه، هه‌ردووکیان به‌خه‌نه دلی یه‌کتره‌وه و بیشیان به‌ستن به‌یه‌که‌وه چ رۆژگار، چ کاروبار، چ کاره‌ساتی گشتی، نه‌مانه هه‌موویان کاربان کردوه له‌هه‌ردووکیان تا به‌م نه‌نجامه‌گه‌یشتون نه‌م نه‌نجامه‌یش هه‌روا نه‌مینیتته‌وه، تا ئاگری خو‌شه‌ویستی له‌ناوه‌ند هه‌ردووکیاندا نه‌کوژیتته‌وه.

جا که نه‌م ئاگره‌کوژایه‌وه، ئیتر به‌چ هویه‌که‌وه به‌یه‌که‌وه نه‌به‌سترنه‌وه؟ ئاخو نه‌وه هویه‌ مناله‌کانیانه، یان پیوستی ژیانیه‌انه، یان هه‌ر ره‌وشت و خو‌و و چاولیکه‌ری کۆمه‌لایه‌تیه‌ی؟

به‌لای منه‌وه وایه که ژن و پیاو دلی یه‌کتری رانه‌کیشن، هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌یه که ره‌وشت و خوویان یه‌ک نه‌گری نه‌وه‌یش له‌به‌ر نه‌وه‌یه، که هه‌موو پیاویکی دیاردیی کراو، له‌هه‌موو

ئافه‌تییکی دیاردیی کراودا، چهنه‌ره‌وشت و خوویه‌کی تایبه‌تی نه‌بینی که له‌گه‌ل ئاره‌زوو و ئاواتی خویدا ریک نه‌که‌وئ و نه‌سازئ.

نه‌ویش به‌وه دل‌خۆش و کامه‌ران نه‌بج. هه‌روه‌ها ئافه‌ته دیاردیی کراوه‌که‌یش نه‌وه هه‌سته دئ به‌بیر و دلایا به‌رامه‌ر نه‌وه پیاوه دیاردیی کراوه. من گه‌لیک وینه‌ی وام چاوپیکه‌وتوه که راستیی نه‌م پیتش بینیه‌ ده‌رته‌خات.

جا نه‌گه‌ر ویستت بزانیته ژن و می‌دی ریک له‌ژیانی ژن و می‌دی یاندا کامه‌ران یان نا؟ یاخود ژن و می‌دی به‌کیان تا سه‌ر نه‌مینیتته‌وه یان نا؟ له‌پیتش هه‌موو شتی‌کا ته‌ماشای هوی ریک که‌وتن یاخود ریک نه‌که‌وتنی چیشکه‌و بیروباوه‌ر و ئاره‌زوو و ئاواته‌کانیان بکه پاشان له‌سه‌ر چه‌ندیتی پی نه‌وه ریک که‌وتن و ریک نه‌که‌وتنه پیری خو‌ت بده.

پروا‌یشت وابج که پیراره‌که‌ت له‌سه‌دی نه‌وه‌د و نۆ‌جاردا راست ده‌رته‌چیت بو‌ره پیاو‌انیش هه‌له‌یان نه‌کردوه که گوتویانه (لیی ماره بکه‌ن، هه‌ر بو نه‌وه نه‌شی) مه‌به‌ستم له‌مه نه‌وه‌نییه که بو نه‌مه‌ی بزانیته نه‌م کچ یان نه‌وه کچ به‌که‌لکی نه‌وه دیت که‌بج به‌ژنت و پییه‌وه کامه‌ران بیت، هه‌ردووکتان بچه‌کاره‌یه‌کی ده‌رمانکاری نه‌گه‌ر کارگی و ده‌ست بکه‌وئ تا له‌هوی هه‌ست و ئاره‌زووی خو‌تان شی بکه‌نه‌وه، بو نه‌مه‌ی بزانیته له‌گه‌ل یه‌کتردا ریک نه‌که‌ون یان ریک ناکه‌ون به‌لام هه‌ر نه‌مه‌وئ نه‌وه پیتشان بده‌م، که له‌ناوه‌ند هه‌موو ژن و می‌دی کامه‌ران و سه‌رکه‌وتوودا، له‌یه‌ک چوونیکی زۆرسه‌یرم چاوپیکه‌وتوه دوورنییه نه‌م له‌یه‌ک چوونانه له‌هه‌ست و ئاره‌زووی خراب دابن به‌لام گرنگی له‌وه‌دایه که له‌گه‌ل یه‌کتردا بسازین، بابه‌تی ریک که‌وتنه‌که بابه‌خی نییه.

دوورنییه بابه‌تی نه‌م ریک که‌وتنه‌یان له‌وه‌دا بی که هه‌ردوولایان چه‌ز له‌گالتته‌وگه‌پ بکه‌ن یان گیانیکی راست و دروست و یه‌جگار مه‌ندیان تیایی یان ئاره‌زوویه‌کی زۆری نه‌ندازگیری بکه‌ن له‌پاره به‌ختکردن و پاشه‌که‌وت کردندا، یان هه‌ردوولایان ده‌ست بلاوین و پاره به‌فیرۆ به‌خت بکه‌ن، یاخود خواناس بن، یان خوانه‌ناس بن، یان چه‌ز له‌نوسراو، وه‌رز، گه‌شتوگوزارکردن، گه‌ران و چۆله‌وانی، یان خواردنی ناو چیشته‌خانان بکه‌ن نه‌مانه و هه‌زاران شتی تریش هه‌ن که له‌ژماره‌نایه‌ن، نه‌بهنه بابه‌تی ریک که‌وتنه‌کیان به‌لام پیوسته نه‌وه‌ندی لایه‌کیان چه‌ز به‌و بابه‌ته‌کات لایه‌کی تریش یان چه‌زی پی بکات، تا هه‌ردووکیان به‌ته‌نشت یه‌کتره‌وه خو‌شیه‌کی وه‌هایان پی بکات، که بتوانن به‌ریکویی و له‌یه‌ک تی گه‌یشتنیکی خو‌شه‌وه له‌گه‌ل یه‌کتردا بژین.

کو‌ر و کچی‌ک نه‌ناسم، له‌ده‌می شه‌ردا به‌ری که‌وت، بوون به‌ژن و می‌دی یه‌کتری

لاوه‌کان خوویان وا گرتبوو، که ئەیان زانی بۆ کۆری جهنگ ئەچن و دووریش نییه له‌ناو‌پچن، بچ ئەمه‌ی بیرتکی ته‌واوی لی بکه‌نه‌وه، ژنیان ئەهینا ئەوان له‌و کاته‌دا ده‌ریایان ئەبیری و ئەچوون خۆشیشیان له‌وه دلتیا نه‌بوون که ئەگه‌رینه‌وه لای ژنه‌کانیان. خوویان وابوو، هه‌ر کامیکیان کچیکی وای بدیایه که توژی خۆشه‌ویستی خۆی بۆ پێشان بدات، ده‌ست به‌جی راپیچی ئەکرد بۆ ده‌زگای ژن هینان، پاشان بۆ نزیکترین کلپسا ئنجا که له‌وه ئەبوونه‌وه، ئەهاتنه‌ ده‌ره‌وه، ده‌ستیان ئەکرد به‌قۆلی یه‌کترا و، وه‌ک هه‌موو ژن و می‌ردیکی تر ئەگه‌ران به‌سه‌ر شه‌قامه‌کاندا.

ئنجا تا شه‌ر ئەبرایه‌وه و، می‌رده‌که‌یش به‌له‌ش دروستییه‌وه ئەگه‌رایه‌وه لای ژنه‌که‌ی خۆی، په‌یوه‌ندیی ژن و می‌ردیشیان ئەبرایه‌وه. به‌لام ئەگه‌ر ئەو په‌یوه‌ندییه‌ بمایه‌ته‌وه و نه‌گۆرایه، ته‌نیا سه‌بارته‌ به‌وه‌بوو که هه‌ست و ئاره‌زووی هه‌ردووکیان له‌گه‌ڵ یه‌کدا ری ئەکه‌وت. به‌لام ئەو کورۆکچه‌ی که گوتم به‌ری ئەکه‌وت، له‌کاتی جه‌نگدا بوو‌بوونه‌ ژن و می‌ردی یه‌کتر، ژن و می‌ردییه‌که‌یان هه‌ر له‌سه‌ر بنچینه‌ی خۆشه‌ویستی دانه‌مه‌زرا‌بوو، که هه‌ریه‌که‌یان ئەو شتانه‌ی پێ خۆش بوو که ئەوه‌ی تریشیان خۆشی ئەویست به‌لکو له‌سه‌ر ئەو بنچینه‌یه‌یش بوو که هه‌ردووکیان له‌یه‌ک شت رقیان هه‌ڵ ئەستا: سا ئەو شتانه نووسراو، یان یاری، یان گۆزانی، یاخود باه‌تی به‌زم‌په‌زم، یان وه‌رش بووبن، یاخود که‌سانی تر، پتیوسته (که‌سانی تر) ییش له‌بیر ده‌رنه‌که‌ین چونکه ئەوانیش هه‌ریه‌که‌یان باه‌تیک‌ی گرنگی خۆشه‌ویستی ئەبن، یان باه‌تیک‌ی گرنگی نه‌نگه‌ویستی، جا ئەگه‌ر دیت ده‌زگیرانه‌که‌ت، له‌ نه‌نگه‌ویستی که‌سیکی دیاردی کرادا - که له‌به‌ر سه‌روپۆته‌لاک، یاخود له‌به‌ر کرده‌وه و کاری یان له‌به‌ر لووت به‌رزبی، یان له‌به‌ر هیچ شتیک، قینت لی ئەبیتته‌وه - به‌ره‌نگاریت ئەکات، پتیوسته له‌سه‌رت ته‌واو چاوت بکه‌یتته‌وه و تی بگه‌یت که ئەم کچه به‌که‌لکی هاوسه‌ریت نایه، له‌ خۆشی و ته‌نگانه و بیر و باوه‌رتا هاوبه‌شیت بکات به‌لام ئەم ژن و می‌رده‌ی لییان ئەدویم وانه‌بوون، چونکه هه‌ردوو لاه‌وه که به‌ته‌واوه‌تی له‌گه‌ڵ یه‌کترا سازابوون و ریتک که‌وتبوون.

له‌گه‌ڵ ئەمه‌شا ژن و می‌ردییه‌که‌یان کاره‌ساتیک‌ی ریتکه‌وتی سه‌رده‌می جه‌نگ بوو هه‌ردووکیان یه‌کتریان دیبوو پاشان کوره‌که له‌ کچه‌که‌ی خواستبوو که شووی پتی بکات ئەویش خواسته‌که‌ی ئەوی جیبه‌جی کردبوو هه‌روه‌ک تۆ کچی‌ک بانگ بکه‌یتته‌ سه‌ر نان خواردن و بیت بۆ سه‌رخوانه‌که‌ت، ئاوا به‌ناسانی پتیک هات، دووم رۆژی کچه‌که‌م دیی، له‌ ئیستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فهردا، می‌رده‌که‌ی خۆی ره‌وانه ئەکرد.

له‌پاش چهند تاویک، می‌رده‌که‌ی له‌گه‌ڵ پینج سه‌د سه‌ریازی تر سواری شه‌مه‌نده‌فهریوون و روویان کرده کۆری شه‌ر و کوشتار، به‌ختی یاریبوو، له‌ مردن رزگاری بوو، گه‌رایه‌وه لای ژنه‌که‌ی ئیتر له‌وساکه‌وه په‌یوه‌ندیی ژن و می‌ردیی ته‌واو ده‌ستی پێ کرد له‌ناوه‌ندیاندا به‌لام ریتک که‌وته‌که‌یان تا سه‌ر نه‌بوو نه‌ک له‌به‌ر ئەوه‌ی که له‌گه‌ڵ یه‌کترا نه‌ئه‌سازان به‌لکو له‌به‌ر ئەوه‌بوو، که هۆی تیتک چوون، له‌ناوه‌ند دوو خۆشه‌ویستدا هه‌ر په‌یدا ئەبچ، له‌ناو ژن و می‌ردیکدا هه‌ر په‌یدا ئەبچ ئنجا یه‌کیکیان بچ هۆشی بکات، یان هه‌ردووکیان، هه‌ر ئەبچ له‌ یه‌کتر جوی ببنه‌وه ئەمانیش وایان به‌سه‌رهات به‌ته‌واوه‌تی له‌ یه‌کتر جوی بوونه‌وه و یه‌کتیشیان به‌ره‌للاکرد کوره‌که تا سه‌رده‌میک به‌ئاره‌زووی خۆی ژیا پاشان کچیکی بچوو‌کتر و جوانتری دۆزییه‌وه، ماره‌ی کرد، به‌لام زۆر پتیکه‌وه نه‌ژیان زۆری پتی نه‌چوو ئەویشی به‌ره‌للاکرد له‌پاش ماوه‌یه‌ک، سه‌رله‌نووی ژنه‌که‌ی پتیشووی ماره‌کرده‌وه هۆی ئەوه‌یش ئەوه‌بوو، که ئەیزانی خۆی و ئەو له‌زۆر شتا ریتک ئەکه‌ون، که له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌ی دووه‌میا وانه‌بوون. وای ئیستاکه وه‌ک ژن و می‌ردیکی ته‌واو له‌ کامه‌رانیدا ئەژین به‌لام له‌ ژنه‌که‌ی دووه‌می دوورکه‌وته‌وه هه‌روه‌ک بیره‌وه‌رییه‌کی کۆن به‌بیربادی.

هه‌روه‌کو گوتم ژنه‌که‌ی دووه‌می جوانتر و شه‌نگوش‌ختر بوو به‌لام ئەوه به‌ته‌نیا به‌که‌لکی ژن و می‌ردییان نه‌ئه‌هات ریتکه‌وتنی ده‌روونی و هه‌ست و ئاره‌زوو و بیروباوه‌ری پتی ئەویست له‌به‌ر ئەوه، ژن و می‌ردییه‌ تازه‌کراوه‌که‌ی، له‌ باریا هه‌بوو به‌رگه‌ بگری و تا سه‌ریش سه‌ر بگری هه‌روه‌ها له‌باریا هه‌بوو که خۆشه‌ویستی هه‌ردوولایان به‌رامبه‌ر یه‌کتري تا بیت جی‌گرتربی و، هه‌رجه‌ندیکیش به‌ره‌لست و کۆسپی بیتسه به‌رده‌م له‌بن هه‌لئه‌که‌ندری.

له‌ هه‌موو ژن و می‌ردییه‌کیشدا ئەمه‌ روونادات ژن و می‌ردیی واهیه، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تایه‌وه ده‌رئه‌که‌وی که‌سه‌ر ناگری و هه‌ل ئەوه‌شیتته‌وه چونکه ئەو کوره‌ی که کچیکی دیاردی کراد ماره ئەکات هه‌ر له‌به‌ر لنگه‌ جوانه‌کانی که کاریان له‌ دلی کردوه، ژن هینانه‌که‌ی له‌باریا نابچ سه‌ر بگری و کامه‌رانیشی بۆ بیاریزی به‌لام ئەگه‌ر ژن هینان، له‌پیش هه‌موو شتیکا، له‌سه‌ر بنچینه‌ی ریتکه‌وتنی کرده‌وه و کاری ده‌روونیان دامه‌زرا، بچ گومان له‌ ده‌جار نۆ جاری سه‌ر ئەگری و کامه‌رانیشی بۆ ئەپاریزی ئەو کرده‌وه و په‌وشتانه‌یش که ژن و پیاو به‌یه‌که‌وه ئەبه‌ستنه‌وه، ئەبچ کرده‌وه و په‌وشتی بنچینه‌یی بن.

دوورنیه‌ که رووکه‌شی ئەم کرده‌وه و په‌وشتانه له‌یه‌ک جوی بن به‌لام بایه‌خ هه‌ر به‌بنچینه‌کانیان ئەدری له‌به‌ر ئەوه بوونی ئەو کرده‌وه و په‌وشته‌ بنچینه‌ییانه، ئەوه‌نده

پیتوسته که له ههردووکیاندا بێ، ئەبێ وهک پیتوستی خواردن و نوستن وا بن.

ئەم کردەوه و ڕهوشته بنچینه‌بیانه کار له ئاره‌زووه سروشتیه‌کانیشمان ئەکەن، په‌یوه‌ندیان به‌پاراستنی خۆمانه‌وه بێ، یان به‌ر‌ه‌گه‌زمانه‌وه، جیا‌وازیی نییه، هه‌روه‌ها کار له له شیشمان ئەکەن، له گیانیشمان ئەکەن، له خواست و فرمانیشمان ئەکەن چ ئەو ڕیگه‌یهی که پاره‌کامانی تیا به‌خت ئەکەین، چ ئەو هه‌سته‌ی که هه‌مانه به‌رامبه‌ر هونه‌ره‌کان، له‌وه‌دا وهک به‌کن گرنه‌گ ئەوه‌یه، که ژن و مێرده‌که، هه‌ردووکیان، له ده‌روون و دلێ به‌کتردا، هه‌ست و ئاره‌زووی خۆیان بیه‌ن، پشت‌گیریه‌یان ئەکری.

دوو‌رنیه‌یه، به‌کێک له‌و ئاره‌زوو و هه‌سته سروشتیه‌یه پاشه‌کهوت کردنی پاره‌یهی، یاخود ده‌ست گرتنه‌وه‌یهی له پاره به‌خت‌کردندا ئەوه‌یش ڕووه‌شیکێ ترسه له پیتوستی به‌پاره.

یاخود خۆناسی بێ، که ئەوه‌یش ڕووه‌شیکێ ترسه له ڕۆژی پاش مردن یان زۆره ملی کردن بێ له‌سه‌ر به‌زموره‌زم که ئەوه‌یش ڕووه‌شیکێ ئەو ده‌روونه‌یه که ئەیه‌وی به‌ر‌ه‌للابی و به‌هیچه‌وه نه‌به‌ستریته‌وه له راستیدا، ئەوانه‌ی که له ئەندازه ئەچنه ده‌روه، کۆمه‌لێکی کورت بین و بێ په‌روان، هیچ باه‌خیک ناده‌ن به‌سروشتی ئاره‌زووه‌کانیان هه‌روه‌ها ئەوانه‌یش که خۆانه‌ناسن، هیچ ترستیکیان له دل‌دانیه‌یه له‌پاش مردن سا تیا ئەم کرده‌وه و په‌وشتانه هه‌بیت له که‌سیکا، یان ئەوانه‌ی تر هه‌بیت. ئەبێ که‌سه‌که له‌وه‌یش دل‌نیا‌بیت که ئەو کرده‌وه و په‌وشتانه له هه‌وسه‌ری ژیا‌نیشیا هه‌یه ئەگینا له ژن هینانه‌که‌یا کامه‌ران نابیت که‌واته ئەگه‌ر ده‌ست بلا‌وتیک له‌گه‌ل کچیکێ ده‌ست بلا‌ودابوون به‌ژن و مێرده، هه‌روه‌ها خۆناسیکیش بوو به‌مێرده‌ی کچیکێ خۆناس، به‌زم بازیکیش به‌زمبازیکێ کچی ماره‌کرد، بێ گومان هه‌ر جوتیک له‌و جوتانه، له‌گه‌ل به‌کتردا ریک ئەکه‌ون و به‌خۆشی و ریکیه‌یه‌وه ئەژین ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر راستیه‌ی هۆگریه‌که‌یشیان نه‌زانن باه‌خی نییه.

ئوه‌ی سه‌رم زۆر لێی سو‌رما‌وه، په‌وشتی ئەندازه‌گیریه له پاره به‌خت‌کردندا، که ژماره‌یه‌کی زۆر له ژن و مێرده‌ی، له‌سه‌ری دامه‌زراوه و به‌کامه‌رانیشه‌وه ژیا‌ون ئەبیه‌یت له‌م ژن و مێرده‌یه‌یه‌دا هه‌ردوولا دلێ به‌کتریان کیش کردووه و ژن و مێرده‌یه‌که‌ی خۆیانی په‌سه‌ند‌کردووه ئەوه‌یش له‌به‌ر هیچ نا، له‌به‌ر ئەوه نه‌یهی که گیانی ئەندازه‌گیریه له هه‌وریکه‌یدا دیوه، نه‌ک هه‌ر ئەوه به‌لکو گیانی ده‌ست قووچاندنیش، که له خۆشیدا هه‌ن. وه‌ک گوتم من ئەوه‌م به‌چاوی خۆم دیوه له ژماره‌یه‌کی به‌جگار زۆر ژن و مێرده‌ی دا ئەمه‌یش سه‌رسو‌رمانی پێ ناوی چونکه ئەندازه‌گیریه له کۆری نابووریدا، کرده‌وه‌به‌که له کرده‌وه به‌هینه‌کانی چهند زۆرن ئەو ژن و پیا‌وانه‌ی که ئەم جۆره هینه‌یه‌یان به‌دلدا ئەچی که له

هه‌وسه‌ره‌کانی خۆیاندا نه‌یه‌ین... تۆیش ئەگه‌ر باش ورد بیه‌سته‌وه له ژیا‌نی ئەو ژن و مێرده‌ی که ئەیان ناسیت ژماره‌یه‌کی زۆرت له‌م نمونه‌یه بۆ ده‌رته‌که‌وی له باریکێ وادا، هیچ هۆیه‌کی تر ناده‌زیته‌وه که ئەم په‌یوه‌ندییه‌ی لێ په‌یدا بووبی.

له‌وانه‌ی ئەمناسین، ژن و مێرده‌یکێ ده‌ست کورتم چاوپێکه‌وت، هۆی کۆبوونه‌وه‌یان ئەوه‌بوو که به‌دل‌ه‌زیان ئەکرد سامان پیکه‌وه‌بنین هه‌ردووکیان له‌ده‌می خۆیان ئەگرته‌وه، بۆ ئەمه‌ی پاره کۆیکه‌نه‌وه مێرده‌که پیتا‌وه‌کانی خۆی به‌ده‌ستی خۆی پاک ئەکرده‌وه ژنه‌که‌یش جله‌کانی خۆی به‌ده‌ستی خۆی ئەدوریه ئەگه‌ر ناچار ببو‌نایه له میوانخانه‌یه‌ک بیه‌نیته‌وه، ژنه‌که بۆ خۆی و مێرده‌که‌ی نانی به‌ک که‌سی داوا ئەکرد هه‌ردووکیان له ژووره‌که‌ی خۆیاندا ئەیان‌خوارد تا له‌سه‌ر خۆانی میوانخانه‌که نه‌خۆن و نانی دوو که‌سیان له‌سه‌ر دا‌بنین پاشان خوا یارمه‌تی دان، به‌دلێ خۆیان پاره‌یان بۆ کۆبووه‌وه، تا وایان لیهات بوون به‌خاوه‌ن ملیۆن.

که‌چی له‌گه‌ل ئەوه‌یشا، له خۆیان نه‌گۆری هه‌رچه‌ند بچو‌نایه میوانخانه‌یه‌ک، ته‌نیا نانی به‌ک که‌سیان ئەخواست که ئەیان هینا، له ژووره تابه‌تیه‌که‌ی خۆیاندا پیکه‌وه ئەیان‌خوارد نه‌ئەچوونه هۆلی میوانخانه‌که‌وه. هه‌روه‌ها ژن و مێرده‌ی وایشم ناسی که کرده‌وه و په‌وشتی ده‌ست بلا‌ویی خستبو‌نیه‌یه به‌ک، له هه‌ر جوتیکیانم سه‌رنج ئەدا، بۆم ده‌رته‌که‌وت که ژن و مێرده‌که هه‌ردووکیان له‌و جۆره که‌سانه‌ن، که ده‌ره‌ستی هیچ شتیک نین هه‌ر ئەوه‌یان ئەوی ئەو ڕۆژه‌ی تیا‌یان به‌خۆشی ڕابو‌ترین باکی سه‌به‌ینێ یان نه‌بوو ئەگه‌ر ده‌ریالێان له‌ده‌ستا بمایه، له گیرفانیاندا ئارامیان نه‌ئەگرت، کاتیکت ئەزانی له‌یه‌کێ له چیشته‌خانه نا‌وازه‌کاندا به‌ختیان ئەکرد و نانیکی نا‌وازه‌یان پێ ئەخوارد که سه‌ری مانگ ئەهات، مێرده‌که به‌جگار به‌په‌رۆشه‌وه، چاوه‌روانی مانگانه‌که‌ی خۆی ئەکرد، بۆ ئەمه‌ی ده‌ستیا‌وه‌کانی به‌سه‌ریه‌وه بوون، بیاندا‌ته‌وه.

ئەگه‌ر له دواییدا شتیکیان بۆ بمایه‌وه، ده‌موده‌ست به‌ختی ئەکرد، ئەیدا به‌جلوبه‌رگیکێ نایاب، یان خۆرشتیکێ خۆش، یان ئاهه‌نگیکێ به‌جۆش، یاخود ئەیدا به‌شتی وا که له‌سه‌ری دانه‌مابوو ژنه‌که‌یشی له‌سه‌ر ئەوه هیچ به‌ره‌نگاریه‌کی نه‌ئەکرد خۆشی هه‌روه‌ک ئەو ده‌ست بلا‌وبوو له هه‌موو کانی دل‌یه‌وه هه‌وبه‌شیه‌ی ئەو ژیا‌نه‌ی ئەکرد منیش وه‌ک ناسیا‌وه‌کانی تریان بۆم ده‌رکه‌وت، که به‌خت کردنه‌که‌یان^(۱) له‌شیوه‌یه‌کی زۆر ناخۆش و پر ئازاردا، له ده‌ست که‌وته‌که‌یان تی ئەپه‌ری به‌لام خۆیان هیچ هه‌ستیان به‌وه نه‌ئەکرد.

(۱) به‌خت کردن: خه‌رج‌کردن.

رهنگه تۆ! بلتی: که ئەگەر ئەم پیاو، ژنیکی وای هه‌بوايه، له ئابووری بزانیایه و خەمی ئاوه‌دانی مالا و ژبانی خیزانی بخواردايه، نه‌ک ژنیکی وا دەست بلاو و سامان به‌فیرۆ دەر، ئەیتوانی پاشه‌که‌وتیکی وای بۆ بکات، که به‌که‌لکی رۆژی ره‌شی بیت، ئەیتوانی بیکات به‌پیاوی ناو پیاوان، ئەو ساکه کامه‌رانتریش ئەبوو، وایشی به‌سه‌ر نه‌هات که به‌م جۆره به‌سه‌رگه‌ردانی بمینیتته‌وه له زۆر که‌سم گوێ لیبوه که وایان گوتوه دياره تۆیش و ئەوانه‌ی تریش ئەوه نازانن، که می‌ردیکی وه‌ک ئەم پیاوه ئیمه‌ لیتی ئەدوین، له توانیدا نه‌ه‌بوو که کامه‌رانی ده‌ست به‌کوێ له‌گه‌ل ژنیکی وای مال رێک خه‌ر و که‌بیانوی ته‌واودا، که تۆ و ئەوانی تر ئەتانه‌وئ ببین ئەو ژنه‌ی که بتوانی له سامانی می‌رده‌که‌ی ئەوه‌نده‌ی بۆ پاشه‌که‌وت بکات، که ماله‌که‌ی به‌جوانی رابگرئ و خویشی بکات به‌پیاوی ناو پیاوان چونکه ئەو ساکه، ئەو، سنوورانه‌ی ژنه‌که‌ی بۆی دانه‌نا، پیتی راکگیر نه‌ه‌کرا، قینیی لئ هه‌ل ئەگرت و لیتی تووره ئەبوو له بۆله‌بۆل‌کردن و چه‌ندوچوونی ژنه‌که‌یشی وه‌رس ئەبوو دوایی وایشی لئ ئەهات که به‌گه‌رئ به‌دوای کچیکی تردا، له دهره‌وه، له‌گه‌ل‌یا به‌خویشی رابووتی: خواردنی ناوازه‌ی له‌گه‌ل بخوات، گه‌رانی خویشی ناو دهره‌ده‌شتی له‌گه‌ل بکات، به‌وه‌ به‌زموره‌زم و بابه‌تی خویشیانه‌ی تریشه‌وه خوێ له‌گه‌ل خه‌ریک بکات، که ده‌ست قووچاویی ژنه‌که‌ی نه‌ی نه‌ه‌یشت پیتانه‌وه کامه‌ران بئ ئەوسا که له‌گه‌ل کچیکی وادا که ته‌واو له رازی دلئ تئ ئەگه‌یشت و به‌ئاره‌زووی دلئ ئەو ئەجولا‌یه‌وه، هه‌ستی ئەکرد که له‌گه‌ل یه‌کیک دایه به‌ته‌واوته‌ی تیی ئەگات و له گه‌ل‌یشیا رێک نه‌ه‌وئ. له‌مه‌دا قسه‌ی (کیپلینگ)^(۱) بووتی به‌ناویانگی ئینگلیزم به‌دله، که ئەلئ: (گیژ و ویتیش، ئەبئ وه‌ک من و تۆ، به‌ته‌واویی، دوای دلئ خوێ بکه‌وئ!).

له راستیدا، ئیمه هه‌موومان، هه‌رچی ئەکه‌ین، له‌وه‌وه‌یه که دوای دلئ خویمان ئەکه‌وین سا ئەم سروشته‌مان ژیرانه‌بئ یاخود بئ هۆشانه، هه‌یج جیاوازییه‌کی نییه.

له توانایشماندا نییه ئەو سروشته‌مان بگۆرین هه‌ر وه‌کو پلنگیش له توانیدا نییه که ره‌نگی پیتستی خوێ بگۆرئ چونکه ئەو پیاوه‌ی سروشتی وای که ئەندازه‌گیری بکات له به‌خت کردنی پاره‌دا، به‌شه‌و و رۆژتیک ناگۆرئ بۆ پیاویکی ده‌ست بلاوی پاره به‌فیرۆ دەر. هه‌روه‌ها پاره به‌فیرۆ دهریش، ده‌موده‌ست ناگۆرئ ببئ به‌پیاویکی ئابووری خواز، چ پاره به‌فیرۆ دهره‌و چ ئابووری خواز، هه‌ردووکیان وه‌ک خویمان ئەمیننه‌وه، هه‌روه‌کو خوا

(۱) رۆدبار کیپلینگ (۱۸۶۵-۱۹۳۶) له شاری (بۆمبای) هیندستان له دایکبوه، شاعیر و چیرۆکنوسیکی ئینگلیزه، (کتیبه‌ی گیاکه‌له‌کان)ه‌ی، له ۱۹۰۷دا پاداشتی نۆلی به‌ده‌سته‌پیتاوه.

بۆی داناون جا هه‌ر کامیک له‌وانه کچیکی ماره‌کرد، که له‌سه‌ر سروشتی خوێ بیت، ئەوا به‌کامی دلئ خوێ ئەگات، به‌کامه‌رانی ئەگات.

چه‌ند شتیکیش هه‌یه ژن و می‌رد ئەنوسینئ به‌یه‌که‌وه، پاش ئەوه‌ی په‌یوه‌ندییه تازه‌که‌یان ئەو هه‌سته ئەورووتینئ که تا ئەندازه‌یه‌ک کز ئەبئ له‌ناو مرۆفدا ه‌ی وا هه‌ن خویمان له‌ خوێانه‌وه چه‌ز له‌ کۆمه‌لایه‌تی ئەکه‌ن ئەوانه چه‌ز به‌وه ئەکه‌ن که سه‌ر له‌م و له‌و بدەن، که ئەم و ئەویش سه‌ریان لئ بدەن چه‌ز ئەکه‌ن هه‌ر رۆژه له‌ ئاهه‌نگیک دابن که بۆیان بکری هه‌روه‌ها که‌سانی وایش هه‌ن چه‌ز له‌ تیکه‌لئ ناکه‌ن ئەوه‌یان پئ خویشتره که به‌ته‌نیایی بمیننه‌وه که دوور له هه‌موو که‌س بژین ئەوانه چه‌ند له توانایاندا بئ وا ئەکه‌ن ه‌ی وایش هه‌ن، ئەوه‌نده‌ی بۆ دۆسته‌کانیان ئەژین، ئەوه‌نده بۆ خویمان ناژین.

که‌چی ه‌ی وایش هه‌ن بۆ خویمان نه‌بئ بۆ که‌سی تر ناژین جا ئەگه‌ر ژن و پیاویک به‌م جۆره له‌سه‌ر یه‌ک سروشت بن، ئەوا ئەبئه‌ ژن و می‌ردیکی ته‌واو، له کامه‌رانییه‌کی ته‌واودا ئەژین به‌لام ئەگه‌ر سروشته‌کانیان پئچه‌وانه‌ی یه‌کتر وه‌ستان، له‌سه‌ر گه‌ردانی به‌ولاوه هه‌یچی تریان ده‌ست ناکه‌وت له‌به‌ر ئەوه، هه‌رگیز له‌و ژن و می‌رده کامه‌رانتر نییه که به‌یه‌ک زمان قسه بکه‌ن و یه‌ک تاینیان هه‌بئ و، له بیروباوه‌ر و هه‌ست و ئاره‌زوو و چیشکه‌یشدا یه‌ک بن.

له‌و شتانه‌ی که ئەمه‌وئ باسی بکه‌م، به‌سه‌رهاتی هاوپییه‌که‌م که له‌ده‌میته‌که‌وه ئەیناسم، پيشه‌یشی نووسینه که‌سانی تر وه‌ک مرۆقیکی سه‌ریان ئەهاته به‌رچاو له راستیشدا زۆریه‌ی نووسه‌ره‌کان، وه‌ک مرۆقی سه‌یروان، سروشتیان له هه‌ندی روه‌وه جیاوازه له‌ه‌ی که‌سانی تر ناکات که‌چی له‌گه‌ل ئەوه‌یشا له‌ ژبانی ژن و می‌ردیه‌که‌یدا کامه‌ران بوو که جۆری کامه‌رانییه‌که‌یش تئ گه‌یشتم، به‌ته‌واوته‌ی بروام کرد، که ئەبئ ژنه‌که‌یشی، وه‌ک خوێ، سروشتی جیاوازی هه‌بئ.

که له سروشتی ژنه‌که‌یشی ورد بوومه‌وه، بۆم دهرکه‌وت ئەویش وه‌ک می‌رده‌که‌ی وایه، ئەگه‌ر له‌و زۆرت‌ر جیاوازه‌بئ که‌مترینیه‌ ئەویش وه‌ک ئەو کرده‌وه و ره‌شتی جیاوازی هه‌بوو، هه‌چ کاروکرده‌یه‌کیشی راته‌په‌راند، وه‌ک ه‌ی می‌رده‌که‌ی جیاوازی له‌ه‌یبه‌ی که‌سانی تر، هه‌موو که‌سیکی تری ئەخسته دلته‌نگ بوون و سه‌رسورمانه‌وه من له‌پاش ژن هینانه‌که‌یدا ناسیبوم هه‌ر له‌و ساوه ئەمزانی که ئەم جۆره کرده‌وه و ره‌شته جیاوازه‌ی هه‌یه؛ به‌رێکه‌وت رۆژتیکیان چاوم که‌وت به‌ده‌سته خوشکیکی ژنه‌که‌ی، که له‌کاتی خویندنیا‌نه‌وه ئەیناسی یه‌کیک له قسه‌کانی ئەمه‌ بوو: (ژنی هاوپیته‌که‌ت، ئیستایش هه‌ر

ئەو كچە بەسەزمانەو بى دەنگ و سەنگە، كردهو و رەوشت سەپرەپە، كە لە بىست سالى لەمەو پيشەو و ناسيومە).

لەو وە بو ت دەرئەكەو، كە ژن و مېردىي نەبوو: هەردوو كيانى يەك خستوو و سروشتيانى رېك خستوو، بەلكو بەپيچەوانەو، سروشتى هەردوو كيان، بوو بەهۆى رېك كەوتنيان و پيەك هينانى ژن و مېردىيان هەردوو كيان بۆ يەكتر ئەشيان، هەردوو كيان لەگەل يەكتردا ئەسازان لەبەر ئەو تەوانىبويان لە ژن و مېردىيەكەياندا كامەران بن.

ويەنەپەكى تريش، ديتتەو و بېرم، كە بەلگەپە بۆ گرنگىي رېكەوتنى چيشكە و ئارەزوو و بېروباوەر لە دامەزراندنى كامەرانى ژن و مېردىيدا، دوو هاوپرېي ژن و مېردم ئەناسى كە لەپاش هەشت سالىدا بووبوون بەژن و مېردى يەكتر لەو كاتدا كە ماركەران لە يەكتر، تەمەنى هەردوو كيان لە سى سالى تىپەرى كردهو ئەو سروشتەي كە هەردوو كيانى كۆكردهو و، هەردوو كيشيانى تيا هاوبەش بوون، ئەو بوو، كە هەردوو كيان حەزبان لە جوانى ئەكرد و حەزبشيان لەو ئەكرد كە خانووەكەيان بە نايابترين و جوانترين كەلپەلى ناو مالى پرازينتتەو. وايش رېك كەوتبوو، كە پياو كە لە هونەرمەندان بوو ژنەكەيش لە هاوبەشپەيدا كامەرانى ئەبىنى هەموو كامەرانىيان ئەو بوو، كە لە فرمان بوونەو، زوو بگەنەو مالى كەى خويان بۆ ئەمەي لەناويا بە بەختيارىيەو رابووترن، چونكە وايان لى كردهو، بووبوو بەهەشتىكى سەر زەوىي لادى.

كە ئەگەرانەو مالىو، لە هېچ بابەتتەك نەئەدان، ئەو نەبى كە قسە لە پازانەو خانووەكەيانەو بگەن.

وەك ئەو: چراپەكى سەپرى چىنى پەيدا بگەن، ياخود گولدانىكى ناوازى پر لە وردهكارىي بكرن، يان قالىپەكى ئيرانى بى هاوتا بدۆزنەو و بىكرن... هەردوو كيان، بەم گفتوگۆيانە، يەجگار كامەران ئەبوون، تەنانت ئەو بەبىردا ئەهات: كە ئەگەر ئەم دوانە دووربخرىنەو بۆ دوورگەپەكى چۆلوهۆل، بى گومان، بەبى دەنگى رايان ئەبوارد نە قسەيان ئەكرد لەگەل يەكتردا، نە گفتوگۆ چونكە كە لەسەر ئەو بابەتە بەتەنيا قسەيان ئەكرد، بەجۆرېكى وا بەگەرموگورپەو لىي ئەدان، بەجۆرېكى وا چاويان پي ئەگەشاپەو، وا دەرئەكەوت كە هېچ بابەتتەكى تر نىيە بەدل و گيان خويانى پتو خەرىك بگەن ئەو نەبى دوورنىيە لەو دوورگە چۆل و هۆلەيشدا، ئەو نەديان بابەتى سەپرى گوى دەرپا كۆبكرداپەتەو، كە بووبونايە بابەتتەكى تازەي گفتوگۆيان، كەچيان لى بگەن و چۆنىش كۆلىتە جوانەكەى خويانى پى پرازينتتەو لەو دوورگە چۆلوهۆلدا كەچى بەپيچەوانەي

ئەوان، ژن و مېردىكى ترم ناسى: لەسەر تادا، بەسەرزارى، بەكامەرانىيەو ئەژبان پياو كە پەيكەرتاشىكى بەناوبانگ بوو ژنەكەيش نافرەتتەكى يەجگار جوان بوو پارهشيان بۆ كۆبووبو و لەگەل سى منالدا.

لەكاتى دۆستايەتيماندا، كارەساتتەك لەو كارەساتە كۆمەلايەتپە ئاسايە بەسەر هەمووماندا روويدا بەلام پيويست بوو ژنەكەى، فرمانتەكى تايپەتى بەجى بهيتى، كە نەئەبو نەكرى. من و مېردەكەى لەو بابەتەو موقومقومان كرد منيش ئەو بە باشم زانى پيەم گوت كە ئەبى ژنەكەى ئەو بەكات بەلام مېردەكە سەرى راوشاند و گوتى: (ئەديت ئەو بە پى ناكرى) سەرنجم دا، لە دەنگەكەيا، زرنگانەو بەكەى خەموخەفەتى تيابوو، كە راي نەئەپەرمو بەژنەكەيا، نامۆزگارپەكەى من بەجى بهيتى بەلام ئەو بەكە ئەيگوت ژنەكەى نايكات، لەو بەهولاو هېچ رېگايەكى ترمان بەدەستتەو نەبوو بىكەين.

سەپرم كرد خوئشى راويژەكەى منى پەسەند ئەكرد هېچ بەرەهەلستتەكىش نەبوو لەبەردەميا، بەرپەردانەو بەكەى ئەبى پيەم گوت: پيويستە لەسەرت بىخەيتە سەرى ئەو بەكە بەجى بهيتى بەلام جارېكى تريش سەرى راوشاندەو و گوتى: (دېفى! من ناتوانم زۆر لە ژنەكەم بگەم).

جا چونكە هەردوو كمان دۆستتەكى گيانىي يەكتر بوون، جارېكى تريش پيەم گوتەو: (نابى نەيكات چونكە لەو بەهولاو رېگەى ترنيسە) بەلام بۆ جارى سىيەم سەرى راوشاندەو و گوتى: (ئيمە لەم جۆرەشتاندا بېروباوەرمان يەك نىيە).

ئيتتر ژن و مېردىيەكەيان لە سى سالى زۆرتري نەخاياند هەردوو كيان لەبەردەم ناوېرېكەرى ژن بەرەللا كردندا^(۱) وەستان هۆى ئەو هېش هېچ نەبوو ئەو نەبى كە (لەم جۆرە بابەتەدا بېروباوەرمان يەك نەبوو).

بى گومان، خوئندەوار، لەمەدا، لەگەلما، رېك ئەكەو، كە بلېم نەئەبوو بونايە بەژن و مېردى يەكتر.

ئەمەيش ويەنەپەك بوو بۆ ئەو ژن و مېردەي كە يەكترين خوش ئەويست، بەلام بېروباوەر و چيشكە و ئارەزوويان ئەو نەديەكى نەئەگرت، كە لە ژيانى ژن و مېردىياندا، بتوانى كامەرانىيان بەكات كەواتە خوئشەويستپەكەيان، ئەو خوئشەويستپە راست و دروستە نەبوو كە ئەمانەو بىكرى بەبىچىنەي ژن و مېردىي.

(۱) ناوېرېكەرى ژن بەرەللا كردن: مەبەستى (قازى) يە لە دادگەى شەرى، يان هەر دەزگەپەكى دى لەم شپۆپە، ئەو دەزگەپە (ژن و پياو) لەپەك بەرەللا دەكات، نەك هەر تەنيا (ژن).

پېر است

ژبانی هونهرمه ندان 5

مهريه می مهجده لی 7

مؤزار 63

مبکیل نه نجیلو 89

عومهر خه یام 109

فولتیر 143

زانستی خوناسین 167

هونه ری سرهوت به خودان 169

سامانیک بؤ دابه شکردن 199

چون دهنوویت؟ 231

رینگای سه رکه وتن 263

نواندنی موگناتیسی 335

خوت بپاریزه له خهم 383

ترس دوژمنی یه که مته 421

زانستی خوناسین ده بیتته رابه رت 457

هونه ری خوشرابواردن 475

به ختوکردنی کرمی ناوریشم 477

واتای خه وه کانت چین؟ 495

پهروه ره 523

ئیمیل یاخود ده ستوری پهروه رده کردنی مندال 525

کیژه هه رزه کاره کاغان 539

ناره زووی دزیکردن له دلّی مندال چون دهر به تین؟! 565

خوتندنگای دایک و باوک گیروگرفتی له یهک تیگه یشتنی ژن و میردی 589

دلداریی و ژن و میردیی 617

ماچی یه که م 639

خوشه ویستی راسته قینه، له وه وه په یدا نه بی که چینشکه و ناره زوو و بیروباوه ری کوپ و کچ یهک بگری له راستیدا خوشه ویستی راسته قینه بيش، که کامه رانی ژن و میردیی له سه ر بنچینه ی نه و دانه مه زری، پیک نایه ت، هه تا هه ردوولا، کچه که بيش و کوپه که بيش، هه ز له یهک شت نه که ن و، قینیشیان له یهک شت نه بی که واته سه رت لی تیک نه چی، نه وه به خوشه ویستی بزانیته، که دورنیبه، هه ر خوشه ویستی نه بی، هه ستیکی تر بی چونکه هه ر له توانای هوش و دلّی کراوه دایه، که بزانی نه و ناره زوو و ده سه لانه ی لای ده زگیرانه که ت هه یه، له گه ل ناره زوو و ده سه لانه ی تودا یهک نه گری و ریک نه که ون، به جوریکی واکه کیشته بکات بؤ پشت بی به ستان و باوه ر پیکردنی و، ریک که وتن له گه لیا ههروه کو به چاوی خوم دیومه، له زوریه ی خوشه ویستیبه کاندانمه وایه له راستیدا دلکیشکردنی ناوه ند هه موو کوپ و کچیک له سه ر بنچینه ی نه م ریکه ووتنه دانه مه زری هه ر نه مه یشه که وای لی کردوم بلیم ژن هینان بریتی نیبه له چاره نووس.

هه ر کاتنی ژن هینان له سه ر بنچینه ی خوشه ویستی راسته قینه دامه زرا، ژن هینانیکیی راست و دروست دهر نه چی هه له ی تیانبی چونکه نه گه ر وانه بوايه، یاسای ژن هینان، هه ر له سه رته ای ژبانی مرؤقایه تیبه وه تا ئیستا، وابه زیندویتی نه مه مایه وه ههروه ها تا نه و روژه بيش نامییتته وه، که خوا ژبان له سه ر زه ویدا هه ل نه گری.

پرايه وه